

శ్రీ రస్తు.

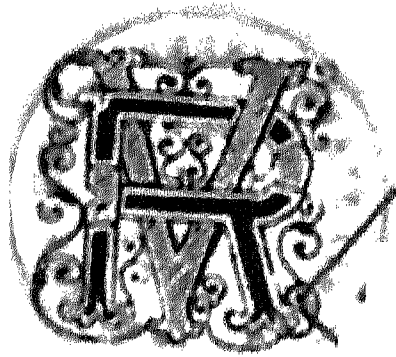
శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీమన్నిఖలజగదభ్యర్చితవిశ్వజనీననిగమాంతసిద్ధాంతపారావార
పానదృశ్యవా శ్రీమన్నారాయణవిసత్తేన భగవతావ్యాసమహర్షిణా
ప్రణీతం వతనశ్రవణావిభిశ్చిరసంచితభక్తజనైః ధ్యాంతవిద్రావణ
చంద్రాయమాణం సర్వపురాణప్రకాండమిత్యశేషవివర్ణి
త్యోష్ఠాయమానం ఈప్సితార్థవిశ్రాణనాలంకర్తీణం

ఇదం

శ్రీమద్భాగవతమ్

శ్రీమచ్ఛ్రీధరాచార్యవర్యవర్యవిద్యాభావార్థదీపికాశ్రియా
వ్యాఖ్యయా వేదాంతార్థప్రతిపాదకేషు స్థానేషు విశిష్టాద్వైతవిశేషా
యోచ సంయోజితం ఆర్షప్రయోగప్రక్షిప్తశ్లోకాద్యవగమయ
నక్షత్రచిహ్నముండలీకరణాద్యనేకలింగైస్సప్తవిధం

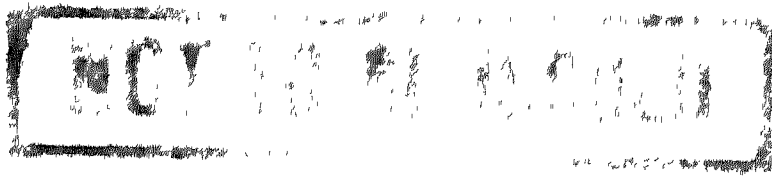
శ్రీవావిల్లాస్వయంజైః యదువరచరితం విమర్శితం త్సార్వం,
రామస్వామిభిరార్యైరసక్పత్తత్సూక్తిగౌరవాచ్చగుణా
హేమశిఖరివివిధతరణిశశిమితియుతశ్రీక్షయాహ్వాయేవర్షే,
సానందం బహువారం విమృశ్య తావత్పరిష్కృతం సద్భిః.

చెన్నపుర్యామ్:

వావిల్లా రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

ఇత్యేతైః ప్రకటికృతంచ.

1941.

శ్రీమద్భాగవతాఖ్యపురాణరత్నాంతర్గతాష్టమాదిస్కంధపంచకస్య

అధ్యాయార్థసంగ్రహశ్లోకాః.

అష్టమస్కంధే.

తత్రతు ప్రథమే స్వాయంభువస్వారోచిషస్తథా, ఉత్తమస్తామసశ్చేతి
చతుర్త్వసునిరూపణం, స్వాయంభువేఽంతరే ఽనంతదురంతగుణవర్ణనాత్, ముదితః
పరిపప్రచ్ఛ సర్వమన్వంతరస్థితిమ్. ౧. తుర్యే మన్వంతరే ప్రోక్తం గజేంద్రస్య విమో
క్షణం, ద్వితీయాదిత్రిభి స్తత్తు విస్తరేణోపవర్ణ్యతే, ద్వితీయే తు గజేంద్రస్య గజీ
భిః క్రిడతో జలే, దైవాద్ధాగ్రహగృహీతస్య హరిస్తృతిరుచీర్యతే. ౨. తృతీయేన
గజేంద్రేణ స్తుతో హరిరుపేత్య తం, సముద్ధధార గ్రాహోచ్చ గ్రాహం దేవలశా
పతః. ౩. చతుర్థే తు తయోర్ధాగ్రహః ప్రాప గంధర్వతాం పునః, గజం స్వపార్షదం
కృత్వా హరిర్నిన్యే నిజం వదమ్. ౪. అమృతాఖ్యాన మష్టాభిరధ్యాయైరసువ
ర్ణ్యతే, స్వభక్తవక్షపాతేన యత్ర యోషాయితం ప్రభోః. పంచమే పంచమం
చాథ వస్త్రం చాకథయన్తనుం, విప్రశాపాచ్చ నిశ్చీకైః కృతా దేవైర్వరిస్తుతిః.
౬. షష్ఠే పునస్తుతిర్విష్ణోవావిర్భూతే సురైః కృతా, తన్తంత్రాచ్చాసురైస్సాక
మమృతార్థం మహోద్యమః. ౭. సప్తమే మంథనోద్భూతవిషభీత్యాఖిలై ర్జనైః, స్తుత
స్స కృపయా దురైః పపౌ విషమితిర్యతే. ౮. అష్టమే మథ్యమానేఽథౌ లక్ష్మ్యా
విష్ణో వృతేఽసురైః, ధన్వంతరేష్టృతేసోమే మోహిన్యద్భవ ఈర్యతే. ౯. నవమే
మోహితై ర్దైత్యైరర్పితే ఽమృతభాజనే, తద్వంచనేన దేవేభ్యోఽమృతం వత్తం
తయేర్యతే. ౧౦. దశమే మత్సర్వాదైత్యైరారభేతు మృధే సురైః, దైత్యమాయావి
షణ్ణేషు దేవేష్వావిర్భభౌ హరిః. తదేవమమృతావాప్తిర్నాభత్తానామితిరితం,
భక్తమర్శరతః ప్రాణహానిః పునరుచీర్యతే. ౧౧. ఏకాదశే తు భగవత్కృపయా
తిబలోద్భూతః, అమృతై స్సమరే దైత్యా బలిప్రభృతయో జితాః. ౧౨. ద్వాదశే
మోహినీరూపవిప్రమూలోకనోత్సకం, భవం సంమోహయామాస హరిః పున
రసాంతర్యయత్. అముహ్యన్న సురా విష్ణుమాయయా న తదద్భుతం, ఇలి వత్తుం
మహా దేవమోహోఽయమితి వర్ణ్యతే. ౧౩. త్రయోదశే తు వర్ణ్యంతే సప్తమాది

త్రవద్ధానేనోభిరాహితా. ౧౭. అష్టాదశే యయాతేస్తు నాహుషస్య కథోచ్యతే, యస్య పంచసు పుత్రేషు కనీయానగ్రహీజ్ఞరామ్. యద్వా—ఆయుషోజ్యేష్ఠపుత్రస్య నహుషస్యాగ్రజస్సతః, యయాతిః పూరుషకృతాష్టాదశే నృప మాన్తజమ్. ౧౮. ఊనవింశే యయాతి స్వంచేష్టితం నన్వభోషమం, దేవయానీం సమాశ్రయ్య విరగ్నో ముక్తిమాప్తవా. కించ. భుక్తభోగామజాం హాస్యన్నజవద్వృత్తి మాన్తనః, విజం బయన్ప్రియామాహనిర్వేదయితుమాత్తవా. ౧౯. వింశే పితృశ్రావణాత్పరా జాసనమహోన్నతేః, పూరోన్వంశే తు దౌష్యంతేర్భరతస్యేర్యతే యశః. ౨౦. ఏక వింశే తు దౌష్యంతే స్సతస్యాన్వయ ఉచ్యతే, పంచదేవాజమీధాదే ర్యగ్రేష్ఠి ప్రతన్యతే. యద్వా. ఏకవింశే భరద్వాజపుత్రమన్యుసుగాన్వయః, పర్యంతి చింత దేవాజమీధాద్యా యత్ర వంశిసః. ౨౧. ద్వావింశే తు దివోదానవంశిమున్వ్యస వర్ణితాః, ఋక్షవంశే జరాసంధసార్థదుర్యోధనాదయః. ౨౨. యద్వా. దివోదానాస్తు పాంచాలవంశోద్వావింశ ఉచ్యతే. వంశాంతరాదాజమీధాదైర్యమాగధకోరవా. ౨౩. త్రయోవింశే త్వనోద్భ్రహ్మోస్తుర్వసోఽన్వయః శ్రమాత్, యదోర్వంశం శోఽనుక్రాంతో యావజ్జ్యమఖసంభవమ్. యద్వా. త్రయోవింశేఽన్వయమానుక్త్వా శుకోనుప్రముఖైః కృతా, జ్యమఖావధిమాచఖ్యో యదోర్వంశం మహాత్మరమ్. ౨౪. చతుర్వింశే విదర్భస్య పుత్రత్రయసముద్భవాః, వంశా నానాముఖాః ప్రత్యై రామకృష్ణోద్భవావధి. ౨౫.

ద శ మ స్కంధే.

కృష్ణావతారచరిత శ్రవణా మృతనిర్వృతః, ఉక్తాసువాదేనాత్మక్యా ప్రజా పృచ్ఛతి తత్పునః. ౧. తత్రతు ప్రథమే కంస స్వమృత్యుం దేవదీసుతాత్, శ్రుత్వా భీతోఽవధీత్తస్యాష్టద్రాఘ్నితి వర్ణ్యతే. ౨. ద్వివీయే కంసభూతాయ దేవశ్యాగర్భగో హరిః, బ్రహ్మాదిభి స్తుతస్సాచసాంస్వితేతి నిరూచ్యతే. ౩. తృవీయేనిజమాపేణ సంభూ తస్తు హరిస్త్వయం, పితృభ్యాం సంస్తుతో నీతః పిత్రాభీతేన గోకులమ్. ౪. చతుర్థవం థికావాక్య మాశక్ల్యాతిథయాకులః, దుర్మంత్ర్యభిహితం మేనే కంసో బాలాదిహిం సకమ్. ౫. పంచమేజాతకం నందస్సూనోః కృత్వా మహాత్మనం, గత్వాతు మధురాం ప్రాస వసుదేవాగమోత్సవమ్. ౬. షష్ఠే సఖ్యుర్నిరానృతో వ్రజా గర్భా మృతాం చక్ర. ౭. కృష్ణా తు రాక్షసిం తస్యా మృత్యుం శ్రుత్వా నమిన్తితః. ౮. ఉర్మిణా శకటం దోష్యం తృణావర్తమధిక్షిణా, దర్శయన్విశ్వమాస్యే చ కృష్ణః క్రిదతి సర్వమ్. ౯.

అష్టమే నామకర్తాస్య బాలక్రీడాకుతూహలే, మృద్భక్షణాదియోగే చ విశ్వరూపం
 నిరూప్యతే, విశ్వరూపాది బాలస్య నిశమ్యాశంకినః పితుః, నామకృద్గర్వాకేయ
 నిజం తత్త్వమసూచయత్. ౯. నవమే పయడిత్సిక్తే గత్వా గోవ్యథ తత్కృతం,
 విలోక్య భాండభంగాది కృష్ణం దామ్నా బబంధ తం, తత్సూదరాశ్రితం విశ్వం
 దృష్ట్వా విస్తృతచేతసః, బంధనద్వ్యంగుళాపూర్త్యా పూర్ణతాం సోఽన్వదర్శయత్. ౧౦.
 దశమేఽపాతయద్రాజన్నంశరాయమళాద్భునా, తత్రతాభ్యాంచదేవాభ్యాంకృష్ణస్తుత
 ఇతీర్యతే. ౧౧. ఏకాదశే సమాగత్య బృందావనమథార్భకైః, వత్సాన్పాలయతా
 నేవ హాహా వత్సబకాసురౌ. ౧౨. ద్వాదశే తు మహాసర్పవపుర్ధరమఘాసురం,
 వత్సపాలగళం శ్రద్ధో గళేఽహన్నితి వర్ణ్యతే, మహాబకగళక్రీడాకేవలస్య నకౌతుకం,
 ఇతివాఘాసురసుముఖే ససఖః ప్రావిశద్ధరిః. ౧౩. త్రయోదశే హరిర్బ్రహ్మవత్సా
 న్పాలాంశ్చ మాయయా, తదా తత్సర్వరూపోఽభ్యంకృష్ణః పూర్వవచాచరత్. ౧౪.
 చతుర్దశే దృభతం దృష్ట్వాఽపూర్వాగంతుకనిశ్చయం, అనీశః కర్తుమస్తాఽఽత్యుష్ణం
 బ్రహ్మలిమోహితః. ౧౫. తతః పంచదశేధేనుపాలనంధేనుకర్షణం, కాళీయక్ష్యైశ్చ
 తోగోపరక్షణం చ నిరూప్యతే. ౧౬. షోడశే కాళీయసోక్యోక్తో నిగ్రహా యమునా
 ప్రాదే, తత్పత్నీభిస్తుతేనాథ కృష్ణేనాసుగ్రహః పునః. ౧౭. నాగం సప్తదశే నాగా
 లయం తం నిరయాసయత్, బంధూంశ్చ సఖినశ్చాంతాః సుప్తాస్తత్రదవా
 దపాతౌ. ౧౮. అష్టాదశే తతో గ్రీష్మే వసంతగుణలక్ష్మితే, అఘాతయద్భలేనాలం
 శ్రలంబం లీలయా హరిః. ౧౯. ఊనవింశే నివిష్టం తు గోపగోకులమమృతః,
 ముంజారణ్యమరణ్యాగ్నే రరక్షత్తన్నిపానతః. ౨౦. వింశే ప్రావృట్పురచ్ఛోభా
 వగ్గనేన వనోచితాః, ప్రావృట్క్రీడానిరూప్యంతే గోపరామయుభో హరేః. ౨౧.
 ఏకవింశేశరద్రమృబృందావనగతే హరౌ, తద్వేణుస్వనమాకర్ణ్య గోపీభిర్గీత
 మీర్యతే. ౨౨. ద్వావింశే గోపకన్యానాం వస్త్రాహరణలీలయా, వరం దత్వా గతః
 కృష్ణో యజ్ఞశాలా మితీర్యతే. ౨౩. త్రయోవింశే తతో గోపై రన్నయాజ్ఞాపదేశతః,
 తత్పత్నీసుగ్రహత్యుష్ణోదీక్షితా నన్వతాపయత్. ౨౪. చతుర్వింశే మహేంద్రస్య
 మఖం వ్యావర్త్య హేతుభిః, కృష్ణః ప్రావర్తయామాస గోవర్ధనమహాత్సవమ్. ౨౫.
 పంచవింశే రుషా శక్రే వ్రజనాశాయ వర్షతి, ఉద్భృత్య గిరిమాసారాదరక్షద్గోకులం
 ప్రభుః. ౨౬. షడ్వింశే విస్మితా స్తోపా కృష్ణస్యాద్భుతకర్తృభిః, సందో గర్లోక్తి
 మాశంశ్య తద్దైశ్వర్యమవర్ణయత్. ౨౭. సప్తవింశే తదాలక్ష్మ్య కృష్ణస్య ప్రాభవం
 వరం, వర్ణ్యతే సురభీంప్రభౌమభిషేకమహాత్సవమ్. ౨౮. అష్టావింశే తతో
 సందానయనం వరుణాలయాత్, వైకుంఠదర్శనం చాపి గోపానామనువర్ణ్యతే. ౨౯.

ఊనత్రింశే తు రాసార్థముక్తిప్రత్యుక్తయో హరేః, గోపీభీరాససంరంధే తస్య
 చాంతర్ధికాతుకమ్. 30. త్రింశే విరహాసంతప్త గోపీభిః కృష్ణమాంగళం, ఉన్నత్యహన్న
 నియతం భ్రమతీభిర్వనే వనే. 31. ఏకత్రింశే నిశాయాం తాః పునః పునః
 మాగతాః, కృష్ణమేవానుగాయంత్యః స్తార్థయంతే తదాగమమ్. 32. ద్వాత్రింశే
 విరహాలాపవిక్లన్న హృదయోహారిః, తత్రావిహ్బయ గోపీస్తాస్సంత్యయామాస
 మానయన్. 33. త్రయస్త్రింశే తతో గోపీమండలీమధ్యగో హరిః, త్రియాస్తా
 రమయామాస హ్రదిసీవనకేళిభిః. 34. చతుత్త్రింశేఽహినాగ్రస్తం నందం హరిరమూ
 ముచత్, విద్యాధ్రం చాంగిరశ్శాపాచ్ఛంఖమాదం తథావధీత్. 35. పంచత్రింశే
 వనంయాతే కృష్ణేగోకులయోషితః, యుగ్మశ్లోకానుగీతేన నిమగ్నః కథావహనయా.
 36. షట్త్రింశే నిహతేఽరిష్టే నారదోక్త్యా జటాచ్యుతౌ, వసుదేవసుతో జ్ఞాత్వా కం
 సోఽక్రూరం సమాదిశత్. 37. సప్తత్రింశేహతేకేశస్యచ్యుతో భావికర్షభిః, నారదే
 న స్తుతః క్రీడన్ వ్యోమాసురమథావధీత్. 38. అష్టత్రింశేయథాధ్యాయః
 న్నక్రూరో గోకులం గతః, తదైవ రామకృష్ణాభ్యాం గృహం నీర్వాసుచక్రగః,
 ప్రాతఃకేశివధేవృత్తేద్వాదశ్యాంనిర్గతేమునౌ, తతోవ్యోమ హతేఽక్రూర స్సాయం
 గోకుల మాగమత్. 39. నవత్రింశే పునీం గచ్ఛత్యచ్యుతే గోపీకర్తయః, అక్రూ
 రేణాథ కాళింద్యాం విష్ణులోకస్య దర్శనమ్. 40. చత్వారింశే తతోఽక్రూరకృష్ణం
 మత్వేశ్వరేశ్వరం, ప్రణమ్యభక్త్యాతుష్టావసగుణాగుణభదరః. 41. ఏకచత్వారింశ
 కేఽహన్ రజకంప్రవిశస్పురీం, తతోవరానదాత్తుప్తస్సుదామ్నో వాయకస్యచ. 42.
 ద్విచత్వారింశ కేకుజ్జోఽన్న మన్నంధసుషోభిదా, నథ స్తత్రక్షిణాంకంసారిష్టరంగోత్సవా
 నిచ. 43. త్రిచత్వారింశ కేహత్వా గజేంద్రం రామకృష్ణయూః, రంగప్రవేశసాభాగ్యం
 చాణూరేణాసుభాషణమ్. 44. చతుశ్చత్వారింశ కేతు మల్లకంసాదిమర్దనం, కంసయో
 షితఆశ్వాస స్తాభ్యాం పిత్రోశ్చదర్శనమ్. 45. పంచచత్వారింశ కేఽథ పితృసందాది
 సాంత్వనం, ఉగ్రసేనాభిషేకశ్చ గురౌ వాసాత్పురాగమః. 46. షట్చత్వారింశ కే
 ఘోషముద్ధవం ప్రేష్య తద్గిరౌ, యశోదానందయోశ్చక్రే కృష్ణశ్శోకానుదనం,
 కామచారం ద్విజాతిస్సన్ పరిత్యజ్యాతిసంయతః, గురోర్దానమనుప్రాచ్యసఖ్యా గోపీ
 రుపాదిశత్. 47. సప్తచత్వారింశ కేఽథ కృష్ణాదేశేన గోపికాః, నోధయిత్వోద్ధవస్తత్వ
 మనుజ్ఞాప్యాగమత్పురీమ్. 48. అష్టచత్వారింశ కేఽథ కృష్ణః కుబ్జామరీరమత్, అక్రూ
 రస్య గృహం గత్వా తం గజాహ్వయ మాదిశత్, సైరంధ్రీ కామమాపూర్య పూర
 యిత్యామనోరథాన్, అక్రూరస్య తతః కృష్ణ స్తేన సార్థానసాంత్యయత్. 49. ఉపసం
 చాశత్తమేతు గత్వా క్రూరో గజాహ్వయం, రాజస్వస్త్రితృప్తలలేషు బుద్ధ్యావై.

షష్య మాగమత్. ౫౦. తతః పంచాశత్తమేతు జరాసంధభయాదపి, కారయి
 త్యాంబుగౌ దుర్గం తం నినాయ నిజం జనం, కపటాన్ కపటేనైవ హత్వా
 నైత్యానయత్నతః, ఆజయత్తం జరాసంధం ధర్మేణైవ తు ధార్తికమ్. ౫౧. ఏకపంచా
 శత్తమేఽహాన్ ముచుకుంఠదృశో హరిః, యననం ముచుకుంఠేన స్తుతస్సన్నన్వ
 కంపత, యవనేంద్రసుతా త్కాల యవనాద్యదుభీషణాత్, హరి స్త్వరగిరస్సైన్వరం
 పాలనాయాపలాయత. ౫౨. ద్విపంచాశత్తమే ధావ న్భయాదపి గతః పురీం,
 అన్వమోదత సందేశం రుక్మిణ్యాః విజవర్ణితమ్. ౫౩. త్రిపంచాశత్తమే గత్వా విద
 రాన్భానదృశితే హితః, రుక్మిణీమాహరత్కృష్ణో మిషతాం ద్విషతాం బలాత్. ౫౪.
 చతుఃపంచాశత్తమేతు జత్వా రాజ్ఞో విపక్షగాన్, రుక్మిణం చ విరూపాక్షాథైష్ట్యాః
 పాతేం పురోఽగ్రహీత్. ౫౫. పంచపంచాశత్తమే తు ప్రద్యుమ్నోఽజని కృష్ణతః,
 శంబరేణ హృతస్సీఽథ హత్వాతం కాంతయాగమత్, ప్రద్యుమ్న హానిలాభాన్వై
 శ్శంబరాహరణాదినా, రుక్మిణీనా మపత్యాని సుఖదుఃఖ మసూచయత్. ౫౬.
 షట్పంచాశత్తమే మిథ్యాభియోగే మణిమాహరత్, కన్యాం జాంబవతః ప్రాప
 కృష్ణస్సత్రాజితస్తతః, పుత్రానికామసౌఖ్యస్య నిష్ఠా ముక్త్యాతీతంచలం, అర్థస్యా
 నర్థతామాహ స్యమంతాహరణాదినా. ౫౭. సప్తపంచాశత్తమేతు పునశ్శతధనో
 ర్వధే, ప్రాప్తం స్వదుర్యశో మార్జ్ఞి కృష్ణోఽపూరాగతా న్నభీః, అపూరమురరీ
 కృష్ణ మభీః పాత్రమథాచ్యుతః, ఉపామంత్రి తమేకాంతే సరామోఽగా
 ద్విజాహ్వాయత్. ౫౮. అష్టపంచాశత్తమే తు కృష్ణః పంచకరే ఽగ్రహీత్,
 కాళింసీం మిత్రవిందాం చ సత్యాం భద్రాం చ అత్తణాం, కాళింసీం
 నిజాభాయ తపః పరముసోగమీం, ఉపనేష్యన్ ప్రయావాస మింద్ర
 ప్రభ మథాగమత్. ౫౯. డిశషష్టితమే భూమం హత్వా తేనాహృతో
 హరిః, కన్యాస్సహస్రశః ప్రాప్య పారిజాతం తతోఽహగతో, జరిణీయ తతస్తాభి
 స్త్వనోదధపుంశ్చ, శిల్పారామోఽన్యసో రేమే తద్వృహేహు గృహాన్భవత్. ౬౦.
 అథ షష్టితమే కృష్ణః జరిపణేన చిత్తితం, తోపయత్వా తతః ప్రేమ కలహా
 తామసాంశ్చయతో, రామాంఽమజగామంఢమహాదనువిదంబన్వై, రుక్మిణ్యా
 ప్రేమకలహద్భక్త్యనైశ్చైవ్యమిచ్ఛత్. ౬౧. ఏకషష్టితమే శూరః పుత్రపౌ
 త్రానిజాతే, శనిపిఠవిదూహేచ రుక్మిణోఽమతో వధః, అష్టాధికశతద్వ్యభ్రసహ
 ప్రక్షీసముద్యుహా, తోదశః పుత్రపౌత్రాని పారిద్ధాగై రయోజయత్. ౬౨.
 ద్వియక్షష్టితమే ప్రోక్ష మనిశుద్ధస్యభోధనం, కన్యయా రమమాణస్య బాణేన
 బహుబహునా. ౬౩. త్రియక్షష్టితమేచాథ బాణయాదవసంగరే, స్తుతి ర్జ్వరే

శేషశరణ బాణబాహుభిదో హరేః. శ్రీకృష్ణశ్రీహరం జిత్వాబాణబాహునథా
 చ్ఛినత్, చతుర్బాహుం విముంచేమం దేవదేవదయానిధే. ఇతి సంప్రార్థితస్తేన
 రుద్రేణ ప్రీతమానసః, ప్రహ్లాదాయ వరోదత్తః పురా వధ్యోఽసురో మయా. చ
 త్వారోఽస్య భుజాశ్శిష్టౌ భవిష్యత్యజరామరః, పార్షదోయం భవతు తే హరే
 త్యుక్త్వా ససర్జ తమ్. ౬౪. చతుష్షష్ఠితమే కృష్ణో నృగం శాపాదమోచయత్, బ్రహ్మ
 స్వహరిదోషోక్త్వా రాజ్ఞో దృప్తానశిష్యయత్. విభూతిభోగభాగ్యాది మదోద్ధత
 మనోరథాన్, అన్వశాసద్యదూన్ కృష్ణః నృగోద్ధారప్రసంగతః. ౬౫. పంచషష్ఠితమే
 రామశ్చక్రే గోకులమాగతః, రమమాణస్తు గోపీభిః కాళింద్యాః కర్షణం మదాత్.
 రామస్యచరితం చిత్రం కాళింద్యాకర్షణాది యత్, పాండ్రకాంతాదికృష్ణస్య పృథ
 గుక్తం తతః పరమ్. ౬౬. షడ్మష్టష్ఠితమే కాళీం గత్వాహన్ పాండ్రకం హరిః,
 తన్మిత్రం చ తతోవృత్తం సుదక్షిణమథాదిశత్. ౬౭. సప్తషష్ఠితమే రామోగిరౌ
 రైవతకే మదాత్, సైవరం యువతిభిః క్రీడన్నవధీ ద్ద్వివిదం బలః. ౬౮. అష్టషష్ఠి
 తమే సాంబే నిబద్ధే కౌరవైర్యుధి, తద్విమోక్షాయ రామేణ ద్విజాహ్వాయవికర్ష
 ణమ్. ౬౯. ఏకోనసప్తతితమే గార్వాప్థ్యం ప్రతిమందిరం, కృష్ణస్య నారదో దృష్ట్వా
 విస్త్రితోఽగాత్తతస్తువన్. ౭౦. తతస్తు సప్తతితమే కృష్ణస్యాహ్నికకర్తృణి,
 దూతనారదయోః కార్యే మంత్రిమంత్రవిచారణం. జగన్తంగళచారిత్ర మాహ్నికం
 జగదీశితుః, నారదేన క్వచిత్కించిత్ దృష్టమాహ యథాక్రమమ్. ౭౧. అఙ్గైక
 సప్తతితమే హ్యుద్ధవస్య తు మంత్రతః, ఇంద్రప్రస్థం గతే కృష్ణే పార్థానాం
 పరమోత్సవః, రాజసూయమిషం కృత్వా భీమదుర్యోధనాదిషు, కలిముత్పాద్యత
 ద్ద్వారా భూభారమహరత్ప్రభుః. ౭౨. తతోద్విసప్తతితమే రాజ్ఞాకార్యేనివేదితే,
 దుర్జయం మాగధం బుద్ధ్వా భీమేనాఘాతయ ధరిః. ౭౩. తతస్త్రిసప్తతితమే మోచ
 యిత్వా నృపాన్ హరిః, రాజార్హభోగైస్సాన్విదేశాన్ ప్రస్థాప్య పుసరాహ
 రత్. అత్యున్నద్ధజరాసంధవథాత్తద్రుద్ధభూపతీన్, విమోక్ష్య కృపయా కృష్ణో నిజ
 రూపమదర్శయత్. ౭౪. చతుర్యుక్సప్తతితమే రాజసూయక్రియాద్విభైః, అగ్ర
 పూజాప్రసంగేన చైద్యఘాతాది వర్ణ్యతే. రాజసూయముఖే హత్వా జరాసంధం
 తదంతరే, చైద్యం తదంతే కుర్వంతం బీజం కలిమివావపత్. ౭౫. పంచయుక్స
 ప్తతితమే యజ్ఞావభృథసంభ్రమః, సుయోధనస్య చాక్షౌంత్యా మానభంగో దృశి
 క్రమాత్. ౭౬. తతష్షట్సప్తతితమే వృష్ణిసాల్వమహామృధే, ద్యుమద్గదాప్రహారేణ
 రణాత్ప్రద్యుమ్ననిర్గమః. సంపాద్య ధర్మరాజస్య రాజసూయమహోదయం, నిహ
 త్య సౌభరాజాదీనథోపారమదచ్యుతః. ౭౭. సప్తయుక్సప్తతితమే నానామాయా

విచక్షణః, కృష్ణేనాగత్య సాల్వస్తు హతస్సభం చ చూర్ణితమ్. ౭౮. తతోఽష్టస
ప్రతితమే దంతవక్త్రవిడూరథౌ, హత్వా హరిః పురే రేమే రామస్సూతం తతోఽ
వధీత్. ౭౯. ఊనాశీతితమే రామః పల్వలం ద్విజతుష్టయే, నిహత్య తీర్థస్నా
నాద్యైస్సూతహత్యామపానుదత్. ౮౦. తథాశీతితమే కృష్ణ శ్రీదామానం
గృహగతం, సంపూజ్యాపృచ్ఛదధేఘ్నం గురువాసకథాం ముదా. ౮౧. ఏకాశీతితమే
సఖ్యర్జగ్వా పృథుకతండులాన్, శ్రియం నిర్జితవానింద్రదుర్లభాం తు తదాశ్ర మే.
౮౨. ద్వ్యశీతితమ ఆగత్య కురుక్షేత్రం రవిగ్రహే, వృష్టిన్ దృష్ట్వా ముదా
భూపాశ్చక్రః కృష్ణకథా మిథః. శ్రీకామసుహృదే కృష్ణః ప్రకల్పేన్ద్రపదం
భువి, నందాదిసుహృదానంద కురుక్షేత్రం జగామ సః. ౮౩. త్ర్యశీతితమ ఏవం చ
స్త్రీణాం కృష్ణకథోత్సవే, ద్రౌపద్యై కృష్ణభార్యాభిరుక్తాస్వస్వకరగ్రహః. ౮౪.
చతుర్భిరధికేశీతితమే మునిసమాగమే, వసుదేవముఖోత్సాహబంధుప్రస్థాపనాది
కమ్. ౮౫. పంచాశీతితమే రామకృష్ణౌ సంప్రార్థితౌ స్తుతౌ, పిత్రే జ్ఞానమిథో
మాత్రే మృతా న్పుత్రానయచ్ఛతాం. నందయిత్వా కురుక్షేత్రే యాత్రాయాం
సుహృదో బహూన్, తత్వజ్ఞానం తతః పిత్రోరాదిశస్తృతసూనుభిః. ౮౬. షడ
శీతితమే దంభా త్సుభద్రా మద్భునోఽహరత్, గత్వా చ మిథిలాం కృష్ణో నృపవిప్రౌ
నందయత్. పిత్రో స్వజ్ఞాన మాదిశ్య సుభద్రా మద్భునాయ చ, జగామ మిథిలాం
కృష్ణసృభ క్తప్రియకృత్తతః. ౮౭. సప్తాశీతితమే నారాయణనారదవాదతః,
వేదైస్తు నిర్గుణాలంబా నిర్గుణా చ తథోచ్యతే. ౮౮. అష్టాశీతితమే విష్ణుభక్తః
కైవల్య మశ్నుతే, తతోఽర్వాద్దేవభ క్తస్తు విభూతిమితి వర్ణ్యతే. ౮౯. నవాశీతి
తమే దేవః కో మహానితి సంశయే, పరీక్ష్య విష్ణోరుత్కర్షం మునిభ్యోఽవర్ణయ
ద్భుగూః. మృతపుత్రం సమాదాయ విప్రోఽరోదీద్ధరేః పురః, అర్జునేన ప్రతిజ్ఞాతం
విప్రపుత్రస్య రక్షణం శిశావదగ్ధనం ప్రాప్తే ఫల్గునేఽగ్ని సమీపగే, సార్జునో హరి
రానాయ్యవైకుంఠాత్తత్సుతార్పణమ్. ౯౦. చరమే తు పునః ప్రోక్తా కృష్ణలీలా
సమాసతః, యదువంశ ప్రసూతానా మానంత్యం చ సకారణమ్.

ఏ కా ద శ స్క న్ధే

ఉ కైకత్రింశదధ్యాయైర్దుక్తిరేకాదశే తతః, జాయతే నేతిహాసాద్యై
స్సమాసవ్యాసయోగతః, నారదో వసుదేవాయ సమాసేన న్యవర్ణయత్, భగవా
నుద్ధవాయాథ విస్తరేణోపపత్తిభిః. ౧. తత్ర తు ప్రథమేఽధ్యాయే యదువంశస్య
సంక్షయః, ఉపక్షిప్తో విరాగాయ మాసల్యవ్యపదేశతః. ప్రవర్తితః పరానంద కృష్ణ

శ్రీ డానువర్ణితా, తన్నివృత్త్యా పరానందపదారోహోనువర్ణ్యతే. ౨. ద్వితీయే నిమిజా
 యంతసంవాదేనాహ నారదః, ధర్తా నాభిగవతా నృక్త్యా వసుదేవాయ పృచ్ఛతే. ౩.
 మాయాతత్తరణబ్రహ్మకర్తృప్రశ్నచతుష్టయే, తృతీయే తూత్తరం దత్త మార్షభై
 ర్మునిభిః పృథక్. ౪. చతుర్థేత్వవతారేహాప్రశ్నస్యోత్తర ముక్తవాన్, జయంతినందనో
 నామ్నా ద్రుమిళో నవసత్తమః. ౫. పంచమే భక్తిహీనానాం కానిష్ఠా కో యుగే
 యుగే, విష్ణోః పూజావిధిః ప్రశ్నద్వయస్యోత్తరముచ్యతే. ౬. షష్ఠే బ్రహ్మదిభిస్తుత్వా
 గంతుం విజ్ఞాపితం హరిం, ఉద్ధవః ప్రార్థయామాస స్వధామ నయ మామితి. ౭.
 సప్తమే తూర్థవజ్ఞాన సిద్ధ్యై పృష్ట స్వయం హరిః, అవధూతేతిహాసోక్తగురుష్వప్తా
 వవర్ణయత్. ౮. అష్టమేఽజగరాదిభ్యో నవభ్య శ్శిక్షితం హరిః, అవధూతగిరాప్రాహ
 వివేకాయోద్ధవం ప్రతి. ౯. నవమే కురరాదిభ్యో దేహతశ్చోపశిక్షితం, శ్రుత్వా
 యదుః కృతార్థోఽభూదితి కృష్ణేన వర్ణితమ్. చతుర్వింశతిగుర్వాభ్యో లబ్ధసంభా
 వనా భువః, ఉద్ధవస్యాత్తతత్వాప్త్యై సాధనోక్తిపరేరితా. ౧౦. దశమే దేహసంబం
 ధాత్ సంసృతిర్నాత్తనస్త్వనృతా, ఇత్యేతద్వర్ణయామాస మతాంతరనివారతః
 ౧౧. ఏకాదశేతు బద్ధానాం ముక్తానామపి లక్షణం, సాధూనాం చ తథా భక్తే
 ర్లక్షణం హరిణేరితమ్. ౧౨. ద్వాదశే సాధుసంగస్య మహిమా వర్ణితః పురా, కర్తాను
 స్థానతత్త్వాగవ్యవస్థా చ తతః పరమ్. ౧౩. త్రయోదశేఽథ సత్వస్య వృద్ధ్యావివో
 దయక్రమః, హంసేతిహాసతశ్చిత్తగుణవిశ్లేషవర్ణనమ్. ౧౪. చతుర్దశే పరం శ్రేయో
 భక్తిరేవ నచేతరత్, ఇత్యేతద్వర్ణ్యతే ధ్యానయోగశ్చ సహసా ధనైః. ౧౫. తతః
 పంచదశే ప్రోక్తా సిద్ధయో ధారణానుగాః, శ్రీ విష్ణుపదసంప్రాప్తావంతరాయతయా
 మతాః. ౧౬. షోడశే తు హరేరావిర్భావయుక్తా విభూతయః, జ్ఞానవీర్యప్రభావాది
 విశేషేణోపవర్ణితాః. అంత స్తద్యోగతాపత్యై విభూత్యాదినిరూపణమ్. ౧౭. తత
 స్సప్తదశే పృష్టే స్వధర్మే భక్తిలక్షణే, హంసోక్తం ధర్మమన్వాహ బ్రహ్మచారిగృహ
 స్థయోః. ౧౮. అష్టాదశేఽవదధర్మం వనస్థయతిగోచరం, అధికారవిశేషేణ విశేషం
 చాపి తద్గతమ్. ౧౯. జ్ఞానాదేర్నిర్ణయః పూర్వం కృతోహ్యశ్రమధర్మతః, ఏకోనవిం
 శతితమే జ్ఞానాదేస్త్యాగ ఉచ్యతే. జ్ఞానినో వర్ణ్యతే కర్తాభావ ఏకోనవింశతే, యుక్తి
 తర్కస్వరూపాభ్యాం నష్టజ్ఞానస్య సర్వదా. ౨౦. వింశే యోగత్రయం ప్రోక్తం
 భక్తిజ్ఞానక్రియాత్మకం, గుణదోషవ్యవస్థార్థ మధికారివిభాగతః. ౨౧. ఏకవింశే
 క్రియాజ్ఞానభక్తిష్వనధికారిణాం, కామినాం ద్రవ్యదేశాదిగుణదోషాః ప్రపం
 చితాః. ౨౨. ద్వావింశే తత్త్వసంఖ్యానామవిరోధవిధోచ్యతే, పుంప్రకృత్యోర్వివేకశ్చ
 జన్మమృత్యువిధాదిచ. ౨౩. త్రయోవింశే తిరస్కారసహనోపాయ ఈర్యతే, భిక్షు

గీతాప్రకారేణ మనసస్సంయమో ధియా. ౨౪. చతుర్వింశే తు సాంఖ్యేన మనో
మోహో నివార్యతే, ఆత్మనస్సర్వభావానామాగమాపాయచింతయా. స్వపద
ద్వంద్వభక్తానామద్వంద్వత్వాయ సంయమం, చిత్రస్యోక్త్యా పునః కృష్ణసాంఖ్య
మత్రాహ తత్కృతే. ౨౫. పంచవింశే స్వనైర్ధ్యణ్యప్రతిపత్త్యై నిరూప్యతే, చిత్త
ప్రభవసత్వాదిగుణవృత్తిరనేకథా. ౨౬. షడ్వింశే యోగనిష్ఠాయావిఘాతోదుష్ట
సంగతః, సాధుసంగేన తన్నిష్ఠా పరా కాష్ఠేతి వర్ణ్యతే. యోగినో యోగవిభ్రంశ
స్సంగత స్సంభవేదితి, సర్వథా తన్నివృత్త్యర్థ మైశగీతం వితన్యతే. ౨౭. సప్తవింశే
క్రియా యోగస్సద్యశ్చిత్తప్రసాదతః, సర్వకామాప్తిహేతుశ్చ సాంగః ప్రోక్త
స్సమాసతః. రాగాద్యాకులచిత్తానాం కుతో సంగాదిసంభవః, ఇతి కృష్ణార్చనం భద్ర
మనుస్త్పత్యానుపృచ్ఛతి. ౨౮. అష్టావింశే తుయః పూర్వం విస్తరేణోపవర్ణితః, జ్ఞాన
యోగః పునశ్చాసౌ సమాహృత్య నిరూప్యతే. ౨౯. ఊనత్రింశేతుయః పూర్వం
విస్తరేణ నిరూపితః, భక్తియోగ స్తమేవాహ స్వభక్తాయ సమాసతః. అతిక్లేశమి
వాలక్ష్య యోగేసంగైకసంసది, సుఖోపాయం పునః కృష్ణ ముద్ధవః పరిపృచ్ఛతి. ౩౦.
త్రింశేతు ప్రాగుపక్షిష్టమకాసలఛలతోహరిః, స్వధామ గంతుమన్విచ్ఛక్ సంచ
హార నిజం కులమ్. ౩౧. ఏకత్రింశే స్వకం ధామ జగామ భగవానితః, తమేవాను
యయుః ప్రీత్యా వసుదేవాదయస్తతః. దేవాన్యదూన్విధాయాదౌ భూయో
దేవాన్విధాయ తాన్, శ్రీకృష్ణ స్వేచ్ఛచ్ఛయాధామ స్వతన్వైవ సమావిశత్. ౩౨.

ద్వాదశ స్కంధే.

ఉక్తస్త్రయోదశాధ్యాయైర్ద్వాదశే త్వాశ్రయస్సతః, అధిష్ఠానావధిత్యాభ్యా
మాశ్రయశ్చేత్వరస్సతః. ఉక్తో లయావధిత్యేన ప్రాకృతాత్యంతికే లయే, అధిష్ఠానత
యాచోక్తో మహాపురుషవర్ణనే. తత్రాద్యైష్షడ్భిరధ్యాయై శ్శుకః ప్రాహ పరిక్షితే,
శేషైస్తత్రాఖిలాన్యాహ సూతః పృష్టోఽథ సత్రిభిః. స్వాశ్రయశ్రవణే కార్యో నవి
శంబో మనీషిణా, ఇత్యేతత్కాలవైషమ్యం చతుర్భిస్తావదుచ్యతే. ౧. తత్రతు
ప్రథమే భావిమాగధాన్వయభూమిపాన్, కలిప్రభావతః ప్రాహ సంకరాదిమలీ
మసాన్. ౨. ద్వితీయేతు కలే ర్దోషవృద్ధౌ కల్మషతారతః, అధర్మిష్టే జనే నష్టే పునః
కృతయుగాగమః. ౩. తృతయే భూమిగీతైస్తు రాజ్యదోషాది వర్ణ్యతే, కలౌచ దోష
భూయిష్టే దోషహంత్రీ హరేర్నతిః. ౪. చతుర్థే చ చతుర్థోక్తాలయా నైమిత్తి
కాదయః, తత్రసంసారనిస్తారో హరికీర్త్యైవ వర్ణ్యతే. ౫. పంచమే తు సమానేన పర
బ్రహ్మోపదేశతః, రాజ్ఞస్తక్షకసందేశాన్స్మత్కృత్యభీతినివారణమ్. ౬. షష్ఠే పరిక్షితో

మోక్షస్సర్పహోమాది తత్సుతాత్, వేదశాఖావిభాగోక్తా త్రివేదవ్యాసవర్ణనమ్.
 ౭. సప్తమే ధర్మవిస్తారః పురాణవ్యసనం తతః, పురాణలక్షణాదీని ఫలం భాగవత
 శ్రుతేః. ౮. అష్టమే తు తపశ్చర్యా మార్కండేయస్య మోహకైః, కామాదిభిర
 సంమోహో నరనారాయణస్తుతిః. ౯. నవమే భగవంతాయా దిదృక్షోర్ధర్మనం ముహుః,
 మాయాశిశోర్ధయాద్భా చ మునేర్ని ర్వేశనిర్గమైః. ౧౦. దశమే శివ ఆగత్య మునేస్తు
 జ్ఞో వరానదాత్, తేన సాకమతిప్రీత్యా సమాభాష్య సభాజయన్. ౧౧. ఏకాదశేషు
 పూజార్థం మహాపురుషవర్ణనం, రవే ర్వాహస్యచాఖ్యానం ప్రతిమాసంపృథక్ష్పృ
 థక్. ౧౨ ద్వాదశే తు పురాణోక్తసర్వార్థానుక్రమః కృతః, ప్రథమస్కంధమారభ్య
 ప్రాధాన్యేన సమాసతః. ౧౩. త్రయోదశే పురాణానాం సంఖ్యామాహ యథా
 క్రమం, దానం దానస్య మాహాత్మ్యం శ్రీమద్భాగవతస్య చ. ౧౪.

విషయసంఖ్యా.

పుటసంఖ్యా.

103. స్వామ్యంభువాదిమన్వంతరానువర్ణనకథా	...	1
104. గజేంద్రమోక్షణకథాప్రారంభఘట్టః	...	5
105. క్షీరసాగరమథనకథాప్రారంభఘట్టః	...	14
106. కూర్తావతారకథాప్రారంభఘట్టః	...	19
107. దేవబృందప్రార్థితపరమేశ్వరకృతవిషభక్షణకథా	...	23
108. క్షీరసాగరమథనేవిరావతాదీనాముత్పత్తికథా	...	28
109. శ్రీమహావిష్ణుర్హోహినీవేషధారణకథాఘట్టః	...	30
110. దేవాసురయుద్ధప్రారంభఘట్టః	...	35
111. మోహినీవేషావళాకనాకులచిత్తస్యేశ్వరస్యసంజాతమనోవిభ్రమకథా	...	41
112. వైవస్వతసూర్యసావర్ణ్యాదిమనూనామితిహాసవర్ణనఘట్టః	...	46
113. వామనచరిత్రప్రారంభః	...	49
114. బలిచక్రవర్తియుద్ధయాత్రాభివర్ణనం	...	50
115. వామనమూర్త్యావిర్భావఘట్టః	...	57
116. బలిచక్రవర్తినన్నిధిం ప్రతివామనమూర్తేరాగమనకథా	...	60
117. వామనమూర్తేర్విశ్వరూపత్వేన వ్యాపనకథా	...	69
118. పరుణపాశబంధవినిర్ముక్తస్య బలిచక్రవర్తినస్సుతలప్రవేశకథా	...	73
119. మత్స్యవతారకథాప్రారంభఘట్టః	...	79

నవమస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

120. సూర్యవంశాభివర్ణనకథా	...	86
121. అంబరీషోపాఖ్యానం	...	94
122. ఇక్ష్వాకువంశానుక్రమకథాఘట్టః	...	102
123. సగరచక్రవర్తికథాప్రారంభఘట్టః	...	109
124. శ్రీపరమేశ్వరజటాజూటనిర్గతగంగానదీప్రవాహమహిమానువర్ణనం	...	112
125. శ్రీరామచరిత్రం	...	116
126. భవిష్యద్రాజేతిహాసవర్ణనమ్	...	126
127. చంద్రవంశసంభూతభూపాలానామితిహాసానువర్ణనం	...	127
128. భగవదంశసంభూతస్యపరశురామస్యేతిహాసాభివర్ణనం	...	131
129. శుక్రాచార్యతనూజాయాః దేవయాన్యాయయాతేశ్చ వివాహకథా	...	139
130. యయాతేశ్శుక్రాచార్యాచ్ఛపప్రాప్త్యభివర్ణనకథా	...	141
131. దేవయానీంప్రతి బస్తోపాఖ్యానవ్యాజేనయయాత్యభివర్ణితనిజవృత్తాంతః	...	143
132. భరతచరిత్రాభివర్ణనమ్	...	145
133. రంతిదేవస్యేతిహాసాభివర్ణనమ్	...	149
134. యదువంశాభివర్ణనమ్	...	155
135. వసుదేవవంశక్రమాభివర్ణనమ్	...	158

దశమస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

136. శ్రీకృష్ణలీలావిశేషకర్ణనాయ శుకమహర్షిం ప్రతిపరీక్షితకృతప్రశ్నప్రకారః	...	164
137. శ్రీభగవదపతారకారణప్రపదనఘట్టః	...	169
138. దేవకీహననోద్యుక్తం కంసం ప్రతివసుదేవకృతసామాద్యుపదేశః	...	170
139. దేవకీగర్భస్థితశ్రీకృష్ణం ప్రతి బ్రహ్మేశానాదిదేవగణైఃకృతస్తుతిః	...	178
140. శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మమూర్తేరవతారఘట్టః	...	188
141. స్వస్వరూపేణావిర్భూతంభగవంతం ప్రతి వసుదేవకృతస్తుతిః	...	189

విషయసంఖ్యా.

142. స్వస్వరూపేణావిర్భూతం శ్రీపరమపురుషం ప్రతి-దేవకీకృత స్తుతిః ...
143. పూతనాసంహారఘట్టః ...
144. శకటభంజనఘట్టః ...
145. తృణావర్తాఖ్యాసురసంహారఘట్టః ...
146. స్తన్యపానసమయేజృంభణవ్యాజేనమాత్రే విశ్వరూపప్రదర్శనఘట్టః ...
147. బాలకీడాప్రారంభఘట్టః ...
148. మృద్భక్షణాత్తర్జయంతీం మాతరం ప్రతి-ఆస్యదర్శనాద్విశ్వరూపప్రదర్శనఘట్టః ...
149. శాపనిర్దుక్తనశకూబరమణిగ్రీవకృత శ్రీకృష్ణస్తుతిః ...
150. వత్సాసురబకాసురయోర్వధఘట్టః ...
151. అఘాసురసంహారఘట్టః ...
152. వత్సాపహరణఘట్టః ...
153. వత్సాపహరణే భగవన్తహిమాభిజ్ఞేన బ్రహ్మణాకృత స్తుతిః ...
154. ధేనుకాసురభంజనఘట్టః ...
155. కాశీయమర్దనకథాప్రారంభఘట్టః ...
156. కాశీయపత్నీకృత శ్రీకృష్ణస్తుతిః ...
157. దవాగ్నితోగోపసంరక్షణఘట్టః ...
158. గ్రీష్మర్తువర్ణనప్రారంభః ...
159. ప్రలంబాసురవధఘట్టః ...
160. వర్షర్తువర్ణనఘట్టః ...
161. శరదృతువర్ణనఘట్టః ...
162. గోవర్ధనోద్ధరణకథాప్రారంభఘట్టః ...
163. గోవర్ధనోద్ధరణఘట్టః ...
164. శ్రీకృష్ణమూర్తేర్వరుణలోకగమనం ...
165. రాసకీడాకథాప్రారంభఘట్టః ...
166. గోపికాగీతకథాప్రారంభఘట్టః ...
167. రాసకీడాప్రారంభఘట్టః ...
168. జలకీడావనకీడయోగిప్రారంభఘట్టః ...
169. ఆహిరూపధారిణస్సుదర్శనాఖ్యగంధర్వస్యశాపమోక్షణం ...
170. శంఖచూడవధఘట్టః ...
171. దివాకాలే-శ్రీకృష్ణవిరహప్రయుక్తగోపీవిలాపః ...
172. వృషభాసురవధఘట్టః ...
173. శ్రీకృష్ణబలరామయోరాహ్వనాయనారదబోధితేనకంసేనకృతామూరప్రేషణాదిఘట్టః ...
174. కేశినంహారఘట్టః ...
175. శ్రీకృష్ణం ప్రతి-నారదాగమనఘట్టః ...
176. వ్యోమాసురవధఘట్టః ...
177. శ్రీకృష్ణబలరామానయనార్థమమూరస్యనందగోకులప్రవేశఘట్టః ...
178. ఆమూరకృత శ్రీకృష్ణస్తుతిః ...
179. శ్రీకృష్ణబలరామయోర్మధురానగరప్రవేశఘట్టః ...
180. రజకవధానంతరంసుదామప్రివక్రాదీనాంసంమానఘట్టః ...
181. కువలయాపీడాఖ్యగజవత్సాదివధకథాప్రారంభఘట్టః ...
182. చాణూరముష్టికాదిమల్లవధ కథాప్రారంభఘట్టః ...

విషయసంఖ్యా.

పుటసంఖ్యా.

183. కంసవధఘట్టః	...	372
184. శ్రీకృష్ణరామయోః-ఉపనయన వేదశాస్త్రాధ్యయన గురుపుత్రానయనాది కథాప్రారంభఘట్టః	...	376
185. గోకులంప్రతి ఉద్ధవప్రేషణాది కథాప్రారంభఘట్టః	...	378
186. భ్రమరగీతాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	380
187. జరాసంధయుద్ధయవనాగమనాది కథాప్రారంభఘట్టః	...	397
188. ముచుకుందస్య శ్రీకృష్ణసందర్శనాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	402
189. రుక్మిణీకల్యాణకథాప్రారంభఘట్టః	...	409
190. రుక్మిణీదేవ్యాః వివాహఘట్టః	...	414
191. ప్రద్యుమ్నజనకశంబరాసురవధాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	421
192. స్యమంతకోపాఖ్యానప్రారంభఘట్టః	...	422
193. నరకాసురవధకథాప్రారంభఘట్టః	...	435
194. శ్రీకృష్ణరుక్మిణీదేవ్యోఃపరస్పరనర్తోక్తిప్రవచనఘట్టః	...	439
195. అనిరుద్ధవివాహే-శ్రీబలరామకృతరుక్మిణీవధాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	449
196. ఉషాపరిణయకథాప్రారంభఘట్టః	...	451
197. బాణాసురయుద్ధకథాప్రారంభఘట్టః	...	453
198. నృగోపాఖ్యానకథాప్రారంభఘట్టః	...	458
199. బలరామస్యపునర్నందప్రజగమనాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	461
200. శ్రీకృష్ణకృతపాండ్రకాశీరాజవధాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	464
201. బలరామకృతద్వివిదవధకథాప్రారంభఘట్టః	...	467
202. బలరామకృత హస్తినాపుర కర్షణాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	469
203. శ్రీకృష్ణంప్రతినారదాగమనకథాప్రారంభఘట్టః	...	472
204. యుధిష్ఠిరానుష్ఠీయమానరాజసూయదర్శనార్థం శ్రీకృష్ణప్రస్థానఘట్టః	...	481
205. దిగ్విజయజరాసంధవధాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	485
206. శిశుపాలవధకథాప్రారంభఘట్టః	...	494
207. సాల్యవధకథాప్రారంభఘట్టః	...	501
208. దంతవక్త్రవిదూరవధకథాప్రారంభఘట్టః	...	506
209. బలరామకృతతీర్థయాత్రాసూతవధాదికథాప్రారంభఘట్టః	...	507
210. కుచేలోపాఖ్యానకథాప్రారంభః	...	511
211. సూర్యోపరాగేకురుక్షేత్రంప్రతి శ్రీకృష్ణాదీనాంగమనకథాప్రారంభః	...	519
212. స్వరోద్ధీధాదినామకషడ్గర్భానయనాదికథాప్రారంభః	...	539
213. నారాయణమహర్షిణా నారదోపదిష్టశ్రుతిగీతోపాఖ్యానప్రారంభః	...	547
214. విష్ణుసేవాప్రాశస్త్యప్రతిపాదనఘట్టః	...	550
215. శివద్రోహకర్తుర్వృకాసురస్యవిష్ణుమాయాప్రభావేనవినాశప్రాప్తిఘట్టః	...	592
216. త్రిమూర్తీనాంతారతమ్యపరీక్షార్థంఋషిభిస్తత్త్వలీకాప్రతి భృగుమహర్షిప్రేషణకథా	...	594
217. మృతకపుత్రస్య బ్రాహ్మణస్య చింతాపనోదనకథా	...	595
218. శ్రీకృష్ణమూర్తేర్వంశానుక్రమాభివర్ణనఘట్టః	...	598

ఏకాదశస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచిక

219. ఋషికాపవశాన్తుసలోత్పత్తిప్రతిపాదకకథాఘట్టః	...	605
220. వసుదేవాయ నారదాభిషక్తిత విదేహర్షభ సంవాద కథాప్రారంభఘట్టః	...	608
221. ఋషభకుమారైః కవ్యంతరితాదిభిరుపదిశ్యమాన భాగవతార్థప్రారంభఘట్టః	...	615
222. జగత్సృష్టి క్రమప్రవచనపురస్కారేణ ప్రళయానువర్ణనమ్	...	616

విషయసంఖ్యా.

పుటసంఖ్యా.

223. ద్రమిశేనోపదిష్ట నరనారాయణోపాఖ్యానం	...	624
224. సూక్ష్మరూపేణావతారాణామను వర్ణనం	...	626
225. చమసకరభాజనకృతపరమార్థోపదేశః	...	628
226. శ్రీకృష్ణానయనార్థం బ్రహ్మదీనాం ద్వారకాంప్రత్యాగమనకథా	...	635
227. ఉద్ధవంప్రతిశ్రీకృష్ణేనోపపాదిత పరమతత్త్వార్థోపదేశ కథాప్రారంభఘట్టః	...	640
228. ఉద్ధవంప్రతిశ్రీకృష్ణేనోపదేశరూపతలభివర్ణితావధూత యదుసంవాదకథా...	...	648
229. యదుంప్రత్యవధూతేనాభివర్ణితకపోతోపాఖ్యానం	...	652
230. పింగళోపాఖ్యానం	...	657
231. ఉద్ధవంప్రతి శ్రీకృష్ణేనోపదిష్ట బంధమోక్షతత్త్వవిచారః	...	672
232. హంసోపాఖ్యానప్రారంభఘట్టః	...	678
233. భక్తిధ్యానయోగయోరభివర్ణనఘట్టః	...	683
234. శ్రీమన్నారాయణమూర్తేర్విభూత్యభివర్ణనఘట్టః	...	688
235. బ్రహ్మచారిగృహస్థయోర్ధర్మప్రతిపాదనఘట్టః	...	692
236. వానప్రస్థాశ్రమధర్మప్రవచనఘట్టః	...	698
237. జ్ఞానస్వరోపాభివర్ణనఘట్టః	...	703
238. భక్తిజ్ఞానక్రియాత్మకయోగ స్వరూపాభివర్ణనఘట్టః	...	708
239. భక్త్యాచిహ్నోక్తయోగత్రయాధికారిణాం గుణదోషస్వరూపప్రతిపాదన ఘట్టః	...	713
240. తత్త్వానాం సంఖ్యాస్వరూప ప్రకటనాది నిర్ణయఘట్టః	...	721
241. భిక్షుగీతాభివర్ణనద్వారా యమనియమాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	722
242. సాంఖ్యయోగాభివర్ణనద్వారా మనోమోహనివర్తన ప్రతిపాదనఘట్టః	...	736
243. నైర్గుణ్యప్రతిపాదన చిత్తవృత్త్యాదీనామభివర్ణనఘట్టః	...	741
244. సాధుసంగప్రభావోపప్లంభకతయాభివర్ణితైశగీతాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	745
245. చిత్తప్రసాదనహేతుక క్రియాయోగాభివర్ణనఘట్టః	...	749
246. జ్ఞానయోగస్య పునస్సంగహరూపేణాభివర్ణనఘట్టః	...	755
247. పునస్సంగహరూపేణ భక్తియోగాభివర్ణనఘట్టః	...	762
248. యదువంశనాశ శ్రీకృష్ణసిర్యాణాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	773
ద్వాదశస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా		
249. భవిష్యన్నరపాలాదీనామభివర్ణనఘట్టః	...	777
250. కలియుగధర్మ కల్క్యవతారాది ప్రతిపాదనఘట్టః	...	781
251. చతుర్విధలయస్వరూపాభి వర్ణనపూర్వకసంసార నిస్తరణోపాయ ప్రతిపాదనఘట్టః	...	789
252. పురాణానాందశవిధ లక్షణాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	806
253. కల్పాంతే మార్కండేయావస్థితి ప్రతిపాదనఘట్టః	...	808
254. మార్కండేయస్య ప్రళయార్ణవేబాలాకృతి భగవద్దర్శనాదిఘట్టః	...	814
255. మార్కండేయస్యపరమశివేన దత్తవర ప్రదానాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	814
256. మహాపురుషవర్ణనపూర్వకద్వాదశాదిత్యవృహాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	820
257. శ్రీమద్భాగవతపురాణప్రతిపాదితవిషయానుక్రమణికాప్రతిపాదనఘట్టః...	...	826
258. పురాణగ్రంథప్రతిపాదనపూర్వకభాగవతమాహాత్మ్యతత్త్వప్రశంసాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	832

శ్రీ ర మ్మ.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

శ్రీ దుక్తిణీ సత్యభామా సమేత శ్రీ కృష్ణాయ పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీ మద్భాగవతే, సవ్యాఖ్యానమ్

అష్టమః స్కంధః.

ప్రథమోఽధ్యాయః.

విష్ణురాత ఉవాచ:—

స్వామంభువస్యేహగురోర్వంశోఽయం విస్తరాచ్ఛ్రితః, యత్ర ధర్మాశ్చవివి
ధాశ్చాతుర్వర్ణ్యాశ్చితాశ్శుభాః. యత్ర విశ్వసృజాం సర్గో మనూనన్యాన్ వదస్వనః.
౧. యత్ర యత్రహరేర్జన్త కర్తాణి చ మహీయసః, గృణంతి కవయో బ్రహ్మాంస్తాని
నో వద శృణ్వతామ్. ౨. సర్వమన్వన్తరే బ్రహ్మ భగవాన్ విశ్వభావనః, కృతవాన్
కురుతే కర్తాహ్యతీతేనాగతేద్య వా. ౩. బ్రహ్మారాత ఉవాచ:—మనవోఽస్మిన్

అథాష్టమే చతుర్వింశత్యధ్యాయైర్మనువర్ణనమ్,

తత్సత్తైర్మషిదేవేంద్రైర్హృదిభిశ్చహరేస్సహ. ౧

ప్రతిమన్వంతరే చైవ మన్వాద్యాష్టత్వపుథకృపుథక్,

ప్రనర్తయంతి సద్ధర్మా పాలయంత్యాచరంతి చ. ౨

అతో మన్వంతరస్యోక్తస్సద్ధర్మ ఇతి లక్షణమ్,

యేన వై క్రియమాణేన సరో న నిరయం వ్రజేత్. ౩

తత్ర తు ప్రథమే స్వామంభువస్సాస్వరోచిషస్తథా,

ఉత్తమస్తామసశ్చేతి చతుర్మనునిరూపణమ్. ౪

స్వామంభువేఽంతరేఽసంతదురంతగుణవర్ణనాత్,

ముదితః పరిపప్రచ్ఛ సర్వమన్వంతరస్థితిమ్. ౫

స్వామంభువస్యేత్యాదిత్రిభిః. యత్ర, విశ్వసృజాం మరీచ్యాదీనాం—మనుకన్యాసు పుత్ర
పౌత్రాదిసర్గః. ౧. యత్రేతి. మహీయసో హరేః. అత్ర. గరీయసః. మహాజనిత్యాదివివిధపాతభేదాః
నాస్తాభిరాదృతాః. ౨. సర్వేతి. యస్మిన్. అతీతే యత్కృతవాన్. యస్మిన్ననాగతే యత్కర్తా
కరిష్యతి. అద్య వా వర్తమానే. యత్కురుతే తద్వదస్యేత్యన్వయః. ౩. మనవఇతి. అస్మిన్ కర్మ

వ్యతీతాష్టక్ లేపే స్వాయంభువాదయః, ఆద్యస్తు కథితో యత్ర దేవాదీనాం చ సంభవః. ౪. ఆకూత్యాం దేవహూత్యాం చ దుహిత్రోస్తస్యవైమనోః, ధర్మజ్ఞానోప దేశార్థం భగవాన్ పుత్రతాం గతః. ౫. కృతం పురా భగవతః కపిలస్యానువర్ణ నమ్, ఆఖ్యాన్యే భగవాన్యజ్ఞో యచ్ఛకార కురూద్వహ. ౬. విరక్తః కామభోగేషు శతరూపాపతిః ప్రభుః, విసృజ్య రాజ్యం తపసే సభార్యో వనమావిశత్. ౭. సునందాయాం వర్ష శతం పదైకేన భువం స్పృశన్, తప్యమానస్తపో ఘోరమిద మన్వాహ భారత. ౮. మనురువాచః—వాసుదేవోవసత్యేషస్సర్వదేహేష్వనస్య దృక్, యేన చేతయతే విశ్వం విశ్వం చేతయతేనయమ్. యో జాగర్తి శయానేఽస్మిన్నాయం తం వేద వేద సః. ౧౦. ఆత్మావాస్యమిదం సర్వం యత్కించిజ్జగత్త్వాం జగత్, తేన త్యక్తేన భుంజీథా మాగృథః కస్యస్విద్ధనమ్. ౧౧. యం న పశ్యతి పశ్యంతం చక్షుర్యస్య నరిష్యతి, తం భూతం నిలయం దేవం సువర్ణముపధావత. ౧౨. నయస్యాద్యంతమధ్యాని స్వః పరో నాంతరం బహిః, విశ్వస్యామూని యద్య

షణ్మనహో వ్యతీతాః. ౪. ఆకూత్యామితి. తస్య మనోద్వహిత్రోః. కపిలయజ్ఞమూర్తిభ్యోః పుత్రతాం ప్రాప్తః. ౫. ౬. ౭. సునందాయామితి. ఘోరం దుష్పరం తపస్తప్యమానః. ౮. సమాధావనుఘోర మిదం వక్ష్యమాణం నిద్రితోచ్ఛ్వాసితవద్విస్మిత ఇవ ఉపవిశన్నివ అనువదన్నివ చ. అప్రభిః శ్లఙ్ఘిత న్వాహ—వాసుదేవఇతి. యేన చిదాత్మనా విశ్వం చేతయతే చేతనీభవతి. విశ్వం తు, యం న చేతనీకరోతి స్వతపివ చిద్రూపత్వాత్. తత్ర హేతుః. ౯. యఇతి. అస్మిన్ శయానే స్వపితి. యో జాగర్తి సాక్షి తయావర్తతే. అహో చిత్రం నాయం జనస్తం వేద. స తు ఇమం వేద. ౧౦. తస్యేశ్వరత్వం దర్శయన్ లోకస్య హితముపదిశతి—ఆత్మేతి. ఆత్మనా ఈశ్వరేణ. ఆపాస్యం స్వసత్తాచైతన్యాభ్యం సంస్కృత్యం విశ్వం సర్వం. జగత్త్వాం లోకే. యత్కించిజ్జగద్భూతజాతం. అతః తేనైవేశ్వరేణ. యత్తు త్యక్తిం దత్తం ధనం. తేనైవ భుంజీథాః భోగాన్ భుంక్తు. యద్వా—తేన హేతునాత్యక్తేన ఈశ్వరాత్పరే నైవ భుంజీథాః. న స్వార్థం. కస్య స్విత్ కస్యచిదపి. ధనం మాగృథః మాభికాంతీః. యద్వా—కస్య స్విదితి కస్యాన్యస్య ధనమస్తి యతో ధనాకాంతౌ క్రియ తఇత్యర్థః. తథా చ శ్రుతిః. “ఈశావాస్య మిదగ్ం సర్వం యత్కించిజ్జగత్త్వాం జగత్. తేన త్యక్తేన భుంజీథా మాగృథః కస్యస్విద్ధనమ్”మితి యథాశ్లోకమేవ. ౧౧. నను యది సః సర్వం వ్యాపిన్నతి తర్హి. చక్షురాదిభిః కిం న ప్రతీయతే? తత్రాహ—యమితి. యం పశ్యంతం మనః చక్షుర్వా న పశ్యతి. చక్షురాద్యవిషయత్వాత్. న హి ప్రమాతారం ప్రమాణం విషయీకరోతీతి భావః. తథా చ శ్రుతిః. “చక్షుషశ్చక్షుః శ్రోత్రస్య శ్రోత్రమి”త్యాది. నను తర్హి ఘటనాశే దేవదత్తస్య తద్విషయం చాత్మషం జ్ఞానమిశ్వరస్యాపి స్వరూప విషయజ్ఞానం నశ్యేత్తత్రాహ—యస్య తు పశ్యతః. చక్షుర్జ్ఞానం నరిష్యతి సశ్యతి. తత్తదాకారేణో త్పన్నాయావృత్తేరేవ నాశో న స్వతస్సిద్ధజ్ఞానస్య నహి సవితృప్రకాశః ప్రకాశ్యనాశేనశ్యతీతిభావః. భూతాని నిలయో యస్య తం. సర్వాంతర్యామిణం. తథాపి. సువర్ణం శభనతపనం అసంగం. ఉప ధావత భజధ్వం. ౧౨. తత్స్వరూపస్య నిత్యత్వ మేవోపపాదయన్నాహ—నయస్యేతి. అమూని ఆద్యం

స్తాద్విశ్వం చతదృతం మహత్. ౧౩. సవిశ్వకాయః పురుషాచాత ఈశస్సర్వస్య
 గోప్తా హ్యజరః పురాణః, ధత్తేఽస్య జన్తాద్యజయాత్తశక్త్యా తాం విద్యయోదస్య
 నిరీహ ఆస్తే. ౧౪. అతోఽగ్రఋషయః కర్తృణీహంతేకర్తృహేతవే, ఈహమానోఽపి
 పురుషః ప్రాయోనీహంప్రపద్యతే. ౧౫. ఈహతే భగవానీశో న హి తత్ర విష
 జ్జతే, ఆత్మలాభేన పూర్ణార్థానావసీదంతి యేను తమ్. ౧౬. తమిహమానం నిరహం
 కృతం బుధం నిరాశిషం పూర్ణమనన్యచోదితమ్, న్యూ శిక్షయంతం నిజవర్త్తిసం
 స్థితం ప్రభుం ప్రపద్యేఽఖిలధర్త భావనమ్. ౧౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి మంత్రోప
 నిషదం వ్యాహరంతం సమాహితమ్, దృష్ట్వాసురాయాతుధానాజగ్ధుమభ్యద్రవన్
 తుధా. ౧౮. తాంస్తథాపసితాన్ వీక్ష్య యజ్ఞస్సర్వగతో హరిః, యామైః పరి
 వృతో దేవై ర్హత్వాశాసత్రివిష్టపమ్. ౧౯. స్వారోచిషో ద్వితీయస్తు మనురగ్నే

తాదీని విశ్వస్య. యస్తాద్భవంతి. విశ్వం చ యద్రూపం. అతఏవ. అవ్యభిచారిత్వాత్. తత్ ఋతం
 సత్యం. మహత్పరిపూర్ణం బ్రహ్మ. ౧౩. నను విశ్వం చేత్తద్రూపం. తర్హి తస్య కుతో జన్తాద్యభావః.
 స్వప్రకాశత్వం వా, జగజ్జన్తాదికర్తృత్వేన వికారేణ సత్యత్వం పూర్ణత్వం వా? తత్రాహ—స ఇతి. స
 ఈశః సత్వశ్చ స్వప్రకాశశ్చ. పురాణశ్చ. నిర్వికారః. విశ్వం కాయో యస్య. పురూణి హూతాని
 నామాని యస్య. తథావిధోఽపి, యతః. అస్య విశ్వస్య జన్తాది. స్వశక్త్యా. మాయయా. ధత్తే. తాంచ
 నిత్యసిద్ధయా విద్యయా. ఉదస్య హిత్వా నిష్క్రియవహస్తే. ౧౪. అత ఇతి. యస్తాదేవమిశ్వరః కర్తృ
 కర్తృత్వాది సంత్యజ్య. నైష్కర్మ్యేణాస్తే అతః. అస్తాద్ధేతోః ఋషయోఽప్యగ్రే ఆదౌ. కర్తాణి కుర్వంతి
 కిమర్థం? ఆకర్తృహేతవే మోక్షార్థం. పాతాంతరేఽపి కర్తృనాశాయ. హి యస్తాత్. ౧౫. నన్వీహ
 మానః కర్తృభిరవకుంతః కోశకారణవ బధ్యేత-తత్రాహ—ఈహత ఇతి. అత సమనువర్తమానాః యే.
 తేనావసీదంతి న విషజ్జతే. ౧౬. తదేవం లోకానుగ్రహాయ విశ్వసృష్ట్యాది యః కరోతి. శ్రీరామ
 కృష్ణాద్యవతారైశ్చ పేదోక్తమర్యాదయా యో వర్తతే తం శరణం వ్రజామిత్యాహ—తమితి. నిజవర్త్తి
 నరావతారానురూపా మార్గః. తత్ర. సమ్యక్ స్థితం. అతః ఈహమానం కర్తాచరంతం. తథాపి జీవవై
 లక్షణ్యమాహ—నిరాశిషం నిరహంకృతం అనన్యచోదితమితి చ నిరహంకారత్వే హేతుః. బుధం
 నిరాశిషత్వే హేతుః. పూర్ణం అనన్యనియుక్తత్వే హేతుః. ప్రభుం తథాపి కర్తానుష్ఠానే హేతుః.
 న్యూ స్వాచారేణ శిక్షయంతం. తత్కిమర్థం? తత్రాహ—అఖిలాన్ ధర్తాన్ భావయతి ప్రపర్త
 యతీతి తథా తం. ౧౭. ఇతీతి. సమాహితమపి సంతం. మంత్రోపనిషదం వ్యాహరంతం. దృష్ట్వా.
 సుప్రాత్థితవద్వివశమివ మన్వానా అసురాః యాతుధానాశ్చ. తుధా సిమితైః జగ్ధుం అత్తుం. అభ్య
 ద్రవన్ అభిదుద్రువు. ౧౮. తానితి. యామైః స్వపుత్రైః. త్రివిష్టవం స్వర్గమపాలయత్ స్వయమి
 వేంద్రో బభూవేత్యర్థః. తత్ర ప్రతిమన్వంతరం. మన్వాదయః షడస్యే భవంతి. తథాహి. సూతో
 ద్వాదశే వక్ష్యతి. శ్లో. “మన్వంతరం మనుదేవో మనుపుత్రాస్సురేశ్వరః, ఋషయోఽంశాపతారశ్చ హరే
 ష్టద్విధముచ్యత” ఇతి. తత్రాద్యోహి. స్వాయంభువో మనుః. ప్రియవ్రతో త్తానపాదో మనుపుత్రో. యా
 మాదయో దేవాః. మరీచిప్రముఖాః సప్తఋషయః. యజ్ఞోహరేరపతారః. ఇంద్రశ్చ సవితీ. తన్న
 న్వంతరం పంచవిధమేతత్. తచ్చ చతుర్థస్కంధోపక్రమే సిరూపితం. ౧౯. ద్వితీయాదిషు త్రిషు మన్వం

స్సతోఽభవత్, ద్యుమత్సు పేణరోచిష్టత్ప్రముఖా స్తస్యచాత్తజాః. ౨౦. తత్రేంద్రో
 రోచనస్తాస్వీదేవాశ్చ తుషితాదయః, ఊర్జస్తంబాదయస్సప్త ఋషయో
 బ్రహ్మవాదినః. ౨౧. ఋషేస్తు వేదశిరస స్తుషితానామ పత్న్యభూత్, తస్యాం జజ్ఞే
 తతో దేవో విభురిత్యభివిశ్రుతః. ౨౨. అష్టాశీతిసహస్రాణి మునయోయే భృతవ్రతాః,
 అన్వశిక్షా వ్రతం తస్య కౌమారబ్రహ్మచారిణః. ౨౩. తృతీయ ఉత్తమో నామ
 ప్రియవ్రతసుతో మనుః, పావనస్సంజయో యజ్ఞో హోత్రాద్వా స్తత్సుగా
 నృప. ౨౪. వసిష్ఠతనయాస్సప్త ఋషయః ప్రమథాదయః, సత్యా దేవశ్రుతా
 భద్రాదేవాఇంద్రస్తు సత్యజిత్. ౨౫. ధర్మస్య సూనృతాయాంతు భగవాన్
 పురుషోత్తమః, సత్యనేన ఇతి ఖ్యాతో జాతస్సత్యవ్రతైస్సహ. ౨౬. సోఽనృతవ్రతదు
 శ్శీలానసతో యక్షరాక్షసాన్, భూతద్రుహో భూతగణాంశ్చవధీత్సత్యబిత్సఖః.
 ౨౭. చతుర్థఉత్తమభ్రాతా మనుర్నామ్నాథ తామసః, వృషాఖ్యాతిర్నరః కేతు
 రిత్యాద్యా దశ తత్సుతాః. ౨౮. సత్యకాహరయో వీరా దేవాస్త్రిశిభి ఈశ్వరః,
 జ్యోతిరోవ్యమాదయస్సప్త ఋషయస్తామసేఽంతరే ౨౯ దేవా వైభృతయో నామ
 విధృతేస్తనయా నృప, నష్టాః కాలేన యైర్వేదా విధృతాస్సేవ్యస తేజసా. ౩౦. తత్రాపి
 జజ్ఞే భగవాన్ హరిణ్యాం హరిమేధసః, హరిరిత్యాహృతో యేన గజేంద్రో మోచి
 తో గ్రహాత్. ౩౧. పరీక్షిదువాచః—బాదరాయణవ్రత తే శ్రోతుమిచ్ఛామహి
 వయమ్, హరిర్యథాగజపతిం గ్రాహగ్రస్తమమూముచత్. ౩౨. తత్కథాసుమహా
 త్పుణ్యం ధన్యం స్వస్య యనం శివమ్, యత్ర యత్రోత్తమశ్లోకో భగవాన్ గీయతే
 హరిః. ౩౩. శ్రీసూత ఉవాచః—పరీక్షితైవం సతుబాదరాయణిః ప్రాయోపవిష్టేన
 కథాసుచోదితః, ఉవాచవిప్రాః ప్రతినంద్య పార్థివం ముదా ముసీనాం సదసి స్తశ్చ
 ణ్వితామ్. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయః.

తరేషు మన్వాదిషట్కమాహ—స్వారోచిషఇతి. యావద్దక్షేంద్ర మోక్షప్రశ్నం. ౨౦. ౨౧. ౨౨.
 విభోరసాధారణం చరితమాహ—అష్టాశీతిసహస్రాణీతి. ౨౩.—౨౬. సఇతి. సత్యజిత్ ఇంద్రస్య సఖా
 సన్. ౨౭. చతుర్థఇతి. ఉత్తమస్తృతీయో మనుః. తస్య భ్రాతా. సత్యేతి. త్రిశిభి ఈశ్వరః ఇంద్రః.
 ౨౮. అన్యానపి విశిష్టసరాక్రమాన్ సురానాహ—దేహవైభృతయ ఇతి. ౩౦. తత్రేతి. పరిగ్రహ్య
 హృతో వ్యాహృతః. గ్రహాత్ గ్రహాత్. ౩౧. బాదరాయణఇతి. అమూముచత్ మోచయమామహ.
 ౩౨. తదితి. శ్రవణేచ్ఛాయాం హేతుః-తత్కథాసుతాసుకథాసు. సాకర్షేణ ౩౩. సుమహాత్పుణ్యం.
 పుణ్యవిశేషణం ధన్యమిత్యాది. ౩౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఆసీద్దిరివరో రాజంస్త్రికూట ఇతి విశ్రుతః, క్షీరోదేనా
వృతశ్రీమాన్ యోజనాయుతముచ్చితః. ౧. తావతా విస్తృతః పర్యక్తిభిశ్శృంగైః
పయోనిధిమ్, దిశశ్చ రోచయన్నాస్తే రాప్యాయ సహిరణ్ణయైః. ౨. ఆన్వైశ్చకకు
భస్సర్వారత్న ధాతువిచిత్రితైః, నానాద్రుమలతాగుల్మైర్నిర్ఘోషైర్నిర్ఘరాంభసామ్.
౩. సదావనిజ్యమానాంప్రిస్సమంతాత్పయడోర్త్తిభిః, కరోతిశ్యామలాం భూమిం హరి
న్తరకతాశ్చభిః. ౪. సిద్ధచారణగంధరైర్విరిద్యాధరమహోరగైః, కిన్నరైరప్సరోభిశ్చ
క్రీడద్భిర్జటకందరః. ౫. యత్ర సంగీతసన్నాదైర్నదద్ధుహమమర్షయా, అభిగర్జంతి
హరయన్త్యాఘినః పరశంకయా. ౬. నానారణ్యపశువ్రాతసంకులద్రోణ్యాలంకృతః,
చిత్రద్రుమసురోద్యానకలకంతవిహంగమః. ౭. సరిత్సరోభిరచ్ఛిదైః పులీనైర్మణి
వాలుకైః, దేవస్త్రీమజ్జనామోదసారభాంబ్వనిలైర్మృతః. ౮. తస్య ద్రోణ్యాం
భగవతో వరుణస్య మహాత్మనః, ఉద్యానమృతుమన్నామహ్యక్రీడం సురయోషి
తామ్. ౯. సర్వతోఽలంకృతం దివ్యైర్నిత్యపుష్పఫలద్రుమైః. ౧౦. మందారైః పారి
జాతైశ్చ పాటలాశోకచంపకైః, చూడైః ప్రియాతైః పనసైరామ్రైరాన్త్రాతకైరపి.
౧౧. క్రముకైర్నారికేలైశ్చ ఖడ్జురైర్బిజపూరకైః, మధూకైస్తాలసాలైశ్చతమా
లైరసనార్జునైః. ౧౨. అరిష్టోదుంబరష్టక్షైర్వృక్షైః కింశుకచందనైః, పిచుమందైః
కోవిదారైస్సరలైస్సురదారుభిః. ౧౩. ద్రాక్షేతురంభాజంబూభిర్బదర్యక్షౌభయా
మలైః, బిల్వైః కపిత్థైర్జంబీరైర్వృతో భల్లతకైరపి. ౧౪. తస్మిన్ సరస్సువిపులం

“శ్లో. తుర్యేమన్వంతరేప్రాక్తం గజేంద్రస్య విమోక్షణమ్, ద్వితీయాదిత్రిభిస్తత్తు విస్తరేణోప
వర్ణ్యతే. ద్వితీయే తు గజేంద్రస్య గజభిః క్రీడతో జలే, దైదాద్ధ్రాహగృహీతస్య హరిస్తృతిరుదీ
ర్యతే. ఆసీదితి. ఆసీత్ ఆస్తే. ౧. తావతేతి. తావతా యోజనాయుతేన పర్యక్పరితః త్రికూటసమా
ఖ్యాబీజమాహ—త్రిభిశ్శృంగైర్మైత్యస్సవర్ణరాప్యాయ హమయైః. ౨. ఆన్వైరితి. ఆన్వైశ్చ శృంగైః.
నిర్ఘరాంభసాంనిర్ఘోషైశ్చ. కకుభః సర్వా రోచయన్నాస్త ఇతి పూర్వేణైవాన్వయః. కథంభూతైః
శృంగైః. రత్నైర్ధాతుభిశ్చ విచిత్రితైః. నానావిధానాం ద్రుమలతానాం గుల్మ వృక్ష తైః. ౩. సదేతి.
పయసడోర్త్తిభిః. సమంతాదవనిజ్యమానా అంఘ్రయో మూలప్రాంతా యస్య. హరిద్భిః పాలాశవర్ణైః.
౪. ౫. యత్రేతి. కిన్నరాదీనాం. సంగీతసన్నాదైర్నదంత్యో గుహః యస్మిన్. ప్రదేశే తం అభిగర్జంతి
హరయః సింహాః. అమర్షయా అసహసేన. ౬. నానేతి. నానా యే ఆరణ్యాః పశవః తేషాం వ్రాతైః
సంకులాభిః ద్రోణీభిరలంకృత ఆస్తే. కించ. చిత్రాః ద్రుమాః యేషుసురోద్యానేషు. కలకంతా మధుర
స్వనా విహంగమా యస్మిన్. ౭. కించ సరిదితి. స్వచ్ఛిదకైస్సరిత్సరోభిర్మృతః మణయవీప వాలు
కా యేషుతైః. పులీనైశ్చ యుక్తః. దేవస్త్రీణాం మజ్జనేన య అమోదః తేన సారభయుక్తాన్యం
బూని అనిలాశ్చ తైశ్చ యుత ఆస్తే. ౮. తస్మేతి. తస్య ద్రోణ్యాం వరుణస్యోద్యానమాస్తే. ౯. గిరి
వనాదిసర్వం ధ్యేయమితి పత్యుతి. ఆతో గిరిమువవర్ణ్య. వనం వర్ణయతి—సర్వతోఽలంకృతమితి.
౧౦—౧౩. పునర్గిరిం వర్ణయతి—మందారైరిత్యాదిచతుర్భిః. మందారాదిభిర్వృత ఇత్యన్వయః. ౧౪.

లసత్కాంచనపంకజమ్, కుముదోత్పలకల్పారశతపత్రశ్చ యోర్జితమ్. ౧౫. మత్తపట్టద
నిర్ఘుప్తంశకుంతైః కలనిస్సన్వనైః, హంసకారండవాక్షీర్ణం చక్రాహ్వాసారసైరపి ౧౬.
జలకుక్కుటకోయష్టిదాత్యూహకలకూజితమ్, మత్స్యకచ్ఛపసంచారచలత్పద్మరజః
పయః. ౧౭. కదంబవేతసనలనీపవంజులకై ర్వృతమ్, కుందైః కురవకాశోక్తైః ఖిరీమైః
కుటజేంగుదైః. ౧౮. కుబ్జకైస్సన్వర్ణయూధీభిర్నాగపున్నాగజాతిభిః, మల్లికాశతపత్రైః
శ్చమాధవీజాలకాదిభిః. ౧౯. శోభితంతీరజైశ్చాన్యైర్నిత్యర్థభిరలంఘ్యైః. తత్రై
కదా తద్గిరికాననాశ్రయః కరేణుభిర్వారణయూథపశ్చరన్, సకంటకం కీచకవేణువే
త్రవద్విశాలగుల్మం ప్రరుజన్ వనస్పతీన్. ౨౦. యద్గంధమాత్రాద్ధరయో గజేంద్రా
వ్యాఘ్రాదయో వ్యాశమృగాశ్చ ఖడ్గాః, మహారగాశ్చాపి భయాద్ద్రవంతి సగౌర
కృష్ణాశ్శరభాశ్చమర్యః. ౨౧. వృకా వరాహామహిషర్షశల్యా గోపుచ్ఛసాలామృక
మర్కటాశ్చ, అన్యత్ర తుద్రా హరిణాశ్చశాదయశ్చరంత్యభీణా యదనుగ్ర
హేణ. సఘర్షతప్తః కరిభిః కరేణుభిర్వృతో మదచ్యుత్కలభైరభిద్రుతః, గిరిం
గరిష్ఠా పరితః ప్రకంపదాన్ని మేవ్యమాణోఽభికులైర్తదాశనైః. ౨౨. సరోఽనిలం
పంకజరేణురూపితం జిఘ్రన్ విదూరాన్తదవిహ్వలేక్షణః, వృతస్సన్వయూధేన తృ
షార్దితేనతత్సరోవరాభ్యాశమథాగమస్త్రితమ్ ౨౩. విగాహ్యా తస్మిన్నమృగాంబు
నిర్మలం హేమారవిందోత్పలరేణువాసితమ్, పపౌ నికామం నిజపుష్కరోద్భృతం
హ్యేతానమద్భిస్సన్నపయన్ గతక్లమః. ౨౪. స్వపుష్కరేణోద్భృతశీకరాంబుభిర్నిపా
యయన్ సంస్నపయన్ యథా గృహీ, జిఘ్రన్ కరేణాః కలభాంశ్చదుర్తదానాచప్త
కృచ్ఛ్రింకృపణోఽజమాయయా ౨౫. తంత్రకశ్చిన్నైశ్చైవచోదితో గ్రాహణో బలీ

తస్మిన్నితి. తస్మిన్ గిరౌ సర ఆస్తే. తద్వర్ణయతి—సువిపులమిత్యాదిసార్థైః పంచభిః. లసంతి కాంచన
పంకజాని యస్మిన్. కుముదాదీనాం శ్రియా ఊర్జితం. ౧౫. మత్తేతి. కలః స్వనో యేషాం తైశ్శకుంతైశ్చ
నిర్ఘుప్తం చక్రాహ్వాసారసైః ఆక్షీర్ణం. ౧౬. జలేతి. జలకుక్కుటాదీనాం కులైః కూజితం. మత్స్య
నాం కచ్ఛపానాం చ సంచారేణ చలతాం పద్మానాం రజసా యుక్తం పయో యస్మిన్ తత్. ౧౭.
౧౮. ౧౯. శోభితమితి. నిత్యమృతమః ఫలపుష్పాదినంపత్తి హేతవో యేషాం తైః అలంభితభిః. ౨౦.
తత్రేతి. తత్రైవం సతి. ఏకదా. తద్గిరికాననాశ్రయోవారణయూథపః, కరేణుభిశ్చరన్ కృష్ణాశ్శరభేన
యూథేన వృతః. సరోవరస్యాభ్యాశం సమీపముపాగమదితి పంచమేనాన్వయః. కింకుర్వన్? కీచక
వేణువేత్రవంతం. విశాలం గుల్మం. లతాదినందర్భం వనస్పతీంశ్చ ప్రరుజన్ ప్రభంజన్. ౨౧. యదితి.
కథంభూతః యస్య గంధమాత్రాత్ హరయః సింహా గజేంద్రాదయశ్చ భయాద్ద్రవంతి పరాయంతే.
౨౨. వృకేతి. వృకాదయస్తు తుద్రా అల్పప్రాణినః. అన్యత్ర తద్వృష్టిపథం త్యక్త్వా చరంతి. ౨౩.
సఇతి. పునః కీదృశః? ఘర్షతప్తః మదచ్యుత్ మదస్రావీ. మదమశ్నుంతీతి తథా తైః. ౨౪. ౨౫. విగా

యాంశ్చరణౌరుషా గ్రహీత్, యదృచ్ఛయైనం వ్యసనం గతో గజో యథా బలం
సోఽతిబలో విచక్రమే. ౨౮. తథాతురం యూథపతిం కరేణవో వికృష్యమాణం
తరసాబలీయసా, విచుక్రుశుద్దీనధియో పరే గజాః పార్షణ్యగ్రహస్తారయితుం నచా
శకన్. ౨౯. నియుధ్యతోరేవమిభేంద్రవక్త్రయోర్వికర్షతోరంతరతో బహిర్ద్వధః,
సమాస్సహస్రం వ్యగమన్తహీపతే సప్రాణయోశ్చిత్రమమంసతామరాః. ౩౦. తలో
గజేంద్రస్యమనో బలౌజసాం కాలేన దీర్ఘేణమహానభూద్యవ్యయః, వికృష్యమాణస్య
జలేఽవసీదతో విపర్యయోఽభూత్సకలం జలౌకసః. ౩౧. ఇత్థం గజేంద్రస్సయదాప
సంకటం ప్రాణస్య దేహీ వివశో యదృచ్ఛయా, అపారయన్నాత్తవిమోక్షణే చిరం
దధ్యావిమాం బుద్ధిమథాభ్యపద్యత. ౩౨. నమామిమే జ్ఞాతయ ఆతురం గజాః కుతః
కరిణ్యః ప్రభవంతి మోక్షితుమ్, గ్రాహేణ పాశేన విధాతురావృతో హ్యహం చ
తం యామి పరం పరాయణమ్. ౩౩. యః కశ్చనేశో బలినోఽంతకోరగాత్ప్రచండ
వేగాదభిధావతో భృశమ్, భీతం ప్రపన్నం పరిపాతి యద్భయాన్తృత్యుః ప్రథావ
త్యరణం తమిమహి. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ద్వితీయోఽధ్యాయః.

బాదరాయణి రువాచః—ఏవం వ్యవసితో బుద్ధ్యా సమాధాయమనోహృది,
జజాప పరమం జప్యం ప్రాగ్జన్తన్యనుశీక్షితమ్. ౧. ఓం నమో భగవతే తస్మై యత
హ్యేతి. నిజేన పుష్కరేణ కరాగ్రేణ, ఉద్భృతం గతక్లమస్సన్ నికామం పపా. ౨౬. ౨౭. ౨౮.
తథేతి. దీనధియః కరేణవః తం కేవలం విచుక్రుశుః. ౨౯. ౩౦. తత ఇతి. మన ఉత్సాహశక్తిః. బలం
శారీరం. ఓజః వింద్రియం. తేహం సకలం బలాది. విపర్యయో విపరీతం. అధికం జలౌకసో గ్రాహస్య.
౩౧. ఇత్థమీతి. స ఇత్థం యదా ప్రాణసంకటమవాప. యతో దేహీ. ౩౨. బుద్ధిమేవాహ—నమామితి.
అహం చ న ప్రభవామి. యతః గ్రాహరూపేణ విధాతుః పాశేనవృతః తథాపి. తం పరం పరమే
శ్వరం, పరేహం బ్రహ్మాదీనాం అయనమాశ్రయభూతం-శరణం యామి. ౩౩. కోఽసౌయం శరణం
యాసి? తత్రాహ—యః కశ్చనేతి. అంతకపివోరగః. తస్మాత్తం శరణమిమహి వ్రజేమహి యద్భయా
దిత్యుక్తశ్చుతిః. “భీషాస్తాద్వాతఃపవతే. భీషాదేతి సూర్యః. భీషాస్తాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ. మృత్యుర్ధావతి
పంచమ” ఇతి. ౩౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తృతీయేనగజేంద్రేణ స్తుతో హరిరుపేత్య తమ్, సముద్ధధార గ్రాహచ్ఛ గ్రాహం
దేవలశాపతః. ఏషమితి. జప్యం స్తోత్రం ప్రాగ్జన్తని ఇంద్రద్యుమ్నసంక్షే. ౧. నమ ఇతి. తస్మై నమో
నమనం. అభీధీమహి అభిధ్యామేమ. కేవలం గ్రాహగృహీతత్వేన కాయప్రాణతేరశక్యత్వాత్ స్వస్య
తద్జ్ఞానం సంభావయితుం విశిష్యే.—యతశ్చీద్రూపాత్. ఏతద్దేహాది. చిదాత్మకం చేతనం భవతి.

ఏతచ్చిదాత్తకమ్. పురుషాయాదిబీజాయ పరేశాయాభిధీమహి. ౨. యస్మిన్నిదం
యతశ్చేదం యేనేదం యిదంస్వయమ్, యోఽస్తాత్పరస్తాచ్చ పరస్తంప్రపద్యే
స్వయంభువమ్. ౩. యస్సాత్త్వనీదం నిజమాయయార్పితం క్వచిద్విభాతం క్వచతత్తి
రోహితమ్, అవిద్ధదృక్సాక్ష్యభయం తదీక్ష తే స ఆత్మమూలేఽవతు మాం పరాత్పరః.
౪. కాలేన పంచత్వమితేషు కృత్స్నశో లోకేషు పాలేషు చ సర్వహేతుషు, తమ
స్తదాసీద్గహనం గభీరం యస్తస్య పారేఽభివిరాజతే విభుః. ౫. న యస్య దేవా
ఋషయఃపదం విదుర్జ్ఞంతుః పునః కోఽర్హతి గంతుమీరితుమ్, యథా నటస్యాకృతి
భిర్విచేష్టితో దురత్యయానుక్రమణస్స మావతు. ౬. దిదృక్షువో యస్యపదం హి
మంగళం విముక్తసంగా మునయస్సుసాధవః, చరన్త్యలోకవ్రతమన్రణం వనే
భూతాత్తభూతాస్సుహృదస్స మే గతిః. ౭. నవిద్యతే యస్య చ జన్త కర్తవా
ననామరూపే గుణదోష ఏవ వా, తథాపి లోకాప్యయసంభవాయ స్వమాయయా
తాన్యనుకాలమృచ్ఛతి. ౮. తస్మై నమః పరేశాయ బ్రహ్మణేఽనంతశక్తయే, అరూ

తదుక్తం. శ్లో. 'యేన చేతయతే విశ్వ'మితి తత్ర హేతుః. పురుషాయ కారణత్వేన ప్రవిష్టాయ నమః.
ప్రకృతిపురుషౌ కారణమితి ప్రసిద్ధం. తత్రాహ.—ఆదిః ప్రకృతిః. బీజం పురుషః. తద్రూపాయ.
ప్రవిష్టత్వేఽపి జీవవత్పారతంత్ర్యం వారయతి—పరేశాయేతి. ౨. పరమైశ్వర్యంవిపృణ్వాన్నాహ-
యావదధ్యాయపరిసమాప్తి యస్మిన్నితి. యస్మిన్నధిష్ఠానే. యత ఉపాదానాత్. యేన కర్తా. యశ్చ
స్వయమేవేదం విశ్వం భవతి. అస్తాత్కార్యాత్. పరస్తాత్కారణాచ్చ. యః పరస్తం. స్వయంభువం
స్వతస్సిద్ధం. ప్రపద్యే శరణం వ్రజామి. ౩. విశ్వహేతుత్వం స్వతస్సిద్ధత్వం చోక్తం. ఇదాసీం విశ్వ
ప్రకాశకత్వం స్వప్రకాశకత్వం చ వర్ణయన్నాప్రిథయతే.—యితి. విభాతం అభిద్యుక్తం సత్.
క్వచిత్ప్రళయే తిరోహితం లీనం సత్. తదుభయం కార్యం కారణం చ. సాక్షీ సత్. సమీక్షతే.
సాక్షీత్వే హేతుః—అవిద్ధదృక్ అలుప్తదృష్టిః. ఆత్మమూలః స్వప్రకాశః. నతః. పరాత్ప్రళయశాచ్చ
క్షురాదేరపి. పరః. తస్యాపి ప్రకాశక ఇత్యర్థః. శ్రు. "చక్షుషశ్చక్షురి" త్యాదిశ్రుతేః. ౪.
తిరోహితమీక్షత ఇత్యేతత్ప్రపంచపూర్వకం దుర్జ్ఞేయత్వం వదన్నాప్రిథయతే—ద్వాభ్యాం. కాలేనేతి.
పంచత్వమితేషు నాశం ప్రాప్తేషు. గహనం దురవగాహం గంభీరమనంతం. తస్య తమసః. శ్రు.
"ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తా"దిత్యాదిశ్రుతేః. ౫. నేతి. అతఏవ. దేవాదయో యస్య స్వరూపం న
విదుః. జుతురర్వాచీనః. గంతుం జ్ఞాతుం. ఈరితుం వక్తుం వా. దురత్యయం దుర్గమమనుక్రమణం
చరితం కథనం వా యస్య సః. మా మాం, ౬. కథం శర్హి. శ్రు. "తమేపం విత్త్వాతిమృశ్య
మేతి నాన్యః పంథా విద్యతేఽయనాయే"తి శ్రుతిరిత్యాశంక్య. తద్జ్ఞానోపాయం కథయన్నాహ.—
దిదృక్షువ ఇతి. అలోకవ్రతం బ్రహ్మచర్యాది. అన్రణం అచ్ఛిద్రం భూతానామాత్తభూతాః భూతే
ష్వాత్తదృష్టయస్సంతః. స మే గతిరస్తు. ౭. దురత్యయానుక్రమణత్వం ప్రపంచయన్ప్రణమతి—
నవిద్యత ఇతి. లోకానామప్యయః ప్రళయః. సంభవో జన్త. తయోర్ద్వంద్వైక్యం. తదర్థం యస్తాని
జన్తాదీని స్వీకరోతి తస్మై నమఃఇత్యుత్తరేణాన్వయః. ౮. తస్మా ఇతి. బ్రహ్మణే బ్రహ్మరూపాయ. అనం

పామోరురూపాయ నమ ఆశ్చర్యకర్తణే. ౯. నమ ఆత్మప్రదీపాయ సాక్షిణే పరమాత్మనే, నమోగిరాం విదూరాయ మనసశ్చేతసామపి. ౧౦ సత్యేన ప్రతిలభ్యాయ వైష్ణవ్యేణ విపశ్చితా, నమః కైవల్యనాథాయ నిర్వాణసుఖసంవిదే. ౧౧. నమశ్శాంతాయ ఘోరాయ గూఢాయ గుణధర్మిణే, నిర్విశేషాయ సామ్యాయ నమో జ్ఞానఘనాయ చ. ౧౨. క్షేత్రజ్ఞాయ నమస్తుభ్యం సర్వాధ్యక్షాయ సాక్షిణే, పురుషాయాత్మమూలాయ మూలప్రకృతయే నమః. ౧౩. సర్వేంద్రియగుణద్రష్టే సర్వప్రత్యయహేతవే, అసతాచ్ఛాయయాక్తాయ సదాభాసాయ తేనమః. ౧౪. నమో నమస్తేఽఖిలకారణాయ నిష్కారణాయాద్భుతకారణాయ, సర్వాగమామ్నాయ మహార్ణవాయ నమోఽపవర్గాయ పరాయణాయ. ౧౫. గుణారణిచ్ఛన్నచిచూష్టపాయ తత్త్వోభవిష్ఫూర్జితమానసాయ, వైష్ణవ్యభావేన నివర్తితాగమస్వయం

తశక్తయే ఉరురూపాయ. అతః. ఆశ్చర్యాణి కర్తాణి యస్య తస్మై. పరేశాయ నమః. ౯. నమః ఇతి. ఆత్మప్రదీపాయ ప్రకాశాంతరస్యావిషయాయ. కుతః. సాక్షిణే ప్రకాశకాయ. పరమాత్మనే జీవనియంత్రే. అతఏవ. గిరాం విదూరాయ అప్రాప్యాయ. చేతసాం చిత్తవృత్తీనాం. తథా చ శ్రుతిః. “యతో వాచోనివర్తంతే. అప్రాప్య మనసా సహే” తి. ౧౦. సత్యేనేతి. ఏవమపి విపశ్చితా నిపుణేన. వైష్ణవ్యేణ సన్న్యాసేన. సత్యేన శుద్ధేన. శ్రు. “సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వా” ఇతి శ్రుతేః. ప్రతిలభ్యాయ ప్రత్యక్షేన ప్రాప్యాయ. నిర్వాణసుఖసంవిదే మోక్షానందానుభూతయే. ౧౧. నమః ఇతి. గుణధర్మిణే సత్త్వాదిధర్మానుసారిణే. జ్ఞానఘనాయ చేతి నిర్విశేషత్వేఽపి ప్రధానవైలక్షణ్యముక్తం. ౧౨. క్షేత్రజ్ఞాయేతి. సాక్షిణే ఇతి సర్వాధ్యక్షత్వేఽపి నిర్వికారత్వముక్తం. ఆత్మనాం క్షేత్రజ్ఞానాం. మూలాయ మూలస్య ప్రధానస్యాపి. ప్రకృతయే ఉద్భవహేతవే. తత్ర హేతుః పురుషాయ పూర్వమేవ సతే, తథా చ శ్రుతిః. “పూర్వమేవాహమిహాస” మితి. తత్పురుషస్య పూరుషత్వమితి పూర్ణాయేతి వా. ౧౩. సర్వేతి. సర్వేంద్రియాణాం. యే గుణాః. విషయాస్తేషాం ద్రష్టే. సర్వే ప్రత్యయా ఇంద్రియవృత్తయో హేతవో జ్ఞాపకాయస్య తస్మై. తదేవాహ. — అసతా అహంకారాదిప్రపంచేన. ఛాయయా అసద్రూపయా. ఉక్తాయ ప్రతిబింబేన బింబమివ సూచితాయ. తత్ర హేతుః సద్రూపో విషయేష్వాభాసో యస్య తస్మై. తదుక్తం తృతీయే. శ్లో. “యథా జలస్థ ఆభాస” ఇత్యాదినా. పారాంతరే. అసత్యస్య ఛాయయా అధ్యాసేన అక్తాయ యుక్తాయ. తదధిష్ఠానాయేత్యర్థః. ౧౪. నమోనమః ఇతి. అఖిలకారణాయ సర్వకారకరూపాయ. అతఏవ. స్వయం నిష్కారణాయ కారణత్వేఽపి మృదాదివద్వికారం వారయతి. — అద్భుతకారణాయేతి. ఏవంభూతత్వే ప్రమాణమాహ — సర్వే అగమాః పాంచరాత్రాదయః. ఆమ్నయాశ్చ పేదాః. తేషాం మహార్ణవాయ సోతసామివ పర్యవసానస్థానాయ. అపవర్గాయ మోక్షరూపాయ. అతః పరాయణాయ ఉత్తమానామాశ్రయాయ. ౧౫. గుణేతి. గుణవివారణిస్తయూ ఛన్నశ్చిదూష్టపోజ్ఞానాగ్నిః తస్మై తేషాం గుణానాం. క్షోభోకార్యే. విష్ఫూర్జితం బహిర్వృత్తికం మానసం యస్య. శ్రు. “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయే” తి శ్రుతేః. వైష్ణవ్యమాత్మతత్త్వం. తస్య

ప్రకాశాయ నమస్కరోమి ౧౬. మాదృక్ప్రపన్న పశుపాశవిమోక్షణాయ ముక్తాయ
భూరికరుణాయ నమోఽలయాయ, స్వాంశేన సర్వతనుభృత్త నసిప్రతీత ప్రత్యద్భుతే
భగవతే బృహతే నమస్తే. ౧౭. ఆత్మాత్తజాప్తగృహవిత్తజనేషు స కైన్ద్రప్రాప్తికాయ
గుణసంగవివర్జితాయ, యుక్తాత్తభిస్సహృదయేపరిభావితాయ జ్ఞానాత్త నేభగవతే నమః
ఈశ్వరాయ. ౧౮. యందర్శ కామార్థవిముక్తికామాభజంత ఇష్టాంగతిమాప్నువంతి, కిం
చాశిషోరాత్యపి దేహమవ్యయం కరోతు మేఽదభ్రదయోవిమోక్షణమ్ ౧౯. ఏకాం
తినోయస్య న కించనార్థం వాంఛంతియేవై భగవత్ప్రపన్నాః, అత్యద్భుతం తచ్ఛరీతం
సుమంగళం గాయంత ఆనందసముద్రమగ్నాః. ౨౦. తమక్షరం బ్రహ్మపరం పరేశమవ్య
క్తమాధ్యాత్మికయోగగమ్యమ్, అతీంద్రియం సూక్ష్మమివాతిదూరమనంతమిచ్ఛ్యం
పరిపూర్ణమిదే. ౨౧. యస్య బ్రహ్మదయో దేవా వేదా లోకాశ్చరాచరః, నామ
రూపవిభేదేన ఫల్గ్వ్యచకళయా కృతాః. ౨౨. యథార్చిషోఽగ్నే సస్వితుర్గభస్తయో
నిర్యాంతి సంయాంత్యసకృత్స్వరోచిషః, తథా యతోఽయం గుణసంప్రవాహా
బుద్ధిర్తనఃఖాని శరీరసర్గాః. ౨౩. సవై న దేవాసురమర్త్యతిర్యక్ష్ణస్త్రీసమంతోనపు

భావేన భావేనయా. నివర్జితా వివర్జితా అగమావిధినిషేధలక్షణా యైస్తేషు. స్వయమేవ ప్రకాశో
యస్య తస్యై. ౧౬ మాదృగితి. మాదృక్ మద్విధశ్చాసౌ ప్రపన్నపశుః. తస్య పాశః అవిద్యా తస్య
విశేషేణ మోక్షణం యేన. తత్ర. యోగ్యతామాహ. — ముక్తాయ మోచనే హేతుః భూతిః కరుణా
యస్య అతస్తత్ర. అలయాయ ఆనలసాయ. స్వాంశేన అంతర్యామిరూపేణ సర్వేషాం తనుభృతాం
మనసి ప్రతీతా ప్రఖ్యాతా. యా ప్రత్యక్ దృక్ తస్యై. తథా చ శ్రుతిః. “య ఆత్మని నిష్ఠగాన్
త్తానమంతరోయమయతీ”తి భగవతే సర్వేషాం తనుభృతాం నియమనసమర్థాయ. లేషాం మనసి
స్థితత్వేఽపి బృహతే అపరిచ్ఛిన్నాయ ౧౭. ఆత్మేతి. అంతస్థత్వేఽపి దేహాః స్వాసక్తేష్టహృదయాః.
ప్రాప్తమశక్యాయ. తత్ర హేతుః. గుణసంగేన వివర్జితాయ. అతఏవ ముక్తాత్తభిః దేహావిష్యగాగర్హైః.
చింతితాయ. తైః పరిభావితం రూపమాహ — జ్ఞానాత్తన ఇత్యాదినా. ౧౮. యమితి. ఇష్టాం గతిం
కామితం ధర్మాదిఫలం ప్రాప్నువంత్యేవ. న తు తావదేవ కింతు. యాస్తైరకామితా అన్యా అన్యా
శిషః రాతి. దేహమవ్యవ్యయం జరామరణరహితం రాతి ఏవం యః అదభ్రదయః స మే విమోక్షణ
మేవ కేవలం కరోతు. నాధికం ప్రార్థయే. ౧౯. ఏతావదవ్యహం భక్తిసుఖానభిజ్ఞత్వేన చాన్యా
మిత్యాహ. — ఏకాంతిన ఇతి. యస్య త్వేకాంతభక్తా న కించిదర్థం వాంఛంతి. తం పరమేశ్వరమిదే
స్తామిత్యుత్తరేణాస్వయః. లేషాం నిష్కామత్వే హేతుః. యే వై భగవతః సర్వజ్ఞాన్ ముక్తాన్
ప్రపన్నాః సేవితవంతః. ౨౦. తమితి. అత్యద్భుతత్వమంగళత్వప్రదర్శనార్థమక్షరత్వాదీష
ణాని. ౨౧. పరిపూర్ణత్వం ప్రదర్శయన్నాహ. — త్రిభిః. యస్యేతి. ఫల్గ్వ్యస్వల్పయైవ కళయా
అంశేన కృతాః. సజయతాదితి తృతీయేనాన్వయః. ౨౨. కథం కృతా ఇత్యపేక్షాయాం దృష్టాంతా
నాహ. — యథేతి. యథార్చిషోఽగ్నేరితి ప్రవాహే దృష్టాంతః సవితుర్గభస్తయ ఇత్యానంత్యే.
నిర్యాంతి ఉద్గచ్ఛంతి సంయాంతి లీయంతే. గుణసంప్రవాహమేవాహ — బుద్ధిర్తనః ఖానీతి. కరణాని.
శరీరసర్గాః కార్యదేహప్రవాహాశ్చ యతో భవంతి. సః. ౨౩. అతఏవ దేవాదీనాం మధ్యే ఏకోఽపి న

మాన్నజంతుః, నాయం గుణః కర్తృ న సన్నచాసన్నిషేధశేషో జయతా న శేషః.
 ౨౪. జిజీవిషేనాహమిహాముయా కిమంతర్బహిశ్చావృతయే భయోన్యా, ఇచ్ఛామి
 కాలేన న యస్య విష్ణవస్తస్యాత్మలో కావరణస్యమోక్షణమ్. ౨౫. సోఽహం విశ్వ
 సృజం విశ్వమవిశ్వం విశ్వవేధసమ్, విశ్వాత్తానమజంబ్రహ్మప్రణతోఽస్తీశపరం పదమ్.
 ౨౬. యోగరంధితకర్తాణో హృది యోగవిభావితే, యోగినో యం ప్రపశ్యంతి
 యోగేశం తం నతోఽస్త్వహమ్. ౨౭. నమో నమస్తుభ్యమసహ్యావేగశక్తిత్రయా
 యాఖిలధీగుణాయ, ప్రపన్నపాలాయ దురంతశక్తయే కదింద్రియాణామనవాప్య
 వర్తనే. ౨౮. నాయం వేద స్వమాత్మానం యచ్ఛక్త్యాహం ధియా హతః, తం
 దురత్యయమాహాత్మ్యం భగవంతమితోఽస్త్వహమ్. ౨౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం
 గజేంద్రముపవర్ణితనిర్విశేషం బ్రహ్మదయో వివిధలింగభిదాభిమానాః, నైతేయదో
 పసస్యపుర్నిఖిలాత్మకత్వాత్తత్రాఖిలామరమయోహారిరావిరాసీత్. ౩౦. తం తద్వ
 దార్తముపలభ్యజగన్నివాసఃస్తోత్రం నిశమ్య దివిజైస్సహ సంస్తువద్భిః, ఛందోమ
 యేన గరుడేన స ఊహ్యామానశ్చక్రాయుధోఽభ్యగమదాశు యతో గజేంద్రః.
 ౩౧. సోఽంతస్సరస్యదుబలేన గృహీతఆర్తో దృష్ట్వాగరుత్తతిహారిం ఖ ఉపాత్తచక్రమ్,

భవతీత్యాహ. —న ఇతి. న జంతుః లింగత్రయశూన్యం ప్రాణిమాత్రమసిన. కింతు సర్వస్య నిషేధే అవధి
 త్వేన శిష్యత ఇతి నిషేధశేషః. మాయయా అశేషాత్కశ్చ. జయతాత్ మద్విమోక్షణాయ ఆవిర్భ
 వతు. ౨౪. న చ గ్రాహాచ్ఛరీరస్య మోక్షణేనాహం జీవితమిచ్ఛామి. తత్ర హేతుః. —అమాయా
 అంతర్బహిశ్చావివేకవ్యాప్తయా. గజయోన్యా. కిం ప్రయోజనం? ఆత్మలోకస్య ఆత్మప్రకాశస్య.
 యదావరణమజ్ఞానం. తస్మైవ తు మోక్షమిచ్ఛామి. యస్య మోక్షస్య కాలేన నాశో నాస్తి. యద్వా.
 దేహస్య బంధో దేహనాశే నశ్యేదేవ. కిం తన్తోక్షప్రార్థనేన. ఆత్మలోకావరణస్య తు. కాలేనవిష్ణవో
 నాస్తి. జ్ఞానైకనివర్త్యత్వాత్. అతస్తస్మైవ మోక్షణమిచ్ఛామిత్వార్థః. ౨౫. స ఇతి. సోఽహం
 ముముక్షుః. విశ్వం విశ్వరూపం అవిశ్వం విశ్వవ్యతిరిక్తం చ విశ్వం వేదోధనం ఉపకరణం యస్యతం.
 విశ్వస్యాత్మానం చ కేవలం. ప్రణతోఽస్తి. న తు తం జానామి. ౨౬. యోగం వినా దుష్టాసత్వాది
 త్యాహ. —యోగేతి. యోగేన భగవద్ధర్మేణ రంధితాని దధ్ధాని కర్తాణి యేషాం తే. యంప్రపశ్యంతి.
 ౨౭. తర్హి సర్వేఽసి యోగమేవ కిం నాస్థితాః తత్రాహద్వాభ్యాం. —నమ ఇతి. అసహ్యో వేగో
 రాగాదిలక్షణో యస్య. తథాభూతం శక్తిత్రయం యస్య. తస్మై. బహిశ్చ అఖిలధియాం సర్వేంద్రి
 యాణాం గుణాయ శబ్దాదిరూపేణ ప్రతీయమానాయ. అతః. కదింద్రియాణాం కుప్సితాని ఇంద్రి
 యాణి యేషాం తేషాం. అనవాప్యం వర్త యస్య. ౨౮. నేతి. యచ్ఛక్త్యా యస్య మాయయాఅహం ధీః.
 తయా హతః. అయం జనో న పేద. దురత్యయం మాహాత్మ్యం యస్య తం. ఇతః ఆశ్రితోఽస్తి. ౨౯.
 ఏవమితి. ఉపవర్ణితం నిర్విశేషం మూర్తిభేదం వినా పరం తత్త్వం యేన తం. వివిధాచాసౌ లింగభిదా
 మూర్తిభేదః. తస్మామభిమానో యేషాం. అతఏవ తేయదా నోపజన్తుః. తత్ర తదా. అఖిలామరమయః.
 సర్వదేవమయమూర్తిః. ౩౦. తమితి. దివిజైర్దైస్సహ ఛందోమయేనేత్యతిశ్రేష్ఠ్యాయోక్తం. ౩౧.
 స ఇతి. భే దృష్ట్వా ఉపాత్తం ఉద్యతం చక్రం యేన. ౩౨. తమితి. గరుడోఽసి మందగతిరితి. తతః

ఉత్తి ప్యసాంబుజకరం గిరమాహకృచ్ఛాన్నా రాయణాఖిలగురోభగవన్నమస్తే. 3 ౨.
తం వీక్ష్యపీడితమజస్సహసావతీర్యసగ్రాహమాశుసరసః కృపయోజ్జహార, గ్రాహాద్వి
పాటితముఖాదరిణాగజేంద్రం సంవశ్యతాం హరిరమూముచదుస్త్రియాణామ్. 3 3.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, గజేంద్రమోక్షణం నామ
తృతీయోఽధ్యాయః.

శ్రీశుకఉవాచ:—తదా దేవర్షి గంధర్వాబ్రహ్మేశానపురోగమాః, ముముచుః
కుసుమాసారం శంసంతః కర్తృతద్ధరేః. ౧. నేదుర్ద్దుందుభయోచివ్యా గంధర్వా నసృతు
ర్జగుః, ఋషయశ్చారణాస్సిద్ధాస్తుష్టువుః పురుషోత్తమమ్. ౨. యోఽసౌ గ్రాహస్స
వై సద్యః పరమాశ్చర్యరూపధృత్, ముక్తో దేవలశాపేన హలాహలాగంధర్వసత్తమః.
3. ప్రణమ్యశిరసాధీశముత్తమశ్లోకమవ్యయమ్. అగాయత యశో ధామ కీర్తన్య
గుణసత్కథమ్. ౪. సోఽనుకంపిత ఈశేన పరిక్రమ్య ప్రణమ్య తమ్, లోకస్య
పశ్యతో లోకం స్వమాగాన్తుక్తకిల్బిషః. ౫. గజేంద్రోభగవత్స్వర్భాద్విముక్తోఽజ్ఞాన
బంధనాత్. ప్రాప్తో భగవతో రూపం పీతవాసాశ్చతుర్భుజః. ౬. సవై పూర్వమధూ
ద్రాజా పాండ్యో ద్రవిడసత్తమః, ఇంద్రద్యుమ్న ఇతి ఖ్యాతో విష్ణువ్రతపరాయణః.
౭. స ఏకదారాధనకాల ఆత్మవాన్ గృహీతమానవ్రత ఈశ్వరం హరిమ్, జటాధర
స్తాపస ఆఘతోఽచ్యుతం తమర్పయామాస కులాచలాశ్రమః. ౮. యదృచ్ఛయా
తత్ర మహాయశా మునిస్సమాగమచ్ఛిష్యగణైః పరిశ్రితః, తం వీక్ష్యతూష్ణీమకృతా
ర్హణాదికం రహస్యపాసీనమృషిశ్చకోపహ. ౯. తస్మాదమం శాపమదాదసాధురయం

సహసా అవతీర్య. అరిణా చక్రేణ. విపాటితం ముఖం యస్య. ఉస్త్రియాణాం జేహానాం. 3 3.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, తృతీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. చతుర్థే తు తయోర్గ్రాహః ప్రాప గంధర్వతాం పునః, గజం స్వపార్షదం కృత్వా హరి
ర్ని న్యే నిజం పదం-” ౧. ౨. యఇతి. హలాహలాసంజ్ఞో గంధర్వసత్తమః. అసౌ దేవలస్య శాపేన.
గ్రాహో జాతః. సవై తతః. సద్యో ముక్తస్య ఉత్తమశ్లోకమగాయతేశ్వన్వయః. ఏవం సౌ ఇతి
హాసోత్తమే కథా. సరసి స్త్రీభిః క్రీడన్నసౌ స్నాతుం సరః ప్రవిష్టం జేషలం పాదే ప్రగృహ్య
విచర్ష. స చ కుపితో గ్రాహో భవేతి శకాప. తేన చ ప్రసాదితస్య తం ప్రత్యేషమభ్యభిషత
త్వమనయైవ రీత్యా గజేంద్రం గృహ్ణిష్య. తతశ్చ గజేంద్రముద్ధరన్ హరిస్తామసి మోచయిష్య
తీతి. 3. ప్రణమ్యేతి. కథంభూతం. యశసో ధామ ఆశ్రయం. అతః కీర్తన్యాః కీర్తనీయాః గుణాః
సతీ కథా చ యస్య తం. ౪. సఇతి. స్వం లోకం గంధర్వలోకం. ౫. ౬. ౭. సఇతి. కులాచలే
మలయాద్రా. ఆశ్రమో యస్య. ౮. యదృచ్ఛయేతి. తూష్ణీం. రహసి. ఉపాసీనం వీక్ష్య. ౯. శాప

దురాత్మా౭కృతబుద్ధిరత్ర, విప్రావమంతా విశతాం తమిస్త్రం యథా గజస్తస్థమతి
స్సపవ. ౧౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం శప్తాగతో౭గస్త్యో భగవాన్ నృపసానుగః,
ఇంద్రద్యుమ్నో౭పి రాజర్షిర్దిష్టం తదుపధారయన్. ౧౧. ఆపన్నః కౌంజరీం యోని
మాత్తస్త్పతివినాశినీమ్, హర్యర్చనానుభావేన యద్గజత్వే౭ప్యనుస్త్పతిః. ౧౨. ఏవం
విమోక్ష్యగజయూధపమబ్జనాభస్తేనాపి పారిషదతాం గమితేన యుక్తః, గంధర్వసిద్ధ
విబుధైరనుగీయమానకర్తాద్భుతం స్వభువనం గరుడాసనో౭గాత్. ౧౩. ఏవం మహా
రాజతవేరితో మయా కృష్ణానుభావో గజరాజమోక్షణమ్, స్వర్గ్యం యశస్యం కలి
కల్తషాపహం దుస్స్వప్ననాశం కురువర్య శృణ్వతామ్. ౧౪. యథానుకీర్తయంత్యే
తచ్ఛ్రేయస్కామాద్విజాతయః, శుచయః ప్రాతరుత్థాయ దుస్స్వప్నాద్యుప
శాంతయే. ౧౫. ఇదమాహ హరిః ప్రీతోగజేంద్రం కురుసత్తమ, శృణ్వతాం సర్వ
భూతానాం సర్వభూతమయో విభుః. ౧౬ శ్రీభగవానువాచః—యే మాం త్వాం చస
రశ్చేదం గిరికందరకాననమ్, వేత్రకీచకవేణూనాం గుల్మాని సురపాదపాన్. ౧౭.
శృంగాణీమాని ధిష్ణ్యానిబ్రహ్మణో మేశివస్యచ, క్షీరోదంమే ప్రియం థామ శ్వేత
ద్వీపం చభాస్వరమ్. ౧౮. శ్రీవత్సం కౌస్తుభం మాలాం గదాం కౌమోదకీం మమ,
సుదర్శనం పాంచజన్యం సువర్ణం పతగేశ్వరమ్. శేషంచ మత్కళాం సూక్ష్మాం శ్రియం
దేవీం మదాశ్రయామ్, బ్రహ్మణం నారదమృషిం భవం ప్రహ్లాదమేవ చ. ౨౦. మత్స్య
కూర్తవరాహౌద్యైరవతారైః కృతాని మే, కర్తాణ్యనంతపుణ్యాని సూర్యంసోమం
హుతాశనమ్. ౨౧. ప్రణవం సత్యమవ్యక్తం గోవింద్రా ధర్మమవ్యయమ్, దాక్షా
యణీ ధర్మపత్నీ సోమకశ్యపయోరపి. ౨౨. గంగాసరస్వతీం నందాం కాళిందీం సిత
వారణమ్, ధ్రువం బ్రహ్మఋషీన్ సప్తపుణ్యశ్లోకాంశ్చ మానవాన్. ౨౩. ఉత్థాయా
పరరాత్రాంతే ప్రయాతాస్సుసమాహితాః, స్తరంతి మమ రూపాణి ముచ్యంతే

మేవహ. —తస్మాత్ ఇతి. అసాధురిత్యాది. అకృతా అశిక్షితా బుద్ధిర్యస్య గజో యథాస్తబ్ధమతిస్తథై
వాయం. అతః. సపవ గజపవ. భవత్వితి శేషః. ౧౦. ఏవమితి. దిష్టం దైవప్రాపితం తదుపధార
యన్నాకయన్. ౧౧. ఆపన్నఇతి. కౌంజరీం యోనిమాపన్నః. తర్హి పశ్చాత్ కథం స్త్పతిర్జాతా.
తత్రాహ—హరేరర్చనానుభావేనీతి. ౧౨. ఏవమితి. అద్భుతం స్వభువనం. అగాత్. ౧౩. ఏవమితి.
ఏతద్గజరాజమోక్షణం నామ. కృష్ణానుభావస్తపేతితః. కథంభూతం తత్రాహ.—స్వర్గ్యమిత్యాది.
దుస్స్వప్నం నాశయతీతి తథా. ౧౪. యథేతి. అతః. శ్రేయస్కామాః ఏతద్యథావదనుకీర్తయంతి.
౧౫. అనేన శ్రేయోభవతీతి కుతో జ్ఞాతం? సాక్షాద్భగవద్వచనాదేవేత్యాహ.—ఇదమాహేత్యాది
యావదధ్యాయపరిసమాప్తి. ౧౬. యో మామితి. ప్రసంగాదన్యస్యాది స్తరణే ఫలముచ్యతే. సర్వేషాం
ద్వితీయాంతానాం స్తరంతీత్యప్తమేనాన్వయః. ౧౭. ౨౦. ప్రణవమితి. అవ్యక్తం మాయాం.
అవ్యయం ధర్మం భక్తిలక్షణం. సోమకశ్యపయోరపి. పత్నీర్దాక్షాయణీః. ౨౨. గంగామితి. సితవారణ

తేఽంహసోఖిలాత్ .౨౪.యే మాం స్తువంత్యనేనాంగప్రతిబుధ్య నిశాత్యయే, తేషాం ప్రాణాత్యయే చాహం దదామి విఫులాం మతిమ్. ౨౫. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇత్యాదిశ్యహృషీకేశః ప్రాధ్తాయ జలజోత్తమమ్, హర్షయన్విబుధానీకమారురోహ ఖగాధిపమ్. ౨౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—రాజన్నుదితమేతత్తే హరేః కర్తాఘనాశనమ్, గజేంద్ర మోక్షణంపుణ్యం రైవతం త్వంతరం శృణు.౧ పంచమోరైవతోనామ మనుస్తామస సోదరః, ప్రతివింధ్యాదయస్తస్యసతా అద్భుతపూర్వకాః.౨.విభురింద్రస్సరగణారాజ౯ భూతరయాదయః, హిరణ్యరోమా వేదశిరా ఊర్ధ్వబాహ్వదయో ద్విజాః.౩.పత్నీ వికుంతా శుభ్రస్య వైకుంఠైస్సరస త్తమైః, తయోస్స్వకశయా జజ్ఞే వైకుంఠో భగవాన్ స్వయమ్. ౪. వైకుంఠకల్పితో యేన లోకో లోకనమస్కృతః, రమయా ప్రార్థ్యమానేన దేవ్యా తత్ప్రియకామ్యయా. ౫. తస్యానుభావః కథితో గుణాశ్చ పరమోదయాః, భౌమాన్ రేణూన్ సవిమమే యో విష్ణోర్వర్తయేద్గుణాన్. ౬. షష్టస్తు చతుషః పుత్రశ్చాక్షుషో నామ వై మనుః, పురుషపురుషసద్యమ్నప్రముఖా శ్చాక్షుషాత్తజాః. ౭. ఇంద్రోమంత్రద్యుమస్తస్య దేవాఆపాద్యయో గణాః, మునయస్తత్ర వై రాజ౯ హవిష్టద్విరకాదయః. ౮ తత్రాపి దేవస్సంభూత్యాం వై రాజస్యాభవత్సుతః, అజితోనామ భగవానంశేన జగతఃపతిః. ౯.పయోధింయేననిర్మథ్య సురాణాం సాధితా సుధా, భ్రమమాణోఽంభసి ధృతః కూర్తరూపేణ మందరః. ౧౦. రాజోవాచ:—యథా భగవతా బ్రహ్మ మథితఃక్షీరసాగరః, యదర్థం వాయతశ్చాద్రిం దధారాంబుచరాత్తనా. ౧౧. యథామృతం సురైః ప్రాప్తం కిం వాన్యదభవత్తుతః, ఏతద్భగవతః కర్త వదస్వ పరమాద్భుతమ్.౧౨.త్వయా సంకీర్త్య

మైరావతం. ౨౩. ఉత్థాయేతి. సుసమాహితాః ఏకాగ్రచిత్తాః. మమ రూపాణి మద్విభుతీః. ౨౪.౨౫. ఇతీతి. జలజోత్తమం శంఖవరం ప్రాధ్తాయ వాదయిత్వా. ౨౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అమృతాఖ్యానమష్టాభిరధ్యాయైరనుషర్ణ్యతే, స్వభక్తపక్షపాతేన యత్ర యోషా మతం ప్రభోః. పంచమే పంచమం చాథ షష్ఠం చాకథయన్తనుమ్, విప్రకాపాశ్చ సిద్ధిక్షేత్రకృతా దేవై ర్హరిస్తుతిః. ౧. పంచమఇతి. తామసః చతుర్థో మనుః తస్య సోదరః భ్రాతా. ౨—౫. తస్మైతి. తస్య వైకుంఠసంజ్ఞస్య హరేః. అనుభావః సనకాదిశాపేన జైత్యతాం ప్రాప్తాభ్యాం. స్వపార్షదాభ్యాం. వరాహాదిరూపేణ యుద్ధాదిలక్షణః. గుణాశ్చ బ్రహ్మణ్యతాదయః, పరమోదయాశ్చ మహార్థయః. కథితాః తృతీయస్కంధాదిషు. ౬—౧౦. యథేతి. యతో హేతోః. అంబుచరాత్తనా కూర్త

మానేన మహిమా సాత్త్వతాం పతేః, నాతితృప్యతిమే చిత్తం సుచిరం తాపతా
పితమ్. ౧౩. సూత ఉవాచః—విష్ణురాతేన సంపృష్టో భగవాన్ బాదరాయణః, అభి
నంద్యహారేర్విర్యమాఖ్యాతుముపచక్రమే. ౧౪. శ్రీశుకఉవాచః—యదాయుధ్దేసు
రైర్దేవావధ్యమానాశ్చితాయుధైః, గతాసవోనిపతితానోత్తిష్ఠేరన్ వనశ్చతే. ౧౫.
యదాదుర్వాససశ్శాపాత్సేంద్రాలోకాస్త్రయో నృప, నిశ్చీకాశ్చభవంస్తత్రనేశురి
జ్యాదయః క్రియాః. ౧౬. నిశామ్యైతత్సురగణా మహేంద్రవరుణాదయః, నాధ్య
గచ్ఛన్ స్వయం మంత్రైర్తంత్రయంతో వినిశ్చయమ్. ౧౭. తతో బ్రహ్మసభాం జగ్తు
ర్దేరోర్హృద్ధని సర్వశః, సర్వం విజ్ఞాపయాంచక్రుః ప్రణతాః పరమేష్ఠినే. ౧౮. స వి
లోక్యేంద్రవాయ్వాసేన్నిస్సత్త్వాన్ విగతప్రభాన్, లోకానమంగళప్రాయానసురా
నయథావిభుః. ౧౯. సమాహితేన మనసా సంస్తరన్ పురుషం పరమ్, ఉవాచోత్సు
ల్లవదనో దేవాన్ సభగవాన్ పరః. ౨౦. అహం భవో యూయమథాసురాదయో
మనుష్యతిర్యగ్దుఃఖుర్తజాదయః, యస్యావతారాంశకళావిసర్జితావ్రజామ సర్వే
శరణం తమవ్యయమ్. ౨౧. స యస్య వధ్యో న చ రక్షణీయో నోపేక్షణీయాదర
ణీయపక్షః, తథాపి సర్గస్థితీసంయమార్థం ధర్తేరజస్సత్త్వతమాంసి కాలే. ౨౨.
అయం తు తస్య స్థితిపాలనక్షణస్సత్త్వం జుషాణస్య భవాయ దేహినామ్, తస్మా
ద్వ్రజామశ్శరణం జగద్గురుం స్వానాం స నోదాస్యతి శం సురప్రియః. ౨౩. శ్రీ
శుకఉవాచః—ఇత్యాభాష్య సురాన్ వేధాస్సహ దేవైరరిందమ, అజితస్య పదం
సాక్షాజ్జగామ తమసః పరమ్. ౨౪. తత్రాదృష్టస్వరూపాయ శ్రుతపూర్వాయ చాభి

రూపేణ. సురాణాం సాధితా సుధేత్యుక్త్యా యుద్ధాద్యపి. సూచితం అతః పృచ్ఛతి.—కిం వాన్యదితి.
౧౨-౧౪. యథేతి. నోత్తిష్ఠేరన్ న పునర్జీవంతీత్యర్థః. ౧౫. దుర్వాససా హి కదాచిన్త్యగే గచ్ఛంత
మింద్రం దృష్ట్వా స్వకంఠస్థా మాలా తస్మైదత్తా. తేనచ శ్రీమదేన అనాదృత్యైరావతస్య కుంభయో
స్సా నిక్షిప్తా. స చ గజోమత్తః పద్భ్యం తాం మాలాం చూర్ణీచకార. తతః కుపితో దుర్వాసాస్తం
శకాప. త్రిభిర్లోకైస్సహ నిశ్చీకో భవేతి. తదేతదాహ. —యదా దుర్వాససశ్శాపాదితి. ఇజ్యా
దయః యాగాద్యాః. ౧౬—౧౮. స ఇతి. అసురాన్. అయథా దేవవైలక్షణ్యేన బలవై పుణ్యాది
యుక్తాన్. విలోక్యేత్యర్థః. ౧౯. సమాహితేనేతి. హరిం శరణం గతాస్సంతో యథాపూర్వం; సర్వం
ప్రాప్స్యమ ఇతి హర్షేణోత్సుల్లా వికసితం వదనం యస్య. ౨౦. అహమితి. మనుష్యాదయః జరా
యుజాండజోద్భజస్త్విదజాః. యస్యావతారః పురుషః. తస్మాంశో బ్రహ్మ తస్య కళా మరీచ్యాదయః
తాభిర్విసర్జితాః పుత్రప్రాత్రాదిద్వారా జనితాః. ౨౧. నను తర్హి, సర్వేష్వసౌ సమస్సాన్. కింతచ్చ
రణాశ్రయేణ సత్యం. యద్యప్యేవం తథాప్యస్తత్ప్రక్షపాతీ భవిష్యతీత్యాశయేనాహ—నయస్యేత్యాది
ద్వాభ్యం. ౨౨. అయమితి. స్థితిపాలనస్య క్షణః కాలః. అతః సురప్రియస్సన్ స్వీయానాం నః.
శం సుఖం కరిష్యతి. ౨౩. ఇతితి. యత్ర క్షీరాణ్ణా. హరేర్వాసస్తదేవ తమసః పరం స్థానం
యద్వా లోకాలోకాద్యైః పరతో యత్తమస్తతః పరం స్థానం జగామ. ౨౪. తత్రేతి. జైవీభిః

భోః, స్తుతిమబ్రూత ధైవీభిర్గీర్ణిష్ఠస్త్వవహితేంద్రియః. ౨౧. అవిక్రియం సత్యమనంత
మాద్యం గుహశయం నిష్కళమప్రతర్క్యమ్, మనోగ్రయానం వచసానిరుక్తం
సమామహే దేవ వరం వరేణ్యమ్. ౨౨. విపశ్చితం ప్రాణమనోధియాత్మనామధేం
ద్రియాభాసమనిద్రమవ్రణమ్, ఛాయాతపా యత్ర సగృధ్రపక్షౌ తమక్షరం ఖం
త్రియుగం వ్రజామహే. ౨౩. అజస్య చక్రం త్వజయేర్యమాణం మనోమయం
పంచదశారమాశు, త్రినాభివిద్యుచ్చలమప్తనేమియదక్షమాహు స్తమృతం ప్రపద్యే.
౨౪. యదేకవర్ణం తమసః పరం తదలోకమవ్యక్తమనంతపారమ్, ఆసాంచకారోపసు
వర్ణమేనముపాసతే యోగరథేన ధీరాః. ౨౫. న యస్య కశ్చాతితితర్హి మాయాం

లోకే అప్రసిద్ధాభిః పైదిగీర్ణిష్ఠిః. స్తుతిమకరోత్. ౨౧. అవిక్రియమితి. దేవవరంత్యాం సమా
మహే. హే దేవ వరం త్యాం సమామహ ఇతి వా. వరత్వేహేతుః. సత్యం కుతః? అవిక్రియం
తత్కుతః? అనంతం ఆద్యం చ. అనాదిం. ఆద్యంతపంతో హి వృద్ధ్యాదివిక్రియాదుక్తాభవంతి.
కించ. గుహశయం సర్వాంతరం. తత్కుతః? నిష్కళం నిరుపాధికం తత్కుతః? అప్రతర్క్యం
తత్కుతః? మనోగ్రయానం మనసోపి జవిష్ఠం. మనఃప్రాప్త్యానే తతః ప్రాగేవ విద్యమనత్వాత్.
తథాచ శ్రుతిః. “అనేజదేకం మనసో జవీయోనైనద్దేహ ఆప్నువత్ పూర్వమర్హత్. తద్ధావతోఽ
న్యానత్యే” తీత్యాది. వచసా చ అనిరుక్తం అవిషయత్వాత్. ‘శ్రు’. “యద్వాచానభ్యుదితం యేన
వాగి” త్యాదిశ్రుతేః మనోవచసోరగోచరత్వాదప్రత్యర్క్యం. యథేష్టం వా. సర్వేషాం హేతు
హేతుముద్భావః. ౨౨. విపశ్చితమితి. కించ. ప్రాణాదీనాం. విపశ్చితం జ్ఞాతారం. అత్తా అహంకారః
దేహో వా. న తు తద్వ్యతిరిక్తం జ్ఞేయమస్తీత్యాహ—అర్థోవిషయః ఇంద్రియాణి. తద్భావోఽణి
తదుభయరూపేణాభాసత ఇతి తథా తం. తథాప్యనిద్రం స్వప్నద్రష్టృపదజ్ఞానరహితం. కుతః? అప్ర
ణం అదేహం. అతఏవ అక్షరం ఖమివ వ్యాపినం. చ సర్వత్ర హేతుః యత్ర యస్తిత్. గృధ్రపక్షౌ
జీవపక్షపాతినా. ఛాయాతపా అవిద్యా చ తన్నిపర్తకావిద్యాచనాస్తితం. త్రిషుయుగేషామిర్భవంతం.
శరణం వ్రజామః. ౨౩. తదేవమవిక్రియత్వాదిభిః సర్వజ్ఞత్వాదిభిః సత్యత్వం వరేణ్యత్వంచక్రం.
సంసారచక్రాధారత్వేనాపి తదేవ దర్శయన్నాహ—అజస్యేతి. అజస్య జీవస్య చక్రం చక్రపదాచర
మానం దేహాది. అజయా మాయయా ప్రేర్యమాణం. యత్. యః అక్షో యస్య. యదగ్నిష్ఠానమహుః
తమృతం సత్యం. ప్రపద్యే కథంభూతం చక్రం. మనోమయం మనః ప్రధానం జ్ఞానేంద్రియాణి
పంచ. కర్తేంద్రియాణి పంచ. పంచప్రాణాః. ఇత్యేవం పంచదశ అహం యస్య అశు శీఘ్రం త్రగ్ధా
గుణాః. నాభిరివ మధ్యే యస్య విద్యుదివ చలం. అక్షాప్రకృతయో నేమయి ఇవాచరణం యస్య. ౨౪.
సర్వజీవనియంతృత్వాదీనా చ పరిష్కత్వమాహ—యదితి. య ఉపసర్పణం జీవసమీపే తన్నియం
తృప్తేన. ఆసాం చకార ఆస్తేస్త. ‘శ్రు’. “ద్వాసుపర్ణాసయజౌ సఖాయా సమానం పృథ్వీ పరి
షస్వజాత” ఇతి శ్రుతేః, యద్వా. భక్తరక్షార్థం గరుడసోమరి ఉపాష్ట ఇత్యర్థః, తర్హి. దేహస్థత్వాత్
భక్తరక్షణాదిక్రియాదేశాద్వా జీవసామ్యం స్యాత్. తత్రాహ—ఏకవర్ణం జ్ఞానైకస్వరూపం. తమసః
ప్రకృతేః పరం. ఆలోకం అదృశ్యం. ఆవ్యక్తం నిర్వికల్పం. అనంతపారం కాలతో దేశకాంతి

యయా జనో ముహ్యతి వేదనాన్థమ్, తం నిర్జితాత్మాత్మగుణం పరేశం నమామి
భూతేషు సమం చరంతమ్. 30. ఇమే వయం యత్ప్రియయైవ తన్వా సత్వేన
సృష్టా బహిరంతరావిః, గతిం న సూక్ష్మామృషయశ్చ విద్మహే కుతో సురాద్యా
ఇతరప్రధానాః 31. పాదౌ మహీయం స్వకృతైవ యస్య చతుర్విధో యత్ర హి
భూతసర్గః, స మే మహా పూరుష ఆత్మతంత్రః ప్రసీదతాం బ్రహ్మమహావిభూతిః. 32.
అంభస్తు యద్రేత ఉదారవీర్యం సిద్ధ్యంతి జీవంతుత వర్ధమానాః, లోకాస్త్రయోఽ
ధాఖిలలోకపాలాః ప్రసీదతాం నన్న మహావిభూతిః. 33. సోమో మనో యస్య
సమామనంతి దిదౌకసాం యో బలమంధ ఆయుః, ఈశో నగానాం ప్రజనః ప్రజా
నాం ప్రసీదతాం బ్రహ్మ మహావిభూతిః. 34. అగ్నిర్ముఖం యస్య తు జాతవేదా జాతః
క్రియాకాండనిమిత్తజన్తా, అంతస్సముద్రే తు పచన్ స్వధాతూన్ ప్రసీదతాం నన్న
మహావిభూతిః. 35. యచ్ఛ్రురాసీ త్తరణి దేవయానం త్రయీమయో బ్రహ్మణ ఏష

చ్ఛిన్నం. తత్. బ్రహ్మైవం అప్రచ్యుతస్వరూపత్వాత్ న జీవసామ్యం. శ్రు. “తయోరన్యః పిష్టలం
స్వాద్వత్త్వసత్త్వస్సన్యో అభివాశశీతి” తి విశేషశ్రవణాదిత్యర్థః. అతఏవ యం ధీరా యోగేన రథేన
ప్రాప్తీసాధనేనోపాసతే. భజన్తే. తం నమామేత్యుత్తరేణాన్వయః. ౨౯. మాయానియంతృత్వేనాపి జీవ
సామ్యం పరిహరన్వత్త్వస్వరూపత్వాత్ న యస్యేతి. యస్య మాయాం. కశ్చ కశ్చిదపి. నాతితర్ది నాతిక్రా
మతి. కథంభూతాం. జనో యయా ముహ్యతి అర్థమాత్మస్వరూపం. న తు వేదనిర్జితః ఆత్మా ఆత్మశక్తి
ర్దయా చ. తద్గుణాశ్చ యేన తం. 30. అర్థం న పేదేతి యదుక్తం తత్ప్రపంచయన్నాహ—ఇమే
వయమితి. ఇమే వయం దేవో ఋషయశ్చ. యస్య ప్రియయా తన్వా. సత్వేనైవ సృష్టా అపి. బహి
శ్చాంతశ్చ సత్ప్రాప్తం భోగ్యమయి. ప్రసీదమహి. సూక్ష్మాం గతిం నిరుపాధిస్వరూపం. న విద్మః. ఇతర
ప్రధానా రజస్తమామయాః కుతో విదుః? తం నమామేతి పూర్వేణాన్వయః. 31. ఇదాసీం వైరో
జయాపేణ స్తుపగ్నార్థయతే—ద్వాదశభిః. పాదౌ వితి. యత్ర మహ్యం. జరాయుజాదిభూతసర్గః.
సా మహీ. యస్య పాదౌ. సః సః ప్రసీదతు. ఆత్మతంత్రః పాపాదిమత్తేన్ద్రుపి న తత్పరతంత్రః. కుతః?
బ్రహ్మ అప్రచ్యుతరూపః. తత్కుతః? మహతీ విభూతిరైశ్వర్యం యస్య సః. 32. అంభ ఇతి. ఉదారవీర్యం
శక్తిర్యస్య తదంభో యస్యరేతః. స సః ప్రసీదతు. ఉదారవీర్యతామాహ—యతోఽంభసో లోకాదయః
సిద్ధ్యంతి జాయంతే. 33. సోమ ఇతి. యః సోమః దేవానాం అంధః అన్నం. అత ఏవ. బలమా
యుశ్చ నగానాం పృథ్వీణాం. ప్రకర్షేణ జనయతి పర్థయతీతి ప్రజనః తం. యస్య మనః సమామ
నంతి. స ప్రసీదతు. 34. అగ్నిర్ముఖం. అగ్నిర్ముఖ్య తు ముఖం జాతః. కథంభూతః. జాతం వేదో ధనం
యస్తాత్. క్రియాకాండం తత్ప్రతిపద్యం కర్త తన్నిమిత్తా జన్త యస్య. అంతః సముద్రే ఉదరమధ్యే
స్వధాతూన్. పాం ర్హ్వానేవాన్నాదీన్. ప్రసిద్ధసముద్రేన్ద్రుపి బడబానలరూపేణ ఉదకాన్యేవానుపచ
న్నుగ్మిః. 35. యశ్చితి. ఏష తరణిర్యస్య చతురాసీత్, కథంభూతః. దేవయానం అర్చిరాదిమార్గదేవ
తా. త్రయీమయః. శ్రు. “సైహ త్రయ్యేవ విద్యా తపతీ” తి శ్రుతేః. బ్రహ్మణో ధిష్ణ్యం ఉపాసనా
స్థానం. శ్రు. “య ఏషోఽంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుష” ఇతి శ్రుతేః. ముక్తేర్ద్వారం దేవయాన

ధిష్ణ్యమ్, ద్వారం చ ముక్తేరమృతస్య మృత్యోః ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః.
 31. ప్రాణాదభూద్యస్య చరాచరాణాం ప్రాణాస్సహా బలమోజశ్చ వాయుః,
 అన్వాస్త సమ్రాజమివానుయం వయం ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః. 32. శ్రో
 త్రాద్దిశోయస్య హృదశ్చ ఖాని ప్రజజ్ఞిరే ఖం పురుషస్య నాభ్యాః, ప్రాణేంద్రియా
 త్తాసుశరీర కేతనం ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః. 33. బలాస్త హేంద్రస్త్రిదశాః
 ప్రసాదాన్త న్యోర్నిరీత్రః పరుషాద్విరించః, భేభ్యస్తు ఛందాంస్యృషయో మేఘ్రితః
 కః ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః. 34. శ్రీర్వక్షసః పితరశ్చాయయాసన్ భర్తస్తు
 నాదితరః పృథతోఽభూత్. ధ్యాయస్య శీర్షోఽస్సరసోఽపి హసాత్ప్రసీదతాం
 నస్స మహావిభూతిః. 35. విప్రో ముఖాద్భ్రష్టా చ యస్య గుహ్యం రాజస్య ఆసీ
 ద్భుజయోర్భులం చ, ఊర్వోర్విడోఽఙ్ఘ్రిరవేదశూద్రా ప్రసీదతాం నస్స మహావి
 భూతిః. లోభో ధరాత్ప్రీతిరుపర్యభూద్ద్యుతిర్నస్తుః పశవ్యఃస్పర్శేన కామః, భ్రీహీ
 ర్యమః పక్షభవస్తు కాలః ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః. 36. ద్రవ్యం వయః
 కర్తగుణాన్విశేషం యద్యోగమాయావిహితా వదంతి, యద్దుర్విభావ్యం ప్రబు
 ధావబాధం ప్రసీదతాం నస్స మహావిభూతిః. 37. సమోఽస్తు తస్మా ఉపశాంతశ్చక్తయే
 స్వారాజ్యలాభప్రతిపూరితాత్త నే, గుణేషు మాయారచితేషు వృత్తిభిర్న సజ్జనూ
 నాయ నభస్వదూతయే. 38. సత్త్వం నో దర్శయాత్తానమస్తత్కరణగోచరమ్,

త్వాత్. అమృతం చ పుణ్యలోకత్వాత్. మృత్యుశ్చ కాలాత్కతత్వాత్. ఏవంభూతః తరణిర్యస్య
 చక్షుః. 31. ప్రాణాదితి. కథంభూతో వాయుః. చరాచరాణాం సహ ఆవిధర్షదాన్వాసః. యం
 ప్రాణం. వయం బుద్ధ్యాద్యధిష్ఠితారో దేవాః. సమ్రాజం భృత్యా ఇవ. అన్వాస్త అనుసృత్య స్థితాః.
 ఏవంభూతో వాయుర్యస్య ప్రాణాదభూత్సః. 32. శ్రోత్రాదితి. ఖాని దేహగతాని చిద్రాశి. ప్రాణాః
 పంచవృత్తిః ఇంద్రియాణి చ ఆత్మా మనశ్చ. అసవో నాగకూర్తాదయః. శరీరం చ తేజాం కేతనం
 ఆశ్రయభూతం. ఖం యస్య పురుషస్య నాభ్యాః ప్రజజ్ఞే సః. 33. బలాదితి. యస్య బలాత్
 మహేంద్రో జజ్ఞే ఛందాసి ఋషయశ్చ భేభ్యః. కః ప్రజాపతిః. 34. శ్రీరితి. ఇతరః అధమః. 35.
 విప్ర ఇతి. విట్ వైశ్యః. ఓజః వైపుణ్యం తస్య వృత్తిశ్చ. అఙ్ఘ్రిః. అఙ్ఘ్రిజావిత్యర్థః అవేదశూద్రా.
 అవేదః వేదవ్యతిరిక్తా శుశ్రూషావృత్తిః తద్వృత్తిమాన్ శూద్రశ్చ. విడంఘ్రిరభవంశ్చ శూద్రా ఇతి
 పాతాంతరం సుగమం. 36. లోభ ఇతి. ఉపర ఉత్తరోష్ఠాత్. సస్తః నాసికాతః ద్యుతిః. కాంతిః పశ
 వ్యః పశూనాం హితః. కామః స్పర్శేనాభూత్. 37. ద్రవ్యమితి. ద్రవ్యం భూతాని. వయః కాలః
 విశేషం భౌతికప్రపంచః యద్యస్తాత్. దుర్విభావ్యం కుతః ప్రబుధావబాధం విద్యన్భిరహాహ్యమానం
 పాతాంతరే ప్రబుధానాం మాయేత్యవబోధో యస్మిన్నిత్యర్థః. 38. తదేవం ప్రపంచముపవర్ణ్య
 నిష్ప్రపంచముపవర్ణయన్ ప్రణమితి.—నమ ఇతి. వృత్తిభిర్దర్శనాదిభిః. నభస్వాన్వాసః తస్మైవ
 ఊతిః లీలా యస్య తస్మై. 39. స ఇతి. తేన స్థితం ముఖాంబుజం. దిదృక్షూణాం సః. ఆస్తచ్చక్షు

ప్రపన్నానాం దిదృక్షూణాం సస్థితం తే ముఖాంబుజమ్. ౪౧. తైస్త్వేన్స్వచ్ఛాధృతై
రూపైః కాలే కాలే స్వయం విభో, కర్తృ దుర్విషహం యన్నో భవాన్ నైతత్క
రోతి హి. ౪౨. క్లేశభూత్యల్పసాగః కర్తాణి విఫలాని హి, దేహినాం విషయా
ర్థానాం న తదై వార్పితం త్వయి. ౪౩. నావమః కర్తృకల్పోఽపి విఫలాయే శ్వరార్పితః,
కల్పతే పురుషస్యైష సహ్యత్తా దయితో హితః. ౪౪. యథా హి స్కంధశాఖా
నాం తరోర్థూలావసేచనమ్, ఏవమారాధనం విష్ణోస్సర్వేషామాత్మనశ్చ హి. ౪౫.
నమస్తుభ్యమనంతాయ దుర్వితక్యాత్ కర్తృణే, నిర్గుణాయ గుణేశాయ సత్త్వస్థాయ
చ సాంప్రతమ్. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, అష్టమస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం స్తుతస్సురగణైర్భగవాన్ హరిరీశ్వరః, తేషామా
విరభూప్రజా సహస్రార్కోదయద్యుతిః. ౧. తేనైవ మహసా సర్వే దేవాః
ప్రతిహతేక్షణాః, నావశ్యాఖం దిశః క్షోణీమాత్మానం చ కుతో విభుమ్. ౨. విరించో
భగవాన్ దృష్ట్వా సహ సర్వేణ తాం తనుమ్, స్వచ్ఛాం మరకతశ్యామాం
కంజగర్భానుణేక్షణామ్. ౩. తప్తహేమావదాతేన లసత్కృశేయవాససా, ప్రసన్న
రాదికరణగోచరం యథా భవత్యేవం చాత్మానం దర్శయ. ౪౧. భక్తేచ్ఛానువర్తిత్వం చ. తవ బహుశో
దృష్టమేవేత్యాహ—తైస్త్వేరితి. యన్నో దుర్విషహమశక్యం కర్తృ తద్భవాన్ స్వయమేవ కరోతి హి.
౪౨. న చ బహిర్ముఖానామివ త్వద్భక్తానాం, అస్తాకం. త్వయ్యర్పితాని పూర్వపుణ్యాని విపరీతఫలాని
భవితుమర్హంతీత్యాహ—క్షేణేతి. క్లేశో భూతిర్యేషు అల్పం సార్థం ఫలం యేషు. యద్వా విఫలాన్యేవ
సకామానాం కర్తాణి. త్వయ్యర్పితం తు నైవ తథా. ౪౩. తత్రావైఫల్యముపపాదయతి—నేతి. అవమః
అల్పోఽపి. కర్తృకల్పః కర్తాభాసః ఈశ్వరార్పితశ్చేన్విఫలాయ శ్రమాయ న కల్పతే. హి యస్తాత్స
ఏష ఈశ్వరః. పురుషస్యాత్తా, అతఏవ దయితో హితశ్చ. స హ్యత్తాని దయితే హితే చార్పితం
నిష్ఫలం స్యాత్. ౪౪. అనంతఫలత్వమాహ—యథేతి. యథా హి మూలావసేచనం స్కంధానాం
శాఖానాం భవతి. ౪౫. ఏవం సత్యసి త్వదర్పితకర్తృణాం త్వద్భక్తానామస్తాకం యన్నిమిత్తమిదం
దుఃఖమితి తత్త్వమేవ వేత్సీత్యాశయేనాహ—నమ ఇతి. దుర్వితక్యాత్కర్తాణి స్వభావచేష్టితాని
యస్య తస్యే. ౪౬.

ఇతి భావార్థగీషికాయాం, పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “షష్ఠే పునః స్తుతిర్విష్ణోవావిర్భుతే సురైః కృతా, తన్వంత్రాచ్ఛసరై స్సాకమమృతార్థం
మహోద్యమః.” ఏవమితి. సహస్రార్కాణాముదయే ద్యుతిరివ ద్యుతిర్యస్య. ౧. తేనేతి. మహసా
తేజసా. ప్రతిహతానీక్షణాని చక్షూంషి యేషాం. ౨. విరించ ఇతి. తామావిర్భుతాంతనుం విరించో
దృష్ట్వా తుష్టావేతి పంచమేనాన్వయః. కంజగర్భపదరుణే ఈక్షణే యస్యాః. ౩. తప్తేతి. తప్తహేమవ
దపదాతేన వీలేన. లసత్కృశేయవాససా యుక్తాం. ప్రసన్నాని చారూణి సర్వాణ్యంగాని యస్యాః.

వృత్తిమ్, యోగైర్మనుష్యా అధియంతి హి త్వాం గుణేషు బుద్ధ్యా కవయోధి
యంతి. ౧౨. తం త్వావయం నాథ సముజ్జహానం సరోజనాభాతిచిరేస్సితార్థమ్, దృష్ట్వా
గతా నిర్వృతిమద్య సర్వే గజాదవార్తా ఇవ గాంగమంభః. ౧౩. సత్త్వం విధ
త్స్వాఖిలలోకపాలా వయం యదధ్ధాస్తవ పాదమూలమ్, సమాగతాస్తే బహిరంత
రాత్తక్ కిం చాద్య విజ్ఞాప్యమశేషసాక్షిణః. ౧౪. అహం గిరిత్రశ్చ సురాదయో
యే దక్షాదయోఽగ్నే రివ తేతవస్తే, కిం వా విదామేశ పృథగ్విభావితా విధత్స్వశం
నోద్విజదేవమంత్రమ్. ౧౫. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం విరించ్యాదిభిరీడిత స్తద్విజ్ఞాయ
తేషాం హృదయం యథైవ, జగద జీమూతగభీరయా గిరా బద్ధాంజలీన్ సంవృత
సర్వకారకాన్. ౧౬. ఏకఏవేశ్వరస్తస్మిన్ సురకార్యే నృపేశ్వర, విహర్తుకామ
స్తానాహ సముద్రోన్మథనాదిభిః. ౧౭. శ్రీభగవానువాచః—హంత బ్రహ్మన్న హో
శంభో హే దేవా మమ భాషితమ్, శృణుతావహితాస్సర్వే శ్రేయోవసాన్సద్విధా
సురాః. ౧౮. యాత దానవదైతేన్ద్రైస్తావత్సంధిర్విధీయతామ్, కాలేనానుగృహీతై
స్తైర్యాచద్యో భవ ఆత్మనః. ౧౯. అరయోఽపి హి సంధేయాస్సతి కార్యార్థగౌరవే,
అహిమూషకవత్పశ్చాదర్థస్య పదవీం గతైః. ౨౦. అమృతోత్పాదనే యత్నః క్రియ

తమాహ—యథేతి. యథా అగ్నిం. ఏధసి కాష్ఠే. మంధనేన. అమృతమాజ్యం గోషు దోహనాదినా.
భువి అన్నం ప్రీత్యుదకర్షణాదినా. అంబుభుననేన ఉద్యమనేన పురుషకారేణ వాణిజ్యాదినా వృత్తిం
జీవికాం. యద్వా. అంబు ఉద్యమనేన ఘటీయంత్రాదినోద్ధరణేన. యోగైర్మనుష్యాః అధియంతి ప్రాప్ను
వంతి. తథా కవయస్తాం బుద్ధ్యా గుణేష్వధియంతి విందంతి చ. ౧౨. తమితి. హే నాథ సరోజ
నాభ అతిచిరాసేస్సితమర్థం తం యోగైకప్రాప్యం. త్వాం సమ్యగుజ్జహానం. ఆవిర్భవంతం ప్రత్యక్షతో
దృష్ట్వా. అద్య వయం నిర్వృతిం గతాః. దవార్తాః దాహగ్నిపీడితాః. ౧౩. యద్విధేయం తత్కథ
యతేతి చేత్. తత్రాహ.—స ఇతి. హే అంతరాత్తక్. అశేషసాక్షిణస్తే. బహిః. కింవాన్వైర్విజ్ఞాప్య
మస్తి. ౧౪. యూయమేవ కించిత్కురుతేతి చేత్తత్రాహ—అహమితి. అగ్నేః కేతవో విస్ఫులింగా
ఇవ. తే త్వత్తః. వయం పృథగ్విభావితాస్సంతః ఆత్మనః. శం శ్రేయః కిం వా విద్మః. అతస్త్వమేవ
ద్విజానాం దేవానాం చ. మంత్రం విధత్స్వ. ఇదం కురుతేత్యపాయముపదిశేత్యర్థః. ౧౫. ఏవ
మితి. హృదయం. మంత్ర ఉపదేష్టవ్య ఇత్యభిప్రేతం. యథా తథైవ విజ్ఞాయ. జగద. సంవృతాని
నియమితాని సర్వాణి కారకాణి కరణానీంద్రియాణి యైస్తాన్. ౧౬. ఈశ్వరస్యాపి తథైవాభి
ప్రేతమిత్యాహ.—ఏక ఇతి. ఏకఏవేశ్వరః సమర్థోఽపి. ౧౭. హంతేతి. హే సురాః దేవాః. అస్యే
చ గంధర్వాదయః. ౧౮. యాతేతి. వః ఆత్మనః. స్వతో యావద్భవో వృద్ధిర్భవతి. ౧౯. అరయ
ఇతి. అర్థస్య ప్రయోజనస్య. పదవీం సిద్ధిం. ప్రాప్తైః పశ్చాత్. అహిమూషకవద్వద్యఘాతుకభావేన
వర్తితవ్యమితి శేషః. యద్వా. పేటికాయాం నిరుద్ధః అహిః. యథా నిర్గమద్వారవిధానార్థం. ప్రథమం
మూషకేణ సంధిం ధత్తే. పశ్చాత్తమేవ కదాచిద్భక్షయతి. తథార్థమార్గప్రవృత్తైః ప్రథమం సంధేయా
ఇత్యర్థః. ౨౦. తతస్త్వైస్సహ యత్కార్యం తదాహ.—అమృతేతి. యస్య అమృతస్య పీతస్య

తామవిలంబితమ్, యస్య పీతస్య వై జంతుర్మృత్యుగ్రస్తో మృతో భవేత్. ౨౧. షీప్తాః క్షీరోదధౌ సర్వా వీరుత్తృణలతౌషధీః, మంథానం మందరం కృత్వా నేత్రం కృత్వా చ వాసుకిమ్. ౨౨. సహాయేన మయా దేవా నిర్మంథధ్వమతంద్రితాః, క్లేశభాజో భవిష్యంతి దైత్యా యూయం ఫలగ్రహాః. ౨౩. యూయం తదను మోదధ్వం యదీచ్ఛంత్యసురాసురాః, న సంరంభేణ సిద్ధ్యంతి సర్వేఽర్థాసాంత్యయా యథా. ౨౪. న భేతవ్యం కాలకూటాద్విషాజ్జలధిసంభవాత్, లోభః కార్యోనవో జాతు రోషః కామశ్చ వస్తుషు. ౨౫. శ్రీశుక ఉవాచ—ఇతి దేవాన్ సమాదిశ్య భగవాన్ పురుషోత్తమః, తేషామంతర్దధే రాజన్ స్వచ్ఛందగతీశ్వరః. ౨౬. అథ తస్మై భగవతే నమస్కృత్య పితామహాః, భవశ్చ జగ్దతుస్సంస్వం థామో పేయర్బలిం సురాః. ౨౭. దృష్ట్వా రీనవ్యసంయత్తాన్ జాతక్షోభాన్ స్వనాయకాన్, న్యషేధద్వైత్యరాట్లోఽఘ్న సంధివిగ్రహకాలవిత్. ౨౮. తే వైరోచనిమాసీసం గుప్తం చాసురయూథపైః, శ్రియా పరమయా జుష్టం జితాశేషముపాగమన్. ౨౯. మహేంద్రశ్శక్తీయో వాచా సాంత్యయిత్వా మహామతిః, అభ్యభాషత తత్సర్వం శిక్షితం పురుషోత్తమాత్. ౩౦. తత్త్వరోచంతదైత్యస్య తస్మాన్యే యేఽసురాధిపాః, శంబరోఽరిష్టనేమిశ్చ యే చ త్రిపురవాసినః. ౩౧. తతో దేవాసురాః కృత్వా సువిదం కృతసౌహృదాః, ఉద్యమం పరమం చక్రరమృతార్థే పరస్పరమ్ ౩౨. తతస్త్వే మంద రగిరిమోజసోత్పత్య దుర్తదాః, నదంత ఉదధిం నిన్యశ్శక్తాః పరిఘబాహవః. ౩౩. దూరభారోద్వహన్త్రాంతాశ్శక్రవైరోచనాదయః, అపారయంతస్థం నోఽఘం దివశా విజహుః పథి. ౩౪. న్యపతత్సగిరిస్తత్ర బహూనమరదానవాన్, చూర్ణయామూస మహతా భారేణ కనకాచలః. ౩౫. తాంస్తథా భగ్నమనసో భగ్నబాహూరుకం ధరాన్, విజ్ఞాయ భగవాంస్తత్ర బహూవ గరుడద్వజః. ౩౬. గిరిపాతవినిష్ఠిష్టాన్ విలోక్య మరదానవాన్, కటాక్షైర్జీవయామాస నిర్జరాన్నిర్వణాన్ యథా ౩౭. గిరిం చారోప్య గరుడే హస్తేనై కేన లీలయా, ఆరుహ్య ప్రయయావభిం సురాసుర

సతః. ౨౧. షీప్తేతి. నేత్రం రజ్జుం. ౨౨. సహాయేనేతి. నను తర్హి తేఽప్యమృతపాసేనామరాస్సయః. తత్రాహ.—క్లేశభాజ ఇతి. ౨౩. బలిభిః సహకారిభిః. సాధ్యా అర్థాః. తదనుసరణం దివా న నిగ్ర్యం తీతి కృత్వా. సామాదికముపదిశతి ద్వాభ్యాం.—యూయమితి. హే సురాః. సంరంభేణ సంభ్రమేణ సాంత్యయా సామూహగేణ యథా సిద్ధ్యంతి. ౨౪. నేతి. వస్తుషు చుభనాదుశ్చస్త్రేషు. ౨౫. అథేతి. సురాస్తు బలిముపేయః ఉపజన్తుః. ౨౭. దృష్టేతి. అసంయత్తానపి దృష్ట్వా స్వనాయకాన్ స్వభటాన్ యుద్ధోద్యుక్తాన్. న్యషేధత్. శ్లోక్యః కీర్త్యర్హః. ౨౮. తఇతి. వైరోచనిం బలిం చిర మశేషం త్రైలోక్యం యేన తమ్. ౨౯. మహేంద్ర ఇతి. తత్సర్వం అమృతోన్మథనాది. ౩౦. తదితి. తత్ర యే అన్యే చ. అసురాధిపాః. పాలామకాలకేయాదయః శంబరాదయశ్చ. లేభ్యశ్చారో

గణైర్వృతః. 3౮. అవరోహ్య గిరిం స్కంధాత్సుపర్ణః పతతాం వరః, యయా జలాంత ఉత్సృజ్య హరిణా న విసర్జితః. ౩౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, షష్ఠోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—తేనాంగరాజమామంత్ర్య ఫలభాగేన వాసుకిమ్, పరివీ య గిరా తస్మిన్నేత్రమబ్ధిం ముదాన్వితాః.. ౧. ఆరేభిరే సురాయత్తా మధితుం తేఽమృతార్థినః, హరిః పురస్తాజ్జగృహే పూర్వం దేవాస్తతోఽభవత్. ౨. తన్నే చ్చక్ష్ దైత్యపతయో మహాపురుషచేష్టితమ్, న గృష్ణీమో వయం పుచ్చమహే రంగమమంగళమ్. 3. స్వాధ్యాయశ్రుతసంపన్నాః ప్రఖ్యాతా జన్తకర్తృభిః, ఇతి తూష్ణీం స్థితాన్ దైత్యాన్ విలోక్య పురుషోత్తమః. ౪. స్వయమానో విసృజ్యాగ్రం పుచ్చం జగ్రహ సామరః, కృతస్థానవిభాగాస్తే హ్యేవం కశ్యపనందనాః. ౫. మమంధుః పరమాయత్తా అమృతార్థే పయోనిధిం, మధ్యమా నార్ణవే సోఽద్రిర నాధారోహ్యపోవిశత్, ధ్రియమాణోఽపి బలిభిర్గౌరవాత్పాండునందన, ౬. తే తు నిర్విణ్ణమనసః పరిష్ణానముఖశ్చియః, ఆసన్ స్వపౌరుషే నష్టే దైవేనాతిబలీ యసా. ౭. విలోక్య విఘ్నేశవిధిం స ఈశ్వరో దురంతవీర్యోఽవితథాభిసంధిః, కృత్వా వపుః కాచ్చపమద్భుతం మహత్ప్రవిశ్య తోయం గిరిముజ్జహార. ౮. తము త్థితం వీక్ష్య కులాచలం పునస్సముద్యతా నిర్తథితుం సురాసురాః, దధార పృష్ఠేన సలక్షయోజనప్రస్తారిణా ద్వీపఇవాపరో మహాన్. ౯. సురాసురేంద్రైర్భుజవీర్య వేపితం పరిభ్రమంతం గిరిమంగ పృష్ఠతః, బిభ్రత్తదావర్తనమాది కచ్చపో మేనేఽంగ కంఠూయనమప్రమేయః. ౧౦. తదాసురానావిశదాసురేణ రూపేణ

చత. 3౧. తత ఇతి. సంవిదం సమయం. 3౨. తతఇతి. పరిఘా ఇవ బాహవో యేషాం. 3౩, 3౪.

అవరోహ్యేతి. విసర్జితః ప్రస్థాపితః సుపర్ణే తత్ర స్థితే, వాసుకేరాగమనాయోగాదితి భావః. 3౯.

ఇతి భావార్థసిహికాయాం, షష్ఠాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సప్తమే మథనోద్భూతవిషభీత్యాఖిలైర్జనైః, స్తుతస్యై కృపయా రుద్రః శపా విష మితేర్యతే.” తఇతి. ఫలభాగేన తవాప్యమృతే భాగో భవిష్యతీతి సంమత్యై వాసుకిం నేత్రం గిరా. పరివీయ సంశ్చప్య అబ్ధిం. ౧. ఆరేభిర ఇతి. మధితుమారేభిరే. వాసుకేర్ముఖం తీవ్రం దైత్యాన్ గ్రహయితుమేవ పూర్వం హరిః. పురస్తాన్ముఖం జగృహే. తతోఽభవత్ ముఖం జగృహుః. ౨. 3. ౪. స్వయమాన ఇతి. కృతో ధారణే స్థానవిభాగో యైః. ౫. ౬. తేత్వితి. దైవేన హేతునా స్వపౌ రుషే నష్టే సతి. ౭. విలోక్యేతి. విఘ్నేశస్య విధిం తేన రచితం విఘ్నం. అవితథః సత్యః. అభిసంధిః సంకల్పో యస్య. ౮. తమితి. లక్షయోజనవిస్తారోఽస్యాస్తీతి తథా. తేన పృష్ఠేన. ౯. సురేతి. తస్య గిరేరావర్తనం భ్రమణం. అంగకంఠూయనం మేనే. ౧౦. తదేతి. ఆసురేణ ఆసురాకారేణ దైవేన

తేషాం బలవీర్యమీరయన్, ఉద్దీపయన్నేవ గణాంశ్చ విష్ణుర్దైవేన నాగేంద్రమ
 బోధరూపః. ౧౧. ఉపర్యగేంద్రం గిరిరాడివాన్య ఆక్రమ్య హస్తేన సహస్ర
 బాహుః, తస్థౌ దివి బ్రహ్మభవేంద్రముఖ్యైరభిష్టువన్భిస్సుమనోభిస్పృష్టః. ౧౨. ఉపర్య
 ధశ్చాత్మని గోత్రనేత్రయోః పరేణ తే ప్రావిశతా సమేధితాః, మమంఘశ్చ తర
 సా మదోత్కటా మహాద్రిణా ఊభితసక్రచక్రమ్. ౧౩. అహీంద్రసాహస్రకతో
 రదృఙ్ముఖిశ్వాసాగ్ని ధూమాహతవర్చసోసురాః, పౌలోమకాలేయబల్లిలూచయో
 దవాగ్నిదగ్ధాస్సరళా ఇవాభవన్. ౧౪. దేవాంశ్చ తచ్ఛాస్త్రిసంభూహతప్రభాన్
 ధూమ్రాంబరస్రగ్వరకంచుకాననాన్, సమభ్యవర్షన్ భగవద్వశాఘనా వజ్రస్సము
 ద్రోర్ద్యుపగూఢవాయవః. ౧౫. మధ్యమానే తథా సింధౌ దేవాసురసహస్రవృక్షః,
 యథాసుథా న జాయేత నిర్తమంథాజితస్త్వయమ్. ౧౬. మేఘశ్యామః కనకకరిణిః
 కర్తవ్యోద్యోతవిద్యుత్తార్ధి భ్రాజన్విలులితకచః ప్రగరో రక్షకంకః, జైత్రైర్ద్విభ్రజ
 గదభయదైర్దండశూకం గృహీత్వా మథ్నన్ మథ్నా ప్రతిగిరిరివాళోభణాభోర్ధ్వ
 తాద్రిః. ౧౭. నిర్తధ్యమానాదుదధేరభూద్విషం మహోల్బుణం హలహలహ్వయ
 గ్రతః, సంభ్రాంతమీనోన్తకరాహికచ్ఛపాత్తిమిద్విషగ్రాహతేమింగిలంకులాత్. ౧౮.
 తదుగ్రవేగం దిశి దిశ్యుపర్యథో విసర్పదుత్సర్పదసహ్యమప్రతిభీతాః ప్రజాదుద్రుప్తు
 రంగనేశ్వరా అరక్ష్యమాణాశ్శరణం సదాశివమ్ ౧౯ విలోక్య తం దేవగణం త్రిలో

దేవాకారేణ రూపేణావిశత్. ౧౧. ౧౨. ఉపరీతి. అత్తని దేవదత్తమధ్య. గోత్రే దార్ధ్యమ
 పేణ. నేత్రే అభేద్యరూపేణ. పరేణ హతిణా. ఊభితం సక్రాంతం సక్రం సమమహో దాద్రిన్.
 ౧౩. అహీంద్రేతి. దృశశ్చ ముఖాని చ శ్వాసాశ్చ. అహీంద్రస్య సాహస్రం అహిమితాః. హిరణ్య
 యే దృగాదయః. తేభ్యో నిర్గతాభ్యామగ్నిధూమాభ్యామచంతు పరస్మి యథా తే నిర్గతాః ప్రా
 విశేషాః. ౧౪. దేవానితి. దేవాంస్తు భగవద్వశా ఘనాః. సమభ్యవర్షన్. సమప్రర్షభిః ఉపసంఘాః
 వాయవశ్చ శీతలాః పవనః వాంతి స్త్వ. కథంభూతాన్? తస్మాహీంద్రస్య శ్వసోభాగ్నిభిర్భూతా
 ప్రభా యేషాం. ధూమ్రాణ్యంబరాదీని యేషాం. ౧౫. ౧౬. మేఘశ్యామ ఇతి. ఉద్భవో. ౧౭. ద్వైత సః
 ఉద్భృతాద్రిః. భగవాన్సరమపురుషోఽనంతరమశోభతేత్యన్వయః. కథంభూతాః కనకకరిణిః కనకసాః.
 కర్ణయోర్విద్యోతమానా విద్యుత్ కుండలలక్షణా యస్య స తథా. మూర్ధ్ని భ్రాజంతో రుజువితాః
 కచా యస్య స తథా. జైత్రైర్ద్విష్టుభిః. దుదశూకం సర్పం. ప్రతిగిరిః ప్రతిర్వింశ్య పర్వతః. ౧౭.
 నిర్తథ్యేతి. హలహలమిత్యాహ్వ నామ యస్య. సంభ్రాంతామీనాః ఉద్భృతా మరరాచముక్తు
 యస్తిన్. తిమ్మాదిభిరాకులాత్. ౧౮. తదితి. తద్విషం అప్రతి అప్రతిమం. ప్రతిక్రియాశూన్యమితి
 వా. కుతః? ఉగ్రో వేగో యస్య—తదేవాహ—విశిషితి. యద్వా—ఉగ్రా దేగా రోమాంబస్వేదా
 దయో యస్తాత్ అత ఏవ అసహ్యం. విలోక్య భీతాః. అన్యేన కేనాప్యరక్ష్యమాణాః. సదా శివం
 శరణం దుద్రువుః జగ్తుః. ౧౯. విలోక్యేతి. త్రిలోక్యా ఉద్భవాయ దేవ్యా సహ. అత్తైతలానే

క్యాభవాయ దేవ్యాభిమతం మునీనామ్, ఆసీనమద్రావపవర్గ హేతో స్తపో జుషాణం
స్తుతిభిః ప్రణేముః. ౧౦. ప్రజాపతయ ఊచుః.—దేవదేవ మహాదేవ భూతాత్మక
భూతభావన, త్రాహి నశ్వరణాపన్నాక త్రైలోక్యదహనాద్విషాత్. ౧౧. త్వమేక
స్వర్వజగతామీశ్వరో బంధమోక్షయోః, తం త్వామర్చంతి కుశలాః ప్రపన్నాన్తి
హరం గురుమ్. ౧౨. గుణమయ్యా స్వశక్త్యాస్యసగ్ధస్థిత్యప్యయాన్ విభో, ధత్సేయ
యాసదృగ్భూమన్ బ్రహ్మవిష్ణుశివాభిధామ్. ౧౩. త్వం బ్రహ్మ పరమం గుహ్యం
సదసద్భావభావనం, నానాశక్తిభిరాభాతః త్వమాత్మా జగదీశ్వరః. ౧౪. త్వం
శబ్దయోనిర్జగదాదిరాత్మా ప్రాణేంద్రియద్రవ్యగుణస్వభావః, కాలః క్రతుస్సత్య
మృతం చ ధర్మస్త్వయ్యక్షరం యత్త్రివృదామనంతి. ౧౫. అగ్నిర్ముఖం తేఽఖిలదేవ
తాత్మా క్షితిం విదుర్లోకభవాంప్రిపంకజమ్, కాలం గతిం తేఽఖిలదేవతాత్మక
దిశశ్చ కర్ణౌ రసనాంజలేశమ్. ౧౬. నాభిర్నభస్తే శ్వసనం నభస్వాన్ సూర్యశ్చ
చక్షూంషి బలం చ రేతః, పరాపరాత్మాశ్రయణం తవాత్మా సోమో మనో ద్యౌర్భ
గవన్ శిరస్తే. ౧౭. కుక్షీస్సముద్రా గిరయోఽస్థిసంఘా లోమాణి సర్వాషధివీరు
ధస్తే, ఛందాంసి సాక్షాత్తవ సప్తధా తవ స్త్రయీమయాత్మక హృదయం సధర్మః.
౧౮. ముఖాని పంచోపనిషదస్తనేశయైస్త్రింశదష్టోత్తరమంత్రవర్గః, యత్తచ్చిదాఖ్యం

ఆసీనం. తథాపి. మునీనామభిమతం. తేషామేవాపవర్గాయ తపో జుషాణం. ౧౦. శ్లో. “నిర్గుణం సగుణం
చైవ శివం హరిపరాక్రమైః. స్తువంతశ్చ ప్రణేశానానామన్యంతాంతరం తయోః. శ్రీధరీయోఽయం
శ్లోకః. ౧౧. ౧౨. నన్వేషంభూతో విష్ణురితి ప్రసిద్ధం తత్రాహ. —గుణమయ్యేతి. అస్య జగతః.
యదా సర్గాదీక ధత్సే. తదా. హే భూమన్ స్వదృక్ స్వతస్సిద్ధజ్ఞానః త్వం బ్రహ్మదిసంజ్ఞాం
ధత్సే. ౧౩. త్వమితి. తత్ర హేతుః.—త్వం బ్రహ్మేతి. సదసతోర్భావాన్ దేవతిర్యగాదిరూపాన్.
భావయతీతి తథా. సృజ్యంతు తద్వ్యతిరిక్తం నాస్తీత్యాహుః. ఆత్మైవ స్వం. నానాశక్తిభిః జగద్రూపే
ణాభాతః యస్తాదీశ్వరః. ౧౪. స్వతస్సిద్ధజ్ఞానముపపాదయంతః జగదాత్మనా ఆభాసప్రకారమాహుః.
త్వమితి. త్వం శబ్దస్య వేదస్య యోనిః. అతః. స్వతస్సిద్ధజ్ఞానః. త్వం జగదాదిర్నహత్తత్త్వం. ఆత్మా చ
అహంకారః. కథంభూతః? ప్రాణేంద్రియద్రవ్యాణాం కారణభూతా యే గుణా యస్య. రాజసాది
త్రివిధ ఇత్యర్థః. స్వభావాదయశ్చ. త్వమేవ. క్రతుః సంకల్పః. సత్యమృతం చేతి యో ధర్మః సత్త్వం
మహదాదిరూపత్వే హేతుః. త్రివృత్ త్రిగుణాత్మకం యదక్షరం ప్రధానం. త్వయి త్వదాశ్రయం.
తదామనంతి. యద్వా. ఏవంభూతే త్వయి. త్రివృదక్షరం ప్రణవం ప్రకాశకమాహురిత్యర్థః. ౧౫.
అగ్నిరితి. అఖిలదేవతాత్మా. శ్రు. “అగ్నిస్సర్వా దేవతా” ఇతి శ్రుతేః. స అగ్నిస్తే ముఖం.
హే లోకభవ ద్వితీయాంతేషు విదురిత్యస్య సంబంధః. ౧౬. నాభిరితి. పరే అపరే చ యే ఆత్మానః
జీవాస్తేషామాశ్రయస్తే ఆత్మాహంకారః. ౧౭. కుక్షీరితి. హే త్రయీమయాత్మక వేదత్రయమూర్తే.
౧౮. ముఖాసీతి. పంచోపనిషదః అత్ర వర్ణాధిక్యమార్హం. తత్పురుషాఘోరసద్యోజాతవామదేవేశాన
రూపా మంత్రాః, యైర్ముఖైరష్టోత్తరత్రింశన్మంత్రాణాం వర్గః తేషామేవ మంత్రాణాం పదచ్ఛేదేన అష్టోత్తర

పరమాత్మతత్త్వం దేవస్వయం జ్యోతిరవస్థితస్తే. ౨౯. ఛాయాత్వధర్మోర్విషు
యైర్విసర్గో నేత్రత్రయం సత్త్వరజస్తమాంసి, సాక్షాన్తనుశ్శాస్త్రకృతస్తవేషాఞందో
మయో దేవ ఋషిః పురాణః. ౩౦. న తే గిరిత్రాఖిలలోకపాలవిరించవై కుంఠ
సురేంద్రగమ్యమ్, జ్యోతిః పరం యత్ర రజస్తమశ్చ సత్త్వం న యద్భ్రష్టా నిరస్త
భేదమ్. ౩౧. కామాధ్వరత్రిపురకాలగరాద్య నేకభూతద్రుహః క్షపయతః స్తుతయే
న తత్తే, యస్త్యంతకాల ఇదమాత్మకృతం స్వనేత్రవహ్నిస్ఫులింగశిఖయా భసితం
న వేద. ౩౨. యే త్వాత్మరామగురుభిర్హృది చింతితాంఘ్రిద్వంద్వం చరంతము
మయా తపసాభితప్తమ్, కత్థంత ఉగ్రపురుషం నితరాం శ్చ శానే తే నూనమూర్తిమ
విదంస్తవ హీనలజ్జాః. ౩౩. తత్త్వస్య తే సదసతోః పరతః పరస్య నాంజస్వరూప
గమనే ప్రభవంతి భూమ్నః, బ్రహ్మదయః కిముత సంస్తవనే వయం తు తత్స్వస్త్వ
విషయా అపి శక్తిమాత్రమ్. ౩౪. ఏతత్పరం ప్రవశ్యామో న పరం తే మహే

త్రింశత్కళాత్తకా మంత్రా ఇత్యర్థః. అవస్థితిః ఉపరతావస్థా. ౨౯. ఛాయేతి. అధర్మస్యోర్విషు దుడ
గోభాదిషు. యైర్హృదిభిర్విసర్గః ప్రతీసర్గః. సంహారః. యద్వా. యైః సత్త్వాభిర్విపధిః సర్గః. తాని నేత్ర
త్రయం హే దేవధందోమయః ఋషిర్వేదః, సతవేషా ఈక్షణం. సాక్షాన్తనుశ్చి పానే మనుర్వేదః.
౩౦. తదేవాహ. — నేతి. హేగిరిత్ర. తే పరం జ్యోతిరఖిలానాం లోకపాలాదీనాం. గమ్యం సభవతి.
కుతః? యత్ర రజ ఆది నాస్తి. కిం తజ్జ్యోతిః? యన్నిరస్తభేదం బ్రహ్మ. ౩౧. కామేతి. కామశ్చ.
అధ్వరశ్చ దక్షయజ్ఞః. త్రిపురాదయశ్చ యే, తే అనేకే భూతద్రుహస్తాన్. క్షపయతస్సంహరన్తే
తత్కర్త స్తుతయే న భవతి. అత్యల్పమేతదిత్యర్థః. గరభక్షణస్యాప్యవశ్యంభావిత్యేన సిద్ధిః సిద్ధేశః
స్తుతయే ఆలం న భవతీత్యత్ర హేతుః — యస్తు భవాన్ స్వనేత్రవహ్నిస్ఫులింగస్య. శిఖయా. ఇదం
జగత్. భసితం భస్మసాక్షాతం న వేద. నాలోడయత్యపి. ౩౨. త్వామేవం నిత్యం పరానుగ్రహే
వ్యగ్రం. యే నిందంతి. తేఽతిమూర్ఖా ఇత్యాహుః. — యే త్వితి. యే త్వాం ఉమయా సహచరుశం.
తస్యాం నితరాం రతం. కామినం కత్థంతే. ప్రలపన్తి తథా శ్చ శానే చరన్తం ఉగ్రం ప్రారం
పరుషం చ హింస్రం కత్థన్తే. కథంభూతం? అత్తారామాశ్చ తే గురవశ్చ. విశ్వహితోపదేహానై
ర్హృది చింతితమంఘ్రిద్వంద్వం యస్య తథాభూతమపి. తపసాభితప్తమపి తే నూనం. తపదీతిమ
విదన్నితి కాకుః. కింతు. త్వల్లిలాం వైవ విదురిత్యర్థః. అతః హీనలజ్జాః త్వక్తత్రహః. కథమాత్మా
రామైస్సేవితచరణయుగళస్య కామత్వాదికమితి భావః. కథం చ తపసాభితప్తస్య శాంభస్యోగత్వం
పరుషత్వం వా సంభవతీత్యవిచారైవ ప్రలపంతీత్యర్థః. ౩౩. అస్తాం తావన్నిందకానాం చింతా.
మహంతోఽపి తప తత్త్వం న జానంతీత్యాహుః — తదితి. తత్త్వాత్తప స్వరూపస్య గమనే జ్ఞానే.
బ్రహ్మదయోఽపి న సమర్థాః. సంస్తవనే తు కుతః శక్తాస్సయి? తత్ర వయం కథం ప్రభవేమ? యత
స్తేషాం సర్గే అత్యంతమర్వాచీనాః, తథాపి. యదేకత్ స్తవనం ఏతదాత్మశక్తిపరిమితమాత్రమిత్యర్థః.
౩౪. తదేవాహుః. — ఏతదితి. ఏతత్ పరిమితం నాపరం రూపం, తథాపి, త్వద్ధర్మనాదేవ కృతార్థా

శ్వర, మృడనాయ హి లోకస్య వ్యక్తిస్తే వ్యక్తకర్తృణః. ౩౫. శ్రీశుక ఉవాచ:—
 తద్వీక్ష్య వ్యసనం తాసాం కృపయా భృశపీడితః, సర్వభూతసుహృద్దేవ ఇదమాహ
 ప్రియాం సతీమ్. ౩౬. అహో బత భవాన్యేతత్ప్రజానాం పశ్య వైశసమ్, క్షీణోద
 మథనోద్భూతాత్కాలకూటాదుపస్థితమ్. ౩౭. ఆసాం ప్రాణపరిపూనాం విధేయ
 మభయం హి నః, ఏతావాంశ్చ ప్రభోరర్థో యద్దీనపరిరక్షణమ్. ౩౮. ప్రాణైస్సైస్త్విః
 ప్రాణినః పాంతి సాధవః క్షణభంగురైః, బద్ధవైరేషు భూతేషు మోహితేష్వాత్మ
 మాయయా. ౩౯. పుంసః కృపయతోభద్రే సర్వాత్మా ప్రియతే హరిః, పీతే
 హరౌ భగవతి ప్రియే హం సచరాచరం, తస్మాదిదం గరం భుంజే ప్రజానాం స్వస్తి
 రస్తు మే. ౪౦. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవమామంత్ర్య భగవాన్ భవానీం విశ్వభావనః,
 తద్విషం జగ్ధుమారేభే తం భవాన్యన్వమోదత. ౪౧. తతః కరతలీకృత్య వ్యాపి
 హాలాహలం విషం, అభక్షయన్తహాదేవః కృపయా భూతభావనః. ౪౨. తస్యాపి
 దర్శయామాస స్వవీర్యం జలకల్తృషం, యచ్ఛకార గళే నీలం తచ్ఛ సాధోర్విభూష
 ణమ్. ౪౩. తప్యంతు లోకతాపేన ప్రాయశస్సాధవో జనాః, పరమారాధనం తద్ధి
 పురుషస్యాఖిలాత్తనః. ౪౪. నిశమ్య కర్త తచ్ఛంభోద్దేవదేవస్య మీధుషః, ప్రజా
 దాక్షాయణీ బ్రహ్మ వైకుంఠశ్చ శశంసిరే. ౪౫. ప్రస్కన్నం పిబతః పాణేర్యత్కిం
 చిజ్జగృహుః స్త తత్, వృశ్చికాపివిషాధోఽదందశూకాశ్చ యే పరే. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—పీతే గరే వృషాంకేన పీతాస్తే సురదానవాః, మమంథు
 స్తరసా సింధుం హవిర్ధానీ తతోఽభవత్. ౧. తామగ్నిహోత్రీమృషయో జగృహు

వయమిత్యాహుః. మృడనాయ హీతి. ౩౫. ౩౬. మత్ప్రభావమవిచార్య విషపానే ప్రవృత్తం మాం.
 కథంచిదియం ప్రియా వారయతీతి శంకయా తామనుజ్ఞాపయన్నాహ. —సార్థేశ్చతుర్థిః. —అహో
 బతేతి. వైశసం దుఃఖం. ౩౭. ఆసామితి. ప్రాణేపూనాం ప్రాణరక్షణేచ్ఛానాం, మే మయా,
 ప్రభోః సమర్థస్య. అర్థః కార్యం. ౩౮. కించ. ప్రాణైరితి. బద్ధవైరేషు భూతేషు పరస్పరం జిహ్వాంసత్సు.
 ౩౯. పుంస ఇతి. కృపయతః కృపాం కుర్వతః పుంసః మే మత్తః స్వస్తిశోభనా సత్తా సుఖేన జీవిత
 మస్త్విత్యర్థః. ౪౦. ఏవమితి. జగ్ధం అత్తు. ౪౧. తత ఇతి. కరతలీకృత్య కరతలపరిమితమాత్రం
 కృత్వా. ౪౨. తస్యేతి. జలకల్తృషం జలదోషః విషం. యస్మాత్తం, గళే నీలం చకార. సాధోః
 కృపాశోః. ౪౩. ౪౪. ౪౫. ప్రస్కన్నమితి. ప్రస్కన్నం గళితం. అపరే చ యే సవిషాః. తేఽపి
 జగృహుః. అనేన విషస్య తీవ్రతోక్తా. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అష్టమే మధ్యమానేఽర్థౌ లక్ష్మ్యో విష్ణౌ వృతే సురైః, ధన్వంతరే ర్హితే సోమే మోహి
 న్యుద్భవ ఈర్యతే. పీత ఇతి. హవిర్ధానీ సురభిః. ౧. తామితి. దేవయానస్య బ్రహ్మలోకమార్గప్రాపకస్య

ర్భిష్టావాదినః, యజ్ఞస్య దేవయానస్య మేధ్యాయ హవిషే నృప. ౨. తత ఉచ్చైశ్శ్రీవా నామ హయోఽభూచ్ఛంద్రపాండరః, తస్మిన్ బలిస్సృహం చక్ర సేంద్ర ఈశ్వరశిక్షయా. ౩. తత విరావతో నామ వారణేంద్రో విసిద్ధతః, సంతైశ్చతుర్భి శ్వేతాద్వేర్థరక్ శృంగవతో మహి. ౪. తతోఽభవత్పారిజాతస్సురలోకవిభూషణః, పూరయత్యర్థినో యోర్ధైశ్శశ్వద్భుని యథా భవాన్. ౫. తతశ్చాస్సరసో జాతాః

నిష్కగ్రీవాస్సువాససః, రమణ్యస్సర్వర్షిణాం నల్లగతేలీలనలోకవైః. ౬. తతశ్చా విరభూత్సాక్షాచ్ఛ్రీరమా భగవత్పరా, రంజయంతీ దిశః కాంత్యా విమన్యతే సహ మినీయథా. ౭. తస్యాం చక్రుఃస్పృహం సర్వే ససురాసురమూసవాః, రూపాదార్య వయోవర్ణమహిమాక్షిప్తచేతసః. ౮. తస్యా ఆసనమానిశ్యే మహేంద్రో మహా దద్భుతం, మూర్తిమత్యస్సరిచ్ఛ్రీష్టా హేమకుంభైర్జలం తేచి. ౯. ఆభిషేచనికా భూమిరాహరత్సకలౌషధీః, గావః పంచపవిత్రాణి వసంతో మధుమాధవా. ౧౦. ఋషయః కల్పయాంచక్రురభిషేకం యథావిధి, జగుర్భద్రాణి గంధర్వా నట్యశ్చ నన్యతుర్జగుః. ౧౧. మేఘా మృదంగవణవమురజాననగోముఖాన్, వ్యనాదాయన్ శంఖ వేణువీణాస్తుములనిస్వనాన్. ౧౨. తతోఽభిషిషిచుర్దేవీం శ్రియం వత్సకం సతీం, దిగ్దజాః పూర్ణకలశైస్సూక్తవాక్తైర్ద్విజేరితైః. ౧౩. సముద్రః వీతకాశేయవాససీ సముపాహరత్, వరుణస్సృజం వైజయంతీం మధునా మత్తపద్మచామి. ౧౪. భూషణాని విచిత్రాణి విశ్వకర్తా ప్రజాపతిః, హారం సరస్వతీ వత్సనుభో నాగాశ్చ కుండలే. ౧౫. తతః కృతస్వస్త్వయనోత్పలస్రజం న దద్ధిరేఫాం పరిగృహ్య పాతినా, చచాల వక్త్రం సుకపోలకుండలం సప్రీడహాసం దధత్ సుశోభనమ్. ౧౬. పున

యజ్ఞస్య సంబంధినే హవిషే. ౨. తత ఇతి. ఈశ్వరశిక్షయా ప్రాగేవ కృతయా. ౩. తత ఇతి. శ్వేతాద్వై కైలాసః-తస్య-మహి మహిమానం. చంద్రైః శిఖరతుల్యైః హరక్ చంద్రవత్సందర ఇశ్వరమగః. ౪-౫. తతశ్చేతి. పల్లభిః గత్యాదిభిః స్వర్షిణాం రమణ్యః రతికర్తృ. ౬. తత ఇతి. సువాహు పర్వతః. తత్రైకస్యాం దిశి జాతా సాదామినీ స్ఫటికమణిమయగిరిశృంగేష్వధికం విష్ణురూపే ఉచ్ఛ్రీయత. కాంత్యా దిశో రంజయంతీ. శ్రీః సంపత్. సాక్షాన్తూర్తిధారిణీ సతీ. వైష భగవత్పరా రమా. ఆవిరభూదిత్యర్థః. ౭. తస్యామితి. తస్యాం రూపావిమహిమ్న ఆక్షిప్తం చేతో యమాం. ౮. భగవద్వ్యగసి ధీతయా శ్రియా విలాకితానాం దేవానాం యథాపూర్వం సర్వసంపత్ప్రాప్తిం. అమరానాం చ తస్య పర్యయం వక్తుం తస్యా అభిషేకాదిమహోత్సవపూర్వకం. బ్రహ్మవిపరిహారేణ భగవత్ప్రాప్తిప్రకారం తావదాహ—తస్యా ఆసన మిత్యారభ్య-అథాసీద్వాయణీత్యతః ప్రాక్తనేన గ్రంథేన. ౯. ఆభిషేచనికా ఇతి. ఆభిషేచనికాః. ఆభిషేకోచితాః. పంచపవిత్రాణి పంచగవ్యాని. మధుమాధవా తైత్తర్యాఖ్యతస్య పం ఫలపుష్పాది. పాతాంతరేఽపి. ద్వంద్వైర్వక్యే స ఏవార్థః. మధుమాసే భవం మధ్వచి చా. ౧౦. ఋషయ ఇతి. ఆభిషేకం ఆభిషేకోచితం విధిం. నట్యః నటానాం స్త్రీయః. ౧౧. మేఘా ఇతి. శంఖవేణు

ద్వయం చామకృశోదరీ సమం నిరంతరం కుంకుమచందనోక్షితం, ఇతస్తతో నూపుర
వల్లుశింజితైర్విసర్పతీ హేమలతేవ సా బభౌ. ౧౭. విలోకయంతీ నిరవద్యమాత్మనః
పదం ద్రువం చావ్యభిచారి సద్గుణం, గంధర్వయక్షామరసిద్ధచారణత్రైవిప్యపేయా
దిషు నాన్వవిందత. ౧౮. నూనం తపో యస్య న మమ్యునిర్జయో జ్ఞానం క్వచిత్తస్య
న సంగవర్జితం, కశ్చిన్తహంస్తస్య న కామనిర్జయస్స ఈశ్వరః కిం పరతో వ్యపా
శ్రయః. ౧౯. ధర్మః క్వచిత్తస్య న భూతసౌహృదం త్యాగః క్వచిత్తస్య న ముక్తి
కారణం, వీర్యం న పుంసోఽస్త్వజవేగనిష్కృతం న హి ద్వితీయో గుణసంగవర్జితః.
౨౦. క్వచిచ్ఛిరాయుర్న హి శీలమంగళం క్వచిత్తదప్యస్తి న వేద్యమాయుషః,
యత్రోభయం కుత్ర చ సోఽప్యమంగళస్సమంగళః కశ్చన కాంక్షతే హి మామ్,
౨౧. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం విమృశ్యావ్యభిచారిసద్గుణైర్వరం నిజైకాశ్రయతా
గుణాశ్రయం, వప్రే వరం సర్వగుణైరపేక్షితం రమాముకుందం నిరపేక్షమిస్సి
తమ్. ౨౨. తస్యాం సదేశఉశతీం నవకంజనూలాం మాద్యన్తధువ్రతవరూధగిరోప

వీణాశ్చ. వృనాదయన్. తుములో నిస్వనో యేషాం తాన్ మృదంగాదీన్. ౧౨—౧౭. విలోకయం
తీతి. ద్రువం నిత్యం. పదం ఆశ్రయః. అవ్యభిచారిణో నిత్యాః సంతో గుణాః యస్మిన్ తన్నాన్వవిం
దత క్వచిత్కస్యచిద్దోషస్య సద్భావాత్. ౧౮. తదేవాహ—త్రిభిః. నూనమితి. మమ్యునిర్జయో నాస్తి-
దుర్వాసః ప్రభృతిషు గురుశుక్రాదిషు సంగవర్జితం జ్ఞానం నాస్తి. మహత్త్వేఽపి బ్రహ్మసోమాదౌ న
కామనిర్జయః. పరతో వ్యపాశ్రయః పరాపేక్షః ఇంద్రాదిః న కిమీశ్వరః. ౧౯. ధర్మ ఇతి. న భూతసౌ
హృదం పరశురామాదిషు. న ముక్తికారణం. త్యాగః. శిబిప్రభృతిషు. పుంసః కార్తవీర్యాదేర్విర్య
మస్తి. అజవేగనిష్కృతం కాలపేగేన నిష్కృతం పరిహృతం త్యక్తం న భవతి. అపితు కాలవేగనాశిత
మేవేతి భావః. గుణసంగవర్జితః ససకాదిః-ద్వితీయః మమ పరః. న హి సమాధిసిష్ఠత్వాత్. ౨౦.
క్వచిదితి. చిరాయుష్యపి మర్కండేయూదౌ శీలమంగళం నాస్తి ఇంద్రియదమనశీలత్వాత్. క్వచిత్త
దప్యస్తి హిరణ్యకశిపుప్రభృతౌ, ఆయుషస్తు స్థైర్యం న వేద్యం దుర్విజ్ఞానం. భగవద్వేషేణాకన్తాదేవ
మృత్యుసంభవాత్. యత్ర కుత్ర చ శ్రీరుద్రే. మార్కండేయూదివత్. ఇంద్రియదమనాద్యభావాత్.
శీలమంగళం ఆయుర్నిశ్చయశ్చేత్యుభయమస్తి. న చాన్యః పూర్వోక్తః కశ్చిద్దోషః తథాపి సోఽప్య
మంగళః. శ్చకానవాసాద్యమంగళచేష్టితః. శ్రీముకుందం లక్ష్మీకృత్యాహ—కశ్చేతి. కశ్చిత్సు
మంగళః నిరవద్యశ్చ స తు మాం న హి కాంక్షతే. ఆత్మారామత్వాత్. ౨౧. ఏవమితి. ఏవం విమృశ్య
రమా నిరపేక్షమపి ముకుందమేవ పరం వప్రే తత్కిం. అవ్యభిచారిభిః. సద్భిర్ధర్మజ్ఞానాదిభిర్గుణైః నిజై
కాశ్రయతయా చ. వైరపేక్ష్యణ పరం సర్వోత్తమం-తత్ర హేతుః—అగుణాశ్రయం ప్రకృతిగుణా
తీతం. పాతాంతరేఽపి. ఆయుషేవార్థః. అపివ స్వస్యా ఈప్సితం కిం చ. సర్వైర్గుణైరణిమాదిభిరపే
క్షితం వృతం ఆయుం భావః. యద్యపి స్వయమాత్మారామత్వేన నిరపేక్షః. తథాప్యాశ్రితాః అణి
మాదిసిద్ధీర్భావోపేక్షతే తథా మామపి నోపేక్షతే. తావతైవ తత్సేవయాహం కృతార్థా స్యాం.
కిమన్యైః ప్రాకృతైః తమేవ వృతవతీతి. ౨౨. తదేవాహ—తస్యేతి. తస్యాంసదేశే. కమనీయాం

ఘుష్టాం, తస్థా నిధాయ నిక తే తదురస్వధామసప్రీడహాసవికసన్నయనేన యాతా.
 ౨౩. తస్యాశ్శ్రియస్త్రిజగతో జనకో జనన్యా వక్షో నివాసమకరోత్పరమం విభూతేః,
 శ్రీసాన్విః ప్రజాస్సకరుణేన నిరీక్షణేన యత్ర స్థితై ధయతసాధిపతీంస్త్రిలోకాన్. ౨౪.
 శంఖతూర్యమృదంగానాం వాదిత్రాణాం చ నిస్సవనః, దేవాసుగానాం సస్త్రీణాం
 నృత్యతాం గాయతామభూత్. ౨౫. బ్రహ్మరుద్రాంగిరోముఖ్యాస్సర్వే విశ్వస్సృజో
 విభుం, ఈడిరేఽవితదైర్మత్తైస్తల్లింగైః పుష్పవర్షిణః. ౨౬. శ్రీయా విలోకితా
 దేవాస్సప్రజాపతయః ప్రజాః, శీలాదిగుణసంపన్నా లేభిరే నిర్వృతిం పరామ్. ౨౭.
 నిస్సత్త్వా లోలుపా రాజన్నిరుద్యోగా హతత్వషః, యథా చోపేక్షితా లక్ష్మ్యా
 బభూవురైత్యదానవాః. ౨౮. అథాసీద్వారుణీ దేవీ కన్యా కమలలోచనా, ఆసురా
 జగృహుస్తాం వై హరేరనుమతేన తే. ౨౯. అథోదధేర్న భృమూనాత్కాశ్యస్తై
 రమృతార్థిభిః, ఉదతిష్ఠన్తహారాజ పురుషః పరమాద్భుతః. ౩౦. దీప్తవీరచదోర్దండః
 కంబుగ్రీవోరుణేక్షణః, శ్యామలస్తరుణస్సగ్రీవీ సర్వాభరణభూషితః. ౩౧. వీత
 వాసా మహారస్కసుమృష్టమణికుండలః, స్నిగ్ధకుంచితకేశాంతస్సహాసస్సింహ
 విక్రమః. ౩౨. అమృతాపూర్ణకలశం బిభ్రద్వలయభూషితః, స వైభగవతస్సాతా
 ద్విష్ణోరంశాంశసంభవః, ధన్వంతరిరితి ఖ్యాత ఆయుర్వేదనృగిజ్యభాక్. ౩౩. తమా
 లోక్యాసురాస్సర్వే కలశం చామృతాభృతం, లిప్సంతస్సర్వవస్తూని కలశం తరసా
 హరన్. ౩౪. నీయమానే సురైస్తస్మిన్ కలశేఽమృతభాజనే, విష్ణుమనసో దేహా
 హరింశరణమభ్యయః. ౩౫. ఇతి తద్దైన్యమాలోక్య భగవాన్భృత్యకామకృత్, మాఖ
 ద్యతామృతార్థం వస్సాధయిష్యే స్వనూయయా, ఇత్యుక్త్వా సాంత్యయాన్

నవకంజమాలాం. నిధాయ. తదనుగ్రహం. ప్రతీక్షమాణా తూష్ణీం తస్య నికతే తస్థా. కథంభూతాం?
 మాలాం? మాద్యంతో యే మధువ్రతాః. తేహం పరూధస్య యూధస్య గిరా ఉపఘుష్టాం వాదితాం.
 కథంభూతా శ్రీః? సప్రీడహాసేన వికసన్నయనాంతేన. తస్య ఉరః స్వధామ. యాతా పతీ. పరుః
 ప్రతీక్షమాణా తస్థావిత్యర్థః. ౨౩. భగవానపి త్రైలోక్యాభివృద్ధయే స్వపక్షస్తస్యాః స్థానం వదా
 విత్యాహ—తస్యా ఇతి. విశిష్టా భూతయో విభవాః యస్యాః తస్యాః త్రిజగతో జనన్యా శ్రీయః.
 పరమం సుస్థిరం విధయత అవర్థయత్. ౨౪-౨౫. బ్రహ్మేతి. రుద్రైర్మత్తైస్తల్లింగైః. అపిత
 దైర్వధాక్షైః. ౨౬. ౨౭. ౨౮. అథేతి. వారుణీ వరుణదైవత్యం. యవన్నం. తన్వయం. ౨౯.
 ౩౦. దీప్తేతి. దీప్తా వీరచా దోర్దండౌ యస్య కంబుగ్రీవః. శంఖనాభిరేద త్రిరేఖా సుమృత్తా గ్రీవా
 యస్య. ౩౧. పీతేతి. స్నిగ్ధః కుంచితశ్చ కేశానామంతో యస్య. ౩౨. అమృతేతి. ఇజ్యభాక్ యజ్ఞ
 భాగభోక్తా. ౩౩. తమితి. అమృతేన ఆభృతం పరిపూర్ణం. ౩౪. ౩౫. ఇతీతి. దైత్యానాం కరస్పరం
 కలహోత్పాదనేన యోగమాయయా మోహిన్యా. వః అర్థం సాధయిష్యామి. అహో మాఖద్యతేతి.

దేవాంస్తత్రైవాంతర్దధే హరిః. 31. మిథః కలిరభూత్తేషాం తదర్థే తర్హచేతసాం,
అహంపూర్వమహంపూర్వం న త్వం న త్వమితి ప్రభో. 32. దేవాస్త్వం భాగమ
ర్హంతి యే తుల్యాయాసహేతవః, సత్రయాగ ఇవ హ్యస్తిన్నేష ధర్తస్సనాతనః.
33. ఇతి స్వాఽప్రతిషేధన్వై దైతేయా జాతమత్సరాః, దుర్బలాః ప్రబలాఽ
రాజా గృహీతకలశా ముహుః. 34. ఏతస్మిన్నంతరే విష్ణుస్సర్వోపాయవిదీ
శ్వరః, యోషిద్రూపమనిర్దేశ్యం దధార పరమాద్భుతమ్. 35. ప్రేక్షణీయోత్పల
శ్యామం సర్వావయవసుందరం, సమానకర్ణాభరణం సుకపోలోన్నసాననమ్. 36.
నవయావననిర్వృత్తస్తనభారకృశోదరం, ముఖామోదాసురక్తాళిహుంకారోద్విగ్న
లోచనమ్. 37. బిభ్రత్స్వకేశభారేణ మాలాముత్ఫుల్లమల్లికాం, సుగ్రీవకంఠాభ
రణం సుభుజాంగదభూషణమ్ 38. విరజాంబరసంవీతనితంబద్వీపశోభయా, కాంచ్యా
కషోల్లసద్వల్లుచలచ్ఛరణనూపురమ్. 39. సప్రీడస్తితవిక్షిప్తభూమిలాసావలో
కనైః, దైత్యయూధపచేతస్సు కామముద్దీపయన్తుహుః. 40.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

ఆహేతి శేషః. 31. తదేవాహ—మిథ ఇతి. తర్హః కామః. తద్యుక్తాని చేతాంసి యేషాం. ఇత్యేవం
సమబలానాం కలిరభూత్. 32. దుర్బలానాం త్వాక్రోశప్రకారమాహ—ద్వాభ్యాం. దేవా ఇతి. యే
దేవాః తుల్యే ఆయాసే హేతవః సాధకాః, తుల్యాయాసో హేతుశ్చ ధనాదిర్వేషామితి వా. సత్ర
యాగే యథా సర్వేషాం సమం ఫలం తద్వత్. తథా చ శ్రుతిః. ఋద్ధికామాస్సత్రమాసీదన్నితి. యే
యజమానాస్తే ఋత్విజ ఇతి చ. 33. 34. 35. తద్రూపం వర్ణయతి పంచభిః—ప్రేక్షణీయేతి.
ప్రేక్షణీయముత్పలమివ శ్యామం. సర్వేష్వవయవేషు సుందరం. సమానయోః కర్ణయోరాభరణే
యస్మిన్. సుకపోలం చ తదుత్కృష్టనాసికం చాననే యస్మిన్. 36. నవేతి. నవయావనేన నిర్వృత్తయోః
ప్రవృద్ధయోః స్తనయోః భారేణేవ. కృశం ఉదరం యస్మిన్. ముఖస్యామోదః సౌరభః తస్మిన్నసు
రక్తానామలీనాం హుంకారేణ ఉద్విగ్నే లోచనే యస్మిన్. 37. బిభ్రదితి. సుష్టుగ్రీవా యస్మిన్
కంఠే ఆభరణం యస్మిన్. తచ్చ తచ్చ. శోభనా గ్రీవా యేన తత్కంఠాభరణం యస్మిన్నితి వా. సుభు
జయోరంగదాభ్యాం భూషితం. 38. విరజేతి. విరజాంబరేణ సంవీతో నితంబ ఏవ ద్వీపః విశాల
త్వాత్ తత్ర శోభా యస్యాః. తయా కాంచ్యా కషేణ విలసత్ పల్లయథా భవత్యేవం చలతోశ్చ
రణయోహున్నపురే యస్మిన్. 39. సప్రీడేతి. సప్రీడేన స్థితేన సహ విక్షిప్తా. కంపితా యా భూమిః
తస్యా విలాసేన సహ యాన్యవలోకనాని తైర్దైత్యయూధపానాం చేతస్సు ముహుర్దుహుః కామముద్దీ
పయన్. 40.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుకఉవాచః—అన్యోన్యతస్సుథాపాత్రం హరంత స్త్యక్తసాహృదాః,
క్షిపంతో దస్యథర్థేణ హ్యయాంతీం దదృశుః స్త్రియమ్. ౧. అహో రూపమహా
ధామ హ్యహో అస్యా నవం వయః, ఇతి తే తామచుద్రత్య పప్రచ్ఛజ్ఞాతహృ
చ్ఛయాః ౨. కా త్వం కంజపలాశాక్షి కుతో వా కిం చిక్షీప్సి, కస్యాసి వద
వామోరు మధ్నంతీవ మనాంసి నః. ౩. న వయం త్వమ్మైర్దైత్యస్థిగంధర్వచా
రణైః, నాస్పృష్టపూర్వాం జానీమో యోగేశైశ్చ కుతో నృభిః ౪. నూనం త్వం
విధినా సుభ్రు ప్రేషితాసి శరీరిణాం, సర్వేంద్రియమనఃప్రీతిం విధాతుం సఘృణేన
కిమ్. ౫. సా త్వం నస్సర్థమానానామేకవస్తుని మానిని, జ్ఞాతీనాం బద్ధవైరాణాం
సంవిధత్స్వ సుమధ్యమే. ౬. వయం కాశ్యపదాయాదా భ్రాతరః కృతపాటమాః,
విభజస్వ యథాన్యాయం నైవ భేదో యథా భవేత్. ౭. ఇత్యుసామంత్రితో దైత్యై
ర్థాయామోషిధ్వపుర్వారిః, ప్రహస్య రుచిరాపాంఘైర్నిరీక్షిన్నిదమబ్రవీత్. ౮.
శ్రీభగవానువాచః—కథం కాశ్యపదాయాదాః పుంశ్చల్యాం మయి సంగతాః,
విశ్వాసపండితా జాతుకామినీషు న యాంతి హి. ౯. సాలాప్యకాణాం స్త్రీణాం చ
స్వైరిణీనాం సురద్విషః, సఖ్యాన్యాహురనిత్యాని నూత్నం నూత్నం విచిన్వ
తామ్ ౧౦. శ్రీశుకఉవాచః—ఇతి తే త్వేళితైస్తస్యా ఆశ్వస్తమససో సురాః, జహ
సుర్భావగంభీరం దదుశ్చామృతభాజనమ్. ౧౧. తతో గృహీత్వామృతభాజనం హరి
ర్భభాష ఈషత్త్వితశోభయా గిరా, యద్యభ్యుపేతం క్వ చ సాధ్వసాధువా కృతం
మయా వో విభజే సుధామిమామ్. ౧౨. ఇత్యభివ్యాహృతం తస్యా ఆకర్ణ్యాసుర

“శ్లో. నవమే మోహితైర్దైత్యైరనితేనమృతభాజనై, తద్వంబసిన జహోభ్యుపేతమృతం దత్తం

తయ్యతే. ఇయం చాధ్యాయార్థసూచికాకారికా కేషుచిద్వ్యాఖ్యానగ్రంథవ్యవహారాత్. తథాహి. విమోహ్య నవమే దైత్యాన్ స్త్రీతన్వాపాయయన్ సురాన్, సుధాం సమర్పిరశ్చిత్వా రక్షణేవానితీర్యతే. ౧. అహో ఇతి. అహో రూపం సౌందర్యం. ధామ ద్యుతిః ఇతి వదంతః కా త్వ మిత్యాదినా పప్రచ్ఛుః. ౨. కా త్వమితి. మధ్నంతీవ తోభయంతీవ. ౩. కస్యాస్యేతి. క్షుప్త మస్తాభిః యత స్త్వం న కేన చిద్భుక్తపూర్వేత్యాహుః. నేతి. త్వా త్వాం అమరాభిరృప్తపూర్వాం న జానీమ ఇతి న. కింతు జానీమ ఏవ. ౪. అస్తాకమిదం త్వద్దర్శనం దీప్యశ్చేక్షేవ సుపాదితమిత్యాహుః. నూనమితి. సర్వేంద్రియాణాం చ మనసశ్చ ప్రీతిం విధాతుం విధాత్తా సఘృణేవ కిం ప్రేషితాసి? కిం వాయదృచ్ఛయైవాగతాసి? నైవం. దైవేన నూనం ప్రేషితైవేత్కర్థః. ౫.౬. వయమితి. భేదో విగ్రహో యథా న భవేత్తథా. ౭. ౮. కథమితి. సంగతా అనుసృతాః. ౯. సాలాప్యకాణామితి. హి సురద్విషః. ౧౦. ఇతీతి. భావేన కేనాప్యభిప్రాయేణ. గంభీరం యథా భవత్యేవం జహాసుః. ౧౧. తథ ఇతి. ఈషత్త్వితేన శోభాయస్యాస్తయా మయా. కృతం. సాధు అసాధు వా. యద్యభ్యుపేతం అంగీకృతం. తర్హి విభజే. ౧౨. ఇతీతి. అసురయూథపాః దైత్యశ్రేష్ఠాః. ప్రమాణమియత్తామజానం

యూథపాః, అప్రమాణవిద స్తస్యా స్తత్తథేత్యన్వమంసత. ౧౩. అథోపాష్య కృత
స్నానా హుత్వా చ హవిషానలమ్, దత్వా గోవిప్రభూతేభ్యః కృతస్వస్త్వయనా
ద్విజైః. ౧౪. యథోపజోషం వాసాంసి పరిధాయాహతాని తే, కుశేషు ప్రావిశన్
సర్వే ప్రాక్కులేష్వభిభూషితాః. ౧౫. ప్రాజ్ఞుభేషూపవిష్టేషు సురేషు దితిజేషు
చ, ధూపామోదితశాలాయాం జుష్టాయామాజ్యదీపకైః. ౧౬. తస్యాం నరేంద్ర
కరభోరురుశద్ధుకూలశ్రోణీతటాలసగతిర్నదవిహ్వలాక్షీ, సా కూజతీ కనకనూపుర
శింజితేన కుంభ స్తసీకలశపాణిరథావివేశ. ౧౭. తాం శ్రీసఖీం కనకకుండలచారుకర్ణ
నాసాకపోలవదనాం పరదేవతాభ్యామ్, సంవీక్ష్య సంముముహూరుద్భయవీక్షితేన
దేవాసురావిగళిత స్తపప్త్తికాం తామ్. ౧౮. అసురాణాం సుధాదానం సర్పాణా
మివ దుర్ణయమ్, మత్వా జాతినృశఃసానాం న తాం వ్యభజదచ్యుతః. ౧౯. కల్ప
యిత్యా పృథక్పజ్జీరుభయేషాం జగత్పతిః, తాంశ్చోపవేశయామాస స్వేషు స్వేషు
చ పజ్జీషు. ౨౦. ధైత్యాన్ గృహీతకలశో వంచయన్నపసంచరైః, దూరస్థాన్
పాయయామాస జరామృత్యుహరాం సుధామ్. ౨౧. తే పాలయంతస్సమయమసురా
స్తత్కృతం నృష, తూష్ణీమాసన్ కృతస్నేహః స్త్రీవివాదజుగుప్సయా. ౨౨.

తిః ౧౩. ౧౪. యథతి. యథోపజోషం యథాప్రీతి. అహతస్య లక్షణం. శ్లో. “అహతం యంత్ర
నిర్దుక్తం ముక్తం వాసః స్వయంఘృతం, శస్త్రం తచ్చుభకార్యేషు తావంత్రేణ సర్వదా” ప్రాగ్రేషు
కుశేషు వివిశుః. ౧౫. ప్రాజ్ఞుభేతి. ధూపైరామోదితాయాం సురభీకృతాయాం శాలాయాం. ౧౬.
తస్యామితి. హేనరేంద్ర సా కలశపాణిరావివేశ. కథంభూతా. శ్లో. “మణిబంధాదాకనిష్ఠం కరస్య
కరభోబహి” రిగ్యమరః. కరభసదృశో సువృత్తాపూయా యస్యాస్నా. ఉశత్కమసీయం దుకూలం యస్మిన్.
తేన శ్రోణీకటిన. విశాలయా శ్రీణ్యా, అలసా మందా గతిర్యస్యాస్నా. పాతాంతరే—కరభ
సదృశయోరూరిష్వర్ణసత్ దుకూలం యస్యాస్నా చాసౌ శ్రోణీతటాలసగతిశ్చ. మదేన విహ్వలే అక్షిణీ
యస్యాః. ౧౭. తామితి. తాం శ్రీయః సఖీం. సంవీక్ష్య దేవాః అసురాశ్చ. సంముముహూః కథంభూతాం?
కనకమయే కుండలే యస్యాస్నా చాసౌ చారవః కర్ణాదయో యస్యాస్నా చ. విగళితో విస్త్రస్తః స్తన
పట్టికాయా అంతో యస్యాః. ౧౮. ఏవం తాన్తోహయిత్యా. యత్కృతవాన్ తదాహ త్రిభిః—అసురా
ణామితి. అసురాణాం సుధాదానం. సర్పాణాం క్షీరదానమివ దుర్ణయం అన్యాయ్యం. మత్వా తాం
సుధాం తేభ్యో న వ్యభజత్. అయం భావః. ధైత్యైర్నదీయం సాధ్వసాధువా సర్వం అనుమతమేవ. అతో
మన్మథాన్ దేహినేప సుధాం పాయయామ్యామి కిం చ తైర్యథాన్యాయం విభజస్వేత్యుక్తం. న చై తేభ్యో
జాత్యేవ క్రూరేభ్యో దానం న్యాయ్యం. అతస్తేభ్యః సుధాం న దదామితి ౧౯. కల్పయిత్వేతి. పజ్జీః
పృథక్ వివిక్తాః, కల్పయిత్యా విధాయ. తాసు పజ్జీషు స్వేషు స్వేషు తత్తత్సజాతీయేషు. తాంశ్చ
అసురాసపి ప్రతారణార్థ మేవోపవేశయామాస. ౨౦. ధైత్యానితి. ఉపసంచరైః బహుమానప్రియవాక్యా
దినా. తానతిక్రమ్యతిక్రమ్య గమయైః దూరస్థానపి దేవానేవ. ౨౧. త ఇతి. తయా కృతః స్నేహో
యేషు. స్త్రీయా సహ వివాదస్య జుగుప్సయా. ౨౨. తస్యామితి. కృతః అతిప్రణయః స్నేహోయైః

తస్యాం కృతాభిప్రణయాః ప్రణయాపాయకాతరాః, బహుమానేన చాబద్ధాః
 నోచుః కించన విప్రియమ్. ౨౩. దేవలింగప్రతిచ్ఛన్నః స్వర్భాచుద్దేవసంసది, ప్రవిష్ట
 సోమమపిబచ్ఛంద్రార్కభ్యాం చ సూచితః. ౨౪. చక్రేణ తురధారేణ జహార
 పిబతశ్శిరః, హరిస్తస్య కబంధస్తు సుధయా స్థావితోఽపతత్. ౨౫. శిరస్త్యమరతాం
 నీతమజ్ఞో గ్రహమచీకరత్, యస్తు పర్వణి చంద్రార్కావభిధావతి వైరధీః. ౨౬.
 పీతప్రాచ్యేఽమృతే దేవైర్భగవాన్ లోకభావనః, పశ్యతామసురేంద్రాణాం
 స్వరూపం జగృహే విభుః. ౨౭. ఏవం సురాసురగణాస్సమదేశకాలహేత్వర్థకర్త
 మతయోఽపి ఫలే వికల్పాః, తత్రామృతం సురగణాః ఫలమంజసాపుర్యత్పాదపంక
 జరజశ్శ్రియణాన్న దైత్యాః. ౨౮. యద్యుజ్యతేఽసురసుకర్తమచో వచోభిర్దేహా
 త్తజాదిషు నృభిస్తదసత్పృథక్త్వాత్, తైరేవ సన్భవతి యత్క్రియతే పృథక్త్వా
 త్సర్వస్య తద్భవతి మూలనిషేచనం యత్. ౨౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, సవ్యాఖ్యానే, అష్టమస్కంధే, నవమోఽధ్యాయః.

ప్రణయాపాయకాతరాః భీతాః. ఏతే తావత్కృపణాః పూర్వం తావత్ప్రియం తు
 ధీరాః తుణం ప్రతీక్ష్యధ్వమిత్యాదిబహుమానేన చ. అబద్ధాః నియంతృతాః. సమయపాలనాదిభిః
 వడ్ధిరేతైః కారణైరప్రియం కించిదపి నోచుః. కింతు తూష్టిశూన్యం. ౨౩. దేవలి. దేవలింగం
 చంద్రార్కయార్తభ్యే ప్రవిష్టః సోమం. అమృతం అపిబత్. ౨౪. చక్రేణేతి. హరిః కిబళిః తస్య శిరో
 జహార. అష్టావితః అసంస్పృష్టః. ౨౫. శిర ఇతి. గ్రహం సూర్యాదివద్గ్రహత్వాభిరాదిణాం. ౨౬. ౨౭.
 హరిభక్తానామేవోద్యమః ఫలతి. నాన్యేషామిత్యేషమాఖ్యానతాత్పర్యసూచకం—ఏవమితి. సమాం దేహా
 దయో యేషాం. హేతుర్తందరాద్రిః. అర్థః సముద్రే క్షిప్తః పిబుధా, విధిః కల్పః ఫలా దేహాం
 చిజ్ఞాతం కేషాం చిన్నేతి వైచిత్ర్యం. యేషాం లే ఫలే వైషమ్యవంతో బహుపురత్వార్థః. దేహాపా—
 తత్ర లేషు యస్య పాదపంకజరజః శ్రయణాదేవామృతం ఫలమాపుః. స ఏవ సేవ్య ఇత్యర్థః. యత్త
 దోర్నిత్యసంబంధాత్. ఏతదేవోపపాదయతి—౨౮. యదితి. అసుః ప్రాణః వసుధనం. ప్రాణాభిర్దేహత్వ
 జాదిషు. నృభిర్యత్, యుజ్యతే ప్రయుజ్యతే. దేహద్యుర్థం యత్క్రియత ఇత్యర్థః. తదసత్ స్వర్థం భవతి.
 కుతః. పృథక్త్వాత్. భేదాశ్రయత్వాత్ కాఖానిషేచనవత్. తైరేవ ప్రాణాదిభిరీశ్వర దేహేన యత్క్రి
 యతే. తత్తు సన్తహాఫలం భవతి. కుతః? అపృథక్త్వాత్. ఈశ్వరస్య సర్వప్రానుషక్తత్వాత్. తత్ర
 దృంష్టాంతః—యత్తరోద్ధూలనిషేచనం, తత్ యథా సర్వస్య స్కంధశాఖాదీరపి భవతి. యద్యుజ్యతే
 పంచమి. పృథక్త్వం పర్యాలోచ్య. భేదదృష్ట్యా దేహాద్యుద్దేశేన యత్క్రియతే తదసత్. అపృథక్త్వం
 పర్యాలోచ్యేశ్వరదృష్ట్యా. తైరేవ లేష్వేవ యత్క్రియతే తత్సన్భవతీతి. శేషం సమానం. ౨౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

— దేవాసురయుద్ధప్రారంభః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతిదానవదైతేయానావిందన్నమృతం నృప, యుక్తాః
కర్షణి దృష్టాశ్చ వాసుదేవపరాఙ్ముఖాః. ౧. సాధయిత్వామృతం రాజన్ పాయ
యిత్వాస్వకాన్ సురాన్, పశ్యతాం సర్వభూతానాం యయా గరుడవాహనః. ౨.
సపత్నానాం పరాం సిద్ధిం దృష్ట్వా తేదితినందనాః, అమృష్యమాణా ఉత్పేతుర్దేవాన్
ప్రత్యుద్యతాయుధాః. ౩. తతస్సురగణాస్సర్వే సురయా పీతయైధితాః, ప్రతి
సంయుయుధుశ్శస్త్రైర్నా రాయణపరాయణాః. ౪. తత్ర దైవాసురో నామ రణః
పరమదారుణః, రోధస్యదన్వతో రాజంస్తుములో రోమహర్షణః. ౫. తత్రాన్యోన్యం
సపత్నాస్తే సంరబ్ధరభసో రణే, సమాసాద్యాసిభిర్బాణైర్విజఘ్నూర్వివిధాయుధాః.
౬. శంఖతూర్యమృదంగాణాం భేరిడమరుణాం మహాన్, హస్త్యశ్వరథపత్తీనాం
నదతాం నిస్స్వనోఽభవత్. ౭. రథినో రథిభిస్తత్ర పత్తిభిస్సహ పత్తయః, హయా
హయైరిభాశ్చేభైస్సమసజ్జంత సంయుగే. ౮. ఉష్ట్రైః కేచిద్ద్విపైః కేచిదపరేఽభి
యయుః ఖరైః, కేచిద్ధౌరమృగైర్మత్సైర్ద్విపిభిర్హరిభిర్భటాః. ౯. గృధ్రకంకై
ర్వృక్షైరన్యే శ్యేనభానైస్తిమింగిలైః, శర్భైర్కపిషైః ఖడ్గైర్వృషైర్గవయారుణైః.
౧౦. శివాభిరాఖుభిః కేచిత్ కృకలానైశ్శునైర్నరైః, బస్త్వైరేకే కృష్ణనాగైర్నా
నైరన్యే చ సూకరైః ౧౧. అన్యే జలస్థలఖగైస్సత్తైర్వికృతవిగ్రహైః, సేనయోరుభ
యోరాజన్ వివిశుస్తేఽగ్రతోఽగ్రతః. ౧౨. చిత్రధ్వజపటైరాజన్నాతపత్రైస్సితా
మలైః, మహాధనైర్వజ్రదండైర్వ్యజనైర్బార్హచామరైః. ౧౩. వాతోద్ధూతోత్త
రోష్ణీషైస్సుదృగ్భిర్వజ్రభూషణైః, స్ఫురద్భిర్వివిధైశ్శస్త్రైస్సుతరాం సూర్యరశ్మిభిః.
౧౪. దేవదానవవీరాణాం ధ్వజిన్యో పాండునందన, రేజతుర్వీరమాలాభిర్యా
దసామివ సాగరా. ౧౫. వైరోచనిర్బలిస్సంభ్యే సోఽసురాణాం చమూపతిః, యానం
వైహాయసం నామ కామగం మయనిర్మితమ్. ౧౬. సర్వసాంగ్రామికోపేతం సర్వా

“శ్లో. దశమే మత్సరాద్దైత్యరారబ్ధే తు మృగే సురైః, దైత్యమాయావిషణ్ణేషు దేవేష్యావిర్బభౌ
హరిః. తదేవమమృతాపాస్తిర్నాభక్తానామితీరితమ్, భక్తమత్సరతః ప్రాణహానిః పునరుదీర్యతే.” ౧. ౪.
తత్రేతి. రణః సంగ్రామః. ఉదన్వతః సముద్రస్య. రోధసి తీరే. బభూవ. ౫. తత్రేతి. అన్యోన్యం
సమాసాద్య నిజఘ్నూః. ౬—౧౨. చిత్రేతి. చిత్రధ్వజపటాదిభిశ్చ. ౧౩. ౧౪. దేవదానవేతి.
వీరాణాం మాలాదిభిః చామరాదిభిర్దేవదానవవీరాణాం ధ్వజిన్యా యాదసాం. మాలాభిః.
సాగరావివ రేజతురితి. త్రయాణామన్వయః. యాదోభిరితి వా. సితైరమలైరాతపత్రైశ్చ
బాహ్యైశ్చాచమరైశ్చ. వాతేనోద్ధూతైరుత్తేయైః ఉష్ణీషైశ్చ. సూర్యరశ్మిభిః సుతరాం స్ఫురద్భిః.
౧౫. వైరోచనిరితి. అసురాణాం యా చమూః తస్యాః పతిః స బలిర్యానమాస్థితః. ౧౬. ౧౭.

శ్చర్యమయం విభో, అప్రతర్క్యమనిర్దేశ్యం దృశ్యమానమదర్శనమ్. ౧౭. ఆస్థిత
 స్తద్విమానాగ్యం సర్వానీకాధిపైర్వృతః, వాలవ్యజనఛత్రాద్యైరేజే చంద్రశ్చవో
 దయే. ౧౮. తస్యాసక సర్వతో యానైః పుతనాపతయో సురాః, నముచిశ్శం
 బరో బాణో విప్రచిత్తిరయోముఖః. ౧౯. ద్విమూర్ధా కాలనాభోఽపి ప్రహేతిహస్తే
 తిరిల్వలః, శకునిరూఢతసంత్రాసో వజ్రదంష్ట్రో విరోచనః. ౨౦. హయగ్రీవశ్శంకు
 శిరాః కపిలో మేఘదుందుభిః, తారకశ్చోగ్రదృక్కుంభో నిశుంభో జంభ ఉత్కలః.
 ౨౧. అరిష్టోఽరిష్ట నేమిశ్చ మయశ్చ త్రిపురాధిపః, అన్యే పాలోమకాలేయనివాత
 కవచాదయః. ౨౨. అలబ్ధభాగాసోఽస్మస్య కేవలం క్లేశభాగినః, సర్వ ఏతే పణముఖే
 బహుశో నిర్జి తామరాః. ౨౩. సింహనాదాన్ విముంచంతశ్శంఖాన్ దధ్దుర్మహా
 రవాన్, దృష్ట్వా సుపత్నానుత్సిక్తాన్ బలభిత్కుపితో భృశమ్. ౨౪. ఐరావతం
 దిక్కరిణమారూఢో వియతి స్వరాట్, యథా ప్రవత్ప్రిప్రవణముపయాప్రిమహా
 ర్పతిః. ౨౫. తస్యాసక సర్వతో దేవానానావాహధ్వజాయుధాః, లోకపాలాస్స
 హగణైర్వాయ్యగ్ని వరుణాదయః. ౨౬. తేఽన్యోన్యమభిసంవృత్య క్షిప్రంతో నామ
 భిర్త్తిధః, ఆహ్వాయంతో విశంతోఽగ్రే యుయుధుర్ద్వంద్వయోధినః. ౨౭.
 యుయోధ బలిరింద్రేణ తారకేణ గుహస్తథా, వరుణో హేతినా యుధ్యన్తిత్రో
 రాజన్ ప్రహేతినా. ౨౮. యమస్తు కాలనాభేన విశ్వకర్తా మయేన వై, శంబరో
 యుయుధే త్వష్ట్రా సవిత్రా తు విరోచనః. ౨౯. పరాజితేన నముచిరశ్వినౌ వృషప
 ర్వణా, సూర్యో బలిసుతైర్ధేవో బాణజ్యేష్ఠైశ్శతేన చ. ౩౦. రాహుణా చ తథా
 సోమః పులోమనా యుయుధేఽనిలః, నిశుంభశుంభయోర్ద్వేపీ భద్రకాపీ తరస్వినీ.
 ౩౧. వృషాకపిస్తు జంభేన మహిషేణవిభావసుః, ఇల్వలస్సహవాతాపీ బ్రహ్మపుత్రైరరిం
 దమ. ౩౨. కామదేవేన దుర్మర్ష ఉత్కలో మాతృభిస్సహ, బృహస్పతీస్తూశససా
 నరకేణ శనైశ్చరః. ౩౩. మరుతో నివాతకవచైః కాలేయైర్వసవోఽమరాః, విశ్వే
 దేవాస్తు పాలోమై రుద్రాః క్రోధవశైస్సహ. ౩౪. తవనమాజావసురై స్సురేంద్రా
 ద్వంద్వేన సంహత్య నియుధ్యమానాః, అన్యోన్యమాసాద్య నిజస్మురోజసా జగీష

ఆస్థిత ఇతి. ఉదయే ఉదయగిరిశిఖరే స్థితః. చంద్ర ఇవ. రేజే ఇతి శ్రయాణామగ్యయః.
 ౧౮. ౧౯—౨౪. ఐరావతమితి. ప్రవంతి ప్రసవణాని యస్తిస్మితి. మదిభారా సాదృశ్యం.
 ౨౫. తస్యేతి. నానావాహాదీని యేషాం. ౨౬. త ఇతి. తే దేవా అనురాశ్చ. మిథో యుయుధుః.
 ౨౭. ద్వంద్వాన్యేవాహ—యుయోధేత్యాదిన'ప్తభిః. ౨౮. ౨౯. పరాజితేనేతి. సూర్యో దేవ
 ఏవ. శతేన బలిసుతైః. బాణో జ్యేష్ఠో యేషాం తైః. ౩౦. రాహుణేతి. నిశుంభశుంభాభ్యాం దేవీ
 ౩౧—౩౬. గజా ఇతి. ఆరోహంతీత్యా రోహః వాహ్యః తైస్సహితా అన్యే చ వాహః. పూర్వం తు

వస్తీక్ష్యశరాసితోమరైః. ౩౫. ముసుంతిభిశ్చక్రగదేష్టిపట్టనైశ్శక్తుల్యుకైః ప్రాసపర
 శ్వదైరపి, నిస్త్రింశభత్తైః పరిమైస్సముద్గరైస్సభిండివాలైశ్చ శిరాంసి చిచ్ఛిదుః. ౩౬.
 గజాస్తురంగాస్సరథాః పదాతయస్సారోహహహ వివిధా విఖండితాః, నికృత్త
 బాహూరుశిరోధరాంఘ్రయశ్చిన్నధ్వజజ్యాసితనుత్రభూషణాః. ౩౭. తేషాం పదా
 ఘాతరథాంగచూర్ణితాదాయోధనాదుల్బణఉత్థితస్తదా, రేణుర్ద్దిశః ఖం ద్యుమణిం
 చ ఛాదయన్న్యవర్తతాస్సక్సుతిభిః పరిప్లుతః. ౩౮. శిరోభిరుద్వృత్తకిరీటకుండలై
 స్సంరంభవద్భిః పరిదప్తదచ్ఛదైః, మహాభుజైస్సావరజైస్సహాయుదైస్సాప్రస్తృతా
 జ్యాకరభోరుభిర్బభౌ. ౩౯. కబంధాస్తత్ర చోత్పేతుః పతితస్వశిరోక్షిభిః, ఉద్యతా
 యుధదోర్దండైరాధావంతో భటా మృధే. ౪౦. బలిర్త్వహేంద్రం దశభిస్త్రిభిరైరా
 వతంశరైః, చతుర్భిశ్చతురో వాహనేకేనారోహమార్దయత్. ౪౧. సతానాపతత
 శ్చక్రస్తావద్భిశ్చేషువిక్రమైః, చిచ్ఛేద నిశితైర్భల్లైరసంప్రాప్తా హసన్నివ. ౪౨. తస్య
 కర్తోత్తమం వీక్ష్య దుర్ధర్షశ్చక్తిమాదదే, తాం జ్వలంతీం మహోల్కాభాం హస్తస్థా
 మచ్ఛినద్ధరిః. ౪౩. తతశ్శూలం తతః ప్రాసం తతస్తోమరమృష్టయః, యద్యద్రుషిత
 ఆదద్యాత్సర్వం తద్యచ్ఛినద్విభుః. ౪౪. ససర్జాథాసురీం మాయామంతర్ధానం
 గతోసురః, తతః ప్రాదురభూచ్చైచ్చలస్సరానీకోపరి ప్రభో. ౪౫. తతో నిపేతుస్త
 రవో దహ్యామానా దవాగ్నినా, శిలాస్సటంకశిఖరాశ్చూర్ణయంత్యో ద్విషద్బలమ్.
 ౪౬. మహోరగాస్సముత్పేతుర్దండశూకాస్సవృశ్చికాః, సింహవ్యాఘ్రవరాహశ్చ
 మర్దయంతోమహాగజాః. ౪౭. యాతుధాన్యశ్చ శతశశ్శూలహస్తా వివాససః, ఛింది
 భిందీతివాదిన్యస్తదా రక్షోగణాః ప్రభో. ౪౮. తతో మహాఘనా వ్యోమ్ని గంభీర

కేవలా గజాదయ ఉక్తాః కథంభూతాః. నికృత్తా బాహ్వాదయో యేషాం ఛిన్నాని ధ్వజాదీని
 యేషాం తే. ౩౭. తేషామితి. తేషాం దేవాదీనాం. పదాఘాతైః రథాంగైశ్చ. చూర్ణితాదాయో
 ధనాత్ రణభూషేః. ఉత్థితో రేణుః, దిశః. ఖం. ద్యుమణిం చ సూర్యం చ. ఛాదయత్. తదైవ
 ఖాదేర్న్యవర్తత. కథంభూతాత్? అస్పక్సుతిభిః రక్తక్షరజైః. పరిప్లుతాత్ సిక్తాత్. యద్వా.
 పరిప్లువనాద్ధేతోః న్యవర్తత భాషేక్తః. రక్తధారాణాం తత్సర్వంతముచ్చలనాదిత్యర్థః. ప్రథమాంత
 పాతే రేణోర్విశేషణం. ౩౮. శిరోభిరితి. శిరోభిర్మహాభుజైశ్చ. కరభసదృశైరూరుభిశ్చ. సారణభూః
 ప్రకర్షేణాస్తృతా సతీ బభౌ. కథంభూతైః శిరోభిః. ఉద్యుత్తాని ఉత్పతితాని. కిరీటాని
 కుండలాని చ యేభ్యః. తైః. సంరంభయాక్తాః దృశో యేషు తైః. పరిదప్తాః దచ్ఛదా ఓష్ఠా యేషుతైః.
 ౩౯. కబంధా ఇతి. పతితాని యాని శిరాంసి. తత్రత్యైరక్షిభిః తైః పశ్యంత ఇత్కర్థః. ఉద్య
 తాన్యాయుధాని యైస్సైర్దోర్దండైర్యుక్తాః. ౪౦. బలిరితి. వాహన్ విరావతపాదరక్షకాన్. ఆరోహం
 గజయంతారం ఆర్దయత్ వివ్యాధ. ౪౧. ౪౨. తస్యేతి. దుర్ధర్షః అసహమానో బలిః. ౪౩—౪౫.
 తత ఇతి. టంకవత్ప్రీత్యైః శిఖరైః. సహితాః. ౪౬—౪౮. తత ఇతి. స్తనయిత్సవశ్చ. అంగారాస్తు

పరుషస్వనాః, అంగారాన్తుముచుర్వాతై రాహతాః స్తనయిత్నవః. ౪౯. సృష్టో
దైత్యేన సుమహాన్ వహ్నిః పవనసారథిః, సంవర్తక ఇవాత్యుగ్రో విబుధధ్వజినీ *
మథాత్. ౫౦. తతస్సముద్ర ఉద్వేలస్సర్వతః ప్రత్యదృశ్యత, ప్రచండవాలై
రుద్ధూతతరంగావర్తభీషణః. ౫౧. ఏవం దైత్యైర్మహాఘోరైరలక్ష్మ్యగతిభీషణైః,
సృజ్యమానాసు మాయాసు విషేదుస్సురనైనికాః. ౫౨. న తత్ప్రతివిధిం యత్ర
విదురింద్రాదయోనృప, ధ్యాతః ప్రాదురభూత్తత్ర భగవాన్ భూతభావనః. ౫౩.
తతస్సుప్తాంసకృతాంఘ్రిపల్లవః పిశంగవాసా నవకంజలోచనః, అదృశ్యతాష్టా
యుధబాహురుల్లసచ్ఛ్రికౌస్తుభానర్ఘ్యకీరీటకుండలః. ౫౪. తస్మిన్ ప్రవిష్టేఽసుర
కూటకర్తజామాయావి నేశుర్తహినామహీయసా, స్వప్నో యథా హి ప్రతిబోధ
ఆగతే హరిస్తృతిస్సర్వవిపద్విమోక్షణమ్. ౫౫. దృష్ట్వా మృధే గరుడవాహమి
భారివాహ ఆవిధ్య శూలమహిణోదధ కాలనేమిః, తల్లిలయా గరుడమూర్ధ్ని
పతద్దృహీత్వా తేనాహనన్నృపసవాహమరిం త్యగీశః. ౫౬. మాతీ సుమాల్యతి
బలౌ యుధి పేతతుర్యచ్ఛక్రేణ కృత్తశిరసాదధ మాల్యవాంస్తు, ఆహత్యతిగ్ధగద
యాహనదండజేంద్రం తావచ్ఛిరోఽచ్ఛినదరేర్నధతోఽరిణాద్యః. ౫౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, దశమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అథో సురాస్తే ప్రతిలబ్ధచేతసః పరస్య పుంసః పరమాను
కంపయా, జఘ్నుర్భృశం శక్రసమీరణాదయస్తాంస్తాన్ రణే యైరభిసంగతాః
పురా. ౧. వైరోచనాయ సంరబ్ధో భగవాన్ పాకశాసనః, ఉదయచ్ఛద్యథా వజ్రం
ప్రజా హాహేతి చుక్రుశుః. ౨. వజ్రపాణి స్తమాహేదం తిరస్కృత్య పురః స్థితమ్,
మనస్వినం సుసంరబ్ధం విచరంతం మహామృధే. ౩. నటవన్మూఢమాయాభి ర్తాయేశా

ముచురిత్యనుషంగః. ౪౯. సృష్ట ఇతి. అథాత్ అథాక్షీనిత్యర్థః. వర్ణనాప ఆర్నః. ౫౦. తత ఇతి.
ఉద్ధూతైస్తరంగై రావ చైశ్చ భీషణః. ౫౧. ఏవమితి. ఏవమవైశ్చ దైత్యైః. సృజ్యమానాసు. ౫౨.
నేతి. యత్ర యదా. తత్ర తదా. తైర్ధ్యాతస్సన్. ౫౩. తత ఇతి. అష్టా ఆయుధయుక్తా బాహవా
యస్య. శ్రీశ్చ కౌస్తుభశ్చ అర్ఘ్యం కీరీటం చ కుండలే చ. ఉల్లసంతి శ్రీకౌస్తుభాదీని యస్మిన్.
౫౪. తస్మిన్నితి. అసురాణాం కూటం. కర్తృమంత్రాదిప్రయోగః. తస్మాజ్జాతాః మహివా మహిమ్నా
హరేః స్పృతిరేవ సర్వాసాం విపదాం విమోక్షణరూపా. కిముత హరేః. ప్రసేష ఇత్యర్థః. ౫౫.
దృష్ట్వేతి. ఇభారివాహః సింహవాహః అహిణోత్ నిక్షేప. లీలయైతద్దృహీత్వా అహనత్. హే నృప
౫౬. మాతీతి. యస్య చక్రేణ కృత్తశిరసా పేతతుః తం తథాభూతమసి. ఆహత్య సంహత్య అండ
జేంద్రం గరుడమహనత్. తం హంతుం. గదామున్నిత్యఇత్యర్థః. ఆద్యో హరిః. ౫౭.

ఇతి భావార్థదీప్తికాయాం, దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకాదశే తు భగవత్కృపయాతిబలాద్ధత్తైః, అమరైస్సమరే దైత్యా బలిప్రభృతయో
జితాః”. ౧. వైరోచనాయేతి, ఉదయచ్ఛల్ ఉన్ని న్యే. ౨. ౩. నటవదితి. నిబద్ధాన్యక్షిణి యుషాం

నోజిగీషసి, జిత్వా బాలాన్ని బద్ధాక్షాన్నటో హరతి తద్ధనమ్. ౪. ఆరురుక్షంతి
 మాయాభిరుత్సర్పంతి చ యే దివమ్, తాన్ దస్యూన్ విధునోమ్యజ్ఞ పూర్వస్తా
 చ్చాపరాదధః. ౫. సోఽహం దుర్తాయినస్తేఽద్య వజ్రేణ శతపర్వణా, శిరో హనిష్యే
 మందాత్మన్ ఘటస్వ జ్ఞాతిభిస్సహ. ౬. బలిరువాచః—సంగ్రామే వర్తమా
 నానాం కాలచోదితకర్తృణామ్, కీర్తిర్జయో జయో మృత్యుస్సర్వేషాం స్యురనుక్ర
 మాత్. ౭. తమిమం కాలరశనం జనం పశ్యంతి సూరయః, న హృష్యంతి న
 శోచంతి తత్ర యూయమపండితాః. ౮. న వయం మన్యమానానామాత్మానం తత్ర
 సాధనమ్. గిరోవస్సాధు శోచ్యానాం గృష్ణీమో మర్తతాడనాః. ౯. ఇత్యాక్షిప్య
 విభుం వీరో నారాచైర్వీరమానదః, ఆకర్ణ పూర్ణైరహనదాక్షేవైరాహతం పునః ౧౦.
 ఏవం నిరాకృతో దేవో వైరిణా తథ్యవాదినా, నామృష్యత్తదధిక్షేపం తోత్రా
 హత ఇవ ద్విపః. ౧౧. ప్రాహిణోత్కులిశం తస్మై హ్యమోఘమరిమర్దనమ్, స యా
 నోన్యపతద్భూమౌ భిన్నపక్ష ఇవాచలః. ౧౨. సఖాయం పతితం దృష్ట్వా జంభో బలి
 సఖస్సుహృత్, అభ్యయాత్సోహృదం సఖ్యుర్హతస్యాపి విచింతయన్. ౧౩. స సింహ
 వాహ ఆసాద్య గదాముద్యమ్య రంహసా, జత్రావతాడయచ్ఛక్రం గజం చ
 సుమహాబలః. ౧౪. గదాప్రహారవ్యధితో భృశం విహ్వలితో గజః, జానుభ్యాం ధర
 ణీం స్పృష్ట్వా కశ్చలం పరమం యయా. ౧౫. తతో రథో మాతలినా హయైర్దశశతై
 ర్యుతః, ఆసీతో ద్విపముత్సృజ్య రథమారుదుహే విభుః. ౧౬. తస్య తత్త్వా
 జయన్ కర్తృ యంతుర్దానవసత్తమః, శూలేన జ్వలతా తం తు స్థయమానోఽహన
 న్కృథే. ౧౭. నేహే రుజం సుదుర్క్షణం సత్త్వమాలంబ్య మాతలిః, ఇంద్రో జం
 భస్య సంక్రుద్ధో వజ్రేణాపహరచ్ఛిరః. ౧౮. జంభం శ్రుత్వా హతం తస్య జ్ఞాతయోనార
 దాదృషేః, నముచిశ్చబలః పాకస్త్రోవేయు స్త్విరాన్వితాః. ౧౯. వచోభిః పారుషై

తాన్ బాలాన్. జిత్వా నటః కపటవృత్తిర్యథా తేహం ధనం హరతి తథా. హే మూఢ. మాయేశాన్.
 అస్తాన్ జేతుమిచ్ఛసి. ౪. మత్ప్రభావం శృణ్విత్యాహ—ఆరురుక్షంతి. ఆరురుక్షంతి.
 ఆరోధమిచ్ఛంతి. యే చ ఉత్సర్పంతి ఉల్లంఘితుమిచ్ఛంతి మోక్షమిచ్ఛంతీత్యర్థః. అథో విధునోమి
 పాతయామి. ౫. ౬. ౭. తమితి. కాలరశనం కాలయంత్రితం. అతో న హృష్యంతి తత్ర. ఏవం
 విహీణే యూయమపండితాః అసిపుణాః. ౮. నేతి. తత్ర కీర్తిజయాదా. ఆత్మానం దేహం సాధనం
 మన్యమానానాం హో గిరో న గృష్ణీమః. మర్తతాడనాః. ౯. ఇతీతి. విభుమింద్రం. ౧౦. ఏవమితి. తోత్ర
 మంతుశం లేనాహత ఇవ. ౧౧. ప్రాహిణోదితి. సయానః విమానసహితో బలిః భూమా పపాత.
 ౧౨—౧౬. తస్యేతి. యంతుః మాతలేః. తస్యేంద్రస్యానయనం కర్తృ. పూజయన్ జంభః. తం శూలే
 నాభ్యహసత్. ౧౭. ౧౮. జంభమితి. నముచి బలః పాకశ్చేతి. త్రయ ఆజగ్గుః. ౧౯. ౨౦.

రింద్రం ఘట్టయంతోఽస్య మర్తసు, శరైరవాకిరన్తేఘాధారాభిరివ పర్వతమ్. ౨౦. హరీన్ దశశతాన్యాజౌ హర్యశ్వస్య బలశ్శరైః, తావద్భిరర్దయామాస యుగపల్ల ఘుహస్తవాన్. ౨౧. శతాభ్యాం మాతలిం పాకో రథం చ తిలశః పృథక్, సకృ త్సంధానమోక్షేణ తదద్భుతమభూద్రణే. ౨౨. నముచిః పంచదశభిః స్వర్ణపుంభై ర్హేమభిః, ఆహత్య వ్యనదత్సంభ్యే సతోయభివ తోయదః. ౨౩. సర్వతశ్శర కూటేన శత్రుం సరథసారథిమ్, ఛాదయామాసురసురాః ప్రావృట్సూర్యమివాం బుదాః. ౨౪. అలక్షయంతస్తమతీవ విహ్వలా విచుక్రశుద్ధేవగణాస్సహానుగాః, అనాయకాశ్శత్రుబలై ర్విమర్దితావణిక్పథాభిన్నన*వాయథార్ణవే. ౨౫. తతస్తురాషా డిషుపుంజపంజగాద్వినిర్గతస్సాశ్వరథధ్వజాగ్రణీః, బభౌ దిశః ఖం పృథివీం చ రో చయన్ స్వతేజసా సూర్య ఇవ క్షపాత్యయే. ౨౬. నిరీక్ష్య పృతనాం దేవః పరైర భ్యర్దితాం మృథే, ఉదయచ్ఛద్రిపుం హంతుం వజ్రం వజ్రధరో రుషా. ౨౭. తేనైవ శితథారేణ శిరసీ బలపాకయోః, జ్ఞాతీనాం పశ్యతాం రాజన్ జహార జనయన్ భయమ్. ౨౮. నముచిస్తద్వధం దృష్ట్వా శోకామర్ష రుషాన్వితః, జిఘాంసురింద్రం నృపతే చకార పరమోద్యమమ్. ౨౯. అశ్వసారమయం శూలం ఘంటావధ్ధేమభూ షితమ్, ప్రగృహ్యభ్యద్రవత్కుర్ధో హతోఽసీతి విభర్తస్యన్, ప్రాహిణోద్దేవ రాజాయ వినదన్తృగరాడివ. ౩౦. తదాపతద్దగనతలే మహాబలాద్విచిచ్ఛిదే హరి రిషుభిస్సహస్రథా, తథాగతం నృపకులిశేన కంధరే రుషాన్వితస్త్రిదశపతిశ్శిరోహ రత్. ౩౧. న తస్య హి త్వచమపి వజ్ర ఊర్జితో బిభేదయత్సరపతినోజనేరితః, తదద్భుతం పరమతివీర్యవృత్రభిత్తిరస్కృతో నముచిశిరోధరత్వచా. ౩౨. తస్మా దింద్రోబిభేచ్ఛత్రోర్వజ్రః ప్రతిహతో యతః, కిమిదం దైవయోగేన భూతలోకం ముమోహ యత్. ౩౩. యేన పూర్వం మహాద్రీణాం పక్షచ్ఛేదః ప్రజాక్షయే, కృతో నివసతాం భారైః పతత్రైః పతతాం భువి. ౩౪. తపస్సారమయం త్వాష్ట్రం వృతో యేన విపాటితః, అన్యే చాతిబలోపేతాస్సర్వాస్త్రైరక్షతత్వచః. ౩౫.

త్రయాణాం పృథగ్విక్రమానాహ— త్రిభిః. హరీనితి. హర్యశ్వస్య ఇంద్రస్య. తావద్భిః దశభిః శత్రైః. ౨౦. ౨౧. నముచిరితి. ఆహత్య ఇంద్రం విధ్వా. ౨౩. సర్వత ఇతి. ప్రావృట్సూర్యమివాం ౨౪. అలక్షయంత ఇతి. పణిక్పథాః పణిజః భిన్నా నౌరేష్యాం తే. అత్ర దీర్ఘాభావ ఆర్షః. భిన్ననావ ఇత్యర్థః. ౨౫. తత ఇతి. తురాషాడింద్రః. అశ్వాదిసహితో వినిర్గతః అగ్రణీః సారథిః. ౨౬—౨౮. నముచిరితి. శోకామర్షాభ్యాం యుక్తయా రుషా త్రోధేనాన్వితస్సన్. ఇంద్రం హంతుం. పర మోద్యమం చకార. ౨౯. అశ్చేతి. ఘంటావత్ ఘంటాభిర్యుక్తం. ౩౦. ౩౧. నేతి. అతివీర్యం పృత్రం భి వత్తీతి తథా. ౩౨. ౩౩. యేనేతి. పతత్రైః పత్యైః. ౩౪. తప ఇతి. సారమయం వీర్యాధికం. త్వాష్ట్రం తప ఏవ వృత్రః. న యేన పక్షేణ మయా విపాటితః. ౩౫. సఇతి. దండం లగుడకుల్యం

3౫. సోఽయం ప్రతిహతో వజ్రో మయా ముక్తోసురేఽల్పకే, నాహంతదాదదే
 దండం బ్రహ్మతేజోఽప్యకారణమ్. 3౬ ఇతి శక్త్రం విషీదంతమాహ వాగశరీ
 రిణీ, నాయం శుష్కైరథో నాద్దైర్వధమర్హతి దానవః. 3౭. మయాస్తై యద్వరో
 దత్తో మృత్యురైవనార్ద్రశుష్కయోః, అతోఽన్యశ్చింతనీయస్తే వ్యూపాయో
 మఘవన్ రిపోః. 3౮. తాం దైవీం గిరమాకర్ణ్య మఘవా సుసమాహితః, ధ్యాయన్
 ఫేనమథాపశ్యదుపాయముభయాత్తకమ్. 3౯. న శుష్కేణ న చార్ద్రేణ జహీర
 నముచేశ్శిరః, తం తుష్టువుర్దునిగణా మాలై శ్చావాకిరన్విభుమ్. ౪౦. గంధర్వ
 ముఖ్యో జగదుర్విశ్వావసుపరావసూ, దేవదుందుభయో నేదుర్నర్తకా నన్య
 తుర్దుదా. ౪౧. అన్యేఽప్యేవం ప్రతిద్వంద్వాన్ వాయ్వగ్నివరుణాదయః, సూద
 యామాసురస్త్రాఘైర్భుగాన్ కేసరిణో యథా. ౪౨. బ్రహ్మణా ప్రేషితో దేవో
 దేవర్షిర్నారదో నృప, వారయామాస విబుధాన్ దృష్ట్వా దానవసంక్షయమ్.
 ౪౩. నారద ఉవాచః—భవద్భిరమృతం ప్రాప్తం నారాయణభుజాశ్రయైః, శ్రియా
 సమేధితాస్సర్వ ఉపారమత విగ్రహాత్. ౪౪. శ్రీశుక ఉవాచః—సంయమ్య మన్యు
 సంరంభం మానయంతో మునేర్వచః, ఉపగీయమానానుచరైర్యయుస్సర్వే త్రివిష్ట
 పమ్. ౪౫. యేఽవశిష్టా రణే తస్మిన్నారదానుమతేన తే, బలిం విపన్నమాదాయ
 హ్యస్తం గిరిముపాగమన్. ౪౬. తదా వినష్టావయవాన్ విద్యమానశిరోధరాన్,
 ఉశనా జీవయామాస సంజీవిన్యా స్వవిద్యయా. ౪౭. బలిశ్చోశనసా స్పృష్టః
 ప్రత్యాపన్నేంద్రియస్త్పతిః, పరాజితోఽపి నాఖిద్యల్లోకతత్త్వవిచక్షణః. ౪౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ఏకాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—వృషధ్వజో నిశమ్యేదం యోషిద్రూపేణ దానవాన్,

బ్రహ్మతేజః దధీచేః సామర్థ్యం. 3౬. 3౭. మయేతి, ఆర్ద్రశుష్కభ్యాం. మృత్యుః నైవేతి. 3౮.
 3౯. ఉభయాత్తకత్వమేవాహ. —నేతి. న శుష్కేన న చార్ద్రేణ ఫేనేన. తథా చ శ్రుతిః. అపాం
 ఫేనేన శిరఉదవర్తయదిత్యాది. ౪౦. ౪౧. ౪౨. ౪౩. ౪౪. సంయమేతి. అనుచరైరనుగీయమానా
 ఇత్యర్థః. ఉపగీయమానైరనుచరైస్సహేతి వా. ౪౫. ౪౬. తథేతి. వినష్టా అవయవా యేషాం.
 విద్యమానాః శిరోధరాః యేషాం తాన్. ౪౭. బలిరితి. ప్రత్యాపన్నా పునః ప్రాప్తానీంద్రియాణి
 స్త్పతిశ్చ యేన సః. ౪౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. ద్వాదశే మోహినీరూపవిభ్రమాలాకనోత్సుకమ్, భవం సంమోహమాయాస హరిః
 పునరసాంత్యయత్.” అముహ్యన్నసురా విష్ణుమాయయా న తదద్భుతం, ఇతి వక్తుం మహాదేవ
 మోహోఽయముపవర్ణ్యతే. వృషధ్వజమితి. హరిః సోమమపాయయదితీదం నిశమ్య, న యత్రాస్తే తత్త

మోహయిత్వా సురగణాన్ హరిస్సోమమపాయయత్. ౧. వృషమారుహ్యా గిరిశ
స్వర్వభూతగణైర్వృతః, సహ దేవ్యా యయా ద్రష్టుం యత్రాస్తే మధుసూదనః.
౨. సభాజితో భగవతా సాదరం సోమయా భవః, సూపవిష్ట ఉవాచేదం ప్రతి
పూజ్య స్తయన్ హరిమ్ 3. దేవదేవ జగద్వ్యాపిన్ జగదీశ జగన్నయ, సర్వేషా
మపిభావానాం త్వమాత్తా హేతురీశ్వరః. ౪. ఆద్యంతో చాస్య యన్తధ్యమిదమన్య
దహం బహిః, యస్యావ్యయస్య నైతాని తత్సత్యం బ్రహ్మచిద్భవాన్. ౫. తవైవ
చరణాంభోజం శ్రేయస్కామా నిరాశిషః, విస్మజ్యోభయతస్సంగం మునయస్సము
పాసతే. ౬. త్వం బ్రహ్మపూర్ణమమృతం విగుణం విశోకమానందమాత్రమవికారమన
న్యదన్యత్, విశ్వస్య హేతురుదయస్థితిసంయమానామాత్మేశ్వరశ్చ తదపేక్షతయాన
పేక్షః. ౭. ఏకస్త్వమేవ సదసద్వ్యయమద్వయం చ స్వర్ణం కృతాకృతమివేహ న

తద్రూపం ద్రష్టుం యయావిత్యుత్తరేణాన్వయః. ౧. ౨. సభాజిత ఇతి. సోమయా ఉమయా సహ.
3. శ్లో. త్వయి కించిన్న చాశ్చర్యం వయం త్వాశ్చర్యమానసాః, ఇతి వక్ష్యన్తహదేవస్తుష్టావ హరి
మప్తభిః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. త్వయి మహామాయావిని పరమేశ్వరే న హి కిల కించిదఘటితమివ.
వయం తు పరమకౌతూహలేన ద్రష్టుమాగతా ఇతి. బహుధా సంబోధయంతాతి—దేవదేవేతి. హే
దేవదేవ. కుతోఽహం దేవానాం దేవ ఇత్యత ఆహ—హే జగద్వ్యాపిన్. తత్కుతః? హే జగన్నయ.
తర్హి. కింప్రధానం. న. హే జగదీశ. తచ్చ కుతః? తత్రాహ—సర్వేషామపి త్వం హేతుః అస
త్తేశ్వరః ఆత్మత్వాచ్చ న జడం ప్రధానం త్వమిత్యర్థః. ౪. నను జగన్నయత్వోక్త్యా జగత ఉత్పత్త్యా
దినా అసత్యత్వేన చ జాడ్యేన చ. మమాపి కిం తథా త్వం బ్రూషే? న హిత్యాహ. —ఆద్యంతామితి.
ఆద్యంతో మధ్యం చ. అస్య జగతః యతః బ్రహ్మణో భవంతి. యస్య చ అప్యయస్య ఏతాని ఆద్యంత
మధ్యాని. న సంతి. యచ్చ బ్రహ్మ. ఇదం కార్యాస్పదం దృశ్యం. అహం కారణాస్పదం ద్రష్టృ చ.
బహిరోఽగ్న్యం అన్యత్ భోక్తృ చ. తత్సత్యం చ చిద్రూపం చ బ్రహ్మైవ భవాన్. అతో న తవ వికా
రాదిశంకేత్యర్థః. ౫. తవైవంభూతత్వే ముముక్షూణామాచారః ప్రమాణమిత్యాహ. —తవైవేతి.
ఉభయతః. ఇహాముత్ర చ సంగం త్యక్త్వా. ౬. నను బ్రహ్మైవ చేదహం తర్హ్యసంగోదాసీనస్య
మమ. చరణాంభోజోపాసనయా కిం లేషాం? తత్రాహ—త్వమితి. బ్రహ్మత్వేఽపి త్వం. నాత్యంతము
దాసీనః కింతు విశ్వస్య ప్రపంచస్యోదయాదీనాం హేతుః. తదుపాధీనామాత్మనాం జీవానామీశ్వరశ్చ.
తత్ఫలదాతా. తర్హి కిం రాజాదివత్కయాప్యపేక్షయా సేవకేభ్యః సేవాఫలం దదామి? నహి. అన
పేక్ష ఏవ త్వం తర్హి. కిమీశ్వరత్వేన? తత్రాహ—తైరాత్మభిః తత్తత్ఫలదానార్థమపేక్ష్యత ఇతి తద
పేక్షః. తస్య భావస్తదపేక్షతా తయా. అనపేక్షత్వమేవ దర్శయితుం తదీయం బ్రహ్మత్వం విశినప్తి.
పూర్ణం అమృతం చ సుఖరూపం విషయసుఖవైలక్షణ్యార్థమాహ—అవికారం నిత్యం. ఆనందమాత్రం
చ కుతః? విశోకం. తత్కుతః? విగుణం. కిం చ. అనన్యత్ న విద్యతే అన్యద్యస్తాత్. తస్మాత్ త్వద్వ్య
తిరిక్తాభావాదపి నిరపేక్ష స్త్వమిత్యర్థః. తర్హి. సర్వాత్మకత్వే తత్త్వద్వికారప్రసంగో దుర్వారః. తత్రాహ—
అన్యత్స్వర్గతో వ్యతిరిక్తం చ. కారణత్వాత్. న హ్యేవంభూతసుఖాత్తకబ్రహ్మస్వరూపస్య తవాన్యా

వస్తుభేదః, అజ్ఞానతస్త్వయి జనైర్విహితో వికల్పో యస్తాద్గుణవ్యతికరో నిరుపాధి
 కస్య. ౮. త్వాం బ్రహ్మ కేచిదవయంత్యుత ధర్మమేక అన్యే పరం సదసతోః పురుషం
 పరేశ, అన్యే వదంతి నవశక్తియుతం పరం త్వాం కేచిన్తహాపురుషమవ్యయమాత్మ
 తత్త్వమ్. ౯. నాహం పరాయు ఋషయో న మరీచిముఖ్యా జానంతి యద్విరచితం ఖలు
 సత్త్వసర్గాః, యస్తాయయా ముషితచేతస ఈశదైత్యమర్త్యాదయః కిముత శశ్వద
 భద్రవృత్తాః. ౧౦. సత్త్వం సమీహితమవస్థితిజన్తనాశం భూతే హితం చ జగతో
 భవబంధమోక్షౌ, వాయుర్యథా విశతి ఖం చ చరాచరాఖ్యం సర్వం తదాత్మ
 కతయావగమోఽవరుత్సేం. ౧౧. అవతారా మయా దృష్టా రమమాణస్య తే
 గుణైః, సోఽహం తద్ద్రష్టుమిచ్ఛామి యత్తే యోషిద్వపుర్ధృతమ్ ౧౨. యేన సంమో
 హితా దైత్యాః పాయితాశ్చామృతం సురాః, తం దిదృక్షువ ఆయాతాః పరం
 కౌతూహలం హి నః. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవమభ్యర్థితో విష్ణుర్భగవాన్
 సూలపాణినా, ప్రహస్యభావగంభీరం గిరిశం ప్రత్యభాషత. ౧౪. శ్రీహరి
 రువాచః—కౌతూహలాయ దైత్యానాం యోషి ద్వేషో మయా ధృతః, పశ్యతా సుర

పేక్షాస్తి. అతః. కేవలం భక్తానుగ్రహార్థమేవ తవైశ్వర్యం న స్వార్థమిత్యర్థః. ౭. అన్యత్వమనన్యత్వం చై కస్య
 కుత ఇత్యాశంక్య దృష్టాంతేనోపపాదయతి—ఏక ఇతి. సదసత్కార్యకారణరూపద్వయమద్వయం చ.
 పరమకారణం త్వమేవైకః. కృతం కుండలాదిరూపం ద్వయం. అకృతం చ కేవలమద్వయం. స్వర్ణం
 యథైకమేవ తద్వదేవేహ త్వయి వస్తుతో భేదో నాస్తి. కథం తద్వి. భేదప్రతీతిస్తత్రాహ—అజ్ఞా
 నత ఇతి. కుతః? యస్తాన్నిరుపాధికస్యైవ తవాయం గుణైర్వ్యతికరో భేదః న స్వతః. ౮. అతఏవం
 త్వాం బహుధా వర్ణయంతి తత్త్వతస్తు కేపి న జానంతీత్యాహ—ద్వాభ్యాం. త్వామితి. త్వాం
 బ్రహ్మవేదాంతినః. అవయంతి మన్యంతే. త్వామేవ ధర్మం మీమాంసకా మన్యంతే. ప్రకృతిపురు
 షయోః పరం పుమాంసం సాంఖ్యాః. శ్లో. “విమలోత్కర్షణీ జ్ఞానాక్రియాయోగా తథైవ చ, ప్రజ్ఞాన
 త్యాతథేశానానుగ్రహో నవ శక్తయః” ఇత్యేవం, నవశక్తియుతం. పరం పాంచరాత్రాః. మహాపురుషం
 పాతంజల్యాః. ౯. నేతి. పరాయుః బ్రహ్మ సత్త్వసర్గాః. సత్త్వగుణేన సృష్టా అపి. యేన త్వయా.
 విరచితం విశ్వమపి. ఖలు. తత్త్వతో న జానంతి. కిం పునస్త్యాం. హే ఈశ అభద్రం రాజసంతామసం
 చ వృత్తం ఉత్పత్తిర్వృత్తిశ్చ యేషాం తే. న జానంతీతి కిము వక్తవ్యం. ౧౦. కింతు త్వం
 సర్వం జానాసీత్యాహ.—సత్త్వమితి. సత్త్వం సర్వం అవదుత్సే వ్యాపిషి. జానాసి. కిం
 తత్సర్వం. సమీహితం స్వకృతం. అదః స్థితిజన్తనాశం అముష్య జగతో జన్తాది. భూతానామీ
 హితం చ. జగతో భవబంధమోక్షం చ. వ్యాప్తా దృష్టాంతః. చరాచరాఖ్యం దేహజాతం ఖం చ.
 యథా వాయురావిశతి. తథా. కథమవదుత్సే. తదాత్మకతయా తస్య సర్వస్యాత్మతయేత్యర్థః. ఆత్మ త్వే
 హేతుః—అవగమః జ్ఞానరూప ఇతి. ౧౧. ఏవం స్తుత్వా ప్రస్తుతం విజ్ఞాపయతి.—ద్వాభ్యాం
 అవతారా ఇతి. ౧౨. ౧౪. కౌతూహలాయేతి. సురకార్యాణి యోషిద్వేషేణ భవిష్యంతీతి పశ్యతా.
 ఆయం భావః. అవశ్యం తావదున్నత్తాన్ దైత్యాన్ వంచయిత్వా. దేవేభ్యః అమృతం దేయం.

కార్యాణి గతే పీయూషభాజనే. ౧౧. తత్తేహం దర్శయిష్యామి దిదృక్షోస్సురస
త్తమ, కామినాం బహుమంతవ్యం సంకల్పప్రభవోదయమ్. ౧౨ శ్రీనారదఉవాచ:—
ఇతి బ్రువాణో భగవాన్స్తత్రైవాంతరధీయత, సర్వతశ్చారయంశ్చక్షుర్భవ
ఆస్తే సహోమయా. ౧౩. తతో దదర్శోపవనే వరస్త్రియం విచిత్రపుష్పారుణపల్లవ
ద్రుమే, విక్రీడతీం కందుకలీలయా లసద్దుకూలపర్యస్తనితంబమేఖలామ్. ౧౪. ఆవ
ర్తనోద్వర్తనకంపితస్తనప్రకృష్టహారోరుభరైః పదే పదే, ప్రభజ్యమానామివ
మధ్యతశ్చలత్పదప్రవాళం నయతీం తతస్తతః. ౧౫. దిక్షు భ్రమత్కందుకచాపలైర్భృ
శం ప్రోద్విగ్నతారాయతలోలలోచనామ్, స్వకర్ణవిభ్రాజితకుండలోల్లసత్కపోల
నీలాలకమండితాననామ్. ౨౦. శ్లథద్దుకూలం కబరీం చ విచ్యుతాం సన్నహ్యతీం
వామకరేణ వల్లనా, వినిఘ్నతీం చాన్యతమేన కందుకం విమోహాయంతీం జగదాత్మ
మాయయా. ౨౧. తాం వీక్ష్య దేవ ఇతి కందుకలీలయేషద్వీడా స్ఫుటస్థితవిస్మయ
కటాక్షముష్టః, స్త్రీప్రేక్షణప్రతిసమీక్షణవిహ్వలాత్తా నాత్తానమంతిక ఉమాం
స్వగణాంశ్చ వేద ౨౨. తస్యాః కరాగ్రాత్స తు కందుకో యథా గతో విదూరం
తమనువ్రజంత్యాః, వాసస్ససూత్రం లఘుమారుతోఽహరద్భవస్య దేవస్య కిలాను
పశ్యతః. ౨౩. ఏవం తాం రుచిరాపాంగీం దర్శనీయాం మనోరమాం, దృష్ట్వా తస్యాం

న చైవం వైషమ్యం రూపాంతరేణ కర్తుముచితం. అతో వంచనమోహనాదిసారం కామినీరూపం.
మయా ధృతమితి. ౧౧. తదితి. తద్రూపం దర్శయిష్యామి. సంకల్పప్రభవః కామః తస్యోదయో
యస్తాత్. ౧౨. ౧౩. తత ఇతి. విచిత్రాణి పుష్పాణి. అరుణాః పల్లవాశ్చ. యేషాం తే ద్రుమా
యస్త్రిన్. లసద్దుకూలేన పర్యస్తే పరివృతే నితంబే మేఖలా యస్యాః తాం. ౧౪. ఆవర్తన ఇతి. ఉత్ప
తత్కందుకలీలావశేష, యే ఆవర్తనోద్వర్తనే నమనోన్నమనే తాభ్యాం కంపితయోః స్తనయోః.
ప్రకృష్టహారాణాం చ. ఉరుభారైః. ప్రతిపదం. మధ్యేప్రభజ్యమానామివ. చలత్పదమేవ ప్రవాళ
వతోమలం తతస్తతో నయంతీం. ౧౫. దిక్ష్యతి. దిక్షు. భ్రమతః కందుకస్య చాపలైశ్చాంచల్యైః
భృశం ప్రోద్విగ్నతారే ఆయతే. లోలే లోచనే యస్యాః. స్వకర్ణాభ్యాం విభ్రాజితే యే కుండలే
తాభ్యాముల్లసంతౌ కపోతా తాభ్యాం. నీలాలకైశ్చ మండితమాననం యస్యాః. ౨౦. శ్లథదితి. సన్న
హ్యతీం బద్నంతీం. జగద్విమోహాయంతీం. ౨౧. తామితి. తాం వీక్ష్య. దేవః శ్రీరుద్రః ఆత్మానం.
అంతికే స్థితాముమాం. స్వగణాంశ్చ. న వేద. కథంభూతః. ఇతి ఏవంభూతయా. కందుకలీలయా.
యా ఈషద్వీడా తయా. ఆస్ఫుటం స్థితం తేన సహ. విస్మయో యః కటాక్షః. తేన ముష్టః
వంచితః. అతఏవ. స్వయం యత్ స్త్రీయః ప్రేక్షణం తయా చ ప్రతిసమీక్షణం. తాభ్యాం. విహ్వలః
ఆత్తా మనో యస్య. ౨౨. తస్యా ఇతి. కందుకం. అనువ్రజంత్యాః స్త్రీయః. లఘు సూత్తం వాసః.
సూత్రం కాంచీనహితం. ౨౩. ఏవమితి. విషజ్జంత్యాం లజ్జాకుంచితకటాక్షైరాత్మానం నిరీక్షమాణా

మనశ్చక్రే విషజ్జంత్యాం భవః కిల. ౨౪. తయాపహృతవిజ్ఞానస్తత్కృతస్తరవిహ్వలః,
 భవాన్యా అపి పశ్యంత్యాగతప్రీస్తత్పదం యయా. ౨౫ సా తమాయాంతమాలోక్య
 వివస్త్రా వ్రీడితా భృశమ్, నిలీయమానా వృక్షేషు హసంతీ నాన్వతిష్ఠత. ౨౬ తామ
 న్వగచ్ఛద్భగవాన్ భవః ప్రమథితేంద్రియః, కామస్య చ వశం నీతః కరేణుమివ
 యూథపః. ౨౭. సోఽనువ్రజ్యాతివేగేన గృహీత్వానిచ్ఛతీం స్త్రియం, కేశబంధ ఉపా,
 నీయ బాహుభ్యాం పరిషస్వజే. ౨౮. సోపగూఢా భగవతా కరిణా కరిణీ యథా,
 ఇత స్తతః ప్రసర్పంతీ విప్రక్షీర్ణశిరోరుహః. ౨౯. ఆత్మానం మోచయిత్వాంగసురర్షభ
 భుజాంతరాత్. ప్రాద్రవత్సా పృథుశ్రోణీ మాయా విష్ణువినిర్మితా. ౩౦. తస్యాసౌ
 పదవీం రుద్రో విష్ణోరద్భుతకర్తృణః, ప్రత్యపద్యత కామేన వైరిణేవ వినిర్జితః. ౩౧.
 తస్యానుధావతో రేతశ్చస్కందామోఘరేతసః, శుష్టిణో యూథపస్యేవ వాశితా
 మనుధావతః. ౩౨. యత్ర యత్రాపతంతార్గే రేత స్తస్య మహాత్మనః, తాని రౌప్యస్య
 హేమ్నశ్చ క్షేత్రాణ్యాసన్ మహీపతే. ౩౩. సరిత్సరస్సు శైలేషు వనేషూపవనేషు
 చ, యత్ర క్వచాసన్నృషయస్తత్ర సన్నిహితో హరః. ౩౪. స్కన్నే రేతసి సోఽపశ్య
 దాత్మానం విష్ణుమాయయా, జడీకృతం నృపశ్రేష్ఠ సన్యవర్తత కశ్చలాత్. ౩౫. అథా
 వగతమాహాత్మ్య ఆత్మనో జగదాత్మనః, అపరిష్టేయవీర్యస్య న మేనే తదిహాద్భు
 తమ్. ౩౬. తమవిక్లబమప్రీశమాలక్య మధుసూదనః, ఉవాచ పరమప్రీతో బిభ్ర
 త్స్వాం పౌరుషీం తనుమ్. ౩౭. శ్రీభగవానువాచః—దిష్ట్యా త్వం విబుధ
 శ్రేష్ఠ స్వాం నిష్ఠామాత్తనా స్థితః, యన్తే స్త్రీరూపయా నైవరం మోహితోఽస్యంగ
 మాయయా. ౩౮. కోనుమేఽతితరేన్తాయాం విష క్తస్త్యదృతే పుమాన్, తాన్స్తాన్
 విసృజతీం భావాన్ దుస్తరానకృతాత్తభిః. ౩౯. సేయం గుణమయీ మాయా న
 త్వామభిభవిష్యతి, మయా సమేతా కాలేన కాలరూపేణ భాగశః. ౪౦. శ్రీశుక
 ఉవాచః—ఏవం భగవతో రాజన్ శ్రీవత్సాంకేన సత్కృతః, ఆమంత్ర్య తం
 పరిక్రమ్య సగణస్సాంస్వలయం యయా. ౪౧. స్వాత్మానుభూతాం తాం మాయాం
 భవానీం భగవాన్ భవః, శృణ్వతామృషిముఖ్యానాం ప్రీత్యాచప్టాథ భారత. ౪౨.

యాం. ౨౪. తయేతి. తత్పదం తస్యాస్సమీపం యయా. ౨౫—౨౯. ఆత్మానమితి. ఆంగ హే
 రాజన్ సురర్షభభుజాంతరాత్. మహేశబాహుమధ్యప్రదేశాత్. ౩౦. ౩౧. తస్యేతి. శుష్టి
 ణమత్తస్య వాశితాం పుష్పవతీం గజీం. ౩౨. ౩౩. సరిదితి. ఏవం తామనుధావన్ హరః సరిత్సరసుః
 శైలాదిషు చ సన్నిహితో బభూవ. ౩౪. స్కన్నేతి. కశ్చలాత్ మోహతిరేకాత్. జడీకృతం కర్తవ్యా
 కర్తవ్యవిచారశూన్యతయా కృతం. ౩౫—౩౭. దిష్ట్యేతి. స్వాం నిష్ఠాం ప్రకృతిం. ౩౮. ౩౯.
 సేతి. కాలేన సృష్ట్యాదినిమిత్తేన. మయా కాలరూపేణ. భాగశో రజఆద్యంకేన సమేతా మదధీనా

శ్రీరుద్ర ఉవాచ:—అయి హ్యపశ్య స్త్వమజస్య మాయాం పరస్య పుంసః పరదేవ
తాయాః, అహం కలానామృషభో విముహ్యే యయా వశోఽన్యే కిముతా
స్వతంత్రాః ౪౩. యంతామపృచ్ఛ స్త్వముపేత్య యోగాత్సమాస్సహస్రాంత
ఉపారతం వై, స ఏవ సాక్షాత్పురుషః పురాణో న యత్ర కాలో విశతే న వేద.
౪౪. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇతి తేఽభిహితస్తాత విక్రమశ్శార్ఙ్గధన్వనః, సింధోర్నిర్మథనే
యేన ధృతః పృష్ఠే మహాచలః. ౪౫. ఏతన్తుహుః కీర్తయతోఽను శృణ్వతో నరి
ష్యతే జాతు సముద్యమః క్వచిత్, యదుత్తమశ్లోకగుణానువర్ణనం సమస్తసంసారపరి
శ్రమాపహమ్. ౪౬. అసదవిషయమంఘ్రిం భావగమ్యం ప్రహన్నా నమృతమమర
వర్యానాశయత్సింధుమధ్యమ్, కపటయువతివేషో మోహాయక్ యస్సురారీం స్తమహా
ముపసృతానాం కామపూరం నతోఽస్తి. ౪౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ద్వాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—మనుర్వివస్వతః పుత్రః శ్రాద్ధదేవ ఇతి శ్రుతః, సప్తమో
వర్తమానో యస్తదవత్యాని మే శృణు. ౧. ఇహ్వాకుర్మ భగశ్చైవ ధృష్టశ్శ్రాతి
రేవ చ, నరిష్యంతోఽథ నాభాగస్సప్తమో దిప్త ఉచ్యతే. ౨. కరూశకః పృషధ్ధ్రశ్చ
దశమో వసుమాన్ స్మృతః, మనోరై వ్వవస్వతస్యైతే దశపుత్రాః పరంతప. ౩. ఆదిత్యా
వసవో రుద్రా విశ్వేదేవా మరుద్గణాః, అశ్వినావృషభో రాజన్నింద్రస్తేషాం పురం
దరః. ౪. కశ్యపోఽత్రిర్వసిష్ఠశ్చ విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్నిర్భరద్వాజ ఇతీతే
ఋషయస్తస్మతాః. ౫. తత్రాపి భగవజ్జన్త కశ్యపాదదితేరభూత్, ఆదిత్యానామ
వరజో విష్ణుర్వామనరూపధృత్. ౬. సంక్షేపతో మయోక్తాని సప్తమన్వంత రాణితే,

సతీ. ౪౦. ౪౧. అయీతి. అయి హే పార్వతి కళానాం అణిమాదిసిద్ధీనాం. అపశః అస్వాధీనః
అపశ్యః దృష్టవత్ససి. ౪౩. ౪౪. ఇతీతి. అష్టాధ్యాయార్థనిగమనం. ఇతీతి. ౪౫. ఏతత్కీర్తనాదేః
ఫలమాహ. —ఏతదితి. ౪౬. భగవతా కృతం భక్తపక్షపాతం స్మరన్నమస్కరోతి—అసదితి. అసతా
మవిషయం. భావో భజనం. తేన గమ్యమంఘ్రిం ప్రహన్నాక్. సింధుమధ్యం సింధోర్నిర్మథనేన జాత
మమృతం. యః ఆశయత్ అభోజయత్. ౪౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. త్రయోదశే తు వర్ణ్యంతే సప్తమాదీన్యనుక్రమాత్, మన్వంతరాణి సర్వాణి షడ్విధాని
పుణకప్పృథక్”. మనురితి. సప్తమాదిమన్వంతరాణ్యాహ—మనురిత్యాదినా యావదధ్యాయసమాప్తి. ౧.
౩. ఆదిత్యా ఇతి. ఆదిత్యాదయో దేవా ఇత్యన్వయః. ౪. ౫. కత్రేతి. భగవతో జన్త అవతారః.
తమేహాహ—ఆదిత్యానాం వివస్వానర్యమా పూషేత్యాద్యుక్తానాం మధ్యే అవరం జన్త యస్య సః

భవిష్యాణ్యపి వత్సోమి విష్ణోశ్శక్త్యన్వితాని చ. ౭. వివస్వతశ్చ ద్వే జాయే
 విశ్వకర్తసుతే ఉభే, సంజ్ఞా ఛాయా చ రాజేంద్ర యే ప్రాగభిహితే తవ. ౮. తృతీ
 యాం బడబామేకే తాసు సంజ్ఞాసుతాస్త్రయః, యమో యమీ శ్రాద్ధదేవశ్చ
 యాయాశ్చ సుతా శృణు. ౯. సావర్ణిస్తపతిః కన్యా భార్యాసంవరణస్య యా,
 శనైశ్చరస్తృతీయోఽభూదశ్వినౌ బడబాత్తజౌ. ౧౦. అష్టమేఽంతర ఆయాతేసావర్ణి
 ర్భవితా మనుః, నిర్తోహవిరజస్కాద్యాస్సావర్ణేస్తనయా నృపాః. ౧౧. తత్ర దేవా
 స్సుతపసో విరజా అమృతప్రభాః, తేషాం విరోచనసుతో బలిరింద్రో భవిష్యతి.
 ౧౨. దత్వేమాం యాచమానాయ విష్ణవే యః పదత్రయమ్, రాధమింద్రపదం
 భుక్త్వా తతస్సిద్ధిమవాప్స్యతి. ౧౩. యోఽసౌ భగవతా బద్ధః ప్రీతేన సుతలే పునః,
 నివేశితోఽధికే స్వర్గాదధునాస్తే స్వరాడివ. ౧౪. గాలవో దీప్తిమాన్ రామో ద్రోణ
 పుత్రః కృపస్తథా, ఋశ్యశృంగః పితాస్తాకం భగవాన్ బాదరాయణః. ౧౫. ఇమే
 సప్తర్షయస్తస్మిన్ భవిష్యంతి స్వయోగతః, ఇదానీమాసతే రాజన్ స్వే స్వఆశ్రమ
 మండలే. ౧౬. వేదగుహ్యం సరస్వత్యాం సార్వభౌమ ఇతి ప్రభుః, స్థానం పురంద
 రాధృత్వా బలయే దాస్యతీశ్వరః. ౧౭. నవమో దక్షసావర్ణిర్మనుర్వరుణసంభవః,
 ధృతకేతుర్దీప్తకేతురిత్యాద్యాస్తత్సుతా నృపాః. ౧౮. పరో మరీచిర్గర్గాద్యా దేవా
 ఇంద్రోఽద్భుతః స్తృతః, ద్యుతిమత్ప్రీముఖాస్తత్ర భవిష్యంత్యృషయస్తతః. ౧౯. ఆ
 యుష్వతోఽంబుధారాయామృషయో భగవత్కళా, భవితాయేన సంరాధ్ధాంత్రిలో
 కీం భోక్ష్యతేఽద్భుతః. ౨౦. దశమే బ్రహ్మసావర్ణిరుపశ్లోకసుతో మహాన్, తత్సుతా
 భూరిషేణాద్యా హవిష్టత్ప్రీముఖా ద్విజాః. ౨౧. తత్రాపి జన్త భవితా హరేర్వి
 శ్వసృజో గృహే, అమూర్తిరితి విఖ్యాతో యేనాప్యాయేత వైజగత్. ౨౨. హవి
 ష్టాన్ సుకృతస్సతోఽజటామూర్తిస్తదా ద్విజాః, సుత్రామాణో విరుద్ధాద్యా దేవా
 శ్శంభుస్సరేశ్వరః. ౨౩. విష్వక్సేనో విషూచ్యాస్తు శంభోశ్శక్తిం విధాస్యతి,

౬. సంక్షేపత ఇతి. శక్త్యా అవతారేణాన్వితాని. ౭. అష్టమం మనుం వక్తుం కథామాహ—త్రిభిః.
 వివస్వత ఇతి. ౮. తృతీయామితి. ఏకే బడబాం తృతీయామాహుః. మమ తు సంక్షేప బడబేతి మతం
 తదుక్తం. పృషే. “శ్లో. నైవ భూత్వాథ బడబానాసత్యో సుషుపే భువీ”తి. యమశ్చ. “యమీ
 యమునా శ్రాద్ధదేవశ్చేతి త్రయః సుతాః”. ౯. సావర్ణిరితి. సావర్ణిః పుత్రః. ౧౦—౧౨. దత్వేతి.
 పదత్రయం యాచమానాయ ఇమాం సర్వాం మహీం సప్తమే మన్వంతరే. దత్వా. అష్టమే మన్వం
 తరే విష్ణోః ప్రసాదేనైవ. రాధా లబ్ధమింద్రపదం భుక్త్యైత్యర్థః. ౧౩. ౧౪. గాలవ ఇతి. రామః. పరశు
 రామః ద్రోణపుత్రోఽశ్వత్థామా. ౧౫. ఇమ ఇతి. ఇదానీం తు స్వయోగత ఆసతే. ౧౬—౨౨.
 హవిష్టత్ప్రీముఖా ఇత్యుక్తానామేవ కేషాంచినామాన్యాహ. —హవిష్టా ఇతి. ౨౩. విష్వక్సేన ఇతి.

జాతోఽంశాంశేన భగవాన్ గృహే విశ్వసృజో విభుః. ౨౪. మనురైవ ధర్మసా
వర్ణిరేకాదశమ ఆత్మవాన్, అనాగతాస్తత్సతాశ్చ సత్యధర్మాదయో దశ. ౨౫. విహం
గమాః కామగమా నిర్వాణా రుచయస్సరాః, ఇంద్రస్తు వైధృతస్తేషామృషయ
శ్చారుణాదయః. ౨౬. సూర్యకస్య సుతస్తత్ర ధర్మనేతురితి స్మృతః, వైధృతో యో
హరేరంశస్త్రిలోకీం ధారయిష్యతి. ౨౭. భవితా భద్రసావర్ణి రాజన్ ద్వాదశమో
మనుః, దేవవానుపదేవశ్చ దేవ జ్యేష్ఠాదయస్సతాః. ౨౮. ఋతుధామా చ తత్రేం
ద్రో దేవాశ్చ హరితాదయః, ఋషయశ్చ తపోమూర్తిస్తపశ్చాగ్నిధృకాదయః.
౨౯ స్వధామాఖ్యో హరేరంశస్సాధయిష్యతి తన్తనోః, అంతరం సత్యతపసస్సూ
నృతాయాస్సతో విభుః. ౩౦ మనుస్త్రయోదశో భావో దేవసావర్ణిరాత్మవాన్,
చిత్రనేనవిచిత్రాద్యా దేవసావర్ణిదేహజాః. ౩౧. దేవాస్సుకర్మసుత్రామసంజ్ఞా
ఇంద్రో దివస్పతిః, నిర్దోహతత్త్వదర్శాద్యా భవిష్యంత్యృషయస్తదా. ౩౨. దేవ
హోత్రస్య తనయ ఉపహర్తా దివస్పతేః, యోగేశ్వరో హరేరంశో బృహత్యాం
సంభవిష్యతి. ౩౩. మనుర్వా ఇంద్రసావర్ణిశ్చతుర్దశమ ఏష్యతి, ఉరుగంభీరవస్వాద్యా
ఇంద్రసావర్ణివీర్యజాః. ౩౪. పవిత్రాశ్చాతుషా దేవాశ్శుచిరింద్రో భవిష్యతి, అగ్ని
ర్బాహుశ్శుచిశ్శుక్రో మాగధాద్యాస్తపస్వినః. ౩౫. సత్రాయణస్య తనయో బృహ
ద్భానుస్తదా హరిః, వితానాయ మహారాజ క్రియాంతూన్వితాయితా. ౩౬. రాజం
శ్చతుర్దశైతాని త్రికాలానుగతాని తే, ప్రోక్తాన్యేభిర్తతః కల్పో యుగసాహస్రప
ర్యయః. ౩౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే-మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే-త్రయోదశోఽధ్యాయః.

శ్రీవిష్ణురాత ఉవాచః—మన్వంతరేషు భగవాన్ యథా మన్వాదయ స్త్విమే,
యస్మిన్ కర్తృణి యే యే న నియుక్తాస్తద్వదస్య నః. ౧. బ్రహ్మరాత ఉవాచః—మనవో
మనుపుత్రాశ్చ మునయశ్చ మహీపతే, ఇంద్రాస్సురగణాశ్చైచ సర్వే పురుషశాస
విఘాచ్యాం జాతస్సన్. ౨౪. మనురితి. ఏకాదశమ ఇత్యాదిరార్షః. ౨౫-౨౯. స్వధామేతి. తస్య మనో
రంతరం సాధయిష్యతి సత్యతపసః సూనృతాయాశ్చ సుతస్సన్. ౩౦—౩౨. దేవహోత్రస్మేతి.
దివస్పతేరింద్రస్య ఉపహర్తా సంపాదకః సంభవిష్యతి. ౩౩.—౩౫. సత్రాయణస్మేతి. క్రియాంత
తూన్ కర్మసంతతీః. వితాయితా విస్తారయిష్యతి. ౩౬. రాజస్మితి. యుగసహస్రేణ పర్యయః పరి
వర్తో యస్య యుగసహస్రప్రమాణ ఇత్యర్థః. ౩౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. చతుర్దశే తు సర్వేషాం మన్వాదీనాం యథాయథం, పృథక్కర్తృణి పర్వ్యంతే భగవ
ద్వశవర్తినాం. ౧. మనవ ఇతి. పురుషేణ ఈశ్వరేణ. యజ్ఞాద్యవతారైః శాస్యంతే నియుజ్యంత ఇతి

నాః. ౨. యజ్ఞాదయో యాః కథితాః పౌరుష్యస్తనవో నృప, మన్వాదయో జగ
ద్యాత్రాం నయంత్యాభిః ప్రచోదితాః. ౩. చతుర్వ్యుగాంతే కాలేన గ్రస్తాన్ శ్రుతి
గణాన్ యథా, తపసా ఋషయోఽపశ్యన్ యతో ధర్మస్సనాతనః. ౪. తతో
ధర్మం చతుష్పాదం మనవో హరిణోదితాః, యుక్తాస్సంచారయంత్యధా స్వే
స్వేకాలే మహీం నృప. ౫. పాలయంతి ప్రజాపాలా యావదంతం విభాగశః, యజ్ఞ
భాగభుజో దేవాయే చాన్యేఽత్రానుకీర్తితాః. ౬. ఇంద్రోభగవతా దత్తాం త్రైలోక్య
శ్రియమూర్జితామ్, భుంజానః పాతి లోకాన్స్త్రీకామం లోకే ప్రవర్షతి. ౭.
జ్ఞానం చానుయుగం బ్రూతే హరిస్సిద్ధేశరూపధృత్, ఋషిరూపధరః కర్తయోగం
యోగేశరూపధృత్. ౮. సర్గం ప్రజేశరూపేణ దస్యాన్ హన్యాత్స్వరాడ్వపుః,
కాలరూపేణ సర్వేషామభవాయ పృథగ్గుణః. ౯. స్తూయమానో జనైరేభిర్తా
యయా నామరూపయా, విమోహితాత్తభిర్నాదర్శనైర్న చ దృశ్యతే. ౧౦.
ఏతత్కల్పవికల్పస్య ప్రమాణం పరికీర్తితమ్, యత్ర మన్వంతరాణ్యాహుశ్చతుర్దశ
పురావిదః. ౧౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, చతుర్దశోఽధ్యాయః.

❀ వామనావతారకథాప్రారంభః. ❀

విష్ణురాత ఉవాచ:—బలేః పదత్రయం భూమేః కస్తాధరిరయాచత, భూతే

తథా. ౨. తదేవాహ. —యజ్ఞాదయ ఇతి. ౩. ఋష్యాదీనాం కర్తాణ్యాహ. —చతుర్భిః. చతుర్వ్యు
గేతి. యతః యేభ్యః శ్రుతిగణేభ్యః. ౪. తత ఇతి. ఉదితా ఉక్తాః. సంయతాస్సంతః మహీం ధర్మం
సంచారయంతి మహ్యం ధర్మం ప్రవర్తయంతీత్యర్థః. ౫. పాలయంతి. ప్రజాపాలా మనువుత్రాః తం
ధర్మం పాలయంతి. యావదంతం యావత్సన్వంతరావసానం. విభాగశః పుత్రపౌత్రాదిక్రమేణ. యే
చాన్యే ద్యావాపృథివ్యాదయః. అత్ర కర్తృణి. భోక్తృత్వేనాన్వితాః. తైశ్చ సహ. ౬. ౭. ప్రసంగా
ద్రూపాంతరైరపి జగద్యాత్రాప్రవర్తనమాహ—ద్వాభ్యాం. జ్ఞానమితి. సిద్ధేశాస్సనకాదయః ఋషయో
యాజ్ఞవల్క్యదయః. యోగేశాః దత్తాత్రేయాదయః. తత్తద్రూపస్సన్ జ్ఞానం కర్తృచ. యోగం చ
బ్రూతే. ౮. సర్గమితి. ప్రజేశా మరీచ్యాదయః. తేన రూపేణ. సర్గం కరోతీతి శేషః. స్వరాడ్వపుః
రాజమూర్తిః. సర్వేషామభవాయ భవతి. పృథగ్విధా గుణాః కీతోష్ణాదయో యస్య. ౯. స్తూయ
మాన ఇతి. నామరూపాత్తికయా మాయయా. మోహితాత్తభిరేభిర్దనైః. నానాదర్శనైః. కాస్తైః
స్తూయమానో నిరూప్యమాణోఽపి. నైవ దృశ్యత ఇత్యర్థః. ౧౦. ప్రాసంగికం నిరూప్య ప్రస్తుతమేవోప
సంహరతి.—ఏతదితి. ఏతత్కల్పవికల్పస్య అవాంతరకల్పస్య. ౧౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్దశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. అత్రైర్యతే నవాధ్యాయ్యాం వామం వామనచేష్టితమ్, నిగ్రహాచ్ఛలతో యత్ర బలే
హృయాననుగ్రహః. బలిం పంచదశే విశ్వజితాచార్యాహ్యయాజయన్, తతోఽసౌ స్వర్గమజయన్”

శ్వరః కృపణవల్లభార్థోఽపి బబంధ తమ్. ౧ ఏతద్వేదితుమిచ్ఛామోమహత్కృతా
హలం హి నః, యజ్ఞేశ్వరస్య పూర్ణస్య బంధనం చాప్యనాగనః ౨. శ్రీశుకఉవాచః—
పరాజితశ్రీరసుభిశ్చ హాపిత స్త్వింద్రేణ రాజన్ భృగుభిఃసజీవితః, సర్వాత్తనా
తానభజద్భృగుః బలీ శిష్యో మహాత్పార్థనివేదనేన. ౩. తం బ్రాహ్మణా భృగవః
ప్రీయమాణా అయాజయన్ విశ్వజితా త్రిలోకం, జగీషమాణం విధినాభిషిచ్య
మహాభిషేకేణ మహానుభావాః. ౪. తతో రథః కాంచనపట్టబద్ధో హయాశ్చ హర్య
శ్వతురంగవర్ణాః, ధ్వజశ్చ సింహేన విరాజమానో హుతాశనాదాసహవిర్భిరి
ష్టాత్. ౫. ధనుశ్చ దివ్యం పురటోపనద్ధం తూణావరిక్తో కవచం చ దివ్యమ్, పితామ
హస్తస్య దదౌ చ మాలామఘ్నానపద్మాం జలజం చ తుక్రః. ౬. ఏనం సవిప్రార్జిత
యోధనార్థనైః కల్పితస్వస్త్వయనోఽథ విప్రా, ప్రదక్షిణీకృత్య కృతప్రణామః
ప్రహ్లాదమామంత్ర్య నమశ్చకార. ౭. అథాపహ్య రథం దివ్యం భృగువత్తం మహా
రథః, సుప్రగ్ధరస్సరభసో ధన్వీ ఖడ్గీ ధృతేనుధిః. ౮. హేమాంగదలసంబృహత్, స్ఫుర
న్తకరకుండలః, రరాజ రథమారూఢో ధిష్ణ్యస్థ భవ హవ్యవాత్. ౯. తుల్యైశ్వర్యబ
లశ్రీభిఃసరచై రైత్యయాధవైః, పిబన్భిరివ ఖం దృగ్భిర్వారిద్భిః పరిధీనివ. ౧౦. వృతో
వికర్షన్త హతీమాసురీం ధ్వజినీం విభుః, యయావింద్రపురీమృగ్ధాం కంపయన్నివ
రోదసీమ్. ౧౧. రమ్యాముపవనోద్యానైశ్శ్రీమద్భిర్నందనాదిభిః, రూజన్విహంగ

యాదేవానిలియిరే.” బలేరితి. ఈశ్వరః స్వయం కృపణవత్ కస్తాదేవోరయోచక. లభ్యార్థో భూత్వాసి
తం కస్తాదృబంధ. ౧. ౨. తత్ర తావత్పలేస్త్రిలోకీమహాత్తుం యోధావిశలం స్వగంఢుతివద్దు
బ్రాహ్మణారాధనబలేన బలేరకాండ ఏవ స్వర్గవిజయక్రమమహా—యోధావిశలం పరివహంతం
జితేతి. యుద్ధే పరాజితా శ్రీరేవ సః. ఇంద్రేణాసుభిశ్చ త్యాగతస్యై. భృగుః భృగోర్వం
శ్యాన్ శుక్రాదీన్. మహాత్మా ఉదారచిత్తః అర్థానాం నివేదనేనార్పణేన. ౩. తమితి. త్రిలోకం
స్వర్గం జేతుం ఇచ్ఛంతం విశ్వజితా యాగేన. అయాజయన్. మహాభిషేకేణ వింద్రేణ, బహ్వృచ
బ్రాహ్మణే ప్రసిద్ధేన. ౪. తత ఇతి. హర్యశ్వస్యేంద్రస్య. యే తురంగాస్తేహమివ వర్ణో హరితో యమా.
౫. ధనురితి. పురటం సువర్ణం తూణో ఇచ్ఛంతీ అరిక్తో అక్షయశరా. పితామహః. ప్రహ్లాదః. జలజం
శంఖం. ౬. ఏవమితి. విప్రైరార్జితః సంపాదితో యోధనార్థో యుద్ధమకరో యస్య. తైరేవ కృతం
కల్పితం. స్వస్త్వయనం మంగళవాచనాది యస్య ఆమంత్ర్య కృత్వా. ౭. అథితి. అథాపహ్య
రరాజేతి ద్వయోరన్వయః. సుప్రగ్ధరః శోభనమాలాధరః. ౮. హేమాంగదేతి. హేమాంగదాభ్యం
లసంతౌ బాహూ యస్య. ధిష్ణ్యస్థః భవసే ప్రజ్వాలితః కుండన్త ఆహవసీయ ఇదేతి వా. ౯. తుల్యేతి.
తుల్యమైశ్వర్యం బలం చ. శ్రీశ్చ యేషా తైర్దైత్యైశ్వర్యమైశ్వర్యతో యయావితి ద్వయోరన్వయః.
పరిధీన్ దిశః. ౧౦. వృత ఇతి. ఋద్ధాం అతిసమృద్ధాం. ౧౧. భిగ్రాజ్యమఖం. తథావిధాం పురీం
అకస్తాదేవ పరిత్యజ్యేంద్రాదయః పలాయితా ఇతి వైరాగ్యార్థమింద్రపురీమనుషర్ణయతి—సార్థరేకాద

మిథునైర్గాయన్తత్తమధువ్రతైః. ౧౨. ప్రవాళఫలపుష్పోరుభారశాఖామరద్రుమైః.
హంససారసచక్రాహ్వాకారండవకులాకులాః. ౧౩ నళిన్యో యత్ర క్రీడంతి ప్రమ
దాస్సురసేవితాః, ఆకాశగంగయా దేవ్యా వృతాం పరిఘభూతయా. ౧౪. ప్రాకా
రేణాగ్నివర్ణేన సాట్టాలేనోన్నతేన చ, రుక్తపట్టకవాపైశ్చ ద్వాభైః స్ఫటికగోపురైః.
౧౫. జుష్టాం విభక్తప్రపథాం విశ్వకర్తృవినిర్మితామ్, సభాచత్వరరథ్యాఢ్యాం
విమానైర్నృభదైర్యుతామ్, శృంగాటకైర్మణిమయైర్వజ్రవిద్రుమవేదిభిః. ౧౬.
యత్ర నిత్యవయోరూపాశ్శ్యామ్యా విరజవాససః, భ్రాజంతే రూపవన్నార్య అర్చి
ర్భిరివ వహ్నయః. ౧౭. సురస్త్రీకేశవిభ్రష్టనవసౌగంధికస్రజామ్, యత్రామోదము
పాదాయ మార్గ ఆవాతి మారుతః. ౧౮. హేమజాలవినిర్గచ్ఛద్ధూపేనాగరుగంధినా,
పాండరేణ ప్రతిచ్ఛన్నమార్గే యాంతి సురస్త్రీయః. ౧౯. ముక్తావితానైర్మణిహేమ
కేతుభిర్నానాపతాకావలభీభిరావృతమ్, శిఖండిపారావతభృంగనాదితాం వైమాని
కస్త్రీకలగీతమంగళామ్. ౨౦. మృదంగశంఖానకదుందుభిస్సనైస్సతాశవీణాముర
జైశ్చ వేణుభిః, నృత్యైస్సవాద్యైరుపదేవగీతైర్మనోరమాం స్వప్రభయాజితప్రభామ్.
౨౧. నయాం వ్రజంత్యధర్మిస్తా భూతధర్మద్రుహశ్శతాః, మానినః కామినో లుబ్ధా

శభిః. రమ్యామితి. ఉపవనాని ఫలప్రదానాని నికటాని చ ఉద్యానాని పుష్పప్రధానాని దూరస్థాని చ.
తైః రమ్యాం కూజంతి విహగమిథునానియేషు. గాయంతో మత్తా మధువ్రతా యేషు. ౧౨. ప్రవాళేతి.
ప్రవాళాదీనామురుభారో యాసు తాః. శాఖా యేషాం తే అమరద్రుమా యేషు. ౧౩. నళిన్య ఇతి.
తైర్మత్ర యాసు. సురసేవితాః ప్రమదాః క్రీడంతి. తాః హంసాదికులైరాకులాః వ్యాప్తాః. నళిన్యః.
సరాంసి. యత్ర ఏషు సంతి. తైటపవనోద్యానైః రమ్యామితి పూర్వేణాన్వయః. కించ. పరిఘభూత
యా ఆకాశగంగయా. వృతాం. ౧౪. ప్రాకారేణేతి. ప్రాకారేణ సౌవర్ణేనావృతాం. అట్టాలాః
ప్రాకారోపరి రచితాన్యన్నతాని యుద్ధస్థానాని. తత్సహితేన. రుక్తపట్టాని కపటాని యేషు. తైర్ద్వా
రైరవాంతరైః స్ఫటికమయైర్గోపురైశ్చ పురద్వాభైశ్చ. ౧౫. జుష్టామితి. జుష్టాం సంవృతాం. విభక్తాః
ప్రపథారాజమార్గా యస్యాం. సభా ఉపవేశస్థానాని చత్వరాణి అంగణాని. రథ్యా రథమార్గాః తైరాఢ్యాం
సంపన్నాం నృభదం దశకోటయః. తైర్మణిమయైరనంతైర్విమానైర్యుతాం. వజ్రవిద్రుమమయ్యో
వేదయో యేషు తైః శృంగాటకైః చతుష్పదైర్యుతాం. ౧౬. యత్రేతి. నిత్యం. వయస్తారుణ్యం.
రూపం చ సౌమమార్యం. యాసాం తాః. రూపవన్నార్యః స్వలంకృతాః స్త్రీయః. యత్ర యస్యాం
భ్రాజంతే. ౧౭. సురేతి. సురస్త్రీణాం. కేశభ్యో విభ్రష్టానాం. నవసౌగంధికస్రజామామోదం.
౧౮. హేమేతి. హేమగవాక్షేభ్యో నిర్గచ్ఛతా ధూపేన. సురస్త్రీయః అప్సరసః. ౧౯. ముక్తేతి.
ముక్తామయైర్వితానైర్మణిహేమమయైః కేతుభిశ్చ. ధ్వజైః నానాపతాకాయుక్తాభిర్వలభీభిశ్చ. విమా
నానాం పురోభాగైరావృతాం వ్యాప్తాం. వైమానిక స్త్రీణాం కలగీతైర్మంగళాం. ౨౦. మృదం
గేతి. ఉపదేవానాం గంధర్వాదీనాం. గీతైశ్చ మనోరమాం. జితా. ప్రభా సాక్షాద్దీప్యధిష్ఠాత్రీ దేవతా
యయా తాం. అన్వైరజితప్రభామితి వా. జితగ్రహమితి పాఠాంతరే జితా గ్రహః సూర్యాదయో

ష్ఠాద్భిరీనా వ్రజంతి యామ్. ౨౨. తాం దేవధానీం సవరూధినీపతిర్భూహిస్సమంతా
 ద్రురుధే పృతన్యయా, ఆచార్యదత్తం జలజం మహాస్వనం దధౌ ప్రయుంజన్ భయ
 మింద్రయోషితామ్. ౨౩. మఘవాన్ తమభిప్రేత్య బలేః పరమముద్యమమ్, సర్వ
 దేవగణోపేతో గురుమేతదువాచ హ. ౨౪. భగవన్నుద్యమో భూయో యద్భలేః
 పూర్వవైరిణః, అవిషహ్యమిమం మన్యే కేనాసీత్తేజసోర్జితః. ౨౫. నైనం కశ్చిత్కుతో
 వాపి ప్రతివోధుమధీశ్వరః, పిబన్ని వ ముఖేనేదం లిహన్ని వ దిశో దశ. ౨౬. దహ
 న్ని వ యతోదృగ్భిస్సంవర్తాగ్నిరివోత్థితః, బ్రూహి కారణమేతస్య దుర్ధర్షత్వస్య
 యద్రిపోః, ఓజస్సహో బలం తేజో యత ఏతత్సముద్యమః. ౨౭. గురుప్రవాచః—
 జానామిమఘవన్ శత్రోరున్న తేరస్య కారణమ్, శిష్యాయోపభృతం తేజో గురుభి
 ర్బ్రహ్మవాదిభిః. ౨౮. న చాస్యాద్యక్షణమపి స్థాతుం శక్నోతి సప్త్యశే, భవద్విధో
 భవాన్వాపి వర్జయిత్వేశ్వరం హరిమ్. ౨౯. తస్మాన్నిలయముత్సృజ్య యూయం
 సర్వేత్రివిష్టపమ్, యాత కాలం ప్రతీక్షంతో యతశ్శత్రోర్విషయః. ౩౦. ఏష
 విప్రబలోదర్కస్సంప్రత్యూర్జితవిక్రమః, తేషామేవావమానేన సానుబంధో విసం
 క్ష్యతి. ౩౧. ఏవం సుమంత్రితార్థాస్తే గురుణార్థానునర్హినా, హిగ్వా త్రివిష్టపం
 జగ్తుర్గీర్వాణాః కామరూపిణః. ౩౨. దేవేష్వధ విలీనేషు బలర్వైరోచనః పులిమ్,
 దేవధానీమధిష్ఠాయ వశం నిన్యే జగత్ప్రయమ్. ౩౩. తం విశ్వజయినం శిష్యం
 భృగవశ్శిష్యవత్సలాః, శతేన హయమేధానామసుత్రతమయాజయన్. ౩౪. తతస్త
 దనుభావేన భువనత్రయవిస్తృతామ్, కీర్తిం దిక్షు వితన్వాసస్స రేజీ హ్యుపరాడివ.
 ౩౫. బుభుజే చ శ్రియం స్వల్పధాం ద్విజదేవోపలంభితామ్, కృతకృత్యమివాత్మానం
 మన్యమానో మహామనాః. ౩౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, పంచదశోఽధ్యాయః.

యయా. ౨౧. ౨౨. తామితి. పృతన్యయా సేనయా. ౨౩. ౨౪. భగవన్నుతి. దేవ దేవతానా.
 ఏవం తేజసా ఊర్జిత ఆసీత్. ౨౫. నేతి. ప్రతివోధుం అపాకర్తుం. ౨౬. దహన్నుతి. యతో
 యస్తాత్కారణాత్. ఏతస్య ఓజ ఆది. యత ఓజ ఆదేః ఏతస్య సముద్యమః. ౨౭. జానామితి.
 ఉపభృతం సంచితం. ౨౮. ౨౯. తత్రోచితమత్రమాహ.—తస్మాంతి. తస్మాద్యాయం.
 త్రివిష్టపముత్సృజ్య. నిలయమదర్శనం. యాత. యతః కాలాత్. ౩౦. కేనాగ్య విచర్యయస్సాన్యవి
 త్యత ఆహ.—ఏష ఇతి. విప్రాణాం బలేన. ఉదర్కః ఉత్తరోత్తరమధిగం బలం యస్య సః. ౩౧.
 ఏవమితి. సుమంత్రితః ఆర్థః కార్యం యేషాం తే. నిలయం జగ్తుః. ౩౨. ౩౩. తమితి. ఏవం ప్రాప్త
 మింద్రపదం. స్థిరీకర్తుమయాజయన్. అనువ్రతం అనువర్తనం. ౩౪. ౩౫. బుభుజ ఇతి ద్విజదేవైః
 బ్రాహ్మణైః ఉపలంభితాం ప్రాపితామ్. ౩౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం పుత్రేషు నష్టేషు దేవమాతా దితిస్తదా, హృతే
త్రివిష్టవే దైత్యైః పర్యతప్యదనాథవత్. ౧. ఏకదా కశ్యపస్తస్యా ఆశ్రమం భగ
వానగాత్, నిరుత్సవం నిరానందం సమాధేర్విరతశ్చిరాత్. ౨. సపత్నీం దీనవదనాం
కృతాసనపరిగ్రహః, సంభావితో యథాన్యాయమిదమాహ కురూద్వహ. ౩. అప్య
భద్రం న విప్రాణాం భద్రే లోకేఽధునా గవామ్, న ధర్మస్య న లోకస్య మృత్యో
శ్చందానువర్తినః. ౪. అపి వా కుశలం కించిద్గృహేషు గృహమేధిని, ధర్మస్యా
ర్థస్య కామస్య యత్ర యోగో హ్యయోగినామ్. ౫. అపి వాతిథయో హ్యత్ర
కుంటుంబాసక్తయా త్వయా, గృహదపూజితా యాతాః ప్రత్యుజ్ఞానేన వా క్వచిత్
౬. గృహేషు యే త్వతిథయో నార్చితాస్సలిలైరపి, యది నిర్యాంతి తే నూనం
ఫేరురాజగృహోపమాః. ౭. అప్యగ్నయస్తే వేళాయాం న హుతా హవిషా
సతి, త్వయోద్విగ్నధియా భద్రే ప్రోషితే మయి కర్హిచిత్. ౮. యత్పూజయా
కామధుఘాః యాతి లోకాః గృహవ్రతః, బ్రాహ్మణోఽగ్నిశ్చ వై విష్ణోస్సర్వదే
వాత్మనో ముఖమ్. ౯. అపి సర్వే కుశలినస్తవ పుత్రా మనస్విని, లక్షయేఽస్వస్థ
మాత్తానం భవత్యా లక్షణైరహం. ౧౦. అదితి రువాచః—భద్రం ద్విజగవాంబ్రహ్మ
ధర్మస్యాస్య జనస్య చ, త్రివర్గస్య పరం క్షేత్రం గృహమేధిన్ గృహ ఇమే. ౧౧.
అగ్నయోఽతిథయో భృత్యా భిక్షవో యే చ లిప్సవః, సర్వం భగవతో బ్రహ్మన్న
నుధ్యానాన్నరిష్యతి. ౧౨. కో ను మే భగవన్ కామో న సంపద్యేత మానసః,

“శ్లో. షోడశే పుత్రనాశేన శోచంత్యా అదితేః పతిః, ప్రార్థితః కశ్యపః ప్రాహ పయోవ్రత
మితిర్యతే.” యద్వా. షోడశే కశ్యపోఽదిత్యా ప్రార్థితో లీనపుత్రయా, మహచ్ఛేయస్కరం తస్యై
పయోవ్రతముపాదిశత్. ఇదానీం శ్రీవామనావతారప్రసంగమాహ—యావదధ్యాయపరిసమాప్తి.
ఏవమితి. నష్టేషు అదృష్టేషు సత్సు. ౧. ౨. స ఇతి. సః కశ్యపః పత్నీమిదమాహ—౩. దీనవదనత్వా
దికమాలక్య బహుధా వికల్పయన్ పృచ్ఛతి—సప్తభిః—అపీతి. హేభద్రే. మృత్యోః. ఛందమిచ్ఛాం
అనువర్తత ఇతి తథా. మృత్యువశవర్తినో జనస్యేత్యర్థః. ౪. అపీతి. హే గృహమేధిని. అపి వా కిం
వా. గృహేషు ధర్మాదేః కించిదకుశలమితి కాక్వా ప్రశ్నః. యత్ర యేషు గృహేషు. అయోగి
నామపి యోగః. స్వధర్మాదినా యోగఫలం భవతి. ౫. అపీతి. కించ. త్వయా అపూజితా ఏవ అభ్యేత్య
గృహోద్యాతాః. ౬. గృహేష్వితి. నార్చితాః అనర్చితాస్సంతః. యది నిర్గచ్ఛంతి. తే గృహాః.
ఫేరురాజః సృగాలరాజః. తదీయవివరతుల్యాః. ౭. అప్యగ్నయఇతి. వేళాయాం హోమకాలే. కర్హి
చిత్. న హుతాః కిం. ౮. ౯. అపీతి. భవత్యాః ఆత్మానం మనః. అస్వస్థమప్రకృతిస్థం. లక్షణైర్దుఖ
ష్టానాదిభిః లక్షయామి. ౧౦. అస్వాస్థ్యకారణమన్యదస్తీతి వక్తుం త్వత్పుష్పమభద్రాదికం నాస్తీ
త్యాహ—ద్వాభ్యాం. భద్రమితి. ఇమే గృహాః. త్రివర్గస్య పరం క్షేత్రం ఉద్భవస్థానం. త్రివర్గోఽపి
యథావద్వర్తత ఇత్యర్థః. ౧౧. అగ్నయ ఇతి. భగవతస్తవానుధ్యానం యన్తయా క్రియతే. తస్మా
దగ్నయోఽతిథయ ఇత్యాది సర్వం. నరిష్యతి న హీయతే. ౧౨. ప్రస్తుతం విజ్ఞాపయితుమాహ—కోన్వితి.

యస్యా భవాన్ ప్రజాధ్యక్ష ఏవం ధర్మాన్ ప్రభాషతే. ౧౩. తవైవ హే దేవ
మనశ్శరీరజా ఇమాః ప్రజాస్సత్త్వరజస్తమోజుషః, సమో భవాంస్తాసు సురాదిషు
ప్రభో తథాపి భక్తం భజతే మహేశ్వరః. ౧౪. తస్మాదీశభజంత్యామే శ్రేయశ్చిం
తయ సువ్రత, హృతశ్చియో హృతస్థానాస్సపత్యైః పాహి నః ప్రజాః. ౧౫.
పరైర్వివాసితా సాహం మగ్నా వ్యసనసాగరే, విశ్వర్యం శ్రీర్యశస్థానం హృతాని
ప్రబలైర్తమ. ౧౬. యథా తాని పునస్సాధో ప్రపద్యేరన్ మమాత్మజాః, తథా
విధేహి కల్యాణ్యా ధియా కల్యాణకృత్తమ. ౧౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకమభ్యర్థి
తోఽదిత్యా కస్తామాహ మాసన్నివ. ౧౮. కశ్యప ఉవాచః—అహో మామాబలం
విష్ణోః స్నేహబద్ధమిదం జగత్, క్వదేహో భాతికోఽనాత్మా క్వచాత్మా ప్రకృతేః
పరః, కస్య కే పతిపుత్రాద్యా మోహ ఏవ పి కారణమ్ ౧౯. ఉపత్యజ్య పురషం
భగవంతం జనార్దనమ్, సర్వభూతగుహావాసం వాసుదేవం జగద్గమమ్. ౨౦. స విధా
స్యతి తే కామాన్ హరిర్దీనానుకంపనః, అమోఘం భగవత్స్నేహ నేత రేతి మత్పత్తమ.
౨౧. అదితిరువాచః—కేనాహం విధినా బ్రహ్మస్తుపస్థాస్యే జగద్గమమ్, యథా
మే సత్యసంకలోపే విదధ్యాత్సమనోరథమ్. ౨౨. ఆదిత్య త్వం ద్విజశ్రేష్ఠవిధిం తదుప
ధావనమ్, ఆశు తుష్యతి మే దేవ సీదత్యా సహ పుత్రైశ్చ. ౨౩. కశ్యప
ఉవాచః—ఏతన్తే భగవాన్ పృష్టః ప్రజాకామస్య పద్మజః, యదాహ తే
ప్రవక్ష్యామి వ్రతం కేశవతోషణమ్. ౨౪. ఫాల్గునస్యామలే పన్నే ద్వాదశాహం
పయోవ్రతమ్, అర్చయేదరవిందాక్షం భక్త్యా పరమయాన్నితః. ౨౫. సిసీవాల్యాం
మృదాలిప్య స్నాయాతోఽగ్రీడవిదీర్ఘయా, యది లభ్యేత షై ప్రోతశ్యేతత్తంత్ర
ముదాహరేత్. ౨౬. త్వం దేవ్యాదివరాహేణ రసాయాః స్థానమిచ్ఛతా, ఉద్ధృ
తాసి నమస్తుభ్యం పాప్తానం మే ప్రణాశయ. ౨౭. నివర్తితాత్మనియమో దేవమర్చే
౧౩. సంపాద్యం కామమాహ—చతుర్థిః తపతి. ౧౪. తస్మాదితి. సప్తత్వైః జగద్గమోఽగ్రీకృతాం.
హృతం స్థానమేహమితి పుత్రాభిప్రాయేణ బహువచనమ్. ౧౫—౧౭. విదమితి. కః కశ్యపః. ప్రశమం
తావత్పుత్ర స్నేహం త్యాజయితుం విస్తయన్వాజేన తత్త్వముపదిశతి సార్థేన—అహో ఇతి. ౧౮.
౧౯. అత్రాపరితుష్యంతీం ప్రత్యాహ—ద్వాభ్యాం. ఉపలిప్తస్వేతి. ౨౦. మగ్నా. సద్వేదంఘాతానాం
ప్రాప్తిహేతుద్దేవాంతరసేవా ప్రసిద్ధా తత్రాహ.—అమోఘేతి. ౨౧. కేశేతి. స యథా చ మే
మనోరథం విదధ్యాత్. ౨౨. ఆదిశేతి. యథా చ మే ఆశుతుష్యతి తథాతత్స్నేహప్రకారమూచిత. ౨౩.
ఏతదితి. మే మయా. పృష్టః పద్మజో యద్వ్రతమాహ—ఏతత్తే ప్రవక్ష్యామిశ్యాయతి. ౨౪.
ఫాల్గునస్వేతి. అమలే శుక్లే. ౨౫. తత్రాదా పూర్వేష్యః శృశ్యమాహ.—సిసీవాల్యామిత్యాద్య
బ్రహ్మచార్యథ తద్రాత్యామిత్యంతేన గ్రంథేన. సిసీవాల్యామితి. యది లభ్యేత తస్మా. ప్రజుదీర్ఘయా
పన్యవరాహోత్థాతయా. ఆలిప్య. ౨౬. తత్ర మంత్రః. త్వమితి. హే దేవి త్వం రసాయా ఉద్ధృ

తస్మాహితః, అర్చయేత్థస్మిన్ సూర్యే జలే నపశ్నా గురావపి. ౨౮. నమస్తుభ్యం
భగవతే పురుషాయ మహీయనే, సర్వభూతనివాసాయ వాసుదేవాయ సాక్షిణే.
౨౯. నమోఽవ్యక్తాయ సూక్ష్మాయ ప్రధానపురుషాయ చ, చతుర్వింశగుణజ్ఞాయ
గుణసంఖ్యానహేతవే. ౩౦. నమో ద్విశ్లేషేత్రిపదే చతుశ్శృంగాయ తంతవే, సప్త
హస్తాయ యజ్ఞాయ త్రయీవిద్యాత్తనే నమః. ౩౧. నమశ్శివాయ రుద్రాయ
నమశ్శక్తిధరాయ చ, సర్వవిద్యాధిపతయే భూతానాం పతయే నమః. ౩౨. నమో
హిరణ్యగర్భాయ ప్రాణాయ జగదాత్మనే, యోగైశ్వర్యశరీరాయ నమస్తే యోగ
హేతవే. ౩౩. నమస్త ఆదిదేవాయ దేవదేవాయ తే నమః, నారాయణాయ
ఋషయే నరాయ హరయే నమః. ౩౪. నమోమరకతశ్యామవపుషేఽధిగతశ్రియే,
కేశవాయ నమస్తుభ్యం నమస్తే పీతవాసనే. ౩౫. త్వం సర్వవరదః పుంసాం వరేణ్య
వరదర్శభ, అతస్తే శ్రేయనే ధీరాః పాదరేణుముపాసతే. ౩౬. అన్వవర్తంత యం
దేవాశ్శీశ్చ యత్పాదపద్మయోః, స్పృహయంత ఇవామోదం భగవాన్మమే ప్రసీ

తాసి. ౨౭. నివర్తితేతి. నివర్తిత ఆత్మనియమో నిత్యనైమిత్తికో యేన. ౨౮. తత్రావాహనాదౌ.
నవమంత్రానాహ—నమస్తుభ్యమితి. పాద్యాదౌ విశేషస్తు ద్వాదశాక్షరం పక్ష్యతి. ౨౯. నమ ఇతి. చతు
ర్వింశతిగుణాస్తత్వాని. తాని జానాతీతి తథా. తస్మై. గుణసంఖ్యానహేతవే సాంఖ్యప్రవర్తకాయ.
౩౦. ఏవం సామాన్యతో నత్వా. గుణావతారాన్ప్రణమతి త్రిభిః—తత్రాదౌ మంత్రోక్తయజ్ఞరూపేణ
విష్ణోః ప్రణామః. నమ ఇతి. ద్వే శీర్షే యస్య. త్రయః పాదాః యస్య. తంతవే ఫలవిస్తారకాయ.
త్రయ్యం విద్యాయామాత్మా యస్యేతి త్రిధా బద్ధ ఇత్యస్యార్థః ఉక్తః తథా చ మంత్రః శ్రు.
“చత్వారి శృంగాత్రయో అస్య పాదా ద్వే శీర్షే సప్తహస్తాసో అస్య. త్రిధా బద్ధో వృషభో రోరవీతి
మహోదేవో మర్త్యాగ్ం ఆవివేశేతీతి శ్లో. మార్గముద్గవదాలూనః సోఽయం ప్రాజ్ఞైర్యథాయుధం.

విష్ణుస్తు యజ్ఞరూపేణ స్తూయతే తేన తత్త్వతః”. అస్యార్థః మార్గః విష్ణ్వరాధనం తస్మిన్
యా ముత్. తాం గచ్ఛంతి యే. సామైర్గీయతే వా. తే ముద్గాః భక్తాః. తే విద్యంతే యేషు
తే ముద్గవంతః. తైరాలూనః వ్యాప్తః. సాక్షాత్కృత ఇత్యర్థః. నివృత్తిమార్గలభ్య మముదా
నందం తత్ప్రపకఉపాసనామార్గే ముదం గచ్ఛంతి తే మార్గముద్గాః తత్ప్రవర్తకా ఆచార్యాస్తే
విద్యంతే యేషు అర్వావీనేషు. తే మార్గముద్గవస్తే ఆలూనః పృథక్త్వేనోపాసిత ఇత్యర్థః. పాతాంతరే
ముదం వహంతీతి మార్గముద్గవంతః. తైరాలూనః పృథక్త్వేనోపాసిత ఇత్యర్థః. కించ. పూర్వోదా
హృతశ్రుత్యర్థోఽపి యాస్కాచాన్వైర్వివృతః. చత్వారి శృంగేతి వేదా ఏవ ఉక్తాః త్రయోఽస్య
పాదా ఇతి సవనాని త్రిణి. ద్వే శీర్షే ప్రాయణీయోదయసీయే. సప్తహస్తాసః సప్తధందాన్సి త్రిధా బద్ధో
మంత్రబ్రాహ్మణకలైః వృషభో రోరవీతి. రోరవణం అస్య సవనక్రమేణ. ఋగ్భిః యజుర్భిః శ్రు.
“యదేనమృగ్భిశ్శృంసంతి. యజుర్భిర్యజంతి. సామభిః స్తువంతీ”తి. ౩౧. ౩౨. నమ ఇతి. ప్రాణాయ
సూత్రాత్తనే. యోగైశ్వర్యం శరీరం యస్య. ౩౩. ౩౪. నమ ఇతి. అధిగతా ప్రాప్తా శ్రీః యేన తస్మై.
౩౫. ౩౬. అన్వవర్తంతేతి. యత్పాదపద్మయోః ఆమోదం స్పృహయంత ఇవ. దేవాశ్చ శ్రీశ్చ

దతు. ౩౨. ఏతైర్మత్తైర్హ్రీషీకేశమావాహనపురస్కృతమ్, అర్చయేచ్ఛ్రద్ధయా
 యుక్తః పాద్యోపస్పర్శనాదిభిః. ౩౩. అర్చయిత్వా గంధమాఘ్రైః పయసా స్నాప
 యేద్విభుమ్, వస్త్రోపవీతాభరణపాద్యోపస్పర్శనైస్తతః. ౩౪. గంధపుష్పాదిభిశ్చ
 ర్చేద్ద్వాదశాక్షరవిద్యయా, శృతం పయసి నై వేద్యం శాల్యన్నం విభవే సతి. ౪౦.
 ససర్పిస్సగుడం దత్వా జుహుయాన్తూలవిద్యయా, నివేదితం తు భక్తాయ దద్యా
 ద్భుంజీత వా స్వయమ్. ౪౧. దత్వాచమనమర్చిత్వా తాంబూలం చ నివేదయేత్,
 జవేదప్టోత్తరశతం స్తువంత్యత్సుతిభిః ప్రభుమ్. ౪౨. కృత్వా ప్రసక్షిణం భూమా
 ప్రణమేద్దండవన్తుదా, కృత్వా శిరసి తచ్ఛేషం దేవముచ్చాసయేత్తతః. ౪౩.
 ద్వ్యవరాణా భోజయేద్విప్రా పాయసేన యథోచితమ్, భుంజీత తైరనుజ్ఞాతశ్శేషం
 సేష్టస్సభాజితైః. ౪౪. బ్రహ్మచార్యథ తద్రాత్ర్యాం శ్వోభూతే ప్రభమేహని,
 స్నాతశ్శుచిర్యథోక్తేన విధినా సుసమాహితః. ౪౫. పయసా స్నాపయిత్వా ర్చేద్యా
 వద్వ్రీతసమాపనమ్, పయోభక్షవ్రతమిదం చరేద్విష్ణ్వర్చనాదృతః. ౪౬. పూర్వ
 వజ్జుహుయాదగ్నిం బ్రాహ్మణాంశ్చాపి భోజయేత్, ఏవం త్వహారహః కుర్యా
 ద్ద్వాదశాహం పయోవ్రతమ్. ౪౭. హరేరాధానం హోమమర్హణం ద్విజతర్ప
 ణమ్, ప్రతిపద్దినమారభ్య యావచ్ఛక్లత్రయోదశీ. ౪౮. బ్రహ్మచర్యమథ స్వన్నం
 స్నానం త్రిషవణం చరేత్, వర్జయేదసదాలాపం భోగానుచ్ఛానచాంతృభా. ౪౯.
 అహింసాస్సర్వభూతానాం వాసుదేవపరాయణః, త్రయోదశ్యానుభోవిష్ణోః
 స్తుపనం పంచకైర్విభోః. ౫౦. కారయేచ్ఛాస్త్రదృష్టేన విధినా విధిరోవిదైః,
 పూజాం చ మహతీం కుర్యాద్విత్తశాత్యవివర్జితః. ౫౧. చరుం నిరూప్య పయసి
 శిపివిష్టాయ విష్ణవే, సూక్తేన తేన పురుషం యజేత సుసమాహితః. ౫౨. నై వేద్యం
 చాధిగుణవద్దద్యాత్పురుషతుష్టిదమ్, ఆచార్యం జ్ఞానసంపన్నం వస్త్రాభరణధేనుభిః.
 ౫౩. తోషయేద్పత్నిజశ్చైవ తద్ధి హ్యారాధనం హరేః, భోజయేత్తాన్ గుణవతా
 సదన్నేన శుచిస్తితే. ౫౪. అన్యాంశ్చ బ్రాహ్మణాన్ యుక్తాన్ యే చ తత్ర సమా
 గతాః, దక్షిణాం గురవే దద్యాద్పత్నిగ్భ్యశ్చ యథాన్వితః. ౫౫. అన్నాద్యేనాశ్వ
 యమన్వవర్తంత. స మే ప్రసీదతు. ౩౨. తైరితి. ఆవాహనేన పురస్కృతం సన్నిధాపితం. ౩౩.
 ౩౪. గంధేతి. పయసి శృతం పక్వం. ౪౦. సేతి. మూలవిద్యయా ద్వాదశాక్షరేణైవ. ౪౧. దత్వేతి.
 పూర్వోక్తాభిరన్యాభిశ్చ స్తుతిభిః. ౪౨. కృత్వేతి. తస్య శేషం నిర్దాల్యం. ౪౩. ద్వీతి. ద్వా
 ఆవరా యేషాం తాన్ అసంభవే ద్వావపి భోజయేదిత్యర్థః. సభాజితైస్తైరనుజ్ఞాతస్య శేషం. సేష్టః
 బంధుభిః సహితః. ౪౪. బ్రహ్మచారీతి. తస్యాం రాత్ర్యాం బ్రహ్మచారీ సన్ శ్వోభూతే ప్రభాతే
 సతి. ౪౫. పయసేతి. పయ ఏవ భక్షః ఆహారో యస్య. ౪౬—౪౮. బ్రహ్మచర్యమితి. అథః స్వన్నం
 శయనం. ౪౯. అహింసా ఇతి. పంచకైః పంచామృతైః. ౫౦—౫౧, పితామహేనైతి. మయా చ తే

యమన్వవర్తంత. స మే ప్రసీదతు. ౩౨. తైరితి. ఆవాహనేన పురస్కృతం సన్నిధాపితం. ౩౩.
 ౩౪. గంధేతి. పయసి శృతం పక్వం. ౪౦. సేతి. మూలవిద్యయా ద్వాదశాక్షరేణైవ. ౪౧. దత్వేతి.
 పూర్వోక్తాభిరన్యాభిశ్చ స్తుతిభిః. ౪౨. కృత్వేతి. తస్య శేషం నిర్దాల్యం. ౪౩. ద్వీతి. ద్వా
 ఆవరా యేషాం తాన్ అసంభవే ద్వావపి భోజయేదిత్యర్థః. సభాజితైస్తైరనుజ్ఞాతస్య శేషం. సేష్టః
 బంధుభిః సహితః. ౪౪. బ్రహ్మచారీతి. తస్యాం రాత్ర్యాం బ్రహ్మచారీ సన్ శ్వోభూతే ప్రభాతే
 సతి. ౪౫. పయసేతి. పయ ఏవ భక్షః ఆహారో యస్య. ౪౬—౪౮. బ్రహ్మచర్యమితి. అథః స్వన్నం
 శయనం. ౪౯. అహింసా ఇతి. పంచకైః పంచామృతైః. ౫౦—౫౧, పితామహేనైతి. మయా చ తే

పాకేభ్యః ప్రీణయేత్సముపాగతా, భుక్తవత్స్వథ సర్వేషు దీనాంధకృపణావిషు.
 ౫౬. విష్ణోస్తత్ప్రీణనం విద్వాన్ భుజీత సమాబంధుభిః, నృత్తవాదిత్రగీతైశ్చస్తుతి
 భిస్సస్వస్తివాచకైః. ౫౭. కారయేత్తత్కథాభిశ్చ పూజాం భగవతోఽన్వహమ్,
 ఏతత్పయోవ్రతం నామ పురుషారాధనం పరమ్ ౫౮. పితామహేనాభిహితం
 మయా తే సముదాహృతం, త్వం చానేన మహాభాగే సమ్యగర్చయ కేశవం. ౫౯.
 ఆత్మనా శుద్ధభావేన నియతాత్మా భజావ్యయం, అయం వైసర్వయజ్ఞాఖ్యస్సర్వవ్రత
 మితి స్మృతమ్. ౬౦. తపస్సారమిదం భద్రే దానం చేశ్వరతర్పణం, త ఏవ నియమా
 స్సాక్షాత్త ఏవ చ క్రతుత్తమాః. ౬౧ తస్మాదేతద్వ్రతం భద్రే ప్రయతా శ్రద్ధయా
 యజ, భగవాన్ పరితుష్టస్తే వరమాశు విధాన్యతి. ౬౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, షోడశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్తా సాదితీరాజన్ స్వభర్తా కశ్యపేన వై, అన్వ
 తిష్ఠద్వ్రతమిదం ద్వాదశాహమతంద్రితా. ౧. చింతయంత్యేకయా బుద్ధ్యా మహా
 పురుషమిశ్వరం, ప్రగృహ్యేంద్రియదుష్టాశ్వాన్తనసా బుద్ధిసారథిః. ౨. మనశ్చైచ
 కాగ్రయా బుద్ధ్యా భగవత్యఖిలాత్మని, వాసుదేవే సమాధాయ చచార హపయో
 వ్రతమ్ ౩. తస్యాః ప్రాదురభూత్తాత భగవానాదిపూరుషః, పీతవాసాశ్చతుర్బా
 హుశ్శంఖచక్రగదాధరః. ౪. తం నేత్రగోచరం వీక్ష్య సహసోత్థాయ సాదరం,
 ననామ భువి కాయేన దండవత్ప్రీతివిహ్వలా. ౫. సోత్థాయ బద్ధాంజలిరీడితుం స్థితా
 నోత్సేహ ఆనందజలాకులేక్షణా, బభూవ తూష్ణిం పులకాకులాకృతిస్తద్దర్శనాదుత్సు
 కగాత్రవేపధుః. ౬. ప్రీత్యా శనైర్లద్దదయా గిరా హరిం తుష్టావ సా దేవ్యదితిః కురూ
 ద్వహ, ఉద్వీక్షతీ సా పిబతీవ చతుషా రమావతిం యజ్ఞపతిం జగత్పతిమ్. ౭. అదితి
 సముదాహృతం. ౫౯. ఆత్మనేతి. సర్వయజ్ఞాభ్యోఽయం యజ్ఞః, సర్వవ్రతమితి చ స్మృతమేత
 ద్వ్రతం. ౬౦—౬౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షోడశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. తతస్సప్తదశే దిత్యాకృతే తస్మిన్ ప్రతే హరిః, తత్కామపూరణాయాదౌ తత్పుత్రోఽ
 భూదితీర్యతే. ౧—౫. నేతి. ప్రీతివిహ్వలత్వాదేవ. సా బద్ధాంజలిస్సతీ. స్థితా కేవలం. ఈడితుం
 పునర్నోత్సేహే న శకాక. అపి తు తూష్ణిం బభూవ. కథంభూతా ఆనందజలైరాకులే ఈక్షణే
 యస్యాః పులకైరాకులా ఆకృతిర్దేహో యస్యాః. తస్య దర్శనేన యోఽత్యుత్సవః. తేన గాత్రే వేప
 ధుః కంపో యస్యాః. ౬. ప్రీత్యేతి. తుష్టావ పిబతీవోద్వీక్షమాణేవేతి చ క్రియాభేదాత్సేత్యస్య ద్విరుక్తి
 రదోషః. శ్లో. అయత్నతో వినిర్జిత్య దైత్యానత్యుర్జితానపి, భక్తాన్ రక్షీతుమిశస్త్రమిత్యస్తాదదితి
 స్త్రీభిః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ౭. యజ్ఞేశేత్యాదిదశభిః సంబోధనైస్తవాశక్యం కిమపి నాస్తీతి వదంతీ
 సార్థయతే—యజ్ఞేశేతి. శం నః. కృధి కురు. యతః దీనానాం నాభోఽసి త్వం. తీర్థం శ్రమః

రువాచ:—యజ్ఞేశ యజ్ఞపురుషాచ్యుత తీర్థపాదతీర్థశ్రవశ్రవణమంగళనామధేయ,
 ఆపన్న లోకవృజినోపశమోదయాద్య శం నః కృధీశ భగవన్న సి దీననాథ. ౮. విశ్వాయ
 విశ్వభవనస్థితిసంయమార్థం నైవరం గృహీతపురుశక్తిగుణాయ భూమ్నో, స్వస్థాయ
 శశ్వదుపబృంహితపూర్ణబోధవ్యాపాదితాత్మతమసే హరయే నమస్తే. ౯. ఆయుః
 పరం వపురభీక్ష్యమతుల్యలక్ష్మీ ద్యోభూరసాస్సకలయోగగుణాస్త్రీవర్గః, జ్ఞానం చ కేవ
 లమనంతభవంతి తుష్టస్త్వతో నృణాం కిము సపత్నజయాదిరాశిః. ౧౦. శ్రీశుక
 ఉవాచ:—అదిత్యైవం స్తుతో రాజన్ భగవాన్ పుష్కరేక్షణః, తే త్రజ్జస్త్వ
 భూతానామితి హోవాచ భారత. ౧౧. శ్రీభగవానువాచ:—దేవమాతర్భవగ్యామే
 విజ్ఞాతం చిరకాంక్షితమ్, యత్సపత్యైర్హృతశ్రీణాం చ్యానితానాం స్వధామతః.
 ౧౨. తాన్ వినిర్జిత్య సమరే దుర్తదానసురర్షభాన్, ప్రతిలబ్ధజయశ్రీభిః పుత్రై
 రిచ్ఛస్యపాసితుం. ౧౩. ఇంద్రజ్యేష్ఠస్త్వతసమైర్హృతానాం యుధి విద్విషామ్, ప్రయో
 రుదంతీరాసాద్య ద్రష్టుమిచ్ఛసి దుఃఖితాః. ౧౪. ఆత్మజాన్ సుసమృద్ధాం స్త్వప్రత్యా
 హృతయశశ్శిష్యః, నాకపృష్ఠమధిష్ఠాయ క్రిడతో ద్రష్టుమిచ్ఛసి. ౧౫. ప్రాయోఽ
 ధునా తే సురయాథనాథా అవారణీయా ఇతి దేవి మే మతిః, యత్తేఽనుకూలే
 శ్వర విప్రగుప్తా న విక్రమస్తత్ర సుఖం దదాతి. ౧౬. తథాప్యసాయో మమ దేవి
 చింత్యస్సంతోషితస్య వ్రతచర్యయా తే, మమార్చనం నార్హతి గంతుమన్యథా

కీర్తిర్యస్య. శ్రవణమేవ మంగళం యస్య తన్నామధేయం యస్య ఆపన్ననాం శరణం గతానాం
 లోకానాం వృజినోపశమః. ఉదయో యస్య. ౮. విశ్వాయేతి. భూమ్నో మహాలే నమః మహత్వే
 హేతవః. విశ్వాయ విశ్వస్య భవనస్థితిసంయమార్థం. నైవరం గృహీతాః పురుషక్షేర్తామాయా గుణా
 యేన. తస్మై తథాపి స్వస్థాయ అప్రచ్యుతస్వరూపాయ. మతః. శశ్వదుపబృంహిత సత్సృష్టిశః యః
 పూర్ణో బోధస్తేన. వ్యాపాదితం నిత్యనిరస్తం. ఆత్మని తమో మాయాలక్షణం యేన తస్మై. ౯.
 అస్తదీయమనోరథపూరణమిషత్కరమేన తపేతి కైముతీకన్యాయేనాహ. —ఆయుః ఇతి. ఆయుః పరం
 బ్రహ్మయురపి ద్యౌశ్చ రసాతలం చ ద్యోభూరసాః. ద్యౌతి పురోహితే భూశ్చ రసాశ్చ విలస్వర్గా
 ఇతి విగ్రహః. రసేతి పాతే. త్రిణి పదాని. సకలయోగగుణాః అణిమూదయః. ౧౦. అదిత్యేతి.
 తే త్రజ్జః అంతర్యామి. ౧౧. దేవమాతరితి. సపత్యైర్హృతా శ్రీరేషాం స్వధామతశ్చాచితానాం
 చ పుత్రాణాం సంబంధి. యత్ తద్భవత్కాః చిరం ఆకాంక్షితం మయా విజ్ఞాతం. ౧౨. కాంక్షిత
 మేవాహ. —త్రిభిః. తానితి. ప్రతిలబ్ధో జయశ్చ శ్రీశ్చ యైనైః పుత్రైస్సహ. ఉపాసితుం ఏకత్ర
 స్థాతుమిచ్ఛసి. ౧౩. ౧౪. ఆత్మజానితి. ప్రత్యాహృతం యశ్చ శ్రీశ్చ యైస్తాన్. ౧౫. ప్రాయ
 ఇతి. అవారణీయాః అసలిక్రమణీయాః. యద్యస్తాత్. అనుకూల ఈశ్వరః కాలః యుగం. త్రైవిప్రై
 ర్గుప్తాః రక్షితాః అనుకూలై రీశ్వరైః. సమశ్శ్రేష్ఠైర్గుప్తా ఇతి వా. ౧౬. తథేతి. మమ మయా.

శ్రద్ధానురూపం ఫలహేతుకత్వాత్. ౧౭. త్వయార్చితశ్చాహమపత్యగుప్తయే
పయోవ్రతేనానుగుణం సమీరితః, స్వాంశేన పుత్రత్వమువేత్య తే సుతాన్
గోప్తాన్తి మారీచ తపస్యవస్థితః. ౧౮. ఉపధావ పతిం భద్రే ప్రజాపతిమకల్తపమ్,
మాం చ భావయతీ పత్యా దేవరూపమవస్థితమ్. ౧౯. నైతత్పరస్తా ఆఖ్యేయం
దేవగుహ్యాం కథంచన, సర్వం సంపద్యతే దేవి దేవగుహ్యాం సుసంవృతమ్. ౨౦.
శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏతావదుక్త్వా భగవాంస్తత్రైవాంతరధీయత, అదితిద్దుర్లభం
లభ్యా హరేర్జన్తాత్తనిప్రభో. ౨౧. ఉపాధావత్పతిం భక్త్యా పరయా కృతకృత్యవత్,
స వై సమాధియోగేన కశ్యపస్తదబుధ్యత, ప్రవిష్టమాత్తని హరేరంశం హ్యవిత
థేక్షణః. ౨౨. సోఽదిత్యాం వీర్యమాధత్త తపసా చిరసంభృతమ్, సమాహితమనా
రాజన్ దారుణ్యగ్నిమివానలః. ౨౩. అదిత్యా * ధిష్ఠితం గర్భం భగవంతం సనా
తనమ్, హిరణ్యగర్భో విజ్ఞాయ సమీడే బ్రహ్మనామభిః. ౨౪. బ్రహ్మోవాచ:—
జయోరుగాయ భగవన్నురుక్రమ నమోఽస్తుతే, నమస్తే పృశ్నిగర్భాయ వేద
గర్భాయ వేదనే, త్రినాభాయ త్రిపుషాయ శిషివిష్టాయ విష్ణవే. ౨౫. త్వమాదిరంతో
భువనస్య మధ్యమనంతశక్తిం పురుషంయమాహుః, కాలో భవానాక్షిపతీశ విశ్వం
స్రోతో యథాంతః పతితం గభీరమ్. ౨౬. త్వం వై ప్రజానాం స్థిరజంగమానాం
ప్రజాపతీనామపి సంభవిష్ణుః, దివౌకసాం దేవదివచ్యుతానాం పరాయణం నౌరివ
మజ్జతోఽపు. ౨౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, సప్తదశోఽధ్యాయః.

చింత్యవీచ. తత్ర హేతుః.—సంతోషితస్యేత్యాది. శ్రద్ధానురూపం ఇచ్ఛానుసారేణ ఫలహేతుత్వాత్. ౧౭. త్వయేతి. మారీచస్య తపసి. అవస్థితస్య గోప్తాన్తి పాలయిష్యామి. ౧౮. ఉపాధావేతి. అతః పతిముపాధావ భజస్వ. ౧౯. నైతదితి. దేవానాం గుహ్యాం రహస్యం. సర్వం సుసంవృతం సంగుప్తం సత్ సంపద్యతే సిద్ధ్యతి. ౨౦. ఏతావదితి. ప్రభోః హరేరాత్తని జన్త లభ్యా. ౨౧. ఉపాధావదితి. అవితథమీక్షణం దృష్టిర్యస్య సః. ౨౨. స ఇతి. అనిలో యథా సర్వత్ర సమోఽసి. దారుణి సంఘర్షేణ వనదాహకమగ్నిమాధత్తే. ఏవం స్వయం పుత్రేషు సమోఽసి దైత్యక్షపణార్థం వీర్యమాధత్తేత్యర్థః. ౨౩. అదిత్యా ఇతి. అదిత్యాః గర్భం అధిష్ఠితం అధిష్ఠాయ స్థితం. సంధిరార్షః. సమీడే తుష్టాప. ౨౪. జయ ఇతి. అదితేరేవ పూర్వస్త్విజన్తని పృశ్నిరితి నామ. తస్యాః గర్భాయ అర్భకాయ. వేదా గర్భే యస్య. యద్వా. వేదానాం గర్భాయ వేదేషు ప్రకాశమానాయేత్యర్థః. త్రయో లోకా నాభౌయస్య సః. త్రిణాభః తస్మై త్రయాణాం లోకానాం. పృష్ఠే ఉపరి స్థితాయ. శిషిశబ్దేన పశవో జీవాః. తేష్వంతర్యామితయా ప్రవిష్టాయ. శ్రు. “యజ్ఞో వై విష్ణుః పశవశ్శిషిర్యజ్ఞ ఏవ పశుషు ప్రతి తిష్ఠ”తీతి శ్రుతే. యద్వా. శిషయో రశ్మయస్తై ర్వేష్టితాయేత్యర్థః. తథాపి విష్ణవే వ్యాపినే. ౨౫. త్వమితి. అతః పతితం తృణాది యథా గంభీరం స్రోతః ఆక్షిపతి ఆకర్షతి. తథా కాలాత్తాభవాన్. విశ్వమాకర్షతి. ౨౬. త్వమితి. ప్రజానాం ప్రజాపతీనాం చ త్వమేవ సంజనిష్ఠుః ఉత్పాదనశీలోఽసి. అయం భావః. న హ్యేవంభూతస్య తవ జన్తాదినంభవః కింతు. దేవానాం పరమాశ్రయత్వేన. తత్కార్యసాధనాయావతారోఽయం. అతస్తాన్ స్వర్గచ్యుతాన్ పునః స్వర్గే స్థాపయేతి. ౨౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇత్థం విరించస్తుతకర్తవీర్యః ప్రాదుర్బభూవామృతభూవ
దిత్యామ్, చతుర్భుజశ్శంఖగదాబ్జచక్రః పిశంగవాసా నళినాయతేక్షణః. ౧.
శ్యామావదాతో ఝషరాజకుండలత్విషోల్లసచ్ఛ్రివననాంబుజః పుమాన్, శ్రీవత్స
వత్సోవలయాంగదోల్లసత్కిరీటకాంచీగుణహారనూపురః. ౨ మధువ్రతవ్రాతవిఘ్నప్త
యాచ్ఛయావిరాజితశ్రీవనమాలయా హారిః, ప్రజాపతేర్వేత్తతమస్త్వరోచిషా
వినాశయన్ కంఠనివిష్టకౌస్తుభః. ౩ దిశః ప్రసేమస్సలిలాశయాస్తదా ప్రజాః
ప్రహృష్టా ఋతవో గుణాన్వితాః, ద్యౌరంతరిక్షం ఔతీరగ్నిజిహ్వ గావో ద్విజా
స్సంజహృషుర్న గాశ్చ. ౪. శ్రోణాయాం భాద్రద్వాదశ్యాం ముహూర్తేభిజిత్తి
ప్రభుః, సర్వనక్షత్రతారాద్యాశ్చక్రస్తజ్జన్మ దక్షిణామ్. ౫. ద్వాదశ్యాం సవితా
తిష్ఠన్తధ్యం దినగతోఽహని, విజయానామ సా ప్రోక్తా యస్యాం జన్మ విదుర్మరేః. ౬.
శంఖదుందుభయో నేదుర్ద్వదంగవణవాసకాః, చిత్రపాదిత్రతూర్యాణాం నిర్ఘోషస్తు
ములోఽభవత్. ౭. ప్రీతాశ్చాప్సరసో నృత్యన్ గంధర్వప్రవరా జగుః, కుష్టువు
ర్దునయో దేవా మనవః పితరోఽగ్నయః. ౮. సిద్ధవిద్యాధరగణాస్సకింపుటషణ్మరాః,
చారణా యక్షరక్షాంసి సువర్ణభుజగోత్తమాః. ౯. గాయంతోఽభిప్రశంసంతో

శ్లో. తతస్త్వష్టాదశే భూత్వా వామనస్సత్కృతోఽభయైః, బలేర్వజ్ఞం గతస్తేన చోత్తేప్యణు
వరానితి. ఇత్థమితి. ఇత్థం విరించేన స్తుతం. కర్త చ దేవకార్యలక్షణం. దీర్ఘం చ ప్రభావోచ్యుత్య. స
హరిరదిత్యాం ప్రాదుర్బభూవేతి త్రయాణామన్వయః. అమృతభూః మృత్యుజన్తశూన్యః శంఖగదాబ్జ
చక్రాణ్యసృ సంతీతి తథా. అర్కఆదిత్వేన మశ్వర్థీయః అచ ప్రత్యయః. అవిసర్గపాతీ సహసా విశంగ
వాసాశ్చ. ౧. శ్యామేతి. ఝషరాజో మకరః తదాచారయోః కుండలశంఖద్విజా ఉల్లసంతీ శ్రీః.
ఫదనాంబుజే యస్య. శ్రీవత్సో వత్ససి యస్య. వలయైరంగస్తశ్చ సహోల్లసంతి కిరీటాంబుజి యస్య. ౨.
మధువ్రతేతి. శ్రీమత్యా వనమాలయా విరాజితః వేత్తగతం తమః. ౩. దిశః. అగ్నినిహ్వ దేవః.
నగాః వర్వతాః. ౪. తత్ప్రాదుర్బభూవసమయమాహ—శ్రోణాయామితి. భాద్రదశమక్షద్యాదశి
శ్రవణద్వాదశీతి ప్రసిద్ధా తస్యాం తత్రాపి. శ్రోణాయాం శ్రవణాథే చంద్ర ఇత్యర్థః. తత్రాపి
శ్రవణస్య ప్రథమాంశే. అభిజితి నక్షత్రే శచ్చ శ్రుత్యాదప్యిశం. శ్రు. “అభిజిన్నామనక్షత్రం.
ఉపనిష్టాదషాధానాం. అధస్తాచ్ఛ్రిణాయా” ఇతి. ఏవం విశిష్టే ముహూర్తే. ప్రభుః ప్రాదుర్బభూవ
త్యర్థః. కించ. నక్షత్రాణ్యశ్విన్యాదీని. తారాశబ్దేన తారాః గ్రహః గురుశుక్రవయః తే ఆద్యాః
యేషాం తే. సూర్యాదయోఽపి సర్వే తస్య జన్మ దక్షిణాం ఉదారం చక్రం జన్మ ముహూర్తే
గుణా బహవో బభూవురిత్యర్థః. ౫. విశేషాంతరమాహ—ద్వాదశ్యామితి. యస్యాం ద్వాదశ్యాం
హరేర్జన్మ. తస్యామహస్యేవ విదుః. తస్య. మధ్యందినగతః సవితా అగ్నిష్ఠత్. సా చ ద్వాదశి విజయా
నామ ప్రోక్తేత్యన్వయః. ౬. శంఖేతి. శంఖాదయో యేషాం అన్యేషాం చ చిత్రతూర్యాణాం నిర్ఘోషా
ఽభవత్. ప్రీతా ఇతి. దేవా మనవ ఇత్యాదీనాం కుసుమైస్సమవాకిరన్నితి తృతీయనాన్వయః.

నృత్యంతో విబుధానుగాః, ఆదిత్యా ఆశ్రమపదం కుసుమైస్సమవాకిరన్. ౧౦. దృష్ట్వాదితి స్తం నిజగర్భసంభవం పరం పుమాంసం ముదమాప విస్త్రితా, గృహీత దేహం నిజయోగమాయయా ప్రజాపతిశ్చాహ జయేతి విస్త్రితః. ౧౧. య త్తద్వపు ర్భాతి విభూషణాయుధై రవ్యక్తచిద్వ్యక్తమధారయద్ధరిః, బభూవ తేనైవ సవా మనోవటుస్సంపశ్యతోర్ది వ్యగతిర్యథా నటః. ౧౨. తం వటుం వామనం దృష్ట్వా మోద మానా మహర్షయః, కర్తాణి కారయామాసుః పురస్కృత్య ప్రజాపతిమ్. ౧౩. తస్యోపనీయమానస్య సావిత్రిం సవితాబ్రవీత్, బృహస్పతిర్బ్రహ్మసూత్రం మేఖలాం కశ్యపో దదౌ. ౧౪. దదౌ కృష్ణాజినం భూమిర్దండం సోమో వనస్పతిః, కాపీ నాచ్ఛాదనం మాతా ద్యౌశ్చత్రం జగతీపతే. ౧౫. కముడలుం వేదగర్భః కుశాన్ సప్తర్షయో దదుః, అక్షమాలాం మహారాజ సరస్వత్యవ్యయాత్తనః. ౧౬. తస్మా ఇత్యుపనీతాయ యక్షరాట్పత్రికామదాత్, భిక్షాం భగవతీ సాక్షాదుమాదాదం బికా సతీ. ౧౭. సబ్రహ్మవర్చసేనైవం సభాం సంభావితో వటుః, బ్రహ్మరిగణసంఘు ష్టామత్యరోచత మారిషః. ౧౮. సమిద్ధమాహితం వహ్నిం కృత్వా పరిసమూహ నమ్, పరిస్తీర్య సమభ్యర్చ్య సమిద్భిరజుహోద్విభుః. ౧౯. శ్రుత్వాశ్వమేదై ర్యజ మానమూర్జితంబలిం భృగుణాముపకల్పితై స్తతః, జగామ తత్రాఖిలసారసంభృతో భారేణ గాం సన్నమయన్ పదే పదే. ౨౦. తన్నర్తదాయాస్తట ఉత్తరే బలేర్య మృత్విజస్తే భృగువత్ససంజ్ఞకే, ప్రవర్తయంతో భృగవః క్రతూత్తమం వ్యచక్షతా రాదుదితం యథా రవిమ్. ౨౧. తమృత్విజో యజమానస్సదస్యాహతత్విషోవామన తేజసా నృప, సూర్యః కిలాయాత్యుత వా విభావసుస్సనత్కుమారోఽథ దిదృ

౮—౧౧. విస్తయాంతరమాహ—యత్తదితి. యత్తద్వపుర్విరధారయత్ప్రకటితవాన్. తేనైవ వపుషా మాతాపిత్రోః సంపశ్యతోరేవ. వామనో వటుర్బభూవ. దివ్యగతిః అద్భుతచేష్టితః స్వయం కథంభూతః. అవ్యక్తచిద్రూపః. కథమధారయత్. భాతి ర్ద్రిష్టిః విభూషణాని ఆయుధాని చ తైర్యక్తం యథా భవతి తథా. ౧౨. తమితి. కర్తాణి జాతకర్తాదీని. ౧౩. ౧౪. దదావితి. వనస్పతిః వనానాం పతిః సోమః. ౧౫. ౧౬. తస్మాదితి. పాత్రికాం భిక్షాపాత్రీం. ౧౭. సఖితి. స ఏవం సంభావితః మారిషః శ్రేష్ఠో వటుః బ్రహ్మవర్చసేన. బ్రహ్మరిగణసంఘుష్టాం తాం సభామతిక్రమ్యారోచత. ౧౮. ౧౯. యదర్థం వటుర్బభూవ తదాహ—యావదధ్యాయపరిసమాప్తి. శ్రుత్వేతి. యజమానం యజంతం. భృగుణాం భృగుభిః ఉపకల్పితైః. ప్రవర్తయంతః అఖిలేన సారేణ బలేన. సంభృత్య సంపూర్ణః. ౨౦. తదితి. నర్తదాయా ఉత్తరతటే భృగువత్ససంజ్ఞకే క్షేత్రే. క్రతూత్తమం ప్రవర్తయంతః యే బలేః ఋత్విజో భృగవః. తం వ్యచక్షత అవశ్యన్. ఆరాత్సమిష ఏవ. ఉదితం రవిమివ. ౨౧. తమితి. తమాగచ్ఛంతం. ఋత్విగాదయః సూర్యః కిలేత్యేవమాది. వ్యతర్క

వచస్తవై తజ్జనదేవసూనృతం కులోచితం ధర్మయుతం యశస్కరమ్, యస్య
ప్రమాణం భృగవస్సాంపరాయే పితామహః కులవృద్ధః ప్రశాంతః. ౨. నహ్యే
తస్మిన్ కులే కశ్చిన్నిస్సత్త్వః కృపణః పుమాన్, ప్రత్యాఖ్యాతా ప్రతిశ్రుత్యయో
వాదాతా ద్విజాతయే. ౩. న సంతి తీర్థే యుధి వార్ధినార్ధితాః పరాజ్ఞుఖాయే
త్వమనస్వినో నృప, యుష్మత్కులే యద్యశసామలేన ప్రహ్లాద ఉద్భృతి యథోడుపః
భే. ౪. యతో జాతో హిరణ్యాక్షశ్చరన్నేక ఇమాం మహీమ్, ప్రతివీరం
దిగ్విజయం నావిందత గదాయుధః. ౫. యం వినిర్జిత్య కృచ్ఛ్రేణ విష్ణుః క్షోడ్ధార
ఆగతః, నాత్మానం జయినం మేనే తద్వీర్యం భూర్యనుస్థరన్. ౬. నిశమ్య తద్వధం
భ్రాతా హిరణ్యకశిపుః పురా, హంతుం బ్రాతృహణం క్రుద్ధో జగామ నిలయం
హరేః. ౭. తమాపతంతమాలోక్య శూలపాణం కృతాంతవత్, చింతయామాస
కాలజ్ఞో విష్ణుర్థాయావినాం వరః. ౮. యతో హతోఽహం తత్రాసౌ మృత్యుఃప్రాణ
భృతామివ, అతోఽహమస్య హృదయం ప్రవేక్ష్యామి పరాద్దృశః. ౯. ఏవం స
నిశ్చిత్య రిపోశ్శరీర అథావతో నిర్వివిశే సురేంద్రః, శ్వాసానిలాంతర్హితసూక్ష్మదే
హస్తద్భ్రాణరంద్రేణ వివిగ్నచేతాః. ౧౦. సతం నికేతం పరిసృత్య శూన్యమపశ్య
మానః కుపితో ననాద, క్షౌద్ర్యాం దిశః ఖం వివరాన్ సముద్రాన్ విష్ణుం విచిన్వన్న
దదర్శ వీరః. ౧౧. అపశ్యన్నితి హోవాచ మయాన్విష్టమిదం జగత్, భ్రాతృహ మే
గతో నూనం యతో నావర్తతే పుమాన్. ౧౨. వైరానుబంధఏతావానామృతో

క్షౌం దాస్యన్ శుక్రేణ పార్యతే. దాతుస్తుతిః స్వయం తుష్టిరిత్యాదిప్రస్తుతోచితమ్, వక్తవ్యమితి
భిక్షూంశ్చ శిక్షయన్నాహ వామనః. ౧. వచ ఇత్యారభ్య షోడశభిక్షోక్తైః. వచ ఇతి. హే జన దేవ
సాంపరాయే పారతాఃకే ధర్మే పితామహశ్చ ప్రహ్లాదః. ప్రమాణం దృష్టాంతరూపేణ వర్తత ఇత్యర్థః.
౨. నహీతి. నిస్సత్త్వస్య లక్షణం. యో ద్విజాతయే యాచకాయ. ప్రత్యాఖ్యాతా న దదామితి
వక్తా. కృపణస్య లక్షణం. ప్రథమం ప్రతిశ్రుత్య. యః పశ్చాద్ధాతేతి. ౩. నేతి. తీర్థే దానావసరే.
యత్ యస్మిన్ యుష్మత్కులే. ౪. ౫. యమితి. క్షోడ్ధారే భూమ్యా ఉద్ధరణే. ౬—౮. యతఇతి.
పరాద్దృశః బహిర్దృష్టేః. ౯. ఏవమితి. అతో హృదయే స్థితం మాం న జ్ఞాన్యతీత్యేవం సనిశ్చిత్య.
శ్వాసానిలే అంతర్హితః సూక్ష్మో దేహో యస్య. వివిగ్నమతికంపితం చేతో యస్య. అకంపితచిత్త
ఇతి వాస్తవోఽర్థః. ౧౦. సఇతి. న దదర్శ. అంతః ప్రవిష్టత్వాత్. ౧౧. అపశ్యన్నితి. పుమాన్
యతః సకాశాన్నావర్తతే. తస్మిన్దైవ నూనం గతః. నిత్యముక్తిత్వాదితి వాస్తవోఽర్థః. ౧౨.
ఏవం మృత్యుపర్యంతమఖండం విష్ణో వైరం యత్కృతవాన్. తదుచితమేవ తస్మాప్రతిద్వంద్వమహా
బలపరాక్రమస్య. శూరాహుమానవిజృంభితక్రోధానుబంధస్య ఆస్య. కథం నామాసౌ శూరశిరో
మణిర్జీవన్నేవ కాతరవద్వైరముపేక్షితవానిత్యాశయేనాహ.—వైరానుబంధ ఇతి. వైరానుబంధః
ఏతావాన్ అమృత్యోర్భవతి దేహీనాం దేహే నిగూఢాభిమానవతాం శూరాణాం. తథా. అహం

రిహా దేహినాం, అజ్ఞానప్రభవో మమ్యురహం మానోపబృంహితః. ౧౩. పితా ప్రహ్లాదపుత్రస్తే తద్విద్వాక్ విష్ణుతత్పరః, స్వమాయుర్ద్విజలింగేభ్యో దేవేభ్యోఽదాత్సయాచితః. ౧౪. భవానాచరితాః ధర్తానాస్థితో గృహమేధిభిః, బ్రాహ్మణైః పూర్వజైశ్శూరై రనై ర్యశోఽద్దామకీర్తిభిః. ౧౫. తస్మాత్త్వతో మహీమీషద్వృణేఽహం వరదర్షభాత్, పదాని త్రీణి వై త్యేంద్రసంమితాని పదా మమ. ౧౬. నాన్యత్తే కామయే రాజా వదాన్యాజ్జగదీశ్వరాత్, వైవ ప్రాప్నోతి వై విద్వాక్ యావదర్థపరిగ్రహః. అధికం యోఽధికాంక్షేత స స్తేనో దండమర్హతి. ౧౭. బలిరువాచః—అహో బ్రాహ్మణదాయాదవాచస్తే వృద్ధసమ్మతాః, త్వం బాలో బాలిశమతిస్సాస్వర్థం ప్రత్యబుధో యథా. ౧౮. మాంసచోభిస్సమారాధ్య లోకానామేకమీశ్వరం, పదత్రయం యో వృణోతే బుద్ధిమాన్ ద్విపదాశిషమ్. ౧౯. న పుమాన్ మామనున్రజ్య భూయో యాచితుమర్హతి, తస్మాద్వృత్తికరీం భూమిం వటో కామం ప్రతీచ్ఛ మే. ౨౦. యావంతో విషయాశ్చైష్టాస్త్రిలోక్యామజితేంద్రియమ్, న శక్నువంతి తే సర్వే ప్రతిపూరయితుం నృప. ౨౧. త్రిభిః క్రమైరసంతుష్టో ద్వీపేనాపి న పూర్వతే, నవవర్షసమేతే న సప్తద్వీపవరేచ్ఛయా. ౨౨. సప్తద్వీపాధిపతయో నృపా వైస్యస్యగాదయః, అర్థైః కామైర్లతానాం తం తృప్త్యా యా ఇతి నశ్శ్రుతమ్. ౨౩. యదృచ్ఛయోషపన్నేన సంతుష్టో వర్తతే సుఖం, నాసంతుష్టస్త్రిభిర్లోకై రజితాత్తోపసాదితైః. ౨౪. పుంసోఽయంసంసృతేర్హేతురసంతోషోఽర్థకామయోః, యదృచ్ఛయోషపన్నేనసంతో

మానోపబృంహితో మమ్యుశ్చ భవత్యేవ. యతః అజ్ఞానప్రభవః అజ్ఞాననివృత్తేః ప్రాక్. పాపవిత్త్యాగో మాంద్యమేవేత్యర్థః. ౧౩. తదేవం పూర్వజాం స్తుత్వా. తత్పితరం స్తోతి.—పితేతి. ద్విజుషేషభాగిణో దేవా ఏతే న తు ద్విజా ఇతి. తద్విద్వానపి స యాచితస్సృక్. స్వీయమాయుర్దేవేభ్యోఽదాత్. ౧౪. ౧౫. తస్మాదితి. మమ పదా సంమితానీతి త్రివిక్రమపదాభిప్రాయేణ న చాన్యోపవాదః. తత్రాపి. స్వపదత్వానపాయాత్. ౧౬. నాన్యదితి. యావదర్థమేవ ప్రతిగ్రహో యస్య సః. ౧౭. ఈశ్వరస్యాపి యాచ్ఛాప్రకారం చోక్త్వా బలేర్బంధనప్రశ్నోత్తరత్వేన తస్య గర్వాతిరేకేణాధిక్షేప ప్రకారమాహ—త్రిభిః. అహో ఇతి. తే వాచో వృద్ధానాం సంమతాః త్వం తు బాలః బాలిశమతిశ్చ. బాలికానామజ్ఞానామివ మతిర్యస్య. అతఏవ సాస్వర్థం ప్రతి. యథాపదబుధః. వస్తుశస్తు బాలిషః. ఆబాలిశమతిశ్చేతి పదచ్ఛేదః. సాస్వర్థం ప్రత్యబుధః భక్తానామేవార్థం బుద్ధ్యసే. న సాస్వర్థం పరిపూర్ణస్య తవ తద్వ్యతిరేకేణ సాస్వర్థాభావాదిత్యర్థః. ౧౮. అబుధత్వమేవాహ. —మామితి. ద్వీపస్య దాశిషం దాశ్వాంసం దాతారం. అబుద్ధిమాన్ వస్తుశస్తు బుద్ధిమానిత్యేవ పదచ్ఛేదః. ౧౯. సేతి. కామం యథేచ్ఛం. సమ్యక్ పాదప్రసారణేనేత్యర్థః. అతఏవ తథా కరిష్యతి. ౨౦. పునరపి సిన్ధుహత్వమేవా విష్కుర్వాన్నాహ—యావంత ఇత్యాదినా సప్తభిః. ౨౧. త్రిభిరితి. నవవర్షసమేతేన ద్వీపేనాపి. సప్తానాం ద్వీపవరాణాం ఇచ్ఛయా. ౨౨. సప్తేతి. తృప్త్యా యాః. అంతం న గతా ఇత్యస్తాభిః

షో ముక్తయే స్మృతః. యదృచ్ఛాలాభతుష్టస్య తేజో విప్రస్య వర్ధతే, తత్ప్రశామ్య
త్యసంతోషాదంభ నేవాశుశుక్షణిః. ౨౬ తస్మాత్త్రీణి పదాన్యేవ వృణే త్వాం వరదర్షభ,
ఏతావతైవ సిద్ధోఽహం విత్తం యావత్ప్రయోజనం. ౨౭. శ్రీశుక ఉవాచః—
ఇత్యుక్తః ప్రహసన్నాహ వాంఛితం ప్రతిగృహ్యతామ్, వామనాయ మహీం దాతుం
జగ్రాహ జలభాజనమ్. ౨౮. విష్ణవే త్త్వాం ప్రదాస్యంతముశనా హ్యసురేశ్వరమ్,
జానన్ చికిర్షితం విష్ణోశ్శిష్యం ప్రాహ విదాం వరః. ౨౯. శుక్ర ఉవాచః—ఏష
వైరోచనే సాక్షాద్భగవాన్ విష్ణురవ్యయః, కశ్యపాదదితేజ్ఞాతో దేవానాం కార్య
సాధకః. ౩౦. ప్రతిశ్రుతం త్వయైతస్మై యదనర్థమజానతా, న సాధు మన్యే దైత్యా
నాం మహానుషగతోఽనయః. ౩౧. ఏష తే స్థానమైశ్వర్యం శ్రియం తేజో యశస్త
తమ్, దాస్యత్యాచ్ఛిద్య శక్త్రాయ మాయామాణవకో హరిః. ౩౨. త్రిభిః క్రమై
రిమాన్ లోకాన్ విశ్వకాయః క్రమిష్యతి, సర్వస్వం విష్ణవే దత్వా మూఢ
వర్తిష్యనే కథమ్. ౩౩. క్రమతో గాం పదై కేన ద్వితీయేన దివం విభోః, ఖం
చ కాయేన మహతా తార్తీయస్య కుతో గతిః. ౩౪. నిష్ఠాం తే నరకం మన్యే హ్యప్ర
దాతుః ప్రతిశ్రుతమ్, ప్రతిశ్రుతస్య యోఽనీశః ప్రతిపాదయితుం భవాన్. ౩౫.
న తద్దానం ప్రశంసంతి యేన వృత్తిర్విపద్యతే, దానం యజ్ఞస్తపః కర్మ లోకే వృత్తి
మతో యతః. ౩౬. ధర్తాయ యశసేఽర్థాయ కామాయ స్వజనాయ చ, పంచథా
విభజన్ విత్తమిహాముత్ర చ మోదతే. ౩౭. అత్రాపి బహ్వృచ్చైర్గీతం శృణు మేఽ

శ్రుతం. ౨౩. యదృచ్ఛయేతి. అసంతుష్టస్తు ప్రాప్తై స్త్రీభిర్లోకై రసి. న సుఖం వర్తతే. ౨౪. ౨౫.
యదృచ్ఛయేతి ఆశుశుక్షణిరగ్నిః. ౨౬. తస్మాదితి. సిద్ధోఽహం కృతార్థః ఏతావతైవ సర్వస్వాపహర
సిద్ధేః సిగూఢోఽభిప్రాయః. తదేవాహ—విత్తం హి. యావత్ప్రయోజనమేవ సుఖం. అధికస్య క్లేశావ
హత్వాదిత్యర్థః. ౨౭—౩౦. ప్రతిశ్రుతమితి. అనయః అన్యాయః. ౩౧. అన్యాయమేవాహ—
ఏష ఇతి. ౩౨. నను మయా పదత్రయమేవ ప్రతిశ్రుతం నాధికం. తత్రాహ—త్రిభిరితి. క్రమ
తామితి చేత్తత్రాహ—సర్వస్వమితి. ౩౩. తథాపి ప్రతిశ్రుతం సంపాదయనీయమితి చేత్తత్రాహ—
ద్వాభ్యాం. క్రమత ఇతి ఏకేన పదన్యాసేన భూమిం క్రమమాణస్యేత్యర్థః. తార్తీయస్య తృతీయపదన్యా
సస్య. ౩౪, ౩౫. తథాపి సర్వస్వదానాత్క్రీడిస్తావద్భవిష్యతీతి చేత్తత్రాహ—న తద్దానమితి. తపశ్చిత్తై
కాగ్ర్యం. కర్మపూర్తం. నను తర్హి ప్రతిశ్రుత్య నేతి కథమనృతం వాచ్యం. తత్రాహ—దానమి
త్యాదిసార్థైః పఙ్క్తిః. ౩౬, ౩౭. అత్రాపీతి. అత్రాపి సత్యానృతవ్యవస్థాయాం. బహ్వృచ్చశ్రుత్యా హి

ప్రథమం. శ్రు. “ఓమితి సత్యం సేత్యనృత” మిత్యాదినా. సత్యానృతయోర్లక్షణపూర్వకం స్తుతినిందాభ్యాం.
సత్యం విహితం. అనృతం చ నిషిద్ధం. అనంతరం చ. శ్రు. “పరాగ్వాచితద్రిక్తమక్షరమో” మి
త్యాదినా. సత్యే దోషాననృతే చ గుణానుక్త్వా. శ్రు. “తస్మాత్కాల ఏవ దద్యాత్కాలేన దద్యాత్త
త్సత్యానృతే మిథునీకరోతి” త్యుపసంహారేణ వృత్తिसంకటాదిషు. అనృతమప్యనుజ్ఞాతం. తమిమం

సురసత్తమ, సత్యమోమితి యతోప్రీక్తం యన్నే త్యాహానృతం హి తత్. 3౮. సత్యం పుష్పఫలం విద్యాదాత్తవృక్షస్య గీయతే, వృక్షే జీవతి తన్న స్యాదనృతం మూల మాత్మనః. ౩౯. తద్యథా వృక్ష ఉన్మూలశ్చుష్కత్యుద్వర్తతేఽచిరాత్, ఏవం నష్టా నృతస్సద్య ఆత్తా శుష్కేన్న సంశయః. ౪౦. పరాగ్రిక్తమపూర్ణం వా అక్షరం యత్త దోమితి, తద్యత్కించోమితి బ్రూయాత్స న రిచ్యేత వై పుమాన్. ౪౧. భిక్షవే సర్వ మోంకుర్వన్నాలం కామేభ్య ఆత్త నే, అదైతత్పుష్కలమధ్యాత్మం యచ్చ నేత్యనృతం వచః. ౪౨. సర్వం నేత్యతిథిం బ్రూయాత్సదుష్కీర్తిశ్చ సస్సృతః, స్త్రీసు సర్వవివాహే

శ్రుత్యర్థం దర్శయన్నాహ—ఓమిత్యంగీకారేణ యతోప్రీక్తం తత్సత్యం నేతి యదాహ, తదేవావృతం. 3౮. తత్తు సత్యమిషదనృతం వినా న సిద్ధతీత్యాశయేనాహ—సత్యమితి. సత్యం పుష్పఫలం. విద్యాజ్ఞానీ యాత్. అత్తవృక్షస్య దేహరూపస్య వృక్షస్య. గీయతే శ్రుత్యా ఉచ్యత ఇత్యర్థః. సామాన్యతేనాగమం. యద్యపి శ్రుత్యా. శ్రు. “వాచః సత్యం. పుష్పఫలం” చీత్యుక్తం తథాపి. అహో దేహ నిర్వాహాధీనత్వాదాత్తవృక్షస్యేతి. ప్రస్తుతానుసారేణోక్తం. భవతు. పుష్పఫలస్థానీయం సత్యం. తతః కిమత ఆహ—వృక్షే దేహే ఆజీవతి సతి తత్పుష్పఫలం న స్యాత్. సా న స్యాదితి పాతే శ్రుత్యుక్తా యాః వాచః పరామర్శః. దేహశ్చాన్యతేన రక్షణీయ ఇత్యాహ.—అన్యతం త్వత్తనో దేహస్య. మూలం. ౩౯. ఏకదేవ దృష్టాంతేన సుష్టయతి—తదితి. తద్యథా వృక్ష ఉన్మూలీతములః శుష్కతి. అచిరాదేవ ఉద్వర్తతే పతతి చ ఏవం నష్టచర్యతం యస్య. అత్తా దేహః శుష్కో. యద్యపి శ్రుత్యాపి. శ్రు. “ఇసమేవానృతం వదన్నాత్తానమావిర్భూలం కరోతి” త్యేనా నిబిడం. అన్యతం నిషిద్ధం. తథాప్యవసంహారానుసారేణ. తత్కేవలానృతవిషయమిత్యభిప్రే త్యేనా వ్యాఖ్యాతం. దయే తత్త్వేనేతి చ తత్రైవోక్తేః. తథా చ శ్రుతిః. శ్రు. “ఓమితి సత్యం. నేత్యనృతం. తదేవావృత్తం ఫలం వాచో యత్సత్యం స హీశ్వరో యశస్వీ కల్యాణకీర్తిభవితా పుష్పం హి ఫలం వాచస్పత్యం వదన్యేతన్నా లం వాచో యదనృతం తద్యథా వృక్ష ఆవిర్భూలః శుష్కత్యుద్వర్తతే ఏవమేవానృతం వదన్నావిర్భూల మాత్మానం కరోతి స శుష్కతి స ఉద్వర్తతే. తస్మాదనృతం నవదేద్దయేత్తత్త్వేనేతి. యేన అనేన అన్యతేన దయేత్సంకటేష్వాత్మానం రక్షేదితి శ్రుత్యర్థః. ౪౦. సర్వదా సత్యపదనేన దేహేన నిర్వ హేదితి స్ఫుటికర్తుం. సత్యస్య దోషాన్. అన్యతస్య చ గుణానాహ—ద్వాభ్యాం. పరాగితి. యదోమిత్యక్షరం. తత్పరాక్. దూరే అర్థం గృహీత్వా అచటితి పరాక్. రిక్తమితి శ్రుతిపద వ్యాఖ్యానం. అపూర్ణం వా ఇతి. తత్తస్మాత్ అర్థినే. యత్కించదోమితి దాస్యామితి బ్రూయాత్. తేన రిచ్యేత శూన్యో భవేత్. ౪౧. భిక్షవఇతి. కించ భిక్షవే సర్వ మోంకుర్వన్ దాస్యామిత్యంగీకర్వన్. అత్త నే కామాయ వాలం పర్యాప్తో న భవతి. తస్య భోగో న సిద్ధతీత్యర్థః. తథా చ శ్రుతిః. పరాగ్వా ఏతద్రిక్తమక్షరం యదేతదోమితి తద్యత్కించదోమిత్యాహ—అత్రైవంశై తస్మిన్వతే యత్సర్వ మోంకుర్వాదిచ్ఛాదాత్తానం సకామేభ్య నాలం స్యాదితి. నేతి యదనృతం వచః. ఏకచూర్ణం అర్థవ్యయాభావాత్. ఆధ్యాత్మం చేతి చకారస్యాన్వయః. అత్త నోఽభిముఖమన్యస్యార్థమాసర్వ నేత్య ధ్యాత్మం. యో హి నిత్యం మమ కించిదపి నాస్తీతి న కిమపి దాస్యామితి బ్రూతే సహి. తేనాన్యతేన పరేషామర్థానాకర్షణీతి ప్రసిద్ధం. ౪౨. నను తస్మీదమనృతమివ సర్వదా సేవ్యం స్యాన్నే

చ వృత్త్యర్థే ప్రాణసంకటే, గోబ్రాహ్మణార్థే హింసాయాం నాన్యతం స్యాజ్జగుప్సి తమ్. ౪౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ఏకోనవింశో ౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—బలిరేనం గృహపతిః కులాచార్యేణ భాషితః, తూష్టిం భూత్వా తుణం రాజస్ను వాచావహితో గురుమ్ ౧. బలిరువాచ:—సత్యం భగవతా ప్రోక్తం ధర్మో ౭యం గృహమేధినామ్, అర్థకామయశోవృత్తిరోన్మన బాధేత కర్షి చిత్. ౨. స చాహం విత్తలోభేన ప్రత్యాచక్షే కథం ద్విజమ్, ప్రతిశ్రుతం దదా నీతి ప్రాప్నోమిః కితవో యథా. ౩. న హి సత్యాత్పరో ధర్మ ఇతి హోవాచ భూరి యం, సర్వం వోధుమహం మన్యే ఋతే ౭చీకవరం సరమ్. ౪. నాహం బిభేషి నిరయా న్నాధన్యాదసుఖార్ణవాత్, న స్థానచ్యవనాన్స్త్రోత్యోర్యథా విప్రప్రలోభనాత్. ౫. యద్యద్దాస్యతి లోకే ౭స్త్రికా సంపరేతం ధరాదికమ్, తస్య త్యాగనిమిత్తం కిం విప్రస్తు ష్యేన్న తేనచేత్. ౬. శ్రేయః కుర్వంతి భూతానాం సాధవో దుస్త్వజాసుభిః, దధ్యజ్శిబిప్రభృతయః కో వికల్పో ధరాదిషు. ౭. యైరియం బుభుజే యుద్ధే త్యాహ—సర్వమితి. తథా చ శ్రుతిః “అథైతత్పూర్ణమధ్యాత్మం యన్నేతి. స యత్సర్వం నేతి బ్రూయాత్ పాపికాన్య కీర్తిరాయతే. నైనం తత్రైవ హన్యాదితి. అతో వృత్తిసంకటాదిషు అన్యతం న దోషాయేత్యుపసంహరతి—స్త్రీష్వితి. స్త్రీషు ప్రోత్సాహనేన వశికారేణ. సర్వణి పరిహాసే. వివా హే చ వరాదిస్తుతౌ గవాం బ్రాహ్మణానాం చ హితార్థం. హింసాయాం చ కస్య చిత్ప్రీతాయాం తథాచ యాజ్ఞవల్క్యుః. “శ్లో. వర్జినాం హి వధో యత్ర తత్ర సాక్ష్యన్యతం వదేది”తి. తథా చ శ్రుతిః. “తస్మాత్కాల ఏవ దద్యాత్తత్సత్యాన్యతే. మిథునీకరోతీ”తి. ౪౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. వింశే గురూక్తిముల్లంఘ్య దత్తాం త్వాం బలినా హరిః, ప్రతిగృహ్యఖిలాన్ లోకాన్ విశ్వరూపో విచక్రమే. యద్వా. వింశే త్వన్మతభీతో ౭సౌ జ్ఞాత్వాపి కపటం హరేః, దదౌ పృథ్వీం తదా విష్ణుస్సహసా ౭వర్ధతాద్భుతమ్. ౧. సత్యమితి. భగవతా త్వయా ప్రోక్తం సత్యం. కిం తత్. యో ౭ర్థ కామాదికం న బాధేత. స గృహమేధినాం ధర్మ ఇతి. ౨. సచేతి. కథం తత్ప్రత్యాచక్షే నిరాకరోమి. ౩. ౪. నన్వప్రత్యాఖ్యానే దోష ఉక్తాః తత్రాహ—నాహమితి. అధన్యాత్ దారిద్ర్యాత్. మృత్యోరపి. ౫. యద్యదితి. కించ. యద్యద్ధరాదికం. తత్సర్వం సంపరేతం మృతం పురుషం హాస్యతి త్యత్యత్యేవ ఏతల్కిమితి జీవతైవ స్వయం నదేయమితి భావః. తథాపి. తావద్వృత్తిసంకటపరిహారార్థం. అర్థః దేయ ఇతి చేత్తత్రాహ.—తస్మేతి. విప్రశ్చేత్తేనాథేన దత్తేనాపి న తుష్యేత్. తర్హి తస్యార్థస్య త్యాగే దానే. కినిమిత్తం న కించిత్. యాచితాదల్పస్య దానే విప్రస్యాసంతోషేణ దానం వ్యర్థమేవ స్యాత్. అతస్తద్యాచితం సర్వం దేయం న కించిదితి భావః. పాతాంతరే యద్యద్దాస్యతి తస్య అత్యాగే కిం నిమిత్తం. తేన చేద్విప్రస్తుష్యతీత్యర్థః. ౬. నను విప్రాయది న తుష్యేత్ తర్హి న దేయమేవేతి చేత్తత్రాహ—శ్రేయ ఇతి. దుస్త్వజైరసుభిరపి కో వికల్పః విచారః. ౭.

దైత్యేంద్రైరనివర్తిభిః, తేషాం కాలోఽగ్రసీల్లోకాన్న యశోఽభిగతం భువి. ౮. సులభా యుధి విప్రరే హ్యనువృత్తాస్తచుత్సజః, న తథా తీర్థ ఆయాతే శ్రద్ధయా యే ధనత్యజః. ౯. మనస్వినః కారుణికస్య శోభనం యదర్థికామోపనయేన దుర్గతిః, కుతః పునర్భ్రష్టావిదాం భవాదృశాం తతో వటోఽస్య దదాని వాంఛితమ్. ౧౦. జయంతి యజ్ఞైః క్రతుభిర్యమాదృతాం భవంత ఆమ్నా యవిధానకోవిదాః, స ఏష విష్ణుర్వరదోఽస్తు వా పరో దాస్యామ్యముష్టై తీతిమిస్సితాం మునే. ౧౧. యద్య ప్యసావధర్తేణ మాం బధ్నియాదనాగసమ్, తథా వ్యేనం న హింసిష్యే భృతబ్రహ్మ తనుం హరిమ్. ౧౨. ఏష వా ఉత్తమశ్లోకో న జహీసతి యద్యశః, హత్వా మైనాం హరేద్యుధే శయిత నిహతో మమ. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవమశ్రద్ధితం శిష్యమనాదేశకరం గురుః, శశాప దైవప్రహితస్సత్యసంధం మనస్విణమ్. ౧౪. శుక్ర ఉవాచః—దృఢం పండితమాన్యజ్ఞస్తభోఽప్యస్తదుపేక్షయా, మచ్ఛాసనాతిగో యస్త్యనుచిరాద్భ్రాశ్యనే శ్రియః. ౧౫. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం శస్త్రస్వగు రుణా సత్యాన్న చలితో మహాన్, వామనాయ దదావేతామర్చితోద్వచకపూర్వకమ్. ౧౬. వింధ్యావళిస్తదాగత్య పత్నీజాలకమాలినీ, ఆనిన్యే కలశం హైమమవనేజ న్యపాం భృతమ్. ౧౭. యజమానస్స్వయం తస్య శ్రీమద్బౌదయుగం తదా, అవనీ జ్యావహన్తూర్ధ్వి తదపో విశ్వపావనీః. ౧౮. తదా సురేంద్రం దివి దేవతాగణాః గంధర్వవిద్యాధరసిద్ధచారణాః, తత్కర్త సర్వేఽభిగృణంత ఆస్తురన్ ప్రసూనవర్షై ర్వవృషుర్తుదాన్వితాః. ౧౯. నేదుర్బుహుర్బుందుభయస్సహస్రశో గంధర్వకింఘూరుష

యైరితి. యైరైత్యేంద్రైర్యుధే అనివర్తిభిః. ఇయం భూభృగుజే ఉపభుక్తా తేషామిహాచారాన్ చర లోకాంశ్చ. భోగానితి వా. కాలః అగ్రసీత్. సంహృతవాన్. న తు భువి తైరభిగతం ప్రాప్తయశః అగ్రసీత్. అతః కీర్తిరేవ సాధ్యా నాన్యదితి భావః. ౮. దేహత్యాగాదు ధనత్యాగ కీర్తిర్భవతి త్యాహ. —సులభా ఇతి. తనుం త్యజంతీతి తథా. తీర్థే పాత్రే అతోఽలిదుష్కరం ధనత్యాగ ఏవ మయా కార్య ఇతి భావః. ౯. తర్హి నిర్ధనత్వేన దైన్యం స్యాదితి తీత్రత్యాహ. —మనస్విన ఇతి. యాదృశానామప్యర్థినాం. కామోపనయేన కామపూరణేన. దుర్గతిః దైన్యమితి యతో తచ్చోభి భనం భద్రమేవ. భవాదృశానాం తు కామోపనయేన దుర్గతిః. శోభనమితి సు పునర్వ్యక్తవ్యమితి భావః. ౧౦. నను నాయం వటుః కింతు. విష్ణుస్తవ శత్రుగిత్యుక్తం. తర్హి గురవరామేవ దాస్యామి త్యాహ—యజంతీతి. పరశ్చత్రుర్వాస్తు. ౧౧, ౧౨. ఏష ఇతి. యది యశో న జహీసతి. తర్హి యుద్ధే మాం హత్వా. ఏనాం భూమిం హరేత్. శయిత వా. సమ్యక్ జ్ఞాతస్య మమ చిత్తే శ యితేతి వాస్తవోఽర్థః. ౧౩. ఏవమితి. అశ్రద్ధితం అజ్ఞాతశ్రద్ధం. ౧౪—౧౬. వింధ్యావళిరితి. జాలకం ముక్తాభరణవిశేషః తన్వాలావతీ. అవనేజనీనామపాం. కలశం పూర్ణం. ౧౭.—౨౦. తదితి. అవ

కిన్నరా జగుః, మనస్వినానేన కృతం సుదుష్కరం విద్వానదాద్యద్రిపవే జగత్త్రయమ్. ౨౦. తద్వామనం దూపమవర్ధతాద్భుతం హరేరనంతస్య గుణత్రయాత్తకమ్, భూః ఖం దిశో ద్యౌర్వివరాః పయోధయ స్తిర్యజ్ఞృదేవా మునయో యదాసత. ౨౧. కాయే బలిస్తస్య మహావిభూతేస్సహర్షిగాచార్యసదస్య ఏతత్, దదర్శ విశ్వం త్రిగుణం గుణాత్త కే భూతేంద్రియాధాశయజీవయుక్తం. ౨౨. రసామచష్టాంప్రితలేఽథ పాదయోర్మహీం మహీధ్రాః పురుషస్య జంఘయోః, పతత్రిణో జానుని విశ్వమూర్తేరూర్వోర్గణం మారుతమింద్రనేనః. ౨౩. సంధ్యాం విభోర్వాససి గుహ్య విక్షత్*ప్రజాపతీః జఘనే స్వాత్తముఖ్యాః, నాభ్యాం నభః కుక్షిషు సప్తసింధూనుదుక్రమస్యోరసి చర్క్షమాలామ్. ౨౪. హృద్యంగధర్తం స్తనయోర్దురారే ఋతం చ సత్యం చ మనస్యథేందుమ్, శ్రియం చ వక్షస్యరవిందహస్తాం కంఠే చ సామాదిసమస్తవేదాః. ౨౫. ఇంద్రప్రధానానమరాః భుజేషు తత్కర్ణయోః కకుభో ద్యౌశ్చ*మూర్ధ్ని, కేశేషు మేఘాః శ్వసనం నావికాయా మక్ష్యోశ్చ సూర్యం వదనే చ పహ్నిమ్. ౨౬. వాణ్యాం చ ఛందాంసి రసే జలేశం భువోర్నిషేధం చ విధిం చ పక్ష్యసు, అహశ్చ రాత్రిం చ పరస్య పుంసో మన్యుంలలాటే ధరపవ లోభమ్. ౨౭. స్పర్శే చ కామం నృపరేతసాం*భః పృష్ఠేత్వధర్తం క్రమణేఽషు యజ్ఞమ్, ఛాయాసు మృత్యుం హసితే చ మాయాం తనూరుహేఽహ్వషధిజాతయశ్చ*. ౨౮. నదీశ్చ నాడీషు శిలానఖేషు బుద్ధావజం దేవగణాన్మహింశ్చ, ప్రాణేషు గాత్రే స్థిరజంగమాని హరేరనంతస్య విలక్షణాని. ౨౯. సర్వాత్తనీదం భువనం నిరీక్ష్య సర్వే సురాః కశ్శలమాపురంగ. ౩౦. సుదర్శనం చక్రమసహ్యతేజో ధనుశ్చ శార్ఙ్గం స్తనయిత్నుఘోషమ్, పర్జన్యఘోషో జలజః పాంచజన్యః కౌమోదకీ విష్ణుగదా తరస్వినీ. ౩౧. విద్యాధరోఽసిశ్శతచంద్రయుక్తస్తూణోత్తమా

ర్థత. శ్లో. “యద్యద్వటో వాంఛసి తత్ప్రతీచ్ఛ మే”తి. బలినా పూర్వముక్తత్వాత్. గుణత్రయమాత్మనియస్య తత్. అతఏవ భూః భుమిత్యాదయో యద్యస్తి. అసత స్థితవంతః. ౨౧. కాయ ఇతి. ఋత్విగాదినహితో బలిః. తస్య హరేః కాయే. ఏతద్విశ్వం దదర్శ. ౨౨. తదేవ ప్రపంచయతి—రసామిత్యాదిపాదోన్వైస్సప్తభిః—రసామితి. మారుతం గణం వాయుసంఘం. ఇంద్రస్య సేనేవ సేనా యస్యనః. ఇంద్రపదే స్థితత్వాత్. ౨౩. సంధ్యామితి. విక్షత్ విక్షత, అత్తా స్వయం బలిర్దుభ్యో యేహం తా అసురాః. ఋక్షమాలాం నక్షత్రపజ్జ్రిం. ౨౪. హృదీతి. అంగ హే రాజా సమస్తా వేదా శబ్దాః. ౨౫. ఇంద్రేతి. ద్యౌశ్చ ద్యాం చ. ౨౬. వాణ్యామితి. రసే రసనే. ౨౭. స్పర్శఇతి. రేతసా రేతసి క్రమేషు పాదన్యాసేషు ఓషధిజాతయః ఓషధిజాతీశ్చ. ౨౮. నదీరితి. ప్రాణేషు ఇంద్రియేషు. ౨౯. సర్వేతి. సర్వాత్తనీత్యాదివాక్యాంతరం. ౩౦. సుదర్శనమితి. సుదర్శనమిత్యాదీనాం ఈశ్వరముపతస్థ రిత్యుక్త రేణాన్వయః. ౩౧. విద్యాధర ఇతి. విద్యాధరసంజ్ఞోఽసిః శతచంద్రం వర్ష తేన యుక్తః.

వక్షయసాయకౌ చ, సునందముఖ్యా ఉపతస్థురీశం స్వపార్షదముఖ్యాస్సహ లోక
పాలైః. 32. స్ఫురత్కిరీటాంగదమీనకుండల శ్రీవత్సరత్నోత్తమమేఖలాంబరైః,
మధువ్రతస్రగ్వనమాలయావృతో రరాజ రాజా భగవానురుక్రమః (శతవ్రదా
యుక్తమహాఘనో యథా). 33. ఊతిం పదై కేన బలేర్విచక్రమే సభశ్శరీరేణ దిశశ్చ
బాహుభిః, పదం ద్వితీయం క్రమతస్త్రివిప్లవం న వై తృతీయాయ తనీయమణ్వాపి.
ఉరుక్రమస్యాంఘ్రిరుపర్యుపర్యథో మహర్జనాభ్యాం తపసః పరం గతః. 34.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, ఆష్టమస్కంధే, వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—సత్యం సమీక్ష్యాబ్జభవో నభేందుభిర్హతస్వధామద్యు
తిరావృతోఽభ్యగాత్, మరీచిమిశ్రాఋషయో బృహద్ద్వితాస్సనందనాద్యా సరదే
వయోగినః. ౧. వేదోపవేదానియమానయాన్వితాస్త్రక్లేతిహాసాంగపురాణసం
హితాః, యే చాపరే యోగసమీరదీపితజ్ఞానాగ్నినా రంధితకర్తృకల్తమః. ౨. వవం
దిరే యత్ స్తరణానుభావతస్సాన్వయంభువం ధామగతా అకర్తృకం, అథాంశుయే
ప్రోన్నమితాయ విష్ణోరుపాహరత్పద్మభవోఽర్హణోదకమ్. 3. సమర్చ్య భక్త్యాభ్యగృ
ణాచ్ఛుచిశ్రవా యన్నాభిపంకేరుహసంభవస్సన్వయమ్. ౪. ధాతుః కమండలుజలం

సునందముఖ్యాః సునందాదయశ్చ తపివ పార్షదముఖ్యాః. 32. స్ఫురత్కిరీ. మీనకుండలే మగరకుండలే
స్ఫురంతి కిరీటాదీని యస్య సః. మధువ్రతానాం స్రజో యస్యాః. తయా పదమాలయా శ్రీవత్సా
దిభిశ్చావృతో వ్యాప్తః. 33. ఉరుక్రమత్వమేవాహ—ఊతిమితి. ద్వితీయం పదం క్రమతో విక్షి
పతస్త్రివిప్లవం తదీయం కించిన్తాత్రం జాతం. తృతీయాయ తు న కించిదపి తత్ర హేతవః. ఉరుక్ర
మస్యాంఘ్రిః త్రివిప్లవాదుపర్యుపరి గచ్ఛత్. మహర్జనాభ్యాం తపసశ్చ పరం గతః. సత్యలోకం
గత ఇతి. 34.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, విశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకవింశే పదా పూర్తిమిషేణ బలిబుధనం, విష్ణునా కృతముత్కర్షం తస్య ఖ్యాప
యితుం జనే.” ఉరుక్రమస్యాంఘ్రిః. తపసః పరం గత ఇత్యుక్తం. తతః కిం వృత్తం కదాహ.—
సత్యమితి. సత్యం సత్యలోకం ప్రాప్తం. తమంఘ్రిం సమీక్ష్యాబ్జభవోఽభ్యగాత్. తదా మరీచిమిశ్రాః
ఋషయశ్చేతి. ద్వయోరన్వయః. కథంభూతోఽబ్జభవః హరేరంఘ్రిర్నఖా ఏడిందవః. తైర్లతా
స్వధామ్నాద్యుతిర్యస్య తం తస్య లోకం స్వయం చ తైరావృతః ఛన్నః. హే సరదేవ. బృహ
ద్ద్వితాః యోగినశ్చ. ౧. వేదేతి. అంగాని శిక్షాదీని. పురాణాని. తత్సంహితాశ్చ యోగపివ
సమీరః. తేన దీపితం జ్ఞానమేవాగ్నిస్తేన రంధితం దగ్ధం కర్తృకల్తవం కర్తృమలం యేమాం తే. ౨.
వవందిర ఇతి. తే సర్వే తమంఘ్రిం వవందిరే యస్యాంఘ్రిః స్తరణానుభావతః అకర్తృకం కర్తృభిర
ప్రాప్యం. విష్ణోరంశుయే. 3. సమర్చ్యేతి. స్వయం యస్య నాభిపంకేరుహసంభవః. తస్య విష్ణోరం

తదురుక్రమస్య పాదావనేజనపవిత్రతయా నరేంద్ర, స్వర్ధన్యభూన్నభసి సంప్రతి
 నిర్తమార్జి లోకత్రయం భగవతో విశదేవకీర్తిః. బ్రహ్మదయో లోకనాథాః స్వనా
 థాయ సమాదృతాః, సానుగా బలిమాజహ్రుస్సంక్షిప్తాత్తవిభూతయే. ౬. తోయై
 స్సమర్హైస్సగ్భిర్దివ్యగంధానులేపనైః, ధూపదీపైస్సురభిభిర్లాజాక్షతఫలోత్తమైః.
 ౭. స్తవనైర్జయశబ్దైశ్చ తద్విర్యమహిమాంకితైః, నృత్తవాదిత్రగీతైశ్చ శంఖదుందుభిని
 స్వనైః. ౮. జాంబవాన్మృతాధిపతిర్భేరిశబ్దైర్నోజవః, విజయం దిక్షు సర్వాసు మహో
 త్సవమఘోషయత్. ౯. మహీం సర్వాం హృతాం దృష్ట్వా త్రిపదవ్యాజయాచ్ఛయా,
 ఊచుస్స్వభర్తురసురా దీక్షితస్యాత్యమర్షితాః. ౧౦. దైత్యా ఊచుః—న వా ఆయం
 బ్రహ్మబంధుర్విష్ణుర్తాయావినాం వరః, ద్విజరూపప్రతిచ్ఛన్నో దేవకార్యం చికిర్షతి.
 ౧౧. అనేన యాచమానేన శత్రుణా వటురూపిణా, సర్వస్వం నో హృతం భర్తుర్నయ్య
 స్తదండస్య బర్హిషి. ౧౨. సత్యవ్రతస్య సతతం దీక్షితస్య విశేషతః, నాన్యతం భాషి
 తుం శక్యం బ్రాహ్మణస్య దయావతః. తస్మాదస్య వధో ధర్మో భర్తుశ్శుక్రాక్షణం
 చ నః. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యాయుధాని జగ్రహుర్బలేరనుచరాసురాః,
 తే సర్వే వామనం హంతుం శూలపట్టసపాణయః. ౧౪. అనిచ్ఛంతో బలేరాజ్ఞాం
 ప్రాద్రవన్ జాతమన్యవః, తానభిద్రవతో దృష్ట్వా దితిజానేకపాన్మృష. ౧౫. ప్రహ
 స్యానుచరా విష్ణోః ప్రత్యషేధన్నదాయుధాః, నందస్సనందోఽథ జయో విజయః
 ప్రబలోద్భవౌ. ౧౬. కుముదః కుముదాక్షశ్చ విష్వక్సేనః పత్తత్త్రిరాట్, జయంత
 శ్శుభ్రతదేవశ్చ పుష్పదంతోఽథ సాత్త్వతః. ౧౭. సర్వే నాగాయుతప్రాణాశ్చ
 మూస్తే జఘ్నురాసురీః, హన్యమానాన్ స్వకాన్ దృష్ట్వా పురుషానుచరైర్బలిః.
 ౧౮. వారయామాస సంరభ్ధాన్ కావ్యశాపమనుస్థరన్. ౧౯. బలి రువాచ—హే
 విప్రచిత్తే హే రాహో హే హే తే శ్రూయతాం వచః, మాయుధ్యత నివర్తధ్వం
 న నః కాలోఽయమర్థకృత్. ౨౦. యః ప్రభుస్సర్వభూతానాం సుఖదుఃఖోపపత్తయే,
 తం నాతివర్తితుం దైత్యాః పౌరుషైరీశ్వరః పుమాన్. ౨౧. యో నో భవాయ
 ప్రాగాసీదభావాయ దివౌకసామ్, స ఏష భగవానద్య వర్తతే తద్విపర్యయమ్. ౨౨.

మృం సమ్యభ్యర్చ్య. ౪. ధాతురితి. లోకత్రయం. నిర్తమార్జి పవిత్రయతి. ౫. బ్రహ్మదయ ఇతి.

సంక్షిప్తా ఉపసంహృతా ఆత్మవిభూతిః స్వవిస్తారో యేన తస్మై యథాపూర్వం వామనరూపేణ స్థితా
 యేత్యర్థః. ౬—౯. మహీమితి. త్రిపదవిషయా. యా యాచ్ఛా. తయా. స్వభర్తుర్బలేర్మహీం హృతాం
 దృష్ట్వా. ఊచుః. ౧౦. మూచుః తదాహ—సాధ్యైస్త్రిభిః. నేతి. ౧౧—౧౩. ఇతీతి. అనుచ
 రాశ్చ తే అనురాశ్చ. ౧౪—౧౯. హే విప్రచిత్తే ఇతి. అర్థకృత్. అనుకూలః. ౨౦. యఇతి.

పౌరుషైస్తం కాలమతివర్తితుం పుమాన్. నేశ్వరః సమర్థో న భవతి. ౨౧—౨౩. భవద్భిరితి. హరే

బలేన సచివైర్బుధ్యా దుర్దైర్మంత్రైషథాదిభిః, సామాదిభిరుపాగ్నైశ్చ కాలం నాత్యేతి
 వై జనః. ౨౩. భవద్భిర్నిర్జితా హ్యేతే బహుశోఽనుచరా హరేః, నైవేనేద్దైస్త
 ఏవాద్య యుధి జిత్వా నదంతి నః. ౨౪. ఏతాన్ వయం విజేష్యామో యది దైవం
 ప్రసీదతి, తస్మాత్కాలం ప్రతీక్షధ్వం యో నోఽర్థత్వాయ కల్పతే. ౨౫. శ్రీశుక
 ఉవాచః—పత్యుర్నిగదితం శ్రుత్వా దైత్యదాసవయూథపాః, రసాన్నివివిశూ
 రాజన్ విష్ణుపారిషదార్దితాః. ౨౬. అథ తార్ష్యసుతో జ్ఞాత్వా విరాట్ప్రభు
 చికిర్షి తమ్, బబంధ వారుణైః పాశైర్బలిం సుత్యేఽహని క్రతౌ. ౨౭. హాహాకారో
 మహానాసీద్రోదస్యోస్సర్వతో దిశం, నిగృహ్యనూణేఽసురపతౌ విష్ణునా ప్రభ
 విష్ణునా. ౨౮ తం బద్ధం వారుణైః పాశైర్బగవానాహ వామనః, నష్టక్రియం స్థిరం
 ప్రాజ్ఞముదారయశసం నృప. ౨౯. పదాని త్రిణి నత్తాని భూమేర్తపశ్యం త్వయా
 సుర, ద్వాభ్యాం క్రాంతా మహీ సర్వా తృతీయముపకల్పయ. ౩౦. యావత్తపత్యసా
 గోభిర్యావదిదుస్సహోడుభిః, యావదగ్నిస్సప్తన్యస్తావతి భూరియం తవ. ౩౧. పదై
 కేన మయా క్రాంతో భూర్లోకః ఖం దిశ స్తనోః, స్వర్లోకస్తు ద్వితీయేన పశ్యతస్తే
 స్వమాత్తనా. ౩౨. ప్రతిశ్రుతమదాతుస్తే నిరయం వాస ఇష్యతే, విశ త్వం నిరయం
 తస్మాద్గురుణా చానుమోదితః. ౩౩. వృథా మనోరథస్తస్య దూరః స్వర్గః పత
 త్యధః, యోఽర్థినేఽర్థం ప్రతిశ్రుత్య నాలం తదుపపాదనే ౩౪. విప్రలబ్ధో దదా
 నీతి త్వయాహం చాధ్యమానినా, తదలీకఫలం భుజ్త్వ నిరయే కతిచిత్సమాః. ౩౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, వామనచరిత్రే
 ఏకవింశోఽధ్యాయః.

రసుచరా దేవాః దైవేన ఇద్దైస్తమృద్దైర్భవన్భిః. ౨౪. ఏతానితి. అర్థత్వాయ అనుహల్యాయ. ౨౫.
 ౨౬. అథేతి. విషు. పక్షిషు రాజత ఇతి విరాట్ ప్రభోచ్చిక్షింతం జ్ఞాత్వా. అయమర్థః. అస్య సర్వ
 స్వాపహారేణ. మమేత్యభిమానం సంత్యాజితం. ఇదానీం దేహస్వీకారేణాహంకారమపి త్యాజయిత్వా
 పరమానుగ్రహం కర్తుమిచ్ఛతి, న చానేన తుల్యోఽన్యః కోఽపి సత్యసంగో భీరో యస్తీతి తద్యథః
 ప్రత్యాఖ్యాపనార్థం కించిద్యాతయితుమపీచ్ఛతీతి ప్రభోరభిప్రాయం జ్ఞాత్వా తం బబంధేతి. సౌత్యే
 ఽహని సోమాభిషవదినే. ౨౭. హాహాకార ఇతి. రోదస్యోః ద్యావాపృథివ్యోః. ౨౮-౩౦. యావదితి.
 అసౌశూర్యః. ౩౧. పదేతి. మయా ఆత్మనేత్యన్వయః. ప్యాపినేత్యర్థః. ఖం చ దిశశ్చ. తనోః కన్యాః
 తే స్వం త్వదీయం సర్వస్వం. ౩౨. ప్రతిశ్రుతమితి. గురుణా శుక్రేణానుమోదితస్సౌ. ౩౩. ఏవ
 ముక్తేఽపి నిరయపరిహారార్థం స్వర్గాద్భృంశపరిహారార్థం చ మనోరథం కర్వంతం ప్రత్యాహ. —
 వృధేతి. యః ప్రతిశ్రుతస్యాప్రదానేన. యాచకం విప్రలబ్ధతే. తస్య మనోరథో వృథైవ.
 స్వర్గశ్చతస్య దూరత ఏవ. సచాధఃపతత్యేవ. ౩౪. విప్రలబ్ధ ఇతి. త్వయాహం విప్రలబ్ధః. తస్మాదలీక
 ఫలం నిరయే భుంక్ష్యేత్యర్థః. ౩౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం విప్రకృతో రాజన్ బలిర్భగవతాసురః, భిద్యమా
 నోఽప్యభిన్నాత్తా ప్రత్యాహవిక్లబం వచః. ౧. బలిరువాచ:—యద్యుత్తమశ్లోక
 భవాన్త మేరితం వచో హ్యలీకం సురవర్య మన్యతే, కరోమ్యుతం తన్న భవేత్ప్ర
 లంభనం పదం తృతీయం కురు శీర్షి మే నిజమ్. ౨. బిభేమి నాహం నిరయాత్పదచ్యు
 తో న పాశబంధాద్వ్యసనాద్దురత్యయాత్, నైవార్థకృచ్ఛాద్భవతో వినిగ్రహాద
 సాధువాదాద్భృశముద్విజే యథా. ౩. పుంసాం శ్లాఘ్యమహం మన్యే దండమ
 ర్హత్తమార్పితమ్, యన్న మాతా పితా భ్రాతా సుహృదశ్చాదిశంతి హి. ౪.
 త్వం నూనమసురాణాం నః పారోక్ష్యః పరమో గురుః, యో నోఽనేకమదాం
 ధానాం విభ్రంశం చతురాదిశత్. ౫. యస్మిన్ నైరానుబంధేన రూఢేన విబుధే
 తరాః, బహవో లేభిరే సిద్ధిం యాముహైకాంతయోగినః. ౬. తేనాహం నిగృహీ
 తోఽస్మి భవతా భూరికర్తృణా, బద్ధశ్చ వారుణైః పాశైర్నానువ్రీడే న చ వ్యధే.
 ౭. (సుశోభనమిదం మన్యే మమ శ్లాఘ్యతమం ప్రభో, యో మాం బబంధ చోద్ధ
 ర్తుం భూత్వా మే హ్యక్షిగోచరః.) ౮. పితామహో మే భవదీయసంమతః ప్రహ్లాద
 ఆవిష్కృతసాధువాదః, భవద్విపక్షేణ విచిత్రవైశసం సంప్రాపిత స్త్వత్పరమః

“శ్లో. ద్వావింశే తు ప్రసన్నస్కౌ ప్రస్థాప్య సుతలం బలిం. ధత్వా వరాన్ హరిర్నూనం
 గత్వా తద్ద్వారఫోఽభవత్. సమర్పితతనూవిత్తనిర్మలాచలభక్తిభిః, చలతో బలినా చిత్రం స్వమేవార్ప
 యదచ్యుతః”. ఏవమితి. విప్రకృతః అవకృతః. భిద్యమానః సత్యాచ్ఛాల్మమానోఽసి నిశ్చలచిత్తో బలిః.
 ౧. యదీతి. హే ఉత్తమశ్లోకేతి కటాక్షప్రార్థనాసూచకః. మమ వచ ఈరితం ప్రతిశ్రుతం. న
 తావదలీకం. త్వయా కపటేన వామనతయా భిక్షిత్వా రూపాన్తరస్యావిష్కృతత్వాత్ ఏవమపి యది
 భవానలీకం అన్యతం మన్యతే. తథాపి ఋతమేవాహం కరోమి. మదుక్తం విప్రలంభనం న భవతు.
 మే శీర్షి నిజం తృతీయం పదం కురు. న చ ద్వాభ్యాం విశ్వం క్రాంతవతః మే తవ శిరః పదపర్యాప్తం
 న భవతీతి మన్యేథాః విత్తేన చేత్ పదద్వయం జాతం. తర్హిదమధికమేవ స్యాత్. విత్తాదపి విత్త
 వతోఽధికత్వాదితి భావః. ౨. నను. శ్లో. ‘అపదర్థే ధనం రక్షేద్దారాన్ రక్షేద్ధనైరపి, ఆత్మానం సంతతం
 రక్షేద్దారైరపి ధనైరపీత్యాదివచనాదాత్మభయపరిహారాయ సర్వస్వం త్యజ్యతే. త్వం తు కుతో భీత
 స్సన్నాత్మానం న పాసి? అత ఆహ—బిభేమితి. అసాధువాదాత్ అపకిర్యే. యథాహం భృశము
 ద్విజే. తథా నిరయాదిభ్యో న బిభేమి. ౩. నను మయా కృతాత్ నిగ్రహాత్తవాపకీర్తిర్జ్ఞాతైవ నైవే
 త్యాహ—పుంసామితి. అర్హత్తమైరర్పితం దండం. మాత్రాదయోఽసి న హ్యదిశంతి నైవార్పయంతి.
 హితైషిణా త్వయా. నిగృహీతోఽహం శ్లాఘ్య ఏవాస్మీతి భావః. ౪. నన్వహం దేవానాం హితైషీ
 నాసురాణాం. తత్రాహ—త్వమితి. పారోక్ష్యః శత్రుచ్ఛలేన వర్తమానః. ౫. శత్రుత్వం తు పునర్భ
 క్తానివాస్తాననుగృహీతుమేవేత్యాహ—యస్మిన్నితి. ఉ అహో. హ ప్రసిద్ధా. ౬. అతో మమ సాత్రులజ్ఞా
 నాపి దుఃఖమిత్యాహ—తేనేతి. తేన గురుణా భవతా. ౭. ౮. కించ యోజయం దంధరూపో మమాను

స్వపితౄః ౯. కిమాత్తనానేన జహతి యోఽంతతః కిం రిక్తహారైస్సృజనాఖ్యద
 స్యుభిః, కిం జాయయా సంసృతిహేతుభూతయా మర్త్యస్య గేహైః కిమిహాయుషో
 వ్యయః. ౧౦. ఇత్థం స నిశ్చిత్య పితామహా మహానగాధబోధో భవతః పదాం
 బుజమ్, ధృవం ప్రపేదే హ్యకుతోభయం జనాచ్ఛీతస్సృజక్షక్షపణస్య సత్తమః. ౧౧.
 అథాహమప్యాత్మరిపోస్తవాంతికం దైవేన నీతః ప్రసభం త్యాజితశ్రీః, ఇదం
 కృతాంతాంతికవర్తి జీవితం యయా ధృవం స్తబ్ధమతిర్న బుధ్యతే. ౧౨ శ్రీశుక
 ఉవాచః—తస్యైత్థం భాషమాణస్య ప్రహ్లాదో భగవత్ప్రియః, అజగామ కురుశ్రేష్ఠ
 రాకాపతిరివోట్థితః. ౧౩. తమింద్రనేనస్సృపితామహం శ్రీయా విరాజమానం
 నళినాయతేక్షణమ్, ప్రాంశుం పిశంగాంబరమంజనత్వైషం ప్రలంబబాహుం సుభగం
 సమైక్షత. ౧౪. తస్మై బలిర్వారణపాశయంత్రితస్సమర్హణం నోజహాన పూర్వ
 వత్, ననామ మూర్ధ్నా శ్రువిలోలలోచనస్సప్రీడనీచీనముఖో బభూవ హ. ౧౫.
 స తత్రహాసీనముదీక్ష్య సత్పతిం హరిం సుసందాద్యమగైరుపాసితం, ఉపేత్య
 భూమా శిరసా మహామనా ననామ మూర్ధ్నా పులకాశ్రువిక్లబః. ౧౬. ప్రహ్లాద
 ఉవాచః—త్వయైవ దత్తం పదమైంద్రమచ్యుతం హృతం తదేవాద్య తథైవ
 శోభనమ్, మన్యే మహానస్య కృతో హ్యనుగ్రహో విభ్రంశితో యచ్ఛ్రియ ఆత్మ
 మోహనాత్. ౧౭. యయా హి విద్వానపి ముహ్యతే యతస్తాం కో విచక్షే గతి

గ్రహస్త్వయా కృతః. స తు త్వద్భక్తపాత్రత్వేన. న త్వహమనుగ్రహస్య పాత్రమిత్యాశయినాహ-
 పితామహ ఇతి. భవదీయానాం సంమతః యతః. ఆవిష్కృతః సాధుచిహ్నో యస్య త్వహివ జగమః
 ఆశ్రయో యస్య సః. అతః భవతో విపక్షేణ వినిష్ఠా. హిరణ్యకశిపునా విచిత్రం జైశనం హింసాం
 సంప్రాపితోఽపి దేహాదీనామసారతాం నిశ్చిత్య. అకుతోభయం ధృవం చ భవతః సాదవద్దమేవ ప్ర
 పేదే. అథ తస్మాదహమసి దైవేన తస్యైవ భాగ్యేన తవాంతికం నీత ఇతి చతుర్థామవ్యయః. ౯.
 కిమితి. అంతతః ఆయుషోఽంతే రిక్తహారైః పుత్రైః. ఇహ గేహేషు. కేవలమాయుషో వ్యయ ఏవ. న
 తు సుఖం కించిత్. ౧౦. ఇత్థమితి. సః ప్రసిద్ధో మహాత్. స్వపక్షం జైత్యులం యచయతీతి భా.
 తస్యాపి. ౧౧. అథేతి. అథ తస్మాత్. అహమసి దైవేన తస్యైవ భాగ్యేన. తవాంతికం నీతః. ప్రసభం
 బలాత్. త్యాజితా శ్రీర్యస్య. యయా శ్రియా. స్తబ్ధమతిః. స పుమాత్. ఇదం జీవితమధ్రువం న
 బుధ్యతే. కథంభూతం. కృతాంతస్యాంతికవర్తిమృత్యోః సన్నిహితం. ౧౨. తస్మేతి. రాకాపతిః
 పూర్ణేందుః. ౧౩. తమితి. అంజనత్వైషం శ్యామం. ౧౪. తస్మా ఇతి. స్వకృతాహంకారాదిరూపాపరా
 ధస్తరణేన. సప్రీడం. నీచీనమథోముఖం. యస్య సః. ౧౫. సఇతి. శిరసా నమస్సేద. ఉపేత్య మూర్ధ్నా
 ననామ బలేస్తక్కుతమనుగ్రహం దృష్ట్వా. పులకైరశ్రుభిశ్చ విక్లబః విహ్వలః. ౧౬. త్వయేతి. న
 హ్యైంద్రం పదమేతదీయం త్వయాపహృతం. కింతు స్వీయమేవ పునః స్వీకృతం. తచ్చ శోభన
 మేవ కృతం. తత్ర హేతుః—మన్య ఇతి—యద్యస్తాత్. శ్రీరేవ యదాత్మనో మోహనం. తస్మా
 ద్విభ్రంశితః. ౧౭. విమోహనత్వమేవాహ—యదేతి. యయా శ్రియా. విద్వానపి. యతః సంయ

మాత్తనో యథా, తస్మై నమస్తే జగదీశ్వరాయ నారాయణాయాఖిలకర్తసాక్షిణే.
 ౧౮. శ్రీశుక ఉవాచః—తస్యానుశృణ్వతో రాజన్ ప్రహ్లాదస్య కృతాంజలేః,
 హిరణ్యగర్భో భగవానువాచ మధుసూదనమ్. ౧౯. వింధ్యావళిరువాచః—బద్ధం
 వీక్ష్య పతిం సాధ్వీ తత్పత్నీ భయవిహ్వలా, ప్రాంజలిః ప్రణతోపేంద్రం బభాషే.
 శ్రుముఖీ నృప. ౨౦. క్రీడాధిమాత్తన ఇదం త్రిజగత్కృతం తే స్వామ్యం తు తత్ర
 కుధియో పర ఈశ కుర్యుః, కర్తుః ప్రభోస్తవ కిమస్యత ఆవహంతి త్యక్తప్రాయ
 స్త్వదవరోపితకర్తృవాదాః. ౨౧. బ్రహ్మోవాచః—భూతభావన భూతేశ దేవ
 దేవ జగన్తయ, ముంచైనం హృతసర్వస్వం నాయమర్హతి నిగ్రహమ్. ౨౨. కృతాన్వి
 నేన తు దత్తా భూర్లోకాః కర్తార్ధితాశ్చ యే, నివేదితం చ సర్వస్వమాత్మా విక్ల
 బయా ధియా. ౨౩. యత్పాదయోరచలధీస్సలిలం ప్రదాయ దూర్వాంకురైరపి
 విధాయ సతీం సపర్యాం, అత్యుత్తమాం గతిమసౌ లభతే త్రిలోకీం దాశ్వానవిక్ల
 బమనాః కథమార్తిమృచ్ఛేత్. ౨౪. శ్రీవామన ఉవాచః—బ్రహ్మన్ యమను
 గృహ్లామి తద్విత్తం విధునోమ్యహం, యన్తదః పురుషస్తస్మిన్ లోకం మాం చావ
 మన్యతే. ౨౫. యదా కదాచిజ్జీవాత్మా సంసరన్ని జకర్తభిః, నానాయోనిష్వసీశోఽయం

తోఽసి. ముహ్యతే తస్యాం సత్యాం శోఽన్యః పుమానాత్మనో గతిం తత్త్వం యథావత్. విచక్షే
 పశ్యతి తస్మై మహాకారుణికాయ. ౧౮. తస్యేతి. తస్య ప్రహ్లాదస్యానుశృణ్వతః. ఉవాచేతి కించిద్వత్తుం.
 ప్రవృత్త ఇత్యర్థః. ౧౯. తదైవ వింధ్యావళిరపి వత్తుం ప్రవృత్తా. తాం చ సంమానయత్. హిరణ్య
 గర్భః ఊణం తూష్ణిం స్థితః. అతస్తస్యా ఏవ వాక్యం ప్రథమమవతారయతి—బద్ధమితి. ౨౦. క్రీడేతి.
 త్రిజగతః కర్తుః. ప్రభోః పాలకస్య. ఆస్యతః సంహర్తుశ్చ ఈశ్వరస్య తవాన్యే కిమావహంతి కిం
 సమర్పయంతి. త్వయావరోపితః కర్తృవాదః. కర్తారః స్వతంత్రా వయమితి. వాదమాత్రమపి యేషాం
 తే. ఆయం భావః. లోకత్రయం సమర్పితం. తృతీయపాదాయ దేహం సమర్ప్య ప్రతిశ్రుతం
 ఋతం కరోమితి దేహాదిషు స్వామ్యావిష్కారేణ బ్రువన్నయం కుబుద్ధిర్నిర్లజ్జశ్చ యతస్తస్వమేవ
 సర్వస్యాసి స్వామి. అతో మందబుద్ధిమేనం కేవలం కృపయా విముచ్య పాలయేతి. ౨౧. తదేవం
 ప్రహ్లాదస్య వింధ్యావళేశ్చ పరమార్థోక్త్యా. ప్రసన్నో హరిః. బ్రహ్మతు. లోకదృష్ట్యైవ విజ్ఞాపయతి
 త్రిభిః—భూతభావనేతి. ౨౨. నిగ్రహనర్హత్వే హేతుః—కృత్యేతి. సర్వస్వమేవాహ—ఆత్మేతి.
 ౨౩. తదేవ కైముతికన్యాయేనాహ. —యదితి. యస్య తవ. పాదయోః సలిలమాత్రమపి. ప్రదాయ
 సర్వోఽపి జనః. అత్యుత్తమాం గతిం ప్రాప్నోతి. తస్మై తుభ్యం. అసౌ బలిః త్రిలోకీం. దాశ్వాన్,
 దత్తవాన్. ఆర్తిం కథం ప్రాప్నుయాత్. ౨౪. నవ్వర్థాపహరః శోఽయమనుగ్రహః తత్రాహ. —
 బ్రహ్మన్నితి. యన్తదో యైర్భక్తైర్దో యస్య సః. అతఏవ. స్తబ్ధ అనమ్రస్సత్. మదస్తంభహేతునా
 మర్థానామపహర ఏవానుగ్రహ ఇత్యర్థః. ౨౫. దుర్లభం పురుషజన్త కథంచిల్లబ్ధవతో జీవస్య. జన్మాది
 నిమిత్తో గర్భో మహాహనికరః తస్య చ నాశో మదనుగ్రహదేవేత్యాహ—ద్వాభ్యాం. యదేతి, అసీశః

పౌరుషీం గతిమాప్రజేత్. ౨౬. జన్తకర్తవయోరూపవిద్యైశ్వర్యధనాదిభిః, యద్య
 స్య న భవేత్స్థంభస్తత్రాయం మదనుగ్రహః. ౨౭. మానస్తంభనిమిత్తానాం జన్తా
 దీనాం సమంతతః, సర్వశ్రేయఃప్రతీపానాం హంత ముహ్యేన్న మత్పరః. ౨౮. ఏష
 దానవదైత్యానామగ్రణీః కీర్తివర్ధనః, అజైషీదజయాం మాయాం సీవన్నపి న
 ముహ్యతి. ౨౯. క్షీణార్ధిర్భ్రంశితః స్థానాత్క్షిప్తో బద్ధశ్చ రశ్మిభిః జ్ఞాతిభిశ్చ పరిత్యక్తో
 యాతనామనుయాపితః. ౩౦. గురుణా భర్త్సితశ్శస్త్రో జపశ్చ సత్యం న సుప్రతః,
 ఛలైరుక్తో మయా ధర్తో నాయం త్యజతి సత్పథమ్. ౩౧. ఏష మే ప్రాపితం స్థానం
 దుష్ప్రేషమమరైరపి, సావణ్ణేరంతరస్యాయం భవితేంద్రో మహాశ్రయః. ౩౨. తావ
 త్సుతలమధ్యాస్తాం విశ్వకర్త వినిర్జితం, యత్రాథయో వ్యాధయశ్చ క్షమస్తుద్రిః
 పరాభవః, నోపవర్గో నివసతాం సంభవంతి మమేక్షయా. ౩౩. ఇంద్రసేన మహారాజ
 యాహి భో భద్రమస్తు తే, సుతలం స్వర్గిభిః ప్రాధ్యం జ్ఞాతిభిః పరివారితః. ౩౪.
 న త్వామభిభవిష్యంతి లోకేశాః కిముతాపరే, త్వచ్ఛాసనాతిగాః వైత్యాంశ్చక్రం
 మే సూదయిష్యతి. ౩౫. రక్షిష్యే స్వతోఽహం త్వాం సానుగం సపరిచ్ఛవం, సదా
 సన్నిహితం వీరం తత్ర మాం ద్రక్ష్యతే భవాన్. ౩౬. తత్ర దానవదైత్యానాం
 సంగాత్తేభావ ఆసురః, దృష్ట్వా మమానుభావం వై సద్యః కుంతో వినంక్ష్యతి. ౩౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, ద్వావింశోఽధ్యాయః.

పరతంత్రస్సౌ. నిజైః కర్తృభిర్నానాయోనిషు క్రిమికీటాదిషు సంసరన్. ౨౬. జన్తేతి. తత్ర
 పౌరుష్యాం గతే. జన్తాదిభిరస్య. యది స్తంభో న భవేత్. తస్మి ఆయం మదనుగ్రహ ఏవ. ౨౭.
 కథం తస్మి. ధ్రువాదిభ్యోఽర్థసంపదః. అదదా ఇతి చేత్తత్రాహ—మాసేతి. మానవివ స్తంభః ఆన
 మ్రతా. తస్య నిమిత్తభూతానాం. సమంతతః సర్వశ్రేయః ప్రతికూలానాం జన్తాదీనాం. సత్త్వేఽపి.
 జన్తాదిభిరితి వా. హంత హేబ్రహ్మన్. మత్పరో న ముహ్యేత్. అతో భక్తస్త్రిచ్ఛయా సంపదోఽపి
 దదామి. అభక్తస్తు ముహ్యేదితి. తదహంకారాపహరూపమేవ తస్మానుగ్రహం కరోమితి భావః.
 ౨౮. అస్య చేదానీం మత్పరత్వాదవ్యైః దుష్ప్రేషమపి దాస్యామితివత్తుం. తస్య మోహభావ
 మాహ—త్రిభిః. ఏష ఇతి. శ్లో. న హ్యేతస్మిన్కులే కల్పిన్నిస్సత్త్వః కృషణః పుమానిత్యాదీనా.
 ఛలై రేవ యయా ధర్త ఉక్తః. తథాపి తం ధర్తం. ఆయం న త్యజతి. అతః సత్యవాన్. ౨౯-౩౧.
 ఏషఇతి. మే మయా. మహాశ్రయః ఆహమేవాశ్రయః పాలతోయస్య సః. ౩౨. స్థానం ప్రాపిత ఇతి
 యమక్తం. తదేవ స్థానమాహ—తావదితి. తావత్సావర్ణిమన్వంతరపర్యంతం సుతలమధ్యాస్తాం. అధివ
 సత్విత్యర్థః. యద్యస్తిన్నివసతాం ఆధ్యాదయః. మమేక్షయా న సంభవంతి. ౩౩. ఏవం బ్రహ్మాణం
 ప్రత్యుక్త్వా కరుణాపరవశః సాక్షాద్బలిం ప్రత్యాహ—చతుర్భిః. ఇంద్రసేనేతి. ౩౪. సేతి. త్వచ్ఛా
 సనం. అతిగచ్ఛంతి అతివర్తంత ఇతి తథా. తాన్. ౩౫. తథాపి భగవద్వియోగాత్తదనిచ్ఛంతం
 ప్రత్యాహ—రక్షిష్య ఇతి. ౩౬. తలేతి. సంగాద్య ఆసురో భావః న వినంక్ష్యతి. ౩౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్తవంతం పురుషం పురాతనం మహానుభావోఽ
ఖలసాధుసమ్మతః, బద్ధాంజలిర్బాషకశాకులేక్షణో భక్త్యుద్ధతో గద్గదయా గిరా బ్రవీత్
౧. బలిరువాచః—అహో ప్రణామస్య కృతస్సముద్యమః ప్రపన్న భక్తార్థవిధౌ సమా
హితః, యల్లోకపాలై స్త్వదనుగ్రహణోఽమరై ర్లబ్ధపూర్వోఽపశదేఽసురేఽర్పితః. ౨.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్త్వా హరిమానమ్య బ్రహ్మాణం సభవంతతః, వివేశ సుతలం
ప్రీతో బలిర్ముక్తస్సహానుగైః. ౩. ఏవమింద్రాయ భగవాన్ ప్రత్యానీయ త్రివిష్ట
పమ్, పూరయిత్వా దితేః కామమశాసత్సకలం జగత్. ౪. లబ్ధప్రసాదం నిర్ముక్తం
పాత్రం వంశధరం బలిమ్, నిశామ్య భక్తిప్రవణః ప్రహ్లాద ఇదమబ్రవీత్. ౫. ప్రహ్లాద
ఉవాచః—నేమం విరించో లభతే ప్రసాదం న శ్రీర్న శర్వః కిముతాపరే యే, యన్నో
సురాణామపి దుర్గపాలో విశ్వాభివంద్యై రభివందితాంఘ్రిః. ౬. యత్పాదపద్మమకరం
దనిషేవణేన బ్రహ్మాదయశ్శరణదాశ్ను వతే విభూతిమ్, కస్తాద్వయం కుసృతయః ఖల
యోనయస్తే దాక్షిణ్యదృష్టిపదవీం భవతః ప్రణీతాః. ౭. చిత్రం తవేహితమహో*
మితయోగమాయాలీలావిస్మయభువనస్య విశారదస్య, సర్వాత్మనస్సమదృశో విషమ
స్వభావోభక్తప్రియో యదపి కల్పతరుస్వభావః. ౮. శ్రీభగవానువాచః—వత్స

హ్లో. “త్రయోవింశే బలా యాతే సుతలం సపితామహే, ఉపేంద్రేణ దివం గత్వా పూర్వ
వన్తోదతే హరిః.” ఇతీతి. బాష్పస్య కళాభిః. బిందుభిః ఆకులే ఈక్షణే యస్య. భక్త్యా ఉద్గళః
ఉత్కంఠః. ౧. అహో ఇతి. అహో. త్వత్ప్రణామస్య. మహిమా యదర్థం కృతః. సముద్యమ ఏవ
ప్రపన్నానాం భక్తానాం. యోఽర్థః తస్య విధౌ అభక్తేఽపి తస్య సంపాదనే. సమాహితః అప్రమత్త
స్సృక్ స్థితః. కుతః. యేనోద్యమేన లోకపాలై రమరైః. సత్త్వప్రధానై రపి. అలబ్ధపూర్వ స్త్వదనుగ్రహః.
అపశదే నీచే. రాజసే మయి. అర్పితః. ఆయం భావః. పరమేశ్వరాయ తుభ్యం. అహం వరాకస్త్రి
లోకీం దత్తవానిత్యేతదాస్తామ్. ప్రణామోఽపి న సమ్యక్కృతః కింతు తదర్థముద్యమమాత్రం కృతం.
తేన తపోదానాదికర్తృకోటిభిరవ్యులభ్యస్తదనుగ్రహస్సంపాదితః. అహో త్వత్ప్రణామప్రభావాశ్చర్య
మితి. ౨. ౩. ఏవమితి. అశాసత్ ఉపేంద్రస్సృక్ పాలయామాస. ౪. ౫. నేతి. దుర్గపాలః
రక్షిష్యే సర్వతోఽహమిత్యుక్తత్వాత్. ౬. యదితి. హే శరణద ఆశ్రయద. యే కుసృతయః
దుర్వృత్తాః. ఖలయోనయః ఉగ్రజాతయశ్చ. తే వయం తస్య భవతో దాక్షిణ్యదృష్టేః పదవీం
కస్తాద్భతోః ప్రణీతాః ప్రాపితాః. బహుమానేన చిత్తానువర్తనం దాక్షిణ్యం. తేన యా దృష్టిః
తద్విషయతాం ప్రాపితాః. ౭. భక్తప్రియత్వాదితి చేత్తర్హి. చిత్రమితి. ఏవం తవేహితం. అహో
చిత్రం. కిం తత్. సర్వాత్మనః. సమదృశశ్చ. స్వభావో విషమ ఇతి యత్. సర్వాత్మత్వే చిత్రచరి
త్రత్వే చ హేతుః. అమితా అచింత్యా యోగమాయా. తయా లీలయా. విస్మయేని విరచితాని.
యేన తస్య. అహో మితయోగేత్యత్ర సంధిర్వార్తః. సమదృశ్యే హేతుః. విశారదస్య సర్వజ్ఞస్య.
అభవా. భక్తప్రియత్వేఽపి తవ వైషమ్యం నాస్త్యేవ. యతః. కల్పతరుస్వభావస్సృక్. భక్తప్రియోఽపి.

ప్రహ్లాదభద్రం తే ప్రయాహి సుతలాలయం, మోదమానస్వపాత్రేణ జ్ఞాతీనాం
 సుఖమావహ. ౯. నిత్యం ద్రష్టాసి మాం తత్ర గదాపాణిమనస్థితం, మద్దర్శనమహా
 హ్లాదధ్వస్తకర్తనిబంధనః. ౧౦. శ్రీశుక ఉవాచ:- ఆజ్ఞాం భగవతో రాజన్ ప్రహ్లాదో
 బలినా సహ, బాధమిత్యమలప్రజ్ఞో మూర్ఖాన్యథాయ కృతాంజలిః. ౧౧. పరిక్రమ్యా
 దిపురుషంసర్వాసురచమూపతిః, ప్రణతస్తవసుజ్ఞాతః ప్రవివేశ మహాబిలం. ౧౨. అథా
 హోశనసం రాజన్ హరిర్నారాయణోఽంతికే, ఆసీనమృత్విజాం మధ్యే సవసి బ్రహ్మ
 వాదినాం ౧౩. శ్రీభగవానువాచ:- బ్రహ్మ సంతసుశిష్యస్య కర్తవ్యచిద్రం విత
 న్వతః, యత్తత్కర్తసు వైషమ్యం బ్రహ్మదృష్టం సమం భవేత్. ౧౪. శ్రీశుక
 ఉవాచ:- కుత స్తత్కర్తవైషమ్యం యస్య కర్తేశ్వరో భవాన్, యజ్ఞేశో
 యజ్ఞపురుషః సర్వభావేన పూజితః. ౧౫. మంత్రతంత్రతత్త్వచిద్రం దేశకా
 లార్హవస్తుతః, సర్వం కరోతి నిశ్చిద్రమనుసంకీర్తనం తవ. ౧౬. తథాపి వదతో
 భూమన్ కరిష్యామ్యనుశాసనం, ఏతచ్ఛ్రీయః పరం పుంసాం యత్తవాజ్ఞానుపాలనం.
 ౧౭. శ్రీశుక ఉవాచ:- ప్రతినంద్య హరే రాజ్ఞాముశనా భగవానితి, యజ్ఞచిద్రం
 సమాధత్త బలేర్విప్రర్షిభిస్సహ. ౧౮. ఏవం బలేర్తపీం రాజన్ భక్షిత్యా వామనో
 హరిః, దదౌ భ్రాత్రే మహేంద్రాయ త్రిదివం యత్పరైర్హృతమ్. ౧౯. ప్రజా
 పతిపతిర్భ్రాత్రే దేవర్షిమనుభూమిపైః, దక్షభృగ్వంగిరోముద్యైః కుమారేణ భవేన
 చ. ౨౦. కశ్యపస్యాదితేః ప్రీత్యై సర్వభూతసుఖాయ చ, లోకానాం లోకపాలా
 నామకరోద్వామనం పతిమ్. ౨౧. దేవానాం సర్వవేదానాం ధర్మస్య తపస
 శ్శ్రీయః, మంగళానాం వ్రతానాం చ కల్యం స్వర్గాపవర్గయోః. ౨౨. ఉపేంద్రం కల్ప
 న హి కల్పతరురాశ్రితానామేవ కామాన్ పూరయన్నపి విషమో భవతీత్యర్థః. ౨౩. నిత్య
 మితి. మద్దర్శనేన. యో మహానాహ్లాదః, తేన ధ్వస్త కర్తబాధనమజ్ఞానం యస్య. ౧౦. ౧౩. బ్రహ్మ
 న్నితి. కర్త వితన్వతః శిష్యస్య యత్. చిద్రమంతరం. న్యూనం జాతం. తత్సంశయ సందేహం.
 యజమానం వినా కథం సంధాతవ్యమితి న వాచ్యమిత్యాహ. —యత్తతి. బ్రహ్మదృష్టం
 బ్రహ్మజైర్దృష్టమేవ. సమం భవేత్ కిం పునరనుష్ఠితమిత్యర్థః. ౧౪. కుత ఇతి. భవాన్ యస్య సర్వే
 శాపి భావేన వస్తుమాత్రేణ పూజితః తస్య కర్తసు. కుతో వైషమ్యం. కథంభువః. కర్తామూర్ఖః
 ప్రవర్తకః. యజ్ఞేశః యజ్ఞస్య ఫలదః. యజ్ఞమయశ్చ పురుషః. ౧౫. అస్తాం తావత్పుజా. మంత్ర
 త ఇతి. యస్తాన్మంత్రతః స్వరాదిభ్రంశేన. తంత్రతః వ్యుత్క్రమాదినా. దేశకాలతశ్చ ఆర్హతః
 పాత్రతః. వస్తుతస్తు దక్షిణాదినా. యచ్ఛిద్రం న్యూనం తస్మిన్. తవానుకీర్తనమాత్రమేవ నిశ్చిద్రం
 కరోతి. ౧౬. ౧౭. ప్రతినంద్యేతి. ఇతి. హరేరాజ్ఞాం ప్రతినంద్య బలేర్దృష్టచిద్రం. సమా
 ధత్త సందధే. పాతాంతరే సమాధాయ. తస్యాజ్ఞాం సంపాదితవాసితి శేషః. ౧౮. ౧౯. ప్రజాపతి
 రితి. దేవాశ్చ ఋషయశ్చ మనవశ్చ భూమిపాశ్చ త్రైస్సహితః. ౨౦. ౨౧. నను లోకాదీనాం
 ఘటిరింద్రోఽస్మేవ సత్యం. తథాపి. దేవానామితి. దేవాదీనాం కల్యం పాలనే దక్షం. ౨౨. ఉపేం

యాంచక్ర ఇతి సర్వవిభూతయే, సదా సర్వాణి భూతాని భృశం ముముదిరే నృప.
 ౨౩. తత స్త్వింద్రః పురస్కృత్య దేవయానేన వామనమ్, లోకపాలైర్ద్రివం నిన్ద్యే
 బ్రహ్మణా చానుమోదితః. ౨౪. ప్రాప్య త్రిభువనం చేంద్ర ఉపేంద్రభుజపాలితమ్,
 శ్రియా పరమయా జుష్టో ముముదే గతసాధ్వసః. ౨౫. బ్రహ్మ శర్వః కుమారశ్చ
 భృగ్వాద్యా మునయో నృప, పితరస్సర్వభూతాని సిద్ధా వైమానికాశ్చ యే. ౨౬.
 సుమహత్కర్త తద్విష్ణోర్గాయంతః పరమాద్భుతమ్, ధిష్ణ్యాని స్వాని తే జగ్తురదితించ
 శశంసిరే. ౨౭. సర్వమేతన్తయా ఖ్యాతం భవతః కురునందన, ఉరుక్రమస్య చరితం
 శ్రోత్రాణామఘమోచనమ్. ౨౮. పారం మహిమ్న ఉరువిక్రమతో గృణానోయః
 పార్థివాని విమమే సరజాంసి మర్త్యః, కిం జాయమాన ఉత జాత ఉపైతిమర్త్య
 ఇత్యాహ మంత్రదృగృషిః పురుషస్య యస్య. ౨౯. య ఇదం దేవదేవస్య హరే
 రద్భుతకర్తణః, అవతారానుచరితం శృణ్వన్ యాతి పరాం గతిమ్. ౩౦. క్రియ
 మాణే కర్తవీదం దైవే పిత్రేఽథ మానుషే, యత్ర యత్రానుకీర్త్యత తత్తేషాం
 సుకృతం విదుః. ౩౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, త్రయోవింశోఽధ్యాయః.

మత్స్యవతారకథాప్రారంభఘట్టః.

రాజోవాచః— భగవన్ శ్రోతుమిచ్ఛామో హరేరద్భుతకర్తణః, అవతారక

ద్రమితి. వామనముపేంద్రం. కల్పయాంచక్రే. ౨౩. తత ఇతి. దేవయానేన మార్గేణ. విమానేన
 వా. ౨౪. ౨౮. ఏతచ్ఛ్రుతం సర్వమాఖ్యాతమితి విశేషోక్త్యా. అన్యాన్యపి సంతీత్యుక్తం. తాని
 తస్మా నిశ్శేషాణి వర్ణనీయాసీత్యపేక్షాయామాహ. —పారమితి. ఉరు బహుధా విక్రమతో విష్ణోర్
 హిమ్నః. పారం యో గృణానో భవతి స మర్త్యః పార్థివాని రజాన్యపి. విమమే గణితవాన్.
 యథా. పార్థివపరమాణుగణనమశక్యం. తథా. విష్ణోర్గుణగణనమప్యశక్యమిత్యర్థః. తథా చ మంత్రః.
 శ్రు. “విష్ణోర్ముకం వీర్యాణి ప్రహోచం యః పార్థివాని విషమే రజాగ్ంసి యో అస్కభాయ దుత్త
 రగ్ం సభస్థం విచక్రమాణస్త్రైభోరుగాయ” ఇత్యాది. ఏవమేవ మంత్రాంతరార్థం సూచయన్నాహః—
 యస్య పురుషస్య పూర్వస్య మహిమ్నః. పారం మంత్రదృగృషిః వసిష్ఠ ఇతి. ఏవమాహ—కథం కిం
 జాయమానో జాతో వా. ఉపైతి. న కోఽపీతి వదన్ననంతత్వేనైవాహేత్యర్థః. తథా చ మంత్రః.
 శ్రు. “న తే విష్ణో జాయమానో న జాత” ఇతి. ౨౯. యఇతి. య ఇదం శృణ్వన్ గృణన్. భవతి
 సపరాం గతిం యాతి. ౩౦. క్రియమాణ ఇతి. సుకృతం యథావత్కృతం విదుః. ౩౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుర్వింశే భగవతః కథామత్స్యస్వరూపిణః, వివిచ్యతే యతస్సత్యవ్రతరక్షా మహా
 ర్ణవే.” తనుం తనుం ప్రదర్శాయదా సిజైశ్వర్యనిదర్శనాత్, మత్స్యం పృచ్ఛతి పృథ్వీశో లీలయా
 వామనోపమమ్. భగవన్నీతి. మాయయా. మత్స్యవిడంబనం మత్స్యరూపానుకరణం యస్యాం

థామాద్యాం మాయామత్స్యవిడంబనామ్. ౧. యదర్థమాదధాద్రూపం మాత్స్యం
లోకజుగుప్సితమ్, తమఃప్రకృతిదుర్త్వం కర్తృగ్రస్త ఇవేశ్వరః. ౨. ఏతన్నో భగవాన్
సర్వం యథావద్వక్తుమర్హసి, ఉత్తమశ్లోకచరితం సర్వలోకసుఖావహమ్. ౩. సూత
ఉవాచ:—ఇత్యుక్తో విష్ణురాతేన భగవాన్ బాదరాయణః, ఉవాచ చరితం విష్ణో
ర్మాత్స్యరూపేణ యత్కృతమ్. ౪. శ్రీశుక ఉవాచ:—గోవిందసురసాధూనాం ఛంద
సామపి చేశ్వరః, రక్షామిచ్ఛన్ తనూర్ధతే ధర్మస్యాధస్య చైవ హి ౫ ఉచ్ఛాపచేషు
భూతేషు చరన్ వాయురివేశ్వరః, నోచ్ఛాపచత్వం భజతే నిర్గుణత్వాద్భియో గుణైః.
ఆసీదతీతకల్పాంతే బ్రాహ్మో నైమిత్తికో లయః, సముద్రోఽష్టతాస్తత్ర లోకా భూరా
దయో నృప. ౬. కాలేన గతనిద్రస్య థాతుశ్శిశయిషోర్జ్వలే, ముఖతో నిస్సృతాన్
వేదాన్ హయగ్రీవోఽంతికేఽహరత్. ౭. జ్ఞాత్వా తు దానపేంద్రస్య హయగ్రీవస్య
చేష్టితం, దధార శఫరీరూపం భగవాన్ హరిరీశ్వరః. ౮. తత్ర గాజముషిః కశ్చిన్నా
మ్నా సత్యవ్రతో మహాన్, నారాయణపరోఽతప్యత్సనృపస్సలిలాశనః. ౯. యోఽ
సావస్తిన్ మహాకల్పే తనయస్సవివస్వతః, శ్రాద్ధదేవ ఇతి ఖ్యాతో మనుత్యే హరిణా
ర్పితః. ౧౦. ఏకదా కృతమాలాయాం కుర్వతో జలతర్పణమ్, తస్యాంజల్యుదకే
కాచిచ్ఛపర్యేకాభ్యపద్యత. ౧౧. సత్యవ్రతోఽంజలిగతాం సహతోయేన భారత,
ఉత్సన్న నదీతోయే శఫరిం ద్రవిశేశ్వరః. తమాహ సాతీకరుణం మహాకారుణికం
నృప. ౧౨. మత్స్య ఉవాచ:—యాదోభ్యో జ్ఞాతిఘాతిభ్యో దీనాం మాం దీనవత్సల,
కథం విసృజనే రాజన్ భీతామస్తిన్ సరిజ్జలే. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచ:—స ఆత్మనో
ఽనుగ్రహార్థం ప్రీత్యామత్స్యవపుష్ఠరమ్, అజానన్ రక్షణార్థాయ శఫర్యాస్సమనోద
ధే. ౧౪. తస్యా దీనతమం వాక్యమాశ్రుత్య స మహీపతిః, కలశాపునిధామైతాం ద

తాం. ౧. నను కస్తాదకస్తాదేవ మత్స్యవతారశ్రవణేచ్ఛా. వామనావతారసాదృశ్యాదిత్యాహ. —
ద్వాభ్యాం. యదర్థమితి. దుర్త్వం దుస్సహం. ౨. ఏతదితి. బలేరనుగ్రహాయ జుగుప్సితమపి యాచక
రూపం ధృతవానితి యుక్తముక్తం. యదర్థం తు లోకజుగుప్సితం మాత్స్యం రూపమధారయత్.
ఏతన్నో యథావద్వక్తుమర్హసిత్వర్థః. ౩. ౪. సామాన్యేనావతారప్రయోజనమాహ. —గోవిందేతి.
౫. జుగుప్సితత్వం పరిహరతి. —ఉచ్ఛాపచేష్టితి. ధియో గుణైర్యామృత్యాచారాని భుంజాసి. తేషు
నియంతృత్వేన చరన్మసీశ్వరః. నోచ్ఛాపచత్వం భజతే నిర్గుణత్వాత్ శుద్ధసత్త్వమయైర్మాత్స్యద్యవ
తానైః. ఉచ్ఛాపచత్వశంకా క్షేతి భావః. ౬. విశేషతో మత్స్యవతారప్రయోజనమాహ. —
త్రిభిః. ఆసీదితి. బ్రహ్మణో నిద్రాయాం భవో బ్రహ్మః. తేనైవ నిమిత్తేన కాలో నైమిత్తిక
సముద్రే ఉష్ణతా నిమగ్నాః. ౭. కాలేనేతి. అంతికే నిస్సృతాన్. ౮. క్షాత్యేతి. శఫరి
రూపం మత్స్యరూపం. ౯. ప్రయోజనాంతరం చ లీలాప్రకారం చాహ. —తత్రేత్యాదినా యావ
దధ్యాయపరిసమాప్తి. ౧౦. య ఇతి. స ఏవ శ్రాద్ధదేవ ఇతి ఖ్యాతః. ౧౧. ఏకదేతి. కృతమాలా

యాశుర్నిన్య ఆశ్రమమ్. ౧౬. సా తు తత్రైకరాత్రేణ వర్ధమానా కమండలౌ, అలభ్యా
త్వావకాశా సావిదమాహ మహీపతిమ్. ౧౭. మత్స్య ఉవాచః—నాహం కమండలా
వస్తిన్ శృచ్ఛ్ఘ్రిం వస్తుమిహోత్సహే, కల్పయాకస్సువిపులం యత్రాహం నివనే
సుఖమ్. ౧౮. శ్రీశుక ఉవాచః—స ఏనాం తత ఆదాయ న్యథాదౌదంచనోదకే, తత్ర
క్షీప్తా ముహూర్తేన హస్తత్రయమవర్ధత ౧౯. న మ ఏతదలం రాజన్ సుఖం వస్తుము
దంచనమ్, పృథు దేహి పదం మహ్యం యాత్వాహం శరణాగతా. ౨౦. తత ఆదాయ
సా రాజ్ఞా క్షీప్తారాజన్ సరోవరే, తదావృత్త్యాత్త నా సర్వం మహామీనోఽన్వవర్ధత.
౨౧. నైతన్తే స్వస్తయే రాజన్న దకం సలితాకసః, నిధేహి రక్షాయోగేన హ్రదే
మామవిదాసిని. ౨౨. ఇత్యుక్తసోఽనయన్తత్స్యం తత్ర తత్ర విదాసిని, జలాశయే
సంమితం తం సముద్రే ప్రాక్షిపజ్ఞపమ్. ౨౩. క్షిప్యమాణస్తమాహేదమిహ
మాం మకరాదయః, అదంత్యతిబలా వీర న మాముత్స్రప్టుమర్హసి. ౨౪. శ్రీశుక
ఉవాచః—ఏవం విమోహితస్తేన వదతా వల్లుభారతీమ్, తమాహ కో భవానస్తా
న్తత్స్యరూపేణ మోహయన్. నైవం వీర్యో జలచరో దృష్టోఽస్తాభిః శ్రుతోఽపివా,
యో భవాన్ యోజనశతమహోఽభివ్యానశేఽమరః. ౨౬. నూనం త్వం భగవాన్
సాక్షాద్ధరిర్నారాయణోఽవ్యయః, అసుగ్రహాయ భూతానాం ధత్సే రూపం జలౌక
సామ్. ౨౭. నమస్తే పురుషశ్రేష్ఠ స్థిత్యుత్పత్తివ్యయేశ్వర, భక్తానాం నః ప్రపన్నా
నాం ముఖ్యో హ్యత్తా గతిర్విభో. ౨౮. సర్వే లీలావతారాస్తే భూతానాం భూతి
హేతవః, జ్ఞాతుమిచ్ఛామ్యదోరూపం యదర్థే భవతా ధృతమ్ ౨౯. న తేఽరవిం
దాక్ష పదోపసర్పణం మృషా భవేత్సర్వసుహృత్ప్రియాత్తనః, యథేతరేషాం పృథ
గాత్తనాం సతామదీదృశో యద్వపురద్భుతం హి నః. ౩౦. శ్రీశుక ఉవాచః—
ఇతి బ్రువాణం నృపతిం జగత్పతిస్సత్యవ్రతం మత్స్యవపుర్యుగక్షయే, విహర్తుకామః

యాం నద్యాం. ౧౬. ౧౭. నాహమితి. యత్రాహం సుఖం నివసామి తదోకః స్థానం కల్పయ. ౧౮.
స ఇతి. దౌదంచనోదకే మణికన్ఠే జలే. ౧౯. ౨౦. సేతి. రక్షాయా యోగేనోపాయేన. యథా మహా
హ్రదప్రాప్తేరర్వాగ్జలం వినా న శుష్యేయం తేనోపాయేన. నిధేహి అవిదాసిని అనువక్షయే. ౨౧.
ఇతీతి. సమ్మితం తత్రజ్జలాశయపరిమితం సంతం. ౨౩. ౨౪. నైవమితి. అభివ్యానశే అభితో వ్యాప్త
వాన్. ౨౬. ౨౭. నమ ఇతి. ముఖ్యః సత్యః. ఆత్మా. గతిశ్చ ఆశ్రయః. ౨౮. ౨౯. సేతి. హే
అరవిందాక్ష. పృథగాత్తనాం దేహాద్యభిమానినాం. సతామితరేషాం. పదోపసర్పణం. యథా మృషా
భవేత్. తథా సర్వసుహృత్ప్రియాత్తనస్తవ పదోపసర్పణం మృషా న భవేత్. యద్యస్తాత్ నో
భక్తానామద్భుతం పురదీదృశః దర్శితవానసి పృథగాత్తనోసతామితి, పాతాంతరే. పృథగాత్తనో
భేదదర్శినః. పుంసః అసతాం అపరిచ్ఛిన్నానాం. పదోపసర్పణం యథా మృషేత్యర్థః. ౩౦. ఇతీతి.

ప్రశయార్ణవే బ్రవీచ్ఛిక్వీర్షితైకాంతజనప్రియః ప్రభుః. 30. శ్రీభగవానువాచః—
 సప్తమేద్యతనాదూర్ధ్వమహన్యేతదరిందమ, నిమంత్వత్యత్యక్యయాంభోధా త్రైలో
 క్యం భూర్భువాదికమ్. 31. త్రైలోక్యాం లీయమానాయః సవర్తాంభసి వైతదా,
 ఉపస్థాస్యతి నారేకా విశాలా త్వాం మయేరితా. 32. త్వం తావదోషధీ
 స్సర్వా బీజాన్యుచ్ఛావచాని చ, సప్తర్షిభిః పరివృతస్సర్వసత్వోబృంహితః. 33.
 ఆరుహ్య బృహతీం నావం విచరిష్యస్యవిక్లబః, ఏకాక్షవే నిరాలోకే ఋషీణామేవ
 వర్చసా. 34. దోధూయమానాం తాం నావం సమీరేణ బలీయసా, ఉపస్థితస్య
 మే శృంగే నిబధ్నీహి మహాహినా. 35. అహం త్వామృషీభిస్సాకం సహ నావము
 దన్వతి, వికర్షణ విచరిష్యామి యావద్భ్రాహ్మీ నిశా ప్రభో. 36. మనీయం మహి
 మానం చ పరబ్రహ్మేతి శబ్దితమ్, పేతస్యస్యగుహీతం మే సంప్రశ్నైర్వివృతం
 హృది. 37. ఇత్థమాదిశ్య రాజానం హరిరంతరధీయత, సోఽప్యజ్ఞైశ్చ తం కాలం
 యం హృషీకేశ ఆదిశత్. 38. ఆస్తీర్య దర్భాన్ ప్రాహ్మలాన్ రాజర్షిః ప్రాగు
 దఙ్ముఖః, నిషసాద హరేః పాదౌ చింతయన్ మత్స్యరూపిణః. 39. తతస్సముద్ర
 ఉద్వేలస్సర్వతః స్థావయన్తహీమ్, వర్ధమానో మహామేఘైర్వర్షభిస్సమదృశ్యత.
 40. ధ్యాయన్ భగవతః పాదౌ దదృశే నావమాగతామ్, తామానురోహ
 విప్రేంద్రైరాదాయోషధివీరుధః. 41. తమూచుర్తునయః ప్రీతా రాజన్ ధ్యాయస్వ
 కేశవం, సవై నస్సంకటాదస్తాదవితా శం విధాస్యతి. 42. సోఽనుధ్యాయత్ ప్రభో రాజ్ఞః
 ప్రాదురాసీన్తహాన్తవే, ఏకశృంగధరో మత్స్యో హైమో నియుతయోజనః. 43.

ఏకాంతజనాః భక్తాః తేషాం ప్రియాణ్యేవ చిక్వీతాని యుగ. 40. సప్తమ ఇతి. అమృతయాంభోధా
 ప్రశయార్ణవే. భూర్భువాదికమిత్యర్థః. 31. త్రైలోక్యామితి. సవర్తాంభసి ప్రశయాదికే త్వాముప
 స్థాస్యతి. ప్రాప్యతి. 32. త్వమితి. ఓషధీః. ఆదాయతి శీషః. 33. ఆరుహ్యతి. ఋషీణామేవా
 లోకేన విచరిష్యసి. 34. దోధూయమానామితి. మహాహినా వానుగినా. 35. 36. మనీయమితి. మే
 మయా. అనుగృహీతం. ప్రసాదీకృతం హృది. అపరోక్షం పేతస్యసి త్వయా గృతేః సంప్రశ్నైః.
 మయా వివృతం ప్రకాశితం సంతం. 37. 38. నిబధ్నీతి. పరత్రేణ రూపేణ. శ్లో. సాగరం తార
 యిష్యం తం తరిష్యన్నివ సాగరం, సత్యవ్రతో గురుత్వేన తుష్టాన హరిమప్తభిః శ్రీధరయోఽయం
 శ్లోకః. అత్రేదం చింత్యం. కిమయం మహాప్రళయో దైవం నిరోపితి. శత్ర తానన్. బ్రాహ్మణో లయ
 ఇతి యోఽసావస్తిన్తహాకల్ప ఇతి చోక్తేర్మహాప్రళయ ఇతి ప్రాప్తం. సేతి బ్రువతి. మహాప్రళయ
 పృథివ్యాదీనామపశేషాసంభవాత్. యావద్భ్రాహ్మీ నిశేత్యాన్యుక్తివిరోధాచ్చ. అతో దైవందిన ఇతి
 యుక్తం. స వైతదసి సంగచ్ఛతే. సవర్తకానాం పృష్ట్యాపిభిర్విహా ఆకస్తాదేవ సప్తమేఽకాని త్రైలోక్యం
 నిమంత్వతీతి మత్స్యోక్తేరనుపపత్తే. యచ్ఛోక్తం ప్రళయస్కంధే. శ్లో. యావం స జగహే మాతస్యం
 చాక్షుషాంతరసంప్లవే, నావ్యారోప్య మహిమయ్యామపాద్వైవస్వతం మనుమిత్యాది. తదసి తదా

నిబధ్య నావం తచ్చుం గే యథోక్తో హరిణా పురా, వరత్రేణాహినా తుష్టాస్తుష్టావ
మధుసూదనమ్. ౪౧. రాజోవాచ. అనాద్యవిద్యోపహతాత్మ సంవిద స్తన్నూలసంసార
పరిశ్రమాతురాః, యదృచ్ఛయేహోపస్మతా యమాపు యుర్విముక్తిదో నః పరమో
గురుర్భవాత్. ౪౨. జనోఽబుధోఽయం నిజకర్తృబంధనన్సుఖేచ్ఛయా కర్తృ సమీహ
తేఽసుఖమ్, యత్యేవయా తాం విధునోత్యసన్నతిం గ్రంథిం విభింద్యాద్ధృదయే
స నో గురుః. ౪౩. యత్యేవయాఽగ్నే రివ రుద్రరోదనం పుమాన్విజహ్యన్తలమాత్మ
నస్తమః, భజేత వర్ణం నిజమేష సోఽవ్యయో భూయాత్స ఈశః పరమో గురుర్గురోః.
౪౪. న యత్ప్రసాదాయుతభాగలేశమన్యే చ దేవా గురవో జనాస్స్వయమ్,

దుర్ఘటం న హి ప్రళయద్వయేఽపి మహీమయాం నావ్యారోహః సంభవతి. న చాక్షుషమన్వంతరే
ప్రళయోఽస్తి. తథా చ సతి. సప్తమో మనురై వ్వవస్వత ఇతి చ దుర్ఘటం స్యాత్. 'త్వం తావదోషధీః
సర్వా' ఇత్యాదినిర్దేశోఽపి న సంగచ్ఛతే. న హి తదా ఓషధ్యాదీనాం సత్త్వానాం చావశేషః సంభవతి.
తస్మాదన్యథా వర్ణ్యతే. నైవాయం వాస్తవః కోఽపి ప్రళయః కింతు సత్యవ్రతస్య జ్ఞానోపదేశాయావి.
రూఢతో భగవాన్ వైరాగ్యార్థమకస్మాత్ప్రళయమివ దర్శయామాస. యథాస్మిన్నేవ వైవస్వత
మన్వంతరే మార్కండేయాయ దర్శితవాన్ తదపేక్షయేవ చ మహాకల్పేఽస్మిన్నితి విశేషణం సంగ
చ్ఛతే. తథా చ. శ్లో. తతస్సముద్రఉద్వేలస్సర్వతః సమదృశ్యతేతి తస్మైవ తదాదర్శనముక్తమిత్యేషా
దిక్. ప్రస్తుతం స్తోత్రం వ్యాఖ్యాస్యామః. ౪౫. తత్ర నానాయోనిషు సంసరతః స్వస్య భగవత్కృప
యైవ తత్ప్రప్తిం దృష్ట్వా ముక్తయే తమేవ ప్రార్థయతే.—అనాదీతి. అనాదిర్యా అవిద్యా తయా
ఉపహతా ఆవృత్తా ఆత్మసంవిద్యేషాం తే. అతఏవ అవిద్యామూలైస్సంసారపరిశ్రమైః ఆతురాః.
ఇహ సంసారే యదృచ్ఛయా యదనుగ్రహదేవ. ఉచ్యతా ఆశ్రితాస్సంతః. యం ప్రాప్నుయుః.
స భవానేవ సాక్షాన్మో గురుస్సత్. గ్రంథిం భింద్యాదిత్యుత్తరేణాన్వయః. ౪౬. నను వైరాగ్యం వినా
కుతో ముక్తిః? తర్హి తస్య త్వత్సేవైకఫలత్వాత్సేవామాదిశేత్యాశయేనాహ.—జన ఇతి. అబు
ధోఽయం జనః. అసుఖం యథా భవతి తథా కర్తృ సమీహతే. తాం అసన్నతిం సుఖేచ్ఛాం ధునోతి.
నో హృదయరూపం గ్రంథిం. స విభింద్యాత్ యతః స ఏవ పరమో గురుః. ౪౭. నను యజ్ఞ
దానాదిభిః సత్త్వశుద్ధిం వినా కథం గ్రంథిభేదః స్యాత్తత్రాహ—యదీతి. యస్య సేవయైవ పుమాన్
ఆత్మనః మనసః. మలం తమో విజహ్యత్. ఏషః హీనమలః. నిజం వర్ణం సత్త్వస్వరూపం భజేత. స
ఈశో నో గురుర్భూయాత్. యతః. సఏవ గురోరపి పరమో గురుః. మలహానా దృష్టాంతః. రుద్ర
రోదనం రజతం. శ్రు. “యదరోదీత్రుద్రస్య రుద్రత్వం యదశ్వశీయత తద్రజతగ్ం హిరణ్యమ
భవది”తి శ్రుతేః. తద్వత్. యథాగ్నేః సంపర్కాన్తలం జహాతి. స్వవర్ణం భజతే. న తు త్కాశనాదిభిః.
తథా న యజ్ఞాదిభిః మలత్యాగః. కింతు త్వత్సేవయైవ తేషాం తు సేవాంగత్వమేవేతి భావః. ౪౮.
పరమేశ్వరత్వం పరమగురుత్వం చ ప్రపంచయన్నాహ—నేతి. యత్ప్రసాదస్యాయుతభాగస్తస్య లేశ

కర్తుం సమేతాః ప్రభవంతి పుంసస్తమిశ్వరం త్వాం శరణం ప్రపద్యే. ౪౯. స చ
 తురంధస్య యథాగ్రణీః కృతస్తథా జనస్యావిదుషో బుధో గురుః, త్వమర్కదృ
 క్సర్వదృశాం సమీక్షణో వృతో గురుర్న సుగతిం బుభుత్సతామి. ౫౦. జనో జన
 స్యాదిశతేఽసతీం గతిం యయా ప్రపద్యేత దురత్యయం తమః, త్వమన్యజ్ఞానమ
 మోఘమంజసా ప్రపద్యతే యేన జనో నిజం పదం. ౫౧. త్వం సర్వలోకస్య సుహృ
 త్ప్రియేశ్వరో వ్యత్యా గురుర్జ్ఞానమభీప్రసిద్ధిః, అథాపి లోకో స భవంతమన్యధీ
 ర్జ్ఞానాతి సంతం హృది బద్ధకామః. ౫౨. తం త్వామహం దేవవరం పరేణ్యం ప్రపద్య
 తుశం ప్రతిబోధనాయ, చింద్యర్థదీప్తిర్భగవత్ నచోభ్యర్థింభా హృదయాన్యో
 వివృణు స్వలోకః. శ్రీశుక ఉవాచ:—౫౩. ఇత్యుక్తం శ్రీమతిం భగవానాది
 పూరుషః, మత్స్యరూపీ మహాంభోధా విహారం స్తత్త్వమబ్రవీత్. ౫౪. పురాణసం
 హితాం దివ్యాం సాంఖ్యయోగక్రియావతీం, సత్యవ్రతస్య రాజక్షేత్రాత్కగుహ్యమ
 శేషతః ౫౫. సోఽశ్రౌషీదృషిభిస్సాకమాత్త తత్త్వమసంశయం, నావ్యాసీనో భగవతా
 ప్రోక్తం బ్రహ్మ సనాతనం ౫౬. అతీత ప్రళయాపాయఉత్థితాయ చ పేథసే, హత్వాఽ
 సురం హయగ్రీవం వేదాన్ ప్రత్యాహరద్ధరిః. ౫౭. స తు సత్యవ్రతో రాజన్
 జ్ఞానవిజ్ఞానసంయుతః, విష్ణోః ప్రసాదాత్కల్పేఽస్తిన్నాసీదైవస్వతో మనుః. ౫౮.
 సత్యవ్రతస్య రాజక్షేత్రాయామత్స్యస్య శార్థిణః, సంవాదం మహాదాభ్యాసం శ్రుత్వా
 ముచ్యేత కిల్బిషాత్. ౫౯. అవతారం హరేర్లోకయం కీర్తయేదన్వహం నరః, సంక
 ల్పాస్తస్య సిద్ధ్యంతి స యాతి పరమాం గతిమ్. ౬౦. ప్రళయమయసి ధాతుస్సుప్తశ

మాత్రమప్యన్యే దేవాదయః. సమేతా అసి. స్వయం తస్మిరపేక్షాస్సంతః. న కర్తుం ప్రభవంతి. ౪౯.
 తదేవ దృష్టాంతేన స్పష్టయన్నాహ—సచక్షురితి. అవిదుషో జనస్య. బుధో విద్వాన్ గురుః తత్త్వ
 అర్కప్రకాశవత్. స్వత ఏవ దృక్ జ్ఞానం యస్య సః అర్కదృక్. అతః సర్వదృశాం సర్వేంద్రియాణాం
 సమీక్షణః ప్రకాశః. అతఏవ. సుగతిం బోధమిచ్ఛన్తి. నోఽస్తాభిర్గుహ్యవృతోఽసి. ౫౦. కించ
 ప్రాకృతో గురురనర్థహేతురేషత్యాహ—జన ఇతి. అనిశతే ఉపదిశతి అసతీం గతిమర్థరామంగిలి. తమః
 సంసారం. ౫౧. నను తర్హి సర్వోఽసి లోకో మామేవ కిం నోపసర్పతి. అజ్ఞానానత్యాహ—స్వమితి.
 ప్రియశ్చాసావీశ్వరశ్చ. ౫౨. అహం తు త్వామేవ శరణం యామీత్యాహ—తమితి. ప్రతిబోధనాయ
 ఉపదేశాయ అర్థదీప్తిః పరమార్థప్రకాశకైః. హృదయే భవాన్ గ్రంథీన్ అహంకారాణీన్ స్వలోకః
 స్వరూపం వివృణు ప్రకాశయ. ౫౩. ఇతీతి. నృపతిం ప్రతి. ౫౪. పురాణేతి. పురాణసంహితాం మత్స్య
 పురాణం. అశేషతః. అబ్రవీదిత్యనుషంగః. ౫౫. ౫౬. అతీతేతి. అతీతః పూర్వో యః ప్రళయః
 తస్యాపాయే అవసానే. ౫౭—౫౯. అవతారమితి. యోగయం హరేరవతారః. తం యః కీర్తయేత్

క్షేర్మభేభ్యశ్శ్చురిగణముపసీతం ప్రత్యుపాదత్త హత్వా, దితిజమకథయచ్చ బ్రహ్మ
సత్యవ్రతానాం తమహమఖిలహేతుం జిహ్వామీనం సతోఽస్తి. ౧౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టాదశసహస్రికాయాం
పారమహంస్యాం, శ్రీవైయాసిక్యాం, శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం
అష్టమస్కంధే, చతుర్వింశోఽధ్యాయః.

—

౬౦. ప్రశయేతి. సత్యవ్రతానాం సత్యవ్రతస్య ఋషీణాం చ. ఛత్రిణో గచ్ఛంతీతి వత్. లింగసమ
వాయన్యాయాద్భహువచనం జిహ్వామీనం మాయామత్స్యం. ౬౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, అష్టమస్కంధవ్యాఖ్యాయాం, శ్రీధరాచార్యవర్యవిరచితాయాం
భావార్థదీపికాయాం, చతుర్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.
అష్టమస్కంధస్సమాప్తః.

శ్రీః.
 శ్రీమద్భాగవతే, సవ్యాఖ్యానమ్
 న వ మః స్కంధః.

—*—
 ప్రథమోఽధ్యాయః.

విష్ణురాత ఉవాచః—మన్వంతరాణి సర్వాణి త్వయోక్తాని శ్రుతాని మే,
 వీర్యాణ్యనంతవీర్యస్య హరేస్తత్ర కృతాని చ. ౧. యోఽసౌ సత్యవ్రతో నామ
 రాజర్షిర్ద్రవిశేశ్వరః, జ్ఞానం యోఽతీతకల్పాంతే లేభే పురుషనేపయా. ౨. స వై వివ
 స్వతః పుత్రో మనురాసీదితి శ్రుతమ్, తతస్తస్య సుతాః ప్రోక్తా ఇత్సోకుప్రముఖా
 నృపాః. ౩. తేషాం వంశం పృథగ్భగ్నా వంశాసుచరితాని చ, వర్ణయస్వ మహా
 భాగ నిత్యం శుశ్రూషతాం హి నః ౪. యే భూతా యే భవిష్యాశ్చ భవంత్యద్య
 తనాశ్చ యే, తేషాం నః పుణ్యకీర్తినాం పూర్వేషాం వద విక్రమా. ౫. సూత
 ఉవాచః—ఏవం పరీక్షితా రాజ్ఞా సదసి బ్రహ్మవాదినామ్, పృష్టః ప్రోవాచ భగ
 వా శుకః పరమధర్మవిత్. ౬ శ్రీశుక ఉవాచః—శ్రూయతాం మానవో వంశః
 ప్రాచుర్యేణ పరంతప, న శక్యతే విస్తరేణ వక్తుం వర్షశతైరపి. ౭. పరాపరేషాం

శ్లో. గుణాయం గుణతావాప్త్యై వృణుతే కరుణానిధిమ్,
 తమహం శరణం యామి పరమానందమాధవమ్.

త్రిగుణాష్టభిరధ్యాయైర్వైవస్వతసుతాన్వయః,
 నవమే కృష్ణసత్కీర్తిప్రసంగాయ వితన్యతే.
 ఏవముక్తోఽష్టమస్కంధే సద్ధర్మస్సత్త్వశోధకః,
 కర్తృపాలకవక్త్రాదిమన్వాదీనాం నిరూపణైః.
 సద్ధర్మశుద్ధసత్త్వానామంతరంగేశసత్కథా,
 సూర్యసోమాన్వయాఖ్యానైరధునా సంగతోచ్యతే.
 త్రయోదశభిరధ్యాయైః సూర్యవంశోఽనువర్ణ్యతే,
 ఏకాదశభిరధ్యాయైః సోమవంశస్తతః పరైః.
 తత్ర తు ప్రథమేఽధ్యాయే వైవస్వతసుతాన్వయే,
 సోమవంశప్రవేశోక్త్యై సుద్యుమ్నస్త్రీత్వముచ్యతే.

“శ్లో. ఉక్తానువాదపూర్వకం వైవస్వతమనోర్వంశం పృచ్ఛతి—మన్వంతరాణీత్యాదిపంచభిః. ౧.

౨. ౩. ౪. ౫. ౬. ౭. అనుక్తం వంశం వక్తుం పూర్వోక్తమేవ తావద్వంశం. శత్రుప్రకం శ్రీ

భూతానామాత్తా యః ప్రకృతేః పరః, స ఏవాసీదిదం విశ్వం కల్పంతేఽన్యన్న
కించన. ౮. తస్య నాభేస్సమభవత్పద్మకోశో హిరణ్మయః, తస్మిన్ జజ్ఞే మహారాజ
స్వయంభూర్భూతభావనః. ౯. మరీచిర్తనస్తస్య జజ్ఞే తస్యాపి కశ్యపః, దాక్షాయణ్యాం
తతోఽదిత్యాం వివస్వానభవత్సుతః. ౧౦. తతో మనుః శ్రాద్ధదేవస్సంజ్ఞాయామాస
భారత, శ్రద్ధాయాం జనయామాస దశపుత్రా స ఆత్మవాన్. ౧౧. ఇత్వాక్సునృగ
శర్యాతిదిష్టధృష్టకరూశకాన్, నరిష్యంతం. వృషధ్రుం చ నభగం చ కవిం విభుమ్.
౧౨. అప్రజస్య మనోః పూర్వం వసిష్ఠో భగవాన్ కిల, మిత్రానరుణయోరిష్టిం ప్రజార్థ
మకరోద్విభుః. ౧౩. తతశ్శ్రద్ధా మనోః పత్నీ హోతారం సమయాచత, దుహిత్రర్థము
పాగమ్య ప్రణిపత్య పయోవ్రతా. ౧౪. ప్రేషితోఽధ్వర్యుణా హోతా తద్ధ్యాయన్
వ్యచరత్తదా, గృహీతే తేన హవిషి వషట్కారం గృణన్ ద్విజః. ౧౫. హోతుస్త
ద్వ్యభిచారేణకన్యేశానామ సాభవత్, తాం విలోక్య మనుః ప్రాహ నాతిహృష్టమనా
గురుమ్ ౧౬. భగవన్ కిమిదం జాతం కర్త వో బ్రహ్మవాదినామ్, విపరీతమహో కష్టం
మైవం స్యాద్బ్రహ్మవిక్రియా. ౧౭. యూయం మంత్రవిదో యుక్తాస్తపసా దగ్ధకిల్బిషాః,
కుతస్సంకల్పవైషమ్యమనృతం విబుధేష్వపి. ౧౮. తన్ని శమ్య వచస్తస్య భగవాన్
ప్రపితామహః, హోతుర్వ్యతిక్రమం జ్ఞాత్వా బభాషే రవినందనమ్. ౧౯. ఏతత్సం
కల్పవైషమ్యం హోతుస్తే వ్యభిచారతః, తథాపి సాధయిష్యేఽహం సుప్రజాస్త్యం
స్వతేజసా. ౨౦. ఏవం వ్యవసితో రాజన్ భగవాన్ సమహాయశాః, అస్తాషీదాది

నారాయణమారభ్య. అనుష్ఠారయతి—పరాపరేషామిత్యాదిపంచభిః. ౮-౧౧. ఇత్వాక్స్వితి నాభాగం
చేతి పారేఽపి. నభగ ఏవ నాభాగః. కవిరిత్యస్య పసుమానిత్యపి నామాంతరసద్భావాత్. అప్తమస్కంధీ
యత్రయోదశాధ్యాయప్రతిపాదితనామానుక్రమణికాయా న కోఽపి విరోధః. విష్ణుపురాణే హరి
వంశే చ. వైవస్వతస్య ఇత్వాక్సుప్రభృతిపుత్రనవకమేవాభిహితం న దశమస్య కవేః బాల్య ఏవ
మృతత్వాత్. ఏవమేవాత్ర ద్వితీయేఽధ్యాయే. ౧౪. శ్లో. వివేశ కైశోరవయాః పరాం గతిమితి వక్ష్య
మాణత్వాత్. ౧౫. సూర్యపాత్రసుద్యుమ్నస్య స్త్రీత్వే సతి. బుధాత్పురూరవః ప్రభృతి సోమవంశ
సంచారం వత్తుం సప్రస్తావమిలోపాఖ్యానమాహ.—అప్రజస్య మనోః పూర్వమిత్యాదినా యావద
ధ్యాయసమాప్తి. అప్రజస్యేతి. పూర్వమిత్వాక్సుప్రభృతీనాముత్పత్తేః ప్రాక్. ౧౩. తత ఇతి. దుహి
త్రర్థం. మమ కన్యా యథా భవేత్తథా యజేతి. హోతారం సమ్యగయాచత. పయ ఏవ వ్రతమాహ
రనియమో యస్యాః. ౧౪. ప్రేషిత ఇతి. అధ్వర్యుణా. హే హోతః. యజ. ఇతి ప్రేషితో హోతా
తేన గృహీతే హవిషి సతి. తత్ తయా ప్రార్థితం. ధ్యాయన్ వ్యచరత్ ఆయజత్. తదధ్యాయత్సమా
హిత ఇతి. పాఠాంతరే తత్ అధ్యాయత్. వాచా వషట్కారం గృణన్ వౌషడిత్యుచ్చారయన్.
౧౫. ౧౬. భగవన్నితి. బ్రహ్మవిక్రియా మంత్రాన్యధాత్వం. ౧౭. ౧౮. తదితి. ప్రపితామహో
వసిష్ఠః. ౧౯. ఏతదితి. వ్యభిచారతః ఆన్యవృత్తిమనస్కత్వాత్. సుప్రజాస్త్యం. సుపుత్రవత్త్వం. ౨౦.
ఏవమితి. ఆదిపురుషం శ్రీహరిం. స భగవాన్ వసిష్ఠః. అస్తాషీత్ తత్తస్మాంత్రాణాం యథోక్తప్రాయ

పురుషమిశాయాః పుంస్త్వికామ్యయా. ౨౧. తస్మై కామవరం తుష్టో భగవాన్
హరిరీశ్వరః, దదావిశాభవత్తేన సుద్యమ్నః పురుషర్షభః. ౨౨. స ఏకదా మహా
రాజ విచరన్ మృగయాం వనే, వృతః కతిపయామాత్యైరశ్వమారుహ్యా నైంధ
వమ్. ౨౩. ప్రగృహ్య రుచిరం చాపం శరాంశ్చ పరమాద్భుతాన్, దంశితోఽను
మృగం వీరో జగామ దిశముత్తరామ్. ౨౪. స కుమారో వనం మేరోరధస్తాత్ప్రవి
వేశ హ, యత్రాస్తే భగవాన్ శర్వో రమమాణస్సహోమయా. ౨౫. తస్మిన్ ప్రవిష్ట
ఏవాసౌ సుద్యమ్నః పరవీరహః, అపశ్యత్త్రియమాత్మానమశ్వం చ బడబాం
నృప. ౨౬. తదా తదనుగాస్సర్వే హ్యత్తలింగవివర్యయమ్, దృష్ట్వా విమనసోఽ
భూషన్వీక్షమాణాః పరస్పరమ్. ౨౭. రాజోవాచః—కథ మేవంవిధో దేశః కేన
వా భగవన్ కృతః, ప్రశ్న మేతం సమాచక్ష్య పరం కౌతుహలం హి నః. ౨౮.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకదా గిరిశం ద్రష్టుమృషయ స్తత్ర సుప్రతాః, దిశో వితిమిరా
భాసాః కుర్వంతస్సముపాగమన్. ౨౯. తాన్ విలోక్యాంబికా దేవీ వివస్త్రా వ్రీడితా
భృశమ్, భర్తురంకాత్సముత్థాయ నీవీమాశ్వథ పర్యథాత్. ౩౦. ఋషయోఽపి
తయోర్వీక్ష్య ప్రసంగం రమమాణయోః, నివృత్తాః ప్రయయుస్తస్మాన్నరనారాయ
ణాశ్రమమ్. ౩౧. తదైవం భగవానాహ ప్రియాయాః ప్రియకృద్విభుః, స్థానం
యః ప్రవిశేదేతత్స వై యోషిద్భవేదితి, తత ఊర్ధ్వం వనం తద్వై పురుషో వర్జ
యంతి హి. సా చానుచరసంయుక్తా విచచార వనాద్వనమ్, అథ తామాశ్రమాభ్యాశే
చరంతీం ప్రమదోత్తమామ్ ౩౩. స్త్రీభిః పరివృతాం వీక్ష్య చకమే భగవాన్ బుధః,
సా పి తం చకమే సుభ్రాస్సోమరాజసుతం పతిమ్. ౩౪. స తస్యాం జనయామాస
పురూరవసమాత్తజమ్, ఏవం స్త్రీత్వమనుప్రాప్తస్సుద్యుమ్నో మానవో నృపః. ౩౫.
సస్తార స్వకులాచార్యం వసిష్ఠమితి శుశ్రుమః, స తస్య తాం దశాం దృష్ట్వా కృప
యా భృశపీడితః. ౩౬. సుద్యమ్నస్యార్థయన్ పుంస్త్విముపాధావత శంకరమ్,
తుష్టస్స తస్మై భగవాన్పుషయే ప్రీతిమావహన్. ౩౭. స్వాం చ వాచమృతాం కుర్వ
న్నిదమాహ విశాంపతే. ౩౮. మాసం పుమాన్ స భవితా మాసం స్త్రీ తపసా
తవ, ఇత్థం వ్యవస్థయా కామం సుద్యుమ్నోఽనతు మేదిసిమ్. ౩౯. శ్రీశుక

శ్చిత్తాద్యనుష్ఠానేన యథావిధ్యనుష్ఠితకర్మణామివ ఫలప్రదాతారం హరిం ప్రార్థయామాసేత్యర్థః.
౨౧-౨౮. ఏకదేతి. విగతం తిమిరం. అభాసః. అన్యస్య ప్రకాశః యాసు తథాభూతా దిశః కుర్వంతః.
౨౯. ౩౦. ఋషయ ఇతి. ప్రసంగం రత్యభినిషేషం. స్త్రీప్రసంగదర్శనకలుషితమనసస్సంతః.
తత్కలుషనివృత్త్యర్థమేవ. తత్ప్రసంగశూన్యం నరనారాయణాశ్రమం ప్రయయుః. ౩౧. ౩౨.
ప్రాసంగికముక్త్యా ప్రస్తుతమనువర్ణయతి—సా చేతి. అనుదరీసంయాక్తేతి చ వక్తవ్యే భూతపూర్వ

ఉవాచ:—ఆచార్యానుగ్రహాత్కామం లభ్యాః పుంస్త్యం వ్యవస్థయా, పాలయా
మాస జగతీం నాభ్యనందన్ స్త తం ప్రజాః. ౪౦. తస్యోత్కలోగయో రాజ్ఞో విమ
లశ్చ సుతాస్త్రయః, ఉత్తరాపథరాజానో బభూవుర్ధర్మవత్సలాః. ౪౧. తతః పరిణతే
కాలే ప్రతిష్ఠానపతిః ప్రభుః, పురూరవస ఉత్సృజ్య గాం పుత్రాయ గతో వనమ్.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం గతేఽథ సుద్యుమ్న మనురైవవస్వతస్సుతే, పుత్ర
కామస్తపస్తేపే యమునాయాం శతం సమాః. ౧. తతోఽయజన్తనుద్దేవమపత్యాధే
హరిం ప్రభుమ్, ఇత్వాకుపూర్వజాన్ పుత్రాన్ లేభే స్వసదృశాన్ దశ. ౨. పృష
ధస్తు మనోః పుత్రో గోపాలో గురుణాన్వితః, పాలయామాస గాం యత్తో
రాత్ర్యాం వీరాసనవ్రతః. ౩. ఏకదా ప్రావిశద్దోష్ఠం శార్దూలో నిశి వర్షతి, శయానా
గావ ఉత్థాయ భీతాస్తా బభ్రముర్వ్రజే. ౪. ఏకాం జగ్రాహ బలవాన్ సా చు
క్రోశ భృశాతురా, తస్యాస్తత్కృందితం శ్రుత్వా పృషద్రోఽభిససార హ. ౫. ఖడ్గ
మాదాయ సహసా ప్రలీనోడుగణే నిశి, అజానన్నచ్చినదృబ్రోశ్చిరశ్శార్దూలశం
కయా. ౬. వ్యాఘ్రోఽపి వృక్షశ్రవణో నిస్త్రింశాగ్రహతస్తతః, నిశ్చక్రామ దృఢం
భీతో రక్తం పథి సముత్సృజన్. ౭. మన్యమానో హృతం వ్యాఘ్రం పృషధః పర
వీరహః, అద్రాక్షీత్స్వహతాం బభ్రుం వ్యుష్టాయాం నిశి దుఃఖితః. ౮. తం శశాప
కులాచార్యః కృతాగసమకామతః, న క్షత్రబంధుశ్శూద్రస్త్యం కర్తౄణా భవితా
మునా. ౯. ఏవం శస్తస్త్వగురుణా ప్రత్యగృహ్లాన్ కృతాంజలిః, అధారయద్వృ
తం వీర ఉర్ధ్వరేతా మునిప్రియమ్. ౧౦. వాసుదేవే భగవతి సర్వాత్మని పరేఽ
మలే, ఏకాంతత్వం గతో భక్త్యా సర్వభూతసుహృత్సమః. ౧౧. విముక్తసంగశ్శా

గత్యా. పుంస్త్యనిర్దేశః. ౩౩—౩౯. ఆచార్యేతి. నాభ్యనందన్. స్త్రీత్వే తస్య లజ్జయా మాసం
నిలీయావసానాత్. ౪౦. ౪౧. ౪౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వితీయే మనుపుత్రాణాం ద్వావపుత్రౌ విరాగతః, కరూశకాదిపంచానాం పంచానాహ
లఘుక్రమాత్. వైవస్వతో మనుః శ్రాద్ధదేవః. ౧. తత ఇతి. ఇత్వాకుః పూర్వజో యేషాం తాన్.
౨. తత్ర పృషధస్య వంశో నాభవదితి సహేతుకమాహ.—పృషధస్త్రీత్యారభ్య కవిః కసీయా
నిత్యతః ప్రాక్తనేన గ్రంథేన. పృషధ ఇతి. ఖడ్గపాణేస్సతః తిష్ఠతో జాగరణం వీరాసనం. తదేవం
వ్రతం యస్య. యత్తః అవహితస్సన్. గాః పాలయామాస. ౩. ఏకదేతి. శార్దూలో వ్యాఘ్రః
వర్షతి సతి. పరస్య ఇతి శేషః. ౪. ౫. ఖడ్గమితి. ప్రలీనా ఉడుగణా యస్మిన్. సమయ ఇతి శేషః
బభ్రోః కపిలాయా గోః. ౬. వ్యాఘ్ర ఇతి. గాం కామతో న జఘానేతి ఖ్యాపయితుం వృక్షశ్రవణః
ఇత్యాద్యుక్తం వృక్షశ్రవణః ఖండితశ్రోతః. ౭. మన్యమాన ఇతి. వ్యుష్టాయాం ప్రభాతాయాం. ౮.

స్తాత్తా సంయతాః పరిగ్రహః, యదృచ్ఛయోపపన్నేన కలయన్ వృత్తిమా
త్తనః. ౧౨. ఆత్మన్యాత్తానమాధాయ జ్ఞానతృప్తస్సమాహితః, విచచార మహీ
మేతాం జడాంధబధిరాకృతిః. ౧౩. ఏవం వృత్తో వనం గత్వా దృష్ట్వా దావాగ్ని
ముద్ధితం, తేనోపయుక్తకరణో బ్రహ్మవాప పరం మునిః. ౧౪. కవిః కనీయాన్
విషయేషు నిస్పృహో విస్పృజ్య రాజ్యం సహబంధుభిర్దృహాన్, నివేశ్య చిత్తే పురుషం
స్వరోచిషం వివేశ కైశోరవయాః పరాం గతిమ్ ౧౫. కరూశాన్తానవాదాసన్
కారూశాః క్షత్రజాతయః, ఉత్తరాపథగోష్ఠారో బ్రహ్మణ్యా ధర్మవత్సలాః. ౧౬.
ధృష్టాద్ధార్మభూత్ క్షత్రం బ్రహ్మభూయం గతం క్షితౌ, నృగస్య వంశ్యస్సమతి
ర్యాతజ్యోతిస్తతో వసుః. ౧౭. వసోః ప్రతీతస్తత్పుత్రః ఓఘవా నోఘవత్పితా, కన్యా
చౌఘవతీ నామ సువర్చన ఉవాహ తామ్. ౧౮. చిత్రనేనోనరిష్యంతాద్దక్షస్తస్య
సుతోఽభవత్, తస్య మీధ్వాంస్తతశ్శర్వ ఇంద్రనేనస్తు తత్పుత్రః. ౧౯. వీతిహోత్ర
స్త్వింద్రనేనాత్తస్య సత్యశ్రవాస్సుతః, ఉరుశ్రవాస్సుతస్తస్య దేవదత్తస్తతో
ఽభవత్. ౨౦. దేవదత్తస్య భగవానగ్ని వేశస్సుతోఽభవత్, కానీన ఇతి విఖ్యాతో
జాతుకర్ణో మహానృషిః. ౨౧. తతో బ్రహ్మకులం జాతమాగ్ని వేశ్యాయనం
నృప, నరిష్యంతాన్వయం ప్రోక్తో దిష్టవంశమఘో శృణు. ౨౨. నాభాగో దిష్టపు
త్రోఽన్యః కర్మణా వైశ్యతాం గతః, హలంధనస్సుతస్తస్య వత్సప్రీతిర్హలంధనాత్.
౨౩. వత్సప్రీతేః సుతః ప్రాంశుస్తత్పుత్రః ప్రమితిర్విభో, ఖమిత్రః ప్రమితేస్తస్తా
చ్చాతుషోఽథ వివింశతిః. ౨౪. వివింశతిసుతో రంభః ఖనినేత్రోఽన్య ధార్మికః, కరం
ధనో మహారాజస్తస్యాసీదాత్మజో నృప. ౨౫. తస్యావిక్షత్పుతో యస్య మరుత్తశ్చ
క్రవర్త్యభూత్, సంవర్తోఽయాజయద్యేన మహాయోగ్యంగిరస్సుతః. ౨౬. మరుత్తస్య

తమితి. క్షత్రబంధురసి. త్వం న భవితా. అపి తు. శూద్రో భవేతి. ౧౩. ఏవమితి, ఉపయుక్తకరణః
దగ్ధదేహః. ౧౪. కపేరసి మఘో నాభవదిత్యాహ—కవిరితి. బంధుభిస్సహ రాజ్యం విస్పృజ్య. ౧౫. ౧౬.
ధృష్టాదితి. బ్రహ్మభూయం బ్రహ్మణత్వం. నృగస్య వంశ్యః పుత్రః. సుమతిః. తతో భూతజ్యోతిః.
తతో వసుః. ౧౭. వసోరితి. ఓఘవతః పితా. తత్పుత్రోఽప్యోఘవానేవేత్యర్థః. ౧౮. తదేవం త్రిభిః
క్లోకైః కరూశధృష్టనృగాణాం వంశా ఉక్తాః. నరిష్యంతస్య వంశమాహ—చిత్రనేన ఇత్యాదిసార్థాస్త్రైభిః.
తత ఇత్యాదేర్యత్రాధిక్యం స్యాత్తత్రానంతర్యే తత ఇత్యాదిషదం వ్యాఖ్యేయం. యత్ర యత్ర తు
న్యూనత్వం తత్ర పూర్వస్య పరస్య వా అనుషంగాదిభిః వ్యాఖ్యేయం. ౧౯. ౨౦. దేవదత్తస్యేతి. అగ్ని
వేశపీవ కానీన ఇతి జాతుకర్ణ ఇతి చ వ్యాఖ్యాతః. ౨౧. ౨౨. నాభాగ ఇతి. దిష్టస్య పుత్రో నాభాగః.
వక్ష్యమాణాన్నాభాగాదన్య ఇతి భ్రాంతివృద్ధాసార్థమనువాదమాత్రం. ౨౩-౨౫. తస్యేతి. అంగిరసః
సుతో మహాయోగీ సంవర్తః. యమయాజయత్, సమరుత్తః. ౨౬. మరుత్తస్యేతి. అన్య. యత్కించిత్వా

యథా యజ్ఞో న తథాన్యోఽస్తి కశ్చన, సర్వం హిరణ్మయం చాసీద్యత్కించిచ్ఛా
 స్య శోభనమ్. ౨౭. అమాద్యదింద్రసోమేన దక్షిణాభిర్ద్విజా యతః, మరుతః పరివే
 ష్టారో విశ్వే దేవాస్సభాసదః. ౨౮. మరుత్తస్య దమః పుత్రో తస్యాసీద్రాజవర్ధనః,
 సుధృతి స్తత్పుత్రో యజ్ఞే సాధృతేయో నరస్సుతః. ౨౯. తత్పుత్రః కేవల స్తస్మాద్భం
 ధుమాన్వేదవాంస్తతః, బంధు స్తస్యాభవత్తస్య తృణబిందుర్మహీపతిః. ౩౦. తం
 భేజేఽలంబుసా దేవీ భజనీయగుణాలయమ్, వరాప్సరా యతః పుత్రాః కన్యా
 చేలబిలాభవత్. ౩౧. తస్యాముత్పాదయామాస విశ్రవా ధనదం సుతం, సోఽవాప
 విద్యాం పరమామృషేర్యోగేశ్వరాత్పితృః. ౩౨. విశాలశృంగస్యబంధుశ్చ ధూమ్ర
 కేతుశ్చ తత్పుత్రాః, విశాలో వంశకృద్రాజా వై శాలీం నిర్మమే పురీమ్. ౩౩. హేమ
 చంద్రస్సుత స్తస్య ధూమ్రాక్ష స్తస్య చాత్తజః, తత్పుత్రస్సహదేవస్తు కృశాశ్వ స్తస్య
 చాత్తజః. ౩౪. కృశాశ్వాతోఽస్మదత్తోఽభూద్యోఽశ్వమేధైరిడస్పతిమ్, ఇష్ట్యా
 పురుషమేవాగ్ర్యాం గతిం యోగేశ్వరాదృతామ్. ౩౫. సోమదత్తాత్తు సుమతి స్త
 త్పుత్రో జనమేజయః, ఏతే వై శాలభూపాలాస్తృణబిందోర్యశోధరాః. ౩౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ద్వితీయోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—శర్యాతిర్తానవో రాజా బ్రహ్మిష్ఠస్స బభూవ హ, యో
 వాహ్యంగిరసాం సత్రే ద్వితీయమహరూచివాక్. ౧. సుకన్యా నామ తస్యాసీత్కన్యా
 కమలలోచనా, తయా సార్థం వనగతో హ్యగమచ్ఛ్యవనాశ్రమమ్. ౨. సా సఖిభిః
 పరివృతా విచిన్వంత్యంప్రిపాన్వనే, వల్లీకరంధ్రే దదృశే ఖద్యోతే ఇవ జ్యోతిషీ. ౩.
 తే దైవచోదితా బాలా జ్యోతిషీ కంటకేన వై, అవిధ్యన్తుగభావేన సంస్రావా
 స్సృక్తతో బహు. ౪. శకృన్మాత్రనిరోధోఽభూత్సైనికానాం చ తత్తుణాత్, రాజర్షి
 స్తానుపాలక్ష్య పురుషాక్ విస్మితోఽబ్రవీత్. ౫. అప్యభద్రం న యుష్టాభిర్భగ్వవస్య
 విచేష్టితం, వ్యక్తం కేనాపి నస్తస్య కృతమాశ్రమదూషణం. ౬ సుకన్యా ప్రాహ

త్రాదికమాసీత్తత్తు సర్వం. హిరణ్మయం శోభనమభవత్. ౨౭. అమాద్యదితి. అమాద్యత్ మదం ప్రాప.
 ౨౮—౩౦. తమితి. యతః యస్యాం తృణబిందోః పుత్రా అభవత్. ౩౧—౩౩. హేమేతి. తత్పుత్రః
 సహదేవః పాఠాంతరే నామాన్యత్వమాత్రం అర్థస్తు న ఏవ. ౩౪. ౩౫. సోమేతి. వై శాలభూపాలాః
 విశాలస్యాన్వయే జాతాః. ౩౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

న్తో. “తృతీయే మనుపుత్రస్య శర్యాతేః కీర్త్యతేఽన్వయః. యత్ర సౌకన్యమాఖ్యానం రైవతం
 చ మహాద్భుతమ్.” శర్యాతిరితి. బ్రహ్మిష్ఠః పేదార్థతత్వజ్ఞః తదేవాహ—యో వా ఇతి. ద్వితీయమహః.
 ద్వితీయేఽహ్ని. క్రియమాణం కర్తృ ఊచివాక్ ఉవాచ. ౧. తస్య వంశం ఉత్తానబర్హిరానర్త ఇత్యా
 దినా వక్ష్యతి. ఆదౌ తావత్ తత్కన్యాపుత్రాంతమాహ—సుకన్యానామేత్యాదినా. ౨—౫. అపీతి.

పితరం భీతా కించిత్కృతం మయా, ద్విబోతీ హ్యభావంత్యా నిర్భిన్నే కంటకేన
 తే. ౭. దుహితు స్తద్వచస్మత్వా శర్యాతిర్జాతసాధ్వసః, మునిం ప్రసాదయామాస
 వల్లీకాంతర్హితం శనైః. ౮. తదభిప్రాయమాజ్ఞాయ ప్రాహుద్వహితరం మునేః,
 కృచ్ఛాన్తుద్ధేయమామంత్ర్య పురం ప్రాయాత్సహానుగః. ౯. సుకన్యా చ్యవనం
 ప్రాప్య పతిం పరమకోపనం, ప్రీణయామాస చిత్తజ్ఞా హ్యన్త్రహస్తాసునృత్తిభిః. ౧౦.
 కస్యచిత్త్వథ కాలస్య నాసత్యాప్యాశ్రమం గత, స పూజయిత్వా ప్రోవాచ
 వయో మే దత్తమిశ్వరౌ. ౧౧. గ్రహం గ్రహీష్యే సోమస్య యజ్ఞే వామస్యసో
 మహః, క్రియతాం మే వయోరూపం ప్రమదానాం యథేచ్ఛితం. ౧౨. బాధమి
 త్యూచతుర్విప్రమభినంద్య భిషక్తమా, నిమజ్జతాం భద్రానస్తిక్ ప్రాదేస్థివినిర్తతే.
 ౧౩. ఇత్యుక్తో జరయా గ్రస్తదేహోఽథ మునిసత్తమః, ప్రాదం ప్రవేశితోఽవ్యభ్యాం
 వలీపలితవిక్రియః. ౧౪. పురుషాస్త్రయ ఉత్తస్థురపీచ్యా వనిగో ప్రయోః, పుష్కలప్రజః
 కుండలినస్తుల్యరూపాస్సువాససః. ౧౫. తాన్నిరీత్య నరాలోహః సరూపాన్ సూర్య
 వర్చసః, అజానతీ పతిం సాధ్వీ హ్యశ్వినౌ శరణం యయా. ౧౬. దశ్శయిత్వా
 పతిం తస్యై పాతివ్రత్యేన లోషితౌ, ఋషిమామంత్ర్య యయతుః స్త్వాయమానౌ
 త్రివిష్టపం. ౧౭. యత్యమాణోఽథ శర్యాతిశ్చ్యవనస్యశ్రమం గతః, దదర్శ దుహి
 తుః పార్శ్వే పురుషం సూర్యవర్చసం. ౧౮. రాజా దుహితరం ప్రాహ కృతపాదాభి
 వందనామ్, ఆశిషో న ప్రయుంజానో నాతిహృష్టమనా ఇవ. శర్యాతిరువాచః—
 చికిర్షితం తే కిమిదం పతి స్త్వయా ప్రలంభితో లోకనమస్కృతో మునిః, యా త్వం
 జరాగ్రస్తమసత్యసంమతం విహాయ జారం భజసేఽముమధ్వగమి. కథం మతి స్తేఽవ
 గతాన్యథా సతాం కులప్రసూతే కులదూషణం త్విదన్, నిభర్షి జారం యదపత్ర

భార్గవస్య చ్యవనస్య. అభద్రమపరాధః. ౬-౮. తదితి. ముద్ధేమం మమ కన్యా. ఉంతస్యం త్వయే
 త్యుచ్యమానే కతివర్షాణ్యస్యాః విరహః కృతో న వేత్యాదివాత్మ్యే. తదభిప్రాయం తస్య అభిప్రాయం.
 జ్ఞాత్వా. మునేః. మునయే. తాం దుహితరు ప్రాదాత్. ౯. ౧౦. కస్యేతి. హే ఈశ్వరౌ సత్త్వద్య
 యువాం. మహ్యం వయః తారుణ్యం. దత్తం సంపాదయతం. ౧౧. గ్రహమితి. అసోమహః సోమ
 పానరహితయోరపి. వాం యువయోః సోమస్య గ్రహం సోమపూర్ణం పాత్రం. గ్రహీష్యే
 దాస్యామి. యువాం సోమేన యజ్ఞే ఇత్యర్థః. శ్రు. “వింద్రవాయవం గృహ్లాతీ” త్యాదిభిః ద్రవ్యస్య
 దేవతాసంబంధానుపపత్త్యా గృహ్లాతీర్యాగపర్యవసాయిత్వాత్. ౧౨. బాధమితి. బాధమిత్యభినంద్య
 భద్రానస్తిన్నిమజ్జతామిత్యుచతుః. ౧౩. ఇతీతి. ప్రాదం ప్రవేశితః తావపి. కమతివృద్ధం గృహీత్వా.
 ప్రవిష్టావిత్యర్థః. ౧౪. ౧౫. తానితి. అశ్వినౌ శరణం యయా. యువాం పృథక్ స్థిత్యా. మత్సలిం
 దర్శయతమితి. ప్రార్థయామానేత్యర్థః. ౧౬—౧౮. చికిర్షి కమితి. ప్రలంభితో వంచితః. హే అసతి.
 అసంమతం అనభిష్టం. ౨౦. కథమితి. హే సతాం కులప్రసూతే మతిః. అన్యథా తద్విపర్యయేణ

పాకులం పితుశ్చ భర్తుశ్చ నయస్యధస్తమః. ౨౧. ఏవం బ్రువాణం పితరం స్తయ
మానా శుచిస్థితా, ఉవాచ తాత జామాతా తవైవ భృగునందనః ౨౨. శశంస
పిత్రే తత్సర్వం వయోరూపాభిలంభనం, విస్థితః పరమప్రీతస్తనయాం పరిషస్వజే.
౨౩. సోమేనాయాజయద్విరం గ్రహం సోమస్య చాగ్రహీత్, అసోమపారప్యశ్వి
న్యోశ్చ్యవనస్సేవన తేజసా. ౨౪. హంతుం తమాదధే వజ్రం శతమన్యురమర్షితః,
సవజ్రం స్తంభయామాస భుజమింద్రస్య భార్గవః. ౨౫. అన్వజానం స్తతస్సర్వే గ్రహం
సోమస్య చాశ్వినోః, భిషజావితి యత్పూర్వం సోమాహుత్యాం బహిష్కృతౌ.
౨౬. ఉత్తానబర్హిరానర్తో భూరిషేణ ఇతి త్రయః, శర్యాతేరభవన్ పుత్రా ఆనర్తా
దైవతోఽభవత్. ౨౭. సోఽంతస్సముద్రే నగరీం వినిర్తాయ కుశస్థలీమ్, ఆస్థితోఽ
భుజ్జు విషయానానర్తాదీనరిందమః. ౨౮. తస్య పుత్రశతం జజ్ఞే కకుద్ది జ్యేష్ఠముత్త
మమ్, రైవతో రేవతీం కన్యాం సమాదాయ విభుం గతః. ౨౯. పుత్ర్యా వరం పరి
ప్రప్తుం బ్రహ్మలోకమపావృతమ్, ఆవర్తమానే గాంధర్వే స్థితోఽలబ్ధక్షణః క్షణం.
౩౦. తదంత ఆద్యమానర్చ్య స్వాభిప్రాయం న్యవేదయత్, తచ్ఛ్రుత్వా భగవాన్
బ్రహ్మ ప్రహస్య తమువాచ హ. ౩౧. అహో రాజన్నిరుద్ధాస్తే కాలేన హృది యే
కృతాః, తత్పుత్రపౌత్రనప్త్యాణాం గోత్రాణి చ న శృణ్వేహే. ౩౨. కాలోఽతి
యాతస్త్రిణవశ్చతుర్యుగవికల్పితః, తద్గచ్ఛ దేవదేవాంశో బలదేవో మహాబలః.
౩౩. కన్యారత్నమిదం రాజన్నరరత్నాయ దేహి భో, భువో భారావతారార్థో
భగవాన్ భూతభావనః. ౩౪. అవతీర్ణో నిజాంశేన పుణ్యశ్రవణకీర్తనః, ఇత్యా
దిష్టోఽభివంద్యాజం నృపస్స్వపురమాగతః. ౩౫. త్యక్తాం పుణ్యజనత్రాసాద్భ్రాతృ
భిర్దివ్యవస్థితైః, సుతాం దత్వానవద్యాంగీం బలాయ బలశాలినే, బదర్యాఖ్యం
యయా రాజా తప్తుం నారాయణాశ్రమమ్. ౩౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయః.

కథం అవగతా అవసన్నా అధ్యవసితేతి వా. తదేవాహ—కులదూషణం త్విదమిత్యాది. ౨౧—౨౩.
సోమేనేతి. వీరం శర్యాతిం. శ్లో. గ్రహం గ్రహీష్యే సోమస్యేత్యుక్తప్రకారేణ. సోమస్య గ్రహమ
గ్రహీత్. ౨౪—౨౭. స ఇతి. విషయాన్ దేశాన్ అభుజ్జు అపాలయత్. ౨౮. తస్యేతి. కకుద్దిః
జ్యేష్ఠో యస్మిన్ తత్. విభుం బ్రహ్మణం. ౨౯. పుత్ర్యా ఇతి. అలబ్ధః క్షణః అవసరో యేన సః. ౩౦.
తదంత ఇతి. ఆద్యం బ్రహ్మణం. ౩౧. అహో ఇతి. తే త్వయా హృది యే కృతాస్తే సర్వే కాలేన.
నిరుద్ధాః సంహృతాః. ౩౨. కాల ఇతి. త్రినవః. సప్తవింశతిః చతుర్యుగాని. తైః వికల్పితో విభక్తః
యో దేవస్యాంశోఽస్తి. ౩౩. కస్యేతి. తస్మై నరరత్నాయ దేహి. తదేవాహ—భువ ఇతి. ౩౪. ౩౫.
త్యక్తామితి. పుణ్యజనత్రాసాత్ యక్షభయాత్. పూర్వమేవ పురం భ్రాతృభిస్త్యక్తాం దివ్యవస్థితైః
స్వర్గం గతైః. ౩౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, తృతీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—నాభాగో నభగాపత్యం యన్న తద్భ్రాతరః కవిం, య
విష్టం వ్యభజన్ దాయం బ్రహ్మచారిణమాగతం. ౧. భ్రాతరోఽభాజ్ఞు కిం మహ్యం
భజామ పితరం తవ, నాభాగస్తు పితా పుత్రం ప్రాహ తం బ్రహ్మచారిణమ్. ౨.
త్వాం మమార్యా తతాభాంతుర్తాపుత్రక తదాదృథాః. ౩. ఇమే హ్యంగిరసస్స
త్రమాసతేఽద్య సుమేధసః, షష్టం షష్టముపేత్యాహాః కపే ముహ్యంతి కర్తణి. ౪.
తాంస్త్యం శంసయ సూక్తే ద్వే వైశ్వదేవే మహాత్తనః. ౫. తే స్వర్యంతో ధనం
సత్రే పరిశేషితమాత్తనః, దాన్యంతి తేఽథ తాన్ గచ్ఛ తథా స కృతవాన్
యథా. ౬. శ్రీశుక ఉవాచ:—తస్మై దత్వా యయుస్స్వర్గం తే సత్రపరివేష్టితమ్.
౭. తం కశ్చిత్స్వికరిష్యంతం పురుషః కృష్ణదర్శనః, ఉవాచాంతరతోఽభ్యేత్య మమే
దం వాస్తుగం వసు. ౮. మమేదమృషిభిర్దత్తమితి తర్హి స్త మానవః, స్యాన్నా తే

శ్లో. “చతుర్థే మనుపుత్రస్య నాభాగస్య కథోచ్యతే, తత్సూనోఽచ్చంబరీషస్య కృత్యా ప్రతి
హతా యతః.” నభగస్య వంశమాహ. —నాభాగ ఇతి నభగస్యాపత్యం నాభాగః. నాభాగాదంబరీషో
మహాభాగవతోఽభూదితి వివక్ష్యన్. తత్ర హేతుత్వేన వంశప్రవర్తకస్య నాభాగస్య. నిష్కపటం
చరితం. తేన తు శ్రీరుద్రప్రసాదనమాహ—యమిత్యాదినా బ్రహ్మచారిణం బహుకాలం గురుకులే
వసంతం. వైష్ణవోఽసావితి మత్వా విభాగసమయే తస్మై భాగమప్రకల్ప్యైవ భ్రాతరః. సర్వే దాయం
వ్యభజన్. గురుకులాదాగతం యం భాగార్థినం. కవిం విద్వాంసం. యవిష్టం ప్రతి పితరమేవ. దాయం
వ్యభజన్నిత్యర్థః. ౧. ఏతదేవ ప్రశ్నోత్తరాభ్యాం దర్శయతి—తత్ర నాభాగః పృచ్ఛతి.—భ్రాతర
ఇతి. హే భ్రాతరః. మహ్యం కిమభాజ్ఞు వ్యభజన్. కం భాగం మదర్థం యూయం ప్రకల్పితవంతః?
భ్రాతర ఆహుః.—తదా విస్తృతమస్తాభిః. ఇదాసీం తు తవ పితరం. భజామ విభజామ. త్వం పితరం
గృహణేత్యర్థః. ౨. స చ పితరం గత్వాహ—త్వామితి. తత హే తాత, ఆర్యాః శ్రేష్ఠాః. మమ
త్వాం. అభాంతుః మదీయో భాగః త్వమిత్యర్థః. పాతాంతరే. హే తాత. కిమిదం మమ అభాంతుః.
భజామ పితరం తవేత్యుక్తవంతః ఆర్యాస్త్యాం మహ్యం కిమర్థం దదురిత్యర్థః పితాహ—హే పుత్రక
తత్ తైరుక్తం మా ఆదృథాః. ప్రతారణమాత్రం తైః కృతం. తస్మిన్నాదరం మాకార్షిః. స హ్యహం
దాయ ఇవ భాగస్య సాధనమిత్యర్థః. ౩. తథాపి తైర్భాగత్వేన కల్పితోఽహం తవ జీవనోపాయ
ముపదేత్యుమిత్యాహ—ఇమితి. స పాదాభ్యాం ద్వాభ్యాం. శు. “అభిష్టపః పూర్వమహర్భవతి
పృష్ట్యష్టడహో భవతీ”తి విహితేషు షడహేష్వావర్త్యమానేషు. షష్టం షష్టమహా కర్తౌపేత్య ప్రాప్య.
కర్తణి తదనుష్ఠానే. సుమేధసోఽపి. తే సూక్తవిశేషాజ్ఞానేన ముహ్యంతి. కపే హే విద్వాన్. ౪.
తానితి. తాన్ మహాత్తనోఽపి. శు. “ఇదమిద్ధారౌద్రమి”తి చ. శు. “యే యజ్ఞేన దక్షిణ
యే”తి చ. వైశ్వదేవే ద్వే సూక్తే శంసయ పాతయ. ౫. తత ఇతి. తతః కర్తణి సమాప్తే
సతి. తే స్వర్యంతః స్వర్గం గచ్ఛంతః. స్వసత్రే పరిశేషితమవశిష్టమాత్తనో ధనం. తే తుభ్యం.
దాన్యంతి. అథ తస్మాత్. తాన్ గచ్ఛేతి. తథేత్యాదిశుకవాక్యం యథావత్కృతవాన్. ౬. తస్మా
ఇతి. సత్రపరివేష్టితం సత్రావశిష్టం ధనం. ౭. తమితి. పురుషః శ్రీరుద్రః. దృశ్యత ఇతి దర్శనం శరీరం.
కృష్ణం దర్శనం యస్య సః. వాస్తుగం యజ్ఞభూమిగతం. వసు ధనం. మమేత్యువాచ. ౮. మమేతి.

పితరి ప్రశ్నః పృష్టవాన్ పితరం తథా ౯. యజ్ఞవాస్తుగతం సర్వముచ్చిష్టమృ
షయః క్వచిత్, చక్రుర్విభాగం రుద్రాయ స దేవస్సర్వమర్హతి. ౧౦. నాభాగస్తం
ప్రణమ్యాహ తవేశ కిల వాస్తుగమ్, ఇత్యాహ మే పితా బ్రహ్మన్ శిరసా త్వాం
ప్రసాదయే. ౧౧. శ్రీరుద్ర ఉవాచః—యత్తే పితావదద్ధర్మం త్వం చ సత్యం
ప్రభాషసే, దదామి తే మంత్రదృశో జ్ఞానం బ్రహ్మ సనాతనమ్. ౧౨. తస్మాదసత్యం
న బ్రూయాత్పరస్యాం చాపది క్వచిత్, సత్యేన పరిసంతుష్టో భవామిష్టస్స మే
భవేత్. ౧౩. గృహాణ ద్రవిణం దత్తం మత్సత్రపరివేష్టితమ్, ఇత్యుక్త్వాంతర్దధే
రుద్రో భగవాన్ సత్యవత్సలః. ౧౪. యఏతత్సంస్తరేత్ప్రాతస్సాయం చ సుసమా
హితః, కవిర్భవతి మంత్రజ్ఞో గతిం చైవ తథాత్మనః. ౧౫. నాభాగాదంబరీషోఽభూన్త
హాభాగవతః కృతీ, నాస్పృశద్బ్రహ్మశాపోఽపి యమప్రతిహతః క్వచిత్. ౧౬. విష్ణు
రాత ఉవాచః—భగవన్ శ్రోతుమిచ్ఛామి రాజర్షేస్తస్య ధీమతః, న ప్రాభూద్యత్ర
నిర్దుక్తో బ్రహ్మదండో దురత్యయః. ౧౭. శ్రీశుక ఉవాచః—అంబరీష మహాభాగస్స ప్త
ద్వీపవతీం మహీమ్, అవ్యయాం చ శ్రియం లబ్ధ్వా విభవం చాతులం విభుః. ౧౮.
మేనేఽతిదుర్లభం పుంసాం సర్వం తత్సర్వమివ త్స్తుతమ్, విద్వాన్ విభవనిర్వాణం
తమో విశతి యత్పుమాన్. ౧౯. వాసుదేవే భగవతి తద్భక్తేషు చ సాధుషు,
ప్రాప్తో భావం పరం విశ్వం యేనేదం లోష్ఠవత్ స్మృతమ్. ౨౦. స వై మనః కృష్ణ

తర్హి స్మ తదైవ. మమేదమితి. మానవో నాభాగ ఉవాచ. పునశ్చ రుద్ర ఉవాచ. నౌ ఆవయోః.
అస్మిన్ వివాదే. తే పితరి ప్రశ్నః స్యాదితి పృష్టవానితి శుకోక్తిః. ౯. పృష్టస్య మనోర్వాక్యం.
యజ్ఞేతి. ఉచ్చిష్టముర్వరితం. క్వచిదితి దక్షాధ్వరే శ్రు. “ఉచ్చేషణభాగో వై రుద్రః భాగధేయే
వైవ రుద్రం నిరవదయత” ఇతి శ్రుతేశ్చ. కించ స దేవ ఈశ్వరః. సర్వమప్యర్హతి. కిం పునర్యజ్ఞావ
శిష్టమిత్యర్థః. ౧౦. ౧౧. శ్రీరుద్ర ఆహ—యత్త ఇతి. ఇదమాఖ్యానం శ్రుతిప్రసిద్ధం. తథాహి బహ్వృ
చబ్రహ్మణం. శ్రు. “నాభాగే దిప్తం వై మానవం బ్రహ్మచర్యం వసంతం భ్రాతరో నిరభజన్
సోఽబ్రవీ”దిత్యాది. ౧౨-౧౪. అస్యాఖ్యానస్య స్మరతః ఫలమాహ—య ఏతదితి. ఆత్మనో గతిం చ
ప్రాప్నోతీతి శేషః. ౧౫. నాభాగాదితి. క్వచిదపి. అప్రతిహతో బ్రహ్మశాపోఽపి బ్రహ్మణేన దుర్వా
ససా నిర్మితః. కృత్యానలోఽపి. యం నాస్పృశత్. ‘అతోఽసౌ మహాభాగవతః అత ఏవ. కృతీ
పుణ్యవాన్’. ౧౬. భగవన్నితి. తస్య శ్రోతుమిచ్ఛామి. చరితమితి శేషః. బ్రహ్మదండః కృత్యానలః న
ప్రాభూత్ న సమర్థో బభూవ. ౧౭. అంబరీష ఇతి. శ్రియం సంపదం విభవం సర్వోత్కృష్టత్వం.
అతులం నిరుపమం. ౧౮. మేనఇతి. పుంసామతిదుర్లభమపి తత్సర్వం న్యపువత్. స్తుతం నిరూపితం.
అనుపాదేయం మేనే తత్ర హేతుః.—విభవస్య నిర్వాణం నాశం. విద్వాన్. యత్ యేన
విభవేన. తన్నాశేన వా పుమాన్ తమో విశతి మోహే నిమజ్జతి. ౧౯. నన్వేషం జానంతోఽపి
విభవైషిణో దృశ్యంతే తత్రాహ—వాసుదేవ ఇతి. భావం భక్తిం. ప్రాప్తః. యేన భావేన ఇదం
విశ్వం లోష్ఠవత్ అతిసుచ్ఛం స్మృతం. ౨౦. భక్తిమేవ సర్వేంద్రియాణాం భగవత్పరత్వకథనేన

పదారవిందయోర్వచాంసి వైకుంఠగుణానువర్ణనే, కర్మ హరేర్తంధిరమూర్జనాదిషు
శ్రుతి చకారాచ్యుతసత్కథోదయే. ౨౧. ముకుందలింగాలయదర్శనే దృశౌ తద్భృ
త్యగాత్రస్ప*ర్శేఽంగసంగమం, పూణం చ తత్పాదసరోజసారభే శ్రీమత్తులస్యా
రసనాం తదర్పితే. ౨౨. పాదౌ హరేః తే త్రపదానుసర్పణే శిరో హ్యపి కేశపదాభి
వందనే, కామం చ దాస్యే న తు కామకామ్యయా యథోత్తమశ్లోకజనాశ్రయా
రతిః. ౨౩. ఏవం సదా కర్తృకలాపమాత్మనః పరేఽధియజ్ఞే భగవత్యథోక్షజే, సర్వా
త్తభావం విదధన్ మహీమిమాం తన్నిష్ఠవిప్రాభిహితశ్శృంగసహ. ౨౪. ఈజేఽశ్వమే
దైరధియజ్ఞమిశ్వరం మహావిభూత్యోపచితాంగదక్షిణైః, తత్రైర్వసిస్తాసితగౌత
మాదిభిర్ధన్వన్యభిస్తోతమసౌ సరస్వతీమ్. ౨౫. యస్య క్రతుషు గీర్వాణైస్సవస్యా
ఋత్విజో జనాః, తుల్యరూపాశ్చాసిమిషా వృద్ధశ్యంత సుహాసనః. ౨౬. స్వర్గో న
ప్రార్థితో యస్య మనుజైరమరప్రియః, శృణ్వన్భిరసుగాయన్భిరుత్తమశ్లోకచేష్టితం.
౨౭. న వర్ధయంతి యత్కామాస్సవిరాజ్యపరిభావితాః, దుర్లభా అపి సిద్ధానాం

ప్రపంచయతి—త్రిభిః. స ఇతి. శ్రుతి శ్రోతే. అచ్యుతస్య సత్కథానామదయే శ్రవణే చకారేత్యస్య
సర్వత్రాన్వయః. ౨౧. ముకుందేతి. ముకుందస్య లింగానాం. ఆలయాని స్థానాని. తేషాం దర్శనే
దృశౌ నేత్రే తద్భృత్యా భాగవతాః. తేషాం గాత్రస్పర్శనం ఆలింగనహస్తస్పర్శనాని. అత్ర ఛందో
భంగ ఆర్షః. తస్మిన్ అంగసంగమం కరచరణాద్యవయవసంబంధం. శ్రీమత్యః తులస్యాః తత్పాద
సరోజే యత్సారభం తస్మిన్ తదర్పితే తస్మై నివేదితాన్నాదౌ. ౨౨. పాదౌవితి. కామం ప్రచ్ఛంద
నాదిసేవాం. దాస్యే నిమిత్తే. తత్ప్రసాదస్వీకారాయ. న తు కామకామ్యయా విషయేచ్ఛయా
కథం చకార. ఉత్తమశ్లోకజనాశ్రయా రతిర్యథా భజితృథా. అనేన విద్భుత్తేషు చ పరం భావం
ప్రాప్త ఇత్యేతత్ స్ఫుటికృతః. ౨౩. ఏవమితి. సర్వత్ర ఆత్మభావో భావనా యస్మిన్ తం.
ఆత్మనః స్వస్య. కర్తృణాం కలాపం సమూహం. భగవతి విదధన్ సమర్పయన్. తస్మిన్ దైర్ఘ్యగవతే
ర్విప్రైః. అభిహితః శిక్షితస్సన్ మహీం. శశాస పాలయామాస. అనేనాధిక్యతథార్తోఽపి యథావద్దర్శితః.
౨౪. కించ. ఈజ ఇతి. యజ్ఞాధిష్ఠాతారం ఈశ్వరం. అశ్వమేదైరీజే ఆరాధయామాస. మహావిభూత్యా
ఉపచితాన్యంగాని దక్షిణాశ్చ యేషు తైః. పసిష్టాదిభిర్హేతుభూతైః. తత్రైః విస్తృతైః ధన్వని నిరుదకే
దేశే. సరస్వతీమభిస్తోతం తస్యాః ప్రతిలోమమిత్యర్థః. ౨౫. కించ. యస్యేతి. యస్య క్రతుషు సద
స్యాదయః గీర్వాణైస్సహ భూషాదిభిస్తుల్యరూపాః. వృద్ధశ్యంత. స ఇత్థమితి చతుర్థేనాన్వయః. న చ
దేవానాం నిమేషాభావాదైర్వలక్షణ్యం యతః. అసిమిషాశ్చ వృద్ధశ్యంత. న సిమిషంతీతి తథా. ఆశ్చర్య
దర్శనాత్సుక్యేన. తేషాం నిమేషోపరమాదితి భావః. ౨౬. స్వర్గ ఇతి. యస్య యదీయైర్తనుజైరపి. స్వర్గో
న ప్రార్థితః తస్య తు కా వార్తా. ౨౭. నేతి. ఆస్తాం తావత్స్వర్గప్రార్థనాశంకాపి యద్యతః. ముకుందం
హృది పశ్యతః. తాన్ జనాన్. కామాః విషయాః న వర్ధయంతి న హర్షయంతి. కథంభూతాః.
స్వారాజ్యేన స్వరూపసుఖేన. పరిభావితాః అతిశయితాః. అతఏవ. సిద్ధానామపి దుర్లభాః. యానితి
పాతే. యాన్ మనుజాన్. స్వారాజ్యేత్యత్రాపి ద్వితీయాంతపాతే మనుజానాం విశేషణం. యమితి

ముకుందం హృది పశ్యతః. ౨౮. స ఇత్థం భక్తియోగేన తపోయుక్తేన పార్థివః, సధర్మేణ హరిం ప్రీణన్ సర్వాన్ సంగాన్ శనైర్జహౌ. ౨౯. గృహేషు దారేషు సుతేషు బంధుషు ద్విపోత్తమస్యందనవాజిపంక్తిషు, అక్షయ్యవస్త్రాభరణాయుధాది ష్వనంతకోశేష్వకరోదసన్తతిమ్ ౩౦. తస్మా అదాద్ధరిశ్చక్రం ప్రత్యసీకభయావహమ్, ఏకాంతభక్తియోగేన ప్రీతో భీతాభిరక్షణమ్. ౩౧. ఆరిరాధయిషుర్విష్ణుం మహిష్యా తుల్యశీలయా, యుక్తస్సంవత్సరం ధీరో దధార ద్వాదశీవ్రతమ్. ౩౨. వ్రతాంతే కార్తికే మాసి త్రిరాత్రం సముపోషితః, స్నాతః కదాచిత్కాళింద్యాం హరిం మధు వనేఽర్చయత్. ౩౩. మహాభిషేకవిధినా సర్వోపస్కరసంపదా, అభిషిచ్య వరాకలైర్గంధమాల్యార్హణాదిభిః. ౩౪. తద్గతాంతరభావేన పూజయామాస కేశవం, బ్రాహ్మణాం శ్చ మహాభాగాన్ సిద్ధార్థానపి భక్తితః. ౩౫. గవాం రుక్తవిషాణానాం రూప్యాం ప్రీణాం సువాససామ్, పయశ్శీలవయోరూపవత్సోపస్కరసంపదామ్. ౩౬. ప్రాహిణో త్సాధు విప్రేభ్యో గృహేషు న్యర్బుదాని షట్, భోజయిత్వా ద్విజానగ్రే స్వాద్వన్నం గుణవత్తమమ్. ౩౭. లబ్ధకామైరనుజ్ఞాతః పారణాయోపచక్రమే, తర్హి దిప్త్యాతిథిస్సాక్షాద్దుర్వాసా భగవానభూత్. ౩౮. తమానర్చాతిథిం సమ్యక్ప్రీత్యు త్థానాసనార్హణైః, యయాచేఽభ్యవహారాయ పాదమూలముపాగతః. ౩౯. ప్రతి నంద్య స తద్యాజ్ఞాం కర్తుమావశ్యకం గతః, నిమమజ్జ బృహద్ధ్యాయన్ కాళిందీ సలిలే శుచౌ. ౪౦. ముహూర్తార్థావశిష్టాయాం ద్వాదశ్యాం పారణాం ప్రతి, చింత యామాస ధర్మజ్ఞో ద్విజే సద్ధర్మసంకటమ్. ౪౧. బ్రాహ్మణాతిక్రమే దోషో ద్వాద శ్యామప్యపారణే, యత్కృత్వా సాధు మే భూయాదధర్తో వా న మాం స్పృశేత్.

పాతే యం అంబరీషం. పశ్యతామితి పాతే సిద్ధానాం విశేషణం. ౨౮. ఏవం భగవదారాధనపరస్య కామాద్యుపేక్షా నైవ చిత్తమిత్యుపసంహరతి.—స ఇత్యాదిద్వాభ్యాం. ౨౯. ౩౦. నన్వేషంభూతో ఽసౌ కథం ప్రతిపత్తాన్ జయేత్తత్రహ.—తస్మా ఇతి. ౩౧. తదేవం తస్య వైరాగ్యాదికం హరిభక్తిం చోక్త్య. బ్రహ్మదండో యత్ర న ప్రాభూదితి. యదుక్తం. తదేవ ద్వాదశీవ్రతనిష్ఠాం కథయన్నాహ.— ఆరిరాధయిషురిత్యాది యావదధ్యాయపరిసమాప్తి. ౩౨. వ్రతాంత ఇతి. అర్చయత్. అడాగమా భావ ఆర్షః. ౩౩. ౩౪. తదితి. బ్రాహ్మణాంశ్చ పూజయామాస సిద్ధార్థాన్ ఆప్తకామాన్. పూజా నపేక్షానపి. ౩౫. గవామితి. రూప్యాం ప్రీణాం రూప్యఖురాణాం పయశ్శీలాదిసంపదో యాసాం తాసాం. ౩౬. ప్రాహిణోదితి. న్యర్బుదాని షట్షష్టికోటిః. ౩౭. లభ్యేతి. తర్హి తదైవ దుర్వాసాః అతిథిః. సాక్షాత్ ప్రత్యక్షోఽభూత్. ౩౮. తమితి. ఆనర్చ అర్చితవాన్ అభ్యవహారాయ భోజ నాయ. ౩౯. ప్రతినంద్యేతి. ఆవశ్యకం నైయమికం. మాధ్యాహ్నికం కర్త కర్తుం గతః. బృహత్ బ్రహ్మ. ౪౦. ౪౧. ధర్మసంకటమేవాహ.—బ్రాహ్మణేతి. యద్యతః బ్రాహ్మణాతిక్రమే దోషః. అధర్మః ద్వాదశ్యామపారణేఽపి దోషః వ్రతవైగుణ్యం. యత్కృత్వా యస్మిన్ కృతే. ౪౨.

౪౨. అంభసా కేవలేనాథ కరిష్యే వ్రతపారణాం, అహురబ్భక్షణం విప్రాః
అశితానశితం చ యత్. ౪౩. ఇత్యపః ప్రాశ్య రాజర్షిశ్చింతయన్ మనసాచ్యుతం,
ప్రత్యాచప్త కురుశ్రేష్ఠ ద్విజాగమనమేవ సః. ౪౪. దుర్వాసా యమునాకూలాత్కృ
త్వావశ్యకమాగతః, రాజ్ఞాభినందిత స్తస్య బుబుధే చేష్టితం ధియా ౪౫. మన్యునా
ప్రచలద్ధాత్రో భ్రుకుటికుటిలాననః, బుభుక్షితశ్చ సుతరాం కృతాంజలిమభాషత.
౪౬. దుర్వాసా ఉవాచః—అహో అస్య నృశంసస్య శ్రియా మత్తస్య పశ్యత,
ధర్మవ్యతిక్రమం విష్ణోరభ క్తస్యేషమానినః. ౪౭. యో మామతిథిమాయాంత
మాతిథ్యేన నిమంత్ర్య చ, అదత్వా భుక్తవాంస్తస్య సవ్యస్తే దర్శయే ఫలమ్ ౪౮.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం బ్రువాణ ఉత్కృత్య జటాం రోషవిదీపితః, తయా స
నిర్తమే తస్మై కృత్యాం కాలానలోపమామ్. ౪౯. తామాపతంతీం జ్వలతీమసి
హస్తాం పదా భువం, వేపయంతీం సముద్వీక్ష్య స చచాలపదాన్యకః ౫౦. ప్రదిప్తం
భృత్యరక్షాయాం పురుషేణ మహాత్తనా, పదాహ కృత్యాం తాం చక్రం
క్రుద్ధాహిమివ పావకః ౫౧. తదభిద్రవదుద్వీక్ష్య స్వప్రయాసం చ సిష్ఠులం, దుర్వా
సా దుద్రువే భీతో దిక్షు ప్రాణపరిష్పయా. ౫౨. తమన్వధావద్భగవద్రథాంగం
దవాగ్నిరుదూభతశిఖో యథాహిం, తథానుషక్తం మునిరీక్షమాణో గుహం
వివిక్షుః ప్రససార మేరోః ౫౩. దిశో నభః త్వాం వివరాన్ సముద్రాన్ లోకాన్
సపాలాన్స్త్రిదివం గతస్సః, యతో యతో ధావతి తత్ర తత్ర సుదర్శనం దుష్ప్ర
సహం దదర్శ. ౫౪. అలబ్ధనాథస్స యదా కుతశ్చిత్సంత్రస్తచిత్తోఽరణమేషమాణః,
దేవం విరించం సమగాద్విధాతస్త్రాహ్యత్త యోనేఽజితతేజసోఽహమ్. ౫౫. బ్రహ్మో
వాచః—స్థానం మదీయం ద్విజవిశ్వమేతత్క్రిడావసానే ద్విపరార్థసంక్షేపే, భూభంగ
మాత్రేణ చ సందిగ్ధక్షోః కాలాత్తనో యస్య తిరోభవిష్యతి. ౫౬. అహం భవో
దక్షభృగుప్రధానా ప్రజేశభూతేశసురేశముఖ్యాః, సర్వే వయం యన్నియమం

ఏవం ద్విజైస్సహ విచార్య నిశ్చినోతి. అంభసేతి వ్రతస్య పారణాం సమాప్తిం తత్ అశిత
మాహుః. అశితం నేత్యాహుశ్చ. శ్రు. “అపిఽన్నాతి తన్నేవాశితం నైవానశిత” మిత్యాది.
౪౩. ఇతీతి. ప్రత్యాచప్త ప్రత్యేక్షత. ౪౪. ౪౫. మన్యునేతి. ప్రచలత్ కంపమానం. గాత్రం
యస్య. భ్రుకుటిభ్యాం కుటిలమాననం యస్య. ౪౬—౫౦. ప్రదిప్తమితి. క్రుద్ధమహిం. పాహో
దావాగ్నిరివ. ౫౧. తదితి. సిష్ఠులముద్వీక్ష్య. ౫౨. తమితి. అనుషక్తం పృష్ఠతః.
సంసక్తం. మేరోర్దుహం. వివిక్షురథావత్. ౫౩. ౫౪. అలబ్ధేతి. అరణమేషమాణః శరణమిచ్ఛన్
అజితతేజసః హరేశ్చక్రత్. ౫౫. స్థానమితి. ఏతత్సర్వం యస్య భూభంగమాత్రేణ తిరోభవిష్యతి.
కదా? క్రీడాయా అవసానే. తదపి కదా? ద్విపరార్థసంక్షేపే కాలే. ౫౬. అహమితి. అతో వయంసర్వే.
యస్య నియమమాజ్ఞాం. ప్రపన్నాః ప్రాప్తాస్సంతో లోకహితం యథా భవత్యేవం తన్నియమం

ప్రపన్నా మూర్ధ్నైర్విరితం లోకహితం వహామః. ౧౭. ప్రత్యాఖ్యాతో విరించేన
విష్ణుచక్రోపతాపితః, దుర్వాసాశ్శరణం యాతశ్శర్వం కైలాసవాసినమ్. ౧౮. శంకర
ఉవాచః—నయం న తాత ప్రభవామ భూమ్ని యస్మిన్ పరేఽన్యేష్యజజీవకోశాః,
భవంతి కాలేన భవంతి హిదృశాస్సహస్రశో యత్ర వయం భ్రమామః. ౧౯.
అహం సనత్కుమారశ్చ నారదో భగవానజః, కపిలో వాంతరతమో దేవలో
ధర్మ ఆసురిః. ౨౦. మరీచిప్రముఖాశ్చాన్యే సిద్ధేశాః పారదర్శినః, విదామ న వయం
సర్వే యన్తాయాం మాయయావృతాః. ౨౧. తస్య విశ్వేశ్వరన్యేదం శస్త్రం దుర్వి
షహం హి నః, తమేవ శరణం యాహి హరిస్తే శం విధాన్యతి. ౨౨. తతో నిరా
శో దుర్వాసాః పదం భగవతో యయా, వికుంఠాఖ్యం యదధ్యాస్తే శ్రీనివాస
శ్చియా సహ. ౨౩. స దహ్యామానోఽజితశస్త్రవహ్నినా తత్పాదమూలే పతితస్స
వేషఘః, ఆహఃచ్యుతానంతసదీప్సితప్రభో కృతాగసం మామవ విశ్వభావన. ౨౪.
అజానతా తే మహిమానుభావం కృతం మయాఘం భవతః ప్రియాణామ్, విధేహి
తస్యాపచితం విధాతర్తుచ్యేత యన్నామ్నూదితే నారకోఽపి. ౨౫. శ్రీభగవా
నువాచః—అహం భక్తపరాధీనో హ్యస్వతంత్ర ఇవ ద్విజ, సాధుభిర్గ్రస్తహృదయో
భక్తైర్భక్తజనప్రియః. ౨౬. నాహమాత్మానమాశాసే మద్భక్తైస్సాధుభిర్విదా, శ్రియం
చాత్యంతికిం బ్రహ్మ యేషాం గతిరహం పరా. ౨౭. యే దారాగారపుత్రాస్తాన్
ప్రాణాన్ విత్తమిమం పరమ్, హిత్వా మాం శరణం యాతాః కథం తాంస్త్యక్తు
ముత్సహే. ౨౮. మయి నిర్బద్ధహృదయాస్సాధవస్సమదర్శినః, వశీకుర్వంతి మాం
భక్త్యాసత్త్రియస్సత్పతిం యథా. ౨౯. మత్సేవయా ప్రతీతం తే సాలోక్యాది
చతుష్టయమ్, నేచ్ఛంతి సేవయా పూర్ణాః కుతోఽన్యత్కాలవిప్లుతమ్. ౩౦. సాధవో

మూర్ధ్నైర్విరితం వహామః ఆత్మసద్భక్తద్రోహిణం త్వాం రక్షీతుం న సమర్థోఽహమితి శేషః.
యత్తదోర్నిత్యసంబంధాత్. ౧౭. ౧౮. శ్రీరుద్రోఽపి ప్రత్యాచక్షే చతుర్భిః—వయమితి.
భూమ్ని మహతి. మహత్త్వమేవాహ. —యస్మిన్ పరే పరమేశ్వరే. అజాః బ్రహ్మణః. తపివ
జీవాః. తేషాం కోశాః ఉపాధిభూతా బ్రహ్మాండవిగ్రహాః. ఈదృశాః దృశ్యమానబ్రహ్మాండప్రమాణాః
అన్యేఽపి భవంతి జాయంతే న భవంతి నశ్యంతి చ. పరే యత్ర. యేషు బ్రహ్మాండేషు లోకే వాభిమా
నినో వయం భ్రమామః. ౧౯. నను సర్వజ్ఞస్య తవ భ్రమః కుతస్తత్రాహ. —అహమితి. ౨౦. మరీ
చీతి. పారదర్శినః సర్వజ్ఞా అపి. యస్య మాయాం విద్యః. ౨౧-౨౩. స ఇతి. సతామిప్సిత. మాం
అవ పాహి. ౨౪. అపరాధం నివేదయన్ ప్రార్థయతే—అజానతేతి. అఘం దుఃఖం. అపచితం.
మద్భక్తద్రోహే నిష్క్రంతిం న పశ్యామితి చేత్. తత్రాహ. —యస్య తవ. నామ్ని కీర్తితే. నరక
స్థోఽపి ముచ్యేత. తస్య తవ కిమశక్యమితి భావః. ౨౫. ౨౬. నేతి. నాశాసే న స్పృహయామి.
౨౭. య ఇతి. ఇమం పరం చ లోకం హిత్వా. ౨౮. ౨౯. మదితి. ప్రతీతం ప్రాప్తమపి. ౩౦. ౩౧.

హృదయం మహ్యం సాధూనాం హృదయం హ్యహమ్, మదన్యం తే న జానంతి
నాహం తేభ్యో మనాగపి. ౭౧. అతో హ్యత్తాభిచారస్తే యతస్తం యాతు వై
భవాన్, సాధుషు ప్రహితం తేజః ప్రహర్తుః కురుతేఽశివమ్. ౭౨. తపో విద్యా
చ విప్రాణాం నిశ్చేయసకరే ఉభే, తే ఏవ దుర్వినీతస్య కల్పే తే కర్తురన్యథా.
౭౩. బ్రహ్మం స్త్వం గచ్ఛ భద్రం తే నాభాగతనయః సృజమి, తుమాపయ మహా
భాగ తతశ్శాంతిర్భవిష్యతి. ౭౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం భగవతాద్విష్టో దుర్వాసాశ్చక్రతాపితః, అంబరీష
ముపాగమ్య తత్పాదౌ దుఃఖితోఽగ్రహీత్. ౧ తస్య సోద్యమమాపేక్ష్యపాదస్ప
ర్శవిలజ్జితః, అస్తాపీతద్ధరేశ్చక్రం కృపయా వీడితో భృశమ్. ౨. అంబరీష ఉవాచ:—
త్వమగ్నిర్భగవాన్ సూర్యస్త్వం సోమో బ్యోతిషాం పతిః, త్వనూపస్త్వం క్షీతి
ర్వ్యోమ వాయుర్తాత్రేంద్రియాణి చ. ౩. సుదర్శన సమస్తుభ్యం సహస్రారాచ్యుత
ప్రియ, సర్వాస్త్రఘాతాన్ విప్రాయ స్వస్తి భూయా ఇడస్పతే. ౪. త్వం ధర్మస్త్వం
ధృతిస్సత్యం త్వం యజ్ఞోఽఖిలయజ్జభుక్, త్వం లోకపాలాస్సర్వాత్తా త్వం తేజః
పారుషం పరమ్. ౫. నమస్సునాభాఖిలధర్మసేతవే హ్యధర్మశీలాసురధూమకేతవే,
త్రైలోక్యగోపాయ విశుద్ధవర్చసే మనోజవాయాద్భుతకర్తవే గృణే. ౬. త్వత్తే

అత ఇతి. అత్తనః తవైవ అభిచారో హింసా యతోఽఘాత తమేవ భవాన్ యాతు శరణం గచ్ఛ
తు. అశివమనర్థం. ౭౨. తపోవిద్యాసంపన్నస్య మమ కథమనర్థః సమబసేతి దిస్తయం మాకార్షీ
రిత్యాహ—తపఇతి. ౭౩. ౭౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “పంచమే విష్ణుచక్రం తు ప్రసాద్య ప్రాణసంకటాత్, దుర్వాసా రక్షితస్తేన యథా
తద్వృత్తమిర్యతే”. ౧. తస్యేతి. సఉద్యమమితి భేదః. సులహః పాదపూరణార్థః. ౨. త్వమితి.
బ్యోతిషాం నక్షత్రాణాం పతిః. సోమస్త్వం మాత్రాణి ఇంద్రియాణి చ. త్వచ్ఛక్త్యేవాగ్న్యదయః.
స్త్వం స్త్వం కార్యం కుర్వంతీత్యర్థః. ౩. సుదర్శనేతి. సహస్రం అరౌ యస్య. హే సహస్రార. స్వస్తి
శరణం భూయాః. ఇడస్పతే పృథివీపతే. ౪. బ్రహ్మణరక్షణం తవ యుక్తమేవేత్యాహ.—త్వమితి.
న చ తవేయం స్తుతిరిత్యాహ—పారుషం పురుషస్వేశ్వరస్య పరం తేజః. సామర్థ్యం త్వం. ఆయం
భావః. శ్రు. “స ఈక్షతే” త్యాదిశ్రుతిప్రసిద్ధం. భగవతః శోభనం దర్శనం. తతఏవ సర్వం జాతం.
అతస్తవమేవ సర్వాత్తేతి. ౫. నమ ఇతి. హేసునాభ. అద్భుతకర్తాణాం త్వాం. కః స్తోతుం సమర్థః.
అతస్తుభ్యం కేవలం నమో గృణే కరోమిత్యన్వయః. అద్భుతకర్త త్వమేవాహ—అఖిలానాం ధర్మాణాం
సేతవే మర్యాదరూపాయ. అశివ. అధర్మశీలానామసురాణాం. ధూమకేతవే దాహకాయ
త్రైలోక్యం గోపాయతీతి తథా విశుద్ధమత్యుజ్జ్వలం వర్చస్తేజో యస్య తస్మై. ౬. తదేవ ప్రపంచ

జసా ధర్మమయేన సంహృతం తమఃప్రకాశశ్చ దృశో మహాత్మనామ్, దురత్యయస్తే
మహిమా గిరాం పతే త్వద్రూపమేతత్సదసత్పరాత్పరమ్. 2. యదా విసృష్టస్త్వి
మనంజనేన వై బలం ప్రవిశ్యాజితదైత్యదానవమ్, బహూదరోర్వంప్రిశిరోధరాణి
శృక్ణన్నజస్రం ప్రథనే విరాజనే. ౩. సత్త్వం జగత్త్రాణఖిలప్రహాణయే నిరూపితస్స
ర్వసహో గదాభృతా, విప్రస్య చాస్తత్కులదైవహేతవే విధేహి భద్రం తదను
గ్రహో హి నః. ౪. యద్యస్తి దత్తమిష్టం వా స్వధర్మో వా స్వనుష్ఠితః, కులంనో
విప్రదైవం చేద్ద్విజో భవతు విజ్వరః. ౫. యది నో భగవాన్ ప్రీత ఏకస్స
ర్వగుణాశ్రయః, సర్వభూతాత్తభావేన ద్విజో భవతు విజ్వరః. ౬. శ్రీశుక
ఉవాచః—ఇతి సంస్తువతో రాజ్ఞో విష్ణుచక్రం సుదర్శనం, అశామ్యత్సర్వతో విప్రం
నాదహద్రాజయాచ్ఛయా. ౭. సముక్తోఽగ్నిస్త్రాపాతేన దుర్వాసాస్త్విష్టిమాం
స్తతః, ప్రశశంస తముర్వీశం యుంజానః పరమాశిషః. ౮. దుర్వాసా ఉవాచః—
అహో అనంతదాసానాం మాహాత్మ్యం దృష్టమద్య మే, కృతాగసోఽపి యద్రాజన్తంగ
ళాని సమీహనే. ౯. దుష్కరం కిన్ను సాధూనాం దుస్త్వజం వా మహాత్మనాం,
యైస్సంగృహీతో భగవాన్ సాత్త్వతామృషభో హరిః. ౧౦. యన్నామశ్రుతిమాత్రేణ
పుమాన్ భవతి నిర్మలః, తస్య తీర్థపదః కిం వా దాసానామవశిష్యతే. ౧౧. రాజన్న
నుగృహీతోఽహం త్వయాతికరుణాత్తనా, మమాఘం పృష్ఠతః కృత్వా ప్రాణా
యన్తేఽభిరక్షితాః. ౧౨. శ్రీశుక ఉవాచః—రాజా తమకృతాహరః ప్రత్యాగమనకాం
క్షయా, చరణాపుపసంగృహ్య ప్రసాద్య సమభోజయత్. ౧౩. సోఽశిత్వాద్రుతమా
నీతమాతిథ్యం సార్వకామికమ్, తృప్తాత్తా నృపతిం ప్రాహ భుజ్యతాం భుజ్యతామితి.
౧౪. దుర్వాసా ఉవాచః—ప్రీతోఽస్త్వనుగృహీతోఽస్మి తవ భాగవతస్య వై,
దర్శనస్పర్శనాలాపై రాతిధ్యేనాత్త మేధసా. ౧౫. కర్తావదాతమేతత్తే స్వర్గా

యతి. ద్వాభ్యాం త్వదితి. సూర్యాదీనాం ప్రకాశశ్చ త్వయైవ రూప్యతే ప్రకాశ్యత ఇతి త్వద్రూపం.
2. యదేతి. అజిత. అనంజనేన శ్రీహరిణా. యదా విసృష్టః త్వం. తదా దైత్యదానవానాం బలం.
ప్రవిశ్య తేషాం బాహ్వాదీన్. భిందన్ విరాజనే. ప్రవిష్టోర్జితేతి పాఠాంతరే ఊర్జితా దైత్యదానవాః
యస్మిన్ తద్బలం. ప్రవిష్టస్సన్నిత్యర్థః. పూర్వపదేన సంధిర్వార్షః. ౩. కించ. త్వయా భగవన్నియుక్తేన
ఖిలానామేవ దండః కార్యః. సాధవస్తు రక్షణీయాః. ఆతో విప్రరక్షణేన. అస్తాననుగృహణేత్యాహ—
సత్త్వమితి. హేజగత్త్రాణ. స ఏవంభూతః త్వం. ఖిలానామేవ. ప్రహాణయే ప్రహరణార్థం. నిరూ
పితః నియుక్తః. ఆతోఽస్తత్కులస్య దైవహేతవే భాగ్యలాభాయ. విప్రస్య భద్రం విధేహి. తదేవం
నోఽనుగ్రహః. ౪. సర్వసుకృతార్పణేన విప్రరక్షం ప్రార్థయతే—ద్వాభ్యాం యదేతి. విప్రా దైవం
దేవః యస్మిన్ తత్. ౫. ౬. ఇతీతి. రాజ్ఞస్తస్యైవ యాచ్ఛయా. ౭—౧౪. ప్రీత ఇతి. ఆత్మవి
మేధా యేనాతిధ్యేన. ౧౫. కర్తేతి. భూరియం శత్రుస్థో జనః కీర్తయిష్యతి. ౧౬. ౧౭. తస్య

యంతిస్త్రీయోముహుః, కీర్తిం పరమపుణ్యాం చ కీర్తయిష్యతి భూరియమ్. ౨౧. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం సంకీర్త్య రాజానం దుర్వాసాః పరితోషితః, యయా విహాయసామంత్ర్య బ్రహ్మలోకమహేతుకమ్. ౨౨. సంవత్సరోఽత్యగాతావ ద్యావతానాగతో గతః, మునిస్తద్ధర్మనాకాంక్షో రాజాబ్భిక్షో బభూవ హ. ౨౩. గతేఽథ దుర్వాససి సోఽంబరీషో ద్విజోపయోగాతిపవిత్రమాహరత్, ఋషేర్వి మోక్షం వ్యసనం చ బుద్ధ్వా మేనేస్వవీర్యం చ పరానుభావమ్. ౨౪. ఏవంవిధానేక గుణస్స రాజా పరాత్తని బ్రహ్మణి వాసుదేవే, క్రియాకలాపైస్సమువాహ భక్తిం యయాఽఽవిరించ్యాన్నిరయాంశ్చకార. ౨౫. అథాంబరీషస్తనయేషు రాజ్యం సమానశీలేషు విసృజ్య ధీరః, వనం వివేశాత్తని వాసుదేవే మనో దధే ధ్వస్తగుణప్రవా హః. ౨౬. ఇత్యేతత్పుణ్యమాఖ్యానమంబరీషస్య భూపతేః, సంకీర్తయన్ననుధ్యా యన్ భక్తో భాగవతో భవేత్. ౨౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—విరూపః కేతుమాన్ శంభురంబరీషసుతాస్త్రయః, విరూపాత్పుత్రదశ్వోఽభూత్తత్పుత్రస్తురధీతరః. ౧. రధీతరస్యాప్రజస్య భార్యాయాం తంతవే ఋషిః, అంగిరా జనయామాస బ్రహ్మవర్చస్వినస్సుతాః. ౨. ఏతే తే త్రప్ర సూతా వై పునశ్చాంగిరసాస్తస్మతాః, రధీతరాణాం ప్రవరాః తే త్రోపేతా ద్విజా తయః. ౩. తుతవస్తు మనోర్జజ్ఞ ఇత్వోక్తుర్హితస్సుతః, తస్య పుత్ర శతజ్యేష్ఠా వికుక్షి

ధైర్యాతిశయమాహ. —సంవత్సర ఇతి. గతో మునిర్యావతానాగతః తావత్సంవత్సరోఽతిక్రాంత ఇతి. ౨౩. గత ఇతి. ద్విజసోపయోగేన భోజనేన అతిపవిత్రం ఆహరత్ బుభుజే. స్వవీర్యం చ ధైర్యాదిలక్షణం. పరానుభావం భగవతః ప్రభావం మేనే. ౨౪. ఏవమితి. ఏవంవిధా అనేక గుణా యస్య సః. ఆవిరించ్యాన్ విరించిపదసహితాన్. భోగాన్. నిరయప్రాయానపశ్యచిత్కర్థః. ౨౫—౨౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “షష్ఠారంధేఽంబరీషస్య వంశముక్త్వా తతః పరం, షష్ఠాద్యష్టభిరధ్యామైరిత్వాఞ్జోర్వంశ ఉచ్యతే. తత్ర షష్ఠే శశాదాదిమాంధాత్రంతో నిరూప్యతే, ప్రసంగాత్సభరేరాఖ్యా మాంధాతృ తనయావతేః.” విరూప ఇతి. ౧. రధీతరస్యేతి. తంతవే సంతానార్థం. ౨. ఏత ఇతి. యే యే అంగి రసా జనితాః. ఏతే రధీతరస్య. తేత్రే ప్రసూతత్వేన రధీతరగోత్రాస్సంతః. అంగిరసో వీర్యేణ ప్రసూతత్వాదాంగిరసాశ్చ. పునరపి రధీతరాణాం అన్యేషాం జాతానాం ప్రవరాః ముఖ్యాః స్మృతాః. యతః తే త్రోపేతాః బ్రాహ్మణా ఇత్యర్థః. ౩. తదేవం మనోర్జజ్ఞ పుత్రేషు వృషధ్రశ్చ కవిశ్చ విరక్తత్వాన్న వంశవ్రత్తకా కరూశాదీనాంచ సప్తానాం వంశాస్తారతమ్యక్రమేణోక్తాః. ఇదానీమతివిత తమిత్వాఞ్జోర్వంశమాహ. —తువత స్త్విత్యాదినా యావత్సోమవంశప్రస్తావం తువత ఇతి తుతం కుర్వ

నిమిదండకాః. ౪. తేషాం పురస్తాదభవన్నా ర్యావర్తే౭భవన్నృప, పంచవింశతి పశ్చా
 చ్చ త్రయోమధ్యే౭పరేన్యతః. ౫. స ఏకదాష్టకశ్రాద్ధేత్విత్వాకుస్సుతమాదిశత్,
 మాంసమానీయతాం మేధ్యం వికుక్షే గచ్ఛ మాచిరమ్. ౬. తథేతి సవనం గత్వా
 మృగాన్ హత్వా క్రియార్హణాన్, శాంతో బుభుక్షితో వీరః శశంచాద దప
 స్త్పతిః. ౭. శేషం నివేదయామాస పిత్రే తేన చ తద్గురుః, చోదితః ప్రోక్షణా
 యాహ దుష్టమేతదకర్తృకమ్ ౮. జ్ఞాత్వా పుత్రస్య తత్కర్తృ గురుణాభిహితం నృప,
 దేశాన్ని స్సారయామాస సుతం త్యక్తవిధిం రుషా. ౯. స తు విప్రేణ సంవాదం
 జాపకేన సమాచరన్, త్యక్త్వా కశేబరం యోగీ స తేనావాప యత్పరమ్. ౧౦.
 పితర్యుపరతే౭భ్యేత్య వికుక్షిః పృథివీమిమామ్, శాసన్నీ జే హరం యజ్ఞైః శశాద
 ఇతి విశ్రుతః. ౧౧. పురంజయ స్తస్య సుత ఇంద్రవాహ ఉదీరితః, కకుత్స్థ ఇతి
 చాప్యుక్తః శృణు నామాని కర్తృభిః. ౧౨. కృతాంత ఆసీత్సమరో దేవానాం సహ
 దానవైః, సార్విగ్రాహా వృతో వీరో దేవై ర్దైత్యపరాజితైః. ౧౩. వచనాద్దేవదేవస్య
 విష్ణోర్విశ్వాత్తనః ప్రభోః, వాహనత్వే వృత స్తస్య బభూవేంద్రో మహావృషః. ౧౪.
 స సన్నద్ధో ధనుర్దివ్యమాదాయ విశిఖాన్ శితాన్, స్తూయమాన స్తమారుహ్య
 యుయత్సుః కకుది స్థితః. ౧౫. తేజసాప్యాయితో విష్ణోః పురుషస్య మహాత్తనః,
 ప్రతీచ్యాం దిశి దైత్యానాం న్యరుణత్త్రిదశైః పురమ్. ౧౬. తై స్తస్య చాభూత్ప్ర
 తో మనోహ్లాజితో జజ్ఞే. 'శ్లో. "శ్రద్ధాయాం జనయామాస దశపుత్రా"నితి పూర్వోక్తం బాహు
 ల్యాభిప్రాయేణేతి ద్రష్టవ్యం. పుత్రాణాం శతే జ్యేష్ఠాః. ౪. తేషామితి. ఆర్యావర్తే. శ్లో. "ఆర్యా
 వర్తః పుణ్యభూమిర్నధ్యం వింధ్యహిమాగయో"నితి కోశప్రసిద్ధే తస్మిన్ పురస్తాత్సముద్రపర్యంతం
 మండలవిభాగేన పంచవింశతినృపాశ్చాభవన్. హేన్మప. తథైవ పశ్చాచ్ఛ పంచవింశతిః. మధ్యే తు
 జ్యేష్ఠాస్త్రయః. అపరే తు అన్యతః అన్యత్ర దక్షిణోత్తరాదిష్విత్యర్థః. ౫. వికుక్షిరేవ శశాద ఇతి.
 విశ్రుతఇతి. తత్ర హేతుమాహ—చతుర్భిః. సఇతి. ౬. తథేతి. క్రియార్హణాన్ శ్రాద్ధార్హణాన్. అదత్
 అభక్షయత్. ౭. శేషమితి. తద్గురుర్వసిష్ఠః ప్రోక్షణాయ శ్రాద్ధోచితసంస్కారాయ. ౮. జ్ఞాత్వేతి.
 త్యక్తో విధిః సదాచారో యేన తం సుతం. ౯. సఇతి. స తు ఇత్వాకుః జాపకేన వసిష్ఠేన. రాజ్య
 భోగే వీరయోగీ సన్. తేన యోగేన కశేబరం త్యక్త్వా. సయత్పరం తత్త్వం తత్ అవాప. ౧౦.
 పితరీతి. శాసన్ పాలయన్ హరిమిజే. ౧౧. పురంజయ ఇతి. దైవపురస్య జయాత్పురంజయః ఇంద్రో
 వాహో౭స్యేతీంద్రవాహః కకుది స్థితత్వాత్ కకుత్ స్థ ఇతి చ. ౧౨. శశాదసుతస్య త్రీణి నామాని
 తత్తత్కర్తృనిమిత్తాని తాస్యేవ వ్యాచక్షాణ ఆహ—సప్తభిః. కృతాంత ఇతి. కృతం విశ్వమంతయతీతి
 తథా సార్విగ్రాహః సహాయః. ౧౩. వచనాదితి. ఇంద్రోయది మమ వాహనం స్యాత్. తస్మి
 దైత్యాన్ హనిష్యామి. తేన వాహనత్వేన వృతస్సన్నింద్రో లజ్జయా తదనంగీకుర్వన్ విష్ణోర్వచనా
 త్తస్య వాహనత్వాయ మహావృహో బభూవేత్కర్థః. ౧౪. ౧౬. తైరితి. యే౭భిముఖం యయుః తాన్

ధనం తుములం రోమహర్షణం, యమాయ భల్లరనయద్వైత్యాన్ యేఽభియయు
 ర్మధే. ౧౭. తస్యేషుపాతాభిముఖం యుగాంతాగ్నిమివోల్బణం, దృష్ట్వాన్యే
 దుద్రువురైత్యా హన్యమానాస్వమాలయమ్ ౧౮. జిత్వా పురంధనం సర్వమయ
 చ్చద్వజ్రపాణయే, ప్రత్యయచ్ఛత్రరాజర్షిరితి నామభిరాహృతః. ౧౯. పురంజయస్య
 పుత్రోఽభూదనేనాస్తత్సుతః పృథుః, విశ్వగంధస్తతశ్చంద్రోయువనాశ్వస్తు తత్సుతః.
 ౨౦ శవస్తస్తత్సుతో యేన శావస్తిర్నిర్జితా పురీ, బృహదశ్వస్తు శావస్తిస్తతః
 కువలయాశ్వకః. ౨౧. యః ప్రియార్థముదంకస్య దుందునామాసురం బలీ, సుతా
 నామేకవింశత్యా సహస్రైరహనద్వృతః. ౨౨. దుందుమార ఇతిఖ్యాతస్తత్సుతాస్తే
 ప్రజజ్వలుః, దుందోర్ముఖాగ్నినా సర్వే త్రయ ఏవావశేషితాః. ౨౩. దృఢాశ్వః
 కపిలాశ్వశ్చ భద్రాశ్వ ఇతి భారత, దృఢాశ్వపుత్రో హర్యశోన్వి నికుంభస్తస్య
 చాత్తజః. ౨౪. బర్హిణాశోన్వి నికుంభస్య కృతాశోన్విఽథాస్యనేనజిత్, యువనాశోన్విఽ
 భవత్తస్య సోఽనపత్యో వనం గతః. ౨౫. భార్యాశతేన నిర్విణ్ణ ఋషయోఽస్య
 కృపాలవః, ఇష్టిం ప్రవర్తయాంచక్రురైంద్రిం స్త సుసమాహితాః. ౨౬. రాజా
 తద్యజ్ఞసదనం ప్రవిష్టో నిశి తర్షితః, దృష్ట్వా శయానాంతాన్విప్రాన్ పపౌ మంత్ర
 జలం స్వయమ్. ౨౭. ఉత్థితాస్తే నిశామ్యాథ వ్యుదకం కలశం ప్రభో, పప్రచ్ఛుః
 కస్య కర్తేదం పీతం పుంసవనం జలమ్. ౨౮. రాజ్ఞా పీతం విదిత్వాథ ఈశ్వరప్రహి
 తేన తే, ఈశ్వరాయ నమశ్చక్రురహో దైవబలం బలమ్. ౨౯. తతః కాల ఉపా
 వృత్తే కుక్షిం నిర్భిద్య దక్షిణం, యువనాశ్వస్య తనయశ్చక్రవర్తి జజాప హ. ౩౦.
 కిం థాస్యతి కుమారోఽయం స్తన్యే రోరూయతే భృశం, మాంధాతావత్సమారో

యమం దర్శయితుం సదేహనేవ భల్లరనయదిత్యర్థః. ౧౭. తస్యేతి. తచ్చ దృష్ట్వా అన్యే దుద్రువుః
 స్వమాలయం పాతాశం. ౧౮. జిత్వేతి. ఇత్యేతైః కర్తృభిః పురంజయాదినామభిః ఆహృతః వ్యాహృతః
 ఆహుత ఇతి పాఠాంతరే, ఆహూత ఇత్యర్థః. ౧౯. ౨౦. శవస్త ఇతి. శావస్తి. శవస్తస్య పుత్రః
 కువలయాశ్వకవివ దుందుమార ఇతి ఖ్యాతః. ౨౧. తత్ర కారణమాహ—యఇతి. సుతానామేక
 వింశత్యాసహస్రైర్వృతస్సౌ అహనత్ హతవాన్. ౨౨-౨౪. బర్హిణాశ్వ ఇతి. అథ తస్మాన్నికుంభాత్.
 కృతాశ్వః. ౨౫. భార్యేతి. భార్యాణాం శతేన సహ స్వపుత్రార్థమింద్రదైవత్యామిష్టిం ప్రవర్తయా
 మాసుః. స్తేత్యాశ్చర్యే. ౨౬. తదేవాహ—షడ్భిః. రాజేతి. తర్షితస్సౌ. జలార్థం ప్రవిష్టః
 మంత్రాభిమంత్రితం జలం పత్యై దేయం స్వయం పపౌ. ౨౭. ఉత్థితా ఇతి. వ్యుదకం నిరుదకం
 కలశం. పుంసవనం పుత్రోత్పత్తికారణం. ౨౮. రాజ్ఞేతి. అహో దైవబలమేవ ముఖ్యం బలం పురుష
 బలం తు నకించిదితి వదంతః ఈశ్వరాయ నమస్కారం చక్రుః. ౨౯. ౩౦. కిమితి. అయం కిం
 థాస్యతి. పాస్యతి. ఇతి దుఃఖితైర్విప్రైరుక్తే సతి. తస్మామిష్ట్యామారాధిత ఇంద్రః మాంధాతా పాతా
 ఆయం మాం రక్షిష్యతీత్యర్థః. యద్వా. మాం లక్ష్మీం పాతా రక్షిష్యతి సర్వసామ్రాజ్యభాగ్యవితేత్యర్థః.

దీరితీంద్రో దేశనీమదాత్. ౩౧. న మమార పితా తస్య విప్రదేవప్రసాదతః, యువనాశ్వోఽపి తత్రైవ తపసా సిద్ధిమన్వగాత్. ౩౨. త్రసదస్యురితీంద్రోఽంగ విదధే నామ చాస్య వై, యస్తాత్త్రసంతి హ్యుద్విగ్నా దస్యవో రావణాదయః. ౩౩. యావనాశ్వోఽథ మాంధాతా చక్రవర్త్యవనిం ప్రభుః, సప్తద్వీపవతీమేకః శశాసా చ్యుతతేజసా. ౩౪. ఈజే చ యజ్ఞం క్రతుభిరాత్మవిదూభిరదక్షిణైః, సర్వవేదమయం దేవం సర్వాత్తకమతీంద్రియమ్. ౩౫. ద్రవ్యం మంత్రైషధిర్యజ్ఞో యజమానస్త్వి ధర్షిజః, ధర్తో దేశశ్చ కాలశ్చ సర్వమేతద్యదాత్మకమ్. ౩౬. యావత్సూర్య ఉదేతి స్త యావచ్ఛ ప్రతితిష్ఠతి, సర్వం తద్యోవనాశ్వస్య మాంధాతుః క్షేత్రము చ్యతే. ౩౭. శతబిందోద్దుహితరి బిందుమత్యామజీజనత్, పురుకుత్సాంబరీషౌ చ ము కుందం చ యోగినమ్, తేషాం స్వసారః పంచాశత్సౌభరిం వప్రిరే పతిమ్. ౩౮. యమునాంతర్జలే మగ్నస్తప్యమానః పరంతపః. నిర్వృతిం మీనరాజస్య వీక్ష్య మైథునధర్షిణః. ౩౯. జాతస్పృహో నృపం విప్రః కన్యామేకామయాచత, సోఽప్యాహ గృహ్యతాం బ్రహ్మ కామం కన్యాస్త్వయంవరే. ౪౦. స విచింత్యా ప్రియం స్త్రీణాం జరతోఽయమసంమతః, వలీపలితఏజత్క ఇత్యహం ప్రత్యుదా హృతః. సాధయిష్యే తథాత్తానం సురస్త్రీణామభీప్సితం, కిం పునర్తనుజేంద్రాణామితి వ్యవసితః. ప్రభుః. ౪౧. మునిః ప్రవేశితః క్షత్రా కన్యాంతఃపురమృద్ధిమత్, వృతస్స రాజ

హేవత్స మారోదీరితి బ్రువన్ దేశనీం తర్జనీమదాదిత్యర్థః. ౩౧. న మమారేతి. తస్య పితా యువ నాశ్వో భిన్నకుక్షీరపి న మమార. కింతు. కాలాంతరే తపసా సిద్ధిమన్వగాత్. ౩౨. మాంధాతుర్న హిమానమాహ—షడ్భిః. త్రసదస్యురితి. అంగ హే రాజన్ యస్తాత్ మాంధాతుర్దస్యవః. ఉద్విగ్నాః కంపితాస్సంతః త్రసంతి అతః ఇంద్రోఽస్య త్రసదస్యురితి నామ విదధే. స మాంధాతా అవని మేకః శశాసేత్యుత్తరేణాన్వయః. ౩౩. యావనాశ్వ ఇతి. అచ్యుతస్య తేజసా అప్రచ్యుతతేజసేతి వా. ౩౪. ఈజ ఇతి. ఆత్మవిదపి సః యజ్ఞం విష్ణుం ఈజే తమేవ విశినప్తి —సర్వదేవమయమితి సార్థేన. ౩౫. ౩౬. యావదితి. ప్రతితిష్ఠతి అస్తం గచ్ఛతి. ౩౭. శతబిందోరితి. ప్రసంగాత్సౌభరేశ్చరిత మాహ.—తేషామిత్యాది యావదధ్యాయపరిసమాప్తి. తేషాం స్వసారః మాంధాతుః కన్యాః. ౩౮. నను మహాతాపసస్య. కుతో వివాహప్రసంగః. కథం వా జరాజర్య రితం. రాజకన్యా వప్రిరే. తత్రాహ—యమునేత్యాదిషడ్భిః. ౩౯. జాతేతి. నృపం మాంధాతారం. సోఽపి మాంధాతా. స్త్వయంవరే కామం గృహ్యతామిత్యాహ.—స ఇతి. ౪౦. సఇతి. సవిప్రః. స్త్రీణామప్రియం ఘాం విచింత్య. అనేనాహం ప్రత్యుక్తః ఆత్తానం తథా సాధయిష్యామితి వ్యవసితః నిశ్చితవానిత్యుత్తరేణాన్వయః. అప్రియత్వే హేతుః జరతో వృద్ధః. వలీభిరిత్యుక్తః. పలితశ్చ ఏజత్కః కంపమాన శిరాః. తాపసత్వాదినా వా. అసమ్మతోఽహమితి కృత్వా. ౪౧. సాధయిష్య ఇతి, తథేత్యస్య ప్రపంచః. సురస్త్రీణామభీప్సితం. శం పునర్తనుజేంద్రాణాం. యాః స్త్రీయః తాసామితి. ౪౨. తతః కిం వృత్తం

కన్యాభిరేకః పంచాశతావరః. ౪౩. తానాం కలిరభూద్భూయాంస్తదర్థేఽపోహ్యసౌ
హృదం, మమానురూపో నాయం వ ఇతి తద్గతచేతసామ్. ౪౪. సబహ్వాచస్తాభిర
వారణీయతపశ్చియానర్హపరిచ్ఛదేషు, గృహేషు నానోపవనామలాంభస్సరస్సు
సౌగంధికకాననేషు. ౪౫. మహర్హశయ్యాసనవస్త్రభూషణస్నానానులేపాభ్యవహార
మాల్యకైః, స్వలంకృతస్త్రీపురుషేషు నిత్యదా రేమేఽనుగాయద్ద్విజభృంగవం
దిషు. ౪౬. యద్గార్హస్థ్యం సుసంవీక్ష్య సప్తద్విపావనీపతిః, విస్థితస్తంభమజహః
త్సార్వభౌమశ్రియాన్వితః. ౪౭. ఏవం గృహేష్వభిరతో విషయాన్ వివిధైస్సుఖైః,
నేవమానో న చాతుష్యదాజ్యస్తోకైరివానలః. ౪౮. స కదాచిదుపాసీన
ఆత్తాపహ్నావమాత్తనః, దదర్శ బహ్వాచాచార్యో మినసంగసముత్థితమ్. ౪౯.
అహో ఇమం పశ్యత మే వినాశం తపస్వి నస్సచ్చరితవ్రతస్య, అంతర్జలే వారిచర
ప్రసంగాత్సంప్రావితం బ్రహ్మచిరం భృతం యత్. ౫౦. సంగం త్యజేత మిథునవ్ర
తినాం ముముక్షుస్సర్వాత్తనా న విసృజేద్బహిరింద్రియాణి, ఏకశ్చరన్ రహసి
చిత్తమనంత ఈశే యుంజీత తద్వ్రతీషు సాధుషు చేత్ప్రసంగః. ౫౧. ఏకస్తపస్వ్యహమ
థాంభసి మత్స్యసంగాత్పంచాశతాసముతపంచసహస్రసర్గః, నాంతం వ్రజామ్యు
భయకృత్యమనోరథానాం మాయాగుణైర్హృతమతిర్విషయేఽర్థభావః. ౫౨. ఏవం
వసన్ గృహే కాలం విరక్తో న్యాసమాస్థితః, వనం జగామానుయయుస్తత్పత్న్యః
పతిదేవతాః. ౫౩. తత్ర తప్త్వా తపస్తీక్షణమాత్మకర్మనమాత్మవిత్, సహైవాగ్ని

తదాహ—ద్వాభ్యాం, మునిరితి. క్షత్త్రాప్రతిహారేణ పంచాశతాఽపి రాజకన్యాభిః. స ఏకఏవ.—
వరో వృతః. ౪౩. ౪౪. తస్య గార్హస్థ్యం వర్ణయతి చతుర్భిః.—స ఇతి. బహ్వాచ ఇతి. మంత్ర
సామర్థ్యముక్తం. తాభిః సహ. రేమ ఇత్యుత్తరేణాన్వయః. క్వ రేమే. అవారణీయం దురంతం.
యత్తపః. తస్య శ్రియా సమృద్ధ్యా అనర్హాః పరిచ్ఛదా యేషు గృహేషు తథా నానావిధేషు
ఉపవనేషు చ. అమలాన్యంభాంసి యేషాం తేషు సరస్సు చ కథంభూతేషు సౌగంధికానాం కల్పారాణాం
కాననాని స్తోమో యేషు. ౪౫. మహర్హేతి. గృహేషు స్వలంకృతాః స్త్రీయః పురుషాశ్చ యేషు
అనుగాయంతో ద్విజాశ్చ పక్షిణాః భృంగాశ్చ వందినశ్చ యేషు కథంభూతః మహర్హశయ్యాదిభిరుప
లక్షితస్సన్. ౪౬. యదితి. స్తంభం గర్వం. ౪౭. ఏవమితి. ఆజ్యస్తోకైః ఘృతబిందుభిః. ౪౮. ఇదానీం
తస్యానుతాపపూర్వకం వానప్రస్థాశ్రమమాహ.—సప్తభిః. స కదాచిదితి. ఆత్మనో మనసోహేతోః
ఆత్మనః అపహ్నావం తపోహానిం దదర్శ. ౪౯. అహో ఇతి. సంశ్చసౌ చరితవ్రతశ్చ. యోఽహం.
తస్య బ్రహ్మ తపః. ౫౦. సంగమితి. మిథునవ్రతినాం దాంపత్యధర్మవతాం చేత్ ప్రసంగః తర్హితద్వ్ర
తీషు ఈశ్వరార్థధర్మపరేష్వేవ. కార్య ఇతి శేషః. ౫౧. సంగజ్ఞాతం దోషం ప్రపంచయతి—ఏకఇతి,
పంచాశతాభ్యార్యాభిః సంబంధాత్. ఆసం అభూవమిత్యర్థః. తతశ్చ సుతైః. పంచసహస్రవర్గ ఆసం.
ప్రత్యేకం తాసు ఘృతశరూషేణాత్పత్యైః. ఉభయకృత్యాని ఐహికపారతికకర్మాణి. తద్విష

భిరాత్మానం యుయోజ పరమాత్మని. ౫౪. తాస్యస్వపత్యుర్మహారాజ నిరీక్ష్యా
ధ్యాత్తికీం గతిమ్, అన్వియు స్తత్ప్రభావేన శాంతమగ్నిమివార్చిషః. ౫౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, షష్ఠోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—మాంధాతృపుత్రప్రవరో యోఽంబరీషః ప్రకీర్తితః, పి
తామహేన ప్రవృతో యావనాశ్వస్తు తత్సుతః హరితస్తస్య పుత్రోఽభూన్మాంధా
తృప్రవరా ఇమే, నర్తదా భ్రాతృభిర్దత్తా పురుకుత్సా యయోరగైః. తయా రసా
తలం నీతో భుజగేంద్రప్రయుక్తయా, గంధర్వా సోఽవధీత్తత్ర వధ్యాంస్తాన్విష్ణు
శక్తి ధృత్. నాగాల్లబ్ధవరస్సర్పాదభయం స్తరతామిదమ్, త్రసదస్యః పౌరుకుతోన్వి
యోఽనరణ్యస్య దేహకృత్. హర్యశ్వస్తత్సుతస్తస్మాదురుణోఽథ త్రిబంధనః, తస్య
సత్యవ్రతః పుత్రస్త్రిశంకురితి విశ్రుతః. ౫. ప్రాప్తశ్చండాలతాం శాపాద్దురోః కాశి
కలేజసా, సశరీరో గతస్త్వర్గమద్యాపి దివి దృశ్యతే. ౬ పాతితోఽవాక్చిరా దేవై
స్తేనైవ స్తంభితో బలాత్, త్రైశంకవో హరిశ్చంద్రో విశ్వామిత్రవసిష్ఠయోః.యన్ని

యాణాం మనోరథానాం అర్థభావః పురుషార్థబుద్ధిమాన్. ౫౭. ఏవమితి. న్యాసోఽత్ర సంగత్యాగ
ఏవ. వానప్రస్థధర్మ ఇత్యర్థః. ౫౩. ౫౪. తా ఇతి. ఆధ్యాత్మికీం గతిం బ్రవృణి లయః. ౫౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షష్ఠాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “మాంధాతురన్వయః ప్రోక్తః సప్తమే యత్ర గీయతే, పురుకుత్సస్య చాఖ్యానం హరి
శ్చంద్రస్యోచోత్తమమ్.” మాంధాతృపుత్రేతి. పుత్రప్రవరః పుత్రశ్రేష్ఠః. సపితామహేన యువనా
శ్వేన ప్రవృతః పుత్రత్వేన స్వీకృతః. అతస్తస్యైవ మాంధాతృప్రవరత్వం. న పురుకుత్సముచుకుం
దయోః తత్సుతః అంబరీషస్య సుతః. ౧. హరిత ఇతి. ఇమే యువనాశ్వాంబరీషహరితాః మాంధాతృ
గోత్రస్య ప్రవరాః. అవాంతరవిశేషస్య ప్రవర్తకాః. యద్వా ప్రవృత ఇతి యావనాశ్వవిశేషణం
పితామహేన మాంధాత్రా సహ. ఆర్షేయప్రవరేణ ప్రవృతాః మాంధాత్రా ప్రవరో యేషాం తే ఇమే
అంబరీషయావనాశ్వహరితాః. యథాహశ్వలాయనః. హరితపురుకుత్సపింగళంభిదర్భహేమవతానా
మాంగిరసాంబరీషయావనాశ్వేతి మాంధాతారముహూకే బ్రువతే ఆంగిరసమాంధాత్రాంబరీషయా
వనాశ్వేతి పురుకుత్సస్య వంశం కథయిష్యన్నాదౌ తావత్తస్య వివాహం ప్రభావం చాహ—నర్తదేతి.
ఉరగైర్భ్రాతృభిర్యా దత్తా నర్తదా. ౨. తయేతి. వధ్యాక్ వధార్హాక్. ౩. నాగాదితి. స చ
పురుకుత్సః. నాగాల్లబ్ధవరోఽభూత్. పరమాహ —ఇదం నర్తదయా రసాతలనయనాదికం స్తరతాం
పుంసాం సర్పాదభయమితి దేహకృత్పితా. త్రసదస్యోన్ముతః అనరణ్య ఇత్యర్థః. ౪. హర్యశ్వ ఇతి. త్రయః
శంకవ ఇవ దుఃఖహేతవో దోషా యస్యాసౌ త్రిశంకుః తదుక్తం హరివంశే. శ్లో. “పితుశ్చాపరితో
షేణ గురోర్దోగ్ధీ వధేన చ, ఆప్రాక్షితోపయోగాచ్చ త్రివిధస్తే వృత్తిక్రమ” ఇతి. ౫. ప్రాప్త ఇతి. పరి
ణీయమానవిప్రకన్యాపహరణాత్ క్రుద్ధస్య గురోః పితుః శాపాత్. కాశికస్య లేజసా ప్రభావేన. ౬.
పాతిత ఇతి. లేనైవ కాశికేన, షక్షిణోః గృధ్రబకయోః విశ్వామిత్రో రాజసూయదక్షిణాచ్చలేన. హరి
శ్చంద్రం సర్వస్వమపహృత్య యాతయామాస. తచ్ఛ్చుత్వా కుపితో వసిష్ఠోఽపి. విశ్వామిత్రం. త్వం

మిత్తమభూద్యుద్ధం పక్షిణోర్బహువార్షికమ్. సోఽనపత్యోవిషణ్ణాత్తా నారదసోఽప
దేశతః, వరుణం శరణం యాతః పుత్రో మే జాయతాం ప్రభోః. ౮. యది వీరో
మహారాజ తేనైవ త్వాం యజేఽఽతి, తథేతి వరుణేనాస్య పుత్రో జాతస్తు రోహితః.
౯. జాతస్సుత స్త్వనేనాంగ మాం యజన్వేతి సోఽబ్రవీత్, యదా పశుర్నిర్దశస్సాస్య
దధ మేధ్యో భవేదితి. ౧౦. నిర్దశే చ సమాగత్య యజన్వేత్యాహ సోఽబ్రవీత్,
దంతాః పశోః ప్రజాయేరన్నథ మేధ్యో భవేదితి. ౧౧. జాతా దంతా యజన్వేతి
సప్రత్యాహాథ సోఽబ్రవీత్, యదాపతంత్యస్య దంతా హ్యాథ మేధ్యో భవేదితి. ౧౨.
పశోర్దే పతితా దంతా యజన్వేత్యాహ సోఽబ్రవీత్, యదా పశోః పునర్దంతా
జాయంతేఽథ పశుశ్శుచిః. ౧౩. పునర్జాతా యజన్వేతి సప్రత్యాహాథ సోఽబ్రవీత్,
సాన్నాహికో యదా రాజ్ రాజన్యోఽథ శుచిః పశుః. ౧౪. ఇతిపుత్రానురాగేణ
స్నేహాయంత్రితచేతసా, కాలం వంచయతా తం తముక్తో దేవస్తమైశ్చత. ౧౫. రో
హిత స్తదభిజ్ఞాయ పితుః కర్త చిక్కిరితమ్, ప్రాణప్రేపుర్ధనుష్పాణిరరణ్యం ప్రత్యప
ద్యత. ౧౬. పితరం వరుణగ్రస్తం శ్రుత్వా జాతమహోదరం, రోహితో గ్రామ
మీయాయ తమింద్రః ప్రత్యషేధత. ౧౭. భూమేః పర్యటనం పుణ్యం తీర్థక్షేత్రని
షేవణైః, రోహితాయాదిశచ్చక్రసోఽప్యరణ్యేఽవసశ్శమాం. ౧౮. ఏవం ద్వితీయే
తార్తీయే చతుర్థే పంచమే తథా, అభ్యేత్యాభ్యేత్య స్థనిరో విప్రో భూత్వాథ
వృత్రహః. ౧౯. షష్ఠం సంవత్సరం తత్ర చరిత్వా రోహితః పురీం, ఉపవ్రజన్నజీగర్తా
దక్రీణాన్తద్యమం సుతం. ౨౦. శునశ్శేఫం పశుం పిత్రే ప్రదాయ సమవందత, తతః
పురుషమేధేన హరిశ్చంద్రో మహాయశాః. ౨౧. ముక్తోదరోఽయజద్దేవాన్వరుణాదీ

భాసో భవేతి శశాప. స చ త్వం బహో భవేతి వసిష్ఠం శశాప. తయోశ్చ యుద్ధమభూదితి ప్రసిద్ధం.
శ్రు. “హరిశ్చంద్రో హ వై సఇత్వాకో రాజా పుత్రః” త్యాది శ్రుతిప్రసిద్ధం. ౭. హరిశ్చంద్రస్య
చరితమాహ—యావదధ్యాయపరిసమాప్తి. స ఇతి. కథం శరణం యాత స్తదాహ—పుత్రో మే జాయ
తామితి. ౮. యదితి. యది వీరః పుత్రో మే జాయేత. తర్హి తేనైవ పురుషపశునా. త్వాం యజ్ఞేయజాని
ఇతి భాషయా తథేత్యుక్తవతా వరుణేన నిమిత్తేనాస్య రోహితో నామ పుత్రో జాతః. ౯. జాత ఇతి. సవ
రుణః జాతస్సుతః మామనేన యజేత్యబ్రవీత్ యదా పశుర్నిర్దశః నిర్దతదశదినస్సాస్యదితి స రాజా
బ్రవీదిత్యనుషంగః. ౧౦—౧౩. పునరితి. రాజ్ హే వరుణ. రాజన్యః పశుః యదా సాన్నాహికః
కవచబంధనార్హః సంగ్రామసమర్థః అథ తదా శుచిః. ౧౪. ఇతీతి. ఇత్యేవం తం తం కాలం వంచ
యతా రాజ్ఞా ఉక్తం ప్రార్థితో దేవో వరుణః తం తం కాలం ప్రత్యేక్షతేత్యర్థః. ౧౫. రోహిత
ఇతి. చిక్కిరితం ఆత్మనా పశునా వరుణయజనం. ౧౬. పితరమితి. తతశ్చ కుపితేన వరుణేన గ్రస్తం
అత ఏవ. జాతం మహోదరాఖ్యురుగ్యస్య తం, పితరం శ్రుత్వా. ౧౭. భూమేరితి. సమాం పర్షం.
౧౮. ఏవమితి. ద్వితీయే తృతీయాదౌ చ. పక్షే వృత్రహః అభ్యేత్యాభ్యేత్య. తక్షణ. తం ప్రత్య

స్తహత్కథః. ౧౨. విశ్వామిత్రోఽభవత్తస్మిన్ హోతాధ్వర్యురథాత్తవాన్, జమదగ్ని
ర్వసిష్ఠోఽభూద్భ్రష్టాయాన్యస్తు సామగః. ౧౩. తస్మై తుష్టో దదావింద్రశ్శాతమంభ
మయం రథం, శునశ్శేఫస్య మాహాత్మ్యముపరిష్టాత్ప్రవక్ష్యతే. ౧౪. సత్యసారాం
ధృతిం దృష్ట్వా సభార్యస్య చ భూపతేః, విశ్వామిత్రో భృశం ప్రీతో దదావ
విహతాం గతిమ్. ౧౫. మనఃపృథివ్యాంతామద్భిస్తేజసాహనిలేన తత్, ఖే వాయుం
ధారయంస్తంశ్చ భూతాదా తం మహాత్మని. ౧౬. తస్మిన్ జ్ఞానకలాం ధ్యాత్వా
తయా జ్ఞానం వినిర్దహన్, పీత్వా తాం స్వేన భావేన నిర్వాణసుఖసంవిదా. ౧౭.
అనిర్దేశ్యాప్రతర్క్యేణ తస్థౌ విధ్వస్తబంధనః. ౧౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టమస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—హరితో రోహితసుతశ్చంపస్తస్మాద్వినిర్మితా, చంపాపురీ
సుదేనోఽతో విజయో యస్య చాత్మజః. ౧. రురుకస్తత్సుతస్తస్మాద్వృకస్తస్మాచ్ఛ
బాహుకః, సోఽరిభిర్ద్వృతభూ రాజా సభార్యో వనమావిశత్. ౨. వృద్ధం తం పంచ
తాం ప్రాప్తం మహిష్యనుమరిష్యతి, ఔర్వేణ జానతాత్తానం ప్రజావంతం నివా
రితా. ౩. అజ్ఞాయాన్వై సపత్నీభిర్గరో దత్తోఽంభసా సహ, సహ తేనైవ సంజాతస్సగ
రాఖ్యో మహాయశాః. ౪. సగరశ్చక్రవర్త్యాసీత్సాగరో యత్సుతైఃకృతః, యస్తాళ

షేధత కించిత్కించదుత్త్వా ప్రత్యషేధతేత్యర్థః. ౧౯—౨౦. ముక్తేతి. వరుణేన ముక్తం ఉదరం
పూర్వోక్తమహోదరవ్యాధిః యస్య మహత్సు కథా యస్య సః. ౨౧. విశ్వామిత్ర ఇతి. ఆత్మవాన్
జమదగ్నిరధ్వర్యురభూత్ ఆయాసోఽమినిః సామగః ఉద్ధాతా అభూదిత్యర్థః. ౨౩. తస్మా ఇతి. ఉపరి
ష్టాద్విశ్వామిత్రసుతాఖ్యానప్రసంగే. ౨౪. సత్యేతి. అవిహతాం గతిం జ్ఞానం. ౨౫. తామేవ
గతిమాహ—సార్థద్వాభ్యాం. మన ఇతి. మనః పృథివ్యాం ధారయన్ జ్ఞానకలాం ధ్యాత్వా తయా
అజ్ఞానం వినిర్దహన్ తాం చ హిత్వా ముక్తబంధనస్తస్థావిత్యన్వయః. శ్రు. “మనో మూలాహి
సంసారో మనశ్చాన్నమయం హి సోమ్య మన” ఇతి. శ్రుతేః. అతోఽన్నశబ్దవాచ్యాయాం పృథివ్యాం
మనో ధారయన్ ఏకీకుర్వన్ తాం పృథివీమద్భిరేకీకుర్వన్. అపస్తేజసా తత్తేజోఽనిలేన తం చ ఖే
తచ్చ భూతాదావహంకారే. పంచభూతాదిమహంకారం మహాత్మని మహాత్మత్వే. ౧౬. తస్మిన్నితి.
తస్మిన్ విషయాకారం వ్యవృత్త్య జ్ఞానకలాం జ్ఞానాంశమాత్మత్వేన ధ్యాత్వా తయా ధ్యానవృత్తి
రూపయా ఆత్మావారకమజ్ఞానం వినిర్దహన్ నిర్వాణసుఖసంవిదా తాం చ హిత్వా ముక్తబంధనస్సన్. ౧౭.
అనిర్దేశ్యేతి. అనిర్దేశ్యేన అప్రతర్క్యేణ స్వేన భావేన స్వస్వరూపేణ తస్థౌ. ౧౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం. సప్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అష్టమే రోహితసోఽక్ష్తో వంశో యత్రాభవన్నుపః, సగరః కపిలాక్షేపాన్నిర్దగ్ధా యస్య
సూనవః,” హరిత ఇతి. చంపస్తస్మాద్భూద్యేన చంపాపురీ వినిర్మితా అతశ్చంపాత్ సుదేవః. ౧.
రురుక ఇతి. హృతా భూర్యస్య. ౨. వృద్ధమితి. ఔర్వేణ ఋషిణా ఆత్మానం దేహం ప్రజావంతం

జంఘాన్ యవనాన్ శకాన్ హైహయబర్హరాన్. ౫. నావధీన్దురువాక్యేన చక్రే
వికృతవేషిణః, ముండాన్ శ్మశ్రుధరాన్ కాంశ్చిన్దుక్తకేశాన్ధముండితాన్. ౬. అనం
తర్వాససః కాంశ్చిదబహిర్వాససో పరాన్, సోఽశ్వమేధైరయజత సర్వదేవం సురోత్త
మమ్. ౭. ఔర్వోపదిష్టయోగేన హరిమాత్తానమిశ్వరం, తస్యోత్సృష్టపశుం యజ్ఞే
జహరాశ్వం పురందరః. ౮. సుమత్యాస్తనయా దృప్తాః పితురాదేశకారిణః, హయ
మన్వేషమాణాస్తే సమంతాదఖనన్తహిం. ౯. ప్రాగుదీచ్యాం దిశి హయం దదృశుః
కపిలాంతికే, ఏష వాజిహరశ్చోర ఆస్తే మిలితలోచనః ౧౦. హన్యతాం
హన్యతాం పాప ఇతి షష్ఠీసహస్రిణః, ఉదాయుధా అభియయురున్తి మేష
తదా మునిః. ౧౧. స్వశరీరాగ్నినా తావన్త హేంద్రహృతచేతసః, మహద్వ్యతిక్ర
మహతా భన్తసాదభవన్ క్షణాత్. ౧౨. న సాధువాదో మునికోపభర్జితాన్యపేంద్ర
పుత్ర ఇతి సత్త్వధామని, కథం తమో రోషమయం విభావ్యతే జగత్పవిత్రాత్త
ని భేరజో భువః. ౧౩. యస్యేరితా సాంఖ్యమయీ దృఢే హనౌర్యయా ముము
క్షుస్తరతే దురత్యయం, భవార్ణవం మృత్యుభయం విపశ్చితః పరాత్త భూతస్య కథం
పృథజ్జతిః. ౧౪. యోఽసమంజస ఇత్యుక్తస్సుకేశిన్యా నృపాత్తజః, తస్య పుత్రోఽంశు
మాన్నామ పితామహహితే రతః. ౧౫. అసమంజస ఆత్మానం దర్శయన్త సమంజసం,
జాతిస్తరః పురాసంగాద్యోగీ యోగాద్విచాలితః. ౧౬. ఆచరన్ గర్హితో లోకే

సగర్భం. ౩. అజ్ఞాయేతి. గరో విషం తేన గరేణ సహౌష జాతః. ౪. ౫. నేతి. గురువాక్యేన
ఔర్వవచనేన కాంశ్చిదహత్వైవ వికృతవేషిణశ్చక్రే. తదేవాహ—ముండానితి. ముక్తకేశాన్ధముండి
తాంశ్చ. ౬. ౭. ఔర్వేతి. ఔర్వేణోపదిష్టో యోగః ఉపాయస్తేన. ౮. తస్య ద్వే భార్యే సుమతిః
కేశిన్ చ తత్ర. సుమత్యాః పుత్రాణాం ప్రభావం మృత్యుం చాహ—సుమత్యా ఇత్యాదినా షడ్భిః.
౯. ౧౦. హన్యతామితి. ఏష వాజిహరః ఇతి బ్రువంతః అభియయుః షష్ఠీసహస్రాణి పరిచ్ఛేదక
తయా సంతి యేషాం. ఉన్తి మేష లోచనోన్తీలనం చకార. ౧౧. ౧౨. శేచిత్ కపిలస్య కోపా
గ్నినా దగ్ధా ఇతి వర్ణయంతి.—శన్నిరాకరోతి. నేతి. కుత ఇత్యత ఆహ—సత్త్వధామని శుద్ధ
సత్త్వమూర్తా. జగతః పవిత్ర విశుద్ధికర ఆత్మా యస్య తస్మిన్. కథం విభావ్యతే. అసంభావ్యత ఇత్యర్థః.
అసంభావనాయాం దృష్టాంతః. భువో రజః భే కథం సంభావ్యత ఇతి. ౧౩. కించ యస్యేతి. యస్య
యేన ఈరితా ప్రవర్తితా. తస్య విపశ్చితః సర్వజ్ఞస్య. కథం పృథజ్జతిః అమిత్రాదిభేదదృష్టిః. ౧౪.
తదేవం సుమత్యాః పుత్రేషు మృతేషు కేశిన్యాః పాత్రేణ. అశ్వః సమాసేః విత్పహ్యద్భరణప్రయత్నశ్చ
కృతః ఇతి దర్శయితుమాహ—య ఇతి. ఉక్తః కేవలమజ్ఞైః. వస్తుశస్త్ర సమంజస ఏషాన తు కేశిన్యాః
సుతః క్షేత్రజత్వమివ ప్రతీతిం వారయతి—తస్యైవ నృపస్యాత్మనో దేహజ్ఞాతః. ౧౫. తస్య కథా
మాహ—చతుర్భిః. అసమంజస ఇవ పురా పూర్వజన్తని యోగీనన్ సంగాఢేతోః యోగాద్విచాలితః
అతః ఇదానీం జాతిస్తరస్సన్. ౧౬. ఆచరన్తి. సంగపరిహారాయ జనం ఉద్వేజయన్. లోకే

జ్ఞాతీనాం కర్తృ విప్రియం, సరయ్యాం క్రీడతో బాలాన్ ప్రాస్యదుద్వేజయన్
 జనం. ౧౭. ఏవం వృత్తః పరిత్యక్తః పిత్రాన్నేహమపోహ్య వై, యోగైశ్వర్యేణ
 బాలాంస్తాన్ దర్శయిత్వా తతో యయా. ౧౮. అయోధ్యావాసినస్సర్వే బాలకాన్
 పునరాగతాన్, దృష్ట్వా విసిస్తిరే రాజన్ రాజా చాథాన్వతప్యత. ౧౯.
 అంశుమాంశ్చోద్దితో రాజా తురగాన్వేషణే యయా, పితృచ్యఖాతాసుపథం
 భస్మాంతే దదృశే హయమ్. ౨౦. తత్రాసీనం మునిం వీక్ష్య కపిలాఖ్యమధోక్షజం,
 అస్తాత్సమాహితమనాః ప్రాంజలిః ప్రణతో మహాన్. ౨౧. న పశ్యతి త్వాం పర
 మాత్మనో జనో న బుధ్యతేఽద్యాపి సమాధియుక్తిభిః, కుతో పరే యస్య మనశ్చ
 రీరధీవిసర్గసృష్టావయమప్రకాశాః. ౨౨. యే దేహభాజస్త్రిగుణప్రధానా గుణాన్వి
 పశ్యంత్యుత వా తమశ్చ, యన్తాయయా మోహితచేతసస్తే విదుస్స్వసంస్థం న బహిః
 ప్రకాశాః. ౨౩. తం త్వామహం జ్ఞానఘనం స్వభావప్రధ్వస్తమాయాగుణభేద
 మోహైః, స నందనాదైర్వర్తునిభిర్విభావ్యం కథం విమూఢః పరిభావయామి. ౨౪
 ప్రశాంతమాయాగుణకర్తృలింగమనామరూపం సదసద్విముక్తం, జ్ఞానోపదేశాయ

గర్హితం జ్ఞాతీనాం చ విప్రియం కర్తాచరన్. క్రీడతో బాలాన్ సరయ్యాం ప్రాస్యత్ ప్రాక్షిపదితి
 ద్వయోరన్వయః. ౧౭. ఏవమితి. ఏవంవిధం వృత్తం కర్తృ యస్య సః. ౧౮. ౧౯. అంశుమానితి.
 పితృవైశ్చ ఖాతమను. యః పంథాః తం యయా. భస్మాంతే భస్మ సమీపే. శ్లో. అజానంతోఽవజా
 నంతోఽప్యనుకంప్యా వయంత్యితి. తుష్టావ షడ్భిరీశానమంశుమానేవమాశయః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.
 ౨౦. ౨౧. నేతి. అజనః అజః బ్రహ్మసి త్వామద్యాపి న పశ్యతి న బుధ్యతే. కథంభూతం ఆత్మనః స్వస్త్వా
 త్పరం పరమేశ్వరం కైర్హేతుభిః సమాధియుక్తిభిః సమాధినాప్యపరోక్షం న పశ్యతి. యుక్తిభిః పరోక్షమపి
 ఇత్యర్థః. అపరే అర్వాచీనాస్తు కుతస్త్వాం పశ్యేయుః అర్వాచీనత్వే హేతుః. తస్య బ్రహ్మణః మనశ్చ
 శరీరం చ ధీశ్చ సత్త్వతమోరజఃకార్యాణి తాభిః యే వివిధాః దేవతిర్యక్నురాణాం సర్గాః-తేషు
 సృష్టాః తత్రాపి వయం అప్రకాశాః అజ్ఞాః కుతః పశ్యేమేత్యర్థః. ౨౨. అపరే తర్హికిం పశ్యంతి
 తదాహ.—య ఇతి. యే దేహభాజస్తే స్వస్త్కిన్ సమ్యక్ స్థితమపి త్వాం న విదుః కింతు గుణానేవ
 విపశ్యంతి అథవా న గుణానపి అపితు తమ ఏవ పశ్యంతి యతస్త్రిగుణాః బుద్ధిరేవ ప్రధానం యేషాం
 ఆతో బహిరేవ ప్రకాశో జ్ఞానం యేషాం బుద్ధిపరతంత్రతయా జాగత్స్వప్నయోర్విషయాన్
 పశ్యంతి సుషుప్తౌ తు తమ ఏవ కేవలం న తు నిర్గుణం త్వాం సర్వత్ర హేతుః యత్ యతః యస్య
 తవ మాయయేతి వా మోహితం చేతో యేషాం తే. ౨౩. తథాప్యహం విచారేణ జ్ఞాన్యామితి చేత్
 తత్రాహ—తమితి. తం త్వామహం విమూఢః కథం పరిభావయామి విచారయామి కథంభూతం
 జ్ఞానఘనం శుద్ధజ్ఞానమూర్తిం స్వభావత ఏవ ప్రధ్వస్తా మాయాగుణనిమిత్తే భేదమోహా యేషాంతైః.
 విభావ్యం విచింత్యం అయం భావః. జ్ఞానఘనత్వాన్న తాపత్ జ్ఞానవిషయత్వం. విచారవిషయ
 త్వేఽపి. మాయాగుణై రభిభూతోఽహం న విచారే సమర్థ ఇతి. ౨౪. ప్రశాంతేతి. తస్మాత్ హే
 ప్రశాంత త్వాం పురాణం పురుషం కేవలం నమామహ, ఇత్యన్వయః. పురాణపురుషత్వే హేతుః.

గృహీతదేహం నమామహే త్వం పురుషం పురాణమ్. ౨౫. త్వన్తాయార
చితే లోకే వస్తుబుద్ధ్యా గృహాదిషు, భ్రమంతి కామలోభేర్న్యామోహవిభ్రాంతచే
తసః. ౨౬ అద్య నస్సర్వభూతాత్త౯ కామకర్తేంద్రియాశయః, మోహపాశదృఢ
శ్చిన్నో భగవంస్తవ దర్శనాత్. ౨౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం గీతానుభావస్తం
భగవాన్ కపిలో మునిః, అంశుమంతమువాచేదమనుగృహ్య ధియా నృప. ౨౮.
శ్రీభగవానువాచః—అశ్వోఽయం నీయతాం వత్స పితామహపశుస్తవ, ఇమే చ
పితరో దగ్ధా గంగాంభోఽర్హంతి నేతరత్. ౨౯. శ్రీశుక ఉవాచః—తం పరిక్రమ్య
శిరసా ప్రసాద్య హయమానయత్, సగరస్తేన పశునా క్రతుశేషం సమాపయత్.
౩౦. రాజ్యమంశుమతి న్యస్య నిస్పృహో ముక్తబంధనః, ఔర్వోపదిష్టమార్ద్రేణ
లేభే గతిమనుత్తమామ్. ౩౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అంశుమాంశ్చ తపస్తేపే గంగానయనకామ్యయా, కాలం
మహాంతం నాశక్నోత్తతః కాలేన సంస్థితః. ౧. దిలీపస్తత్సుతస్తద్వదశక్తః కాలమే
యివాన్, భగీరథస్తస్య సుతస్తేపే స సుమహత్తపః. ౨. దర్శయామాస తం దేవీ
ప్రసన్నా వరదాస్తితే, ఇత్యుక్తస్సవమభిప్రాయం శశంసావనతో నృపః. ౩. గంగో

మాయాయా గుణాః కర్తాణి చ. విశ్వసృష్ట్యాదీని లింగాని. బ్రహ్మదిరూపాణి యస్య తం ప్రశాం
తత్వే హేతుః. సదసద్భ్యాం కార్యకారణాభ్యాం పుణ్యపాపాభ్యాం వా విముక్తం. అతః ఆనామ
తూపం తత్కృతనామరూపశూన్యం కింతు జ్ఞానోపదేశాయ గృహీతః ప్రకటితః దేహః శుద్ధ
సత్త్వమూర్తిః. యేన తం. హే ప్రశాంతమాయేతి. హే అగుణేతి చ సంబోధనం కర్తృభిః సృష్ట్యాది
కారైర్మర్దింగాని యస్యేతి యోజ్యం. యద్వా ప్రశాంతా మాయాగుణాదయో యస్తిన్. ఇత్యేకమేవ
పదం. ౨౫. స్వభాగ్యం క్షాఘతే ద్వాభ్యాం. త్వ—దితి. కామాదిభిర్వింభ్రాంతాని చేతాంసి యేషాం తే
ఇమే సర్వే గృహాదిషు భ్రమంతి. ౨౬. అద్యేతి. హే సర్వభూతాత్త౯ నః ఆస్తాకం త్వత్కృప
యైవ ఘటితాత్ త్వద్దర్శనాత్ అద్య దృఢోఽపి మోహమయః పాశః. ఛిన్నః కథంభూతః కామాదీనా
మాశయః ఆశ్రయః త్వత్ప్రసాదేన కృతార్థోఽస్తి త్వర్థః. ౨౭. ౨౮. అశ్వ ఇతి. అశ్వం లభ్యాపి సా
కాంతం ప్రత్యాహ—ఇమే చేతి. ౨౯.—౩౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. నవమేఽంశుమతో వంశః ఖట్వాంగావధి వర్ణ్యతే, గంగాం భూతలమానిన్యే యస్య
పౌత్రో భగీరథః” అంశుమాసీతి. యథా సగరః పౌత్రాయ రాజ్యం దత్వా తపస్తేపే. తథా
అంశుమాంశ్చ స్వపుత్రాయ రాజ్యం దత్వా. మహాంతం కాలం తపస్తేప ఇతి చకారస్పృహః నాశక్నో
ద్గంగామానేతుమితి శేషః. సంస్థితః మృతః. ౧. దిలీప ఇతి. కాలం మృత్యుం వియివాన్ ప్రాప్తః. ౨. దర్శ
యామాసేతి తం ప్రత్యాత్నానం దర్శయామాస. తే వరదాస్తితి గంగయోక్తస్సన్ స్వమభిప్రాయం
పూర్వజోద్ధరణం శశంస కథయామాస. ౩. కఇతి. శోఽపి గంగనాత్పతంత్యా మే వేగం ధారయితా ధార

వాచః—కోఽపి ధారయితావేగం పతంత్యా మే మహీతలే, న చేద్భూమితలం భిత్వా
 నృప యాస్యే రసాతలం. ౪. కిం చాహం న భువం యాస్యే నరామయ్యామృజంత్య
 ఘం, మృజామి తదఘం క్వాహం రాజంస్తత్ర విచింత్యతాం. ౫. రాజోవాచః—
 సాధవో న్యాసినశ్శాంతా ధర్మిష్ఠా లోకపావనాః, హరంత్యఘం తేఽంగసంగాతై
 ష్వాస్తే హ్యఘభిద్ధరిః. ౬. ధారయిష్యతి తే వేగం రుద్రస్తాత్తా శరీరిణామ్, యస్మి
 న్నోతమిదం ప్రోతం విశ్వం శాటీవ తంతుషు. ౭. ఇతి తస్య వచశ్శ్రుత్వా గంగాతం
 పునరబ్రవీత్, ప్రసాదయ మహేశానం ధారణార్థం మదంభసామ్. ౮.
 తచ్చుత్వా స నృపో దేవం తపసారాధయచ్ఛివం, కాలేనాల్పీయసా రాజంస్తస్యే
 శానస్త్యతుష్యత. ౯. తథేతి రాజ్ఞాభిహితస్సర్వలోకహితశ్శివః, దధారావహితో
 గంగాం పాదపూతజలాం హరేః. ౧౦. భగీరథోఽథ రాజర్షిర్ని న్యే భువనపావనీం,
 యత్ర స్వపితృణాం దేహః భస్మీభూతాశ్చ శేరతే. ౧౧. రథేన వాయువేగేన
 ప్రయాంతమనుధావతి, దేహాన్ పునంతీ నిర్దగ్ధానసించత్సగరాత్తజాన్. ౧౨. యజ్జల
 స్పర్శమాత్రేణ బ్రహ్మదండహతా అపి, సగరాత్తజా దివం జగ్తుః కేవలం దేహ
 భస్మభిః. ౧౩. భస్మీభూతాంగసంగేన స్వర్యాతాస్సగరాత్తజాః, కిం పునః శ్రద్ధయా
 దేవీం యే సేవంతే ధృతవ్రతాః. ౧౪. న హ్యేతత్పరమాశ్చర్యం స్వర్ధన్యా
 యదిహోదితమ్, అనంతచరణాంభోజప్రసూతాయా భవచ్ఛిదః ౧౫. సన్నివేశ్య
 మనో యస్మిన్ శ్రద్ధయా మునయోఽమలాః, త్రైగుణ్యం దుస్త్యజం హిత్యా
 సద్యో యాతాస్తదాత్తతామ్. ౧౬. శ్రుతో భగీరథాజ్జజ్ఞే తస్య నాభావరోఽ
 భవత్, సింధుద్వీపస్సుతస్తస్థాదయుతాయుస్తతోఽభవత్. ౧౭. ఋతు
 పర్ణో నళసఖో యోఽశ్వవిద్యామథాన్నలాత్, దత్వాక్షహృదయం తస్మై
 సర్వకామస్తు తత్సుతః. ౧౮. తతస్సుదాసస్తత్పుత్రో మదయంతీవతిర్నృప, ఆహు
 ర్శిత్రసహం యం వై కల్తాషాంఘ్రిః కృతః క్వచిత్, వసిష్ఠశాపాద్రక్షోఽ

యిష్యతి. ౪. కిం చేతి. కించ. ఆమృజంతి తాశ్చయిష్యంతి. తత్రోపాయా విచింత్యతాం. ౫. సాధవ
 ఇతి. హరంతి హరిష్యంతి. అఘం భినత్తిత్యఘభిత్. ౬. ధారయిష్యతీతి. ఆత్మా కథంభూతః
 యస్మిన్ ఇదం విశ్వమోతం గ్రథితం ఊర్ధ్వతంతుషు శాటీ పట ఇవ ప్రోతం చ తిర్యక్తంతుషు పట
 ఇవఅసౌ సర్వాధారస్తద్వేగం ధారయిష్యతీత్యర్థః. ౭-౯. తథేతి. రాజ్ఞాభిహితం తథేత్యంగీకృత్య హరేః
 పాదేన పూతం జలం యస్యాస్తా. ౧౦-౧౨. ప్రసంగాత్ గంగామాహాత్మ్యమాహ.—చతుర్భుః.
 యదితి. యస్యాః జలస్పర్శమాత్రేణ. తచ్చ కేవలం దేహభస్మభిరేవ న సాక్షాత్. బ్రహ్మణి స్వకృతేన
 దండేన హతా అపి. తాం శ్రద్ధయా యే సేవంత ఇతి శేషః, ఏతాషాం ఫలం కిం వక్తవ్యమితి భావః.
 ౧౩. తదేవ ప్రపంచయతి—భస్మీభూతేతి. భస్మీభూతేనాంగేన యస్సంగః తేన. ౧౪. ౧౫. సన్ని
 వేశ్యేతి. యస్మిన్ అనంతే త్రైగుణ్యం దేహబంధనం. ౧౬. ౧౭. ఋతుపర్ణ ఇతి. నలస్య సఖా. అథాత్

భూదనపత్యస్వకర్తణా. ౧౯. విష్ణురాత ఉవాచ:—యన్నిమిత్రో గురోశ్శాప
 స్సోదాసస్య మహాత్మనః, ఏతద్వేదితుమిచ్ఛామి కథ్యతాం న రహో యది. ౨౦.
 శ్రీశుక ఉవాచ:—సోదాసో మృగయాం కించిచ్ఛరన్ రక్షో జఘాన హ, శుశోచ
 భ్రాతరం భ్రాతా గతః ప్రతిచిక్షీర్షయా. ౨౧. స చింతయన్నఘం రాజ్ఞస్సూదరూప
 ధరో గృహే, గురవే భోక్తుకామాయ పక్త్వా నిన్యే నరామిషమ్. ౨౨. పరివేష్య
 మాణం భగవాన్విలోక్త్యా భక్ష్యమంజసా, రాజానమశపత్క్రుద్ధో రక్షో హ్యేవం
 భవిష్యసి, రక్షఃకృతం తద్విదిత్వా చక్రే ద్వాదశవార్షికమ్. ౨౩. సోఽప్యపోఽం
 జలినాదాయ గురుం శస్త్రం సముద్యతః, వారితో మదయంత్యాపో రుశతీః పాద
 యోర్జహౌ. ౨౪. దిశః ఖమవనీం సర్వాం పశ్యన్ జీవమయం నృపః, రాక్షసంభావమా
 పన్నః పాదే కల్తాషతాం గతః. ౨౫. వ్యవాయకాలే దదృశే వనోకోదంపతీ ద్విజౌ,
 తుథార్తో జగృహే విప్రం తత్పత్న్యహ కృతార్థవత్. ౨౬. న భవాన్ రాక్షస
 స్సాక్షాదిక్షాకూణాం మహారథః, మదయంత్యాః పతిర్వీర నాథర్థం కర్తుమర్హసి.
 ౨౭. దేహి మేఽపత్యకామాయా అకృతార్థరతిం ద్విజమ్, దేహోఽయం మానుషో
 రాజన్ పురుషస్యాఖిలార్థదః. ౨౮. తస్మాదస్య వధో వీరసర్వార్థవధ ఉచ్యతే, ఏష
 హి బ్రాహ్మణో విద్వాన్ తపశ్శీలగుణాన్వితః. ౨౯. ఆరిరాధయిషుర్బ్రహ్మ మహా
 పురుషసంజ్ఞితమ్, సర్వభూతాత్త భావేన భూతేష్వంతర్హితం గుణైః. ౩౦. సోఽయం
 బ్రహ్మర్షివర్యస్తే రాజర్షిప్రవరాద్విభోః, కథమర్హతి ధర్మజ్ఞవధం పితురివాత్మజః.

ప్రాప్తః. తత్పుత్రః ఋతుపర్ణస్య సుతః. ౧౮. తత ఇతి. తత్పుత్రః సోదాసః. ౧౯. యదితి. న రహః.
 న రహస్యం. ౨౦. సోదాస ఇతి. మృగయాం చరన్ కించిత్ రక్ష. కించిద్రాక్షసం జఘాన. తస్య
 భ్రాతరం శుశోచ స భ్రాతా పలాయాగతః. ౨౧. స ఇతి. అఘం అనిష్టం సూదః పాదకః తద్రూప
 ధరస్సన్ రాజ్ఞో గృహే వర్తమానః. ౨౨. పరివేష్యమాణమితి. అభక్ష్యమంజసా విలోక్య ఏవం నరమాం
 సాభ్యవహారేణ. వసిష్ఠ ఏవ. తం శాపం ద్వాదశవార్షికం చక్రే. ౨౩. స ఇతి. రుశతీ స్తీక్ష్ణాః అపః స్వపా
 దయోః జఘా. నాన్యత్ర. ౨౪. తత్ర హేతుః. దిశ ఇతి. ఏవమనేన మిత్రసహత్వమపి దర్శితం.
 మిత్రస్య కలత్రస్య వాచస్పహనాత్. ౨౫. తదేవ రాక్షసత్వే. కల్తాషాం మిత్రే చ. కారణముక్త్యా
 స్వకర్తణా చ సత్య ఇతి యదుక్తం తత్ప్రసంపద్యతి.—వ్యవాయకాల ఇత్యారభ్య. కర్తణా ప్రజాః
 ఇత్యంతేన. వ్యవాయేతి. వనమోకో నివాసో యయోస్తా. వనోకసౌ తా చ దంపతీ చ వనోకా దంపతీ
 ఇతి పృథక్పదపాఠే అదంతత్వమార్హం. అకృతార్థవత్ దీనవత్. ౨౬. ౨౭. దేహీతి. అకృతార్థం తం
 అసమాప్తరతిం. ౨౮. ౨౯. ఆరిరాధయిషురితి. సర్వభూతానామాత్మేతి భావనయా ఆరాధయితుమిచ్ఛుః.
 యద్వాసర్వభూతానామాత్మ భావేన భూతేషు స్థితమపి, గుణైరంతర్హితం బ్రహ్మేతి సంబంధః.
 పాఠాంతరే అంతర్హితః సోఽయమిత్యుత్తరేణాన్వయః. ౩౦. స ఇతి. సోఽయం క్వదధీనో బ్రహ్మర్షి
 వర్యః. రాజర్షిశ్రేష్ఠత్వేన వధం నార్హతి. యథా పితా. పుత్రకర్తృకం వధమివ. ౩౧. తస్మేతి.

30. తస్య సాధోరపాపస్య భూణస్య బ్రహ్మవాదినః, కథం వధం యథా బభ్రౌ
 ర్శన్యతే సన్తతో భవాన్. 31. యద్యయం క్రియతే భక్షస్తర్హి మాం ఖాద పూ
 ర్వతః, న జీవిష్యే వినా యేన క్షణం చ మృతకం యథా. 33. ఏవం కరుణ
 భాషిణ్యా విలపంత్యా అనాథవత్, వ్యాఘ్రః పశుమివాఖాదత్సదాసశ్శాపమో
 హితః. 34. బ్రాహ్మణీ వీక్ష్య దిధిషుం పురుషాదేన భక్షితం, శోచంత్యాత్తాన
 ముర్వీశమశపత్కుపితా సతీ. 35. యస్తాన్తే భక్షితో పాపః కామార్తాయాః పతి
 స్త్వయా, తవాపి మృత్యురాధానాదకృత ప్రజ్ఞదర్శితః. 36. ఏవం మిత్రసహం
 శప్త్యా పతిలోకపరాయణా, తదస్థిని సమిద్ధాగ్నౌ ప్రాప్య భర్తృగతిం గతా.
 37. విశాపో ద్వాదశాబ్దాంతే మైథునాయ సముద్యతః, విజ్ఞాప్య బ్రాహ్మణీ శాపం
 మహిష్యా స నివారితః. 38. తత ఊర్ధ్వం స తత్యాజ స్త్రీసుఖం కర్తృణా ప్రజాః,
 వసిష్ఠస్తదనుజ్ఞతో మదయంత్యాం ప్రజామథాత్. 39. సా వై సప్తసమా గర్భ
 మబిభ్రన్న వ్యజాయత, జహ్నుఃశ్చనోదరం తస్యా సోఽశ్చ కస్తేన కథ్యతే. 40. అశ్చ
 కాన్తూలకో జజ్ఞే యస్త్రీభిః పరిరక్షితః, నారీకవచ ఇత్యుక్తో నిక్షత్రే మూలకోఽ
 భవత్. 41. రాజా విశ్వసహో యస్య ఖట్వాంగశ్చక్రవర్త్యభూత్, యో దేవై
 రర్థితో దైత్యానవధీద్యుధి దుర్జయః. 42. ముహూర్తమాయుర్జ్ఞాత్వైత్య
 స్వపురం సందధే మనః. 43. న మే బ్రహ్మకులాత్పాణాః కులదైవాన్న చాత్తజాః,
 నశ్రియో న మహీ రాజ్యం న దారాశ్చాతివల్లభాః. 44. న బాల్యేఽపి మతిర్మహ్య
 మధర్తే రమతే క్వచిత్, నాపశ్యముత్తమశ్లోకాదన్యత్కించన వ స్త్వహమ్. 45. దేవైః

భూణస్య శ్రోత్రియస్య. గర్భస్య సత ఇతి వా. బభ్రౌః గోః. సతాం మతో భవాన్. వధం కథం
 సాధు మన్యత ఇత్యర్థః. 31. యదీతి. క్షణమపి యేన వినా న జీవిష్యామి సోఽయం యది భక్షః
 క్రియతే తర్హి మృతకం యథా మృతప్రాయం మాం పూర్వం భక్షయః. 33. 34. బ్రాహ్మణీతి.
 దిధిషుం గర్భాధానకర్తారం. 35. యస్తాదితి. అధానాత్ మైథునాత్. హే అకృత ప్రజ్ఞ. మృత్యు
 ర్మయా దర్శితః. 36—37. తత ఇతి. తదేవం కర్తృణా అప్రజాః. 39. సేతి. అబిభ్రత్ దధా
 రేత్యర్థః. న వ్యజాయత న ప్రాసూయత. అతో వసిష్ఠ ఏవ తస్యా ఉదరమశ్చనా జఘాన. స
 ఉత్పన్నః సతోఽశ్చ కః. 40. అశ్చ కాదితి. స్త్రీభిః సంవేప్త్య పరశురామాత్పరిరక్షితః అతో నారీ
 కవచ ఇత్యుక్తః. నిక్షత్రే జగతి సతి క్షత్రవంశస్య మూలమభవత్. అతో మూలక ఇతి చోక్తః.
 41. 42. ముహూర్తేతి. ప్రసన్నైర్దేవైర్వరం వృణీష్యేత్యుక్తే ఖట్వాంగేనోక్తం. ప్రథమంతావన్త
 మాయుః కథ్యతామితి దేవైశ్చోక్తం. ముహూర్తమాత్రమితి. తత్ జ్ఞాత్వా. దేవైర్దత్తేన విమానేన
 శీఘ్రం స్వపురమేత్య మనః పరమేశ్వరే సందధే. 43. ఏతదేవ స్వసాధువృత్తానున్తరణపూర్వకం
 తత్కృతేన నిశ్చయేన దర్శయతి—సప్తభిః. సేతి. కులదైవాత్ బ్రహ్మకులాత్సకాశాత్. మే
 ప్రాణాదయో నాతివల్లభాః నాతిప్రియాః. 44. సేతి. మహ్యం మమ. 45. దేవైరితి. భూతభావనో

కామవరో దత్తో మహ్యం త్రిభువనేశ్వరైః, న వృణే తమహం కామం భూతభా
వనభావనః. ౪౬. యే విక్షిప్తేంద్రియధియో దేవాస్తే స్వహృది స్థితమ్, న విందంతి
ప్రియం శశ్వదాత్తానం కిముతాపరే. ౪౭. అథేశమాయారచితేషు సంగం
గుణేషు గంధర్వపురోపమేషు, రూఢం ప్రకృత్యాత్తని విశ్వభర్తుర్భావేన హిత్వా
తమహం ప్రపద్యే. ౪౮. ఇతి వ్యవసితో బుద్ధ్యా నారాయణగృహీతయా, హిత్వా
న్యభావమజ్ఞానం తతస్త్వం బావమాశ్రితః. ౪౯. యత్తద్బ్రహ్మ పరం సూక్ష్మమ
శూన్యం శూన్యకల్పితమ్, భగవాన్ వాసుదేవేతి యం గృణంతి హి సాత్త్వితాః.
౫౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, నవమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఖట్వాంగా ద్వీర్బాహుశ్చ రఘుస్తస్తాత్ప్రభుశ్రవాః,
అజస్తతో మహారాజ తస్తాద్దశరథోఽభవత్. ౧. తస్యాపి భగవానేష సాక్షాద్బ్రహ్మ
మయో హరిః, అంశాంశేన చతుర్భాగాత్పుత్రత్వం ప్రార్థితస్సరైః. ౨. రామ
లక్ష్మణశత్రుఘ్నభరతా ఇతి సంజ్ఞయా, తస్యానుచరితం రాజన్నప్రిభిస్తత్త్వదర్శిభిః.
శ్రుతం హి వర్ణితం భూరి త్వయా సీతాపతేర్ముహుః. ౩. గుర్వర్థే త్యక్తరాజ్యో
వ్యచరదనువనం పద్మపద్భ్యాం ప్రియాయాః పాణిస్పర్శాక్షమాభ్యాం మృజితపథ
రుజో యో హరింద్రానుజాభ్యాం, వైరూప్యాచ్ఛార్పణఖ్యాః ప్రియవిరహారుషా

హరిః. తస్మిన్నేవ భావనా యస్య సోఽహం. తం కామం న వృణే. ౪౬. తత్ర హేతుః. య ఇతి.
విక్షిప్తాసీంద్రియాణి ధీశ్చ. యమాం తే దేవా అపి. ౪౭. అథేతి. అథ తస్తాత్. ప్రకృత్యాస్వభావేన.
ఆత్మనిరూఢం. గుణేషు సంగం. విశ్వకర్తుర్భావేన. హిత్వా తమేవాహం ప్రపద్యే. ౪౮. ఇతీతి. అన్య
భావం దేహాద్యభిమానరూపం అజ్ఞానం హిత్వా. ౪౯. స్వం భావమేవాహ—యత్తదితి. శూన్యవ
త్కల్పితం వాగాద్యవిషయత్వాత్. వాసుదేవ ఇతి యం గృణంతి. బ్రహ్మణ ఏవ భక్తానుగ్రహార్థ
మావిష్కృతశక్తేః వాసుదేవత్వాత్. ౫౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “దశమే ప్రాహ ఖట్వాంగవంశే శ్రీరామసంభవం, తచ్ఛునిత్రం చలం కేశం హత్వాఽ
యోధ్యాగమావధి. యద్వా—దశమే రామచరితమావిర్భావపురస్సరః, శుశేన వర్ణ్యతే పుణ్యమభిషే
కోత్సవావధి.” ఖట్వాంగాదితి. ఖట్వాంగాద్ద్వీర్బాహుః. ౧. ౨. రామేతి. ఋషిభిః వాల్మీకిముఖ్యైః
భూరి వర్ణితం. త్వయా ముహుః శ్రుతం. తథాపి సంక్షేపతః కథ్యమానం శృణ్వీతి కేశః. ౩. శ్లో.
గంధకోటిభిరాకీర్ణమద్భుతం రామవిక్రమం, అధ్యాయద్వయతో వక్ష్యన్నేకశ్లోకే నమస్మతి.
శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. గుర్వర్థ ఇతి. కోసలేంద్రః శ్రీరామః నః అస్తాన్ అవతాత్ పాతు కథం
భూతః? యో గుర్వర్థే పితుః సత్యస్య పాలనార్థం త్యక్తరాజ్యస్సృన్ పద్మపదతిసుకుమారాభ్యాం పద్భ్యాం
తదేవాహ—ప్రియాయాః పాణినాపి స్పర్శే సాష్టిక్షమా యయోః తాభ్యాం ప్రతివనం వ్యచ

రోపితభూవిజృంభతస్తాభిర్బద్ధనేతుః ఖలదవదహనః కోసలేంద్రోఽవతాన్నః. ౪. విశ్వామిత్రాధ్వరే యేన మారీచాద్యా నిశాచరాః, పశ్యతో లక్ష్మణస్యైవ హతాః నైర్మతపుంగవాః. ౫. యో లోకవీరసమితౌ ధనురైశముగ్రం సీతా స్వయంవర గృహే త్రిశతోపనీతం, ఆదాయ బాలగజలీల ఇవేక్షుయష్టిం సజ్జీకృతం నృపవికృష్య బభంజ మధ్యే. ౬. జిత్వానురూపగుణశీలవయోఽంగరూపాం సీతాభిధాం శ్రియ మురస్యభిలబ్ధమానామ్, మార్గే వ్రజన్ భృగుపతేర్వ్యనయత్ప్రయాథం దర్పం మహీమకృత యస్త్రిరరాజబీజామ్. ౭. యస్సత్యపాశపరివీతపితుర్ని దేశం స్త్రైణస్య చాపి జగృహే శిరసా సభార్యః, రాజ్యశ్రియం ప్రణయినస్సుహృదో నివాసం త్యక్త్వా యయా వనమసూనివ ముక్తసంగః. రక్షస్సస్వసుర్వ్యకృత రూపమశుద్ధబుద్ధే స్తస్యాః ఖరత్రిశిర*దూషణముఖ్యబంధూన్, జఘ్నే చతుర్దశసహస్రమవారణీయం కోదండపాణిరటమాన ఉవాస కృచ్ఛ్రమ్. సీతాకథాశ్రవణదీపితహృచ్చయేన స్పష్టం

రత్ హరింద్రో హనుమాన్ సుగ్రీవో వా అనుజౌ లక్ష్మణః తాభ్యాం మృజితా అపసీతా పథరుజా మార్గశ్రమో యస్య శూర్పణఖ్యాః వైరూప్యాత్ కర్ణనాసికాచ్ఛేదాద్ధేతోః తయా ప్రలోభితేన రావణేనాపహారాత్ ప్రియేణ కళత్రేణ విరహః తేన రుక్ తయా ఆరోపితయోః భ్రువోః విజృంభే నైవ తస్తాభిః యస్తాత్ తతస్తద్విజ్ఞాపనేన బద్ధః సేతుః యేన తతః ఖలాః రావణాదయః తపివ దవో వనం తస్య దహనః. ౪. సంక్షేపతో వర్ణితం రామచరితం ఆదిత ఆరభ్య విస్తరేణాహ— విశ్వామిత్రాధ్వర ఇత్యారభ్య యావదుత్తరాధ్యాయపరిసమాప్తి. విశ్వామిత్రేతి. పశ్యత ఏవ లక్ష్మణస్య తమస్యనపేక్ష్యైవ హతా ఇత్యర్థః. యచ్ఛబ్దానాం కోసలేంద్రోఽవతాదితి. పూర్వేణైవాన్వయః. ౫. య ఇతి. లోకే యే వీరాస్తేషాం సమితౌ సమాజే విశం త్రైయంబకం ధనుః ఇక్షుయష్టిమివ లీలయైవా దాయ సజ్జీకృతమారోపితం వికృష్య మధ్యే యో బభంజ. హే నృప ఉగ్రం కఠినం గరిష్ఠం వా తదాహవహతాం త్రిభిశ్శతైరుపనీతం. బాలగజస్య లీలేవ లీలా యస్య సః. ౬. జిత్యేతి. అనురూపాణి స్వయోగ్యాని గుణశీలాదీని. యస్యాస్తాం. సీతాసంజ్ఞాం. పూర్వం ఉరసి అభిలబ్ధో మానో యయా తాం శ్రియం జిత్వా. ధనుర్భంగమహానాదశ్రవణమపితస్య భృగుపతేః పరశురామస్య దర్పం వ్యసయత్. అపసీతవాన్. కథంభూతస్య. త్రిః. త్రిస్సప్తకృత్వః. రాజబీజశూన్యాం మహీం. యోఽకరోత్. తస్య. ౭. ఇదాసీం గుర్వర్థ ఇతి శ్లోకం వివృణ్వన్నాహ—య ఇతి. కదాచిత్ కైకేయ్యా తుప్తేన రాజ్ఞా త్వదపేక్షితం దాస్యామితి ప్రతిశ్రుతం తతః శ్రీరామస్య యావరా జ్యాభిషేకసమయే. తయా భరతస్య రాజ్యం రామస్య చ వనే వాసః ప్రార్థితః. తదా సత్యపాశేన పరి వీతస్య పితుర్ని దేశమాజ్ఞాం శిరసా జగృహే. తతో రాజ్యాదికం త్యక్త్వా సభార్యో వనం యయా దుస్త్వజస్యాపి సహర్షం త్యాగే దృష్టాంతః. ముక్తసంగో యోగీ అసూన్ ప్రాణానివేతి. ౮. రక్ష ఇతి. రక్షసో రావణస్య స్వసుః. శూర్పణఖ్యాః అశుద్ధబుద్ధేః సీతాం జిఘృక్షోః కామాతురాయా ఇతి వా. రూపం. వ్యకృత వికారమనయత్. తస్యాః ఖరత్రిశిరదూషణముఖ్యాః అదంతత్వమార్షం. బాంధవాయేషు తాన్ చతుర్దశసహస్రం అవారణీయం అలంఘ్యం జఘాన కోదండం పాణౌ యస్య. ౯. సీతేతి.

విలోక్య నృపతే దశకంధరేణ, జఘ్నేద్భుతైణవపుషా శ్రమతోఽపకృష్టౌ మారీచ
మాశువిశిఖేన యథాకముగ్రః. ౧౦. రక్షోధమేన వృకవద్విపినే సమక్షం వై దేహ
రాజదుహితర్యపయాపితాయాం, భ్రాత్రావనే కృపణవత్ప్రియయా వియుక్తః స్త్రీసం
గినాం గతిమితి ప్రథయంశ్చచార. ౧౧. దద్ధ్వాత్కృత్యహతకృత్యమహా కబంధం
సఖ్యం విధాయ కపిభిర్దయితాగతిం తైః, బుధ్వాఽథ వాలినిహతేష్లనగేంద్రనైన్యైర్వే
లామగాత్సమనుజోఽజభవార్చితాంఘ్రిః. ౧౨ యద్రోషవిభ్రమవివృత్తకటాక్షపాత
సంభ్రాంతనక్రమకరో భయగీర్ణఘోషః, సింధుశ్శిరస్య*ర్హణం పరిగృహ్య రూపీ
పాదారవిందముపగమ్య బభాష ఏతత్. ౧౩. తం త్వాం విభో జడధియో న విదామ
భూమౌ కూటస్థనూదిపురుషం జగతామధీశమ్, యత్సత్త్వతస్సురగణా రజసః
ప్రజేశామన్యోశ్చ భూతపతయస్స భవా గుణేశః. ౧౪. కామం ప్రయాహి జహి
విశ్రవసోఽవమేహం త్రైలోక్యరావణమవాప్నుహి వీరపత్నిమ్, బధ్నిహి నేతు
మిహ తే యశసో వితత్రై గాన్యంతి దిగ్విజయినో యముపేత్య భూపాః. ౧౫.

సీతాయాః కథాశ్రవణేన దీప్తితో హృచ్చయో యస్య తేన సీతాం హరిష్యతా స్వస్తాద్భీతేన స్వస్యా
శ్రమాదపకర్షణార్థే సృష్టం విసృష్టం మారీచం విలోక్య జఘ్నాన. కథంభూతం అద్భుతై ణవపుషా స్వర్ణ
హరిణదేహేనోపలక్షితం. అతఏవ ప్రలోభనేన ఆశ్రమతః తేనాకృష్టస్సౌ కం దక్షప్రజాపతిం.
యథా. ఉగ్రః శ్రీరుద్రః. ౧౦. రక్షోధమేనేతి. తతశ్చ రక్షోధమేన రావణేన అసమక్షమపసీతాయాం
ప్రియాయాం తయా వియుక్తః. భ్రాత్రా లక్ష్మణేన సహ. కృపణవద్వనే చచార. కిమభిప్రాయస్సౌ?
ఇతి అనేన ప్రకారేణ స్త్రీసంగినాం దుఃఖోదర్శాం గతిం. ప్రఖ్యాపయత్. ౧౧. దద్ధ్వేతి.
ఆత్మార్థేన కృత్యేన కర్తౄణా. రావణేన సహ యుద్ధేన హతస్య. కృత్యం శాస్త్రీయం దహనాదికం
యస్య తం జటాయుషం పుత్ర వద్దద్ధ్వా. కబంధం స్వగ్రహణాయ ప్రసారితబాహుం రాక్షసం ఆహా
అథ వాలిని హతే తైః కపిభిః దయితాగతిం బుధ్వా అజభవార్చ్యామర్చితావంఘ్రి యస్య సమనుజః
వేలాం సముద్రతీరం అగాత్. ౧౨. యదితి. తత్ర త్రిరాత్రముపవాసేన ప్రతీక్షితోఽపి సింధుః.
యదా నోపస్థితః తదా యస్య రోషవిభ్రమేణ శ్రోధలీలయా వివృత్తో యః కటాక్షః తస్య పాతేన
సంభ్రాంతా నక్రాః మకరాశ్చ యస్త్విత్. భయేన గీర్ణః గ్రస్తః స్తంభితో ఘోషో యేన సః
సింధుః, ఏతద్వక్ష్యమాణం బభాషే. అర్హణమర్హాదికం. అత్ర ఛందోభంగ ఆర్షః. రూపీ మూర్తిమాత్.
౧౩. భాషణమాహ—ద్వాభ్యాం. తమితి. ఏతావత్పర్యంతం సునిశ్చితం త్వాం న విదామ. న జానీమః
ఇత్యర్థః ఇదానీం తు జాతోఽసీత్యాహ. —యది పృథక్పదం యస్యేత్యర్థః. యద్వశేభ్యః సత్త్వాదిభ్యః
సురగణాదయో భవంతి స భవానితి. ౧౪. కామమితి. కామం యథేచ్ఛం జలమాక్రమ్యాఽపి
ప్రయాహి. అవమేహం పురీషం. త్రైలోక్యం రావయతి ఆక్రందయతీతి తథా తం జహి
హే వీర యద్యపి తప జలం ప్రబంధకం న భవతి. తథాపీహ నేతుం బధ్నిహి. తస్మి కిమర్థం? తే యశ
సో విస్తారాయ. తదేవాహ—యం నేతుముపేత్య దుష్కరం కర్తావేక్ష్య త్వద్యశో గాన్యంతి
భూపాస్తం. ౧౫. తద్వాక్యమభినంద్య యత్కృతం తదాహ—బధ్నీతి. వివిధైరదిగ్గాం కూటైః

బద్ధోదధౌరఘుపతిర్వివిధాద్రికూపైస్సేతుం కపింద్రకరకంపితభూరుహంకైః, సుగ్రీ
వనీలహనుమత్ప్రముఖైరనీకైర్లంకాం విభీషణదృశా విశదగ్రదగ్ధాం. ౧౬. సా వాన
రేంద్రబలరుద్ధవిహారకోష్ఠశ్రీద్వారగోపురసదోవలభీవిటంకా, నిర్భజ్యమానధిషణ
ధ్వజహేమకుంభశృంగాటకాగజరుతైర్హృదినీవ ఘూర్ణా. ౧౭ రక్షఃపతిస్తదవలోక్య
నికుంభకుంభధూమ్రాక్షదుర్ముఖసురాంతనరాంతకాదీన్, పుత్రం ప్రహస్తమతికాయ
మకంపనాదీన్ సర్వానుగాన్ సమహినోదథ కుంభకర్ణః. ౧౮. తాం యాతుధాన
పృతనామసి శూలచాపప్రాసర్జి శక్తిశరతోమరఖడ్గదుర్గాం, సుగ్రీవలక్ష్మణమరుత్సుత
గంధమాదనీలాంగదర్మ పనసాదిభిరన్వితోఽయాత్. ౧౯. తేఽనీకపారఘుపతేరభి
పత్య సర్వే ద్వంద్వం వరూథమిభపత్తిరథాశ్వయోదైః, జఘ్నుర్భృశం గిరిగదేషు
భిరంగదాద్యాస్తీతాభిమర్మహతమంగళరావణేశాన్. ౨౦. రక్షఃపతిస్స్వబలనష్టిమ
వేక్ష్య రుప్త ఆరుహ్య యానకమథాభిససార రామం, స్వస్త్వందనే ద్యుమతిమాత
లినోఽనీతే విభ్రాజమానమహానన్నిశితైః కురప్తైః. ౨౧. రామస్తమాహ పురుషో
దపురీషయన్నః కాంతాసమక్షమసతాపహృతాశ్వవత్తే, త్యక్తప్రపస్య ఫలమద్య జుగు
ప్సితస్య యచ్ఛామి కాల ఇవ కర్తురలంఘ్యవీర్యః. ౨౨. ఏవం క్షిపద్ధనుషి సంధితము

శృంగైః సేతుం బద్ధా అగ్రే సీతాన్వేషణే హనుమతైవ దగ్ధాం లంకామావిశత్. కథంభూతైః శృంగైః
కపింద్రాణాం కరైః కంపితాని భూరుహాణామంగాని శాఖాదీని యేషు తైః విభీషణస్య దృశా బుద్ధ్యా
కైస్సహావిశత్? సుగ్రీవాదయః ప్రముఖా యేషాంతైరనీకైః. ౧౬. సేతి. తతశ్చ సా లంకా ఘూర్ణా
ప్రచలితా బభూవ కథంభూతా? వానరేంద్రాణాం బలైః రుద్ధాః విహారాదయో యస్యాం నిర్భజ్య
మానాః ధిషణాదయో యస్యాం సా. తత్ర విహారః క్రీడాస్థానం. కోష్ఠం ధాన్యాగారాది. శ్రీః
కోశః. ద్వారం గృహాదీనాం. గోపురం పురద్వారం. నదః సభా. ఫలభీ ప్రాసాదాదిపురోభాగా
చ్ఛాదినీ. విటంకః కపోతపాలికాధిషణం వేదికాది. శృంగాటకం చతుష్పదమ్. ౧౭. రక్షసాం
పతిః రావణః పుత్రమింద్రజితం. ప్రహస్తాదీంశ్చ. సమహినోత్ ప్రాయుజ్కు. ౧౮. తామితి.
అసీశూలాదిభిర్దుర్గమాం తాం యాతుధానపృతనాం. సుగ్రీవాదిభిరన్వితః శ్రీరామః అయాత్.
మరుత్సుతో హనుమాన్ ఋక్షో జాంబవాన్. ౧౯. త ఇతి. తేరఘుపతేరనీకపాః అంగదాద్యాః
సర్వే రావణస్య ఇభాదిభిః యద్వరూధం నైస్యం తత్ ద్వంద్వం యథా భవతి తథా అభిపత్య
సంగమ్య ద్రుమాదిభిర్జఘ్నుః. కాన్? సీతానూ అభిమర్శేన హతం మంగళం యస్య స రావణః
ఈశో యేషాం తాన్. ౨౦. రక్షఃపతిరితి. స్వబలస్య నష్టిం నాశమవేక్ష్య రుప్తః క్రుద్ధస్యన్ యానకం
పుష్పకవిమానం రథం వా ఆరుహ్య శ్రీరామమభిససార అథ తం స్వస్త్వందనే స్వర్గస్థే ఇంద్రస్య రథే
మాతలినా ఇంద్రసారథినోఽపనీతే ద్యుమతి దీప్తియుక్తే విభ్రాజమానమహానత్ అహన్. ౨౧. రామ ఇతి.
హేపురుషోద పురీష రాక్షసపురీషప్రాయ యద్యస్తాదపహృతా శ్వపత్ శ్వా యథా అసమక్షం గృహం
ప్రవిశ్య కిమపి హరతి తద్వత్ తస్మాజ్జుగప్సితస్య కర్తృణః కర్తుః తే అద్య కాల ఇవ అలంఘ్యవీర్యోఽహం
ఫలం యచ్ఛామి. అథర్త కర్తుః పుంసః కాలా యథా యచ్ఛతీతి వా. ౨౨. ఏవమితి. రిక్తః క్షీణపుణ్యః

తస్మిన్ బాణం సవజ్రమివ తద్ధృదయం బిభేద, సోఽస్యగ్వమన్ దశముఖైర్నృపత
ద్విమానాదాహేతి వాదిని జనే సుకృతీవ రిక్తః. ౨౩. తతో నిష్క్రమ్య లంకాయా
యాతుథాన్యస్సహస్రశః, మందోదర్యా సమం తస్మిన్ ప్రరుదంత్య ఉపాద్రవన్.
౨౪. తాన్తాన్ బంధూన్పరిష్వజ్య లక్ష్మణేషుభిరర్దితాన్, రురుదుస్సుస్వరం దీనాః
ఘ్నంత్య ఆత్తానమాత్తనా. ౨౫. హా హతాస్తస్య వయం నాథ లోకరావణ రావణ,
కం యాయాచ్ఛరణం లంకా త్వద్విహీనా పరార్థితా. ౨౬. నవైవేద మహాభాగ
భవాన్ కామవశం గతః, తేజోఽనుభావం సీతాయా యేన సీతో దశామిమామ్.
౨౭. కృతైషా విధవా లంకా వయం చ కులనందన, దేహాః కృతోఽన్నం గృహ్రాణా
మాత్తా నరక హేతవే. ౨౮. శ్రీశుక ఉవాచః—స్వానాం విభీషణశ్చక్రేకోసలేంద్రా
నుమోదితః, సితృమేధవిధానేన యదుక్తం సాంపరాయికమ్. ౨౯. తతో దదర్శ భగ
వానశోకవనికాలయే, ఊమాం స్వవిరహవ్యాధిం శింశుపామూలమాశ్రితామ్.
౩౦. రామః ప్రియతమాం భార్యాం దీనాం వీక్ష్యాన్వకంపత, ఆత్మసందర్శనాన్లఘద
వికసన్తుఖపంకజామ్. ౩౧. ఆరోప్యారురుహే యానం భ్రాతృభ్యాం హనుమద్యుతః,
విభీషణాయ భగవాన్ దత్వా రక్షోగణేశతామ్. ౩౨. లంకామాయుశ్చ కల్పాం
తం యయా తీర్ణవ్రతః పురీం, అవకీర్యమాణః కుసుమైర్లోకపాలార్పితైః పథి. ౩౩.
ఉపగీయమానచరితశ్శతధృత్యాదిభిర్బుదా, గోమూత్రయావకం శ్రుత్వా భ్రాతరం
వల్కులాంబరమ్. ౩౪. మహాకారుణికోఽతప్యజ్జటిలం స్థండిలేశయమ్, భరతఃప్రాప్త
మాకర్ణ్యపౌరామాత్యపురోహితైః. ౩౫. పాదుకే శిరసి న్యస్య రామం ప్రత్యుద్గ
తోఽగ్రజం, నందిగ్రామాత్స్వశిబిరాద్గీతవాదిత్రనిస్సవైః. ౩౬. బ్రహ్మఘోషేణ
చ ముహుః పతద్భిర్బ్రహ్మవాదిభిః, స్వర్ణకక్ష్యౌపతాకాభిర్హైమైశ్చిత్రధ్వజైరతైః.
౩౭. సదశ్చైర్నుక్తసన్నాహైర్భుజైః పురటవర్తిభిః, శ్రేణీభిర్వారముఖ్యాభిర్భుజైః
సుకృతీవిమానాదివ విమానాత్పుష్పకాత్ న్యపశదితివా. రాక్షసస్త్రీణాం విలాపమాహ. పంచభిః. తతః.
మందంస్వల్పముదరం యస్యాః తయా రావణభార్యయా సహ. ౨౪. ౨౫. హేతి. పరైర్దితా. ౨౬.
౨౭. కృతేతి. గృహ్రాణామన్నం భక్ష్యః నరక హేతవే నరకభోగాయ. ౨౮. స్వానామితి. సాంపరా
యికం ఔర్ధ్వదైహికం. ౨౯. ౩౦. రామః. ఆత్మనః స్వస్య సందర్శనేన ఆన్లఘదః తేన వికసత్ ముఖ
పంకజం యస్యాస్తా. ౩౧. ఆరోప్యేతి. యానం పుష్పకం భ్రాతృభ్యాం లక్ష్మణసుగ్రీవాభ్యాం. ౩౨.
లంకామితి. ఆయుశ్చ దత్వా తేనాపి సహైవ యయా. ౩౩. ఉపగీయమానేతి. గోమూత్రయావకం
గోమూత్రపక్వయవాన్నభోజనం భ్రాతరం భరతం. ౩౪. ౩౫. పాదుకేతి. స్వశిబిరాత్ రామం
వినా అయోధ్యామప్రవిశన్ స్వస్య వాసం యత్ర నిర్మితవాన్ తస్మాత్సకాశాద్గీతాదిభిర్బుజైః రామం
ప్రత్యుద్గతః అభిముఖం యయా. ౩౬. బ్రహ్మఘోషేణేతి. బ్రహ్మఘోషేణ బృహతా ఘోషేణ
పతద్భిః స్వస్తివాచనికాదికం పదద్భిః స్వర్ణరసాక్షాః కక్ష్యః ప్రాంతాః యాసాం తాభిః పతాకాభిః

శ్చోపాయనోద్వహైః. ౩౮. పారమేష్ఠ్యాన్యపాదాయ పణ్యాన్యచ్చావచాని చ, పాదయోరపతత్ప్రేక్షా ప్రక్షిన్నహృదయేక్షణః. ౩౯. పాదుకే న్యస్య పురతః ప్రాంజలిర్బాష్పలోచనః, తమాశ్లిష్య దృఢం దోర్భ్యాం స్పృహయన్నేత్రజైర్జలైః. ౪౦. రామో లక్ష్మణసీతాభ్యాం విప్రేభ్యోఽర్హతమాశ్చయే, తేభ్యస్స్వయం నమశ్చక్రే ప్రజాభిశ్చ నమస్కృతః. ౪౧. ధున్వంత ఉత్తరాసంగం పతిం వీక్ష్య చిరాగతమ్, ఉత్తరాః కోసలామాత్రైః కిరంతో నన్మతుర్ద్వదా. ౪౨. పాదుకే భరతోఽగృహ్ణోచ్చామరం వ్యజనోత్తమే, విభీషణశ్చ సుగ్రీవశ్శ్వేతచ్ఛత్రం మరుత్సుతః. ౪౩. ధనుర్నిషంగాన్ శత్రుఘ్నసీతా తీర్థకమండలుం, అభిభదంగదః ఖడ్గం హేమం చర్మర్ష రాణ్ణృప. ౪౪. పుష్పకస్థో వృతః స్త్రీభిః స్తూయామానశ్చ వందిభిః, విరేజే భగవాన్ రాజన్ గ్రహైశ్చంద్రశ్చవోదితః. ౪౫. భ్రాతృభిర్నందితస్సోఽథ సోత్సవాం ప్రావిశత్పురీం, ప్రవిశ్య రాజభవనం గురుపత్నీస్వమాతరం. ౪౬. గురూన్ వయస్యానుచరాన్ పూజితః ప్రత్యపూజయత్, వైదేహీలక్ష్మణశ్చాథ యథా వత్సనుపేయతుః. ౪౭. ప్రాప్యాత్మజాన్ మాతరస్సాన్స్వప్రాణాం స్తన్వశ్చవోత్థితాః, ఆరోప్యాంకేఽభిషింశంత్యో బాష్పమైర్విజహుశ్శుచః. ౪౮. జటానిర్దుచ్య విధివత్కులవృద్ధైస్సమం గురుః, అభిషింశద్యతై వేంద్రం చతుస్సింధుజలాదిభిః. ౪౯. ఏవం కృతశిరస్సానస్సువాసాస్సుష్ట్యలంకృతః, స్వలంకృతైస్సువాసోభిర్భ్రాతృభిర్భార్యయా బభౌ. ౫౦. అగ్రహీదాసనం భ్రాత్రా ప్రణిపత్య ప్రసాదితః, ప్రజాస్వధర్మనిరతా వర్ణాశ్రమగుణాన్వితాః. ౫౧. జుగోప పితృవద్రామో మేనిరే పితరం చ తం, త్రేతాయాం వర్తమానాయాం కాలః కృతసమోఽభవత్. ౫౨. రామే రాజని ధర్మజ్ఞే సర్వభూతసుఖావహే, వనాని నద్యో గిరయో వర్షాణి ద్వీపసింధవః. ౫౩. సర్వే కామదుఘా ఆసన్ ప్రజానాం భరతర్షభ, నాధివ్యాధిజరాతుత్తృద్ధుఃఖశోకభయక్లమాః. ౫౪. మృత్యుశ్చానిచ్ఛతామాసీద్రామే రాజన్యధోక్షజే, ఏకపత్నీవ్రతధరో రాజర్షి చరితశ్శుచిః. ౫౫. స్వధర్మాన్ గృహమేధీయాన్ శిక్షయన్ వ్రతమాచరత్, ప్రేమానువృత్త్యా శీలేన ప్రశయావనతా సతీ, భియా హియా చ భావజ్ఞా భర్తుస్సీతాహరన్తః. ౫౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, దశమో ౭ థ్యా యః.

హైమైరిత్యాదిచత్వారి రథవిశేషణాని. ౩౭. ౩౮. పారమేష్ఠ్యాసీతి. పారమేష్ఠ్యాని రాజార్హాణి ఛత్రచామరాదీని. ప్రేక్షాప్రక్షిన్నం హృదయం ఈక్షణే చ నేత్రే యస్య. ౩౯. పాదుకే ఇతి. నేత్రజైః జలైః తం భరతం స్పృహయన్నాశ్లిష్య. ౪౦—౪౨. అయోధ్యాప్రవేశప్రకారమాహ— పాదుకే ఇత్యాదిసార్థైస్త్రీభిః. ౪౩. ధనురితి. ధనుశ్చ నిషంగౌ చ. ఋక్షరాట్ జాంబవాన్. ౪౪. ౪౫. భ్రాతృభిరితి. గురుపత్నీ. కైకేయాద్యాః. ౪౬. గురూనితి. వయస్యాన్ అనుచరాంశ్చ. ౪౭. ప్రాప్యేతి. బాష్పమైరభిషింశంత్యః శుచః శోకాన్ విజహుః. శేషం స్పష్టం. ౪౮. ౫౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

సానుగః. ౨౧. ఆసిక్తమార్గాం గంధోదైః కరిణాం మదశీకరైః, స్వామినం ప్రాప్త
 మాలోక్య మత్తాం వా సుతరామివ. ౨౬. ప్రాసాదగోపురసభాచైత్యదేవగృహా
 దిషు, విన్యస్తహేమకలశైః పతాకాభిశ్చ మండితామ్. ౨౭. పూనైస్సవృంతైరం
 భాభిః పట్టికాభిస్సువాసనామ్, ఆదర్శైరంశుకైస్సస్త్రిభిః కృతకౌతుకతోరణామ్.
 ౨౮. తమువేయుస్తత్ర తత్ర పారా అర్హణపాణయః. ఆశీషో యుయుజుర్దేవ
 పాహి మాం ప్రాక్త్వయోద్భృతామ్. ౨౯. తతః ప్రజా వీక్ష్య పతిం చిరాగతం
 దిదృక్షయోత్సృజ్య గృహంస్త్రియో వరాః, ఆరహ్య హర్త్యాణ్యరవిందలోచనం
 హ్యతృప్తనేత్రాః కుసుమైరవాకిరన్ ౩౦. అథ ప్రవిష్టస్సగృహం జప్తం నైవః
 పూర్వరాజభిః, అనంతాఖిలకోశాధ్యమనర్హ్యోరుపరిచ్ఛదమ్. ౩౧. విద్రుమోదుంబర
 ద్వారైర్వైడూర్యస్తంభపంక్తిభిః, స్థలైర్నరకతస్వచైర్చర్దంతస్ఫాటకభిత్తిభిః. ౩౨.
 చిత్రస్త్రిభిః పతాకాభిర్వాసోమణిగణాంశుభిః, ముక్తాఫలైశ్చిద్రుల్లాసైః కాంతకా
 మోపపత్తిభిః. ౩౩. ధూపైర్ద్రివైస్సురభిభిర్నండితం పుష్పమండనైః, స్త్రిపుంభిస్సురసం
 కాశైర్జప్తం భూషణభూషణైః. ౩౪. తస్మిన్ స భగవాన్రామస్సిద్ధిగ్ధయా ప్రియ
 చేష్టయా, రేమేఽభిరామో ధీరాణామృషభస్సీతయా కిల. ౩౫. బుభుజే చ యథా
 కాలం కామాన్ ధర్మమపీడయన్, వర్షపూగాన్ బహున్నగ్నాణామభిధ్యాతాం
 మ్రీషల్లవః. ౩౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ఏకాదశోఽధ్యాయః.

ఆసిక్తాః మార్గాః యస్యాం. సుతరాం మత్తామివ మదసమృద్ధామివ. పతి వితరే. గామితి పాతాం
 తరే సుతరాం కామోన్మత్తాం గామివేత్సర్థః. ౨౬-౨౮. పారాణాం తస్మిన్ వృత్తిమాహ. —తమితి.
 వరాహరూపేణ త్వయా ఉద్భృతామిమాం పృథివీం పాహీతి. ౨౯. ప్రజానాం తస్మిన్ వృత్తి
 మాహ. —తత ఇతి. ౩౦. స్వయం కథమవర్తతేత్యసోత్తరమాహ. —యాచదధ్యాయపరిసమాప్తి.
 అథేతి. స్వగృహం ప్రవిష్టస్త్రి తస్మిన్ రేమ ఇతి పంచమేనాన్వయః. గృహం వర్ణయతి—
 సార్థేస్త్రీభిః. అనంతా యే అఖిలరత్నాదీనాం కోశాః తైరాధ్యం అనర్హ్యా ఉరవశ్చ పరిచ్ఛదాః
 యస్మిన్. ౩౧. విద్రుమేతి. విద్రుమమయా ఉదుంబరా గేహశ్యో యేషు తైర్ద్వారైః మరకత
 స్వచైః. స్థలైః. తృతీయాంతానాం మండితమితి తృతీయేనాన్వయః. ౩౨. చిత్రేతి. వాససాం
 మణిగణానాం చాంశుభిః దీప్తిభిః. చిత్ నైతన్యం. తద్వద్రుల్లాసైః ఉజ్జ్వలైః. యద్వా. చిద్రు క్వచిత్.
 వైడూర్యస్తంభాదిషు యథా శోభముజ్జ్వలైః ముక్తాఫలైర్నండితమిత్యర్థః. కాంతాః కమనీయాః
 కామోపపత్తయో భోగసాధనాని తాభిః. ౩౩. ధూపైతి. భూషణానాం భూషణభూతైః. ౩౪. ౩౫.
 బుభుజ ఇతి. నృణాం మధ్యే యద్వా. నృభిరభిధ్యాతమం మ్రీషల్లవం యస్యేతి. ౩౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచః—కుశస్య చాతిథిస్తస్మాన్నిషధస్తత్పుత్రో నభః, పుండరీ
 కోఽథ తత్పుత్రః క్షేమధన్వాభవత్తతః. ౧. దేవానీకస్తతో హీనః పారియా
 త్రోఽథ తత్పుత్రః, తతో బలశ్చలస్తస్మాద్వజ్రనాభోఽర్కసంభవః. ౨. శంఖణస్త
 త్పుత్రస్తస్మాద్విధృతిశ్చాభవత్పుత్రః, తతో హిరణ్యనాభోఽభూద్యోగాచార్యస్తు
 జైమినేః. ౩. శిష్యః కౌసల్య ఆధ్యాత్మం యాజ్ఞవల్క్యోఽధ్యగాద్యతః, యోగం
 మహాదయమృషిర్హృదయగ్రంథిభేదనమ్. ౪. పుష్యో హిరణ్యనాభస్య ధ్రువ
 సంధిస్తతోఽభవత్, సుదర్శనోఽథాగ్నివర్ణశ్శీఘ్రస్తస్య మరుస్సుతః. ౫. యోఽసా
 వాస్తే యోగసిద్ధః కలాపగ్రామమాశ్రితః, కలేరంతే సూర్యవంశం నష్టం భావ
 యితా పునః. ౬. తస్మాత్పుశుశుకస్తస్య సంధిస్తస్యాప్యమర్షణః, మహస్వాంస్త
 త్పుత్రస్తస్మాద్విశ్వసాహాయోఽన్వజాయత. ౭. తతో బృహద్బలో యస్తు పిత్రా తే
 సమరే హతః, ఏతే హిక్షౌ కుభూపాలా అతీతాశ్శృణ్వనాగతా. ౮. బృహద్బ
 లస్య భవితా పుత్రో నామ్నా బృహద్రణః, ఉరుక్షతస్తతస్తస్య వత్సప్రీతో భవి
 ష్యతి. ౯. ప్రతివ్యోమస్తతో భాను ర్దివౌకా వాహినీపతిః, సహదేవస్తతో వీరో
 బృహదశ్వోఽథ భానుమా. ౧౦. ప్రతీకాశ్వో భానుమతస్సుప్రతీకస్తు తత్పుత్రః,
 భవితా మేరుదేవోఽథ హతక్షతోఽథ ఋక్షకః. ౧౧. తస్యాంతరిక్షస్తత్పుత్ర
 స్సుతపాస్తదమిత్రజిత్, బృహద్వాజిస్తు తస్యాపి బర్హిస్తస్మాద్ధనంజయః. ౧౨. రణం
 జయస్తస్య సుతస్సంజయో భవితా తతః, తస్మా చ్ఛాక్యోఽథ శుద్ధాదో లాంగల
 స్తత్పుతస్త్సత్. ౧౩. తతః ప్రసేనజిత్తస్మాత్ కుద్రకో భవితా తతః, ఋణకో
 భవితా తస్మాత్సురథస్తవయస్తతః. ౧౪. సుమిత్రో నామనిష్ఠాం తస్త్వేతే బార్హ
 ద్బలా నృపాః, ఇక్ష్వాకూణామయం వంశస్సుమిత్రాంతో భవిష్యతి. ౧౫. యతస్తం
 ప్రాప్య రాజానం సంస్థాం ప్రాప్యతి వై కలౌ. ౧౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ద్వాదశోఽధ్యాయః.

శ్లో. “ద్వాదశే రామపుత్రస్య కుశస్యాన్వయ ఉచ్యతే, ఏవమిక్ష్వాకుపుత్రస్య శశాదస్యేరితోఽ
 న్వయః. యద్వా. ఆరభ్యోక్త్వా కుశం భూపాపైక్ష్వాకా ద్వాదశే గతా, భవిష్యతస్సుమి
 త్రాంతా బృహద్రణముఖాన్వదత్” కుశస్యేతి. కుశస్య శ్రీరామపుత్రస్య అతిథిః సతోఽభవత్.
 ౧. దేవానీక ఇతి. అర్కసంభవః అర్కస్యాంశాత్సంభూతః. ౨. శంఖణ ఇతి. జైమినేః శిష్యో
 యోగాచార్యః. ౩. తదాహ—హిరణ్యనాభస్య యోగాచార్యత్వం. శిష్య ఇతి. యతస్సకాశాత్కౌ
 శల్యో యాజ్ఞవల్క్యఋషిః ఆధ్యాత్మం యోగమధ్యగాత్. మహాంత ఉదయాః సిద్ధయో
 యస్మిన్ తం. హృదయగ్రంథేః భేదనం చ. ౪. ౫. మరుం విశినష్టి.—యోఽసావితి. పునరాభవ
 యితా భావయిష్యతి. ౬. ౭. తత ఇతి. తే పిత్రా అభిమన్యునా. ౮-౧౧. తస్యేతి. తత్తస్మాద
 మిత్రజిత్. ౧౨-౧౪. సుమిత్ర ఇతి. నిష్ఠా వంశస్య స్థితిః. తస్యాః అంతః తదేవాహ—ఇక్ష్వాకూణా
 మితి. ౧౫. ౧౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ!—నిమిరిత్వాకుతనయో వసిష్ఠమవృతర్విజమ్, ఆరభ్య
సత్రం సోఽప్యహ శక్రేణ ప్రాగ్వృతోఽస్మి భో. తం నిర్వర్త్యగమిష్యామి తావ
న్తాం ప్రతిపాలయ, తూష్ణీమాసీద్దృహపతిసోఽపీంద్రస్యాకరోన్మఖమ్. ౨. నిమిశ్చల
మిదం విద్వాన్ సత్రమారభతాత్తవాన్, ఋత్విగ్భిరపరైస్తావన్నాగమద్యావతా
గురుః. ౩. శిష్యవ్యతిక్రమం వీక్ష్య నిర్వర్త్య గురురాగతః, అశపత్పతతాం దేహో
నిమేః పండితమానినః. ౪. నిమిః ప్రతిదదౌ శాపం గురవే ధర్మవర్తినే, తవాపి
పతతాం దేహో లోభాద్ధర్మ మజానతః. ౫. ఇత్యుత్ససర్జ సర్వం దేహం నిమిరథ్యాత్మ
కోవిదః, మిత్రావరుణయోర్జజ్ఞే హ్యార్యశ్యాం ప్రపితామహాః. ౬. గంధవస్తుషు
తద్దేహం నిధాయ మునిసత్తమాః, సమాప్తే సత్రయాగేఽథ దేవానూచుస్సమాగ
తాన్. ౭. రాజ్ఞో జీవతు దేహోఽయం ప్రసన్నాః ప్రభవో యది, తథేత్యుక్తే నిమిః
ప్రాహ మాభూన్తే దేహబంధనమ్. ౮. యస్య యోగం న వాంఛంతి వియోగభ
యకాతరాః, భజంతి చరణాంభోజం మునయో హరిమేధసః. ౯. దేహం న వారు
రుక్షేఽహం దుఃఖమోహభయాశ్రయమ్, సర్వత్రాస్య యతో మృత్యుర్న తస్యనా
ముదకే యథా. దేవాణాం చుః—విదేహ ఉష్యతాం కామం లోచనేషు శరీరిణామ్,
ఉన్తేషణనిమేషాభ్యాం లక్ష్మితోఽధ్యాత్మ సంస్థితః. అరాజకభయం నృణాం మన్య
మానా మహర్షయః, దేహం మమంధుస్త్స నిమేః కుమారస్సమజాయత. ౧౦. జన్మనా

“శ్లో. ఇత్వాకోరేవ పుత్రస్య నిమేర్వంశస్త్రయోదశే, వర్ణ్యతే జన్మిరే యత్ర బ్రహ్మజ్ఞా జన
కాదయః. యద్వా—త్రయోదశేఽరిషడ్వర్గజయీ రాజాన్వవాయకృత్, విత్వాకస్య నిమేర్దేహాన్తథి
తాజ్ఞనతోఽభవత్.” నిమేరారసః పుత్రో నాభూదితి దర్శయన్ కథామాహైకాదశభిః నిమిరితి.
సత్రమారభ్య వసిష్ఠం ఋత్విజం ఆవృత వప్రే. ౧. తమితి తం శక్రస్య సత్రం. నిర్వర్త్య. ప్రతిపాలయ
ప్రతీక్ష స్వేతి. గృహపతిర్నిమిః. ౨. నిమిరితి. ఇదం జీవితం చలం ఆస్థిరం విద్వాన్. ౩. శిష్యేతి.
ఇంద్రస్య మఖం నిర్వర్త్యగతో గురుః శిష్యస్య వ్యతిక్రమమన్యాయం వీక్ష్య నిమేర్దేహాః పతత్వి
త్యశపత్. ౪. ౫. ఇతీతి. ఊర్వశీదర్శనాత్. స్కన్నం రేతస్తాభ్యాం కుంభే నిషిక్తం. తస్తాత్ప్రసితా
మహో వసిష్ఠః జన్మే తదాహ—మిత్రావరుణయోరితి. తథా చ శ్రుతిః. కుంభే రేతస్సిషిచతుస్స
మానమితి. ౬. ౭. రాజ్ఞ ఇతి. యది ప్రసన్నాః ప్రభవః సమర్థాశ్చ తర్హి జీవత్విత్యూచుః. ౮.
యస్యేతి. యస్య దేహస్య యోగం న వాంఛంతి. అపి తు మోక్షయైవ భజంతి. ౯. ౧౦. విదేహ ఇతి.
నిమిర్విదేహ ఏవ సన్ ఉష్యతాం వసతు. కామం యథేచ్ఛం. ఏవం సతి యుష్మాభిః ప్రార్థితం
జీవితమస్య భవిష్యతి. న చ దేహసంబంధ ఇతి భావః. స చ ఆధ్యాత్మ సంస్థితః లోచనయోః స్థితస్సన్
ఉన్తేషణనిమేషాభ్యాం తత్ప్రవర్తకత్వేన లక్ష్మితో వర్తత ఇతి శేషః. ౧౧. తదేవం మృతాదపి
నిమేర్దేహాత్ వంశప్రవృత్తిం దర్శయతి—అరాజకేతి. ౧౨. తస్యాన్వర్థాని త్రీణి నామాన్యాహ—
జన్మ నేతి. జన్మనా అసాధారణేన, జన ఏవ జనకః. యద్వా స్వదేహద్వారా జనకత్వాత్సనిమిర్జ

జనకస్సోఽభూద్వైదేహస్తు విదేహజః, మిథిలో మథనాజ్ఞాతో మిథిలా యేన నిర్మితా. ౧౩. తస్మాదుదావసుస్తస్య పుత్రోఽభూన్నందివర్ధనః, తతస్సుకేతుస్తస్యాపి దేవరాతో మహీపతేః. ౧౪. తస్మాద్భూహర్రథస్తస్య మహావీర్యసుధృత్పితా, సుద్వృతేర్ధృషకేతురైవ హర్యశ్వోఽథ మరుస్తతః. ౧౫. మరోః ప్రతింధకస్తస్మాజ్ఞాతః కృతరయో యతః, దేవమీథస్తస్య పుత్రో విధతోఽథ మహాధృతిః. ౧౬. కీర్తిరాతస్తతస్తస్మాన్మహారోమాథ తత్సుతః, స్వర్ణరోమాసుతస్తస్య హ్రస్వరోమా వ్యజాయత. ౧౭. తతస్సీరధ్వజో యజ్ఞే యజ్ఞార్థం కర్షతో మహీం, సీతాసీగా గ్రతోజాతా తస్మాత్సీరధ్వజః స్తుతః. ౧౮. కుశధ్వజస్తస్య పుత్రస్తతో ధర్మధ్వజో నృపః, ధర్మధ్వజస్య ద్వౌ పుత్రౌ కృతధ్వజమితధ్వజౌ. ౧౯. కృతధ్వజాత్కేశిధ్వజః ఖండిక్యస్తు మితధ్వజాత్, కృతధ్వజసుతో రాజన్నాత్తవిద్యావిశారదః. ౨౦. ఖండిక్యః కర్షతంత్రజ్ఞో భీతః కేశిధ్వజాద్ధతః, భానుమాంస్తస్య పుత్రోఽభూచ్ఛత ద్యుమ్నస్తు తత్సుతః. ౨౧. శుచిస్తతనయస్తస్మాత్సనద్వాజస్తతోఽభవత్, ఊర్ధ్వ కేతుస్సనద్వాజాదజోఽథ కురుజిత్సుతః. ౨౨. అరిష్టనేమిస్తస్యాపి శ్రుతాయుస్తస్య పార్శ్వకః, తతశ్చిత్రరథస్తస్య క్షేమాపిర్మిథిలాధిపః. ౨౩. తస్మాద్ధేమరథస్తస్య సుత సృత్యరథస్తతః, ఆసీదుపగురుస్తస్మాదుపగుర్వోఽగ్నిసంభవః. ౨౪. సావనోఽథ తతః పుత్రస్సువరాచ్ఛ యత్సుభూషణః, శ్రుతస్తతో జయస్తస్మాద్విజయోఽస్తాద్ధృత స్సుతః. ౨౫. అనఘస్తత్సుతో జజ్ఞే వీతిహవ్యో ధృతిస్తతః, బహులాశ్వో ధృతే స్తస్య కృతిస్తస్మాన్మహావశీ. ౨౬. ఏతే వై మైథిలా రాజన్నాత్తవిద్యావిశారదాః, యోగేశ్వరప్రసాదేన ద్వింద్వైర్ముక్తా గృహేష్వపి. ౨౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, త్రయోదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అథాతశ్శ్రూయతాం రాజన్ వంశస్సోమస్య పావనః, యస్మిన్నైవాలాదయో భూపాః కీర్త్యంతే పుణ్యకీర్తయః. ౧. సహస్రశిరసః పుంసో నాభిప్రదసరోరుహాత్, జాతస్యాసీత్సులో ధాతురత్రిః పితృసమో గుణైః. ౨.

నతోఽభూదిత్యన్వయః. మిథిలా యేన నిర్మితేత్యనేన ఉత్పత్త్యనంతరం సామర్థ్యాద్యుక్తం. ౧౩. ౧౪. తస్మాదితి. సుధృత్ సుధృతిః తస్య పితా. ౧౫—౨౦. ఖండిక్య ఇతి. తస్య కేశిధ్వజస్య భానుమాన్. ౨౧—౨౩. తస్మాదితి. అగ్నిసంభవః అగ్నేరంశాత్సంభూతః. ౨౪. సావన ఇతి. యద్యస్తాత్సు భూషణః. ౨౫. ౨౬. ఏత ఇతి. యోగేశ్వరాః యాజ్ఞవల్క్యదయః తేషాం ప్రసాదేన అసుగ్రహేణ. ౨౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుర్దశే గురోః పత్నీం తారాయాం సోమజాద్భుధాత్, జాతశ్చైలక్షదూర్వశ్యా మాయుర్ముఖ్యానజీజనత్. యద్వా-చతుర్దశేఽత్రిజాతోమాన్యురోః పత్నీం బుధోఽజని, న ఉపాస్తో ర్వశీం తజ్జస్ససంకేతం పురూరవాః.” ౧.౨. తస్మాదితి. దృగ్భ్యః ఆనందా శ్రుభ్యః అతపివామృతమయః

తస్మాద్భాగవతేభవత్పుత్రసోమోఽమృతమయః కిల, విప్రాషధ్యుడువర్గాణాం
 బ్రహ్మణా కల్పితః పతిః. 3. సోఽయజద్రాజనూయేన విజిత్య భువనత్రయమ్, పత్నీం
 బృహస్పతేర్దర్పితారాం నామాహరద్బలాత్. ౪. సయదా దేవగురుణా యాచి
 తోఽభీక్ష్యశోమదాత్, నాత్యజత్తత్కృతేజజ్ఞే సురదానవవిగ్రహాః. ౫. శుక్రో బృహ
 స్పతేర్ద్వేషాదగ్రహీత్సాసురోడుపం, హరో గురుసుతం స్నేహాత్సర్వభూతగణై
 ర్వృతః. ౬. సర్వదేవగణోపేతో మహేంద్రో గురుమన్వగాత్, సురాసురవినా
 శోఽభూత్సమరస్తారకామయః. ౭. నివేదితోఽథాంగిరసా సోమం నిర్భర్తన్వ్య విశ్వ
 సృట్, తారాం స్వభరే ప్రాయచ్ఛదంతర్వత్నీమవైత్పతిః. ౮. త్యజ త్యజాశు
 దుష్ప్రజ్ఞే మత్తేత్రే త్వాహితం పరైః, నాహం త్వాం భస్మసాత్కుర్యాం స్త్రియం
 సాంతానికో సతీ. ౯. తత్యాజ వ్రీడితా తారా కుమారం కనకప్రభం, స్పృహ
 మాంగిరసశ్చక్రే కుమారే సోమ ఏవ చ. ౧౦. మమాయం చ తవేత్యుచ్చైస్తస్మిన్
 వివదమానయోః, పప్రచ్ఛ ఋషయో దేవా నైవోచే వ్రీడితా తు సా. ౧౧. కుమా
 రో మాతరం ప్రాహ కుపితోఽలీకలజ్జయా, కిం నావోచ స్త్వసస్త్వత్తే హ్యత్నావద్యం
 వదాశు మే. ౧౨. బ్రహ్మతాం రహ ఆహూయ సమప్రాక్షీత్తు సాంత్యయన్, సోమ
 స్యేత్యాహ సనక్తసోమస్తం సుతమగ్రహీత్. ౧౩. తస్మాత్తయోనిరకృత బుధ
 ఇత్యభిధాం నృప, బుద్ధ్యా గంభీరయా యేన పుత్రేణాపోడురాణ్బుదమ్. ౧౪. తతః
 పురూరవా జజ్ఞ ఇలాయాం య ఉదాహృతః, తస్య రూపగుణౌదార్యశీలద్రవిణ
 విక్రమాన్. ౧౫. శ్రుత్వోర్వశీంద్రభవనే గీయమానాన్ సురర్షిణా, తదంతికము
 పేయాయ దేవీ స్తరశరాద్దితా. ౧౬. మిత్రావరుణయోశ్శాపాదాపన్నా నరలోక
 తామ్, నిశామ్య పురుషశ్రేష్ఠ కందర్పమివ రూపిణమ్. ౧౭. ధృతిం విష్టభ్య లలనా

కిలేత్యాశ్చర్యే. పాఠాంతరే దృశః సేత్రాత్ వక్ష్యమాణదర్పస్య కారణమాహ—విస్తేతి. 3. స
 ఇతి. సోమస్య పుత్రో బుధ ఇతి కథాద్వారేణాహపత్నీమితి సార్థైర్నవభిః. ౪. సఇతి. తత్కృతే తన్ని
 మిత్తం. ౫. సురాణాం దానవానాం చ విగ్రహే కారణమాహ—శుక్ర ఇతి. అసురైస్సహితః ఉడు
 పమగ్రహీదిత్యర్థః. సంధిరార్హః. గురోః. సుతం బృహస్పతిమగ్రహీత్. అంగిరసస్సకాశాత్ప్రవిద్యో
 హర ఇతి ప్రసిద్ధిః. ౬. సర్వేతి. తారైవ తారకా తస్యాః హేతోః ప్రవృత్తః తారకామయః. ౭.
 నివేదిత ఇతి. నివేదితో విజ్ఞాపితః. విశ్వసృట్ బ్రహ్మ అవైత్ అబుధ్యత. ౮. బృహస్పతిరాహ—త్యజ
 త్యజేతి. పరైరాహితం గర్భం గర్భే త్యక్తే భస్మీకరిష్యతీతి విభ్యతీం ప్రత్యాహ. —నాహమితి. సాం
 తానికః సంతానార్థి. సాంతానికే ఇతి పాఠే హేసత్పుత్రేత్యర్థః. ౯—౧౨. బ్రహ్మేతి. రహః
 ఏకాంతే. ౧౩. ౧౪. తత ఇతి. పురూరవసః ఉర్వశ్యా. ఆయుఃప్రముఖాష్టట్ పుత్రా చాతా ఇతి
 వత్తుం కథామాహ.—తస్యేత్యాదినా యావత్సమాప్తి. ౧౫. ౧౬. నను దేవీ కుతోమనుష్యసామంతికం
 ఉపగచ్ఛేత్తత్రాహ—మిత్రేతి. మిత్రావరుణయోశ్శాపాత్. నరలోకతాం మనుష్యభావమాహన్నా

హ్యుపతన్ధే తదంతికమ్, స తాం విలోక్య నృపతేర్హర్షేణోత్ఫుల్లలోచనః. ౧౮. ఉవాచ శ్లోక్షయా వాచా దేవీం హృష్టతనూరుహః. పురూరవా ఉవాచః— స్వాగతం తే వరారోహే హ్యస్యతాం కరవామ కిమ్. ౧౯. సంరమస్వ మయా సాకం రతిర్నా శాశ్వతీస్సమాః. ౨౦. ఊర్వశ్యువాచః—కస్యాస్తవ్యి న సజ్జేత మనోదృష్టిశ్చ సుందర, యదంగాంతరమాసాద్య చ్యవతే హరిరంసయా. ౨౧. ఏతాపురణకౌ రాజన్న్యసౌ రక్షస్వ మానద, రంస్వేహం భవతా సాకం శ్లాఘ్య స్త్రీణాం పరస్త్వత్తః. ౨౨. ఘృతం మే వీర భక్ష్యం స్యాన్నే క్షేత్వాన్యత్ర మైథు నాత్, వివాససం తత్తథేతి ప్రతిపేదే మహామనాః. ౨౩. అహో రూపమహో భావో నరలోకవిమోహనమ్, కో న నేవేత మనుజో దేవీం త్వాం స్వయమాగ తామ్. ౨౪. తయా స పురుషవ్యాఘ్రోరమయంత్యా యథార్హతః, రేమేమర విహారేషు కామం చైత్రరథాదిషు. ౨౫. రమమాణస్తయా నిత్యం పద్మకింజల్కగం ధయా, తన్ముఖామోదముషితో ముముదేబ్బగణాన్ బహూన్. ౨౬. ఆనేతుమూ ర్వశీమింద్రో గంధర్వాన్ సమచోదయత్, ఊర్వశీరహితం మహ్యమాస్థానం నాతి శోభతే. ౨౭ తఉపేత్య మహారాత్రే తమసి ప్రత్యుపస్థితే, ఊర్వశ్యురణకౌ జహ్రు ర్న్యస్తౌ రాజని మాయయా. ౨౮. నిశమ్యాక్రందతం దేవీ పుత్రయోర్నీయ మానయోః, హతాస్త్యహం కునాథేన న పుంసా వీరమానినా. ౨౯. యద్విస్రంభా దహం నష్టా హృతా పత్యా చ దస్యుభిః, యశ్చేతే నిశి సంత్రస్తో యథా నారీ తథా పుమాన్. ౩౦. ముంచ ముంచాశ్వపసర బాహూ మద్ధాత్రచేష్టితౌ, అతీవ కాతరోహత్యం మాయయా యోఽతిలంపటః. ౩౧. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి వాక్సా యకైర్విధః ప్రతోదైరివ కుంజరః, నిశి నిస్త్రింశమాదాయ వివస్త్రోభ్యద్రవద్రుషా.

సతీ. ౧౭—౧౯. సంరమస్వేతి. నౌ ఆవయోః రతిరస్త్వేతి. ౨౦. కస్యా ఇతి. యస్య తవ అంగాం తరం వక్షః ఆసాద్య రిరంసయా రంతుమిచ్ఛయా హ. స్ఫుటం. న చ్యవతే నాపయాతి యద్యస్తా దితి వా. ౨౧. శాపావసానే భాషాభంగమిషేణ జిగమిషోస్తస్యాభాషాబంధమాహ.—ద్వాభ్యాం. ఏతావితి. ఉరణకౌ మేషా. న్యాసౌ నిక్షిప్తౌ నిక్షేపరూపాం రక్ష. యః శ్లాఘ్యః స ఏవస్త్రీణాం పరః స్త్వత్తః. ఆతో విజాతీయత్వం. న దోష ఇతి భావః. ౨౨. ఘృతమితి. హేవీర ఘృతం మే భక్ష్యం స్యాత్. శ్రు. “అమృతం వా ఆజ్య”మిత్యాదిశ్రుతేః దేవానాం చామృతాశిత్వాత్ మైథునా దన్యత్ర వివాససం త్వాం భక్షిష్యే ఇతి ప్రతిపేదే అంగీకృతవాన్. ౨౩. తదేవాహ.—అహో ఇతి. ౨౪. ౨౫. రమమాణ ఇతి. పద్మకింజల్కస్య గంధ ఇవ గంధో యస్యాః తస్యాః ముఖామోదేన ముషితః ప్రలోభితస్సన్. ౨౬. ఆనేతుమితి. మహ్యం మమ. ౨౭. తఇతి. మహారాత్రే మధ్యరాత్రే. శ్లో. “మహానిశా ద్వే ఘటికే రాత్రౌ మధ్యమయామయో”రితి స్మృతేః. ౨౮. నిశమ్యేతి. జిగమిషోః తస్యాః పరుషోక్తిమాహ.—హతాస్తీతి సాధేన. నపుంసా నపుంసకేన. ౨౯. యదితి. యథా నారీ

32. తే విస్మయోరణౌ తత్ర వ్యద్యోతంత స్త విద్యుతః, ఆదాయ మేషావా
యాంతం నగ్నమైతత సా పతిమ్. 33. ఐహోఽసి శయనే జాయామపశ్యన్ విమనా
ఐవ, తచ్చిత్తో విక్లబశ్శోచన్ బభ్రామోన్తత్తవన్తహీమ్. 34. సతాం వీక్ష్య కురు
క్షేత్రే రహస్యన్యాశ్చ తత్సఖః, పంచప్రహృష్టవదనః ప్రాహ సూక్తం పురూ
రవాః. 35. అహో జాయే తిష్ఠతిష్ఠ ఘోరే న త్యక్తుమర్హసి, మంత్రమద్యాప్య
నిర్వర్త్య వచాంసి గృణవావహై. 36. సుదేహోఽయం పతత్యద్య దేవి దూరం
హృతస్త్వయా, ఖాదంత్యేనం వృకా గృధ్రాస్త్యత్ప్రసాదస్య నాస్పదమ్. 37.
ఊర్వశ్యువాచః—మా మృథాః పురుషోఽసి త్వం మాస్త్వ త్వాద్యుర్వృకా ఐమే,
క్వాపి సఖ్యం నవై స్త్రీణాం వృకాణాం హృదయం యథా. 38. స్త్రీయో
హ్యకరుణాః క్రూరాః దుర్తర్హాః ప్రియసాహసాః, ఘ్నంత్యల్పార్థేఽపి విస్రబ్ధం పతిం
భ్రాతరమప్యత. 39. విధాయాచీకవిస్రంభమజ్ఞేషు త్యక్తసోహృదాః, నవం నవ
మభీష్ంత్యః పుంశ్చల్యవైన్విరవృత్తయః. 40. సవత్సరాంతే హి భవానేక
రాత్రం మయేశ్వర, వత్స్యత్యపత్యాని చ తే భవిష్యంత్యపరాణి భో. 41.
అంతర్వత్నీ ముపాలక్ష్య దేవీం సప్రయయా పురీం, పునస్తత్రాగతోఽబ్ధాంతే హ్యూ
ర్వశీం వీరమాతరమ్. 42. ఉపలక్ష్య తయా యుక్తస్సముపాస ముదా నిశామ్,
అథైనమూర్వశీ ప్రాహ కృపణం విరహాతురమ్. 43. గంధర్వానుపధావేమాం
స్తుభ్యం దాస్యంతి మామితి, తస్య సంస్తువతస్తుష్టా అగ్నిస్థాలీం దదుర్నృప 44.
ఊర్వశీం మన్యమానస్తాం సోఽబుధ్యత చరన్ వనే, స్థాలీం న్యస్య వనే గత్వా

తథా సంప్రస్తుః శతే 30—31. తఇతి. విద్యుతః విశిష్టమృతిమంతః. పృథ్వీశ్చ త దీప్తిమవర్షత.
యద్వా తదైవ తటితః. ప్రకాశంత ఇత్యర్థః. నగ్నమైతత. అతో భావాభంగాన్ నిర్దగ్ధామేతి
జ్ఞేయం. 33. 34. సఇతి. తస్యాస్సఖాశ్చ పంచ. వీక్ష్య సూక్తం క'భనం పంచనం అహో జాయే
త్యాది. 35. తదేవార్థత ఆహ—ద్వాభ్యం. అహో ఇతి. మంత్రం అనిర్వర్త్య మంత్రప్రతాం నిర్వృతి
మప్రాప్య. మామితి పాతాంతరే మాం నిర్వృతిమగమ ముల్క మంత్రాననుక్త్యతి య. పచాంసి గృణ
వావహై గోష్ఠీం కరవావహే. 36. సుదేహః ఆతికమసేయోఽయం మమ దేహః. 37. పురుషో
మామృథా ఇత్యాది తస్యాస్సూక్తం, తవవ్యర్థత ఆహ—చతుర్థః. ఇతి. మా మృథాః మామీయస్య
పురుషోఽసి త్వం అతో ధైర్యమాపహేతి భావః. ఇమి పృథ్విః ప్రసద్ధాః ఇంద్రియాణి వా. త్వా
త్వాం. మాస్త్వ అద్యుః న భక్షయేయః ఇంద్రియవశో మా భవిష్యత్థః. 38. స్త్రీయ ఇతి. ప్రియే
నిమిత్తే సాహసం యాసాం తాః. 39. 40. తం సాంశ్చయతి—సవత్సరాంత ఇతి. 41. అంత
ర్వత్నీమితి. అపరాణీతి వచనాదంతర్వత్నీముపాలక్ష్య జ్ఞాత్వా. 42. 43. గంధర్వానితి. అసేనాగ్నినా
కర్త కృత్వా తద్వశాదూర్వశీం ప్రాప్యతీత్యభిప్రాయేణ అగ్నిస్థాలీం దదుః. 44. ఊర్వశీమితి.
సతు తాం స్థాలీమేవోర్వశీం మన్యమానః. తయా సహితో వనే విచరన్నేయమూర్వశీ. కిం త్వగ్నిస్థా

గృహంస్తాం ధ్యాయతో నిశి. ౪౫. త్రేతాయాం సంప్రవృత్తాయాం మనసి త్రయ్య వర్తత, స్థాలీ స్థానగతోఽశ్వత్థం శమీగర్భం విలక్ష్య సః. ౪౬. తేన ద్వే అరణీ కృత్వా హ్యార్యశీలోకకామ్యయా. ౪౭. ఊర్వశీం మంత్రతో ధ్యాయన్నధరారణి ముత్తరామ్, ఆత్మానముభయోర్మధ్యే యత్తత్ప్రజననం విదుః. ౪౮. తస్య నిర్తథ నాజ్ఞతో జాతవేదా విభావసుః, త్రయ్యా సవిద్యయా రాజ్ఞా పుత్రత్వే కల్పిత స్త్రివృత్. ౪౯. తేనాయజత యజ్ఞేశం భగవంతమధోక్షజమ్, ఊర్వశీలోకమన్విచ్ఛన్ సర్వదేవమయం హరిమ్. ౫౦. ఏక ఏవ పురా వేదః ప్రణవస్సర్వవాఙ్మయః, దేవో నారాయణో నాన్య ఏకోఽగ్నిర్వర్ణ ఏవ చ. ౫౧. పురూరవస ఏవాసీత్త్రయీ త్రేతా ముఖే నృప, అగ్నినా ప్రజయా రాజా లోకం గాంధర్వమేయివాన్. ౫౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, చతుర్దశోఽధ్యాయః.

ఐశ్వర్య చోర్వశీగర్భాత్ పదాసన్నాత్తజా నృప, ఆయుశ్శ్రుతాయుస్సత్త్వా యూరయోఽథ విజయో జయః. ౧. శ్రుతాయోర్వసుమాన్ పుత్రస్సత్త్వా యోస్తు

లీత్యుబుధ్యత. తతశ్చ తాం స్థాలీం వనే స్థాపయిత్వా గృహాన్ గత్వా నిశి నిత్యం తామేవ ధ్యాయతః ౪౫. త్రేతాయామితి. తస్య మనసి త్రేతాయాం త్రయీ అవర్తత కర్తృబోధకం వేదత్రయం ప్రాదురభూత్. తతః స్థాలీస్థానం గతస్సన్. తత్ర శమ్యా గర్భే జాతమశ్వత్థం విలక్ష్య ఆస్తిన్నశ్వత్థే అసావగ్నిరస్తీతి విశేషేణ లక్షయిత్వా. ౪౬. తేనేతి. తేనాశ్వత్థేన ద్వే అరణీ కృత్వా అగ్నిం మమంధేతి శేషః. శ్రు. “శమీగర్భాదగ్నిం మంధతీ”తి శ్రుతే. ౪౭. మథనప్రకార మాహ—ఊర్వశీమితి. అధరారణిమూర్వశీం ధ్యాయన్నుత్తరారణిమాత్మానం ధ్యాయన్. ఉభయోరరణ్యోర్మధ్యే యత్కాష్టం తత్ప్రజననం పుత్రం ధ్యాయన్. తథా చ మంత్రః. శ్రు. “ఊర్వశ్యాయు రసి పురూరవా” ఇతి. ౪౮. తస్యేతి. తస్య తేన కృతాన్నిర్తథనాద్విభావసురగ్నిర్జాతః. కథంభూతః జాతం వేదో ధనం భోగ్యం యస్తాత్ స చ త్రయ్యా విద్యయా విహితేనాధానసంస్కారేణ త్రివృత్ ఆహవనీయాదిరూపస్సన్ రాజ్ఞా పురూరవసా పుత్రత్వే కల్పితః పుణ్యలోకప్రాపకత్వాత్. ౪౯. తదాహ—తేనేతి. ౫౦. నన్వనాదివేదత్రయబోధితో బ్రాహ్మణాదీనామింద్రాద్యనేకదేవతాయజనేన స్వర్గప్రాప్తిహేతుః కర్తృమార్గః కథం స్యాదితి వర్ణ్యతే? తత్రాహ—ద్వాభ్యాం. ఏక ఇతి. పురా కృత యుగే సర్వవాఙ్మయః సర్వాసాం వాచాం బీజభూతః ప్రణవః ఏకఏవ వేదః దేవశ్చ నారాయణః ఏక ఏవ అగ్నిశ్చైకఏవ తాకికః వర్ణశ్చైకఏవ హంసో నామ. ౫౧. పురూరవస ఇతి. వేదత్రయీ తు పురూరవసః సకాశాదాసీత్ ఏయివాన్ ప్రాప. అయం భావః—కృతయుగే సత్త్వప్రధానాః ప్రాయశః సర్వేఽపి ధ్యాననిష్ఠాః రజఃప్రధానే తు త్రేతాయుగే వేదాదివిభాగేన కర్తృమార్గః ప్రకటో బభూవేతి. ౫౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్దశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతః పంచదశే గాధిరైశ్చ పుత్రాన్వయేఽజని, యద్దాహిత్రసుతో రామః కార్తవీర్యమహాన్ రుషా. యద్వా. ఉక్తాః పంచదశే వంశాశ్శ్రుతాయః ప్రముఖోత్థితాః, అర్జునం గాధిజాపౌత్రో

శ్రుతంజయః, రయస్య సుత ఏకశ్చ జయస్య తనయో మితః. ౨. భీమస్తు విజయ
స్యాథ కాంచనో హోత్రకస్తతః, తస్య జహ్నుస్సుతో గంగాం గంఢాపీకృత్య
యోఽపిబత్. ౩. జహ్నోస్తు పూరుస్తత్పుత్రో బాలశశ్చజతో యతః, తతః కుశః
కుశస్యాపి కుశాంబో ధూర్తయో వసుః. ౪. కుశనాభశ్చ చత్వారో గాధిరాసీత్కు
శాంబతః. తస్య సత్యవతీం కన్యాం ఋచీతోఽయాచత ద్విజః, వసం విశ్వశం దృష్ట్వా
గాధిర్భార్గవమబ్రవీత్. ౫. ఏకతశ్చాన్యమకర్ణానాం హయానాం చంద్రనర్చసామ్,
సహస్రం దీయతాం శుల్కం కన్యాయాః కౌశికా వయమ్. ౬ ఇత్యుక్తస్తత్తతం
జ్ఞాత్వా గతస్స వరుణాంతికమ్, ఆనీయ దత్వా తానశ్వాసుపయేమే వరాసనామ్. ౭.
స ఋషిః ప్రార్థితః పత్న్య శ్వశ్వాః చాపత్యకామ్యయా, శ్రవయిత్వోభయైర్దంతై
శ్చరుం స్నాతుం గతో మునిః. ౮. తావత్సత్యవతీ మాత్రా స్వచరుం యాచితా సతీ,
శ్రేష్ఠం మన్వానయాఽయచ్ఛంతాత్రే మాతుర*దత్స్వయమ్. ౯. తద్విజ్ఞాయ మునిః
ప్రాహ పత్నీం కష్టమకా*రుషీః, పుత్రో ఘోరో దండధరో భ్రాతా తే బ్రహ్మవిత్త
మః. ౧౦. ప్రసాదితస్సత్యవత్యా మైవం భూదితి భార్గవః, ఆథ తర్హి భవేత్పాత్రోజమద
గ్నిస్తతోఽభవత్. సా చాభూత్సుమహాపుణ్యా కౌశికీ లోకపావనీ, రేణోస్సుతాం
రేణు కాఖ్యాం జమదగ్నిరువాహ యామ్. ౧౧. తస్యాం వై భార్గవఋషేః సుతా వ
సుమనాదయః, యవీయాన్ జజ్ఞ ఏతేషాం రామ ఇత్యభివిశ్రుతః. యమాహుర్వా

రామో హంతేతి చేదితం. ౧. సుగ్రహత్వామైశాదిక్రమేణ శ్రుతాయుఃప్రభృతీనాం షడ్జ్ఞాం
వంశానాహ. — శ్రుతాయోరితి. ఏకః ఏకసంజ్ఞః అమితః తస్యంజ్ఞః. ౨. ౩. జహ్నోరితి. జహ్నోః పూరుః.
తస్య బాలకః. తస్య అజకః. ౪. గాధేః పుత్రో విశ్వామిత్రో బ్రహ్మర్షిరభూదిత్యుక్తరాధ్యాయాంతే
వక్ష్యతి. గాధేరభూన్తహంతేజా ఇత్యాదినా. తత్ర తావదుపా*ద్ధౌతత్వేన భృగువంశసంభవస్య ఋచీకస్య
చరిత్రం ప్రసక్తానుప్రసక్తం పరశురామావతారచరితాదికం చాహ. — తస్మైతి. విసదృశం అనను
రూపం. భార్గవమృచీకం. ౫. ఏకత ఇతి. దక్షిణవామయోరేకతః శ్యామః పద్మో యేషాం సర్వస్త్రిన్
అంగే చంద్రస్యేవ వరోఽయేషాం న చేదమపి పర్యాప్తమస్తత్కన్యాయాః యతః కౌశికాః కుశికా
న్వయాః వయం. ౬. ౭. స ఇతి. ఉభయైః పత్నైశ్చ బ్రాహ్మైర్దంతైః శ్వశ్చ స్వీతు తాత్రైర్దంతైరిత్యర్థః.
౮. తావదితి. యావత్ స్నాత్వా ముసిర్నాగతః. తావత్. భార్యాయాం భృర్నృప్సేహాధి
క్యాత్. పుత్రాస్సత్యవత్యాశ్చ శ్రేష్ఠం మన్వానయా మాత్రా. సత్యవతీ యాచితా సతీ బ్రహ్మ
మంత్రాభిమంత్రితం స్వచరుం మాత్రే అయచ్ఛత్ ప్రాదాత్. మాతుస్తు చరుం తాత్రమంత్రాభి
మంత్రితం స్వయమదత్ ఆదత్. ౯. తదితి. కష్టం జుగుప్సితం. తదేవాహ. — తే పుత్రో ఘోరో భవి
ష్యతి. భ్రాతా తు బ్రహ్మవిత్తమో భవిష్యతీతి. ౧౦. ప్రసాదిత ఇతి. ఏవం మాఘాదితి ప్రసాదితో
భార్గవ ఆహ. — ఆథ తర్హి పాత్రో ఘోరో భవేతి. తతో బమదగ్నిః పుత్రోఽభవదిత్యర్థః. ౧౧.
సేతి. సా చ సత్యవతీ కౌశికీ నద్యభూత్. ౧౨. తస్యామితి. భార్గవఋషేః జమదగ్నేః సుతాః.

సుదేవాంశం హైహయానాం కులాంతకమ్, త్రిస్సప్తకృత్వో య ఇమాం చక్రే నిః
క్షత్రియాం మహీమ్. ౧౪. దృష్టం క్షత్రం భువో భారమబ్రహ్మణ్యమసీనశత్, రజ
స్తమోవృత్తమహాః ఫల్గున్యపి కృతేఽంహసి. ౧౫. పరీక్షిదువాచః—కిం తదంహో
భగవతో రాజన్యైరజితాత్తభిః, కృతం యేన కులం నష్టం క్షత్రియాణామభీక్ష్యశః.
౧౬. శ్రీశుక ఉవాచః—హైహయానామధిపతిరర్జునః క్షత్రియర్షభః, దత్తం
నారాయణాంశాంశమారాధ్య పరికర్తృభిః. ౧౭. బాహూః దశశతం లేభే దుర్ధర్ష
త్వమరాతిషు, అవ్యాహతేంద్రియాజశ్శ్రీతేజోవీర్యయశో బలమ్. ౧౮. యోగే
శ్వరత్వమైశ్వర్యం గుణా యత్రాణిమాదయః, చచారావ్యాహతగతిర్లోకేషు
పవనో యథా. ౧౯. స్త్రీరత్నైరన్వితః క్రీడన్ రేవాంభసి మదోత్కటః,
వేజయంతీ స్రజం బిభ్రదురోధ సరితం భుజైః. ౨౦. విష్ణావితం స్వశిబిరం ప్రతి
స్రోతస్సజ్జలైః, నామృష్యత్తస్య తద్వీర్యం వీరమాసీ దశాననః. ౨౧. గృహీతో
లీలయా స్త్రీణాం సమక్షం కృతకిల్బిషః, మాహిష్టత్యాం సంనిరుద్ధో ముక్తో యేన
కపిర్యథా. ౨౨. స ఏకదా తు మృగయాం విచరన్ విజనేవనే, యదృచ్ఛయాఽఽ
శ్రమపదం జమదగ్నేరుపావిశత్. ౨౩. తస్మై స నరదేవాయ మునిరర్హణమాచ
రత్, స సైన్యామాత్యవాహాయ హవిష్టత్యా తపోధనః. ౨౪. సవీరస్తత్ర తం
దృష్ట్వా హ్యత్యైశ్వర్యాతిశాయినం, తన్నాద్రియేతాగ్నిహోత్ర్యాం సాభిలాషస్స
హైహయః. ౨౫. హవిర్ధానీమృషేర్ధర్షాన్న రాహుర్తుమచోదయత్, తే తాం
మాహిష్టతీం నిన్యస్సవత్సాం క్రందతీం బలాత్. ౨౬. అథ రాజని నిర్యాతే
రామస్సాస్వశ్రమమాగతః, శ్రుత్వా తత్తస్య దౌరాత్మ్యం చుక్రోధాఽహిరివా

౧౩. ౧౪. దృష్టమితి. అసీనశత్. నాశయామాస. ౧౫. ౧౬. కార్తవీర్యార్జునేన కృతమపరాధం
వత్తుం తస్య దర్పహేతుమైశ్వర్యాదికమాహ—షడ్భిః. హైహయానామితి. పరికర్తృభిః పరిచర్యా
దిభిః దత్తం దత్తాత్రేయం ఆరాధ్య. ౧౭. బాహూనితి. అవ్యాహతమింద్రియాదికం చ లేభే.
౧౮. యోగేతి. యత్ర యస్మిన్నైశ్వర్యే అణిమాదయో గుణాః. ౧౯. స్త్రీరత్నైరితి. రేవాం
భసి నర్మదాజలే. సరితం నర్మదాం. ౨౦. విష్ణావితమితి. రావణో దిగ్విజయే మాహిష్టత్యాస్సమీపే
నర్మదాయాం శిషపూజాం కుర్వన్. తేన ప్రవాహస్యావరోధాత్. ప్రతిస్రోతస్సత్యాస్తస్యాస్సరితో
జలైః విష్ణావితం స్వశిబిరమాలక్య. తస్య తద్వీర్యం న సేహే. ౨౧. గృహీత ఇతి. తతశ్చ కృతకిల్బిషః
క్రీడంతమభిభవతుం ప్రవృత్తస్సన్ గృహీతః మాహిష్టత్యాం స్వపుర్యాం. కపిరివ సన్నిరుద్ధశ్చ పునశ్చ
వజ్జయా యేన ముక్తః. ౨౨. ఇదానీం తత్కృతమపరాధం దర్శయన్నాహ. —స ఏకదేత్యాదినా.
౨౩. తస్మాద్యితి. అర్హణం ఆతిథ్యాది. హవిష్టత్యా కామధేన్వా. ౨౪. సఇతి. తదర్హణం నాద్రి
యేత తస్మిన్నాతుష్యత్. యతోఽగ్నిహోత్ర్యాం హోమధేన్వాం. సాభిలాషః. సహైహయః
హైహయైస్సహ వర్తమానః. ౨౫. హవిర్ధానీమితి. దర్పాద్ధేతోః ఋషేర్హవిర్ధానీమగ్నిహోత్రధేనుం.

హార్ద్యం నరానచోదయత్. ౨౬. ౨౭. ఘోరమితి. సతూణం కార్దుకం పర్త చాదాయ. ౨౮. తమితి. ఐణేయచర్త కృష్ణాజినం అంబరం యస్య. ౨౯. అచోదయదితి. హస్తీరథాదిభిః అతి భీషణాః. ౩౦. యత ఇతి. ప్రహరన్ పరశ్వథో యస్య. మనశ్చ అనిలశ్చ తయోరివ ఓజో వీర్యం యస్య పరేషాం చక్రం సైన్యం సూదయతీతి తథా. భిన్నాః. భుజాః ఊరపః కంధరాశ్చ యేషాంతే. హతాః సూతాః వాహనాని చ యేషాంతే. వీరా నిపేతుః. ౩౧. దృష్వేతి. విప్రుక్తాః. పర్తా దయో యస్య. ౩౨. అథేతి. పంచశతేషు ధనుస్సు సోఽర్జునః. రామాయ సందధే ఏకమేవ ధను ర్యస్య సః. పాతాంతరే ఏక ఏవ బంధః సంధానం యేషాంతైరిషుభిః తాని ధనుంషి. సమం సహ తత్త్వణమేవాచ్ఛినత్. ౩౩. పునరితి. మృథే సాధనభూతానచలానంప్రిపాంశ్చ. ఉత్తిప్య అభిధావ తస్తస్య భుజాన్ యుధి చిచ్ఛేద అహేః ఫణానివ. ౩౪. ౩౫. అగ్నిహోత్రీమితి. పిత్రే పరిక్లిష్టం అగ్నిహోత్రీం సమర్పయత్ సమర్పితవాన్. ౩౬—౩౮. వయమితి. అర్హణతాం పూజ్యతాం

మూర్ధావసిక్తస్య వధో బ్రహ్మవధాద్దురుః, తీర్థస్సంసేవయా చాంహో జహ్యాంగా
చ్యుతచేతనః. ౮౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, పంచదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—పిత్రోపశిక్షితో రామస్తథేతి కురునందన, సంవత్సరం తీర్థ
యాత్రాం చరిత్వాశ్రమమావ్రజత్. ౧. కదాచిద్రేణుకా యాతా గంగాయాం
పద్మమాలినం, గంధర్వరాజం క్రీడంతమప్సరోభిరవైక్షత. ౨. విలోకయంతీ క్రీడంత
ముదకాయ నదీం గతా, హోమవేలాం న సంతార కించిచ్చిత్రరథస్పృహ. ౩.
కాలాత్యయం తం విలోక్యమునేశ్శాపవిశంకితా, ఆగత్య కలశం తస్థౌ పురోధాయ
కృతాంజలిః. ౪. వ్యభిచారం మునిర్జ్ఞాత్వా పత్న్యాః ప్రకుపితోఽబ్రవీత్, ఘ్నతై
నాం పుత్రకాః పాపామిత్యుక్తాస్తేన చక్రిరే. ౫. రామస్సంచోదితః పిత్రా భ్రాతృ
న్యాత్రాసహవధీత్, ప్రభావజ్ఞో మునేస్సమ్యక్సమాధితపసోశ్చ సః. ౬. వరేణ ఛంద
యామాస ప్రీతస్సత్యవతీసుతః, వప్రే హతానాం రామోఽపి జీవితం చాస్తృతిం
వధే. ౭. ఉత్తస్థుస్తే కుశలినో నిద్రాపాయ ఇవాంజసా, పితుర్విద్వాంస్తపో వీర్యం
రామశ్చక్రే సుహృద్వధం. ౮. యేఽర్జునస్య సుతా రాజన్ స్తరంతస్సృపితుర్వధం,
రామవీర్యపరాభూతా లేభిరే శర్త్త న క్వచిత్. ౯. ఏకదా శ్రమతో రామే సభ్రా
తరి వనం గతే, వైరం సిసాధయిషవో లబ్ధచ్చిద్రా ఉపాగమన్. ౧౦. దృష్ట్వా
గ్న్యగార ఆసీనమావేశితధియం మునిమ్, భగవత్పుత్రమశ్లోకే జఘ్నుస్తే పాపనిశ్చ
యాః. ౧౧. యాచ్యమానాః కృపణయా రామమాత్రాతిదారుణాః, ప్రసహ్య శిర

అయాత్. అగాత్. ౩౯. క్షమయేతి. సౌరీ సూర్యస్య ప్రభేవ. ౪౦. రాజ్ఞ ఇతి. తీర్థసంసేవయా.
చకారాద్యమనియమైశ్చ. అచ్యుతే చేతనా చిత్తం యస్య సః. ౪౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. షోడశే చార్జునసుతైర్జమదగ్నా హతే ముహుః, రామాత్ క్షత్రవధః ప్రోక్తః
విశ్వామిత్రస్య చాన్వయః. యద్వా. తీర్థాన్యటన్ ప్రసూభ్రాశ్మాన్ రామోఽహన్ షోడశే
నృపాన్, గాధేః పుత్రోఽభవద్విప్రః తద్వంశోఽభూదనేకశః.” ౧. ౨. విలోకయంతీతి. కించిదీష
చ్చిత్రరథే గంధర్వరాజే స్పృహ యస్యాస్సా కించిన్న సంతారేతి వా. ౩. కాలేతి. కలశం పురో
ధాయ అగ్రే నిధాయ. ౪. వ్యభిచారమితి. వ్యభిచారం మానసం. జ్ఞాత్వా. ౫. రామ ఇతి. ఆజ్ఞాతిలం
ఘీనాం భ్రాతృణాం మాతుశ్చ వధే సంఛోదితస్యన్ మునేర్యస్సమాధిస్తపశ్చ తయోః ప్రభా
వజ్ఞః. యది న హన్యాం. తర్హి మామపి శస్త్రం సహర్థః. యది తు హన్యాం తర్హి. మయి సంతుష్టస్యన్
తానపి జీవయితుం సమర్థ ఇతి. జానన్నిత్యర్థః. ౬. ౭. ఉత్తస్థురితి. నను నిందితం తత్కథం కృతవాన్
తత్రాహ—పితుర్విద్వానితి. పూర్వోక్తపవాభిప్రాయః. ౮. సర్వక్షత్రియవధే కారణం వక్తు
మాహ—యేఽర్జునస్య సుతా ఇత్యాదినా. ౯. ౧౦. దృష్ట్వేతి. భగవత్పావేశితా ధీర్యేన తం. ౧౧-౧౪.

ఉత్కృత్య జగ్తుస్తే క్షత్రబంధవః. రేణుకా దుఃఖశోకార్తా నిఘ్నంత్యాత్మానమాత్మ
నా, రామరామైహి తాతాశు విచుక్రోశోచ్చక్రైస్సతీ. ౧౩. తదుపశ్రుత్య దూరస్థా
హః రామేత్యా ర్థవత్స్వరమ్, త్వరయాశ్రమమాసాద్య దదృశుః పితరం హతమ్.
౧౪. తే దుఃఖరోషామర్షాతిశోకవేగవిమోహితాః, హః తాత సాధో ధర్మిష్ఠ త్యక్త్వా
స్తాన్ స్వర్గతో భవాన్. ౧౫. విలవ్యైవం పితుర్దేహం నిధాయ భ్రాతృషు స్వయం,
ప్రగృహ్య రామః పరశుం క్షత్రాంతాయ మనో దధే. ౧౬. గత్వా మాహిష్టతీం
రామో బ్రహ్మఘ్న విహతశ్రియమ్, తేషాం సశీర్షభీ రాజన్ మధ్యే చక్రే మహాగిరిం
౧౭. తద్రక్తేన నదీం ఘోరామబ్రహ్మణ్యభయావహామ్, హేతుం కృత్వా పితృ
వధం క్షత్రే అమంగలకారిణి. ౧౮. త్రిస్సప్తకృత్వః పృథివీం కృత్వా నిఃక్షత్రియాం
ప్రభుః, శమంతపంచకే చక్రే శోణితోదాన్ హ్రదాన్నవ. ౧౯. పితుః కాయేన సం
ధాయ శిర ఆదాయ బర్హిషి, సర్వదేవమయం దేవమాత్మానమయజన్త్యైః ౨౦.
దదౌ ప్రాచీం దిశం హోత్రే బ్రహ్మణే దక్షిణాం దిశమ్, అధ్వర్యవే ప్రతీచీం వా
ఉద్ధాత్రే హ్యుత్తరాం దిశమ్. ౨౧. అన్యేభ్యో వాంతరదిశః కశ్యపాయ చ మధ్య
తః, ఆర్యావర్తముపద్రష్ట్రే సదన్యేభ్యస్తతః పరమ్. ౨౨. తతశ్చానభృథస్నాన
విధూతాశేషకిల్బిషః, సకస్వత్యాం బ్రహ్మనద్యాం రేజే వ్యభ్రథివాంశుమాన్. ౨౩.
స్వదేహం జమదగ్నిస్తు లభ్యా సంజ్ఞానలక్షణమ్, ఋషీణాం మండలే సోఽభూత్స
ప్తమో రామపూజితః. జామదగ్న్యౌపి భగవాన్ రామః కమలలోచనః, ఆగా
మిన్యంతరే రాజన్ వర్తయిష్యతి వై బృహత్. ఆస్తేఽచ్యూపి మహేంద్రాద్రౌ
న్యస్త దండః ప్రశాంతధీః, ఉద్గీయమానచరితస్సిద్ధగంధర్వచారణైః. ఏవం భృగుషు
విశ్వాత్తా భగవాన్ హరిరీశ్వరః, అవతీర్య పరం భారం భువోఽహా బహుశో
నృపాన్. ౨౪. గాధేరభూన్తహతేజాస్సమిద్ధ ఇవ పాపకః, తపసా క్షత్రముత్సృజ్య

త ఇతి. దుఃఖాదీనాం వేగేన విమోహితాః. ౧౫. ౧౬. గత్వేతి. బ్రహ్మఘ్నైహితా శ్రీర్యస్యాస్తాం
హే రాజన్ స రామస్తేషాం శీర్షభిర్తాహిష్టత్యాః మధ్యే మహంతం గిరిం చక్రే. ౧౭. తదితి. తేషాం
రక్తేన. అబ్రహ్మణ్యానాం భయావహం ఘోరాం నదీం చక్ర ఇత్యనుషంగః. తథాపి. సర్వక్షత్ర
వధే కిం కారణం? తదాహ—హేతుం కృత్వేతి సార్థేన. అమంగలకారిణి అన్యాయవర్తిని సతి. ౧౮.
త్రిస్సప్తకృత్వ ఇతి. త్రిస్సప్తకృత్వః. రేణుకయా దుఃఖాపేషాదురస్తాదనం కృతం తతో రామస్తావ
త్కృత్వః క్షత్రముత్సాదితవానితి ప్రసిద్ధిః. ౧౯—౨౩. స్వదేహమితి. సంజ్ఞానం స్మృతిః తదేవ
లక్షణం చిహ్నం యస్య తం స్వదేహం లభ్యా సప్తఋషీణాం మండలే సప్తమఋషిరభూత్. ౨౪.
జామదగ్న్యమితి. బృహత్ బ్రహ్మ వేదం వేదప్రవర్తకేషు సప్తస్విష్టేకతమీ భవిష్యతీత్యర్థః. ౨౫.
౨౬. ఏవమితి. భువో భారమహా భారమేవాహ—నృపానితి. ౨౭. తదేవం ప్రసక్తానుప్రస

యో లేభే బ్రహ్మవర్చసమ్. ౨౮. విశ్వామిత్రస్య చైవాసన్పుత్రా ఏకశతం నృప,
మధ్యమస్తు మధుశ్చందో మధుశ్చందస ఏవ తే. ౨౯. పుత్రం కృత్వా శునశ్శేఫం
దేవరాతం చ భార్గవమ్, ఆజీగర్తం సుతానాహ జ్యేష్ఠ ఏష ప్రకల్ప్యతామ్. ౩౦.
యో వై హరిశ్చంద్రమభే విక్రీతః పురుషః పశుః, స్తుత్వా దేవాన్ ప్రజేశాదీన్తు
ముచే పాశబంధనాత్. ౩౧. యోరాతో దేవయజనే దేవైర్గాధిషు తాపసః, దేవరాత
ఇతి ఖ్యాతశ్శునశ్శేఫస్తు భార్గవః. ౩౨. యే మధుశ్చందసో జ్యేష్ఠాః కుశలం మేనిరే
న తత్, అశపత్తాన్తునిః క్రుద్ధో మ్లేచ్ఛా భవత దుర్జనాః. ౩౩. సహోవాచ మధు
శ్చందాస్సార్ధం పంచాశతా తతః, యన్నో భవాన్ సంజానీతే తస్మిన్ తిష్ఠామహే
వయమ్. ౩౪. జ్యేష్ఠం మంత్రదృశం చక్రుస్తామన్వంచో వయం స్త హి, విశ్వామి
త్రస్సుతానాహ వీరవంతో భవిష్యథ, యే మానం మేఽనుగృహ్ణంతో వీరవంతమ
కర్త మామ్. ౩౫. ఏష వః కౌశికా వీరో దేవరాత స్తమన్విత, అన్యే చాష్టకహరీత

క్తం సమాప్య ప్రస్తుతమాహ—గాధేరితి. మహాతేజాః విశ్వామిత్రః. ౨౮. విశ్వామిత్రస్యేతి. తే సర్వే
లింగసమవాయన్యాయేన ప్రాణభృత ఉపదధాతీతి వత్. మధుశ్చందస ఏవోచ్యంతే తథా చ శ్రుతిః.
శ్రు. “తస్య హ విశ్వామిత్రస్యైకశతం పుత్రా ఆసన్. పంచాశదేవ జ్యాయాంసో మధుశ్చందసః
పంచాశత్ కనీయాంస” ఇత్యాది. తత్ర చ విశ్వామిత్రపుత్రేషు భార్గవస్యాజీగర్తస్య దేవరాతస్య
జ్యేష్ఠత్వమవగమ్యతే. తథా ఆశ్వలాయనబోధాయనాదిభిః కౌశికానాం దేవరాతప్రవరత్వముక్తం.
ప్రవరశ్చ తస్మిన్నేవ వంశే అవాంతరభేదః. నతు వంశాంతరం. తథా చ స్మృతిః. శ్లో. “ఏకఏవ ఋషి
ర్యావత్ ప్రవరేష్వనువర్తతే, తావత్సమానగోత్రత్వం వినా భృగ్వంగిరోగణా” దితి. ౨౯. తత్కృ
తో భృగువంశప్రవరస్య దేవరాతస్య కౌశికప్రవరత్వమిత్యాశంక్య. తదుపపాదయన్నాహ—పుత్రం
కృత్వేత్యాదియావత్సమాప్తి. పుత్రమితి. పూర్వమాజీగర్తం. సుతేషు మధ్యమత్వేన పితృభ్యాం
మమతాం విహాయ విక్రీతత్వాత్తస్య. కృపయా సుతానాహ—జ్యేష్ఠ ఏష ప్రకల్ప్యతామితి. ౩౦.
ఏతదేవ స్పష్టయితుం తం విశినష్టి—ద్వాభ్యాం. య ఇతి. ముముచే అముచ్యత. ౩౧. యఇతి. భార్గ
వోఽపి గాధిషు గాధేర్వంశజేషు. దేవరాత ఇతి ఖ్యాతః. ౩౨. య ఇతి. తత్ తస్య జ్యేష్ఠత్వం కుశలం
న మేనిరే. మధ్యమత్వస్యానర్థావహత్వం దృష్ట్వా నాంగీకృతవంతః. మునిర్విశ్వామిత్రః. ౩౩. న ఇతి.
పంచాశతాకనిష్ఠస్సాకం. సమధ్యమో మధుశ్చందాః ఉవాచ—నోఽస్తాకం యత్ జ్యేష్ఠత్వం కనిష్ఠ
త్వం వా భవాన్ పితా సంజానీతే మన్యతే తస్మిన్ వయం తిష్ఠామేతి. ౩౪. జ్యేష్ఠమితి. ఏవముక్త్వా
మంత్రదృశం. శ్రు. “కస్య నూనం కతమస్మామృతానా”మిత్యాదిమంత్రాణాం ద్రష్టారం శునశ్శేఫం
జ్యేష్ఠం చక్రుః తదాహ—వయం సర్వే త్వామన్వంచః స్త హి అనుగంతారః కనిష్ఠాః స్త ఇత్యర్థః. తతః
ప్రసన్నో విశ్వామిత్రః తాన్ సుతానాహ—వీరవంతః పుత్రవంతః భవిష్యథ యే యూయం మేమానం
పూజ్యతామనుగృహ్ణంతః అనువర్తమానాస్సంతః మాం వీరవంతం పుత్రవంతం అకర్త కృతవంత ఇత్య
ర్థః. ౩౫. ఏష ఇతి. హే కౌశికాః ఏష దేవరాతః వో యుష్మదీయః కౌశిక ఏవ. యతః వీరః మత్పుత్రః
తమేనం అన్విత అనుగచ్ఛత అన్యే చాష్టకాదయస్తస్య సుతా ఆసన్. ౩౬. ఉపసంహరతి—ఏవ

జయంతసుమదాదయః. 3౬. ఏవం కౌశికగోత్రం తద్వైవిశ్వామిత్రైః పృథగ్విధమ్, ప్రవరాంతరమాపన్నం తద్ధి హ్యేవం ప్రకల్పితమ్. ౩౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, షోడశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—యః పురూరవసః పుత్ర ఆయుస్తస్యాభవత్ సుతాః, నహుషః క్షత్రవృద్ధశ్చ రజిరంభశ్చ వీర్యవాన్. ౧. అనేనాఇతిరాజేంద్రక్షత్రవృద్ధాన్వయం శృణు, క్షత్రవృద్ధసుతస్యాసక్ సుహోత్రస్యాత్మజాస్త్రయః. ౨. కాశ్యః కుశోగృత్స్నమద ఇతి గృత్స్నమదాదభూత్, శునకశ్శౌనకో యస్య బహ్వౌచప్రవరోమునిః. ౩. కాశ్యస్య కాశి స్తత్పుత్రో రాష్ట్రో దీర్ఘతపః పితా, ధన్వంతరిగీర్ణతపాదాయుర్వేదప్రవర్తకః. ౪. యజ్ఞభాగ్వాసుదేవాంశస్తస్మతమాత్రార్తినాశనః, తత్పుత్రః కేతుమాన్ యస్య జజ్ఞే భీమరథస్తతః. ౫. దివో దాసోద్యుమాంస్తస్మాత్పుత్రదర్దన ఇతి స్మృతః, స ఏవ శత్రుజిద్వత్సముతద్వజః సతీరితః. ౬. తతః కువలయాశ్వేతి ప్రోక్తోలర్కాదయస్తతః, షష్ఠిం వర్షసహస్రాణి షష్ఠిం వర్షశతాని చ. ౭. నాలర్కాదపరో రాజాబుభుజే మేదిసీం యువా, అలర్కాత్సన్నతిస్తస్మాత్సునీతోఽథ సుకేతనః. ౮. ధర్మకేతుసుతస్తస్మాత్సత్యకేతురజాయత, సత్యకేతో ధృష్టకేతుస్సుకుమారః క్షితీశ్వరః. ౯. వీతిహోత్రోఽస్య భర్గోఽతో భార్గభూమిరభూన్నృప, ఇతీమే కాశయో భూపాః క్షత్రవృద్ధాన్వయాయినః. ౧౦. రంభస్య రభసః పుత్రో గంభీరశ్చ కృతస్తతః, తస్య క్షేత్రే బ్రహ్మ జజ్ఞే శృణు పంశమనేనసః. ౧౧. శుద్ధస్తతమితి. ఏకే శస్తాః ఏకేఽనుగృహీతాః. అన్యస్తు పుత్రత్వేగ స్వీకృత ఇత్యేవం కౌశికగోత్రం పృథగ్విధం నానాప్రకారం జాతం. తచ్చ ప్రవరాంతరమాపన్నం ప్రాప్తం. ౧౨. యస్తాత్. ఏవం దేవరాతజ్యేష్ఠత్వేన. తత్ప్రకల్పితం. ౩౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షోడశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అయోస్సప్తదశేత్వైశశ్శేష్ఠపుత్రస్య పంచసు, సుతేషు క్షత్రవృద్ధాదిచతుర్థాం పంశవర్ణనం. యద్వా. పంశాన్ సప్తదశేఽవాగ్దీప్తలజ్యేష్ఠసుతాయుషః, పుత్రైరంభరజిక్షత్రవృద్ధానేనో భిరాహితాన్. ఇహ శ్రీకృష్ణావతారప్రస్తావాయ పంశానుక్రమణం. విలాపితమేణ ప్రకాంతమితి. యస్య పంశే శ్రీకృష్ణావతారః తస్య పంశోఽతివికతత్వాదంతే నిరూప్యతే. అతః పురూరవసః పుత్రాణాం పంచానాం కనిష్ఠానాం పంశానుక్తేదాసీం ప్రథమస్య పంశమాహ —య ఇతి. ఏవం నహుషయయాతియదుప్రభృతిష్వపి ద్రష్టవ్యం. ౧—౩. కాశ్యస్యేతి. దీర్ఘతపసః పితా. ౪. యజ్ఞేతి. స్మృతమాత్ర ఏవ ఆర్తిం రోగం దుఃఖం నాశయతీతి తథా. ౫. ౬. తత ఇతి. తతః ప్రతర్దనాదిశబ్దవాచ్యద్యుమత్సకాశాదలర్కాదయః. ౭. నేతి. సన్నతిః సన్నతిసంజ్ఞః. ౮. ధర్మేతి. సత్యకేతోః ధృష్టకేతుః తస్మాత్సుకుమారః. ౯. వీతిహోత్ర ఇతి. తస్మాత్సుకుమారాద్వీతిహోత్రః తస్య అతో భర్గాత్ భార్గభూమిః కాశయః కాశేర్వంశ్యాః కాశేః ప్రపితామహస్య క్షత్రవృద్ధస్య యం అన్వయం అయంతేనూంతీతి తథా. ౧౦. శుద్ధ ఇతి. తతః అనేనసః, శుద్ధో జజ్ఞే. కృతకృత్యః సః, యతః ఆత్మవాన్.

శ్శుచిస్తస్మాత్రికకుద్భ్రష్టాసారేఢిః, తతశ్శాంతరజా జజ్ఞే కృతకృతస్య ఆత్మవాన్. ౧౨. రజేః పంచశతాన్యాసన్ పుత్రాణామమితోజసామ్, దేవైరభ్యర్థితో దైత్యాన్ హత్వేంద్రాయాదదాద్దివమ్. ౧౩. ఇంద్రస్తస్మై పునర్దత్వా గృహీత్వా చరణౌ రజేః, ఆత్మానమర్పయామాస ప్రహ్లాదాత్పరిశంకితః. ౧౪. పితర్యుపరతే పుత్రాయాచమానాయ నో దదుః, త్రివిష్టపం మహేంద్రాయ యజ్ఞే భాగాన్ సమాదదుః. ౧౫. గురుణా హూయమానేఽగ్నౌ బలభిత్తనయాన్ రజేః, అదధీద్భ్యం శితాన్తార్గాన్న కశ్చిదవశేషితః. ౧౬. కుశాత్ప్రితిః ఊత్రవృద్ధాత్సంజయస్తత్పుత్రో జయః, తతః కృతః కృతస్యాపి జజ్ఞే హర్యధ్వనో నృపః. ౧౭. సహదేవస్తతో భీమో జయత్సేనస్తు తత్పుత్రః, సంకృతిస్తస్య తు జయః ఊత్రధర్మో మహారథః. ౧౮. ఊత్రవృద్ధాన్వయా భూపా ఇమే శృణ్వథ నాహుషాన్. ౧౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, నవమస్కంధే, సప్తదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—యతిర్యయాతిస్సంయాతిరాయాతిర్వియతిః కృతిః, షడిమే నహుషస్యాసన్నిందియాణీవ దేహినః. ౧. రాజ్యం వైచ్ఛద్యతిః పిత్రా దత్తం తత్పరిణామవిత్, యత్ర ప్రవిష్టః పురుష ఆత్మానం నావబుధ్యతే. ౨. పితరి భ్రంశితే స్థానాదింద్రాణ్యా ధర్షణాద్విజైః, ప్రాపితేఽజగరత్వం వైయయాతిరభవన్నృపః. ౩. చతస్పష్వాదిశద్దిక్షు భ్రాతా భ్రాతృన్ యవీయసః, కృతదారో జుగోపోర్విం కావ్యస్య వృషపర్వణః. ౪. రాజోవాచః—బ్రహ్మర్షిర్భగవాన్ కావ్యః ఊత్ర బంధుశ్చ నాహుషః, రాజన్యవిప్రయోః కన్తాద్వివాహః ప్రాతిలోమికః. ౫. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకదా దానవేంద్రస్య శర్త్తిష్ఠా నామ కన్యకా, సఖీసహస్ర సంయుక్తా గురుపుత్ర్యా చ భామినీ. ౬. దేవయాన్యా పురోద్యానే పుష్పితద్రుమ

జ్ఞానీ అతః పుత్రోత్పాదనం న కృతవానిత్కర్థః. ౧౨. సింహావలోకనన్యాయేనాహ—రజేతి. ౧౩-౧౫. గురుణేతి. తేషాం మతిభ్రంశాయ. గురుణా బృహస్పతినా అభిచారవిధానేన అగ్నౌ హూయమానే సతి. ౧౬. కుశాదితి. ఊత్రవృద్ధాత్ ఊత్రవృద్ధపాత్రాత్ ప్రితిః ప్రితేః సంజయః. ౧౭.—౧౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అష్టాదశే యయాతేస్తు నాహుషస్య కథోచ్యతే, యస్య పంచసు పుత్రేషు కనీయాన గృహీజ్జరామ్. యద్వా. ఆయుషో జ్యేష్ఠపుత్రస్య నహుషస్యాగ్రజస్సృతః, యయాతిః పూరుమకృతాష్టాదశే నృపమాత్తజమ్” ౧. రాజ్యమితి. తస్య రాజ్యస్య పరిణామం అనర్థాపహత్వం వేత్తితి తథా. తత్ర హేతుః—యత్రేతి. ౨. పితరీతి. స్థానాత్ స్వర్గాత్ ద్విజైరగస్త్యాదిభిః. ౩. చతస్పష్వితి. యవీయసో భ్రాతృన్ ఆదిశత్. కావ్యస్య శుక్రస్య. వృషపర్వణశ్చ. కన్యాభ్యాం కృతదారస్యన్. ౪. ౫. నాత్ర ప్రతిలోమతాదోషః ఈశ్వరఘటనాదితి దర్శయన్ కథామాహ—ఏకదేత్యాద్యా రభ్య ప్రతిజగ్రహ తద్వచ ఇత్యంతేన. ఏకదేతి. గురోః శుక్రస్య పుత్ర్యా దేవయాన్యా చ సహ. వ్యచరదితి ద్వయోరన్వయః. ౬. దేవయానేతి. కలగీతాః అలయో యేషు తాని నలినీ

సంకులే, వ్యచరత్కలగీతాళినభినీపులి నేఽబలా. ౭. తా జలాశయమాసాద్య కన్యాః
కమలలోచనాః, తీరే న్యస్య దుకూలాని విజహ్రుస్సించతీర్తిథః. ౮. వీక్ష్య న్రజంతం
గిరిశం సహదేవ్యా వృషస్థితమ్, సహసోత్తీర్య వాసాంసి పర్యధుర్విడితా స్త్రియః.
౯. శర్తిష్ఠా జానతీ వాసో గురుపుత్ర్యాస్సమప్యథాత్, స్వీయం మత్వా ప్రకు
పితా దేవయానీదమబ్రవీత్. ౧౦. అహో నిరీక్ష్యతామస్తద్దాసాః కర్త వ్యాసాం
ప్రతమ్, అస్తద్ధార్యం ధృతవతీ శునీవ హవిరధ్వరే. ౧౧. యైరిదం తపసా సృష్టం
ముఖం పుంసః పరస్య యే, ధార్యతే యైరిహ జ్యోతిశ్శివః పంథాశ్చ దర్శితః. ౧౨.
యాన్న మంఝ్యపతిష్ఠంతే లోకనాథాస్సురేశ్వరాః, భగవానపి విశ్వాత్తా పావనః
శ్రీనికేతనః. ౧౩. వయం తత్రాపి భృగవశ్శిష్యా నోఽస్యాః పితాసురః, అస్తద్ధార్యం
ధృతవతీ శూద్రో వేదమివాసతీ. ౧౪. ఏవం బ్రువంతీం శర్తిష్ఠా గురుపుత్రమపా
షత, రుషా శ్వసంతీ వ్యాఢీవ ధర్మితా దుష్టదచ్ఛదా. ౧౫. ఆత్మవృత్తమవిజ్ఞాయ
కత్థనే బహుభిక్షుకీ, కిం న ప్రతీక్షనేఽస్తాకం గృహాన్ బలిభుజో యథా. ౧౬. శ్రీశుక
ఉవాచః—ఏవం విధైస్సపరుషైః క్షిప్త్యాచార్యసుతాం సతీమ్, శర్తిష్ఠా ప్రాక్షిప
త్కూపే వాసశ్చదాయ సాయయా. ౧౭. తస్యాం గతాయాం స్వగృహం యయా
తిర్త్సగయాం చరన్, ప్రాప్తో యదృచ్ఛయా కూపే జలార్థం తాం దదర్శ హ.
౧౮. దత్వా స్వముత్తరం వాసస్తస్యై రాజా వివాససే, గృహీత్వా పాణినా
పాణిముజ్జహార దయాపరః. ౧౯. తం వీరమాహశాశససీ ప్రేమనిర్భరయా గిరా,
రాజంస్త్వయా గృహీతో మే పాణిః పరపురంజయ, హస్తగ్రాహో పరో
మాభూత్ గృహీతాయాస్త్వయా హి మే. ౨౦. ఏష ఈశకృతో వీరసంబంధో
నౌ న పౌరుషః, యదిదం కూపలగ్నాయా భవతో దర్శనం మమ ౨౧. న బ్రాహ్మణో

పులినాని యస్మిన్ పురోద్యానే. అబలా శర్తిష్ఠా. ౭. తా ఇతి. సింహతీః సింహత్యః ప్రథమాథే
ద్వితీయా. ౮. ౯. శర్తిష్ఠేతి. అజానతీ స్వీయం మత్వా గురుపుత్ర్యాః వాసః సమప్యథాత్ పర్య
థాత్. ౧౦. అహో ఇతి. అసాంప్రతమన్యాయ్యం. ౧౧. అన్యాయ్యమేవ బ్రాహ్మణోత్కర్షవర్ణనేన
వ్యనక్తి త్రిభిః—యైరితి. యే బ్రాహ్మణాః పరస్య పుంసో ముఖం. ముఖాదుత్పన్నత్వేన తృప్తి
ద్వారత్వేన చ శ్రేష్ఠా ఇత్యర్థః. జ్యోతిః. బ్రహ్మ పంథాః పేదమార్గః. ౧౨. ౧౩. తదేవం బ్రాహ్మణ
మాత్రమేవ. తావత్పూజ్యం. వయమితి. తత్రాపి వయం భృగవః. అస్యాశ్చ పితా ఆసురః. నః శిష్యః
ఏవం సత్యసి. అస్తాభిర్ధార్యం వాసః ఇయమసతీ ధృతవతీ. ౧౪-౨౦. నిషిద్ధోఽయం ప్రతిలోమసంబంధ
ఇతి చేత్తత్రాహ. —ఏష ఇతి. ౨౧. బ్రాహ్మణమేవ త్వం వృణుహి యిమసేనాగ్రహేణేతి చేత్తత్రాహ. —
నేతి. బృహస్పతేస్సుతః కచః శుక్రాత్ మృతసంజీవినీం విద్యామభ్యగాత్. తదా దేవయానీ తం
పతిం చకమే న చ గురుపుత్రీమమపూజ్యేతి న తాముదపహత్. తతశ్చ కుపితా సతీ తపేయం విద్యా
నిష్ఫలా భవత్స్థితి శకాప. న చ త బ్రాహ్మణః పతిర్ను భవేదితి తాం శకాప. తదేతనాహ—కచ

మే భవితా హస్తగ్రాహో మహాభుజ, కచస్య బార్హస్పత్యస్య శాపాద్యమశపం
 పురా. ౨౨. యయాతిరనభిప్రేతం దైవోపహృతమాత్మనః, మనశ్చ తద్గతం బుద్ధ్యా
 ప్రతిజగ్రాహ తద్వచః. ౨౩. గతే రాజని సావీరే తత్ర స్తరుదతీ పితుః, న్యవేదయత్త
 తస్సర్వముక్తం శర్తిష్ఠయా కృతమ్. ౨౪. దుర్తనా భగవాన్ కావ్యః పారోహిత్యం
 విగర్హయన్, స్తువన్ వృత్తిం చ కాపోతీం దుహిత్రా సయయాపురాత్. ౨౫. వృష
 పర్వా తమాజ్ఞాయ ప్రత్యనీకవివక్షితమ్, గురుం ప్రసాదయన్ మూర్ధ్నా పాద
 యోః పతితః పథి. ౨౬. క్షణార్థమన్యర్భగవాన్ శిష్యం వాచప్త భార్గవః, కామోఽ
 స్యాః క్రియతాం రాజన్వైనాం సంత్యక్తుముత్సహే. ౨౭ తథేత్యవస్థితే ప్రాహ
 దేవయానీ మనోగతమ్, పిత్రా దత్తా యతో యాస్యే సానుగా యాతు మామను.
 ౨౮. స్వానాం తత్సంకటం వీక్ష్య తదర్థస్య చ గౌరవమ్, దేవయానీం పర్యచరద్దాసీ
 వత్ స్త్రీగణైస్సహ. ౨౯. నాహుషాయ సుతాం దత్వా సహశర్తిష్ఠయోశనా,
 తమాహ రాజన్ శర్తిష్ఠా మథాస్తలేన కర్త్వచిత్. ౩౦. విలోక్యాశనసీం రాజ్ఞీం
 శర్తిష్ఠా సుప్రజాః క్వచిత్, తమేవ వప్రే రహసి సఖ్యా పరివృతా సతీ. ౩౧. రాజ
 పుత్ర్యాద్ధితోఽపత్యే ధర్తంచావేక్ష్య ధర్తవిత్, స్తరన్ శుక్రవచః కాలే దిష్టమేవా
 భ్యపద్యత. ౩౨. యమం చతుర్వసుం చైవ దేవయానీ వ్యజాయత, ద్రుహ్యం చాను
 చపూరుం చ శర్తిష్ఠా వార్షపర్వణీ. ౩౩. గర్భసంభవమాసుర్యాభర్తుర్విజ్ఞాయ
 మానినీ, దేవయానీ పితుర్గేహం యయా క్రోధవిమూర్ఛితా. ౩౪. ప్రియామను
 గతః కామీవచోభిరుపమంత్రయన్, న ప్రసాదయితుం శేకే పాదసమ్మర్దనాదిభిః.
 ౩౫. శుక్రస్తమాహ కుపితః స్త్రీ కామాన్మతపౌరుష, త్వాం జరా విశతాం మంద

స్యేతి. యమహమశపం. తస్య శాపాత్. ౨౨. యయాతిరితి. అశాస్త్రీయత్వాత్ అనభిప్రేతమపి.
 దైవేనోపహృతం ప్రాపితం బుద్ధ్యా తద్గతం తస్యాం సకామం స్వమనశ్చ బుద్ధ్యా. సహ్యాధర్తే
 మదీయం మనః ప్రవిశేదితి తస్యాః వచః. ప్రతిజగ్రాహ అంగీకృతవాన్. ౨౩. శర్తిష్ఠాసంబంధోఽపి
 దైవపశాదేవాభూదితి దర్శయన్నాహ—నవభిః. గతఇతి. ఉక్తం భిక్షుకీత్యాది. కృతం కూపప్రత్యే
 పాది. ౨౪. దుర్తనాఇతి. కాపోతీముంధవృత్తిం. ౨౫. వృషపర్వేతి. ప్రత్యనీకాదేవాస్తే వివ
 క్షితాః. జయం ప్రాపణీయా ఇత్యభిప్రేతా యస్య తథాభూతం జ్ఞాత్వా ప్రత్యనీకానాం వివక్షితమితి.
 వా. ౨౬. ౨౭. తథేతి. సానుగా సభిభిస్సహితా శర్తిష్ఠా మామనుయాత్వితి. ౨౮. స్వానామితి.
 తస్మాన్నిర్గతాత్ శుక్రాత్. సంకటం వీక్ష్య తత్తస్మాదస్థితార్థస్య ప్రయోజనస్య గౌరవం వీక్ష్య. ౨౯.
 నాహుషాయేతి. తల్పేనాధాః నోపగచ్ఛేరిత్యర్థః. ౩౦. ౩౧. రాజేతి. అపత్యార్థమృతుకాలే ప్రార్థ
 మానాయాస్తస్యాః కామపూరణం ధర్తమవేక్ష్య శుక్రస్యవచశ్చ స్తరన్ దిష్టం దైవప్రాపితమేవ
 తత్సంగమభ్యపద్యత న తు కామత ఇత్యర్థః. ౩౨. ౩౩. గర్భేతి. ఆసుర్యాః శర్తిష్ఠాయాః భర్తుస్స
 కాశాత్. ౩౪. ప్రియామితి. ఉపమంత్రయన్ ప్రసాదయన్. ౩౫. శుక్రఇతి. వికృతం రూపం

విరూపకరణీ నృణామ్. 3౬. యయాతిరువాచః—అత్యష్టోఽస్త్వద్య కామానాం
 బ్రహ్మ దుహితరి స్తతే, వ్యత్యస్యతాం యథాకామం వయసోయోఽభిధాస్యతి.
 3౭. ఇతి లబ్ధవ్యవస్థానః పుత్రం జ్యేష్ఠమయాచత. ౩౮. యయాతి రువాచః—
 యదోతాతప్రతీచ్ఛేమాం జరాం దేహి నిజం వయః, మాతామహకృతాం వత్స
 మాత్యష్టో విషయేష్వహం, వయసా భవదీయేన రంస్యే కలిషయాన్సమాః ౩౯.
 యదు రువాచః—నోత్సహే జరయా స్థాతుమంతరా ప్రాప్తయానఘ, అవిదిత్వా
 సుఖం గ్రామ్యం శాంతిం నోపైతి పూరుషః. ౪౦. తుర్వసుశ్చోదితః పిత్రా శ్రువ్యా
 శ్చానుశ్చ భారత, ప్రత్యాచఖ్యురధర్షజ్ఞా అనిత్యే నిత్యబుద్ధయః. ౪౧. అపృచ్ఛ
 త్తనయం పూరుం వయసోనం గుణాధికమ్, నత్వమగ్రజవద్వత్స మాం ప్రత్యా
 ఖ్యాతుమర్హసి. ౪౨. పూరురువాచః—కో ను లోకే మనుష్యేంద్రపితురాత్మ
 కృతః పుమాన్, ప్రతికర్తుం క్షమో యస్య ప్రసాదాద్విందతే వరః. ౪౩. ఉత్తమ
 శ్చింతితం కుర్యాత్ప్రోక్తకారీ తు మధ్యమః, అధమోఽశ్రద్ధయా కుర్యాదకర్తోఽన్య
 రితం పితుః. ౪౪. ఇతి ప్రత్యుదితః పూరుః ప్రత్యగృహ్లాజ్జరాం పితుః, సోఽపి తద్వ
 యసా కామాన్ యథావజ్జుజుషే నృపః. ౪౫. సప్తద్వీపవతీ స్సమ్యక్వీత్సవత్పాల
 యన్సృజాః, యథోపజోషం విషయాన్ జుజుషే వ్యాహతేంద్రియః. ౪౬. దేవ
 యాన్యప్యనుదినం మనోవాద్దేహవృత్తిభిః, ప్రేయసః కరమాం ప్రీతిమువాహ
 ప్రేయసి రహః. ౪౭. అయజద్యజ్ఞపురుషం క్రతుభిర్భూరిదక్షిణైః, సర్వదేవమయం
 దేవం సర్వయజ్ఞమయం హరిం. ౪౮. యస్తిన్నిదం విరచితం వ్యోమ్నాన జలదావళిః,
 నానేవ భాతి నాభాతి స్వప్నమాయామనోరథః. ౪౯. తమేవ హృది విన్యస్య
 వాసుదేవం గుహాశయమ్, నారాయణమనీయాంసు నిరంజనయజత్స్రీభుః. ౫౦.

కరోతీతి తథా. 3౬. అత్యష్టఇతి. తే దుహితరీ కామైరద్యాన్యష్టోఽస్తి కామానాం భోగైరితివా.
 శుక్రఆహ.—తర్హియోఽభిధాస్యతి అభిత్ ధారయిష్యతి తస్య వయసో రంసుం వ్యత్యస్యతాం.
 యథేచ్ఛం జరావ్యత్యయం యాతు వ్యత్యయం సేయతామితి వా. యద్వా. వ్యత్యస్యేతి ఛేదః.
 తాం జరాం వ్యత్యాసం గమయేత్సర్వః. 3౭. ఇతీతి. ఇతి లబ్ధం వ్యవస్థానం జరావయవ్యవస్థితీర్చననః.
 3౮-౪౦. తుర్వసురితి. యతో న ధర్షజ్ఞా అనిత్యే చ యావదే నిత్యబుద్ధయః. ౪౧. అపృచ్ఛ
 దితి. త్వం జరాం కిం గ్రహిష్యసీత్యపృచ్ఛత్. ప్రత్యాఖ్యానం మార్పణాభ్యత్యాహం.—నోత్సమితి.
 ౪౨. కఇతి. ఆత్మకృతః స్వదేహకర్తుః ప్రత్యుపకారం కర్తుం వాను క్షమః. ౪౩. ఉత్తమఇతి.
 తథాపి పితుః యశ్చింతితం కుర్యాత్ స ఉత్తమః. యస్తు ప్రోక్తకారీ స మధ్యమః యస్తస్వశ్రద్ధయా
 కుర్యాత్సోఽధమః. అకర్తా పితురుచ్ఛరితం పురీషప్రాయః. ౪౪. ఇతితి. జుజుషే సేవితవాన్. ౪౫.
 సప్తేతి. యథోపజోషం యథాప్రీతి జుజుషే. ౪౬-౪౮. యస్తిన్నితి. నానేవ భాతి యావదింద్రియ

ఏవం వర్షసహస్రాణి మనష్షక్షైర్తనస్సుఖమ్, విదధానోఽపి నాతృప్యత్సర్వభౌమః
కదింద్రియైః. ౧౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, అష్టాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—స ఇత్థమాచరన్ కామాన్ స్త్రైణోఽపహ్నావమాత్తనః,
బుద్ధ్వా ప్రియాయై నిర్విణ్ణో గాధామేతామగాయత. ౧. యయాతిరువాచః—
శృణుభార్గవ్యమూంగాధామద్విధాచరితాంభువి, ధీరాయస్యానుశోచంతివనే గ్రామ
నివాసినః. ౨. బస్త్ర ఏకో వనే కశ్చిద్విచిన్వన్ ప్రియమాత్తనః, దదర్శ కూపే పతితాం
స్వకర్తవశగామజామ్. ౩. తస్యా ఉద్ధరణోపాయం బస్త్రః కామీ విచింతయన్,
వృధత్త తీర్థముద్ధృత్య విషాణాగ్రేణ రోధసి. ౪. సోత్తీర్య కూపాత్సుశ్రోణీ తమేవ
చకమే కిల, తయా యుతం సముద్వీక్ష్య బహోవ్యజాః కాంతకామినీః, పీవానం
శ్శశ్రులం భేజుర్నీ ధ్వాంసం యభకోవిదమ్. ౫. స ఏకోఽజవృషస్తాసాం బహ్వీనాం
రతివర్ధనః, రేమే కామగ్రహగ్రస్త ఆత్తానం నావబుద్ధ్యత. ౬. తమేవం ప్రేషత
మయా రమమాణమజాన్యయా, విలోక్య కూపసంలగ్నానామృష్యద్భస్తకర్త తత్.
౭. తం దుర్హృదం సుహృద్రూపం కామినం క్షణసౌహృదమ్, ఇంద్రియారామము
త్సృజ్య స్వామినం దుఃఖతా యయా. ౮. సచైవానుగత స్త్రైణః కృపణస్తాం
ప్రసాదితుమ్, కుర్వన్నిలిబిలాశబ్దం నాశక్నోత్పథి సంధితుమ్. ౯. తస్య తత్ర ద్విజః
కశ్చిదజాస్వామ్యచ్ఛినద్రుషా, లంబంతం నృషణం భూయస్సందధేఽర్థాయ యోగ

వృత్తిః. తదుపరమే నాభాతి చ. స్వప్నమాయాభ్యాం సహితో మనోరథ ఇవేత్యర్థః. ౪౯. ౧౦. ఏవ
మితి. మనస్సుఖం కామభోగం కదింద్రియైః కుత్సితైః పరాజ్ఞుభైరింద్రియైః. ౧౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఊనవింశే యయాతిస్సం చేష్టితం నన్వజోపమమ్, దేవయాసీం సమాశ్రాప్య విరక్తో
ముక్తిమాప్తవాన్. కించ. భుక్తభోగామజాంహాస్యన్నజవద్వృత్తిమాత్తనః, విడంబయన్ ప్రియా
మాహ నిర్వేదయితుమాత్తవాన్”. స ఇతి. కామానాచరన్ ఉపభుంజానః గాధామితిహాసమ్. ౧.
శృణోతి. మద్విధేన మత్సదృశేన ఆచరితా మనుష్ఠితామ్ మద్విధస్యాచరితం యస్యామితి వా. యస్య
గ్రామనివాసినః. కామినో మద్విధస్య ఆచరితం వనే స్థితా ధీరాః శోచంతి తస్య గాధాం శృణు. ౨.
ఆత్తానమనులక్ష్మహ — బస్త్ర ఇతి. ప్రియామనువీక్ష్యహ — అజామితి. వనే సంసారే. ప్రియం
విషయం. ౩. తస్యా ఇతి. రోధసి తటే విషాణాగ్రేణ మృదాదికముద్ధృత్య తీర్థం నిర్గమమార్గం
వృధత్త. ౪. స ఇతి. బహ్వ్య ఇతి. శర్తిష్టాప్రముఖాః కాంతం ప్రతి కామినీః కామయంత్యః ప్రథ
మార్థే ద్వితీయా. పీవానం పుష్టం శ్శశ్రులం శ్శశ్రు బహుళం రతిసమర్థమిత్యర్థః. మీధ్వాంసం. రేతస్సే
క్తారం. యభకోవిదం మైథునాభిజ్ఞం. భేజుః. ౫. స ఇతి. నావబుద్ధ్యత నాన్వబుద్ధ్యత. ౬. ౭. తమితి.
స్వామినమితి శుక్రాభిప్రాయేణాహ. — ౮. స ఇతి. ఇతిబిలాకారం బస్త్రజాతిశబ్దం. సంధితుం ప్రసాద

విత్. ౧౦. స లబ్ధవృషణస్తత్ర హ్యజయా కూపలబ్ధయా, క్రీడన్ కాలం బహు
విధం కామైర్నాద్యాపి తుష్యతి. ౧౧. తథాహం కూపలబ్ధాయా భవత్యాః ప్రేమ
యంత్రితః, ఆత్మానం నాభిజానామి మోహితస్తవ మాయయా. ౧౨. యత్ప్ర
థివ్యాం ప్రీహియవం హిరణ్యం పశవః స్త్రీయః, న దుహంతి మనః ప్రీతిం పుంసః కామ
హతస్య తే. ౧౩. న జాతుకామః కామానాముపభోగేన శామ్యతి, హవిషా కృష్ణ
వర్ణేవ భూయఏవాభివర్ధతే. ౧౪. యదా న కురుతే భావం సర్వభూతేష్వమంగళమ్,
సమవృష్టేస్తదా పుంసస్సర్వాస్సుఖినుయా దిశః. ౧౫. యా దుస్త్యజా దుర్మతిభిర్జీర్ణ
తోయా న జీర్యతే, తాం తృప్త్యాం దుఃఖనివహం శర్త్త కామో ద్రుతం త్యజేత్. ౧౬.
మాత్రా స్వస్రా దుహిత్రావానవివిక్తాసనో భవేత్, బలవానింద్రియగ్రామోవిద్వాంస
మపి కర్షతి. ౧౭. పూర్ణం వర్ష సహస్రం మే విషయాన్ సేవతోఽసకృత్, తథాపి
చానుసవనం తృప్త్యా తేషూపజాయతే. ౧౮. తస్మాదేతామహం త్యక్త్వా బ్రహ్మణ్యా
థాయ మానసమ్, నిర్ద్వంద్వోనిరహంకారశ్చరిష్యామి మృగైస్సహ. ౧౯. దృష్టం
శ్రుతమసద్బుద్ధ్యా నానుభూయేన్న సంవిశేత్, సంసృతించాత్మనాశంచతత్రవిద్వాన్
స ఆత్మదృక్. ౨౦. ఇత్యుక్త్వా నాహుషో జాయాం తదీయం పూరవే వయః, దత్వా
స్వాం జరసం తస్మాదాదదే విగతస్పృహః. ౨౧. దిశి దక్షిణపూర్వస్యాం ద్రుహ్యం
దక్షిణతో యదుమ్, ప్రతీచ్యాం తుర్వసుం చక్రే హ్యుదీచ్యామసుమిశ్వరమ్.
౨౨. భూమండలస్య సర్వస్య పూరుమర్హత్తమం విశామ్, అభిషిచ్యాగ్రజాంస్తస్య
వశే స్థాప్య యయా వనమ్. ౨౩. ఆసేవితం వర్షపూగాన్ షడ్వర్గం విషయేషు సః,

యితుం. ౯. తస్యేతి. వృషణమచ్ఛినత్. జరయా సంభోగానమర్థమకరోత్. అర్థాయ స్వపుత్ర్యాః
కామభోగాయ యోగవిత్. ఉపాయజ్ఞః జరావ్యవస్థయేన రతిశక్తిం దదావిత్కర్థః. ౧౦. సఖితి.
కూపలబ్ధయాసహ కామైః సేవ్యమానైః న తుష్యతి. ౧౧. ౧౨. నను తర్హి పునరపి బహవో
విషయాః సేవ్యంతాం. తతో మనసి ప్రీతే సతి. కామోపశాంత్యా మోహో నివర్తతేతి చేత్ర
త్రాహ—ద్వాభ్యాం. యదితి. న దుహంతి న పూరయంతి. ౧౩. నేతి. హవిషా ఘృతేన కృష్ణ
వర్ణా అగ్నిరివ. ౧౪. తర్హి కదా కేనోపాయేన జామనస్సంపూర్ణా ప్రీతిస్స్యాత్? యయా కామో
పశమః స్యాదిత్యతాహ—షడ్భిః. యదేతి. అమంగలం భావం లోకద్యేషావైషమ్యం. ౧౫. యేతి.
దుఃఖాని నితరాం వహతీతి తథా తాం. ౧౬. స్త్రీసంసిధానం తు సర్వథా త్యజ్యమిత్యహ—మాత్రేతి.
వివిక్తం. అసంకీర్ణమాసనం యస్య సః కర్షతి ఆకర్షతి. ౧౭-౧౯. నను కృష్ణాత్యాగస్య అతిదుష్క
రత్వాత్కథం బ్రహ్మణి మనస ఆధానం స్యాత్తత్రాహ—దృష్టమితి. యోనానుభూయేన్న సంవిశేన్న
చోపభుంజీత తత్ర దృష్టశ్రుతయోరనుభూనాదే. స ఆత్మదృగ్భవతి. ౨౦-౨౨. భూమండలస్యేతి.
తస్య పూరోర్వంశే స్థాపయిత్వా. ౨౩. ఆసేవితమితి. విషయేషు శబ్దాదిషు ఆసేవితం. షడ్వర్గం షడింద్రి
యసుఖం ముముచే తత్యాజ యద్వా. విషయేషు ఆసేవితం సేవాంకారిణం షడ్భామింద్రియాణాంవర్గం

క్షణేన ముముచే నీడం జాతపక్ష ఇవ ద్విజః. ౨౪. స తత్ర నిర్ముక్తసమస్తసంగ
ఆత్మానుభూత్యా విధుతత్రిలింగః, పరేఽమలే బ్రహ్మణి వాసుదేవే లేభే గతిం
భాగవతీం ప్రతీతః. ౨౫. శ్రుత్వా గాథాం దేవయానీ మేనే ప్రస్తోభమాత్మనః,
స్త్రీపుంసోస్నేహవైక్లవ్యాత్పరిహాసమివోదితమ్. ౨౬. నాసన్నివాసం సుహృదాం
ప్రపాయామివ గచ్ఛతామ్, విజ్ఞాయేశ్వరతంత్రాణాం మాయావిరచితం ప్రభోః.
౨౭. సర్వత్ర సంగముత్సృజ్య స్వప్నాపమ్యేన భార్గవీ, కృష్ణే మనస్సమావేశ్య
వ్యధునోల్లింగమాత్మనః. ౨౮. నమస్తుభ్యం భగవతే వాసుదేవాయ వేధనే, సర్వ
భూతనివాసాయ శాంతాయ బృహతే నమః. ౨౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ఏకోనవింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—పూరోర్వంశం ప్రవక్ష్యామి యత్ర జాతోఽసి భారత,
యత్ర రాజర్షయో వంశ్యా బ్రహ్మవంశ్యాశ్చ జజ్ఞిరే. ౧. జనమేజ*యోఽభవ
త్పురోః ప్రాచీన్వాంస్తత్సతస్తతః, ప్రవిరోధనమన్యురై వ తస్మాచ్ఛారుస్సుతోఽభ
వత్. ౨. తస్య సుద్యురభూత్పుత్రస్తస్మాద్భహుగతస్తతః, శర్యాతిస్తస్య సంయాతీ
రాద్రాశ్వస్తత్సతస్తనృతః. ౩. ఋతే పుస్తస్య కక్షేపుః సలేపుశ్చ కృతేపుకః,
జలేపుస్సన్నతేపుశ్చ ధర్మసత్యవ్రతేపవః. ౪. దశై తేఽప్సరసః పుత్రావనేపుశ్చావమ
స్తనృతః, ఘృతాచ్యామింద్రియాణీవ ముఖ్యస్య జగదాత్మనః. ౫. ఋతేహారంతిసా
రోఽభూత్త్రయస్తస్యాత్మజా నృప, సుమతిర్ధ*వోఽప్రతిరథః కణ్వోఽప్రతిరథాత్మజః.
౬. తస్య మేధాతిథిస్తస్మాత్ప్రస్కందాద్యా ద్విజాతయః, పుత్రోఽభూత్సుమతేరైభ్యో
దుష్యస్తస్తత్సతో మతః. ౭. దుష్యన్తో మృగయాం యాతః కణ్వాశ్రమపదం గతః,
తత్రాసీనాం స్వప్రభయా మండయంతీం రమామివ. ౮. విలోక్య ముముహే సద్యో
ముముచే ఉపైక్షతేత్యర్థః. ౨౪. స ఇతి. విధుతం నిరస్తం త్రిగుణాత్తకం లింగం యేన. ప్రతీతః.
ప్రఖ్యాతః. ౨౫. శ్రుత్వేతి. ప్రస్తోభమేవాహ—పరిహాసమివేతి. యద్వా—ప్రస్తోభం నివృత్తి
మార్గే ప్రోత్సాహనం మేనే. ౨౬-౨౮. కథం సమావేశ్యేత్యత ఆహ—నమ ఇతి. నమనాదిభిః సమా
వేశ్యేత్యర్థః. శ్రీశుకో వా నమస్కరోతి. ౨౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “వింశే పితృప్రసాదాప్తరాజాసనమహోన్నతేః. పూరోర్వంశే తు దాప్యంతే భరత
స్యేర్యతే యశః.” ౧-౨. తస్యేతి. తత్సతః సంయాతేః సుతః. ౩. ఋతేపురితి. ధర్మేపుశ్చ సత్యేపుశ్చ
వ్రతేపుశ్చ ధర్మసత్యవ్రతేపవః. ౪. దశేతి. వనేపుశ్చావమః స్తనృతః. ఏవం దశై తే ఋతేపుప్రముఖా
స్తస్య రాద్రాశ్వస్య ఘృతాచ్యామప్సరసి పుత్రా జాతాః. అప్సరస ఇతి సప్తమ్యర్థే షష్ఠీ వశవర్తిత్వే
దృష్టాంతః. జగదాత్మనః. జగతః ఆత్మభూతస్య ముఖ్యస్య ప్రాణస్య. ఇంద్రియాణీవ. ౫-౭.
దుష్యంతస్య శకుంతలాయాం భరతః పుత్రోఽభవదితి కథాద్వారేణాహ—పంచదశభిః. దుష్యంత
ఇతి. తదాశ్రమపదం మండయంతీం భూషయంతీం. ౮. విలోక్యేతి. స్త్రీయం విలోక్య ముముహే

దేవ మాయామివ స్త్రియమ్, జగము తాం వగారోహం భటైః కతిపమైర్వృతః.౯.
తద్దర్శనప్రముదితస్సన్నివృత్తపరిశ్రమః, పప్రచ్ఛ కామసంతప్తః ప్రహసన్ శ్లక్ష్యయా
గిరా. ౧౦. దుష్యంత ఉవాచః—కా త్వం కమలగర్భాభే కస్యాసి హృదయంగమే,
కిం వా చికిర్షితం త్వత్రభవత్యా విజనే వనే. ౧౧. వ్యక్తం రాజన్యతనయాం
వేద్యహం త్వాం సుమధ్యమే, న హి చేతః పారవాణామధర్తే రమతే క్వచిత్.
౧౨. శకుంతలోవాచః—విశ్వామిత్రాత్తజేవాహం త్యక్తా మేనకయా వనే,
వేదైతద్భగవాన్ కణ్వోవీర కిం కరవామ తే. ౧౩. ఆస్యతామరవిందాక్ష గృహ్యతా
మర్హణం చ నః, భుజ్యతాం సంతి నీవారా ఉష్యతాం యది రోచతే. ౧౪. దుష్యంత
ఉవాచః—ఉపపన్నమిదం సుభుజాతాయాః కుశికాస్వయే, స్వయం హి వృణతే
రాజ్ఞాం కన్యకాస్సదృశం వరమ్. ౧౫. ఓమిత్యుక్తే యథాధర్మముపయేమే శకుం
తలాం, గాంధర్వవిధినా రాజా దేశకాలవిధానవిత్. ౧౬. అమోఘ వీర్యో రాజ
ర్షిర్నహిష్యాం వీర్యమాదధే, శ్వోభూతే స్వపురం యాతః కాలేనాసూత సా
సుతమ్. ౧౭. కణ్వః కుమారస్య వనే చక్రే సముచితాః క్రియాః, బద్ధ్వా మృగేం
ద్రాక్ష తరసా క్రీడతిస్త సబాలకః. ౧౮. తం దురత్యయవిక్రాంతమాదాయ ప్రమ
దోత్తమా, హరేరంశాంశసంభూతం భర్తురంతికమాగమత్. ౧౯. యదా న జగృ
హే రాజా భార్యాపుత్రావనిందితౌ, శృణ్వతాం సర్వభూతానాం ధేవాగాహశరీ
రిణీ. ౨౦. మాతా భస్త్రా పితుః పుత్రో యేన జాతస్సనపన సః, భరస్వ పుత్రం
దుష్యంత మానసమంస్థాశ్శకుంతలామ్. ౨౧ రేతోధాః పితరం పుత్రోనయత్యేవ య
మక్షయాత్, త్వం చాస్య ధాతా గర్భస్య సత్యమాహ శకుంతలా. ౨౨. భరస్వ పు

అముహ్యత. ౯. తదితి. తస్యాః దర్శనేన ప్రముదితః ఆతపివ. సన్నివృత్తః పరిశ్రమో యస్య.
౧౦. ౧౧. వ్యక్తమితి. పారవాణాం చేతో న హ్యధర్తే రమతే. అతో మచ్ఛేతసః త్వయి రమణా
దేవ అహం త్వాం రాజన్యతనయా పేద్మి. ౧౨. విశ్వామిత్రేతి. విశ్వామిత్రస్యాత్తజాహం మేన
కాయాం జాతా తయా చ స్వర్గం గచ్ఛంత్యాత్ర వనే త్యక్తా. అతో రాజన్యకన్యైవాహమిత్యర్థః.
౧౩. ౧౪. కిం కరవామేత్యాదివాక్యాత్ తదభిప్రాయం జ్ఞాత్వాహ. — ఉపపన్నమితి. ౧౫. ఓమితి.
గాంధర్వవిధినా మిథస్సమయపూర్వకేణ. ౧౬—౧౮. శమితి. దురత్యయం విక్రాంతం విక్రమః
యస్య. ౧౯. ౨౦. మాతేతి. భస్త్రా చర్మపాత్రం. తద్వత్ మాతా ఆధారమాత్రం పితుశేవ
పుత్రః. తత్ర హేతుః యేనేతి. శ్రు. “ఆత్మా వైపుత్రనామసీ”తి శ్రుతేః పుత్రం. భరస్వ
పుషాణ. అనేన భరతనామ నిరుక్తం. ౨౧. కించ. రేతోధా ఇతి. రేతోధాః రేతస్సేక్తా వంశకృత్
పుత్రః యమక్షయాత్ నిరయాత్. పితరం నయతి తారయతి. తథా చ స్మృతిః. శ్లో. “పున్నా మ్నా
నరకాద్యస్తాత్పితరం త్రాయతే సుతః, తస్మాత్పుత్ర ఇతి ప్రాక్తః స్వయమేవ స్వయం భువ”తి. రేతోధాః
పుత్రం నయతి నరదేవేతి పాఠాంతరే మాతాపిత్రోః పుత్రం ప్రతి వివాదే యమక్షయాత్ ధర్మని

త్రం భరతం వాసుదేవాంశసంభవమ్, బ్రహ్మణ్యం సత్యసంధం చ గుణజ్ఞం కీర్తివర్ధ
నమ్. ౨౩. మహాత్సాహం స్థూలలక్షం కృతజ్ఞం వృద్ధసేవకమ్, అశరీరవచశ్శ్రుత్వా
స్వీచకార తదాత్మజమ్. ౨౪. పితర్యుపరతే సోఽపి చక్రవర్తీ మహాయశాః,
మహిమా గీయతే యస్య హరేరంశభునో భువి. ౨౫. చక్రం దక్షిణమాస్తేఽస్య
పద్మకోశశ్చ పాదయోః, ఈజే మహాభిషేకేణ సోఽభిషిక్తోఽధిరాడ్విభుః. ౨౬. పంచ
పంచాశతామేధ్యైర్గంగాయామనువాజిభిః, దీర్ఘతపసం పురోధాయ యమునా
యామను ప్రభుః. ౨౭. అష్టసప్తతిమేధ్యాశ్వాన్ బబంధప్రదదద్వసు. ౨౮. భర
తస్య హి దౌష్యంతేరగ్నిస్సాచీగుణేచితః, సహస్రం ద్వంద్వశో యస్తిన్ బ్రాహ్మ
ణాగా విభేజిరే. ౨౯. త్రయస్త్రింశచ్ఛతం హ్యశ్వాన్ బద్ధ్వా విస్తాపయన్నృపాన్,
దౌష్యంతిరత్యగాంతాయాం దేవానాం గురుమాయయా. ౩౦. మృగాన్ శుక్ల
దతః కృష్ణాన్ హిరణ్యేన సమావృతాన్, అదాత్కర్తృణి మమ్కారే నియుతాని
చతుర్దశ. ౩౧. భరతస్య మహాత్కర్తృ న పూర్వే నాపరే నృపాః, నైవాపురైర్నవ
ప్రాప్స్యంతి బాహుభ్యాం త్రిదివం యథా. ౩౨. కిరాతహలూణాన్ యవనా

ర్ణేతుః యమస్య సభాయాస్సకాశాత్. రేతోధాః రేతస్సేక్తా పితైవ ధర్మేణ విజిత్య పుత్రం నయతి
న తు మాతేత్యర్థః. ౨౨. ౨౩. మహాత్సాహమితి. తతశ్చ భార్యాపుత్రే స్వీకృతవానితి జ్ఞేయం. ౨౪.
పితరీతి. చక్రవర్తీ బభూవేతి శేషః. తస్య మహిమా గీయతే. శ్రు. “తదప్యేతే శ్లోకా అభిగీతా”
ఇత్యాదిబహ్వాచశ్రుత్యా. హరేరంశభువః అంశజ్ఞాతస్య. ౨౫. తత్ర లింగమాహ—చక్రమితి. ౨౬.
పంచేతి. గంగాయామను అనులోమం. పంచపంచాశతావాజిభిరీజే. పురోధాయ పురోహితం కృత్వా.
యమునాయామను యమునాయాశ్చానులోమం. ౨౭. అష్టేతి. అష్టాధికసప్తతిమేధ్యానశ్వాన్ బబంధ
కిం కుర్వన్? వసు ధనం ప్రకర్షేణ దదత్. ౨౮. భరతస్యేతి. సాచీగుణే ప్రకృష్టగుణవతి దేశే అగ్నిశ్చ
తోఽభూత్. యస్తిన్నగ్నిచయనే దేశే వా. సహస్రం బ్రాహ్మణాః భరతేన భూరిదానేన చత్తాః గాః
ద్వంద్వశః ప్రత్యేకం ద్వంద్వం విభేజిరే విభజ్య జగృహుః చతురశీత్యధికైః త్రయోదశసహస్రైరేకం
ద్వంద్వం భవతి. తథాపి. శ్రు. “హిరణ్యేన పరివృతాన్ కృష్ణాన్ శుక్లదతో మృగాన్ మమ్కారే
భరతో దదాచ్ఛతం ద్వంద్వాని సప్త”చేతి శ్రుత్యుక్తాని సప్తాధికశతం ద్వంద్వాని శ్రీశుకేనోత్తర
శ్లోకే చతుర్దశలక్షం తేన సంగృహీతాని. అదాత్కర్తృణి మమ్కారే నియుతాని చతుర్దశేతి. ఏవం
చతుర్దశలక్షాణాం సప్తాధికశతభాగో ద్వంద్వమిత్యుక్తం భవతి. ఇయం చ ద్వంద్వసంఖ్యా శ్లోకేన సం
గృహ్యతే. శ్లో. చతుర్దశానాం లక్షాణాం సప్తాధికశతాంశకః, ద్వంద్వం చతుర్దశీత్యగ్రసహస్రాణి
త్రయోదశేతి. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. అత్రోదాహృతశ్రుతిప్రతిపాదితసంఖ్యాయాశ్శుకోక్తేర్ద్వా
దశాధిక్యం వర్తత ఇతి. మంతవ్యం. ౨౯. త్రయస్త్రింశదితి. దేవానామపి మాయాం వైభవం ఆత్య
గాత్ ఆత్యశేత. యతః గురుం పూజ్యం హరిం ఆయయా ప్రాప్తః. తదంశసంభవత్వాత్. మాయవత్తర
ఇతి పారే హ్రస్వం. శ్రుత్యనుసారేణ మాయావతాం శ్రేష్ఠః హరిరేవాసావిత్యర్థః. ౩౦. మృగానితి.
మృగాన్ మృగజాతీయాన్ శ్రేష్ఠగజాన్ భద్రమంద్రమృగాదయో గజజాతిభేదాః మమ్కార ఇత్య

నాంధ్రా వంగా శకా కమా, అబ్రహ్మణ్యాన్న ప్రాంశ్చహా మ్లేచ్ఛాఞ్చ దిగ్వి
జయే బలాత్. 33. జిత్వా పురాసురాదేవా యే రసాకాంసి భేజిరే, దేవస్త్రియో
రసాంసీతాః ప్రాణిభిః పునరాహరత్. 34. సర్వాన్కామా దుదుహతుః ప్రజానాం
తస్య రోదసీ, సమాస్త్రిణవసాహస్రీర్దిక్షు చక్రమనద్దయత్. 35. స సమాట్
లోకపాలానామైశ్వర్యమధిరాట్ఙ్గియమ్, చక్రం జాయాన్సుతాః ప్రాణా
న్ప్రేక్షేత్పుపరరామ హ. 36. తస్యాసన్నప్తవైదరభ్యః పత్నీస్త్రీస్ససంమతాః,
జఘ్నుస్త్యాగభయాత్పుత్రాన్నానురూపా ఇతీరితే. 37. తస్యైవం వితథే వంశే
తదర్థం యజతస్సుతమ్, మరుత్ స్తోమేన మరుతో భరద్వాజముపాదదుః 38.
అంతర్వత్సాన్ భ్రాతృపత్నీన్ మైథునాయ బృహస్పతిః, ప్రవృత్తో వారితో
గర్భం శప్త్యా వీర్యమపాస్పజత్. 39. తం త్యక్తుకామాం మమతాం భర్తుస్త్యాగ
విశంకితామ్, నామనిర్వచనం తస్య శ్లోకమేతం సురా జగుః. 40. మూఢే భరద్వా

స్య శ్రుతిపదస్య వ్యాఖ్యానం కర్తవ్యం కస్మింశ్చిత్కర్తవ్యశేష. కేదిత్తు మహారే తీర్థ ఇతి వ్యాచ
క్షతే. 30—33. జిత్వేతి. పురా దేవా జిత్వా యే అసురాః రసాకాంసి రసాతలాది
స్థానాని భేజిరే తైః ప్రాణిభిర్బలిభిః దేవస్త్రియో రసాతలం సీతాస్సతీః పునరాహరత్. ప్రాణిభిరన్వైర్త
సుప్యాదిభిస్సహ సీతా ఇతి వా. పణిభిరితి పాతే పణయః అసురాః త్రస్త్రితాః సతీః. యద్వా పణయో
దూతాః తైః దూతాః ప్రస్తాప్యాహరతిత్యర్థః. 34. సర్వాసతి. త్రిణవసాహస్రీః సమాః సప్తవిం
శతసహస్రసంవత్సరాః. చక్రం సేనాం ఆజ్ఞాం వా. 35. తస్య వైరాగ్యేణ మోక్షప్రదారమాహ-
సఇతి. మృషేతి విచార్యేతి శేషః. 36. తస్యేతి. నానురూపాః మత్సవృతా న భవంతీతి భర్తా
ఈతి సతి. వ్యభిచారశంకయా అస్తాః త్యక్త్యతీ భయాత్పుత్రాః జఘ్నుః. పునః పునః పుత్రా
ణాం దర్శనే. వైసాదృశ్యానుసంధానేన. త్యజేత్. నాన్యభేత్యాశయం హతపత్యః. 37. తస్యేతి.
వితథే వ్యర్థే సతి. తదర్థం పుత్రార్థం. మరుత్ స్తోమేన యోగేన. యజతస్తస్య. ప్రసన్నాస్సంతో
మరుతః భరద్వాజం నామ పుత్రముపాదదుః సమర్పయామాసుః. 38. మరుతాం భరద్వాజాగమ
ప్రకారం దర్శయన్నాహ—చతుర్థిః. అంతర్వత్సాన్ గర్భిణ్యాన్. భ్రాతురుచభ్యస్య పత్నీన్
మమతాయాం, చౌర్యేణ మైథునాయ కదాచిత్ ప్రవృత్తో బృహస్పతిః. తదా ద్వితీయగర్భస్యావ
కాశాభావాదాక్రోశపూర్వకం గర్భస్థేన వారితః. తతః త్రుప్తో బృహస్పతిః. అంధో భవతి తం
గర్భం శప్త్యా బలాద్విర్యం న్యషించత్. తతో బృహస్పలేశ్శాపాత్. గర్భస్థో దీర్ఘతమాః అంధో
బభూవ. తేన చ. తద్విర్యం పాణ్డిప్రహరేణ యోనేర్బహిః సింహితం భూమా పవిత్రం. సద్య ఏవ
కుమారోఽభవత్. 39. తమితి. తం పరవీర్యజం భర్తుస్త్యాగద్విశంకితాం సతీం త్యక్తుకామాం మమతాం
ప్రతి. సురాః. ఏతం బృహస్పతేర్తమతాయాశ్చ వివాదరూపం క్లంకం జగుః. కిమర్థం జగురత ఆహ-
తస్య నామ నిరుచ్యతే యేన తం. తన్నామనిర్వచనేనైవ భర్తుస్త్యాగశంకామపాకర్తుమిత్యర్థః. 40.
మూఢ ఇతి. తత్ర పుత్రం త్యక్త్వా యాంతీం మమతాం బృహస్పతిరాహ—హే మూఢే ఇమం
పుత్రం భర పుషాణ భర్తుర్భిషీతి చత్తత్రాహ—ద్వాజం ఏకస్య క్షేత్రే ఆన్యస్య బిజాదిత్యేషం

జమిమం భరద్వాజం బృహస్పతే, యాతౌ యదుక్త్వా పితరౌ భరద్వాజస్తతస్త్వ
యమ్. ౪౧. చోద్యమానాసురై రేవం మత్వా వితథమాత్తజమ్, వ్యసృజన్తరుతో
బిభ్రౌ దత్తోఽయం వితథేఽన్వయే. ౪౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—వితథస్య సుతాన్తనోర్బృహక్షత్రోజయస్తథా, మహా
వీర్యోనరోగర్హస్సంకృతిస్తు నరాత్తజః. ౧. గురుశ్చ రంతి దేవశ్చ సంకృతేః పాండునందన,
రంతి దేవస్య హి యశ ఇహాముత్ర చ గీయతే. ౨. వియద్విత్తస్య దదతో లబ్ధం
లబ్ధం బుభుక్షతః, నిష్కించనస్య ధీరస్య సకుటుంబస్య సీదతః. ౩. వ్యతీయురష్టచ
త్వారింశదహాన్యపిబతః కిల, ఘృతపాయససంయావం తోయం ప్రాతరుపస్థితమ్. ౪.
కృచ్ఛప్రాప్తకుటుంబస్య తు తృడాభ్యం జాతవేషధోః, అతిథిః బ్రాహ్మణః కాలే
భోక్తుకామస్య చాగమత్. ౫. తస్మై సంవ్యభజతోఽన్నమాదృత్య శ్రద్ధయాన్వితః,
హరిం సర్వత్ర సుపశ్యన్ భుక్త్వా స ప్రయయా ద్విజః. ౬. అథానోభో భోక్తుకామస్య

ద్వాభ్యాం జాతం అతస్తస్యాప్యయం పుత్ర ఇతి న తస్మాత్ భయశంకేత్యర్థః. ఏవముక్తా సతీ తం
ప్రత్యాహ—హే బృహస్పతే త్వమిమం భర యతః ద్వాజం. ద్వాభ్యామావాభ్యామన్వాచయతో
జాతం అతో నాహమేకాకినీ భరామిత్యర్థః. యద్యస్తాదేవముక్త్వా పితరౌ మమతాబృహస్పతీ.
వివదమావౌ పుత్రం పరిత్యజ్య యాతౌ తతో హేతోరయం భరద్వాజ ఇతి. పాతాంతరే యస్య
పుత్రస్య త్యాగాద్దుఃఖాత్ యాతావిత్యర్థః. ౪౧. చోద్యమానేతి. వితథం వ్యభిచారసంభవత్వాత్
తమాత్తజం వితథం నిరర్థకం మత్వా. మమతా. వ్యసృజత్ తత్యాజ. మత్వాదితరమితి. పాతాంతరే
ఆదితరం ప్రథమజం. భర్తృవీర్యాజ్ఞాతమేవ ముఖ్యమాత్తజం మత్వా. బృహస్పతేర్జ్ఞాతం తత్యాజేత్యర్థః.
ఏవం తయా త్యక్తం మరుతః అభిభ్రౌ అభిభరుః. తదేవం మరుద్భిః ప్రాప్తోఽయం భరతస్యాన్వయే
వితథే సతి. దత్తః. ౪౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, వింశతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకవింశే తు దౌష్యంతేసుతస్యాన్వయ ఉచ్యతే, రంతి దేవాజమిథాదేర్యత్ర కీర్తిః
ప్రతన్యతే. యద్వా—ఏకవింశే భరద్వాజపుత్రమన్యుసుతాన్వయః, వర్ణ్యతే రంతిదేవాజమిథాద్వా
యత్ర వంశినిః. భరతస్యాన్వయే వితథే సతి తద్దత్తత్వాద్వితథసంజ్ఞో భరద్వాజః స చ బ్రాహ్మణోఽపి
భరతస్య దత్తపుత్రో జాత ఇతి తద్వంశోఽనుక్రమ్యతే. వితథస్యేతి. వితథస్య సుతో మన్యుః తస్మాత్
బృహత్ క్షత్రజయమహావీర్యనరగర్హః పంచపుత్రాః బభూవుః. ౧. ౨. వియదితి. వియద్వి
త్తస్య. వియతో గగనాదివోద్యమం వినా దైవాదుపస్థితమేవ విత్తం. భోగ్యం యస్య. యద్వా.
వియద్వ్యయం ప్రాప్నుషతీ విత్తం యస్య. తదేవాహ—బుభుక్షతోఽపి సతో లబ్ధం దదతః. తత్ప్రపంచ
యతి—నిష్కించనస్యేత్యాదిసార్థైః పంచదశభిః. ౩. వ్యతీయురితి. అపిబతో జలపానమవ్యకుర్వతః
ఘృతాదిత్రయాణాం ద్వంద్వైర్వక్యం తోయం చ. ౪. ౫. ౬. అథేతి. అథానోభో వృషలోఽతిథిరాగమత్.

విభక్తస్య మహీపతేః, విభక్తం వ్యభజత్తస్మై వృషలాయ హరిం స్తరణ్. 2. యాతే శూద్రే తమన్యోఽగాదతిథిశ్శ్వభిరావృతః, రాజన్తే దీయతామన్నం సగణాయ బుభుక్షతే. ౩. స ఆతిథ్యావశిష్టం యద్బహుమానపురస్సరమ్, తస్య దత్వా నమశ్చ క్రేశ్వభ్యశ్శ్వపతయే విభుః. ౪. పానీయమాత్రముచ్ఛేషం తచ్చైకపరితర్పణమ్, పాస్యతః పుల్కసోఽభ్యాగాదపోదేహ్యాశుభాయ మే. ౧౦. తస్యాతికరుణాం వాచం నిశమ్య విపులశ్రవాః, కృపయా భృశసంతప్త ఇదమాపామృతం వచః. ౧౧. న కామయేఽహం గతిమిశ్వరాణామష్టధియుక్తామపునర్భవం చ, ఆర్తిం ప్రపద్యేఽఖిల దేహభాజామంతస్థితో యేన భవంత్యదుఃఖాః. ౧౨. ఊత్ప్రదృష్టమోగాత్రపరి భ్రమశ్చ దైన్యం క్షమశ్శోకవిషాదమోహః, సర్వే నివృత్తాః కృపణస్య జంతోర్జిజీవి షోర్జీవజలార్పణాన్తే. ౧౩. ఇతి ప్రభాష్య పానీయం మ్రియమాణః పిపాసయా, పుల్కసాయాదదాద్ధీరో నిస్సర్గకరుణో నృపః. ౧౪. తస్య త్రిభువనాధీశాః ఫలదాః ఫలమిచ్ఛతామ్, ఆత్మానం దర్శయాంచత్రుత్తాయావిష్ణువినిర్మతాః. ౧౫. స వై తేభ్యో నమస్కృత్య నిస్సంగో విగతస్పృహః, వాసుదేవే భగవతి భక్త్యా చక్రే మనః పరమ్. ౧౬. ఈశ్వరాలంబనం చిత్తం కుర్వతోఽనన్యరాధసః, మాయా గుణమయీన్ రాజన్ స్వప్నవత్ప్రత్యలీయత. ౧౭. తత్ప్రసంగానుభావేన రంతి దేవానువర్తినః, అభవన్ యోగినస్సర్వే నారాయణపరాయణాః. ౧౮. గర్గాచ్చిని స్తతో గార్గ్యః క్షత్రాద్బ్రాహ్మమవర్తత, ఉరుక్షు యో మహావీర్యాద్యస్య త్రయ్యారుణిః కవిః. ౧౯. పుష్కరారుణిరత్యత్ర యే బ్రాహ్మణగతిం గతాః, బృహత్ క్షత్రా

విభక్తస్య కుటుంబార్థమన్నాదికం విభక్తవతః. 2. యాత ఇతి. సగణాయ స్వయూధసహితాయ. ౩. రా. పానీయమాత్రమితి. ఉచ్ఛేషం ఉర్వరితం ఏకమేవ తర్పయతీతి తథా. ౧౦. ౧౧. పరదుఃఖా సహిష్ణుతయా సర్వేషాం దుఃఖం స్వయం భోక్తుమాశాస్తే. నేని. అప్రధియుక్తా అణిమాద్యప్తైశ్వర్య సమృద్ధియుక్తాం గతిమపి మోక్షమపి చాహం. న కామయే. తస్మిన్ గతి కామయసే? తదాహ—అఖిల దేహభాజామార్తిం దుఃఖం తత్తదోక్తకృపాపేణాంతస్థితస్సన్నహం ప్రపద్యే ప్రాప్నుయామిత్యేవం కామయే యేన తత్తద్దుఃఖభోక్త్ర మయా హేతుభూతేన సర్వే అదుఃఖాః భవంతి. ౧౨. నను దుఃఖం కిమితి ప్రార్థయసే? పరదుఃఖనివృత్త్యేన మమ సర్వదుఃఖనివృత్తిరీత్యాహ—క్షుత్ప్రడితి. కృపణస్య జంతోర్జీవనహేతోః జలస్యార్పణాన్తే సర్వే క్షుత్ప్రదాదయో నివృత్తాః. ౧౩. ఇతీతి. ఇత్యేవం ప్రభాష్య. ౧౪. తస్యేతి. త్రిభువనాధీశాః బ్రహ్మదయః. మాయాః తదీయః సర్వపరిక్షార్థం ప్రథమం మాయయా వృషలాదిరూపేణ ప్రతీతాస్సంత ఇత్యర్థః. ౧౫. సఇతి. పరం కేవలం వాసుదేవే. భక్త్యా మనశ్చక్రే న తు తాన్ కిమపి యాచితవాన్. ౧౬. ఈశ్వరేతి. అనన్యరాధసః ఈశ్వరా తిరిక్తఫలాంతరానపేక్షస్య. ప్రత్యలీయత ఆత్మస్వేవ కీనా బభూవ. ౧౭. ౧౮. మమ్యసుతస్య నరస్య వంశముక్త్యా తత్సుతస్యైవ గర్గస్య వంశమాహ.—గర్గాదితి. మహావీర్యస్య వంశమాహ.—మహా వీర్యాదురుక్షయః. తస్య త్రయ్యారుణిః కవిః పుష్కరారుణిశ్చేతి త్రయః పుత్రాః. ౧౯. పుష్కరారు

త్రాత్సుహోత్రోఽస్తాధస్తీ యద్ధస్తీనాపురం. ౨౦. అజమిథో ద్విమిథశ్చ పురుమి
థశ్చ హస్తీనః, అజమిథస్య వంశ్యాస్సృజ్యః ప్రియమేధాదయో ద్విజాః. ౨౧. అజ
మిథాద్భుహదిషుస్తస్య పుత్రో బృహద్ధనుః, బృహత్కాయస్తతస్తస్య పుత్ర ఆసీ
జ్జయద్రథః. ౨౨. తత్సుతో విశ్వజిత్తస్య సేనజిత్సమజాయత, రుచిరాశ్వో దృఢ
హనుః కాశ్యో వత్సశ్చ తత్సుతాః. ౨౩. రుచిరాశ్వసుతః ప్రాజ్ఞః పృథుసేనస్తదా
త్తజః, పారస్య తనయోనీపస్తస్య పుత్రశతం త్వభూత్. ౨౪ సకృత్వాన్యం శుకకన్యా
యాం బ్రహ్మదత్తమజీజనత్, యోగీశో గవి భార్యాయాం విష్వక్సేనమథాత్సు
తమ్. ౨౫. జైగిషవ్యోపదేశేన యోగతంత్రం చకార హ, ఉదక్సేనస్తతస్తస్తాద్భ
లాదో భార్వాదీషవాః. ౨౬. యమినరో ద్విమిథస్య కృతిమాంస్తత్సుతస్తతః,
నామ్నా సత్యధృతిస్తస్తాద్ధృఢనేమిస్సుపార్శ్వకృత్. ౨౭. సుపార్శ్వాత్సుమతి
స్తస్య పుత్రస్సన్నతిమాంస్తతః, కృతీ హిరణ్యనాభాద్యో యోగం ప్రాప్య జగౌస్త
షట్. ౨౮. సంహితాః ప్రాచ్యసామ్నా వై తస్యాప్యగ్రాయుధస్సుతః, తస్య
క్షేమ్యస్సువీరోఽథ సువీరస్య పురంజయః. ౨౯. తతో బహురథో నామ పురు
మిథో ప్రజోఽభవత్, నళిన్యామజమిథస్య నీలశ్శాంతిస్తు తత్సుతః, శాంతేస్సుశాం
తిస్తత్సుతః పురుజోఽర్కస్తతోఽభవత్. ౩౦ భర్త్యాశ్వస్తత్సుతస్తస్య పంచాసన్తు

ణిరితి. తే కథంభూతాః యే అత్ర క్షత్రవంశే బ్రాహ్మణగతిం బ్రాహ్మణతాం గతాః మన్యుపుత్రాణాం పంచా
నాం జ్యేష్ఠస్య వంశమాహ—బృహత్క్షత్రాత్ సుహోత్రః. అస్తాత్ హస్తీ. యత్ యేన హస్తీనా
పురం కృతమిత్యర్థః. ౨౦. అజమిథ ఇతి. అజమిథాదయస్త్రయో హస్తీనః పుత్రాః. ౨౧. అజమి
థాదేవాన్యః పుత్రో బృహదిషుర్నామాభవత్. ౨౨. ౨౩. రుచిరాశ్వేతి. పారస్య తనయో నీపః
నీపస్య పుత్రశతం. ౨౪. సఇతి. సఏవ కృత్వీసంజ్ఞాయాం శుకకన్యాయాం బ్రహ్మదత్తం జన
యామాస తదుక్తం హరివంశాదిషు. శ్లో. “పరాశరకులత్పన్నశ్శుకో నామ మహాయశాః, వ్యాసాద
రణ్యాం సంభూతో విధూమోఽగ్నిరివ జ్వలత్. స తస్యాం పితృకన్యాయాం విరిణ్యాం జనయిష్యతి,
కృష్ణం గౌరప్రభం శంభుం తథా భూశ్రుతం జయం. కన్యాం కీర్తిమతీం కృత్వీం యోగినీం యోగ
మాతరం. బ్రహ్మదత్తస్య జననీం మహిషీమణుకస్య” చేతి. యద్యపి శుకః జాతమాత్ర ఏవ విముక్త
సంగో నిర్గతః తథాపి విరహాతురం వ్యాసమనుధావంతం దృష్ట్వా. ఛాయాశుకం నిర్తాయ గతవాత్
తదభిప్రాయేణైవాయం గార్హస్థ్యాదివ్యవహార ఇత్యవిరోధః. స చ బ్రహ్మదత్తో యోగీ గవి వాచి సర
స్వత్యాం. ౨౫. జైగిషవ్యేతి. స ఏవ యోగతంత్రం చకార, భార్వాదీషవాః బృహదిషోర్వంశ్యా ఇమే
ఇషేః దీర్ఘత్వమార్షం. ౨౬. యమినర ఇతి. సుపార్శ్వకృత్ సుపార్శ్వస్య పితా. ౨౭. సుపార్శ్వా
దితి. ప్రాచ్యసామ్నాం. షట్, సంహితాః. జగౌ విభజ్యాధ్యాపితవాత్. ౨౮. ౨౯. తత ఇతి.
అజమిథస్య వంశ్యాః ప్రియమేధాదయః కేచిద్బ్రాహ్మణా బభూవుః. బృహదిషుప్రభృతయః క్షత్రి
యాశ్చేతి. పంచద్వయముక్తం. తస్యైవ. పంచాంతరమాహ—నళిన్యామితి యావత్సమాప్తి. ౩౦.

ద్వలాదయః, యవీనరో బృహదిషుః కాంపిల్యస్సంజయస్సుతాః. 30. భర్త్యాశ్వః
ప్రాహ పుత్రా మే పంచానాం రక్షణాయ హి, విషయాణామలమిమ ఇతి పాంచాల
సంజ్ఞికాః. 31. ముద్గలాద్భ్రష్టానిర్వృత్తం గోత్రం మాద్గల్యసంజ్ఞితం. 32. మిథు
నం ముద్గలాద్భ్రష్టాద్విదో దాసః పుమానభూత్, అహల్యా కన్యకా యస్యాం
శతానందస్తు గౌతమాత్. 33. తస్య సత్యధృతిః పుత్రో ధనుర్వేదవిశారదః, శర
ద్వాంస్తత్పుత్రో యస్తాదూర్వశీదర్శనాత్కిల. 34. శరస్తంబేఽపతద్రేతో మిథునం
తదభూచ్ఛుభం, తద్దృష్ట్వా కృపయాఽగృహ్యోచ్ఛంతసుర్మగయాం చర. 35.
కృపః కుమారః కన్యా చ ద్రోణపత్న్యభవత్కృపీ. 36.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, నవమస్కంధే, ఏకవింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—మిత్రాయుశ్చ దివో దాసాచ్ఛ్వచనస్తత్పుత్రో నృప,
సుదానస్సహదేవోఽథ సోమకో జంతుజన్తకృత్. 1. తస్య పుత్రశతం తేమాం యవీ
యాన్ పృషదస్తతః, ద్రుపదో ద్రౌపదీ తస్య ధృష్టద్నుష్ఠాదయస్సుతాః, ధృష్ట
ద్యుష్ఠాద్దృష్టకేతుర్భార్యాః పాంచాలకా ఇమే. 2. యోఽజమీధస్యతో హ్యస్య
త్వృక్షస్సంవరణస్తతః. 3. పరీక్షితుధనుర్జహ్నుర్నిషధశ్చ కురోస్సుతాః, సుహో
త్రోఽభూత్సుధనుషశ్చ్యవనస్తత్పుతః కృతీ 4. వసుస్తస్యోఽరిచరో బృహద్రథము
ఖాస్తతః, కుసుభమతస్యప్రత్యగ్రచేదిషాద్యాశ్చ చేదిషాః. 5. బృహద్రథాత్కు
శాగ్రోఽభూచ్ఛుభస్తస్య చాత్తజః, జజ్ఞే సత్యహితోఽవత్యం పుష్పహంస్తత్పుత్రో
జహుః. 6. అన్యస్యామపి భార్యాయాం శకలే ద్వే బృహద్రథాత్, తే మాత్రా
బహిరుత్సృష్టే జరయా చాభిసంధితే. 7. క్రీడంత్యా జీవజీవేతి జరాసంధస్తతోఽ
భవత్, తతశ్చ సహదేవోఽభూత్సోమాదిర్యచ్ఛృతశ్రవాః. 8. పరీక్షిదనవతోఽ

భర్త్యాశ్వ ఇతి, ముద్గల ఏకః యవీనరాదయశ్చత్వారః ఇత్యేవం ముచ. 30.—33. మిథునమితి.
భార్త్యాత్ భార్త్యాశ్వపుత్రాత్ మిథునం నాభూత్ తదేవాహ—మిథో దాసః పుమాన్ అహల్యా చ
కన్యకేతి. 34. 35. 36.

ఇతి భావార్థదీపికామాం, ఏకవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వావింశే శు దివో దాసవంశముత్త్వాగ వర్జితాః, ఋషభాశే జరాసంధపార్థదుర్యో
ధనాదయః. యద్వా. దివోదాసాత్తు పాంచాలపంశో ద్వావింశ ఉచ్యతే. మంశాంశరాదాజమీధస్తేద్య
మాగధకౌరవాః. 1. తస్యేతి. తస్య సోమకన్య పుత్రాణాం శతం బభూవ తేమాం బాతుః శ్యేష్ఠః.
యవీయాన్ పృషదః. 2. అజమీధస్య పంశాంతరమాస—య ఇతి. .తతః సంవరణాత్కురుః. 3.
4. వసురితి. తస్య కృతినః ఉపరిచరో వసుః తతః వసోః బృహద్రథో ముఖం అరిర్యేమాం. తాశే
వాహ—కుసుంభేతి. 5. బృహద్రథాదితి. తత్పుతః పుష్పహన్. 6. జజ్ఞే సత్యవత్యం సత్యహిత ఇతి యోజ్యం.
7. అన్యస్యామితి. జరయా రాక్షస్యా. 8. క్రీడంత్యేతి. యత్ యస్తాత్ సోమాపే కుశక్రవా.

భూత్సురథో నామ జాహ్నువః, తతో విమూరథ స్తస్మాత్సార్వభౌమస్తతోఽభవత్.
 ౯. జయత్యేన స్తత్తనయో రథికోఽతోఽయుతాయుషః, తతశ్చ క్రోధన స్తస్మాద్దేవా
 తిథిరముష్య చ. ౧౦. ఋక్షోఽస్తాద్భీమనేనోఽభూత్ప్రిపస్తస్య చాత్తజః, దేవాపి
 శ్శంతనుశ్చైవ బాహ్లిక స్తత్సుతాస్త్రయః. ౧౧ పిత్ర్యం రాజ్యం సముత్సృజ్య దేవా
 పిస్తు వనం గతః, అభవచ్ఛంతనూ రాజా ప్రాజ్ఞహాభీషసంజ్ఞకః. ౧౨. యం యం కరా
 భ్యాం స్పృశతి జీర్ణం యావనమేతి సః, శాంతిమాప్నోతి చైవాగ్ర్యాం కర్తౄణా
 తేన శంతనుః. ౧౩. సమా ద్వాదశ తద్రాష్ట్రే న వవర్ష యదా విభుః, శంతనుర్భూ
 వ్హణైరుక్తః పరివేత్తా త్వమగ్రభుక్, రాజ్యం దేహ్యాగ్రజాయాశు పురరాష్ట్రవిప్య
 ధ్యయే. ౧౪. ఏవముక్తో ద్విజై ర్జ్యేష్ఠం ఛందయామాస సోఽబ్రవీత్. ౧౫. తన్నంత్ర
 ప్రహితైర్విప్రై ర్వేదాద్విభంశితో గిరా, వేదవాదాతివాదాన్ యైస్తతో దేవో
 వవర్ష హ. ౧౬. దేవాపిరోగమాస్థాయ కలాపగ్రామమాస్థితః, సోమవంశే కలా
 నష్టే కృతాదాస్థాపయిష్యతి. ౧౭. బాహ్లికాతోమదత్తోఽభూద్భూరిభూరిశ్ర
 వాస్తతః, శలశ్చ శంతనో రాసీద్దంగాయాం భీష్మ ఆత్మవాన్. ౧౮. స చ ధర్మవిదాం
 శ్రేష్ఠో మహాభాగవతః కవిః, వీరయూధాగ్రణీర్యేన రామోఽపి యుధి తోషితః.
 ౧౯. శంతనోర్దాశకన్యాయాం జజ్ఞే చిత్రాంగదస్సుతః, విచిత్రవీర్యోఽవరహో
 నామ్నా చిత్రాంగదో హతః. ౨౦. యస్యాం పరాశరాత్సాక్షాదవతీర్ణో హరేః

౮. పరీక్షిదితి. కురోః పుత్రః పరీక్షిత్. అనపత్యః జాహ్నువః జహ్నోః పుత్రః. ౯. జయత్యేన ఇతి.
 అతోరథికాదయుతాయురిత్యర్థః. ౧౦. ఋక్షఇతి. తస్య ప్రతిపస్య దేవాపిశంతనుబాహ్లికాః. ౧౧.
 పిత్ర్యమితి. ప్రాక్ పూర్వజన్తని. మహాభీష ఇతి సంజ్ఞా యస్య సః. ౧౨. ౧౩. సమా ఇతి. యదా దేవో
 న వవర్ష. తదా శంతనుస్తత్ర కారణం బ్రాహ్మణాన్ పప్రచ్ఛ బ్రాహ్మణైస్తేవముక్తః. శ్లో. “దారాన్ని
 హోత్రసంయోగం కురుతే యోఽగ్రజే స్థితే, పరివేత్తా స విజ్ఞేయః పరివత్తిస్తు పూర్వజ” ఇతి స్మృతేః
 యోఽగ్రభుక్. భువమగ్రతో భునక్తి స త్వం పరివేత్తైవ భవసి అత స్తద్దోషపరిహారాయ రాజ్య
 మగ్రజాయ దేహి. తతో వృష్టిర్భవిష్యతీతి. ౧౪. ఏవమితి. ఏవముక్తశ్శంకనుః. వనం గత్వా
 జ్యేష్ఠం ఛందయామాస. రాజ్ఞః ప్రజాపరిపాలనాదిః పరమో ధర్మః. అతస్త్వం రాజ్యం స్వీకుర్వీతి
 ప్రార్థితవాన్. ౧౫. తదితి. తతః పూర్వమేవ తస్య మంత్రిణా అశ్వరావసంజ్ఞేన దేవాపిం పాషండీ
 కృత్య రాజ్యానర్హం కర్తుం యే ప్రహితా విప్రాస్తైః పాషండమతాశ్రయయా గిరా వేదాత్ విభ్రం
 శితస్సన్ వేదవాదస్య అతివాదాన్ నిందావచనాని సోఽబ్రవీత్. తతస్తస్య పాతిత్యేన రాజ్యానర్హ
 త్వే జాతే శంతనోర్దోషభావాత్ దేవో వవర్షేత్యర్థః. ౧౬. ౧౭. బాహ్లికాదితి. తతః సోమదత్తా
 ద్భూరిః భూరిశ్రవాః శలశ్చేతి త్రయః. ౧౮. స ఇతి. రామోఽపి జామదగ్న్యః. ౧౯. శంతనోరితి.
 దాశకన్యాయామితి ఉపరిచరస్య వసోర్వీర్యేణ మత్స్యగర్భదుత్పన్నా కన్యా దాతైః కైవరైః
 పాలితా. అతో దాశకన్యేతి ప్రసిద్ధాయాం సత్యవత్యాం. నామ్నా తత్సమాననామ్నా చిత్రాంగదేన
 గంధర్వేణ. యుద్ధే చిత్రాంగదః హతః. ౨౦. యస్యామితి. యస్యాం సత్యవత్యాం శంతనుభగవాన్.

కళా, వేదగుప్తా మునిః కృష్ణో యతోఽహమిదమధ్యగాం. ౨౧ హిత్యా స్వశిష్యాన్
వైలాదీన్ భగవాన్ బాదరాయణః, మహ్యం పుత్రాయ శాంతాయ పరం గుహ్య
మిదం జగౌ. ౨౨. విచిత్రవీర్యోఽథోవాహ కాశీరాజసుతే బలాత్, స్వయంవరాదు
పాసితే అంబికాం బాలికే చ సః. ౨౩. తయోరాసక్తహృదయో గృహీతో యత్క్షణ
మృతః, క్షేత్రే హ్యప్రజసో భ్రాతుర్తాత్రోక్తో బాదరాయణః, ధృతరాష్ట్రం చ పాం
డుం చ విదురం చాప్యజీజనత్. ౨౪. గాంధార్యాం ధృతరాష్ట్రస్య జజ్ఞే పుత్రశతం
నృప, తత్ర దుర్యోధనో జ్యేష్ఠో దుశ్శలా చాపి కన్యకా. ౨౫. శాపాన్వైధునరుద్ధస్య
పాండోః కుంభ్యాం మహారథాః, జాతాధర్మానిలేంబ్రేభ్యో యుధిష్ఠిరముఖాస్త్రయః.
౨౬. నకులస్సహదేవశ్చ మాద్ర్యాం నాసత్యదస్త్రయోః, ద్రౌపద్యాం పంచ పంచభ్యః
పుత్రాస్తే పితరోఽభవన్. ౨౭. యుధిష్ఠిరాత్పరీతివింధ్యశ్శ్రితసేనో వృకోదరాత్,
అర్జునాచ్ఛ్రితకీర్తిస్తు శతానీకస్తు నాకులిః. సహదేవసుతో రాజన్ శ్రుతకర్తా తథా
పరే. ౨౮. యుధిష్ఠిరాత్పరవత్స్యాం దేవకోఽథ ఘటోత్కచః, భీమసేనాద్ధిడింబా
యాం కాశ్యాం సర్వగతస్తతః. ౩౦. సహదేవాత్సుహాత్రం తు విజయాఽసూత
పార్వతీ, కరేణుమత్స్యాం నకులో నిరమిత్రం తథాన్జనః. ౩౧. ఇరావంతములూ
ప్యాం వై సుతాయాం బభ్రువాహనమ్, మణిలూరుపతేనోఽపి తత్పుత్రః పుత్రికా
సుతః. తవ తాతస్సభద్రాయామభిమన్యురజాయత, సర్వాతిరథజిహ్వీర ఉత్తరా
యాం తతో భవాన్. ౩౩. పరిక్షిణేషు కురుషు ద్రౌణీర్భీష్మకస్త్రతేజసా, త్వం తు
కృష్ణానుభావేన సజీవో మోచితోఽంతకాత్. ౩౪. తపేమే తనయాస్తాత జనమే
జయపూర్వకాః, శ్రుతసేనో భీమసేన ఉగ్ర సేనశ్చ పీర్యవాన్. ౩౫. జనమేజయస్త్యాం
జ్ఞాత్వా తక్షకాన్నిధనం గతమ్, సర్పాన్ వై సర్పయాగాగ్నౌ సహోష్యతి రుషా
న్వితః. ౩౬. కావషేయం పురోధాయ తురం తురగమేధసా, సమంతాత్పృథివీం

పూర్వమేవ. వేదా గుప్తా యేన యతోఽహం జాతః. ఇదం శ్రీభాగవతం చ అధ్యగాం అధిగతవా
నస్మి. ౨౧. ౨౨. విచిత్రవీర్య ఇతి. స్వయంవరాద్భీష్మేణ బలాదుపాసితే. ౨౩. ౨౪. క్షేత్ర ఇతి.
మాత్రా సత్యవత్సా ఉక్త ఇతి. నిషేధాభావమహా. అపరిరచత్యలీపుర్వేపరాద్ధుప్రయుక్తాదృతుమతీ
యాయాదిత్యాదివచనాత్. ౨౫. గాంధార్యామిలి. దుశ్శలా నామ కన్యకా చ జజ్ఞే. ౨౬.
శాపాదితి. అరణ్యే మృగకాపాత్ మైథునే రుద్ధస్య ప్రతిబద్ధస్య. ౨౭. నకుల ఇతి. నాసత్యదస్త్రాభ్యా
మశ్వీభ్యాం. పంచభ్యో యుధిష్ఠిరాదిభ్యః పంచ. అభవన్. ౨౮. యుధిష్ఠిరాదితి. తథా పరే చ
భార్యాంతరేషు. ౨౯. యుధిష్ఠిరాదితి. కాశీనామచాన్యా భీమస్య భార్యా కన్యాం తతో భీమాత్స
ర్వగతో నామ పుత్రోఽభవదిత్యర్థః. ౩౦. ౩౧. ఇరావంతమిలి. ఉలూప్యాం నాగకన్యాయాం
మణిలూరుపతేః సుతాయాం పుత్రికాధర్మేణ దత్తాయాం బభ్రువాహనమసూత. అతస్తత్పుత్రస్య
న్నపి సః పుత్రికాసుతః మాతామహసుత ఇత్యర్థః. ౩౨—౩౬. కావషేయమిలి. తురసంజ్ఞం పురో

సర్వాం జిత్యా యక్ష్యతి చాధ్వరైః. ౩౭. తస్య పుత్రశతానీకో యాజ్ఞవల్క్యై
త్రయీం పఠన్, అస్త్రజ్ఞానం క్రియాజ్ఞానం శౌనకాత్పరమేష్యతి. ౩౮. సహస్రా
నీక*సత్పుత్రస్తతశ్చైవ వాశ్వమేధజః, ఆసీమకృష్ణస్తస్యాసీన్నిచకస్తత్పుత్రస్తతః. ౩౯.
గజాహ్వాయే హృతే నద్యాకాశాంబ్యాం సాధు వత్స్యతి, ఉష్టస్తతశ్చిత్రరథస్తస్మా
చ్ఛుచిరథస్సతః. ౪౦. తస్మాచ్ఛు వృష్టిమాంస్తస్య సుషేణో౭థ మహీపతిః, సుపీత
స్తస్య భవితా నృచక్షుర్యత్సఖానిలః. ౪౧. పరిష్టవస్సతస్తస్మాన్తేధావీ సునయా
త్తజః, నృపంజయస్తతో దూర్వో నిమిస్తస్మాజ్జనిష్యతి. ౪౨. నిమేర్బృహద్రథస్త
స్మాచ్ఛతానీకస్సదాసజః, శతానీకాద్ద్వయమస్తస్యాపత్యం విహీనరః. ౪౩. దండ
పాణిర్కితస్తస్య క్షేమకో భవితా నృపః, బ్రహ్మక్షత్రస్య వై యోనిర్వంశో దేవర్షి
సత్కృతః. ౪౪. క్షేమకం ప్రాప్య రాజానం సంస్థాం ప్రాప్స్యతి వై కలా, అథ
మాగధరాజానో భావినో యే వదామి తే. ౪౫. భవితా సహదేవస్య మార్జారి
ర్యచ్ఛుతశ్రవాః, తతో౭యుతాయుస్తస్యాపి నిరమిత్రో౭థ తత్పుతః. ౪౬. సునక్ష
త్రస్సనక్షత్రాత్ బృహత్క్షత్రో౭థ కర్తజిత్, తతశ్శుతంజయో విప్రశ్శుచిస్తస్య
భవిష్యతి. ౪౭. క్షేమో౭థ సుప్రతస్తస్మాద్ధర్మనేత్రశ్శుతస్తతః, దృఢసేనో౭థ
సుమతిస్సుబలో జనితా తతః. ౪౮. సునీతస్సత్యజిదథ విశ్వజిచ్ఛ పురంజయః, ఏతే
భార్వాద్రథా భూపా భావ్యాస్సహస్రవత్సరాః ౪౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, నవమస్కంధే, ద్వావింశో౭థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అనోస్సభానరశ్చక్షుః పరోక్షశ్చ త్రయస్సతాః, స భాన
రాత్కాలనాదస్సంజయస్తత్పురంజయః. ౧. జనమేజయస్తస్య పుత్రో మహా
హితం కృత్వా. ౩౭. భవిష్యానాహ—యావత్సమాప్తి. తస్యేతి. యాజ్ఞవల్క్యై క్రియాజ్ఞానం.
పఠం చాత్తజ్ఞానం శౌనకాత్పరస్యతి. అస్త్రజ్ఞానం చ కృపాచార్యాదితి ద్రష్టవ్యం. యాజ్ఞవల్క్యై
త్రయీమధీత్య కృపాదస్త్రాణ్యవాపేతి వైష్ణవోక్తేః. క్వచిత్ అస్త్రజ్ఞానం కృపాచార్యాదిత్యేవ
పాఠః. ౩౮—౪౦. తస్మాదితి. యత్ యస్మాత్సఖానిలః పుత్రః. ౪౧. పరిష్టవ ఇతి. తస్మాత్పరిష్టవా
త్సనయః. తస్యాత్తజో మేధావీత్యర్థః. ౪౨. నిమేరితి. తస్మాత్సదాసః. తతః శతానీక ఇత్యర్థః.
౪౩—౪౫. భవితేతి. బృహద్రథస్య జరాసంధః. తస్య సహదేవః. తస్య మార్జారిః. యత్ యస్మా
న్మార్జారేః శుతశ్రవాః. ౪౬—౪౮. సునీత ఇతి. సహస్రం సంవత్సరం ఏతే. భావ్యా భూపాలాః
తతః భావ్యా ద్వాదశస్కంధే వక్ష్యతి. ౪౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “త్రయోవింశే త్వనోద్గ్రహాస్యస్తర్వసోశ్చాన్వయః క్రమాత్, యదోశ్చ వంశో౭ను
క్రాంతో యావజ్జ్యమఖిసంభవః. యద్వా. త్రయోవింశే౭న్వయానుక్త్వా శుకో౭నుప్రముఖైః
కృతాన్, జ్యోమఖివధిమాచఖ్యో యదోర్వంశం మహాత్తరమ్.” తదేవం యయాతేః పుత్రాణాం

శాల్వా మహామనాః, ఉశీనర స్తితిక్షుశ్చ మహామనస ఆత్మజౌ. ౨. శిబిర్వనఃక్రిమి
 ర్ధర్పశ్చత్వారో*శీనరాత్మజాః, వృషదర్పస్సువీరశ్చ మద్రః కేకయఆత్మజాః. ౩. శిజే
 శ్చత్వార ఏవాసన్ తితిక్షోశ్చ రుశద్రథః, తతో హేమోఽథ సుతపా బలిస్సుతప
 సోఽభవత్. ౪. అంగవంగకళింగాద్యాసింహపుండ్రాంధ్రసంక్షకాః, జజ్ఞిరే దీర్ఘ
 తపసో బలేః క్షేత్రే మహీక్షితః. ౫. చక్రస్వినామ్నా విషయాన్ పడిమాన్
 ప్రాప్య గాం స్తతే, అనుమానం గతో జజ్ఞే తస్మాద్ధవిరథ స్తతః. ౬. సుతో ధర్మరతో
 యస్య జజ్ఞే చిత్రరథో ప్రజాః, రోమపాద ఇతి ఖ్యాతస్తస్మై దశరథస్సఖా. ౭.
 శాంతాం స్వకన్యాం ప్రాయచ్ఛదృశ్యశృంగ ఉవాహ తామ్, దేవేఽవర్షతి యం
 రామా ఆనిన్యుర్హరిణీసుతమ్. ౮. నాట్యసంగీతవాది త్రైర్విభ్రమాలింగనాదిభిః, సతు
 రాజ్ఞోఽనత్యస్య నిరూప్యేష్టిం మరుత్పతేః. ౯. ప్రజామదాద్దశరథో యేనలేభేఽ
 ప్రజాః ప్రజాః, చతురంగో రోమపాదాత్పృథులూక్షస్తు తత్సుతః. ౧౦. బృహ
 ద్రథో బృహత్కర్తా బృహద్భానుశ్చ తత్సుతాః, తతో బృహత్సనాస్తస్మాజ్జయద్రథ
 ఉదాహృతః. ౧౧. విజయస్తస్య సంభూత్యాం ధృతిస్తస్య ధృతస్తతః, సత్యకర్తాఽ
 భవత్తస్య పుత్రశ్చాతిరథ స్తతః. ౧౨. యోఽసౌ గంగాతపే క్షిడన్తంజూహాంతర్గతం
 శిశుమ్, కుంత్యాపవిధం కానీనమనవతోఽకరోత్సుతమ్, నృషసేనస్సుతస్తస్య కర్ణస్య
 జగతీపతేః. ౧౩. ద్రుహ్యోస్తు తనయో బభ్రుస్సేతుస్తస్యాత్మజస్తతః, ఆరబ్ధస్తస్యగాం
 ధారస్తస్య ఘర్తస్తతోఘృతః. ౧౪. ఘృతస్య దుర్తదస్తస్మాత్ప్రచీతాస్తత్సుతాశ్శతం,
 మ్లేచ్ఛాఞ్చధిపతయోఽభూవన్నుదీచీం దిశమాశ్రితాః. ౧౫. తుర్వసోస్తు సుతో వహ్నిర్వ
 హ్నిర్భర్గోఽథ భాసుమాన్, త్రిసానుస్తత్సుతోఽస్యాపి కరంధమ ఉదారధీః. ౧౬.
 మరుత్తస్తత్సుతో పుత్రః పుత్రం పౌరవమన్వగాత్, దుష్యంతం స పునర్భేజే స్వవం
 శంరాజ్యకాముకః. ౧౭. యయాతేర్జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదోర్వంశం నరర్షభ, వర్ణయామి
 మహాపుణ్యం సర్వపాపహరం నృణాం. ౧౮. యదోర్వంశం నరశ్శ్రుత్వా నర్వపాపైః
 ప్రముచ్యతే, యత్రావతీర్ణో భగవాన్ పరమాత్మా నరాకృతిః. ౧౯. యదోస్సహస్రజి
 తోగ్రీష్టుర్నలో రిపురితి శ్రుతాః, చత్వారస్సూనవస్తత్ర శతజిత్ప్రథమాత్మజః. ౨౦.
 మహాహయో వేణుహయో హేహయశ్చేతి తత్సుతాః, ధర్మస్తు హేహయసుతో
 నేత్రః కుంతేః పితా తతః. ౨౧. సోభంజరభవత్కుంతేర్తహిష్టాన్ భద్రసేనకః, దుర్మ

పంచమస్య పూరోర్వంశః అనుక్రాంతః. ఇదానీం చతుర్థస్య పంశమనుక్రామతి—అనోరిత్యారభ్య
 కర్ణస్య జగతీపతేరిత్యంతేన. ౧. జనమేజయ ఇతి. తస్య జనమేజయస్య మహాశాలః. తస్య మహా
 మనాః. ౨. శిబిరితి. చత్వారః ఉశీనరస్య ఆత్మజాః సంధిరార్షాః. ౩—౧౬. మరుత్త ఇతి. నా
 దుష్యంతః. స్వవంశం పౌరవవంశం. ౧౭—౧౯. యదోరితి. ప్రథమస్య నూనజితః ఆత్మజః.

దో భద్ర సేనస్య ధనినః కృతవీర్యసూః, కృతాగ్నిః కృతవర్తా చ కృతాజా ధనికా
 త్తజాః. ౨౨. అద్భుతః కృతవీర్యస్య సస్త్రవీర్యవేశ్వరోఽభవత్, దత్తాత్రేయాద్ధరేరం
 శాత్ప్రాప్తయోగమహాగుణః. ౨౩. న నూనం కార్తవీర్యస్య గతిం యాస్యంతి
 పార్థివాః, యజ్ఞదానతపోయోగైశ్చ కృతవీర్యజయాదిభిః. ౨౪. పంచాశీతినహస్రాణి
 హ్యవ్యాహతబలస్సమాః, అకరోదద్భుతో రాజ్యం హరిం చైవాన్వహం స్థరన్. ౨౫.
 అనప్తవిత్తస్థరణో బుభుజే క్షయ్యషడ్వసు, తస్య పుత్రసహస్రస్య పంచైవ ప్రథితా
 మృధే. ౨౬. జయధ్వజశ్శూరసేనో వృషణో మధురూర్జితః, జయధ్వజాత్తాళజంఘ
 స్తస్య పుత్రశతం త్వభూత్. ౨౭. క్షత్రం యత్తాళజంఘాఖ్యమార్వతేజోపసంహృ
 తమ్. ౨౮. తేషాం జ్యేష్ఠో వీతిహాత్రో వృక్షపుత్రో మధోస్తస్మిన్, తస్య పుత్రశతం
 త్వాసీత్ వృష్ణిజ్యేష్ఠం యతః కులం. ౨౯. మాధవా వృష్ణయో రాజన్ యాదవా
 శ్చేతి సంజ్ఞితం, యదుపుత్రస్య చ క్రోష్టోః పుత్రో వృజినవాంస్తతః. ౩౦. శ్వాహి
 తో భేరుశేకుర్వై తస్య చిత్తరథస్తతః. ౩౧. శశిబిందుర్త్వహాయోగీం మహా
 భాగో మహానభూత్, చతుర్దశమహారత్నశ్చక్రవర్త్యపరాజితః. ౩౨. తస్య
 పత్నీ సహస్రాణి దశాసన్ సమహాయశాః, దశలక్షసహస్రాణి పుత్రాణాం తాస్వ
 జీజనత్. ౩౩. తేషాం తు షట్ప్రధానానాం పృథుశ్రవస ఆత్మజాః, ధర్మో
 నామోశనా తస్య హయమేధశతస్య యాత్. ౩౪. తత్సుతో రుచకస్తస్య
 పంచాసన్నాత్తజాశ్శృణు, పురుజిద్ధుమరుక్తేషు పృథుజ్యామఖసంజ్ఞితాః. ౩౫.
 జ్యామఖస్తప్రజాహ్యన్యాం భార్యాం శైబ్యాపతిర్భయాత్, నావిందచ్ఛత్రుభవ

౨౦. ౨౧. సోభంజిరితి. కుంతేః. సోభంజిః సోభంజేర్తహిష్టాన్. మహిష్టతో భద్ర సేనకః. తస్య
 దుర్తదో ధనికశ్చేతి ద్వౌ పుత్రౌ కృతవీర్యసూః కృతవీర్యస్య జనకః. కృతవీర్యాదయశ్చత్వారో ధనిక
 స్యాత్తజా ఇత్యర్థః. ౨౨—౨౫. అనప్తేతి. అనప్తమవినాశం విత్తం యేన తథావిధం స్థరణం
 యస్య అక్షయ్యం షడ్వసు షడింద్రియవిషయం బుభుజే. ౨౬. ౨౭. క్షత్రమితి. ఔర్వస్య తేజసా సగ
 రేణోపసంహృతమిత్యర్థః. ౨౮. తేషామితి. తేషాం తాలజంఘపుత్రాణాం జ్యేష్ఠస్తస్య మధోః పుత్ర
 శతం వృష్ణిజ్యేష్ఠో యస్మిన్ యతో మధోః వృష్ణేర్యదోశ్చ హేతోః. ౨౯—౩౧. శశిబిందురితి.
 చతుర్దశ మహారత్నాని తత్తజ్ఞాతిశ్రేష్ఠాని యస్య సః. తాని చ మార్కండేయపురాణే వర్ణితాని. శ్లో.
 గజవాజిరథస్త్రీషు నిధిమాల్యాంబరద్రుమాః. శక్తిపాశమణిచ్ఛత్రవిమానాని చతుర్దశేతి. ౩౨. తస్యేతి.
 దశానాం పత్నీ సహస్రాణాం భార్యా యుతస్య ప్రత్యేకం లక్షం లక్షమిత్యేవం తాసు పుత్రాణాం
 దశలక్షసహస్రాణి శతకోటిసంఖ్యాకాన్ పుత్రానిత్యర్థః. జనయామాస. ౩౩. తేషామితి. పృథుశ్రవాః
 పృథుకీర్తిః పృథుయశా ఇత్యాదయః. షట్ ప్రధానాః శ్రేష్ఠాః యేషాం తేషాం మధ్యే. ౩౪. తదితి.
 పంచ ఆత్మజాః ఆసన్ శృణు. తానేవాహ—పురుజిదితి. ౩౫. భార్యాభయాదేవై కభార్యస్య వంధ్యా
 పతేర్జ్యామఖస్యాపుత్రస్య తద్భయమేవ పుత్రప్రదమభవదితి దర్శయన్నాహ—జ్యామఖ ఇతి.

నాద్భ్రష్టాం కన్యాం సమాహరత్. 31. రథస్థాం తాం నిరీక్ష్యాహ శై బ్యా పతిమ
మరితా, కేయం కుహకమద్వానం రథమారోపితేతి వై. 32. స్నుషా తవేత్య
భిహితే స్తయంతీ పతిమబ్రవీత్, అహం వంధ్యా సపత్నీ చ స్నుషా యుజ్యేత మే
కథమ్. 33. జనయిష్యసి యం రాజ్ఞ తస్యేయముపలప్స్యతే, అన్వమోదంత తద్విశ్వే
దేవాః పితర ఏవ చ. 34. శై బ్యా గర్భమథాత్కాలే కుమారం సుషువే శుభం,
స విదర్భ ఇతి ప్రోక్త ఉపయేమే స్నుషాం సతిమ్. 35.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, నవమస్కంధే, త్రయోవింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ—తస్యాం విదర్భోఽజనయత్పుత్రౌ నామ్నా కుశక్రుథౌ,
తృతీయం రోమపాదం చ వైదర్భకులనందనమ్. ౧. రోమపాదసుతో బభ్రుర్బభ్రోః
కృతిరజాయత, ఉశిక స్తత్సుత స్తస్మాచ్ఛేదిశ్చైచద్యాదయో నృపాః. ౨. క్రుధస్య కుంతిః
పుత్రోఽభూద్ధృష్టిస్తస్యాథ నిర్వృతిః, తతో దశార్హి నామ్నాస్య తస్య వ్యోమస్సు
త స్తతః. 3. జీమూతో వికృతిస్తస్య యస్య భీమరథస్సుతః. ౪. తతో నవరథః పుత్రో
జాతో దశరథ స్తతః, శకుని స్తత్సుతః కుంతిః దేవరాత స్తదాత్తజః. ౫. దేవక్షత్ర
స్తతస్తస్య మధుః కురువశ స్త్వనుః, పురుషూత స్త్వనోః పుత్రస్తస్యాంశస్సాత్వతి స్తతః.
౬. భజమానోభజిర్దివ్యో వృష్టిర్దేవాపురోఽంధకః, సాత్వతస్య సుతాస్సప్త మహా
భోజశ్చ మారిష ౭. భజమానస్య నిమ్రోచిః కంకణో వృష్టిరేవ చ, ఏకస్యామా
త్తజాః పత్న్యమన్యస్యాం చ త్రయస్సుతాః. ౮. శతజచ్ఛసహస్ర జిత్తథా యుతజిదేవ
చ, బభ్రుర్దేవా పృథసుత స్తయోశ్లోకం పఠంత్యముప. ౯. యదైవ శృణుమో

31. 32. స్నుషేతి. యది మే సపత్నీ స్యాత్తర్హి స్నుషేయం యుజ్యేతా న లేవతదస్తీత్యాహ.—
అసపత్నీచేతి. 33. అతిభయవ్యాకుల ఆహ.—జనయిష్యసీతి. భార్యభయప్రకంఠమానస్విన్
సర్వాంగస్య రాజ్ఞః. ప్రాణసంకటమాలోక్యానుకంపితాస్తేన పూర్వం బహుకాలమారాధితాః విశ్వే
దేవాః పితరశ్చ తథేత్యన్వమోదంత. 34. శైబ్యేతి. తతశ్చ దేవతాప్రసాదేన జనయిష్యసీతి
ప్రతివచనేన మహూర్తగుణేన చ. నిర్వృత్తరజస్కాపి శైబ్యాగర్భమథాత్. తస్య చ మహిమా పరా
శరాదిభిరుక్తః యథోక్తం. శ్లో. భార్యవశ్యాస్తు యే కేచిద్భవిష్యంత్యథవా మృతాః, లేహం కు
శ్యామభిశ్శేష్ఠః శైబ్యాపతిరభూన్నుప. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుర్వింశే విదర్భస్య పుత్రత్రయసముద్భవః, మహా నానాముఖాః ప్రోక్తాః రామ
కృష్ణోద్భవావధి.” యద్వా. చతుర్వింశే విదర్భాది విదర్భ్యతే యదుజాన్వయః, యత్రాసీద్భగవత్ భూతే
వృష్ట్యంధకముఖైర్నృపైః. ౧. రోమపాదేతి. వైద్యుజయః విమరుహోపదయః. ౨—౪. తత ఇతి.
తతో దశరథాత్ శకునిః తస్య సుతః కుంతిః పురాణాంతరాధీవమారిషశేషా ద్రష్టవ్యః. ౫. దేవక్షత్ర
ఇతి. తతః కురువశాదనుః. అనోః పుత్రః పురుషోత్తమః. ౬. భజమాన ఇతి. మహాభోజశ్శేష్ఠః

దూరాత్సంపశ్యామ స్తథాంతికాత్, బభ్రుశ్శ్రేష్ఠో మనుష్యాణాం దేవై ర్దేవాపృథస్స
 మః. ౧౦. పురుషాః పంచషష్టిశ్చ షట్సహస్రాణి చాష్ట చ, యేఽమృతత్వమను ప్రాప్తాః
 బభ్రు ర్దేవా పృథాదపి. మహాభోజోఽతిథర్తాత్తా భోజా ఆసం స్తదన్వయే, వృష్ణేస్సు
 మిత్రః పుత్రోఽభూద్భూద్యుధాజిచ్ఛ పరంతప. ౧౧. శిని స్తస్యానమిత్రశ్చ నిమ్నోఽభూదన
 మిత్రతః, సత్రాజితః ప్ర సేనశ్చ నిమ్నస్యాథాపతుస్సుతౌ. అనమిత్ర సుతో హ్యన్యః శిని
 స్తస్య చ సత్యకః, యుయుధానసాత్యకిర్వై జయ స్తస్య కుణి స్తతః. యుగంధరోఽన
 మిత్రస్య పృశ్నిః పుత్రో పర స్తతః, శ్వఫల్కశ్చిత్రకశ్చైవ గాదిన్యాం తు శ్వఫల్క
 తః. ౧౨. అక్రూరప్రముఖా ఆసన్ పుత్రా ద్వాదశవిశ్రుతాః, అసంగస్సార మేయశ్చ
 మృదుకో మృదుపచ్ఛివః. ౧౩. వర్తద్వద్వప్తవర్తశ్చ క్షత్రోపేక్షోఽరిమర్దనః, శత్రు
 ఘ్నో గంధమాదాహ్వాః ప్రతిబాహుశ్చ ద్వాదశ. ౧౪. తేషాం స్వసాసు చార్వా
 ఖ్యాద్వావక్రూరసుతావపి, దేవలోఽనుపదేవశ్చ తథా చిత్రరథాత్తజాః. ౧౫. పృథు
 ర్విడూరథాద్యాశ్చ బహవో వృష్ణినందనాః, కుకురో భజమానశ్చ శుచిః కంబళ
 బర్హిషః. ౧౬. కుకురస్య సుతో వృష్ణిర్విలోమతనయ స్తతః, కపాతరోమా తస్యాను
 స్సఖా యస్య చ తుంబురుః. ౧౭. అనోశ్చ దుందుభిస్తస్య దవిద్యోతః పునర్వసుః,
 తస్యాహుకశ్చాహుకీచకన్యాద్వావాహుకాత్తజౌ. ౧౮. దేవకశ్చోగ్ర సేనశ్చ చత్వారో
 దేవకాత్తజాః, దేవలోఽనుపదేవశ్చ సుదేవో దేవవర్ధనః. ౧౯. తేషాం స్వసార
 స్సప్తాసన్ ధృతదేవాదయో నృప, శాంతిదేవోపదేవా చ శ్రీదేవా దేవరక్షితా.
 సహదేవా దేవకీ చ వసుదేవ ఉవాహృతాః. ౨౦. కంసస్సనామా న్యగ్రోధః కహ్వా
 శ్శంకుస్సభూ స్తథా, రాష్ట్రపాలో విస్మప్తశ్చ తుప్తిమానాగ్ర సేనయః. ౨౧. కం

వం సప్త. మారిష హే ఆర్య. ౨-౧౦. పురుషా ఇతి. తత్తదుపదేశభేదేన యే పంచషష్ట్యాదిసంఖ్యాః
 పురుషాస్తే అమృతత్వం మోక్షం ప్రాప్తాః. ౧౧. ౧౨. శినిరితి. తస్య యుధాజితః శినిరనమిత్రశ్చ. ౧౩.
 అనమిత్రేతి. సత్యకస్య పుత్రో యయుధానః సాత్యకిః తస్య జయః. తస్య కుణిః. ౧౪. యుగంధర
 ఇతి. తతః కుణేర్యుగంధరః. అనమిత్రస్యైవ వాపరః పృశ్నిర్నామ పుత్రః. ౧౫. అక్రూరేతి. గాదిన్యాం
 శ్వఫల్కాత్. అక్రూరప్రముఖాః అక్రూరః ప్రముఖో యేషామిత్యతద్గుణసంవిజ్ఞానబహువ్రీహీ
 అతః అక్రూరాతిరిక్తా ద్వాదశ దర్శయతి—అసంగ ఇతి. ౧౬—౧౮. పృథురితి. పృథురేకః విడూ
 రథాద్యా ఆన్యే చ బహవః. విపృథుయానాద్యా ఇతి పాఠే ఆద్యశబ్దేన విడూరథోఽప్యుక్తః. తతశ్చ
 శూరో విడూరథాదాసీదితి వక్ష్యమాణనిర్దేశోపపత్తిః. కుకురాదయశ్చత్వారోఽంధకస్య పుత్రా ఇతి
 జ్ఞేయం. తథా చ పరాశరః. కుకురభజమానశుచికంబళబర్హిషాఖ్యాస్తథాంధకస్య పుత్రా ఇతి. ౧౬.
 ౧౭. అనోరితి. అనోరంధకః అంధకాత్ దుందుభిరిత్యపి తద్వచనాదేవ జ్ఞేయం. ౧౮. ౧౯. తేషా
 మితి. ధృతదేవా ఆదిర్యాసాం శాంతిదేవాదీనాం షట్టాం తాస్సప్త. ౨౦. కంస ఇతి. ఔగ్ర సేనయః
 ఉగ్ర సేనస్య సుతాః. ౨౧. కంసేతి. వసుదేవస్య యే అనుజా దేవభాగాదయః తేషాం స్త్రియో

సాకంసవతి కంకాసురాభూరాష్ట్రపాలికా, ఉగ్రసేనదుహితరో వసుదేవానుజ
స్త్రియః. ౨౫. శూరో విడూరథాదాసీద్భజమానసుతాత్తతః, శినిస్తస్తాత్స్వయం
భోజో హృదికస్తత్సుతో మతః. దేవమీధశ్శతధనుః కృతవర్తేతి తత్సుతాః. ౨౬.
దేవమీధస్య శూరస్య మారిషా నామ పత్న్యభూత్, తస్యాం స జనయామాస
దశపుత్రానకల్తమాన్. ౨౭. వసుదేవం దేవభాగం దేవశ్రవసమానకమ్, సృంజయం
శ్యామకంకంకమనీకం వత్సకం పృకమ్. ౨౮. దేవదుందుభయో నేదుగానకా
యస్య జన్మని, వసుదేవం హరేస్థానం వదన్త్యానకదుద్దుభిమ్. ౨౯. పృథా చ శ్రుత
దేవా చ శ్రుతకీర్తిశ్రుతశ్రవాః, రాజాధిదేవీ చైతేమాం భగిన్యః పంచకన్యకాః.
కున్తేస్సఖ్యః పితా శూరో హ్యపుత్రస్య పృథామదాత్, సాపదుర్వాససో విద్యాం
దేవహూతిం ప్రతోషితాత్. తస్యా వీరపరీక్షార్థమాజుహోవ రవిం శుచిః, తదాప్రాహ
గతం దేవం వీక్ష్య విస్మితమానసా. ౩౦. ప్రత్యయార్థం ప్రయుక్తా మేయాహి
దేవ క్షమస్య భో, ఆమోఘం దేవసందర్శమాథాస్యే త్వయి చాత్మజమ్, యోని
ర్యథా న దుష్మేత కర్తాహం తే సుమధ్యమే. ౩౧. ఇతి తస్యాం స ఆధాయ
గర్భం సూర్యో దివం గతః, సద్యః కుమారస్సంజజ్ఞే ద్వితీయ ఇవ భాస్కరః. ౩౨.
తం సాత్యజన్నధీతో యే కృచ్ఛాల్లోకస్య బిభ్యతీ, ప్ర*పితామహస్తామువాహ
పాండుస్తే సత్యవిక్రమః. ౩౩. శ్రుతదేవాం తు కారూషో వృద్ధశర్తాసమగ్రహీత్,
యస్యామభూద్దంతవక్త్ర ఇతి శప్తో దితేస్సుతః. ౩౪. కేకయో దృష్టకేతుశ్చ శ్రుత
కీర్తిమవిందత, ప్రతర్దనాదయస్తస్యాం పంచాసక్ కేకయాత్మజాః. ౩౫. రాజాధిదే

భార్యాః. ౨౫. అంధకస్య సుతానాం చతుర్థాం ప్రథమస్య కునరస్య మిశ ఉత్తః. ద్వితీయస్య భజ
మానస్య పంచమాహ—శూర ఇతి. భజమానాచ్చ విడూరథః పుత్రోఽభవత్ విడూరథాచ్చ శూర ఇతి.
పరాశరాదివచనాత్. యద్వా పృథుర్విడూరథాద్యాశ్చేతి పూర్వోక్తదిత్యర్థాత్తజాద్విడూరథాత్.
౨౬. దేవమీధస్యేతి. దేవమీధస్య యః శూరో నామ పుత్రః తస్య దేవమీధో హృదికస్త్రివ సుతః
యథాపరాశరః. తస్యాపి కృతవర్తశతధనుర్దేవమీధాద్యాః పుత్రా బభూవుః దేవమీధస్య శూరస్తస్య
మారిషా నామ పత్న్యభవత్ తస్యాం చాసౌ దశపుత్రాన్ అజయత్ వసుదేవపూర్వాసితి. ౨౭-౨౮.
దేవేతి. ఆనకాశ్చ నేదుః హరేః ప్రాదుర్భావస్థానం. ౨౯. ౩౦. పృథాయాః కన్యకావస్థాయాం
కర్ణోత్పత్తిప్రకారమహ—పంచభిః. కుంతేరితి. కదాచిత్ స్వయమంగతం దుర్వాససం పృథా మ
చర్యాదినా తోషయామాస తతశ్చ సా తస్మాత్ దేవహూతిం దేవాభ్యంగమేతుం విద్యామవాప
తదాహ—సేతి. ౩౧. తస్యా ఇతి. దేవముపాగతం వీక్ష్య సా ప్రాహ— ౩౨. ప్రత్య
యార్థమితి. ప్రత్యయార్థం పరీక్షార్థం మయా విద్యా ప్రయుక్తా న తు స్వయా కించిత్కార్యమిత్థ
భిసంధినా అతో యాహితి ఏవముక్తా రవిరువాచ ఆమోఘం దేవసందర్శమితి. కన్యాహమితి చేత్త
ప్రాహ—యథా యోనిర్న దుష్మేత తథాహం కర్తా కరిష్యామి. ౩౩—౩౪. రాజాధిదేవ్యామితి.

వ్యామావంత్యో జయత్సేనోఽజనిష్ట హ, దమఘోష శ్చేదిరాజశ్చుతశ్రవసమగ్ర
హీత్. ౩౮. శిశుపాలస్సతస్తస్యాః కథితస్తస్య సమ్భవః, దేవభాగస్య కంసాయాం.
చిత్రకేతుబృహద్భౌ. ౩౯. కంసవత్త్వాం దేవశ్రవ*సస్సువీర ఇషుమాంస్తథా,
బకః కంకాత్తు కంకాయాం సత్యజిత్పురుజిత్తథా. ౪౦. సృంజయో రాష్ట్రపాల్యాం
తు వృషదుర్త్వర్షణాదికాన్, హరికేశహిరణ్యాక్షౌ సురభూమ్యాం తు శామ్యకః.
౪౧. మిశ్రకేశ్యామప్సరసి వృకాదీన్ వత్సనామకః, తక్షపుష్కరసాల్యాదీన్ దూర్వా
క్ష్యాం వృక ఆదధే. ౪౨. సుమిత్రానీకబాణాదీననీకాత్తు సుదామనీ, ఆనకః కర్ణికా
యాం వా ఋతథామ జయావపి. ౪౩. పౌరవీ రోహిణీ భద్రా మదిరా రోచనా
ఇళా, దేవకీప్రముఖా ఆసన్ పత్న్య ఆనకదుందుభేః. ౪౪. బలం గదం సారణం చ
దుర్త్వదం విపులం ధ్రువం, వసుదేవస్తు రోహిణ్యాం కృతాదీనుదపాదయత్. ౪౫.
సుభద్రో భద్రబాహుశ్చ దుర్త్వదో భద్ర ఏవ చ, పౌరవ్యాస్తనయా హ్యేతే
భూతాద్యా ద్వాదశాభవన్. ౪౬. నందోపనందకృతకశూరాద్యా మదిరాత్మజాః,
కౌసల్యా కేశినం త్వేకమసూత కులనందనమ్. ౪౭. రోచనాయాం తతో జాతాహస్త
హేమాంగదాదయః, ఇళాయామురువల్కాదీన్యదుముఖ్యాదజీజనత్. ౪౮.
త్రిపుష్టో ధృతదేవాయామేక ఆనకదుందుభేః, శాన్తిదేవాత్మజా రాజన్ ప్రశ్రమప్ర
శ్రితాదయః. ౪౯. రాజానః కల్పవృష్ట్యాద్యా ఉపదేవాసుతా దశ, వసుహంససుధ
న్వాద్యాః శ్రీదేవాయాస్తు షట్సుతాః. ౫౦. దేవరక్షితయా లబ్ధా నవ చాత్ర గదా
దయః, వసుదేవసుతానష్టావాదదే సహ దేవయా. ౫౧. పురూఢశ్రుతముఖ్యాంశ్చ
సాక్షాద్ధర్తో వసూనివ, వసుదేవస్తు దేవక్యామప్తపుత్రానజీజనత్. ౫౨. కీర్తిమంతం
సుషేణం చ భద్రనేనముదారధీః, ఋజుం సమదనం భద్రం సంకర్షణమహీశ్వరమ్.
౫౩. అష్టమస్తు తయోరాసీత్స్వయమేవ హరిః కిల, సుభద్రా చ మహాభాగ తవ
రాజన్ పితామహీ. ౫౪. యదా యదేహ ధర్మస్య క్షయో వృద్ధిశ్చ పాప్తనః, తదా
తు భగవానీశ ఆత్మానం సృజతే హరిః. ౫౫. న హ్యస్య జననే హేతుః కర్తృణో వా
మహీపతే, ఆత్మమాయాం వినేశస్య పరస్య ద్రష్టురాత్మనః. ౫౬. యన్తాయాచేష్టి

ఆవంత్యో విందానువిందౌ. ౩౮. శిశుపాల ఇతి. తదేవం వసుదేవస్య భగినీనాం పతీన్ పుత్రాం
శ్చేక్వా తద్భ్రాతృణాం నవానాం పతీః పుత్రాంశ్చహ—దేవభాగస్యేతి సార్థేశ్చతుర్భిః. ౩౯—

౪౩. వసుదేవస్య పతీః పుత్రాంశ్చహ—పౌరవీత్యేకాదశభిః. ౪౪—౪౬. నందేతి. కౌసల్యా నామ
భద్రా. ౪౭-౫౩. అష్టమ ఇతి. అష్టమస్తు స్వయమేవాసీత్. న తు కర్తాదినా హేతునా తాభ్యాం చ
జనితో వా. యతోఽసౌ శ్రీహరిః. ౫౪. తదేవోపపాదయతి—యదేతి త్రిభిః. ౫౫. ఈశస్య
మాయానియంతుః పరస్య అంగస్య. ద్రష్టుః సాక్షిణః. ఆత్మనః సర్వగస్య. న హ్యేవంభూతస్య
మాయావినోదం వినా, జన్తనః కర్తృణో వా హేతున్సంభవతీత్యర్థః. ౫౬. కించ. యదితి. యస్య

తం పుంసస్థితుత్పత్త్యప్యయాయ హి, అనుగ్రహస్తన్నివృత్తేరాత్మలాభాయచేష్యతే. ౧౭. అక్షౌహిణీనాం పతిభిరసురైర్నృపలాంఛనైః, భువ ఆక్రమ్యమాణాయాహ్యాభారాయ కృతోద్యమః. ౧౮. కర్తాణ్యపరిమేయాని మనసాపి సురేశ్వరైః, సహ సంకర్షణశ్చక్రే భగవాన్తధుసూదనః. ౧౯. కలౌ జనిష్యమాణానాం దుఃఖశో కతమోనుదమ్, అనుగ్రహాయ భక్తానాం స్వపుణ్యం వ్యతనోద్యతః. ౨౦. యస్మిన్ సత్కర్ణపీయూషే యశస్తీర్థవరే సకృత్, శ్రోత్రాంజలిరుపస్పృశ్య ధునుతే కర్తవాసనాం. ౨౧. భోజవృష్ణ్యంధకమధుశూరనేనదశార్హకైః, క్లాఘునీయే హితశ్శశ్వత్కురుస్సంజయపాండుభిః. ౨౨. స్నిగ్ధస్థితేక్షణో ద్వారైర్వాక్యైర్విభ్రమలీలయా, నృలోకం రమయామాస మూర్త్యా సర్వాంగరమ్యయా. ౨౩. యస్యాననం మకరకుండలచారుకర్ణభ్రాజత్కపోలసుభగం సవిలాసహంసం, నిత్యోత్సవం న తత్పుష్పద్వళిభిః పిబంత్యో నార్యో నరాశ్చ ముదితాః కుపితానిమేశ్చ. ౨౪. జాతోగతః పితృగృహోద్వరిజమేధితార్థో హత్వా రిపూన్ సుతశతాని కృతోరుదారః, ఉత్పాద్యతేషు పురుషః క్రతుభిస్సమిజే హ్యత్తానమాత్మనిగమం ప్రథయన్ జనేషు. ౨౫.

మాయాచేష్టితం. పుంసో జీవస్యానుగ్రహః తస్య సర్వజీవానుగ్రహకస్య కుశః కర్తాదిపారతంత్ర్యేణ జన్తాదినంభవః. అనుగ్రహమేవాహ—హి యస్మాత్ తదేవ స్థిత్యాదయ ఇష్యతే. ప్రళయే లీనోపాధేర్జీవస్య ధర్తాద్యసంభవాదుపాధిసృష్ట్యాదినా ధర్తాదినంపాదనేనానుగ్రహః. తథా ఆత్మలాభాయ మోక్షాయ చేష్యతే తత్ర హేతుః. తేనైవ శ్రామమూలేన తస్య స్థిత్యాదేర్నివృత్తే. ౧౭. తస్య చేష్టితం భూమేరప్యనుగ్రహ ఇత్యాహ—ద్వాభ్యాం. అక్షౌహిణీనామితి. అభారాయ భారపరిహారాయ. ౧౮. కర్తాణీతి. సురేశ్వరైరపి మనసాపి అపరిమేయాని అవిరక్త్యాణి సంకర్షణేన సహితశ్చక్రే. ౧౯. సంకల్పమాత్రేణ భూభారహరణసమర్థస్యాఽపి కర్తకరణం యశోవిస్తారద్వారా భక్తానుగ్రహార్థమిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. కలౌవితి. దుఃఖశతమంసి నుదతీతి తథా. తద్యతః వ్యతనోత్. ౨౦. యస్మిన్నితి. యస్మిన్ సతాం కర్ణపీయూషే యశస్తీర్థవరే శ్రోత్రమేవాంజలిః పానసాధనం యస్య సః పురుషః. సకృదపి ఉపస్పృశ్య ఆచమనమాత్రం కృత్వా తత్సందర్శాకృష్టచిత్తః కర్తవాసనాం ధునుతే. ౨౧. తదేవాహ—ద్వాభ్యాం. భోజేతి. భోజాదిభిః క్లాఘునీయమిహితం యస్య. ౨౨. స్నిగ్ధేతి. సర్వైరంగైః రమ్యయా మూర్త్యా చ. ౨౩. తత్రేవ దర్శనార్థం ముఖశోభామాహ—యస్మేతి. యస్యాననం పృశిభిర్వేత్త్రైః పిబంత్యో నార్యో నరాశ్చ న తత్పుష్పః న తృప్తాః నిమేషోన్నేషమాత్రప్యవభానమప్యవసామానా వైత్కిర్తున్మమేః కుపితాశ్చ బభూవుః. కథం భూతమాననం మకరకుండలాభ్యాం చారుకర్ణా భ్రాజంతో కపోలా చ తైః సుభగం సవిలాసో హంసో యస్మిన్ నిత్యముత్సహో యస్మిన్. ౨౪. శ్రీకృష్ణరసతం సమాసతో వర్ణయతి ద్వాభ్యాం — జాత ఇతి. జాతో నిజేన రూపేణ. పశ్చాత్ పురుషో మనుష్యాకారస్య ప్రజగతః. వ్రజవాసినాం విధితా అర్థా యేన. తేషు దారేషు సుతానాం శతాన్యతాద్య ఆత్మనిగమం స్వకీయం వేదమార్గం. ౨౫. భూమ్యా ఇతి. అంతస్సముత్థేన కలినా నిమిత్తేన ఉరుభరం

భూమ్యాస్స వా ఉరుభరం క్షపయన్కురూణామంతస్సముత్థకలినా యుధి భూప
చక్రం, దృష్ట్వా విధూయ విజయే జయముద్విఘ్నః ప్రోచోద్ధవాయ పరమం
సమగాత్స్వధామ. ౬౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టాదశసహస్రికాయాం, సంహితాయాం,
పారమహంస్యాం శ్రీవైయాసిక్యాం, శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం
నవమస్కంధే, చతుర్వింశోఽధ్యాయః.

క్షపయన్. దృష్ట్వా భూపావాం చమూర్విధూయ. విజయే జయం అర్జునేన జితమిత్యేవముద్ఘోషం
కృత్వా పరమం తత్సముద్ధవాయోపదిశ్య స్వం ధామ సమ్యక్తేనైవ రూపేణ జగామేతి. ౬౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, నవమస్కంధవ్యాఖ్యానాం, శ్రీధరాచార్యవిరచితాయాం
భావార్థదీపికాయాం, చతుర్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీభాగవతభావార్థదీపికా సంప్రకాశితా, శ్రీధరస్వామినా ప్రీత్యై పరమానందసద్గురోః.
పరమానందసంసేవిశ్రీధరస్వామినా కృతామ్, చిన్వంతు సాధవస్సర్వే చకోరాశ్చంద్రికామివ.

ఓం తత్సత్. శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

నవమస్కంధస్సమాప్తః.

శ్రీమద్భగవతశ్శ్రీకృష్ణమూర్తేర్విధవిచిత్రలీలావిశేషవర్ణనాకర్ణనాయ.
పరీక్షిన్న రేంద్రశృకయోగీంద్రం పృచ్ఛతి.

రాజోవాచః—కథితో వంశవిస్తారో భవతా సోమసూర్యయోః, రాజ్ఞాం
చోభయవంశ్యానాం చరితం పరమాద్భుతమ్. ౧. యదోశ్చ ధర్మశీలస్య నితరాం

శ్లో. “తత్ర తు ప్రథమే కంసః స్వం మృత్యుం దేవకీసుతాత్, శ్రుత్వా భీతోఽవధీతస్యా
ష్టదర్శాభితి వర్ణ్యతే. కృష్ణావతారచరితశ్రవణామృతనిర్వృతః, ఉక్తానువాదేనాత్మక్యాద్రాజా
పృచ్ఛతి తత్పునః. కథితో వంశవిస్తార ఇత్యాదినా. ౧. యదోరితి. అంశేనేతి ప్రతీత్యభిప్రాయే

అత్ర మునిభావప్రకాశికాఖ్యవిశిష్టాద్వైతవ్యాఖ్యానాం.

ఉపోద్ఘాతప్రకరణప్రకారరూపతయా ప్రణీతశ్లోకాః.

అపి విద్యజ్ఞనోల్లాసాయ ప్రకాశ్యంతే.

శ్లో. పురాణరత్ననిర్ధానస్ఫుటీకృతజగద్ధితమ్,
నిష్కృష్టభగవత్తత్త్వం పరాశరముపాస్త హే. ౧
కృష్ణద్వైపాయనం వందే సాక్షాన్నారాయణం మునిమ్,
యస్య స్థరణమాత్రేణ ధీస్సాన్యత్సర్వార్థపండితా. ౨
మూర్తామివ హరేర్భక్తిం శ్రీశుకం మనవామహై,
యద్గీతాత్కృష్ణచరితాన్తుక్తోఽభూదుత్తరాసుతః. ౩
వందే నందవ్రజవధూర్బృందా విపినదేవతాః,
యత్పయోధరశ్చై లేషు కృష్ణః కృష్ణఘనాయతే. ౪
బ్రహ్మవిద్యాప్రదానేన మమ సర్వాఘనాశనమ్,
సంశ్రయే వేంకటాచార్యం వాదిభీకృత్కులాధిపమ్. ౫
వందే వాత్సల్యజలధిం సర్వవిద్యాప్రదం మమ,
నైష్ఠికబ్రహ్మచర్యాధ్యం పితృవ్యం రామదేశికమ్ ౬
శ్రీవాదిభీకరకులోత్తమవేంకటార్యకారుణ్యపూర్ణకమనీయకటాక్షశక్త్యా
స్కంధం విశిష్య దశమం శుకపక్షముఖ్యవ్యాఖ్యాన్యర్థసంకలనయా వివృ
[ణోమి లాల్యాత్. ౭

నిమ్నం మహామునిగ్రంథం వ్యాచీక్షిరోశ్చలాత్తనః,
సోధవ్యం కృపయా సద్భిర్బాలస్య మమ సాహసమ్. ౮

ఉపేక్షితానాం వివృతేరుక్తార్థవిశదీకృతేః,
క్వచిద్విశేషకథనాత్సఫలో మత్పరిశ్రమః. ౯

అత్రావతరణే తస్య పూర్ణస్య పరమాత్మనః,
కారణం భారసంతస్తమహాలోకమిహావదత్. ౧౦

మునిభావప్రకాశికాః—యదోశ్చ వంశవిస్తారః కథిత ఇత్యన్వయః. తత్ర యదుపంశే.
అంశేన కళయా. ఇదం లాకికప్రతీత్యభిప్రాయేణోక్తం. కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమిత్యాదినా. నిరంశ

మునిసత్తమ, తత్రాంశేనావతీర్ణస్య విష్ణోర్విర్యాణి శంసనః. ౨. అవతీర్య యదో
ర్వంశే భగవాన్ భూతభావనః, కృతవాన్ యాని విశ్వాన్తా తాని నో వద విస్త
రాత్. ౩. నివృత్తతరైరుపగీయమానాద్భవౌషధాచోచ్చ్రితమనోభిరామాత్, క
ఉత్తమశ్లోకగుణానువాదాత్పుమాన్ విరజ్యేత వినాఽపశుఘ్నాత్. ౪. పితామహః
మే సమరేఽమరంజయైర్దేవప్రతాద్యాతిరథై స్తిమింగిలైః, దురత్యయం కౌరవనైన్య

ణోక్తం. ౧. ననూక్తాని కర్తాణి. శ్లో. జాతో గతః పితృగృహద్వజమేధితార్థ ఇత్యాదినా. సత్యం. పున
ర్విస్తరేణ వదేత్యాహ. — అవతీర్యేతి. ౩. అత్ర లోకే త్రివిధా జనాః. ముక్తాః. ముముక్షువః. విషయ
ణశ్చ. తేషాం మధ్యే అత్ర న కస్యాప్యలంప్రత్యయఇత్యాహ. — నివృత్తతరైః గతత్వణైః
ముక్తైరిత్యర్థః. ముముక్షుణామయ మేవోపాదేయ ఇత్యాహ — భవౌషధాదితి. విషయినామపి పరమో
విషయోఽయ మేవాత్యాహ — శ్రోత్రమనోభిరామాదితి. అపగతా శుక్ యస్తాత్తమాత్మానం
హంతీత్యపశుఘ్నః తస్మాత్. పశుఘాతిన ఇతి వా. ౪. కించ అస్తత్కులజైవతం శ్రీకృష్ణః. ఆతస్తథైవ
నిత్యం శ్రోతప్యేత్యాశయేనాహ. — పితామహః ఇతి. అమరాన్ జయంతి యే. తైః. దేవప్రతో భీష్మః
తదాద్యైరతిరథైరేవ తిమింగిలైః దురత్యయం. పత్సపదమివ అత్యల్పం కృత్వా తుభీకృత్య అతర్క
స్త. యః శ్రీకృష్ణ ఏవ స్థవో యేషాం తే తస్య పీర్యాణి వదస్వేతి తృతీయశ్లోకగతపదేనాన్వయః.

స్యాంశకల్పనాయోగాత్. నాపి పరశురామాదివదాపేకావతారాభిప్రాయేణ. శ్లో. “ఏష నారాయణ
శ్రీమాన్ తీరార్ణవనికేతనః, నాగపర్యంకముత్సృజ్య వ్యగతో మధురాం ప్రతీ”త్యాదినా పూర్ణ
స్వైవావతారోక్తేః. యద్వా దీపోత్పన్నప్రదీపన్యాయేనాప్రాకృతశుభవిగ్రహంశేనేతి. ౨. భూతాని
భావయతి సృష్ట్యర్థం సంకల్పవిషయాకరోతీతి భూతభావనః విశ్వస్యాత్తా. విశ్వాత్తా. యానీతి. కర్తా
ణీతి శేషః. యాని కర్తాణీతి పాఠాంతరం. సను. శ్లో. జాతో గతః పితృగృహద్వజమేధితార్థ
ఇత్యాదినోక్తమేవ. పునః పృచ్ఛతీత్యత ఆహ. — విస్తరాదితి సూచనామాత్రేణ తృప్త్యభావాదితి భావః.
౩. అథ భగవద్గుణీర్తనశ్రవణాదేస్త్రీవిధచేతనోపయోగం వదన్ తద్విషయే. న కస్యాపి విరాగ
ఇత్యాహ — నివృత్తేతి. తర్నోఽభిలాషః. న నివృత్తో యేషాం తైద్భుక్తైరిత్యర్థః. ఉపగీయమానాత్ స్వయం
పురుషార్థత్వేనానుసంధీయమానాత్ భవౌషధాత్. ముముక్షుణామపి ప్రతిబంధకపాపనివర్తనద్వారా
ఉపాయనిష్పాదకత్వేన సంసారనివర్తకాత్. శ్రోత్రమనోభిరామాత్. అతిభోగ్యస్వభావత్వేన
శ్రోతృశాం బద్ధానామపి మనోభిరామాత్ చిత్తాకర్షణాదిత్యర్థః. అపగతా శుక్ భోక్ యస్య సోఽ
పశుగాత్తా. తస్యోపాధికశోకసద్భావేఽప్యానందస్య తద్ధర్మతయా స్వరూపస్యాప్యానందత్వేన చ
వస్తుతః శోకరహితత్వాత్. శ్లో. “దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే వ్యగతానః పరమాత్మనః, నాన్యథా లక్షణం
తేషాం బంధే మోక్షే తథైవ చే”తి. భగవన్నిరుపాధికశేషతయా ప్రమాణసిద్ధం. తం హంతి అన్య
శేషీకరణేన నాశయతీత్యపశుఘ్నః. తస్మాత్. ఉక్తప్రకారనాశవ్యతిరేకేణ ఆత్మనో హననాద్యన్వ
త్వాత్. ఆత్మాపహరరూపమహాపాపకారిణ ఇత్యర్థః. తదుక్తం. శ్లో. “యోఽన్యథా సంతమాత్మానమ
న్యథా ప్రతిపద్యతే, కిం తేన న కృతం పాపం చోరేణాత్మాపహరిణే”తి ఏవంవిధాత్పాపిష్ఠాన్
కోఽప్యన్యో భగవద్గుణానువాదే విరక్త ఇతి భావః. పశుహింసకాదితి వార్థః. ౪. ఏవం భగవత్క

సాగరం కృత్వా తరణ వత్సపదం స్త యత్స్వవాః.గి. ద్రాణ్యస్తవిష్ణుప్తమిదం మదంగం
సంతానబీజం కురుపాండవానాం, జుగోప కుక్షిం గత ఆత్తచక్రో మాతుశ్చమే
యశ్శరణం గతాయాః. ౬. వీర్యాణి తస్యాఖిలదేహభాజామంతర్బహిః పూరు
షకాలరూపైః, ప్రయచ్ఛతో మృత్యుముదామృతం చ మాయామనుష్యస్య వదస్య
విద్వక్. ౭. రోహిణ్యాస్తనయః ప్రోక్తో రామస్సంకర్షణ స్త్వయా, దేవాక్యా గర్భ

న కేవలం పాండవానేవారక్షత్. ఇదం మమ శరీరమపి యో రక్షితవానిత్యాహ—ద్రాణ్యస్తవిష్ణుప్త
మితి. ద్రాణ్యేరశ్వత్థామ్నః బ్రహ్మస్త్రేణ దగ్ధం ఇదం మచ్ఛరీరం కురుకాం పాండవానాం చ సంతా
నస్య బీజం నిదానం మే మాతుః కుక్షౌ ప్రవిష్టో యో ధృతచక్రో జుగోపేతి. ౬. వీర్యాణితి. అఖిలదేహ
భాజాం సర్వప్రాణినాం. అంతః పురుషరూపేణ బహిః కాలరూపైశ్చ అంశాభిప్రాయేణ బహువచనం
అమృతం ముక్తిం. మృత్యుం సంసారం. ఉత ఆపి. ప్రయచ్ఛతో వీర్యాణి. వదస్య బ్రూహి అయం
భావః. అంతర్యామిరూపేణ అంతర్దృష్టీనాం ముక్తిం బహిర్దృష్టీనాం కాలరూపేణ మృత్యుం సంసా
రం ప్రదదాతి. యతః అతోఽంతర్దృష్ట్యా తద్వీర్యాణ్యేవ శ్రోతవ్యానీతి. ౭. రోహిణ్యా ఇతి. నను శ్లో.
“బలం గదం సారణం చ దుర్త్తదం విపులం ధ్రువం, వసుదేవస్తు రోహిణ్యాం కృతాదీనుదపాదయ

థాయాః సర్వసాధారణ్యేన శ్రోతవ్యత్వముక్త్యా. స్వస్య విశేషతః శ్రోతవ్యతాయాం హేతుత్వేన.
స్వకీయానాం స్వస్య చ. తత్కృతముపకారమాహ—పితామహ ఇత్యాది. అమరంజయైర్దేవానపి
జేతుం శక్తైః. దేవప్రతో భీష్మః అతిరథైః మహారథై రేవ తిమింగిలైః. వత్సపదం కృత్వా శద్వదతి
తుచ్ఛీకృత్యేత్యర్థః. యో భగవానేవ ప్లవస్తరణసాధనం యేషాం తే యత్స్వవాః. తస్య వీర్యాణీత్యు
త్తరేణాన్వయః. గి. ద్రాణ్యిరశ్వత్థామా తస్యాస్త్రేణ విష్ణుప్తం దగ్ధం. ఇదమిత్యుక్తంతాతీశయాత్క
రేణ ప్రదర్శనం. కురుపాండవానాముభయేషామపి సంతానబీజం ఏకమేవ సంతతికారణం. ౬.
పూరుషాః క్షేత్రజ్ఞాః కాలాశ్చ. త ఏవ. రూపాణి శరీరాణి క్షేత్రజ్ఞానాం. కాలవయవానాం చ
బాహుశ్చాద్భహువచనం. తైర్విశిష్టస్యేత్యర్థః. శ్రు. “యస్యాత్థా శరీర” మిత్యాది శ్రుత్యా ఆత్మాదిస
ర్వతత్త్వానాం భగవచ్ఛరీరత్వశ్రవణాత్ అతఏవాఖిలదేహభాజాం అంతః శరీరాంతరే అమృతం చ.
మృత్యుముత మృత్యుమపి. ప్రయచ్ఛతః అంతఃపురుషరూపేణ. శరీరస్థితిహేతోః. బహిః కాలరూ
పేణ. తద్వినాశహేతోశ్చేత్యర్థః. యద్వా. అంతః పురుషరూపేణాంతర్యామిరూపేణామృతం
కదాచిచ్ఛేతనానుకూల్యానుగుణం ముక్తిం ప్రయచ్ఛత ఇతి మాయామనుష్యస్య ఆశ్చర్యభూతమను
ష్యస్య. యద్వా. శ్లో. “మాయా తు వయునం జ్ఞానమి”తి నైఘంటికాః. యద్వా. ప్రచ్ఛన్నమను
ష్యస్య మాయాశబ్దసంకల్పజ్ఞానపరః తయా మనుష్యస్య ఇచ్ఛాగృహీతమానుషదేహస్యేత్యర్థః. విద్వక్
యోగమహిమసాక్షాత్కృతభగవద్వైభవ. అతఏవ. మహామహిమస్తస్య వీర్యాణి వదస్వేతి వదే
త్యర్థః. యద్వా. వదేతి ఛేదః స్వవిద్వక్. స్వస్వరూపాద్యభిజ్ఞ. అత్ర. శ్లో. విశేషవిదుషశ్శాస్త్రం య
త్తవోద్ధాహత్యేపుర ఇత్యాదౌ విశేషం విద్వానితి వత్. స్వం విద్వక్ స్వవిద్వన్నితి విగ్రహః. యద్వా.
“భాసనోపసంభాషాజ్ఞానయత్నవిమత్యుపమంత్రణేషు వద”ఇతి భాసనార్థే తజ్. వదస్య పరమప్రకా
శం వదేత్యర్థః. ౭. ఇత్థం. మునిం సంప్రార్థ్య. అపారే భగవచ్ఛరీత్రే స్వకుతూహలవిషయాంశం
పృచ్ఛతి.—రోహిణ్యా ఇతి. నను శ్లో. “బలం గదం సారణం చ దుర్త్తదం విపులం ధ్రువం, వసుదే

సంబంధః కుతో దేహాంతరం వినా. ౮. కస్తాన్తుకుందో భగవాన్ పితృగేహాద్వృజం
గతః, క్వ వాసం జ్ఞాతిభిస్సాకమకరోత్సాత్వతాం పతిః. ౯. ప్రజే వసే కిమక
రోన్తధు పుర్యాం చ కేశవః, భ్రాతరం చావధీత్కంసం మాతురథా తదర్హణమ్.
౧౦. దేహం మానుషమాశ్రిత్య కతి వర్షాణి వృష్టిభిః, యదుపుర్యాం సహవాత్సీ
త్పత్న్యః కత్యభవత్ విభోః. ౧౧. ఏతదన్యచ్చ సర్వం మే మునే కృష్ణవిచేష్టితం,
వక్తుమర్హసి సర్వజ్ఞ శ్రద్ధధానాయ విస్తృతమ్. ౧౨. నైషాతిదుస్సహాయుత్థాం
త్యక్తోదమపి బాధతే! పిబంత త్వన్ముఖాంభోజాచ్ఛ్చ్యుతం హరికథామృతం. ౧౩.
శ్రీసూత ఉవాచ:—ఏవం నిశమ్య భృగునందనసాధువాచం వైయాసకిస్స భగవా
నథ విష్ణురాతం, ప్రత్యర్చ్య కృష్ణచరితంకలికల్పషఘ్నం వ్యాహన్తుమాంభత భాగ

శ్రీ భ గ వ ద వ తా ర కా రణ ప్ర వ చ న ఘ ణ్టిః.

వతప్రధానః. ౧౪. శ్రీశుక ఉవాచ:—సమ్యగ్వ్యవసితా బుద్ధిస్తన రాజర్షిసత్తమ.
వాసుదేవకథాయాం తే యజ్ఞాతా వైష్టికీ రతిః. ౧౫. వాసుదేవకథాప్రశ్నః పురు

ది"తి రోహిణ్యాస్తనయో బలః ప్రోక్తః. ౧౬. "వసుదేవస్తు దేవక్యామప్తపుత్రానజీజనత్, కీర్తిమంతం
సుషేణం చ భద్రసేనముదారధీః. మృదుం సంమర్దనం భద్రం సంకర్షణమహీశ్వరం, అప్తమస్తు తయో
రాసీత్స్వయమేవ హరిః కిలే"తి. పునర్దేవక్యా గర్భసంబంధస్తస్యైహోర్తః స నితో ఘటత ఇత్యా
క్షేపః. కస్తాదితి భగవతః కంసభయశంకాసంభవాదిత్యర్థః. ౯. అథ్థా సాక్షాత్ మాతుర్భ్రాతరం కంసం
తస్మాదతదర్హణం వధానర్హం కస్తాదవధీత్. ౧౦. నను త్వన్మద్యాధ్యం పీడితస్య తవ నుతః శ్రవణావకా
శస్త్రతాహ—నేతి. త్యక్తోదకస్యాపి మే జీవనం హరికథామృతపాననిమిత్తం. తమపరమే సత్వేవ
జీవనం స్యాదిత్యర్థః. ౧౩. ఏవమితి. ఏవం సాధువాచసమీచినప్రశ్నం. భాగవతప్రధానః భాగవతేషు
శ్రేష్ఠః. ౧౪. సమ్యగితి. వ్యవసితా నిశ్చితా. యత్ యతో బుద్ధిః. ౧౫. ప్రత్ర తానత్ ప్రథమం

వస్తు రోహిణ్యాం కృతాదీనుదపాదయతి"తిరోహిణీనుతత్వేనోక్తస్య బలస్య పునస్తేనైవ దేహేన.
౧౬. "వసుదేవస్తు దేవక్యామప్తపుత్రానజీజనత్. కీర్తిమంతం సుషేణం చ భద్రసేనముదారధీః.
మృదుం సంమర్దనం భద్రం సంకర్షణమహీశ్వరం. అప్తమస్తు తయోరాసీత్స్వయమేవ హరిః కిలే"తి.
దేవకీగర్భసంబంధః కథముక్త ఇత్యాక్షేపః. ౮. కస్తాదితి హేతువరం. క్వ వత్త్ర వాసం పతిః. ౯.
అతదర్హణం స్వస్తాద్వధానర్హం అథ్థా సాక్షాచ్ఛావధీత్. కస్తాదిత్యనుషంగః. యద్వా. మాతుర్భ్రా
తరం కస్తాదవధీత్ అనుచితమితి భావః. తస్మి కిముచితమిక్యత ఆహ—అథ్థా తదర్హణమితి. తస్య మాతు
లస్యార్హణం పూజా. అథ్థా ఉచితమిత్యర్థః. అప్యయానామనేకార్థత్వాత్. ౧౦. ౧౧. ఏతదితి.
౧౨. "న శ్రద్ధావిముఖాయ చే"త్యశ్రద్ధాశబేన వాచ్యమిత్యత ఆహ—శ్రద్ధధానాయేతి. ౧౩. అజ్ఞ
శబ్దవదంభోజశబ్దశ్చంద్రవాచీత్వన్ముఖాంభోజాత్త్వన్ముఖచంద్రాత్త్వర్థః. త్యక్తోదం అంబుపానరహితం.
౧౩. భృగునందనేతి కౌనకం ప్రతి సూతకృతసంబుద్ధిః. సాధువాచం సమీచినప్రశ్నం భాగవతప్రధాన
ఇతి ప్రధానశబ్దస్య నియతనపుంసకస్య పుంలింగత్వం ఛాందసం. యద్వా. భాగవతం భగవత్సంబంధి
చరిత్రం. తదేవ ప్రధానం ముఖ్యప్రతిపాద్యం యస్యేతి ప్రత్యర్చ్య ప్రతినంద్య. ౧౪. సమ్యగ్వ్యవ
సితా సమ్యగుద్యోగయుక్తా యద్యస్తాత్ వైష్టికీ నిష్ఠాయుక్తా. ౧౫. వాసుదేవేతి. తత్సాదనముఖ్య

మాంస్త్రీః పునాతి హి, వక్తారం పృచ్ఛకం శ్రోత్రాంతత్వాదసలిలం యథా. ౧౬
 భూమిర్దృష్టనృపవ్యాజదైత్యానీకశతాయుతైః, ఆక్రాంతా భూరిభారేణ బ్రహ్మాణం
 శరణం యయా. ౧౭. గౌర్యుత్వాశ్రముఖి ఖన్నా రుదంతీ కరుణం విభోః,
 ఉపస్థితాంతికే తస్మై వ్యసనం సమవోచత. ౧౮. బ్రహ్మ తదుపధార్యాథ సహ దేవై
 స్తయా సహ, జగామ స త్రిణయన స్తీరం క్షీరపయోనిధేః. ౧౯. తత్ర గత్వాజగ
 న్నాథం వాసుదేవం వృషాకపిం, పూర్ణం పురుషసూక్తేన హ్యుపతస్థే సమాహితః.
 ౨౦. గిరం సమాధౌ గగనే సమీరితాం నిశమ్య వేధాస్త్రిదశానువాచ హ, గాం
 పౌరుషీం మే శృణుతామరాః పునర్విధీయతామాశు తదైవ మాచిరమ్. ౨౧.
 పురైవ పుంసావధృతోధరాజ్వరో భవద్భిరంజైర్యదుఘాపజన్యతాం, స యావదు
 ర్వాన్య భరమిశ్వరేశ్వరః స్వకాలశక్త్యా క్షపయంశ్చరేద్భువి. ౨౨. వసుదేవ
 గృహే సాక్షాద్భగవాన్ పురుషః పరః, జనిష్యతే తత్పూజార్థం సంభవం తు సుర
 స్త్రియః. ౨౩. వాసుదేవకళానంతస్సహస్రవదనస్స్వరాట్, అగ్రజో భవితా దేవో
 హరేః ప్రియచికిర్షయా. ౨౪. విష్ణోర్ధాయా భగవతీ యయా సంమోహితం
 జగత్, ఆదిష్టా ప్రభుణాంశేన కార్యార్థే సంభవిష్యతి. ౨౫. శ్రీశుక ఉవాచః—
 ఇత్యాదిశ్యామరగణాన్ ప్రజాపతిపతిర్విభుః, ఆశ్వాస్య చ మహీం గీర్భిస్స్వధామ
 పరమం యయా. ౨౬. శూరనేనో యదుపతిః మధురామావసత్పురీం, మాధురాన్

భగవదవతారకారణమాహ.—నవభిశ్లోకైః భూమిరితి. దృష్టనృపవ్యాజా యే దైత్యాస్తేషామనీక
 శతానామయుతైర్యో భూరిభారః తేనాక్రాంతా. ౧౭. గౌరితి. విభోరంతికే ఉపస్థితా సతీ. ౧౮.
 ౧౯. తత్రేతి. వృషాన్ దేహాన్ జీవరూపేణ ప్రవిశ్య ఆకంపయతీతి వృషాకపిః. ౨౦. గిరమితి.
 పౌరుషీం పురుషస్య భగవతో గాం వాచం. మే మత్తః ఆశు శృణుత మాచిరం అవిలంబితం తదైవ
 విధీయతాం చేతి. ౨౧. పురైతి. విజ్ఞాపనాత్ పురైవ పుంసా ఈశ్వరేణ ధరాయాః జ్వరః తాపః.
 ౨౨—౨౪. విష్ణోరితి. దేవకీగర్భసంకర్షణయశోదామోహనాదికార్యార్థే యశోదాయాం సంభవి
 ష్యతి. ౨౫—౨౬. భోజేంద్రబంధనాగారే అవతారాయవ ప్రస్తావకథామాహ—యావదధ్యాయ

చ ద్రష్టారం స్నాతం. పాత్రాంశ్చ. యథా పునాతి. తథా శ్రీన్ పురుషానిత్యర్థః. ౧౬. అథ భగ
 వదవతారాయోద్దంతిభూరిమిత్యాదినా. దృష్టనృపవ్యాజా యే దైత్యాస్తేషామనీకశతాయుతైరితి.
 తదానంత్యముచ్యతే. శ్లో. “శతం సహస్రమయుతం సర్వమానంత్యవాచకమి”త్యభిధానాత్. తైరేవ
 భూరిభారేణాక్రాంతా. ౧౭. విజ్ఞానాత్పూర్వమేవేత్యర్థః. పుంసా పరమపురుషేణ. ధరాజ్వరః భూమే
 స్సంతాపః. ధరాభర ఇతి చ పాతః అపధృతః జ్ఞాతః. పురైవ పుంస ఇతి పాతే పుంస ఇతి పంచమీ.
 తదవతారాత్పూర్వమేవ భవద్భిర్యదుఘాపజన్యతామిత్యన్వయః. తదా ప్రకృతత్వాదర్థాత్పుంసైవ
 ధరాజ్వరోఽవధృత ఇత్యర్థః. ౨౨. ౨౩. వాసుదేవకళా నారాయణాంశః. అనంతః శేషః స్వరాట్
 స్వప్రకాశః స్వతంత్ర ఇతి వా. ౨౪. కార్యార్థే కర్తవ్యార్థే దేవకీగర్భసంకర్షణయశోదామోహనా
 దియాపే. ౨౫. ప్రజాపతయో ధక్షాధయః తేషాం పతిర్విభుశ్చతుర్ముఖః. ౨౬. అథ భగవదవతార

శూరసేనాంశ్చ విషయాన్బుభుజే పురా. ౨౭. రాజధానీ తతస్సాఽభూత్సర్వ
యాదవభూభుజామ్, మధురా భగవాన్ యత్ర నిత్యం సన్నిహితో హరిః. ౨౮.
తస్యాం తు కర్హిచిచ్ఛారిర్వసుదేవః కృతోద్వహః, దేవక్యా సూర్యయా సార్థం
ప్రయాణే రణమారుహత్. ౨౯. ఉగ్ర సేనసుతః కంసో భగిన్యాః ప్రీతిమావహన్,
రశ్మీన్ హయానాం జగ్రాహ రాక్షైరథశతైర్వృతః. ౩౦. చతుశ్శతం పారిబర్హం
గజానాం హేమమాలినాం, అశ్వానామయుతం సార్థం రథానాం చ త్రిషట్పు
తమ్. ౩౧. దాసీనాం సుకుమారీణాం ద్వే శతే సమలంకృతే, దుహిత్రే దేవ కః
ప్రాదాద్యావైర్దుహితృవత్సలః. ౩౨. శంఖతూర్యమృదంగాని నేదుర్దందుభయస్స
మమ్. ప్రయాణోపక్రమే తాత వరవధోస్సుమంగళమ్. ౩౩. షణ్ఠి ప్రగ్రహిణం
కంసమాభాష్యాహశరీరవాక్, అస్యాస్తావమప్తమో గర్భో హంతా యాం నయ
నేఽబుధ. ౩౪. ఇత్యుక్తస్స ఖలః పాపో భోజానాం కులపాంసనః, భగిసీం హంతు
మారబ్ధః ఖడ్గపాణిః కచేఽగ్రహీత్. ౩౫. తం జిగుప్సితకర్తాణాం నృశంసం నిరపత్ర

—దేవకీహననోద్యుక్తం కంసం ప్రతి వసుదేవకృతసామాద్యుపదేశః—

పమ్, వసుదేవో మహాభాగ ఉవాచ పరిసాంత్వయన్. ౩౬. వసుదేవ ఉవాచః—

పరిసమాప్తి. శూరసేన ఇతి. విషయాన్ దేశాన్. ౨౭—౨౮. తస్యామితి. సూర్యయా నవో
ధయా సాకం ప్రయాణే ప్రయాణార్థం. ౨౯. ఉగ్ర సేనీతి. రక్షన్. ప్రగ్రహన్. అగ్రహీత్. ౩౦.
చతుశ్శతమితి. పారిబర్హం ఉపస్కరం. ౩౧. దాసీనామితి. దేవకః ఉగ్ర సేనః. ౩౨. ౩౩.
షణ్ఠితి. అభాష్య రే రే కంసేతి సందోభ్యః. హంతా హనిష్యతి. ౩౪. ఇతితి. కులపాంసనః కుల
దూషణః అరబ్ధః ఉద్యుక్తః కచే కేశబంధే. ౩౫. తమితి. నృశంసం ప్రాచీన మహాభాగ ఇతి. ఆయం
భావః. స్వజన్తని. దేవైర్హర్షేణ ఆనకదుందుభినిర్హోషేణ. భావిభగవదవతారదేవాశంశ్య ప్రతికారతా
సంభవతీతి సాంత్వయన్. స్తుత్యా కృపావిషయత్వేనోపపత్తిభిశ్చ సత్ప్రాక్షేణ సంబోధయన్. ౩౬. కం
వసుదేవః కంసం సామభేదాభ్యాం సంభేదయన్నాహ—శ్లో. సుసీయతి. తత్ర సామ పంచవిధం. శ్లో.
“లాభోపకృతినబంధా హ్యభేదో గుణకీర్తనం, సామ పంచవిధం భేదో దృష్టాదృష్టభయం వచః”

స్థలం నిర్దిశన్నాహ—శూరసేన ఇత్యాది. మధురాం పురీమావసత్ అధిష్ఠితవాన్. మధురామావిశన్నితి
పాతే తత్ర వసన్నిత్యర్థః. మధురాన్ మధురాసంబంధినః శూరసేనాన్ శూరసేనాఖ్యాంశ్చ విష
యాన్ దేశాన్. ౨౭. ౨౮. అథ భోజేంద్రబంధనాగారే భగవదవతారాయ ప్రస్తాతి.—తస్యా
మిత్యాదినా. తస్యాం మధురాయాం. కర్హిచిత్ కదాచిత్. శూరో నామ కర్హిత్ యాదవః తస్యా
వత్యం శౌరిః. వసుదేవః. సూర్యనూ నవోధయా. భార్యయితి చ పాఠః. ౨౯. రక్షన్ ముఖరక్షాః.
౩౦. పారిబర్హం కాతుకాదిషు పంచత్యోర్దేయమాదచారికం వస్తుజాతం. ౩౧. నృశంసం ఘాతుకం
నిరపత్రపం లజ్జాకూన్యం. మహాభాగ ఇతి. పదం. భావిభగవదవతారమహిమ్నస్య సర్వాపద్యైదే
కత్యం సూచయతి. పరిసాంత్వయన్ ప్రథమసామోక్తిభిరుదూలయన్నిత్యర్థః. ౩౬. స. భవాన్

శ్లాఘనీయగుణశ్శూరైర్భవాన్ భోజ్య యశస్కరః, స కథం భగినీం హన్యాత్ప్రి
యముద్వాహపర్వణి. ౩౨. మృత్యుర్ధర్మవతాం వీరదేహీన సహ జాయతే, అద్య
వాబ్దశతాంతే వా మృత్యురై వ ప్రాణినాం ధ్రువః. ౩౩. దేహీ పంచత్వమా
పన్నే దేహీ కర్తానుగో వశః, దేహీంతరమనుప్రాప్య ప్రాక్తనం త్యజతే*వపుః. ౩౪.
ప్రజంస్తిష్ఠన్నదై కేన యతైవాన్యేన గచ్ఛతి, యథా తృణజలూకైవం దేహీ కర్త
గతిం గతః. ౪౦. స్వప్నే యథా వశ్యతి దేహమీదృశం మనోరథేనాభినివిష్ట

ఇతి. శ్లాఘనీయగుణ ఇతి గుణకీర్తనం. భగినీమితి సంబంధకథనం. పుత్రికోపమేత్యభేదం వక్ష్యతి.
హన్యాదితి స్త్రీవధనివృత్త్యా యశోలాభం దర్శయతి.—ఉద్వాహపర్వణితి సంతానవృద్ధ్యోపకారం
దర్శయతి. ౩౨. మమ మరణభయేన హస్తీతి చేత్తథాపి మరణస్యాపరిహరణీయత్వాత్ దేహీంతరస్య
చావశ్యంభావిత్వాత్తత్రాపి భోగప్రేమాస్పదత్వాదీనామవిశేషాత్తదభయేన పాపాచరణమయుక్తమిత్యభి
ప్రేత్యాహ.—మృత్యురితి. దేహీన సహేతి. విధాత్రా లలాటే లిఖితత్వాదితి. దేహస్య క్షణ
భంగురత్వాన్నిత్యమాశంఖ్యో మృత్యురితి వా. తథాపి కాలవిలంబార్థం హస్తీతి చేత్తత్రాహ.—అద్య
వేతి. అవశ్యం భావిని మరణే. విలంబమాత్రాయ పాపాచరణమయుక్తమితిభావః. ౩౩. కించ తస్మిన్
దేహీ గతే యది దేహీంతరం న స్యాత్. తదా పాపేనాప్యేతత్పాలనం యుజ్యేత న తు తదస్త్రీత్యాహ
దేహ ఇతి. ఆపన్నప్రాయే కర్తవశాదయత్నత ఏవ ప్రథమం దేహీంతరం ప్రాప్య. పశ్చాత్ పూర్వం
వపుస్త్యజతి. ౩౪. అత్ర దృష్టాంతః. ప్రజన్నితి. ఏకేన అగ్రతో నిహితేన పదా తిష్ఠన్ భువమవష్టభ్య
దేహం బిభ్రత్. పశ్చాదన్యేన పూర్వప్రదేశాదుత్థాప్య. పురో నిహితేన గచ్ఛతి తద్వత్. అత్ర చ
స్త్రీకారపరిత్యాగో నాత్యంతభిన్నవిషయావితి స్పష్టం దృష్టాంతాంతరమాహ.—యథా తృణజలూ
కేతి. సా హి తృణాంతరమవష్టభ్య పూర్వతృణం త్యజతి. ఏవం కర్తవ్యథే వర్తమానో జీవోఽపి. ౪౦.

కథం హన్యాత్ స్త్రీహాననమేవాతిపాతకావహం. తత్రాపి భగిన్యాః తదపి వివాహపర్వణ్యేవేతి కిము
వక్తవ్యమితి భావః. ౩౨. నన్వేవమపి మరణభియా హస్తీత్యాశంక్య. అకృత్యకరణాత్పాతకం పర
మవశిష్యతే మరణం తు న కేనాపి పరిహర్తుం శక్యమిత్యాహ—మృత్యురితి. దేహీన సహేతి
పూర్వకర్తానుగుణ్యేన నియతోపస్థితకత్వాదిత్యర్థః. తథాపి కాలవిలంబార్థం హస్తీతి చేత్తత్రాహ—
అద్య వేతి. యథావిధి సమయం మృతావశ్యంభావిన్యాం. దురాశయా వివేకినః పాపాచరణమను
చితమితి భావః. ౩౩. కించ. తాకికభోగైకలంపటస్య భోగాయతనేఽస్తిన్నప్తేఽపి కర్తానుగుణం దేహీం
తరప్రాప్తేరావశ్యకత్వాన్నియతవినాశస్యాస్య పాపాచరణేనాపి పాలనాశా వ్యర్థేత్యభిప్రయన్నాహ—
దేహ ఇతి. పంచత్వం మృతిం ఆపన్నే ప్రాప్తప్రాయే సతీత్యర్థః. త్యజతే త్యజతి. కర్తానుగత్వా
భోగాయతనం దేహీంతరమవశ్యం భజతీత్యర్థః. ౩౪. అత్ర దృష్టాంతమాహ.—ప్రజన్ గచ్ఛన్
పురుషః ఏకేన పదా అగ్రే నిహితేనేత్యర్థః. తిష్ఠన్ భువమవష్టభ్య దేహం వహన్. ఏకేన పూర్వ
దేశాదాకృష్యాగ్రనిహితేన పదేత్యర్థః. యథా వా గచ్ఛతి తద్వత్. యద్వా. జీవదశాయామపి
దేహస్థితేర్భంగురతయా పురుషో మ్రియత ఏవేత్యేతదర్థద్యోతకోఽయం దృష్టాంతః. యథా గచ్ఛన్
ఏకపాదేన తిష్ఠన్నపి గచ్ఛత్యేవ తద్వదితి. దేహీంతరపరిగ్రహేణ పూర్వదేహత్యాగే స్పష్టం దృష్టాంత
మాహ.—యథేతి. తృణజలూకాపి తృణాంతరమవష్టభ్యైవ పూర్వతృణం త్యజతి. ఏవం కర్తానుగుణ
జీవోఽపీత్యర్థః. ౪౦. పునరప్యుక్తార్థమేవ స్వప్నజాగ్రద్దశానుభూతార్థదృష్టాంతేన ప్రతిపాదయతి—

శ్చోద్యమానోఽపి దారుణః, న వ్యవర్తత కౌరవ్య పురుషాదానసువ్రతః. ౪౬.
 నిర్బంధం తస్య తం జ్ఞాత్వా విచింత్యానకదుందుభిః, ప్రాప్తకాలం ప్రతివ్యోధు
 మిదం తత్రాన్వపద్యత. ౪౭. మృత్యుర్బుద్ధిమతాపోహ్యాయావద్బుద్ధిబలోదయమ్,
 యద్యసౌ న నివర్తేత నాపరాధోఽస్తి దేహినః. ౪౮. ప్రత్యక్షమృత్యవేపుత్రా
 న్తోచయే కృపణామిమామ్, సుతా మే యది జాయేరన్ మృత్యుర్వా న మ్రియేత
 చేత్. ౪౯. విపర్యయో వా కిం న స్యాద్గతిర్ధాతుర్దురత్యయా, ఉపస్థితో నివర్తేతని
 వృత్తః పునరావతేత్. ౫౦. అగ్నేర్యథా దారువియోగయోగయోరదృష్టతోఽన్య
 న్న నిమిత్తమస్తి, ఏవం హి జంతోరపి దుర్విభావ్యశృకీరసంయోగవియోగహేతుః.
 ఏవం విమృశ్య తం పాపం యావదాత్మనిదర్శనమ్, సాంత్యయామాస వై శౌరిర్బ
 హుమానపురస్సరమ్. ౫౧. ప్రహృష్టవదనాంభోజో నృశంసం నిరపత్రపమ్, మన
 సాదూయమానేన ప్రహసన్నిదమబ్రవీత్. ౫౨. న హ్యస్యాస్తే భయం సౌమ్య
 యద్వైత్వాహశరీరవాక్, పుత్రాన్ సమర్పయిష్యేఽహం యతస్తే భయముత్థి

మితి. చోద్యమానః ఉపదిశ్యమానః స్వయం దారుణః పునః పురుషాదాన్ ప్రత్యాక్. అనువ్రతః అను
 సృత ఇతి. ౪౬. నిర్బంధమితి. అనకదుందుభిరితి నదం మహాభాగ ఇత్యత్రోక్తాభిప్రాయం. ప్రతి
 వ్యోధుం ప్రతికర్తుమిత్వార్థః. ఇదం వత్సమాణం ప్రత్యర్పణం అన్వపద్యత. జ్ఞాతవాక్. ౪౭. నను
 బులోఽయమేతన్న మస్యేతేత్యాశంక్యాహ—మృత్యురితి. ౪౮. తస్మాదుపేక్షాబోషపరిహారాయైవం
 కరిష్యామిత్యాహ.—ప్రత్యక్షేతి. మృత్యువే కంసాయ. నస్విదమపి వైవ న్యాయమిత్యాశం
 క్యాహ.—సుతా ఇతి. అస్యాం యది మే సుతా జాయేరన్. తదా యద్భావి, తద్భవతు జీవితం తు
 తావద్భవేదేవ. తదంతరా యద్యయమేవ మ్రియేత. తదా న కిందిదన్యాయ్యం. ౪౯. యది చ
 సుతా భవిష్యంతి న చాయం మ్రియేత. తదా మత్పుత్రాదేహస్య మరణమిత్యాహ—విపర్యయఇతి.
 నను ప్రాధస్య కంసస్య తవ బాలకాత్కళం మృత్యుస్సౌమ్యత్వత్రాహ—గతిరితి. భాతుః. ౫౦. “అస్యా
 స్త్వామప్తమో గర్భో హంతాయాంనయసేఽబుధే”త్యుక్తవతః అతః ఇదాసీమపత్యార్పణప్రతిజ్ఞే
 మంత్రః. తథా సతి. ఉపస్థితో మృత్యురయం తావన్నివర్తేత. ఇదాసీం సప్రత్యః పునః కాలాంతరే
 ఆవతేచ్ఛేత్తదానాపరాధో మమేత్యర్థః. అథవా మత్పుత్రాదుపస్థితో మృత్యురస్యావధాబ్యో నివర్తేత
 స పునరనేన సన్తంత్రేణ భవేదేవేతి. యద్వా. గతిర్ధాతుర్దురత్యయేత్యేతస్య ప్రపంచ ఉపస్థిత ఇతి. ౫౧.
 ప్రాణినామదృష్టం దుర్వితర్క్యమితి సదృష్టాంతమాహ—అగ్నిరితి. ఏవే పృథ్వీక్ ప్రదహన్ వహ్నిః
 సన్నిహితానపి పృథ్వీక్ పరిత్యజ్య కదాచిత్ దూరస్థానేవ చుంతి గ్రామి గృహాక్ చ, న హితస్య
 ప్రాణ్యదృష్టవ్యతిరేకేణ కించిన్నియామకమస్తి. యథా ఏవం జాతోర్దన్తమరణదాహారవి హేతుర్దుర్వి
 భావ్యః అచింత్యః. ౫౨. ఏవమితి. యావదాత్మనిదర్శనం స్వప్రజ్ఞావధి. విమృశ్య విచార్య. ౫౩.
 ప్రహృష్టేతి. తస్య విశ్వాసాయ వికసిరముఖాంభోజస్సక్ ప్రహసన్ అబ్రవీత్. ౫౩. సేతి. యత్
 యథా అశరీరీణీ వాగాహ.—తథా వై నిశ్చితం. అస్యా స్సరూపాత్ తే భయం నాస్తి ఖలు. యతఃదే

భాతుః అఘటితఘటనాశక్తస్య నివృత్తోఽపి వరదానాదినాపగతోఽపి. ౫౦.

తమ్. ౧౪. శ్రీశుక ఉవాచః—స్వసుర్వధాన్ని వవృతే కంసస్తద్వాక్యసారవిత్, వసు
దేవోఽపి తంప్రీతః ప్రశస్యప్రావిశద్భృహమ్. ౧౫. అథ కాల ఉపావృత్తేదేవకీసర్వ
దేవతాఃపుత్రాః ప్రసుషువేచాప్టౌ కన్యాం చైవానువత్సరమ్ ౧౬. కీర్తిమంతంప్రథ
మజం కంసాయానకదుందుభిః, అర్పయామాస కృచ్ఛేణ సోఽన్యతాదతివిహ్వలః.
౧౭. కిం దుస్సహన్నుసాధూనాం విదుషాం కిమపేక్షితమ్, కిమకార్యం కదర్యాణాం
దుస్త్వజం కిం ధృతాత్తనామ్. ౧౮. దృష్ట్వా సమత్వం తచ్ఛారేస్సత్యేచైవ వ్యవ
స్థితమ్, కంసస్తుష్టమనా రాజా ప్రహసన్నిదమబ్రవీత్. ౧౯. ప్రతియాతు కుమా
రోఽయం నహ్యస్తాదస్తిమే భయమ్, అష్టమాద్యువయోర్గర్భాన్తృత్యుర్తేఽభిహితః
కిల. ౨౦. తథేతి సుతమాదాయ యయావానకదుందుభిః, నాభ్యనందత తద్వాక్యమస
తోఽవిజితాత్తనః. ౨౧. నందాద్యా యే ప్రజే గోషా యాశ్చామీషాం చ యో
షితః, వృష్ణయో వసుదేవాద్యా దేవక్యాద్యా యదుస్త్రియః. ౨౨. సర్వే వై దే
వతాప్రాయా ఉభయోరపి భారత, జ్ఞాతయో బంధుసుహృదో యే చ కంస
మనువ్రతాః. ౨౩. అసురాస్సర్వఏవైతే లోకోపద్రవకారిణః, ఏతత్కంసాయ.
భగవాన్ శశంసాభ్యేత్య నారదః. ౨౪. భూమేర్భారాయమాణానాం దైత్యా
నాం చ వధోద్యమమ్, ఋషేర్వినిర్గమే కంసో యదూన్తత్వా సురానితి. ౨౫. దేవ
క్యా గర్భసంభూతం విష్ణ్వంశం స్వవధం ప్రతి, దేవకీం వసుదేవం చ నిగృహ్య
నిగతైర్గృహే, జాతం జాతమహా పుత్రం తయోరజనశంకయా. ౨౬. మాతరం
పితరం భ్రాతృన్ పుత్రాన్శ్చ సుహృదస్సఖీన్, ఘ్నంతి హ్యసుతృషో లుభా
రాజానః ప్రాయశో భువి. ౨౭. ఆత్మానమిహ సంజాతం జానన్ ప్రాగ్విష్ణునా హతమ్,
మహాసురంకాలనేమిం యదుభిస్సవ్యరుధ్యత. ౨౮. ఉగ్రనేనం చ పితరం

భ్యః పుత్రేభ్యః తే భయం ఉత్థితం అష్టమో హంతేత్యుక్తే అన్యోన్యాపేక్షయా సర్వేష్యష్టమా భవే
యురిత్యుద్భూతం. తాన్ అస్యాః పుత్రాన్ సమర్పయిష్యే. ౧౪. స్వసురితి. నివృతే నివృత్తః తద్వాక్యే
సారః. ఉపపత్తిస్తద్వత్. ౧౫. అథేతి. కాల ఉపావృత్తే ప్రసూతికాలే ప్రాప్తే. సర్వః సర్వాత్తా
భగవానేవ దేవతా యస్యాస్యా భగవదాశ్రయత్వాత్ సర్వదేవతామయీతి వా. ౧౬. ౧౭.
నను మృత్యవే పుత్రం కథమర్పితవానిత్యపేక్షాయామాహ—కిందుస్సహమితి. సాధూనాం సత్య
సంధానాం నను పుత్రలాలనసుఖాపేక్షా కథం త్యక్తేత్యతః. —విదుషామితి. భగవానేవ తత్త్వం
నాన్యదితి జానతామిత్యర్థః. నను స్వయం నీతే సతి. కంసో బాలం న హన్యాదితి మత్వా. నీతవానితి
కిం న స్యాత్? నేత్యాహ —కిమకార్యమితి. నను దేవకీపుత్రం కథంతత్యాజేత్యతః. —కిందుస్త్వజ
మితి. చిత్తే ధృత ఆత్మా హరిరైస్తేషాం. ౧౮-౨౦. కంసస్య శాంతిర్దేవకార్యానుగుణా న భవతీతి
నారదస్య ప్రత్యవస్థానం తదాహ—నందాద్యా ఇత్యాదిత్రయేణ. ౨౨. సర్వ ఇతి. ఉభయోః వసు

యదుభోజాంధకాధిపమ్, స్వయం నిగ్రహ్య బుభుజే శూరసేనాన్ మహాబలః. ౬౯.
ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టాదశసహస్రికాయాం, సంహితాయాం
పారమహంస్యాం, శ్రీవైయ్యాసిక్యాం, శ్రీహయగ్రీవ బ్రహ్మవిద్యాయాం, దశమ
స్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ప్ర లంబబకచాణూరతృణావర్తమహాశనైః, ముష్టికారిష్ట
ద్వివిధపూతనాకేశిధేనుకైః ౧. అన్యైశ్చాసురభూపాలైర్భాణభౌమాదిభిర్యుతః,
యదూనాం కదనం చక్రే బలీ మాగధసంశ్రయః. ౨. తే పీడితానివివిశుః కురు
పాంచాలకేకయాన్, సాల్వాన్ విదర్భాన్నిషధాన్ విదేహాన్ కోసలానపి. ౩. ఏకే
తమనురుంధానాః జ్ఞాతయః పర్యుపాసతే, హతేషు షట్సు బాలేషు దేవక్యా
బౌగ్రసేనినా. ౪. సప్తమో వైష్ణవం ధామ యమనంతం ప్రచక్షతే, గర్భో బభూవ
దేవక్యార్హస్యశోకవివర్ధనః. ౫. భగవానపి విశ్వాత్తా విదిత్వా కంసజం భయం,
యదూనాం నిజనాథానాం యోగమాయాం సమాదిశత్. గచ్ఛ దేవివ్రజంభద్రే
గోపగోభిరలంకృతమ్, రోహిణీ వసుదేవస్య భార్యాస్తే నందగోకులే. ౬. అన్యాశ్చ
కంససంవిగ్నా వివరేషు వసంతి హి. ౭. దేవక్యా జతరే గర్భం శేషాఖ్యం ధామ
మామకమ్, తత్సన్నికృష్య రోహిణ్యా ఉదరే సన్నివేశయ. ౮. అథాహమశ
భాగేన దేవక్యః పుత్రతాం శుభే, ప్రాప్స్యమి త్వం యశోదాయాం నందప

దేవనందకులయోః. ౬౩. ౬౪. భూమేరితి. దేవకృతమితి శేషః. ౬౫. దేవక్యైరితి. సగతైశ్చంభరైః
అజనోవిష్టుః తచ్ఛంకయా. ౬౬. ౬౯.

ఇతి శ్రీమచ్ఛ్రీధరాచార్యవిరచిత భావార్థదీపికాయాం, దశమస్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వితీయే కంసఘాతాయ దేవక్య గర్భగో పాతః, బ్రహ్మదిభిస్తుదేస్సా చ సాంత్వితేతి
నిరూప్యతే. శ్లో. “యదుభిస్సవ్యరుధ్యంతేత్యుక్తం. తమేష విరోధం ప్రచుచయతి.—శ్వరయా దేవకీ
గర్భస్యాన్యత్ర సంచారేణ భగవతః ప్రవేశం విదుం సార్థత్రయనాహ—ప్రలంబేతి. మహాశనః
అఘాసురః. ౧.—౩. ఏకైరితి. అనురుంధానాః అనువర్తమానాః. ౪. సప్తమైరితి. ధామ కళా.
తదేవ సప్తమో గర్భో బభూవ. కిం తద్ధామేత్యతాహ.—యమనంతమితి. పార్శ్వశోకవివర్ధనః అనంద
రూపస్యావతీర్ణత్వాద్ధర్మః పూర్వగర్భసాధారణబృహ్మ శోక ఇతి. ౫. ౬. గచ్ఛతి. నను సా గోకులే
కిమిత్యాస్తే? అత ఆహ—అన్యాఇతి. న కేవలం నైవ. అన్యా అపితి. దేవరేషు అలక్ష్మస్తాశేష. ౭.
దేవక్యాఇతి. జతరే సంతం. నను గర్భ ఆకృష్యమాణః కళం జీవవశాహ—మామకం ధామేతి.
తత్ తతః. ౮. కిమర్థమేవం కార్యమిత్యతాహ—అథతి. అథ ఆనందరమిదేత్యర్థః. అంశభాగే
నేతి. అంతైః శక్తిభిః భజతే అధితిష్ఠతి. సర్వాన్ బ్రహ్మదిస్తుంపర్యంతాన్ చక్రంశభాగః తేన హి
పూర్ణరూపేణేత్యర్థః. యద్వా—జ్ఞానైశ్చర్యబహుదిభిః. భాజయతి యోజయతి. స్వీయానితి తేన
యద్వా. అంతేన పురుషరూపేణ మాయాయా భాగో భజనం ఈక్షణం యస్య తేన. యద్వా.

త్వాం భవిష్యసి. ౧౦. అర్చిష్యంతి మనుష్యాస్తాం సర్వకామవరేశ్వరీం, నానో
 పహరబలిభిస్సర్వకామవరప్రదామ్. ౧౧. నామధేయాని కుర్వంతి స్థానాని చ నరా
 భువి, దుర్గేతి భద్రకాలీతి విజయా వైష్ణవీతి చ. ౧౨ కుముదా చండికా కృష్ణా
 మాధవీ కన్యకేతి చ, మాయా నారాయణీశానా శారదేత్యంబికేతి చ. ౧౩.
 గర్భం సంకర్షణా త్తం వా ఆహుస్సంకర్షణం భువి, రామేతి లోకరమణాద్బలభద్రం
 బలోచ్చరియాత్. ౧౪. సందిమైవం భగవతా తథేత్యోమితి తద్వచః, పరిగృహ్య
 పరిక్రమ్య గాంగతా తత్తథాకరోత్. ౧౫ గర్భే ప్రణీతే దేవక్యారోహిణ్యాం యో
 గనిద్రయా, అహో విస్రంసితో గర్భ ఇతి పౌరా విచుక్రుశుః. ౧౬. ఆవివేశాంశభా
 గేన మన ఆనకదుందుభేః, అంశేన భగవాన్ విష్ణుర్భువో భారాపనుత్తయే. ౧౭.
 స బిభ్రత్పౌరుషం ధామ భ్రాజమానో యథా రవిః, దురాసదోతిదుర్ధష్ఠో భూ
 తానాం సంబభూవ హ. ౧౮. తతో జగన్తంగళమచ్యుతాంశం సమాహితం
 శూరసుతేన దేవీ, దధార సర్వాత్తకమాత్తభూతం కాష్ఠా యథా నందకరం మనస్తః.
 ౧౯. సా దేవకీ సర్వజగన్నివాస నివాసభూతా నితరాం న రేజే, భోజేం

అంశేన మాయయా గుణావతారాదిరూపాః భాగాః భేదాః యస్య తేన. యద్వా. అంశా ఏవ
 మత్స్యకూర్తాదిరూపాః భజనీయాః. న తు సాక్షాత్స్వరూపం యస్య తేన యద్వా—అంశైః జ్ఞాన
 బలాదిభిః భజనం అనువర్తనం భక్తేషు యస్య తేన. సర్వథా పరిపూర్ణరూపేణేతి వివక్షితం. శ్లో.
 “కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమి”త్యుక్తత్వాదితి. తాం ప్రోత్సాహయతి—త్వం యశోదాయామిత్యా
 దినా సార్థచతుష్టయేన. ౧౦. అర్చిష్యంతీతి. సర్వాన్ పుత్రాదీన్ కామయంతే యే. తేషాం వరాం
 ఈశ్వరీం నియంత్రీం అర్చకానాం సర్వకామవరాన్ ప్రదదాతి యా తాం. ౧౧.—౧౩. త్వద్వికర్ష
 నేన తస్య సంకర్షణ రామ బలభద్రేతి వ్యవదేశా భవిష్యంతీత్యాహ—గర్భేతి. రామేతి చ
 సంబోధనం. కరిష్యంతి. త్వయా సంకృష్టేన తేన లోకస్య రమణాత్ రత్యుత్పాదనాత్. ౧౪. సంది
 మైతి. తథేతి పునరపి ఓమిత్యాదరేణ ప్రతిగృహ్య గాం పృథ్వీం. ౧౫. గర్భ ఇతి. విస్రంసితః విస్రస్త్
 ఇత్యేవం చుక్రుశుః న తు తద్విదురిత్యర్థః. ౧౬. ఆవివేశేతి. మనః ఆవివేశ మనస్యావిర్బభూవ. జీవా
 నామివ న ధాతుసంబంధ ఇత్యర్థః. ౧౭. స ఇతి. ధామ శ్రీవిష్ణోః. ౧౮. తత ఇతి. జగన్తంగళం
 అచ్యుతాంశం అచ్యుతాః చ్యుతిరహితాః అంశాః విశ్వరూపయో యస్య తం. యద్వా. అచ్యుతస్య
 అంశ ఇవాంశః భక్తానుగ్రహార్థం పరిచ్ఛన్నవపురిత్యర్థః. సమాహితం సమ్యగ్భూతమేవ ఆహితం పేద
 దీక్షయా అర్పితం. దేవీ ద్యోతమానా శుద్ధసత్త్వేత్యర్థః. సర్వాత్తకం సర్వస్యాత్మానం. అతఏవాత్మ
 భూతం స్వస్త్రిన్నాదావేవ సంతం. మనస్తః మనసైవ. దధార ధారణయా ధృతవతీ. అత్రానురూపం
 దృష్టాంతమాహ—యథా కాష్ఠా ప్రాచీ దిక్ ఆనందకరం చంద్రమితి. ౧౯. సేతి. సర్వజగన్నివాసస్య
 శ్రీహరేర్నివాసభూతా సత్యసి. నితరాం సర్వజనాష్టాదకతయా న రేజే. కింతు. స్వయమేవానంద
 మన్వభూత్. యతః కంసస్య గృహే రుద్ధా అవ్యైర్ను దృశ్యతే ఘటాదిషు రుద్ధా అగ్నిశిఖా దీప

ద్రగేహేఽగ్నిశిఖేవ రుద్ధా సరస్వతీ జ్ఞానఖలే యథా సతి. ౨౦. తాం వీక్ష్య కంఠః
ప్రభయా జితాంతరాం విరోచయంతీం భవనం శుచిస్థితామ్, ఆహ్లాష మే ప్రాణ
హరో హరిద్గుహాం ధ్రువం శ్రితో యన్న పురేయమిచ్ఛశీ. ౨౧. కిమద్య తస్మిన్
కరణీయమాశు యమర్థతంత్రో న విహంతి విక్రమం, స్త్రీయాస్వసుగ్ధరుమత్యా
వధోఽయం యశశ్చియం హంత్యసువేలమాయయుః. ౨౨. విహంతీ కీర్తిం సుదురా
సదాం పరైస్త్వజంతి సంతో యశసా విహీనం, స ఏష జీవన్ భులు సంపరేతో
వర్తేత యోఽత్యంతనృశంసితేన. ౨౩. దేహే మృతే తం మనుజాశ్శశంతి గంతా
తమోఽంధం తనుమానినో ధ్రువమ్. ౨౪. ఇతి ఘోరతమాదాభిహత్సనివృత్త
స్వయం ప్రభుః, ఆస్తే ప్రతీక్ష్య తజ్జన్త హరేరైర్వరాసుబంధకృత్. ౨౫. ఆసీనస్సంవి

బ్రహ్మేశానాదిదేవగణాః, దేవకీగర్భస్థితం పరమపురుషం స్తువంతి.

శం స్తిష్ఠన్ భుంజానః పర్యటన్ పిబన్, చింతయానో హృషీకేశమశ్వత్తత్సయం
జగత్. ౨౬. బ్రహ్మ భవశ్చ తత్రైత్య మునయో నారదానయః, దేవైస్సాసుచరై
స్సాకం గీర్భిర్వృషణమైడయన్. ౨౭. దేహ యోజుః—సత్యవ్రతం సత్యపరం

ఇవ. తథా. సతి శోభమానా. సరస్వతీ జ్ఞానఖలే జ్ఞానములకి రుద్ధా యథా. అన్యేమామసుపకారిణీ
న రాజతే తద్వత్. ౨౦. తామితి. ప్రభయా భవనం విరోచయంతీం. అనంత శ్రీకృష్ణః అంతరా
కుక్షిమధ్యే యస్యాస్తాం. ఏష విరోచమానః గుహం శ్రితః గర్భే స్థిరః. స్రువం హరిరేవ యత్
యస్తాదీదృశీయం పూర్వం నాసీత్. ౨౧. నను సుం సామామిల ఉపామూ సతి స్వయం మహాహ—
కిమితి. అయమర్థతంత్రో దేవకార్యప్రధానః. విక్రమం న విహంతి. ముష్ట్యన్ పరాక్రమం కరిష్యత్యే
వేత్యర్థః. యద్వా తస్మియమిదాసేమేవ హన్యతామితి నిచింత్యాహ—అర్థతంత్రోఽయం పుమాన్. స్వవి
క్రమం న విహంతి న నాశయతి స్త్రీదధే తన్నాశస్సాగ్నితి భవతి. తదేవమా—స్త్రీయా ఇతి. గురు
మత్యాః గర్భిణ్యాః. ౨౨. విహంతితి. కింఽ స ఏష జీవన్ భులు మృతస్సాన్. మృశంసితేన క్రూర్యేణ
యో వర్తేత. ౨౩. దేహ ఇతి. తం జీవంత మేవ మనుజాశ్శశంతి నిర్వాణైర్భక్తిమూర్త్యంతి. దేహే
మృతే. తనుమానినః పాపినః. నరకం గచ్ఛంతి. అగ్రహ. భావప్రకారమాహ—తనుమానినో దేహ
త్తాభిమానినోఽస్య దేహే మృతే. అయం ధ్రువమంధం తమో గమిష్యతీతి. ౨౪. ౨౫. ఆసీన ఇతి.
సంవిశన్ శయానః. ౨౬. బ్రహ్మేతి. రమ్యాభిః గీర్భిః వృషణం కామపర్షణం సదయన్ తుష్టువు.
౨౭. ప్రతిశ్రుతం సత్యం కృతమితి హృష్టాః. సత్యత్వేనైవ ప్రథమం స్తువంతి సత్యవ్రతమితి. సత్యం
వ్రతం సంకల్పో యస్య తం. సత్యపరం శ్రేష్ఠం ప్రాప్తిసాధనం ముష్టికా తం. త్రిసత్యం త్రివ్యక్తి
కాలేషు సృష్టేః పూర్వం ప్రళయోగంతరం స్థితసమయే చ సత్యం అవ్యభిచారిణ పరమానం.

వృషణం కామపర్షణం భగవన్స్తా సదయన్ అర్హతన్ భూమిమితి సానే జ్ఞానమయిమిశ్యర్థః. ౨౭.
అథ భగవతా సామరక్షణాయ ప్రతిజ్ఞాతార్థం సత్యం హృష్ట్యా సాక్షాత్కృతం తత్సత్యాత్మకత్వం
స్తువంతి. సత్యవ్రతమితి. సత్యసంకల్పమిశ్యర్థః. యద్వా. సత్యవ్రతం ఆత్మతనంతక్షణ వ్రతం యస్యేతి.
సత్యం సత్యపరమం పరం ప్రధానం యస్య తం. అతఏవ యథాప్రతిశ్రుతమవతార ఇతి భావః.

త్రిసత్యం సత్యస్య యోనిం నిహితం చ సత్యే, సత్యస్య సత్యమృతసత్య నేత్రం
సత్యాత్మకం త్వాం శరణం ప్రపన్నాః. ౨౮. ఏకాయనోఽసౌ ద్విఫలస్త్రిమూ

తదేవాహుః. సత్యస్య యోనిమితి. సచ్చద్దేన పృథివ్యప్తేజాంసి. సత్యశబ్దేన వాయ్వాకాశా ఏవం
సచ్చ త్యం చ సత్త్యం భూతపంచకం. శ్రు. “తత్సత్త్యమిత్యాచక్షత” ఇతి శ్రుతేః. యోనిం
కారణం. అనేన సృష్టేః పూర్వం వర్తమానతోక్తా. తథా సత్యే తస్మిన్నేవ నిహితం అంతర్యామితయా
స్థితం. అనేన స్థితిసమయేఽపి వర్తమానతోక్తా తథా చ సత్యస్య సత్యం సత్యనైర్వికస్య సత్యం పారమా
ర్థికం తన్నాశేఽప్యవశిష్యమాణరూపం అనేన ప్రశయేఽప్యవధితేన సత్యత్వం దర్శితం. ఏవం త్రిసత్య
త్వముపపాదితం. తథా ఋతస్య నేత్రం ఋతం చ సూనృతవాణీ. సత్యం చ సమదర్శనం. తథా
భగవతా వ్యాఖ్యాస్యమానత్వాత్. శ్లో. “సత్యం చ సమదర్శనం, ఋతం చ సూనృతా వాణీ
కవిభిః పరికీర్తితే”తి. తయోర్నేత్రం నయనసాధనం నేతారం ప్రవర్తకమితి యావత్. ఏవం సర్వ
ప్రకారేణ సత్యాత్మకం త్వాం భగవత్ వయం శరణం ప్రపన్నాః ప్రాప్తా ఇతి. ౨౯. నను భవం

యద్వా చిదచిదాత్మకం జగత్సత్త్యమిత్యుచ్యతే. శ్రు. “యదన్యద్దేవేభ్యః ప్రాణేభ్యశ్చ తత్సత్. అథ
యద్దేవాశ్చ ప్రాణాశ్చ తత్సత్. తదేకయా వాచా న హి వ్యాప్రియతే సత్య”మితి శ్రుతేః. తతః
పరం. యద్వా సత్యశబ్దేన ప్రమాణతమా ఉపనిషద ఉచ్యంతే. తత్పరం. యథార్థవేదనాప్రీతి
పాద్యమిత్యర్థః. త్రయం ప్రకృతిపురుషకాలాః సత్యా యస్య తం త్రిసత్యం. యద్వా—త్రిష్వప్యత్పత్తి
స్థితిప్రశయేషు సత్యం నైయత్యేన కారణతయా వర్తమానమిత్యర్థః. తదేవాహుః—సత్త్యస్య యోని
మితి. సచ్చద్దేన పృథివ్యప్తేజాంసి. త్యశబ్దేన వాయ్వాకాశా చోచ్యంతే. శ్రు. “తత్సత్త్యమిత్యాచ
క్షత”ఇతి శ్రుతేః. సచ్చ త్యం చ సత్త్యమిత్యేకవద్భావః. తస్య భూతపంచకస్య యోనిం కారణం.
శ్రు. “సచ్చ త్యచ్ఛాభవది”తి శ్రుతేః. ఏతేన నియతపూర్వభావినః, కారణత్వాత్సృష్టేః పూర్వం
తస్య వర్తమానతోక్తా. తస్యేతస్మిన్నేవ సృష్టప్రపంచే నిహితం అంతర్యామితయా సన్నిహితమితి
స్థితికాలే సత్యత్వముక్తం. సత్యస్య ప్రపంచస్య సత్యం వినాశరహితవిలయస్థానమిత్యర్థః. శ్రు. “తమః
పరే దేవ ఏకీభవతీ”తి శ్రుతేః. అనేన ప్రశయేఽపి స్థితిరుక్తా. యద్వా. సత్యే నిర్వికారే పరమా
కాశే నిహితం ప్రతిష్ఠితం. సత్యస్య సత్యం జీవేభ్యోఽపి సత్యం. జీవానాం స్వరూపతో నిర్వికారత్వేన
సత్యత్వేఽపి స్వభావవికారవత్వాత్తేభ్యోఽపి ధర్మతో నిర్వికారమిత్యర్థః. ఋతస్య నేత్రం ఋతం
సూనృతవాక్యం. సత్యం సమదర్శనం శ్లో. “సత్యం చ సమదర్శనం ఋతం తు సూనృతా వాణీ
కవిభిః పరికీర్తితే”తి భగవదుక్తేః. తయోర్నేత్రం నేతారం ప్రవర్తకమిత్యర్థః. యద్వా. శ్రు.
“ఏవమమృతాదాత్మానం జుగుప్సేది”తి శ్రుతౌ. పుణ్యవ్రతసంబంధిన్యమృతశబ్దప్రయోగాత్ ఋతం
పుణ్యం స చానుష్ఠీయమానో ధర్మః. సత్యముచ్యమానో ధర్మః తయోర్నేతారం అథవా సత్యశబ్ద ఆదిత్య
వాచీ. శ్రు. “అసావాదిత్యస్సత్యమి”తి శ్రుతేః. తత్సాహచర్యాదృతశబ్దశ్చంద్రవాచీ తన్నేత్రం.
శ్రు. “చక్షుషీ చంద్రసూర్యా”మితి శ్రుతేః. సత్యాత్మకం నిర్వికారస్వభావం. సత్యభూతాప్రాకృత
శుభవిగ్రహం వా. శ్లో. “ఆత్మా జీవే దృతౌ దేహ”ఇతి నిఘంటుః. ఏవంభూతం త్వాం శరణం ప్రపన్నాః
రక్షితారం తరణోపాయం వా ప్రాప్తాః. శ్లో. “ఉపాయే గృహరక్షిత్రోశ్శబ్దశ్శరణ”మిత్యభి
ధానాత్. ౩౦. అథ కారణం తు ధ్యేయమితి సర్వకారణనైర్విహాస్యత్వశ్రవణాత్పూర్వశ్లోకసూ

లశ్చతూరసః పంచశిఫష్టడాత్తా, సప్తత్వగప్తవిటపానవాక్షోదశఛదో ద్విఖగో
హ్యదివృక్షః. ౨౯. త్వమేకఏవాస్య సతః ప్రసూలిస్త్యం సన్నిధానం త్వమను

తోఽపి లోకేశ్వరాః మత్తుల్యా ఏవ. కిమితి మాం శరణం ప్రపద్యంతే? మైనుం చాచ్యం. త్వ మేవైకస్య
రేవేశ్వరః. సర్వసృష్ట్యాదికారణత్వాత్. వయం తు త్వదేకశరణా ఏవ. లోకాదిరూపం ద్వైతం చ
సర్వం తద్వ్యతిరేకేణ నాస్తీతి వత్తుం ద్వైతప్రసంపం వృక్షయాపేణ నిరూపయంతి—ఏకాయన
ఇతి. అసౌ ప్రపంచః ఆదివృక్షః వృశ్చ్యత ఇతి వృక్షః. సమష్టివృష్టిదేహరూపః. కథంభూతః.
ఏకాయనః ఏకా ప్రకృతిః ఆయనం ఆశ్రయో యస్య సః. ద్వే సుఖదుఃఖే ఫలే యస్య సః శ్రయో
గుణాస్సత్త్వాదయో మూలాని యస్య సః. ధర్తార్థకామమోక్షాశ్చత్వారో రసా యస్య సః. పంచ
ఇంద్రియాణి శిఫాజ్ఞానప్రకారా యస్య సః. షడూర్తయః. శ్లో. “బుభుక్షే చ పిపాసా చ ప్రాణస్య
మనసః స్మృతౌ, శోకమోహశా శరీరస్య జరామృత్యు షడూర్తయః” అశావా. త్వగుధిర
మాంసమేదోఽస్థిమజ్జా యే తే షట్కౌశాః ఆత్మానః స్వభావాః యస్య సః షడాత్మా సప్తధాతవః
త్వచో యస్య సః. పంచభూతాని మనో బుద్ధ్యహంకారాశ్చేత్యష్టా విటపాః శాఖా విస్తరా యస్యసః.
నవాక్షః నవద్వారాణి అక్షీణి చంద్రాణి యస్య. దశప్రాణాః. నాగకూర్మకృకరదేవదత్తధనంజయ
ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానాః. ఛందాః పత్రాణి యస్య సః దశచ్ఛవః. ద్వౌ జీవేశ్వరా భగౌ
యస్త్విక్ సః ద్విఖగః. ౨౯. ఏవం రూపస్య సంసారవృక్షస్య సతః సర్వస్య త్వమేక ఏవ ప్రసూలిః

చితం భగవతః కారణత్వం ప్రపంచయితుం తావత్ప్రపంచస్వరూపమాహుః. ఏకాయన ఇతి. ఆదిః
ప్రవాహతో నిత్యః. వృశ్చ్యత ఇతి వృక్షః. వినాశీ. దేహరూపః ప్రపంచ ఇత్యర్థః. స ఏవ వృక్ష ఇతి
శ్లిష్టరూపకం. ఏకం ప్రకృతితత్త్వం పరబ్రహ్మతత్త్వం చా ఆయనమాశ్రయో యస్యేత్యేకాయనః
ద్వే సుఖదుఃఖే ఫలే యస్య సః ద్విఫలః త్రిమూలః సత్యాదిగుణత్రయమూలకః చత్వారః పుషిషార్థా
రసా యస్య సః చతూరసః. పంచవిధః పంచభూతప్రకారః. పంచేంద్రియాణి విధా జ్ఞానప్రకారా
యస్యేతి వా. పంచశిఫ ఇతి పాలే శిఫాశద్దేన శాఖాభ్యోధః ప్రసారీణి బుభుక్షుపాపిపాసాచ్యుచ్యంతే. పంచ
సూక్ష్మభూతాః శిఫా యస్యేతి. షడాత్మా బుభుక్షో పిపాసా శోకమోహజరామృతిరూపాః షడూర్తయః
ఆత్మానః స్వభావా యస్య సః. మనసా సహ షండేంద్రియాణ్యాత్మని యస్యేతి వా చర్మగుధిర
మాంసమేదోమజ్జాస్థిశుక్లరూపాః సప్తధాతవ ఏవ త్వచో యస్య సః హస్తపాదశిరఃకంఠవక్షోజహరా
శ్చాష్టా విటపాః శాఖా యస్య సః. నవాక్షః నవద్వారకోటరః. దశప్రాణాః ప్రాణాపానవ్యానోదాన
సమాననాగకూర్మకృకరదేవదత్తధనంజయాఖ్యాః ఛదస్థానీయా యస్య సః. దశచ్ఛవః. శబ్దాదయ ఏవాసు
కూలాః ప్రతికూలాశ్చ దశచ్ఛదా యస్యేతి వా ద్వౌ జీవేశ్వరమాత్మానౌ భగౌ యస్య సః ద్విఖగః
అసౌ ఏవంభూత ఇత్యర్థః. ౨౯. తతః కిమత ఆహ—త్వమితి. సతః సత్యస్య సర్వభూతస్య వా.
ఆస్య ప్రపంచవృక్షస్య త్వమేకఏవ ప్రసూలిః కారణం. సన్నిధానం సమ్యక్స్నిధనం వినాశ హేతుర్యర్థః.
ప్రళయే సమ్యక్స్నిధీయతేఽస్త్విక్ ప్రపంచ ఇతి సన్నిధానం. లయస్థానమితి వా. త్వమేవానుగ్రహః
అనుగ్రహశీలః. ఇష్టప్రదానాదినా పాలక ఇత్యర్థః. నను మమైకస్మైవ కథం సర్వవిధకారణత్వం
అన్యేష్యుచ్యంతే. జగత్కారణతయా యంష్టదాదయ ఇత్యేత్రాహుః. త్వన్తాయయితి. త్వన్తాయయా
త్వచ్ఛక్తిభూతయా జ్ఞానవిరోధిన్యా ప్రకృత్యా అసంవృతచేతసః అతిరోహితజ్ఞానా ఇత్యర్థః.

గ్రహశ్చ, త్వన్తాయయా సంవృతచేతసస్త్యాం పశ్యంతి నానా న విపశ్చితో యే. 30. బిభర్షి రూపాణ్యవబోధ ఆత్మ తేమాయ లోకస్య చరాచరస్య, సత్త్వోప పన్నాని సుఖావహాని సతామభద్రాణి ముహుః ఖలానామ్. 31. త్వయ్యంబుజా త్మఖిలలోకధామ్ని సమాధినావేశితచేతనైకే, త్వత్పాదపాతేన మహత్కృతేన

ప్రకర్షేణ సూతిర్జన్త యస్తాత్మః కారణమిత్యర్థః. త్వమేవ సన్నిధానం సమ్యజ్నిధీయతేఽస్మిన్నితి లయ స్థానం త్వమేవానుగ్రహశ్చ అనుగృహ్యంతి పాలయంతి. నను బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాః ఏవం భూతాః ప్ర సిద్ధాః—కథమహమేవేతి చేత్తత్రాహుః. త్వన్తాయయేతి. సంవృతం పిహితం చేతో జ్ఞానం యేషాం తే త్వమేవ నానా పశ్యంతి. యే తు విపశ్చితో విద్వాంసః. తే తథా న పశ్యంతి. 30. నను దేవకీ పుత్రం మాం కథమేవం వర్ణయథేతి. చేత్తత్రాహుః—బిభర్షితి. ఆత్మ పరమాత్మ అవబోధ. అవ బోధైకస్వరూప. చరాచరస్య స్థావరజంగమాత్మకస్య తేమాయ సత్త్వగుణయుక్తాని ఖలానాం అభ ద్రాణి సతాం సుఖావహాని రూపాణి మూర్తిర్బిభర్షి ధత్సే న తు త్వం కస్యాపి పుత్ర ఇత్యర్థః. 31. న కేవలమేతావత్ భక్తానాం మోక్షార్థమపీత్యాహుః—త్వయీతి. త్వయి సమాధినా ఆవేశితచేతసా నిమిత్తేన. త్వత్పాదపాతేనాశ్రితేన. ఏకే ముఖ్యాః వివేకినః మహద్భిః కృతేన సేవ్యతయా సంపాది తేన. యద్వా. ఇదమపి మాయామయమిత్యనాదరం పరిత్యజ్య ఇదమేవ మహత్సర్వోత్కృష్టమితి మనసి కృతేన బహుమతేనేత్యర్థః. భవాద్ధిం తుచ్ఛీకుర్వంతి. అనాయాసేనైవ భజనానునిష్ఠాదినీ

త్వామేవ పశ్యంతి. ఉక్తరీత్యా సర్వకారణం త్వమేవ పశ్యంతీత్యర్థః. యే తు విశదం విమృశ్యహ న పశ్యంతీతి న విపశ్చితః నశార్థస్య న శబ్దస్య సుస్పృహేతి సమాసః. త ఇతి శేషః. నానా పశ్యంతి అస్త్వాదినానాకారణాని పశ్యంతీత్యర్థః. యద్వా—మమైవ సర్వకారణత్వే కథంమాం సర్వజీవవిలక్షణం న జానంతీత్యత ఆహుః.—త్వన్తాయయా సంవృతచేతసస్త్యాం నానా పశ్యంతి అనంతజీవరూపేణ నానావిధం పశ్యంతి. న తు జీవవిలక్షణం పరస్వరూపం రూపం జానంతీత్యర్థః. యే తు విపశ్చితః తత్త్వజ్ఞాః తే తు తే తు. ఏవం న పశ్యంతి కింతు సర్వజీవ విలక్షణం సర్వజగజ్జన్తస్థితివిలయైకకారణం పరస్వరూపం జానంతీత్యర్థః. యద్వా త్వన్తాయయా సం వృతచేతసస్త్యాం. నానా న పశ్యంతి. జగద్రక్షణాయ రామకృష్ణాదిరూపేణ బహువిధం న జానంతి. శ్లో. కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దో నశ్చ నిర్వృతివాచకః, పూర్ణానందం పరం బ్రహ్మ కృష్ణ ఇత్యభిధీయతే. ఇతి కృష్ణశబ్దవృత్తుతిః త్వదవతారరహస్యం న విందంతీత్యర్థః. యే తు విపశ్చితః త ఏవ పశ్యంతీతి. 30. ఏతదేవావతారవైభవమాహుః—బిభర్షితి. అవబోధః జ్ఞానస్వరూపః ఆత్మా త్వం. సత్త్వస్య మోక్షోపయుక్తశుద్ధసత్త్వస్య ఉపపన్నాన్యపయుక్తాని తత్ప్రవర్తకానీత్యర్థః. శ్రు. “సత్త్వనైష ప్రవర్తక” ఇతి శ్రుతేః. అప్రాకృతశుద్ధద్రవ్యమయానీతి వా. రూపాణి మత్స్యకూర్తాదీని లోకస్య తేమాయ ధర్మసంస్థాపనాదిశ్రేయసే బిభర్షితి. ఉక్తం హి భగవతా. శ్లో. “పరిత్రాణాయ సాధూనా” మిత్యాది. 31. ఏతదవతారరహస్యవేదినో ముచ్యంత ఇత్యాహుః—త్వయీతి. మహత్కృ తేన మహత్తత్త్వభిరుపదిత్యేనేత్యర్థః. సమాధినా భక్తిరూపాపన్నజ్ఞానేన. త్వయ్యావేశితచేతసా. ఆసంజ్ఞిత చిత్తేనోపలక్షితాః ఏకే భగవదవతారరూపప్రవణాః. తత్పాదేనైవ పాతేన తరణసాధనేన తే

కుర్వంతి గోవత్సపదం భవాభిమ్. 32. స్వయం సముత్తీర్య సుదుస్తరం ద్యుమన్
భవార్ణవం భీమమదభ్రసౌహృదాః, భవత్పదాంభోరుహనావమత్ర తే నిధాయ
యాతాస్సదనుగ్రహో భవాన్. 33. యేనైవైరవిందాక్షవిముక్తమానినస్త్వ
య్యస్తభావాదవిశుద్ధబుద్ధయః, ఆరుహ్య కృచ్ఛ్రిణ పరం పదం తతః పతంత్యథోఽ

తేషాం ముక్తిరీత్యర్థః. 32. నను తేన పోతేన పూర్వే చీత్సారం గతాః. తస్మాదాసీం జనానాం
కాగతిస్తత్రాహుః. స్వయమితి. అయమర్థః. హే ద్యుమన్ స్వప్రకాశ త్వత్పాదపాతసామీప్య
మాత్రేణ భవాంభోధా వత్సపదమాత్రే జాతే. అతస్తన్నిరపేక్షం. స్వయంఏవ. అస్మేషాం భీమం సుదు
స్తరమపి భవార్ణవం సముత్తీర్య. భవత్పదాంభోరుహరూపాం నావమత్రైవ నిధాయ భక్తిమార్గ
సంప్రదాయం ప్రవర్త్యేత్యర్థః. పారం యాతాః పారం గతాః. తత్కిం? యతోఽదభ్రసౌహృదాః
సర్వభూతేషు. అదభ్రసౌహృదాః అతిప్రీతియంతాః. అతస్తే. అస్మేషాం తరణాయ నిధాయేతి.
కథం మత్పాదపాతేన తీర్ణాః అత ఉక్తు భవాన్ సదనుగ్రహః సతో భక్తాసనుగృహ్యంతేతి. యేన
కేనచిత్ప్రకారేణ భగవతి చీతో నివేశనీయమితి భావః. 33. నను విసిరినాం కిం మద్భజనేన?
ముక్తా ఏవ హి తే. తత్రాహుః—య ఇతి. విముక్తమానినః విముక్తా వయమితి మన్యమానాః. త్వయి
అస్తో నిరస్తః అతఏవ అసత్. యో భావః తస్మాత్ భక్తేరభావాదిత్యర్థః. న విశుద్ధా బుద్ధిర్యేషాంతే
తథా. యద్వా. త్వయి అస్తభా ఇతి ఛేదః అస్తభాః అస్తమతయః బాహ్యేష్విన విశుద్ధబుద్ధయః.
కృచ్ఛ్రిణ బహుజన్తతపసా. పరం పదం మోక్షసన్నిహితం. సక్కులతపశ్శృతాది. పతంతి విష్ణు

నైవ సిద్ధోపాయేనేత్యర్థః. అమలసత్త్వధామ్నిత్యత్ర పూర్వసవర్ణో గ్రాహ్యః. 32. ఏవం త్వచ్ఛరణ
రూపసాధనేన భవాభి తీర్త్వా. కేచన భక్తాః. ఇతరేషామపి తత్తరణీ తరణీ సాధనం దర్శయిత్వా
గతా ఇత్యాహుః—స్వయమితి. హే ద్యుమన్ స్వప్రకాశ. అదభ్రసౌహృదాః సర్వభూతేష్వధిక
సౌహార్దాః కేచన భక్తా ఇత్యర్థః. భవార్ణవం స్వయం సముత్తీర్య. తే. తాదృశసౌహార్దయుక్తా ఏవ
భక్తాః. అత్ర భవార్ణవే భవత్పదాంభోరుహనావం నిధాయ. ఇవమస్య తరణోపాయమితి దర్శయిత్వే
త్యర్థః. యాతాః గతాః. త్వత్పాదపద్మాశ్రితానాం భవోత్తారగర్వం తవ సముదితమేవేశిత్యాహుః.
సదనుగ్రహో భవానితి. సదనుగ్రహశీల ఇత్యర్థః. ద్యుమన్భవార్ణవమితి పాతే ద్యుమన్
స్వర్గాదిస్థానోపేతం యథాతథా భవార్ణవం సముత్తీర్యేతి క్రియావిశేషణం. భో. “ఆబ్రహ్మభవ
నాల్లాకాః పునరావర్తినోఽర్జునే”తి స్వర్గాదేరపి సాపాయతోఽస్తి. యద్వా ద్యుమన్ స్వర్గాదిస్థా
నసహితో యో భవతః తమేవార్ణవమితి సమస్తం పదం అత్రైవార్థాంతరం. తథాహి. పూర్వోక్త
మేవార్థమాదరాద్భంగ్యంతరేణాహుః. సౌహృదం సౌహార్దం మైత్రీత్యర్థః. ఇవముపలక్షణం. ఇతరేషాం
కరుణాముదితోపేక్షారూపమానసపరికర్షణం అదభ్రసౌహృదాః మైత్ర్యాపగుణోపేతా ఇత్యర్థః.
తే యోగినః, అత్ర భవసాగరే. భవత్పదాంభోరుహనావం. నిధాయ. భవార్ణవం సముత్తీర్య
యాతాః పారం గతాః. 33. భగవచ్ఛరణారవిందభక్తిరహితానాం యా గతిః తామాహుః—య
ఇతి. విముక్తమానినః విముక్తా వయమిత్యభిమానపంచః. త్వయ్యస్తభాదితి. భావప్రధానో నిర్దేశః.
భావబంధరహితత్వాదిత్యర్థః. అవిశుద్ధబుద్ధయః కలుషమతయః అనాదృతయుష్టదంక్రయః అస్మేయే
జనాః త ఇతి శేషః. యత్తదోన్నిత్యసంబంధాత్. కృచ్ఛ్రిణ పూర్వాచరితప్రతవిశేషణ. పరం

నాదృతయుష్మదంఘ్రయః. ౩౪. తథా న తే మాధవ తావకాః క్వచిద్భ్రశ్యంతి
మార్గాత్త్వయి బద్ధసౌహృదాః, త్వయాభిగుప్తా విచరంతి నిర్భయా వినాయకానీ
కపమార్థసు ప్రభో. ౩౫. సత్త్వం విశుద్ధం శ్రయతే భవాన్ స్థితౌ శరీరిణాం శ్రేయ
ఉపాయనం వపుః, వేదక్రియా యోగతపస్సమాధిభి స్తవార్హణం యేన జనణం

రభిభూయంతే. న ఆదృతౌ యుష్మదంఘ్రీ యైస్తే. ౩౪. త్వదీయాస్తు న కదాచిదపి పతంతీత్యాహుః
తథేతి. వినాయకాః విష్ణు హేతవః తేషామనీకాని స్తోమాః తాని పాంతి యే. తేషాం మూర్ధసు.
విచరంతి విఘ్నాన్ జయంతీత్యర్థః. యద్వా. త్వద్రూపాః ప్రత్యేకం వినాయకానీకపమార్థసు గరు
డానాం మూర్ధసు చరంతి. ౩౫. సతాం సుఖావహాని రూపాణి ధారయసీత్యుక్తం విభర్షి రూపా
ణీతి. తత్కేన ప్రకారేణ సుఖావహత్వమిత్యపేక్షాయామాహుః—సత్త్వమితి. సత్త్వం వపుః
శ్రయత ఇత్యన్వయః. శ్రేయ ఉపాయనం కర్తృఫలదాత్మ. కథం యేన వపుషా. జనస్తవార్హణం

పదం మోక్షసాధనయోగ్యసద్వర్ణాశ్రమాద్యుత్కృష్టస్థానమారుహ్యపి. తతస్థానాదధఃపతంతి. యద్వా—
న. ఆదృతయుష్మదంఘ్రయ ఇతి ఛేదః తథా చ ఆదృతయుష్మదంఘ్రయస్తు న పతంతీత్యర్థః.
అత్రైవార్థాంతరం త్వయి అస్తా క్షిప్తా. అసుక్షేపణ ఇతి ధాతుః. భా ప్రతిభా యేషాం తే. త్వద్వి
న్యస్తబుద్ధిప్రకాశా ఇత్యర్థః. విముక్తమానినః త్యక్తదేహాభిమానిన ఇతి. శ్లో. “కోకప్రీతిచకోర
పారణపటుజ్యోతిష్వతీ” ఇత్యాదివత్కథంచిత్యాధుత్వం బోధ్యం. విద్యతే చాత్రైవాఘాసురప్రశంసే
ప్రయోగః. శ్లో. “తతోఽతికాయస్య నిరుద్ధమార్గిణ” ఇతి. యద్వా. విముక్తాః మానినో దేహాత్మాభి
మానవన్తో యైస్తే తథోక్తాః. త్యక్తమూఢసంసర్గా ఇత్యర్థః. వాదేన సద్భిస్సహ నిత్యసంవాదేన తత్త్వా
వలూకనేనేత్యర్థః. విశుద్ధబుద్ధయః నిర్మలజ్ఞానాః. ఏతేన ముముక్షోర్దుస్సంగత్యాగః సత్సంగశ్చాప
శ్యక ఇత్యుక్తం. ఆదృతయుష్మదంఘ్రయః. యే అన్యే శరణాగతాః తే. కృచ్ఛేణ మహావిశ్వాసపూర్వ
కేణ శరణవరణేనేత్యర్థః. పరం పదమమృతస్థానమారుహ్య. తతః పదాదధో న పతంతీత్యర్థః. శ్రు.
“న చ పునరావర్తతే ఇమం మానవమావర్తంత” ఇత్యాదిశ్రుతేః. ౩౪. అథ పూర్వయోజనానుగు
ణ్యేన. ఉత్తరశ్లోకార్థో వర్ణ్యతే. తాదృశదురభిమానరహితాస్తద్వదీయాస్తు కదాచిదపి న పతస్తీత్యా
హుః—తథేతి. యే త్వయి బద్ధసౌహృదాస్తావకాః త్వదేకశరణా ఇత్యర్థః. తే తథా పూర్వోక్త
జనవత్ మార్గాత్సత్పథాత్ క్వచిదపి న భ్రశ్యంతీతి. పూర్వయోజనాంతరానుగుణ్యేన తు. త్వయి
బద్ధసౌహృదాస్తావకాః. హే మాధవ. తే తవ. మార్గాన్తోక్షపథాత్. తథా పూర్వోక్తప్రకారే
జైవ క్వచిదపి న భ్రశ్యంతీతి. తాదృశపురుషార్థలాభస్య త్వత్కటాక్షేజైవ విఘ్నభయాభావాన్న
బ్రంశ ఇతి వక్తుం పూర్వోక్తార్థానువాద ఇతి న కశ్చిద్విరోధః. తదాహుః త్వయేతి వినాయకానీ
కపమూర్ధసు విఘ్నసేనాపతిశిరస్సు. విచరవిఘ్నాన్ జయంతీత్యర్థః. ౩౫. యదుక్తం విభర్షి
రూపాణీత్యత్రావతారాణాం సాధుసుఖావహత్వం తత్ప్రకారమేవాహుః—సత్త్వమితి. స్థితౌ సృష్టస్య
జగతః స్థితికాలే, విశుద్ధం రజస్తమోగంధామిశ్రం. సత్త్వం శుద్ధసత్త్వమయం. ఉపపూర్వః
అయనశ్శబ్దస్సమిపాశ్రయవాచీ శ్రేయసాముపాయనం సన్నిహితాశ్రయం. రామకృష్ణాదీనాం
దయాసౌలభ్యవాత్సల్యాః పూర్ణ త్వేన శీఘ్రమేవ తత్కాలభక్తశ్రేయః ప్రదత్వాత్. ఏవం విధం వపుః.
భవాన్ శ్రయతే యేన దివ్యమంగళవిగ్రహేణ హేతునా. జనస్తవార్హణం పూజాం. పేదాదిభిః

స్సమీహతే. ౩౯. సత్త్వం న చేద్ధాతరిదం నిజం వపుర్విజ్ఞానమజ్ఞానభిదాపమార్జనమ్, గుణప్రకాశైరనుమీయతే భవాన్ ప్రకాశతే యస్య చ యేన వా గుణః. ౩౭. న నామరూపే గుణకర్తృజన్తభిర్నిరూపితవ్యే తవ తస్య సాక్షిణః, మనోవచో

పూజాం. ఈహతే కరోతి. కైః. వేదశ్చ క్రియాయోగశ్చ తపశ్చ సమాధిశ్చ తైశ్చతురాశ్రమధర్మైరిత్యర్థః. వపుఃఽనాశ్రయణే అర్హణాసంభవాన్న కర్తృఫలసిద్ధిస్సాన్వితీ. ౩౬. త్వయ్యంబుజాక్షేత్యాదినా శ్లోకత్రయేణ భగవద్భక్తానామేవ మోక్షో నాన్యేషామిత్యుక్తం. తత్ర కర్తృఫలం భక్తిం వినా మాభూత్. మోక్షస్య తు జ్ఞానైకసాధ్యత్వాత్ కిం భక్త్యేతి సానుశయాన్ ప్రత్యాపయి—సత్త్వమితి. హేధాతః ఇదం సత్త్వం నిజం తవ వపుః న భవేచ్ఛేత్స్యా విజ్ఞానం విశిష్టమపరోక్షం జ్ఞానం న భవేదిత్యనుషంగః. కథంభూతం అజ్ఞానభిదాపమార్జనం. అజ్ఞానం చ తత్కృతాభిదా చ. తయోరపమార్జనం నివర్తకం. యద్వా, అజ్ఞానం భినత్తీత్యజ్ఞానభిత్ విజ్ఞానం మార్జనం నిరాసం, ఆపప్రాపనను జడానాం బుద్ధ్యాదీనాం యతః ప్రకాశః. తద్బ్రహ్మేతి జ్ఞానం భవేదేవ స భవాన్ సర్వసాక్షీ పరిపూర్ణః. గుణప్రకాశైః గుణావచ్ఛిన్నైః ప్రకాశైః కేవలమనుమీయతే కల్పితే. న తు సాక్షాత్క్రియత ఇత్యర్థః. అనుమానప్రకారమేవాహుః ప్రకాశతే యస్య చ యేన వా గుణ ఇతి. యస్య సంబంధి అయం బుద్ధ్యాదిగుణః ప్రకాశతే. యో గుణసాక్షీత్యేన. యేన వా బుద్ధ్యాద్యరూఢేన ప్రమాత్రా బాహ్యో గుణః ప్రకాశత ఇత్యనుమీయత ఇత్యర్థః. శుద్ధసత్త్వవపుషీ త్వయి సేవ్యమానే తు తదాకారేఽంతఃకరణే త్వత్ప్రసాదేన సాక్షాత్కారో భవేదితి భావః. ౩౭. ఏవం తావద్భక్తానామభ్యుదయాపవర్గార్థం రూపాని విభగ్నీక్యుక్తం. తాన్యసి భజనీయాని

సమీహతే ఉద్యుక్తే వేదః స్వాధ్యాయః తస్మాన్ భవన్తు ఘోర్జ్ఞానహేతుత్వేన పదర్పణత్వాత్. క్రియాః యజ్ఞాదికర్తాణి. యోగస్సన్తంగళవిగ్రహభ్యాసం. తపః అవశనప్రతాపి. సమాధిర్భక్తిః. ౩౬. ఉక్తస్య దివ్యమంగళవిగ్రహస్య దురవబోధత్వమాహుః—సత్త్వమితి. సత్త్వం న తే ధామ విదంతి జుతవ ఇతి పాతః. విజ్ఞాయతేఽనేన దివ్యాత్మస్వరూపమితి విజ్ఞానం. స్వాంతర్గతహేమప్రకాశకమణి కరండికావత్త్రిగుణాత్మకప్రకృతివిలక్షణశుద్ధద్రవ్యత్వేనాత్మస్వరూపస్యాచిలోభాయకమిత్యర్థః. అజ్ఞానభిదా. దేవోఽహమిత్యాద్యజ్ఞానకృత దేవమనుష్యత్వాదిభేదాభిషంసః. తస్మాప్రమార్జనం నివర్తకం ధ్యాతృజామితి శేషః. సత్త్వం శుద్ధసత్త్వమయం, తే ధామ లేజోయానం వపుః. శ్రు. “అప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః ఆదిత్యవర్ణ” మిత్యాదిశ్రుతేః. జుతవో జ్ఞానహీనాః. న విదంతి ఏవంవిధం న విజానంతి. కింతు ఇతరసజాతీయమేవ మన్వత ఇత్యర్థః. శ్లో. “స భూతసంఘసంస్థానో దేహోఽస్య పరమాత్మన” ఇతి హ్యుచ్యతే. సత్త్వం. న చేద్ధాతరిదం నిజం వపురితి సాతే. హే ధాతః. నిజమిదం సత్త్వం శుద్ధసత్త్వమయం వపుః. న భవేచ్ఛేత్ తస్మా. అజ్ఞానం తత్కృతాభిదా చ తయోరపమార్జనం నివర్తకం. విజ్ఞానం విశిష్టపరోక్షజ్ఞానమిత్యర్థః. న భవేదిత్యనుషంగః. యద్వా. అజ్ఞానభిత్ విజ్ఞానం. మార్జనం ఆపవో సంప్రాప్తమేవేత్యర్థః. ఏవం సాక్షాత్కారయోగ్యస్య దివ్యమంగళవిగ్రహస్యైవ మాహాత్మ్యం దురవబోధం అనుమేయస్య దివ్యాత్మస్వరూపస్య తు నిమిలేత్యభిప్రయన్తస్య సార్వజ్ఞ్యపురస్కృతం సర్వకారణత్వమాహుః—గుణేతి. యేన వా త్వయా హేతునా. గుణో గుణమయప్రపంచః ప్రకాశతే ఉన్తిషతీతి. కర్తాసీత్యర్థః. యస్య తప. ప్రకాశతే చ ప్రత్యక్షో భవతి. సర్వజ్ఞోఽసీత్యర్థః. ౩౭. అథ భగవద్గుణజన్తకర్తృనామరూపాణాం లోకసామ్యేన అనిరూపణీయత్వమాహుః.

భ్యామనుమేయ వర్తనో దేవ క్రియాయాం ప్రతియంత్యథాపి హి. ౩౮. శృణ్వన్ గృణన్ సంస్కరయంశ్చ చింతయన్నామాని రూపాణి చ మంగళాని తే, క్రియాసు య స్త్వచ్చరణారవిందయోరావిష్టచిత్తో న భవాయ కల్పతే. ౩౯. దిష్ట్యా హరేఽస్యాభవతః పదో భువో భారోఽపసీత స్తవ జన్మనేశితుః, దిష్ట్యాంకితాం త్వత్పద కైస్సుశోభనైః ద్రక్ష్యామ గాం ద్యాం చ తవానుకంపితామ్. ౪౦. న తేఽభవన్యేశ

కేవలం. న తు జ్ఞాతుం శక్యం తే. అనంతత్వాదతర్క్యత్వాచ్చ మనోవచసోరగోచరత్వాదిత్యాహుః—
ననామరూపే ఇతి. గుణాశ్చ కర్తాణి చ జన్తాని చ తైర్నిరూపితవ్యే నిరూపణార్హే న భవతః.
కుతః? అనుమేయం వర్త మార్గో యస్య. తవేతి. తత్రాపి హేతుః.—తస్య సాక్షిణ ఇతి. న హి
సాక్షిణస్తత్త్వం మనోవచోగోచరమిత్యర్థః. హే దేవ బహుధా ద్యోతమాన. అథాపి క్రియాయాం
ఉపాసనాదిలక్షణాయాం. త్వాం ప్రతియంతి ఉపాసకాస్సాక్షాత్పశ్యంతి. హి ప్రసిద్ధే. ౩౮.
తస్మాద్భక్త్యైవ మోక్ష ఇత్యుపసంహరంతి—శృణ్వన్నితి. అన్యాయాని సంస్కరయన్. క్రియాసు దేవార్చ
నాదిషు. ౩౯. విశేషతః కృష్ణావతారమభినందంతి.—దిష్ట్యేతి. నః దిష్ట్యా భద్రం తవ పదః పాద
భూతాయాః, ఈశ్వరస్య తవ జన్మమాత్రేణ భువో భారః అపసీత ఏవ. కించ. త్వత్పదకైః కోమలైః
పదైః. సుశోభనైర్వజ్రాంకుశాదిశుభలక్షణైః. గాం పృథ్వీం ద్యాం స్వర్గం చ తవ త్వయానుకంపితాం.

న నామరూపే ఇతి. సేతి. మనోవచోభ్యాం వేదవాక్యేన తదనుసారిమనసా చేత్యర్థః. అనుమేయ
వర్తనః అనుమేయస్వభావస్య సర్వసాక్షిణః తవ తస్య సాక్షిణ ఇతి పారే తస్య తథా ప్రసిద్ధ
స్యేత్యర్థః. గుణజన్మకర్తృభిస్సహ. నామరూపే న నిరూపితవ్యే. గుణజన్మకర్తృనామరూపాణి ఇతరసజా
తీయతయా న నిరూపణీయాని. శ్లో. “జన్మ కర్తృచ మే దివ్య”మితి వచనాత్. నన్వేషం చేత్కథం
వైదికాస్తత్కర్తృణి అగ్నింద్రాదినామరూపసాజాత్యేన వ్యవహరంతీత్యత్రోపపత్తిమాహుః.—వేదేతి.
అథాపి. త్వన్నామరూపాదేర్లోకవిలక్షణత్వేఽపి వేదక్రియాయాం వైదికకర్తృణి ప్రతియంతి హి.
అయం భావః—వైదికకర్తృణి ప్రస్తుతాగ్నింద్రాదినామరూపసజాతీయతయా భగవన్నామరూపనిర్దే
శేఽపి నేతరసాజాత్యక్ష్పిదోషః. శ్రు. “అంగాన్యన్యాదేవతా”ఇతి తేషాం తదంగత్వాత్తన్నామ
రూపాణి త్వదీయానీతి బుద్ధ్యా వేదక్రియాయాం ప్రవదంతి. న హి త్వదీయైస్త్వదీయసాజాత్యే ఇతర
సజాతీయతానిరూపణదోషః. నైవమితరత్ర నిరూపితవ్యమితి. దేవక్రియాయామితి పారే. హే దేవ
బహుధా ద్యోతమానేత్యర్థః. ౩౮. అథేంద్రాదినామరూపేభ్యస్తద్వదసాధారణనామరూపాణాం
ధ్యేయత్వాదికం తత్ఫలం చాహుః—శృణ్వన్నితి. గృణన్ కీర్తయన్. చింతయన్ థ్యాయన్.
సంస్కరయన్ అన్యేషామపి తాని స్కరయన్. ఆవిష్టచిత్తః సంగలగ్నచిత్తః. ౩౯. ఏవం సామా
న్యతో భగవదవతారకృతం జగదుపకారమనుసంధాయ ప్రస్తుతావతారకృతమప్యనుసందధానాః
స్వకృతార్థత్వమనుసందధతే.—దిష్ట్యేతి. దిష్ట్యేతి భద్రవాచకం. నో అస్తాకం భద్రమిత్యర్థః. పదః
పాదభూతాయా ఇత్యర్థః. ఈశితుః సర్వజగన్నియంతుః తవ జన్మనా అపసీతః అపసీతప్రాయః.
సుశోభనైః వజ్రధ్వజాదిశుభలక్షణైః. త్వత్పదకైః కోమలచరణైః అంకితాం గాం భువం ద్రక్ష్య
మ ద్యాం స్వర్గం చ. తవ త్వయేత్యర్థః. తవ జన్మనేత్యనుషంగో వా. అనుకంపితాం భూభారభూతసుర
విరోధినిరసనేన దయావిషయాకృతాం ద్రక్ష్యామేతి. ౪౦. తవ జన్మనా భారోఽపసీత ఇత్యుక్తం.

భవస్య కారణం వినా వినోదం బత తర్కయామహే, భవో నిరోధః స్థితిరప్యవి
ద్యయాకృతా యత స్వయ్యభవాశ్రయాత్తని. ౪౧. మత్స్యశ్వకచ్ఛపవరాహ
నృసింహ హంసరాజన్యవిప్రవిబుధేషు కృతావతారః, త్వం పాహి నస్త్రీభువనం చ
తథాధునేశభారం భువో హర యదూత్తమ వందనంతే. ౪౨. దిప్త్యాంబ తే కుక్షి
గతః పరః పుమానంజేన సాక్షాద్భగవాన్ భవాయ నః, మాంభూద్భయం భోజప

౪౦. తవ జన్మనా భారోఽపనీత ఇత్యుక్త్వా మనూషి కిం జీవవత్సంసార ఉత్తరః. న హి నహిత్యాహుః-
నేతి. బత హే ఈశ అసంసారిణస్తే జన్మనః. కారణం క్రీడాం వినా న తర్కయామః. కించ. హే
అభవాశ్రయ అభవశ్చ ఆశ్రయశ్చ. న భవమాశ్రయ ఇతి వా. అభవాశ్రయః పాతాంతరే. న
భయమాశ్రయత ఇతి తథా తస్యంబోధనం హే నిత్యముద్దేశ్యర్థః. తవ జన్మకారణం నాస్తీతి కిము
వత్తవ్యం. యతః ఆత్మని జీవాత్మన్యసి. భవాదయః త్వయి విషయం యా అవిద్యా. తయా కృతా. న
పరమార్థతస్సంతీతి. ౪౧. ప్రస్తుతం ప్రార్థయంతే—మత్స్యేతి. నః ఆస్తాన్ త్రిభువనం చ మత్స్య
దిషు యథా. అపాః తథా అధునాపి. పాహీతి. వందనం త ఇతి వందతః సర్వే శిరోభిః ప్రణేముః.
౪౨. దేవకిం ప్రత్యాహుః—దిప్త్యేతి. నోఽస్తాకం భవాయ క్షమామ భవస్య ప్రపంచోత్పత్తేః
అయనః స్థానభూత ఇతి వా. సాక్షాత్పరః పుమాన్ తే కుక్షిం గతః అతో భయం మాంభూచితి.
యోఽంశేనాపి సదాస్తాకం భవాయ భవతి. స సాక్షాత్తే కుక్షిం గత ఇత్యేతవస్తద్భాగ్యం. యః
అంశేన మత్స్యద్యవతారేణ నోఽస్తాకం కల్యాణాయ ఆసీత్ స సంపూర్ణస్తవ కుక్షిం గత ఇతి. తవ

తచ్చ న కర్తనిమిత్తకమిత్యాహుః—సత ఇతి. అభవస్య అన్వృప్తసంసారగంధస్య. తే భవస్య
జన్మనః. కారణం. వినోదం క్రీడాం వినా, ఉక్తార్థే ఉపపత్తిమాహుః. భవతి. భవః సంసారః.
తదాశ్రయో న భవతీత్యభవాశ్రయః ఆత్మా యస్య తస్మిన్. త్వయి సతి సాక్షిణి సతీత్యర్థః. యతః
భవః. ఉత్పత్తిః తదాదయో వికారాః. అవిద్యయా సంసారిణాం జ్ఞానరోధిన్యా ప్రకృత్యా.
కృతాః. ప్రకృతిగతాః. న స్వరూపగతాః. అతస్తద్వారస్య తే కుత ఇతి వాచి. యద్యా. అకృతా
ఇతి ఛేదః. త్వయి భవాదయో వికారాః అవిద్యయా అకృతాః అతస్తవ జన్మాదేః కారణం త్వాం.
నిరంకుశమంతరేణ న కించిత్తర్కయామహ ఇతి. యద్యా. త్వయాత్మత్ర తు అయీతి ఛేదః.
అయి అనంగ. భవం నాశ్రయత ఇత్యభవాశ్రయ. యతః. ఆత్మని తు జీవాత్మన్యసి. భవాదయః.
అవిద్యయా కృతాః న తు స్వరూపప్రయుక్తాః. ౪౧. నను కేషు కేష్వవతీర్య మయా రక్షణం
కృతమిత్యత్ర తత్సర్వం సంకలయ్య. ప్రకృతోపయోగిత్వేనోపసంహరంతి—మత్స్యేతి. నోఽస్తాన్.
పాసి నను యూయం త్రిభువనేశ్వరాః. కథం ను ద్రక్ష్యామ ఇత్యుక్తాహుః. త్రిభువనం చ
పాసీతి. వయం త్వత్ప్రేమ్యా ఏషత్యర్థః. యదుజాతత్వేఽపి తే సర్వేశ్వరత్వముజ్జ్వలమేవేతి వ్యోత
సార్థమిశేతి సంబుద్ధిః. అధునా యదూత్తమేత్యత్రాయం భావః. యథా పూర్వావతారై స్త్వం జగద
పాలయః. యథా యదూత్తమావతారేణాపీతి. వందనం తే తుభ్యం. నమ ఇత్యర్థః. ౪౨. అథ
దేవకిముపలాలయంత ఆహుః—దిప్త్యేతి. భగవతో మత్కృత్వాత్తదంగభూతానాం స్వేషామపి
తస్యాస్తథాత్వమభిసంధాయాంశేత్యుక్తం. అంశేనాపి. పూర్వవద్యాభ్యేయం. సాక్షాద్భగవానీతి

తేర్థమూర్వోర్గోప్తా యదూనాం భవితా తవాత్తజః. ౪౩. శ్రీశుక ఉవాచః—
ఇత్యభిప్రాయ పురుషం యద్రూపమనిదం యథా, బ్రహ్మేశానా పురోధాయ దేవాః
ప్రతియయుర్దివమ్. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్వితీయో౭థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అథ సర్వగుణోపేతః కాలః పరమశోభనః, యర్హే వా
జనజన్మరం శాంతర్మగ్రహతారకమ్. ౧. దిశః ప్రసేదుర్దగనం నిర్మలాడుగణోద
దుఃఖనాశే శో వా సందేహః. ౪౩. ఇతీతి. యస్య రూపమనిదం. సర్వప్రత్యగ్భూతం. యథా యథా
వత్. యద్రూపం మాయామనుష్యరూపమిదం. అనిదం. యథా అవిద్యాకృతజన్మమరణాదిరహితం.
సర్వసాక్షి ప్రపంచసృష్టిస్థితిలయకారణమితి వా. అస్తాన్ వంచయిత్వా. ఏతావిహ స్థాస్యత ఇతి మన్య
మానాః. బ్రహ్మేశానా పురోధాయ పురతః కృత్వా. దేవాః దివం యయురితి. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “తృతీయే నిజరూపేణ సంభూతస్తు హరిస్సర్వయం, పితృభ్యాం సంస్తుతో నీతః పితా
భీతేన గోకులం.” అథేతి మంగళార్థః. యర్హి యదా సర్వగుణోపేతః కాలా బభూవ. తదా దేవ
క్యాం విష్ణురావిరాసీదిత్యప్తమశ్లోకేనాన్వయః. పరమశోభనత్వమేవాహ. —యర్హిత్యాదినా. అజ
నాత్ నారాయణాత్. జన్మ యస్య ప్రజాపతేస్తస్య ఋక్షం రోహిణీనక్షత్రం కథంభూతం. శాం
తాని ఋక్షాణ్యశ్విన్యాదీని గ్రహస్సూర్యాదయః తారకాశ్చ యస్మిన్ తత్. ౧. దిశఇతి. యర్హితి
సర్వత్రానుషంగః. నిర్మలానాముడుగణానాముదయో యస్మిన్. తత్తథా. మంగళభూయిష్టాః పురా
హేవ విరోధాత్. నో౭స్తాకం. భవాయ సమృద్ధ్యే ముమూర్షోః ఆసన్నమరణాదిత్యర్థః. ౪౩. యథా
యద్రూపం యస్య పురుషస్య స్వరూపం. అనిదం ఇదమితి నిర్దేష్టమశక్యం. తం పురుషం. తదైవా
భిప్రాయేత్యన్వయః. స్వరూపతో గుణతశ్చానంతతయా కబళినః స్తోతుమశక్యత్వాదిదమితి వక్తుమ
శక్యమిత్యేవాభిప్రాయేత్యర్థః. ౪౪.

శ్లో. “స్వస్వరూపప్రకటనాత్పిత్రోర్భయనివారణాత్, హరేస్సర్వభక్తదాక్షిణ్యమసూచయది
హోజ్జ్వలం.” అథ మంగళానాం చ మంగళమితి కల్యాణతమే భగవతి జాయమానే. కాలాదీనాం
సర్వేషాం మంగళభూయిష్టతా సంపన్నేతి వర్ణయన్ తజ్జన్మప్రకారం ప్రస్తాతి. —అథేతి. అథేతి
మంగళార్థః. బ్రహ్మాదిగమనానంతర్యపరో వా. యర్హితి సర్వత్రానుషజ్యతే. తత్ర తత్రైకవచనబహు
వచనాంతప్రయోగానుగుణ్యేన అభూదభూవన్నిత్యధ్యాహర్యం. యర్హి యదా కాలాదయ ఏవం
బభూవుః తదా దేవక్యాం విష్ణురావిరాసీదిత్యప్తమశ్లోకేనాన్వయః. పరమశోభనత్వమేవాహ. —
యర్హిత్యాదినా. అజనాద్విష్ణోః జన్మ యస్య ప్రజాపతేః తస్య ఋక్షం రోహిణీనక్షత్రం. కీదృశం.
శాంతాస్యత్రారాణి ఋక్షాణ్యశ్విన్యాదీని. గ్రహః గురుభుక్రాదయః. తారకా అన్యాశ్చ యస్మిన్
తత్. ౧. నిర్మలానాముడుగణానాముదయో యస్మిన్ తత్. నిర్మలఉడుగణోదయో యస్మిన్ని
తి. వా. మంగళభూయిష్టాః క్షేమప్రచురాః. పురాణి పట్టణాని. గ్రామాః ప్రసిద్ధాః. ప్రజాకర్షాః

యమ్, మహీ మంగళభూయిష్ఠపురగ్రామవ్రజాకరా. ౨. నద్యః ప్రసన్నసలిలాః
ప్రదా జలరుహశ్రియః, ద్విజాళికులసన్నాదస్తబకా వనరాజయః. ౩. వవౌ వాయు
స్సుఖస్పర్శః పుణ్యగంధవహశ్శుచిః, అగ్నయశ్చ ద్విజాతీనాం శాంతాస్తత్ర సమే
ధితాః. ౪. మనాంస్యాసక్ ప్రసన్నాని సాధూనామసురద్రుహామ్, జాయమానే
జనే తస్మిన్నేదుర్ధందుభయో దివి. ౫. జగుః కిన్నరగంధర్వాస్తుష్టుప్తస్సిద్ధచారణాః,
విద్యాధర్యశ్చ నన్యతురస్సరోభిస్సమం ముదా. ౬. ముముచుర్జనయో దేవాస్సు

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మమూర్తేరవతారఘట్టః.

మనాంసి ముదాన్వితాః, మందం మందం జలధరా జగర్జ్వరసుసాగరమ్. నిశీథే తమ
ఉద్భూతే జాయమానే జనార్ధనే, దేవక్యాం దేవరూపిణ్యాం విష్ణుస్సర్వగుహాశయః,
ఆవిరాసీద్యథా ప్రాచ్యాం దిశీందురివ పుష్కలః. ౮. తమద్భుతం బాలకమంబుజేక్షణం

దయో యస్యాం సా. ౨. నద్య ఇతి. జలరుహాణాం శ్రీః శోభా యేషాం తే. ద్విజాళికులానాం సన్నా
దా యేషు తే స్తబకా యాసు తాః. ౩. వవౌ ఇతి. సమేధితాః సమ్యక్ దీప్తా బభూవురిత్యర్థః.
సమింధతేతి పాతే ఆడభావ ఆర్జుః. ౪. మనాంసీతి. అసురద్రుహాం కంసాదివ్యతిరిక్తానాం. సర్వప్రా
ణినాం దేవానాం చేతి. సర్గే తు విశేషమాహ. —జాయమాన ఇతి. అజనే జాయమానే జనార్ధనే ఉద
యోన్ముఖే సతి. ఆపన్నః ప్రసన్నో యస్మిన్ సమయే కస్మిన్. ౫. ౬. ముముచురితి. తమసా ఉద్భూతే
ఘనతమసి నిశీథే. ౭. దేవక్యామితి. యథా యథావత్. విశ్వరేణైవ రూపేణ. ౮. తమితి. తం అద్భుతం
బాలకం వసుదేవ ఏక్షతేతి ద్వితీయశ్లోకస్థేనాన్వయః. అద్భుతత్వే హేతుగర్భవిశేషణాని అంబుజేక్షణమి

గోపాలవసతయశ్చ యస్యాం సా. తథోక్తా. ౨. జలరుహాణాం శ్రీః శోభా యేషాం తే ద్విజానాం
అళికులానాం చ సన్నాదా యేషు తే. తథాభూతాః స్తబకా యాసు తాః. ౩. శాంతాః పూర్వం
మందాః. ద్విజాతీనామగ్నయః సమేధితాః తదా జ్జ్వలతిత్యర్థః. యద్వా—శాంతాః అకలుషాః.
సమేధితా ఇతి. సమింధతేతి పాతే సమింధతేత్యర్థః. ఆడాగమాభావశ్చాందసః. ౪. అసురద్రుహం
దేవద్రుహమపీత్యర్థః. తత్కాలే సర్వప్రాణినామపి మనః ప్రసాదద్యోతనార్థమేవం ప్రయోగః.
యద్వా. సాధూనాం మనాంసి ప్రసన్నాని ప్రసాదయుక్తాన్యాసక్. అసురద్రుహం మనాంసి
ప్రసన్నాని ప్రకర్షేణ సన్నాని దుఃఖకృతానీత్యర్థః. అసురద్రుహమితి పాతే కంసాదివ్యతిరిక్తానాం
సర్వప్రాణినామిత్యర్థః. యద్వా. కంసాదీనాం. ద్రుహంతన్నరణాధినామితి. దేవానామితి వా. ౫. ౬.
నిశీథే తమ ఉద్భూతం యస్మిన్ తత్తథాభూతే సతి. యద్వా. తమ ఉద్భవః భావే క్తః. తమస
ఉద్భూతం యస్మిన్నితి గాఢాంధకారావృతే సతీత్యర్థః. తదా. ౭. దేవక్యాం విష్ణురూపా యథావత్.
విశ్వరేణైవ రూపేణేత్యర్థః. ఆవిరాసీదిత్యన్వయః. సర్వేషాం గుహాసు హృదయాంతరేషు శేత ఇతి
సర్వగుహాశయః. సర్వాంతర్యామిత్యర్థః. పుష్కలః పూర్ణః అనేన దృష్టాంతేన. చంద్రస్య దిక్పం
బంధ ఇవ భగవతో దేవకిగర్భసంబంధః. న తు ప్రాకృతశిరోవి హేయగర్భమలనిమజ్జనస్థితిరి
ద్యోత్యతే. ౮. యథావదావిరాసీదిత్యుక్తం తదేవాహ—తమిత్యాదినా. తం వసుదేవ ఏక్షతేతి ద్వితీయ
శ్లోకేనాన్వయః. అద్భుతం తాకళికులక్షణత్వాదాశ్చర్యకరం. అంబుజేక్షణమిత్యాదీని తత్ర హేతు

చతుర్భుజం శంఖగదాద్యుదాయుధమ్, శ్రీవత్సలత్త్వం గళశోభికాస్తుభం పీతాంబరం
సాంద్రపయోదసౌభగమ్. ౯. మహార్హవైడూర్యకిరీటకుండలత్విషా పరిష్వక్తసహస్ర
కుంతలమ్, ఉద్ధామకాంచ్యంగదకంకణాదిభిర్విరోచమానం వసుదేవ ఐక్షత.
౧౦. సవిస్తయోత్ఫుల్లవిలోచనో హరిం సుతం విలోక్యానకదుందుభిస్తదా, కృష్ణా
వతారోత్సవసంభ్రమోఽస్పృశస్తుదా ద్విజేభ్యో యుతమాప్లుతో గవామ్. ౧౧.
అత్తైవమస్తాదవధార్య పూరుషం పరం నతాంగః కృతధీః కృతాంజలిః, స్వరోచిషా
భారతసూతికాగృహం విరోచయంతం గతభీః ప్రభావవిత్. ౧౨. వసుదేవ ఉవాచః—
విదితోఽసి భవాన్ సాక్షాత్పురుషః ప్రకృతేః పరః, కేవలానుభవానందస్వరూపస్స

త్యాదీని శ్రీవత్సలత్త్వ లక్షణం యస్య గళేన శోభతే గళశోభికాస్తుభో యస్మిన్. ౯. మహార్హేతి. పరి
ష్వక్తసహస్రకుంతలం కిరీటకుండలాదీనాం. త్విషా కాంత్యా స్ఫురదపరిమితకేశమిత్యర్థః. ౧౦. సఇతి.
విస్తయేనోత్ఫుల్లే వికసితే విలోచనే యస్య సః. గవామయుతమస్పృశత్ మనసా దత్తవాన్. కంసనిగృ
హీతస్య దానాసంభవాత్. స్పృష్టా హేతుః కృష్ణావతారేతి. ముదా ఆప్లుతో వ్యాప్తః సన్నిత ఇతి. ౧౧.
అథేతి. కృతధీః శుద్ధబుద్ధిః. ౧౨. వసుదేవః ప్రథమం పుత్రబుద్ధ్యాపశ్యత్ తాం పరిత్యజ్యాహ—విదిత
ఇతి. అహో విదితోఽసీతి. కథం విదితోఽస్మి. భవాన్ ప్రకృతేః పరః పురుష ఇతి. నను కిమ
త్రాశ్చర్యం? పురుషస్య ప్రకృతేరన్యత్వాదేవేత్యత ఆహ.—సాక్షాదితి. ప్రత్యక్షత ఇత్యర్థః.
నన్వక్షీనన్నికృష్టం ప్రత్యక్షత ఉపలభ్యతే. కిం చిత్తమత ఆహ.—కేవలేతి. కేవలశ్చాసావను
భవశ్చ ఆనందశ్చ. తదేవ స్వరూపం యస్య సః. శ్రు. “ఆనందో బ్రహ్మేతి వ్యజానాది”
త్యాది శ్రుతేః. కించ సర్వబుద్ధిదృక్. న హ్యేవంభూతో దృశ్యో భవతీత్యర్థః. ౧౩. నను దేవకీజతరే

గర్భితవిశేషణాని. శంఖగదాదీన్యధృతాన్యాయుధాని యస్య తం. శ్రీవత్సలత్త్వం తల్లక్ష్యాణమిత్యర్థః.
శ్రీయాం శ్రీదేవ్యాం. వత్సలా సావత్సర్యదోషనివృత్త్యా అనుకూలా. త్వా భూదేవీ యస్య తమిత్య
ర్థాంతరం చాహుః. సాంద్రపయోదసౌభగం జలభరితమేఘసుభగం. ౯. మహార్హాణ్యనర్హాణి
వైడూర్యాణి యస్మిన్. తస్య కిరీటస్య కుండలయోశ్చ త్విషా పరిష్వక్తసహస్రకుంతలం వ్యాప్తాపరి
మితచికురం. శ్లో. “శతం సహస్రమయుతం సర్వమానంత్యవాచక”మిత్యభిధానాత్. కృష్ణావతారేణ య
ఉత్సవః తేన సంభ్రమో యస్య స తథోక్తః. ౧౦. దానే హేతుః. ఆప్లుతః. సన్నితః.
ముదా ఆప్లుతో వ్యాప్త ఇతి వా. గవామయుతమస్పృశత్ మనసా ప్రాదాత్. తదా. కారాన్నిగృహీ
తస్య సాక్షాద్దానాయోగాత్. అతఏవ ఉత్తరత్ర కంసవధానంతరం “అథ శూరసుతో రాజ”న్నిత్యా
రభ్య. శ్లో. “యాః కృష్ణరామజన్మరే మనోమత్తామహామతిః, తాశ్చాదదానుస్సృత్యే”తి సాక్షాద్దానం
వక్ష్యతే. ౧౧. అథ పరబ్రహ్మభూతపురుషోత్తమసాక్షాత్కారేణోత్పన్నతత్త్వజ్ఞానా తౌ దంపతీ.
భగవంతమస్తువతామితి వదన్. ప్రథమం వసుదేవస్తుప్రకారమాహ—అథేతి. కృతధీః కుశలబుద్ధిః.
భారతేతి పరీక్షితం ప్రతి సంబుద్ధిః. గతభీః కంసాద్భయరహితః తత్ర హేతుః ప్రభావవిదితి. ౧౨.
నను జీవాత్మనోఽపి పంచవింశకత్వేన ప్రకృతేః పరత్వాత్ కథం మయ్యేవ పరమపురుషత్వమవధారి
తమిత్యత ఆహ—కేవలేతి. కేవలానుభవః కేవలజ్ఞానం. ఆనందశ్చ స్వరూపం యస్య సః. సర్వ
బుద్ధిం సర్వవస్తుగోచరజ్ఞానం ధరతీతి తద్భూత్ సర్వజ్ఞ ఇత్యర్థః. ౧౩. నను జ్ఞానానందస్వరూపత్వం

స్వస్వరూపేణావిర్భూతం భగవంతం ప్రతి, వసుదేవకృతస్తుతిః.
 ర్వబుద్ధిదృక్. ౧౩. స ఏవ స్వప్రకృత్యేదం సృష్ట్యాగ్రే త్రిగుణాత్తకమ్, తదను త్వం
 హ్యప్రవిష్టః ప్రవిష్ట ఇవ భావ్యసే. ౧౪. యథేమే వికృతా భావాస్తథా తే వికృ
 తైస్సహ, నానావీర్యాః పృథగ్భూతా విరాజం జనయంతి హి. ౧౫. సన్నిపత్య
 సముత్పాద్య దృశ్యంతేఽనుగతా ఇన, ప్రాగేవ విద్యమానత్వాన్న తేషామిహ

ప్రవిష్టస్య కిమియమితి స్తుతిః క్రియతే ఇత్యత ఆహ. — స ఏవేతి. స ఏవ ఉక్తస్వరూప ఏవ. త్వం స
 దేవకీజరతే ప్రవిష్ట ఇత్యర్థః. నను విశ్వం సృష్ట్యా తదేవానుప్రవిష్టస్య కిమేతద్భవం. అత ఆహ.
 స్వప్రకృత్యేతి. స్వమాయదూ ఇదం సృష్ట్యా తదను. త్వమనుప్రవిష్ట ఏవేతి. నను తస్మా కథం క్రుత్యో
 చ్యతే. శ్రు. “తత్సృష్ట్యా తదేవానుప్రవిశది”తి? అత ఆహ—ప్రవిష్ట ఇతి. యథా బలే ఆకాశం
 ప్రతిబింబితం చంద్రసూర్యాదినా. అప్రవిష్ట సేవ ప్రవిష్టమిహ తద్వయం. భావ్యసే నిరూప్యసే. ప్రత్య
 క్తుతో వా సద్రూపేణ లక్ష్మ్యే ప్రవిష్ట ఇవ లక్ష్మ్యసే. ౧౪. అత్ర దృష్టాంతః. — యథేతి. ఇమే అవికృతా
 భావాః మహదాదయో యథా తథేతి దృష్టాంతం వివృణోతి. — తే వికృతైః షాడశ
 వికారైస్సహ సన్నిపత్య. విరాజం జనయంతి. సన్నిపతసే హేతుః. యతః పృథగ్భూతాస్సంతో నానా
 వీర్యాః విశిష్టకార్యసమర్థాః స భవంతి. ౧౫. అతః. సన్నిపత్యేతి. ఏవం సముత్పాద్య అనుగతాః
 ప్రవిష్టా ఇవ దృశ్యంతే. న పునః ప్రవిష్టాః కుతః ఉత్పత్తేః ప్రాగేవ కారణకరూ విద్యమానత్వాన్న

ముక్తావస్థాయాం సర్వజ్ఞత్వం చ జీవాత్తనోఽప్యవశిష్టమిత్యాశంక్య తదనుభావితం జగత్కారణత్వ
 మాహ—స ఏవేతి. యస్తత్వం మయం విదితః. స ఏవేత్యర్థః. స్వప్రకృత్యై స్వస్య కార్యోపయోగి
 విశేషణభూతయా ప్రకృత్యా. నను. శ్రు. “తత్సృష్ట్యా తదేవానుప్రవిశది”తి సృష్టప్రపంచే
 మమాపి సృజ్యతయా ప్రవేశః శూన్యతే. తత్కర్మమియానతిచ తత్తద? ఇత్యత ఆహ. — తదన్వీతి.
 భావ్యసే నిరూప్యసే. అతాత్త్వికైరితి శేషః. సృష్టస్య సత్త్వాదిర్హరణార్థం అనుప్రవేశః. స త్వనాది
 కర్తవాసనావశాత్సృజ్యేష్యనుప్రవేశ ఇతి శ్రుతేస్తాత్పర్యం. ౧౪. అత్ర దృష్టాంతకరూ భగ
 వతా కార్యస్పృష్టయే ప్రేరితానాం భూతాదీనామందసిర్హాప్రకారం తత్ర ప్రవిష్టనామపి
 తేషామనుత్పత్తిం. తేషామేవానుప్రవిష్టేన భగవతాపి సృష్టబ్రహ్మాదస్య శయనస్థానమాత్రత్వం చ
 స్ఫుటయన్నాహ—యథేతి. వికారో నామ అధిష్టాత్ర భగవతా బహిరకార్యజననోపయోగిమహ
 దాదీనామవస్థావిశేషః ప్రాప్తాః వికృతాః సప్త మహదహంకారాః. పంచతన్మాత్రాశ్చేతి ఇమే
 ప్రసిద్ధా భావాః పదార్థాః నానావీర్యాః. విచిత్రశక్తియదక్తాః. అన్యథా విచిత్రకార్యోత్పాదనా
 యోగాత్. పృథగ్భూతాః పరస్పరం భిన్నస్వరూపాః. నానావీర్యాః పృథగ్భూతా ఇమే సప్త
 భావాః వికృతాస్సంత ఇత్యన్వయః. వికృతైస్సూక్ష్మభూతైస్సహ. సన్నిపత్య విశిష్టభావం ప్రాప్యేతి
 పంచీకరణోక్తిః. విరాజం బ్రహ్మాండం శయనస్థానభూతమిత్యర్థః. జాయంతి, బ్రకృతే కిమయాత
 మత ఆహ—సముత్పాద్యేతి. ఏషనిర్తాయేత్యర్థః. అనుగతా ఇవేతదశబ్దః క ఇతేత్యాదివదనతిర్క్తార్థః.
 అండాంతర్గతా దృశ్యంత ఇత్యర్థః. న తావతా. తేషాం తత్కర్మత్వమితి. — ప్రాగేవేతి. పృథ
 వ్యాదీనామండోత్పత్తేః ప్రాగేవ. విద్యమానత్వాదండాంతర్గోత్పత్తిర్యర్థః. తథైవ భవానపి శయన

సంభవః. ౧౬. ఏవం భవాన్ బుద్ధ్యనుమేయలక్షణైర్గ్రాహ్యైర్గుణైస్సన్నపి తద్గుణా

తేషామిహ సృష్టేః కార్యే పశ్యాత్సంభవః. ప్రవేశ ఇతి. ౧౬. దార్ఢ్యాంతినే అతిదిశతి.—ఏవంభవా
నితి. నను యద్యహమప్రచ్యుతస్వరూప ఏవ కారణతయా కార్యేషు వర్తే. తర్హి. తేష్యింద్రియై
ర్గ్రహ్యమాణేషు మమ గ్రహణం కిం నాస్తీత్యత ఆహ.—బుద్ధ్యనుమేయలక్షణై రితి. బుద్ధ్యా రూపాది
జ్ఞానేన. అనుమేయం లక్షణం స్వరూపం యేషాంతైః గుణై రింద్రియైః. గ్రాహ్యైర్గుణైస్సహసన్నపి
వర్తమానోఽపి తద్గుణాగ్రహః తైర్గుణైస్సహ న గృహ్యతే. అయం భావః. న హి గ్రాహ్యైస్సహ భావ
మాత్రం గ్రహణే కారణం కింతు. ఇంద్రియాణాం శక్తిః. సా చ కార్యైకసమధిగమ్యా. యథా
కార్యమేష కల్ప్యతే అతో యథా చక్షుషా రూపగ్రహణే రసాదిగ్రహణం నాస్తి. తథైవ విషయ
గ్రహణే త్వద్గ్రహణమపీతి. అవిషయత్వేన చ గ్రహణానర్హ త్వముక్తమేవ ఆమ్రగ్రహదృష్టేస్తన్నివిష్ట
పీతరక్తరూపాదిగ్రహణ సామర్థ్యం. న మాధుర్యాదిగ్రహణసామర్థ్యం. రసస్య సహవర్తమానత్వేఽపి
అచక్షుర్విషయత్వాత్. సర్వబుద్ధిదృగిత్యత్ర ఏవం తావత్ప్రాగేన విద్యమానత్వాత్ప్రవేశో నాస్తీ
త్యుక్తం. కించ పరిచ్ఛిన్నస్య నీడే పశ్యాదేరివ ప్రవేశో భవేత్. తవ త్వనావృతత్వాదపరిచ్ఛిన్న
త్వేన బహిరంతరే చ భేదో నాస్తి కుతః ప్రవేశ ఇత్యాహ—అనావృతత్వాదితి. అనావృతత్వే
హేతునాహ.—సర్వస్యేతి. న హి సర్వస్వరూపస్య అన్యదావారకమస్తి సర్వాత్మనః న హ్యేకేనా
వృతోఽన్యస్యాత్తా భవేత్. ఆత్మవస్తున ఇతి ఆత్మవస్తునశ్చేతి హేతుద్వయం. అత సాతత్యగమన ఇత్య
స్తాత్ అతతీతి వ్యాపిన్నతీత్యాత్తా. న హి వ్యాపకస్యావరణం ఘటతే. యథా. వస్తునః పరమార్థస్య అవ
స్తునా ఆవరణం న ఘటత ఇత్యర్థః. తస్మాత్తవాంతర్యామితయాఽపి ప్రవేశో న ముభ్యోఽస్తి కుతస్త

స్థానభూతే తత్రానుప్రవిష్ట ఏవేతి భావః. ౧౭. ౧౬. ననూ క్తరీత్యాహం జగత్కారణమితి కథం జ్ఞాతవ్యః?
ఇత్యత ఆహ.—ఏవమితి. ఏవం ఏవంభూత ఇత్యర్థః. అనావృతత్వాదసంకుచితజ్ఞానత్వాత్ తద్గుణ
గ్రహః తత్తద్గుణమయకార్యసాక్షాత్కర్తా. భవాన్. బుద్ధ్యనుమేయలక్షణైః జ్ఞాననిరూప్యస్య భావైః
గుణైర్గుణమయకార్యైః సన్నపేకకారణతయాస్థితి గ్రాహ్యః. అతఏవ వివిధవిచిత్రానంతకార్యవస్తుష్వను
గతం కారణం త్వమేవేతి వక్తుం. తస్యాపరిచ్ఛిన్నత్వమాహ—బహిరంతరం. న త ఇతి బహిర్భాగ
స్తప్రేతీసంబంధ్యంతర్భాగశ్చ. తేనాస్తి. వ్యాపిత్యాదితి భావః. తదాహ—సర్వస్యేతి. సర్వశబ్దవాచ్యస్యే
త్యర్థః. తత్ర హేతుః—సర్వాత్మన ఇతి. సర్వమాత్తా శరీరం యస్య. తస్య శరీరవాచకశబ్దానాం శరీరి
పర్యంతత్వనియమాత్సర్వశబ్దవాచ్యత్వం సర్వాత్మత్వే హేతుః. ఆత్మవస్తున ఇతి. సర్వేషామాత్మభూత
స్యేత్యర్థః. ఏవంవిధస్య తే బహిరంతరం నేత్యన్వయః. అతః సర్వకారణభూత ఇతి భావః. గ్రాహ్యై
ర్గుణైస్సన్నపి సద్గుణా గ్రహ ఇతి పాఠే త్వయమర్థః. ఏవముక్తరీత్యా భగవాన్ సన్నపి సర్వత్ర
కారణతయా వర్తమానోఽపి బుద్ధ్యా రూపాదిజ్ఞానేనానుమేయం లక్షణం స్వరూపం యేషాం తైః.
ఇంద్రియాణాం చక్షురాదీనాం స్వజన్యజ్ఞానానుమేయత్వాత్ గుణై రింద్రియైః శ్లో. “గుణస్తావృత్తి
శబ్దాదిజ్యేంద్రియాముఖ్యతంతుష్వి”తి నిఘంటుః. యే గ్రాహ్యైః పదార్థాః. తైస్సమమితి శేషః. తద్గుణా
గ్రహః తైర్గుణై రింద్రియై రగ్రహః గృహీతుమశక్య ఇత్యర్థః. అతోపపత్తిమాహ.—అనావృతత్వాదిత్యా
దినా. అపరిచ్ఛిన్నత్వేనాపరితుమశక్యత్వాదిత్యర్థః. పరిచ్ఛిన్నగృహ్యవరణాసంభవః సర్వస్య సర్వా
త్మన ఆత్మవస్తున స్తే. అనావృతత్వాద్ధేతోర్బహిరంతరం నేత్యపరిచ్ఛిన్నతయా విభుస్వరూపస్తస్య

గ్రహః, అనావృతత్వాద్భహిరంతరం న తే సర్వస్య సర్వాత్మన ఆత్మవస్తునః. ౧౭.
య ఆత్మనో దృశ్యగుణేషు సన్నితి వ్యవస్యతే స్వవ్యతిరేకతోఽబుధః, వినానువాదం
చ న తన్ననీషితం సమ్యగ్యతస్య క్షముపాదదత్పుమాన్. ౧౮. త్వత్తోఽస్య జన్మసితి
సంయమాన్విభో వదంత్యసీహాదగుణాదవిక్రియాత్, త్వయీశ్వరే బ్రహ్మణి నోవి

రాం గర్భే ప్రవేశః. అతః కేవలానుభవానందస్వరూప ఏవ త్వం విదితోఽసీత్యాశ్చర్యం. మమ భాగ్య
మిత్యర్థః. ౧౭. నన్వేతద్ధేతుచతుష్టయం ప్రపంచస్యావస్తుత్వే ఘటేత. తత్తు న సంభవతి. సత్వేన
ప్రతీతేరిత్యాశంక్యాహ—య ఇతి. ఆత్మనో దృశ్యేషు గుణేషు. దేహాదిషు స్వవ్యతిరేకతః ఆత్మవ్యతి
రేకేణ. పృథక్ సన్నయం దేహాదితి వ్యవస్యతే నిశ్చినోతి యః పుమాన్. ౧౮. అబుధః అవిద్వాన్.
వ్యతిరేకాదర్శనాత్. కించ. మనీషితం విచారితం సత్. దేహాదినర్వం యతః వినానువాదం వాచారం
భణమాత్రం వినా న సమ్యగ్భవతి. అతః అవస్తుత్వేన త్వత్ కం బాధితమేతత్. వస్తుబుద్ధ్యా ఉపాద
దత్ స్వీకుర్వాన్. అబుధ ఇత్యర్థః. ౧౮. ఏవం పరమేశ్వరాద్దృశ్యస్య సద్వ్యతిరేకేణాసత్త్వముక్తం
పరమేశ్వరోపాదానత్వాదపి తద్వ్యతిరేకేణాసత్త్వమిత్యాహ.—త్వత్త ఇతి. న చైవం సత్యసి వికారిత్య
మిత్యాహ.—అసీహాదితి. అగుణత్వాదసీహత్వం. తతో వికారిత్యమిత్యర్థః. నన్వనీహత్వే
కథం కర్తృత్వం కర్తృత్వే వా కుతః అవికారిత్యం? తత్రాహ— త్వయీశ్వర ఇతి.

చక్షురాదిభిస్తద్ద్రాహ్యవస్తుతుల్యం న గ్రాహ్య ఇతి. సుదర్శాభిప్రాయః. ౧౭. ఏవం సర్వకారణే
సర్వాత్మన్యనంతే త్వయి. పరమపురుషార్థభూతే సతి యస్య నిత్యేషు ప్రాకృతవిషయేషు. నిత్యత్వ
బుద్ధ్యాభవతి. తస్య నిశ్చేయ ఇత్యభిప్రయన్నాహ—య ఇతి. అబుధః అవిద్వాన్. యః స వ్యతి
రేకతః ఆత్మస్వరూపస్త్వేన నిత్యత్వాత్ స్వస్వరూపవ్యతిరేకేత్యర్థః. ఆత్మనో దృశ్యగుణేషు భాగ
పదార్థేషు. సన్నితి నిత్యఇతి వ్యవస్యతే వ్యవస్యతి ఇత్యధ్యవసాయం కరోతీత్యర్థః. తన్ననీషితం తస్మాద్యవ
సాయః అనువాదం వినా తస్య నిత్యత్వనిషిద్ధార్థమనువాదమంతరేణ. న సమ్యక్స్మిత్రేయస్కర ఇత్యర్థః.
నిత్యత్వనిషేధార్థమాత్మాన్యత్వమనుద్యతే చేత్తత్సమ్యక్. నిత్యత్వప్రతిపాదనం తు న సమ్యగిత్యర్థః.
నన్వేవంవిధపురుషబుద్ధేరసమ్యక్త్వం కుత ఇత్యత్రాహ.—యత ఇతి. పుమానయం. యతో యస్తాదనిత్య
త్వాద్ధేతోఽస్య క్తం వివేకిభిః పరిహృతం. ఉపాదదత్. స్వబుద్ధ్యా స్వీకరోతీత్యర్థః. అత్ర సత్త్వం నామ
సర్వకాలసంబంధిత్యం. తదేవ నిత్యత్వం బోధ్యం. అస్య జ్ఞాతస్య ప్రపంచావస్తుత్వప్రతిపాదనపరత్వ
పక్షే. త్వమేక ఏవాస్య సతః ప్రసూతిరిత్యాదివిరోధస్సాన్యత్. అత ఉక్తవివర్థో గ్రాహ్యః. ౧౮.
నను. శ్రు. “బహ్విం ప్రజాం జనయంతీగం స్వరూపా”నిత్యాదిషు ప్రసృత్యాదేరేవ జగదుత్ప
త్త్యాదిశ్రవణాన్తత్తః. కుత స్తదిత్యత్ర ఆహ—త్వత్త ఇతి. అస్య పరిదృశ్యమానస్య జగతః. సంయమో
విలయః. అసీహాత్ సంకల్పేశరవ్యాపారరహితాత్. అగుణాత్ గుణత్రయరహితాత్ అవిక్రి
యాత్ స్వరూపస్వభావవికారరహితాత్ త్వత్త ఏవ వదంతీత్యర్థః. సత్యసంకల్పవ్యతిరేక
ల్పవ్యాపారకాలినశ్చితః స్వరూపవికారతోఽపిశక్య. న సత్త్వవిధకారణత్వమితి భావః. ఏతదేవ
సమర్థయతి త్వయీతి ఈశ్వరే బ్రహ్మణి. త్వయి నమియస్యతే. సర్వశక్తిత్వాదిత్యర్థః. తస్మి వికా
రాదికూన్యే మయి కథం సృజ్యత్వాదివ్యవదేశ ఇత్యత్రాహ.—ఆశ్రయత్వాదితి. స్వకరీరభూతస్య
కార్యవర్గస్యాంతరాత్తతయా ధారకత్వాదిత్యర్థః. గుణైః శరీరభూతకార్యవర్గగతైరుత్పత్త్యాదిభిః

దుధ్యతే త్వదాశ్రయత్వాదుపచర్యతే గుణైః. ౧౯. స త్వం త్రిలోకస్థితయే స్వమాయయా బిభర్షి శుక్లం ఖలు వర్ణమాత్మనః, సగ్ధాయ రక్తం రజసోపబృంహితం కృష్ణం చ వర్ణం తమసా జనాత్యయే. ౨౦. త్వమస్య లోకస్య విభో రిరక్షిషుర్న్యహేఽవతీర్ణోసి మమాఖిలేశ్వర, రాజన్యసంజ్ఞాసురకోటియూథవైర్నిర్వాహ్యమానా నిహనిష్యసే చమూః. ౨౧. అయం త్వసభ్యస్తవ జన్త మే గృహేశ్రుత్వా గ్రజాం స్తే న్యహనత్సురేశ్వర, సతేఽవతారం పురుషైస్సమర్పితం శ్రుత్వాధునై వాభి

స్వస్వరూపేణావిర్భూతం శ్రీపరమపురుషం ప్రతి, దేవకీకృతస్తుతిః.

సరత్యుదాయుధః. ౨౨. శ్రీశుకఉవాచః—అదై నమాత్మజం వీక్ష్య మహాపురుషలక్ష

బ్రహ్మత్వాదవికారిత్వం. ఈశ్వరత్వాత్కర్తృత్వమితి. న స్వేతదపి విరుద్ధమేవ నేత్యాహ.—తదాశ్రయత్వాదితి. గుణైః కర్తృభిః త్వయి సృష్ట్యాదికర్తృత్వముపచర్యతే. గుణాశ్రయత్వాత్. యథా భృత్యకృతం రాజసీతి. ౧౯. ఏవంభూతస్యైవ యథా విశ్వస్థితిసర్గలయార్థం త్రివర్ణగుణావతారాః. ఏవమయం భూభారాపనయనార్థమవతారభావ ఇతి జ్ఞాతవ్య ఇత్యాహ—శ్లోకద్వయేన. సత్యమితి. ౨౦. త్వమితి. రక్షితుమిచ్ఛురవతీర్ణోఽసి. కృష్ణేన వర్ణేన. అతస్సాధూనాం రక్షణార్థం. రాజన్యసంజ్ఞాః యే అసురకోటియూథపాః తైర్నిర్వాహ్యమానాః తతస్తతశ్చాల్యమానాః. చమూః సేనాః నిహనిష్యసే సంహరిష్యసి. ౨౧. కింతు తథాప్యప్రమత్తేన త్వయా భవితవ్యమిత్యాహ.—అయమితి. అసభ్యః ఖలః. సమర్పితం కథితం. ౨౨. అథేతి. ఉపాధావత్ అస్తాత్. ౨౩. దేవకీ

శిష్టే త్వయి. తత్సృజ్యత్వాదికముపచర్యతే. శరీరద్వారకముచ్యతే. న తు సాక్షాదుచ్యత ఇత్యర్థః. యద్వా. గుణైస్తచ్చరీరభూతగుణమయకారైర్ద్వారభూతైర్హైతుభిః. తత్ త్వయి ఉపచర్యత ఇతి. ౧౯. ఉత్తముద్భృత్యాదికారణత్వం భంగ్యంతరేణానుసంధతే—సత్యమితి. స్వమాయయా స్వసంకల్పేన అత్ర రజసోపబృంహితం రక్తం. తమసోపబృంహితం కృష్ణమిత్యుక్త్వా. సత్త్వేనోపబృంహితశుక్లమితి చ. పారిశేషాద్యోజ్యం. అజామితి శ్రుతౌ లోహితశుక్లకృష్ణామిత్యత్రైవ శుక్లాదిశబ్దైః సత్వాదిగుణా లక్ష్యంతే. సః తథా ప్రసిద్ధః. త్వం త్రిలోకస్థితయే. ఆత్మనః శుక్లం వర్ణం స్థితికారణం స్వస్య తదసాధారణం వర్ణమిత్యర్థః. సత్త్వగుణాభిభూతః స్థితిం కరోషీతి భావః. ఏవమన్యదపూర్వహ్యం. జనాత్యయే ప్రళయే ఇత్యర్థః. అత్ర స్వేన రూపేణ చతుర్ముఖరుద్రాఖ్యక్షేత్రజ్ఞవిశిష్టవేషేణ చ. స్థిత్యాదికర్తృత్వం. తత్తద్గుణకద్రవ్యాధిష్ఠానేన తత్తద్గుణాభిభవశ్చేతి. ౨౧. ఏవం సర్వరక్షకస్య భగవతః ప్రకృతోపయోగమనుసందధానః స్తుతిముపసంహరతి—త్వమితి. లోకస్య రిరక్షిషుః రక్షాం కర్తుమిచ్ఛుః. రాజన్యసంజ్ఞాః అసురకోటినాం యూథపాః. తైర్నిర్వాహ్యమానాః సర్వతః ప్రేర్యమాణాః. నిహనిష్యసే సంహరిష్యసి. ౨౧. ఏవం స్తుత్వా. విదితోఽసీత్వాదినా. జ్ఞాతమపి భగవత్పురత్వం విస్మృత్య. పుత్రోఽయమితి వాత్సల్యేన. తస్య కంసాదృశమాశంక్యాహ—అయమితి. తవ. అస్యాస్తామప్తమో గర్భ ఇత్యాదినా స్వహంతృతయా శ్రుతస్యేత్యర్థః. మే గృహే శ్రుత్వా భవిష్యతీతి పూర్వమేవ శ్రుత్వా. అగ్రజాన్ త్వత్తః పూర్వముత్పన్నాన్. మత్పుత్రాన్. న్యహనత్ జఘాన. అహో త్వయి తాదృశస్తన్తత్సరః. యదయం భవిష్యతస్తవ సంబంధమాత్రేణైవ ప్రథమో

ణం, దేవకీ తమసాధావత్కంసాచ్చీతా శుచిస్థితా. ౨౩. దేవక్యవాచః—రూపం
యత్తత్ప్రాహురవ్యక్తమాద్యం బ్రహ్మ జ్యోతిర్నిర్గుణం నిర్వికారం, సత్తామాత్రం
నిర్విశేషన్నిరీహం సత్త్వం సాక్షాద్విష్ణురథ్యాత్మదీపః. ౨౪. సప్తే లోకే ద్విపరార్థా
వసానే మహాభూతేష్వాదిభూతం గతేషు, వ్యక్తేఽవ్యక్తం కాలవేగేన యా తే భవా

కించిద్విజ్ఞాపయితుం త్వయి భయశంకైవ తాపన్నాస్తీతి శ్లోకచతుష్టయేనాహ—రూపమితి. యత్తత్
కిమపి రూపం వస్తు. ప్రాహుః పేదాః కిం తద్వస్తు తదాహ.—అవ్యక్తం. అత్ర హేతుః. ఆద్యం
కారణం. కిం పరమాణువః? న. బ్రహ్మ బృహత్. కిం ప్రధానం? స-జ్యోతిః. చేతనం. కిం వైశేషికాణా
మివ జ్ఞానగుణకం? న-నిర్గుణం కిం-మిమాంసకానామివ జ్ఞానపరిణామి? న-నిర్వికారం. కిం పుష్కరా
క్షాదీనామివ శక్తివిక్షేపణపరిణామి? న-సత్తామాత్రం తస్మిన్ కిం సామాన్యం? న-నిరీహం. సన్నిధిమాత్రేణ
కారణం. ఏవంభూతం కిమపి కార్యం కల్పయం. యవ్యస్తు. న ఏవ సాక్షాత్త్వం విష్ణునితి. అపరోక్ష
శ్చేత్యాహ.—అథ్యాత్మ దీప ఇతి. బుద్ధ్యాదికార్యకారణసంసూతప్రకాశక ఇత్యర్థః. అగ్రవా అవ్యక్తం
న కేనాపి ప్రమాణేన వ్యజ్యత ఇత్యవ్యక్తం. కథం? ఉత్పత్త్యా తావన్న వ్యజ్యత ఇత్యాహ.—ఆద్యం
సర్వస్య కార్యస్వాద్యం. అనావీత్యర్థః. తథా బ్రహ్మ జ్యోతిః. నిర్గుణం. నిర్వికారం ఇతి చతుర్భిః
పదైః నిర్దేశేన చ. ప్రకాశేన చ. గుణేన చ వికారేణ చ వ్యక్తిం నిరూపయతి. తథా సత్తామాత్ర
మితి విశేషేణ. నిర్విశేషమితి సామాన్యేన. నిరీహమితి క్రియయా చ. వ్యక్తిం నిరూపయతి. అన్యత్స
మానం. ఏవంభూతస్య తవ. న భయశంకేతి భావః. ౨౪. కించ. మహాప్రళయేఽవ్యవధిష్యమాణస్య
కుతో భయమిత్యాహ—నష్టఇతి. చరాచరే లోకే మహాభూతేషు లేనభి లేష్యః. ఆదిభూతం
భూతసూక్ష్మం. ప్రవిష్టేషు. తస్మిన్నపి వ్యక్తే అవ్యక్తం ప్రధానం ప్రాప్తి అపరీమాత్వకే ప్రధానే.

త్వన్నమత్పుత్ర వర్గవధపర్యంతం విశ్రాంత ఇతి భావః. ఆసభ్యః సభావర్హః సుతః. ఖలేశ్వరః దుష్టా
గ్రేసరః. ఆసభ్యః ఖల ఇతి వ్యాఖ్యానం తు పాపమిక్త్యగ్రస్తం జోధ్యం. సులేశ్వరేతి సంబుద్ధ్యంత
పాలే న కల్పిద్విరోధః పురుషైః స్వభృత్యైః సమన్వితం జ్ఞాతం. ౨౫. అగ్రవా కించిద్విజ్ఞాపయితు
మాదౌ తుష్టావేత్యాహ—అథేతి. ఉపాధావన్ స్తుత్య ఉపతస్థే సుచిస్థితౌ స్వపుత్రభూతభగవ
ద్దర్శనేన భయనివృత్త్యా విసితముఖీత్యర్థః. ౨౩. మహాపురుషలక్షణమిత్యుక్తమేవ వివృణోతి.—శ్లోకచ
అష్టయేన. రూపమితి. యద్రూపం ప్రాహుః. స్వమిత్యన్వయః. విధేయప్రాధాన్యాత్పుల్లంగనిర్దేశః.
రూప్యత ఇతి రూపం స్వరూపం. న వ్యజ్యతే. ఇంద్రియైర్విశ్యవ్యక్తం. ఆత్మప్రియమిత్యర్థః. బ్రహ్మ
బృహత్త్వాదిగుణశూన్యం నిరీహం పుణ్యపాపాదిరూపవ్యపారలహితం. తత్తథా అగమప్రసిద్ధం. అత్త
జ్ఞానమథ్యాత్మశబ్దేనోచ్యతే. తదేవ దేహి యస్య సః. దేహిశబ్దప్రకారాభర్తృభూతజ్ఞానవానిత్యర్థః.
శ్రు. “న హి ద్రష్టుర్దృష్టిర్విపరీణో విద్యతే స్వాభావకీర్ణభూతప్రయో” ఇతి శ్రుతిమతే. యద్వా.
తుధ్యాత్మమాత్రవిషయజ్ఞానం తస్య దీపః ప్రకాశః-అత్త విషయజ్ఞానప్రప ఇత్యర్థః. ౨౪. ద్విపరా
ధేలి పరం నామ బ్రహ్మణో వర్షశలత్తకమాముః. వ్యవ మిదాకద్వర్తాత్కం పూర్వార్థం ఉత్త
రార్థం చ పరార్థముచ్యతే తమక్తం. శ్రు. “బ్రహ్మ శాస్త్రిస్య మనీషా వ్యాయుర్వర్షశతం స్పృశం,
తత్పరం వై తదర్థం తు పరార్థమభిధీయత” ఇతి. తథా చ ద్వియోః పరార్థయోరపసానే చతుర్ముఖస్య
ప్రళయ ఇత్యర్థః. మహాభూతేషు పృథివ్యుభయ ఆదిభూతభూతాదిం స్వప్రకృతిభూతమహం

నేకశ్చిష్యతే శేషసంజ్ఞః. ౨౧. యో ౭ యం కాల స్తస్య తే ౭ వ్యక్తబంధో చేష్టామాహు
శ్చేష్టతే యేన విశ్వం, నిమేషాదిర్వత్సరాంతో మహీయాం స్తత్వేశానం తే మధామ
ప్రపద్యే. ౨౨. మర్త్యో మృత్యువ్యాళభీతః పలాయన్ సర్వాన్ లోకాన్నిర్భయం
నాధ్యగచ్ఛత్ : త్వత్పాదాబ్జం ప్రాప్య*యదృచ్ఛయాద్య స్వస్థశ్చేతే మృత్యురస్తాద
పైతి. ౨౩. స త్వం ఘోరాదుగ్రనేనాత్మజాన్మస్తాహి. తస్తాన్ భృత్యవిత్రాసహాసి,
రూపం చేదం పౌరుషం ధ్యానధిష్ఠ్యం మా ప్రత్యక్షం మాంసదృశాం కృషిష్ఠాః.

సంజ్ఞా ప్రజ్ఞా యస్య. ఏవమపి లీనమిదమ స్తి పశ్చాదేవముద్బోధనీయమితి సః అశేషసంజ్ఞః శేష
సంజ్ఞ ఇతి వా. ౨౧. కించ య ఇతి. ఏవం ప్రశయహేతుః యో ౭ యం కాలః. అవ్యక్తబంధో
ప్రకృతిప్రవర్తకః తస్య ప్రశయావధిభూతస్య తే తవ చేష్టాం లీలాం చేష్టతే విపరివర్తతే పునః పునర్వ
త్సరావృత్త్యా మహీయాన్ ద్విపరార్థరూపః యస్య చేష్టామాహుః తం. త్వా త్వాం. తే మధామ
అభయస్థానం ప్రపద్యే శరణం వ్రజే. ౨౨. తే మధామత్వమేవాహ—మర్త్య ఇతి. లోకాన్.
ప్రతి యదృచ్ఛయా. కేనాపి భాగ్యోదయేన. అత్ర చందోభంగ ఆర్ద్రః. హే ఆద్య. ౨౩. ప్రస్తుతం
విజ్ఞాపయతి—స ఇతి. భృత్యానాం విత్రాసం హంతీతి భృత్యవిత్రాసహా భృత్యవిదితి వా ఛేదః.
పౌరుషం విశ్వరూపం ధ్యానధిష్ఠ్యం ధ్యానాస్పదం. మాంసదృశాం మాంసచక్షుషాం. మాదృశామిత్యపి
పాఠాంతరం ప్రత్యక్షం మా కృధాః. ౨౪. జన్తేతి. భవత ఏవ హేతోర్నిమిత్తభూతాత్కంసాత్సము

కారమిత్యర్థః. శ్లో. “భూతాదిమింద్రియాదిం చ ద్విధాహంకారమేవ చే” తివిష్ణుపురాణవచనాత్
వ్యక్తే తదహంకారప్రకృతిభూతే మహాతీత్యర్థః. అవ్యక్తం ప్రధానం. శేషసంజ్ఞః శేషాఖ్యః. శేషాత్త
నా సర్వజగద్భారవహ ఇత్యర్థః. యద్వా. శ్లో. “శిష్యతే ౭ శేషసంజ్ఞ ఇతి ఛేదే తు. అశేషశబ్దేన
చరాచరాత్మకం విశ్వముచ్యతే. తత్ సంజానాతీత్యశేషసంజ్ఞః సర్వజ్ఞ ఇత్యర్థః. అశేషాః సంజ్ఞాః
ఆఖ్యాః యస్య సః. సర్వశరీరకత్వాత్సర్వశబ్దవాచ్య ఇతి వా. ౨౧. నిమేషాదిర్వత్సరాంతో యో ౭ యం
కాలో మహీయాన్. విభుః యేన కాలేన విశ్వం చేష్టతే ప్రవర్తతే. తం కాలం. హే అవ్యక్త
బంధో ప్రకృతిబంధో. భగవతః స్వశరీరభూతప్రకృతిధారకత్వాద్బంధుత్వం. తస్య తథా ప్రసిద్ధస్య.
తే. చేష్టాం చేష్టాతుల్యం. విశేషణమాహుః తే మధామ తే మస్థానం. తం. త్వా. ఈశానమితి ఛేదః.
త్వా త్వాం ప్రపద్య ఇతి. యద్వా. యో ౭ యం కాలః మహీయాన్. తం కాలం యేన భవతా
విశ్వం చేష్టతే. తస్య తే చేష్టామాహురితి యోజనా. ౨౨. తే మధామత్వమేవాహ—మర్త్య ఇతి.
మృత్యురేవ వ్యాళః క్రూరసర్పః లోకాన్ ప్రతి. పలాయన్ ధావన్. శరణాన్వేషణార్థమితి భావః.
నిర్భయం మృత్యుభయరాహిత్యం. నాధ్యగచ్ఛత్ న ప్రాప్తవాన్. హే ఆద్య. యదృచ్ఛయా యా
దృచ్ఛికాదిసుకృతపరిపాకవశేన. ౨౩. ఏవం స్తుత్వా ప్రస్తుతం విజ్ఞాపయతి—స త్వమితి. భృత్య
మిత్రసౌశీల్యేన భృత్యైస్సహ మిత్రవద్వర్తమానేత్యర్థః. అసహశ్చత్రాణాం దుస్సహాసి. భృత్యవిత్రా
సహాసీతి పాఠే. భృత్యానాం విత్రాసం భయం. హంతీతి తథోక్తః భృత్యవిత్. త్రాసహా అసీతి వా
ఛేదః. భృత్యవిత్ భృత్యమనోరథవేదీత్యర్థః. పౌరుషం పరమపురుషత్వసూచకం. ధ్యానధిష్ఠ్యం ధ్యాన
విషయం. యోగిధ్యానాలంబనమిత్యర్థః. మాదృశాం కర్తృచక్షుషాం మాకృషిష్ఠాః మాకార్షీః. ౨౪.

౨౮. జన్తతే మయ్యసౌ పాపా మావిద్యాన్తధుసూదన, సముద్విజే భవద్ధేతోః
కంసాదహమధీరధీః. ౨౯. ఉపసంహర విశ్వాత్తన్నధోరూపమనౌకికమ్, శంఖచక్రగ
దాపద్మశ్రియా జుష్టం చతుర్భుజం. ౩౦ విశ్వం యదేతత్స్వతనా నిశాంతే యథావ
కాశం పురుషః పరో భవాన్, బిభర్తి సోఽయం మమ గర్భభోఽభూదహో నృలో
కస్య విడంబనం మహత్. ౩౧. శ్రీభగవానువాచః—త్వమేన పూర్వసగ్ధేఽభూః
పృశ్నిస్స్వాయంభువే సతి, తదాయం సుతపా నామ ప్రజాపతిరకల్తపః. ౩౨.
యువాం వై బ్రహ్మణాదిష్టౌ ప్రజాసగ్ధే యదా తతః, సన్నియమ్యేన్ద్రియగ్రామం
తేపాతే పరమం తపః. ౩౩. వర్షవాతాతపహిమఘ్నక్తకాలగుణా నను, సహమానా
శ్వాసరోధవినిర్ధూతమనోమతా. ౩౪. జ్ఞిష్ణష్ణానిలాహారాపుపశాంతేన చేతసా, మత్తః
కామానభీప్సంతౌ మదారాధనమీహాతుః, ౩౫. ఏనం వాం తప్యతోర్భద్రే తపః

ద్విజే బిభేమి యతః. అధీరధీః అధీరచిత్తా. ౩౦. కమిత్సుసంహారస్య ఏవం భూతేన పుత్రేణ తప
బృహతీ క్లాఘా స్యాదితి చేత్తత్రాహ-విశ్వమితి. నిశాంతే ప్రళయావసానే. యథావకాశం అసంకోచతః.
అసంభావితత్వాత్. అపహస్యతైవ స్యాదిత్యర్థః. ౩౧. చతుర్భుజరూపేణావిర్భావే. కారణం తావ
దాహ—చతుర్భుః క్లోకైః. త్వమితి. పూర్వసగ్ధే ప్రథమజన్తసి. అభూః అసీ. పృశ్నిర్నామ. స్వాయం
భువే. స్వాయంభువమన్వంతరే. తదా అయం మమదేవః. ౩౨. యువామితి. తేపాతే దుష్కరం
తపః కృతవంతౌ యువాం. ౩౩.—౩౫. ఏవమితి. తప్యతోః ఆచరతోః. ఈయుః గతాని

మాతృత్వప్రయుక్తప్రేమాతిశయనాహ—జన్తేతి. తే మయు జన్త మావిద్యాన్తధుసూదన. భవద్ధేతోః.
త్వదర్థం. కంసాత్సముద్విజే. తస్మాత్తవానిష్టముల్పేక్ష్య బిభేషాత్కర్త. భవద్ధేతోః భవవచనాదనిమిత్త
భూతాత్ కంసాత్సముద్విజ ఇతి వా. నను వినితమప్సేభావాయాస్త ౩౦ భీష్మత్రాహ—అధీ
రధీరితి. అధైర్యమేవ సర్వత్ర భయోల్పేక్షామూలమితి భావః. ౨౯. ౩౦. విశ్వాత్క విశ్వశరీరక.
విశ్వస్యాంతరాత్కన్నితి వా. రూపస్య పరమపురుషత్వసూచకతా సేవాహ. —శంఖేతి. నను త్వద్గ
ర్భజాతం మామేవం కథం వర్ణయసీత్యత్రాహ —విశ్వమితి. యత్తదోన్నిత్యసంబంధావత్ర య ఇత్య
ధ్యాహరిః. పరమపురుషో యో భవాన్. స్వతనావేన నిశాంతే సవసే. యద్వా. నిశాశబ్దేన మహా
నిశాఖ్యః ప్రళయ ఉచ్యతే. స ఏవాంతః సకలజగత్సమాప్తిః. తస్మిన్నితి. ఏకద్విశ్వం. యథావకాశం
సవిస్తారమిత్యర్థః. బిభర్తి సోఽయం భవాన్ మమ గర్భోఽభూదితి యత్. తత్ నృలోకస్య విడంబన
మిత్యేవం యోజనా. విడంబనం తద్వదాచరణం అహో ఇతి మక్షిస్థాఖిలగుణవనస్య. స్వసక్షిస్థిత్యను
సంధానేనాశ్చర్యానుకరణం. ౩౧. అథ భగవాన్ తత్పుత్రత్వే స్వస్య నిమిత్తమాహ—త్వమేవేతి.
పూర్వసగ్ధే ప్రథమజన్తసి. స్వాయంభువే స్వాయంభువమన్వంతరప్రభా. పృశ్నిర్నామ. సతి.
స్వాయంభువ ఇతి పాతే. తస్మిన్ స్వంతర ఇత్యర్థః. అయం మమదేవః. ౩౨. యదా బ్రహ్మగా యు
వాం ప్రజాసగ్ధే ఆదిష్టౌ. తదా తపస్తేపాత ఇత్యవ్యయః. ౩౩. వర్షేతి. వర్ష కాలాగ్ర గ్రీష్మర్తృ, గుణ
రాత్రావప్యవలభ్యమాన ఉష్ణా. యద్వా ఘర్షణేన గ్రీష్మకాలాష్టా వర్షాదిగేవ కాలగుణా. తత్త
త్కాలవ్యంగ్యాత్ వర్షాదీనిత్యర్థః. అను అనుసృత్య సహజుగౌ. శ్వాసనిరోధః పూరకమంథక
భ్యాం ప్రాణనిరోధః. ౩౪. ౩౫. తప్యతోః తప ఆచరతోః. ఈయుః అచీతాని అహమేవాత్తా అ

పరమదుష్కరం, దివ్యవర్ష సహస్రాణాం ద్వాదశేయుర్దదాత్తనోః. ౩౬. తదావాం పరి
 తుష్టోఽహమమునా వపుషానఘే, తపసా శ్రద్ధయా నిత్యం భక్త్యా చ హృది భావితః.
 ౩౭. ప్రాదురాసం వరదరాద్యునయోః కామదిత్సయా, ప్రీయతాం వర ఇత్యుక్తే
 మాదృశో వాం వృతస్సతః. ౩౮. అజుష్టగ్రామ్యవిషయావనపత్యో చ దంపతీ, న
 వప్రాథేఽపవర్గం మే మోహితౌ మమ మాయయా. ౩౯. గతే మయి యువాం లభ్యా
 వరం మత్సదృశం సుతం, గ్రామ్యాన్ భోగానభుంజాథాం యువాం ప్రాప్తమనో
 రథౌ. ౪౦. అదృష్టాన్యతమం లోకే శీతాదార్యగుణైస్సమం, అహం సుతో వామ
 భవం పృశ్నిగర్భ ఇతి శ్రుతః. ౪౧. తయోర్వాం పునరేవాహమదిత్యామథ కశ్య
 పాత్, ఉపేంద్ర ఇతి విఖ్యాతో వామనత్వాచ్చ వామనః ౪౨. తృతీయేఽస్తి భవే
 హంవై తేనైవ వపుషానఘే, జాతో భూయస్తయోరేవ సత్యం మే వ్యాహృతం
 సతి. ౪౩. ఏతద్వాం దర్శితం రూపం ప్రాగ్జన్తస్తరణాయ మే, నాన్యథామద్భవం
 జ్ఞానం మర్త్యలింగేన జాయతే. ౪౪. యువాం మాం పుత్రభావేన బ్రహ్మభావేన
 చాసక్యత్, చిన్తయంతౌ కృతస్మే పశా యాన్యేథే మద్గతిం పరాం ౪౫. యది కం
 సాద్భిభేషి త్వం తర్హి మాం గోకులం నయ, యశోదాయాశ్చ తాం కన్యాం మంతా
 యామానయ ద్రుతం. ౪౬. స్వయం స్యుర్వివృతాద్వారో యమునా చ సుదు
 స్తరా. ౪౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్తౌ సీద్ధరిష్టాష్టిం భగవానాత్మమాయయా,
 పిత్రోస్సంపశ్యతోస్సద్యో బభూవ ప్రాకృతశ్శిశుః. ౪౮. తతశ్చ శౌరిర్భగవత్ప్రచో

మదాత్తనోః మచ్చిత్తయోః. ౩౬. తదేతి. అమునా వపుషా. ౩౭. ప్రాదురాసమితి. ప్రాదుర్భూతోఽస్తి.
 వరదరాట్ వరదేషు శ్రేష్ఠ ఇత్యర్థః. తేన సకృద్వరేణ చ వారం వారమావిర్భావకారణముక్తం
 మాదృశః మయా సదృశః. కామస్య దిత్సయా దాతుమిచ్ఛయా. ౩౮. అజుష్టేతి. మే మత్తోఽపి.
 యువాం అపవర్గం. న వప్రాథే న వృతవంతౌ. ౩౯. గత ఇతి. వరం దత్వా మయి గతే. ౪౦. ౪౧. తయో
 రితి. అదిత్యాం కశ్యపాద్వామన ఆసేతి. యత్తదపి తద్రూపయోర్యవయోరహమేవ పునరాస
 మిత్యర్థః. ౪౨. ౪౩. ఏతదితి. ప్రాక్ ప్రథమం. తావత్. ఏతద్రూపం. మే జన్తేతి. స్తరణాయ
 జ్ఞానాయ. దర్శితం. మద్భవం మద్విషయం అనంతరం త్వదిచ్ఛయా. బాలాఽపి భవిష్యామితి భావః.
 ౪౪. నను త్వయి ప్రసన్నేఽపి కథమావయోః పునఃపునర్జన్తేతి. అతః పరం న భవిష్యతీత్యాహ. యువా
 మితి. ౪౫.—౪౮. తత ఇతి. యది కంసాద్భిభేషి త్వమిత్యాదినా. ప్రథమమేవ భగవతా. ప్రచోదితో

తర్థాఽరణ్యో యయోస్తయోః మదాత్తనోః. అతపివేదృశదుష్కరతపశ్శక్తిరితి భావః. మదాత్తనోః
 మద్గతచిత్తయోరితి వా. ౩౬. అమునా వపుషా చతుర్భుజాదిమతా. ౩౭. అనేనైవ విగ్రహేణ
 వరదరాట్ వరదశ్రేష్ఠః. అతో యదా స్వమనోరథవరప్రదానానుగుణ్యేన త్రివారముత్పత్తిరితి భావః.
 కామస్య మనోరథస్య దిత్సయా దాతుమిచ్ఛయా. మయేతి శేషః. వరో ప్రీయతామిత్యుక్తే సతి.
 వాం యువయోః. మాదృశః. మత్సదృశః. సుతః. మే మత్తో వృతః. ౩౮. మమ మాయయా మోహితౌ
 అపత్యాద్యలాభాత్తత్రైవ మన్తహిన్నా మోహం గతే. పరమపురుషార్థం చేచ్ఛత ఇతి భావః. ౩౯.

దితస్సుతం సమాదాయ ససూతికాగృహాత్, యదా బహిష్కంతుమియేష తర్హ్యజాపి
యా యోగమాయాజని నందజాయయా. ౪౯. తయా హృతప్రత్యయసర్వ
వృత్తిషు ద్వాధేషు పారేషు చ శాయితేష్వథ, ద్వారస్తు సర్వాః పిహితా దురత్య
యా బృహత్కవాటాయసశృంఖలైః కిల. ౫౦. తాః కృష్ణవాహే వసుదేవ ఆగతే
స్వయం వ్యశీర్యంత యథా తమోరవౌ, వష్ణ పృష్ణ ఉపాంశుగర్జితశ్చేషోఽన్వగా
ద్వారి నిహరయన్ ఫణైః. ౫౧. మఘోని వష్టత్యసకృద్యమానుజాగంభీరతోయా
ఘజవోర్ని ఘేనిలా, భయానకావర్తశతాకులా నదీ మార్గం దదౌ సింధురివ శ్రియః
పతేః. ౫౨. నందప్రజం శౌరిరుపేత్య తత్ర తాన్ గోపాన్ ప్రసుప్తానువలభ్య నిద్ర
యా, శిశుం యశోదాశయనే నిధాయ తత్సుతాముపాదాయ పుస్కలహానగాత్.
౫౩. దేవక్యా శయనే న్యస్య వసుదేవోఽథ చారికాం, ప్రతిముచ్య పదోర్గ్లాహ
మాస్తే పూర్వవదావృతః. ౫౪. యశోదా నందపత్నీ చ జాతం పరమబుద్ధ్యత, న
తల్లింగం పరిశ్రాంతనిద్రయాపగతస్త్పతిః. ౫౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయః..

శ్రీశుక ఉవాచ:—బహిరంతఃపురద్వారస్సర్వాః పూర్వవదావృతాః, తతో
బాలధ్వనిం శ్రుత్వా గృహపాలాస్సముత్థితాః. ౧. తే తు తుష్టముపాప్రజ్య దేవ
క్యగర్భజన్త తత్, ఆచఖ్యుర్భోజరాజాయ యదవ్యిగ్నః ప్రతీక్షతే. ౨. సతల్పాత్పూ
ర్ణముత్థాయ కాలోఽయమితి విహ్వలః, సూతీగృహమగాత్తుర్జ్వలం ప్రస్థలన్ ముక్త
మూర్ధజః. ౩. తమాసా భ్రాతరం దేవీ కృపణా కమణం సతి, స్నుషేయం తవ

వసుదేవః. యదా గంతుమైచ్ఛత్. తదైవ. అజాపి యా యోగమాయా. సానందజాయయా. అజి
జాతా. ౪౯. తయేతి. హృతాః ప్రత్యయార్థాః. సర్వా వృత్తయో యేషాం అగ్రహే హృతాః ప్రత్యయాః
అన్యాశ్చ సర్వా వృత్తయో యేషాం జాగ్రతామః. తథా ఘాతేషు ద్వార
పారేషు సత్సు. బృహత్కవాటేషు బహిరంతఃపురద్వారైః. బృహద్భిః కవా
టాదిభిర్దురత్యయా ఇతి వా. ౫౦. తా ఇతి. స్వయమేవ వ్యశీర్యంత వివృతా దిశ్యంత. రషేషిమిత
భూతాత్. ౫౧. మఘోసేతి. గంభీరో యస్తోయాఘః తస్య జపేన డీర్ఘయః. తైః ఘేనిలా. ఘే
వ్యాప్తాః. భయానకైరావర్తశతైర్వ్యాప్తాః. శ్రియః పతేః సీతాపతేః. ౫౨. నందప్రజమితి. నిద్రయా
అజయా. ౫౩. దేవక్యా ఇతి. ప్రతిముచ్య ముక్త్యా. పదోః పాదయోః తాహం నిగళం. ఆస్తేన్. ౫౪.
యశోదేతి. జాతం కించిదితి. కేవలం అబుద్ధ్యత. న తు పుత్రః కన్యా చేతి. యోగనిద్రయా వ
మోహితేతి. ౫౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, తృతీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుర్థే చండికావార్యమాకర్ణ్యాతిభయానులః, దుర్తంశ్యభిహితం మేనే కంసో
బాలాదిహింసనం” ౧. తత ఇతి. తదప్తమం జన్త. ౨. స ఇతి. కాలో మృత్యుః. ౩. ౪. బహవ ఇతి.

కల్యాణస్త్రియం మాహంతుమర్హసి. ౪. బహవో హింసితా హ్యంగ శిశవః పావకో
 పమాః, త్వయా దేవనిసృష్టేన పుత్రికైకా ప్రదీయతామ్. ౫. నన్వహం తేహ్యవ
 రజా దీనాహితసుతా ప్రభో, దాతుమర్హసి మందాయా మమేమాం చరమ
 ప్రజామ్. ౬. శ్రీశుక ఉవాచః—ఉపగూహ్యత్తజామేవం వదంత్యాదీనదీనవత్,
 యాచితస్తాం వినిర్భర్తన్య హస్తాదాచిచ్ఛిదే ఖిలః. ౭. తాం గృహీత్వా చరణ
 యోర్జాతమాత్రాం స్వసుస్సుతామ్, అపోథయచ్ఛిలాపృష్ఠే స్వాద్ధోస్తూలితసౌ
 హృదః. ౮. దివ్యస్రగంబరా లేపరత్నా భరణభూషితా, అదృశ్యతానుజాన్విష్టోస్సా
 యుధాప్తమహాభుజా. ౯. దివ్యస్రగంబరా లేపరత్నా భరణభూషితా, ధనుశ్శూ
 లేషు చర్తాశిశంఖచక్రగదాధరా. ౧౦. సిద్ధచారణగంధర్వైరప్సరైః కిన్నరోరగైః,
 ఉపాహృతోరుబలిభిస్తూయమానేదమబ్రవీత్. ౧౧. దేవ్యువాచః—కిం మయా
 హతయా మంద జాతః ఖిలు తవాంతకృత్, యత్ర క్వచిత్పూర్వశత్రుర్దాహింసీః
 కృపణాం వృథా. ౧౨. ఏవం ప్రభాష్య తం దేవీ మాయాభగవతీ భువి, బహు
 నామనికేతేషు బహునామా బభూవహ. ౧౩. తయాఽభిహితమాకర్ణ్య కంసః పర
 మవిస్మితః, దేవకీ వసుదేవం చ విముచ్య ప్రశ్రితోఽబ్రవీత్. ౧౪. అహో భగి
 న్యహో భావ మయా వాం బతపాప్సనా, పురుషాద ఇవాపత్యం బహవో హింసితా
 స్సుతాః. ౧౫. సత్వహం త్యక్తకారుణ్యస్య క్షణాతిసుహృత్ఫలః, కాంస్తు లోకాన్
 గమిష్యామి బ్రహ్మహేవ మృతశ్శ్వసన్. ౧౬. దైవమప్యన్యతం వక్తి న మర్త్యావవ
 కేవలమ్, యద్విస్రంభాదహం పాపః స్వసుర్నిహతవాన్ శిశూన్. ౧౭ మాశోచతం
 మహాభాగావాత్తజాన్ స్వకృతంభుజః, జంతవో న సదైకత్ర దైవాధీనాస్సహసతే
 ౧౮. భువి భౌమాని భూతాని యథా యాంత్యపయాంతి చ, నాయమాత్మా తదై

అంగ హే భ్రాతః. ౫. ౬. ఉపగూహ్యతి. దీనదీనవత్ దీనాదపి దీనవత్. న తు తథా. పుత్రస్యా
 న్యత్ర నీతత్వాత్సా చ యోగమాయేతి జ్ఞాతత్వాచ్చ. యాచితోఽపి. ఆచిచ్ఛిదే అకృష్య జగ్రాహ.
 ౭. తామితి. అపోథయత్ బలేన చిక్షేప. ౮. సేతి. సద్య ఏవ దేవీ భూత్వా. ౯.—౧౦. కిమితి.
 మా మాం. కృపణాం వృథా అహింసీః హింసితవానసి. కృపణానితి పాఠాంతరే అన్యానపి శిశూన్
 హనిష్యతీతి జ్ఞాత్వా వారయతీతి. ౧౨. ఏవమితి. బహునామసు నికేతేషు వారాణస్యాదిస్థా నేషు.
 ౧౩. తయేతి. పరమవిస్మితః కథం దైవీ వాగన్యతా జానేతి. ౧౩. తయేతి. పరమవిస్మితః కథం దైవీ
 వాగన్యతా జానేతి. ౧౪. అహో ఇతి. భావ భగినీభర్తః. పురుషాదో రాక్షసో యథా స్వాపత్యమేవ
 హినన్తి. తద్వత్. ౧౫—౧౭. మా శోచతమితి. హే మహాభాగా స్వకృతం భుజః స్వార్థకర్త
 భోక్తృన్. కించ. జంతవః ప్రాణినః. సదా నాసతే. కింతు. అల్పకాలమేవాసతే. తథాపి ఏకత్ర
 నాసతే కింతు వియుజ్యంతే. యతో దైవాధీనాః. ౧౮. సదా నాసత ఇతి. యదుక్తం జన్మమరణాది.
 తదపి దేహానామేవ నాత్మన ఇత్యాహ.—భువీతి. భూతాని దేహా ఏవ యాంతి చ భవంతి. న భవన్తి

తేషు విపర్యేతి యథేవ భూః. ౧౯. యథా నైవం విధో భేదో యత ఆత్మవిపర్యయః, దేహయోగనియోగశ్చ సంస్పృతిర్న నివర్తతే. ౨౦. తస్మాద్భద్రే స్వతనయా మయా వ్యాపాదితానపి, మానుశోచ యతస్సర్వే స్వశృతం భుంజతేఽవశాః. ౨౧. యావద్ధతోఽస్తి హంతాస్తీత్యాత్మానం మన్యతేఽస్వద్మక్, తావత్తదభిమాన్యజ్ఞో బాధ్య బాధకతామియాత్. ౨౨. క్షమధ్వం మమ దౌరాత్మ్యం సాధవో బంధువత్సలాః,

చేత్యర్థః యథా భువి భౌమాని ఘటాదీని. తద్వత్. ఏతేషు భూతేషు. జన్మానిభిర్విక్రియమాణేషు. ఆయ మవరోక్షతయా ప్రత్యభిజ్ఞాయమాన ఆత్మా న విపర్యేతి విపర్యయం న ప్రాప్నోతి ఏకరూప ఏవ వర్తత ఇత్యర్థః. భౌమేషు విక్రియమాణేషు యథా భూస్తథేతి. ౧౯. ఏవం విచార్యమాణే సతి న శోకాప కాశః. అజానతస్తు న నివర్తత ఇత్యాహ—యథేతి. యథావత్. నైవంవిదః. ఏవం అజానతః. ఆత్మ విపర్యయః దేహాత్మబుద్ధిర్భవతి. యతో విపర్యయాద్భేదో భవతి. దేహాహంకారేణ పృథక్త్వని పరిచ్ఛిన్నే సతి. అహంకారాస్పదం భిన్నం భవతి. యతో భేదాత్పరాదిదేహోగ్యోగశ్చ నియోగశ్చ తత స్సంస్పృతిః సుఖదుఃఖే ఇతి యావత్. అజ్ఞానం న నివర్తత ఇత్యర్థః. ౨౦. ఏవముక్తప్రకారేణ. నతే తవ తనయాః. అహం తు తాన్ న హతపాన్. తథాప్యజ్ఞానదృష్ట్యా స్వతనయా మయా వ్యాపాదితానపి మానుశోచేతి సాంత్యయతి—తస్మాదితి. అజ్ఞానాశ్రయం కర్తృవాదమాహ—యత ఇతి. ౨౧. కథం తర్హి బ్రాహ్మణాదిహంతు స్తద్ధతస్య చ. ప్రాయశ్చిత్తానిశ్రవణం అజ్ఞానమూలమేవేత్యా హ—యావదితి. అస్వద్మక్ దేహాభిమానీ తదభిమానీతి తస్య దేహస్య హననమాత్మన్యభిమన్యమాన ఇత్యర్థః. ౨౨. క్షమధ్వమితి. స్యాలః కంసః. స్వస్మోరితి స్వస్మశబ్దేన ద్వివచనానుపపత్త్యా మిధున

నన్వాత్తనాం నిత్యత్వాత్కథం సదా నానత ఇత్యుక్తమిత్యాశంక్య తత్కర్తృభోగాయతనదేహానా మేవ తథాత్వమితి సదృష్టాంతమాహ.—భువీతి. భూతాని భూతసంఘాతరూపా దేహా ఇత్యర్థః భౌమాని భూవికారాః ఘటాదయః. యథా యాంత్యపయాంతి. తద్వత్. ఆత్మనాం తు పూర్వాపరదేహాను వృత్తిమాత్రమేవేతి సదృష్టాంతమాహ—నాయమితి. యథా భూః పృథివీత్వజాలః ఏతేషు పూర్వం సదృష్టాంతీకృతేషు అనిత్యేషు పూర్వాపరభౌమేషు. న విపర్యేతి. విపర్యయం తత్తద్వస్తునా సహ వినాశం న ప్రాప్నోతి. కింతు అనువర్తత ఇత్యర్థః. తస్మాత్తేషు పూర్వాపరదేహేష్వాత్మా. న విపర్యే తీత్యేవమాత్మనిత్యత్వదేహానిత్యత్వజ్ఞానే సతి. దేహాత్మభ్రమః సర్వాసర్థమూగా న స్యాదితి భావః. ౧౯. ఏవమజానతోఽనిష్టమాహ—యథేతి. నైవంవిదః దేహాత్మవిపరీతహితస్య. భేదో బాధ్యబాధకతాహం స్యాత్. యతో భేదాత్. ఆత్మని విపర్యయః ప్రద్యోష్యతావిషయభూతో భవతీత్యర్థః. యద్వా యథావదేవంవిధః పురుషస్య భేదః పూర్వోక్తః న స్యాత్. యతో భేదాదాత్మవిపర్యయ ఇతి అథవా నైవంవిదః నిత్యస్యాత్తనః. అనిత్యదేహాతిని కత్వమజానతః పుంసః అభేదః. దేహ ఏవాత్మేత్య భేదభ్రమః స్యాత్. యతః. అభేదభ్రమాదాత్మవిపర్యయశ్శరీరం సంయోగవియోగరూపసంసారః స్యాదిత్యర్థః. తదాహ—దేహేతి. ౨౦. తస్మాత్ దేహసంయోగవియోగయోరావశ్యకత్వాత్ మాన శోచ శోకం న కురు. మమనిమిత్తమాత్రత్వాదితి భావః. ౨౧. యతః సర్వః పతనవర్గః అవశః కర్తృతు తంత్రః. అస్వద్మక్ అనాత్మస్వరూపవేదీ. తదభిమానీ. దేహాత్మాభిమానీ అశవివాజ్ఞః అమిధః బాధ్యబాధక తామియాత్. బాధ్యబాధకత్వబుద్ధిమాన్ స్యాదిత్యర్థః. సా చ బుద్ధిర్భ్రమ ఏవ. ఆత్మనో వినాకాన్త్య

ఇత్యుక్త్వాశ్రుముఖః పాదౌ స్యాలస్వస్రోరథాగ్రహీత్. ౨౩. మోచయామాస
నిగళాద్విస్రభః కన్యకాగిరా, దేవకీం వసుదేవం చ దర్శయన్నాత్మసౌహృదమ్.
భ్రాతుస్సమనుతప్తస్య త్కాంత్యా రోషం చ దేవకీ, వ్యసృజద్వసుదేవశ్చ ప్రహస్య
తమువాచ హ. ౨౪. ఏవమేతన్తహారాజ యథా వదసి దేహినామ్, అజ్ఞానప్రభవా
హంధీస్వపరేతి భిదా యతః. ౨౫. శోకహర్ష భయద్వేషలోభమోహమదాన్వితాః,
మిథో ఘ్నంతం న పశ్యంతి భావైర్భావాన్ పృథగ్దృశః. ౨౬. కంస ఏవం ప్రసన్నా
భ్యాం విశుద్ధం ప్రతిభాషితః, దేవకీవసుదేవాభ్యామనుజ్ఞాతోఽవిశద్భృహమ్. ౨౭.
తస్యాం రాత్ర్యాం వ్యతీతాయాం కంస ఆహూయ మంత్రిణః, తేభ్య ఆచప్త
తత్సర్వం యదుక్తం యోగమాయయా. ౨౮. ఆకర్ణ్య భర్తృగదితం తమూచు
ర్దేవశత్రవః, దేవాన్ ప్రతికృతామర్షాదైతేయా నాతిరోవిదాః. ౩౦. ఏవం చేత్తర్హి

గ్రహణమిధునీలక్షణయా స్వసృతత్పత్యోరభిధానం. లింగసమవాయేన. ప్రాణభృత ఉపదధాతీతి పత్
దేవకీవసుదేవయోః ప్రత్యేకం పాదావగ్రహీదిత్యర్థః. స్యాలశబ్దేన వా కథంచిద్వసుదేవాభిధానం
యుజ్యతే. కంసస్వస్రోరితి పాతే. తయోః కంస అథాగ్రహీదితి పాఠాంతరే చ. న కాప్యనుపపత్తిశం
కేతి విద్వద్భిరూహ్యం. ౨౩. మోచయామాసేతి. ఆత్మసౌహృదం ప్రియవాదాదినా దర్శయన్.
౨౪.—౨౫. స్వపరభేదదర్శనేన. కిం భవతి తదాహ—శోకేతి. భావైః భేదనిమిత్తభూతైః. మిథో
భవాన్. ఘ్నంతం భావమిశ్వరం. పృథక్ దృశః తే న పశ్యంతి. కిం త్వహమేవ హంతా హత ఇతి.
మన్యంత ఇత్యర్థః. ౨౬. కంసఇతి. విశుద్ధం యథా భవతి తథా. ౨౭. ౨౮. ఆకర్ణ్యేతి. నాతిరో

త్వాత్. అన్యాశ్చ దేహాత్మాభిమానమూలకత్వాత్తన్నివృత్తావేతన్నివృత్తిరితి భావః. ౨౯. స్యాలస్వస్రో
రితి. అత్ర. “స్యాలాః స్యుర్భాతరః పత్న్యా” ఇతి పత్నీభ్రాతృవాచినా స్యాలశబ్దేన. కంసరూప
ముఖ్యార్థపరిత్యాగేన వసుదేవో లక్ష్యతే. ప్రకృతే వసుదేవస్య కంసపాదగ్రహణానుపపత్తేః తత్సంబం
ధస్య చ లక్షణాబీజత్వాత్. ఏతదభిప్రాయేణ స్యాలో వసుదేవ ఇత్యభియుక్తైరపి వ్యాఖ్యాతం. స్వసా
చ దేవకీ. యద్వా. స్యాల ఇతి భేదః. స్యాలః కంసః. స్వస్రోర్దేవకీవసుదేవయోరిత్యర్థనిర్వాహః కథం
చిత్కార్యః స్వసృశబ్దేన ద్వివచనానుపపత్త్యా మిధునగుణద్వారా మిధునలక్షణయా స్వసృతత్పత్యో
రభిధానాత్. లింగసమవాయేన ప్రాణభృత ఉపదధాదితేవత్ కేచిత్. ౨౪. భ్రాతురితి. భ్రాతుః త్కాన్త్యా
తస్మిన్ క్షమాం కృత్యేత్యర్థః. రోషం వృసృజత్. ౨౫. ఏవమితి. యతః అజ్ఞానప్రభవా దేహాత్మ
భ్రమజన్యా. స్వపరేతి భిదా శత్రుమిత్రవైషమ్యబుద్ధిరేవ. హంతి ఆత్మనాశహేతుర్భవతి. న తు
కశ్చిద్ధంతి. అశక్యత్వాదిత్యర్థః. అతస్తస్యం యథావదసి. ఏతదేవమేవేతి పూర్వేణాన్వయః. ౨౬.
కించ. విచార్యమాణే తత్తత్కర్తానుగుణ్యేనేశ్వర ఏవ దేహాదినాశహేతుః. అతస్తే మత్పుత్రహానన
కృతోఽపరాధశ్చ నేత్యభిప్రయన్నాహ—శోకేతి. పృథగ్దృశః ఆత్మవృత్తిరిక్తదేహవిషయస్వబుద్ధిమంతః.
ఈశ్వరవృత్తిరేకేణ న్యవిషయహంతృత్వాదిబుద్ధిమంతో వా. భావైః ఖడ్గాద్యచేతనైః. భావం శరీరాద్య
చిత్పదార్థం. ఘ్నంతమిశ్వరం. న పశ్యంతి న జానంతీత్యర్థః. అత ఈశ్వరస్యైవ హేతుత్వాన్న
కశ్చిత్తవాపరాధ ఇతి భావః. ౨౭.

భోజేంద్ర పుర గ్రామ ప్రజాదిషు, అనిష్టశాన్నిష్టశాంశ్చ హనిష్యామోఽద్య వై శిశూః. 30. కిముద్యమైః కరిష్యంతి దేవాస్సమరభీరవః, నిత్యముద్విగ్నమనసో జ్యాఘోమైర్ధనుషస్తవ. 31. అస్యతస్తే శరవ్రాతైర్హన్యమానాస్సమంతతః, జిజీవిషవ ఉత్సృజ్య పలాయనపరాయయుః. 33. కేచిత్ప్రాంజలయో భీత్యా న్యస్త శస్త్రా దివౌకసః, ముక్తకచ్ఛశిఖాః కేచిద్భీతాస్తస్యతి వాచినః. 34. స త్వం విస్తృత శస్త్రాస్త్రా విరథా భయసన్నతా, హంస్యవ్యాసక్తవిముఖా భగ్నదర్పాన యుధ్యతః. 35. కిం క్షేమశూరైర్విబుధైరసంయుగవికథ్యనైః. 36. రహోజుషా కిం హరిణా శంభునా వా వనౌకసా, కిమింద్రేణాల్పపీర్యేణ బ్రహ్మణా వా తపస్య తా. 32. తథాపి దేవాస్సాపత్న్యా నోపేక్ష్యా ఇతి మన్తహే, తతస్తన్మూలఖననే నియుక్త్వాస్తాననువ్రతా. 33. యథా మయోఽంగే సముపేక్షితో నృభిర్న శక్యతే రూఢపదశ్చికిత్సేతుమ్, యథేంద్రియగ్రామ ఉపేక్షితస్తథా రిపుర్తహా బద్ధబలో న చాల్యతే. 34. మూలం విష్ణుర్హి దేవానాం యత్ర ధర్మస్సనాతనః, తస్య చ బ్రహ్మ గోవిప్రాస్తపోయజ్ఞాస్సవక్షిణాః. 40. తస్మాత్సర్వాత్తనా రాజా బ్రాహ్మణా బ్రహ్మవాదినః, తపస్వినో యజ్ఞశీలా గాశ్చహన్తోహవిష్టఘాః విప్రా వేదాశ్చ గావశ్చ తపస్సత్యం దమశ్శమః, శ్రద్ధా దయా తితిక్షా చ క్రతవశ్చ హరే స్తనుః. స హి సర్వసురాధ్యక్షో హ్యసురద్విధుహాశయః, తన్మూలా దేవతాస్సర్వా స్సేష్వరాస్సచతుర్ముఖాః, అయం వై తద్వధోపాయో యస్యక్షిణాం విహింసనమ్. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం దుర్మంత్రిభిస్సౌకం కంససూమంత్ర్య దుర్మదః, బ్రహ్మహింసాహితం మేనే కాలసాశనృతోఽసురః. 44. సుదిశ్య సాధులోకస్య కదనే కదన ప్రియా, కామరూపధరా దిక్షు దానవా గృహమావిశత్. 45. తే వై రజఃప్రకృతయస్తమసా మూఢచేతసః, సతాం విద్వేషమాచేరురారాదాగతమ్

విదాః దృష్టమాత్రమతయః. 30. ఏవమితి. న నిర్గతాని దశ వినాని యమా తా అన్యాంశ్చ. 30. 31. అస్యత ఇతి. అస్యతః విధ్యతః. ఉత్సృజ్య రణం త్యక్త్వా. 33. 34. గేవి. అన్యాసక్తా. విముఖాశ్చేతి. న హింసి న హిసన్సి. 35. కిమితి. క్షేమ నిర్భయదేశ. శూరైః సంయుగాదన్యత్ర వికత్థనం ప్రాధవాటో యేషాం తైః. 36. నను హరేర్భేమి. శంభోశ్చేతి చిత్తత్రాహుః—రహో జుషేతి. సర్వదాప్యంతఃప్రవిష్టేన. క్వచిదపి బహిరదృష్టేనశ్శర్థః. పురుషప్రసేవరహితమిహావృతవర్ష వనమోకో యస్య. తేన శంభునా. 32. యద్యపుద్వయైర్దేవాః. కిందిదపి కర్తుం సమర్థాః తథా నీతిరనువర్తితవ్యేత్యాహుః.—తథాపీతి. 33. యథేతి. రూఢపదః బద్ధమూలః. 34. మూలమితి. దేవానాం మూలం విష్ణుః. స చ యత్ర ధర్మస్తత్రాస్తే. ధర్మస్య చ మూలా బ్రహ్మగోవిప్రా. వేదగోబ్రాహ్మణాః. 40—41. స ఇతి. కిం చ విప్రాదయో హరేరేవ తనవో యస్తాక్తస్తాదయ మేవోపాయ ఇత్యాహుః. అయమితి. 43—45. తఇతి. ఆరాత్సమిశమాగతో మృక్కుర్భేషం

త్యవః. ౪౬ ఆయుశ్శ్చయం యశో ధర్మం లోకానాశిష ఏవ చ, హంతి శ్రేయాంసి
సర్వాణి పుంసో మహదతిక్రమః ౪౭

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—నందస్తాత్త్వజ ఉత్పన్నే జాతాహ్లాదో మహామనాః,
ఆహూయ విప్రా వేదజ్ఞాన్ స్నాతశ్శుచిరలంకృతః. ౧. వాచయిత్వా స్వస్త్వయనం
జాతకర్తాత్తజస్య వై, కారయామాస విధివత్పితృదేవార్చనం. తథా. ౨.
ధేనూనాం నియుతే ప్రాదాద్విప్రేభ్యస్సమలంకృతే, తిలాద్రీక్ సప్తరత్నాఘృత
కుంభాంబరావృతా. ౩. కాలేన స్నానశౌచాభ్యాం సంస్కారైస్తపనేజ్యయా,
శుద్ధ్యంతి దానైస్సంతుష్ట్యా మన ఆత్తాత్తవిద్యయా. ౪. సౌమంగళ్యగిరో విప్రా
స్సూతమాగధవందినః, గాయకాశ్చ జగుర్నేదుర్భేర్యోదుందుభయో ముహుః. ౫.
వ్రజస్సంమృష్టసంసిక్తద్వారాజిరగృహాంతరః, చిత్రధ్వజపతాకాస్రక్షేలపల్లవతో
రణైః. ౬. గావో హృష్టాశ్చ పతాశ్చ హరిద్రా తైలరూషితాః, విచిత్రధాతుబర్హ
స్రగ్వస్త్రకాంచనమాలినః. ౭. మహార్హవస్త్రాభరణాః కంచుకోష్ఠీషభూషితాః, గోపాస్స
మాయయా రాజన్నానోపాయనపాణయః. ౮. గోప్యశ్చాకర్ణ్య ముదితా యశోదా

తే. ౪౬. సతాం విద్వేషో న మృత్యుమాత్రహేతుః. కింతు బహ్వనర్థకారీత్యాహ—ఆయురితి. ౪౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “పంచమే జాతకం నందస్సూనోః కృత్వా మహోత్సవం, గత్వా తు మధురాం ప్రాప
వసుదేవాగమోత్సవం”. నంద ఇతి. మహామనాః ఉదారచిత్తః. ౧. ౨. ధేనూనామితి. నియుతేద్వై
లక్షే సప్తలిలపర్వతాంశ్చ ప్రాదాత్ కథంభూతా రత్నాఘ్నైః రత్నసమూహైః శాశకుంభాం
బరైః సువర్ణరసాక్షైః పస్త్రైః ఆవృతా. ౩. ద్రవ్యాణాం గోహిరణ్యాదీనాం. మధ్యే కేషం
చిద్దానైరేవ శుద్ధిః. తథా దానాదియుక్తజాతకర్తాదిన్నానేన దేహాదిసంస్కారైరేవ గర్భాణాం శుద్ధి
రితి దర్శయితుం ప్రతి నియతాని శోధకాని దృష్టాంతత్వేనోదాహరతి—కాలేనేతి. కాలేన భూమ్యాది.
స్నానేన దేహాది. శౌచేన ఆమేధ్యలిప్తాది. సంస్కారైర్గర్భాది. తపసా ఇంద్రియాణి. ఇజ్యయా
బ్రాహ్మణాది. దానైర్ద్రవ్యాణి. సంతుష్ట్యా మనః. ఆత్తాత్తవిద్యయేతి. ౪. సౌమంగళ్యేతి. సౌమంగల్య
గిరస్త్వస్తివాచకా విప్రాధయో బభూవుః. తత్ర. శ్లో. సూతాః పౌరాణికాః ప్రాక్తాః మాగధా
వంశశంసకాః, వందినస్త్వమలప్రజ్ఞాః ప్రస్తావసదృశోక్తయ ఇతి. ౫. వ్రజ ఇతి. సంమృష్టాని
సంలిప్తాని. సంసిక్తాని చ ద్వారాణి. అంగణాని గృహాంతరాణి గృహమధ్యాని చ యస్త్రిన్ షః
తథా. చిత్రధ్వజేషు పతాకానాం స్రజశ్చ. చేలాని చ. పల్లవతోరణాని చ. తైర్భూషితాః. ౬. గావ
ఇతి. రుషితాః లిప్తాః. విచిత్రా ధాతవశ్చ బర్హస్రశ్చ. వస్త్రాణి చ, కాంచనమాలాశ్చ. అలంకార
తయా విద్యంతే యేషాం తే. తథాభూతాః గవాదయో బభూవురిత్యర్థః. ౭. ౮. గోప్య ఇతి. ఆకల్పాః

యాస్సుతోదయమ్, ఆత్మానం భూషయాంచక్రుర్వస్త్రాకల్పాంజనాదిభిః. ౯. నవ
కుంకుమకింజల్కముఖపంకజరాజయః, బలిభిస్త్వరితం జగ్తుః పృథుశ్రోణ్యశ్చల
త్కుచాః. ౧౦. గోప్యస్సమృష్టమణికుండలనిష్కకంఠ్యశ్చిత్రాంబరాః పథి శిఖాచ్యుత
మాల్యవర్షాః, నందాలయం సవలయా వ్రజతీర్విరేజుర్వ్యలోలకుంతలపయోధ
రహారశోభాః. ౧౧. తా ఆశిషం ప్రయుంజానాశ్చిరం పాహీతి పాలకే, హరిద్రా
చూర్ణతైలాద్భిస్సించంత్యోజనముజ్జగుః. ౧౨. అవాద్యంత విచిత్రాణి వాదిత్రాణి
మహాత్సవే, కృష్ణే విశ్వేశ్వరేఽనంతే నందవ్రజముపేయుషిః. ౧౩. గోపాః పర
స్పరం హృష్టా దధిక్షీరఘృతాంబుభిః, అసించంతో విలింపంతో నవనీతైశ్చ చిక్షిపుః.
౧౪. నందో మహామనాస్తేభ్యో వాసోఽలంకారగోధనమ్, దదౌ ప్రీతమనాస్తత్ర
పుత్రజన్తసుఖైధితః. ౧౫. సూతమాగధవందిభ్యో యేఽన్యే విద్యోపజీవినః, తైస్తైః
కామైరదీనాత్తా యథోచితమపూజయత్. ౧౬. విష్ణోరారాధనార్థాయ స్వపుత్రస్యో
దయాయ చ, రోహిణీ చ మహాభాగా నందగోపాదినందితా. ౧౭. వ్యచరద్దివ్యవాస
స్సృక్కంఠాభరణభూషితా, తత ఆరభ్య నందస్య వ్రజస్సర్వసమృద్ధిమాన్. ౧౮. హరే
ర్నివాసాత్తగుణైరమాకీడమభూన్నుప, గోపాన్ గోకులరక్షాణాం నిరూప్య
మధురాంగతః. ౧౯. నందః కంసస్య వార్షిక్యం కరం దాతుం కురూద్వహ, వసుదేవ
ఉపాశ్రుత్య భ్రాతరం నందమాగతమ్. ౨౦. జ్ఞాత్వా దత్తకరం రాజ్ఞేయయా తదవ
మోచనం, తం దృష్ట్వా సహసోత్థాయ దేహాః ప్రాణమివాగతమ్. ౨౧. ప్రీతః ప్రియతమం
దోర్భ్యం సస్వజే ప్రేమవిహ్వలః, పూజితస్సుఖమాసీనః పృష్ట్వానామయమాదృతః,
ప్రసక్తధీస్సాత్త్వజయోరిదమాహ విశాం పతే. ౨౨. వసుదేవ ఉవాచః—దిష్ట్వా
భ్రాతః ప్రవయస ఇదానీమప్రజస్య తే, ప్రజాశయా నివృత్తస్య ప్రజా

అలంకారాః. ౯. నవేతి. నవకుంకుమకింజల్కైః ముఖపంకజేషు భూతిః శ్రీః యాసాంతాః.
౧౦. గోప్యఇతి. సుమృష్టాని మణిమయాని కుండలాని యాసాంతాః. నిష్కాని పతకాని
కంఠేషు యాసాంతాః. శిఖాభ్యః చ్యుతాని మాల్యవర్షాణి యాసాంతాః. నందాలయం వ్రజతీః
వ్రజంత్యః ఆర్షత్వాత్పృథ్వాథే ద్వితీయా. పథి విరేజాః సవలయాః కంఠభూషితాః సవలయ ఇతి
పాతే. గృహీతవివిధోపాయనా ఇత్యర్థః. వ్యాఖ్యానైః కుంకలాదిభిః శోభా యాసాంతాః. ౧౧. తా
ఇతి. అజనం సించంత్యః. అజనం భగవంతం ప్రతి. ఉజ్జగురితి వా. ౧౨—౧౪. నంద ఇతి. తేభ్యః
ప్రాదాత్. ౧౫. సూతేతి. యథోచితమన్యానపి ఆపూజయత్. ౧౬—౧౮. హరేరితి. హరేర్నివా
సేన యే ఆత్మని గుణాః సర్వప్రేమాస్పదత్వాదయః. తైః రమాయాః ఆక్రీడం విహారస్థానం. ౧౯.
నంద ఇతి. వార్షిక్యం ప్రతిపక్షం దాతుం యోగ్యం ధనాది. భ్రాతరం సఖాయం. ౨౦. జ్ఞాత్వేతి.
తదవమోచనం తస్య నందస్య అవమోచనం నివాసస్థానం. ౨౧. ప్రీత ఇతి. సస్వజే ఆలింగితవాన్.
ఆత్మజయోః రామకృష్ణయోః. ౨౨. ౨౩. దిష్ట్వేతి. పునర్భూషణం పునర్దాత ఇవ తత్ర హేతుగర్భవి

యస్సమపద్యత. ౨౩. దిష్ట్యా సంసారచక్రేఽస్తి వర్తమానః పునర్భవః, ఉప
 లభ్యా భవానద్యదుర్లభం ప్రియదర్శనమ్. ౨౪. నైకత్ర ప్రియసంవాసస్సుహృదాం
 చిత్రకర్తృణామ్, ఓఘేన పూహమానానాం. ప్లవానాం ప్రోతసో యథా.
 ౨౫. కచ్చిత్పశవ్యం నిరుజం భూమ్యంబుత్పణవీరుధమ్, బృహద్వనం తదధునా
 యత్రాస్తే త్వం సుహృద్వృతః. ౨౬. భ్రాతర్తమ సువః కశ్చిన్తాత్ర సహ భవ
 ద్వ్రజే, తాతం భవంతం మన్వానో భవద్భ్యాముపలాలితః. ౨౭. పుంసస్త్రివర్గో విహి
 తస్సుహృదో హ్యనుభావితః, న తేషు క్లిశ్యమానేషు త్రివర్గోఽర్థాయ కల్పతే. ౨౮.
 నందఉవాచః—అహో తే దేవకీపుత్రాః కంసేన బహవో హతాః, ఏకావశిష్టావ
 రజా కన్యా సాఽపి దివంగతా. ౨౯. న్యూనం హ్యదృష్టనిష్ఠోయమదృష్టపరమో
 జనః, అదృష్టమాత్మనస్తత్త్వం యో వేద న స ముహ్యతి. ౩౦. వసుదేవ ఉవాచ.
 కరో హి వార్షికో దత్తో రాజ్ఞే దృష్టా వయం చ వః, నేహ స్థేయం బహువిధం
 సంత్యుత్పాతాశ్చ గోకులే. ౩౧. ఇతి నందాదయో గోపాః ప్రోక్తాస్తే శౌరిణా
 యయుః, అనోభిరనడుద్యుక్తైస్తమనుజ్ఞాప్య గోకులమ్. ౩౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

షణం. సంసారచక్రే వర్తమాన ఇతి. ౨౪. దుర్లభత్వమేవాహ—నైకతేతి. ప్రియశ్చాసౌ సంవా
 సశ్చ ప్రియసంవాసః. హే ప్రియేతి వా. ప్రోతసః ఓఘేన నీయమానానాం ప్లవంతీతి ప్లవాః.
 తృణకాష్ఠాదయః. తేషాం యథా ఏకత్ర నివాసః నాస్తి తద్వత్. ౨౫. కచ్చిదితి. పశవ్యాది
 రూపే తస్మిన్ వనే నిర్దోషే గోపయోదధ్యాదిప్రభూతగోపికాస్తన్యాదినా పుత్రక్షేమవివక్షయా
 పృచ్ఛతి. శ్లో. “ప్రసక్తధీః స్వాత్మజయో” రిత్యుక్తత్వాత్. ౨౬. భ్రాతరితి. భవద్భ్యాముపలాలిత
 స్సౌ కచ్చిత్, వర్తత ఇతి శేషః. ౨౭. పుత్రాదర్శనక్షేనేనాహ—పుంస ఇతి. సుహృదో బంధూన్
 ప్రతి. అనుభావితః సంభావితః యస్త్రివర్గః. స హి పుంసో విహితో యుక్తః. శాస్త్రేణ వా ప్రోక్తః
 న స్వమాత్రపర్యవసితః. అతస్తేషు క్లిశ్యమానేషు సుఖాయ న భవతీత్యర్థః. ౨౮. నందో వసుదేవం
 సాంత్వయన్నాహ—అహో ఇతి. ౨౯. నూనమితి. అదృష్ట ఏవ నిష్ఠా సమాప్తిర్యస్యసః. యథైవ
 పుత్రాదిసుఖప్రదం అదృష్టం హీయతే తథైవ తే పుత్రాదయో న భవంతీత్యర్థః. అదృష్టపరమః. అదృష్ట
 మేవ పరమం యస్య సః యద్యపి పుత్రాదయోఽపి యుక్తాః తథాపి తానదృష్టమేవ పునస్సంగమయ
 తీత్యర్థః. ఏవం అదృష్టమాత్మనస్తత్త్వం అవ్యభిచారికారణం సుఖదుఃఖయోర్యో వేద న స ముహ్యతి
 తస్మాదిదానీం త్వనూ న దుఃఖం భవనీయం. మృతానాం వియుక్తానామపి చ. కాలాంతరే. దర్శన
 యోగవియోగసంభవాత్. అస్తదాదిభిరపి కాలాంతరే తద్వియోగే నత్యపీతి. నందస్య దైవీ
 వాగేషా భావిసూచికా. ౩౦. తాం బుద్ధ్వా వసుదేవో దుఃఖం త్యక్త్వా నందమాహ—కర ఇతి. వః
 యుష్మాభిః. ౩౧. ౩౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచమాధ్యాయప్యాఖ్యా.

—ॐ పూతనాసంహారఘట్టః. ॐ—

శ్రీశుక ఉవాచః—నందః పథి వచశ్శౌరేర్న మృషేతి విచింతయన్, హరిం జగమ శరణముత్పాతాగమశంకితః. ౧. కంసేన ప్రహితా ఘోరా పూతనా బాలఘాతినీ, శిశూంశ్చచార నిఘ్నంతీ పురగ్రామనృజాదిషు. ౨. న యత్ర శ్రవణా దీని రక్షోఘ్నాని స్వకర్తసు, కుర్వంతి సాత్త్వతాం షత్యుర్యాతుధాన్యశ్చ తత్ర హి. ౩. సా భేచర్యేకదోషేత్య పూతనా నందగోమలమ్, యోషిత్వైవమాయయా త్తానం ప్రావిశత్కామచారిణీ. ౪. తాం కేశబంధవ్యతిషిక్తమల్లికాం బృహన్ని తంబస్తకృచ్ఛమధ్యమామ్, సువాససం కంపితకర్ణభూషణత్వజోల్లసత్కుంతలమండి తాననామ్. ౫. వల్లుస్థి తాపాంగవిసర్గవీక్షితైర్ననోహరంతీం వనితాం నృజాకసామ్, అమంసతాంభోజకరేణ రూపిణీం గోప్యశ్శ్రియం ప్రప్ణుమివాగతాం పతిమ్. ౬. బాలగ్రహస్తత్ర విచిన్వతీ శిశూన్ యదృచ్ఛయానందగృహేఽసదంతకం, బాలం ప్రతిచ్ఛన్ననిజోరుతేజసం దదర్శ తం చాగ్నిమివాహితం భసి. ౭. విబుధ్యతాం బాలకమారికాగ్రహం చరాచరాత్తా స నిమిలలేక్షణః, ఆజ్ఞాయమానోఽథ హరిర్ని శాచరీం నిసర్గవిజ్ఞాతజగద్విచేష్టితః. ౮. మహేశ్వరత్వేఽపి చ బాలభావం విభా

జ్ఞో. “షష్ఠే సఖ్యుర్నిరా నందో వ్రజం గచ్ఛన్ మృతాం పథి, బృహస్తి తు రాక్షసీం తస్య మృత్యుం శ్రుత్వా తు విస్తీతః”. ౧. ౨. శ్రీకృష్ణవిషయ శంకమానం రాజానం ప్రతి. అవిషయే ప్రవృత్తా. సైవ మరిష్యతీతి సూచయన్నాహ—సతి. యత్ర శ్రీకృష్ణస్య శ్రవణాదీని న సంభవత్యై తాసాం శక్తిః సాక్షాత్తస్మిన్నేవ సతి కా శంకేతి భావః. ౩. సతి. యోషిత్వామాయతో వరాం నారీమివ ఆత్తానం విధాయ గోపిత్యేతి పారాంశికే ఆత్తానం తిరోభావమశ్యర్థః. నను తత్ర నిర్లజ్జా నిర్విశంకా చ సతీ కథం పరసద్ ప్రవిష్టా. అత ఆహ—కామచారిణీతి. న తా కామచారిణీషు ఇదం చిత్రమిత్యర్థః. ౪. తామితి. తాం వనితాం. పతిం ప్రప్ణుం ఆగతాం అనియాచవతీం శ్రియమివ. గోప్యమంసలేత్యుత్తరశ్లోకేనాన్వయః. శ్రీసామ్యార్థాని విశేషగాని. కేశబంధవ్యతిషిక్తమల్లికాం కేశబంధః కేశపాశః తస్మిన్ విన్యస్తమల్లికాకుసుమాం బృహతా సితంబేన నృజాభ్యం చ. ఉభయత ఆక్రాంతమివ కృచ్ఛం కృశం మధ్యముదరం యస్యాస్తా మజాససం రమణీయ వాసనీ యస్యాస్తాం. కంపితయోః కర్ణభూషణయోః ల్విషా. ఉల్లసంభిః ముఖైః ముఖిజమాననం యస్యాస్తాం. ౫. వల్లుస్థి. వల్లుస్థితాపాంగవిసర్గవీక్షితైః. వల్లు రమ్య స్థితి యేషు లే నభాభూతా అ పాంగవిసర్గా యేషు తైః వీక్షితైః. నృజాకసాం మనః హరంతీం. ఆనో గోమలం. హృష్టమనసస్త్యే నాం న నివారిత ఇత్యుక్తం భవతి. గోప్యశ్చ శ్రియమివ మత్వా. త్యాగీయమకం. అతః కేనాన్య నివారితా సతీ. ప్రవిపేక్షేతి భావః. ౬. బాలగ్రహ ఇతి. బాలగ్రహః పూతనా. అసదంతకం బాలం దదర్శ. అసతామంతకం బృహస్తి. కథం న విభేతి. తత్రాహ—ప్రతిచ్ఛన్ననిజోరుతేజసం బాల నాత్యేన ప్రతిచ్ఛన్నం తిరోహితం నిజం ఉద లేజో యన తం. కమిష. భసి భస్మ ని ఆహికమగ్ని మివేతి భావః. ౭. విబుధ్యేతి. చరాచరాత్త త్యాదేవ. తాం విబుధ్య నిమిలలేక్షణః. ఆన. ౮.

వయన్ కించిదువాచ న ప్రభుః, అనంతమారోపయదంకమంతకం యథోరగం సుప్త
మబుద్ధిరజ్జుధీః. ౯. తాం తీక్షణ్ణచిత్తామతివామచేష్టితాం వీక్ష్యాంతగా కోశపరిచ్ఛ
దాసివత్, వరస్త్రియం తత్ప్రభయా సధర్మి తే నిరీక్షమాణే జనసీ అతిష్ఠతామ్. ౧౦
తస్మిన్ స్తనం దుర్జరవీర్యముల్బణం ఘోరా తమాదాయ శిశోర్దదావథ, గాఢం
కరాభ్యాం భగవాన్ ప్రవీడ్య తత్ప్రాణైస్సమం రోషసమన్వితోఽపిబత్. ౧౧.
సా ముంచ ముంచాలమితి ప్రభాషిణీ నిష్పీడ్యమానాఖలజీవమర్తణీ, వివృత్య నేత్రే
చరణౌ భుజౌ ముహుః ప్రస్విన్నగాత్రా క్షిపతీ రురోద హ. ౧౨. తస్యాస్వినే
నాతిగభీరరంహసా సాద్రిర్తహీ ద్యౌశ్చ చచాల సగ్రహః, రసా దిశశ్చ ప్రతినేదిరే
జనాః పేతుః క్షితౌ వజ్రనిపాతశంకయా. ౧౩. నిశాచరీత్యం వ్యధితా వ్యసుః క్షితౌ
వ్యాదాయ కేశాంశ్చరణౌ భుజావపి, ప్రసార్య గోష్ఠే నిజరూపమాస్థితా వజ్రహ
తో వృత్రభివాపతన్నృప. ౧౪. పతమానోఽపి తద్దేహః త్రిగవ్యూత్యంతరద్రుమాన్,
చూర్ణయామాస రాజేంద్ర మహదాసీత్తదద్భుతమ్. ౧౫ ఈషామాత్రోగ్రదం
ప్రాస్యం గిరికందరనాసికమ్, గండశైలస్తనం రౌద్రం ప్రకీర్ణారుణమూర్ధజమ్. ౧౬.

మహేశ్వరత్వేఽపీతి. స్వయమనంతం. దుష్టానామంతకం సా అంకమారోపయత్. బాలమితి మత్వా.
యథా ఉరగం సుప్తం. అబుద్ధిశ్చ సౌ రజ్జుధీశ్చ సః. అజ్ఞానతో రజ్జుబుద్ధ్యా గృహ్ణతి యథా. తద్వ
దితి. ౯. నను యశోదారోహిణ్యౌ తాం కథం న న్యవారయతాం తత్రాహ. —తామితి. వామం
వల్లం. జనన్యా ఇవ చేష్టితం యస్యాస్తాం. వరస్త్రియం చ. సహనైవ అంతరా గృహమధ్యే వీక్ష్య
అంతస్తేష్టేన బహిర్తార్దవేన. దృష్టాంతః. కోశపరిచ్ఛదాసివత్. మృదుచిత్రచర్మమయః కోశః పరి
చ్ఛదః ఆవరణం యస్య అసేః ఖడ్గస్య తద్వత్ తత్ప్రభయా చ ధర్మి తే అభిభూతే. అహమస్య జనసీ
ఇయం వేతి మోహితే చ సత్యో జనసీజనన్యౌ. నిరీక్షమాణే ఏవ. కేవలమతిష్ఠతాం న తు నివారిత
వత్యో. ౧౦. తస్మిన్నితి. తస్మిన్ స్థానే దుర్జరం వీర్యం విషం యస్మిన్ తం. స్తనం. తం శ్రీకృష్ణం.
అంకమాదాయ తస్మై శిశవే దదౌ. అథ అనంతరమేవ ప్రవీడ్య కేవలం విషమఽధ్యమితి. మత్వేవ.
తస్యాః ప్రాణైస్సహపిబత్. ౧౧. సేతి. చరణౌ భుజౌ చ ముహుర్ముహుః. క్షిపతి స్విన్నాని స్వేద
యుక్తాని గాత్రాణి యస్యాస్మా. ౧౨. తస్యా ఇతి. రసాః రసాతలాని చ. ౧౩. నిశాచరీతి. వ్యాదాయ
ముఖం వివృత్య. నిజరూపమాస్థితా మరణసమయే. కాపట్యం న యుజ్యత ఇతి భావః. వికీర్ణేతి
పాతాంతరే కేశాన్ వికీర్ణ చరణౌ భుజావతిప్రసార్యేతి భావః. ౧౪. పతమాన ఇతి. పతన్నపి
తస్యాః దేహః షట్కోశమధ్యవర్తినో ద్రుమాంశ్చ చూర్ణితకార. ౧౫. ఈషేతి. ఈషామాత్రోగ్ర
దంప్రాస్యం ఈషా లాగలదండః. తత్ప్రమాణా ఉగ్రా దుష్ట్రా యస్మిన్ తత్తథాభూతమాస్యం
యస్మిన్ తత్ సంత్రాసహేతుత్వేన పునరప్తభిః పదైర్విశిన్నప్తి. —గిరికందరవత్. నాసికే యస్మిన్ తత్.
గిరేః చ్యుతో ఘూలోపలా తావివ ఘూలా స్తనౌ యస్మిన్ తత్. రౌద్రం ఘోరం ప్రకీర్ణా అరుణా
మూర్ధజా యస్మిన్ తత్. ౧౬. అంధకూపేతి. అంధకూపావివ గభిరే అక్షిణీ యస్మిన్ తత్.

అంధకూపగభీరాక్షం పులినారోహభీషణమ్, బద్ధనేతుభుజోర్వంప్రిశూన్యతోయ
హ్రదోదరమ్. ౧౭. సంతత్రసుస్తదుద్వీక్ష్య గోపా గోప్యః కళేబరమ్, పూర్వం తు
తన్నిస్సన్వనితభిన్న హృత్కర్ణమస్తకాః ౧౮. బాలం చ తస్యా ఉపరి క్రీడంతమకుతో
భయమ్, గోప్యస్తూర్ణం సముత్పత్య జగ్రహుర్జాతసంభ్రమాః. ౧౯. యశోదా
రోహిణీభ్యాం తాస్సమంబాలస్య సర్వతః, రక్షాం విదధిరే తస్య గోపుచ్ఛ్రమ
ణాదిభిః. ౨౦. గోమూత్రేణ స్నాపయిత్వా పునర్గోరజసార్భకమ్, రక్షాం చక్రుర్గో
శకృతా ద్వాదశాంగేషు నామభిః. ౨౧. గోప్యస్సంస్పృష్టసలిలాం అంగేషు కరయోః
పృథక్, న్యస్యాత్తన్యథ బాలస్య బీజన్యాసమకుర్వత ౨౨. అవ్యాదజోఽంప్రిమణిమా
తవజాన్వధోరూ యజ్ఞోఽచ్యుతః కటితటం జతరం హయాన్యః, హృత్కేశవస్త్వ
దర ఈశ ఇనస్తు కంతం విష్ణుర్భుజం ముఖమురుక్రమ ఈశ్వరః కమ్. ౨౩. చక్ర
గ్రతస్సహ గదో హరిరస్తు పశ్చాత్త్వత్పార్శ్వయోర్ధనురసీ మధుహః జనశ్చ, కోణే
షుశంఖమురుగాయ ఉపర్యుపేంద్రస్తార్క్ష్యః క్షీతౌ హలధరః పురుషస్సమంతాత్.
౨౪. ఇంద్రియాణి హృషీకేశః ప్రాణాన్నారాయణోఽవతు, శ్వేతద్వీపపతిశ్చిత్తం
మనో యోగేశ్వరోఽవతు. ౨౫. పృశ్నిగర్భస్తు తే బుద్ధిమాత్తానం భగవాన్ పరః,
క్రీడంతం పాతు గోవిందశ్శయానం పాతు మాధవః. ౨౬. న్రజంతమవ్యాదై వ్వికుంఠ
ఆసీనం త్వాం శ్రియఃపతిః, భుంజానం యజ్ఞభుక్పాతు సర్వగ్రహ భయంకరః. ౨౭.
థాకిన్యో యాతుధాన్యశ్చ కూశ్మాండా యేఽర్భకగ్రహః, భూతప్రేతపిశాచాశ్చ
యక్షరక్షోవినాయకాః. ౨౮. కోటరా రేవతీజ్యేష్ఠాః పూతనామాతృకాదయః,
ఉన్మాదా యే హ్యపస్తారా దేహప్రాణేంద్రియద్రుహః. ౨౯. స్వప్నదృష్టా మహా

పులినవదారోహే జఘనే తాభ్యాం భీషణం బద్ధాః సేతవ ఇవ భుజౌ ఊరూ అంప్రీ చ యస్త్రిక్
తత్ శూన్యతోయహ్రద ఇవ ఉదరం యస్త్రిక్ తత్. ౧౭. పూర్వమేవ తస్యాః శబ్దేన భీతాః
పునర్దర్శనేనాతితత్రసురిత్యాహ. — సంతత్రసురితి. తస్యాః నిస్సన్వనితం అతిభయంకరశబ్దః తేన
భిన్నాని హృత్కర్ణమస్తకాని యేషాం తే. ౧౮—౨౦. గోమూత్రేణేతి. ద్వాదశాంగేషు లలాటా
దిషు కేశవాది ద్వాదశనామభిః. ౨౧. అనాచాంతావీవ ప్రథమమతిసంభ్రమేజైవం రక్షాం కృత్వా
కించిత్. లబ్ధాశ్వాసాః పునస్తాత్పర్యేణ బీజన్యాసమకుర్వతేత్యాహ. — గోప్యేతి. సంస్పృష్టసలిలాః.
ఆచాంతాః. ఆత్మని ప్రథమం. అంగేషు కరయోశ్చ పృథక్. అజాద్యేకాదశబీజానాం మధ్యే. కర
శుద్ధౌ శ్రీణి కరయోః సంధిషు చత్వారి చత్వారి. తథాంఘ్రాదావేక్షకస్త్రిన్నంగే. అజాద్యేకైకం
బీజం విన్యస్య. బాలస్యాస్య అంగేషు తదైవాకుర్వత. ౨౨. అవ్యాదితి. అంప్రీమంప్రీ. జాను జానుసీ
భుజం భుజౌ. కం శిరః. ౨౩. తథా దిక్షు రక్షామకుర్వన్నిత్యాహ—చక్రీతి. చక్రీ పరితో హరిస్తవ
పశ్చాదస్తు. త్వత్పార్శ్వయోర్ధనుర్ధరో మధుహః. ఆసిధరః అజనశ్చ శంఖధరః ఉరుగాయః. చతు
ష్కోణేషు. క్షీతౌ అధస్తాత్. ౨౪. ఏవం బహిః రక్షాం కృత్వాంతరంగామకుర్వన్నిత్యాహ—ఇంద్రి

త్వాతా వృద్ధబాలగ్రహశ్చ యే, సర్వే నశ్యంతు తే విష్ణోర్నామగ్రహణభీరవః. ౩౦. ఇతి ప్రణయబద్ధాభిర్గోపీభిః కృష్ణరక్షణమ్, పాయయిత్వా స్తనం మాతా పర్యంకే సన్న్యవేశయత్. ౩౧ తావన్నందాదయో గోపా మధురాయా వ్రజం గతాః, విలోక్య పూతనాదేహం బభూవురతివిస్మితాః. ౩౨. సూనుం బత్సర్జిరానీ వా యో గీశో వాసమాససః, స ఏవ దృష్టోహ్యుత్పాతోఽయం ప్రాహానకదుందుభిః. ౩౩. కశేబరం పరశుభిశ్చిత్వా తత్ర వ్రజౌకసః, దూరే క్షిప్తావయవశో దదహుః కాష్ఠవేష్టితమ్. ౩౪. దహ్యామానస్య దేహస్య ధూమశ్చాగరుసౌరభః, ఉద్ధితః కృష్ణ నిర్భుక్తేస్సపద్యాహతపాప్తనః. ౩౫. పూతనా లోకబాలఘ్నీ రాక్షసీ రుధిరాశనా, జిఘాంసయాపి హరయే స్తనం దత్వాప సద్గతిమ్. ౩౬. కింపునశ్శ్రద్ధయా భక్త్యా కృష్ణాయ పరమాత్మనే, యచ్ఛక్ ప్రయితరం కిం ను రక్తాస్తంతారో యథా. ౩౭. పద్యాభ్యం భక్తహృద్ధిస్థాభ్యాం వంద్యాభ్యాం లోకవందితైః, అంగం యస్యాస్సమా క్రమ్య భగవానపిబత్ స్తనమ్. ౩౮. యాతుధాన్యపి సా స్వర్గమపాప జననీగ తిమ్, కృష్ణభుక్తస్తనక్షీరాః కిము గావో ను మాతరః. ౩౯. పయాంసి యాసామపిబ త్పుత్రస్నేహస్నుతాన్యలమ్, భగవాన్ దేవకీపుత్రః కైవల్యాద్యఖిలార్థదః. ౪౦. తాసామవిరతం కృష్ణే కుర్వంతీనాం సుతేక్షణమ్, న పునః కల్పతే రాజన్ సంసారోఽజ్ఞానసంభవః. ౪౧. కటధూమస్య సౌరభ్యమాఘ్రాయ వ్రజమాయయుః. ౪౨. తే తత్ర వర్ణితం గోపైః పూతనాగమనాదికం, శ్రుత్వా తన్నిధనం స్వస్తి శిశో శ్చాసన్ సువిస్మితాః. ౪౩. నందస్స్వపుత్రమాదాయ ప్రోష్యాగత ఉదారధీః, మూర్ధ్న్యపాఘ్రాయ పరమాం ముదం లేభే కురూద్వహ. ౪౪. య ఏతత్పుతనామోక్షం కృష్ణస్యాద్భుతమార్భకమ్, నిశమ్య శ్రద్ధయా మర్త్యో గోవిందే లభతే రతిమ్. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షష్ఠోఽధ్యాయః.

యాచీతి. ౨౫. పృశ్నిగర్భ ఇతి. ఆత్మానమహంకారం. ౨౬-౩౦. ఇతీతి. సన్న్యవేశయత్ శాయ యామాస. ౩౧. ౩౨. విస్తయమేవాహ—సూనుమితి. బలేతి. విస్తయే సాంప్రతం సః ఋషిః. తపఃప్రభావాత్. యోగీశో జ్ఞానీ వా సమ్యగాస. యతస్స ఏవ దృష్ట ఇతి. ౩౩. ౩౪. విస్తయాం తరమేవాహ—దహ్యామానస్యేతి. కృష్ణేన నిర్భుక్తేః. అతఏవ సపద్యాహతః పాప్తా యస్యః. ౩౫. ప్రసంగాత్ కైముతికన్యాయేన భక్తివైభవమాహ—పూతనేతి. ౩౬. కినితి. శ్రద్ధయా ఆస్తికేన. భక్త్యా ప్రేష్టా రక్తాః స్నిగ్ధాః తన్తాతర ఇతి. వత్సాపహరణలీలాభిప్రాయేణ బహువచనం. గోగోపికాస్తన్తాతరోఽభవన్నితి. ౩౭—౪౪. య ఇతి. ఏతత్పుతనామోక్షం, ఆర్భకం ఆర్భకచరితం. కిం తత్పుతనామోక్ష ఇతి. ౪౫. శ్లో. అత్తుం దైత్యకులానీశః పూతనాయాశ్చిశుచ్ఛలాత్, స్తన్యాపోశనతః ప్రాణైః ప్రాణాహుతిమకల్పయత్. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షష్ఠాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

విష్ణురాత ఉవాచ:—యేన యేనావతారేణ భగవాన్ హరిరీశ్వరః, కరోతి కర్ణరమ్యాని మనోజ్ఞాని చ నః ప్రభో. ౧. యచ్ఛృణ్వతోఽవై త్యరతిర్విత్పష్టా సత్త్వం చ శుభ్యత్యచిరేణ పుంసః, భక్తిర్హృదౌ తత్పురుషేషు సఖ్యం తదేవ హరం వద మన్యసే చేత్. ౨. అథాన్యదపి కృష్ణస్య లోకాచరితమద్భుతం, మానుషం దేహమాసాద్య తజ్జాతిమనురుంధతః. ౩. శ్రీశుక ఉవాచ:—కదాచిదౌత్థానికకాతు కాష్టవే జన్తర్న యోగే సమవేత యోషితామ్, వాదిత్రగీతద్విజమంత్రవాచనైశ్చకార సూనోరభిషేచనం సతీ. ౪. నందస్య పత్నీకృతమజ్జనాదికం విప్రైః కృతస్వస్త్వయనం సుపూజితైః, అన్నాదివాసస్సృగభీష్టధేనుభిస్సంజాతనిద్రాక్షమశీశయచ్ఛనైః. ౫. ఔత్థానికాత్సుక్యమనా మనస్వినీ సమాగతా పూజయతి న్రజౌకసః, నైవాశృ

శకటభంజనఘట్టః.

ణోద్వైర్దుదితం సుతస్య సా రుదంస్తనాద్ధీ చరణావృదక్షిపత్. ౬. అధశ్శయానస్య శిశోరథాల్పకప్రవాళమృద్వంఘ్రిహతం వ్యవర్తత, విధ్వస్తనానారసకుప్యభాజనం వ్యత్యస్తచక్రాక్షవిభిన్నకూబరమ్. ౭. దృష్ట్వా యశోదాప్రముఖా న్రజస్త్రియో హ్యౌత్థానికే కర్తణి యాస్సమాగతాః, నందాదయశ్చాద్భుతదర్శనాకులాః కథం స్వయం వై శకటం విపర్యగాత్, ఇతి బ్రువంతోఽతివిషాదమోహితా జనాస్స

శ్లో. “ఉత్తిపక్ శకటం వ్యోమ్ని తృణావర్తమధిక్షిపత్, దర్శయత్ విశ్వమాస్మే చ కృష్ణః క్రీడతి సప్తమే. కృష్ణార్భకసదాసింధుసంప్లవానందనిర్భరః, భూయస్తదేవ సంప్రస్తు రాజాన్యదభి నందతి” —యేనేతి. యేన యేన మత్స్యోద్యవతారేణాపి. యాని యాని కర్తాణి కరోతి తాని నః కర్ణ రమ్యాని కర్ణసుఖావహాని మనోజ్ఞాని మనఃప్రీతికరాణి చ. భవంత్యేవ. ౧. తథాపి. యదితి. యత్ శృణ్వతః. పుంసః పురుషమాత్రస్య. అరతిః మనోగ్లానిః తన్మూలభూతా. వివిధా తృష్టా చ. అపగచ్ఛతి. తథా సత్త్వశుద్ధిః హరిభక్తిః. హరిదాససఖ్యాని చ. భవంతి తదేవ హరం హరేశ్వరితం. మనోహరంవా. వద. ౨. తథా అనుగ్రహం యది కరోషీతి. అత్యైత్సుక్యేన పునర్విశిషిష్టి—అథేతి. అనురుంధతః అనుకుర్వతః. ౩. కదాచిదితి. ఉత్థానం శిశోరంగపరివర్తనం తత్ర కరణీయే కాతుకాష్టవే ఉత్సవాభి షేకే. తథా తస్మిన్నేవ దినే. జన్తర్నస్యాపి యోగే సతి, అతః మహోత్సవే. సమవేతయోషితాం మిళితపురంధ్రీణాం మధ్యే. వాదిత్రావిభిః. శోభితమభిషేచనం. యశోదా చరార. ౪. నందస్మేతి. అన్నాదిభిః సుపూజితైః విప్రైః. కృతమంగళం సంజాతనిద్రే అక్షిణీ యస్య తం అశీశయత్ కాయిత వతీ. ౫. ఔత్థానికేతి. శకటస్యాధస్తాత్ ప్రేంభే ఉదక్షిపత్. ఉద్ధ్వం హరితపాక్. ౬. అధశ్శ యానస్మేతి. తదధశ్శయానస్య శిశోః. అల్పకశ్చాసౌ ప్రవాళవన్తృదుశ్చ యోఽంఘ్రిః. తేన హతం అనః శకటం వ్యవర్తత విపరీతమపతత్. కథం విధ్వస్తాని నానారసపంతి కుప్యభాజనాని స్వర్ణరజత వ్యతిరిక్తకాంస్యాదిమయాని యథా భవతి తథా చక్రే చ అక్షశ్చ చక్రాక్షాః. వ్యత్యస్తాః చక్రాక్షాః. యస్మిన్ విభిన్నః కూబరో యుగంధరో యస్మిన్ తచ్చ తచ్చ యథా భవతి తథా వ్యవర్తతేతి.

మంతాత్పరి వప్రూర్తవత్. ౮. ఊచు*రవ్యవసితమతీ గోపా గోపీశ్చ బాల
కాః, రుదతానేన పాదేన ఊప్తమేతన్న సంశయః. ౯. న తే శ్రద్ధధిరే గోపాబాల
భాషితమిత్యత, అప్రమేయం బలం తస్య బాలకస్య న తే విదుః. ౧౦. రుదంతం
సుతమాదాయ యశోదాగ్రహశంకితా, కృత్వా స్వస్థ్యయనం విప్రైస్సూక్తైః
స్తనమపాయయత్. ౧౧. పూర్వవత్ స్థాపితం గోపైర్బలిభిస్సపరిచ్ఛదమ్, విప్రా
హుత్వార్చయాంచక్రుర్దధ్యక్షతకుశాంబుభిః. ౧౨. యేఽసూయాన్యతదంభేర్వ్యా
హింసామానవివర్జితాః, న తేషాం సత్యశీలానామాశిషో విఫలాః కృతాః. ౧౩. ఇతి
బాలకమానీయ సామర్థ్యజురుపాకృతైః, జలైః పవిత్రైషధిభిరభిషిచ్య ద్విజోత్తమైః.
౧౪. వాచయిత్వా స్వస్థ్యయనం నందగోపస్సమాహితః, హుత్వా చాగ్నిం ద్విజా
తిభ్యః ప్రాదాదన్నం మహాగుణమ్. ౧౫. గాశ్చ సర్వగుణోపేతా వాసస్సగ్రుక్త
మాలినీః, ఆత్మజాభ్యుదయాధాయ ప్రాదాత్తే చాన్వయుంజత. ౧౬. విప్రామంత్ర

— తృణావర్తాద్యసురసంహారఘట్టః. —

విదో యుక్తాస్తైర్యాః ప్రోక్తాస్తదాశిషః, తా నిష్ఫలా భవిష్యంతి న కదాచిదపి
ధ్రువమ్. ౧౭. ఏకాదారోహమారూఢం లాలయంతీ సతీ సుతం, గరిమాణం
శిశోర్వోధుం న నేహే గిరకూటవత్. ౧౮. భూమకా నిధాయ తం గోపీ విస్మితా

౭. దృష్టేతి. అద్భుతదర్శనేన ఆకులా బభూవుః. తదేవాహ—కథమితి. విపర్యగాత్ విపరీతమవతత్.
౮. ౯. నేతి. న శ్రద్ధధిరే విశ్వాసం న జగ్ముః. ఉత అపి బాలస్థైతన్న సంభవతి. ఏతే చ బాలాః
కిం జానంతీతి. ౧౦. రుదంతమితి. రక్షోమైః సూక్తైః రక్షాం కృత్వా. ౧౧. భగవత్ప్రభావానభిజ్ఞ
విప్రచేష్టితం విడంబయన్నివాహ—పూర్వవదితి. బలిభిః శక్తైః. యద్వా. అష్టదిక్షు బలిభిస్సహితం.
సపరికరం యథాపూర్వం స్థాపితం. విప్రాః దధ్యాదిభిరర్చయామాసుః. హుత్వా గ్రహాదిహోమం
విధాయ. ౧౨. య ఇతి. అసూయా గుణేషు దోషావిష్కరణం. ఈర్ష్యా ఆక్షాంతిః. తేషామాశిషః.
కృతాస్తైః ప్రయుక్తాః ఇత్యేవమభిప్రేత్య. ౧౩. ఇతీతి. సామర్థ్యజుర్భిరుపాకృతైస్సంస్కృతైః.
పవిత్రా ఓషధయో యేషు జలేషు తైః ద్విజోత్తమైః కర్తృభిరభిషిచ్య అభిషేకం కారయిత్వా. ౧౪.
వాచయిత్వేతి. హుత్వా హోవయిత్వా. ౧౫. గా ఇతి. గాశ్చ ప్రాదాత్ లే చ విప్రాః. అన్వ
యుంజత ఆశిషః అయుంజత్. లే శతమన్వయురితి పాఠాంతరే. శతం తద్దత్తగోశతమన్వయుః
స్వీకృతవంత ఇత్యర్థః. యద్వా. శతం శతసంఖ్యాకాః. లే విప్రా ఇతి. ౧౬. విప్రా ఇతి. తాః తథైవ
బభూవురిత్యర్థః. శ్లో. “ఉత్తిప్య మృదుపాదేన. శకటం వ్యోమ్ని లీలయా, తృణావర్తం పదాపీడ్య
భువ్యపాతయదర్భకః”. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ౧౭. ఏకదేతి. ఆరోహముత్సంగం. ౧౮.
భూమావితి. తృణావర్తాత్స్వాపమృత్యుపరిహారాయ కృష్ణేనైవాత్మనః ఉత్సంగాదుత్తారాయ చ
కృతం భారమజానతీ. ఉత్పాతశంకయా మహాపురుషమాదధ్యో. శ్రీకృష్ణోదరవర్తినాం జగతాం
భారేణ పీడితా విస్మితా చ సతీ. యద్వా జగతాం మధ్యే కర్తసు ఆస బభూవ. న తు జగదుదరం

భారపీడితా, మహాపురుషమాత ఘోర జగతామాస కర్తృసు. ౧౯. వైత్యో నామ్నా
 తృణావర్తః కంసభృత్యః ప్రచోదితః, చక్రవాతః పరూపేణ జహరాసీనమర్చకమ్.
 గోకులం సర్వమావృణ్వత్ ముష్ణంశ్చటహంషి రేణుభిః, ఈరయన్ సు మహాఘోరశ
 బ్దేన ప్రదిశో దశ. ౨౦. ముహూర్తమభవద్దోష్టం రజసా తమసా వృతమ్, సుతం
 యశోదానావశ్యతత్రన్యస్తవతీ యతః. ౨౧. నావశ్యత్కృత్ప్రవాత్తానం పరం చాపి
 విమోహితః, తృణానర్తవిస్మృష్టాభిశ్శక్తృరాభిమన్ద్రుచుః. ౨౩. ఇతి ఖరపవనచక్ర
 పాంసువర్షే సుతపదవీమబలా విలక్ష్య మాతా, అతికమావసమస్త్య సంత్యజోచద్భువి
 పతితామృతవత్సకా యథా గౌః. ౨౪. రుచితమను నిశమ్య తత్ర గోప్యో భృశ
 మనుతప్తధియోఽశ్రుపూర్ణముఖ్యః, రుచిమీరనువలభ్య సంపదసూనం పవన ఉపార
 తసాంసువర్ష వేగే. ౨౫. తృణావర్తశ్శింతరయో వాత్యాహూఢతో హరన్, కృష్ణం
 నభోగతో గంతుం నాశకోద్భూతిభారభృత్. ౨౬. తమత్తానం మన్యమాన
 ఆత్తానం గురుమత్తయా, గళే గృహీత ఉత్సృష్టౌ నాశకోద్భూతాత్మకమ్. ౨౭.
 గళగ్రహణనిశ్చేష్టో వైత్యో నిర్గతలోచనః, అన్యక్షరాహో న్యతతత్సహజాలో
 వ్యసుర్వ్రజే. ౨౮. తమతరితూత్పతితం కరాళం విశ్వేపంశ్వరయనం శిలాయామ్,
 పురం యథా రుద్రశరేణ విధం స్త్రియో రుచంత్యో వద్యశస్సమేతాః. ౨౯.
 కృష్ణం చ తస్యోరసి లంబమానమాదాయ మాత్రే ప్రతిహృత్య విస్మితాః, తంస్వస్తి
 మంతం పురుషాదనీతం విహాయసా మృత్యుముఖాత్ప్రేముక్తమ్. ౩౦. గోప్యశ్చ
 గోపాః కిల నందముఖ్యాః లబ్ధ్వా పురు ప్రపురసర మాదయి, అహో బతాత్య
 ద్భృతమేషరక్షసా బాలో నివృత్తౌ గమితోఽభ్యగార్హుః. ౩౧. హంసస్త్వపా

తు వేదేత్యర్థః. ౧౯. ౨౦. గోమలమితి. ఈరయన్నాచయన్ శక్త్యర్థః. పూరయన్ శక్త్యర్థః పాతాంతరం.
 ౨౧. ముహూర్తమితి. యతః. యత్ర. న్యస్తవతీతి. తత్ర శక్తికా స్థానే నావశ్యత్. ౨౨. ౨౩.
 ఇతీతి. ఖరపవనచక్రాత్. పాంసువర్షే సతి. ౨౪. రుచితమితి. ఉపారతః శాంతిః. పాంసువర్షస్య
 వేగో యస్తిన్. తథాఘాతే వదనే సతి. తత్ర శస్యా రుచితం. అను నిశమ్య. గోప్యో రుచయః.
 ౨౫. తృణావర్త ఇతి. వాత్యా చక్రవాతః తత్రుచితం. కృష్ణం పంచక. శాంతరయః కథంచిన్నభో
 గతః. తతః పరం గంతుం భారాగిరేవాగ్నాశక్తిర్వ్యర్థః. ౨౬. తమితి. గురుమత్తయా అతిగౌర
 వేణ భారేణ తం ఆత్తానం పర్వతస్రామం. మన్యమానః, తేజస్వీ అత్తానో గళే గృహీతః తం
 త్యక్తుమిచ్ఛన్నసి. నాశకోద్భూత్యర్థః. ౨౭-౨౯. కృష్ణమితి. తస్యోరసి లంబమానం కృష్ణమాదాయ.
 మాత్రే ప్రతిహృత్య సమర్ప్య విస్మితాశ్చ బభూవృతి. విహాయసా గగనమార్గేణ పురుషాదేన తృణా
 వ ర్తేన. నీతం. తథాపి. మృత్యుముఖాత్ప్రేముక్తం పురస్థభ్యో ముఖం ప్రపురత్యుత్తరేణాస్వయః. ౩౦.
 గోప్య ఇతి. పరస్పరం హర్ష నిభామాహుః. అహో బతేతి. నివృత్తౌ గమితో మృగ్యుః ప్రాపితః. ౩౧.
 కోఽత్ర విస్తయః యుజ్యత విజితదితి తేష్వివ కేదిదాహుః—హంస ఇతి. నః అస్తాభిః చిహ్న

వేన విహింసితః ఖలస్సాధుస్ససత్వేన భయాద్విముచ్యతే, కిం వస్తపశ్చీర్ణమథోక్ష
జార్చనం పూర్ణేష్టదత్తం హ్యుతభూతసాహృదమ్. 3౨. యత్సంపరేతః పునరేష
బాలకో దిప్త్యా స్వబంధూన్ ప్రణయన్నపస్థితః. 3౩. దృష్ట్వాత్పాతాని బహుశో

— స్తన్యపానసమయే జృంభణవ్యాజేన మాత్రే విశ్వరూపప్రదర్శనఘట్టః. —

నందగోపో బృహద్వానే, వసుదేవవచో భూయో మానయామాస విస్త్రితః. 3౪.
ఏకదార్భకమాదాయ స్వాంకమారోప్య భామినీ, ప్రస్నుతం పాయయామాస
స్తనం స్నేహపరిప్లుతా. 3౫. పీతప్రాయస్య జననీ సుతస్య రుచిరస్త్రితమ్, సుఖం
లాలయతీ రాజన్ జృంభతో దదృశే జగత్. 3౬. ఖంరోదసీ జ్యోతిరనీకమాశా
స్సూర్యేందువహ్ని శ్వసనాంబుధీంశ్చ, ద్వీపాన్న గాంస్తద్దుహితూర్వానాని భూతాని
యాని స్థిరజంగమాని. 3౭. సా వీక్ష్య విశ్వం సహసా రాజన్ సంజాతవేషధుః,
సంమీల్య మృగశాబాక్షీ నేత్రే చాసీత్సువిస్త్రితా. 3౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

శ్రీబాదరాయణిరువాచః—గర్గః పురోహితో రాజన్ యదూనాం సుమ
హాతపాః, వ్రజం జగామ నందస్య వసుదేవప్రచోదితః. ౧. తం దృష్ట్వా పరమప్రీతః
ప్రత్యుత్థాయ కృతాంజలిః, ఆనర్చాథోక్షజధియా ప్రణిపాతపురస్సరమ్. ౨. సూప
విష్టం కృతాతిథ్యం గిరా సూన్యతయా మునిమ్, నందయిత్వాబ్రవీద్భ్రష్టాన్
పూర్ణస్య కరవామ కిమ్. 3. మహద్విచలనం నృణాం గృహిణాం దీనచేతసామ్,

కృతం పూర్తం వాపీకూపతటాకాదినిర్మాణం. ఇష్టం పంచయజ్ఞాన్నిహోత్రాది. దత్తం దానం. 3౨.
యదితి. యత్ యస్తాత్ తప ఆదేః ప్రణయన్ హర్షయన్. 3౩. 3౪. శ్లో “తృణావర్తాగమే
దృష్టగౌరవాశంకినీం ప్రసూమ్, బోధయన్ దర్శయామాస జృంభమాణో ముఖే జగత్”. శ్రీధరీ
యోఽయం శ్లోకః. ఏకదేతి. 3౫. పీలేతి. పీతమస్యాస్తీతి పీతః. తత్ప్రాయః పీత
విదితాదిశబ్దానాం పానాదిమతి వ్యుత్పన్నత్వాత్. విభక్తా భ్రాతర ఇత్యాదివత్. యద్వా—పీత
ప్రాయః స్తనో యేనేత్యుత్తరపదలోపసమాసో వా. 3౬. ఖమితి. ఖం స్వర్గాకాశం. నగాన్ గిరీన్.
తద్దుహితృః నదీః. 3౭. 3౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఆష్టమే నామకర్తాస్య బాలక్రీడాకుతూహలే, మృద్భక్షణాదియోగే చ విశ్వరూపం
నిరూప్యతే. విశ్వరూపాదిబాలస్య నిశమ్యాశంకినః పితుః, నామకృద్గర్భవాక్యేన నీబం తత్త్వమనూచ
యత్”. ౧—3. పూర్ణశ్చేత్కథం ధనినాం గృహమాగతస్తత్రాహ—మహద్విచలనమితి.
మహతాం స్వాశ్రయాదన్యత్ర విచలనం న స్వార్థం. కింతు. గృహిణాం మంగళాయ. నను తర్హి. తవిష
మహద్దర్శనార్థం కిమితి న గచ్ఛంతి? తత్రాహ—దీనచేతసాం, కృషణానాం క్షణమపి గృహం త్యక్తుమ్

నిశ్చేయసాయ భగవన్నా న్యథా కల్పతే క్వచిత్. ౪. జ్యోతిషామయనం సాక్షాద్య
త్తజ్ఞానమతీంద్రియమ్, ప్రణీతం భవతా యేన పుమాన్వేద పరాపరమ్. ౫. త్వం
హి బ్రహ్మవిదాం శ్రేష్ఠస్సంస్కారాన్ కర్తుమర్హసి, బాలయోరనయోర్న గ్రాణాం
జన్తనా బ్రాహ్మణో గురుః. ౬. గర్తాచార్య ఉవాచ:—యదూనామహమాచార్యః
ఖ్యాతశ్చ భువి సర్వతః, సుతం మయా సంస్కృతం తే మన్యతే దేవకీసుతమ్. ౭.
కంసః పాపమతిస్సఖ్యం తవ చానకదుందుభేః, దేవక్యా అష్టమో గర్భో న స్త్రీ భవి
తుమర్హతి. ౮. ఇతి సంచితయన్ శ్రుత్వా దేవకీదారికావచః, అపిహంతా గతా
శంక స్తర్హి తన్నోఽనయోమహాన్. ౯. నంద ఉవాచ:—అలక్షితోఽస్మిన్ రహసి
మామకైరపి గోప్రజే, కురు ద్విజాతిసంస్కారం స్వస్తివాచనపూర్వకమ్. ౧౦.
శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం సంప్రార్థితో విప్రస్సవ్విచీర్షితమేవ తత్, చకార నామక
రణం గూఢో రహసి బాలయోః. ౧౧. అహం వై రోహిణీపుత్రో రమయన్
సుహృదో గుణైః, ఆఖ్యాత్యతే రామ ఇతి బలాధిక్యాద్బలం విదుః. ౧౨. యదూ
నామపృథగ్భావాత్సంకర్షణముశత్యుత. ౧౩. ఆసన్ వర్ణాస్త్రయో హ్యస్య గృహ్ణా
శక్నువతామిత్యర్థః. ౪. త్వయా బాలయోర్నామకరణాది. కరణీయమితి వక్తుం. తస్య జ్ఞానాతిశయ
మాహ—జ్యోతిషామితి. యదతీంద్రియజ్ఞానసాధనం జ్యోతిషామయనం తత్ప్రతిపాదకం జ్యోతి
శ్శాస్త్రమిత్యర్థః. తత్సాక్షాదభవతా ప్రణీతం. యేన అన్యోఽసి పుమాన్. పరాపరం. పరం కారణం
పూర్వజన్మకృతం కర్త. అపరం కార్యం ఆస్మిన్ జన్మని భావి ఫలం తద్వేద. ఉక్తం చ జాతకే.
శ్లో. “యదుపచితమన్యజన్మని శుభాశుభం తస్య కర్తవ్యం ప్రాప్తిం, వ్యంజయతి శాస్త్రమేతత్త
మసి ద్రవ్యాణి దీప ఇవే”తి. ౫. వివక్షితమాహ—త్వం హీతి. బైవజ్ఞో మంత్రనచ్చ త్వం. అతో
నామకరణాదిసంస్కారాన్ కర్తుమర్హసి త్యర్థః. నన్వేతద్గురుణా కరణీయమితి చేత్తత్రాహ—న్మాణా
మితి. ౬. అత్యుత్సాహినం నందం ప్రతి గుప్తమేతత్కార్యమిత్యభిప్రాయేణ ప్రత్యాచక్షాణ ఇవాహ—
యదూనామితి. భవతు తథాపి. త్వమత్రాగత ఇతి కుతో విద్యాదితి చేదత ఆహ—ఖ్యాత
శ్చేతి. తతః కిమత. ఆహ—దేవకీసుతమితి. కంసో మన్యతే కల్పయేదిత్యర్థః. ౭. కంస ఇతి. నను
యదుకుమార ఇతి కథంచిజ్ఞానాతు తత్ర వసుదేవస్య పుత్రః దేవక్యాం జాత ఇతి కుతో జానీయాత్త
త్రాహ—పాపమతిరిత్యాది. ౮. ఇతీతి శ్లో. “కిం మయా హతయా మందే”త్యాదిదేవకీకన్యావచః
శ్రుత్వా. శ్లో. “దేవక్యా అష్టమో గర్భో న స్త్రీ భవతుమర్హతి”తి చ నిత్యం సంచితయన్ సామా
న్యేన క్వచిదస్తీతి జ్ఞాత్వా. యంపయోశ్చ సఖ్యం చింతయన్. త్వద్గుహే భవేదితి సంభాష్య.
మత్సంస్కారలింగేన వా. అగతాశంకః. అగతా. ఆశంకా యస్య సః. అపి యది. హంతా హనిష్యతి
తర్హి తదా తతో నో మహాన్ అన్యస్సాన్యదితి. ౯. అలక్షిత ఇతి. ద్విజాతిసంస్కారమాత్రం. కేవలం
స్వస్తివాచనపూర్వకం కుర్వీతి. ౧౦-౧౨. యదూనామితి. యదూనామపృథగ్భావాత్ కుతశ్చిత్
హేతోః. విప్రతిపద్యమానానాం యదూనామపృథగ్భావాత్. భావో భావనం. తస్మాత్ అన్యోస్య
శిక్షయా సర్వైకమత్యకరణాదిత్యర్థః. సమ్యక్ కర్షతి ఏకీకరోతీతి సంకర్షణమప్యశంతి మన్యంతే
వక్ష్యంతీత్యర్థః. ౧౩. గర్భసంకర్షణం తు న ప్రకాశయతి—అసన్నితి. అస్య తవ పుత్రస్య అతః

తోఽనుయుగం తయోః, శుక్లో రక్తస్తథా వీత ఇదానీం కృష్ణతాం గతః. ౧౪. ప్రా
గయం వసుదేవస్య క్వచిత్ జ్ఞాతస్తవాత్తజః, వాసుదేవ ఇతి శ్రీమానభిజ్ఞా స్సంప్రచ
క్షతే. ౧౫. బహూని సంతి నామాని రూపాణి చ సుతస్య తే, గుణకర్తానురూపాణి
తాన్యహం వేద నో జనాః, ౧౬. ఆధాస్యత్యేష వశ్చేయో గోపగోకులనందనః,
అనేన సర్వదుర్గాణి యూయమంజ స్తరిష్యథ. ౧౭. పురానేన వ్రజపతే సాధవో
దస్యపీడితాః, అరాజకే రక్ష్యమాణా జఘ్నుర్దస్యాన్ సమేధితాః. ౧౮. య
ఏతస్మిన్ మహాభాగే ప్రీతిం కుర్వంతి మానవాః, నారయో హి భవంత్యేతాన్ విష్ణు
పక్షానివాసురాః. ౧౯. తస్మాన్నందాత్తజోఽయం తు నారాయణసమో గుణైశ్చ
శ్రియా కీర్త్యానుభావేన గోపాయస్య సమాహితః. ౨౦. ఇత్యాత్తానం సమా
దిశ్య గర్జేన స్వగృహం గతే, నందః ప్రముదితో మేనే హ్యత్తానం పూర్ణమాశి

❀ బాలకీడాప్రారంభఘట్టః. ❀

షామ్. ౨౧. కాలేన వ్రజతా తాత గోకులే రామకేశవౌ, జానుభ్యాం సహ
పాణిభ్యాం రమమాణౌ విజహ్రతుః. ౨౨. తావంఘ్రియుగ్తమనుకృష్య సరీసృ
పంతౌ ఘోషప్రఘోషరుచిరం వ్రజకర్దమేషు, తన్నాదహృష్టమనసావనుసృత్య

కృష్ణ ఇత్యేకం నామ భవిష్యతి. ౧౪. ప్రాగయమితి. సామాన్యోక్త్యా. ఋషిరయం జన్మాంతర
గతం నామ కథయతీతి నందో మన్యతే స్త. అత ఏవం వాసుదేవ ఇతి సంప్రచక్షత ఇతి. ౧౫. బహూ
నీతి. గుణానురూపాణి. ఈశ్వరః సర్వజ్ఞ ఇత్యాదీని కర్తానురూపాణి గోవిందః గోవర్ధనోద్ధరణ
ఇత్యాదీని. తాని సర్వాణ్యహమపి నో వేద జనా అపి నో విదురితి. ౧౬. జాతకఫలమాహ—ఆధాస్య
తీతి. ఏషః పరమపురుషః. శ్రేయః ముక్తిం. అంజః ఝడితి. ౧౭. పురేతి. అన్యేన రక్ష్యమాణాః
సమేధితాశ్చ. దస్యాన్ జఘ్నురితి. ౧౮-౨౦. ఇతీతి. ఇతి ఆత్తానం ప్రతి. సమాదిశ్య ఆత్తానం కృష్ణం
చ. ఆశిషాం ఆశీర్భిః నందః పూర్ణం విష్ణుం మేనే అమంస్త. ౨౧. శ్లో. బాలకీడాచమత్కారైః కృష్ణో
రామేణ సంయుతః, పరమానందమాధత్త వ్రజే నందయశోదయోః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. పూర్ణ
త్వమేవ దర్శయన్నాహ—కాలేనేతి. ౨౨. తావితి. అనుకృష్య పునః పునరాకృష్య. సరీసృపంతౌ
అతిశయేన చలంతౌ. ఘోషాః కటిపాదభూషణకింకిణ్యః. లేషాం ప్రఘోషేణ రుచిరం యథా
భవతి తథా. ఘోషాణాం నాదేవ హృష్టం మనో యయోస్తౌ లోకం తతస్తతో గచ్ఛంతం జనం.
అనుసృత్య త్రిచతురాణి పదాని అనుగమ్య. ముగ్ధవత్ప్రభీతవత్ మాత్రోరంతి సమీపే ఉపేయతుః

వ్రజతా గచ్ఛతా. జానుభ్యాం సహ పాణిభ్యాం రమమాణౌ జానుద్వయేన పాణిద్వ
యేన చ. పృథివీమపప్తభ్య. చంక్రమణం కుర్వంతౌ. ౨౨. అనుకృష్య పునః ప్రసాదితజాన్వ
నుగతం యథా తథా. పశ్చాద్గతజానుసమాకృప్యేత్యర్థః. సరీసృపంతౌ అతిశయేన సంచరంతౌ.
ఘోషేతి. ఘోషాః కటిపాదబద్ధకింకిణ్యః. లేషాం ప్రఘోషేణ ప్రకృష్టశింజితేన. యద్వా
ఘోషస్య వ్రజస్య. ప్రఘోషేణ శ్లాఘనీయధ్వనినా. రుచిరం యథా తథా. వ్రజకర్దమేషు సరీసృపం

లోకం, ముగ్ధప్రభీతవదువేయతురంతిమాత్రోః. ౨౩. తన్తాతరా నిజసుతౌ ఘృణ
యాన్నువంత్యో పంకాంగరాగరుచిరావృపగూహ్యా దోర్భ్యామ్, దత్వాస్తనౌ ప్రపి
బతో స్సముఖం నిరీక్ష్య ముగ్ధస్థితాల్పదశనం యయతుః ప్రమోదమ్. ౨౪.
యర్హ్యంగనాద*ర్శనీయ కుమారలీలావంతర్వృజే తదబలాః ప్రగృహీతపుచ్చైః,
వత్సైరితస్తత ఉభావనుకృష్యమాణౌ ప్రేక్షంతః ఉజ్జితగృహ జహృషుర్హసంత్యః.
౨౫. శృంగ్యగ్నిదంప్త్యహిజలద్విజకంటకేభ్యః క్రీడాపరావతిచరా స్వసుతౌ నిషే
ద్ధుమ్, గృహ్యాణి కర్తుమపి యత్ర చ తజ్జనన్యా శేకాత ఆపతురలం మనసోఽనవ
స్థామ్. ౨౬ కాలేనాలేన రాజర్షేరామః కృష్ణశ్చ గోవ్రజే, ఆకృష్టజానుభిః పద్భిర్వి
చంక్రమతురంజనా. ౨౭. తతస్స భగవాన్ కృష్ణో వయన్వైర్వృజబాలకైః, సహ

ఉపజగ్తుః. ౨౩. తదితి. తదా చ తన్తాతరా. నిజసుతౌ దోర్భ్యాముపగూహ్యా. ప్రమోదం.
యయతుః కథంభూతే. ఘృణయా కృపయాన్నువంత్యో తురత్పయఃపూర్ణ పయోధరే సత్యో. పంకేనాంగ
రాగేణ చ. రుచిరా. కథంభూతం ముఖం నిరీక్ష్య ముగ్ధం మందస్థితం యస్మిన్ అల్పదశనాశ్చ
యస్మిన్ తచ్చ తచ్చ. ౨౪. యర్హీతి. యర్హి, అంగనానాం దర్శనీయా కుమారలీలా యయోః. తథా
భూతౌ జాతౌ. తదాంతర్వృజే వ్రజస్య మధ్యే. తదబలాః వ్రజాంగనాః. ప్రేక్షంత్యః ప్రేక్షమాణాః
విస్తృతగృహకృత్యాః హసంత్యో జహృషుః హృష్టాః బభూవుః. కథంభూతౌ. తాభ్యాం ప్రగృహీ
తాని పుచ్చాని యేషాం తైః వత్సైః. ఇతస్తతోఽనుకృష్యమాణౌ. ౨౫. శృంగీతి. అతిచరా తౌ. శృం
గ్యాదిభ్యో నిషేద్ధుః. గృహ్యాణి కర్తాణి చ కర్తుం యత్ర యదా తజ్జనన్యా న శేకాతే తదా.
మనసః అనవస్థామాపతురితి. శ్లో. “గృహిణాం గృహసౌఖ్యస్య పరాతుష్టిః ప్రదర్శితా, కృష్ణచాపల
చౌర్యాణి నహైవాఖిలసద్దను. ప్రజల్పంత్యస్సమాగత్య గోప్యో గోవై్య ముదం దమః.” శ్రీధరీ

తావితి తేన నాదేన. హృష్టమనసౌ. లోకం ఇతస్తతః పర్యటంతం జనం. అనుసృత్య త్రిచతురాణి
పదాన్యనుగత్య. ముగ్ధప్రభీతవత్ ముగ్ధవత్ ప్రభీతవచ్చ మాత్రోరంతి యశోదారోహిణ్యోరంతికం.
ఉపేయతుః ఉపజగ్తుః. ౨౩. స్నువంత్యో పయస్సావిపయోధరే సత్యో. పంకవీవాంగరాగః
తేన రుచిరా. యద్వా. పంకేన హరిద్రాదికృతాంగరాగేణ చ. రుచిరావితి. ముగ్ధం సుందరం స్థితం
యస్మిన్. తచ్చ. తదల్పరదనమల్పీద్ధతదంతం. ౨౪. యర్హి యదా. అంగనానాం దర్శనీయాః
కుమారలీలా బాలచేష్టా యయోస్తౌ. జాతావితి శేషః. తత్. తదా. అంతర్వృజే వ్రజమధ్యే. ప్రగృ
హీతపుచ్చైః తాభ్యామేవాలంబితపుచ్చైః వాలైః వత్సైరితస్తతోఽనుకృష్యమాణౌ ప్రేక్షంత్యః ప్రేక్ష
మాణాః ఉత్సృతగృహాః విస్తృతగృహవ్యాపారాః. ఉజ్జితగృహ ఇత్యపి పాఠః, జహృషుః హృష్టా
అభవన్. జగృహురితి పాఠే తౌ గృహీతవత్య ఇత్యర్థః. ౨౫. క్రీడాపరా క్రీడాసక్తౌ. అతపివతి
చరా సర్వతశ్చరంతౌ. అతిబలావిత్యపి పాఠః. శృంగిణః. శృంగప్రహరణజంతవః. దంప్రీణః దంష్ట్రా
ప్రహరణజంతవః. అసిః ఖడ్గః. అహిరితి పాఠే సర్పః ద్విజా మయూరాద్యాః కంటకాస్తరూణాం
తీక్ష్ణవయవాః. యే తేభ్యః నిషేద్ధుం నివారయితుం గృహ్యశబ్దేన గృహ్యాచితకార్యాణ్యుచ్యంతే. న
శేకాతే శక్తే న స్యాతాం అతః మనసోఽనవస్థామాకులతామాపతురిత్యర్థః. ౨౬. కాలేనేతి. ఆకృష్ట

† అత్ర శ్రీధరీయవ్యాఖ్యానానురోధేన-విస్తృతేతి పాఠః. ద్వితీయవ్యాఖ్యానానురోధేన తు
ఉత్సృతేతి పాఠః.

రామో వ్రజస్త్రీణాం చిక్రీడే జనయన్ ముదమ్ ౨౮. కృష్ణస్య గోప్యో రుచిరం
వీక్ష్య కౌమారచాపలమ్, శృణ్వంత్యాః కిల తన్మాతురితి హోచుస్సమాగతాః.
౨౯. వత్సాన్ ముంచన్ క్వచిదసమయే శ్రోశసంజాతహాసస్తేయం స్వాద్వత్త్యథ
దధిపయః కల్పితైః స్తేయయోగైః, మర్కాన్ భోక్త్యన్ విభజతి స చేన్నాత్తి
భాండం భినత్తి ద్రవ్యాలాభేన గృహకుపితో యాత్యుపశ్రోశ్య తోకాన్. ౩౦.
హస్తాగ్రహ్యై రచయతి విధిం పీఠకోలూఖలాద్యైశ్చిద్రం హ్యంతర్నిహితవయు

యోఽయం శ్లోకః. ౨౬—౨౯. అసమయే అదోహకాలే. శ్రోశే సంజాతహాసః. స్తేయం చౌ
ర్యార్జితం తత్రాపి. స్వాదు. నేతరత్. దధి చ, పయశ్చ. దధిపయః. అత్తి. కించ భోక్త్యన్ భోక్త్య
మాణః స్వయం భుంజాన ఇత్యర్థః. మర్కాన్ మర్కటాన్ ప్రతి. విభజ్య దదాతి. తేషాం మధ్యే
తృప్తత్వేన కోఽపి నాత్తి చేత్తర్హి. భాండం భినత్తి క్వచిత్. ద్రవ్యస్యాలాభే సతి కృష్ణః. గృహాయ
ధత్యామితి కుపితో యాతి. యద్వా సగృహః గృహిణః. తేభ్యః కుపితః. తేషాం తోకాన్
బాలాన్. పర్యంకాదిషు సుప్తాన్. ప్రహరనోదనాదిభిః ఉపశ్రోశ్య ప్రదుదితాన్ కృత్వా
యాతీతి. ౩౦. కల్పితైః స్తేయయోగైరిత్యుక్తం తత్ప్రపంచయతి—ద్వాభ్యాం హస్తేతి. తుంగశిక్యస్థ
భాండేషు అంతర్నిహితేన దధ్యాదౌ వయునం జ్ఞానం. యస్య సః చిద్రం రచయతి. తద్వత్. చద్ర

జానుభిః పద్భిః విచంక్రమతుః. కదాచిజ్ఞానుక్రమణం. కదాచిత్పద్భ్యాం గమనం చేతి. మిశ్రం చక్ర
తురిత్యర్థః. ౨౭—౨౯. అసమయే అదోహకాలే శ్రోశసంజాతహాసః శ్రోశేన జనానామాశ్రోశేన
సంజాతహాసః స్తేయకం చౌర్యార్జితం. తత్రాపి స్వాదు నేతరత్ తస్య ధూర్తస్య చౌర్యార్జితమేవ స్వాదు
భవతీతి భావః. దధి చ పయశ్చ దధిపయః అత్తి భుక్త్యై కల్పితైః సంపాదితైః. స్తేయయోగైః
చౌర్యోపాయైః భోక్త్యన్ భోక్త్యమాణః. స్వయం భుంజాన ఇత్యర్థః. మర్కాన్ విభజతి మర్క
టాదీన్ ప్రతి. విభజ్య దదాతీత్యర్థః. స చేన్నాత్తి తేషు తృప్తః కోఽపి నాత్తి చేచిత్త్యర్థః. మర్కం
భోక్త్యన్ విభజతి స చేన్నాస్తీతి పాఠః మర్కం నవనీతం. శ్లోః “మర్కం తు దధిసారస్సాస్యన్నవ
నీతం ప్రచక్షత” ఇత్యభిధానాత్. విభజతి సఖ్యభ్య ఇతి శేషః. యద్వా మర్కం మర్కటం ప్రతి
విభజతి స్వోపభోజ్యాదధికం మర్కటాదిభ్యో దదాతీత్యర్థః. స చేన్నాస్తి నః. మర్కాదిభ్యో దధి
సారః స్వోపయోగాన్నాస్తి చేత్. కేవలం భాండం భినత్తి. కృత్స్నం చ స్వయమేవ భక్షయి
త్వేతి భావః. యద్వా. మర్కో మర్కటో నాస్తి చేత్. భుక్తావశిష్టగవ్యసహితం భాండం భినత్తి
త్యర్థః. ద్రవ్యాలాభే దధిక్షీరాదేః కృష్ణభయాత్ ప్రచ్ఛన్నం నిహితతయా క్వచిత్తదలాభే సతి.
స్వగృహకుపితః. అస్తద్గృహకుపిత ఇతి గోపీనాం స్వస్వగృహోద్దేశేనోక్తిః. సగృహకుపిత ఇతి పాఠే.
సకృష్ణః యత్ర ద్రవ్యాలాభః. తద్గృహాయ ధత్యామిత్యేవం కుపితస్సన్నిత్యర్థః. యద్వా. స్వగృహః
గృహస్థాః. తేభ్యః కుపిత ఇతి వా-తోకాన్ బాలానుపశ్రోశ్య ప్రహరనోదనాదిభిః ప్రదుదితాన్
కృత్వేత్యర్థః. ౩౦. కల్పితైః స్తేయయోగైరిత్యుక్తమేవ ప్రపంచయతి—హస్తేతి. అంతర్నిహితవ
యునే శిక్యభాండే దృషద్భిరితి పాఠః. యర్హి యస్మిన్ కాలే గోప్యో గృహకృత్యేషు. సువ్యగ్ర
చిత్తాః వ్యాసక్తచిత్తాః తదా సః కృష్ణః పీఠకోలూఖలాద్యైర్విధిం తత్తదున్నతవస్తుసాధనం కుర్వన్.
సర్వథా చ హస్తాగ్రహ్యై అంతర్నిహితం వయునం నవనీతాదిభోగ్యద్రవ్యం. యస్మిన్ తస్మిన్

నశ్చిక్యభాండేషు తద్విత్, ధ్వాంతాగారే ధృతమణిగణం స్వాంగమర్థప్రదీపం కాలే
గోప్యో యర్హి గృహకృత్యేషు సువ్యగ్రచిత్తాః. 30. ఏవం ధార్మ్యాన్యశతి
కురుతే మేహనాదీని వాస్తా స్తేయోపాయైర్విరచితకృతీసుప్రతీకో యథాస్తే, ఇత్థం
స్త్రీభిస్సభయనయనశ్రీముఖాలోకినీభిర్వ్యాఖ్యాతార్థా ప్రహసితముఖి న హ్యుపా
లబ్ధుమైచ్ఛత్. 31. గోప్యః కదాచన పృథక్పృథగూహ్య కృష్ణమేత్యైకదైవ గది

రచనాదివిత్ ధ్వాంతయుక్తే గృహే. స్వాంగమేవార్థప్రదీపం విరచయతి విశేషతో ధృతమణిగణం
యర్హి కాలే యస్మిన్ సమయే. అత్ర ఛందోభంగ ఆర్హః. 30. ఏవమితి. రేరే చోర. ఇత్యా
ద్యుక్తః శ్రీకృష్ణః. త్వమేవ చోరః. అహం గృహస్వామిత్యాదీని ధార్మ్యాని ప్రగల్భవచాంసి. ఉశతి
జల్పతి భోకమనీయే యశోదే. యద్వా ఉశతి వాస్తా స్వర్చితే గృహే. మేహనాదీని పురీషోత్సర్గా
దీని. కురుతే ఏవం స్తేయోపాయైః. విరచితా. కృతిః కర్త. యేన సః త్వత్సమీపే సుప్రతీకః సాధు
రివాస్తే. యద్వా సుప్రతీకః దిగ్దజవదధృష్య ఆస్త ఇత్యర్థః. సభయే నయనే యస్మిన్ తచ్చ తత్
శ్రీయుక్తం ముఖం చ. తదాలోకినీభిః వ్యాఖ్యాతార్థప్రఖ్యాపితకర్తృఫలకా. ఉపాలబ్ధం నిర్భర్తనా

శిక్యభాండే పాశరచితయంత్రవిశేషస్థితభాండే. దృషద్భిః శిలోత్తేషజైరిత్యర్థః. చిద్రం రచయతి.
తథా ధ్వాంతాగారే అంధకారావృతగృహే. ధృతమణిగణం దివ్యమణిభూషితం. అతఏవార్థప్రదీపం
తత్తదర్థప్రకాశకం. స్వాంగం రచయతి సన్నిధాపయతి. అథవా. ధృతమణిగణం స్వాంగమర్థ
ప్రదీపం. వస్తుప్రకాశకదీపం కుర్వత్. వాస్తాగ్రహే వస్తుని పీతకోలూఖలాద్యైః. విధిం రచ
యతి తత్సాధనం కరోతీత్యర్థః. ఏవమప్యసాధ్యే శిక్యభాండే. చిద్రం రచయతీతి. చిద్రం హ్యంత
ర్నిహితవయునః శిక్యభాండేషు తద్వదితి పాఠాంతరం. తత్ర శిక్యభాండేషు సాధనాంతరైర్దుర్గహిష్యే
ష్విత్యర్థః. అంతర్నిహితే తదంతర్గతదధ్యాదిద్రవ్యే. వయునం జ్ఞానం యస్య సః. తన్నిశ్చయవాని
త్యర్థః. చిద్రం రచయతి. ఏవమేవాన్యదపి ధౌర్త్యం కరోతీత్యాహ—తద్వదితి. అన్యత్సమానం.
తద్విదితి పాఠే. ధ్వాంతాగారే స్వాంగమర్థప్రదీపం కుర్వత్. తత్. వస్తు వేత్తీతి తద్విత్.
సన్నిత్యర్థః. 30. ఏవం చిద్రాదిధూర్తస్య కృత్యవదేవ ధార్మ్యాని రేరే చోర ఇత్యుక్తస్త్వమేవ
చోరః అహం గృహస్వామిత్యాదీని ప్రగల్భవచనాని. ఉశతి జల్పతి. వాస్తా తత్తద్గృహ
దేవతార్చనస్థానాదా. మేహనాదీని పురీషోత్సర్గాదీని. కురుతే. ఇత్థం స్తేయోపాయైర్విరచితకృతిః
ఉపాయైః కల్పితస్తేయవ్యాపారోఽపీత్యర్థః. శోభనాశ్చార్యానుచితాః ప్రతీకా అవయవా యస్యసః
సుప్రతీక ఇవాస్తే. త్వత్సమీపే సాధురివ వర్తత ఇత్యర్థః. యద్వా. సుప్రతీకశ్చ దిగ్దజవదధృష్య
ఆస్త ఇతి. సభయనయనం చకిలేక్షణం. శ్రీకృష్ణస్య శ్రీయుక్తం ముఖమాలోకయంతీతి తదా
లోకినీభిః స్త్రీభిర్గోపీభిరిత్థం వ్యాఖ్యాతార్థనిర్ణోపితచార్యాదివ్యాపారా ఉపాలబ్ధం నిర్భర్తనాదికం
కర్తుమిత్యర్థః. వైచ్ఛత్. 31. అథైకదానేకరూపపరిగ్రహేణానేకగోపీగృహప్రవిష్టస్య భగవతో
ఽదుభతకృత్యమాహ—గోప్య ఇతి. కృష్ణం ఏకదైవ నవనీతాద్యపహరణార్థం స్వస్వగృహా ప్రవిష్ట
మిత్యర్థః. పృథక్పృథగూహ్య యద్యద్గృహం యో యః ప్రవిష్టః తం తం కృష్ణం సా సా ధృత్వే
త్యర్థః. తదాగః కృష్ణస్యాపరాధం గదితుం యశోదాయై విజ్ఞాపయితుమేకదైవ ప్రసృతాః ప్రవృత్తా

మృద్భక్షణాత్తర్జయంతీం మాతరంప్రతి ఆస్యదర్శనాద్విశ్వరూపదర్శనఘట్టః.

తేం ప్రసృతా స్తదాగః, దృష్ట్యాతదంత్యథ తమేవ నిజానదృష్ట్యా సర్వాశ్చ తానివ
వృతుః స్వగృహాన్ సలజ్జాః. ౩౩. ఏకదా క్రీడమానాస్తే రామాద్యా గోపదార
కాః, కృష్ణో మృదం భక్షితవానితి మాత్రే న్యవేదయన్. ౩౪. సా గృహీత్వా కరే
పుత్రముపాలభ్య హితైషిణీ, యశోదా భయసంభ్రాంతప్రేక్షణాక్షమభాషత. ౩౫.
యశోదోవాచః—కస్తాన్తదమదాంతాత్త్వా భవాన్ భక్షితవాన్ రహా,
వదంతి తావకా హ్యేతే కుమారాస్తేగ్రజోఽప్యయమ్. ౩౬. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—
నాహం భక్షితవానంబ సర్వే మిథ్యాభిశంసినః, యది సత్యం గిరస్తర్హి సమక్షం
పశ్య మే ముఖమ్. ౩౭. యద్యేవం తర్హి వ్యాదేహీత్యుక్తస్స భగవాన్ హరిః,
వ్యాదత్తాఽవ్యాహితైశ్వర్యః క్రీడామనుజబాలకః. ౩౮. సా తత్ర దదృశే విశ్వం
జగత్సాస్ను చ ఖం దిశః, సాద్రిద్వీపాబ్ధిభూగోళం సవాయ్వగ్నీందుతారకమ్. ౩౯.
జ్యోతిశ్చక్రం జ్వలత్తేజోవివరాణి రసాతలమ్, వైకారికాణీంద్రియాణి మనోమా

దికం కర్తుం ఆక్షేప్తుమితి యావత్ నైచ్ఛత్. ౩౧. ౩౩. కదాచిదపరాధాంతరే ఉపాలభత. తదా
మాతుః మహదాశ్చర్యమభూదితి కథయన్నాహ—ఏకదేతి. ౩౪. నేతి. ఉపాలభ్య నిర్భర్తన్య
భయేన సంభ్రాంతే ప్రేక్షణే చపలనిరీక్షణే అక్షిణీ యస్య తం. ౩౫. కస్తాదితి. అదాంతాత్త్వా చపల
గాత్ర యద్వా-ఉద్ధతస్వభావ. రహా ఏకాంతే అగ్రజోఽపి బలరామోఽపి. వదతీత్యర్థః. ౩౬.
నేతి. నాహం భక్షితవానితి. సర్వే మిథ్యాభివాదినః. న హి బాహ్యం కించిత్తయా భక్షితం. మత్కు
క్షావాదావేవ సర్వమస్తీతి భావః. సమక్షం ప్రత్యక్షం. ౩౭. యదితి. వ్యాదేహీ ముఖం ప్రసారయేతి
వ్యాదత్త ప్రసారితవాన్. స్వకుక్షిస్థనానాసృష్టివైచిత్ర్యం మాత్రే దర్శనాయ ప్రవృత్త ఇతి సూచ
యన్నాహ—అవ్యాహితేతి. ౩౮. నేతి. తత్ర తస్మిన్ ముఖే. విశ్వం దదృశే దదర్శ తత్ప్రపంచ
యతి.—జగత్ జంగమం. స్థాస్ను స్థావరం. ఖం అంతరిక్షలోకం. సాద్రిద్వీపాబ్ధిభూగోళం పర్వత
ద్వీపసముద్రసహితం భూలోకం వాయుః పవనః అగ్నిరైవద్యుతః. ఇందుశ్చ తారకాశ్చ తత్సహితం.
౩౯. జ్యోతిశ్చక్రమితి. జ్యోతిశ్చక్రం స్వర్లోకం. వైకారికాణి దేవాః. మన ఇతి. వైకారికశబ్దేన

సృత్యః తదంతి యశోదాయాస్సమీపే తమేవ స్వస్వగృహీతం కృష్ణమేవ దృష్ట్వా. ప్రాగివ స్థిత
మిత్యర్థః. అథ నిజాన్ స్వధృతాన్ కృష్ణానదృష్ట్వా సలజ్జాః ప్రయాసవైఫల్యాదితి భావః. స్వగృహాన్
ప్రతి నివృతుః న్యవర్తంత. ౩౩. ఉపాలభ్య నిర్భర్తన్య భయేన సంభ్రాంతప్రేక్షణే చపలాలోకనే
అక్షిణీ యస్య తం. ౩౫. నాహం భక్షితవానితి పూర్వమేవ మత్కుక్షిస్థపృథివీవ్యతిరేకేణ. అద్య
న కించిద్భక్షితమితి భావః. ౩౭. వ్యాదేహీ ఆస్యం వివృతం కురు. వ్యాదత్త వివృతం కృతవాన్
ఆస్యే లోకప్రకాశనసామర్థ్యం సూచయన్నాహ.—అవ్యాహితేతి. ౩౮. తత్రాస్యే. విశ్వమశేషం.
దదృశే స్థాస్ను స్థావరం చకారోఽనుక్తజంగమసముచ్చయార్థః యద్వా—జగచ్ఛబ్దో జంగమార్థకః
తాదృశం విశ్వం దదృశ ఇతి. భమంతరిక్షలోకం సాద్రిద్వీపాబ్ధితి భూగోళవిశేషణం. వాయ్వగ్నీందు
తారకాసహితం, ౩౯. జ్యోతిశ్చక్రం నభ ఆకాశం. స్వర్ణయత్ స్వర్ణాకాశం వికార ఇంద్రియా

త్రాగుణాస్త్రయః. ౪౦. ఏతద్విచిత్రం సహ జీవకాలస్వభావకర్తాశయలింగభేదమ్,
సూనోస్తనా వీక్ష్య విదారితాన్యే వ్రజం సహత్తానమవాప శంకామ్. ౪౧. కిం
స్వప్న ఏతదుత దేవమాయా కిం వా మదీయో బత బుద్ధిమోహాః, అథో అముష్యైవ
మమార్భకస్య యః కశ్చనాత్పత్తిక ఆత్మయోగః. ౪౨. అథో యథా వన్న వితర్క
గోచరం చేతో మనః కర్తవచోభిరంజసా, యదాశ్రయం యేన యతః ప్రతీయతే

గృహీతమపి. దేవవైలక్షణ్యాత్పునరుక్తం ఇంద్రియాణి చ తైజసాని. మాత్రాః తామసాః శబ్దాదయః.
౪౦. ఏతదితి. ఏవమేతద్విచిత్రం విశ్వం. సహ ఏకదైవ వీక్ష్య. తత్ర తామాహ—జీవశ్చ గుణక్షో
భకః. కాలశ్చ పరిణామహేతుః. స్వభావశ్చ జన్మహేతుః కర్త చ తత్సంస్కారః ఆశయశ్చ ఏతైః
లింగానాం చరాచరశరీరాణాం. భేదో యస్మిన్ తత్. తనా. తత్ర వ్రజం చ. సహత్తానం స్వస
హితం. క్వచిద్వీక్ష్య. సూనోః అల్పే విదారితే అన్యే శంకామవాప. ౪౧. తామాహ—కిం స్వప్న
ఇతి. పరితో విలోక్యాహ—నాయం స్వప్నః. తర్హి కిం దేవస్య హరేః. మాయా. తథా చేదన్యే
కిం న వశ్యంతి. తర్హి. కిం వా మదీయ ఏవ కశ్చిద్బుద్ధిమోహాః. విపర్యాసః దర్పణే ముఖవత్. ఏవం
తర్హి. అయం కృష్ణోఽపి కథమంతః ప్రతీయతే. అంతర్బహిశ్చైకరూపేణ చ. కథం జగత్ప్రతీయతే
తథా సతి. బింబప్రతిబింబయోరివ పరస్పరం వైపరీత్యేన ప్రతీతిః స్యాదిత్యాశంక్యాన్యథా వితర్క
యతి.—అథో ఇతి. అథో అథవా మమాముష్యార్భకస్యాపి సతః యః కశ్చనాచింత ఇతి ఆత్మయోగః
స్వీయమైశ్వర్యం. ఔత్పత్తికః స్వాభావికః. ౪౨. చరమం పక్షమాశ్రిత్య అయమిశ్వర ఇతి నిశ్చి
త్యాహ—అథో ఇతి. చేతః చిత్తం. తదాదిభిః న వితర్కగోచరం జగత్. యదాశ్రయం యదధిష్ఠా
నం. యేన కరణేన అధిష్ఠాత్రా యతో బుద్ధివృత్త్యభివ్యక్తాత్ నన్విదమవితర్క్యం భవతు తత్పదం

దృహంకారః. తజ్జన్యానీంద్రియాణి దత్తైవాత్రోచ్యంతే. మనసః పృథక్కథనాత్. ౪౦. మాత్రాః
పంచతన్మాత్రాః గుణాః సత్వాదయః జీవాః జీవాత్తానః సర్వోత్పత్తిమన్నిమిత్తం గుణక్షోభకశ్చ.
కాలః పరిణామహేతుః స్వభావశ్చ జన్మహేతుః. కర్త చ. ఆశయో వాసనా చ. తైర్లింగానాం శరీ
రాణాం భేదో యస్మిన్ తత్. అతఏవ. విచిత్రమేతద్విశ్వం సహ ఏకదైవ. యద్వా. సహ జీవే
త్యాద్యఖండం పదం జీవాదిభిర్వో లింగభేదః తత్సహితమేతద్వీక్ష్యేతి. సహత్తానం ద్రష్టృణా
న్యేన సహితం వ్రజం చ. సూనోస్తనా తత్రాపి. విదారితం యదాస్యం. తస్మిన్ శంకాం వితర్కమ
వాప. ౪౧. తదాహ—కిమితి. ఏతత్ శిశోరల్పవదనే విశ్వదర్శనం. కిం స్వప్న ఇతి. జాగరావస్థా
యామయం న సంభవేదితి విమృశ్యాహ.—ఉలేతి. అథవేత్యర్థః. మాయికం చేత్కథమస్య దర్శ
నీయం నేత్యాశంక్యాహ—కిం వేతి బుద్ధిమోహాః భ్రాంతిః తథా చేత్పునః పునర్విమర్శేఽపి కథం
యథావత్ప్రతీతిరిత్యాశంక్యాహ—అథోఇతి. అథో అథవా. అముష్య మమార్భకస్య. యః కశ్చన.
అనిర్వాచ్య ఇత్యర్థః. ఔత్పత్తిసిద్ధః. స్వాభావిక ఇతి యావత్. ఆత్మయోగః స్వగతాణిమాద్యై
శ్వర్యయోగః. ౪౨. అథ తస్మిన్ తాదాత్మికతత్త్వబుద్ధ్యాహ—అథో ఇతి. చేతశ్చబ్దో బుద్ధిపరః.
మనః కర్త మనోవ్యాపారః. చేత ఆదిభిః యథావత్. యథా తథేత్యర్థః. న వితర్కగోచరం.
అథో జగత్. యదాశ్రయం యదాధేయం. యతః యస్తాత్. పంచమ్యంతపదసామర్థ్యాదుత్పద్యత
ఇతి లభ్యతే, యేన సర్వం తిష్ఠతీత్యపి లభ్యతే. ప్రతీయతే ప్రతీనం భవతి. యత్రేత్యధ్యాహరః.

సుదుర్విభావ్యం ప్రణతాస్తి తత్పదమ్. ౪౩. అహం మమాసౌ పతిరేష మే సుతో
ప్రజేశ్వరస్యాఖిలవిత్తపా సతీ, గోప్యశ్చ గోపాస్సహ గోధనాశ్చ యన్తాయేత్థం కుమ
తిస్సమే గతిః ౪౪. ఇత్థం విదితతత్త్వాయాం గోపికాయాం స ఈశ్వరః, వైష్ణవీం
వ్యతనోన్తాయాప్రజాస్నేహమయాం విభుః. ౪౫. సద్యో నష్టమతిగ్లోపీ సారోప్యారో
హమాత్మజం, ప్రవృద్ధస్నేహకలిలహృదయాసీత్పురా యథా. ౪౬. త్రయ్యా చోప
నిషద్భిశ్చ సాంఖ్యయోగైశ్చ సాత్త్వతైః, ఉపగీయమానమాహాత్మ్యం హరిం సామ
న్యతాత్మజమ్. ౪౭. రాజోవాచః—నందః కిమకరోద్భ్రష్టా శ్రేయ ఏవం
మహోదయం, యశోదా చ మహాభాగా పపా యస్యాస్త్సనం హరిః. ౪౮. పితరా

కీదృక్. అత ఆహ—సుదుర్విభావ్యమితి. ఇదమత్యంతమచింత్యమిత్యర్థః. ౪౩. ఏవం ప్రపంచప్రతీత్యా
ఉన్నీతం తత్త్వం. పునర్జీవసంసృతిహేతుమాయాశ్రయత్వేనోన్నయంతీత్యాహ—అహమితి. యశో
దానామాహం అసౌ మమ పతిః. అముష్య ప్రజేశ్వరస్య అఖిలా విత్తపా అఖిలవిత్తాధిష్ఠాత్రీ. అహం
సతీ జాయా. ఏష కృష్ణో మే సుతః గోప్యాదయశ్చ మదీయాః ఇతీత్థం కుమతిః, యన్తాయ
యా స ఏష మే శరణమితి. ౪౪. ఇత్థమితి. వైష్ణవీం స్వీయాం. ౪౫. సద్య ఇతి. ప్రవృద్ధేన స్నేహేన.
కలిలం వ్యాప్తం హృదయం యస్యాస్సా. పురేవాసీత్. ౪౬. మాయాబలాద్రేకమాహ—త్రయ్యేతి.
త్రయ్యా ఇంద్రాదిరూపేణ ఉపనిషద్భిర్బ్రహ్మేతి. సాంఖ్యైః పురుష ఇతి. యోగైః పర
మాత్మేతి. సాత్త్వతైః భగవానితి. ఉపగీయమానం మాహాత్మ్యం యస్య తం. ౪౭. అతివిస్తయేన
పృచ్ఛతి—నంద ఇతి. మహోదయం మహా ఉదయ ఉద్భవో ఋస్త్వి తత్. ౪౮. పితరావితి.
యయోః ప్రసన్నోఽవతీర్ణః తౌ పితరావపి. యం నాన్వవిందేతాం స ప్రాప్నువతాం. కృష్ణస్యోదారం

ప్రతీయత ఇతి పాఠే యతః ప్రతీయతే. వ్యజ్యతే ఉత్పద్యత ఇత్యర్థః. సుదుర్విభావ్యమప్రతర్క్యం
తత్. పద్యత ఇతి పదం. దివ్యాత్మస్వరూపం ప్రణతాస్తితి. ౪౩. యత్సంకల్పేన మమైతావతీ సంసార
భ్రాంతిః. స ఏవ మే గతిరిత్యాహ—అహమితి. మమాసౌ నందః పతిః ఏష మే సుతః. స
గోపాః. సహగోధనాశ్చ గోప్యః. మే మదీయా ఇత్యర్థః. సతీ అహం ప్రజేశ్వరస్య నందస్య. అఖిల
విత్తపాసమస్తదవ్యగో స్త్రీ అస్తీత్యర్థః. యన్తాయయా యత్సంకల్పేన. ఇత్థం కుమతిరితి. భవా
మితి శేషః. స మే గతిః. అస్తీత్యర్థః. ౪౪. ప్రజాస్నేహమయాం పుత్రస్నేహమయాం వైష్ణవీం
స్వీయామిత్యర్థః. ౪౫. ప్రవృద్ధస్నేహేన. కలిలం వ్యాప్తం హృదయం యస్యాస్సా నష్టా మతిః
తత్త్వాస్త్సరణం యస్యాస్సా. ఆరోహమంకమారోప్య. యథా పురా పూర్వవదేవ, ఆస. ౪౬. తన్తా
యావైభవం ప్రకటయితుమాహ—త్రయ్యేతి. త్రయ్యా అపూర్వభావరూపయా. తత్తత్కర్తారాధ్య
త్వేన. ఉపనిషద్భిర్బ్రహ్మభాగైః. సర్వకారణత్వాదిచా సాంఖ్యైః పురుషత్వేన. యోగైః సర్వో
పాస్యత్వేన. సాత్త్వతైః పరమైకాంతిభిః ప్రాప్యప్రాపకతయా చ. ఉపగీయమానం మాహాత్మ్యం.
యస్య తం. హరిమాత్మజం. మన్యతేత్యహో తన్తాయామాహాత్మ్యమితి భావః. ౪౭. యశోదానంద
యోస్తాదృశభాగ్యాతిశయం శ్రుత్వా. అత్యాశ్చర్యేణ పృచ్ఛతి—నంద ఇతి. మహా శ్లాఘ్యః ఉదయో
యస్య తత్. ౪౮. కృష్ణః ప్రసన్నో యయోరవతీర్ణః. తౌ ఇతరా దేవకీవసుదేవౌ చ. నాన్వవిం
దేతాం నాలభేతాం. ఉదారం కృష్ణచేష్టితమితి పాఠః. ఉదారం సకలఫలప్రదాతృకృష్ణస్య అర్థ
కస్య చేష్టితం. బాలచేష్టితం కృష్ణరామార్భకే హితమితి పాఠే. కృష్ణరామావేవార్భకౌ. తయోః

నాన్వవిందేతాం కృష్ణో దారార్భకే హితం, గాయంత్యద్యాపి కవయో యల్లోకశమ
లాపహమ్. ౪౯. శ్రీశుక ఉవాచ:—ద్రోణో వసూనాం ప్రవరో ధరయా సహ
భార్యయా, కరిష్యమాణ ఆదేశాన్ బ్రహ్మణ స్తమువాచ హ. ౫౦. జాతయోర్నా
మహాదేవే భువి విశ్వేశ్వరే హరా, భక్తిస్సాన్యత్పరమా లోకే యయాజ్ఞో దుర్గతిం
తరేత్. ౫౧. అస్త్విత్యుక్తస్స ఏవేహ ప్రజేద్రోణోమహాయశాః, జ్ఞజ్ఞే నంద ఇతి
ఖ్యాతో యశోదా సాదరాభవత్. ౫౨ తతో భక్తిర్భగవతి పుత్రభూతే జనార్దనే,
దంపతోర్నితరామాసీద్గోపగోపీషు భారత. ౫౩. కృష్ణో బ్రహ్మణ ఆదేశం సత్యం
కర్తుం ప్రజే విభుః, సహ రామో వసంశ్చక్రే తేషాం ప్రీతిం స్వలీలయా. ౫౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

బాదరాయణిరువాచ:—ఏకదా గృహదాసీషు యశోదా నందగేహినీ,
కర్తాంతరనియుక్తాసు నిర్తమంథ స్వయం దధి. ౧. యాని యాసీహ గీతాని తద్బాల
చరితాని చ, దధినిర్తంథనే కాలే స్తరంతీ తాన్యగాయత. ౨. ఔమం వాసః
పృథు కటితతే బిభ్రతీ సూత్రనద్ధం పుత్రస్నేహస్నుతకుచయుగం జాతకంపం చ
సుభూః, రజ్జ్వకర్షశ్రమభుజచలత్కంకణౌ కుండలే చ స్విన్నం వక్త్రం కబరవిగళ

మహత్ అర్భకే హితం బాలలీలాం. యచ్చ కవయో గాయంతి. తత్. యోగినో విందంతి. స కిం
శ్రేయః అకరోదితి. ౪౯. ద్రోణ ఇతి. బ్రహ్మణ ఆదేశాన్ గోపాలనాదిలక్షణాన్. ౫౦. ౫౧. అస్త్వితి.
స ఏవేహ ద్రోణో జ్ఞజ్ఞే స చ నంద ఇతి ఖ్యాతః. సాదరా యశోదా భవత్. ౫౨. తత ఇతి. గోప
గోపీనామపి వస్త్రస్వభావాదస్త్యేవ భక్తిః. తయోః పునర్నితరామితి. ౫౩. కృష్ణ ఇతి. స్వలీలయా
పుత్రభావానుకారిణ్యా. ౫౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సవమే పయ ఉత్పిక్తే గత్వా గోప్యథ తత్కృతం, విలోక్య భాండభంగాది కృష్ణం
దామ్నా బబంధ తం. తత్తూదరాశ్రితం విశ్వం దృష్ట్వా విస్మితచేతసః, బంధనద్వ్యంగుళాపూర్త్యా
పూర్ణతా సోఽన్వదర్శయత్.” ఏకదేతి. స్వయం దధి నిర్తమంథ. ౧. యాసీతి. తదా చాగాయ తేతి
చకారాన్వయః. ౨. ఔమమితి. సూత్రనద్ధం కాంచీబద్ధం రజ్జ్వోరాకర్షేణ శమః. యయోర్భుజ
ఈహితమిత్యర్థః. యల్లోకనమలాపహమితి పాఠః. యల్లోకనం. యస్య కృష్ణస్య విలోకనం. మలాపహం
పాపహరం కవయః. అధ్యాపి గాయంతి. తత్కృష్ణో దారార్భకేఽపి తం. పితరావపి నాన్వవిందేతాం.
తత్ యో విందత. స కిం శ్రేయ అకరోదితి యోజనా యల్లోకశమలాపహమితి పాఠే. యది హితం
లోకశమలాపహం. గాయంతి తదిత్యర్థః. ౪౯. బ్రహ్మణ ఆదేశాన్ గోరక్షణాదీన్. కరిష్యమాణః. తం
బ్రహ్మణం. ౫౦. జాతయోరితి. జాతే యోనావితి పాఠః. భువి యోనామర్త్యయోనా. జాతే అప
తీర్ణ ఇత్యర్థః. జాతయోర్నా ఇతి పాఠే భువి జాతయో రావయోరిత్యర్థః. హరా భక్తిస్సాన్యదితి
వరప్రార్థనా. ౫౧.

న్తాలతీ నిర్తమంధ. 3. తాం స్తన్యకామ ఆసాద్య మధ్నంతీం జననీం హరిః, గృహీత్వా దధిమంథాసం న్యషేధత్ప్రితిమావహాన్. ౪. తమంకమారూఢమపాయతీ స్తనం స్నేహస్సుతం సస్తితమీక్షతీ ముఖం, అతృప్తముత్సృజ్య జవేన సా యయా పుత్సిచ్యమానే పయసి త్వధిశ్రితే. ౫. స జాతకోపస్ఫురితారుణాధరం సందశ్య దద్భిర్దధిమంధభాజనం, భిత్వా మృషాశ్రుద్వృషదశ్శనా రహా జహార హయ్యంగవమం తరం గతః. ౬. ఉత్తార్య గోపీసు శ్రితం పయః పునః ప్రవిశ్య సందృశ్య చ దధ్య మంత్రకం, భగ్నం విలోక్య స్వసుతస్య కర్త తజ్జహాస తం చాపి న తత్ర పశ్యతీ. ౭. ఉలూఖలాంఘ్రేరుపరివ్యవస్థితం మర్కాయ కామం దదతం శుచిస్థితం, హయ్యంగవం చౌర్యవిశంకితేక్షణం నిరీక్ష్య పశ్చాత్సుతమాగమచ్ఛనైః. ౮. తామాత్త యష్టిం ప్రసమీక్ష్య సత్వరస్తతోఽవరుహ్యాపససార భీతవత్, గోప్యన్యధావన్న యమాపయోగినాం క్షమం ప్రవేష్టుం తపనేరితం మనః. ౯. అన్వంచమానా జననీ బృహచ్చలచ్ఛోణీభ రాక్రాంతగతిస్సుమధ్యమా, జనేన విస్రంసితకేశబంధనచ్యుత ప్రసూనానుగతిః పరామృశత్. ౧౦. కృతాగసం తం ప్రరుదంతమక్షిణీ కర్నంత మంజన్తపిణీ స్వపాణినా, ఉద్వీక్షమాణం భయవిహ్వలేక్షణం హస్తే గృహీ త్వాభిషయంత్యవాగురత్. ౧౧. త్యక్తాయష్టి సుతం భీతం విజ్ఞాయార్భక వత్సలా, ఇయేష కిల తం బద్ధం దామ్నాఽతద్వీర్యకోవిదా. ౧౨. న చాంతర్న బహి

యోశ్చలంతౌ కంకణౌ చ. కబరాద్విగళంత్యో మాలత్యో యస్యాస్యా. 3. ౪. తమితి. అధిశ్రితే చుల్లీమారోపితే. ఉత్సిచ్యమానే అతితాపేన బహిర్నిర్గచ్ఛతి సతీత్యర్థః. ౫. స ఇతి. దృషదశ్శలాశిలా పుత్రేణ కేశణ్యక్త నేత్యర్థః. అంతరం గృహమధ్యం గతః రహ ఏకాంతే హయ్యంగవం నవనీతమభక్షయత్. ౬. ఉత్తార్యేతి. సుశ్రితం సుతప్తం. దధిమంధనం స్థానం. ప్రవిశ్య భిన్నం సందృశ్య దృష్ట్వా. ౭. ఉలూఖలేతి. ఉలూఖలాంఘ్రేః పరివర్తితస్యోలూఖలస్యోపరి స్థితా చౌర్యేణ విశంకితం చంచల మీక్షణమ్ యస్య తం మర్కాయ మర్కటాయ. మర్కశబ్దోఽత్ర మార్జారాదీనాముపలక్షకః. యద్వా మర్కం నవనీతం తదర్థమాగతాయ సఖీజనాయేత్యన్వే. ౮. తామితి. తపసా ఏకాగ్రేణ. ఈరితం తదాకారతాం నీతం అతఏవ ప్రవేష్టుం న క్షమమితి. ౯. అన్వంచమానేతి. అన్వంచమానా ఏవం కృష్ణమనుగచ్ఛంతి. బృహత్త్యోః చలత్త్యోః శ్రోణ్యోః భరేణ ఆక్రాంతా స్తద్భా గతిర్యస్యాస్యా. విస్రంసితాత్ శిథిలీకృతాత్ కేశబంధాత్ చ్యుతైః ప్రసూనైరనుగతిరనుగమనం యస్యాస్యా. యద్వా జవేన కంపితాత్కేశబంధాత్. పునఃపునః పతితాని ప్రసూనాని. అను పశ్చాత్. గతిర్యస్యాస్యా. పరామృశత్ ధృతవతీ. ౧౦. కృతాగసమితి. అంజన్తపిణీ అంజంతీ. సర్వత్ర ప్రసరంతీ మషీ కజ్జలం యయోస్తే. అంతర్నిక్షిప్త్యపి పాఠాంతరం అక్షిణీ స్వపాణినా కర్నంతం సమృద్ధయంతం భిషయంతీ భీషయంతీ. హ్రస్వం ఛాందసం. భయముత్పాదయంతీ. అవాగురత్ అభర్తయత్. అపాగురదితి పాఠాంతరే అపగురణం మనసా ద్రోహచింతనమకరోదిత్యర్థః. ౧౧. త్యక్తేతి. ఇయేష విచ్ఛత్. అతద్వీర్యకోవిదాత్ప్రభావానభిజ్ఞా. ౧౨. అకోవిదత్వమేవాహ—పంచభిష్ట్యైః న చాంత

ర్యస్య న పూర్వం నాపి చాపరమ్, పూర్వాపరం బహిశ్చాంతర్జగతో యో జగ
చ్ఛయః. ౧౩. తం మత్వాత్తజమవ్యక్తం మర్త్యలింగమధోక్షజం, గోపికోలూఖలే
దామ్నా బబంధ ప్రాకృతం యథా. ౧౪. తద్దామబధ్యమానస్య స్వార్భకస్య కృతా
గసః, ద్వ్యంగుళోనమభూత్తేన సందధేఽన్యచ్చ గోపికా. ౧౫. యదాసీత్తదపిన్యానం
తేనాన్యదపి సందధే, తదపి ద్వ్యంగుళం న్యూనం యద్యదాదత్త బంధనమ్. ౧౬.
ఏవం స్వగేహదామాని యశోదా సందధత్యపి, గోపీనాం విస్తయంతీనాం స్తయంతీ
విస్తీతాభవత్. ౧౭. సమాతుస్స్విన్నగాత్రాయా విస్త్రస్తకబరస్త్రజః, దృష్ట్వా పరి
శ్రమం కృష్ణః కృపయాసీత్స్వబంధనే. ౧౮. ఏవం సందర్శితా హ్యంగ హరిణా భక్త
వశ్యతా, స్వవశేనాపి కృష్ణేన యన్యేదం నేశ్వరం వశే. ౧౯. నేమం విరించో న
భవో న శ్రీరవ్యంగసంశ్రయా, ప్రసాదం లేభిరే గోపీ యం తం ప్రాప విముక్తి
దాత్. ౨౦. నాయం సుబోధో భగవాన్ దేహినాం గోపికాసుతః, జ్ఞానినాం
చాత్మప్రోతానాం యథా భక్తిమతామిహ. ౨౧. కృష్ణస్తు గృహ్యకృత్యేషు వ్యగ్రా

రితి. బంధనం హి బహిః పరివృతేన దామ్నా అంతరావృతస్య న భవతి. తథా. పూర్వాపరవిభాగ
వతో వస్తునః. పూర్వం రామతో ధృత్వా. పరితః పరివేష్టనేన భవతి న త్వేతదస్తీత్యాహ—నచాంత
రితి. కించ. వ్యాపకేన వ్యాప్యస్య బంధో భవతి, తచ్చ విపరీతమిత్యాహ—పూర్వాపరమితి. కిం
చ. తద్వ్యతిరిక్తస్య చాభావాన్న బంధ ఇత్యాహ—జగచ్ఛయ ఇతి. ౧౩. తమితి. తం మర్త్యలింగం.
అధోక్షజం ఆత్మజం. మత్వా. బబంధేతి. ౧౪. తదితి. ద్వ్యంగుళోనం ద్వాభ్యామంగుళీభ్యామాన
మపూర్ణం. ౧౫. ౧౬. ఏవమితి. స్థితం కుర్వంతీనాం మధ్యే. స్వయమపి హసంతీ. విస్తయమాప.
౧౭. ౧౮. న చైవం స్వాతంత్ర్యభంగ ఇత్యాహ—ఏవమితి. నేశ్వరం బ్రహ్మాండ్రాదీశ్వరసహిత
మిదం విశ్వం యస్య వశే. యదధీనమిత్యర్థః. ౧౯. భగవత్ప్రసాదమన్యేఽపి భక్తా లభంతే ఇదం
త్వతిచిత్రమితి. సరోమాంచితమాహ—నేతి. విరించః. పుత్రోఽపి భవః స్వాత్మాపి. శ్రీర్థాయాపి.

యద్యపి కేచిద్భగవదనుగ్రహం లభంతే. తథాప్యేతత్సద్భవం న కేఽపీతి హర్షాశ్చర్యాభ్యా
మాహ.—నేమమితి. విరించః సృష్టికర్తా పుత్రశ్చ. తత్ప్రసాదార్హ ఏవ. భగవంతారకబ్రహ్మోపాసకో
భక్తస్తథైవ. అంగసంశ్రయానిత్యానపాయినీ శ్రీః సర్వవైభవహేతుభూతా దేవీ చ. తథైవ. తథా చ
శ్రీర్విరించో భవశ్చేత్యేతే. విముక్తిదాద్భగవతః. ప్రసాదం న లేభిర ఇతి న కింతు గోపీ యం
ప్రసాదం ప్రాప. తమిమం న లేభిర ఇతి యోజనా. అత్ర చతుర్విధపురుషార్థప్రదస్య భగవతః ప్రసా
దస్య. పరమఫలమాత్యంతికదుఃఖనివృత్తిపూర్వకపరమానందప్రాప్తిలక్షణో మోక్షః తతోఽప్యచిం
త్యోఽయం గోప్యాం తత్ప్రసాదః. యదేతాదృశముక్తిప్రసాదో భగవానేవ సాక్షాదస్యా నిగ్రహాను
గ్రహాదివిషయపర్యంతవిధేయోఽన్యజ్వలమాత్మజత్వమనాటయదితి. గోపీ. యం తం ప్రాప. విముక్తిదా
దిత్యేతత్సందర్భాభిప్రాయః. నేదమితి. యత్తత్ప్రేతి, చ పాఠే. గోపీ ప్రసాదం ప్రాపేతి యత్.
తదిదం. విరించాదయోఽపి న లేభిర ఇత్యన్వయః. ౨౦. తథా చ భక్తానామేవాయం సులభః. నాన్యే
షామిత్యాహ—నేతి. ఆత్మప్రోతానాం స్వకీకూనాం తద్వద్దయసీయానామిత్యర్థః. ఆత్మా స్వయమేవ

యాం మాతరి ప్రభుః, అద్రాక్షీదద్వనౌ పూర్వం గుహ్యకౌ ధనదాత్తజౌ. ౨౨. పురా నారదశాపేన వృక్షతాం ప్రాపితౌ మదాత్, నలకూబర*మణిగ్రీవావిత్వా ఖ్యాతౌ శ్రియాన్వితౌ. ౨౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, నవమో ౭ థ్యా యః.

రాజోవాచః—కథ్యతాం భగవన్నేతత్తయోశ్శాపస్య కారణం, యత్త ద్విగర్హితం కర్త దేవర్షి ర్యేన వా తమః. ౧. శ్రీశుక ఉవాచః—దుద్రస్యానుచరౌ భూత్వా సుదృప్తౌ ధనదాత్తజౌ, కైలాసోపవనే రమ్యే మందాకిన్యాం మదో త్కటౌ. ౨. వారుణీం మదిరాం పీత్వా మదాఘూర్ణితలోచనౌ, స్త్రీజనైరనుగా యద్భిశ్చేరతుః పుష్పితే వనే. ౩. అంతఃప్రవిశ్య గంగాయామంభోజవనరాజిని, చిక్రీడతుర్యవతిభిర్గజావివ కరేణుభిః. ౪. యదృచ్ఛయా చ దేవర్షిర్గతవాంస్తత్ర నారదః, అపశ్యద్గుహ్యకౌ దృష్ట్వా క్షీబాణౌ సమబుధ్యత. ౫. తం దృష్ట్వాప్రీడితా దేవ్యో వివస్త్రాశ్శాపశంకితాః, వాసాంసి పర్యధుశ్శీఘ్రం వివస్త్రౌ నైవ గుహ్యకౌ. ౬. తౌ దృష్ట్వా మదిరామత్తౌ శ్రీమదాంధౌ సురాత్తజౌ, తయోరనుగ్రహార్థాయ శాపం దాస్యన్నిదం జగౌ. ౭. న హ్యన్యో జుషతో జోషాన్ బుద్ధిభ్రంశో రజోగుణః,

౧౦. ఫలితమాహ.—నాయమితి. దేహినాం దేహభిమానినాం తాపసాదీనాం జ్ఞానినాం నివృత్తాభి మానినామితి. ౧౧. భక్తైర్బుద్ధస్యాస్యస్యమోచకత్వం వత్తుమాహ.—కృష్ణ ఇతి.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “దశమే ౭ పాతయద్రాజన్నంతరా యమశాద్వనౌ, తత్ర తాభ్యాం చ దేవాభ్యాం కృష్ణః స్తుత ఇతీర్యతే.” కథ్యతామితి. యద్విగర్హితం కర్త. యేన వా. దేవర్షైర్భాగవతోత్తమస్యాపి తమః శ్రోధః తదేతత్కథ్యతామితి. ౧—౩. అంతరితి. గంగాయాం అంతర్భ్యే కథంభూతే. అంభో జానాం వనాని. తేషాం రాజయః. తాః విద్యంతే యస్త్వి తస్త్వి. ౪. యదృచ్ఛయేతి. దృష్ట్వా చ తస్త్వి అపశ్యత్. క్షీబాణౌ మత్తౌ. సమబుధ్యత. ౫. కుత ఇత్యుత ఆహ—తమితి. ౬. తావీతి. అనుగ్రహార్థాయ అనుగ్రహశ్చ మదనాశః. అర్థశ్చ శ్రీకృష్ణదర్శనం. తదర్థమిదం వత్సమాణం. ౭. నహీతి. జోష్యాన్ ప్రియాన్ విషయాన్. జుషత స్సేవమానస్య పుంసః. శ్రీమదాంధస్య ఆభిజాత్యాదిః సత్కులవిద్యాదిజనితో మదః. అన్యో వా. రజోగుణః రజఃకార్యం. హాస్యహర్షాదిరూపః. న హి తథా బుద్ధిభ్రంశః. బుద్ధి భ్రంశయతీతి తథా. ౮. కింతు శ్రీమద ఏవేతి. తదేవాహ—హన్యంత ఇతి. యత్ర శ్రీమదే ఇమం నశ్వరం దేహం. అజరామృత్యు. అజరం అమృత్యు చ యథాతథా. మన్యమానైః. ౯. దేవేతి. నరదేవభూదేవసంజ్ఞితమపి. శ్వాదిభిర్భక్షితం. విట్ సంజ్ఞితం దగ్ధం భస్మసంజ్ఞితం అన్యథా క్రిమిసంజ్ఞితం తత్కృతే తదర్థం. యో భూతద్రుక్ భూతద్రోహీ. యతో పోతస్తరణసాధనం యేషామితి వా. ఆత్మబోధానామితి పాలే పరమాత్మసాక్షాత్కారవతామిత్యర్థః. కుఖావహ ఇతి పాలే సుఖప్రాప్యః సుబోధ ఇతి పాలే సుఖేన బోధ్యం శక్యః. ౧౦. స్వయంబద్ధో ౭పి. భగవాన్ పరబంధనమోచకత్వం న జానాతీత్యభిప్రస్థాతి—కృష్ణ స్త్వీతి. ౧౧.

శ్రీమదాంధాభిజాత్యాదిర్యత్ర స్త్రీద్యూత మాసవః.౮.హన్యంతే పశవో యత్ర నిర్ద
యైరజితాత్తభిః, మన్యమానై రిదం దేహమజరామృత్యునశ్వరమ్ ౯. దేవసంజ్ఞిత
మప్యంతే క్రిమివిద్యస్తసంజ్ఞితం, భూతద్రుక్తత్కృతే స్వార్థం కిం వేద నిరయో
యతః. ౧౦. దేహః కిమన్నదాతుస్త్వం నిషేక్తుర్దాతురేవ వా, మాతుః పితుర్వా
క్రేతుర్వా బలినోఽగ్నే శ్శునోఽపి వా.౧౧.ఏవం సాధారణం దేహమప్యక్తప్రభవా
ప్యయం, కో విద్వానాత్తసాత్కృత్వా హంతి జంతూన్పుతేఽసతః. ౧౨. అసతశ్శ్రీ
మదాంధస్య దారిద్ర్యం పరమాంజనం, ఆత్మైపమ్యేన భూతాని దరిద్రః పరమీక్షతే.
౧౩. యథా కంటకవిద్ధాంగో జంతోర్నేచ్ఛతి తాం వ్యథాం, జీవసామ్యం గతో
లింగైర్న తథా విద్ధకంటకః. ౧౪. దరిద్రో నిరహంస్తంభో ముక్తస్స
ర్వమదైరిహ, కృచ్ఛ్రిం యదృచ్ఛయాఽఽప్నోతి తద్ధి తస్య పరంతపః. ౧౫ నిత్యం
క్షుత్తామదేహస్య దరిద్రస్యాన్న కాంతీణః, ఇంద్రియాణ్యనుశిష్యంతి హింసాపి చ నివ
ర్తతే. ౧౬. దరిద్రస్యైవ యుజ్యంతే సాధవస్సమదర్శినః, సద్భిః క్షీణోతి తత్తర్షం
తమ ఆరాద్వినశ్యతి. ౧౭. సాధూనాం సమచిత్తానాం ముకుందచరణైషిణాం, దర్శ
నాంతో భవేద్బంధః పుంసోఽక్షోస్సవితుర్యథా. ౧౮. ఉపేక్ష్యైః కింధనస్తంభైరస
ద్భిరసదాశ్రయైః. ౧౯. తదహం మత్తయోర్తాధ్వ్యా వారుణ్యా శ్రీమదాంధయోః,
తమోమదం హనిష్యామి స్త్రీణయోరజితాత్తనోః. ౨౦. యదిమా లోకపాలస్య
పుత్ర భూత్వా తమఃప్లుతౌ, న వివాససమాత్తానం విజానీతస్సుదుర్మదౌ. ౨౧.
అతోఽర్హతః స్థావరతాం స్యాతాం నైవం యథా పునః, స్మృతిస్సాన్యత్ప్రసాదేన
తత్రాపి మదనుగ్రహాత్. ౨౨. వాసుదేవస్య సాన్నిధ్యం లభ్యా దివ్యశరచ్ఛతే, వృత్తే

భూతద్రోహాన్నిరయో భవతి. స కిం స్వార్థం వేద. నైవ వేదేత్యర్థః. ౧౦. ఇదానీం దేహే అహం
భావో న ఘటత ఇత్యాహ—దేహ ఇతి. నిషేక్తుః పితుః. మాతుర్వా. మాతుః పితుః మాతామహస్య
వా. పుత్రికా పుత్రీకరణే. ౧౧. ఏవమితి. అప్యక్తప్రభవాప్యయం. అప్యక్తాత్ప్రభవస్తస్మిన్నేవా
ప్యయో యస్య తం. ఆత్మసాత్కృత్వా ఆత్మీయమితి మత్వా. అసతో మూఢాదృతే. ౧౨. ఏవం
శ్రీమదవిచ్ఛేదముక్త్యా తత్ప్రతీకారం నిశ్చినోతి—అసత ఇతి. పరం శ్రేష్ఠం. దారిద్ర్యమేవ కేవల
మితి వా. కుత ఇత్యత ఆహ. —ఆత్మైపమ్యేనేతి. తతో న ద్రుహ్యతీతి భావః. ౧౩. సదృష్టాంతమాహ.
యథేతి. ముఖిష్టానాదిలింగైః. సర్వేషాం జీవానాం సుఖదుఃఖే సమే ఇతి జ్ఞాతవానిత్యర్థః. ౧౪.
కించ. దారిద్ర్యమేవ మోక్షమపి సాధయతీత్యాహ—లోకచతుష్టయేన. దరిద్ర ఇతి. నిరహంస్తంభః
నిర్గతః అహంకారరూపః స్తంభో యస్తాత్మః. ౧౬. దరిద్రస్యేతి. యుజ్యంతే స్వతఏవ సంగచ్ఛంతి
తర్షం తృష్ణాం. ఆరాచ్ఛింతుం. ౧౭. నను సాధూనామపి ధనిక ఏవ ప్రియస్సాన్యత్. న దరిద్ర ఇతి
తత్రాహ—సాధూనామితి. ౧౮. ఉపేక్ష్యైరితి. ధనేన స్తంభో గర్వో యేషాం తైః. ౧౯. తదితి.
తమోమదం అజ్ఞానకృతం మదం. ౨౦. యదితి. తమఃప్లుతౌ. తమోవ్యాప్తౌ. ౨౧. అత ఇతి. అను
గృహ్యతి. స్యాతాం నైవమిత్యాదినా మత్ప్రసాదేన స్మృతిః స్యాత్. ౨౨. వాసుదేవస్యేతి. స్వర్ణో

స్వర్లోకతాం భూయో లభ్యా భక్తౌ భవిష్యతః. ౨౩. స ఏవముక్త్వా దేవర్షిర్గతో
నారాయణాశ్రమం, నశకూబరమణిగ్రీవా వాసతుర్యమశాన్తునా. ౨౪. ఋషేర్భా
గవతముఖ్యస్య సత్యం కర్తుం వచో హరిః, జగమ శనకైస్తత్ర యత్రాస్తాం
యమశాన్తునా. ౨౫. దేవర్షిర్దే ప్రియతమో యదిమా ధనదాత్మజౌ, తత్తథా సాధ
యిష్యామి యద్గీతం తన్తహాత్మనా. ౨౬. ఇత్యంతరేణార్జునయోః కృష్ణస్తు యమ
యోర్యయా, ఆత్మనిర్వేశమాత్రేణ తిర్యగ్గతములూఖలమ్. ౨౭. బాలేన నిష్కర్ష
యతాన్వగులూఖలం తద్దామోదరేణ తరసోత్కలితాంఘ్రిబంధౌ, నిష్పేషతః పర
మవిక్రమితాతివేషస్కంధప్రవాళవిటపా కృతచండశబ్దౌ. ౨౮. తత్ర శ్రియా పర
మయా కకుభః స్ఫురంతౌ సిద్ధాపువేత్య కుజయోరివ జాతవేదాః, కృష్ణం ప్రణమ్య

శాపవినిర్ముక్తనశకూబరమణిగ్రీవకృతశ్రీకృష్ణస్తుతిః. ౧౦

శిరసాఖిలలోకనాథం బద్ధాంజలీ విరజసావిదమూచతుస్తా. ౨౯. గుహ్యాకావూచ
తుః—కృష్ణ కృష్ణ మహాయోగిన్ త్వమాద్యః పురుషః పరః, వ్యక్తావ్యక్తమిదం

కతాం దేవత్వం పునర్లబ్ధ్యా మదనుగ్రహోల్లభభక్తౌ భవిష్యత ఇతి. ౨౩. ౨౪. ప్రస్తుతమాహ—
ఋషేరితి. అస్మిన్ శ్లోకే పూర్వశ్లోకే చాక్షరాధిక్యమార్నం. ౨౫. కిమితి. సత్యం కర్తవ్యం తత్రాహ—
దేవర్షిరితి. యద్యతః తత్తతః ఇమా ఆలక్య యద్గీతం. ౨౬. ఇతీతి. యమయోర్యమశయోః సహ
జాతయోరిత్యర్థః. ఆత్మనిర్వేశమాత్రేణ. ఆత్మనః కృష్ణస్య. తన్తధ్యప్రవేశమాత్రేణ. అన్వంచత్తదు
లూఖలమితి పారే అను పశ్చాత్పృష్టభాగే అంచత్ శోభమానమిత్యర్థః. ౨౭. బాలేనేతి. అన్వంచ
తీత్యన్వక్ తత్ర హేతుః. దామోదరేణేతి. అతఏవ తన్నిష్కర్షయతా. తేన ఉత్కలితాంఘ్రి
బంధో ఉత్కలితః ఉత్పాటితః. అంఘ్రిబంధో మూలబంధో యయోస్తా పరమస్య శ్రీకృష్ణస్య.
విక్రమితేనాతివేషః కంపా యేషు తే. స్కంధప్రవాళవిటపా యయోస్తా. ౨౮. తత్రేతి. కకుభః
ప్రతి సర్వతః స్ఫురంతావిత్యర్థః. యద్వా. దిశః ప్రకాశయంతావితి. అథవా. కకుభస్ఫురంతావిత్యేకం
పదం. కకుభయోరర్జునవృక్షయోః స్ఫురంతౌ ప్రథమం ఛాయారూపేణ ప్రతిఫలంతావితి.
శ్లో. “ఇంద్రస్తు కకుభోఽర్జున” ఇతి నిఘంటుః. కుజయోః వృక్షయోః. స్థితోఽగ్నిర్యథా మూర్తిమాను
వైతి. తథోపేత్య విరజసా నిర్మదా ధనమత్తే. ౨౯. గోపాలం మాం యుపాం దేవా కిమితి
ప్రణమత ఇతి చేతత్రాహతుః—కృష్ణేతి. హే కృష్ణ హే కృష్ణ మహాయోగిన్. అచింత్యప్రభావ
త్వం. న గోపాలః. కింతు పరః పురుషః. యతః ఆద్యః కారణభూతః. తత్రాపి న నిమిత్తమాత్రం.
కింతూపాదానమపి. త్వమేవేత్యాశయేన తుప్తువతుః. వ్యక్తావ్యక్తమితి ఘోలసూక్ష్మమిదం తే రూపం

పూర్వమేవ నారదానుగ్రహేణ స్మృతिसంభవాత్. తం బాలం భగవంతం నిశ్చిత్వాహు
తుః—కృష్ణేతి. మహాయోగిన్ అచింత్యవైభవ. అమోఘసంకల్పేతి వా. త్వమాద్యః ప్రధానకారణ
భూతః. పరః పురుషః పరం బ్రహ్మ. న తు ప్రాకృతబాలమాత్రమిత్యర్థః. నిష్కృష్టస్వరూపస్యో
పాదానకారణత్వాయోగత్తదనుగుణవిశేషమాహ—వక్తావ్యక్తమితి. ఘోలం సూక్ష్మరూపమిత్యర్థః.
ఇదం విశ్వం చేతనాచేతనాత్మకం జగత్. బ్రహ్మణో బృహత్వాదిగుణవిశేషస్య తే. రూపం శరీరం.

విశ్వం రూపం తే బ్రహ్మణో విదుః. 30. త్వమేకస్సర్వభూతానాం దేహీ స్వాత్తేంద్రి
యేశ్వరః. 31. త్వమేవ కాలో భగవాన్ విష్ణురవ్యయ ఈశ్వరః, త్వం మహాన్
ప్రకృతిస్సూక్ష్మారజస్సత్వతమోమయీ, త్వమేవ పురుషోఽధ్యక్షస్సర్వక్షేత్రవికా
రకృత్. 32. గృహ్యమాణై స్త్వమగ్రహ్యో వికారైః ప్రాకృతైర్దుణైః, కోన్వి
హర్హతి విజ్ఞాతుం ప్రాప్సిద్ధం గుణసంవృతః. 33. తస్మై తుభ్యం భగవతే వాసుదే

విదుః. బ్రహ్మణా విదురితి పాఠే బ్రహ్మణాస్తత్త్వజ్ఞాః. నియంతాపి త్వమేవేత్యుచతుః—త్వమితి.
దేహీ అసవః ప్రాణాః ఆత్మా అహంకారః. ఇంద్రియాణి చ. తేజామీశ్వరః. నన్వస్య కాలో నిమిత్తం
ప్రకృతిరుపాదానం ప్రకృతేర్జాతో మహాన్ విశ్వాత్తతయా. పరిణమతే పురుషః కర్తా
నియంతా చ కిమత్రాహం. అత ఆహతుః సాధేన—త్వమితి. యతో భగవానీశ్వరో విష్ణుస్తత్త్వం. అతః
కాలో నామ తవ లీలాప్రకృతిః శక్తిః. పురుషోఽంశః మహాన్ కార్యం అతస్త్వమేవ సర్వమిత్యర్థః.
నన్వహమేవ చేత్సర్వం తర్హి కీటాదిజ్ఞానేన మజ్ఞానం కిం న భవతి. భవతి చేత్సర్వోఽపి బ్రహ్మవిత్సాన్వి
దపి ఆహతుః. గృహ్యమాణైరితి. దృశ్యత్వేన వర్తమానైః. బుద్ధ్యాద్యహంకారైః తద్వికారై
రింద్రియాదిభిః. ద్రష్టా తం. న గృహ్యస ఇతి భావః. నను తర్హి జీవో జానాతు. నైవేత్యాహతుః.
కోన్విహేతి. జీవాద్యుత్పత్తేః ప్రాగేవ స్వప్రకాశతయా నద్ధం త్వాం కో హి జానాతి. గుణసంవృతః
దేహాద్యావృతః. 33. అతో దుష్టేయ ఇత్యేత్కంత్వేన కేవలం ప్రణమతః. తస్మా ఇతి. ఆత్మనః
స్వస్థాత్ ద్యోతః ప్రకాశో యేషాం తైః గుణైః ఛన్నో మహిమా యస్య అబ్రైరివ రవేః. రశ్మయస్తస్మై.

విదుః బ్రహ్మణా ఇతి పాఠే; తత్త్వజ్ఞా ఇత్యర్థః. 30. సర్వశరీరకత్వమేవ ప్రపంచయతి—త్వమేక
ఇతి. సర్వభూతానాం దేహీ దేహాంతర్గతః. సర్వాత్పహృదయకమలస్థః. పరమాత్మా త్వమేకః జీవ
శరీరకత్వమేక ఇత్యర్థః. స్వాత్త్వనాం స్వస్వమనసాం. ఇంద్రియాణాం చక్షురాదీనాం చ. ఈశ్వరో
నియంతా. అతఏవ. తస్య హృషీకేశసంజ్ఞా. శ్లో. “హృషీకం విషయేంద్రియ” మితి నిఘంటుః. దేహస్వా
త్తేంద్రియేశ్వర ఇతి పాఠే. దేహానామసూనామాత్త్వామింద్రియాణాం చేశ్వర ఇత్యర్థః. 31. కాలః
కాలశరీరక ఇత్యర్థః. మహాన్ ప్రకృతేః ప్రథమవికారః. సర్వత్ర సామానాధికరణ్యం శరీరశరీరీభావ
నిబంధనం. ఏవముపాదనత్వం భగవతః ప్రతిపాద్య తస్యైవాభిన్ననిమిత్తోపాదానకారణత్వాన్ని
మిత్తం చ త్వమేవేత్యాహతుః—త్వమేవేతి. అధ్యక్షః అధిష్టాతా నిమిత్తకారణమిత్యర్థః. క్షేత్రాణి
శరీరాణి తఏవ వికారాః. ప్రకృతిపరిణామాః. తత్కృత్. వికారవిదిత్యపి పాఠః. 32. ఉక్తం కార
ణత్వం దృఢయన్ తస్య దుర్విజ్ఞేయత్వమాహతుః—గృహ్యమాణ ఇతి. గుణైః గుణమయైః కార్యః
గృహ్యమాణః. ఏతత్కార్యాణామయమేవ కారణమిత్యవగమ్యమానస్తత్త్వం ప్రాకృతైరింద్రియైరిత్యర్థః.
అగ్రహ్యః గృహ్యమాణైరితి పాఠే. రూపాదిజ్ఞానేనానుమియమానైరిత్యర్థః. ప్రాకృత్యైర్వికారైః.
ప్రకృతివికారభూతైర్దుణైరింద్రియైరగ్రహ్య ఇతి అతః. ప్రాక్ సిద్ధం ప్రాగేవ స్వప్రకాశతయా సిద్ధంత్వాం
గుణసంవృతః గుణమయదేహాద్యావృతః కో ను విజ్ఞాతుమర్హతి. గుణసంశ్రితురితి పాఠే దేహాద్యావృతా
జీవవత్వాదిత్యర్థః. ప్రాక్ సిద్ధం స్వభావవికారాదిరహితతయా ప్రాగేవ సిద్ధం. త్వామిత్యర్థః. 33.
ఏవం దుర్విజ్ఞేయత్వాత్కేవలం ప్రణమతః. తస్మా ఇతి. ఉక్తమహిమోజ్జ్వలాయేత్యర్థః. భగవతే జ్ఞాన
శక్త్యాదిసంపన్నాయ. వాసుదేవాయ జగద్రక్షణార్థం వసుదేవసుతత్వేనావతీర్ణాయ. జగతాం నివాస

వాయ వేధనే, ఆత్మద్యోతగుణచ్చన్నమహిమ్నో బ్రహ్మణే నమః. ౩౪. యస్యావ
తారా జ్ఞాయంతే శరీరిష్వశరీరిణః, తైస్తైరతుల్యాతిశయైర్వీర్యైర్దేహేష్వసంగ
తైః. ౩౫. స భవాన్ సర్వలోకస్య భవాయ విభవాయ చ, అవతీర్ణోఽంశభాగేన
సాంప్రతం పతిరాశిషామ్. ౩౬. నమః పరమకల్యాణ నమస్తే విశ్వమంగళ, వాసు
దేవాయ శాంతాయ యదూనాం పతయే నమః. ౩౭. అనుజానీహి నౌ భూమంస్త
వానుచరకింకరౌ, దర్శనం నౌ భగవతి ఋషేరాసీదనుగ్రహాత్. ౩౮. వాణీగుణాను
కథనే శ్రవణం కథాయాం హస్తా చ కర్మసు మనస్తవ పాదయోర్నః, స్మృత్యాం
శిరస్తవ నివాసజగత్ప్రణామే దృష్టిస్సతాం దర్శనేఽస్తు భవత్తనూనామ్. ౩౯.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం సంకీర్తితస్తాభ్యాం భగవాన్ గోకులేశ్వరః, దామ్నా
చోలూఖలే బద్ధః ప్రహసన్నాహ గుహ్యాకౌ. ౪౦. శ్రీభగవానువాచః—
జ్ఞాతం మయా పురైవైతదృషిణా కరుణాత్మనా, యచ్ఛ్రీమదాంధయోర్వాగ్భిర్వి
భ్రంశోఽనుగ్రహః కృతః. ౪౧. సాధూనాం సమచిత్తానాం సుతరాం మత్కృతా

౩౪. అహో అహం ఈశ్వరః ఇతి కుతో జ్ఞాతః. తత్రాహతుః. యస్యేతి. ౩౫. సఇతి. భవాయ ఉద్భ
వాయ. విభవాయ విగతో భవో యస్మిన్ తస్మై. కైవల్యాయేత్యర్థః. ౩౬. అనుజానీహితి. నౌ ఆవాం.
అనుచరః. కుబేరో నారదో వా. తస్య కింకరౌ భగవతస్తవ దర్శనం. ౩౮. తత్ర గతయోః ఆపయోః
పూర్వస్వభావో మాభూత్. కింతేవం ప్రార్థయావహ ఇత్యాహతుః—వాణీతి. నఇతి. అస్తత్సంగినాం
సర్వేషామిత్యభిప్రాయేణ బహువచనం. తవ నివాసభూతం యజ్ఞగత్. తస్య ప్రణామే త్వన్నివాసభూత
మితి. బహుమానేన జగతః ప్రణామే శిరోఽస్త్విత్యర్థః. భవత్తనూనాం భవతో మూర్తీనాం.
౩౯. ఇత్థమితి. సంకీర్తితః సంస్తుతః. ౪౦. జ్ఞాతమితి. వాగ్భిః శ్లో. న హ్యనో జుషతో జోష్యాని
త్యాద్యాభిః శ్రీః విభ్రంశరూపాఽనుగ్రహః కృత ఇతి. ౪౧. యుక్తమేవైతదిత్యాహ—సాధూనా

భూతాయేతి వా. వేధనే సర్వద్రష్ట్రే ఆత్మద్యోతగుణైః స్వస్య ప్రకాశమానైర్గుణమయకారైః చన్న
మహిమ్నో చేతనానాం త్రిగుణాత్ శరీరసంబంధస్య భగవద్జ్ఞానప్రతిబంధకత్వాత్తథోక్తిః. ఆత్మ
జ్యోతిర్గుణచ్చన్నమహిమ్న ఇతి పాఠే. ఆత్మజ్యోతిః స్వయంప్రకాశశ్చ గుణచ్చన్నమహిమా చ తస్మా
ఇత్యర్థః. ఏతేన భగవతః. సర్వజ్ఞత్వం జీవైర్దురవగమత్వం చోక్తం భవతి. ౩౪. ఏవంవిధస్త్యం. మనుష్య
జాతీయతయావతీర్ణోఽపి దివ్యచరిత్రైః పరమ ఏవ ప్రతీయస ఇత్యాహతుః—యస్యేతి. శరీరిషు శరీ
రిణాం మధ్యే అశరీరిణః కర్తృకృతశరీరరహితస్య. యస్య తే అవతారాః అతుల్యాతిశయైః సమాభ్యధిక
రహితైః దేహేష్వసంగతైః అసంభావితైః తైస్తైర్వీర్యైః జ్ఞాయంతే. సర్వోత్కృష్టతయా విజ్ఞా
యంత ఇత్యర్థః. ౩౫. అవతారకృత్యమాహతుః—సఇతి. భవాయ ఉద్భవాయ విగతో
భవస్సంసారో యస్మిన్ తస్మై విభవాయ కైవల్యాయ చేత్యర్థః. అభివృద్ధయ ఇతి వా. ఆశిషాం
పతిః ప్రదాతా. ౩౬. పునఃపునః. ఆదరాతిశయాత్ నమతః. నమ ఇతి. పరమం కల్యాణం
యస్మాదితి పరమకల్యాణ విశ్వమంగళ సర్వమంగళరూప. తే తుభ్యం. శాంతాయ ఊర్విషట్కరహి
తాయ. ౩౭.

త్తనాం, దర్శనాంతో భవేద్బంధః పుంసోఽక్ష్యోస్సవితుర్యథా. ౪౨. తద్గచ్ఛతం మత్ప
రమా నళకూబరసాదనమ్, సంజాతో మయి భావోఽయమిహిహితః పరమోఽభవః.
౪౩. ఇత్యుక్తౌ తు పరిక్రమ్య ప్రణమ్య చ పునఃపునః, బద్ధోఽలూఖలమామంత్ర్య
జగ్గుతుర్దిశముత్తరామ్. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, దశమోఽధ్యాయః.

శ్రీబాదరాయణిరువాచః—గోపా నందాదయశ్శ్రుత్వా ద్రుమయోః పతి
తోరవమ్, తత్ర జగ్తుః కురుశ్రేష్ఠ నిర్ఘాతభయశంకితాః. ౧. భూమ్యాం నిపతితౌ
తత్ర దదృశుర్యమశాన్తునౌ, బభ్రముస్తదవిజ్ఞాయ లక్ష్యం పతనకారణమ్. ౨.
ఉలూఖలం వికర్షంతం దామ్నా బద్ధం చ బాలకం, కన్యేదం కుత ఆశ్చర్యముత్పాత
ఇతి కాతరాః. ౩. బాలా ఉచురనేనేతి తిరశ్చీనములూఖలమ్, వికర్షతా మధ్యగేన
నిహతౌ యమశాన్తునౌ, వృక్షాభ్యాం నిర్గతౌ దివ్యౌ పురుషావప్యచక్షుహి. ౪. న
తే తదుక్తం జగృహుర్న ఘటేతేతి తస్య తత్, బాలసోఽత్పాటనం తర్వోః కేచి
త్సందిగ్ధచేతసః. ౫. ఉలూఖలం వికర్షంతం దామ్నా బద్ధం స్వమాత్మజమ్, విలోక్య
నందః ప్రహసన్ బంధనాద్విముమోచ హ. ౬. గోపీభిః స్తోభితో నృత్యన్ భగవాన్
బాలవత్క్వచిత్, ఉద్గాయతి క్వచిస్తుగ్ధస్తద్వశో ధారుయంత్రవత్. ౭. బిభ

మితి. సాధూనాం స్వధర్మవర్తినాం. సమచిత్తానాం ఆత్మవిదాం. సుతరాం మత్కృతాత్మనాం
మయ్యర్పితచిత్తానాం. తేషాం కృపాతిరేకాత్పుతరామిత్యుక్తం. సవితుర్దర్శనాదక్ష్యోర్యథా బంధోన
భవేత్తద్వత్. ౪౨. తదితి. ప్రాధాన్యాదేకస్య సంబోధనం. హే నళకూబర. యువాం. తత్తస్మా
త్సాదనం సదనం స్వనికేతనం మత్పరమా సతౌ గచ్ఛతం. యువయోరపేక్షితో మయి. ప్రేమా
జాత ఏవ. అభవః. న భవో యస్మిన్ సః. ౪౩. ఇతితి. బద్ధోఽలూఖలం బద్ధం ఉలూఖలం యస్మిన్
తం. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకాదశే సమాగత్య బృందావనమధార్భకైః, వత్సాన్ పాలయతానేన హతౌ వత్స
బకాసురౌ.” గోపా ఇతి. నిర్ఘాతో వజ్రపాత ఇతి. భయేన శంకితాః. ౧. భూమ్యామితి. తల్లక్ష్యం.
ప్రత్యక్షతః పురతో దృశ్యమపి. పతనకారణమవిజ్ఞాయ. బభ్రముః. ౨. లక్ష్యం కారణం దర్శ
యతి—ఉలూఖలమితి భ్రమప్రకారమాహ.—కన్యేదం రాక్షసాదేః కర్త. కుతో వా కారణాత్.
అహో ఆశ్చర్యం ఉత్పాత ఇతి. కాతరాః భీతాస్సంతో బభ్రమురిత్యర్థః. ౩. బాలా ఇతి. మధ్యగేన
వృక్షయోర్నధ్యే గతే సతి. పతితావిత్యూచుః. న కేవలమేతావత్ వృక్షాభ్యాం నిర్గతౌ దివ్యౌ పురుషా
వపి. ఆచక్షుహి. దృష్టవంతో వయమితి. ౪. నేతి. కేవలం తార్కికా జగృహురేవ అన్యే తు సందేహ
యుక్తచిత్తా బభూవురితి. ౫. జ్ఞాస్యంతే మామితి శంకమానోఽతీవ బాల్యమనుకరోతి స్త తదాహ.
గోపీభిరితి. స్తోభితః కరతాళాదినా ప్రోత్సాహితః. ౭. బిభర్తితి. ఇదమానయేత్యాజ్ఞప్తః ఆనేతు

భగవన్తానూమోహితస్య నందస్యాచరితః—ఉలూఖలమితి. ౬.

ర్తి క్వచిదాజ్ఞాప్తః పీతకోన్మానదారుకాన్, బాహుక్షేపం చ కురుతే స్వానాం చ
 ప్రీతిమావహాన్. ౮. దర్శయంస్తద్విదాం లోకే హ్యత్తనో భృత్యవశ్యతామ్, వ్రజ
 సోనాహవైహర్షం భగవాన్ బాలచేష్టితైః. ౯. గోపీనామంతికే క్రీడన్ భగవాన్
 లోకభావనః, క్రీణీధ్వం భో ఫలానీతి వచశ్శ్రుత్వా తు సత్వరః. ౧౦. కరాభ్యాం
 ధాన్యమాదాయ యయా సర్వఫలప్రదః, ఫలవత్వేహి ధాన్యాని మయానీతాని
 భూరిశః. ౧౧. గృష్ణీష్వ తవ మానేన మానయ త్వం ఫలాని మే, ఫలవిక్రయిణీ
 తస్య వచశ్శ్రుత్వా మహాత్మనః. ౧౨. ఆయాంతమరవిందాక్షం కరిపోతమివాగతం,
 ప్రేక్షమాణా ముహుః ఘృత్తైర్నయనైరచ్యుతం తదా. ౧౩. ఫలవిక్రయిణీ తస్య
 చ్యుతధాన్యం కరద్వయమ్, ఫలైరపూరయద్రత్నైః ఫలభాండమపూరితమ్. ౧౪.
 ఫలానీమాని సర్వాణి గోపీభ్యోఽభ్యదదాత్ప్రభుః, వయన్యైర్వ్రజవీధ్యాం స క్రీ
 డన్ సర్వఫలప్రదః. ౧౫. ఉత్తిష్టంతౌ ప్రస్థలంతౌ చరంతౌ రామకేశవౌ, పద్భ్యాం
 గంతుం శక్నువంతౌ కథంచిత్తద్వ్రజాంగణే. ౧౬. సరితీరగతం కృష్ణం భగ్నర్జున
 మథాహ్వాయత్, రామం చ రోహిణీ దేవీ చరంతౌ బాలకైర్భృశమ్. ౧౭. నోప
 యాతాం యదాహూతౌ లీలాసంగేన పుత్రకౌ, యశోదా ప్రేషయామాస రో
 హిణీ పుత్రవత్సలా. ౧౮. క్రీడంతం సా సుతం బాలైరతివేగం సహగ్రజమ్,
 యశోదా చాహ్వాయద్వీక్ష్య పుత్రస్నేహస్నుతస్తనీ. ౧౯. కృష్ణ కృష్ణారవిందాక్ష
 తాత చైహి స్తనం పిబ, అలం విహారైః తుచ్ఛాంతస్తద్భవాన్ భోక్తుమర్హతి.
 ౨౦. హేరామాగచ్ఛ తాతాశు సానుజః కులనందన, ప్రాతరేవ కృతాహారః
 క్రీడాశ్రాంతోఽసి పుత్రక. ౨౧. ప్రతీక్షతే త్వాం దాశార్హ భోక్ష్యమాణో వ్రజా
 ధిపః, ఏహ్యవయోః ప్రియం దేహి స్వగృహాన్ యాన్తి బాలకాః. ౨౨. ధూళి
 ధూసరితాంగ స్త్వం తాత మజ్జనమావహ, తింత్రిణీఫలసంయుక్తం స్నానీయం తైల
 సంయుతమ్. ౨౩. కల్పయిత్వా ప్రతీక్షేఽహం చిరం చంచలచేష్టితః, జన్తర్క్షం తేఽద్య
 భవతి విప్రేభ్యో దేహి గాశ్శుచిః. ౨౪. పశ్య పశ్య వయస్యాంస్తే మాతృమృ
 ఘ్టాన్ స్వలంకృతాన్, త్వం చ స్నాతః కృతాహారో విహరస్వ స్వలంకృతః. ౨౫. ఇత్థం
 యశోదా తమశేషనాథం మత్వా సుతం స్నేహనిబద్ధధీర్నృప, హస్తే గృహీత్వా
 సహ రామమచ్యుతం నీత్వా స్వవాటం కృతవత్యథోదయమ్. ౨౬. శ్రీశుక
 ఉవాచః—గోపవృద్ధా మహోత్పాతాననుభూయ బృహద్వనే, నందాదయస్సమా

మసమర్థ ఇవ విభర్తి. కేవలం పీతాది. ఉన్మానం ప్రస్థాది. బాహుక్షేపం. కశచాలనం చ తద్విదాం
 చేతి చకారస్యాన్వయః. ౮. దర్శయన్నితి. తదైశ్వర్యం నిందంతి యే తేహం తద్విదాం. ఏవం
 వ్రజస్య హర్షమువాహేతి. ౯—౨౬. శ్లో. తంతు బృందావనం రంతుమంతః కృష్ణేన యన్త్రి

గమ్య ప్రజకార్యమమంత్రయన్. ౨౭. తత్రోపనందనామాహ గోపా జ్ఞానవయో
ధికః, దేశకాలార్థతత్త్వజ్ఞః ప్రియకృద్రామకృష్ణయోః. ౨౮. ఉత్థాతవ్యమితోఽస్తా
భిర్గోకులస్య హితైషిభిః, ఆయాంత్యత్రమహాత్పాతా ప్రజానాం నాశహేతవః.
౨౯. ముక్తః కథంచీద్రాక్షస్యా బాలఘ్నా బాలకోఽప్యసా, హరేరనుగ్రహాన్న
నమనశ్చోపరి నాపతత్. ౩౦. చక్రవారేన నీతోఽయం దైత్యేన విపదం వియత్,
శిలాయాం పతితస్తత్ర పరిత్రాతస్సురేశ్వరైః. ౩౧. యన్న మ్రియేత ద్రుమయో
రంతరం ప్రాప్య బాలకః, అసావన్యతమో వాపి. తచ్ఛాప్యచ్యుతరక్షితమ్. ౩౨.
యావదాత్పాతికోఽరిష్టో వ్రజం నాభిభవేదితః, తావద్బాలానుపాదాయ యాస్యా
మోఽన్యత్ర సానుగాః. ౩౩. వనం బృందావనం నామ పశవ్యం నవకాననమ్, గోప
గోపీగవాం సేవ్యం పుణ్యాద్రితృణవీరుధమ్. ౩౪. తత్తత్రాద్యైవ యాస్యామో
శకటాన్యుజ్జమాచిరం, గోధనాన్యగ్రతోయాంతు భవతాం యది రోచతే. ౩౫.
శ్రీశుక ఉవాచః—తచ్ఛ్రుత్వైకధియో గోపాస్సాధుసాధ్వితీ వాదినః, వ్రజాన్
స్వాన్ స్వాన్ సమామోజ్య యయూరూఢపరిచ్ఛదాః. ౩౬. వృద్ధాన్ బాలాన్
స్త్రీయో రాజాన్ సర్వోపకరణాని చ, అనస్సార్వరోప్య గోపాలాయతా ఆత్తశరా
సనాః. ౩౭. గోధనాని పురస్కృత్య శృంగాణ్యాపూర్య సర్వతః, తూర్య ఘోషేణ
మహతా తే యయుస్సపురోహితాః. ౩౮. గోప్యోరూఢరథానూత్న కుచకుంకుమ
కాంతయః, కృష్ణలీలాం జగుః ప్రీత్యానిష్కకంఠ్యస్సువాసహః. ౩౯. తదా యశోదారో
హిణ్యావేకం శకటమాస్థితే, రేజతుః కృష్ణరామాభ్యాం తత్కథాశ్రవణోత్సుకే.
౪౦. బృందావనం సంప్రవిశ్య సర్వకాలసుఖావహమ్, తత్ర చక్రర్వరజావాసం
శకటైరర్థచంద్రవత్. ౪౧. బృందావనం గోవర్ధనం యమునాపులినాని చ, వీక్ష్యాసీ
దుత్తమా ప్రీతి రామమాధవయోర్నృప. ౪౨. ఏవం వ్రజౌకసాం ప్రీతిం యచ్ఛంతౌ

తాః, స్వతంత్రా ఇవ నందాద్యా మంత్రమేతమమంత్రయన్. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. గోపవృద్ధా
ఇతి. వ్రజకార్యం గోకులస్య హితకృత్యం. ౨౭—౩౦. చక్రవారేనేతి. విపదం. వీనాం పక్షిణాం
పదం విహరస్థానం. వియత్. విగతప్రతిష్ఠం వా. అపరిచ్ఛిన్నమిత్యర్థః. ౩౧. యదితి. అన్య
తమో వా కశ్చిద్బాలః అచ్యుతేనైవ రక్షణమాసీత్. ౩౨. యావదితి. అనప్యః అనర్థః. ఇతః
స్థానాత్. ౩౩. వనమితి. పశవ్యం పశుభ్యో హితం. నవాని కాననాని స్థలాంతరాణి. విద్యంతే
యస్మిన్ తత్. ౩౪. ౩౫. తదితి. ఏకధియః విప్రతిపత్తిరహితాః. వ్రజాన్ శకటవ్యూహాన్
రూఢాః శకటేష్వారోపితాః పరిచ్ఛదాః. యైస్తే. ౩౬. వృద్ధానితి. యతాః కృతప్రయత్నాః. ౩౭.
౩౮. గోప్య ఇతి. నూత్నైః కుచగతైః కుంకుమైః కాంతిర్యాసాం నూత్నేషు కుచేషు యత్కుంకుమం
తేన కాంతిర్యాసామితి. ౩౯. ౪౦. బృందావనమితి. వ్రజావాసం గోకులప్రసతిస్థానం. ౪౧. ౪౨.

బాలచేష్టితైః, కలవాక్యైస్సస్వకాలేన వత్ససాలౌ బభూవతుః. ౪౩. అవిదూరే
వ్రజభువస్సహ గోపాలబాలకైః, చారయామాసతుర్వత్సాన్నానాక్రీడాపరిచ్ఛదౌ.
౪౪. క్వచిద్వాదయతో వేణుం క్షిపంతౌ క్షేపణైః క్వచిత్, క్వచిత్పదైః కింకిణీభిః
క్షిపతశ్చ క్వచిత్పునః. ౪౫. వృషాయమాణౌ నర్దంతౌ క్వచిత్కృత్రిమగోవృషైః,
గోవైరుద్ధానుచరితౌ యుయుధాతే పరస్పరమ్ ౪౬ చకోరక్రాంచచక్రాంగభార
ద్వాజాన్ సబర్హిణః, అనురోదితి సత్వాన్ వై భీతవద్వాప్యస్మసింహయౌః,

❀ వత్సాసురబకాసురవధఘట్టః. ❀

అనుకృత్య రుతైర్జంతూంశ్చేరతుః ప్రాకృతౌ యథా. ౪౭. కదాచిద్యమునాతీరే
వత్సాంశ్చారయతోఽర్భకైః, వయస్యైః కృష్ణబలయోర్జిఘాంసురైత్య ఆగమత్.
తం వత్సరూపిణం వీక్ష్య వత్సయాథగతం హరిః, దర్శయన్ బలదేవాయ శనైర్దు
గ్ధివాసదత్. ౪౮. గృహీత్వాపరపాదాభ్యాం సహ లాంగూలమచ్యుతః, బ్రామ
యిత్వా కపిత్థాగ్రే ప్రాహిణోద్ధతజీవితమ్. ౪౯. స కపితైర్నహాకాయః పాత్యమా
నైః పపాత హ, తం వీక్ష్య విస్మితా బాలాశ్శశంసుస్సాధుసాధ్వితీ. ౫౦. దేవా
శ్చోపరి సంతుష్టా వవర్షుః పుష్పవర్షిణః, తౌ వత్సపాలకౌ భూత్వా సర్వలోకైక
పాలకౌ, సప్రాతరాశౌ గోవత్సాంశ్చారయంతో విచేరతుః. ౫౧. స్వం స్వం వత్స
కులం సర్వే పాయయిష్యంత ఏకదా, గత్వా జలాశయాభ్యాశం పాయయిత్వా
పపుర్జలమ్. ౫౨. తే తత్ర దదృశుర్బాలా మహాసత్వమవస్థితమ్, తత్రసుర్వజ్రభి
న్నస్య గిరేశ్శృంగమివ చ్యుతమ్. ౫౩. స వై బకో నామ మహానసురో బకరూ
పధృత్, ఆగత్య సహసా కృష్ణం తీక్ష్ణతుండోఽగ్రసద్బలీ. ౫౪. కృష్ణం మహాబకగ్రస్తం
దృష్ట్వా రామాదయోఽర్భకాః, బభూవురింద్రియాణీవ వినాప్రాణైర్విచేతసః. ౫౫.
తం తాలుమూలం ప్రదహంతమగ్నివద్గోపాలసూనుం పితరం జగద్దురోః, చఛర్ది

ఏవమితి. స్వకాలేన తద్యోగ్యకాలేన. ౪౩. కామాతలీలాం నిరూపయతి—అవిదూర ఇత్యాదినా. ౪౪.
క్వచిదితి. క్షేపణైః బిల్వామలకాదిభిః. కింకిణీయుక్తైః పాదైః. క్షిపతస్తాడయతః. ౪౫. వృషాయ
మాణావీతి. వత్సపాలా ఏవ వృషాః కృష్ణకంబళాదిపిహితాః వృషానుకారిణో నర్దంతి తైస్సహ
స్వయమపి తథైవ వృషాయమాణౌ. నర్దంతౌ తదనుకారిశబ్దాన్ కుర్వంతౌ యుయుధాత ఇత్యర్థః.
౪౬. చకోరేతి. రుతైః శబ్దైః. జంతూన్ హంసమయూరాదీన్. ౪౭. ౪౮. తమితి. ముగ్ధ ఇవాజాన
న్నివ ఆసదత్ సమీపమాగమత్. ౪౮. గృహీత్వేతి. అపరపాదాభ్యాం సహ లాంగూలం యథా
భవతి తథా. గృహీత్వా. ౫౦. ౫౧. దేవా ఇతి. సర్వేషాం లోకానాం. ఏకా ముఖ్యౌ పాలకౌ
ప్రాతరాశః ప్రాతరోభ్యం అన్నం తేన సహితౌ. ౫౨. స్వమితి. అభ్యాశం సమీపం. ౫౩—౫౪.
కృష్ణమితి. రామ ఆదిర్యేషాం తే. అతద్గుణసంవిజ్ఞానబహువ్రీహిః తస్మాత్. న తు రామ ఇత్యర్థో.

సద్యోఽతిరుషాక్షతం బకస్తుండేన హంతుం పునరభ్యవద్యత. ౧౭. తమావతంతం సని
గృహ్య తుండయోద్ధోర్భ్యాం బకం కంససఖం సతాం గతిః, పశ్యత్సు బాలేషు
దదార లీలయా ముదావహో వీరణవద్దివౌకసామ్. ౧౮. తదా బకారిం సురలోక
వాసినస్సమాకిరన్నందనమల్లి కాదిభిః, సమీడిరే చానకశంఖసంస్తవైస్తద్వీక్ష్య
గోపాలసుతా విసిస్తిరే. ౧౯. ముక్తం బకాస్యాదుపలభ్య బాలకం రామాదయః
ప్రాణమివైంద్రియోగణః, స్థానాగతం తం. పరిరభ్య నిర్వృతాః ప్రణీయ వత్సాన్
వ్రజమేత్య తజ్జగుః. ౨౦. శ్రుత్వాతద్విస్తితా గోపా గోప్యశ్చాతిప్రియాదృతాః,
ప్రేత్యాగతమివౌత్సుక్యాదైక్షంత తృప్తితేక్షణాః. ౨౧. అహో బతాస్య బాలస్య
బహవోమృత్యవోఽభవన్, అప్యాసీద్విప్రియం తేషాం కృతం పూర్వం యతోభ
యమ్ ౨౨. అథాప్యభిభవంత్యేనం నైవైతే ఘోరదర్శనాః, జిఘాంసయైనమాసాద్య
నశ్యంత్యగ్నౌ పతంగవత్. ౨౩. అహో బ్రహ్మవిదాం వాచో నాసత్యాస్సంతి
కర్హిచిత్, గర్గో యదాహ భగవానన్వభావితధైవ తత్. ౨౪. ఇతి నందాదయో
గోపాః కృష్ణరామకథా ముదా, కుర్వతో రమమాణాశ్చ నావిందన్ భవవేదనామ్.
౨౫. ఏవం విహారైః కౌమారైః కౌమారం జహతుర్వృజే, నీడాయనైస్సేతు
బంధైర్మర్కటప్లవనాదిభిః. ౨౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—క్వచిద్వనాశాయ మనో దధద్వృజాత్పాతస్సముత్థాయ
వయస్యవత్సపాన్, ప్రబోధయన్ శృంగరవేణ చారుణా వినిర్గతో వత్సపుర

భోధ్యః. ౧౬. ౧౭. తమితి. తుండయోః చంచోః. వీరణవత్ అగ్రంధిత్పూణవిశేషవత్. ౧౮.
తదేతి. సమీడిరే తుష్టువుః. ఆనకైః పటహైః. శంఖైః, అన్యైశ్చ సంస్తవైస్సహ. ౧౯. ముక్తమితి.
స్వస్థానమాగతం. ప్రాణమివ కృష్ణం చ. ప్రణీయ ఏకీకృత్య. ౨౦. శ్రుత్వేతి. అతిప్రియేన ప్రీత్యా
ఆదృతాః సాదరాః. ప్రేత్యాగతమివ లోకాంతరాదాగతమివ తృప్తితాన్యత్పూర్తాని. అమృతం పిబంతీవ
తేక్షణాని యేషాం తే. ౨౧. అహో ఇతి. అహో బతేత్యాదిశ్లోకత్రయస్య ఇతి నందాదయ
ఇత్యనేనాన్వయః. అపి ఏవమపి. తేషామేవానిష్టమాసీత్ యతస్తైః. పూర్వమస్యేషాం భయం కృతం.
౨౨. అథేతి. అథ ఘోరదర్శనా అపి నాభిభవంతి న ధర్మయంతి. ౨౩. అహో ఇతి. గర్గో యదా
హా—శ్లో. తస్మాన్నందాత్తజోఽయం తే నారాయణసమోగుణైరిత్యాది. ౨౪—౨౬. శ్లో. వత్స
యుధగతం హత్వా వత్సదంభాసురం హరిః, మునియుధగతం చాహన్నగ్రణ్యఃదంభినాంబకమ్.
శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్వాదశే తు మహాసర్ప వపుర్ధరమఘాసురం, వత్సపాలగళం క్రుద్ధో గళేఽహన్నితివర్ణ్యతే,
మహాబకగళ క్రీడాకేవలస్య న కాతుకం, ఇతి వాఘాసురముఖే ససఖః ప్రావిశద్ధరిః. క్వచిదితి. క్వచి

స్వరో హరిః. ౧. తేనైవ సాకం పృథుకాస్సహస్రశస్సిద్ధాన్నశిగ్వేత్రవిమాణవే
ణవః, స్వాక్ స్వాక్ సహస్రో పతిసంఖ్యాయాన్వితా వత్సాక్ పురస్కృత్య విని
ర్యయుర్త్తుదా. ౨. కృష్ణవలై నరసంఖ్యాలై ర్యూధీకృత్య స్వకాక్ స్వకాక్, గుంజామణి
స్వర్ణభూభిర్విజహ్రుస్తత్ర తత్రహి. ౩. ఫలప్రవాళ స్తబకసుమనఃపింఛనామభిః, కాచ
గుంజామణిస్వర్ణ భూషితాఽప్యభూషయత్. ౪. ముష్ణంతోఽన్యోన్యశిక్యాదీన్
జ్ఞాతానారాచ్ఛ చిక్షిపుః, తత్రత్యాంశ్చ తతో దూరాద్ధసంతః పునరాదదుః. ౫.
యది దూరగతః కృష్ణో వనోద్దేశేక్షణాయుతం, అహం పూర్వమహం పూర్వమితి
సంస్మృత్య రేమిరే. ౬. కేచిద్వేణాన్ నాదయంతో ధ్వాంతశ్శృంగాణి కేచన, కేచి
ద్భృంగైః ప్రగాయంతః కూజంతః కోకిలైః షరే. ౭. విచ్ఛాయాభిః ప్రధావంతో
గచ్ఛంతస్సాధుహంసకైః, బకైరుపవిశంతోఽన్యే నృత్యంతశ్చ కలాపిభిః. ౮. విక
ర్షంతః కీశవారానారోహంతశ్చ తైర్ద్రిమాన్; వికుర్వంతశ్చ తైస్సార్ధం ప్లవంతశ్చ
పలాశిషు. ౯. సాకం భేకైర్విలంఘంతస్సరిత్తోయపరిప్లుతాః, హసంతశ్చ ప్రతిచ్ఛా
యాశ్చపంతశ్చ ప్రతిస్వనాన్. ౧౦. ఇత్థం సతాం బ్రహ్మసుఖానుభూత్యా దాస్యం
గతానాం పరదైవతేన, మాయాశ్రితానాం నరదారకేణ సార్ధం విజహ్రుః కృతపు

❖ అఘాసురసంహారఘట్టః. ❖

ణ్యపుంజాః. ౧౧. యత్పాదపాంసుర్బహుజన్తకృచ్ఛ్చ్రధృతాత్తభిర్వోగిభిరప్యలభ్యః,

త్కదాచిత్. వనాశాయ వన ఏవ ప్రథమం భోజనం కర్తుం. ౧. తేనేతి. తేనైవ శృంగరవేణ.
కృష్ణేన వా. పృథుకాః బాలాః స్నిగ్ధాః స్నేహయుక్తాః. శిక్ శిక్యం. రమ్యాః శిగ్వేత్రాదయో యేషాం
తే. సహస్రాధికసంఖ్యాయుక్తా వత్సాక్. ౨. ౩. ఫలేతి. కాదిభిః. పూర్వం మాతృభిర్భూషితా
అపి ఫలాదిభిరాత్మానమభూషయన్నిత్యర్థః. ౪. ముష్ణంత ఇతి. ముష్ణంతశ్చోరయంతః. ౫. యదీతి.
యది దూరగతః కృష్ణో భవతి తర్హి. ౬. కేచిదితి. ధ్వాంతః ముఖవాయుం శృంగేషు ఉత్సృజంతః,
గాయంతః. వాదయంతః భృంగైస్సహ. ౭. విచ్ఛాయాభిరితి. విచ్ఛాయాభిః పక్షిణాం యాభిః. కలా
పిభిః మయూరైశ్చ. ౮. వికర్షంత ఇతి. కీశవాలాన్ వృక్షశాఖాసు లంబమానాని వానరలాంగులాని
వికర్షంతః. లాంగులాన్యముంచతః తైస్సహ ద్రుమానారోహంతః వికుర్వంతః దంతదర్శనభ్రూవిజృం
భాదిభిః తైస్సహ వికారాన్ కుర్వంతః. పలాశిషు వృక్షేషు. ప్లవంతః శాఖాయాః శాఖాంతరముద్గ
చ్ఛంతః. ౯. సాకమితి. ప్రతిచ్ఛాయాః ప్రతిబింబాని హసంతః. ౧౦. తానితి
విస్తీతః శ్లోకద్వయేనాభినందతి—ఇత్థమితి. సతాం విదుషాం బ్రహ్మ చ. తత్సుఖం చ. అనుభూతిశ్చ
తయా స్వప్రకాశపరమసుఖేనేత్యర్థః, భక్తానాం పరదైవతేన ఆత్మప్రదేన నాథేన. మాయాశ్రితా
నాం తు నరదారకతయా ప్రతీయమానేన సహ విజహ్రుః. కృతానాం పుణ్యానాం పుంజాః రాశయో
యేషాం తే. బ్రహ్మవిదాం తదనుభవ ఏవభక్తానామతిగౌరవేజ్ఞైవ భజనం ఏతే తు తేన సహ సఖ్యేన
విజహ్రుః. అహో భాగ్యమితి భావః. ౧౧. యదీతి. బహుజన్తభిః. కృచ్ఛ్రేణ ధృత ఆత్మా మనో

సవవ యద్భగ్విషయే స్వయం స్థితః కిం వర్ణ్యతే దిష్టమహో వ్రజౌకసామ్. ౧౨. అథాఘనామాభ్యవతన్తహాసురో తేషాం సుఖక్రీడనవీక్షణాక్షమః, నిత్యం యదంతో నిజజీవితేఽస్సభిః పీతామృతైరప్యమరైః ప్రతీక్ష్యతే. ౧౩. దృష్టార్భకాః కృష్ణముఖానఘాసురః కంసానుశిష్టస్స బకీ బకానుజః, అయం తు సోదర్యవినాశకృత్తయోర్ద్వయోర్త్వమైనం సబలం హనిష్యే. ౧౪. ఏతే యదా మత్సుహృదస్తి లాపః కృతాస్తదా నష్టసమావ్రజౌకసః, ప్రాణే గతే వర్తసు కాను చింతాప్రజాసవః ప్రాణభృతో హి లోకే. ౧౫. ఇతి. వ్యవస్యాజగరం బృహద్వపుస్సయోజనాయామమహాద్రిపీవరమ్, భిల్వాద్భుతం వ్యాత్తగుహాననం తదా పథి వ్యశేతే గ్రసనాశయా ఖలః. ౧౬. ధరాధరోష్ఠో జలదోత్తరోష్ఠో దర్యాననాంతో గిరిశృంగదంష్ట్రః, ధ్వాంతాంతరాసోఽపి వితతాధ్వజిహ్వాః * పరుషానిలశ్వాసదవేక్షణోష్ఠః. ౧౭. దృష్ట్యా తం తాదృశం సర్వే మత్వా బృందావనశ్రియం, వ్యాత్తాజగరతుండేన హ్యుత్ప్రేక్షంతే స్త లీలయా. ౧౮. అహో మిత్రాణి గదతస్సత్వకూటం పురస్థిన్యైస్తైరపి. ౧౯. అథేతి. సుఖక్రీడనవీక్షణే అక్షమా ఈర్ష్యా యస్య సః. కథంభూతః. అతః అంతరం చిద్రం. పీతామృతైరపి తతో మృత్యుభీతైరమరైః ప్రతీక్ష్యతే కథం మరిష్యతి. కదా చేతి. యద్వా. కథం భూతం సుఖం. క్రీడనం యత్. అంతర్హృదయే అమరైః ప్రతీక్ష్యతే విచింత్యతే. పీతామృతైరపి. నిజజీవితేఽస్సభిః. అయం భావః. నామృతపానమాత్రేణ జీవనం సఫలం భవతి. కింతు. భగవల్లీలానుస్మరణేనేతి. తదేవ నిత్యమంతఃశ్చింత్యత ఇతి. ౧౩. దృష్టేతి. కృష్ణముఖానఘానఘానార్భకాః దృష్ట్యా. స ఇతి వ్యవస్య నిశ్చిత్య. ఆజగరం వపుర్ధృత్వా. తేషాం గ్రసనాశయా పథి వ్యశేత ఇతి తృతీయేనాన్వయః. కంసేనానుశిష్టః ప్రహితః. బకీ పూతనా. బకః బకాసురః తయోరనుజః. కథం వ్యవస్యేత్యత్రాహ. —అయం త్విత్యాదిసాధేన. మమ తయోర్ద్వయోః సోదరయోః స్థానే. ఏవం కృష్ణం సబలం బలరామసహితం. యద్వా. సబలం సనైన్యం వత్సతత్పాలకసహితం హనిష్య ఇత్యర్థః. సకులమితి పాతే సాన్వయం స్వగృహమితి వా. ౧౪. నను తథాపి వ్రజస్థాన్తవ శిష్యేర౯. నేత్యాహ—ఏత ఇతి. తిలాపః కృతాః తిలోదకతయా కల్పితాః. వర్తసు దేహేషు.

ప్రజా ఏవ అసహో యేషాం తే తథా. ౧౫. ఇతీతి. సయోజనాయామం యోజనప్రమాణేన దైర్ఘ్యేణ దేహేన యుక్తం చ. తన్తహాద్రివత్ పీవరం చ. వ్యాత్తం ప్రసారితం. గుహాతుల్యమాననం యస్మిన్ తత్. ౧౬. అద్భుతమితి. యదుక్తం తద్దర్శయితుం విశిష్యే—ధరేతి. ధరాయామధరోష్ఠో యస్య సః దర్యావివ ఆననస్యాంతౌ సృక్విణీ యస్య సః. గిరేః శృంగాణీవ దంష్ట్రా యస్య సః. ధ్వాంతవదంత రాస్యం యస్య. సః. వితతా అధ్వవత్ జిహ్వా యస్య సః. పరుషానిలవత్ ఝంఝూమారుతవత్ శ్వాసో యస్య సః అత్ర వర్ణాధిక్యమార్హం. దవవదీక్షణయోరుష్ఠః దావదృష్టిరిత్యర్థః. పరుషానిల శ్వాసశ్చాసౌ దవేక్షణోష్ఠశ్చ. తథా. ౧౭. దృష్టేతి. వస్తుతః ఆజగరతుండమేవ వ్యాత్తం దృష్ట్యా. బృందావనస్య క్రిః సంపదేవేతి భ్రాంత్యా మత్వా విపరీతం. వ్యాత్తాజగరతుండసాదృశ్యేనోత్ప్రేక్షితవంతః. ౧౮. ఉత్ప్రేక్షామేవ ప్రశోత్తరాభ్యాం చాహుః—అహో ఇతి. సత్వకూటం సత్వాభాస

తం, అస్తత్సంగ్రసనవ్యాత్తవ్యాశతుండాయ తేన వా. ౧౯. సత్యమర్కరారక్త
ముత్తరాహనువద్ధనం, అథ రాహనువద్రోధ స్తత్ప్రతిచ్ఛాయయారుణమ్ ౨౦. ప్రతి
స్పర్ధేతే సృక్విభ్యాం సవ్యాసవ్యే నగోదరే, తుంగశృంగాశయో హ్యేతాస్తద్దం
ప్రాభిశ్చ పశ్యత. ౨౧. ఆస్తృతాయామమార్గోఽయం రసనాం ప్రతి గర్జతి, ఏషా
మంతర్గతధ్వాంతమేతదప్యంతరాననమ్. ౨౨. దావోష్ణఖరవాతోఽయం శ్వాసవ
ద్భాతి పశ్యత, తద్దగ్ధసత్వదుర్గంధో హ్యంతరామిషగంధవత్. ౨౩. అస్తాన్నివిష్టాన్
గ్రసితాకిమేతా నయం తథా చేద్భకవద్వినజ్జ్యతి, క్షణాదనేనేతిబకార్యుశన్తుఖం
వీక్ష్యోద్ధసంతః కరతాడనైర్యయుః. ౨౪. ఇత్థం మిథో తథ్యమతజ్జభాషితం

శ్రుత్వా విచింత్యేత్యమృషా మృషాయతే, రక్షో విదిత్వాఽఖిలలోకహృత్ స్థిత
స్వానాం నిషేద్ధం భగవాన్ మనో దధే ౨౫. తావత్ప్రవిష్టాస్తస్వసురాంతరో
దరం వరం న గీర్ణాశ్శిశవస్సవత్సకాః, ప్రతీక్షమాణేన బకారివేశనం హతస్వకాంత
స్థరణేన రక్షసా. ౨౬. తాన్ వీక్ష్య కృష్ణస్సకలాభయప్రదస్తస్వనన్యనాథాన్ స్వక
రాదపచ్యుతాన్, దీనాంశ్చ మృతోర్విజ్జతరాగ్నిఘాసాన్ ఘృణార్దితోదిష్టకృతేన
విస్థితః. ౨౭. కృత్యం కిమత్రాపఖిలస్య జీవనం నో వా అమీషాం చ సతాం వినా
శం, ద్వయం కథం స్యాదితి సంవిచింత్య తజ్జ్ఞాత్వా విశత్తుండమశేషదృగ్గునః.

మిదం న వా. తత్రాప్యస్తత్సంగ్రసనాయ వ్యాత్తం. యద్వ్యాశతుండం. తద్వదాచరతి వా. న వా.
౧౯. నిశ్చితం తథైవేత్యాహ—సత్యమితి. అర్కరైరారక్తం. ఘనం ఉత్తరోష్ఠవత్పశ్యత. తస్య
ఘనస్య ప్రతిచ్ఛాయయా అరుణం రోధః స్థలం అధరోష్ఠవత్పశ్యతేతి సర్వత్రాన్వేతి. ౨౦. ప్రతి
స్పర్ధేతే ఇతి. సృక్విభ్యా మోష్ఠప్రాంతాభ్యాం. ప్రతిస్పర్ధేతే తుల్యతయా వర్తేతే. నగోదరే గిరిదర్యా
తస్య దంష్ట్రాభిః స్పర్ధమానాః. ౨౧. ఆస్తృతేతి. ఆస్తృతాయామమార్గః విస్తృతో ధైర్యవాన్తార్గః
ప్రతిగర్జతి ప్రతిస్పర్ధతే. ఏషాం శృంగాణాం. అంతర్గతం మధ్యగతం. ధ్వాంతం. ఏతత్ అంత
రాననం ఆననస్య మధ్యం ప్రతి గర్జతి. ౨౨. దావేతి. దావవదుష్ణః ఖరో వాతోఽయం తేన వనాగ్నినా
దగ్ధానాం సత్వానాం యో దుర్గంధః. స ఏవ సర్పస్యాంతర్గతామిషగంధవద్భాతి. ౨౩. అస్తాదితి.
ఏవం సత్యమేవాజగరం. అన్యథోత్పేక్ష్య నిర్భయాః. యయుః కిం గ్రసితా గ్రసిష్యతి అనేన శ్రీ
కృష్ణేన హంత్రా. బకారేః ఉశత్ కమనీయం ముఖం. ౨౪. ఇత్థమితి. అమృషా వస్తుతః. సర్పవపుర
సురపిషః మృషాయతే. స్వానాం సర్పస్యాదృశ్యగోచరత్వేన ప్రతీయత ఇతి విచింత్య. తాన్నిషేద్ధం
వారయితుం. యావత్తనో దధే. తావత్ప్రవిష్టా ఇత్యుత్తరేణాన్వయః. ౨౫. తావదితి. ప్రవిష్టా ఏవ
పరం కేవలం న తు తేన గీర్ణాః గిలితాః జీర్ణా ఇతి పారేఽపి స ఏవార్థః. కథంభూతేన హతయోః అంతః
స్థరతీతి తథా తేన. అతఏవ బకారేః శ్రీకృష్ణస్య. ప్రవేశం ప్రతీక్షమాణేన. ౨౬. తానితి. స్వక
రాదపచ్యుతాన్ వినిస్సృతాన్. విస్థితస్సృత్. ౨౭. కృత్యమితి. కృత్యం కిమత్రేత్యాది విచింత్య
తత్రోపాయం జ్ఞాత్వా స్వయమప్యవిశదిత్యన్వయః. కథం విచింత్య. అన్యజీవనం అమీషాం చ విహింసన

౨౫. తదా ఘనచ్ఛదాదేవాభయాద్దాహేతి చుక్రుశుః, జహృషుర్యే చ కంసా
 ద్యాః కౌణపాస్త్యఘబాంధవాః. ౨౬. తచ్ఛ్రుత్వా భగవాన్ కృష్ణస్త్వవ్యయ
 సార్భవత్సకం, చూర్ణిచికిర్షోరేవాదౌ తరసా వవృధే గళే. ౩౦. తతోఽతికాయస్య
 నిరుద్ధమార్గిణో హ్యుద్గీర్ణదృష్టేర్భగ్నిమత స్త్విత స్తతః, పూర్ణోఽంతరంగే పవనో నిరుద్ధో
 మూర్ధ్న * వినిర్భిద్య వినిర్గతోఽహిః. ౩౧. తేనైవ సర్వేషు బహిర్గతేషు ప్రాణేషు
 సర్వాన్ సుహృదః పరేతాన్, దృష్ట్వా స్వయోత్థాప్య తదన్వితః పునః కృచ్ఛాన్
 న్దుకుందో భగవాన్ వినిర్యయా. ౩౨. పీనాహిభోగోత్థితమద్భుతం మహాజ్యోతి
 స్స్విధామ్నోజ్వలయద్దిశో దశ, ప్రతీక్ష్య భేదవస్థితమీశనిర్గమం వివేశ తస్మిన్
 మిషతాం దివౌకసామ్. ౩౩. తతోఽతిహృష్టాస్త్వితో కృతార్హణం పుష్పై
 స్సురా అప్సరశ్శ్చ నర్తనైః, గీతైస్సుగావాద్యధరాశ్శ్చ వాద్యకైః స్తవైశ్చ విప్రా
 జయనిస్స్వనైర్గణాః. ౩౪. తదద్భుతస్తోత్రసువాద్యగీతికా జయాద్యనేకోత్సవమంగ
 శస్వనాన్, శ్రుత్వా స్వధామ్నాం త్యజ ఆగతోఽచిరాద్దృష్ట్వా మహీశస్య జగామ
 విస్తయమ్. ౩౫. శ్రీశుక ఉవాచః—రాజన్నా జగరం చర్మశుష్కం బృందావనేఽ
 ద్భుతం, వ్రజౌకసాం బహుతిథం బభూవాక్రీడగహ్వరమ్. ఏతత్కౌమారకం కర్త
 వారేరాత్మా హిమోక్షణం, మృత్యోః పాగండకే బాలాదృష్ట్వాచుర్విస్తితాప్రజే.

మితి ద్వయం వై నిశ్చితం. కథం న స్యాదితి. ౨౫. తదేతి. ఘనచ్ఛదాః మేఘాంతరితాః. కౌణపాః
 కుణపాశినో రాక్షసాః కోణటో నిర్మతిస్తదీయా ఇతి వా. ౨౬. తదితి. సార్భవత్సకమాత్మానం.
 చూర్ణికర్తుమిచ్ఛోస్తస్య గళే ఆదాపేన తరసా వవృధే అవర్థత. ౩౦. తత ఇతి. నిరుద్ధో ముఖాదీనాం
 మార్గభూతః కంఠో యస్య తస్య. యద్వా. నిరుద్ధో మార్గా ప్రాణోచ్ఛ్వాసరంధ్రే అస్య స్త ఇతివా.
 ఉద్గీర్ణదృష్టేర్భుహిర్నిర్గతలోచనస్య. అంతరంగే దేహమధ్యే. పూర్ణః పరిభృతః. మూర్ధ్న మూర్ధః.
 జిలోప ఆర్షః. బ్రహ్మరంధ్రం వినిర్భిద్య. బహిర్గత ఇతి. ౩౧. తేనేతి. ప్రాణేషు ఇంద్రియేషు.
 స్వయా అమృతవర్షిణ్యా దృష్టైవ. ౩౨. పీనేతి. అహిదేహోత్థితం శుద్ధసత్త్వమయం జ్యోతిర్నిర్గతం.
 భేదవస్థితం. తస్మిన్నేవ ఈశే. వివేశ. ౩౩. తత ఇతి. స్వకృతః స్వకార్యకృతః. శ్రీకృష్ణస్య
 ర్హణం. అకృతపూజామకుర్వన్ సుష్టు గాయంతీతి సుగాః గంధర్వాదయః. ౩౪. కించ. తదితి.
 తేషాం యాన్యద్భుతస్తోత్రాదీని. వైకోత్సవాః అనేకోత్సవాః యే మంగళస్వనాః. తాన్ స్వధామ్నః
 అంతి సమీపే. శ్రుత్వా. అజో బ్రహ్మ. ఆదరాదాగతః ఈశ్వరస్య శ్రీకృష్ణస్య. మహిమానం దృష్ట్వా.
 విస్తయం ప్రాపేతి. ౩౫. రాజన్నితి. బహుతిథం బహుకాలం క్రీడగహ్వరం ఆక్రీడార్థమహాబిలం. ౩౬.
 అన్యచ్ఛాతివిచిత్రం వృత్తమిత్యాహ—ఏతదితి. శ్లో. కౌమారం పంచమాబ్ధాంతం పాగండం దశమా
 వధి, కైశోరమాపంచదశాద్యౌవనం తు తతః పరం. హరేః కౌమారజం పంచమాబ్దకృతం కర్త తథైవ
 దృష్ట్వా పాగండకేషుషేఽబ్ధే. బాలా అద్యైవ తద్వృత్తమిత్యాచుః. కిం తత్కర్త మృత్యోస్సకాశా
 దాత్తనాం. అహేశ్చ మోక్షణం ఆత్మనాం ప్రసిద్ధాత్ మృత్యోః. అహేస్తు సంసారలక్షణాత్.
 ఆఘాసురస్య జ్యోతిషః శ్రీకృష్ణే ప్రవేశమసి తదా దృష్టం కథితవంతిత్వర్థః. ౩౭. నేతి. వైతద్వి

32. నైతద్విచిత్రం మనుజార్భమాయినః పరాపరాణాం పరమస్య వేధసః, అఘో
 ౭పి తత్స్వర్ణనధూతపాతకః ప్రాపాత్తసామ్యత్వశతాం సుదుర్లభమ్. 3౩. సకృద్యదం
 గప్రతిమాంతరాహితాం మనోమయీం భాగవతీం దదౌ గతిమ్, సఏవ నిత్యాత్మ
 సుఖానుభూత్యభివృద్ధస్తమాయః పరమో౭ంగ కింపునః. 3౪. శ్రీసూత ఉవాచః—
 ఇత్థం ద్విజాగ్ర్యాదథ దేవదత్తశ్చత్వా స్వభర్తుశ్చరితం విచిత్రమ్, పప్రచ్ఛ భూ
 యో౭పి తదేవ పుణ్యం వైయాసకిం యన్నిగృహీతచేతాః. ౪౦. విష్ణురాత ఉవాచః—
 బ్రహ్మణ కాలాంతదకృతం తత్కాలీనం కథం భవేత్, యత్కౌమారే హరికృతం
 విదుఃపాగండకే౭ర్భకాః. ౪౧. తద్బ్రాహ్మిణి మే మహాయోగిణి పరం కౌతూహలం
 గురో, నూనమేతద్ధరేరేవ మాయా భవతి నాన్యథా. ౪౨. వయం ధన్యతమా
 లోకే గురోపి క్షత్రబంధవః, యత్పిబామో ముహుస్త్యత్తః పుణ్యం కృష్ణకథా
 మృతమ్. ౪౩. శ్రీసూత ఉవాచః—ఇత్థం స్త పృష్టస్య తు బాదరాయణిస్సంస్తారితా
 నంత హృతాః లేంద్రియః, కృచ్ఛాత్పునర్లబ్ధబహిర్ద్వైశశ్శనైః ప్రత్యాహతం భాగవ
 తోత్తమోత్తమ. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్వాదశో౭థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సాధు పృష్టం మహాభాగ త్వయా భాగవతోత్తమ,
 యన్నూతనయసీశస్య శృణ్వన్నపి కథాం ముహుః. ౧. సతామయం సారభృతాం
 నిసర్గో యదర్థవాణీ శ్రుతిచేతసామపి, ప్రతిక్షణం న వ్యవదచ్యుతస్య యత్

చిత్రం. కిం తదిత్యపేక్షాయానూహ—అఘో౭పీతి. ఆత్మసామ్యం స్వసమానరూపతాం. 3౩. సకృ
 దితి. యస్యాంగం మూర్తిః. తస్య ప్రతిమా ప్రతికృతిః తత్రాపి కేవలం మనోమయీ. సాపి బలా
 దంతరాహితా సతీ భాగవతీం గతిం దదౌ. ప్రహ్లాదాదిభ్యః స ఏవ సాక్షాత్స్వయమంతర్గతః. కింపునః
 నిత్యాచాసావాత్మసుఖానుభూతిశ్చ తయా. అభితో వృద్ధస్తా మాయా యేన సః. 3౪. ఇత్థమితి.
 దేవదత్తః పరీక్షిత్. ద్రాణ్యస్త్రేణ దగ్ధో౭పి భగవతా శ్రీకృష్ణేన దత్తత్వాత్. యేన శ్రవణేన నితరాం
 గృహీతం వశీకృతం చేతో యస్య సః. యద్వా. భగవతి. నిగృహీతం నియమితం చేతో యస్యేతి వా.
 ౪౦. బ్రహ్మన్నితి. కాలాంతరే కౌమారే కృతం పాగండా కథం జ్ఞాత్వా. ఊచురిత్యర్థః. ౪౧. ౪౨.
 వయమితి. మే గురో. క్షత్రబంధవో౭పి పాపిష్ఠా అపీత్యర్థః. ౪౩. ఇత్థమితి. తేన యః స్తారితో
 ౭నంతః. తేన హృతాన్యః లేంద్రియాణి యస్య సః తథాభూతో౭పి కథంచిల్లబ్ధబహిర్ద్వైష్టిః. మే
 భాగవతోత్తమోత్తమ శౌనక. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “త్రయోదశే౭హరద్భ్రష్టః పత్సాణ్ పాలాంశ్చ మాయయా, తదా తత్సర్వరూపో౭జ్జం
 కృష్ణ పూర్వవదాచరత్” సాధ్వీతి. నూతనయసి నవీకరోషి. ౧. సతామితి. తథాపి. సారభృతాం
 సారగ్రాహిణాం ఆయం నిసర్గః స్వభావః శో౭సౌ అచ్యుతస్య వార్తా ప్రతిక్షణం సాధు న వ్యవ

స్త్రీయా విటానామివ సాధువార్తా. ౨. శృణుష్యావహితో రాజన్నపి గుహ్యం
 వదామి తే, బ్రూయస్మిన్ధస్య శిష్యస్య గురవో గుహ్యమప్యత. ౩. తదాఘవ
 దనాన్త్యతో రక్షిత్వా స్వార్భవత్సకాః, సరః పుళినమానీయ భగవానిదమబ్ర
 వీత్. శ్రీభగవానువాచః—అహోఽతిరమ్యం పుళీనం వయస్యాస్వకేళిసంపన్నదు
 లాచ్ఛవాలుకం, స్ఫుటత్సరోగంధహృతాళిపత్రికధ్వనిప్రతిధ్వానలసద్ధ్రుమాకులమ్.
 ౧. అత్ర భో క్తవ్యమస్తాభిర్దివారాధం తు ధార్దితాః, వత్సాస్సమిపేఽపః పీత్వా చరం
 తు శనకైస్తృణమ్. ౬. తథేతి పాయయిత్వా ర్భావత్సానాదుధ్య శాద్వలే, ముక్త్వా
 శిక్యాని బుభుజుస్సమం భగవతా తదా. ౭. కృష్ణస్య విష్వక్పరురాజీమండలై
 రభ్యాననాః ఫుల్లదృశో వ్రజార్భకాః, సహోపవిష్టాః పుళినే విరేజుశ్చదా యథాం
 భోరుహకర్ణికాయాః. ౮. కేచిత్పక్షైర్దైత్యైః కేచిత్పల్లవైరంకురైః ఫలైః, శిశ్నిస్తస్వి
 గ్భిర్ద్రుషద్భిశ్చ బుభుజుః కృతభాజనాః. ౯. సర్వే మిథో దర్శయంతస్వాం స్వాం భోజ్య
 రుచిం పృథక్, హసంతో హసయంతశ్చాభ్యవజహ్రుస్సహేశ్వరాః. ౧౦. బిభ్ర
 ద్వేణుం జతరపటయోశ్శృంగవేత్రే చ కక్షే వామే పాణౌ మసృణకబళం తత్ఫలా
 న్యంగుళీషు, తిష్ఠన్ మధ్యే స్వపరి సుహృదో హసయన్నర్తభిరైన్వస్త్వగ్లే లోకే
 మిషతి బుభుజే యజ్ఞభుగ్బలకేళిః. ౧౧. భారతైవం వత్సపేషు భుంజానేష్వచ్యుతా

దృవతీతి యత్ సః విటానాం నైశానాం. స్త్రీయాః కామిన్యాః వార్తేవ కథంభూతానామపి సతాం
 యత్. యా. అచ్యుతస్య వార్తేవ అర్థో యేషాం తాని వాణీ శ్రుతిచేతాంసి యేషాం. శధాభూతా
 నామపి. ౨—౪. భోజనవిధానాయ పుళీనం స్త్రీతి—అహో ఇతి. స్వీయానాం, కేళీనాం. సంపదో
 విద్యంతే యస్మిన్ తత్. మృదులాః అచ్ఛాః వాలుకా యస్మిన్ తత్. కించ, స్ఫుటత్ వికసత్.
 సరః సరోబాబహుశ్యేన ఉపచారతః సర ఏవ వికసదిత్యుక్తం. తస్య గంధస్తేన హృతాః ఆకృష్టాః అశ
 యః పత్రిణశ్చ. తేషాం కే ఉదకే ధ్వనయః. తేషాం ప్రతిధ్వానాః తైర్లసంతో ద్రుమానైరాకులం
 వ్యాప్తం. ౧. అత్రేతి. దివా దినం ఆరూఢం ప్రవృద్ధం. భోజనవేళా అతీతేత్యర్థః. ౬. తథేతి. ఆరుధ్య
 సంరుధ్య శాద్వలే హరితతృణదేశే. ౭. కృష్ణస్యేతి. తదా తే విరేజుః. కృష్ణస్య విష్వక్ పరితః.
 పురురాజీమండలైః బహుభిః పక్షిమండలైస్సహ—నైరంతర్యేణోపవిష్టాః శ్రీకృష్ణాభిముఖాన్యాన
 నాని యేషాం తే. ఫుల్లదృశో వికసితనయనాః. కమలకర్ణికాయాః పరితః ఋత్రాణి. యథేతి. ౮.
 కేచిదితి. పుష్పైస్తద్దైత్యైః అన్యైశ్చ పత్తైః. కృతాని భాజనాని యైస్తే. ౯. సర్వ ఇతి. రుచిం స్వాదు
 విశేషం. అభ్యవజహ్రుః బుభుజిరే సహేశ్వరాః శ్రీకృష్ణసహితాః. ౧౦. బిభ్రదితి. యజ్ఞభుగపి.
 తేషు బుభుజే బాలానామివ కేళిర్యస్య సః. తదాహ—ఉదరవస్త్రయోర్నాద్యే వేణుం బిభ్రత్
 దధాన ఇతి సర్వత్రాన్వయః. వామ ఇతి కాకాక్షిన్యాయాత్ కక్షపాణ్యోర్విశేషణం. మసృణం
 స్నిగ్ధం దధ్యోదనకబళం. తదుచితాని బిల్వామలకాదిఫలాని. అంగుళీషు అంగుళీసంధిషు. కర్ణికేవ
 సర్వాభిముఖో మధ్యే తిష్ఠన్. స్వపరి స్వస్య పరితః. ఉపవిష్టానిత్యర్థః. సుహృదః. నైర్వర్తభిః
 పరిహాసవాక్తైః స్వగ్లే స్వర్గవివాసిని జనే ఆశ్చర్యేణ మిషతి పశ్యతి సతి. లోకే ఇహ. వత్సప

త్తసు, వత్సాశ్చాంతర్వనే దూరం వివిశుస్త్రణలోభితాః. ౧౨. తానదృష్ట్యా
భయత్రస్తానూచే కృష్ణోఽస్య భీభయమ్, మిత్రాణ్యాశ్చాంతావిరమత * హ్యనేష్యే
వత్సకానహమ్. ౧౩. ఇత్యుక్త్వాదిదరీకుంజగహ్వారేష్వాత్తవత్సకాన్, విచి
న్వన్ భగవాన్ కృష్ణస్సపాణికబళో యయా. ౧౪. అంభోజన్తజనిస్తదంతరగతో

❧ వత్సాపహారఘట్టః. ❧

మాయార్భకస్యేశితుద్ద్రిష్టుం మంజుమహత్త్వమన్యదపి తద్వత్సానితో వత్సపాన్,
నీత్వాన్యత్ర కురూద్వహంతరదదాత్థేఽవస్థితో యః పురా దృష్ట్యాఽఘాసురమో
క్షణం భగవతః ప్రాప్తః పరం విస్తయమ్. ౧౫. తతో వత్సానదృష్ట్యైత్య పుళినేఽథ చ
వత్సపాన్. ఉభావపి వనే కృష్ణో విచికాయ సమంతతః. ౧౬ క్వాప్యదృష్ట్యాంతర్వి
పినే వత్సాన్ పాలాంశ్చ విశ్వదృక్. సర్వం విధిక్రతం జ్ఞాత్వా సహసాభిజగామహ,
౧౭. తతః కృష్ణో ముదం కర్తుం తన్తాత్మాణాం చ కస్య చ, ఉభయాంత
మాత్తానం చక్రే విశ్వదృగీశ్వరః. ౧౮. యావద్వత్సపవత్సకాల్పకవపుర్యావత్క
రాంఘ్నాగ్రిదికం యావద్దృష్టివిషాణవేణుదళశిగ్యావద్విభూషాంబరమ్, యావచ్ఛీల
గుణాభిధాకృతివయో యావద్విహారాదికం సర్వం విష్ణుమయం గిరోఽంగవదజస్సర్వ
స్వరూపో బభౌ. ౧౯. స్వయమాత్తాత్త గోవత్సాన్ ప్రతివార్యాత్త వత్సపైః, క్రీడ

జానానాం మధ్యే బుభుజే. ౧౧. ౧౨. తానితి. భీభయం భయహేతుభ్యో భయం. అస్య అపాస్య
నిరస్త్యేత్యర్థః. యద్వా. అస్య విశ్వస్య భియోపి భయం యః. శ్రీకృష్ణః ఆశాత్ భోజనాత్.
అత్రాక్షరాధిక్యమార్ద్రం. ౧౩. ఇతితి. అద్రిషు తద్దరీషు కుంజేషు లతాదిపిహితోదరవివరేషు. గహ్వా
రేషు సంకటస్థానేషు చ. ౧౪. అంభోజస్తేతి. అంభోజన్తనః పద్మాత్. జనిరుత్పత్తిర్యస్య సః బ్రహ్మ
తదంతరేఽస్తిన్నవసరే గతః ఆగతః. తచ్ఛిద్రం ప్రాప్తో వా. అన్యదపి మహత్త్వం మహిమానం.
ద్రష్టుం. తస్య వత్సాన్ ఇతః స్థానాత్ వత్సపాంశ్చ. అన్యత్ర నీత్వా, స్వయం తిరోబభూవ
భగవతః శ్రీకృష్ణస్య. తత ఇతి. ఉభావపి వత్సాన్ వత్సపాంశ్చ. విచికాయ అన్వేషితవాన్.
కేవలి.-విధిక్రతం బ్రహ్మణా కృతం. ౧౭. తత ఇతి. ఉభయాంతం వత్సతత్పాలరూపేణ ఉభ
యథా వర్తమానమిత్యర్థః. అయం భావః. యది తూష్టిమాస్తే. తర్హి తన్తాత్మాణాం విషాదస్సాన్యత్.
యది చ. తానేవానయామి తర్హి బ్రహ్మణో మోదో న స్యాదితి తదుభయప్రీతయే తథా చక్ర
ఇతి. ౧౮. తదేవ దర్శయతి—యావదితి. వత్సపానాం వత్సకానాం చాల్పకవపుః ప్రమాణమనతి
క్రమ్య ఏవముపర్యపి యోజ్యం. యద్వా. యావద్వత్సపాదివపుః, తావత్సర్వస్వరూపః. అజః కృష్ణః
బభావిత్యుత్తరత్రాన్వయః. శ్లో. “సర్వం విష్ణుమయం జగది”తి. ప్రసిద్ధా యా గీః తస్యా అంగవత్
మూర్తివత్. సా గీరేవార్థస్వరూపేణ ప్రత్యక్షా యథా తథా. బభూవేత్యర్థః. ౧౯. స్వయమితి.
ఏవం సర్వాత్తా సన్. ప్రజం ప్రావిశత్. కథం స్వయమాత్తైవ ప్రయోజకః ఆత్మరూపాన్ గోవ
త్సానితి. కర్తాపి స్వయమేవేత్యుక్తం ఆత్మరూపైర్వత్సపైః ప్రతినార్య ప్రయోజ్యకర్తాపి స్వయమేవ.

న్నాత్తవిహారైశ్చ సర్వాత్తా ప్రావిశద్వృజమ్. ౨౦. తత్తద్వత్సాన్ పృథగ్జ్ఞాత్వా
 తత్తద్గోష్ఠే ప్రవేశ్య సః, తత్తదాత్తా భవద్రాజంస్తత్తత్సద్వ ప్రవిష్టవాన్. ౨౧. తన్తా
 తరో వేణురవత్పరోఽథితా ఉత్థాప్య దోర్భిః పరిరభ్య నిర్భరమ్, స్నేహస్నుతస్తన్య
 పయస్సుధాసవం మత్వా పరం బ్రహ్మసుతానపాయయన్. ౨౨. తతో నృపోన్తర్దనగం
 ధలేపనాలంకారరక్షాతిలకాశనాదిభిః, సులాలితస్త్వాచరితైః ప్రహర్షయన్సాయం
 గతో యామయమేన మాధవః. ౨౩. గావస్తతో గోష్ఠముపేత్య సత్వరం హుంకా
 రఘోమైః పరిహూతసంగతాన్, స్వకాన్ స్వకాన్ వత్సతరానపాయయన్
 ముహుర్నిహంత్యస్త్రివదౌధసం పయః. ౨౪. గోగోపీనాం మాతృతాస్త్రిన్నాసీత్సే
 హర్ధికాం వినా, పురోవదాస్వపి హరేస్తోకతామాయయా వినా. ౨౫. వ్రజౌ
 కసాం స్వతోకేషు స్నేహవల్ల్యాబ్ధమన్వహమ్, శనైర్నిస్సీమ వన్పథే యథా కృష్ణే
 తు పూర్వవత్. ౨౬. ఇత్థమాత్తాత్తనాత్తానం వత్సబాలమిషేణ సః, పాలయన్ భగ
 వాన్ వర్షం చిక్రీడే వనగోష్ఠయోః. ౨౭. ఏకదా చారయన్ వత్సాన్ సరామో వన
 మావిశత్, పంచషట్సు త్రియామాసు హాయనాపూరణీష్వజః. ౨౮. తతోఽతిదూరా

ఆత్మవిహారైః క్రీడన్నితి. క్రియాకారకాన్యపి స్వయమేవేత్యర్థః. ౨౦. తత్తదతి. తత్తదాత్తా తత్త
 ద్గోపబాలరూపోఽభవత్ తత్తత్తత్తత్సద్వ ప్రవిష్టః. ౨౧. గోపికామోహనమాహ—తన్తాతర
 ఇతి. తన్తాతరో వేణురవేణ. త్వరయా ఉత్థితాస్సత్యః సుప్తాన్ మత్వా పరం బ్రహ్మైవ దోర్భి
 దుత్థాప్య ఉపగూహ్య పయస్సుధాసవం. పయ ఏవ సుధావత్స్వాదు. ఆసవపదున్తాదకం పాయ
 యామాసురిత్యర్థః. ౨౨. తత ఇతి. ఏవం యామయమేన తత్తత్కాలక్రీడానియమేన సాయం గతః
 ప్రాప్తః స్వాచరితైః స్వస్యాచరితైః శోభస్తైరాచరితైర్వా మాతృకాః ప్రహర్షయన్. తత్తస్తాభిరున్తర్ద
 నాదిభిరుపలాలిత ఇతి. ౨౩. గవాం మోహనమాహ—గావ ఇతి. పరిహూతా ఆహూతాశ్చ తే
 సంగతాశ్చ తాన్. ౨౪. ఏతావత్తు వైషమ్యం కృష్ణస్యాపి దుర్నివారమాసీదిత్యాహ—గోగోపీనా
 మితి. గవాం గోపీనాం చాస్తిన్ కృష్ణే మాతృతా ఉపలాలనాదిరూపా. పురోవదేవాసీత్.
 కింతు. స్నేహర్ధికాం వినా స్నేహాధిక్యం త్విదానీం విశేష ఇత్యర్థః. ఆసు గోపీషు హరేః తోకతా
 చ బాలభావనాపి పూర్వవదేవాసీత్ కింతు మాయయా వినా. మమేయం మాతా. అహం యస్యాః
 పుత్ర ఇతి. మోహం వినేత్యర్థః. ౨౫. స్నేహర్ధి మేవ దర్శయతి—వ్రజౌకసామితి. యథా కృష్ణే
 యశోదానందనే. స్వపుత్రేభ్యోఽపి స్నేహాధిక్యం. పూర్వమాసీత్. ఇదానీం స్వతోకేష్వపి. తద్దైవా
 వర్ధతేత్యర్థః. ఆబ్ధం యావద్వత్సరం, నిస్సీమ యథా తథా. స్నేహవల్లీ నవృధే. ౨౬. ఇత్థమితి.
 ఏవమాత్తా శ్రీకృష్ణః. వత్సపో భూత్వా. తత్తాసి తావద్వత్సానాం తద్బాలకానాం చ మిషేణా
 త్తానమాత్తనా పాలయన్. క్రీడితవానిత్యర్థః. ౨౭. ఏతావత్పుర్యంతం రామస్యాపి మోహ
 ఏవాసీత్. సంవత్సరాంతే తు. కథంచిత్ జ్ఞాతవానితి దర్శయన్నాహ—ఏకదేతి. పంచసు షట్సు
 వా రాత్రిషు హాయనస్యాపూరణీషు పూరకతయా అవశిష్టాస్విత్యర్థః. ౨౮. తత ఇతి. తతోఽతిదూర

చ్చరతో గావో వత్సానుపవ్రజమ్, గోవర్ధనాద్రిశిఖరే చరంత్యో దదృశు స్తృణమ్.
 ౨౯. దృష్ట్వాథ తత్సేహవశోఽస్త్వతాత్తా సగోవ్రజోఽత్యాత్త పదుర్గమార్గః, ద్విపా
 త్కకుద్గ్రీవ ఉదాస్య పుచ్చోఽగాద్ధుం కృతై రాస్ను పయా జవేన. ౩౦. సమేత్య గావో
 గోవత్సాన్ వత్సవన్త్యోఽప్య పాయయన్, గిశంత్య ఇవ చాంగాని లిహంత్య సేన్స్విధసం
 పయః. ౩౧. గోపా స్తద్రోధనాయాసమాఘ్యులజ్జోరుమన్యునా, దుర్గాధ్వకృచ్ఛితోఽ
 భ్యేత్య గోవతై నర్దదృశుస్సుతాన్. ౩౨. తదీక్షణోత్ప్రేమరసాప్లుతాశయా జాతాను
 రాగా గతమన్యవోఽర్భకాన్, ఉదూహ్యా దోర్భిః పరిరభ్య మూర్ధ్ని ఘ్రాణైరవాపుః
 పరమాంముదం తే. ౩౩ ఏవం సపశవో గోపాస్తోకాన్లేషసునిర్వృతాః, కృచ్ఛాచ్ఛవై
 రపగతా స్తదనుస్త్వత్యుదశ్రవః ౩౪. వ్రజస్య రామః ప్రేమధేర్వీక్ష్యోత్కంఠ్యమను
 ఊణమ్, ముక్తస్తనేష్వపత్యేషు హ్యహేతువిదచింతయత్. ౩౫. కిమేతదద్భుతమివ
 వాసుదేవేఽఖిలాత్మని, వ్రజస్య సాత్త నస్తోకేష్వపూర్వం ప్రేమ వర్ధతే. ౩౬ కేయం వాకు
 తఆయాతా దైవీ వా నార్యుతాసురీ, ప్రాయో మాయాస్తు మే భర్తు ర్నా

తయేవ గోవర్ధనశిఖరే చరంత్యో గావో వ్రజసమీపే. చరతః వత్సాన్ దదృశుః. ౨౯. దృష్ట్వేతి.
 తదైవ స గోవ్రజః గవాం కలాపః. తత్. సేహవశః తేషాం వత్సానాం సేహేనాకృష్టః. అత
 ఏవ న స్త్వత ఆత్తా యేవ సః తథా. జవేన. ఉపవ్రజమగాత్. కథంభూతః అత్యాత్త పదుర్గమార్గః.
 అతిక్రాంతః. ఆత్త పాన్ గోపాలాన్. యః సోఽత్యాత్తపః. తథా దుర్గమో మార్గో యస్య సః.
 తథా యుక్తాభ్యాం. పద్భ్యాం ధావన్ ద్విపాదివ. ప్రతీయమానః. కకుది ఆకుంచితా గ్రీవా
 యస్య సః. ఉదాస్యపుచ్ఛః ఉన్నమితాన్యాస్యాని పుచ్ఛాని చ యేన సః. ఆస్నుపయాః సర్వతః స్రవంతి
 పయాంసి యస్య సః. గోవ్రజ ఇత్యనేన వృషభాదయోఽప్యజగురిత్యుక్తం. ౩౦. తత్ర విశేషతో
 ధేనూనాం చేష్టితమాహ—సమేత్యేతి. గోవర్ధనస్యాధః వత్సవంత్యః. పునః ప్రసూతా అపి. ౩౧.
 రామేణ దృష్టం వల్సేషు గవాం సేహాతిశయముక్త్వా గోపానామపి దర్శయితుమాహ.—గోపా ఇతి.
 తాసాం గవాం రోధనే య ఆయాసస్తస్య మాఘ్యేన మోఘుత్వేన లజ్జయా సహ ఉరుమన్యునా.
 దుర్గమార్గ జనితక్లేశేన చాభ్యేత్య గోవతైస్సహ సుతాన్ దదృశుః. ౩౨. తదితి. తతశ్చ తేషామీక్ష
 ణేనోద్గతో యః ప్రేమరసః. తస్మిన్నాప్లుతాః నిమగ్నాః ఆశయా యేషాం తే. లజ్జామన్యుకృచ్ఛైః
 స్తానపి తాడయితుమాగతాస్సంతోఽపి. గతమన్యవః ప్రత్యుత జాతోఽనురాగో యేషాం తే. మూర్ధ
 నిఘ్రాణైః అవఘ్రాణైః పరమాంముదమవాపుః. ౩౩. ఏవమితి. కృచ్ఛాచ్ఛత్. తతః అపగతాః. నివృత్తాః
 తేషాం సుతానాం అనుస్త్వత్యా. ఉద్గచ్ఛంతి అశ్రాణి యేషాం తే. ౩౪. వ్రజస్యేతి. ప్రేమధేర్వీ
 త్కంఠ్యమతిశయం. ముక్తస్తనేష్వపత్యేషు. వీక్ష్య. అహేతువత్ హేతుమజానన్నచింతయత్. ౩౫.
 చింతామేవాహ—ద్వాభ్యాం. కిమితి. వాసుదేవే యథా పురా. తథా స్వతోకేష్వపి వ్రజస్య
 ప్రేమ వర్ధతే. కిమేతదద్భుతమితి. కించ. సాత్తనః ఆత్త సహితస్య వ్రజస్య. మమ తేషు ప్రేమకారణం.
 కిమితి భావః. ౩౬. కేతి. కేయం మాయాదేవానాం వా. నరాణాం వా. అసురాణాం వా. కుతో
 వా. కస్తాత్ప్రియక్తా తత్రాన్యమయా న సంభవతి. యతో మమాపి మోహో వర్ధతే అతః

న్యా మేఽపి విమోహినీ. 32. ఇతి సంచింత్య దాశార్హ్యో వత్సాన్ సవయసానపి, సర్వానాచప్త వైకుంఠం చక్షుషా వయునేన సః. 33. నై తే మదంశా ఋషయో న వై తే త్వమేవ భాసీశ భిదాశ్రయేఽస్తి, సర్వం పృథక్త్వం నిగమాత్కథం వదే త్యుక్తేన వృత్తం ప్రభుణా బలోఽవైత్. 34. తావదేవాత్తభూరాత్త మానేన త్రుట్యనేహసా, పురోవదాబ్ధం క్రీడంతం దదృశే సకలం హరిమ్. 40. బ్రహ్మో వాచః—యావంతో గోకులే బాలాస్సవత్సాస్సర్వ ఏవ హి, మాయాశయే శయా నా యే నాద్యాపి పునరుద్భితాః. 41. ఇత ఏతేఽత్ర కుత్రత్యా మన్తాయామోహితే తరే, తావంతో యావదద్యాబ్ధం క్రీడంతో విష్ణునా సహ. 42. ఏవమేతేషు భేదేషు చిరం ధ్యాత్వా సదాత్తభూః, సదాశ్రయా ఏత ఇతి జ్ఞాతుం నేశే కథం చన 43. ఏవం విమోహయన్ విష్ణుం విమోహం విశ్వమోహనమ్, స్వయైవ మాయయాజోఽపి స్వయమేవ విమోహితః. 44. తమ్యాం తమోవన్నై హారం * ఖిద్యోతార్చిరివాహని, మహతీతరమాయైశ్యం నిహంత్యాత్తని యుంజతః. 45. తావత్సర్వే వత్సపాలాః పశ్యతోఽజస్య తత్త్వణాత్, వ్యదృశ్యంత ఘనశ్యామాః పీతకౌశేయవాససః. 46. చతుర్భుజాశ్శంఖచక్రగదారాజీవపాణయః, కిరీటినః కుండ

ప్రాయశో మత్స్వామినః శ్రీకృష్ణనైవ. మాయేయమస్త్వితి సంభావయతి—32. ఇతీతి. సవ యస్యాన్ ససఖీనపి. వయునేన జ్ఞానమయేన చక్షుషా. వైకుంఠం శ్రీకృష్ణమేవాపశ్యత్. 33. ఏవం కృష్ణరూపాన్ సామాన్యతో జ్ఞాత్వా. శ్రీకృష్ణం దృష్ట్వా. కృష్ణోపదేశేన విశేషతో జ్ఞాత వానిత్యాహ—నేతి. అయమర్థః పాల్యమానాస్తావద్వత్సా ఋషీణామంశాః. పాలకాశ్చ దేవానా మంశా ఇతి తావదహం వేద్మి ఇదానీం తు న తథా. కింతు. అస్తి భిదాశ్రయేఽపి. త్వమేవ భాసి. అతస్త్యం సర్వం పృథక్ వివిచ్య. కథం వృత్తమితి వదేత్యుక్తేన ప్రభుణా వక్త్రా నిగమాత్ సంక్షే పత ఏవోక్తం వృత్తం బలః అవైత్ విదితవానిత్యర్థః. 34. తతః కిం వృత్తమిత్యపేక్షాయామాహ— తావదితి. వర్తే జాతే. ఆత్మనో మానేన త్రుట్యనేహసా త్రుటిమాత్రేణ కాలేన. సకలం సాను చరం హరిం దదర్శ. 40. దృష్ట్వా చ వ్యతర్కయదిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. యావంత ఇతి. మే మాయాశయే మన్తాయాతల్పే. 41. ఇత ఇతి. మన్తాయామోహితేభ్య ఇతరే కుత్రత్యాః. 42. ఇతి వితర్కయన్. అముహ్యదిత్యాహ—ఏవమిత్యాదిద్వాభ్యాం. 43. 44. నను మాయాశ్రయస్య తస్య కుతో మోహ ఇత్యత ఆహ—తమ్యామితి. మహామాయావిని భవతి. అన్యమాయాయా ఆవరణ విక్షేపకత్వాభావే. దృష్టాంతద్వయమాహ.—తమ్యాం తమిస్సాయాం రాత్వాం. నై హారం హిమకిరణ ప్రభవం తమ ఇవ తద్ధితార్థోపసర్జనస్యాపి తమసో నై హరమితి విశేషణం ఛాందసం. తత్తమో యథా పృథగావరణం న కరోతి కింతు తత్రైవ లీయతే. యథా చ. ఖిద్యోతార్చిరహని పృథక్. ప్రకాశం న కరోతి. ఏవం మహతి పురుషే. యుంజతః పుంసః. ఇతరా నీచమాయా తత్ర న కించిత్క రోతి. కింతు. ఆత్మని స్వస్తిన్నేవ విశ్యం సామర్థ్యం నిహంతి. 45. అన్యదప్యాశ్చర్యమాహ— తావదితి. వత్సపాలాః వత్సాః పాలాః బాణాశ్చ. సర్వే యష్టివిషాణాదయశ్చ. 46. 47. శ్రీ

లినో హరిణో వనమాలినః. ౪౭. శ్రీవత్సంగదదోరత్నకంబుకంకణపాణయః,
 నూపురైః కటకైర్భాజత్కటిసూత్రాంగుళీయకైః. ౪౮. అంఘ్రిమస్తకమాపూర్ణ
 తులసీనవదామభిః, కోమలైస్సర్వగాత్రేషు భూరిపుణ్యవదర్పితైః. ౪౯. చంద్రి
 కావిశదస్తేరైస్సరుణాపాంగవీక్షితైః, స్వకార్థానామివ రజస్సత్త్వాభ్యాం ప్రప్టౌ
 పాలకాః. ౫౦. ఆత్మాదిస్తంబపర్యంతైర్హూర్తిమద్భిశ్చరాచరైః, నృత్తగీతాదివైకా
 ర్యైః పృథక్పృథగుపాశ్రితాః. ౫౧. అణిమాద్యైర్వహిమభిరజాద్యాభిర్విభూతిభిః,
 చతుర్వింశతిభిస్తత్త్వైః పరీతా మహదాదిభిః. ౫౨. కాలస్వభావసంస్కారకామకర్త
 గుణైరపి, స్వమహిధ్వస్తమహిభిర్హూర్తిమద్భిరుపాసితాః. ౫౩. సత్యజ్ఞానానంతా
 నందమాత్రైకరసమూర్తయః, అస్పృష్టభూరిమాహాత్మ్యా అపి హ్యుపనిషద్భృశామ్.
 ౫౪. ఏవం సకృద్దదర్శాజః పరబ్రహ్మత్తనోఽఖిలాన్, యస్య భాసా సర్వమిదం
 విభాతి సచరాచరం ౫౫. తతోఽతికుతుకోఽద్వైత్య స్తిమితైకాదశేంద్రియః, తద్ధా
 మ్నా భూదజస్తూష్ణీం పూర్దేవ్యంతీవ పుత్రికా. ౫౬. ఇతీరేశేఽతర్క్య నిజమహి

త్యేతి. శ్రీవత్సప్రభయా యుక్తాని అంగదాని దోర్లు యేషాం తే రత్నమయాని కంబువత్ప్రేక్షా
 ధరాణి కంకణాని. పాణౌ తు యేషాం తే చ తే చ తథా. ౪౮. అంఘ్రిమి. భూరిబహుజన్తార్జితం పుణ్యం
 తద్యుక్తైర్జనైరర్పితైః. ౪౯. చంద్రికేతి. చంద్రికావద్విశదస్థితయుక్తైః సహారుణగుణేన వర్తమానాః.
 యే అపాంగాః తైర్వీక్షితైః స్వకార్థానాం స్వభక్తమనోరథానాం రజస్సత్త్వాభ్యాం ప్రప్టౌపాలకా
 ఇవ. వ్యదృశ్యంత. సత్త్వవద్విశదస్థితేన పాతకా ఇవ రజోపదరుణగుణేన చ. స్వకార్థానాం
 ప్రప్టౌర ఇవ. తాదృక్కుటాత్తైః. ద్యోతమానా ఇత్యర్థః. ౫౦. ఆత్మేతి. ఆత్మా బ్రహ్మ. తదాది
 స్తంబపర్యంతైః వైకార్యైరనేకార్హితైః. ౫౧. అణిమాద్యైరితి. అజాద్యాభిః అజా మాయా.
 తత్ప్రభృతిభిః. విభూతిభిః శక్తిభిః మహదాదిభిరితి. మహత్సత్త్వయోః పృథక్త్వవివక్షయా చతు
 ర్వింశతితత్త్వైర్జగత్కారణైః. ౫౨. కాలేతి. కాలాదిభిశ్చ తత్సహకారిభిశ్చ తత్ర స్వభావః పరి
 ణామహేతుః. సంస్కార ఉద్బోధకః. స్వమహిధ్వస్తమహిభిః. భగవన్తహిమ్నా తిరస్కృతస్వాత్మ
 తంత్రైః ఉక్తైః సర్వైరణిమాద్యైః. ౫౩. సర్వేషాం మూర్తిమత్త్వేఽసి విశేషమాహ—సత్యేతి.
 సత్యాశ్చ, జ్ఞానరూపాశ్చ ఆనంతాశ్చ ఆనందరూపాశ్చ తత్రాపి తదేకమాత్రాః. విజాతీయసజాతీయ
 భేదరహితాః తత్రాపి చైకరసాః సదైకరూపా మూర్తయో యేషాం తే. యద్వా. సత్యజ్ఞానాదిమాత్రై
 కరసం యద్భిష్టా. తదేవ మూర్తిర్యేషామితి. అతఏవ ఉపనిషత్. ఆత్మజ్ఞానం. నైవ దృక్ చక్షు
 ర్యేషాం తేషామపి. హి నిశ్చితం. అస్పృష్టభూరిమాహాత్మ్యాః స స్పృష్టం స్పృశనాయోగ్యం భూరి
 మాహాత్మ్యం యేషాం తే. తథాభూతాస్సంతః సర్వేవ్యదృశ్యం తేతి. ౫౪. ఏవమితి. ఏవం సకృత్
 ఏకదైవ. దదర్శ. పరబ్రహ్మణో విశేషణం యస్యేతి. ౫౫. తత ఇతి. అతికుతుకేన అత్యాశ్చర్యేణ
 ఉద్వృత్య దృష్టిం పరావృత్య హంసపుష్పే పరావృత్యేతి వా. కుతుకశబ్దే తృతీయాయః ఛాందసో
 లుక్. పాఠాంతరే తు. అతికుతుకేనోద్వృత్తః కుభితః. తేషాం ధామ్నా తేజసా. స్తిమితసర్వేం
 ద్రియో బ్రహ్మ తూష్ణీం నిశ్చలౌఽభూత్. అత్ర దృష్టాంతః. పూర్దేవీ వ్రజాధిష్ఠాత్రీ కాచిద్దేవతా
 తస్యాః. అంతి సమీపే పుత్రికా చతుర్ముఖీ కనకప్రతిమేవ. ౫౬. ఏవం మోహనిమగ్నమజముజ్ఞ

మని స్వప్రమితికే పరత్రాజాతోతన్నిరసనముఖబ్రహ్మకమితో, అనీశోపి ద్రష్టుం కిమి
దమితి వా ముహ్యతి సతి చఛాదాజో జ్ఞాత్వా సపది పరమోఽజాయవనికామ్.
౧౭. తతోఽర్వాక్ప్రతిలబ్ధాక్షః కః పరేతవదుత్థితః, కృచ్ఛాచ్ఛనైర్విల్య*దృష్టిరాచ
ప్టేదం సహత్తనా. ౧౮. సపద్యేవాభితః పశ్యన్ దిశోఽపశ్యత్పురస్థితమ్, బృందా
వనం జనాజీవ్యద్రుమాకీర్ణం సమాప్రియమ్. ౧౯. యత్ర నైసర్గదుర్వైరాస్సహ
సన్నమృగాదయః, మిత్రాణీవాజితావాసాత్ ద్రుతరుట్టరు * షాదికమ్. ౨౦.
తత్రోద్వహత్పశుపవంశశిశుత్వనాట్యం బ్రహ్మాద్వయం పరమనంతమగాధబోధం,
వత్సాన్ సఖీనివ పురా పరితో విచిన్వదేకం సపాణికబళం పరమేష్ఠ్యచష్ట. ౨౧.
దృష్ట్వా త్వరేణ నిజధోరణతోఽవతీర్య పృథ్వాన్యం వపుః కనకదండమివాభిపాత్య,
స్పృష్ట్వా చతుర్త్తుకుటకోటిభిరంఘ్రియుగ్మం నత్వా ముదశ్రుసలిలైరకృతాభిషే
కమ్. ౨౨. ఉత్థాయోత్థాయ కృష్ణస్య చిరస్య పదయోః పతన్, ఆస్తే మహత్త్వం
ప్రాద్యుష్టం స్తృత్వా స్తృత్వా పునఃపునః. ౨౩. శనైరథోత్థాయ విమృజ్య లోచనే

హరేత్యాహ—ఇతీతి. ఇరా సరస్వతీ తస్యా ఈశే బ్రహ్మణి. కిమిదమితి ముహ్యతి సతి. పశ్చాత్త
ద్దృష్టుమప్యనీశే సతి. పరమః అజః శ్రీకృష్ణః. సపది. అజాయవనికాం మాయారూపాం తిరస్క
రణీం యయాద్భుతం. దర్శితం తాం చఛాద తిరోధత్త. అపసారితవానిత్యర్థః. అథవా. ఆయం
లోకాభిమానీ మమైశ్వర్యం. ద్రష్టుమయోగ్య ఇతి తస్యోపరి మాయాం ప్రసారితవానిత్యర్థః. క్వము
హ్యతి సతి. ఆతర్క్యే తర్కాగోచరే. నిజః అసాధారణో మహిమా యస్య తస్మిన్. ఇతి
మోహహేతురుక్తః. దర్శనాయోగ్యత్వాయ త్రీణి విశేషణాని. స్వప్రమితిః స్వప్రకాశం చ.
యత్కం సుఖం చ యస్మిన్. అతఏవ. అజాతః ప్రకృతేః పరత్ర పరస్మిన్. అతఏవ అతన్నిరస
నముఖేన బృంహకైః శ్రుతిశిరోభిః. మితిః జ్ఞానం యస్మిన్ తస్మిన్ స్వరూపే. ౧౭. తతఇతి.
అర్వాగృహిః ప్రతిలబ్ధాన్యక్షీణి యేన సః. పరేతవత్ మృతో యథా. కథంచిత్ పునరుత్థిష్ఠతి
తథా దృష్టిః నేత్రాణి. ౧౮. సపదీతి. జనానామాజీవ్యైరుపజీవ్యైః ద్రుమైరాకీర్ణం. సమాప్రియం
సమ్యక్ ఆసమంతాత్ ప్రియాణి యస్మిన్ తత్. ౧౯. తదాహ—యత్రేతి. నైసర్గికదుర్వైరాః
స్వాభావికా ప్రతికార్యవైరవంతోఽపి నరాః. సింహాదయశ్చ మిత్రాణీవ యత్ర సహైవాసన్. అజితస్య
శ్రీకృష్ణస్య ఆవాసేన. ద్రుతాః పలాయితాః రుట్టర్దాదయః శ్రోధలోభాదయో యస్తాత్తతథా
భూతం. అత్ర తరుషేతి వర్ణవిశ్లేషః ఛందోనురోధేన. బృందావనమపశ్యదితి. ౨౦. తత్రేతి. తత్ర
చ పరమేష్ఠీ బ్రహ్మ పురా పూర్వవదేవ. బ్రహ్మ ఆచష్ట అపశ్యత్ కథంభూతం పశుపవంశశిశుత్వనా
ట్యముద్వహత్. నాట్యమిత్యత్ర హేతుః అద్వయమిత్యాది. అద్వయం చ వత్సాన్ విచిన్వత్. ఏకం
చ సఖీన్. అగాధబోధం చ విచిన్వత్. అనంతం చ పరితో విచిన్వత్. పరం చ శిశుత్వముద్వహత్.
బ్రహ్మ చ సుపాణికబళమితి నాట్యమేవోద్వహాదిత్యర్థః. ౨౧. దృష్ట్వేతి. నిజధోరణతః స్వవాహ
నాత్. త్వరేణ వేగేన అవతీర్య. దండవన్నత్వా. చతుర్థాం మకుటానాం. అగ్రైరంఘ్రియుగ్మం స్పృ
ష్ట్వా. ముదశ్రుసలిలైరానందాశ్రురూపైః సుజలైరభిషేకముకరోదితి. ౨౨. ఉత్థాయేతి. చిరస్య

ముకుందముద్వీక్ష్య వినమ్రకంధరః, కృతాంజలిః ప్రశ్రయవాన్ సమాహితస్సవే
పథుర్గద్గదయైడతేరయా. ౬౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రయోదశోఽధ్యాయః.

❧ వత్సాపహరణే భగవన్తహిమాభిజ్ఞేన బ్రహ్మణా కృతస్తుతిః. ❧

బ్రహ్మోవాచః— నౌమిష్యతేఽభవపుషే తటిదంబరాయ గుంజావతంస
పరిపింఛలసన్తుఖాయ, వన్యస్రజే కబళవేత్రవిషాణవేణులక్ష్మశ్రియే మృదువదే
పశుపాంగజాయ. ౧. అస్యాపి దేవవపుషో మదనుగ్రహస్య స్వేచ్ఛామయస్య న తు
భూతమయస్య కోఽపి, నేశే మహిత్యవసితం మనసాంతరేణ సాక్షాత్తవైవ కిము
తాత్తసుఖానుభూతేః. ౨. జ్ఞానే ప్రయాసముదపాస్య నమంత ఏవ జీవంతి సన్తుఖ

చిరం. పాదయోః పతన్నాస్తే. ౬౩. శనై రితి. సవేపథుః సకంపః. అతఏవ. గద్గదయా అనుకరణమే
తత్. ఇరయా వాచా విడత అస్తాత్. ౬౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుర్దశేఽద్భుతం దృష్ట్వా పూర్వాగంతుకనిశ్చయమ్, అనీశః కర్తుమస్తాపీత్కృష్ణం బ్రహ్మతి
మోహితః”. స్వకృతాపరాధేన. భియా సకంపయా. భగవన్తహిమానమనవగాహమానో యథా
దృష్టస్వరూపమేవ కీర్తయన్నాహ—నౌమితి. హే ఈడ్య స్తుత్య, తే తుభ్యం నౌమి నమ ఇత్యర్థః.
యద్వా. ద్వితీయార్థే చతుర్థీ. అథవా, నౌమిత్యుక్త్వా ప్రస్తుతస్య భగవతః కర్తృత్వే జ్ఞాతే. ప్రయో
జనాపేక్షాయామేవంభూతః భగవానేవ ప్రయోజనమితి తాదర్థ్యే చతుర్థీ. యద్వా. తుభ్యం ప్రసా
దయితుం త్వామేవ నౌమిత్వర్థః. ఆభ్రవద్వపుర్యస్య తస్మై తటిద్వదంబరే యస్య తస్మై తటిద్వదం
బరే యస్య తస్మై. గుంజాభిరవతంసౌ కర్ణభూషణే పరితః పింఛం బర్హాపీడం చ. తైర్లసన్తుఖం
యస్య తస్మై. వన్యాః స్రజో యస్య తస్మై. కళాదిభిః. లక్ష్మభిః శ్రీః శోభా యస్య తస్మై. పశుపస్యాం
గజాయ. యద్వా. పశునిందియాణి. పాంతి రక్షంతీతి పశుపాః దేవాః, తపివాంగజాః. యస్య
తస్మై. ౧. నను నౌమితి ప్రతిజ్ఞాయ. కిం స్వరూపానువాదమాత్రం క్రియతే. అత ఆహ—అస్యా
పీతి. హేదేవ అస్యాఽపి సులభత్వేన ప్రకాశితస్యాపి తవ వపుషః అవతారస్య. మహి మహిమానం.
అవసితం జ్ఞాతుం. కోఽపి కః బ్రహ్మసి. నేశే న శక్నోమి. యద్వా కశ్చిదపి నేశే న సమర్థ ఆసీత్.
సులభత్వాయ విశేషణద్వయం. మదనుగ్రహస్య మమానుగ్రహో యస్తాత్. తన్నదనుగ్రహం తస్య
కించ. స్వేచ్ఛామయస్య. స్వీయానాం యథా యథా ఇచ్ఛా తథా తథా భవతః. తర్హి కిమితి
జ్ఞాతుం న శక్యతే అత ఆహ—న తు భూతమయస్య అచింత్యశుద్ధసత్త్వాత్కకస్య. యథాస్యాప్యేవం
తథా. కథం పునః సాక్షాత్తవ కేవలస్యాత్తసుఖానుభూతేః. తావకస్వసుఖానుభవమాత్రస్యానవతా
రిణో గుణాతీతస్య మహిమానం అంతరేణ. నిరుద్ధేనాపి మనసా కో వా జ్ఞాతుం సమర్థో భవేత్.
అథవా న తు. భూతమయస్య. అపి తు విరాడ్రూపస్య తవ. త్వన్నియామ్యస్యాపి వపుషః. మహి అవ
సితం. కోఽపి నేశే. తదా సాక్షాత్తవైవాసాధారణస్య నియామ్యనియంతృభేదరహితస్య. ఉక్తలక్ష
ణస్య అస్య. మహి మహిమానం. అవసితం కోఽపి. నేశ ఇతి కిం పక్షవ్యమిత్యర్థః. ౨. తర్హి అజ్ఞా

రితాం భవదీయవార్తాం, స్థానే స్థితాశ్శ్రుతిగతాం తనువాజ్ఞనోభిర్యే ప్రాయశోఽ
జితజితోఽప్యసిత్తైస్త్రిలోక్యామ్. 3. శ్రేయస్సృతిం భక్తిముదస్యతే విభో క్లిశ్యంతి
యే కేవలబోధలబ్ధయే, తేషామసౌ క్లేశలవవ శిష్యతే నాన్యద్యథా స్థూలతుషావఘా
తినామ్. ౪. పురేహ భూమన్ బహవోఽపి యోగిన స్త్వదర్పితేహానిజకర్తృలబ్ధ
యా, విబుధ్య భక్త్యైవ కథోపనీతయా ప్రపేదిరే భోఽచ్యుత తే గతిం పరామ్. ౫.
తథాపి భూమన్ మహిమా గుణస్య తే విబోధ్ధుమర్హత్యమలాంతరాత్తభిః, అవిక్రి

కథం సంసారం తరేయురత ఆహ—జ్ఞాన ఇతి. ఉదపాస్య ఈషదప్యకృత్వా సద్భిర్దుఖరితాం సత్వ
ఏవ నిత్యం ప్రకటితాం భవదీయాం వార్తాం స్వస్వస్థాన ఏవ స్థితాస్సంతః సన్నిధిమాత్రేణ స్వత
ఏవ శ్రుతిం గతాం శ్రవణం ప్రాప్తాం. తనువాజ్ఞనోభిః, నమంతః సత్కుర్వంతః. యే జీవంతి
కేవలం. యద్యపి. నాన్యత్ కుర్వంతి. తైః ప్రాయశః త్రిలోక్యామన్వైరజితోఽపి హే అజితత్వం
జితః ప్రాప్తోఽసీతి. కిం జ్ఞానశ్రమేణేత్యర్థః. 3. భక్తిం వినా జ్ఞానం తు నైవ సిద్ధ్యేదిత్యాహ—
శ్రేయ ఇతి. శ్రేయసామభ్యుదయాపవర్గలక్షణానాం. సృతిః శ్రవణం యస్యాః సరస ఇవ నిర్మ
రాణాం తే తవ. భక్తిం ఉదస్య త్యక్త్వా. శ్రేయసాం మార్గభూతామితి వా. తేషాం క్లేశలః క్లేశ
ఏవ శిష్యతే. నాన్యత్. ఆయం భావః. యథా అల్పం ప్రమాణం ధాన్యం పరిత్యజ్య. అంతః కణ
విహీనాన్ ఘౌలాన్. ధాన్యాభాసాన్ తుషానేవావఘ్నంతి. తేషాం న కించిత్ ఫలం. ఏవం భక్తిం
తుచ్ఛీకృత్య. యే కేవలబోధాయ. ప్రయతంతే తేషామపీతి. ౪. భక్త్యైవ జ్ఞానం. నాన్యథేత్యుక్త
సదాచారం ప్రమాణయతి—పురేతి. హే భూమన్. ఇహ లోకే పూర్వం యోగినోఽపి
సంతః యోగైర్జ్ఞానమప్రప్య పశ్చాత్త్వదర్పితేహాః త్వయ్యర్పితా లాకిక్యపి. ఈహా చేష్టా యైస్తే
నిజకర్తృలబ్ధయా త్వదర్పితైః నిజైః కర్తృభిః లబ్ధయా యద్వా. త్వయ్యర్పితా. ఈహా చ. నిజాని కర్తాణి
ఛ. తైర్లబ్ధయేత్యేకం పదం. కథోపనీతయా కథయా త్వత్సమీపం ప్రాపితయా. భక్త్యైవ విబుధ్య
ఆత్మానం జ్ఞాత్వా అంజః సుఖేనైవ. తే పరాం గతిం ప్రాప్తాః ఏవం తావత్సగుణనిర్గుణయోరపి
జ్ఞానం దుర్లుటమపి త్వత్కథాశ్రవణాదినైవ. త్వత్ప్రాప్తిః. నాన్యథేత్యుక్తం. భవతి. ౫. యద్య
ప్యభయోరపి విశేషేణ దుష్టేయత్వముక్తం. తథాపి గుణాతీతస్య జ్ఞానం కథంచిద్భవేత్. న తు సగు
ణస్య తవ అచింత్యానంతగుణత్వాదితి స్తాతి.—శ్లోకద్వయేన. తథాపీతి. హేభూమన్ అపరిచ్ఛన్న

భక్తైర్భగవత్ప్రాప్తినాధనత్వే. వృద్ధాచారం ప్రమాణయతి—పురేతి. హే భూమన్. ఇహ
లోకే. త్వదర్పితేహాః త్వత్సమర్పితస్య వ్యాపారాః యోగినః నిజకర్తృలబ్ధయా త్వదర్పితనిజకర్తాను
గృహీతయా త్వదర్పితేహాః నిజకర్తృలబ్ధయేత్యేకం పదం తదేహాశబ్దేన జ్ఞానం వివక్షితం. త్వదర్పితం తు
త్వద్విషయకకర్తృణాం ఫలాంతరబుద్ధిత్యాగేన సమర్పణం తథా. కర్తృజ్ఞానానుగృహీతయేత్యర్థః. కథయా
గమనప్రతిపాదితతద్ధ్యేయవస్తుస్వరూపగుణాదివర్ణనయోపనీతయా ప్రత్యక్షసమానాకారతాం ప్రాప్తి
తయా భక్త్యైవ విబుధ్య. సమ్యక్పురుషం జ్ఞానే గోచరీకృత్య-అంజః అద్ధా పరాం తే గతిం
ప్రపేదిర ఇతి. ౫. అధైవం భక్త్యా ప్రపత్య వా. సమాశ్రితానాం రక్షణే ఉపయుక్తానాం
భగవద్గుణానామన్వైర్దురవబోధమహిమత్వమసంఖ్యాతత్వం చ ద్వాభ్యాం వదన్, పరస్పరరూపా

యాత్స్వానుభవాదరూపతో హ్యనన్యబోధ్యాత్తతయా న చాన్యథా. ౬. గుణాత్త్వ
నస్తేఽపి గుణాన్ విమాతుం హితావతీర్ణస్య క ఈశిరేఽస్య, కాలేనయైర్వావిమితా

అగుణస్య తే మహిమా. అమలైరంతరాత్తభిః ప్రత్యాహృతేంద్రియైః. విబోధ్యం బోధే గోచరీభవितుం
అర్హతి యోగ్యో భవతి. అథవా విబోధ్యం జ్ఞాతుమర్హతి శక్యత ఇత్యర్థః. యద్వా. మహిమేతి
మహిమానం కల్పిదోబ్ధమర్హతీత్యర్థః. కథం స్వానుభవాత్ ఆత్మాకారాంతఃకరణవృత్తిసాక్షాత్కా
రాత్. నన్వంతఃకరణమపి సవికారమేవ విషయాకరోతి. కథమాత్మాకారతా తస్యేత్యత ఆహ—అవి
క్రియాదితి. విక్రియా విశేషాకారః తద్రూపితాత్. విశేషపరిత్యాగపివాత్మాకారతేత్యర్థః. నన్వంతః
కరణసాక్షాత్కారవిషయత్వేనానాత్మత్వప్రసంగస్సాదత ఆహ—అరూపత ఇతి. రూపం విషయః
అవిషయాత్. వృత్తివిషయత్వమేవాత్మనః. న ఫలవిషయత్వం. అతో నాయం దోష ఇతి భావః.
కథం తర్హి స్ఫూర్తిః అనన్యబోధ్యాత్తతయా స్వప్రకాశత్వేనైవ న త్వన్యథా. ఇదం తదితి విషయత్వే
నేత్యర్థః. అథవా. మా. సర్వంతోఽంతరంగా లక్ష్మీరపి యథా యాదృగ్వస్తు తథా తేన రూపేణా
విబోధ్యం. కిమర్హతి నార్హ త్యేవేత్యర్థః. కథం తర్హి తర్హితి? తదాహ—స్వానుభవాదిత్యాదినా. ఉక్తార్థ
మేవైతత్. ౬. గుణాత్త్వన ఇతి. గుణాత్త్వనః గుణానామాత్త్వనః గుణాధిష్ఠాతుః. తే తవ పునః గుణాన్
విమాతుం ఏతావంత ఇతి గణయితుమపి. క ఈశిరే సమర్థా బభూవుః. దూరత స్తద్విశేషవార్తా. కథంభూ

దపి విభవావతారస్యైవ సౌలభ్యాదికల్యాణగుణపూర్తిమనుసంధత్తే—తథేతి. హే భూమన్.
అవిక్రియాత్సంకోచాదివికారరాహిత్యాత్ అరూపతః విభుత్వేన పరిచ్ఛేద్యరూపరహితత్వాత్. స్వాను
భవాత్. శ్రు. “స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ. యో వేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదా
స్వతః” ఇత్యాదిప్రమాణసిద్ధాత్స్వత ఏవ ధర్మభూతజ్ఞానాదిత్యర్థః. అన్యథా. ప్రకారాంతరేణ.
మాలక్ష్మీరపి అమలాంతరాత్తభిః నిత్యశుద్ధస్వరూపైస్సనకాదిభిస్సహేత్యర్థః. తే తవ. గుణస్యైకస్యైవా
నందాదేరిత్యర్థః. మహి మహత్వం. బోధ్యం నార్హతి. కుతః? తస్యానన్యబోధ్యాత్తతయా. భగవ
జ్ఞానవృత్తిరేకేణాన్వైరోబ్ధమశక్యస్వభావతయా హేతునేత్యర్థః. తథాపీత్యత్ర అపిశబ్దేనాన్వయం
కృత్వా. మాపి తథా విబోధ్యం నార్హ తీతి యోజనా. యథా భగవాన్ స్వజ్ఞానేన స్వగుణమహ
త్త్వం వేత్తి తథా లక్ష్మీరపి. సనకాదయోఽపి. స్వస్వజ్ఞానేన విబోధ్యం నార్హంతీత్యర్థః. యద్వా.
తే. గుణస్యాపీత్యర్థః. మహిమాఽమలాంతరాత్తభిః ప్రత్యాహృతేంద్రియైర్హత్యభిః అన్యథా
యోగచక్షురాదిప్రకారాంతరేణ. తథా విబోధ్యం. బోధే గోచరీభవितుం. నార్హతి. హి యస్తా
త్సమహిమేతి శేషః. స్వానుభవాత్స్వస్య తవ ధర్మభూతజ్ఞానాదేవ విబోధ్యమర్హతి జ్ఞాతుమర్హతీతి.
శక్యత ఇత్యర్థః. యద్వా అగుణస్య హేయగుణరహితస్య తవేత్యర్థః. మహిమాఽవిక్రియత్వాదివిశేషితా
త్స్వానుభవాదపి. అన్యథా చ స్వయంప్రకాశకత్వశక్త్యా చేత్యర్థః. అమలాంతరాత్తభిర్నిత్యముక్తై
స్సహ తే త్వయాపి తదా విబోధ్యం. త్వన్తహిమో యాదృశత్వం తత్తథా జ్ఞాతుం న శక్యత ఇతి
యోజనా. ద్వయేఽన్యనన్యబోధ్యాత్తత్వమేవ హేతుః. శ్రు. “సోఽంగవేద యది వా న వేదే”తి
హి శ్రూయతే. అత్ర యోజనాయాం. ధ్యేయస్య భగవతో హేయప్రత్యసీకత్వమస్మిన్కల్యాణ
గుణైకతానత్వం ఉత్తరశ్లోకే చేత్యుభయలింగత్వముక్తం. తథాపీతి పదం. పూర్వశ్లోకార్థసంగతిఘటకం
వా స్యాత్తథాప్యుక్తరీత్యా తవ భక్త్యాదిసులభత్వేఽపి. ౬. అథ తత్సమాశ్రితస్య యావచ్ఛరీరము

సుకల్యైర్భూపాంసవః ఖే మిహికాద్యుభాసః. ౭. తత్తేననుకంపాం సుసమీక్షమాణో భుంజాన ఏవాత్మకృతం విపాకమ్, హృద్వాగ్వపుర్భిర్విదధన్నమస్తే జీవేత. యో ముక్తిపదే స దాయభాక్. ౮. పశ్యేశమేవార్యమనంత ఆద్యే పరాత్తని త్వయ్యపి మాయమాయని, మాయాం వితత్యేక్షీతుమాత్మవైభవం హ్యహం కియానైచ్చమి వార్చిరగ్నౌ. ౯. అతః క్షమస్వాచ్యుత మే రజోభువో. హ్యజానత స్త్వత్ప్రథగీశ

తస్య తవ ఆస్య విశ్వస్య హితాయ పాలనాయ. బహుగుణావిష్కారేణావతీర్ణస్య. నను కాలేన నిపుణైః కిం కర్తుమశక్యమత ఆహ—కాలేనేతి. వా శబ్దో వితర్యే. సుకల్యైరతినిపుణైః. బహుజన్తనా కాలేన భూపరమాణవో విమితా విశేషేణ గణితా భవేయుః. తథా ఖే. మిహికాద్యుభాసః మిహికా హిమ కణా అపి. తథా ద్యుభాసః దివి నక్షత్రాదికిరణపరమాణవోఽపి. ౭. తస్మాద్భక్తిరేవ సంగచ్ఛత ఇత్యా హ—తదితి. తే తవ. అనుకంపాం సుసమీక్షమాణః కదా కృపా భవిష్యతీతి తాం బహుమన్యమానః. స్వార్జితం చ కర్తృఫలమనాసక్తస్త్వం భుంజాన ఏవ నాతీవ తవ ఆదినా క్లిశ్యన్నేవ యో జీవేత్ సముక్తేర్దాయభాగ్భవతి భక్తస్య జీవనవ్యతిరేకేణ దాయప్రాప్తౌ విముక్తౌ నాన్యదుపయోజ్యత ఇతి భావః. ౮. తదేవం స్తుత్వా భగవంతం క్షమాపయితుం స్వాపరాధం నివేదయతి—పశ్యేతి. హే ఈశ. మే అనార్యం దౌర్జన్యం. పశ్య. యదహం అనంతే త్రివిధపరిచ్ఛేదరహితే ఆద్యే సర్వప్రపంచో పాదానభూతే. మాయినామి మాయని విమోహకే త్వయ్యపి స్వమాయాం వితత్య ప్రసార్య ఆత్మేశ్వర్య మీక్షీతుం ఐచ్ఛం అభిలషితవాన్. అహో ఏవం కర్తుం త్వయి. అహం కియాన్. న కించిత్. యథా గ్నేరుద్భూతా జ్వాలా అగ్నౌ న కించిత్తద్వదితి. ౯. అత ఇతి. రజోభువః రజసో జాతస్య. అతః అజానతః. అతఏవ అజావలేపాంధతమోంధచక్షుషః అజో జగత్కర్తా అహమితి మదేన. గాఢతమో రూపేణాంధీభూతనేత్రస్య. అశ స్త్వత్తః. పృథగీశమానినః అన్యత్ర ప్రభుత్వేన వర్తమానోఽపి మయి

చితవృత్తిం. తదనంతరం ఫలం చాహ—తదితి. తత్తస్మాత్సర్వప్రకారసమధికత్వాదిత్యర్థః. తేనను కంపాం సుసమీక్షమాణః భక్తిప్రపత్నోరుభయోరపి. తత్ప్రథమోపాయత్వాత్కదా వా. మయి భగవత్కృపా భవిష్యతీత్యాకాంక్షా విశేషేణ పాకో యస్య. తద్విపాకం. ఫలోస్తుభిమాత్మకృతం స్వకృతం. పుణ్యపాపస్వరూపం కర్త. భుంజాన ఏవ ఫలభోగేన నాశయన్నిత్యర్థః. హృద్వా గ్వపుర్భిః కరణత్రయేణ. తే తుభ్యం నమో విదధత్ యో జీవేత. స ముక్తిపదే దాయభాగంశభా గ్భవతి. ౮. ఏవం దేవమభిష్టాయ. తం. క్షమాపయితుం. స్వాపరాధం. తావన్ని వేదయతి—పశ్యేతి. హే ఈశ. మే అనార్యం దౌర్జన్యం. పశ్య మాయినామపి మాయని. ఆశ్చర్యశక్తిమతామపి వ్యామోహ కాశ్చర్యశక్త్యతిశయవతి. అనంతే అపరిచ్ఛేద్యే ఆద్యే ప్రధానకారణే పరాత్తని పరమాత్తని. త్వయ్యపి.మాయాం వితత్య ప్రసార్యాహమాత్మ వైభవం. తన్తహిమానమీక్షీతుం. యదైచ్చ మేతదేవమే. అనార్యమిత్యర్థః. ఏతదేవ స్వనైచ్చానుసంధానేన ద్రఢయతి—అగ్నావర్చిస్తపస్థితా జ్వాలేవాహం. త్వయి కియాన్ అతితుచ్ఛమిత్యర్థః. ౯. ఆశ్రితసంరక్షణప్రతాన్నచ్యుతేత్యచ్యుతః రజోభువః రజో గుణాశ్రయస్య. రజసో జాతస్యేతి వా. అజానత స్త్వన్తహిమానభిజ్ఞస్య అజః జగత్కర్తాహమితి యోఽవలేపో గర్వః. స ఏవాంధతమోఽంధకారః తేనాంధచక్షుషః. అజా త్రిగుణాత్తికా ప్రకృతిః. తస్మాః. అవలేపస్సమాక్రమణం. తేనాంధతమో జ్ఞానాంధకారః. తేనాంధచక్షుష ఇతి. త్వత్తః

మానినః, అజావలేపాఽంధతమోఽంధచక్షుషో హ్యేషోఽనుకంపోఽయి నాథవా
నితి. ౧౦. క్వాహం తమో మహదహం ఖచరాగ్నివా ర్భాసంవేష్టితాండఘటసప్త
వితస్తికాయః, క్షేద్యగ్విధావిగణితాండపరాణుచర్యావాతాధ్వరో మవివరస్య చ
తే మహితవమ్. ౧౧. ఉత్తేషణం గర్భగతస్య పాదయోః కిం కల్పతే మాతురథోక్ష
జాగనే, కిమస్తి నాస్తి వ్యవదేశభూషితం తవాస్తి కుక్షేః కియదవ్యదంతః ౧౨ జగ
త్రయాంతోదధిసంప్లవోదేనారాయణస్యోదరనాభినాళాత్, వినిర్గతోఽజస్త్వితి వా
జ్నవై మృషా కిం త్వీశ్వరత్వం న వినిర్గతోఽస్తి. ౧౩ నారాయణస్త్వం న హి సర్వదే

నాథే సతి నాథవాన్తద్భృత్య ఏవ. అతఏవానుకంప్య ఇతి మత్వా. క్షమస్వేత్యర్థః. ౧౦. బ్రహ్మాండ
విగ్రహస్త్వమపీశ్వర ఏవేతి చేత్తత్రాహ—క్వాహమితి. తమః ప్రకృతిః మహత్. అహం అహంకారః
ఖం ఆకాశం చరో వాయుః అగ్నిః తేజః వాః జలం భూశ్చ ప్రకృత్యాదిపృథివ్యంతైరేతైః. సంవే
ష్టితో యోఽండఘటః, స ఏవ తస్మిన్. స్వమానేన సప్తవితస్తిః కాయో యస్య సోఽహం. క్వక్వ చ.
తే మహితవం కథంభూతస్య. ఈద్యగ్విధాని యాన్యవిగణితాన్యండాని. తఏవ పరమాణవః తేషాం
చర్యాపరిభ్రమణం. తదర్థం. వాతాధ్వనో గవాక్షా ఇవ. రోమవివరాణి యస్య తస్య తవ. అతః అతి
తుచ్ఛత్వాత్త్వయానుకంపోఽహమితి. ౧౧. ఉత్తేషణమితి. అపి చ. గర్భగతస్య శిశోః పాదయోరు
త్తేషణం మాతుః కిమపరాధాయ భవతి. లోకే అస్తి నాస్తివ్యవదేశాభ్యాం భావాభావశబ్దాభ్యాం.
స్థూలసూక్ష్మకార్యకారణశబ్దైర్వా. భూషితమభిహితం ఏతేషాం శబ్దానాం భువి విషయే. ఉషితం స్థిత
మితి వా సర్వం వస్త్విత్యర్థః. హే అథోక్షజ తవ కుక్షేః అనంతః బహిః కియదపి కించిన్నాత్రమపి కిమ
స్తి న కించిదస్త్విత్యర్థః. అతః సర్వస్య త్వత్కుక్షిగతత్వేన మమాపి తథాత్వాత్. మాతృవత్ మదపరాధః
సోఽధవ్య ఇతి భావః. ౧౨. కించ విశేషతోఽపి త్వత్తో మమ జన్త ప్రసిద్ధమిత్యాహ—జగదితి. జగత్త్ర
యస్యాంతే ప్రళయే య ఉదధీనాం సంప్లవః సంక్లేషః తస్మిన్నుదే ఉదకే. నారాయణస్యోదరే యా
నాభిః తస్యా నాళాత్ అజో వినిర్గత ఇతి యా జనవాక్. సా తావన్మృషా న భవతి వై నిశ్చితం. తథా
అపి తు హే ఈశ్వర. త్వత్తః అహం కిం న వినిర్గతః నోత్పన్నోఽస్తి? అపి తు త్వత్తవివోత్పన్న ఇత్యర్థః.
౧౩. తర్హి నారాయణపుత్రస్య మమ కిమాయాతం తత్రాహ—నారాయణ ఇతి. నహీతి కాక్వా
త్వమేవ నారాయణ ఇత్యాపాదయతి—కుతోఽహం నారాయణ ఇతి చేదత ఆహ. —సర్వదేహినా
మాత్మాసి. ఏవమపి కిం నారాయణో న భవసి. నారం జీవసమూహః. అయనమాశ్రయో యస్య స
తథేతి. త్వమేవ సర్వదేహినామాత్మత్వాన్నారాయణ ఇతి భావః. హే అధీశ త్వం నారాయణో
నహీతిపునః కాకుః. అధీశః ప్రపర్తకః. తతశ్చ నారస్యాయనం ప్రవృత్తిర్యస్తాత్ స తథేతి. పునస్త్వ
మేవాసావితి. కించ. త్వమఖిలలోకసాక్షీ అఖిలలోకం సాక్షాత్పశ్యసి. అతో నారమయసే జానాసీతి.
త్వమేవ నారాయణ ఇత్యర్థః. నన్వేషం నారాయణపదవ్యుత్పత్తౌ భవేదేవం. తత్త్వస్యథా ప్రసిద్ధ

పృథగీశమానినః. పృథక్కర్తాహమిత్యభిమానవతః. మయి ఆగః దౌర్జన్యజన్యమాగ ఇత్యర్థః. న కేవల
మాగ ఏవ క్షంతవ్యం. తవ దయనీయోఽహమపీత్యాహ—మయి విషయే. విష జనః స్వయమిత్యర్థః.
నాథవాన్పరతంత్ర ఇతి. బుద్ధ్యానుకంప్య ఇతి. ౧౦.

హినామాత్మాస్యధీశోఽఖిలలోకసాక్షీ, నారాయణోఽంగం నరభూజలాయనాత్తచ్చాపి సత్యం న తవైవ మాయయా. ౧౪. తచ్ఛేజ్జలస్థం తవ సజ్జగద్వపుః కిం మే న దృష్టం భగవంస్తథైవ, కిం వా సుదృష్టం హృది మే తవైవ కిం నో సపద్యేవ పునర్వ్యదర్శి. ౧౫. అత్రైవ మాయాదమనావతారే హ్యస్య ప్రపంచస్య బహిః స్ఫుటస్య, కృత్స్నస్య చాంతర్జాతరే జనన్యా మాయాత్వమేవ ప్రకటికృతం తే. ౧౬. యస్య కుక్షావిదం సర్వం సాత్త్వం భాతి యథా తథా, తత్త్వయ్యపీహ తత్సర్వం కిమిదం మాయయా వినా. ౧౭. అద్యైవ త్వదృతేఽస్య కిం మమ న తే మాయాత్వమాదర్శితం హ్యేకోఽసి ప్రథమం తతో వ్రజసుహృద్వత్సాస్సమస్తా అసి, తావంతోఽసి చతుర్భుజాస్తదఖిలైస్సాకం మయోపాసితాస్తావంత్యైవ జగంత్యభూస్తతమిదం

మిత్యాశంక్యాహ. — నారాయణోఽంగమితి. నరాదుద్భూతా యే ఆర్థాః. చతుర్వింశతితత్వాని. తథా నరాజ్ఞాతం యజ్జలం. తదయనాద్యో నారాయణః ప్రసిద్ధః. సోఽపి తవైవాంగం మూర్తిః. తథా చ స్తర్వతే. శ్లో. “నరాజ్ఞాతాని తత్త్వాని నారాణీతి విదుర్బుధాః, తస్య తాన్యయనం ప్రోక్తం తేన నారాయణః స్మృతః” ఇతి. తథా చ మనుః. శ్లో. “ఆపో నారా ఇతి ప్రోక్తా ఆపో వై నరసూనవః, తా యదస్యాయనం పూర్వం తేన నారాయణః స్మృతః” ఇతి. నను మన్తూర్తేరపరిచ్ఛిన్నాయాః. కథం జలాశ్రయత్వం. కింతు. తవైవ మాయయా కల్పితం అపరిచ్ఛేన్నత్వాదితి భావః. అత ఆహ. తచ్చాపి సత్యం నేతి. ౧౪. అపరిచ్ఛేదమేవోపపాదయతి — తచ్ఛేదితి. జగదాశ్రయభూతం. తవతద్వపుః. జలస్థమిత్యైవ యది. సత్ సత్యం స్యాత్. తర్హి తవైవ. కమలనాశమార్ద్రేణాంతః ప్రవిశ్య. సంవత్సరశతం విచిన్వతాపి మయా. హే భగవన్ అచింత్యైశ్వర్య. తత్ర కిమితి నదృష్టం తత అగత్య స్వస్థానే స్థిత్యా. సంవత్సరశతం తపసి తప్తే సతి. తథైవ మే మయా హృది కిం వా సుదృష్టం. హృద్యపి సపది కిమితి నో వ్యదర్శి న దృష్టం. అతస్తన్తూరేః దేశవిశేషపరిచ్ఛేదః సత్యో న భవతీత్యర్థః. ౧౫. అత్ర కేషచిద్వ్యాఖ్యాగ్రంథేష్యేవం వ్యాఖ్యాతం. నను న చ బాహ్యదృష్టం. సద్వపుః. కింతు. అంతఃకరణదృశ్యం. తదా హృద్యపి కిమితి. నో వ్యదర్శి న దృష్టం తథైవ తపఃకరణానంతరం సపద్యేవ చ సుదృష్టం. అతో మాయైవ. అతస్తన్తూరేః దేశవిశేషపరిచ్ఛేదః సత్యో న భవతీత్యర్థః. ౧౫. అపి చ. యది జలాదిప్రపంచః సత్యస్స్యాత్. తర్హి తేన తవ పరిచ్ఛేదో భవేత్. స తు మాయావిలసిత ఇతి త్వయైవ దర్శిత ఇత్యాహ — శ్లోకత్రయేణ. అత్రేతి. హే మాయాదమన మాయోపశమన. అత్రైవావతారే. అస్య ప్రపంచస్య బహిః స్ఫుటస్యాపి ఆత్మనో జతరమధ్యే. జనన్యాః ప్రదర్శనేన. ౧౬. వను బహిః సత ఏవ. అంతర్జాతరే ప్రతిబింబోఽస్తు. అతస్సర్వథా మాయావిలసితత్వం మయైవోక్తమితి కుత ఇత్యత ఆహ — యస్యేతి. యస్య తవ కుక్షౌ. సర్వమిదం యథా భాతి. తత్సర్వం. ఇహాపి బహిరపి. తథైవ భాతి. కించ. సాత్త్వంత్వత్సహితం. తదిదం. త్వయి మాయయా వినా. కథం ఘటేతేతి అయం భావః. త్వయి ప్రతిబింబశ్చేత్తర్హి. బాహ్యద్విలోమతయా ప్రతీయేత న తు తదస్తి తవ చాదర్శస్థానీయస్య. త్వయి ప్రతీతిర్న స్యాత్. అతః సర్వథా మిథ్యాత్వ మేవేతి. ౧౭. అపి చ. న కేవలం జనన్యాః మమాపి తథైవ దర్శితమిత్యాహ — అద్యైవేతి. త్వదృతే త్వాం వినా. అస్య విశ్వస్య మాయాత్వం. త్వయా మమైవ చ. తదవ్యద్యైవ కిం న దర్శితం.

బ్రహ్మాద్వయం శిష్యతే. ౧౮. అజానతాం త్వత్పదవీమనాత్తన్యాత్తాత్తనాభాసి విత
త్య మాయామ్, సృష్టా వివాహం జగతో విధాన ఇవ త్వమేషోఽంత ఇవ త్రిణేత్రః.
౧౯. సురేష్వపిషీష్విశ తదైవ నృష్వపి తిర్యక్తు యాదస్స్వపి తేజనస్య, జన్తాస
తాం దుర్తదనిగ్రహాయ ప్రభో విధాతస్సదనుగ్రహాయ చ. ౨౦. కో వేత్తి భూ
మ౯ భగవ౯ పరాత్త౯ యోగీశ్వరోతీర్భవతస్త్రిలోక్యాం, క్వ వా కథం వా కతి
వా కదేతి విస్తారయ౯ క్రీడసి యోగమాయామ్. ౨౧. తస్మాదిదం జగదశేషమ
సత్త్వరూపం స్వప్నా భమస్తథిషణం పురుదుఃఖదుఃఖమ్, త్వయ్యేవ నిత్యసుఖబోధ
తనావనంతే మాయాత ఉద్యదపి యత్సదివావిభాతి. ౨౨. ఏకస్త్యమాత్మా పురుషః

కింతు దర్శితమేవ. తథాహి ఏకోఽసీత్యాది. తతో మయా సహ అఖలైస్తత్త్వాదిభిరుపాసితాః. తావం
తశ్చతుర్భుజా అసి. జగంతి బ్రహ్మాండాసీతి ప్రాగనుక్తమపి దృష్టమితి జ్ఞాతవ్యం. ౧౮. నను బ్రహ్మ౯
తవ మయా దర్శితం శుద్ధమేవ చైతన్యం. కథం ప్రపంచవన్తాయేత్యుచ్యతే. సత్యం. కింతు. అద్వితీయే
త్వయి. నానాత్వం గుణావతారమత్యైద్యవతారేష్వివ. కార్యవశేన స్వతంత్రమాయానిబంధనమి
త్యాహ—శ్లోకద్వయేన. అజానతామితి. త్వత్పదవీం తవ స్వరూపం అజానతాం అనాత్మని ప్రకృతౌ
స్థితః. ఆత్మైవ త్వం ఆత్మనైవ స్వాతంత్ర్యేణ మాయాం వితత్య అభాసి. కథం జగతః సృష్టా. అహ
మివ బ్రహ్మైవ విధానే పాలనే. ఏషత్వమివ అంతే ప్రళయే. త్రిణేత్ర ఇవ. ౧౯. నను చ.
స్వాతంత్ర్యే కథం కుత్సిలేషు మత్యైదిషు జన్త. కథం వామనాద్యవతారే యాచ్ఛాదికార్పణ్యం.
కథం వాస్మిన్నేవ కదాచిద్భయపలాయనాదీత్యత ఆహ—శ్లోకద్వయేన. సురేష్వితి. సురేషు వావామన
జన్త ఋషిషు నారదాదిజన్త. తిర్యక్తు నృసింహాదిజన్త. యాదస్సు మత్స్యకమతాదిజన్త. నృష్వపి
రామాదిజన్త. అసన్నిగ్రహాయ. సత్పాలనాయ చ. ౨౦. క ఇతి. అన్వర్థైః సంబోధనైః దుష్టేయత్వ
మేవాహ. —భూమన్నిత్యాదిభిః. భవతః. ఊతీః లీలాః. త్రిలోక్యాం కో వేత్తి. క్వ వా కథం వా.
కదా వా కతి వేతి. అచింత్యం తవ యోగమాయావైభవమితి భావః. ౨౧. నను భవత్వవతారా
ణామచింత్యో మహిమా. ప్రపంచస్య త్వసత్వే. కథం సత్వప్రతీతిరితీమామాశంకాం సపరికరాముప
సంహర౯. పరిహరతి—తస్మాదితి. అస్తథిషణం నిరస్తప్రతిభాసం. త్వయ్యేవ. ఉద్యత్ ఉద్భవత్.
అపి యత్. నశ్యత్ సదివేత్యుపలక్షణమేతత్. నిత్యమివ. చేతనమివ చ. అధిష్ఠానభూతస్య తవ గుణై
స్తథా తథా భాతీత్యర్థః. ౨౨. త్వమేవ తు సత్య ఇత్యాహ. —ఏక ఇతి—ఏకస్త్యం సత్యః కుతః ఆత్మా
దృశ్యమసత్త్వం దృష్టం. న చాత్మాదృశ్యః. అతః సత్యః. కించ యద్వికారవత్తదసత్త్వం. న చ త్వయి
జన్తాదయో వికారాస్సంతీత్యాహ—ఆద్యః కారణం అతో న జన్త. ఆద్యత్వే హేతుః. పురాణః
పురాతనః. కార్యాత్పూర్వమపి వర్తమాన ఇత్యర్థః. అత్ర హేతుః. పురుష ఇతి. తథా చ శ్రుతిః.
శ్రు. “పూర్వమేవాహమిహాస” మితి. తత్పురుషస్య పురుషత్వ” మితి. జన్తాంతరాస్తిత్వలక్షణవికారం
వారయతి—నిత్య ఇతి సనాతన ఇత్యర్థః. పూర్ణః. అజస్రసుఖః అక్షరః. అనుత్ర ఇతి వదైశ్చతుర్భిః.
క్రమేణ సమృద్ధిపరిణామాక్షయవినాశా౯ వారయతి—పూర్ణత్వే హేతుః. అనంతః అద్వయ ఇతి చ.
దేశకాలపరిచ్ఛేదరహితః. వస్తుపరిచ్ఛేదరహితోఽపి. అమృతత్వోపపాదనాయ చతుర్విధక్రియాఫల

పురాణస్సత్యస్వయం జ్యోతిరనంత ఆద్యః, నిత్యోఽక్షరోఽజస్రసుఖో నిరంజనః
పూర్ణద్వయో ముక్త ఉపాధితోఽమృతః. ౨౩. ఏవంవిధం త్వాం సకలాత్తనా
మపి స్వాత్తానమాత్తాత్తతయా విచక్షతే, గుర్వర్కలబ్ధోపనిషత్సుచక్షుషా యే
తే తరంతీవ భవామృతాంబుధిమ్ ౨౪. ఆత్తానమేవాత్తతయా విజానతాం తేనైవ
జాతం నిఖిలం ప్రపంచితం, జ్ఞానీ న భూయోఽపి చ తత్ప్రళీయతే రజ్జ్వామహేరోఽభి
గభవాభవో యథా. ౨౫. అజ్ఞానసంజ్ఞా భవబంధమోక్షౌ ద్వా నామనాన్యోస్త
ఋతజ్ఞ భావాత్, అజస్రనిత్యాత్తని కేవలే పరే విచార్యమాణే తరణావివాహనీ.
౨౬. త్వామాత్తానం పరం మత్వా పరమాత్తానమేవ చ, ఆత్తా పునర్బహిర్న్యగ్య

త్వం నివారయతి. స్వయం జ్యోతిః. నిరంజనః. ఉపాధితో ముక్త ఇతి పదత్రయేణ. ఆయం భాషః.
తత్ప్రత్యక్షిరాద్య ఇత్యనేనైవ నిరాకృతా ప్రాప్తిరపి క్రియయా జ్ఞానేన వా భవేత్. క్రియయా
ప్రాప్తిరాత్తపదేనైవ నిరాకృతా. జ్ఞానతః ప్రాప్తి వారయతి. స్వయంజ్యోతిరితి. వికృతిరపి తుషాపా
కరణేనావఘాతేన వీహీణామివ ఉపాధ్యపాకరణేన భవేత్. తచ్చాసంగతత్వాన్న సంభవతీత్యాహ..
ముక్తఉపాధిత ఇతి. సంస్కారోఽపి కిమతిశయాధానేన. మలాపాకరణేన వా. తత్రాతిశయాధానం
పూర్ణ త్వేనైవ నిరాకృతం. మలాపాకరణం వారయతి.—నిరంజన ఇతి నిర్మల ఇత్యర్థః. ౨౩. తస్మాదే
వంభూతజ్ఞానాన్తుచ్యంత ఇత్యాహ—ఏవం విధమితి. త్వాం యే. విచక్షతే సమ్యక్ వశ్యంతి. కథం.
ఆత్తాత్తతయా. ఆత్తా ప్రత్యక్. తస్య స్వరూపేణ న చైతత్ప్రత్యాదిష్యివ గౌణమిత్యాహ.—సకలాత్త
నామపి స్వాత్తానం. కేన. గురురేవార్కః. తస్మాల్లబ్ధం. ఉపనిషత్ జ్ఞానం. తదేవ సుచక్షుస్తేన
భవ ఏవ అమృతాంబుధిస్తం. తే తరంతీవ. అత్ర చ జ్ఞానేన తరంతీతి. తచ్చ తరంతీవేతి. తచ్చ
త్తాత్తతయా జ్ఞానేనేత్యర్థత్రయం ప్రతిజ్ఞాతం క్రమేణోపపాద్యతే. తత్ప్రత్యానమేవాత్తతయేత్యనేన
శ్లోకేన జ్ఞానేన తరంతీత్యుపపాద్యతే. అజ్ఞానసంజ్ఞావిత్యనేన తరంతీవేత్యేతత్. త్వామిత్యాదిష్కోక
ద్వయేన తు ఆత్తాత్తతయేత్యేతదుపపాద్యతే. ౨౪. నను జ్ఞానేన కథం భవం తరంతీత్యాశంక్య.
తస్మాజ్ఞానమూలకత్వాదిత్యాహ—ఆత్తానమితి. తేనైవాజ్ఞానేనైవ ప్రపంచితం ప్రపంచః. రజ్జ్వా
మహేరోఽభిగభవాభవావతి. సర్వశరీరస్యాధ్యాసాపవాదౌ యథేతి. ౨౫. నను జ్ఞానినః తరంత్యేవ.
కిమిదముచ్యతే. తరంతీవేతి తత్రాహ—అజ్ఞానసంజ్ఞావితి. అజ్ఞానేన సంజ్ఞా యయోస్తా. భవబంధ
మోక్షౌ. భవేన బంధః. తస్మాన్తోక్షశ్చ తౌ ద్వా. నామ ప్రసిద్ధౌ. ఋతజ్ఞ భావాత్. ఋతశ్చాసౌ
జ్ఞశ్చ తయోర్భావస్తస్మాదన్యోస్తః. నను కథం మహానపలాపః క్రియతే. పరమార్థవిచారాదిత్యాహ
అజస్రేతి. అఖండానుభవరూపే. పరే. శుద్ధే. ఆత్తని. నాజ్ఞానం న చ బంధః. అతఏవ జ్ఞానం
చ మోక్షః. తరణౌ సూర్యేరాత్ర్యహనీ ఇవేతి. ౨౬. నను పరమార్థజ్ఞానాత్. అజ్ఞానకృతో బంధో
నివర్తతాం. ఆత్తాత్తతయైవ జ్ఞానాదితి శోఽయమాగ్రహ ఇత్యాశంక్య. యదధ్యాసాదాత్తనః
పరరూపా స్ఫుర్తిః తదపవాదేన తత్రైవ ఆత్తస్వరూపే జ్ఞానం యుక్తమితీమమర్థం విస్తయేనాశ్రీశ
న్నివాహ—త్వామితి. త్వామాత్తానం. పరం దేహాదిం మత్వా. ఆత్తని దేహాదిమధ్యస్య. తథా
పరం దేహాదిమాత్తానం మత్వా. దేహాదేవాత్తానమధ్యస్య. అత్ర నష్ట ఆత్తా బహిర్న్యగ్య ఇతి చిత్రం

అహో అజ్ఞజనాజ్ఞతా. ౨౭. అంతర్భవేనంతభవం త్వమేవ హ్యతత్త్వజంతో
మృగయంతి సంతః, అసంతమస్యంత్యహి మంతరేణ సంతం గుణం తం కిము యంతి
సంతః. ౨౮. అథాపి తే దేవ పదాంబుజద్వయప్రసాదలేశానుగృహీత ఏవ, జానాతి
తత్త్వం భగవత్ మహిమ్నా న చాన్య ఏకోఽపి చిరం విచిన్వత్. ౨౯. తదస్తు మే
దేవ సభూరిభాగో భవేత్త్ర వాన్యత్ర తు వా తిరశ్చాం, యేనాహమేకోఽపి భవ
జ్జనానాం భూత్వా నిషేవే తవ పాదపల్లవమ్. ౩౦. అహోఽతిధన్యా వ్రజగోరమణ్యః
స్తన్యామృతం పీతమతీవ తే ముదా, యాసాం విభోవత్సతరాత్తజాత్తనా యత్తృప్త
యేఽద్యాసి చ నాలమధ్వరాః. ౩౧. అహో భాగ్యమహో భాగ్యం నందగోప

న హి గృహే నష్టం వనే మృగ్యత ఇత్యర్థః. ౨౭. వివేకినస్తు ప్రత్యక్షస్వరూప ఏవ పరమాత్మానం
విచిన్వంతీత్యాహ—అంతరితి. భవతీతి భవం. చిజ్జడాత్తకం శరీరం. తన్తధ్య ఏవ త్వాం మృగ
యంతి అతత్ జడం త్యజంతః అపవదంతః. నను సతో జ్ఞానేనాలం. కిమసతోఽపవాదేనేత్యా
శంక్య. అసతోఽపవాదం వినా. అధిష్ఠానతత్త్వజ్ఞానం న జాయత ఇతి. సతాం వ్యవహారేణాహ.
అసంతమితి. అంతి సమీపే. అసంతమపి. అహిమంతరేణ తన్నిషేధం వినేత్యర్థః. సంతం గుణంతం
రజ్జుం. సంతః కిము యంతి జానంతి. అంతి. సంతమపి గుణమితి వా న జానంతీత్యర్థః. తస్మా
దాత్తతయైవ జ్ఞానాన్తు క్తిరితి భావః. ౨౮. నన్వేపం జ్ఞానైకసాధ్యే మోక్షే కిమితి. భక్తిరుద్బోధితా.
అత ఆహ—అథాపీతి. యద్యపి హస్తప్రాప్యమివ జ్ఞానముక్తం. అథాపి హే దేవ. తవ పదాంబుజ
ద్వయమధ్యే ఏకదేశస్యాపి. యః ప్రసాదలేశోఽపి తేనాపి గృహీత ఏవ భగవత్స్తవ మహిమ్నః
తత్త్వం జానాతి. హే భగవత్ తే మహిమ్నః తత్త్వమితి వా. ఏకోఽపి అహం బ్రహ్మసి కశ్చిద
సీతి. వా. చిరమపి విచిన్వత్ అతదంశాపవాదేన విచారయన్నపీత్యర్థః. ౨౯. తదితి. తస్మాద్భూరి
భాగః మహద్భాగ్యం. అత్ర భవే బ్రహ్మజన్తని. తిరశ్చామసి మధ్యే యజ్ఞన్త తస్మిన్ వా. యేన
భాగ్యేన. భవదీయానాం జనానాం. ఏకోఽపి యః కశ్చిదపి భూత్వా నిషేవే అత్యర్థం సేవేయం.
౩౦. దేవాదిజన్తతోఽపి యత్ర కుత్రచిత్త్వద్భక్తిమజ్జన్తేవ శ్రేష్ఠమిత్యాత్మక్యేన సప్తభిర్జ్యోక్తైరభి
నందతి—అహో ఇతి. వ్రజగోరమణ్యః వ్రజస్థాః గావో గోప్యశ్చ. తే త్వయా వత్సతరాత్త
జాత్తనా వత్సానామాత్తజానాం చ రూపేణ. యస్య తవ తృప్తయే. సర్వేఽపి యజ్ఞాః. అద్యాసి న
సమర్థాః తే త్వయా ప్రతిక్షణం తృప్యతా. యాసాం స్తన్యం అమృతరూపం పీతమితి. ౩౧.
తత్ర భగవత్సఖానాం మహిమూ వక్తుం జ్ఞాతుం న శక్యత ఇత్యాహ—అహో ఇతి. అహో భాగ్య
మితి పునరుక్త్యా. ఆదరేణ భాగ్యస్య సర్వథా అపరిచ్ఛిన్నత్వముక్తం. యన్త్రిత్రం యేషాం మిత్రం.
బ్రహ్మ శ్రీకృష్ణస్వరూపం. పరమానందం సిరతిశయసుఖస్వరూపం—తథా చ. ప్రాకృతమిత్రస్య పరస్ప
రోపకారిత్వాపేక్షయా కదాచిద్విషయవిరోధాత్ మైత్రీభంగశ్చ శ్రీకృష్ణే తు పరమానందే న తథా.
కింతు తేషామానంద ఏవేతి భావః. ప్రాకృతమిత్రస్య దేశాంతరగమనేన విశ్లేషదుఃఖమపి భవతి.
శ్రీకృష్ణే మిత్రే. న తథేత్యాహ—పూర్ణమితి. తథా చ. గతాగతాదిరహితమిత్యర్థః. అత్ర యద్యపి
శ్రీకృష్ణస్యాపి గోచారణాదినా విశ్లేషదుఃఖం భవతి. తథాపి. తచ్చింతయాప్యానందనియమః. ప్రాకృత

వ్రజౌజసాం. యన్త్రిత్రం పరమానందం పూర్ణం బ్రహ్మసనాతనమ్. 32. ఏషాం తు భాగ్యమహిమాచ్యుతతావదాస్తామేకాదశైవ హి వయం బత భూరిభాగాః, ఏతద్ధృషీకచషకైరసకృత్ప్రబామశ్శర్వాదయోఽంఘ్ర్యుదజ మధ్వమృతాసవంతే. 33. తద్భూరిభాగ్యమిహ జన్త కిమప్యటవ్యాం యద్గోకులేఽపి కతమాంఘ్రిరజోభిషేకం, యజ్జీవితం తు నిఖిలం భగవాన్ ముకుందస్త్వద్యాపి యత్పదరజశ్శ్రుతిభిర్విమృగ్యమ్. 34. ఏషాం ఘోషనివాసినాముత భవాన్ కిం దేవరాతేతి నశ్చేతో విశ్వఫలాత్ఫలం త్వదపరం కుత్రాప్యయం ముహ్యతి, సద్వేషాదివ పూతనాపి సకులా త్వామేవ దేవాపితా యద్ధామార్థసుత ప్రియాత్తతనుగో ప్రాణీశయాస్త్వత్కృతే. 35. తావద్రాగాదయః స్తేనాస్తావత్కారాగృహం గృహం, తావన్తో

మిత్రే తు న తథేతి భావః. యద్వా. శ్రీకృష్ణస్య పూర్ణత్వే సర్వవ్యాపకత్వే జాతే. మధురాద్వార కావాసినామపి శ్రీకృష్ణే విశ్లేషదుఃఖం నాభూదేవ. 32. కించ. ఏషామితి. ఏషాం భాగ్యస్య తావత్తహిమా తావదాస్తాం తిష్ఠతు. కస్తం వత్తుం శక్నోతి. శర్వాదయః శర్వః అహంకారాధిష్ఠాతా ఆదిర్యేషాం చంద్రాదీనామేకాదశానాం తే తథా. వయం చ, వయమిత్యాత్తానమేవ బహుమన్యమాన ఆహ. — ఏవం మనోబుద్ధ్యహంకారచక్షురాద్యధిష్ఠాతారస్త్రయోదశ దేవా ఏవ తావత్. బత అహో. భూరిభాగాః. యస్తాదేతేషాం హృషీకాణీంద్రియాణ్యేవ చషకాణి పాత్రాణి. తైః. పాన పాత్రైః. తే చదుర్దశస్య చిత్తాధిష్ఠాతుః అంఘ్రి ఏవ. ఉదజే వారిజే తయోర్మధు మకరందః. తదేవా మృతం స్వాదు ఆసవం మాదకం. సిబామః. ఏతదుక్తం భవతి. యదా ప్రత్యేకమింద్రియాభిమానినో వయం. కీర్తిసౌందర్యసౌగంధ్యాద్యైకైకదేశ సేవినోఽపి. కృతార్థాః తథా సర్వేంద్రియైః సర్వ సేవినామేతేషాం కింవర్ణ్యతే భాగ్యమితి. 33. అతో మయా ప్రార్థితం. శ్లో. తదస్తు మే నాథ సభూరిభాగ ఇతి యత్. తదేవేత్యాహ—తదితి. కిం తత్. ఇహ మనుష్యలోకే. యత్కిమపి జన్త. తత్రాప్యటవ్యాం యత్. తత్రాపి గోకులే యత్. అహో సత్యలోకం విహాయాత్ర జన్త ని జాతే కోలాభ ఇత్యత ఆహ. — అపి కతమాంఘ్రిరజోభిషేకమితి. గోకులవాసినాం మధ్యేఽపి కతమస్య కస్యాప్యంఘ్రిరజసా అభిషేతో యస్మిన్ తత్. నను కుతో గోకులవాసిన ఏవమితి ధన్యాస్తత్రాహ. — యదితి. యేషాం జీవితం నిఖిలం ముకుంద ఇతి. నిఖిలం ముకుందపరమేవ జీవనమిత్యర్థః. దుర్లభతామాహ. — అద్యాపీతి. శ్రుతిమృగ్యం వేదైరపి మృగ్యత ఏవ న తు దృశ్యత ఇత్యర్థః. 34. అపి చ కిం వర్ణ్యతే కృతార్థత్వమేతేషాం. భక్త్యా భవానపి. ఋణివాస్తే ననుకిం దాతుమసమర్థోఽహం. యేన ఋణీన్యా మతఆహ—ఏషామితి. ఉతఅపి భవానపి ఏషా కుత్రాపి. కిం విశ్వఫలాత్సర్వఫలాత్కాత్ త్వత్తః. అపరం ఫలం దాతా దాస్యతీతి నశ్చేతః. అయత్ సర్వత్ర గచ్ఛత్. విచారయత్. ముహ్యతి. నను మామేవ దత్వా అన్యః స్యామితి చేత్. న హి న హి సద్వేషాదివ సతాం భక్తానాం యో వేషః. తదనుకారమాశ్రేణ పాపిష్ఠా పూతనాపి. త్వామేవాపితా ప్రాపితా. తస్మి ఏతత్సంబంధినామపి దాస్యామితి చేత్తత్రాహ—సకులేతి. బకాఘాసురసహితా. ఏషామపి తావదేవ చేదపర్యాప్తమిత్యాహ—యదితి. యేషాం ధామాదయస్త్వత్కృతే త్వదర్థమేవేత్యర్థః. 35. నను విగతరాగాదిదోషాణాం సన్న్య

హోఽంఘ్రినిగళో యావత్కృష్ణనతేజనాః. ౩౬. ప్రపంచం నిష్క్రిపంచోఽపి విడం
 బయసి మాయయా, ప్రసన్నజనతానందసందోహం ప్రథితుం భవాన్. ౩౭. జానం
 త ఏవ జానంతు కిం బహూక్త్యా న మే ప్రభో, మనసో వపుషో వాచో వైభవం
 తవ గోచరమ్. ౩౮. అనుజానీహి మాం కృష్ణ సర్వం త్వం వేత్సి సర్వదృక్, త్వమేవ
 జగతాం నాథో జగచ్చైతత్తవార్పితమ్. ౩౯. శ్రీకృష్ణవృష్టికులపుష్కరజోషదాయీన్
 త్త్వానిర్జరద్విజపశూదధివృద్ధికారిన్, ఉద్ధర్తృశార్వరహరక్షితి రాక్షసద్రుగాకల్పమా
 ర్కమర్హన్ * భగవన్నమస్తే. ౪౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యభిప్రాయ భూమానం
 త్రిః పరిక్రమ్య పాదయోః, నత్వాభీష్టం జగద్ధాతా స్వధామ ప్రత్యపద్యత. ౪౧.
 తతోఽనుజ్ఞాప్య భగవాన్ స్వభువం ప్రాగివ స్థితాన్, వత్సాన్ పుళినమానిన్యే యథా
 పూర్వసఖం స్వకమ్. ౪౨. ఏకస్త్విన్నపి యాతేఽబ్ధే ప్రాణేశం చాంతరాత్తనః, కృష్ణ

సినామపి. న మత్తః పరం కించిదస్తి కథమేతేషామపర్యాప్తమిత్యత ఆహ—తావదితి. హేకృష్ణరాగా
 దయస్తావదేవ. స్తేనాశ్చోరా భవంతి. తదా తావద్దృహమపి కారాగృహం బంధనాగారం. మోహో
 ఽపి తావదేవ. అంఘ్రియుగళనిగళః పాదశృంఖలా. యావత్తే త్వదీయా జనా న భవంతి త్వదీ
 యానాం తు రాగాదయోఽపి త్వన్నిష్ఠా మోచకాపవేతి న యతిభ్యో విశేషః. భజనం త్వధిక
 మితి భావః. ౩౬. నన్వన్మణత ఏవాహమేషాం పుత్రాదిరూపేణ వర్త ఇతి చేత్తత్రాహ—
 ప్రపంచమితి. ప్రసన్నా యా జనతా. జనసమూహః. తస్యా అనందానాం సందోహం సమూహం
 ప్రథయితుమితి. న హి కపటపుత్రత్వాదినా తాదృగ్భక్తేరాన్మణ్యం సంపద్యత ఇత్యర్థః. ౩౭. తదేవ
 మాదిత ఆరభ్య. అచింత్యానంతగుణత్వేన స్వయం దుర్జ్ఞేయత్వముక్తం. కేచిత్తు వయం జానీమ
 ఇతి స్థితాస్తానపహసన్నివాహ—జానంత ఇతి. న తు మే మన ఆదీనాం. తవ వైభవం విషయ ఇతి.
 ౩౮. జగదీశత్వాద్యభిమానం పరిత్యజ్యాహ—అనుజానీహితి. స్వమహిమానం. ఆస్త్వాదీనాం చ జ్ఞాన
 బలాది సర్వం. త్వమేవ వేత్సి. యతః సర్వదృక్ జగతాం నాథః. త్వమేవేత్యేతావజ్ఞానం.
 అతో మమతాస్పదం జగదేతచ్ఛరీరం చ తవార్పితం. ౩౯. తదేవం కింకరం ప్రస్థాపయేత్వత్యాద
 రేణ నమస్కరోతి—శ్రీకృష్ణేతి. వృష్టికులపద్మస్య ప్రీతిదాతృత్వేన. హే సూర్యోపమ. త్త్వా చ.
 నిర్ఘరా దేవాశ్చ ద్విజాశ్చ. పశవశ్చ త ఏవ ఉదయస్తేషాం వృద్ధికారీత్వేన. హే చంద్రోపమ ఉద్ధర్తః
 పాపండధర్తః. తదేవ శార్వరం తమః తద్ధరతీతి తథా. అనేన హే ద్వయోపమ. హే క్షితిరాక్షస
 ద్రుక్ క్షితౌ రాక్షసాః కంసాదయః. ఉద్యన్నేవ తేభ్యో ద్రుహ్యతీతి. పునః సూర్యోపమా. సూర్యా
 ద్యుపమాపి న్యూనేతి మత్వాహ—అర్కం అర్కమభివ్యాప్య. సర్వేషామర్హన్ పూజ్య. భగవన్
 ఆకల్పం కల్పపర్యంతం. తే తుభ్యం. నమ ఇతి. ౪౦. శ్లో. “ససఖవత్సకమోక్షణకౌతుకద్రుత
 విలంబితపుత్రముదేఽద్భుతం, నిఖిలరూపమతో దధదచ్యుతోఽవతు స వః కలయన్ ప్రజమంగళం.”
 శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ఇతీతి. పాదయోర్నత్వా. ఆభీష్టం. సర్వతః పూజితం అభిప్రేతంవా. ౪౧.
 తతఇతి. అనుజ్ఞాప్య అనుజ్ఞాం ప్రదాయ పృష్టేవైత్యర్థః. స్వభువం బ్రహ్మాణం. యథాపూర్వం సఖాయో
 యస్మిన్ తత్. స్వకం పుళినం. ౪౨. నన్యేతావంతం కాలం కథం తత్రైవోపవిష్టాః. కథం చ. త్సుత్వి

మాయాహతా రాజన్ ఊణార్థం మేనిరేఽర్భకాః. ౪౩. కిం కిన్న విస్తరంతీహ మా
యామోహితచేతసః, యన్తోహితం జగత్సర్వమభీక్ష్యం విస్తృతాత్మకమ్. ౪౪. ఊచుశ్చ
సుహృదం కృష్ణం స్వాగతం తేఽతిరంహసా, నైకోఽప్యభోజి కబళఏహి తత్సాధు
భుజ్యతామ్. ౪౫. తతో హసన్ హృషీకేశోఽభ్యవహృత్య సహార్భకైః, దర్శయం
శ్చర్తాజగరం న్యవర్తత వనాద్వృజమ్. ౪౬. బర్హప్రసూననవధాతువిచిత్రితాంగః
ప్రోద్దామవేణుదళశృంగరవోత్సవాఢ్యః, వత్సాన్ గృణన్ననుగగీతపవిత్రకీర్తిగోపీ
దృగుత్సవదృశిః ప్రవివేశ గోష్ఠమ్. ౪౭. అద్యానేన మహాన్ వ్యాళో యశోదానంద
సూనునా, హతోఽవితా వయం చాస్తాదితి బాలాప్రజేజగుః. ౪౮. రాజోవా
చః—బ్రహ్మన్ పరోద్భవే కృష్ణ ఇయాన్ ప్రేమా కథం భవేత్; యో భూతపూర్వ
స్తోకేషు స్వోద్భవేష్వపి కథ్యతామ్. ౪౯. శ్రీశుక ఉవాచః—సర్వేషామేవ జంతూనాం
నృపస్సాస్వత్తేవ వల్లభః, ఇతరేఽపత్యవిత్రాద్యాస్తద్వల్లభతయైవ హి. ౫౦.
తద్రాజేంద్రయథా స్నేహస్వస్వకాత్తని దేహినాం, న తథామమతాలంబి పుత్ర
విత్రగృహాదిషు. ౫౧. దేహాత్మవాదినాం పుంసామపి రాజన్యసత్తమ, యథా దేహః
ప్రియతమస్తథా నహ్యనుయే చ తమ్. ౫౨. దేహోఽతిమమతాభాక్చేత్త్వస్యసౌ

పాసాదివిస్తరణమత ఆహ—శ్లోకద్వయేన. ఏకస్మిన్నితి. అద్వైఽసి యాతే ప్రాణేశం కృష్ణం అతరా చ
వినాపి. ప్రియవిరహేక్షణోఽసి యద్యపి వర్షాధికో భవతి. తథాపి. మాయామోహితాః ఊణార్థం
మేనిరే. ౪౩. కిమితి. యత్ యయా మాయయా. మోహితం జగత్. అభీక్ష్యం పునః పునః విస్తృత
ఆత్మా యేన తత్తథా. ౪౪. ఊచురితి. అతఏషమూచుశ్చ. తే త్వయా అతివేగేన స్వాగతం
కమ్యుగాగతం. ఏకోఽసి త్రాసస్త్యాం వినా అస్తాభిః నాభోజి న భుక్తః ఇతి ఏహి సాధు అవిక్షేపేణ.
భుజ్యతామితి. ౪౫. తత ఇతి. ఆభ్యవహృత్య భుక్త్వా. ౪౬. బర్హేతి. ప్రోద్దామో యో వేణ్యా
దిరవైరుత్సవస్తేనాఢ్యః సంపన్నః. గృణన్ ఉపాలలనైః ఆహ్వాయన్. గోపీదృగుత్సవదృశిః గోపీ
నాం దృశాం ఉత్సవరూపా దృశిర్దర్శనం యస్య సః. అత్ర ఘోషమితి పాతే ప్రజమిత్యర్థః. ౪౭.
అద్యేతి. యశోదానందసూనునేతి. బహునాం ముక్తిః సహైవ దర్శితా. కేచిదాహుః. యశోదా
సూనునా అపరే నందసూనునేతి. యద్వా. యశోదానందయతీతి యశోదానందః స చాసౌ సూనుశ్చేతి
తథా తేన అస్తాత్ మహావ్యాఖ్యాద్వయం చ అవితాః రక్షితాః. ౪౮. శ్లో. ప్రజాకసాం స్వతో
కేషు స్నేహవైక్లబ్యమన్వహం, శవైర్నిస్సీమ వవృధే యథా కృష్ణే త్వపూర్వవదిత్యాదినా. స్వతో
కేభ్యోఽసి పరపుత్రే కృష్ణే ప్రేమాధిక్యముక్తం, తత్ర పృచ్ఛతి—బ్రహ్మన్నితి. ౪౯. శ్రీకృష్ణస్య సాక్షా
దాత్మత్వాత్తస్మిన్నాత్మీయేభ్యః ప్రేమాధిక్యం యుజ్యత ఇతి వత్తుం ప్రథమం తావదాత్మనః. స్వతః
ప్రేమాస్పదత్వమన్యేషాం తు తదుపాధికమితి దర్శయతి—పంచభిః. సర్వేషామితి. ౫౦. కుతః. తథా
దర్శనాదిత్యాహ—తదితి. తస్మాదేవ కారణాత్. స్వస్వకాత్తని అహంకారాస్పదేఽసి దేహే. ౫౧.
ఆత్మాధ్యాసతారతమ్యేన ప్రేమతారతమ్యం దృశ్యమానం తన్నిబంధనమేవేతి దర్శయితుం. మూఢా
మూఢభేదేన విశేషమాహ—ద్వాభ్యాం. దేహేతి. తం దేహమనుయే భవంతి పుత్రాదయః. తే
తు. న తథా ప్రియతమా ఇత్యర్థః. ౫౨. దేహ ఇతి. యత్ యస్తాత్. జీర్ణత్యపి ఆసన్నమరణేఽసి

నాత్మవత్ప్రియః, యజ్ఞీర్యత్యపి దేహేఽస్తి జీవితాశా బలీయసీ. ౧౩. తస్మాత్ప్రియతమస్సాస్వత్తా సర్వేషామేవ దేహీనాం, తదర్థమేవ సకలం జగచ్చైతచ్ఛరాచరం. ౧౪. కృష్ణమేనమవేహి త్వమాత్తానమఖిలాత్తనాం, జగద్ధితాయ సోఽప్యత్ర దేహీవాభాతి మాయయా. ౧౫. వస్తుతో జానతామత్ర కృత్స్నం స్థాస్ను చరిష్ణుచ, భగవద్రూపమఖిలం నాన్యద్వస్తస్త్వి కించన. ౧౬. సర్వేషామపి భూతానాం భావార్థో భవతి స్తృతః, తస్యాపి భగవాన్ కృష్ణః కిమతద్వస్తురూప్యతాం. ౧౭. సమాశ్రితా యే పదపల్లవప్లవం మహత్పదం పుణ్యాయశో మురారే, భవాంబుధిర్వత్సపదం పదం పరం పదం పదం యద్విపదాం స తేషాం. ౧౮. ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం యత్ప్రప్తోఽహమిహ త్వయా, యత్కౌమారే హరికృతం పాగండే కీర్తితం భువి. ౧౯. ఏతత్సుహృద్భిశ్చరితం మురారేరఘార్దనం శాడ్వలభోజనం చ, వ్యక్తేతరద్రూపమజోర్వభీష్టవం శృణ్వన్ గృణన్నేతి నరోఽఖిలార్థాన్. ౨౦. ఏవం విహారేః కౌమారైః కౌమారం జహతుర్వ్రజే, నిలాయనై స్సేతుబంధైర్మర్మటప్లవనాదిభిః. ౨౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుర్దశోఽధ్యాయః.

జీవితాశా భవతి. అయం భావః. న జీవన్ముతీతి నిశ్చితేఽపి దేహే యత్ప్రేమాస్పదత్వం తదాత్మగతమేవ సంగచ్ఛత ఇతి. అథవా. యత్ యస్తి దేహే జీర్యత్యపి. జీవితాశా అవివేకదశాయా మాసీత్సాపి వివేకినో యదా మమతాభాన్ భవతి. తదా తత్ర నాతివాస్త ఇతి. ౧౩. తస్మాదితి. తదర్థమేవ సకలం ప్రియమిత్యర్థః. ౧౪. ప్రస్తుతమాహ—కృష్ణమితి. ౧౫. న కేవలమాత్తనాత్తా కింతు జడానామపీత్యాహ—వస్తుత ఇతి. సర్వజగత్కారణమితి కృష్ణం జానతాం పుంసాం స్థావరం జుగమంచ. సర్వం భగవద్రూపం. భగవానేవ స్వరూపం యస్య తత్. నాన్యదస్తీతి భావః. ౧౬. కుత ఇత్యత ఆహ—సర్వేషామితి. భావార్థః పరమార్థః. భవతీతి భవత్ పరిణామం ప్రాప్నువత్ కారణం తస్మిన్. తస్యాపి భవతః కారణస్యాపి భగవాన్ కృష్ణః కారణం. అతః కిం. అతత్ శ్రీకృష్ణవ్యతిరిక్తం వస్తు. నిరూప్యతాం. ౧౭. తస్మాత్ శ్రీకృష్ణస్యైవ పరమార్థత్వాత్తదేకశరణానామయత్నసిద్ధో మోక్ష ఇతి ప్రతరణార్థముపసంహరతి—సమాశ్రితా ఇతి. పుణ్యం యశో యస్య సః పుణ్యాయశాః. స చాసౌ మురారిశ్చ. తస్య పదపల్లవ ఏవ ప్లవః. తం యే సమ్యగాశ్రితాః, మహత్పదం మహతాం పదం. ఆశ్రయం. యద్వా. మహచ్ఛ తత్పదం చేతి తథా. తేషాం భవాంబుధిః వత్సపదమాత్రం భవతి. కించ. పరం పదం శ్రీవైకుంఠాఖ్యం పదం స్థానం భవతి. విపదాం యత్పదం విషయ స్తత్పునః కదాచిదపి తేషాం న భవతి. న తతః పునరావర్తంత ఇత్యర్థః. ౧౮. ౧౯. ఏతదితి. సుహృద్భిశ్చరితం. శ్లో. ముష్టుతోఽన్యోన్యశిక్యాదీనిత్యాదినోక్తం. అఘార్దనం శాడ్వలే భోజనం చ. వ్యక్తేతరత్ వ్యక్తజ్ఞాడాత్ ప్రపంచాదితరత్. శుద్ధసత్త్వాత్తకం వత్సవత్పాలరూపం. యద్వా. వ్యక్తేతరత్ చిద్విలాసః. తదేవ రూప్యత ఇతి రూపం అజస్య ఉరుర్మహానభిష్టవః తం బ్రహ్మకృతాం స్తుతిం. ఏతత్ శృణ్వన్ గృణన్నరః సర్వపురుషార్థానాప్నోతి. ఇతి శ్రీపరమానందనృసింహపదపట్టదః. వ్యాకరోచ్ఛీధరస్వామీ యథామతివిధిస్తుతిం. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ౨౦. ౨౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్దశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీబాదరాయణిరువాచః—తతశ్చ పాంగడవయస్సమాశ్రితౌ బధూవ
తుస్తౌ పశుపాలసమృతౌ, గాశ్చారయంతౌ సఖిభిస్సమంపదైర్భృందావనం పుణ్యమ
తీవ చక్రతుః. ౧. తన్తాధవో వేణుముదీరయన్ వృతో గోవైర్గ్రణద్భిస్సవ్యయశో
బలాన్వితః, పశూన్ పురస్కృత్య పశవ్యమావిశద్విహార్తుకామః కుసుమాకరం
వనమ్. ౨. తన్తంజుఘోషాళిమృగద్విజాకులం మహాన్తనః ప్రఖ్యపయస్సరస్వతా,
వాతేన జుప్తం శతపత్రగంధినా నిరీక్ష్య రంతుం భగవాన్ మనో దధే. ౩. స తత్ర
తత్రారుణపల్లవశ్రియా ఫలప్రసూనోరుభరేణ పాదయోః, స్పృశచ్ఛిఖాన్ వీక్ష్య
వనస్పతీన్ ముదా స్తయన్నివాహాగ్రజమాదిపూకుషః. ౪. శ్రీభగవానువాచః—
అహో అమీ దేవపరామరార్చితం పాదామ్బుజం తే సుమనఃఫలార్హణం, నమంతు్య
పాదాయ శిఖాభిరాత్తనస్తమోపహత్యై తరుజన్తయత్కృతమ్. ౫. ఏతేఽళిన
స్తవయశోఽఖిలలోకతీర్థం గాయంత ఆదిపురుషానుపదం భజంతే, ప్రాయో
హ్యమీ మునిగణా భవదీయముఖ్యా గూఢం వనేఽపి న జహంత్యనఘాత్తదైవమ్.
౬. నృత్యంత్యమీ శిఖిన ఈడ్య ముదా హరిణ్యః కుర్వంతి గోప్య ఇవ తే ప్రియ
మీక్షణేన, సూక్తైశ్చ కోకిలగణా గృహమాగతాయ ధన్యా వనోకస ఇయాన్
హి సతాం నిసర్గః. ౭. ధన్యేయమద్య ధరణీతృణవీరుధస్త్యత్పాదస్పృశో ద్రుమ

శ్లో. “తతః పంచదశే ధేనుపాలనం ధేనుకార్దనం, కాశీయత్వేశతో గోపరక్షణం చ నిరూ
ప్యతే. అహివక్త్రప్రవేశేన వృధా ఖిన్నాన్ సఖినతః, కృష్ణః ప్రావేశయత్పక్వఫలతాళాళికాననం,
శైశవే పూతనాం జిత్వా కౌమారే తు బకాదికాన్, పాంగడ ఏవ దైత్యానాం మహామదమహన్నజః”
తత ఇతి. పశుపాలసమృతౌ పశుపాలనే సంమతౌ. పశుపాలానాం వా సమృతౌ. ఈషద్వయో బలాతి
రేకం అనుకృతవంతావిత్యర్థః అతీవ చక్రతుః సర్వతః ప్రసర్పణేన. ౧. తదితి. సవ్యయశో గృణ
ద్భిరోవైర్వృతస్తద్వనం ప్రావిశత్. ౨. తదితి. తద్వనం నిరీక్ష్య. రంతుం మనో దధే. కథంభూతం
మంజుఘోషా యే అళిమృగద్విజాః భ్రమరమృగపక్షిణాః. తైరాకులం వ్యాప్తం మహాన్తనః ప్రఖ్యప
యస్సరస్వతా మహతాం మనసా ప్రఖ్యం తుల్యం స్వచ్ఛం పయో యస్మిన్ తత్సర ఆశ్రయత్వే
నాస్తి యస్య. తేన వాతేనేతి శైత్యముక్తం. శతపత్రగంధినేతి. పరిమళవత్వం తేన జుప్తం వన
మితి మాంద్యం చ సూచితం. ౩. స ఇతి. అరుణపల్లవశ్రియా సహ స్పృశంత్యః శిఖాః శాఖా
గ్రాణి. యేషాం తాన్. ౪. అహో ఇతి. తరుజన్తయేన కృతం. తస్య తమసః పాపస్యాపహత్యై
నాశాయ. అథవా యేన త్వయా ఈశ్వరేణ. సర్వోపకారకం తరుజన్త కృతం తం త్వాం నమంతి.
ఏవం శ్లాఘ్యేఽపి జన్తని యదజ్ఞానరూపం తమః అస్తి తస్యాపహత్యై. ౫. ఏత ఇతి. హే ఆనఘ వనే
గూఢమపి త్వాం న త్యజంతి. త్వయి మనుష్యవేషేణ నిగూఢే సతి. మునయోఽప్యళివేషేణ నిగూ
ఢాస్త్యాం భజంతీత్యర్థః. ౬. నృత్యంతీతి. ఇయాన్ హి సతాం నిసర్గ ఇతి. యదస్తి స్వస్మిన్. తద్గృహ
మాగతాయ మహతే. సమర్పయంతీతి. ౭. ధన్యేతి. తృణవీరుధశ్చ తవ పాదౌ స్పృశంతీతి తథా

లతాః కరజాభిమృష్టాః, నద్యో*ద్రయః ఖగమృగాస్సదయావలోకైర్గోప్యోఽంత
రేణ భుజయోరపి యత్ స్పృహశ్రీః. ౮. ఏవం బృందావనం శ్రీమత్కృష్ణః ప్రీత
మనాః పశూన్, రేమే సంచారయన్నద్రేస్సరిద్రోధస్సు సానుగః. ౯. క్వచిద్దాయతి
గాయత్సు మదాంధాళిష్వసువ్రతైః; ఉ*పగీయమానచరితస్సఖి సంకర్షణాన్వితః.
౧౦. క్వచిచ్ఛ కలహంసానామనుకూజతి కూజితమ్, అనునృత్యతి నృత్యంతం బర్హి
ణం హాసయన్ సఖీన్. ౧౧. మేఘగంభీరయా వాచా నామభిర్దూరగాన్ పశూన్,
క్వచిదాహ్వాయతి ప్రీత్యా గోగోపాలమనోజ్ఞయా. ౧౨. చకోరక్రాంచచక్రాహ్వా
భరద్వాజాంస్తు బర్హిణః, అనురౌతి స్త సత్వానాం భీతవద్వాఘ్రుసింహయోః.
౧౩. క్వచిత్క్రిడాపరిశ్రాంతం గోపోత్సంగోపబర్హణమ్, స్వయం విశ్రామయ
త్యార్యం పాదసంవాహనాదిభిః. ౧౪. నృత్యతో గాయతః క్వాపి వల్లతో యుధ్యతో
మిథః, గృహీతహస్తాన్ గోపాలాన్ హసంతౌ ప్రశశంసతుః. ౧౫. క్వచిత్పల్లవ
తల్పేషు నియుద్ధశ్రమకర్మితః, వృక్షమూలాశ్రయశ్చేతే గోపోత్సంగోపబర్హణః.
౧౬. పాదసంవాహనం చక్రుః కేచిత్తస్య మహాత్మనః, పరే తు హతపాష్టానో వ్యజ
నైస్సమవీజయన్. ౧౭. అన్యే తదనురూపాణి మనోజ్ఞాని మహాత్మనః, గాయంతి స్త
మహారాజన్ నేహక్లిన్నధియశ్శనైః. ౧౮. ఏవం నిగూఢాత్కగతిస్స్వమాయయా
గోపాత్తజత్వం చరితైర్విడంబయన్, రేమే రమాలాలితపాదపల్లవో గ్రామ్యైస్స
మం గ్రామ్యవదీశచేష్టితః. ౧౯. శ్రీదామనామా గోపాలో రామకేశవయోస్సఖా,

— ధేనుకాసురభంజనఘట్టః. —

సుబలస్తోకకృష్ణాద్యా గోపాః ప్రేష్టేదమబ్రువన్. ౨౦. రామ రామ మహాసత్త్వ

కరజాభిమృష్టాః నఖైః స్పృష్టాః సదయైరవలోకనైః. శ్రీరపి యన్వై స్పృహయతి. కేవలం తేన భుజ
యోరంతరేణ. వక్షసా గోప్యో ధన్యా ఇతి. అత్ర నద్యోఽద్రయ ఇతి సంధ్యభావ ఆర్షః. ౮. ఏవ
మితి. ఏవం శ్రీమద్బృందావనం ప్రతి ప్రీతస్యన్. అద్రేః సమీపవర్తిసరితల్పేషు గాస్సంచారయన్
సానుగః ప్రీతమనాస్యన్ రేమే. యద్వా. శ్రీమద్బృందావనం ప్రతి పశూన్ సంచారయన్. అద్రే
స్సరిద్రోధస్సు రేమే. ౯. తామేవ రతిమాహ—క్వచిదిత్యాది పంచభిః. ౧౦. క్వచిదితి. బర్హిణం నృత్యంతం
అన్వభి నృత్యతి బర్హిణమభిముఖో నృత్యతీతి వా. సఖీన్ హాసయన్. ౧౧. ౧౨. చకోరేతి. చకోరీనసు
నృత్య రౌతి కదాచిచ్ఛ సత్వానాం మధ్యే వ్యాఘ్రుసింహయోః. తాభ్యాం భీతవద్భవతి. సల్పేషు
షలాయమానేషు. షలాయత ఇత్యర్థః. తయోః సత్వానాం బలోద్రేకాణాం చ. భీతవద్భవతీతి వా. ౧౩.
క్వచిదితి. ఆర్యమగ్రజం విశ్రామయతి విగతశ్రమం కరోతి. ౧౪. నృత్యత ఇతి. మిథో నృత్యాదీన్ కుర్వ
తోగోపాన్. ప్రశశంసతుః. ౧౫. ౧౬. పాదసంవాహనమితి. వ్యజనైః పల్లవాదినిర్మితైః. ౧౭. ౧౮.
ఏవమితి. ఈశచేష్టిత ఇతి నిగూఢస్వభావత్వేఽప్యంతరాంతరా. ఈశస్యైవ చేష్టితాని దృశ్యంతే
యస్మిన్ సః. ౧౯. ఈశచేష్టితత్వమేవ దర్శయతుమాహ—శ్రీదామేతి. స్తోకకృష్ణః కల్చిత్. ౨౦.

కృష్ణదుష్టనిబర్హణ, ఇతో విదూరే సుమహద్వనం తాళాళిసంకులమ్. ౨౧. ఫలాని
తత్ర భూరిణి పతంతి పతితాని చ, సంతి కిం త్వవరుద్ధాని ధేనుకేన దురాత్మనా.
౨౨. సోఽతివీర్యోఽసురోరామహే కృష్ణఖరరూపధృత్, ఆత్మతుల్యబలైరవైరవై
ర్జాతిభిర్బహుభిర్వృతః. ౨౩. తస్మాత్కృతనరాహారాద్భిరైర్నృభిరమిత్రహా,
విద్యంతే భుక్తపూర్వాణి ఫలాని సురభీణి చ. ౨౪. ఏష వై సురభిర్గంధో విషూచీనో
ద్య గృహ్యతే, ప్రయచ్ఛ తాని నః కృష్ణ గంధలోభితచేతసామ్. ౨౫. వాంఛాసీ
న్తహతీ రామ గమ్యతాం యది రోచతే, ఏవం సుహృద్వచశ్రుత్వా సుహృత్ప్రి
యచికిర్షయా. ౨౬. ప్రహస్య జగ్గుతుర్గోవైర్వృతౌ తాళవనం ప్రభూ, బలః ప్రవి
శ్య బాహుభ్యాం తాళాన్ సంపరికంపయన్. ౨౭. ఫలాని పాతయామాస మతంగజ
ఇవౌజసా, ఫలానాం పతతాం శబ్దం నిశమ్యాసురరాసభః. ౨౮. అభ్యధావత్
క్షీతితలం సనగం పరికమ్పయన్. ౨౯. సమేత్య తరసా ప్రత్యగ్ద్వాభ్యాం పద్భ్యాం
బలం బలీ, నిహతోర్విరసి కాశబ్దం ముంచన్ పర్యసరత్థరః. ౩౦. పునరాసాద్య సంరబ్ధః
ఉపక్రోష్టా పరాక్ స్థితః, చరణావపరౌ రాజన్ బలాయ ప్రాక్షిపద్రుషా. ౩౧.
సతం గృహీత్వా పదయోర్భ్రామయిత్వైకపాణినా, చిత్తేపతృణరాజాగ్రే బ్రామేణ
త్యక్తజీవితమ్. ౩౨. తేనాహతో మహతాళః పతమానో బృహచ్ఛిరాః, పార్శ్వస్థం
కమ్పయన్ భగ్నస్స చాన్యం సోఽపి చాపరమ్. ౩౩. బలస్య లీలయోత్సృష్టఖరదే
హహతాహతాః, తాళాశ్చకమ్పిరే సర్వే మహావాతేరితా ఇవ. ౩౪. నైతచ్చి
త్రం భగవతి హ్యనంతే జగదీశ్వరే, ఓతం ప్రోతమిదం యస్మిన్ తంతుష్వంగ
యథాపటః. ౩౫. తతః కృష్ణం చ రామం చ జ్ఞాతయౌ ధేనుకస్య యే, క్రోష్టా
రోఽభ్యపతన్ సర్వే సంరబ్ధాహతబాన్ధవాః. ౩౬. తాంస్తానాపతతః కృష్ణో రామశ్చ
నృపలీలయా, గృహీతపశ్చాచ్ఛరణాన్ ప్రాహిణోత్తృణరాజసు. ౩౭. ఫలప్రకర
సంకీర్ణం ధైత్యదేహైర్గతాసుభిః, రరాజ ఖరతాళాగ్రైర్ఘనైరివ నభస్థస్థులమ్. ౩౮.
తయోస్తు సుమహత్కర్త నిశామ్య విబుధాదయః, ముముచుః పుష్పవర్షాణి చక్రు

రామరామేతి. తాళాళిసంకులం తాలానాం అళీభిః. పంక్తిభిర్వ్యాప్తం. ౨౧-౨౪. ఏవ ఇతి. విషూ
చీనః సర్వతః ప్రసృతః. ౨౫-౨౮. అభ్యధావదితి. సనగం సవృక్షం. ౨౯. సమేత్యేతి. ప్రత్యక్
పశ్చిమాభ్యాం. ద్వాభ్యాం పద్భ్యాం. ప్రత్యక్ ప్రతిముఖస్సన్నితి వా. కాశబ్దమితి. కేతి గర్దభజాతి
శబ్దానుకరణం. పర్యసరత్ పరితోఽధావదిత్యర్థః. ౩౦. పునరితి. ఉపక్రోష్టా గర్దభః. పరాక్ ప్రతి
ముఖః. అపరౌ పశ్చిమా. బలాయ బలం హంతుం. ౩౧. తృణరాజస్తాళః. ౩౨. ౩౩. బలస్యేతి. ఉత్సృ
ష్టేన ఖరదేహేన. హతైః ఆహతాః చకంపిరే అకంపంత. ౩౪. నేతి. యస్మిన్నిదం విశ్వం ఓతం
ఉద్ధృతంతుషు పట ఇవ గ్రథితం. ప్రోతం తిర్యక్తంతుషువత్. ఏవం సంగ్రథితం సర్వతోఽను
సూతం వర్తత ఇత్యర్థః. ౩౫-౩౭. ఫలేతి. ఘనైర్నృభ ఇవ. భూతలం రరాజ, తత్ర ఫలప్రకరసంకీ

ర్వాద్యాని తుష్టువుః. ౩౯. అథ తాశఫలాన్యాదన్ మనుష్యా గతిసాధ్వసాః, తృణంచ
పశవశ్చేరుర్హతధేనుకకాననే. ౪౦. కృష్ణః కమలపత్రాక్షః పుణ్యశ్రవణకీర్తనః,
స్తూయమానోఽనుగైర్గోపైస్సాగ్రజో వ్రజమావిశత్. ౪౧. తం గోరజశ్చురితకుంతల
బద్ధబర్హవన్యప్రసూనరుచిరేక్షణచారుహాసమ్, వేణుం క్వణంతమనుగైరుపగీతకీర్తి
గోప్యో దిదృక్షీతదృశోఽభ్యగమన్ సమేతాః. ౪౨. పీత్వా ముకుందముఖ సారఘ
మక్షిభృగైస్తాపం జహుర్విరహజం వ్రజయోషితోఽహ్ని, తత్సత్కృతిం సమధి
గమ్య వివేశ గోష్ఠంసప్రీడహాసవినయం తదపాంగమోక్షమ్. ౪౩. తయోర్యశోదారో
హిణ్యో పుత్రయోః పుత్రవత్సలే, యథాకాలం యథాకామం వ్యధత్తాం పరమా
శిషః. ౪౪. విగతాధ్వశ్రమా తత్ర మర్దనోన్మజ్జనాదిభిః, వాసో వసిత్యా రుచిరం
దివ్యస్రగ్గంధమండితౌ. ౪౫. జనన్యపహృతం ప్రాశ్య స్వాద్వన్నముపలాలితౌ,
సంవిశ్య వరశయ్యాయాం సుఖం సుషుప్తుర్వ్రజే. ౪౬. ఏవం స భగవాన్ కృష్ణో

— కాళీయమర్దనకథాప్రారంభఘట్టః. —

బృందావనచరః క్వచిత్, యయా రామమృతే రాజన్ కాళిందీం సఖభిర్వృతః.
౪౭. అథ గావశ్చ గోపాశ్చ నిదాఘాతపషీడితాః, దుష్టం పపుర్జలం తస్యాస్తృ
షార్తా విషదూషితమ్. ౪౮. విషాంభస్తదుఃస్పృశ్య దైవోపహతచేతసః, నిపేతు
ర్యసవస్సర్వే మూర్ఛితా వై కురూద్వహ. ౪౯. వీక్ష్య తాన్ వై తథాభూతాన్
కృష్ణో యోగేశ్వరేశ్వరః, ఈక్షయాఽమృతవర్షిణ్యా స్వనాథాన్ సమజీవయత్. ౫౦.
తే సంప్రతీతస్తృతయ ఉత్థాయ చ జలాంతికాత్, ఆసన్ సువిస్మితాస్సర్వే వీక్ష
మాణాః పరస్పరమ్. ౫౧. అన్వమంసత తద్రాజన్ గోవిందానుగ్రహేక్షితమ్,
పీత్వా విషం పరేతస్య పునరుత్థానమాత్తనః. ౫౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచదశోఽధ్యాయః.

ర్ణమితి. దైత్యదేహైః ఖరతాళాగ్రైశ్చ సంకీర్ణమిత్యయణశ్చేతసీలఘనసాదృశ్యసంపాదనం. ౩౮. ౩౯.
అథేతి. అదన్ అభక్షయన్. ౪౦. ౪౧. తమితి. గోరజోభిః ఛరితేషు కుంతలేషు. బద్ధం బర్హం
వన్యాని ప్రసూనాని చ యస్య రుచిరమోక్షణం చారుహాసశ్చ యస్య తం చ. దిదృక్షీతదృశః దిదృ
క్షితాః దర్శనోత్కంఠితా దృశో యాసాం తాః. ౪౨. పీత్వేతి. ముకుందస్య ముఖపద్మగతం. సారఘం
మధు. అహ్ని యో విరహస్తస్తాజ్ఞాతం తాపం. స చ తాసాం సత్కృతిం పూజాం, కాం సత్కృతిం
కథం వా కృతాం. తామహ—సప్రీడేతి సలజ్జేన హాసేన. వినయో యథా భవతి తథా. యదేతత్.
కిం అపాంగమోక్షం కటాక్షదర్శనం. తథా తాసాం సత్కృతిం ప్రాప్యేతి. ౪౩-౫౦. త ఇతి. సంప్రతి
సద్య ఏవ ఇతా ప్రాప్తా స్మృతిరైవై. సంప్రతీతస్తృతయః. యద్వా. సమ్యక్ ప్రతిప్రాప్తా స్మృతి
రైవై తథేతి. ౫౧. ౫౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీబాదరాయణిరువాచః—విలోక్య దూషితాం కృష్ణాం కృష్ణః కృష్ణా
హినా విభుః, తస్యా విశుద్ధిమన్విచ్ఛన్ సర్పం తముదవాసయత్ .౧. రాజోవాచః—
కథమంతర్జలేఽగాధే న్యగృష్ణోద్భగవానహిమ్, స వై బహుయుగావాసం యథాసీ
త్తత్ర కథ్యతామ్. ౨. బ్రహ్మ భగవతస్తస్య భూమ్నస్స్వచ్ఛందవర్తినః, గోపా
లోదారచరితం కస్తృప్యేతామృతం జుషన్. ౩. శ్రీశుక ఉవాచః—కాళింద్యాం
కాళియస్యాసీద్ధృదః కశ్చిద్విషాగ్నినా, శ్రవ్యమాణపయా యస్మిన్ పతంతు్యపరిగాః
ఖగాః. ౪. విపుష్పతా విషోదోర్చిమారుతేనాభిమర్శితాః, మ్రియంతే తీరగా
యస్య ప్రాణిన్ద్ధిరజంగమాః. ౫. తం చండవేగవిషవీర్యమవేక్ష్య తేన దుష్టాం
నదీం చ ఖలసంయమనావతారః, కృష్ణః కదంబమధిరుహ్య తతోఽతితుంగమాసోఽఘ్రి
గాధరశనోఽభ్యపతద్విషోదే. ౬. సర్పహ్రదః పురుషసారనిపాతవేగసంక్షోభితోరగ
విషోన్నమితాంబురాశిః, పర్యక్ప్లుతో విషకషాయితభీషణోర్చిరంచద్ధనుశ్శతమనంత
బలస్య కిం తత్. ౭. తస్మిన్ హ్రదే విహరతో భుజదండఘూర్ణవార్హ్నిషమంగవర
వారణవిక్రమస్య, ఆశ్రుత్య తత్స్వసదనాభిభవం నిరీక్ష్య చక్షుశ్శ్రవాస్సమసరత్త
దమృష్యమాణః. ౮. తం ప్రేక్షణీయసుకుమారఘనావదాతం శ్రీవత్సపీతవసనం

జ్ఞో. షోడశే కాళియస్యోక్తి నిగ్రహో యమునాహ్రదే, తత్పత్నీభిస్తులేనాథ కృష్ణేనాను
గ్రహః పునః. హత్వా రాసభదై తేయాన్ జద్ధ్వా తాశఫలాన్యలం, ప్రీతో నృత్యత్ఫణారంగే కాళీ
యస్య కళానిధిః. విలోక్యేతి. ఉదవాసయత్ నిష్కాసితవాన్. ౧. కథమితి. బహుాని యుగాన్యా
వాసో యస్య తమహిం. స వై ఆహిః అజలచరోఽసి తస్మిన్నంతర్జలే. యథా యేన ప్రకారేణాసీత్.
అథవా. బహుాని యుగాన్యావాసో యథా భవతి తథా. కేన ప్రకారేణ స వై తత్రాసీదితి
యత్తత్కథ్యతామితి. ౨. బ్రహ్మన్నితి. గోపాలేన యదుదారమాచరితం. తదేవామృతం. అతః కథ్యతా
మితి. ౩. కాళింద్యామితి. శ్రవ్యమాణం పచ్యమానం. పయో యస్య సః. అత ఉపరి గచ్ఛంతః
ఖగాః యస్మిన్ పతంతి. ౪. విపుష్పతేతి. కించ విపుష్పతా అంబుకణయుక్తేన. విషోదతరంగస్పర్శ
మారుతేన. స్పృష్టాః యస్య తీరగాః మ్రియంతే. స హ్రద ఆసీదితి. ౫. తమితి. తం కాళీయం
చండోవేగో యస్య. తద్విషమేవ వీర్యం యస్య తం. కదంబమితి. భావినా శ్రీకృష్ణచరణస్పర్శభాగ్యేన.
స ఏకస్తీరేన శుష్కః అమృతమాహరతా గరుత్తతాక్రాంతత్వాదితి పురాణాంతరం. ఆసోఽఘ్రి
బాహుం కరతలేనాహత్య గాఢం దృఢం బద్ధా రశనా కాంచీయేన స తథా. ౬. సర్పేతి. సర్పస్య
హ్రదః పురుషశ్రేష్ఠస్య పతనభరేణ. సంక్షోభితానాం ఉరగాణాం. విషైరున్నమితోఽంబురాశిర్యస్యసః.
విషేణ కషాయాకృతా భయంకరా ఊర్తయో యస్య సః పర్యక్ పరితః. అంచత్. ధనుశ్శతం
ప్లుతః ప్రసృతః. వైతచ్ఛిత్రమిత్యాహ—అనంతబలస్యేతి. ౭. తస్మిన్నితి. భుజదండాహతోదక
ఘోషం శ్రుత్వా తత్ తతః. స్వసదనాభిభవం చ నిరీక్ష్య తదసహమానః సర్పః. సమసరత్సమాజ
గాఘ. ౮. తమితి. ప్రేక్షణీయశ్చ సుకుమారశ్చ ఘనవదుజ్జ్వలచ్ఛ తం. శ్రీవత్సపీతవసనం శ్రీవత్సేన

స్థితసుందరాస్యమ్, క్రీడంతమప్రతిబలం కమలోదరాంఘ్రిం సుదశ్య మర్హసు
 రుషా భుజయా చఛాద. ౯. తన్నాగభోగపరిపీతమన్యష్టచేష్టమాలోక్య తత్ప్రియ
 సఖాః పశుపా భృశార్తాః, కృష్ణేఽర్పితాత్మసుహృదర్థకళత్ర కామా దుఃఖార్తిశోక
 భయమూఢధియో నిపేతుః. ౧౦. గావో వృషా వత్సకర్యః క్రందమానాస్సుదుఃఖ
 తాః, కృష్ణన్యస్తేక్షణా భీతా రుద్యంత ఇవ తస్థిరే. ౧౧. అథ వ్రజే మహాత్పాతా
 స్త్రివిధాఅతిదారుణాః, ఉత్పేతుర్భువిదివ్యాత్మన్నాసన్న భయశంసినః. ౧౨. తానాలక్ష్మ్య
 భయోద్విగ్నా గోపా నందపురోగమాః, వినారామేణ గాః కృష్ణం జ్ఞాత్వా చారయి
 తుంగతం. ౧౩. తైద్ధర్మి మి తైర్మిధనం మత్వా ప్రాప్తమతద్విదః, తత్ప్రాణాస్తన్ననస్తాస్తే
 దుఃఖశోకభయాతురాః. ౧౪. ఆబాలవృద్ధవనితాస్స ర్వేఽంగ పశువృత్తయః, నిర్జగ్దుర్గో
 కులాద్దీనాః కృష్ణదర్శనలాలసాః. ౧౫. తాంస్తథా కాశరాణ్ వీక్ష్య భగవాన్ రోహి
 ణీసుతః, ప్రహస్య కించిన్నో వాచ ప్రభావజ్ఞోఽనుజస్య సః. ౧౬. తేఽన్వేషమాణా
 దయితం కృష్ణం సూచితయా పదైః, భగవల్లక్షణైర్జగ్దుః పదవ్యా యమునాతటమ్.
 ౧౭. తే తత్ర తత్రాబ్జయవాంకుశాశనిధ్వజోపపన్నాని పదాని విశ్వ*తేః, మార్గే
 గవామన్యపదాంతరాంతరే నిరీక్ష్యమాణా యయురంగ సత్వరాః. ౧౮. అంతర్జలే
 భుజగభోగపరితమారాత్కృష్ణం నిరీహముపలభ్య జలాశయాంతే, గోపాంశ్చమూఢ
 ధిషణాన్ పరితః పశూంశ్చ సంక్రందతః పరమకల్తషమాపురార్తాః. ౧౯. గోప్యోఽ
 నుర క్తమనసో భగవత్యనంతే తత్సహృదస్థితవిలోకగిరస్తస్సరంత్యః, గ్రస్తేఽహినా
 ప్రియతమే భృశదుఃఖతప్తాశ్శూన్యం ప్రియవ్యతిహృతం దదృశుస్త్రిలోకమ్. ౨౦.
 తాః కృష్ణమాతరమపత్యమనుప్రతప్తాం తుల్యన్యథాస్సమధిగమ్య శుచస్సవం
 త్యః, త్రస్తావ జప్రియకథాః కథయంత్య ఆసన్ కృష్ణాననేఽర్పితదృశోఽమృతకవ్రతీ

సంయుక్తముజ్జ్వలతీతం వస్త్రం యస్య తం. భుజయా భోగేన చఛాద అపేష్టయత్. ౯. తదితి.
 సః ప్రియో యేషాం తే తత్ప్రియాః. తే చ తే సఖాయశ్చేతి తథా. ౧౦. ౧౧. అథేతి. భువి
 భూకంపాదయః దివి ఉల్కాపాతాదయః. ఆత్మని వామనేత్రస్ఫురణాదయః ఆసన్నం భయం శం
 సితం శీలం యేషాం తే. ౧౨. తానితి. తానాలక్ష్మ్య. గోకులాన్నిర్జగ్దురితి తృతీయేనాన్వయః. భయో
 ద్విగ్నాః భయహేతుభ్యో భీతాః. భయేన కంపమానా ఇతి వా. ౧౩. తైరితి. న తం విదంతీత్యత
 ద్విదః. ౧౪. ఆబాలేతి. పశువృత్తయః. అతివత్సలాః. ౧౫. తానితి. కాశరాన్ భీతాన్. ౧౬.
 త ఇతి భగవంతం లక్షయంతి యాని పదాని. తైః పదైః సూచితయా పదవ్యా మార్గేణ. ౧౭. మార్గ
 జ్ఞానప్రకారమాహ. —తఇతి. విశ్వతేః శ్రీకృష్ణస్య. అన్వేషాం పదానాం. అంతరాంతరే మధ్యే మధ్యే
 తత్తదపోహనేన. గవాం శ్రుతీనాం. మార్గేణ సత్వరా ఆప్రమత్తా యోగినస్తత్తమపాధ్యపవాదేన.
 యథా పరం తత్త్వం. మృగయంతే. తద్వదితి భావః. ౧౮. అంతరితి. తతశ్చ సర్వపరివేష్టితం కృష్ణం
 దూరాన్నిరీక్ష్య గోపాంశ్చ పశూంశ్చ. తథా తథా నిరీక్ష్య. ఆర్తాః. పరమం మోహం ప్రాపుః. ౧౯.
 గోప్య ఇతి. ప్రియేణ శ్రీకృష్ణేన. విరహితం త్రైలోక్యం శూన్యం దదృశుః. ౨౦ — ౨౧. ఇత్థమితి. అనన్య

కాః. ౨౧. కృష్ణప్రాణాన్ని విశతో నందాదీన్ వీక్ష్య తద్ధృదమ్, ప్రత్యేషధత్స
భగవాన్ రామః కృష్ణానుభావవిత్. ౨౨. ఇత్థం స్వగోకులమనన్యగతిం నిరీక్ష్య
సస్త్రీకుమారమతిదుఃఖితమాత్మహేతోః, ఆజ్ఞాయ మర్త్యపదవీమనువర్తమానః
స్థిత్యా ముహూర్తముదతిష్ఠదురంగబద్ధాత్. ౨౩. తత్ప్రథమమానవపుషా వ్యధి
తాత్త భోగస్యక్తోన్నమయ్యకుపితస్వస్థాన్ భుజంగః, తస్థౌ శ్వసన్ శ్వసనరం
ధ్రవిషోఽంబరీషస్తభేక్షణోల్కుకముఖో హరిమీక్షమాణః. ౨౪. తం జిహ్వయా
ద్విశిఖయా పరిలేలిహానం ద్వే సృక్విణీ హ్యతికరాశవిషాగ్నిదృష్టిం, క్రీడన్నముం
పరిససార యథాఖగేంద్రో బభ్రామ సోఽప్యవసరం ప్రసమీక్షమాణః. ౨౫.
ఏవం పరిభ్రమమాతౌజసమున్నతాంసమానమ్య తత్ప్రభుశిరస్స్వధిరూఢ ఆద్యః,
తన్మూర్ధరత్ననికరస్ప*ర్శాతితామ్రపాదాంబుజోఽఖిలకళాదిగురుర్ననర్త. ౨౬. తం
సర్తుముద్యతమవేక్ష్య తదా తదీయా గంధర్వసిద్ధమునిచారణదేవవధ్వః, ప్రీత్యా
మృదంగపణవానకవాద్యగీతపుష్పోపహారనుతిభిస్సహసోపసేదుః. ౨౭. యద్యచ్ఛిరో
న నమతేఽంగశతైకశీర్ష్ణస్తత్తన్మమర్ద ఖిలదండధరోఽఘ్రిపాతైః, క్షీణాయుషోభ్రమ
త ఉల్బణమాస్యతోఽసృజ్మస్తోవమన్ పరమకల్మలమాపనాగః. ౨౮. తస్యాక్షిభిర్గరళ
ముద్యమతశ్శిరస్సు యద్యత్సమున్నమతినిశ్శ్వసతోరుషోఽచైచ్ఛ, నృత్యత్పదానుసమ

గతిమాత్తానం. ఇత్థం నిరీక్ష్య. అతఏవాత్మహేతోః. స్వగోకులమతిదుఃఖితమాజ్ఞాయ. ఉరగబంధా
దుదతిష్ఠదిత్యన్వయః. ౨౩. తదితి. తస్య ప్రథమానేన ప్రవర్ధమానేన. వపుషా. వ్యధితాత్మా పీడిత
శరీరః. భుజంగః కుండలీ. శ్రీకృష్ణం త్యక్త్వా. కుపితః. స్వస్థానున్నమయ్య. శ్వసన్ కేవలసమీక్ష
మాణస్తస్థా. కథంభూతః శ్వసనరంధ్రేషు నాసావివరేషు. విషం యస్య స తథా. అంబరీషం
భ్రాష్ట్రీః. మండకపాకభాజనమిత్యర్థః. తద్వత్ సంతప్తాని స్తద్భాని ఈక్షణాని యస్య స తథా.
ఉల్కుకాని ముఖేషు యస్య. స చ. ౨౪. తమితి. హరిశ్చ క్రీడన్. తమముం సర్పం. పరిససార పరితో
బభ్రామ. అతికరాళా విషాగ్నియుక్తా దృష్టిర్యస్య తం. జిహ్వయా ద్విశిఖయేతి ప్రతిముఖం.
౨౫. ఏవమితి. ఏవం పరిభ్రమేత్తైవ హతమోజో యస్య తం. ఉన్నతో అంసో యస్య తం. తస్య
మూర్ధసు యే రత్ననికరాః. తేషాం స్పర్శేన. అత్యరుణం పాదాంబుజం యస్య సః. అత్ర ఛందో
భంగ ఆర్షః. నను కథం చంచలేషు శిరస్సు ననర్త? తత్రాహ—అఖిలకళానామాదిగురుః. ౨౬. ౨౭.
యద్యదితి. శతైకశీర్ష్ణః శతం ఏకాని ముఖ్యాని. శీర్షాణి యస్య తస్య క్షీణాయుషోఽపి పునర్భ్రమతః
యద్యచ్ఛిరో న నమతేస్తద్భతాం న జహాతి. నృత్యచ్ఛలేనాంఘ్రిపాతైస్తత్తన్మమర్ద. తథా చ. ఆస్యతో
ముఖేభ్యః. సస్త్రో నాసావివరేభ్యశ్చ. అస్పగ్వమన్. ౨౮. తస్యేతి. పునరపి రుషా ఉచ్చై
ర్నిశ్వసతో యద్యత్సమున్నమతి. తత్తత్పదాఘాతేనానునమయన్. ఇహాస్మిన్నవసరే. హృష్టైర్గంధ
ర్వాదిభిః. శేషాసనః పురుష ఇవ స యశోదానందనః. పుష్పైః పూజితః యద్వా. తదా గంధ
ర్వాదిభిః పుష్పైస్సపూజితో గోవైః పురాణ ఇవ పుమాన్ దృష్ట ఇతి. యద్వా—పుష్పైః

యన్ దమయాంబభూవ పుష్పైస్సుపూజిత ఇవేహ పునః పురాణః. ౨౯. తచ్చిత్రతాణ్డ
వనిరుగ్గఘణాసహస్రైరక్తం ముఖైరురువమన్నృప భగ్నగాత్రః, స్త్రౌత్వా చరాచర
గురుం పురుషం పురాణం నారాయణం తమరణం మనసా జగామ. ౩౦. కృష్ణస్య గర్భ
జగతోఽతిభరావసన్నం పార్జిప్రహారపరిరుగ్గఘణాతపత్రం, దృష్ట్వా హిమాద్యముప
నేదురముష్య పత్న్య ఆర్తా శ్లథద్వసనభూషణకేశబంధాః. ౩౧. తాస్తం సువిగ్నమన
సోఽథ పురస్కృతార్భాః కాయాన్నిపాత్య భువి భూతపతిం ప్రణేముః, సాధ్వ్యః

— కాళీయపత్నీకృతశ్రీకృష్ణస్తుతిః. —

కృతాంజలిపుటాశ్శమలస్య భర్తుర్తోక్షేచ్ఛవశ్శరణదం శరణం ప్రపన్నాః. ౩౨. నాగ
పత్న్యపూచుః—న్యాయో హి దణ్డః కృతకిల్బిషేఽస్తి తవావతారః ఖలనిగ్ర
హాయ, రిపోస్సుతానామపి తుల్యదృష్టేర్ధత్సేదమన్ధర్త మేవానుశంసన్. ౩౩. అను
గ్రహోఽయం భవతా కృతో హి నో దండో సతాంతే ఖలు కల్తషాపహః, యద్దం
దశూకత్వమముష్య దేహినః క్రోధోఽపి తేఽనుగ్రహ ఏవ సమృతః. తపస్సుతప్తం
కిమనేన పూర్వం నిరస్తమానేన చ మానదేన, ధర్తోఽథవా సర్వజనానుకంపయా
యతో భవాంస్తుష్యతి సర్వజీవః. కస్యానుభావోఽస్య న దేవ విద్వహే తవాంఘ్రి
రేణుస్పర్శాధికారః, యద్వాంఛయా శ్రీలలనాచరత్తపో విహాయ కామాన్

స్సుపూజిత ఇవ ప్రసన్నస్. దమయాంబభూవ హితం కృతవానిత్యర్థః. ౨౯. తదితి. అరణం
శరణం. ౩౦. కృష్ణస్యేతి. గర్భే జగంతి యస్య తస్యాతిభరేణ. అవసన్నమాక్రాంతం. పార్జిః.
పాదపృష్ఠం. ఆద్యం శ్రీకృష్ణం. శ్లథంతో విస్రంసమానాః వసనాదయో యాసాం తాః. ౩౧.
తా ఇతి. శరణం ప్రపన్నాస్సత్యః తం ప్రణేముః. సువిగ్నమనసః విహ్వలచిత్తాః. భువీతి తస్మిన్
స్థానే. జలాదధస్తాద్వా. తీరే వా. శమలస్య పాపాత్తనోఽపి. భర్తుర్తోక్షేచ్ఛవః. భర్త్యుచ్ఛమలం
తస్య వా. భూతపతిం ప్రాణిమాత్రస్య పతిం. శరణదం ఆశ్రయప్రదం. ౩౨. ప్రథమం
తావత్కుపితం భగవంతం. దండానుమోదనేనోపశమయంత్యః. స్తువంతి తత్ర. శ్లో. దండాను
మోదనం షడ్భిః దశభిశ్చ హరేస్తుతిః, ప్రార్థనాపంచభిశ్శోకైస్తతః పన్నగయోషితాం. శ్రీధరీ
యోఽయం శ్లోకః. న్యాయ్య ఇతి. న చ నిగ్రహానుగ్రహలక్షణం వైషమ్యమిత్యాహుః ధత్స ఇతి. ఫలం
అనుశంసన్ ఆలోచయన్. ౩౩. నిగ్రహోఽస్యానుగ్రహయేత్సుక్తం పూర్వం. ఇదానీమనుగ్రహ
ఏవాయం. న నిగ్రహ ఇత్యాహుః. అనుగ్రహ ఇతి నోఽస్తాకం యస్తాదస్య సర్వత్వం దృశ్యతే. అత
స్తన్తూలపాపనివర్తకో దండః. అనుగ్రహ ఏవ. క్రోధత్వేన ప్రతీయమానోఽపీత్యర్థః. ౩౪. మహం
శ్చాయమనుగ్రహ ఇతి తస్య పూర్వపుణ్యమభినందతి.—తవ ఇతి. స్వయం మానరహితేన అన్యేభ్యో
మానదేన చ. సర్వం జీవయతీతి సర్వజీవః. ౩౫. న తప ఆదినిమిత్తక ఏష భాగ్యోదయః కింత్వ
చింత్యం తప కృపావైభవమిత్యాహుః. శ్లోకత్రయేణ. కన్యేతి. తపఆదినా బ్రహ్మదయోఽపి
యస్యాః శ్రియః ప్రసాదమిచ్ఛంతి. సా శ్రీర్ధలనాపి. శ్రీరేవలలనా ఉత్తమా స్త్రీ యస్య త్వదంఘ్రి

సుచిరం ధృతవ్రతాః 3౬. న నాకపృష్ఠం న చ సార్వభౌమం న పారమేష్ఠ్యం న రసాధి
పత్యం, న యోగసిద్ధిర్న పునర్భవం వా వాంఛంతి యత్పాదరజః ప్రపన్నాః. తదేష
నాథాపదురాఽమన్యైస్తమోజనిః క్రోధవశో హ్యహీన్ద్రగః, సంసారచక్రే భ్రమత
శ్శరీరిణో యదిచ్ఛతస్సాన్వద్విభవస్సమక్షమ్. ౩౮. నమస్తుభ్యం భగవతే పురుషాయ
మహాత్మనే, భూతావాసాయ భూతాయ పరాయ పరమాత్మనే. ౩౯. జ్ఞాన
విజ్ఞాననిధయే బ్రహ్మణేనంతశక్తయే, అగుణాయావికారాయ నమస్తే ప్రాకృ
తాయ చ. ౪౦. కాలాయ కాలనాభాయ కాలావయవసాక్షిణే, విశ్వాయ తదుప
ద్రప్తే తత్కర్త్రే విశ్వహేతవే. ౪౧. భూతమాత్రేంద్రియప్రాణమనోబుద్ధ్యాశ
యాత్మనే, త్రిగుణేనాభిమానేన గూఢస్వాత్మానుభూతయే. ౪౨. నమోనం
తాయ సూక్ష్మాయ కూటస్థాయ విపశ్చితే, నానావాదానురోధాయ వాచ్యవాచక

స్పర్శాధికారస్య. వాంఛయా. స్పర్శాధికార ఇత్యత్ర ఛందోభంగ ఆర్షః. తప ఆచరత్. ఆస్య
సర్వస్య. కిం కృతమితి ఓ వేత్తీత్యర్థః. ౩౬. నేతి. యత్తప పాదరజః. ప్రపన్నాః ప్రాప్తాః పార
మేష్ఠ్యాదీనపి. తుచ్ఛం మన్యంతే. ౩౭. తదితి. అహో తదేష అయత్నత ఏవ ప్రాప. అన్యైః
బ్రహ్మాదిభిరపి. పునః కథంభూతం పాదరజః. యదిచ్ఛతః సేవ్యం మే భవత్వితి ప్రార్థయత ఏవ.
సమక్షం ప్రత్యక్షత ఏవ. విభవః అపేక్షితా సంపద్భవతి. ౩౮. నమ ఇతి. భగవతే అంచిత్యైశ్వర్యాది
గుణాయ. కించ. పరమాత్మనే తదుపాదానాయ ఏతాని దశభిశ్లోకై ర్విశేషణాని. పురుషాయ పూర్వ
అంతర్యామిరూపేణ వర్తమానాయ. మహాత్మనే ఏవమప్యపరిచ్ఛిన్నాయ కుతః భూతావాసాయ
ఆకాశాద్యాశ్రయాయ. తదపి కుతః? భూతాయ పూర్వమపి సతే కుతః? పరాయ కారణాయ. కించ.
పరమాత్మనే కారణాతీతాయేతి వా. ౩౯. కారణత్వం కారణాతీతత్వం చ సమర్థయితుమాహుః—
జ్ఞానేతి. జ్ఞానవిజ్ఞాననిధయే జ్ఞానం జ్ఞప్తిః. విజ్ఞానం చిచ్ఛక్తిః. తయోర్నిధయే. తాభ్యాం పరిపూర్ణాయ
కథం తథా త్వమత ఉక్తం. బ్రహ్మణే. అనంతశక్తయే. బ్రహ్మణే కథంభూతాయ? అగుణాయ వికా
రాయ. పునః కథంభూతాయ. అనంతశక్తయే. ప్రాకృతాయ ప్రకృతిప్రవర్తకాయ. యద్వా అప్రా
కృతాయ అప్రాకృతానంతశక్తియుక్తాయ అయమర్థః. అగుణత్వాదవికారం బ్రహ్మజ్ఞప్తిమాత్రత్వా
త్కారణాతీతం ప్రకృతిప్రవర్తకానంతశక్తివిజ్ఞాననిధిత్వాదీశ్వరః కారణం. తదుభయాత్మనే నమ
ఇతి. ౪౦. అనంతశక్తిత్వాత్కాలశక్త్యై విశ్వస్రష్టృత్వాదిరూపేణ నమస్యంతి. కాలాయేతి. కాలాయ
కాలస్వరూపాయ. కాలనాభాయ కాలశక్త్యాశ్రయాయ. కాలావయవనాం సృష్ట్యాదిసమయా
నాం సాక్షిణే. తతశ్చ విశ్వాయ విశ్వస్వరూపాయ తర్హి కిం జడోఽహం. న హి తదుపద్రప్తే. న
చ ద్రష్టృమాత్రాయ. కింతు తత్కర్త్రే న చ కర్తృమాత్రాయ. విశ్వహేతవే సర్వకారణరూపాయ.
౪౧. తదేవాహుః. భూతేతి. ఆశయశ్చిత్తం. భూతాదిరూపాయ. అతః సర్వకారణరూపాయేతి.
అహంకారాత్తతయా నమస్యంతి. త్రిగుణేనేతి. ఏవం సృష్టికార్యే యస్త్రిగుణోఽభిమానః. తేన
గూఢానాం స్వాంశభూతానామాత్మనామనుభూతిర్యేన తస్మై. ౪౨. త్వం తు అహంకారానావృత
ఇతి స్తువంతి. నమ ఇతి. అనంతాయ అహంకారాపరిచ్ఛేదాత్. అతః సూక్ష్మాయ. అదృశ్యత్వాత్.

శక్తయే. ౪౩. నమః ప్రమాణమూలాయ కవయే శాస్త్రయోనయే, ప్రవృత్తాయ నివృత్తాయ నిగమాయ నమో నమః ౪౪. నమః కృష్ణాయ రామాయ వసుదేవ సుతాయ చ, ప్రద్యుమ్నాయానిరుద్ధాయ సాత్త్వతాం పతయే నమః ౪౫. నమో గుణప్రదీపాయ గుణాత్మచ్ఛాదనాయ చ, గుణవత్సృజకృత్యాయ గుణద్రష్ట్రే స్వసంవిదే. ౪౬. అవ్యాకృతవిహారాయ సర్వవ్యాకృతసిద్ధయే, హృషీకేశ నమస్తేఽస్తు మునయే మానశీలినే. ౪౭. పరాపరగతిజ్ఞాయ సర్వాధ్యక్షాయ తే నమః, అవిశ్వాయ

అతఏవ కూటస్థాయ ఉపాధికృతవికారాభావాత్. అతఏవ వివశ్చితే సర్వజ్ఞాయ. ఏవం స్తుత్వా అచింత్యమాయత్వేన స్తువంతి. నానావాదానురోధాయ. అస్తి. నాస్తి. సర్వజ్ఞః. కించిజ్ఞః బద్ధః. ముక్తః. ఏకః. అనేకః. ఇత్యాదీన్ నానానువాదాన్ అనురుణద్ధి మాయయానువర్తతే యస్తస్మై కించ. వాచ్యవాచకశక్తయే అభిధానాభిధేయశక్తిభేదాదపి నానాత్వేన ప్రతీయమానాయేత్యర్థః. ౪౩. అనావృతత్వమేవ హేత్వంతరేణాపి సూచయంత్యః స్తువంతి—నమ ఇతి. ప్రమాణమూలాయ చక్షు రాదీనాం చక్షురాదిరూపాయ. అతఏవ కవయే స్వయం తన్నిరపేక్షజ్ఞానాయ కుతః? శాస్త్రయో నయే వేదాత్మకనిశ్వాసాయ. ౪౪. కించ. అనావృతైశ్వర్యత్వాదేవ చతుర్త్వార్తిస్వరూపేణ సర్వో పాస్యత్వేన నమంతి. నమః కృష్ణాయేతి. రామాయ సంకర్షణాయ. వసుదేవసుతాయ వసుదేవశబ్దితం శుద్ధం సత్త్వం తత్ర ప్రకాశమానాయ వాసుదేవాయేత్యర్థః. సాత్త్వతాముపాసకానాం. పతయే సాలోక్యాదినా పాలకాయ. ఏవం చతుర్త్వార్తయే కృష్ణాయ తుభ్యం నమ ఇతి. ౪౫. కథం చతు ర్త్వార్తితేతి తదాహుః. నమో గుణప్రదీపాయేతి. గుణాః అంతఃకరణాని. తాన్ ప్రదీపయతి ప్రకా శయతీతి తథా తస్మై. చిత్తాద్యధిష్టాత్మత్వేన చతుర్త్వార్తితేతి భావః. నను తథాప్యేకస్యైవ కథం చతుష్ట్య మత ఆహుః. గుణాత్మచ్ఛాదనాయ చ. త్రైరేవ గుణైరుపాసకానాం ఫలవైచిత్ర్యాయ ఆత్మన మాచ్ఛాద్య నానాత్వేన ప్రకాశమానాయేత్యర్థః. నను కథం తర్హి ప్రతీతిరత ఉక్తం. గుణవృత్తు పలక్ష్యాయ చిత్తాదీనాం చేతనాద్యవసాయాదివృత్తిభిరుపలక్ష్యాయ. ఉపలక్షణమేవాహుః. గుణద్రష్ట్రే తత్సాక్షిణే కథంచిదుపలక్ష్య ఏవ న జ్ఞేయ ఇత్యాహుః. స్వసంవిదే అగోచరాయేత్యర్థః. ౪౬. అగో చరత్వముపలక్ష్యత్వం. దర్శయంత్యో నమస్యంతి. అవ్యాకృతేతి. అవ్యాకృతవిహారాయ అతర్క్య మహిమ్న ఇత్యర్థః. సర్వవ్యాకృతసిద్ధయే సర్వకార్యోత్పత్తిప్రకాశహేతుత్వేనోపలక్షణయోగ్యా యేత్యర్థః. ఉపలక్షణాంతరమాహుః. హృషీకేశ. కరణప్రవర్తక. కిం విషయలిప్సయా న. మునయే ఆత్మారామాయ కిం సాధనవశేన న హి న హి. మానశీలినే మానమాత్తారామతా తత్స్వభావాయ. ౪౭. పరాపరేతి. కుతః పరాపరగతిజ్ఞాయ స్థూలసూక్ష్మాణాం గతిజ్ఞత్వేన న క్వాపి సజ్జమానాయేత్యర్థః. సర్వాధ్యక్షాయ సర్వస్థాధిష్టాత్రే. కుత ఏతత్. అవిశ్వాయ. న విశ్వం యస్మిన్. తన్ని షేధా వధయే విశ్వాయ చ తద్వివరాధిష్టానాయేత్యర్థః. తద్ద్రష్ట్రే అధ్యాసాపవాదసాక్షిణే అపి చ. అస్య చ విశ్వాధ్యాసస్య. తదపవాదస్య చ విద్యావిద్యాభ్యాం హేతవే యద్వా. అవిశ్వాయ విశ్వతైజ సాద్యవస్థారహితాయ విశ్వాయ మాయయా స్వాంతైస్తత్తదవస్థాయ. తద్ద్రష్ట్రే. తాసామవస్థానాం భావాభావసాక్షిణే. అన్యత్సమానం. తస్మాత్సర్వజ్ఞత్వసర్వాధిష్టాత్వత్వాత్తారామత్వాదిభిర్నిరతిశయై శ్వర్యాయ తుభ్యం నమ ఇతి. శ్లో. “విశేషజ్ఞై రసంకీర్ణైః పంచపంచాశతానుతః, అహిస్త్రీభిః ప్రసన్నో

చ విశ్వాయ తద్విష్ట్రేఽస్య చ హేతవే. ౪౮. త్వం హ్యస్య జన్తస్థితిసంయమాన్
విభో గుణైరనీహో కృతకాలశక్తిధృత్, తత్తత్స్వభావాన్ ప్రతిబోధయన్ సత
స్సమీక్షయామోఘవిహార ఈహసే. ౪౯. తస్యైవ తేఽమూస్తనవస్త్రిలోక్యాం
శాంతా అశాంతా ఉత మూఢయోనయః, శాంతాః ప్రియాస్తేహ్యాధునావితుం
సతాం స్థాతుశ్చ తే ధర్మపరిష్పయేహతః. ౫౦. అపరాధస్సకృద్భ్రా సోధవ్యస్వప్రజా
కృతః, క్షంతుమర్హసి సర్వాత్క మూఢస్య త్వామజానతః. ౫౧. అనుగృహ్ణీష్వ
భగవన్ ప్రాణాం స్వత్కృతి పన్నగః, స్త్రీణాం నస్సాధు శోచ్యానాం పతిః ప్రాణః
ప్రదీయతామ్. ౫౨. విధేహి తే కింకరీణామనుష్టేయం తవాజ్ఞయా, యచ్ఛ్రద్ధ
యానుతిష్ఠన్ వై ముచ్యతే సర్వబంధనాత్. ౫౩. బాదరాయణిరువాచః—ఇత్థం స
నాగపత్నీ భిర్భగవాన్ సమభిష్టుతః, మూర్ఛితం భగ్నశిరసం విససర్జాంఘ్రికుట్టనైః.
౫౪. ప్రతిలభేంద్రియప్రాణః కాళీయశ్శనకైర్హరిమ్, కృచ్ఛాత్స్వముచ్ఛ్వసన్
దీనః కృష్ణం ప్రాహ కృతాంజలిః. ౫౫. కాళీయ ఉవాచః—నయం ఖిలాస్సహో
త్పత్య తామసా దీర్ఘమన్యవః, స్వభావో దుస్త్వజో నాథ భూతానాం యద
సద్గ్రహః. ౫౬. త్వయా సృష్టమిదం సర్వం ధాతర్గుణవిసర్జనమ్, నానాస్వభావవీ
ర్యాజో యోనిబీజాశయాకృతి. ౫౭. వయం చ తత్ర భగవన్ సర్పజాత్యోరు
మన్యవః, కథం త్యజామ స్త్విన్దాయాం దుస్త్వజాం మోహితాస్తయా. ౫౮. భవాన్
హి కారణం తత్ర సర్వజ్ఞో జగదీశ్వరః, అనుగ్రహం నిగ్రహం వా మన్యసే తద్వి

యస్తాసామేవ భవేద్ధరిః.” శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.” ౪౮. ఏవం తావద్దండానుమోదన సమస్కా
రైశ్చ భగవంతం ప్రసాద్యేదాసీం త్వదధీనప్రాణినాం కోఽపరాధ ఇత్యాశయవంత్యః ప్రార్థయం
తే.—త్వం హీతి. అస్య లోకస్య. జన్తాదీన్ త్వమేవ అకృత అకరోః. శతశ్చ తాన్ తాన్
సంస్కారరూపేణ సతః స్వభావాన్. ఘోరత్వాదీన్. ప్రబోధయన్ ఈహసి క్రిడసే. యద్వా
అస్య జన్తాదీన్ త్వమేవమిహాస ఇత్యన్వయః. కథంభూతః అకృతా అనాదిర్యా కాలశక్తిః, తాం
ధారయతీతి తథా, అన్యత్సమానం. ౪౯. తస్యేతి. అతః తస్యైవ వామూస్తనవః. తన్యంత ఇతి తనవః
క్రీడోపస్కరాః తథాపి. తవాధునా శాంతాః ప్రియాః కుతః సతాం ధర్మపరిపాలనేచ్ఛయా,
ఈహతః ప్రవర్తమానస్య. అతస్తానవితుం స్థాతుః స్థితస్య. ౫౦. ఏవం చ తవాప్రియాచరణాద్యప
రాధః తర్హి సోధవ్య ఇత్యాహుః. అపరాధ ఇతి. ౫౧. ౫౨. యుష్మదనుగ్రహోఽపి అన్యేషాం మృత్యు
రేవేతి చేన్నేత్యాహుః. విధేహీతి. త్వదాజ్ఞయా ప్రాణినో నాద్యామేతి భావః. ౫౩—౫౫. వయ
మితి. యదసద్గ్రహ ఇతి. యతః స్వభావః అసద్గ్రహరూపః యద్వా. యతః స్వభావాత్. అసతి
దేహాదౌ యో గ్రహః. సదుస్త్వజ ఇతి. ౫౬. త్వయేతి. గుణైర్వివిధతయా. సృజ్యత ఇతి గుణవిసర్జనం
తత్రాపి నానాస్వభావాదయో యస్య తత్. ౫౭. వయమితి. జాత్యా జన్తవై వ. ఉరుర్తస్య ర్యేషాంతే.
వయం కథం త్యజామః. ౫౮. భవానితి. హి యస్తాత్. తత్ర త్వన్దాయాత్యాగే భవా

ధేహి నః. ౧౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యాకర్ణ్య వచః ప్రాహ భగవాన్ కార్య
మానుషః, నాత్ర స్థేయం త్వయా సర్పసముద్రం యాహి మా చిరమ్, స్వజ్ఞాత్య
పత్యదారాద్యైరోన్మభిర్భుజ్యతాం నదీ. ౨౦. య ఏతత్సంస్తరేన్తర్త్యస్తుభ్యం మద
నుశాసనమ్, కీర్తయన్నభయోస్సంధోర్మయ్యుష్టద్భయమాఘ్నయాత్. ౨౧.
యోఽస్త్రిక్ స్యాత్వా హ్రదే మర్త్యో దేవాదీంస్తర్పయేజ్జలైః, ఉపోష్య వాస్తర
న్నర్చక్ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ౨౨. ద్వీపం రమణకం హిత్యా హ్రదమేతదు
పాశ్రితః, యద్భయాత్ససుపర్ణస్తాన్వం నాద్యాన్తత్పదలాంఛితమ్. ౨౩. ఋషిరువా
చః—ముక్తో భగవతా రాజన్ కృష్ణేనాద్భుతకర్తృణా, తం పూజయామాస ముదా
నాగః పత్నీభిరాదరమ్ ౨౪. దివ్యాంబరస్త్రజ్జణిభిః పరాధ్యైరపి భూషణైః, దివ్య
గంధానులేపైశ్చ మహతోత్పలమాలయా. ౨౫. పూజయిత్వా జగన్నాథం
ప్రసాద్య గరుడధ్వజం, నాగరాజోఽభ్యనుజ్ఞాతః పరిక్రమ్యాభివంద్య తమ్. ౨౬.
సకళత్రసుహృత్పుత్రో ద్వీపమభేర్జగామ హ, తదైవ సామృతజలా యమునా నిర్వి
షాభవత్. ౨౭. అనుగ్రహద్భగవతః క్రీడామనుజరూపిణః. ౨౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షోడశోఽధ్యాయః.

రాజోవాచః—నాగాలయం రమణకం కన్తాత్తత్యాజ కాళియః, కృతం
కిం వా సుపర్ణస్య తేనైకేనాసమంజసమ్. ౧. శ్రీశుక ఉవాచ—ఉపహార్యైస్సర్ప
జనైర్కాసి మాసీహ యో బలిః, వానస్పత్యో మహాబాహూ నాగానాం ప్రాజ్ఞీ
రూపితః. ౨. స్వం స్వం భాగం ప్రయచ్ఛంతి నాగాః పర్వణి పర్వణి, గోపీధాయాత్తన
స్సర్వే సుపర్ణాయ మహాత్మనే. ౩. విషవీర్యమదావిప్త్యః కాద్రవేయస్తు కాళియః,

నేవ కారణమిత్యనుగ్రహం విధేహి మమాజ్ఞయా ఖాదతేతి. ఈశ్వరత్వాన్నిగ్రహం వా. విధేహి.
౧౯. ఇతీతి. యతో గోభిర్నృభిశ్చ నదీ భుజ్యతామితి. ౨౦. య ఇతి. తస్య యుష్టాభిర్భయం నోత్పాద
నీయమిత్యాజ్ఞా. ౨౧. ఇతోఽపి త్వయా నిర్గంతవ్యమిత్యాహ. —య ఇతి. త్వయి స్థితే తన్న సంభవ
తీతి భావః. ౨౨. న చ తవ గరుడభయం భవేదిత్యాహ—ద్వీపమితి. ౨౩—౨౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షోడశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “నాగం సప్తదశే నాగాలయం తం నిరయాపయత్, బంధూంశ్చ సఖినశ్రాంతా సుప్తాం
స్తత్ర దవాదపాన్”. నాగేతి. అసమంజసం అప్రియం. ౧. ఉపహార్యైర్భక్ష్యైః సర్పజనైః సర్పాయ
తైర్జనైః వానస్పత్యః వనస్పతేర్హులే దేయః నాగానాం తద్బాధాపరిహారాయ యో బలిః నిరూపితః
ఉపకల్పితః. యద్వా ఉపహార్యైస్సపర్ణభక్ష్యైః. సర్పా ఏవ జనాః తైః నాగానాం సంబంధీ భాగః.
యస్త్రిక్ ఏకైకో నాగో దీయతే తథాభూతో యో బలిః సుపర్ణాయ నిరూపిత ఇతి. ౨. స్వమితి.
తే చ నాగాః స్వం స్వం భాగం జనైర్దత్తం సుపర్ణాయ ప్రయచ్ఛంతి. తతో భీతాః గోపీ
ధాయ రక్షకాయ. ౩. విషేతి. విషవీర్యాభ్యాం యో మదః తేనావిప్త్యః కాద్రవేయః కద్రూ

కదర్థీకృత్య గరుడం స్వయం తు బుభుజే బలిమ్ ౪. తచ్చుగ్రీత్వా కుపితో రాజన్
 గరుత్మాన్ భగవత్ప్రియః, విజిఘాంసుర్తహావేగః కాళీయం సముపాద్రవత్. ౫.
 తమాపతంతం తరసా విషాయుధః ప్రత్యభ్యయాదుచ్ఛ్రితనైకమస్తకః, దద్భిస్సువర్ణం
 వ్యదశ ద్రదాయుధః కరాశజిహ్వోచ్ఛ్వాసితో గ్రలోచనః. ౬. తం తార్క్ష్యపుత్రస్స
 నిరస్య మన్యుమా న్ప్రచండవేగో మధుసూదనాసనః, పక్షేణ సవ్యేన హిరణ్య
 రోచిషా జఘాన కద్రూసుతముగ్రవిక్రమః. ౭. సుపర్ణపక్షాభిహతః కాళీయోఽతీవ
 విహ్వలః, హ్రదం వివేశ కాళింద్యాస్తదగమ్యం దురాసదమ్. ౮. తత్రైకదా
 జలచరం గరుడో భక్ష్యమిహిషితం, నివారితస్సాభరిణా ప్రసహ్య తుధితోఽహ
 రత్. ౯. మినాన్ సుదుఃఖితాన్ దృష్ట్వా దీనాన్ మినపతౌ హతే, కృపయాసా
 భరిః ప్రాహ తత్రత్యక్షేమమాచరన్. ౧౦. అత్ర ప్రవిశ్య గరుడో యది
 మత్స్యాన్ సఖాదతి, సద్యః ప్రాణైర్వియుజ్యేత సత్యమేతద్భ్రవీమ్యహమ్. ౧౧.
 తత్కాళీయః పరం వేద నాన్యః కశ్చన లేలిహః, అవాత్సిద్ధరుడాద్భీతః కృష్ణేన చ
 వివాసితః. ౧౨. కృష్ణం ప్రదాద్వినిష్కాంతం దివ్యస్రగ్గంధవాససం, మహామణి
 గణాకీర్ణం జాంబూనదపరిష్కృతమ్. ౧౩. ఉపలభ్యోత్థితాస్సర్వే లబ్ధప్రాణా ఇవా
 సవః, ప్రమోదనిభృతాత్తానో గోపాః ప్రీత్యాభిరేమిరే. ౧౪. యశోదారోహిణీ
 నందో గోప్యో గోపాశ్చ కౌరవ, కృష్ణం సమేత్య లబ్ధేహః ఆసన్ లబ్ధమనోరథాః.
 ౧౫. రామశ్చాచ్యుతమాలింగ్య జహాసాస్యానుభావవిత్, నగా గావో వృషా వత్సాః
 లేభిరే పరమాం ముదమ్. ౧౬. నందం విప్రాస్సమాగమ్య గురవస్సకశత్రకాః,
 ఊచుస్తే కాళీయగ్రస్తో దిప్త్యా ముక్తస్తవాత్తజః. ౧౭. యశోదా చ మహాభాగా
 నష్టలబ్ధప్రజా సతీ, పరిష్వజ్యాంకమారోప్య ముమోచాశ్రుకణాన్ బహూన్.
 ౧౮. తతశ్చాస్తం గతే భానౌ కృష్ణో వాసమకల్పయత్, స రామస్సహ గోపాలో

పుత్రః కాళీయః. గరుడం కదర్థీకృత్య అవిగణయ్య స్వం భాగమదత్వా అన్యైర్దత్తమపి తం బలిం
 స్వయమేవ బుభుజే. ౪. ౫. తమితి. విషమేవాయుధం యస్య సః ప్రత్యభ్యయాత్ యోధ్యం ప్రతి
 జగామ ఉచ్ఛ్రితనైకమస్తకః. ఉన్నమితానేకఫణః రదాయుధః దంతాయుధః. కరాశజిహ్వశ్చాసా
 వుచ్ఛ్వాసితో గ్రలోచనశ్చ ఉచ్ఛ్వాసితాని ఉజ్జృంభితాని ఉగ్రాణి లోచనాని యస్య సః. ౬. తమితి.
 తార్క్ష్యపుత్రో గరుడః. మధుసూదనస్యాసనం యస్మిన్ సః. ౭. సుపర్ణేతి. తస్య గరుడస్యాగమ్యం
 అగాధతయా చ దురాసదం. ౮. తదగమ్యత్వే కారణాంతరమాహ—తత్రేతి. నివారితోఽపి అహరత్
 అభక్షయత్. ౯—౧౦. తదితి. లేలిహః సర్పః అతస్తత్రావాత్సీత్. ౧౧. కృష్ణమితి. జాంబూనదం
 సువర్ణం. తేనాలంకృతం. ౧౩. ఉపలభ్యేతి. అసవః ఇంద్రియాణి. ప్రమోదనిభృతాత్తానః,
 ఆనందపూర్ణమనసః. ౧౪. యశోదేతి. లబ్ధేహః లబ్ధచేష్టాః. ౧౫. రామ ఇతి. నగాః వృషాః
 పూర్వం శుష్కాస్సంతః సద్య ఏవ విరూధా ఇత్యర్థః. ౧౬. నందమితి. లే విప్రాః. ఊచుః. ౧౭.

మాత్రాపిత్రాసగోధనః. ౧౯. తాం రాత్రిం తత్ర రాజేంద్ర యుత్తృద్భ్యం

— దవాగ్నితో, గోపసంరక్షణఘట్టః. —

శ్రమకర్మితాః, ఊషుర్వృజౌకసో గావః కాళింద్యా ఉపకూలతః. ౨౦. తదాశు విపి
నోద్ధాతో దవాగ్నిస్సర్వతో వ్రజమ్, సుప్తం నిశీథ ఆవృత్య ప్రదగ్ధముపచక్ర మే.
౨౧. తత ఉత్థాయ సంభ్రాంతా దహ్యామానా వ్రజౌకసః, కృష్ణం యయుస్తే
శరణం మాయామనుజమీశ్వరమ్. ౨౨. కృష్ణ కృష్ణ మహాభాగ హే రామామి
తవిక్రమ, ఏష ఘోరతమో వహ్నిస్తావకా గ్రసతే హి నః. ౨౩. సదుస్తరా
త్సాన్నిః పాహి కాలాగ్నేస్సుహృదః ప్రభో, న శక్నుమస్త్యచ్ఛరణం సంత్యక్తు
మకుతోభయమ్. ౨౪. ఇత్థం స్వజనవైక్లబ్యం నిరీక్ష్య జగదీశ్వరః, తమగ్నిమపిబత్తి
వ్రమనంతోఽనంతశక్తిధృత్. ౨౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తదశోఽధ్యాయః.

— గ్రీష్మర్తువర్ణనప్రారంభః. —

శ్రీశుక ఉవాచ:—అథ కృష్ణః పరివృతో జ్ఞాతిభిర్దుదితాత్మభిః, అనుగీయ
మానో న్యవిశద్వృజం గోకులమండితః. ౧. వ్రజే విక్రీడతోరేవం గోపాలచ్ఛ
ద్దమాయయా, గ్రీష్మో నామర్తురభవన్నాతిప్రేయాన్ శరీరిణామ్. ౨. స చ బృందా
వనగుణైర్వసంత ఇవ లక్ష్మితః, యత్రాస్తే భగవాన్ సాక్షాద్రామేణ సహ
కేశవః. ౩. యత్ర నిర్ఘ్నరనిర్ఘ్నాగ్రిదనివృత్తస్వనఝిల్లికమ్, శశ్వత్తచ్ఛీకరైర్జ్వలన్
మమండలమండితమ్. ౪. సరిత్సరఃప్రసవణోర్ధ్వి వాయునా కల్హారకంజోత్పలరేణు

యశోదేతి. నష్టలబ్ధప్రజా నష్టప్రాయా పునర్లబ్ధా ప్రజా యయా సా. ౧౮. ౧౯. తామితి. శ్రమేణ
చ కర్మితాః ఉపకూలతః కూలప్రాంతే. ౨౦-౨౩. సదుస్తరాదితి. కాలాగ్నేః మృత్యురూపాదగ్నేః
న మృత్యోర్భీమః. కింతు. త్వచ్ఛరణవియోగాదిత్యాహుః న శక్నుమ ఇతి. ౨౪. ఇత్థమితి. శ్లో.
విమోహనహిదండేన తతస్స్వశరణం గతాన్, గోపానపాదనంతోఽసావనంతవనవహ్నితః. శ్రీధ
రీయోఽయం శ్లోకః. ౨౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అష్టాదశే తతో గ్రీష్మే వసంతగుణలక్ష్మితే. అఘాతయద్భలేనాలం ప్రలంబం లీలయా
హరిః. కృత్వా నృత్యం ఫణాగ్రేషు కాళీయస్య సకౌతుకం, బలం ప్రలంబతుగాంసమారోహయ
దమిత్రహః. ౧. వ్రజ ఇతి. గోపాలచద్దమాయయా గోపాలనమేవ చద్ద యస్మాం తయా. ౨. ౩.
వసంతసామ్యమాహ—చతుర్భిః. యత్రేతి. యత్ర గ్రీష్మేఽపి. నిర్ఘ్నరాణాం నిర్ఘ్నాదేన ఘోషేణ
నివృత్తస్వనాః చన్నధ్వనయః. ఝిల్లికాః కఠోరధ్వనయః. సూక్ష్మకీటా యస్మిన్. తథాభూతం బృహ్దా
వనం భవతి కించ. శశ్వత్తేషాం నిర్ఘ్నరాణాం శీకరైః. అంబుకణైః. జుష్టా స్నిగ్ధా యే ద్రుమాస్తేషాం
మండలైర్మండితమ్. ౪. సరిదితి. యత్ర గ్రీష్మే వనే వా నిదాఘో గ్రీష్మః. తేన తత్కాలీవ వహ్నిన్

హరిణా, న విద్యతే యత్ర వనాకసాం దవో నిదాఘవహ్నయ్యిర్కభవోఽతిశాఙ్ఖ
తే. ౫. అగాధతోయత్రాదిసీతటోర్తిభిర్ద్రివత్పురీష్యాః పుళినైస్సమంతతః, న యత్ర
చండాంశుకరావిషోల్బణా భువో రసం శాఙ్ఖలితం విగృహ్లాతే. ౬. వనం కుసుమితం
శ్రీమన్నదచ్చిత్రమృగద్విజమ్, గాయన్తయూరభ్రమరం కూజతోక్కిలసారసమ్. ౭.
క్రీడిష్యమాణస్తత్కృష్ణో భగవాన్ బలసంయుతః, వేణుం విరణయన్ గోపైర్గోధ
నైస్సంవృతోఽవీశత్. ౮. ప్రహళబర్హస్తబకస్త్రిగ్ధాతుకృతభూషణాః, రామకృష్ణా
దయో గోపా ననృతుర్యుయుధుర్జగుః. ౯. కృష్ణస్య సృత్యతః కేచిత్ జగుః కేచిదవా
దయన్, వేణుపాణితలైశ్శృంఘైః ప్రశశంసురథాపరే. ౧౦. గోపజాతిప్రతిచ్ఛన్నా
దేవా గోపాలరూపిణః, ఈడిరే కృష్ణరామకా చ నటా ఇవ నటం నృప. ౧౧. భ్రమణై
ర్లంఘనైః క్షేపైరాసోఢీటనవికర్షణైః, చిక్రీడతుర్నియుద్ధేన కాకపక్షధరావృభా.
౧౨. క్వచిన్నృత్యత్సుచాన్యేషు గాయకౌ వాదకౌ స్వయం, శశంసతుర్తహారాజ
సాధుసాధ్వీతి వాదినౌ. ౧౩. క్వచిత్కుంభైః క్వచిచ్ఛిలైః క్వచామలకముష్టిభిః,
అస్పృశ్యనేత్రబంధాద్యైః క్వచిన్త్రిగఖగేహయా. ౧౪. క్వచిచ్ఛ దద్దురస్థావైర్వి
విద్ధైరుపహాసకైః, కదాచిదాందోళికయా కర్హిచిన్నృపచేష్టయా. ౧౫. ఏవం తా

— ప్రలంబాసురవధఘట్టః. —

లోకసిద్ధాభిః క్రీడాభిశ్చేరతుర్వనే, నద్యద్రిద్రోణికుంజేషు కాననేషు సరస్సు చ. ౧౬.
పశూంశ్చారయతోర్గోపైస్తద్వనే రామకృష్ణయోః, గోపరూపీప్రలంబోఽగాదసుర
స్తజ్జహీర్షయా. ౧౭. తం విద్వానపి దాశార్హో భగవాన్ సర్వదర్శనః, అన్వమోదత
తత్సఖ్యం వధం తస్య విచింతయన్. ౧౮. తత్రోపహ్లాయ గోపాలాన్ కృష్ణః
ప్రాహ విహరవిత్, హేగోపా విహరిష్యామో ద్వంద్వీభూయ యథాయథమ్. ౧౯.

రాభ్యాం చ భవతి యో దమః. తాపః అతిశాఙ్ఖతే అతిహరితత్పణాకీర్ణే. యద్వా—అతిక్రాంత
శాఙ్ఖతేఽపి స్థానే. ౫. నను శాఙ్ఖలమేవ కుత స్త్వం? తత్రాహ—అగాధేతి. అగాధాని తోయాని యా
సాం తాసాం హ్రాదినాం తటస్పర్శిభిరూర్తిభిః. పుళినైస్సహ. ద్రవత్పురీషం పంథో యస్యేస్తస్యాః.
భువః. రసం శాఙ్ఖలితం శాఙ్ఖలరూపతాం చ. విషవదుల్బణా అపి. సూర్యరశ్మయో న విగృహ్లాతే న
హరంతి. ౬. వనమితి. తద్వనం నదంతః చిత్రాః మృగాః. స్విజాశ్చ యస్మిన్. గాయంతో మయూ
రాః భ్రమరాశ్చ యస్మిన్. కూజంతః కోకిలాః సారసాశ్చ యస్మిన్ తత్. ౭. క్రీడిష్యమాణ ఇతి.
తద్వనం అవిశత్. ౮—౧౧. భ్రమణై రితి. కాకపక్షాః చూడాకరణాత్ ప్రాక్తనకేశాః. భ్రమణాదిప్ర
కారైః. నియుద్ధేన బాహుయుద్ధేన చిక్రీడతుః. ౧౨. ౧౩. క్వచిదితి. కుంభైః కుంభవృక్షఫలైః
అస్పృశ్యత్వం. నేత్రబంధశ్చ తదాద్యైః మృగాణాం ఖగానాం చ చేష్టయా. ౧౪. క్వచిదితి. ద
ద్దురస్థావైర్త్వం డూకప్లుతిభిః ఆందోళికయా డోలాలంబనేన నృపాణామివ లీలయా. ౧౫. ఏవమితి. నద్యః
అద్రిద్రోణయః కుంజాని చ యేషు. ౧౬. పశూనితి. చారయతోస్సతోః తద్వనే తస్మిన్ వనే. తయోర్జహీ
ర్షయా. ౧౭. ౧౮. తత్రేతి. యథాయథం వయోబలాద్యనురూపం. ద్వంద్వీభూయ. ౧౯. తత్రేతి. పరిబృహ్

తత్ర చక్రః పరిబృథౌ గోపా రామజనార్దనౌ, కృష్ణసంఘట్టినః కేచిదాసన్
 రామస్య చాపరే. ౨౦. ఆచేదుర్వివిధాః క్రీడా వాహ్యావాహకలక్షణాః, తత్రా
 రోహంతి జేతారో వహంతి చ పరాజితాః. ౨౧. వహంతో వాహ్యామానాశ్చ
 చారయంతశ్చ గోధనం, భాండీరకం నామ వటం జగ్తుః కృష్ణపురోగమాః. ౨౨.
 రామసంఘట్టినో యే హి శ్రీదామవృషభాదయః, క్రీడాయాం జయినస్తాంస్తే
 హ్యూహుః కృష్ణాదయో నృప. ౨౩. ఉవాహ కృష్ణో భగవాన్ శ్రీదామానం
 పరాజితః వృషభం భద్రనేనస్తు ప్రలంబో రోహిణీసుతమ్. ౨౪. అవిషహ్యాం
 మన్యమానః కృష్ణం దానవపుంగవః, వహన్ ద్రుతతరం ప్రాగాదవరోహణతఃపరమ్.
 ౨౫. తముద్వహన్ ధరణీ*ధరేంద్రగౌరవం మహాసురో నిహతరయో నిజం వపుః,
 స ఆస్థితః పురటపరిచ్ఛదో బభౌ తటిద్ద్యుమానుడుపతివాడివాంబుదః ౨౬. నిరీక్ష్య
 తద్వపురలమంబరే చరన్ ప్రదీప్తదృగ్భుక్కుటితటోగ్రదంష్ట్రం, జ్వలచ్ఛిఖం కటకః
 కిరీటకుండలత్విషాద్భుతం హలధర ఈషదత్రసత్. ౨౭. అథాగతస్తృతిరభయో
 రిపుం బలో విహాయ సార్థమివ హరంతమాత్మనః, రుషాహరచ్ఛిరసి దృఢేన ముష్టినా
 సురాధిపో గిరిమివ వజ్రరంహసా. ౨౮. స ఆహతస్సపది విశీర్ణమస్తకో ముఖా
 ద్వమన్ రుధిరమపస్తృతోఽసురః, మహారవం వ్యసురపతత్సమీరయన్ గిరిర్యథా
 మఘవత ఆయుధాహతః. ౨౯. దృష్ట్వా ప్రలంబం నిహతం బలేన బలశాలినా, గోపా
 స్సువిస్థితా ఆసన్నసాధుం సాధురూపిణమ్ ౩౦. ఆశిషోఽభిగృణంతస్తం ప్రశశంసు
 స్తదర్హణం, ప్రేత్యాగతమివాలింగ్య ప్రేమవిహ్వలచేతసః. ౩౧. పాపే ప్రలంబే

నాయకౌ. తత్ర కేచన శ్రీకృష్ణసంఘట్టినః. శ్రీకృష్ణపక్షీయాః. ౨౦. ౨౧. వహంత ఇతి. వాహ్యామానాః
 పృష్ఠేనోహ్యామానాః. ౨౨—౨౪. అవిషహ్యామితి. కృష్ణదృష్టివంచనాయ. అవరుహ్య తేస్మిన్నిత్యవరో
 హణం మర్యాదా. తతః పరం దూరమగాత్. ౨౫. తమితి. ధరణీధరేంద్రవద్గౌరవం యస్య తం. నిజం
 ఆసురం వపుః. పురటపరిచ్ఛదః సువర్ణాలంకారః. తటిద్ద్యుమాన్ విద్యుద్దీప్తిమానిత్యలంకారోపమా.
 ఉడుపతివాడితి రామోపమా. ఉడుపతిం వహతీత్సుడుపతివాట్ యథోచితస్థానేషు స్థితా విద్యుతో
 భవంతి. ఉపరి చోడుపతిః తదా సోఽంబుదో యథా భాతి. తద్వద్భూతీత్యర్థః. ౨౬. నిరీక్ష్యేతి.
 అలం అతివేగేన. ప్రదీప్తే దృశౌ యస్మిన్ పుషి తత్. భుక్కుటితటసంలగ్నా ఉగ్రదంష్ట్రా
 యస్మిన్ తత్. ప్రదీప్తదృక్ భుక్కుటితటం యస్మిన్. ఉగ్రాః దంష్ట్రాః యస్మిన్. తచ్చ తచ్ఛేతి
 వా. జ్వలంత్యః శిఖాః కేశాః యస్మిన్ తత్. ౨౭. అథేతి. ఆగతస్తృతిః. అభయ ఇవ. ఆత్మనః
 సార్థం గోపసమూహం విహాయ. హరంతం రిపుం అహనత్. యద్వా. విహాయసా ఆకాశమార్గేణ.
 ఆత్మనః ప్రాప్తం. ఆర్థమివ హరంతమితి. నజ్రరంహసా వజ్రవేగేన ముష్టినా. ౨౮. స ఇతి. అపస్తృతః

నిహతే దేవాః పరమనిర్వృతాః, అభ్యవర్షణ బలం మాల్వైశ్శశంసుస్సాధుసా
ధ్వితీ. 3౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీ దాసక్తేషు గోపేషు తద్దావోదూరచారిణీః*, సై వైరంచరంతోఽవివిశుస్తృ
ణలోభేన గహ్వరమ్. ౧. అజా గావో మహిష్యశ్చ నివిశంతోఽవి వనాద్వనమ్, ముం
జాటవీం నివివిశుః క్రందంతోఽవి దావతర్షితాః ౨. తేపశ్యంతః పశూన్ గోపాః కృష్ణ
రామాదయస్తథా, జాతానుతాపాః వివిశుర్విచిన్వంతో గవాం గతిమ్. 3. తృణై
స్తత్తురదచ్ఛిన్నై ర్గోష్పదైరంకితైర్గవాం, మార్గమన్వగమన్ సర్వే నష్టా జీవ్యా
విచేతసః. ౪. ముంజాటవ్యాం భ్రష్టమార్గం క్రందమానం స్వగోధనం, అప్రాప్య తృషి
తాశ్శాంతాస్తతస్తేన న్యవర్తయన్. ౫. కృష్ణః ప్రోత్తుంగమారుహ్యవృక్షం మేఘ
నిభచ్ఛవిః, ఆత్తానమాహ్వాయామాస దర్శయన్ గాస్సన్వినామభిః. ౬. తా ఆహూ
తా భగవతా మేఘగంభీరయా గిరా, స్వనామ్నాం నినదం శ్రుత్వా ప్రతినేదుః
ప్రహర్షితాః. 7. తతస్సమంతాద్వనధూమకేతుర్యదృచ్ఛయాభూత్ క్షయకృద్వ
నౌకసాం, సమీరితస్సారథినోల్బణోస్తుతైర్గిలేలిహానః స్థిరజంగమాన్ మహాన్. ౮.
తమాపతంతం పరితో దవాగ్నిం గోపాస్సగావః ప్రసమీక్ష్య భీతాః, ఊచుశ్చ
కృష్ణం సబలం ప్రపన్నా యథా హరిం మృత్యుభయార్దితా జనాః. ౯. గోపాః
ఊచుః—కృష్ణ కృష్ణ మహావీర్య హే రామామితవిక్రమ, దవాగ్నినా దహ్య
మానాన్ ప్రపన్నాన్స్త్రాతుమర్హః. ౧౦. నూనం త్వద్బాంధవాః కృష్ణ నార్హంత్యే
వావసాదితుం, వయం హి సర్వధర్మజ్ఞ త్వన్నాథాస్తృతృరాయణాః. ౧౧. శ్రీశుక
ఉవాచః—వచో నిశమ్య కృపణం బంధూనాం భగవాన్ హరిః, నిమిలయత
మాబైష్ట లోచనానీత్యభాషత. ౧౨. తథేతి మిలితాక్షేషు భగవానగ్నిముల్బ
గతస్త్పతిః. మహారవం సమీరయన్. ౧౩. ౩౦. ఆశిష్యతి. తద్ద్వణం ప్రశంసార్హం. ౩౧. ౩౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఊనవింశే నివిప్తం తు గోపగోకులమచ్యుతః, ముంజారణ్యమరణ్యాగ్నేరరక్షత్తన్నిపా
నతః. శ్రీదేతి. దూరచారిణీః దూరచారిణ్యః. ప్రథమాథే ద్వితీయా. ౧. అజాఇతి. వనాద్వనాం
తరం నివిశంత్యః. దావేన తర్షితాః క్రందంత్యః ఇషికాటవీం అత్యుచ్ఛ్రితఘనతృణవిశేషారణ్యం
వివిశుః. ౨. తఇతి. కృష్ణరాజా ఆదాయేషాం తే. న తు తా. 3. తృణైరితి. తాసాంగవాం
ఖురైః. దద్భిశ్చ. ఛిన్నైస్తృణైర్గోష్పదైరంకితైశ్చ భూప్రదేక్షైశ్చ. గవాం మార్గమన్వగమన్.
దష్టా జీవ్యాః గతజీవికాసాధనాః. ౪. ముంజాటవ్యామితి. ముంచాటవ్యపి సైవ. ౫—౭. తతఇతి.
గోపానాం నాశహేతుర్వనవహ్నిః. సర్వతః ప్రాదురభూత్, సారథినా వాయునా. ౮—౧౨. తథేతి.

ణమ్, పీత్వా ముఖేన తాన్ కృచ్ఛాద్వ్యోగాధీశో వ్యమోచయత్. ౧౩. తత
శ్చతేఽక్షీణ్యస్తీల్య పునర్భాండీరమాపితాః, నిశామ్య విస్తీతాసన్నాత్తానం గాశ్చ
మోచితాః. ౧౪. కృష్ణస్య యోగవీర్యం తద్యోగమాయానుభావితమ్, దవాగ్నే
రాత్తనః క్షేమం వీక్ష్యతం మేనిరేఽమరమ్. ౧౫. గాస్సన్నివర్త్య సాయాహ్నే
సహ రామో జనార్దనః, వేణుం విరణయన్ గోష్ఠమగాద్గోవైరభిష్టుతః. ౧౬.
గోపీనాం పరమానంద ఆసీద్గోవిందదర్శనే, క్షణం యుగళతానీవ యాసాం యేన
వినాభవత్. ౧౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనవింశోఽధ్యాయః.

❧ వర్షర్తు వర్ణనఘట్టః. ❧

శ్రీశుక ఉవాచ:—తయో స్తదద్భుతం కర్త దవాగ్నేర్తోక్షమాత్తనః, గోపా
స్త్రీభ్యస్సమాచఖ్యుః ప్రలంబవధమేవ చ. ౧ గోపావృద్ధాశ్చ గోప్యశ్చ తదుపా
కర్ణ్య విస్తీతాః, మేనిరే దేవప్రవరా రామకృష్ణౌ వ్రజంగతౌ. ౨. తతః ప్రావర్తత
ప్రావృత్సర్వసత్త్వసముద్భవా, విద్యోతమానపరిధిర్విఘ్నార్జితనభస్ఫల. ౩. సాంద్ర
నీలాంబుదైర్వ్యమ సవిద్యుత్తనయిత్నుభిః, అస్పృషజ్యోతిరాచ్ఛన్నం
బ్రహ్మేవ సగుణం బభౌ. ౪. అష్టామాసాన్ని పీతం యద్భూమ్యాముదమయం వసు,
స్వగోభిర్తోక్తుమారేభే పర్జన్యః కాల ఆగతే. ౫. తటిత్వంతో మహామేఘాశ్చండ
కృచ్ఛాత్ గహ్వరప్రవేశతృప్తమాదిజనితాత్ తత్క్షణమేవ భాండీరం నీత్వా. తానమోచయ
దిత్యర్థః. ౧౩. తతఇతి. క్షణేనైవ భాండీరం ప్రాపితాః. తత్ర అక్షీణ్యస్తీల్య విస్తీతా ఆసన్.
౧౪—౧౭. శ్లో. శ్రీదామాదిస్వగోపానాం స్వాంగమారుహ్య హృష్యతాం, వైశ్వర్యమావిరకరో
ద్వనవహ్నినిపానతః. శ్రీధరీయోఽయంశ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. వింశే ప్రావృత్సర్వచోభావర్ణనేన వనోచితాః, ప్రావృత్శ్రీడా నిరూప్యంతే గోపరా
మయుజో హరేః. హేయాదేయోపమానేన ప్రావృత్సర్వదృశ్యుశ్చియోః, వర్ణనం త్వద్భుతైశ్వర్యకృష్ణ
లీలావివక్షయా. ౧. ౨. తతఇతి. సర్వేషాం ప్రాణీనాం సముద్భవః ఉత్పత్తితః జీవనతత్త్వ. యస్యాం
సా. ప్రావృత్ విద్యోతమానాః పరిధయః పరివేషాదిశోభాః యస్యాం సా. విఘ్నార్జితం సంక్షుభితం.
నభస్ఫలం చ యస్యాం సా. ౩. సాంద్రేతి. సాంద్రైర్నిబిడైః నీలాంబుదైః విద్యుద్గర్జితసహితైః.
అచ్ఛన్నం. సగుణం గుణైరాచ్ఛన్నం జీవాఖ్యం. విద్యుద్గర్జితాంబుదానాం సత్త్వరజస్తమోభిరుపమా.
౪. అష్టావితి. పర్జన్యః సూర్యః. స్వగోభిః. రత్నభీః. కాలే యథోచితసమయే. అత్ర రాజోపమా.
కరాదానతః సమయే పునర్దానతత్త్వ. సూచితా. ౫. తటిత్వంతఇతి. అస్య విశ్వస్య. ప్రాణనం ఆప్య
యనకరం. జీవనముదకం. ముముచుః. కృపాళవః. యథాతత్త్వం జనం నిరీక్ష్య. అనుకంపమానాః.
తదాప్యాయనాయ. స్వజీవనమపి త్యజంతి. తద్వన్తహంతో మేఘాః. తటిన్నేత్రైస్తప్తం విశ్వం

శ్వసనవేపితాః, ప్రాణనం జీవనం చాస్య ముముచుః కరుణా ఇవ. ౬. తపఃకృశా
 దేవమీధా హ్యసీద్వర్షీ యసీ మహీ, యథైవ కామ్యతపస స్తనుస్సంప్రాప్య తత్ఫలమ్.
 ౭. నిశాముఖేషు ఖద్యోతాస్తమసాం భాంతి నగ్రహః, యథా పాపేన పాం
 షండా న హి వేదాః కరో యుగే. ౮. శ్రుత్వా పర్జన్యనినదం మండూకా వ్యసృజన్
 గిరః, తూష్ణీం శయానాః ప్రాగ్యద్వద్భ్రాష్టాణా నియమాత్యయే. ౯. ఆసన్నుత్పథ
 వాహిన్యః తుద్రనద్యోఽనుశుష్యతీః*పుంసో యథా స్వతంత్రస్య గేహే ద్రవిణ
 సంపదః. ౧౦. హరితా హరిభిశ్శుష్కైర్విద్రగోపైశ్చ లోహితా, ఉచ్ఛిలీంద్రకృత
 చ్ఛాయా నృణాం శ్రీరివ భూరభూత్. ౧౧. క్షేత్రాణి సస్యసంపద్భిః కర్షకాణాం
 ముదం దదుః, మానినామనుతాపంచ దైవాధీనమజానతామ్. ౧౨. జలస్థలౌక
 సస్సర్వే నవవారినిషేవయా, అభిభ్రౌ రుచిరం రూపం యథా హరినిషేవయా. ౧౩.
 సరిద్భిస్సంగతస్సింధుశుక్షోభ శ్వసనోర్హిమాన్, అపక్వయోగినశ్చిత్తం కామాక్తం
 గుణయుగ్యథా. ౧౪. గిరయో వర్షధారాభిర్హన్యమానా స వివ్యధుః, అ*భిభూయ
 మానావ్యసనైర్యథాధోక్షజచేతసః. ౧౫. మార్గా బభూవుస్సందిగ్ధాస్తృణైశ్చన్నా
 అసంస్కృతాః, నాభ్యస్యమానాశ్చుతయో ద్విజైః కాలహతా ఇవ. ౧౬. లోక
 బంధుషు మేఘేషు విద్యుతశ్చలసౌహృదాః, స్థైర్యం న చక్రుః కామిన్యః పురుషేషు
 గుణిష్వివ. ౧౭. ధనుర్వియతి మాహేంద్రం నిర్గుణం చ గుణిన్యభాత్, వ్యక్తే గుణ

నిరీక్ష్య. వాయుభిర్వేపితాః జీవనం ముముచురితి. ౬. తత ఇతి. తపసా గ్రీష్మేణ. కృశా. దేవమీధా
 పర్జన్యసిక్తా. మిహ సేచన ఇతి ధాతుః. వర్షీ యసీ. ఉచ్ఛాన్నా పుష్టా. కామ్యం తపో యస్య తస్య
 తనుః కామాన్ సంప్రాప్య యథేతి. ౭. ౮. శ్రుత్వేతి. నియమాత్యయే నిత్యకర్తావసానే ఆచార్య
 నిగమం శ్రుత్వా. తచ్ఛిష్యాః యథా అధీయంతే తద్వదితి. ౯. ఆసన్నితి. అనుశుష్యతీః అనుశుష్యం
 త్యః. అస్వతంత్రస్య ఇంద్రియపరతంత్రస్య. స్వతంత్ర స్వేతి ఛేదే. నిరంకుశ స్వేత్యర్థః. ౧౦. హరి
 తేతి. హరిభిః నీలైః శుష్కైః బాలతృణైః నీలవర్ణాక్వచిత్. క్వచిదింద్రగోపైః కీటవిశేషైః లోహితా
 ఆరక్తా తత్ర తత్ర ఉచ్ఛిలీంద్రైశ్చ త్రాకారైః పుష్కైః. కృతచ్ఛాయా నృణాం రాజ్ఞాం శ్రీః. సేవా
 సంపదివ. ౧౧. క్షేత్రాణీతి. తథాహి. పృష్టేరవిచ్ఛేదే లసంతః ప్రియంగాదయః ముదం దదురితి.
 విచ్ఛేదే శుష్యంతోఽనుతాపం చేతి. ౧౨. జలేతి. అభిభ్రౌ అభిభరుః. యథా హరినిషేవయేతి.
 హరినిషేవాయాం ప్రవృత్తా హి సద్యసీవ సర్వే రుచిరా భవంతి. తస్యాః పరమధర్మత్వాత్ పరమ
 సుఖత్వాచ్చ. తద్వదితి. ౧౩. సరిద్భిరితి. కామాక్తం కామవాసనాయుక్తమితి శ్వసనోర్హిసామ్యం.
 గుణైర్విషయైర్యుజ్యత ఇతి సరిత్సంగతిసామ్యమ్. ౧౪. గిరయ ఇతి. అధోక్షజసీవ చేతో యేషాం తే.
 ౧౫. మార్గా ఇతి. అసంస్కృతాః అక్షుణ్ణాః. నాభ్యస్యమానా ఇత్యసంస్కృతసామ్యం. కాలేన
 హతా ఇతి తృణాచ్ఛాదనసామ్యం. ౧౬. లోకబంధుష్వితి. యథా కామిన్యః పుంశ్చల్యః. ౧౭.
 ధనురితి. నిర్గుణం జ్యౌరహితం గుణిని గర్జనశబ్దవతి వియతి. అభాత్ అశోభత. గుణవ్యతికరాత్తనే

వ్యతికరే గుణవాః పురుషో యథా. ౧౮. నరరాజోదుపశ్చన్నస్వజ్యోతస్నిరం
జితైర్ఘనైః, అహంమత్యా భాసితయా స్వభాసా పురుషో యథా. ౧౯. మేఘాగ-
మోత్సవాహృష్టాః ప్రత్యనందన్ శిఖండినః, గృహేషు తప్తా నిర్విణ్ణాయథాచ్యుత
జనాగమే. ౨౦. పీత్వాపః పాదపాః పద్భిరాసన్ నానాత్మమూర్తయః, త్కుత్తామా
స్తపసా శ్రాంతా యథా కామానుసేవయా. ౨౧. సరస్వశాంతరోధస్సున్యాషు
రంగాపిసారసాః, గృహేష్వశాంతకృత్యేషు గ్రామ్యా ఇవ దురాశయాః. ౨౨.
జలౌమైర్నిరభిద్యంత సేతవో వర్షతీశ్వరే, పాషండినామసద్వాదైర్వేదమార్గాః
కలౌ యథా. ౨౩. వ్యముంచన్ వాయుభిర్నున్నా భూతేభ్యో హ్యమృతం ఘనాః,
యథా శిషోవిశ్వతయః కాలే కాలే ద్విజేరితాః. ౨౪. ఏవం వనం తద్వర్షిష్ఠం పక్వ
ఖర్జూరజంబుమత్, గోగోపాలైర్వృతో రంతుం సబలః ప్రావిశద్ధరిః. ౨౫. ధేనవో
మందగామిన్య డ్ధోభారేణ భూయసా, యయుర్భగవతా హూతా ద్రుతం
ప్రీత్యా స్తుతస్తనాః. ౨౬. వనౌకసః ప్రముదితా వనరాజీర్మధుచ్యుతః, జలధారా
గిరేర్నాదానాసన్నాన్ దదృశే గుహః. ౨౭. క్వచిద్వనస్పతిక్రోడే గుహాయాం
చాభివర్షతి, నిర్విశ్య భగవాన్ రేమే కందమూలఫలాశనః. ౨౮. దధోద్వదనముపా-
నీతం శిలాయాం సలిలాంతికే, సంభోజనీయైర్బుభుజే గోపైస్సంకర్షణాన్వితః. ౨౯.
శాడ్వలోపరి సంవిశ్య చర్వతో మిలితేక్షణాన్, దృప్తాన్ వృషాన్ వత్సతరాన్
గాశ్చ స్వోద్ధోభరశ్రమాః. ౩౦. ప్రావృత్ప్రియం చ తాం వీక్ష్య సర్వభూత
సుఖావహమ్, భగవాన్ పూజయాంచక్రే హ్యత్త శక్త్యుపబృంహితామ్. ౩౧.

వ్యక్తేప్రపంచే. అగుణవాన్నిర్గుణః పురుషో యథేతి. ౧౮. సేతి. స్వభాసాభాసితయా అహమ్మత్యేతి.
స్వచైతన్యేనైవ ప్రకాశితేనాహంకారేణ ఛన్నో జీవో యథా. యద్వా. తద్వత్ అహంవిద్వాన్.
దాతా. వేత్తాశూర ఇతి స్వప్రతీత్యేవారోపితయేతి. ౧౯. మేఘేతి. మేఘాగమేనోత్సవో
యేషాం తే. అతో హృష్టాః. ౨౦. పీత్వేతి. నానాత్మమూర్తయః అనేకరూపదేహాః. ౨౧.
సరస్వీతి. అశాంతాని పంకకంటకాదియుక్తాని. రోధాంసి తటాని యేషాం తే తేష్యపి న్యూషః
నితరామవసన్. సారసాః చక్రవాకాః అశాంతాని ఘోరాణి అనువరతాని వా. కృత్యాని యేషు తే
ష్యపి గృహేషు. ౨౨. జలౌమైరితి. ఈశ్వరే ఇంద్రే. ౨౩. వ్యముంచన్నితి. సున్నాః ప్రేరితాః.
ఆశిషః కామాన్. విశ్వతయో రాజానః. వణిజాం పతయో వా. ద్విజేరితాః పురోహితైరుక్తాః.
౨౪. ప్రావృషి కృతాః క్రీడాః పర్ణయతి సప్తభిః. ఏవమితి. పర్షిష్ఠం సమృద్ధం అతిశయవర్షయుక్తం
వా. ౨౫. ౨౬. వనౌకసఇతి. వనౌకసః పుళింధాః ప్రముదితాః భగవాన్ దదృశే. తథా వనరాజీః
వనపరంపరాః. మధుచ్యుతః మధుస్రవాః. దదృశే గిరేస్సకాశాజ్జలధారాః తాసాం నాదాంశ్చ.
ఆసన్నాః నికటవర్తినీర్దుహశ్చ. యద్వా. వనౌకసః ప్రముదితా ఆసన్. తథా వనరాజీర్వనరా
జయః. మధుచ్యుత ఆసన్ గిరేర్జలధారా ఆసన్ తానేవంభూతాన్ ఆదదృశే సర్వతో దదర్శ
భగవాన్ తథా. జలధారాణాం నాదాన్ గుహాశ్చేతి. ౨౭—౩౧. తతః శరదం పర్ణయత్యుష్ణాద

శరదృతువర్ణనఘట్టః. ౧౦

ఏవం నివసతో స్తస్మిన్ రామకేశవయోర్వ్రజే, శరత్సమభవద్వ్యభా స్వచ్ఛాంబ్వ
పరుషానిలా. ౩౨. శరదానీరజోత్పత్త్యా నీరాణిప్రకృతిం యయుః, భ్రష్టానామివ
చేతాంసి పునర్యోగనిషేవయా. ౩౩. వ్యోమ్నోఽబ్ధం భూతశాబల్యం భువః పంక
మపాంమలం, శరజ్జహరాశ్రమిణాం కృష్ణే భక్తిర్యథా శుభమ్. ౩౪. సర్వస్వంజలదా
హిత్యా నరేజుశ్శుభ్రవర్చసః, యథా త్యక్తేషణాశ్శాంతా మునయో ముక్త
కిల్బిషాః. ౩౫. గిరయో ముముచుస్తోయం క్వచిన్న ముముచుశ్శివమ్, యథా జ్ఞానా
మృతం కాలే జ్ఞానినో దధతే న వా. ౩౬. నైవావిదన్తీయమాణం జలం గాధ
జలే చరాః, యథాయురన్వహం తీణం నరామూఢాః కుటుంబినః. ౩౭. గాధవారి
చరాస్తాపమవిందన్ శరదర్కజమ్, యథా దరిద్రః కృపణః కుటుంబ్యవిజితేం
ద్రియః. ౩౮. శనైశ్శనైర్జహుః పంకం స్థలాన్యామం చ వీరుధః, యథాహం మమలాం
ధీరాశ్శరీరాదిష్వనాత్మసు. ౩౯. నిశ్చలాంబురభూత్తూష్ణీం సముద్రశ్శరదాగమే, ఆత్మ
న్యూపరతే సమృజ్ఞునిర్వృప్యపరతాగమః. ౪౦. కేదారేభ్యస్త్వపోఽగృష్ణాన్ కర్షకా
దృఢసేతుభిః, యథా ప్రాణైస్సృవద్ జ్ఞానం తన్నిరోధేన యోగినః. ౪౧. శరద

శభిః ఏవమితి. విగతాని అ భ్రాణి యస్యాం సా. స్వచ్ఛాని అంబూని యస్యాం సా. అపరుషః
శాంతోఽనిలో యస్యాం సా. ౩౨. శరదేతి. నీరజానాముత్పత్తిర్యయా తయా. శరదా. కృతానాం
నీరజానాముత్పత్త్యావా. ౩౩. వ్యోమ్ను ఇతి. వ్యోమాదీనాం చతుర్థాం, చతురో మేఘాదీన్
మలాన్. శరదహరత్. ఆశ్రమిణాం చతుర్థాం కృష్ణే జాతా భక్తిర్యథా అశుభమనుభం హరతి.
తథాహి, బ్రహ్మచారిణో గుర్వర్థోదకాహరణమంభ శ్రమం యథా భక్తిర్హరతి తయా. పూర్ణస్య
తేనానుపయోగాత్. గురుభిరపి కృతార్థస్య తస్యానియోగాత్. ఏవం వ్యోమ్నోఽబ్ధం మేఘం శరజ్జ
హర. యథా చ. గృహిణోఽపత్యాదిసాంకర్యం. భక్తిర్హరతి. వివిక్తవాసరుచ్యుత్పత్తేః. తథా. భూతా
నాం శాబల్యం సాంకర్యం. శరద్వర్షాసు పృష్టిభిః. యాని సంమలాని వసంతి. యథా చ. వనస్థస్య
మలధారణక్షేపం భక్తిర్హరతి. ఏవం భువః. పంకం శరత్. యథాచ. యతీనాం కామాదివాసనా
మలం శ్రీకృష్ణభక్తిర్హరతి ఏవమపాం మలం. ౩౪. సర్వస్వమితి. త్యక్తేషణాః త్యక్తాః పుత్రవిత్త
దారైషణాయైస్తే. ౩౫. గిరయ ఇతి. అయం భావః. న హ్యుపాధ్యాయాః కర్తృవిద్యామివ జ్ఞానినో
జ్ఞానామృతం సర్వతో వితరంతి. అపితు. కృపయా క్వచిదేవ. ఏవం గిరయశ్శివం నిర్మలం తోయం
క్వచిన్తుముచుః క్వచిన్న. న పునః పావృషీవ సర్వత ఇతి. ౩౬. నేతి. గాధే తుద్రే జలేచరంతీతి
తథా. మినాదయః. ౩౭. గాధేతి. అవిందన్ లేభిరే. ౩౮. శనైరితి. తత్ర మమతామివ
పంకం. అహంతామివ. ఆమతామపక్వతాం జహురితి. ౩౯. నిశ్చలేతి. ఆత్మన్యూపరతేత్యక్తక్రియా
మునిరివ. నిశ్చలాంబుః సవివంవ్యుపరతాగమః నివృత్తవేదఘోష ఇవ తూష్ణీమభూదితి. ౪౦.
కేదారేభ్య ఇతి. బద్ధసేతుశాలిక్షేత్రేభ్యః. దృఢై సేతుభిః. అపోఽగృష్ణాన్. తతః పృష్ఠ్యభావాత్.
ప్రాణైరిందియైః. తన్నిరోధేన ఇద్ధియప్రత్యాహరేణ ద్వారేణ. ౪౧. శరదితి. దేహభిమానజం బోధ

క్కాంశుజం తాపం భూతానాముడుపోహరత్, దేహాభిమానజం బోధో
ముకుందో వ్రజయోషితామ్. ౪౨. ఖమశోభత నిర్దేఘం శరద్విమలతారకం, సత్త్వ
యుక్తం యథాచిత్తం శబ్దబ్రహ్మార్థదర్శనమ్. ౪౩. అఖండమండలో వ్యోమ్ని రరా
జోడుగణైశ్శశీ, యథా యదుపతిః కృష్ణో వృష్టిచక్రావృతో భువి. ౪౪. ఆశ్లిష్య
సమశీతోష్ణం ప్రసూతవనమారుతం, జనాస్తాపం జహుర్గోప్యో న కృష్ణహృత
చేతసః. ౪౫. గావో మృగాః ఖగా నార్యాః పుష్పిణ్యశ్శరదాభవన్, అన్వీయమానా
స్సప్తమైః ఫలైరీశక్రియా ఇవ. ౪౬. ఉపాహృష్యన్ వారిజాని సూర్యోత్థానే
కుముద్వినా, రాజ్ఞా తు నిర్భయా లోకా ఆసన్ దసూయా వినా నృప. ౪౭. పుర
గ్రామేష్వాగ్రయణైరెంద్రియైశ్చ మహోత్సవైః, బభౌ భూః పక్షసస్యాధ్యా
కళాభ్యాం నితరాం హరేః. ౪౮. వణిగ్యతిన్మపన్నా తా నిర్గమ్యార్థాన్ ప్రపేదిరే,
వర్షరుద్ధా యథా సిద్ధాస్సప్సిండాన్ కాల ఆగతే. ౪౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం శరత్స్వచ్ఛజలం పద్మాకరసుగంధినా, న్యవిశద్వా
యునోపేతం సగోగోపాలకోఽచ్యుతః. ౧. కుసుమితవనరాజిశుష్కిభృంగద్విజకుల

ఇవ. వ్రజయోషితాం ముకుంద ఇవ చేత్యర్థః. ౪౨. ఖమితి. శరదా విమలాస్తారకా యస్మిన్
తత్. ఖమాకాశం. శబ్దబ్రహ్మణో వేదస్యార్థాన్ పూర్వోత్తరమిమాంసాప్రణీతాన్. దర్శయతీతి
తథా తదివ. ౪౩. ౪౪. ఆశ్లిష్యేతి. సమః అన్యూనావధికః. శీతోష్ణశ్చ తం. న తు గోప్యః కృష్ణాప
హృతచేతస్తేన తాసాం దుస్సహ ఇతి. యద్వా. నకార ఉపమార్థః. తథా చ. కృష్ణహృతచేత
స ఇవేతి. చేతసా కృష్ణమాశ్లిష్య ఆలింగ్య. యథేత్యర్థః. ౪౫. గావ ఇతి. పుష్పిణ్యో గర్భిణ్యః.
అన్వీయమానాః. స్వప్తమైః స్వపతిభిః అనిచ్ఛంత్యోఽపి బలాదనుగమ్యమానాః. ఈశ్వరారాధనార్థాః
క్రియాః బలాత్ఫలైరనుగమ్యమానాః సమస్తభోగగర్భా యథేతి. ౪౬. ఉపాహృష్యన్నితి. కుముత్
కుముదం. కుత్సితాః ముదః యస్య తదితి దస్యసామ్యం. ౪౭. పురేతి. ఆగ్రయణైః నవాన్నప్రాశ
నార్థైః వైదికైః కర్తృభిః వింద్రియైరింద్రియాశ్చైర్దైవికైశ్చ మహోత్సవైః. కళాభ్యాం రామకృష్ణాభ్యాం
దర్శనాదిమహోత్సవాభ్యాం. ౪౮. వణిగితి. వణిజః. యతయః. నృపాః. స్నాతకాశ్చ దృష్టాదృష్టాభ్యాం
వర్షరుద్ధాస్సంతః నిర్గమ్యార్థాన్. వాణిజ్య, స్వాచ్ఛంద్య, ద్విజయ, విద్యాదీన్. ప్రపేదిరే
ప్రాపద్యంత యథా మంత్రయోగాదిసిద్ధాః ఆయుషా రుద్ధాః కాలే ఆగతే. స్వపిండాన్ యోగాది
ప్రాప్యాన్ దేవాదిదేహానితి. ౪౯.

ఇతి భావార్థసీపికాయాం, వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకవింశే శరద్రమ్యబృందావనగలే హరా, తద్వేణుస్వనమాకర్ణ్య గోపీభిర్గీతమిర్యతే.”
ఇత్థమితి ఇత్థమేవంభూతం వనం, తదేవాహ-శరదా స్వచ్ఛాని జలాని యస్మిన్ తత్. వాయునోపేతం
అనుగతం వనం. తద్దేశవ్యాప్తమిత్యర్థః. ౧. కుసుమితేతి. తతశ్చ కుసుమితవనరాజిషు. శుష్కిణో మత్తాః

ఘృష్టసరస్వరిస్తహీధ్రం, యదుపతిరవగాహ్యా చారయన్ గాస్సహ పశుపాలబలశ్చ
 కూజ వేణుమ్. ౨. తద్వ్రజస్త్రియ ఆశ్రుత్య వేణుగీతం స్తరోదయమ్, కాశ్చిత్ప
 రోక్షం కృష్ణస్య స్వసఖిభ్యోఽన్వవర్ణయన్. ౩. తద్వర్ణయితుమారభ్యాస్తనరంత్యః కృష్ణ
 చేష్టితమ్, నాశశన్ స్తరవేగేన విక్షిప్తమనసో నృప. ౪. బర్హాపీడం నటవరవపుః
 కర్ణయోః కర్ణికారం బిభ్రద్వాసః కనకకపిశం వైజయంతీం చమాలామ్, రంధ్రాన్
 వేణోరధరసుధయా పూరయన్ గోపబృందైః బృందారణ్యం స్వపదరమణం ప్రావిశ
 ద్దీతకీర్తిః. ౫. ఇతి వేణురవం రాజన్ సర్వభూతమనోహరమ్, శ్రుత్వా వ్రజస్త్రియ
 స్సర్వా వర్ణయంత్యోఽభిరేమిరే. ౬ గోప్య పూచుః—అక్షణ్వతాం ఫలమిదం న
 పరం విదామస్యఖ్యః పశూనను నివేశయతోర్వయన్యైః, వక్త్రం వ్రజేశసుతయోరను
 వేణుజుష్టం యైస్తైర్ని పీతమనురక్తకటాక్షమోక్షమ్. ౭. చూతప్రవాళబర్హస్తబకో
 త్పలాబ్జమాలానుపుక్తపరిధానవిచిత్రవేషా, మధ్యే విరేజతురలం పశుపాలగోష్ఠ్యాం
 రంగే యథా నటవరౌ క్వ చ గాయమానౌ. ౮. గోప్యః కిమాచరదయం కుశలం స్త
 వేణుర్దామోదరాధరసుధామపి గోపిభోగ్యాం, భుక్త్యై స్వయం యదవశిష్టరసం

భృంగాః. ద్విజాశ్చ. తేషాం కులాని తైర్ముష్టాస్సరాంసి సరితః. మహీధ్రాశ్చ. యస్మిన్ తద్వనం
 కృష్ణః అవగాహ్యా ప్రవిశ్య వేణుమవాదయత్. ౨. తదితి. తత్కృష్ణస్య వేణుగీతం. స్తరస్య ఉదయో
 యస్తాత్తత్. ఆశ్రుత్య. పరోక్షం యథా భవతి. తథా. వ్రజే స్థితత్వాత్. ౩. తదితి. విక్షిప్త
 మనసః వ్యాకులచిత్తాః. ౪. యాదృక్కృష్ణస్య స్తరణం. తాసాం మనసః షోభకం జాతం త
 దాహ—బర్హేతి. నటవత్. పరం వపుర్బిభ్రత్. బృందావనం ప్రావిశత్. కథంభూతం తద్వనం. స్వప
 దాంకితైః. రమణం రతిజనకం. గోపబృందైః గీతకీర్తిః. తథా బర్హమయాపీడం శిరోభూషణం.
 బిభ్రత్. బర్హమాపీడో యస్మిన్నితి వపుషో విశేషణం వా. వేణువాదనముత్ప్రేక్ష తే-రంధ్రాన్వేణో
 రితి. అతో నూనం. అధరసుదైవ పూర్ణాద్వేణోరుచ్ఛలంతీ. గీతవత్ ప్రసర్పతీతి. భావః. ౫. ఇతీతి.
 అభిరేమిరే. వర్ణయంత్యస్సత్యః. పదేపదే. పరమానందమూర్తిం కృష్ణం పరిరబ్ధవత్సయః. ౬. అనువర్ణన
 మేవాహ—త్రయోదశభిః. అక్షణ్వతామితి. అక్షణ్వతాం చక్షుష్వతాం. తావదిదమేవ ఫలం ప్రియ
 దర్శనం. పరమన్యత్ న విదామః న విద్మ ఇత్యర్థః. తచ్చ ఫలం సఖిభిస్సహ పశూన్ వనే ప్రవే
 శయతో రామకృష్ణయోర్వక్త్రం యైర్నిపీతం. తైరేవ జుష్టం సేవితం. నాన్యైరిత్యర్థః. కథంభూతం
 వక్త్రం. అనువేణుం వేణుమను వర్తమానం. తం వాదయత్. తథా అనురక్తకటాక్షమోక్షం స్నిగ్ధకటాక్ష
 విసర్గం. అథవా యైర్నిపీతం తయోర్వక్త్రం తైర్జుష్టం. ఇదమేవాక్షణ్వతామక్ష్యోః ఫలమితి. ౭.
 అన్యః అహః. చూతేతి. చూతప్రవాళాదీనాం విచిత్రాభిర్దాలాదిభిః అనుపుక్తే ఈషదంతరాంతరత
 స్సంయుక్తే పరిధానే నీలపీతాంబరే. తాభ్యాం విచిత్రో వేషో యయోస్తా. క్వ చ కదాచిత్. పశు
 పాలగోష్ఠ్యాం గోపాలసభాయాం మధ్యే. అలమత్యర్థం. విరేజతుః అహో గోపాలానాం పుణ్య
 మితి భావః. ౮. అన్యః ఉచుః. గోప్య ఇతి. హే గోప్యః అయం వేణుః కిం స్త పుణ్యమాచరత్
 కృతవాన్. కథం? యత్ యస్తాద్గోపికానామేవ. భోగ్యాం. సతీమపి. దామోదరాధరసుధాం స్వ

ప్రాదిన్యో హృష్యత్వచోఽశ్రుముముచు స్తరవో యథార్యాః. ౯. బృందావనం
సఖ భువో వితనోతి కీర్తిం యద్దేవకీసుతపదాంబుజలబ్ధలక్ష్మీః, గోవిందవేణుమనుమ
త్తమయూరనృత్తం ప్రేక్ష్యాద్రిసాన్వపరతాన్యసమస్తసత్త్వమ్. ౧౦. ధన్యాః స్త మూ
ఢమతయోఽపి హరిణ్య ఏతా యం నందనందనముపాత్తవిచిత్రవేషమ్, ఆకర్ణ్య
వేణురణితం చ సకృష్ణసారాః పూజాం దదుర్విరచితాం ప్రణయావలోకైః. ౧౧.
కృష్ణం నిరీక్ష్యననితోత్సవరూపశీలంశ్రుత్వా చ తత్కృణితవేణువిచిత్రగీతమ్, దేవ్యో
విమానగతయః స్తరనున్నసారా భ్రశ్యత్ప్రసూనకబరా ముముహూర్షినీవ్యః. ౧౨.
గావశ్చ కృష్ణముఖనిర్గతవేణుగీతపీయూషముత్తభితకర్ణపుటైః పిబంత్యః, శాబాస్తన
స్నుతపయః కబళాస్తన తస్థుర్గోవిందమాత్తని దృశాశ్రుకళాస్సప్తశంత్యః. ౧౩. ప్రా

యం స్వాతంత్ర్యేణ. యథేష్టం భుజ్జే కథమవశిష్టరసమాత్రం యథా భవతి తథా. యతః.
యాసాం పయసా పుష్పః వేణుః తాః మాతృతుల్యా ప్రాదిన్యః. హృష్యత్వచః వికసితకమలవనమిషే
ణ రోమాంబితాః. లక్ష్మ్యంతే. యేషాం వంశే జాతస్తే తరవో మధుధారామిషేణ ఆనందాశ్రు ము
ముచుః. యథా ఆర్యాః కులవృద్ధాః. స్వవంశే భగవత్సేవకం దృష్ట్వా. హృష్యత్వచోఽశ్రు
ముంచంతి తద్వదితి. ౯. కాశ్చిదాహుః-బృందావనమితి. హే సఖ బృందావనం. భువః. కీర్తిం స్వర్గా
దపి విశేషేణ తనోతి. కథంభూతం. యద్దేవకీసుతస్య పదాంబుజాభ్యాం లబ్ధా లక్ష్మీః శోభా సంప
ద్యేన తత్. కించ. గోవిందస్య వేణుమను వేణునినాదం శ్రుత్వా. ఆనంతరం మందగర్జితం నీల
మేఘం తం. మత్వా. మత్తా యే మయూరాః. తేషాం నృత్యం ప్రేక్ష్య. సంఘకస్తత్ర తత్రైవాద్రి
సానుషు ఉపరతాని ఉపరతక్రియాణి. అన్యాని సమస్తాని. సత్త్వాని. యస్మిన్ తత్. నైతదన్యేషు
లోకేషు విద్యతే. అతో భువః కీర్తిం వితనోతీత్యర్థః. ౧౦. అపరా ఆహుః-ధన్యా ఇతి. హే సఖ.
మూఢమతయ స్తిర్యగాతయోఽపి. ఏతా హరిణ్యః ధన్యాః కృతార్థాః. యాః, వేణురణితం వేణునాదం
ఆకర్ణ్య నందనందనం ప్రతి ప్రణయసహితైరవలోకనైర్విరచితాం పూజాం. సమ్మానం దదుః కృత
వత్యః. కించ. కృష్ణసారైః స్వపతిభిస్సహితా ఏవ దదుః. అస్తత్పతయస్తు గోపాః క్షుద్రాః సమక్షం
తన్న సమాస్త ఇతి భావః. ౧౧. అన్యా ఊచుః—కృష్ణమితి. హే గోప్యః. ఆశ్చర్యం శృణుత.
వనితానాముత్సవో యస్తాత్తద్రూపం శీలం చ యస్య తం. క్రికృష్ణం నిరీక్ష్య తేన వాదితవేణోర
సంకీర్ణం గీతం చ శ్రుత్వా విమానైర్గచ్ఛంత్యో దేవ్యో దేవానామంకేషు స్థితా అపి స్త రేణ నున్న
సారాః పరిక్షిప్తైరార్యాః ముముహుః. మోహలింగమాహుః. భ్రశ్యత్ప్రసూనాః కబరాశ్శుచ్చాడాః
యాసాం తాః. విగతా నీవ్యో యాసాం తాః. ౧౨. గావ ఇతి. అత్ర సర్వత్ర వక్తృభేదాన్నా
తీవ సంగతిర్వక్తవ్యా క్షరణశంకయైవ ఉత్తభితైరున్నమితైః. కర్ణపుటైః పిబంత్యసృత్యః. తథా శాబా
శ్చ వత్సాః. స్తన్యపానే ప్రవృత్తాః. సమనంతరమేవ గీతం శ్రుత్వా. తదేవ పీయూషముత్తభిత
కర్ణపుటైః పిబంతః. స్తనస్నుతపయఃకబళాః కేవలం స్తనేభ్యః క్షరితక్షీరగ్రాసాః ముఖేషు ఏషాం తే
తస్థుః. విస్తృతక్రియా బభూవురిత్యర్థః. తత్ర హేతుః—గోవిందం దృశా మార్గేణ ఆత్మని మనసి.
స్పృశంత్యః. అతఏవ అశ్రుణాం కళాలేశా. లోచనయోర్యాసాం తాః. గావః. తే. చ శాబాః
౧౩. ప్రాయ ఇతి. భో అంభ మాతః. అస్మిన్ వనే యే విమాగాః పక్షిణః తే ప్రాయేణ మునయో భ

యోబతామృమున యో విహగా వనేఽస్తి కృష్ణేక్షితం తదుదితం కలవేణుగీతమ్, ఆరు
హ్య యే ద్రుమభుజాన్ రుచిరప్రవాళాన్ శృణ్వంతి మిలితదృశో విగతాన్యవాచః.
౧౪. నద్యస్తదా తదుపధార్య ముకుందగీతమావర్తలక్షితమనోభవభగ్నవేగాః,
ఆలింగనస్థగితమూర్తిభుజైర్దురా రేర్లృష్టాంతి పాదయుగళం కమలోపహారాః. ౧౫.
దృష్ట్వా తపే వ్రజపశూన్ సహరామగోపై స్సంచారయంతమనువేణుముదీరయం
తమ్, ప్రేమప్రవృద్ధ ఉదితః కుసుమావళీభిస్సఖ్యుర్వ్యధాత్స్వవపుషాంబుదఆతప
త్రం ౧౬ పూర్ణాః పుళింద్య ఉరుగాయపదాబ్జరాగశ్రీకుంకుమేన దయితాస్తన
మండితేన, తద్దర్శనస్త్వరరుజస్తృణరూపితేన లింపంత్య ఆననకుచేషు జహుస్తదాధిం.
౧౭. హంతాయమద్రిరబలా హరిదాసవర్యో యద్రామకృష్ణచరణస్పర్శప్రమోదః,
మానం తనోతి సహ గోగణయోస్తయోర్యత్పానీయసూయవసకందరకందమూ

వితుమర్హంతి. కుతః. కృష్ణేక్షితం కృష్ణదర్శనం. పుష్పఫలాద్యంతరం వినా యథా భవతి తథా. రుచి
రాః ప్రవాళాః, యేషాం తాన్. ద్రుమభుజాన్ వృక్షాణాం శాఖా ఆరుహ్య. తేన శ్రీకృష్ణేన
ఉదితం ప్రకటితం కలవేణుగీతం. కేనాపి సుఖేన నిమిలితదృశః త్యక్తాన్యవాచస్సంతోయే శృణ్వం
తీతి. తథాహి. మునయః శ్రీకృష్ణదర్శనం యథా భవతి తథా వేదోక్తకర్తృఫలపరిత్యాగేన వేదద్రుమ
శాఖారూఢాః. రుచిరప్రవాళస్థానీయాని కర్తాణ్యేవోపాదదానాః సుఖినస్సంతః. శ్రీకృష్ణగీతమేవ
శృణ్వంతి. అతస్తపివై తే భవితుమర్హంతీతి భావః. ౧౪. నద్య ఇతి. ఆస్తాం చేతనానాం కథా ఆవ
ర్తైః, పరిభ్రమైః లక్షితేన సూచితేన. మనోభవేన కామేన భగ్నో వేగో యాసాం తాః. ఆలింగనేన స్థగిత
మాచ్ఛాదితం యథా భవతి తథా. ఉర్తయ ఏవ భుజానైః కమలోపహారాః కమలాని ఉపహరన్త్యః
మురారేః పాదయుగళం గృహ్లాంతి ధారయంతి. ౧౫. దృష్ట్వేతి. లోకార్తిహరణశీలత్వాదిసామ్యాత్.
సఖ్యుః శ్రీకృష్ణస్య. అంబుదః తదుపరి ఉదితః పునః ప్రేక్షా ప్రవృద్ధస్య కుసుమావళీభిః పుష్ప
సమూహైః తత్తుల్యైస్తుషారైర్వా సహ స్వవపుషా. ఛత్రం విహితవాన్. ౧౬. ససీత్కారమాహుః
పూర్ణా ఇతి. పూర్ణాః కృతార్థాః. పుళింద్యశృబరాంగనాః. కథమిత్యత ఆహ—ప్రథమం దయితానాం
స్తనేషు మండితేన అనులిప్తేన. పునశ్చ. రతినమయే. ఉరుగాయస్య శ్రీకృష్ణస్య పదాబ్జయోః రాగే
ణ ఆరుణ్యేన. శ్రీః కాంతిర్యస్య తేన కుంకుమేన పునస్తస్య వక్షస్ఫలీషు చన్ద్రమణేన తృణేషు రూపి
తేన లగ్నేన. తద్దర్శనేన. తథాభూతస్య కుంకుమస్య. దర్శనేన స్త్వరకృతా రుక్ తాపా యాసాం
తాః. తేన కుంకుమేన. ఆననేషు కుచేషు చ కామతప్తేషు. లింపంత్యః. తదాధిం కామవ్యధాం
జహుః అతస్తాః. కృతార్థాః. ధిగన్యామాదృశీః. యాః వివంభూతమస్యాధిశమనం న లభంత ఇతి. ౧౭.
హంతేతి. హంతేతి హన్తే. హే సఖ్యః. అయమద్రిగ్రోవర్ధనః. ధృవం హరిదాసేషు శ్రేష్ఠః. కుత
ఇత్యత ఆహ—యస్తాద్రామకృష్ణయోశ్చరణస్పర్శేన ప్రమోదో యస్య సః తృణాద్యుద్గమమిషేణ
రోమహర్షదర్శనాత్. కించ. యత్ మానం తనోతి. సహగోభిర్గణేన సఖిసమూహేన చ. వర్త
మానయోరపి తయోః. కైః పానీయైః సూయవనైః శోభనతృణైః కందరైః. కందమూలైశ్చ యథో
చితం అతోఽయమతిధన్య ఇత్యర్థః. ౧౮. గా ఇతి. హే సఖ్యః. ఇదం త్వచిత్రం. గోపైస్సహ

తైః. ౧౮. గాగోపకైరనువనం నయతోరుదారవేణుస్వనైః కలపదైస్తనుభృత్సు
సఖ్యః, ఆస్పందనం గతిమతాం పులకస్తరూణాం నిర్వోగపాశకృతలక్షణయోర్వి
చిత్రమ్. ౧౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవంవిధా భగవతో యా బృందావనచారిణః,
వర్ణయంత్యో మిథో గోప్యః క్రీడాస్తన్యతాం యయుః. ౨౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకవింశో ౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—హేమంతే ప్రథమే మాసి నందవ్రజకుమారికాః,
చేదుర్హవిష్యం భుంజానా మాసం కాత్యాయనీవ్రతమ్ ౧ ఆప్లుత్యాంభసి కాళింద్యాః
జలాంతే చోదితేరుణే, కృత్వా ప్రతికృతిం దేవీమానర్చర్షప నైకతీమ్. ౧.
గంధైర్శాలైస్సురభిభిర్బలిభిర్ధూపదీపకైః, ఉచ్చావచైశ్చోపహారైః ప్రవాళఫల
తండులైః. ౩. కాత్యాయని మహామాయే మహాయోగిన్యధీశ్వరి, నందగోపసుతం
దేవిపతిం మే కురు తే నమః. ౪. ఇతి మంత్రం జపంత్యస్తాః పూజాం చక్రః కుమారికాః.
౫. ఏవం మాసం వ్రతం చేరుః కుమార్యః కృష్ణచేతసః, భద్రకాళిం సమానర్చ
ర్భూయాన్నందసుతః పతిః. ౬. ఉషస్యతాయ గోత్రైస్సైస్వరన్యోన్యబద్ధబాహవః,
కృష్ణముచ్చైర్జగుర్యాంత్యః కాళింద్యాం స్నాతుమన్వహమ్. ౭. నద్యాః కదాచి
దాగత్య తీరే నిక్షిప్య పూర్వవత్, వాసాంసి కృష్ణం గాయంత్యో విజహ్రుస్సలిలే
ముదా. ౮. భగవాంస్తదభిప్రేత్య కృష్ణో యోగేశ్వరేశ్వరః, వయస్యైరాగతస్తత్ర
వృతస్తత్కర్త సిద్ధయే ౯. తాసాం వాసాంస్యపాదాయ నీపమారుహ్యా సత్వరః,

గాః వనే సంచారయతోస్తమోః రామకృష్ణయోః మధురపదైః మహావేణునాదైః. శరీరిషు యే గతి
మంతస్తేషాం ఆస్పందనం. స్థావరధర్తః తరూణాం పులకః జంగమధర్త ఇతి. నియుజ్యంతే గావః ఏభి
రితి. నిర్వోగాః పాదబంధనరజ్జవః. అధృప్యగవాం కర్షణార్థాః పాశాశ్చ తైః కృతం లక్షణం
చిహ్నం యయోః. శిరసి నిర్వోగవేష్టనేన స్కంధస్థపాశేన చ. గోపపరిబృథశ్రియా విరాజమానయో
రిత్యర్థః. ౧౯. ౨౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్వావింశే గోపకన్యానాం వస్త్రాహరణలీలయా, వరం దత్వా గతః కృష్ణో యజ్ఞశాలా
మితీర్యతే. గోపీనాం కామతః కృష్ణే నిస్సీమప్రేమసంభవః, కాత్యాయన్యర్చనోద్భూతతప్తప్రసాద
మహోదయః.” హేమంత ఇతి ప్రథమే మాసి మార్గశీరే. ౧—౪. మహామాయేత్యాదిసంబోధనైస్తవ
న కించిదశక్యమితి సూచయంత్యః తాః సైవరం ప్రత్యేకం ప్రార్థయంతే—ఇతీతి. ౫. ఏవమితి. కృష్ణ
చేతస్త్యమేవాహ—భూయాన్నందసుతః పతిరితి. ౬. వ్రతస్య పూర్వాంగమాహ—ఉషసీతి.
గోత్రైర్నామభిః అన్యోన్యబద్ధబాహవః పరస్పరం గృహీతపాణయః. ౭. ౮. భగవానితి.
యోగేశ్వరాణామిశ్వర ఇతి ప్రత్యేకం తాదృచ్ఛనోరథపూరణసామర్థ్యం దర్శయతి.—తాసాం
కర్షణః సిద్ధయే ఫలదానాయేతి. ౯. తాసామితి, నీపం కదంబం. బాలైస్సహ—౧౦. అత్రేతి.

హసద్భిః ప్రహసన్ బాలైః పరిహాసమువాచ హ. ౧౦. అత్రాగత్యాబలాః కామం
స్వం స్వం వాసః ప్రగృహ్యతాం, సత్యం బ్రవాణి నో నర్తయద్యాయం వ్రత
కర్మితాః. ౧౧. న మయోదితపూర్వం వా హ్యన్మతం తదిమే విదుః, ఏకైకశః ప్రతీ
చ్ఛద్ధ్వం సహ వా తనుమధ్యమాః. ౧౨. తస్య తత్ త్వేలితం దృష్ట్వా గోప్యః
ప్రేమపరిప్లుతాః, వ్రీడితాః ప్రేక్ష్య చాన్యోన్యం జాతహాసా న నిర్వయః. ౧౩.
ఏవం బ్రువతి గోవిందే నర్తణా క్షిప్తచేతసః, ఆకంఠమగ్నాశ్శీతోదే వేపమానాస్త
మబ్రువన్. ౧౪. మానయంభోకృథాస్తాన్వం తు నందరాజసుతం ప్రియమ్, జానీ
మోఽంగప్రజ్ఞాఘ్నం దేహి వాసాంసి వేపితాః ౧౫. శ్యామసుందర తే దాస్యః
కరవామ తవోదితమ్, దేహి వాసాంసి సర్వజ్ఞ నో చేద్రాజ్ఞే బ్రువామహే. ౧౬.
శ్రీభగవానువాచః—భవతో యది మే దాన్యో మయోక్తం వా కరిష్యథ, అత్రా
గత్య స్వవాసాంసి ప్రతీచ్ఛత సుమధ్యమాః, నో చేన్నాహం ప్రదాన్యే కిం వృద్ధో
రాజా కరిష్యతి. ౧౭. తతో జలాశయాత్సర్వా దారికాశ్శీతలేపితాః, పాణిభ్యాం
యోనిమాచ్ఛాద్య ప్రోత్యైరుస్తీరమంగనాః. ౧౮. భగవానాహ తా వీక్ష్య శుద్ధ
భావప్రసాదితః, స్కంధే నిధాయ వాసాంసి ప్రీతః ప్రోవాచ సస్థితః. ౧౯.
యూయం వివస్త్రా యదపో ధృతవ్రతావ్యగాహతై తత్తదుదేవ హేళనమ్, బద్ధ్వాం
జలిం మూర్ధ్న్యపనుత్తయేఽంహసః కృత్వా నమో వో వసనం ప్రగృహ్యతామ్.
౨౦. ఇత్యేతద్వచనం శ్రుత్వా ధర్మయుక్తం మహాత్మనః, ఏకేన పాణినా నేమురేకేనా
చ్ఛాద్య చాంగనాః. ౨౧. తా వీక్ష్యోవాచ భగవాన్ భూయో ధర్మమిదం వచః,
ఏకేన పాణినా యో వై ప్రణమేద్దేవమచ్యుతమ్. ౨౨. తస్య దండః కరచ్ఛేద ఇతి
ధర్మవిదో విదుః, తస్మాదుభాభ్యాం పాణిభ్యాం ప్రణమేత్స్వామినం నరః. ౨౩.
తథా చ యూయం కురుత తన్తే ప్రియతరం భవేత్, అహంస్తూభయమేతత్తు పరి
మార్జయితుం యది, ఇచ్ఛావః పాణియుగళైర్నమస్కృత్య ప్రగృహ్యతామ్. ౨౪.

హే అబలాః నో నర్త న పరిహాసః. యస్తాత్ యూయం వ్రతకర్మితాః వ్రతశ్రాంతాః. ౧౦.
నేతి. ఏకైకశో వా అగత్య స్వీకురుత. సహౌవ వా. న తత్రాస్తాకమాగ్రహ ఇత్యర్థః. ౧౧.
తస్యేతి. త్వేలితం పరిహాసః. ప్రేమపరిప్లుతాః ప్రేమరసమగ్నాః. ౧౩. ౧౪. తత్ర మగ్నా ఊచుః.
మేతి. అంగ భో కృష్ణ. అనయమన్యాయ్యం. మా కృథాః. ౧౫. ప్రౌఢా ఊచుః. శ్యామేతి.
నోచేద్రాజ్ఞే నందాయ కంసాయ వా. బ్రువామహే. ౧౬. ౧౭. తత ఇతి. ప్రోత్యైరుర్నిర్గతాః. ౧౮.
భగవానితి. అహతాః. ఈషదక్షతయోనీః వీక్ష్య. ౧౯. యూయమితి. ధృతవ్రతాస్సతో వివస్త్రాః
అపో వ్యగాహత ఆపు స్నాతా ఇతి యత్ తదేతత్. ఉపివ. దేవహేళనం అపరాధ ఏవేత్యర్థః.
వ్రతవైగుణ్యభీతానాం ప్రాయశ్చిత్తమివాహ—అస్య అంహసః పాపస్య. ఆపనుత్తయే నివర్తయే.
మూర్ధ్ని అంజలిం బద్ధ్వా. ఓన్నమ ఇతి ప్రణామం కృత్వా. ౨౦—౨౪. ఇతీతి. ఇతి దోషత్వేన.

ఇత్యచ్యుతేనాభిహితం వ్రజాబలా మత్వావివస్తా ప్లవనం వ్రతచ్యుతిం, తత్సూర్తి
కామాస్తదశేషకర్తృణాం సాక్షాత్కృతం నేమురవద్యముడ్యతః. ౨౫. తాస్తథా౭వన
తా దృష్ట్యా భగవాన్ దేవకీసుతః, వాసాంసి తాభ్యస్సంప్రాదాత్కరుణస్నేహతో
షితః. ౨౬ దృఢం ప్రలభ్యాస్త్రపయా చ హాపితాః ప్రస్తోభితాః క్రీడనవచ్చకారితాః,
వస్త్రాణి వైవాపహృతాన్యధాప్యముం తానాభ్యసూయన్ ప్రియసంగనిర్వృతాః.
౨౭. పరిధాయ స్వవాసాంసి ప్రేష్టసంగమసజ్జితాః, గృహీతచిత్తా నోచ్ఛేలుస్తస్త్విన్
లజ్జాయతేక్షణాః. ౨౮. తాసాం విజ్ఞాయ భగవాన్ స్వపాదస్పర్శకామ్యయా, ధృత
వ్రతానాం సంకల్పమాహ దామోదరో౭బలాః. ౨౯. సంకల్పో విదితస్సాధోవ్య
భవతీనాం మదర్చనే, మయానుమోదితస్సో౭సౌ సత్యో భవితుమర్హతి. ౩౦. న మ
య్యావేశితధియాం కామః కామాయ కల్పతే, భర్జితాః క్వథితాధానాః ప్రాయో
బీజాయ నేష్యతే. ౩౧. యాతాః బలావ్రజం సిద్ధా మయేమా రంస్యథ క్షపాః,
యముద్దిశ్య వ్రతమిదం చేరురార్యార్చనం సతీః ౩౨. ఇత్యాదిష్టా భగవతా లబ్ధ
కామాః కుమారికాః, థ్యాయంత్యస్తత్పదాంభోజం కృచ్ఛాన్నివివిశుర్వృజమ్.
౩౩. అథ గోపైః పరివృతో భగవాన్ దేవకీసుతః, బృందావనాద్గతో దూరం
చారయన్ గాస్సహగ్రజః. ౩౪. నిదాఘూర్కాతపే తస్మింశ్చాయాభిస్సాన్స్వభిరా

అచ్యుతేనాభిహితం. వివస్తాప్లవనం వ్రతస్య చ్యుతిహేతుం మత్వా. తస్య వ్రతస్య పూర్తికామాః.
తదశేషకర్తృణాం తస్య వ్రతస్య అన్యేషామశేషకర్తృణాం చ. సాక్షాత్కృతం ఫలభూతం. తమేవ
నేముః. యతః స ఏవ అవద్యముట్ పాపమార్జకః. ౨౫. ౨౬. దృఢమత్యర్థం. ప్రలభాః
పంచితాః యూయం వివస్తా ఇత్యాదినా. వ్రపయా లజ్జయా చ. హాపితాస్త్యాజితాః. అత్రాగత్య.
స్వవాసాంసి ప్రతీచ్ఛతేత్యాగ్రహేణ ప్రస్తోభితా ఉపహసితాః. సత్యం బ్రువాణి నో నర్తేత్యాదినా
క్రీడనవచ్చకారితాశ్చ. బద్ధ్యాంజలీత్యాది, ప్రాయశ్చిత్తచ్ఛలేనాభ్యసూయన్. దోషదృష్ట్యా నాపశ్యన్.
౨౭. పరిధాయేతి. ప్రేష్టసంగమేన సజ్జితాః వశీకృతాః. ఆతో గృహీతచిత్తాస్సత్యో నోచ్ఛేలుః.
గృహీతచిత్తత్వమాహ-తస్త్విన్ కృష్ణే. లజ్జాయితేక్షణాః. లజ్జావిలసితం ఈక్షణం యాసాం తా ఇత్యర్థః.
౨౮. తాసామితి. దామోదర ఇతి భక్తవాత్సల్యం దర్శయతి—అబలాః ప్రతి. ౨౯. సంకల్ప
ఇతి. భో సాధ్వ్యః. భవతీనాం మదర్చన ఏవ సంకల్పః. మనోరథః. లజ్జయా యష్టాభిరకథితో౭పి
మయా విదితః సమయానుమోదితః. అతః సత్యో భవితుమర్హతీతి సంభావనోక్త్యా. అత్యంతికో న
భవిష్యతీతి సూచితం. ౩౦. తత్కుత ఇత్యత ఆహ—నేతి. కామాయ పునః కామభోగాయ. విషయ
మహిమ్నా కామస్యాపి శాంతిహేతుత్వాదితి భావః. కామాప్రరోహే దృష్టాంతః. భర్జితాః దగ్ధాః.
క్వథితాః పక్వాః. ధానాః యవాదయః బీజాయ అంకురోద్గమాయ. ప్రాయ ఇతి స్వేచ్ఛయా
పునః ప్రరోహమపి సూచయతి. ౩౧. యాతేతి. సిద్ధాః పూర్ణమనోరథాః. తదాహ. ఇమాః
ఆగామిసి రాత్రీః. మయా రంస్యథేతి ఆర్యా కాత్యాయనీ. సతీః సత్యః. ౩౨. ఇతీతి. క్షో. భక్త్యాను
కంప్య కన్యాస్తాస్తద్వివర్జితయజ్ఞనాం, పత్న్యనుగ్రహతస్తేషామహా కర్తృమహామదం. శ్రీధరీయా౭యం

త్తనః, ఆతపత్రాయితా వీక్ష్య ద్రుమానాహ వ్రజౌకసః. 3౧. హే స్తోకకృష్ణ
హే అంశో శ్రీదామన్ సుబలాద్జన, విశాలవృషభౌజస్విన్ దేవప్రస్థవరూఢప. 3౨.
పశ్యతైతాన్ మహాభాగాన్ పరార్థైకాంతజీవితాన్, వాతవర్షాతపహిమాన్ సహం
తో వారయంతి నః. 3౩. అహో ఏషాం పరం జన్త సర్వప్రాణ్యుపజీవనమ్, సుజన
స్యేవ చైషాం వై విముఖా యాంతి నార్థినః. 3౪. పత్రపుష్పఫలచ్ఛాయామూల
వల్కలదారుభిః, గంధనిర్యాసభస్మాస్థితోక్తైః కామాన్ వితన్వతే. 3౫. ఏతావజ్జన్త
సామగ్ర్యం దేహినామిహ దేహిషు. ప్రాణైరర్థైర్ధియా వాచా శ్రేయ ఆచరణం
సదా. ౪౦. ఇతి ప్రవాళస్తబకఫలపుష్పదళోత్కరైః, తరూణాం నమ్రశాఖానాం
మధ్యేన యమునాం గతః. ౪౧. తత్ర గాః పాయయిత్యాపస్సుహృష్టాశ్శీతలా
శ్శివాః, తతో నృప స్వయం గోపాః కామం స్వాదు పపుర్జలమ్. ౪౨. తస్యా ఉప
వనే కామం చారయంతః పశూన్నృప, కృష్ణరామావుపాగమ్య తుధార్తా ఇదమ
బ్రువన్. ౪౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్వావింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—తత్ర గతోపవిష్టాస్తే గోపాలా యమునాతలే, ఊచు
ర్బుభుక్షితా రాజన్ కృష్ణరామా జగత్పతీ. ౧. గోపా ఊచుః—రామ రామ మహా
బాహూ కృష్ణ దుష్టనిబర్హణ, ఏషా వై బాధతే తున్నస్తచ్ఛాంతిం కర్తుమర్హః.
౨. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇతి విజ్ఞాపితో గోపైర్భగవాన్ జగదీశ్వరః, భక్తాయా
విప్రభార్యాయాః ప్రసీదన్నిదమబ్రవీత్. 3. ప్రయాత దేవయజనం
బ్రాహ్మణా బ్రహ్మవాదినః, సత్రమాంగిరసం నామ హ్యసతే స్వర్గకామ్యయా.
౪. తత్ర గతోదనం గోపా యాచతాస్తద్విసర్జితాః, కీర్తయంతో భగ

న్లోకః. 3౩-3౫. ద్విజభార్యాయా అనుగ్రహాయ యజ్ఞవాటం గచ్ఛన్. విప్రాణాం కాఠిన్యమభిప్రేత్య.
తేభ్యోఽపి ద్రుమాశ్శ్రేష్ఠా ఇతి తానభినందయతి—చతుర్భిః. హేస్తోకకృష్ణేతి. స్తోకకృష్ణాదయో
గోపాః. 3౬. పశ్యతేతి. ఏతాన్ ద్రుమాన్ పశ్యత. పరార్థమేకాంతేన జీవితం యేషాం తాన్
తదాహ—వాతవర్షాదీన్ స్వయం సమానాః. నః అస్తాకం వారయంతి. 3౭. అహో ఇతి. సుజనస్య
కృపాశోరర్థిన ఇవ. 3౮. పత్రేతి. నిర్యాసో ఘనరసః తోకాః పల్లవాద్యంకురాః. 3౯. ౪౦.
ఇతీతి. ఇత్యభినందయన్ ప్రవాళాదినమూహైర్నతశాఖానాం తరూణాం మధ్యతో యమునాం
ప్రాప్తః. ౪౧. ౪౨. తస్యా ఇతి. కుమారికాభ్యః పూర్వమేవ తన్నర్తాకులతయా. అగృహీతభోజ్యో
నామేవ నిర్గమాత్ తుధార్తా, ఇత్యుక్తం. ౪౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “త్రయోవింశే తతో గోపైరన్నరూఢావదేశతః, తత్పత్నీనుగ్రహత్కృష్ణో దీక్షితా
నన్వతాపయత్.” ౧. ౨. ఇతీతి. భక్తాయా ఇత్యేకవచనం. సద్యస్సాయజ్యాభిప్రాయేణ. 3. ౪.

వత ఆర్యస్య మమచాభిధామ్. ౧. ఇత్యాదిష్టా భగవతా గత్వాఽయా
చంత తే తదా, కృతాంజలిపుటా విప్రాన్ దండవత్పతితా భువి. ౬. హేభూమి
దేవాశ్శృణుత కృష్ణస్యాదేశకారిణః, ప్రాప్తాన్ జానీత భద్రం వో గోపాన్నో
రామచోదితాన్. ౭. గాశ్చారయంతావవిదూర ఓదనం రామాచ్యుతౌ యల్ల
షతో బుభుక్షితౌ, తయోర్ద్విజా ఓదనమర్థినోర్యది శ్రద్ధాశవో యచ్ఛత
ధర్మవిత్తమాః. ౮. దీక్షాయాః పశుసంస్థాయాస్సోత్రామణ్యాశ్చ సత్తమాః,
అన్యత్ర దీక్షితస్యాపి నాన్నమశ్నన్ హి దుష్యతి. ౯. ఇతి తే భగవద్యా
జ్ఞాం శృణ్వంతోఽపి న శుశ్రువుః, తుద్రాశాభూరికర్తాణో బాలిశా వృద్ధమా
నినః. ౧౦. దేశః కాలః పృథగ్ద్రవ్యం మంత్రతంత్రర్త్విగగ్నయః, దేవతాయజ
మానశ్చ క్రతుర్ధర్మశ్చయన్తయః. ౧౧. తద్భ్రష్టా పరమం సాక్షాద్భగవంతమథోక్షజం,
మనుష్యదృష్ట్వా దుష్ప్రిజ్ఞా మర్త్యాత్తానో న తే విదుః. ౧౨. న తే తదోమితి
ప్రోచుర్న నేతి చ పరంతప, గోపా నిరాశాః ప్రత్యేత్య తథోచుః కృష్ణరామయోః.
౧౩. తదుపాకర్ణ్య భగవాన్ ప్రహస్య జగదీశ్వరః, వ్యాజహార పునర్గోపాన్
దర్శయన్ లాకిణీం గతిమ్. ౧౪. మాం జ్ఞాపయత పత్నీభ్యస్ససంకర్షణమాగతం,
దాస్యంతి కామమన్నం వస్స్నిగ్ధా మయ్యుషితా ధియా. ౧౫. శ్రీశుక ఉవాచః—
గత్వా చ పత్నీశాలాయాం దృష్ట్వాసీనాస్స్వలంకృతాః, సత్వా ద్విజపతీర్గోపాః
ప్రశ్రితా ఇదమబ్రువన్. ౧౬. నమో వో ద్విజపత్నీభ్యో నిబోధత వచాం
సినః, ఇతోఽవిదూరే చరతా కృష్ణేన ప్రేషితా వయమ్. ౧౭. గాశ్చారయన్ సగో

తత్రేతి. అస్తద్విసర్జితాః ఆసాభ్యాం ప్రహితాస్సంతః యాచధ్వం. యుష్టాకం కా తత్ర లజ్జా
నను తథావ్యపాత్రత్వాదస్తభ్యం కిమితి దాస్యంతీతి చేతత్రాహ—కీర్తయంత ఇతి. ౧—౭. అవి
దూరే వర్తమానా సంతో వో యత్ ఓదనం అన్నం. తత్. లవతః అభిలషతః ఓదనం శ్రద్ధా చ
యద్యస్తి తర్హి యచ్ఛతేతి. ౮. దీక్షితా వయమభోజ్యాన్నా ఇతి వదిష్యంతీతి స్వయమేవాశంక్యా
హుః—దీక్షాయాః ఇతి. దీక్షాయా ఆరభ్యాగ్నిష్టోమియవశ్వాలంభాత్పూర్వం దోషః. న తతోఽ
న్యత్ర. తథా సోత్రామణ్యాశ్చ. అన్యత్ర అన్యదా. ౯. తుద్రే స్వర్గాదావాశామాత్రం యేషాంతే.
భూరీణి క్లేశాధికాని కర్తాణి యేషాంతే. అతః అజ్ఞాః వృద్ధమానినః జ్ఞానవృద్ధా ఇతి మానవంతః.
౧౦. నను కర్తృకమముల్లంఘ్య. అదేశకాలే అన్యార్థమన్నమన్యస్తే కథం దేయం? తత్రాహ—దేశ
ఇతి. పృథక్పరుపురోదాశాదిద్రవ్యం. తంత్రం ప్రయోగః. ధర్మః అపూర్వం. ౧౧. తదితి. మను
ష్యోఽయమితి దృష్ట్వా మర్త్యాత్తానః దేహాభిమానినః. బ్రాహ్మణా వయం మహాంత ఇతి మన్యమానాః.
౧౨. ౧౩. తదితి. లాకిణీం గతిమితి న హి కార్యార్థినో నీర్విద్యంతే కో వా యాచకో న పరా
భూయత ఇత్యాదిలోకస్థితిం దర్శయన్. ౧౪. మామితి. కేపలం దేహేన గృహే వసంతి. ధియాతు
మయ్యేవోషితాః. యతో మయి స్నిగ్ధాః. అతో దాస్యంతీతి. ౧౫. ౧౬. నమ ఇతి. ప్రేషితాః

పాలైస్సరామో దూరమాగతః, బుభుక్షితస్య తస్యాన్నం సానుగస్య ప్రదీయ
తామ్. ౧౮. శ్రుత్వాచ్యుతముసాయాంతం నిత్యం తద్దర్శనోత్సుకాః, తత్కథా
క్షీప్తమనసో బభూవుష్టాతసంభ్రమాః. ౧౯. చతుర్విధం బహుగుణమన్న మాదాయ
భాజనైః, అభిసస్రుః ప్రియం సర్వాస్సముద్రవివ నిమ్నగాః. ౨౦. నిషిధ్యమానాః
పతిభిః పితృభిర్భాతృభిస్సుతైః, భగవత్యుత్తమశ్లోకే దీర్ఘశ్రుతధృతాశయాః. ౨౧.
యమునోపవనేశోకనవపల్లవమండితే, విచరంతం వృతం గోవైర్దదృశుస్సాగ్రజం
స్త్రీయః. ౨౨. శ్యామం హిరణ్యపరీధిం నవమాల్యబర్హాథాతుప్రవాళనటవేషమను
ప్రతాంసే, విన్యస్తహస్తమితరేణ ధునానమబ్జం కర్ణోత్పలాలకకపోలముఖాబ్జహాసమ్.
౨౩. ప్రాయశ్చుతప్రియతమోదయకర్ణపూరైర్యస్తిన్నిమగ్నమనస్తమథాక్ష
రంద్రైః, అంతః ప్రవేశ్య సుచిరం పరిరభ్య తాపం ప్రాజ్ఞం యథాభిమతయో విజ
హుర్నరేంద్ర. ౨౪. తాస్తథా త్యక్తసర్వాశాః ప్రాప్తా ఆత్మదిదృక్షయా, విజ్ఞా
యాఖిలదృద్ధిప్తా ప్రామాప్రహసితాననః. ౨౫. శ్రీభగవానువాచః—స్వాగతం
వోమహాభాగా ఆస్యతాం కరవామ కిమ్, యన్నో దిదృక్షయాభ్యేతా ఉపప

ప్రేరితాః. ౧౬. గా ఇతి. స కృష్ణో గోపాలైస్సహ. ౧౮. శ్రుత్వేతి. తత్కథాక్షీప్తమనసః. అత
ఏవ తద్దర్శనోత్సుకాః తం కృష్ణమాగతం శ్రుత్వా. జాతసంభ్రమా బభూవురితి. ౧౯. చతుర్విధ
మితి. భక్త్యభ్యులేఖ్యాచోష్యభేదైశ్చతుర్విధం. బహుగుణం సంస్కారవిశేషైర్బహువో గుణాః
రససారభ్యాదయో యస్త్రిక్ తత్. భాజనైః అమత్రైర్భాంధైర్వా. పత్యాదిభిర్వార్యమాణా అపి.
ప్రియం శ్రీకృష్ణం. అభిసస్రుః అభిజగ్తుః. అప్రతిబంధే దృష్టాంతః. సముద్రం నిమ్నగా నద్య
ఇవేతి. ౨౦. నిషిధ్యమానా ఇతి. తత్ర హేతుః. భగవతీతి. దీర్ఘం బహుకాలం. శ్రుతేన శ్రవణేన
ధృతః ఆశయో యాభిస్తాః. తథాగతాస్సత్యో దదృశుః. ౨౧. ౨౨. శ్యామమితి. హిరణ్యవత్ప
రిధిః పరిధానం యస్య. పీతాంబరమిత్యర్థః. వనమాలైర్బర్హాథాతుభిః ప్రవాళైశ్చ. నటవద్వేషో
యస్య. అనుప్రతస్య సఖ్యః అంసే విన్యస్తాః నిహితో హస్తా యేన. ఇతరేణ హస్తేన. లీలయా.
అబ్జం ధునానం భ్రామయంతం. కర్ణయోరుత్పలే యస్య. అలకాః కపోలయోర్యస్య.
ముఖాద్దే హస్తో యస్య. తం చ తం. చ. ౨౩. వృత్తేరపి లయేన సామరస్యమాహ—ప్రాయ ఇతి.
ప్రాయః బహుశః. శ్రుతా యే ప్రియతమస్య ఉదయాః ఉత్కర్షాః తపివ కర్ణపూరాః కర్ణా
పూరయంతి కృతార్థీకుర్వంతీతి తథా. తైః కర్ణాభరణైరితి నా. యస్త్రిక్ శ్రీకృష్ణే. నిమగ్న
మనసః ఆవిష్టచేతసః. తం లోచనద్వారైరంతఃప్రవేశ్య. సుచిరముపగృహ్య. తాపం జహుః. అభిమ
తయః అహంవృత్తయః ప్రాజ్ఞం సుషుప్తిసాక్షిణం. పరిరభ్య తస్త్రిక్ లయం ప్రాప్య. యథేతి. ౨౪.
తా ఇతి. అఖిలదృక్ ద్రష్టా. సర్వబుద్ధిసాక్షీతాస్తథా ప్రాప్తా విజ్ఞాయాపి. తథేత్యేతద్వివృణోతి.
త్యక్తా సర్వా ఆశా యాభిస్తాః. కేవలమాత్మనః స్వస్వైవ దిదృక్షయేతి. ౨౫. స్వాగతమితి. హే
మహాభాగా. వః స్వాగతం శుభమాగమనం. తదేవాహయత్ యస్తాత్. ప్రతిబంధతిరస్కారేణ.

న్నమిదం హి వః. ౨౬. నన్వద్ధా మయి కుర్వంతి కుశలాస్సాన్వర్థదర్శినః, అహైతుక్య
వ్యవహితాం భక్తిమాత్తప్రియే యథా. ౨౭. ప్రాణబుద్ధిమనస్సాన్వర్తదారావత్యథ
నాదయః, యత్సంపర్కత్ప్రియా ఆసంస్తతః కోన్వపరః ప్రియః. ౨౮. తద్భాత దేవ
యజనం పతయో వో ద్విజాతయః, స్వసత్రం పారయిష్యంతి యస్తాభిర్గృహమే
ధినః. ౨౯. విప్రపత్న్య ఊచుః—మైవం విభోఽర్హతి భవాన్ గదితుం నృశంసం
సత్యం కురుష్వ నిగమం తవ పాదమూలమ్, ప్రాప్తా వయం తులసిదామపదావ
సృష్టం కేశైర్ని వోధుమతిలంఘ్య సమస్తబంధూన్. ౩౦. గృహ్లాంతి నో న పతయః
పితరస్సుతా వా న బ్రాతృబంధుసుహృదః కుత ఏవ చాన్యే, తస్తాద్భవత్ప్రిపద
యోః పతితాత్తనాం నోనాన్యా భవేద్గతిరరిందమ తద్విధేహి. ౩౧. శ్రీభగవా
నువాచః—పతయో న హ్యసూయేరన్ పితృబ్రాతృసుతాదయః, లోకాశ్చ వో
మయోపేతా దేవా అప్యనుమన్యతే. ౩౨. న ప్రీతయేఽనురాగాయ హ్యంగసంగో
నృణామివ, తన్మనో మయి యుంజానా అచిరాంతామవాప్యథ. ౩౩. శ్రవణాద్ధర్మ
నాధ్యానాన్తయి భావోఽనుకీర్తనాత్, న తథా సన్నికర్షేణ ప్రతియాత తతో
గృహాన్. ౩౪. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్త్వా ద్విజపత్న్యస్తా యజ్ఞవాటం పున
ర్గతాః, తే చానసూయవస్తాభిస్త్రీభిస్సత్రమపారయన్. ౩౫. తత్రైకా విద్రుతా భర్తా

అస్తాకం దిదృక్షయా ప్రాప్తా ఇతి. ఇదం వ ఉపపన్నం సంపన్నం యుక్తమితి వా. ౨౬. యుక్తత్వమే
వాహ-నన్వీతి. ఆత్మప్రియే ఆత్మా చ ప్రియశ్చ తస్మిన్ మయి కుశలాః వివేకినః. అతఏవ. స్వస్యాత్మ
నోఽర్థం పశ్యంతి యే. తే యథా యథావత్. భక్తిం కుర్వంతి. యథావత్త్వమాహ-అద్ధా సాక్షాత్.
అత్ర హేతుః. అహైతుక్యవ్యవహితాం ఫలాభిసంధిరహితాం. అత ఏవ. అవ్యవహితాం నిరంతరాం.
౨౭. ఆత్మనః సర్వత్ర. ప్రేష్టత్వముపపాదయతి—ప్రాణేతి. స్వాః జ్ఞాతయః. ఆత్మా దేహాః ఏతే
సర్వే. యత్సంపర్కాత్ యస్యాధ్యానేన ఉపకరణత్వేన వా. ౨౮. తదితి. తత్ తస్మాత్ కృతార్థాః
యూయం. యాత. దేవయజనం యజ్ఞవాటం. గచ్ఛత. కృతార్థాః కిమితి యాస్యామ ఇతి చేదత
ఆహ—పతయ ఇతి పారయిష్యంతి సమాపయిష్యంతి పతీనామనుగ్రహయేత్వర్థః. ౨౯. మేతి. నృశం
సం పరుషం నిగమం ప్రతిజ్ఞాం. శ్లో. “న మే భక్తః ప్రణశ్యతీ”తి. వేదం వా. శ్రు. “న స న స
పునరావర్తతే” ఇతి. పదావసృష్టం అవజ్ఞయాపి దత్తం. బహుమానేన కేశైర్నివోధుం.
దాసీభవీతుం. ౩౦. గృహ్లాంతీతి. కించ. న గృహ్లాంతి. నోఽస్తాన్. హే అరిందమ కామలోభాది
దమన, భవతః పాదాగ్రయోః. పతితదేహానాం. అన్యా స్వర్గానిగతిరపి న భవేత్ మాభూత్. తత్త
స్తాద్దాస్యమేవ విధేహీతి. ౩౧. పతయ ఇతి. మయా ఉపేతా అనుజ్ఞాతాః. ప్రత్యక్షం దేవాన్ ప్రద
ర్శ్యాహ—దేవా అపీతి. ౩౨. తథాపి త్వాం న త్యక్తుం శక్నుమ ఇతి చేత్తత్రాహ—నేతి. నృణాం
మద్భక్తానాం. ప్రీతయే సుఖాయ అనురాగాయ స్నేహవృద్ధయే. అంగసంగః అంగాభ్యాం సంగః.
౩౩. ౩౪. ఇతీతి. అనసూయవః అదోషదృష్టయః. ౩౫. తత్రేతి. దేహమితి. తదీయం దేహం.

భగవంతం యథాశ్రుతమ్, హృదోపగూహ్య విజహౌ దేహం కర్తానుబంధనమ్. 3౬.
 భగవానపి గోవిందస్తేనైవాన్నేన గోపకాన్, చతుర్విధేనాశయిత్వా స్వయం చ
 బుభుజే ప్రభుః. 3౭. ఏవం లీలానరవపుర్న లోకమనుశీలయన్, రేమే గోగోపగో
 పీనాం రమయన్ రూపవాక్కుతైః. ౩౮. అథానుస్త్పత్య విప్రాస్తే హ్యన్వతప్యన్
 కృతాగసః, యద్విశ్వేశ్వరయోర్యజ్ఞామహన్తన్వవిడంబయోః. ౩౯. దృష్ట్వా స్త్రీణాం
 భగవతి కృష్ణే భక్తిమలాకిణీమ్, ఆత్మానం చ తయా హీనమనుతప్తా వ్యగర్హయన్.
 ౪౦. ధిగ్జన్త నస్త్రివృద్ధిద్యాం ధిగ్వ్రితం ధిగ్బహుజ్ఞతామ్, ధిక్కులం ధిక్క్రియా
 దాక్ష్యం విముఖా యేత్వధోక్షజే. ౪౧ నూనం భగవతో మాయా యోగినామపి
 మోహినీ, యద్వయం గురవో నృణాం స్వార్థే ముహ్యమాహే ద్విజాః. ౪౨.
 అహో పశ్యత నారీణామపి కృష్ణే జగద్గురౌ, దురంతభావం యోఽవిధ్యన్తృత్యుపా
 శాన్ గృహభిథాన్. ౪౩. నాసాం ద్విజాతీసంస్కారో ననివాసోగురావపి, న తపో
 నాత్మమీమాంసా న శౌచం చ క్రియాశ్శుభాః. ౪౪. తథాపి హ్యుత్తమశ్లోకే
 కృష్ణే యోగేశ్వరేశ్వరే, భక్తిర్ద్విధా న చాస్తాకం సంస్కారాదిమతామపి. ౪౫.
 నను స్వార్థవిమూఢానాం ప్రమత్తానాం గృహేహయా, అహో నస్తారయామాస
 గోపవాక్యైస్సతాం గతిః. ౪౬. అన్యథా పూర్ణకామస్య కైవల్యాద్యాశిషాం పతేః,
 ఈశితవ్యైః కిమస్తాభిరీశస్యైతద్విడంబనమ్. ౪౭. హిత్యాన్యాన్ భజతే యం శ్రీః
 పాదస్పర్శాశయాసకృత్, స్వాత్మదోషాపవర్గైః తద్యాజ్ఞా జనమోహినీ. ౪౮.
 దేశః కాలః పృథగ్ద్రవ్యం మంత్రతంత్రద్విజోఽగ్నయః, దేవతాయజమానశ్చక్రతు
 ధర్తశ్చ యన్తయః. ౪౯. స ఏవ భగవాన్ సాక్షాద్వష్ణుర్వ్యోగేశ్వరేశ్వరః, జాతో
 యదుష్విత్యశృణ్వహ్యపి మూఢా న విద్మహే. ౫౦. నమస్తుభ్యం భగవతే కృష్ణా

తత్ర విహాయ చైతన్యేన భగవంతం ప్రాప్యేత్యర్థః. 3౬. 3౭. ఏవమితి. అనుశీలయన్ అనుకుర్వన్.
 గోగోపగోపీనామితి కర్తృణి షష్ఠీ. రూపవాక్కుతైః. రూపేణ వాచా. కృతైశ్చరితైశ్చ. రమయన్
 తాన్ రమయితుం రేమ ఇత్యర్థః. 3౮. అనుస్త్పతి ప్రకారమాహ—అథేతి. నరానుకరణవతోః
 విశ్వేశ్వరయోర్యజ్ఞాం యత్ అహన్త హతవంతః. తత్కృతాగసో వయమిత్యనుస్త్పత్యేతి. 3౯.
 తథా చ భార్యాః గురూనివ మానయంతః భగవద్భక్తిరహితమాత్మానం వ్యనిందస్మి త్యాహుః—దృష్టేతి.
 అతాకిం లోకాతీతాం. ౪౦. ధిగితి. త్రిపుత్ శౌక్ల్యం. సావిత్రం. దైక్షమితి. త్రిగుణితం జన్త.
 వ్రతం బ్రహ్మచర్యం. క్రియాకర్తృణి. దాక్ష్యం చ. క్రియాదాక్ష్యమిత్యేకం వా పదం ధిగిత్యధిక్షేపే.
 యే వయమధోక్షజే విముఖాస్తేషాం నో జన్తాది యత్తత్సర్వం ధిగితి వ్యగర్హయన్మిత్యర్థః. ౪౧.
 ౪౨. అహో ఇతి. యోఽవిధ్యదచ్చినత్. తం దురంతం భావం భక్తిం పశ్యతేతి. ౪౩. నేతి. ద్విజాతీ
 సంస్కారః ఉపనయః క్రియాః సంధ్యోపాసనాదయః. ౪౪—౪౭. హిత్యేతి. స్వాత్మదోషాప
 వర్గైః చాంచల్యగర్వాదిత్యాగేన. ౪౮. ౪౯. స ఇతి. ఇత్యశృణ్వ. ఏవం సర్వత్ర శ్రుతవతో

యాకుంతమేధనే, యన్తాయామోహితధియో భ్రమామః కర్తవర్తసు. ౧౧. సవైన
ఆద్యః పురుషస్త్వమాయామోహితాత్తనాం, అవిజ్ఞాతానుభావానాం క్షుంతు
మర్హత్యతిక్రమమ్. ౧౨. ఇతి స్వాఘమనుస్త్వత్య కృష్ణే తే కృతహేళనాః, దిదృక్ష
వోఽప్యచ్యుతయోః కంసాద్భీతానచాచలన్. ౧౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రయోవింశోఽధ్యాయః.

— గోవర్ధనోద్ధరణకథాప్రారంభఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచ:—భగవానపి తత్రైవ బలదేవేన సంయుతః, అపశ్యన్నివసన్
గోపానింద్రయాగకృతోద్యమాన్. ౧. తదభిజ్ఞోఽపి భగవాన్ సర్వాత్మా సర్వ
దర్శనః, ప్రశ్రయావనతోఽపృచ్ఛద్వైధాన్మందపురోగమాన్. ౨. కథ్యతాం మే
పితః కోఽయం సంభ్రమో వ ఉపాగతః, కిం ఫలం కస్య చోద్దేశః కేన వా సాధ్యతే
మఘః. ౩. ఏతద్బ్రూహి మహాన్ కామో మహ్యం శుశ్రూషవే పితః, న హి
గోప్యం హి సాధూనాం కృత్యం సర్వాత్మనామిహ. ౪. అస్త్వస్వపరదృష్టినామమిత్రో
దాస్తవిద్విషాం, ఉదాసీనోఽరివద్వర్జ్య ఆత్మవత్సుహృదుచ్యతే. ౫. జ్ఞాత్వాఽజ్ఞాత్వా
చ కర్తాణి జనోఽయమనుతీష్ఠతి, విదుషః కర్తసిద్ధిస్సాద్యద్యథా నావిదుషో భవేత్.
౬. తత్ర తావత్క్రియామోగో భవతాం కిం విచారితః, అథవా లౌకికస్తన్తే పృచ్ఛ
వయం హి. తథాపీతి. ౧౦—౧౨. ఇతీతి. నచాచలన్ తయోర్దర్శనాయ. న జగ్ముః. ౧౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చతుర్వింశే మహేంద్రస్య ముఖం వ్యావర్త్య హేతుభిః, కృష్ణః ప్రావర్తయామాస
గోవర్ధనమహోత్సవమ్. భూసురాణాం క్రియాగర్వం నిరస్య స్వసురేషు చ, మఖవన్తదభంగాయ
తన్మఖం సమవారయత్. భగవానితి బ్రాహ్మణాః కంసాద్భీతాః స్వాశ్రమస్థా ఏవ భగవంతమభజన్
భగవానపి. తత్రైవ నివసన్నింద్రయాగకృతోద్యమాన్ గోపానపశ్యదితి సంబంధః. ౧. ౨. కథ్య
తామితి. వృథా సంభ్రమో న భవతి. మఖోఽయమితి చేత్. కిమత్ర ఫలం? కా దేవతా? కేన
వాధికారిణా? కేన వా సాధనేన? సాధ్యతే. ౩. ఏతదితి. ఏతద్బ్రూహి. మహాన్ కామో మమ
శ్రవణే వర్తతే. యద్వా. తవ మహాన్ కామో దృశ్యత ఇతి తూష్ణిం స్థితం ప్రత్యాహ. —నహీతి
సర్వాత్మనాం సర్వత్రాత్తదృష్టినాం. ౪. అస్తీతి. అత ఏవ. న విద్యతే స్వః పరఇతిదృష్టిర్యేషాం. స్వపర
ఇతి దృష్ట్యభావాదేవ. న తద్భవామిత్రాదయోఽపి యేషాం సంతీత్యాహ—అమిత్రేతి. న మిత్రం
ఉదాస్తః ఉదాసీనః. విద్విట్ యేషాం తేషాం కృత్యం కర్త న గోపనీయం కించిదస్తీతి పూర్వేణాన్వయః.
సత్యపి భేదదర్శనే ఉదాసీనః శత్రువద్వర్జ్యః ఆత్మతుల్యత్వాత్ సుహృన్నవర్జనీయ ఇత్యాహ—ఉదా
సీన ఇతి. ౫. కించ. సుహృద్భిస్సహ విచార్య జ్ఞాత్వైవ. కర్త కర్తవ్యం. న తు గతానుగతికమాత్రే
ణేత్యాహ—జ్ఞాత్వేతి. అజ్ఞాత్వా చ. తత్ర విదుషో యథావత్కర్తృఫలం స్యాత్. తథా నావిదుషః.
౬. తత్రేతి. భవతామయం క్రియామోగః. శాస్త్రతః కిం విచారితః ప్రవృత్తః. లౌకిక

తస్మాధు ఘణ్యతామ్. 2. నంద ఉవాచ:—పర్జన్యో భగవానింద్రో మేఘాస్తస్యాత్మ
మూర్తయః, తేభివర్షంతి భూతానాం ప్రాణసంజీవనం పయః. ౮. తం తథా వయ
మన్యే చ వార్తుచాం పతిమిశ్వరమ్, ద్రవ్యైస్తదే తసా సిద్ధైర్యజంతే క్రతుభిర్నరాః

౯. తచ్ఛేషేణోపజీవంతి త్రివర్గఫలసిద్ధయే, పుంసాం పురుషకారాణాం పర్జన్యః ఫల
భావనః. ౧౦. య ఏవం విసృజేద్ధర్మం పారంపర్యాగతం నరః, కామాల్లోభాద్భయా
ద్వేషాత్స పై నాప్నోతి శోభనమ్. ౧౧. శ్రీశుక ఉవాచ:—వచో నిశమ్య నందస్య
తథాన్యేషాం వ్రజౌకసామ్, ఇంద్రాయ మన్యుం జనయన్ పితరం ప్రాహ కేశవః.
౧౨. శ్రీభగవానువాచ:—కర్మణా జాయతే జంతుః కర్మణైవ ప్రలీయతే,
సుఖదుఃఖం భయం క్షేమం కర్మణైవ ప్రపద్యతే. ౧౩. అస్తి చేదీశ్వరః
కశ్చిత్ఫలరూప్యన్యకర్మణాం, కర్తారం భజతే సోఽపి న హ్యకర్తుం ప్రభుర్హిసః.
౧౪. కిమింద్రేణేహ భూతానాం స్వం స్వం కర్తానువర్తినామ్, అనీశే
నాన్యథాకర్తుం స్వభావవిహితం నృణామ్. ౧౫. స్వభావతంత్రో హి జనస్స్వభావమను
వర్తతే, స్వభావస్థమిదం సర్వం సదేవాసురమానుషమ్. ౧౬. దేహానుచ్ఛావచాన్
జంతుః ప్రాప్యోత్సృజతి కర్మణా, శత్రుర్నిత్ర ఉదాసీన కర్తైవ గురురీశ్వరః. ౧౭.

ఆచారప్రాప్తో వెతి. సాధు సోపపత్తికం. ఘణ్యతాం. కథ్యతామితి. 2. ఆచారప్రాప్త ఏవేతి సహేతుక
మాహ—పర్జన్య ఇతి. ఆత్మమూర్తయః ప్రియమూర్తయః. ౮. తతః కిమత ఆహ—తమితి. తమింద్రం
వార్తుచాం మేఘానాం. తదే తసా తద్వృష్టిపయసా. ౯. తదితి. ఉపజీవంతి జీవికాం కల్పయంతి
ధర్మార్థకామసిద్ధయే నను కృష్యాదిభిర్జీవంతి కిమింద్రేణేత్యత్రాహ—పుంసామితి. ఫలభావనః ఫలసాధకః
పర్జన్యం వినా కృష్యాదివైఫల్యాదిత్యర్థః. ౧౦. ౧౧. వచ ఇతి. ఇంద్రాయ మన్యుం జనయన్నితి.
కోపజననద్వారా గర్వపర్వతాదింద్రమవతారయితుం దేవతానిరాకరణం. న త్వయ మేవ భగవతోఽ
భిప్రాయ ఇత్యర్థః. ౧౨. ప్రథమం తావత్కర్మవాదేన దేవాన్నిరాకరోతి—కర్మణేతి. నను జడా
త్కర్మణః కేషలాత్కథం ఫలసిద్ధిస్సాన్యత్. అహో. అపరిశీలితమిహాంసానాం స్వమతివిలసితశ్రద్ధా
కర్మణః ఫలకరత్వే వచనతోఽవగతే. కిం తతోఽనుపపన్నం నామేతి భావః. ౧౩. కేచిత్పునరతిసాహ
సాద్భితాః కర్మపరతంత్రమిశ్వరం మన్యుంతే తన్మతమనూద్య నిరాకరోతి—అస్తిచేదితి స్వయం కర్మ
భిర్నిష్టోఽన్యేషాం జీవానాం కర్మణాం. ఫలరూపీ ఫలదాతా సోఽపి కర్తారం భజతే. తత్కర్మఫల
దానేన. ౧౪. అతః కర్మణ ఏవ ఫలసిద్ధేస్తత్పారతంత్ర్యే చ. అజాగళస్తనతుల్యత్వాత్. న దేవతయా
కృత్యమిత్యాహ—కిమింద్రేణేతి. నను కర్మణోఽసి ప్రవృత్తిరంతర్యామ్యపేక్షయైవ. కథం సర్వథా
దేవతాయా అనుపయోగ ఇత్యాశంక్యాహ—స్వభావవిహితమితి. స్వభావేన ప్రాక్తనసంస్కారేణైవ
విహితం యత్కర్మ. తదన్యథాకర్తుమనీశేన. ౧౫. ఏతద్వివృణోతి—స్వభావతంత్ర ఇతి. ప్రవృత్తే
సంస్కారాధీనత్వాత్కిమంతర్యామిణేత్యర్థః. ౧౬. తస్మాత్స్వభావతో నిషున్నస్య కర్మణ ఏవ
సర్వకారణత్వాత్. కర్తైవ పూజ్యమిత్యాహ—దేహానిత్యాదిసాధేన. ౧౭. తస్మాదితి. సంపూజయేత్
సంమానయేత్ నను దేవతోద్ధేశేన ద్రవ్యత్యాగాత్కర్తాత్కర్మణః. కథం దేవతాం వినా సిద్ధిరిత్యా

తస్మాత్సంపూజయేత్కర్త స్వభావతస్త్వకర్తకృత్, అంజసా యేన వర్తేత తదేవాస్య
హి ధైవతమ్. ౧౮. ఆజీవ్యైకతరం భావం య స్త్వస్యముపజీవతి, న తస్మాద్విందతే
క్షేమం జారం నార్యసతీ యథా. ౧౯. వర్తేత బ్రహ్మణా విప్రో రాజన్యో రక్షయా
భువః, వైశ్యస్తు వార్తయా జీవేచ్ఛాద్రస్తు ద్విజనేవయా. ౨౦. కృషివాణిజ్యగో
రక్షాః కుసీదం తుర్యముచ్యతే, వార్తా చతుర్విధా తత్ర వయం గోవృత్తయోఽని
శమ్. ౨౧. సత్త్వం రజస్తమ ఇతి స్థితుత్పత్త్యంత హేతవః, రజసోత్పద్యతే విశ్వ
మన్యోన్యం వివిధం జగత్. ౨౨. రజసోత్పాదితా మేఘా వర్షంత్యంబూని సర్వతః,
ప్రజాస్తైరేవ సిద్ధ్యంతి మహేంద్రః కిం కరిష్యతి. ౨౩. న నః పురో జనపదాః
న గ్రామా న గృహా వయమ్, వనోకసంతా నిత్యం వనశై లనివాసినః, తస్మాద్గ్రామం
బ్రాహ్మణానామద్రేశ్చరభ్యతాం మఘః. ౨౪. య ఇంద్రయాగసంభారాస్తైరయం
సాధ్యతాం మఘః. ౨౫. పచ్యంతాం వివిధాః పాకాస్సూపాంతాః పాయసాదయః,
సయావాపూపశష్కుల్యస్సర్వదోహశ్చ గృహ్యతామ్. ౨౬. హూయంతామగ్న
యస్సమ్యగ్బ్రహ్మణైర్బ్రహ్మవాదిభిః, అన్నం బహువిధం దేయం తేభ్యో వోధేను
దక్షిణాః. ౨౭. అన్యేభ్యశ్చ శ్వచందాలపతితేభ్యో యథార్హతః, యవసం చ గవా
దత్వా గిరయే దీయతాం బలిః. ౨౮. స్వలంకృతా భుక్తవంతస్త్వనులిప్తాస్సువాసనః,
ప్రదక్షిణం చ కురుత గోవిస్రానలవర్వతా. ౨౯. ఏతన్తమ మతం తాత క్రియ

శంక్య. కర్తాంగమాత్రం దేవతేతి పక్షముపసంహరన్నివ. హేతువాదమాశ్రిత్యాన్యమేవ దేవతాం
సమర్థయ తే—అంజనేతి. ౧౮. హేతుబలేనైవ విపక్షే దోషమాహ—ఆజీవ్యేతి. ఉపజీవతి
నేవతే. ౧౯. స్వవృత్తిం వక్తుం దృష్టాంతత్వేన వర్ణనాం వృత్తిభేదమాహ—వర్తేతేతి.
బ్రహ్మణా వేదాధ్యయనాదినా. ౨౦. వైశ్యవృత్తేశ్చతుర్విధ్యమాహ—కృషీతి. కృషివా
ణిజ్యసహితా—గోరక్షాః. ఏవం త్రయం. కుసీదం వృద్ధిజీవనం. చతుర్థం. ౨౧. నను గవా
మపి వృత్తిర్న హేంద్రాధీనై వేత్యాశంక్య. నిరీశ్వరసాంఖ్యమతాశ్రయణ నిరాకరోతి—శ్లోకద్వయేన.
సత్త్వమితి. అన్యోన్యం యోగేన. ౨౨. రజనేతి. సర్వత ఇతి సముక్తశైలమనాదివృషి వృష్టి
దర్శనాన్న ప్రేక్షావత్పూర్వత్వం వృష్టేరితి భావః. తైరేవ మేమైరేవ. సిద్ధ్యంతి జీవంతీతి. ౨౩.
తథాపి. యోగక్షేమార్థం దేవతాపేక్షి తేతి చేత్తత ఆహ—నేతి. పురః పత్తనానీ జనపదాః దేశాః
న అస్మాకం యోగక్షేమహేతుర్వనశ్చైలాదయ ఏవేతి భావః. బ్రాహ్మణానాం సంగృహ్ణాన్నిగమయతి—
తస్మాదితి. ౨౪. స్వయముత్ప్రేక్షితయాగకల్పమాహ—సార్థాః పంచభిః. య ఇతి. సంభారాస్సాధనాని.
౨౫. పచ్యంతామితి. సూపం మాద్దం. పాయసం కేవలే పయసి పక్వం. సయావాదయో గోధూ
మాదివిక్రియాః క్రమశ్చ సూపపాయసయోః. శ్రుత్వా. దోహస్యార్థతోఽన్యేషాం పాతతః. ౨౬.
యాగశోభార్థం శ్రద్ధోత్పాదనార్థం చాహ—హూయంతామితి. ధేనుదక్షిణాః ధేనుసహితా దక్షిణా
స్తావప వా దక్షిణాః. పశు యజ్ఞాభిః. ౨౭. అన్యేభ్య ఇతి. యవసం తృణం. ౨౮. ౨౯. ఏతన్తమితి.

తాం యది రోచతే, అయం గోబ్రాహ్మణాద్రిణాం మహ్యం చ దయితో మఘః.
 30. శ్రీశుక ఉవాచ:—కాలాత్తనా భగవతా శక్రదర్శజిఘాంసయా, ప్రోక్తం
 నిశమ్య నందాద్యాస్సాధ్వగృహ్లాంత తద్వచః. 31. తథా చ వ్యదధుస్సర్వం యథాహ
 మధుసూదనః, వాచయిత్వా స్వస్త్వయనం తద్ద్రవ్యేణ గిరిద్విజాన్. 32. ఉపహృత్య
 బలీన్ సర్వానాదృతాయవసంగవామ్, గోధనాని పురస్కృత్య గిరిం చక్రుః
 ప్రదక్షిణమ్. 33. అనాంస్యనడుద్యుక్తాని తే చారుహ్య స్వలంకృతాః, గోప్యశ్చ
 కృష్ణవీర్యాణి గాయంత్యస్సద్విజాశిషః. 34. కృష్ణస్త్వన్యతమం రూపం గోపవిస్రం
 భణం గతః, శైలోఽస్తీతి బ్రువన్ భూరి బలిమాదద్భుహద్వపుః. 35. తస్మై నమో
 వ్రజజనైస్సహ చక్రే మహాత్మనే, అహో పశ్యత శైలోఽసౌ రూపీ నోఽనుగ్రహం
 వ్యధాత్. 36. ఏహోఽవజానతే మర్త్యాన్ కామరూపీ వనౌకసః, హంతి హ్యస్మై
 నమస్యామశ్శర్తణే హ్యత్తనో గవామ్. 37. ఇత్యద్రిగోద్విజమఖం వాసుదేవ ప్రచో
 దితాః, యథా విధాయ గోపాలాస్సహకృష్ణా వ్రజం యయుః. 38.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుర్వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇంద్రస్తదాత్మనః పూజాం విజ్ఞాయ విహతాం నృప,
 గోపేభ్యః కృష్ణనాథేభ్యో నందాదిభ్యశ్చకోప హ. 1. గణం సంవర్తకం నామ
 మేఘానాం చాంతకారిణామ్, ఇంద్రః ప్రాచోదయత్కుర్ధో వాక్యం చాహేషమా
 న్యుత. 2. అహో శ్రీమదమాహాత్మ్యం గోపానాం కాననౌకసామ్, కృష్ణం మర్త్య

సర్వాన్ శిరఃకంపేనానుమోదయన్నాహ—గోబ్రాహ్మణాద్రిణామితి. మహ్యం మమ చ. 30. 31.
 తథేతి. తద్ద్రవ్యేణ మహేంద్రమఖద్రవ్యేణ గిరిద్విజాన్ ప్రతి యథాయథం. 32. ఉపహృత్యేతి. బలీ
 నుపహృత్య దత్వా ఆదృతాః సాదరాః. 33. అనాంసీతి. అనడుద్యుక్తాని. ఉత్తమానడుద్భిర్యుక్తాని.
 సద్విజాశిషః ద్విజాశీర్భిస్సహితాః. 34. కృష్ణ ఇతి. గోపవిస్రంభణం గోపానాం విశ్వాసజనకం
 రూపం గతః ప్రాప్తస్యన్ బలిముపహరం, ఆదత్ అభక్షయత్. 35. తస్మా ఇతి. తస్మై ఆత్మనే, ఆత్మనా
 స్వయం వ్రజజనైస్సహ—నమశ్చక్రే అహో ఇత్యాదిసార్థశ్లోకం పఠన్. 36. ఏష ఇతి. కామరూపీ
 సర్పాదిరూపః. అస్మై అద్రయే. శర్తణే ఊమాయ. 37. ఇతీతి. శ్లో. కర్తవ్యాలం ప్రాక్స్వభావో గుణా
 వా కర్తాంగం వా తద్వశో వా మహేశః, వార్తా కర్త్రీ దేవతేతీయముక్తా దేవక్షోభేషణ్మతిర్న త్వభీష్టా.
 శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచవింశే రుషా శక్రే వ్రజనాశాయ వర్షతి, ఉద్ధృత్య గిరిమాసారాదరక్షద్దోమలం ప్రభుః.
 ఇంద్రేతి. కృష్ణో నాథో యేషాం తేభ్యః. 1. గణమితి. కృష్ణస్స సన్నింద్రః. సంవర్తకం నామ. సంవర్తకః.
 ప్రళయః. తత్కర్తారం మేఘానాం ప్రసిద్ధగణం ప్రాచోదయత్ ప్రేషయామాస. నను కథం కృష్ణ
 నాథానాం ఘాతే ప్రవృత్త ఇత్యాశంక్యాత్తసంభావనయా నిరస్తవివేకత్వాదిత్యాశయేనాహ—
 వాక్యంచాహేత్యాదిపంచభిః, ఈశమానీ అహమీశ్వరఇతిగర్భవాన్. 2. అహో ఇతి. దేవహేళనందేవస్య

ముపాశ్రిత్య యే చక్రుర్దేవహేళనమ్. ౩. యథా దృఢైః కర్తమయైః క్రతుభిర్నా
మనానిభైః, విద్యామాన్వీక్షకీం హిత్వా తిత్తిర్షంతి భవార్ణవమ్. ౪. వాచాలం
బాలిశం స్తబ్ధమజ్ఞం పండితమానినమ్, కృష్ణం మర్త్యముపాశ్రిత్య గోపా మే చక్ర
ప్రియమ్. ౫. ఏషాం శ్రియావలిప్తానాం మత్తానాం ధ్వానితాత్మనామ్, ధునుత
శ్రీమదస్తంభం పశూన్నయత సంక్షయమ్. ౬. అహం చైరావతం నాగమారుహ్యను
ప్రజే ప్రజమ్, మరుద్గణైర్మహావేగైర్నందగోష్ఠజిఘాంసయా. ౭. శ్రీశుక ఉవాచః—
ఇత్థం మఘవతాజ్ఞప్తా మేఘా నిర్ముక్తబంధనాః, నందగోకులమాసారైః పీడయా
మాసురోజసా. ౮. విద్యోతమానా విద్యుద్భిస్తస్సంతస్తనయిత్సుభిః, తీవ్రై
ర్మరుద్గణైర్నున్నా వవృషుర్జలశర్కరాః. ౯. ఘాణా ఘాలావర్షధారా ముంచత్స్వి
భ్రేష్వభీక్ష్యశః, జలౌఘైః స్లావ్యమానాభూర్నాదృశ్యత నతోన్నతమ్ ౧౦. అత్యా
సారాతిపాతేన పశవో జాతవేపనాః, గోపా గోప్యశ్చ శీతార్తా గోవిందం శరణం
యయుః. ౧౧. శిరస్సు తాంశ్చ కాయేన ప్రచ్ఛాద్యాసారపీడితాః, వేపమానా
భగవతః పాదమూలముపాయయుః. ౧౨. కృష్ణ కృష్ణ మహాభాగ త్వన్నాథం
గోకులం ప్రభో, త్రాతుమర్హసి దేవాన్నః కుపితాద్భక్తవత్సల. ౧౩. శిలావర్షాతి

మహావజ్రాం. ౩. యథేతి. అదృఢైః అసమర్థైః. కర్తమయైః క్రియానిర్వచ్యైః. అతఏవ నామనానిభైః
నామమాత్రేణ యా నావ ఇతి వ్యవస్థాయంతే తత్సదృశైః ఆన్వీక్షకీమాత్మానుస్మృతిరూపం. ౪. వాచాల
మితి. తథా వాచాలం బహుభాషిణం బాలిశం శిశుం. పండితమానినం పండితోఽహమిత్యాత్మానం మన్య
మానం. అతస్స్తబ్ధమవిసీతమితి. నిందాయాం యోజితాపీండ్రస్య భారతీ. శ్రీకృష్ణం స్తాతి. తథాహి
వాచాలం శాస్త్రయోనిం బాలిశం. ఏవమపి శిశువన్నిరభిమానినం. స్తబ్ధం అన్యస్య పంద్యస్యాభావాదనమ్రం
అజ్ఞం. నాస్తిజ్ఞో యస్తాత్తం సర్వజ్ఞమిత్యర్థః. పండితమానినం. బ్రహ్మవిదాం బహుమానసీయం కృష్ణం.
సదానందరూపం పరబ్రహ్మ. మర్త్యం. తథాపి భక్తవాత్సల్యేన మనుష్యతయా ప్రతీయమానమితి. ౫.
ఏషామితి. అవలిప్తానాం మత్తానాం ధ్వానితాత్మనాం బృంహితదేహానాం. ధునుత అపనయత. శ్రీమ
దేన యః స్తంభో గర్వః. తం భిద్యత. ౬. తాన్ ప్రత్యాహ—అహమితి. అనుప్రజే అనంతరమేవాగ
మిష్యామి మరుద్గణైర్దేవగణైస్సహ. ౭. ఇత్థమితి. మఘవతా ఇంద్రేణ నిర్ముక్తం బంధనం యేషాం తే.
ప్రళయభియా యే బద్ధా అసన్ తే నిర్ముక్తబంధనాస్సంతః ఆసారైర్ధారాసంపాతైః పీడయామాసుః.
౮. విద్యోతమానా ఇతి. స్తనయిత్సుభిరశనిభిః స్తనంతః గర్జంతః మరుద్గణైః ఆవహప్రవహాదివాయు
సమూహైః నున్నాః ప్రేరితాః. జలశర్కరాః జలహేళనాః. ౯. ఘాణేతి. ఘాణావత్ ఘాలాః. అభ్రేషు
ముంచత్సు. నతోన్నతం నతం నిమ్నమున్నతం తద్విపరీతం యథా భవతి తథా. భూర్నాదృశ్యత.
౧౦. అత్యాసారేతి. జాతవేపనాః జాతకంపాః. ౧౧. తత్ర పశూనాం ప్రయాసం విశిష్య—శిర
స్స్వీతి. ౧౨. గోపగోపీనాం ప్రార్థనామాహ—కృష్ణేతి. త్వమేవ నాథో యస్య తద్గోకులం గవాం
కులం ఘంశం. నః అస్తాన్. కుపితాద్భేదాదిన్ద్రాత్. త్రాతుం రక్షితుమర్హసి. ౧౩. శీలేతి. విజ్ఞాపనా

పాతేన హన్యమానమచేతనం, నిరీక్ష్య భగవాన్ మేనే కుపితేంద్రకృతం హరిః. ౧౪. అపర్వత్వత్వల్పణం వర్షమతివాతం శిలామయమ్, స్వయాగే విహతేస్తాభి రింద్రో నాశాయ వర్షతి. ౧౫. తత్ర ప్రతివిధిం సమ్యగ్జ్ఞానయోగేన సాధయే, లోకే శమానినాం మాధ్యాధ్ధరిష్యే శ్రీమదం తమః. ౧౬. న హి సద్భావయుక్తానాం సురాణామిశ విస్తయః, మత్తోఽసతాం మానభంగః ప్రశమాయోఽకల్పతే. ౧౭. తస్మాన్తచ్ఛరణం గోష్ఠం మన్నాథం మత్పరిగ్రహమ్, గోపా యే సాత్రయోగేన

— గోవర్ధనోద్ధరణఘట్టః. —

సోఽయం మే వ్రత ఆహితః. ౧౮. ఇత్యుక్త్వా కేన హస్తేన కృత్వా గోవర్ధనాచలం, దధార లీలయా కృష్ణశ్చత్రాకమివ బాలకః. ౧౯. అథాహ భగవాన్ గోపాన్ హేఽంబ తాత వ్రజాకసః, యథోపజోషం విశత గిరివర్తం సగోధనాః. ౨౦. న త్రాస ఇహ వః కారోఽయ మద్ధస్తాద్రినిపాతనాత్, వాతవర్షభయేనాలం తత్ప్రాణం విహితం హి వః. ౨౧. తథా నివివిశుర్గర్తే కృష్ణాశ్వాసితమానసాః, యథావకో శం సధనాస్సప్రజాసోఽపజీవినః. ౨౨. తు తృడ్యధాం సుఖావేక్షం హిత్యా తై ర్వృజవాసిభిః, వీక్ష్యమాణో దధారాద్రిం సప్తాహం నాచలత్పదాత్. ౨౩. కృష్ణ యోగానుభావంతం నిశామ్యేంద్రోఽతివిస్థితః, నిస్తంభో భ్రష్టసంకల్పః స్వయం మేఘానవారయత్. ౨౪. ఖం వ్యభ్రముదితాదిత్యం వాతవర్షం చ దారుణం, నిశా మ్యోపరతం గోపాన్ గోవర్ధనధరోఽబ్రవీత్. ౨౫. నిర్యాత త్యజత త్రాసం గోపాస్సస్త్రీధనార్భకాః, ఉపారతం వాతవర్షం వ్యదప్రాయాశ్చ నిమ్నగాః. ౨౬. తత స్తే నిర్యయుర్గోపాస్సస్వం స్వమాదాయ గోధనం, శకటోఽథోపకరణం స్త్రీబాలస్థ

త్పూర్వమేవ కుపితేనేంద్రేణ కృతం తద్వర్షం. మేనే. ౧౪. కథం మేనే తదాహ—అపర్వత్వత్వ. అప గతఋతుర్యస్య తద్వర్షం. అతిశయితో వాతో యస్మిన్ తత్. అతివాతం శిలామయం శిలా ప్రచురం. ౧౫. తత్ర ప్రతిజ్ఞాపూర్వకం గోవర్ధనోద్ధరణమాహ—తత్రేతి. ప్రతివిధిం ప్రతీకారం. స్వసామర్థ్యేన సాధయిష్యామి. తేన చ మాధ్యాత్ లోకేశమానినాం శ్రీమదలక్షణం తమో హరి ష్యామి. బహువచనేన వరుణాదీనభిప్రైతి. ౧౬. నను దేవాః సోత్త్వికాః త్వద్భక్తాశ్చ కుతస్తేషాం తమస్తత్రాహ—న హీతి. సద్భావః సత్త్వం మద్భక్తిర్వా తద్భక్తానాం సురాణామిశా వయమితి విస్తయో గర్వః. హి యస్తాత్. న ఘటతే అతోఽనంతస్తే కించ. తేషాం మానభంగోఽనుగ్రహ ఏవేత్యాహ—మత్త ఇతి. ౧౭. తస్మాదితి. గోపాయే రక్షిష్యామి. కించ సోఽయం మే మయా వ్రతో నియమః సంకల్పో. వా. ఆహితః ధృత ఇత్యర్థః. ౧౮. ఇతీతి. కృత్వా ఉద్ధృత్య. చత్రాకం శిలీంధ్రం యథా. ౧౯. అథేతి. యథోపజోషం యథాసుఖం. ౨౦. ౨౧. తథేతి. వ్రజాకః శకటమం డలీసహితాః. సోపజీవినః భృత్యపురోహితాదిసహితాః. ౨౨. తుదితి. పదాత్ స్థానాత్. ౨౩— ౨౫. నిర్యాతేతి. వ్యదప్రాయాః విగతోదకప్రాయాః స్వల్పజలా ఇత్యర్థః. ౨౬. తత ఇతి. శకటోఽథో

విశాశ్చనైః. ౨౭. భగవానసి తం శైలం స్వస్థానే పూర్వవత్ప్రభుః, పశ్యతాం సర్వ
భూతానాం స్థాపయామాస లీలయా. ౨౮. తం ప్రేమవేగాన్నిభృతా వనాకస్సో
యథా సమీయుః పరిరంభణాదిభిః, గోప్యశ్చ సన్నేహమపూజయన్ ముదా దధ్య
క్షతాద్భిర్యుయుజస్సదాశిషః. ౨౯. యశోదా రోహిణీ నందో రామశ్చ బలినాం
వరః, కృష్ణమాలింగ్య యుయుజరాశిషస్నేహకాతరాః. ౩౦. దివి దేవగణాస్సా
ధ్యాస్సిద్ధగంధర్వచారణాః, తుష్టుపుర్తుముచుష్టుష్టాః పుష్పవర్షాణి పార్థివ. ౩౧. శంఖ
దుందుభయో నేదుర్దివి దేవప్రచోదితాః, జగుర్గంధర్వపతయస్తుబురుప్రముఖా
నృప. ౩౨ తతో ౭నురక్తైః పశుపైః పరిశ్రితో రాజన్ స్వగోష్ఠం సబలో ౭విశద్ధరిః,
తథావిధాన్యన్యకృతాని గోపికా గాయంత్య ఈయుర్ద్ధుదితా హృస్పృశః. ౩౩.
ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచవింశో ౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవంవిధాని కర్తాణి గోపా కృష్ణస్య వీక్ష్యతే, అతద్వి
ర్యవిదః ప్రోచుర్నందమభ్యేత్య విస్త్రితాః. ౧. బాలకస్య యదైతాని కర్తాణ్యత్యద్భు
తాని వై, కథమర్హత్యసౌ జన్త గ్రామ్యేష్వాత్మజగుప్సితమ్. ౨. యస్సప్తహాయనో
బాలః కరేణై కేన లీలయా, కథం బిభ్రద్గిరివరం పుష్కరం గజరాడివ. ౩. తోకేనా
మీలితాక్షేణ పూతనాయా మహాజనః, పీతస్తనస్సహస్రప్రాణైః కాలేనేవవయస్త
నోః. ౪. హిన్వతోధశ్శయానస్య మాస్యస్య చరణావుదక్, అనో ౭పతద్విపర్యస్తం
రుదతః ప్రపదా హతమ్. ౫. ఏకహాయన ఆసీనో హ్రియమాణో విహాయసా,

పకరణం శకటైరూఢముపకరణం యథా భవతి తథా. ౨౭. ౨౮. తమితి. నిభృతాః పూర్ణాః. యథా
యథోచితం పరిరంభణాదిభిః. సమీయుః. ఉపజన్తుః సదాశిషః శ్రేష్ఠానాశీర్వాదాన్. ౨౯-౩౨. తత
ఇతి. తతో గోవర్ధనస్థానాత్. అస్య కృష్ణస్య. తథావిధాని. గోవర్ధనోద్ధరణాదిరూపాణి. కృతాని కర్తాణి
గాయంత్యః. ఈయుః యయుః. కథంభూతాః ఏవం ప్రేష్టా హృది స్పృశంతీతిహృదిస్పృశః. యద్వా.
కథంభూతన్యః ప్రేష్ట త్వేన. తానాం హృది స్పృశంతీతి హృదిస్పృక్ తస్య. ౩౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “షడ్వింశే విస్త్రితాన్ గోపాన్ కృష్ణస్యాద్భుతకర్తృభిః, నందో గర్గోక్తిమాశంస్య తదై
శ్వర్యమవర్ణయత్.” ఏవమితి. ౧. నందమభ్యేత్య నందముపాగమ్య. యదాచుస్తదాహ—బాలక
స్యేతి. యత్ యస్తాదద్భుతాని కర్తాణి తస్మాద్గ్రామ్యేషు గోపాలేషు కథం జన్తార్హతి ఆత్మజగు
ప్సితం ఆత్మానర్హం అద్భుతాని కర్తాణ్యాహుర్ద్వాధశభిః. ౨. య ఇతి. యః సప్తహాయన ఇతి. కథం
బిభ్రత్ స్థిత ఇతి పుష్కరం పద్మం గజరాట్ మహాగజ ఇవ. ౩. తోకేనేతి. మహాజనః మహాబలాయాః
తనోర్వయః. ఆయుర్యౌవనం వా. కాలేన యథా పీయతే. తద్వత్. కథమిత్యనువర్తతే. ౪.
హిన్వత ఇతి. అనసో ౭ధశ్శయానస్య మాస్యస్య మాసాః త్రయః పరిచ్ఛేదకా యస్య ఉదక్ ఊర్ధ్వం
చరణౌ హిన్వతశ్చాలయతః ప్రపదేన పాదాగ్రేణ ఆహతం విపర్యస్తం అనః కథం అపతత్. ౫. ఏక

దైత్యేన యస్తృణావర్త మహా కంఠగ్రహతురమ్. ౬. క్వచిద్ధయ్యంగవస్తైన్యే
మాత్రా బద్ధ ఉలూఖలే, గచ్ఛన్నద్జనయోర్మధ్యే బాహుభ్యాం తావపాతయత్.
౭. వనే సంచారయన్ వత్సాన్ స రామా బాలకైర్వృతః, హంతుకామం బకం
దోర్భ్యాం ముఖతోఽరిమపాటయత్. ౮. వత్సేషు వత్సయాపేణ ప్రవిశంతం జిఘాం
సయా, హత్వా న్యపాతయత్తేన కపిత్థాని చ లీలయా. ౯. హత్వా రాసభదై
తేయం తద్భంధూంశ్చ బలాన్వితః, చక్రే తాళవనం క్షేమం పరిపక్వఫలాన్వితమ్.
౧౦. ప్రలంబం ఘాతయిత్వోగ్రం బలేన బలశాలినా, అమోచయద్వృజపశూన్
గోపాంశ్చారణ్యవహ్నితః ౧౧. ఆశీవిషతమాహీంద్రం దమిత్వావిమదం హ్రదాత్,
ప్రసహ్యోద్వాప్య యమునాం చక్రేఽసౌ నిర్విఘ్నోదకామ్. ౧౨. దుస్త్యజశ్చానురా
గోఽస్తిన్ సర్వేషాం నో వ్రజౌకసామ్, నందతే తనయేఽస్తాసు తస్యాప్యౌత్పత్తికః
కథమ్. ౧౩. క్వ సప్తహయనో బాలః క్వ మహద్విధారణమ్, తతో నో జాయతే
శంకా వ్రజనాథ తవాత్మజే. ౧౪. నంద ఉవాచః—శ్రూయతాం మే వచో
గోపాప్యేతు శంకా మమార్భకే, ఏవం కుమారముద్దిశ్య గర్హో మే యదువాచ
తత్. ౧౫. వర్ణాస్త్రయః కిలాస్యాసన్ గృహ్లాతోఽనుయుగం తనూః, శుక్లోరక్తస్త
థాపీత ఇదానీం కృష్ణతాం గతః. ౧౬. ప్రాగయం వాసుదేవస్య క్వచిద్జ్ఞాతస్తవా
త్తజః, వాసుదేవ ఇతి శ్రీమానభిజ్ఞాన్సంప్రచక్షతే. ౧౭. బహూని సంతి
నామాని రూపాణి చ సుతస్య తే, గుణకర్తానురూపాణి తాన్యహం వేద నో
జనాః. ౧౮. ఏష వశ్రేయ ఆధాన్యద్గోపగోకులనందనః, అనేన బహుదుర్గాణి
యూయమంజస్తరిష్యథ. ౧౯. పురానేన వ్రజపతే సాధవో దన్యుపీడితాః,
అరాజకే రక్ష్యమాణా జిగ్యుర్ధస్యూన్ సమేధితాన్. ౨౦. య ఏతస్తిన్ మహా
భాగే ప్రీతిం కుర్వంతి మానవాః, న రయోఽభిభవంత్యేతాన్ విష్ణుపతానివా
సురాః. ౨౧. తస్మాన్నందకుమారోఽయం నారాయణసమో గుణైః, శ్రియా కీర్త్యాను

హయన ఇతి. యో దైత్యేన హ్రీయమాణస్య తం తృణావర్తం. దైత్యం కథం అహన్నిత్యర్థః. ౬.
క్వచిదితి. హ్రీయంగవస్తైన్యే నవనీతచార్యే. హ్రీయంగవీనమితి వక్తవ్యే హ్రీయంగవమితి ప్రయోగ
అర్థః. ఏవమేవ సర్వత్రాపి జ్ఞేయం. సూ. “హ్రీయంగవీనం సంజ్ఞాయా”మితి. బాహుభ్యాం గచ్ఛన్
చరన్నిత్యర్థః. ౭. వన ఇతి. ముఖతో హంతుకామో యస్య తం బకవేషమరిం బాహుభ్యాం ముఖతః
కథమపాటయత్. ౮—౧౧. ఆశీవిషతమేతి. ఆశీవిషతమః అతిక్రూరవిషశ్చాసావహీంద్రశ్చతం.
దుస్త్యజ ఇతి. ఔత్పత్తికః స్వాభావికః కథమితి కిం సర్వేషామయమాత్మా స్వాదితి శంకా.
౧౨-౧౩. ఉక్తమపి అతిఃస్వయేనాభినయేన వదంతి క్వ సప్తహయన ఇతి. ౧౪. ప్రాక్ శ్రుతమేవ గర్హ
చార్యవాక్యం తచ్చరిత్రపరిశీలనేన నివృత్తాసంభావనస్య నందస్య కృష్ణతత్త్వావబోధకం జాతం. స ఇదా
నీం తేనైవ వాక్యేన గోపానుపదిశతి—శ్రూయతామితి. ౧౫—౨౧. తస్మాదితి. తస్మాత్తస్య కర్తృసు

భావేన తత్కర్తృసు న విస్తయః. ౨౨. ఇత్యధానాం సమాదిశ్య గర్తే చ స్వగృహం గతే, మన్యే నారాయణస్యాంశం కృష్ణమక్లిష్టకారిణమ్. ౨౩. ఇతి నందవచ శ్శ్రుత్వా గర్గీతం ప్రజౌకసః, ముదితానందమానర్చుః కృష్ణం చ గతవిస్తయాః. ౨౪. దేవే వర్షతి యజ్ఞవిష్ణవరుషా వజ్రాశ్చ వర్షానిలైస్సీదద్బాలపశుస్త్రిచాత్తశ రణం దృష్ట్వానుకంపుయత్ స్తయన్, ఉత్పాప్యైకకరేణ శైలమబలో లీలోచ్ఛిలీంద్రం యథా బిభ్రద్దోష్ఠమపాన్త హేంద్రమదభిత్ప్రేయాన్న ఇంద్రో గవామ్ ౨౫

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షడ్వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—గోవర్ధనే ధృతే శైల ఆసారాద్రక్షితే వ్రజే, గోలోకా దావ్రజత్ కృష్ణం సురభిశ్శక్ర ఏవ చ. ౧. వివిక్త ఉపసంగమ్య వ్రీడితః కృత హేళనః, పస్పర్ష పాదయుగళం కిరీ టేనార్కవర్చసా. దృష్టశ్రుతానుభావోఽస్య కృష్ణ స్యామితతేజసః, నష్టత్రిలోకేశమద ఇదమాహ కృతాంజలిః. ౩. ఇంద్ర ఉవాచః—

విస్తయో నాస్తీతి నందస్యోక్తిః. ౨౨. ఇతీతి. ఇత్యధా సాక్షాత్. మాం ప్రతి సమాదిశ్య గర్తే స్వగృహం గతే సతి తదానీం తథా అమన్యమానోఽసి. ఇదానీం. కృష్ణం నారాయణస్యాంశం మన్యే ఆత్మ హేతుః. అక్లిష్టకారిణమితి. ౨౩. ౨౪. గోవర్ధనోద్ధరణం సపరికరమనుస్మరన్. ప్రకటితై శ్వర్యస్య కృష్ణస్య ప్రీతిం ప్రార్థయతే. దేవ ఇతి. యజ్ఞవిష్ణవనేన యా రుట్. తయా దేవేంద్రే వర్షతి సతి. వజ్రాశ్చ వర్షానిలై రశనిజలశర్కరాతివృష్టివాయుభిః సీదద్బాలపశుస్త్రిసీదంతః. బాలాః పశవః స్త్రీయశ్చ యస్తిన్ తత్తథా. ఆత్మా స్వయమేవ శరణం యస్య తద్దోష్ఠం దృష్ట్వానుకంపీ ఉత్సయన్ హసన్. ప్రాథిమావిష్కర్వన్. సశైలముత్పాట్య అబలః బాలః లీలార్థముచ్ఛిలీంద్రం యథా. ఏకేన కరేణ. బిభ్రత్. ధృత యః గోష్ఠమపాత్ పాలితవాన్. ఏవం మహేంద్ర మదభిత్ గవామింద్ర ఇతి ఉత్తరాధ్యాయార్థం చ స్మరతి. ఏవంభూతః శ్రీకృష్ణః. నః ప్రేయాత్ ప్రియతామితి. ౨౫. శ్లో. షడ్వింశే దశమే వ్యక్తః షడ్వింశో దశమో హరిః, వ్యనక్తు పంచవించమ్నాం చతుర్వింశతితః పృథక్. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. అస్మార్థః. దశమస్కంధే. షడ్వింశతితమాధ్యాయే షడ్వింశతితత్త్వాత్తకః దశలక్షణలక్షితః హరిః. చతుర్వింశతితత్త్వాపేక్షయా పృథక్ జీవసంజ్ఞం మాం వ్యనక్తు.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షడ్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సప్తవింశే తదాలక్య కృష్ణస్య ప్రాభవం పరమ్, వర్ణ్యతే సురభీంద్రాభ్యామభిషేకమహో త్సవః.” గోవర్ధన ఇతి. గోవర్ధనే ధృతే శైల ఇతి శక్రస్య భయేనాగమనే హేతుః. ఆసారాద్ర ధృతే వ్రజ ఇతి సురభేర్హర్షేణాగమనం. ౧. తత్రేంద్ర ఆగత్య కిం కృతవాంస్తదాహ—వివిక్త ఇత్యా దినా. అథాహసురభిరిత్యతః ప్రాక్తనేన గ్రంథేన. వివిక్తఇతి. వివిక్త ఏకాంతే. పాదయోః పస్పర్ష నమశ్చకార. ౨. దృష్ట్వేతి. ఆస్య శ్రీకృష్ణస్య శ్రుతశ్చాసావనుభావశ్చ శ్రుతానుభావః. దృష్టః శ్రుతానుభావో యేన. స ఇంద్రః నష్టః త్రిలోకేశోఽహమితి మదో యస్య సః. ౩. తత్ర మమా షరాధం క్షమస్వేతి వత్తుం తవ తావదపరాధో నాస్త్యేవ త్వయానుగ్రహ ఏవ కృత ఇత్యాహ—

విశుద్ధసత్త్వం తవ ధామ శాంతం తపోమయం ధ్వస్తరజస్తమస్కమ్, మాయా
మయోఽయం గుణసంప్రవాహో న విద్యతే తేఽగ్రహణానుబంధః. ౪. కుతోనుతద్ధే
తవ ఈశతత్కృతా లోభాదయో యేఽబుధలింగభావాః, అథాపి దండం భగవాన్
బిభర్తి ధర్మస్య గుప్త్యై ఖలనిగ్రహాయ. ౫. పితా గురుత్వం జగతామధీశ్వరో
దురత్యయః కాల ఉపాత్తదండః, హితాయ చేచ్ఛాతనుభిస్సమిహానే మానం విధు
న్వా జగదీశమానినామ్ ౬. యే మద్విధాజ్ఞా జగదీశమానినస్తాం వీక్ష్య కాలేఽ
భయమాశు తన్మదమ్, హితైర్వ్యమార్గం ప్రభజంత్యపస్తయా ఈహాఖిలానామపి
తేఽనుశాసనమ్. ౭. సత్త్వం మమైశ్వర్యమదాప్లుతస్య కృతాగసస్తే విదుషః ప్రభా
వమ్, క్షంతుం ప్రభోఽథార్హసి మూఢచేతసో మైవం పునర్భారసతీశ మేమతిః. ౮.
తవావతాలోఽయమథోక్షజేహ భువో భరాణామురుభారజన్మనామ్, చమూపతీ
నామభవాయ దేవ భవాయ యుష్మచ్ఛరణానువర్తినామ్. ౯. నమస్తుభ్యం భగవతే

చతుర్భుజ విశుద్ధసత్త్వమితి. ధామ స్వరూపం శాంతం ఏకరూపం అతశ్చ తపోమయం ప్రచురజ్ఞానం
సర్వజ్ఞమిత్యర్థః. కుతః ధ్వస్తరజస్తమస్కం ధ్వస్తే అవిద్యమానే రజస్తమసీ యస్మిన్. అతఏవాయం
ఆస్తదాదిషు దృశ్యమానః. మాయాకార్యరూపః. గుణసంప్రవాహః గుణైః సంప్రహృత ఇతి
తథా సంసార ఇత్యర్థః. స తే తవ న విద్యతే యతః. అగ్రహణేనాజ్ఞానేనానుబధ్యత ఇతి తథా. సః
సర్వజ్ఞస్య తే నాస్తీత్యర్థః. అజ్ఞానసంబంధో వా. ౪. యదా. అజ్ఞానతత్కృత దేహసంబంధౌ నస్తః.
తదా తత్కృతానాం లోభాదీనాం కా వార్తేత్యాహ—కుత ఇతి. తత్కృతాః దేహసంబంధకృతాః.
తద్దేతవః. పునరప్యన్యస్య దేహస్య హేతవః. నను జ్ఞానినామపి తే దృశ్యంతే. అత ఆహ—అబుధ
లింగభావాః అజ్ఞానినాం గమకాః. యావద్రాగాదిమత్త్వం. తావత్ అజ్ఞానిత్వమేవ. జ్ఞానిత్వం న సిద్ధ
మిత్యర్థః. లోభాద్యభావేఽపి మన్తానభంగో దండార్థమిత్యాహ—అథాపీతి. ౫. నను త్వద్దండే చ
మమ గోపపుత్రస్య కా శక్తిః. కిం వా కారణం కో వా దండః. మయా కృత ఇత్యత ఆహ—పితేతి.
జగతాం త్వం పితా జనకః గురురుపదేష్టా. అధీశః నియంతా. ఇతి దండధారణే హేతుత్రయం.
కాలత్వాత్ సమర్థః తస్మాదుపాత్తదండో లీలావతారైః సమీహానే. తవ సమీహా లీలై వ జగదీశమాని.
నామస్తాకం మానధుననమిత్యర్థః. ౬. కథమేతదిత్యత ఆహ—యఇతి. మద్విధాశ్చ తే అజ్ఞాశ్చ.
అతో జగదీశమానినః, కాలే భయకాలేఽపి. యథా అధునైవాతివృష్టా. త్వామభయం భయమగణ
యంతం వీక్ష్య. ఆశు తన్మదం జగదీశా వయమితి మదం హిత్వా. వీతగర్వాస్సంతః ఆర్యమార్గం
త్వద్భక్తిలక్షణం ప్రభజంతి. అతస్త ఈహౌవ ఖిలానాం అనుశాసనం దండ ఇత్యర్థః. ౭. ఏవం భగవ
ద్రూపం అభిప్రాయం చానువర్ణ్య. క్షమాపయతి—సత్త్వమితి—ఏవంభూతా అసతీ మతిరే పునర్దా
భూదితి. ప్రార్థనాంతరం. ౮. మహానయమపరాధః కథం క్షంతవ్య ఇతి చేదత ఆహ—తవేతి. హే
అథోక్షజ. ఇహ చమూపతీనాం స్వయమేవ భువో భారాణాం పునశ్చ. ఉరుభారజన్మనాం. ఉరూణాం
జహూనాం భారాణాం జన్మ యేభ్యస్తేషాం అభవాయ నాశాయ. యుష్మచ్ఛరణసేవినాం తు
భవాయ. ఉద్భవాయ. అతో మమ త్వత్సేవకత్వాదత్యంతాపరాధోఽపి క్షంతవ్య ఇతి భావః. ౯.

పురుషాయ మహాత్మనే, వాసుదేవాయ కృష్ణాయ సాత్త్వతాం పతయే నమః. ౧౦. స్వచ్ఛందోపాత్తదేహాయ విశుద్ధజ్ఞానమూర్తయే, సర్వస్మై సర్వబీజాయ సర్వభూతాత్తనే నమః. ౧౧. మయేదం భగవన్ గోష్ఠనాశాయాసారవాయుభిః, చేష్టితం విహతే యజ్ఞే మానినా తీవ్రమన్యునా. ౧౨. త్వయేశానుగృహీతోఽస్మి ధ్వస్తస్తంభో హతోద్యమః, ఈశ్వరం గురుమాత్మానం త్వామహం శరణం గతః. ౧౩. ఏవం సంకీర్తితః కృష్ణో మఘోనా భగవానముమ్, మేఘగంభీరయా వాచా ప్రహసన్నిదమబ్రవీత్. ౧౪. శ్రీభగవానువాచః—మయా తేఽకారి మఘవన్ యజ్ఞభంగోఽనుగృహ్లాతా, మదనుస్తృతయే నిత్యం మత్తస్యేంద్రశ్రియా భృశమ్ ౧౫. మామైశ్వర్యశ్రీమదాంధో దండపాణిం న పశ్యతి, తం భ్రంశయామి సంపదోభ్యై యస్యవాంఛామ్యనుగ్రహమ్. ౧౬. గమ్యతాం శక్ర భద్రం వః క్రియతాం మేఽనుశాసనం, స్థీయతాం స్వాధికారేషు యుక్తైర్వస్తంభవర్జితైః. ౧౭. అథాహ సురభిః కృష్ణమభినంద్యమనస్వినీ, స్వసంతానైరుపాగమ్య గోపరూపిణామిశ్వరమ్. ౧౮. సురభిరువాచః—కృష్ణకృష్ణ మహాయోగిన్ విశ్వాత్తన్ విశ్వభావన, భవతా లోకనాథేన సనాథావయమచ్యుత. ౧౯. త్వమేవ పరమం దైవం త్వం న ఇంద్రో జగత్పతే, భవాయ భవగోవిప్రదేవానాం యే చ సాధవః. ౨౦. ఇంద్రం నస్త్యాభిషేక్యోమో బ్రహ్మణాచోదితా వయమ్, అవతీర్ణోఽసి భగవన్ భూమేర్భారాపనుత్తయే. ౨౧.

క్షమాపయన్నమస్కరోతి—నమ ఇతి తుభ్యం భగవతే కృష్ణాయ నమః పురుషాయ సర్వాంతర్యామిణే మహాత్మనే అంతస్థత్వేఽపి అపరిచ్ఛిన్నాయ కుతః వాసుదేవాయ సర్వనివాసాయ సాత్త్వతాం యాదవానాం పతయే నమః. ౧౦. తర్హి కిమహం యాదవః? తత్రాహ—స్వచ్ఛందేతి. స్వచ్ఛందోపాత్తదేహాయ తేషాం భక్తానాం. ఛందేన ఇచ్ఛయా స్వీకృతదేహాయ. తత్రాపి విశుద్ధం జ్ఞానమేవ మూర్తిర్యస్య తస్మై. స్వస్య మాయయా సర్వస్మై. కుతః. సర్వబీజాయ కారణాయ అతఏవ సర్వభూతాత్తనే నమ ఇతి. ౧౧. కృతాగస ఇత్యనేనోక్తమపరాధం నివేదయతి—మయేతి. ఆసారవాయుభిః గోష్ఠనాశాయ మయేదమకృత్యం విచేష్టితం కృతమితి. ౧౨. త్వయేతి. తథాపి. భో ఈశ. త్వయా అనుగృహీతోఽస్మి అనుగ్రహం దర్శయతి—ధ్వస్తస్తంభ ఇతి. పృథోద్యమ ఇతి. ౧౩. ౧౪. ఇంద్రేణ స్వాభిప్రాయే నివేదితే భగవానసి తథైవాహ—మయేతి. ఇంద్రశ్రియా దేవరాజ్యేన. ౧౫. ౧౬. గమ్యతామితి. వః యుష్మాభిః. బహుపచనం వరుణాద్యభిప్రాయేణ. క్వ గంతవ్యం స్వర్గేఽపి తవైవే శ్వరత్వాదితి చేత్తత్రాహ—క్రియతామితి. మదనుశాసనేన యథాపూర్వం తత్ర స్థీయతామిత్యర్థః. యుక్తైర్వస్తమతైః స్తంభవివర్జితైర్నిరహంకారైః. ౧౭. అథేతి. స్వసంతానైర్గోభిస్సహ. ౧౮. కృష్ణకృష్ణేతి కృష్ణకృష్ణేత్యాదినా సంబోధ్య. ఇంద్రేణ హతా అపి భవతా సనాథాః వయం కృతాః రక్షితా ఇత్యర్థః. ౧౯. త్వమితి. త్వం నః పరమం దైవం దేవతా. అతః హే జగత్పతే. గోవిప్రదేవానాం. యేఽన్యే చ సాధవస్తేషాం భవాయాభ్యుదయాయ. త్వమేవ ఇంద్రో భవ. ౨౦. నను భవతామింద్రోఽస్మితి చేదత ఆహ—ఇంద్రమితి. అలం పురుందరస్యేంద్రతయేత్యర్థః. నను దేవ ఇంద్రోభవ కథమహం భవేయమితి చేదత ఆహ—అవతీర్ణోఽసీతి. ౨౧. ఏవమితి. సురభిరాత్మనః పయసా అభ్యసిం

ఏవం కృష్ణముపామంత్ర్య సురభిః పయసాత్తనః, జలై రాకాశగంగాయా విరావత
కరోద్ధృతైః. ౨౨. ఇంద్రస్సరస్విభిస్సాకం చోదితో దేవమాత్మభిః, అభ్యషించత
దాశార్వాం గోవింద ఇతి చాభ్యధాత్. ౨౩. తత్రాగతాస్తుంబురునారదాదయో
గంధర్వవిద్యాధరసిద్ధచారణాః, జగుర్యశోలోకమలాపహం హరేస్సరాంగనాస్సం
నన్మతుర్తుదాన్వితాః. ౨౪. తం తుష్టువుర్దేవనికాయకేతవో హ్యవాకిరంశ్చాద్భుత
పుష్పవృష్టిభిః, లోకాః పరాం నిర్వృతిమాప్నువంస్త్రయో గావస్తదా గామనయన్
పయోవృతామ్ ౨౫. నానారసౌఘాస్సరితో వృక్షౌ ఆసన్ మధుస్రవాః, అకృష్ట
పచ్యాషధయో గిరయోఽబిభ్ర*దున్తణీన్. ౨౬. కృష్ణేఽభిషిక్త ఏతానిసర్వాణి
కురునందన, నిరైర్విరాణ్యభవంతాత క్రూరాణ్యపి నిసర్గతః. ౨౭. ఇతిగోగోకులపతిం
గోవిందమభిషిచ్య సః, అనుజ్ఞాతో యయా శక్రో వృతో దేవాదిభిర్ద్రివమ్ ౨౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తవింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏకాదశ్యాం నిరాహారస్సమభ్యర్చ్య జనార్దనం, స్నాతుం
నందస్తు కాళింద్యాం ద్వాదశ్యాం జలమావిశత్. ౧. తం గృహీత్వానయద్దూతో
వరుణస్యాసురోఽంతికం, అవిజ్ఞాయాసురీం వేళాం ప్రవిష్టముదకం నిశి. ౨. చుక్రు
చత్. ఇంద్రశ్చ ఆకాశగంగాయాః జలై రభ్యషించతేత్సు త్రరేణాన్వయః. ౨౨. ఇంద్ర ఇతి. దేవ
మాత్మభిరదిత్యాదిభిః దేవైర్దాతృభిశ్చేతి వా. గాః పశూన్. గాం స్వర్గం వా. ఇంద్ర త్వే. విందతీతి
కృత్వా గోవింద ఇత్యభ్యధాత్. నామ కృతవానిత్యర్థః. ౨౩-౨౪. తమితి. దేవనికాయేషు కేతవ ఇవ
దర్శనీయాః ముఖ్యా ఇత్యర్థః. గావః గాం పృథివీం. పయోభిర్వృతా మార్ద్రామనయన్ అకుర్వన్ని త్యర్థః.
౨౫. నానేతి. నానారసౌఘాః క్షీరాదివాహిన్యః. అకృష్టపచ్యాః కర్షణం విచైవ పక్వా ఓషధయో
ప్రీహ్యదయ ఆసన్. యద్వా అకృష్టపచ్యా ఓషధయో యేషు తే. గిరయః. ఉన్తణీన్ గర్భగతాన్
ఉత్ ఉద్గతాన్. బహిః ప్రకటానబిభ్రదబిభ్రరుః. ౨౬. శ్లో. ఇంద్రస్త్వమసి దేవానాం త్వం గవా
మింద్రతాం గతః, గోవింద ఇతి లోకే త్వాం గాస్యంతి భువి మానవాః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అష్టావింశే తతో నందానయనం వరుణాలయాత్, వైకుంఠదర్శనం చాపి గోపానామ
సువర్ణ్యతే. గోవర్ధనం సముద్భృత్య వశే కృత్వామరేశ్వరం. నందానయనతః కృష్ణో వరుణం చ వశేన
యత్.” ఏకాదశ్యామితి. కళామాత్రాయాం ద్వాదశ్యాం పారణాదరాభినివేశేనాసురీం వేళామ
విజ్ఞాయ అరుణోదయాత్సూర్యమేవ శాస్త్రబలేన నిశి ఉదకం ప్రవిష్టం తదనభిజ్ఞో వరుణస్య
భృత్యోఽనయదితి, తథా చ శాస్త్రం. శ్లో. కళార్థాం ద్వాదశీం దృష్ట్వా నిశీథాదూర్ధ్వమేవ హి,
అమధ్యాహ్నః క్రియాస్సర్వాః కర్తవ్యాశ్శంభుశాసనాదితి. పక్ష్యతి చ వరుణః. శ్లో. ‘అజానతా
మామకేనేతి. భగవద్ధర్మమజానతేత్యర్థః. ౧. ౨. చుక్రుశురితి. స్వానాం భగవద్ధర్మపరాణాం. అభ

శుస్తమపశ్యంతః కృష్ణరామేతి గోపికాః, భగవాన్స్తదుపశ్రుత్య పితరం వరుణా

శ్రీకృష్ణమూర్తేర్వరుణలోకగమనమ్. ౧౦

హృతం, తదంతికం గతో రాజన్ స్వానామభయదో విభుః. 3. ప్రాప్తం వీక్ష్య
హృషీకేశం లోకపాలస్సపర్యయా, మహత్యా పూజయిత్వాహ తద్దర్శనమహో
త్సవః. ౪. వరుణ ఉవాచః—అద్య మే నిభృతో దేహో హ్యద్యాద్ధోఽధిగతో
మయా, త్వత్పాదభాజో భగవన్న వాపుః పారమధ్వనః. ౫. నమస్తుభ్యం భగవతే
బ్రహ్మణే పరమాత్మ నే, న యత్ర శ్రూయతే మాయా లోకసృష్టివికల్పనా. ౬.
అజానతా మామకేన త్వత్ప్రభావం జగద్గురో, ఆహృతోఽయం తవ పితా తత్ప్రభో
క్షంతుమర్హసి. ౭. పితైషతే య ఆసీతో యన్న స్వత్పాదదర్శనమ్, గోవింద
నీయతామేష పితాతేమామకాహృతః, (ప్రజా వయమనుగ్రహ్యస్సాపరాధా అపి
ప్రభో). ౮. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం ప్రసాదితః కృష్ణో భగవానఖిలేశ్వరః, ఆదా
యాగాత్స్వపితరం బంధూనాం చావహన్తుదమ్. ౯. నంద స్వతీంద్రియం దృష్ట్వా
లోకపాలమహోదయం, కృష్ణేచ సన్నతిం తేషాం జ్ఞాతిభ్యో విస్మితోఽబ్రవీత్. ౧౦.
తే త్వౌత్సుక్యధియో గోపా రాజన్ మత్వా తమీశ్వరమ్, అపి నస్స్వగతిం సూక్ష్మా
ముపాధాస్యదధీశ్వరః. ౧౧. ఇతి స్వానాం సంకల్పం విజ్ఞాయాఖిలదృక్స్వయమ్,
సంకల్పసిద్ధయే తేషాం కృపయైతదచింతయత్. ౧౨. జనో వై లోక ఏతస్మిన్నవిద్యా
కామకర్తృభిః, ఉచ్చావచాసు గతిషు న వేద స్వాం గతిం భ్రమన్. ౧౩. ఇతి

యదః మాభైష్టేత్యభయం దదత్. 3. ప్రాప్తమితి. సపర్యయా అర్హణేన. ౪. అద్యేతి. అద్యే
దాసీం. మే మయా. దేహో నిభృతః ధృతః యదా త్వద్దర్శనం జాతం. తదైష దేహసాఫల్యం
ప్రాప్తమిత్యర్థః. యద్వా. నిభృతః పూర్ణమనోరథ ఇత్యర్థః. కించ. అద్యైవాద్ధోఽధిగతః. సర్వ
రత్నాకరపతినాపి ఇతః పూర్వం వైపంచిధోఽర్థః ప్రాప్త ఇత్యర్థః. కించ. సంసారోఽపి నివృత్త ఏవే
త్యాశయేనాహ. —త్వత్పాదభాజ ఇతి. అధ్వనః పారం మోక్షం. ౫. నమ ఇతి. భగవతే నిరతిశయై
శ్వరాయ. బ్రహ్మణే పూర్ణాయ పరమాత్మ నే సర్వజీవనియంత్రే. తత్ర హేతుః—న యత్రేతి. లోక
సృష్టిం వికల్పయతి.—యా మాయా సా. యత్ర న శ్రూయతే. అవిద్యమానేవ తిష్ఠతీత్యర్థః. ౬.
అజానతేతి. అజానతా మద్భృత్యేన. త్వత్ప్రభావం యత్కృతం తదితి. ౭. నందం విముచ్య
సమర్పయతి పితేతి. ౮. ౯. నంద స్త్వీతి. అతీంద్రియం అదృష్టపూర్వం. లోకపాలస్య మహోదయ
మైశ్వర్యం తేషాం తత్ర త్యానాం. ౧౦. తఇతి. ఔత్సుక్యయాంక్తా ధీర్యేషాం తే. అపి కిం. స్వగతిం
స్వస్థానం. సూక్ష్మాం బ్రహ్మఖ్యాం చ. ఉపాధాస్యత్ ఉపాధాస్యతి. నః ఆస్తాన్ ప్రాపయిష్యతీతి
కుకర్షితవంత ఇత్యర్థః. ౧౧. ఇతీతి. ఇతి. ఏవంభూతం. స్వానాం స్వేషాం. సంకల్పం. అఖిలదృక్
సర్వజ్ఞః. స్వయమేవ విజ్ఞాయ. తేషాం సంకల్పసిద్ధయే. కృపయా. ఏతద్వక్ష్యమాణమచింతయత్.
౧౨. జన ఇతి. అవిద్యాదేహదిష్వహం బుద్ధిః తతః కామః. తతః కర్తృ. తైః ఉచ్చావచాసు దేవతిర్య
గాదిషు. భ్రమన్. స్వీయాం గతిం. న వేద. ౧౩. ఇతీతి. స్వం బ్రహ్మస్వరూపం లోకం వైకుంఠాఖ్యం

సంచిత్య భగవాన్ మహాకారుణికో విభుః, దర్శయామాస లోకం స్వం గోపానాం
తమసః పరమ్. ౧౪. సత్యం జ్ఞానమనంతం చ బ్రహ్మ జ్యోతిస్సనాతనమ్, యద్ధి
పశ్యంతి మునయో గుణాపాయే సమాహితాః. ౧౫ తే తు బ్రహ్మహ్రదం నీతాః
మగ్నాః కృష్ణేన చోద్భృతాః, దదృశుర్బ్రహ్మణో లోకం యత్రాక్రూరోఽధ్యగా
త్పురా. ౧౬. నందాదయస్తు తం దృష్ట్వా పరమానందనిర్వృతాః, కృష్ణం చ సమ
భిష్టూయ మానయంతస్సువిస్త్రితాః. ౧౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టావింశోఽధ్యాయః.

— రాసక్రీడాకథాప్రారంభఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—భగవానపి తా రాత్రీశ్శరదోత్ఫుల్లమల్లికాః, వీక్ష్య
రంతుం మనశ్చక్రే యోగమాయాముపాశ్రితః. ౧. తదోడురాజః కకుభః కరై
చ తమసః పరం తమసః ప్రకృతేః పరం. ౧౪. దేహాదిపిహితానాం తద్దర్శనమశక్యమితి ప్రథమం దేహాది
వ్యతిరీక్తం బ్రహ్మస్వరూపం దర్శయామాసేత్యాహ—సత్యమితి. సత్యం అబాధ్యం జ్ఞానం అజడం
అనంతమపరిచ్ఛిన్నం జ్యోతిః స్వప్రకాశం సనాతనం శశ్వత్సిద్ధం గుణాపాయే గుణాపాహే. జ్ఞానినో
యత్పశ్యంతి తత్కృష్యంతే దర్శయామాస. ౧౫. త ఇతి. ఏవం బ్రహ్మహ్రదం. బ్రహ్మైవ హ్రద ఇవ
హ్రదః. తత్ర నిమగ్నస్య విశేషవిజ్ఞానాభావాత్. తం బ్రహ్మహ్రదం తే తు నీతాః ప్రాపి
తాస్తస్మిన్ మగ్నాశ్చ తు శబ్దోక్తం విశేషణమాహ—పునః కృష్ణేనోద్భృతాః సమాధేరివోత్థాపితా
స్సంతో బ్రహ్మణస్తస్యైవ లోకం వైకుంఠాఖ్యం దదృశురితి. నను బ్రహ్మనిమగ్నానాం పునర్లోకదర్శన
మనుజితమేవేత్యాశంక్యాహ—యత్రేతి. యత్ర యస్మిన్ కృష్ణే నిమిత్తే సతి. పూర్వమక్రూరః
అధ్యగాత్ దృష్టవాన్. శుకపరీక్షిత్సంవాదాత్పాక్తనత్వాత్ భూతనిర్దేశః. నహ్యతరైశ్చైవశ్యే
భగవతి. కించిదప్యసంభావితమితి భావః. అథవా. అక్రూరో యత్ర దృష్టవాన్ తస్య యమునాహ్ర
దస్య బ్రహ్మహ్రద ఇతి నామ. తం హ్రదం నీతా మగ్నాస్సంతో బ్రహ్మలోకం దదృశుః. పునశ్చ
కృష్ణేనోద్భృతాః. పూర్వవత్తం దృష్ట్వా. విస్త్రితా బభూవురితి వ్యవహితాన్వయోఽప్రసిద్ధకల్పనా చ
సోధవ్యేతి. ౧౬. ౧౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఉచ్యతే తు రాసార్థముక్తిప్రత్యుక్తయో హరేః, గోపీభిరాససంరంభే తస్య చాంతర్ధి
కౌతుకమ్. బ్రహ్మదిజయసంరూఢదర్పకందర్పదర్పహః, జయతి శ్రీపతిర్గోపీరాసమండలమండనః. భగవా
నితి. నను విపరీతమిదం. పరదారాదివిరోధేన కందర్పజితత్వప్రతీతేః. మైవం యోగమాయాముపా
శ్రితః. శ్లో. 'ఆత్మారామో వ్యరీరమత్, సాక్షాన్తన్తధమన్తధః, ఆత్మన్యవరుద్ధసారత' ఇత్యాదిషు స్వా
తంత్ర్యాభిధానాత్. తస్మాద్రాసక్రీడావిడంబనం కామవిజయఖ్యాపనాయేత్యేవ తత్త్వం. కించ.
శృంగారకథాపదేశేన విషయతో నివృత్తిపరేయం పంచాధ్యాయ్యాం వ్యక్తికరిష్యామః. తాః రాత్రీరితి.
శ్లో. "యాతా బలా ప్రజం సిద్ధా మయేహ రంస్యథ క్షపా" ఇతి చ. ప్రతిశుతా ఇత్యర్థః. ౧. తదేతి.
తదా శస్తిన్నేవ క్షణే. తత్ప్రీతయే. ఉడురాజశ్చంద్రః. ఉదగాత్ ఉచితః. కిం కుర్వన్ దీర్ఘ కాలేన

ర్థం ప్రాచ్యా విలింపన్నరుణేన శంతమైః, సచర్షణీనాముదగాచ్చుచో మృజ్జా
ప్రియః ప్రియాయా ఇవ దీర్ఘదర్శనః. ౨. దృష్ట్వా కుముద్వంతమఖండమండలం
రమాననాభం నవకుంకుమారుణం, వనం చ తతోక్మలగోభిరంజితం జగౌ కలం వా
మదృశాం మనోహరమ్. 3. నిశమ్య గీతం తదనంగవర్ధనం వ్రజస్త్రియః కృష్ణగృహీత
మానసాః, ఆజగ్తురన్యోన్యమలక్షితోద్యమాస్స యత్ర కాంతోజవలోలకుండలాః.
౪. దుహంత్యోఽభియయుః కాశ్చిద్దోహం హిత్వా సముత్సుకాః, పయోఽధిశ్రిత్య
సంయావమనుద్వాస్యాపరాయయుః. ౫. పరి*వేషయంత్యస్తద్ధిత్వాపాయయంత్యః
శిశూన్ పయః, శుశ్రూషంత్యః పతీన్ కాశ్చిదశ్నంత్యోపాస్య భోజనమ్. ౬.
లింపంత్యః ప్రమృజంత్యోఽన్యా అంజంత్యః కాశ్చ లోచనే, వ్యత్యస్తవస్త్రాభరణాః
కాశ్చిత్రస్థాంతికం యయుః. ౭. తా వార్యమాణాః పతిభిః పితృభిర్భాగ్రీతృ
బంధుభిః, గోవిందాపహృతాత్తానో న న్యవర్తంత కాశ్చన. ౮. అంతర్మహగతాః
కాశ్చిద్దోహ్యో లబ్ధవినిర్గమాః, కృష్ణం తద్భావనాయుక్తా దధ్యుర్తిలితలోచనాః. ౯.

దర్శనం యస్య సః ప్రియః ప్రియాయాః. ముఖమరుణేన కుంకుమేన. యథా నిలింపతి. తథా
ప్రాచ్యాః కకుభః దిశః. ముఖం. శంతమైః సుఖతమైః కరైః రశ్మిభిః. అరుణేన ఉదయరాగేణ విలిం
పన్నరుణీకుర్వన్నిత్యర్థః. స ప్రసిద్ధః. ఉడురాజః. తథాచర్షణీనాం జనానాం. ఓషధీనాం చ శుచస్తాప
స్థానీః. మృజ్జా అపనయన్. ౨. దృష్ట్వేతి. కుముత్ కుముదం. వికసనీయం విద్యతే యస్మిన్ తం.
కుముద్వంతం. అఖండం మండలం యస్య. రమాయా ఆననస్యాభేవ ఆభా యస్య తం. నవకుంకుమమి
వారుణం దృష్ట్వా, తథా వనం చ తస్య కోమలైః. గోభిః రశ్మిభిః రంజితం మధురం దృష్ట్వా కలం
మధురం జగౌ అగాయత్. కథం. వామా వక్త్రా దృశో యాసాం తాసాం. మనోహరం యథా
తథా. 3. నిశమ్యేతి. అసాపత్న్యాయాన్యోన్యం అలక్షితః న జ్ఞాపితః. ఉద్యమో యాభిస్తాః సకాంతో
యత్ర తత్ర గీతధ్వనిమార్గేణాజగ్తుః. జవేన వేగేన లోలాని చంచలాని కుండలాని యాసాం తాః.
౪. శ్రీకృష్ణసూచకశబ్దశ్రవణేన తత్ప్రవణచిత్తానాం తత్క్షణమేవ త్రైవర్గికకర్తృనిపుత్తిం ద్యోత
యంత్య ఇవాభ్యవసితం కర్తృ విహాయ యయుః తదాహ—దుహంత్య ఇతి, పయః స్థాలీస్థం. చుల్యాం
అధిశ్రిత్య తత్కావ్యధమప్రతీక్షమాణాః. కాశ్చిద్యయుః సంయావం గోధూమకణాన్నం పక్వమను
ద్వాస్య ఆనవతార్య అపరా యయుః. ౫. ౬. లింపంత్య ఇతి. అన్యాః ప్రమృజంత్యః అంగోద్వర్తనాది
కుర్వంత్యః. కాశ్చ కాశ్చిత్. కృష్ణతుప్యర్థం కర్తృ తదాసక్తమనసామన్యథా కృతమఫలత్యేవేతి
ద్యోతయన్నాహ—వ్యత్యస్తేతి. స్థానతః స్వరూపతశ్చోర్ధ్వాధోధారణేన. విపర్యయం ప్రాప్తాని
వస్త్రాభరణాని. యాసాం తాః. ౭. న చ కృష్ణాకృష్టమనసాం విఘ్నాః ప్రభవంతీత్యాహ—తా ఇతి.
౮. అంతరితి. న లబ్ధో వినిర్గమో యాభిస్తాః. ప్రాగపి తద్భావనాయుక్తా స్తదా నితరాం దధ్యుర్తిత్యర్థః.
౯. కించ. తదాసీమేవ తం పరమాత్మానం శ్రీకృష్ణం. ధ్యానతః ప్రాప్తాస్సత్యో గుణమయం దేహం
జహురిత్యాహ—శ్లోకద్వయేన. దుస్సహేతి. తమితి. నను కథం జహుః పరమాత్మేతి. జ్ఞానాభా
వాదిత్యాశంక్యాహ—జారబుద్ధ్యాపీతి. న హి వస్తుశక్తిర్బుద్ధిమపేక్షతే. అన్యథా మత్వాపి పీతామృ

దుస్సహప్రేష్టవిరహతీవ్రతాపధుతాశుభాః, ధ్యానప్రాప్తాచ్యుతాశ్లేషనిర్వృత్యాక్షీణ
మంగళాః. ౧౦. తమేవ పరమాత్మానం జారబుద్ధ్యాపి సంగతాః, జహుర్గుణమయం
దేహం సద్యః ప్రక్షీణబంధనాః ౧౧. రాజోవాచః—కృష్ణం విదుః పరం కాంతం
న తు బ్రహ్మతయా మునే, గుణప్రవాహో పరమస్తాసాం గుణధియా కథమ్. ౧౨.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఉక్తం పురస్తాదేతత్తే వైద్యసిద్ధిం యథా గతః, ద్విషన్నపి
హృషీకేశం కిముతాథోక్షజప్రియాః. ౧౩. నృణాం నిశ్చేయసార్థాయ వ్యక్తి
ర్భగవతో భువి, అవ్యయస్యాప్రమేయస్య నిర్గుణస్య గుణాత్మనః. ౧౪. కామం
క్రోధం భయం స్నేహమైక్యం సాహృదమేవ వా, నిత్యం హరౌ విదధతో
యాంతి తన్తయతాం హి తే. ౧౫. న చైవం విస్తయః కారోభ్య భవతా భగవత్యజే,
యోగేశ్వరేశ్వరే కృష్ణే యత ఏతద్విముచ్యతే. ౧౬ తా దృష్ట్వాంతికమాయాతాః
భగవాన్ వ్రజయోషితః, అవదద్వదతాం శ్రేష్ఠో వాచః పేషైర్విమోహయన్.
౧౭. శ్రీభగవానువాచః—స్వాగతం వో మహాభాగాః ప్రియం కిం కరవాణివః,
వ్రజస్యానామయం కచ్చిద్బృతాగమనకారణమ్. ౧౮. రజన్యేషా ఘోరరూపా
క్రూరసత్వనిషేవితా, ప్రతియాత వ్రజం నేహ స్థేయం స్త్రీభిస్సుమధ్యమాః. ౧౯.
మాతరః పితరః పుత్రాః భ్రాతరః పతయశ్చ వః, విచిన్వంతి హ్యపశ్యంతో మాకృ

తవదితి భావః. నను తథాపి ప్రారబ్ధకర్మబంధనే సతి. కథం జహుః. తత్రాహ—సద్యః ప్రక్షీణబం
ధనా ఇతి. నను కథం భోగమంతరేణ ప్రారబ్ధకర్మ క్షీణం? భోగేనైవ సద్యః క్షీణమిత్యాహ—
దుస్సహేతి. దుస్సహో యః ప్రేష్టస్య విరహస్తేన. యః తీవ్రతాపః తేన ధుతాని గతాన్యశుభాని
పాపాని యాసాం తాః. తదప్రాప్తిపరమదుఃఖభోగేన పాపం క్షీణమిత్యర్థః. తథా ధ్యానేన ప్రాప్తా
చ్యుతస్యాశ్లేషేణ యా నిర్వృతిః పరమసుఖభోగః. తయా క్షీణం మంగళం పుణ్యబంధనం యాసాం
తాః. అతోధ్యానేన పరమాత్మప్రాప్తేః తత్కాలసుఖదుఃఖాభ్యాం చ నిశ్చేషకర్మక్షయాత్. గుణ
మయం దేహం జహురితి. ౧౦. ౧౧. నను. యథా పతిపుత్రాదీనాం వస్తుతో బ్రహ్మత్వేఽపి న తద్భజ
నాన్తోక్షః తథా బుద్ధ్యభావాత్ ఏవం కృష్ణేఽపి బ్రహ్మబుద్ధ్యభావేన తత్సంగతిః కథం మోక్షహేతు
రితి, శంకతే—కృష్ణం విదురితి. పరం కేవలం. కాంతం కమనీయం. ౧౨. పరిహరితి—ఉక్తమితి.
అయం భావః జీవేషావృతం బ్రహ్మత్వం. కృష్ణస్య హృషీకేశత్వాదనావృతత్వం తతో న తత్ర బుద్ధ్య
పేక్షేతి. ౧౩. నను దేహీ కథమనావృతస్యాదత ఆహ—నృణామితి. గుణాత్మనః గుణనియంతుః.
భగవత ఏవంరూపాభివ్యక్తిః అతో న దేహీసాదృశ్యం. అత్ర వక్తుం యుజ్యత ఇతి భావః. ౧౪.
అతో యథాకథంచిత్రదాస క్తిర్ముక్తికారణమిత్యాహ—కామమితి. ఏక్యం సంబంధం సాహృదం
భక్తిం. విదధతః కుర్వంతః. ౧౫. న చ భగవతోఽయమతిభార ఇత్యాహ—న చైవమితి. యతః శ్రీ
కృష్ణాదేతత్ స్థావరాదికమపి విముచ్యతే. ౧౬. ప్రస్తుతమాహ—తా ఇతి. వాచః పేషైః వాగ్వి
లాసైః. ౧౭. స్వాగతమితి. సర్వాః ససంభ్రమమాగతాః విహాక్య. సభయమివాహ—వ్రజస్యేతి.
౧౮. లజ్జయా మందహాసితా ఆలక్ష్యాహ—రజనీతి. ౧౯. కించ. మాతర ఇతి. విచిన్వంతి మృగయం

ధ్వం బంధుసాధ్వసమ్. ౧౦. దృష్టం వనం కుసుమితం రాకేశకరరంజితమ్, యము
నానిలీలైజత్తరుపల్లవశోభితమ్. ౧౧. తద్వ్యాత మాచిరం ఘోషం శుశ్రూషధ్వం
షటీ సతీః, క్రందంతి వత్సా బాలాశ్చ తాన్ పాయయత దుహ్యత. ౧౨.
అథవా మదభిన్నేహాద్భవతోయం త్రితాశయాః, ఆగతా హ్యుపపన్నం తత్ప్రి
యంతే మయి జంతవః. ౧౩. భర్తృశుశ్రూషణం స్త్రీణాం పరధర్మో హ్యమా
యయా, తద్బంధూనాం చ కల్యాణ్యాః ప్రజానాం చానుపోషణమ్. ౧౪. దుశ్శీలో
దుర్భగో వృద్ధో జడో రోగ్యధనోఽపి వా, పతిస్త్రీభిర్న హతవో లోకేఘ్నభిరపా
తకీ. ౧౫. అస్వర్గ్యమయశస్యం చ ఫల్గు కృచ్ఛం భయావహమ్, జుగుప్సితం చ
సర్వత్ర హ్యుపపత్యం కులస్త్రీయః. ౧౬. శ్రవణాద్దర్శనాద్ధ్యానాన్తయిభావోఽను
కీర్తనాత్, న తథా సన్నికర్షేణ ప్రతియాత తతో గృహాన్. ౧౭. శ్రీశుక ఉవా
చః—ఇతి విప్రియమాకర్ణ్య గోప్యో గోవిందభాషితమ్, విషణ్ణా భగ్నసంకల్పా
శ్చింతామాపుద్ధురత్యయామ్. ౧౮. కృత్వా ముఖాన్యవశుచశ్శ్వసనేన శుష్యద్భిం
బాధరాణి చరతేన భువం లిఖంత్యః, ఆస్త్రైరుపాత్తమపిభిః కుచకుంకుమాని తస్థు
ర్నృజంత్య ఉరుదుఃఖభరాశ్చ తూష్టిమ్. ౧౯. ప్రేష్టం ప్రియేతరమివ ప్రతిభాష
మాణం కృష్ణం తదర్థవినివర్తితసర్వకామాః, నేత్రే విమృజ్య రుదితోపహతే స్త కించి
త్సంరంభగద్గదగిరోఽబ్రువతానురక్తాః. ౩౦. గోప్య ఊచుః—మైవం విభోఽర్హతి
భవాన్ గదితుం నృశంసం సంత్యజ్య సర్వవిషయాంస్తవ పాదమూలమ్, భక్తా
భజన్స్వ దురవగ్రహమాత్యజాన్తాన్ దేవో యథాదిపురుషో భజతో ముముక్షూన్.

తే బంధూనాం సాధ్వసం భయం. మాకృధ్వం మా కురు తేత్యర్థః. ౧౦. ఈషత్ప్రణయకోపేనా
న్యతో విలోకయంతీః ప్రత్యాహ—దృష్టమితి. రాకేశస్య పూర్ణచంద్రస్య కరైః రంజితం. యమునా
స్ఫుర్భిః అనిలస్య లీలా మందగతిః. తయా ఏజంతః కంపమానాః. తరూణాం పల్లవాః. తైశ్శోభితం.
౧౧. తదితి. సతీః హేసత్యః. ౧౨. సంరంభక్షుభితదృష్టిః ప్రత్యాహ—అథవేతి. యం త్రితా
శయాః వశీకృతచిత్తాః. ఉపపన్నం యుక్తం. ప్రీయంతే ప్రీతా భవంతి. ౧౩. దృష్టాదృష్టభయ
ప్రదర్శనేన నివర్తయతి భర్తృత్యాదిశ్లోకత్రయేణ. ౧౪. ౧౫. అస్వర్గ్యమితి. ఫల్గు తుచ్ఛం. కృచ్ఛం
దుస్సంపాద్యం. జౌపవత్యం జారసౌఖ్యం. ౧౬. కించ. శ్రవణాదితి. ౧౭. ౧౮. చింతాప్రాప్తానాం
స్థితిమాహ—కృత్వేతి. శుచః శోకాదుద్గతేన శ్వసనేన శుష్యంతో బింబాధరా యేషు ముఖేషు. తాని
అవ అవాంచి కృత్వా. అథ అంగుష్ఠేన మహిం లిఖంత్యః. తథా గృహీతకజ్జలైరశ్రుభిః కుచకుంకు
మాని తాశయంత్యః తూష్టిం స్థితాం. యతః ఉరుదుఃఖభరో యాసాం తాః. ౧౯. కించ ప్రేష్ట
మితి. కించిత్సంరంభేణ కోపావేశేన. గద్గదా గిరో యాసాం తాః. అబ్రువత. స్తరసంరంభే కారణం
ప్రేష్టమిత్యాది. ప్రియేతరమివ వైరిణమివ. ప్రతిభాషమాణం ప్రత్యాచక్షాణం. ౩౦. మేతి. నృశంసం
క్రూరం దురవగ్రహ స్వచ్ఛంద. పాదమూలం భక్తాః సేవితవతీః అన్తాన్ భజన్స్వ. త్వం మా త్యజేతి.

30. యత్పత్యపత్యసుహృదామనువృత్తిరంగస్త్రీణాం స్వధర్మ ఇతి ధర్మవిదా త్వయోక్తం, అన్వేతదేవముపదేశపదే త్వయీశే ప్రేష్టో భవాంస్తనుభృతాం కిల బంధురాత్మా. 31. కుర్వంతి హి త్వయి రతిం కుశలాః స్వఆత్మన్నిత్యం ప్రియైః పతిసుతాదిభిరార్తిదైః కిం, తన్నః ప్రసీద పరమేశ్వర మాస్త్వ ఛింద్యా ఆశాం ధృతాం త్వయి చిరాదరవిందనేత్రః. 33. చిత్తం సుఖేన భవతాపహృతం గృహేషు యన్నిర్విశత్యుతకరావపి గృహ్యాకృత్యే, పాదౌ పదం న చలతస్తవ పాదమూలాద్యామః కథం వ్రజమహో కరవామ కిం వా? 34. సింహాంగనస్తద్విదధరామృతపూరకేణ హాసావలోకకలగీతజహృచ్ఛయాగ్నిమ్, నో చేద్వయంవిరహజాగ్న్యపయ్యుక్తదేహః ధ్యానేన యామ పదయోః పదవీం సఖే తే. 35. యర్హ్యంబుజాక్ష తవ పాదతలం రమాయా దత్తక్షణం క్వచిదరణ్యజనప్రియస్య, అస్పృక్ష్వ తత్ప్రభృతి నాన్య

30. అపి చ యదుక్తం. యదితి. త్వయా ధర్మవిదేతి సోపహాసం ఏవం వితత్. ఉపదేశానాం పదే విషయే. త్వయ్యేవాస్తు. ఉపదేశపదత్వే హేతుః. ఈశ ఇతి వివిదిషా. వాక్యేన సర్వోపదేశానామిశ పరత్వావగమాదితి భావః. ఈశత్వే హేతుః. ఆత్మా కిల భవానితి భోగ్యస్య హి సర్వస్య భోక్తాత్వైవేష ఇత్యతః ప్రేష్టో బంధుశ్చ భవానేవేతి సర్వబంధుషు కరణీయం. త్వయ్యేవాస్త్వితి భావః. అథవా ధర్మోపదేశానాం పదే స్థానే ధర్మోపదేష్టరి త్వయి సతి. అస్మాసు చ ధర్మం జిజ్ఞాసమానాసు సతీషు త్వయా ధర్మవిదా. యదుక్తం. ఏవమేతదస్తు న తు త్వం ధర్మోపదేష్టా. కిం తు. భవానాత్మేతి అథవా యదుక్తం తదుపదేశపదే తద్దోచరే పురుషే. అస్తు నామ త్వయి తు ఈశే స్వామిని సతి. ఏవం కాక్వా నైవమిత్యర్థః. యతస్తనుభృతాం త్వమాత్మా ఫలరూప ఇతి. యద్వా. యదుక్తం పత్యాది శుశ్రూషణం ధర్మ ఇత్యేవమేతత్త్వయ్యేవాస్తు. కుతః. ఉపదేశపదే శుశ్రూషణీయత్వేన. ఉపదిశ్యమానానాం పత్యాదీనాం పదే అధిష్ఠానే కుతః. ఈశే ఈశ్వరమధిష్ఠానం వినా కోఽపి పతిపుత్రాదిర్నామ నాస్తితి. అన్యత్సమానం. అలమతివిస్తరేణ. 31. ఏతత్సదాచారేణ దృఢయంత్యః ప్రార్థయంతే. కుర్వంతి. కుశలాః శాస్త్రనిపుణాః తథా చ శాస్త్రం కిం. శ్రు. ప్రజయా కరిష్యామోయేషాం యేషాం నోఽయమాత్మా లోక ఇత్యాది. 33. కించ. ప్రతియూతేతి యదుక్తం తదశక్యం. త్వయైవ చిత్తాదీనామపహృతత్వాదిత్యాహుః చిత్తమితి. యదస్తాకం చిత్తమేతావంతం కాలం సుఖేన గృహేషు నిర్విశతి. తత్త్వయాపహృతం. కరావపి యా గృహ్యా కృత్యే నిర్విశతః తావపి సుఖాత్తనా త్వయేతి వా. 34. సించేతి. అతః అంగ సే కృష్ణ నోఽస్తాకం. తవాధరామృతపూరకేణ తవైవ హాససహితేనావలోకేన. కలగీతేన చ. జాతో యో హృచ్ఛయాగ్నిః కామాగ్నిః. తం సించ. నోచేదయం తావదేకోఽగ్నిస్తథా విరహాజ్జనిష్యతే. యోఽగ్నిస్తేన చ ఉపయ్యుక్తదేహః దగ్ధశరీరాః యోగిన ఇవ తే పదవీమంతికం. ధ్యానేన యామః ప్రాప్నుయామ. 35. నను స్వపతీనేవోపగచ్ఛతత ఏనమగ్నిం సించేయిరితి చేత్తత్రాహుః. యర్హీతి. రమాయాః లక్ష్మ్యః. దత్తక్షణం దత్రోత్సవం. దత్తావసరం వా. తదపి క్వచిదేవ న సర్వదా. అరణ్యజనాః ప్రియా యస్య తస్య తవ. అరణ్యజనప్రియత్వాదరణ్యే క్వచిత్ యర్హి. అస్పృక్ష్వ స్పృష్టవతో వయం. తత్ర చ. త్వయా అభి

సమక్షమంగ స్థాతుం త్వయాభిరమితాబత పారయామః. ౩౬. శ్రీర్యత్పదాంబుజ
రజశ్చకమే తులస్యా లభ్యాపి వక్షసి పదం కిల భృత్యజుష్టమ్, యస్యాస్వస్వవీక్షణ
కృతేనన్యసురప్రయాసస్తద్వద్వయం చ తవ పాదరజః ప్రపన్నాః. ౩౭. తన్నః
ప్రసీద వృజినార్దన తేఽంఘ్రిమూలం ప్రాప్తా విసృజ్య వసతీస్తద్వదుపాసనాశాః,
త్వత్సుందరస్థితనిరీక్షణతీవ్ర కామతప్తాత్తనాం పురుషభూషణ దేహి దాస్యమ్.
౩౮. వీక్ష్యాలకావృతముఖం తవ కుండలశ్రీగండస్థలాధరసుధం హసితావలోకమ్,
దత్తాభయం చ భుజదండయుగం విలోక్య వక్షశ్చియై*కరమణం చ భవామ దాస్యః
౩౯. కాస్త్ర్యం గతే కలపదాయతవేణుగీతసంమోహితార్యచరితాన్న చలేత్త్రిలో
క్యామ్, త్రైలోక్యసౌభగమిదం చ నిరీక్ష్య రూపం యద్దోద్విజద్రుమమృగాః
పులకాన్యబిభ్రత్. ౪౦. వ్యక్తం భవాన్ వ్రజజనార్తిహరోఽభిజాతో దేవో యథా
దిపురుషస్సురలోకగోప్తా, తన్నో విధేహి కరపంకజమార్తబంధో తప్తస్తనేషు చ
శిరస్సు చ కింకరీణామ్. ౪౧. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి విక్లబితం తాసాం శ్రుత్వా
యోగేశ్వరేశ్వరః, ప్రహస్య సదయం గోపీరాత్నారామోప్యరీరమత్. ౪౨. తాభి
స్సమేతాభిరుదారచేష్టితః ప్రియేక్షణోత్ఫుల్లముఖిభిరచ్యుతః, ఉదారహాసద్విజ

రమితాః ఆనందితాస్సత్యః తదారభ్య. అన్యసమక్షం స్థాతుమపి న పారయామః న శక్నుమః తుచ్ఛా
స్తేన రోచంత ఇత్యర్థః. ౩౬. త్వత్పాదసౌభాగ్యం త్వచిచిత్రమిత్యాహుః. శ్రీ రితి. వక్షసి అసా
పత్న్యం స్థానం లభ్యాపి తులస్యా సపత్న్యై సహ యత్తవ పదాంబురజః కామయతే స్త భృత్యై
స్సర్వైర్జుష్టమితి సౌభాగ్యాతిరేకోక్తిః. యస్యాః స్వవీక్షణే శ్రీరాత్నానం విలోకయత్విత్వేదర్థం.
అన్యేషాం బ్రహ్మాదీనాం. తపోభిః ప్రయాసః. సా తద్రజస్తద్వత్. వయమపి ప్రపన్నా ఇతి.
౩౭. తదితి. హే వృజినార్దన దుఃఖహంతః త్వదుపాసనే త్వద్భజన ఏవ ఆశా యాసాం తాః వయం
వసతీః గృహాన్ విసృజ్య. యోగిన ఇవ ప్రాప్తాః. తవ సుందరస్థితవిలసితనిరీక్షణేన యస్తీవ్రః కామ
స్తేన తప్తచిత్తానాం నః. హే పురుషరత్న దాస్యం దేహి. ౩౮. నను గృహాదిస్వామ్యం విహాయ
మదాస్యం కిమితి ప్రార్థ్య తేఽత ఆహుః. వీక్ష్యేతి. అలకావృతముఖం కేశాంతైరావృతం ముఖం. తథా
కుండలయోః శ్రీర్యయోస్తే. గండస్థలే యస్త్రిక్. అధరే సుధా యస్త్రిక్ తచ్చ తచ్చ ముఖం వీక్ష్య.
దత్తాభయం భుజదండయుగ్తం చ వక్షశ్చ. శ్రియాః ఏకమేవ రమణం రతిజనకం. ఆత్ర విసర్గ
లోపే సంధిరార్హః. వీక్ష్య దాస్య ఏవ. భవామేతి. ౩౯. నను జుగుప్సితమాపపత్యమిత్యుక్తం తత్రా
హుః—కాస్తీతి. అంగ హే కృష్ణ. కలాని పదాని యస్త్రిక్ తదాయతం దీర్ఘం. మూర్ఛితం
స్వరాలాపభేదః. తేన పారాంతరే కలపదామృతమయం వేణుగీతం తేన మోహితా కావాస్తీ
ఆర్యచరితాన్నిజధర్తాన్న చలేత్ యన్తోహితాః పురుషా అపి చలితాః. కించ. త్రైలోక్యసౌభగమితి
యత్ యతః అబిభ్రత్ అబిభరుః. త్వద్ద్యోతకశబ్దశ్రవణమాత్రేణాపి తావన్నిజధర్తత్యాగో యుక్తః
కిం పునస్తద్వదుభవేనేతి భావః. ౪౦. వ్యక్తమితి. వ్యక్తం నిశ్చితం. ౪౧. ఇతీతి. విక్లబితం పార
వశ్యప్రలపితం గోపీః ఆరీరమత్ రమయామాస. ౪౨. తాభిరితి. ప్రియస్యేక్షణేన. ఉత్ఫుల్లాని

కుందదీధితిర్వ్యరోచతైశాంక ఇవోడుభిర్వృతః. ౪౩. ఉ*పగీయమాన ఉద్ధాయన్
 వనితాశతయూధపః, మాలాం బిభ్రద్వైజయంతీం వ్యచరత్సవనాద్వనమ్. ౪౪.
 నద్యాః పులినమావిశ్య గోపీభిర్హేమవాలుకమ్, జుష్టం తత్తరళాంభోజకుముదామో
 దవాయునా. ౪౫. బాహుప్రసారపరిరంభకరాలకోరునీవిస్తనాలభననర్తనఖాగ్ర
 పాతైః, క్షేష్ఠ్యావలోకహసితైర్వృజసుందరీణాముత్తంభయన్ రతిపతిం రమ
 యాంచకార. ౪౬. ఏవం భగవతః కృష్ణాల్లభ్యమానా మహాత్మనః, స్వాత్మానం మేనిరే
 స్త్రీణాం మానిన్యోభ్యధికం భువి. ౪౭. తాసాం తత్సౌభగమదం వీక్ష్య మానం చ
 కేశవః, ప్రశమాయ ప్రసాదాయ తత్రైవాంతరధీయత. ౪౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనత్రింశోఽధ్యాయః.

అంతర్హితే భగవతి సహస్రైవ వ్రజాంగనాః, అతప్యంస్తమచక్షాణాః కరిణ్య
 ఇవ యూధపమ్. ౧. గత్యానురాగస్థితవిభ్రమేక్షితైః మనోరమాలాపవిహారవిభ్రమైః,
 ఆక్షిప్తచిత్తైః ప్రమదారమాపతేస్తాస్తా విచేష్టా జగృహుస్తదాత్మికాః. ౨. గతిస్థిత
 ప్రేక్షణభాషణాదిషు ప్రియాః ప్రియస్య ప్రతిరూఢమూర్తయః, అసావహంత్యిత్య
 బలాస్తదాత్మికా న్యవేదిషుః కృష్ణవిహారవిభ్రమాః. ౩. గాయంత్య ఉచ్చైరముమేష
 సంగతా విచిక్యురున్తత్తకవద్వనాద్వనమ్, పప్రచ్ఛురాకాశవదంతరం బహిర్భూతేషు

ముఖాని యాసాం తాభిః ఉదారహాసశ్చ ద్విజాశ్చ తేషు కుందకుసుమవద్దీధితిర్వృత్య సః ఏణాంకశ్చంద్రః.
 ౪౩—౪౫. బాహ్వితి. బాహుప్రసారశ్చ. పరిరంభశ్చ. కరాదీనామాలభనం స్పర్శశ్చ. నర్త
 పరిహాసశ్చ. నఖాగ్రపాతశ్చ. తైః క్షేష్ఠ్యా క్రీడయా చ. అవలోకనైర్హాసితైశ్చ కామం తాసా
 ముద్దీపయన్ తాః రమయామాస. ౪౬. ఏవమితి. మహాత్మనః అనాసక్తచిత్తత్వాదితి భావః. ౪౭.
 తాసామితి. తత్సౌభగమదం అస్వాధీనతాం. మానం గర్వం కేశవః కశ్చ ఈశశ్చ కేశౌ తౌ వశ
 యతీతి తథా సః. ౪౮.

ఇతి భావార్థదీక్షికాయాం, ఏకోనత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “త్రింశే విరహసంతప్తగోపీభిః కృష్ణమార్గణం, ఉన్మత్తవన్ననియతం భ్రమతీభిర్వనే
 వనే”. అంతరితి. ఆచక్షాణాః అపశ్యంత్యః. ౧. గత్యేతి. గత్యా అనురాగస్థితాభ్యాం చ విభ్రమే
 క్షితాని విలాసనిరీక్షితాని. తైశ్చ మనోరమా ఆలాపాశ్చ. విహారాశ్చ క్రీడాశ్చ విభ్రమాః అన్యే
 చ విలాసాః తైశ్చ. రమాపతేర్గత్యాదిభిరేతైరాక్షిప్తాని ఆకృష్టాని. చిత్తాని యసాం తాః అతస్తస్మి
 న్నేవ ఆత్మా యాసాం తాః. తస్య వివిధాశ్చేష్టా జగృహుః. తదనుకరణైరాక్రీడన్. ౨. అపి చ. గతి
 స్థితేతి. ప్రియస్య గత్యాదిషు ప్రతిరూఢాః ఆవిష్టా మూర్తయో యాసాం తాః. అతః కృష్ణ
 విహారవిభ్రమాః కృష్ణస్వేవ విహారాః క్రీడాః విభ్రమాః విలాసాః యాసాం తాః. అహమేవ
 కృష్ణ ఇతి. పరస్పరం నివేదితవత్సః. ౩. కించ. గాయంత్య ఇతి. వనాద్వనాంతరం గచ్ఛంత్యః
 విచిక్యుః అమృగయన్ ఉన్మత్తతుల్యత్వమాహ—వనస్పతీన్ పప్రచ్ఛుః భూతేషు అంతరం

సంతం పురుషం వనస్పతిమ్. ౪. దృష్టో వః కచ్చిదశ్వత్థస్థాన్యగ్రోధనో మనః,
 నందసూనుర్దతో హృత్వా ప్రేమహాసావలోకనైః. ౫. కచ్చిత్కురవకాశోకనాగ
 పున్నాగచంపకాః, రామానుజో మానినీనాం గతో దర్పహరస్థితః. ౬. కచ్చిత్తులసి
 కల్యాణి గోవిందచరణప్రియే, సహ త్వాళికులైర్బిభ్రద్దృష్టస్తేఽతిప్రియోఽచ్యుతః.
 ౭. మాలత్యదర్శినః కచ్చిన్తల్లికే జాతియూధికే, ప్రీతిం వో జనయన్ యాతః కర
 స్పర్శేన మాధవః. ౮. చూతప్రియాభుపనసాసవకోవిదారజంబీరబిల్వవకుళామ్ర
 కదంబనీపాః, యేఽన్యేపరార్థభవికా యమునోపకూలాశ్శంసంతు కృష్ణపదవీం రహి
 తాత్తనాం నః. ౯. కిం తే కృతం క్షితి * తపోబతకేశవాంఘ్రిస్పర్శోత్సవోత్పుల
 కితాంగరుహైర్విభాసి, అప్యంఘ్రిసంభవ ఉరుక్రమవిక్రమాద్వా ఆహో వరాహ
 వపుషః పరిరంభణేన. ౧౦. అవ్యేణపత్న్యపగతః ప్రియయేహ గాత్రైస్తన్వన్
 దృశాం సఖి సునిర్వృతిమచ్యుతో వః, కాంతాంగసంగకుచకుంకుమరంజితాయాః
 కుందస్రజః కులపతేరివ వాతి గంధః. ౧౧. బాహుం ప్రియాంస ఉపధాయ గృహీత

మధ్యే సంతం పురుషం. బహిశ్చ సంతమితి. ౪. తత్ప్రపంచయతి—నవభిః. తత్త. మహత్వా
 దేతే పశ్యేయురిత్యాశయాదశ్వత్థాదీన్ పృచ్ఛంతి—దృష్ట ఇతి. ప్రేమహాసవిలసితైరవలోకనైరస్తాకం
 మనోహృత్వా చోర ఇవ గతః. యుష్మాభిః కిం దృష్టఇతి. ౫. మహాంతః. స్వపుష్పైర్బహుపకారిణ
 శ్చేలి కురవకాదీన్ పృచ్ఛంతి—కచ్చిదితి. హేకురవకాదయః దర్పహరం స్థితం యస్య సః ఇతోగతః
 కచ్చిద్దృష్ట ఇతి. ౬. కచ్చిదితి. అళికులైస్సహ—త్వా త్వాం బిభ్రత్. తవాతిప్రియస్త్వయా కిం
 దృష్టః ఇతి. ౭. గుణాతిరేకేఽపి నమ్రా ఇమాః పశ్యేయురితి పృచ్ఛంతి—మాలతీతి. హే మాలతి
 మల్లికే జాతియూధికే. వః యుష్మాభిః. కిం అదర్శి దృష్టః? కరస్పర్శేన వః ప్రీతిం జనయన్. కిం చూతః?
 ఇతి. అత్ర మాలతీజాత్యోరవాంతరవిశేషో ద్రష్టవ్యః. ౮. ఫలాదిభిః సర్వప్రాణిసంతర్పకా ఏతే పశ్యే
 యురితి పృచ్ఛంతి—చూతేతి. చూతామ్రయోరవాంతరజాతిభేదః. నీపకదంబయోశ్చ. హేచూతా
 దయః హే అన్యే చ పరార్థభవికాః పరార్థమేవ భవో జన్త యేషాం తే. యమునోపకూలాః తస్యా
 కూలసమీపే వర్తమానాః తీర్థవాసిన ఇత్యర్థః. తే భవంతః. రహితాత్తనాం శూన్యచేతసాం నః కృష్ణ
 పదవీం కృష్ణమార్గం. శంసంతు కథయంతు. ౯. కిమితి. హేక్షితిహేక్షి తే త్వయా కిం తపః కృతం?
 యాత్వం. కేశవాంఘ్రిస్పర్శోత్సవా కేశవస్యాంఘ్రిస్పర్శోత్సవో యస్యాః సా. కుతః. ఆంగరుహై
 రుత్పులకితా రోమాంచితా విభాసి శోభనే. తత్త విశేషం పృచ్ఛతి—అపి కిం. అయముత్సవః అంఘ్రి
 సంభవః. అధునా తదేకదేశాంఘ్రిస్పర్శసంభూతః. యద్వా. నైతావత్. కింతు ఉరుక్రమవిక్రమా
 త్పుర్వమేవ త్రివిక్రమస్య పదా సర్వాక్రమణాత్. ఆహో అథవా. నైతావదేవ. అపి తు. తతో
 ఽపిపూర్వం. వరాహస్య వపుషః పరిరంభణేనేతి. అతస్త్వయా నూనం దృష్టస్తం దర్శయేతి. ౧౦.
 హరిణ్యా దృష్టిప్రసృత్యా. కృష్ణదర్శనం సంభావ్యాహుః. అపీతి. హే సఖి ఏణపత్ని. అపికిం
 ఉపగతః సమీపం గతః గాత్రైః కుందరైర్బాహుద్విభిః. ప్రియయా సహేతి యదుక్తం తద్ద్యోతకం
 కాంతాయా అంగసంగతః. తత్కుచకుంకుమేన రంజితాయాః కుందకుసుమస్రజో గంధః కుల

పద్మో రామానుజస్తులసికాళికులైర్నదాంధైః, అన్వీయమాన ఇహ వస్తరవః
 ప్రణామం కిం వాభినందతి చరణ ప్రణయావలోకైః. ౧౨. పృచ్ఛతే మాలతా
 బాహునప్య శ్లిష్టా వనస్పతేః, నూనం తత్కరజస్పృష్టా బిభ్రతు్యత్పులకాన్యహా.
 ౧౩. ఇత్యున్మత్తవచో గోప్యః కృష్ణాన్వేషణకాతరాః, లీలా భగవతస్తాస్తా హ్యను
 చక్రుస్తదాత్మికాః. ౧౪. కస్యాశ్చిత్పూతనాయంత్యాః కృష్ణాయంత్యపిబత్ స్తనమ్,
 తోకయిత్వారుదంత్యన్యపదాహంచ్చకటాయతిమ్. ౧౫. దైత్యయిత్వాజహరా
 న్యామేకా కృష్ణార్భభావనామ్. ౧౬. కృష్ణరామాయితే ద్వే తు గోపవత్సయితాః
 పరాః, వత్సయితాన్ గృహీత్వా న్యాభ్రామయిత్వా న్యపాతయత్. ౧౭. కృష్ణా
 యితా జఘానాన్యా తత్రైకాం తు బకాయితామ్, ఆహూయ దూరగా యద్వ
 త్కృష్ణస్తమనుకుర్వతీమ్ ౧౮. వేణుం క్వణంతీం క్రీడంతీమన్యా శంసతి సాద్వితీ,
 కస్యాం చిత్స్వభుజం న్యస్య చరంత్యాహాపరాంతు సా. ౧౯. కృష్ణోఽహం పశ్యత
 గతిం లలితామితి తన్మయా, మాభైష్ట వాతవర్షాభ్యాం తత్రాణం విహితం మయా,
 ఇత్యుక్తైర్వేదేన హస్తేన యతంత్యున్నిదధేఽంబరమ్. ౨౦. ఆరుహ్యైకాం పదాక్ర
 మ్యశిర ఆహాపరాం నృప, దుష్ట హే గచ్ఛ జాతోఽహం ఖిలానామనుదండభృత్.

పతేః శ్రీకృష్ణస్య. వాతి ఆగచ్ఛతి. ౧౧. ఫలభారేణ సతాన్ తరూన్ కృష్ణం దృష్ట్వా. ప్రణతా
 ఇతి మత్వా. ప్రియయా. సహితస్య గతివిలాసం సంభావయంత్యః. పృచ్ఛంతి—బాహుమితి. తులసి
 కాయాః అళికులైః అతస్తదామోదమదాంధైః. అన్వీయమానః అనుగమ్యమానః ఇహ చరన్నితి.
 ౧౨. పృచ్ఛతేతి. కాశ్చిదాహుః హే సఖ్యః ఇమా లతాః కృష్ణేన సంగతాః నూనం. అతః ఇమాః.
 పృచ్ఛత. నను స్వపతిసంగతౌ తత్సంగతిః దుర్లుటా న వనస్పతేః పత్యుః బాహూన్ శాఖా ఆశ్లిష్టా
 అపి. అహో భాగ్యం. నూనం తన్నఖైః స్పృష్టా యతః ఉత్పలకాని బిభ్రతి. న హి స్వపతిసంగతౌ
 ఈద్భుక్ ఫలకసంభవ ఇతి భావః. ౧౩. ఉన్మత్తకవత్ పప్రచ్ఛురిత్యేతత్ప్రపంచితం. ఇదానీం. శ్లో.
 “ఆక్షిప్తచిత్తాః ప్రమదా రమాపతేస్తాస్తా విచేష్టా జగృహుస్తదాత్మికా” ఇతి యదుక్తం తత్ప్రపంచ
 యతి—ఇతీతి. ఉన్మత్తవచోగోప్యః ఉన్మత్తవచశ్చ తాః గోప్యశ్చ. కృష్ణాన్వేషణేన కాతరా
 అతివిహ్వలాః. అనుచక్రురనుకృతవత్సయః. ౧౪. కస్యాశ్చిదిత్యాదిభిశ్చతుర్భిరనుకరణం ప్రపంచ్యతే—
 తకశ్చతుర్భిస్తన్మయత్వం పునరేకేనానుకరణమితి వివేకః. కస్యా ఇతి. పూతనాయంత్యాః పూతనా
 వదాచరంత్యాః. పూతనావదాచరంతీ స్తనమపిబత్. తోకయిత్వా తోకవత్ శిశువదాత్తానం కృత్వా.
 ౧౫. దైత్యయితేతి. దైత్యయిత్వా దైత్యవత్ తృణావర్తవదాత్తానం కృత్వా ఏకా కృష్ణార్భ
 భావనాం కృష్ణస్యార్భం బాల్యం. భావయతి తాం. అన్యాం జహర. ౧౬. ౧౭. కృష్ణాయితేతి.
 దూరగాః దూరే వర్తమానా గాః. యద్వత్. యథా. కృష్ణః తథా ఆహూయ తం కృష్ణమను
 కుర్వతీం అనువర్తమానాం అనువర్తత ఇతి వా పాతః. ౧౮. ౧౯. కృష్ణ ఇతి. యతంతీం యత్నం
 కుర్వంతీం. అంబరం ఉత్తరీయం వస్త్రం ఉన్నిదధే ఉర్ధ్వం ధృతవతీ. ౨౦. ౨౧. తత్రేతి. విద

౧౧. తత్రైకోవాచ హే గోపా దావాగ్నిం పశ్యతోల్బణమ్, చక్షూంష్యాశు పిద
భ్యం వో విధాన్యే తేమమంజసా. ౧౨. బద్నంత్యన్యాం స్రజై కాహ త్వామద్యో
యాఖలే హరే, బద్నామి భాండభేత్తారం హైయంగవ*ముషంతితి, భీతాసుదృక్పి
థాయాస్యం భేజే భీతివిడంబనమ్. ౧౩. ఏవం కృష్ణం పృచ్ఛమానా బృందావనలతా
తరూణ, వ్యచక్షత వనోద్దేశే పదాని పరమాత్తనః. ౧౪. పదాని వ్యక్తమేతాని నంద
సూనోర్తహాత్తనః, లక్ష్మ్యంతే హి యదంభోజద్వజవజ్రాంకుశాదిభిః. ౧౫. తతస్తత
స్తత్పదవీమన్విచ్ఛంత్యోఽగ్రతోఽబలాః, వధ్వాః పదైస్సుపృక్తాని విలోక్యార్తా
స్సమబ్రువన్. ౧౬. కస్యాః పదాని యాతాయాః పశ్యధ్వం నందసూనునా, అంస
న్యస్తప్రకోష్ఠాయాః కరేణోః కరిణా యథా. ౧౭. అనయారాధితో నూనం
భగవాన్ హరిరీశ్వరః, యన్నో విహాయ గోవిందః ప్రీతో యామనయద్రహః.
౧౮. ధన్యా అహో అమీహ్యలో గోవిందాంఘ్రిబ్జరేణవః, యాన్ బ్రహ్మేశౌ
రమాదేవా దధుర్దూర్ధ్వఘనుత్తయే. ౧౯. తస్యా అమూని నః షోభం కుర్వం
త్యుచైః పదాని యత్, యై కాపహృత్య గోపీనాం రహో భుజ్కేచ్యుతాధరమ్.
౩౦. న లక్ష్మ్యంతే పదాన్యత్ర తస్యా నూనం తృణాంకురైః, ఖద్యత్సుజాతాంఘ్రితలా
మున్ని న్యే ప్రేయసీం ప్రియః. ౩౧. ఇమాన్యధికమగ్నాని పదాని వహతో వధూమ్,
గోప్యః పశ్యత కృష్ణస్య భారాక్రాంతాని కామినః. ౩౨. అత్రానరోపితా
కాంతా పుష్పహేతోర్తహాత్తనా, అత్ర ప్రసూనాపచయః ప్రీత్యర్థే ప్రేయసే
కృతః. ౩౩. ప్రపదాక్రమణే హ్యేతే పశ్యతా సకలే పదే, కేశప్రసాధనం త్వత్ర
కామిన్యాః కామినా కృతమ్. ౩౪. తాని చూడయతా కాంతాముపవిష్టమిహధృ

ధ్వం నిమిలయత. ౧౨. బద్నంతీతి. సుదృక్ సునయనమాస్యం పిథాయ సుదృక్ వరాక్షీతి వా భీతి
విడంబనం భయానుకరణం. ౧౩. ఏవమితి. ఏవం పునరపి బృందావనే లతాస్తరూంశ్చ కృష్ణం
పృచ్ఛంత్యః వనోద్దేశే వనప్రదేశే. వ్యచక్షత అపశ్యత్. ౧౪. ౧౫. తతస్తత ఇతి. సుపృక్తాని
సంమిత్రాణి. ౧౬. కస్యా ఇతి. తేన అసే న్యస్తః ప్రకోష్ఠో యస్యాః కరేణోః హస్తీన్యాః. ౧౭.
అనయేతి. రహః ఏకాంతస్థానే. ౧౮. ధన్యా ఇతి. హే ఆశ్యః సఖ్యః. అహో ధన్యా ఇతి. పుణ్యాః
గోవిందాంఘ్రిబ్జరేణవః. తత్ర హేతుః యానితి. అస్తాభిరప్యేతద్రేణ్వభిషేకేణ. తథైవ కృష్ణః
ప్రాప్తుం శక్య ఇతి భావః. ౧౯. అన్యా ఆహుః—తస్యా ఇతి. గోపీనాం సర్వస్వం. అయం భావః.
భవేదేవం యది తస్యాః పదాని సంపృక్తాని న భవేయుః. తాని నః కథం దుఃఖం కుర్వంతీతి.
౩౦. తదసంపృక్తాన్ కేవలకృష్ణపాదరేణూనేవ విచిన్వంశ్యస్తాన్ దృష్ట్వా పునరత్యంతం సమతప్యన్.
తదాహ—శ్లోకత్రయేణ. న లక్ష్మ్యంత ఇతి. ఖద్యతీ సుజాతే సుకుమారే అంఘ్రితలే యస్యాస్తాం.
ఉన్నిన్యే స్కంధమారోపితవాన్. ౩౧-౩౩. ప్రపదేతి. ప్రపదాభ్యాం. ఆక్రమణం షోణీసంమర్దనం
యయోః. అతఏవ అసకలే పదే పశ్యతేతి. తస్యాః కృష్ణజాన్వంత ఉపవిష్టాయాశ్చిహ్నం దృష్ట్వాహుః.
కేశప్రసాధనమితి. ౩౪. తానీతి. కాంతామధికృత్య. తాని ప్రసూనాని చూడయతా చూడాసుకా

వమ్ 3౧. రేమే తయా చాత్తరత ఆత్తారామోఽప్యఖండితః, కామినాం దర్శయన్
 దైన్యం స్త్రీణాం చైవ దురాత్తతామ్. 3౬. ఇత్యేవం దర్శయంత్యస్తాశ్చేరుగ్గోప్యో
 విచేతనాః, యాం ప్రియామనయత్కృష్ణో విహాయాన్యాః స్త్రీయో వనే. 3౭. సా
 చ మేనే తదాత్తానం వరిష్ఠాం సర్వయోషితామ్, హిత్వా గోపీః కామయానామా
 మసౌ భజతే ప్రియః. 3౮. తతో గత్వా వనోద్దేశం దృష్టా కేశవమబ్రవీత్,
 న పారయేఽహం చలితుం నయ మాం యత్ర తే మనః. ౩౯. ఏవముక్తః ప్రియా
 మాహ స్కంధ ఆరుహ్యతామితి, తతశ్చాంతర్దధే కృష్ణస్సావధూరన్వతప్యత. ౪౦.
 హానాథ రమణప్రేష్ట క్వాసి క్వాసి మహాభుజ, దాస్యాస్తే కృపణాయా మే సఖే
 దర్శయ సన్నిధిమ్. ౪౧. అన్విచ్ఛంత్యో భగవతో మార్గం గోప్యోఽవిదూరతః,
 దదృశుః ప్రియవిశ్లేషమోహితాం దుగ్ధితాం సతీమ్. ౪౨. తయా కథితమాకర్ణ్య
 మానప్రాప్తిం చ మాధవాత్, అవమానం చ దౌరాత్త్యాద్విస్తయం పరమం
 యయుః. ౪౩. తతోఽవిశన్ వనం చంద్రబ్యోతస్ని యావద్విభావ్యతే, తమః
 ప్రవిష్టమాలక్య తతో నివవృతుః స్త్రీయః. ౪౪. తన్తనస్కాస్తదాలాపాస్తద్విచే
 ష్టాస్తదాత్తికాః, తద్గుణానేవ గాయంత్యో నాత్తాగారాణి సస్తరుః. ౪౫. పునః
 పుళినమాగత్య కాళింద్యాః కృష్ణభావితాః, సమవేతా జగుః కృష్ణం తదాగమన
 కాంక్షితాః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రింశోఽధ్యాయః.

రేణ బద్నతా. ఇహ ధృవముపవిష్టం. 3౧. రేమే తయేత్యాదిశుక్లోక్తిః. రేమ ఇతి. ఆత్తరతః స్వతస్తుష్టః.
 ఆత్తారామః ఆత్తకీడః. అఖండితః స్త్రీవిభ్రమైరనాకృష్టోఽపి తథా చేత్కిమితి రేమ ఇత్యత ఆహ-
 కామినామితి. 3౬. 3౭. స్త్రీణాం దురాత్తతామాహ—ద్వాభ్యాం. సేతి. కామో యానమా
 గమనసాధనం యాసాం తాః. గోపీర్హిత్వా మాం భజత ఇతి హేతోరాత్తానం వరిష్ఠాం మేన ఇతి.
 3౮. 3౯. కామినాం దైన్యం దర్శయతి—ఏవముక్త ఇతి. అఖండితత్వమాహ—తతశ్చేతి. తస్యాం
 స్కంధారోహోద్యతాయాం అంతర్హిత ఇత్యర్థః. ౪౦. అనుతాపమాహ—హా నాథేతి. ౪౧. అన్వి
 ఛంత్య ఇతి. అన్విచ్ఛంత్యః మృగయమాణాః. అవిదూరతః సమీపే. ౪౨. ౪౩. తత ఇతి. తతః
 తయాపి సహితాః. కృష్ణాన్వేషణాయ వనమవిశన్. తతో హరేర్నన్వేషణాన్నివృత్తాః. ౪౪. తదితి.
 ఏవం తమః ప్రాప్తా అపి. స్వగృహాన్నైవ స్తృతవత్యః. తదాత్తికాః స ఏవ ఆత్తా యాసాం తాః
 తన్తయా ఇత్యర్థః. ౪౫. పునరితి. కింతు పూర్వం యత్ర. శ్రీకృష్ణేన సంగతిరాసీత్తదేవ కాళిం
 ద్యాః పునః పుళినమాగత్య. కృష్ణం భావయంతి ధ్యాయంతీతి తథా తాః. కృష్ణస్యాగమనం కాంక్షితం
 యాసాం తాః, మిళితాః సమ్మిళితాస్సత్యః. కృష్ణమేవ జగురితి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

— గోపికాగీత ప్రారంభః. —

గోప్య ఊచుః—జయతి తేఽధికం జన్తనా వ్రజ శ్శ్రియత ఇందిరా శశ్వదత్ర హి, దయిత దృశ్యతాం దిక్షు తావకా స్త్వయి ధృతాసవస్తాం విచిన్వతే. ౧. శరదుదాశయే సాధుజాతసత్సరసిజోదరశ్రీముషా దృశా, సురతనాథ తేఽశుల్క దాసికా వరద నిఘ్నతో నేహ కిం వధః. ౨. విషజలాశయాద్వాళరాక్షసాద్వర్ష మారుతాద్వైద్యుతానలాత్, వృషమయాత్తజాద్విశ్వతో భయాదృషభతేవయం రక్షితా ముహుః. ౩. న ఖలు గోపికానందనో భవానఖిలదేహినామంతరాత్తదృక్, విఘనసార్థితో విశ్వగుప్తయే సఖ ఉదేయివాన్ సాత్త్వతాం కులే. ౪. విరచితా భయం వృష్ణిధుర్య తే శరణమీయుషాం సంస్మతేర్భయాత్, కరసరోరుహం కాంత

శ్లో. “ఏకత్రింశే నిశాయాం తాః పునః పుళినమాగతాః, కృష్ణమేవానుగాయంత్యః ప్రార్థ యంతే తదాగమం.” జయతీతి. హే దయిత. తే జన్తనా. వ్రజః అధికం యథా భవతి తథా జయతి. ఆత్యుత్కర్షణ వర్తతే. యస్తాత్. త్వమత్ర జాతః తస్తాత్ ఇందిరా లక్ష్మీః ఆత్ర హి వ్రజమలంకృత్య వర్తతే. ఏవం వ్రజే సర్వస్మిన్ మోదమానే. ఆత్ర తు తావకాః. త్వదీయగోపీ జనాః త్వయి త్వదర్థమేవ కథంచిత్. ధృతా అసవో యైస్తే త్వాం విచిన్వతే. మృగయంతే ఆత స్త్వయా దృశ్యతాం ప్రత్యక్షీభూయతామితి. యద్వా. అస్తాభిర్భవాన్ దృశ్యతాం. యద్వా. ఏవం త్వయా దృశ్యతామేతే విచిన్వత ఇతి. ఆత్ర స్వతంత్రాణాం బహునాం చ వక్తృత్వాదపరా ఆహురితి సర్వశ్లోకేష్వవధారణా తథాపి సంగతిరుచ్యతే. ౧. తత్ర విచిన్వంతు మమ కిమితి చేత్త త్రాహుః. శరదితి. శరదుదాశయే శరత్కాలికే. శరసి. సాధు జాతసత్సరసిజోదరశ్రీముషా, సాధు జాతం సమృద్ధాతం. యత్ సత్సరసిజం. సువికసితం పద్మం. తస్యోదరే గర్భే యా శ్రీస్తాం ముష్టాని హరతీతి తథా. తయా దృశా నేత్రేణ, హేసురతనాథ సంభోగపతే, వరద అభీష్టప్రద. అశుల్క దాసికాః అమూల్యదాసీః నిఘ్నతో మారయతః, తే తవ, త్వయా క్రియమాణః ఇహ లోకే, ఆయం వధో న భవతి కిం. కిం శస్త్రేణైవ వధో వధః కిం దృశా వధో వధో న భవతి కింతు భవత్యేవ ఆతస్తవ దృశా అపహృతప్రాణప్రత్యర్పణాయ. త్వయా దృశ్యతామితి భావః. త్వయా దృశ్యతా మితి యథా సంభవం సర్వత్ర వాక్యశేషః. ౨. కించ బహుభ్యో మృత్యుభ్యో కృపయా రక్షిత్యా కిమిదానీం దృశా మన్తథం ప్రేష్య ఘాతయసీత్యాహుః. విషేతి. హే ఋషభశ్రేష్ఠ. విషమయా జ్జలాశయాత్. తథా వ్యాళరాక్షసాదఘాతాత్ వర్షాత్, మారుతాత్. వైద్యుతానలాత్. అశ నిసిపాతాత్. పృషోఽరిష్టస్తస్తాత్ మయాత్తజాత్. వ్యోమాత్. విశ్వతః అన్యస్తాదపి. సర్వతో భయాచ్చ బకకాళీయదమనాదినా రక్షితాః కిమిదానీముపేక్షస ఇతి భావః. ౩. అపి చ విశ్వపాల నాయావతీర్ణస్య తవ భక్తోపేక్షాత్యంతమనుచిత్యాశయేనాహుః—న ఖల్వీతి. హే సఖే భవాన్ ఖలు. నిశ్చితం యశోదాసుతో న భవతి. కింతు. సర్వప్రాణినాం బుద్ధిసాక్షి. నను స కిం దృశ్యోభవతి. తత్రాహుః. విఘనసా బ్రహ్మణా. విశ్వపాలనాయ ప్రార్థితస్మిన్. సాత్త్వతాం కులే. ఉదేయివాన్. ఉదిత ఇతి. ౪. తస్తాత్త్వద్భక్తానామస్తాకమేతత్సౌధ్ధనాచతుష్టయం సంపాదయేత్యాహుశ్చతుర్భిః—

కామదం శిరసి ధేహి నశ్చీకరగ్రహమ్. ౫. వ్రజజనార్తిహాన్ వీరయోషితాం
నిజజనస్తయధ్వంసనస్తిత, భజ సఖే భవత్కింకరీస్సనో జలరుహాననం చారు దర్శ
య. ౬. ప్రణతదేహీనాం పాపకర్షణం తృణచరానుగం శ్రీనికేతనం, ఫణిఫణా
ర్పితం తే పదాంబుజం కృణు కుచేషు నః కృంధి హృచ్చయమ్. ౭. మధురయా
గిరా వల్లువాక్యయా బుధమనోజ్ఞయా పుష్కరేక్షణ, విధికరీరిమా వీర ముహ్యతీ
రధరశీధునాప్యాయయస్వ నః. ౮. తవ కథామృతం తప్తజీవనం కవిభిరీడితం కల్ప
షాపహం, శ్రవణమంగళం శ్రీమదాతతం భువి గృణంతి యే భూరిదా జనాః. ౯.
ప్రహసితంప్రియప్రేమవీక్షితం విహరణం చ తే ధ్యానమంగళం, రహసిసంవిదో
యా హృదిస్పృశః కుహక నో మనః క్షోభయంతి హి. ౧౦. చలసి యద్వృజా

విరచితేతి. హేవృష్ణిధుర్య. సంస్మతేర్భయాత్. తే చరణమీయుషాం శరణం ప్రాప్తానాం ప్రాణీనాం
విరచితం దత్తమభయం యేన తత్తథా. హే కాంత. కామదం వరదం. తథా శ్రియః కరం గృహ్లాతీతి
తథా. తద్భవతః కరసరోరుహం. నః శిరసి ధేహి. ౫. వ్రజేతి. హే వ్రజజనార్తిహాన్ హే వీర.
నిజజనానాం. యః స్వయో గర్వస్తస్య ధ్వంసనం నాశకం స్థితం యస్య. తథాభూత. హే సఖే.
భవత్కింకరీః నోఽస్తాన్ భజ ఆశ్రయ. స్వనిశ్చితం. ప్రథమం తావత్. జలరుహాననం చారుయోషి
తాం నో దర్శయ. ౬. ప్రణతేతి. విశేషేణ ప్రణతానాం దేహీనాం పాపకర్షణం పాపహంతృ. తృణ
చరాన్ పశూన్ అనుగచ్ఛతి కృపయేతి. తథా సౌభాగ్యేన శ్రియో నికేతనం వీర్యాతిరేకేణ ఫణిః
ఫణాస్వర్పితం తే పదాంబుజం నః కుచేషు కృణు కురు. కిమర్థం హృచ్చయం కామం కృంధి ఛింది. ౭.
మధురయేతి. హే పుష్కరేక్షణ తవైవ మధురయా గిరా వల్లువాని వాక్యాని యస్యాం తయా బుధా
నాం మనోజ్ఞయా హృద్యయా. గంభీరయేత్యర్థః. ముహ్యతీః ఇమాః నః విధికరీరధరశీధునా ఆప్యాయ
యస్వ సంజీవయేతి. ౮. కించ అస్తాకం త్వద్విరహే ప్రాప్తమేవ మరణం. కింతు. త్వత్కథామృతం
పాయయద్భిః సుకృతిభిర్వంచితమిత్యాహుః—తవేతి. కథై వామృతం. అత్ర హేతుః—తప్తజీవనం
ప్రసిద్ధాదమృతాదుత్కర్షణమాహుః కవిభిః బ్రహ్మవిద్భిరపి ఈడితం స్తుతం. దేవభోగ్యం త్వమృతం
తైస్తుచ్ఛీకృతం. కించ. కల్పషాపహం కామకర్తనిరసనం. తత్త్వమృతం నైవంభూతం. కించ శ్రవణ
మంగళం శ్రవణమాత్రేణ మంగళప్రదం. తత్త్వనుష్ఠానాపేక్షం కించ. శ్రీమత్సు కాంతం. తత్తు మాద
కం. ఏవం భూతం త్వత్కథామృతం. ఆతతం యథా భవతి తథా భువి యే గృణంతి నిరూపయంతి
తే జనాః భూరిదాః బహుదాతారః. జీవితం దదతీత్యర్థః. యద్వా—ఏవంభూతం త్వత్కథామృతం
యే భువి గృణంతి తే భూరిదాః పూర్వజన్తసు. బహు దత్తవంతః. సుకృతిన ఇత్యర్థః. ఏతదుక్తం భవతి.
యే కేవలం కథామృతం గృణంతి తేఽపి తావదతిధన్యాః. కింపునర్యే త్వాం పశ్యంతి. అతః ప్రార్థయా
మహే. త్వయా దృశ్యత్యామితి. ౯. నను తర్హి మత్కథాశ్రవణేనైవ నిర్వృతా భవంతు. కిం మద్దర్శ
నేన. త్వద్విలాసక్షుభితచిత్తాః వయం. తత్రాపి శాంతిం న విందామ ఇత్యాహుః. ప్రహసితమితి. హే
ప్రియ. కుహక కపట. సంవిదః సంకేతనర్తాణి. ౧౦. కించ త్వయి వయమతప్రేమార్ద్రచిత్తాః త్వం

ఛార్యః పశూన్ నళినసుందరం నాథ తే పదం, శిలతృణాంకురై స్సీదతీతి నః
 కలితాం మనః కాంత గచ్ఛతి. ౧౧. దినపరిక్షయే నీలకుంతలై ర్వనరుహాననం
 బిభ్రదావృతం, ఘనరజస్వలం దర్శయన్ ముహూర్తనసి నస్త్యరం వీర యచ్ఛసి.
 ౧౨. ప్రణతకామదం పద్మజార్చితం ధరణిమండనం ధ్యేయమాపది, చరణపంకజం
 శంతమం చ తే రమణ నస్త్యనేష్వర్పయాధిహాన్, ౧౩. సురతవర్ధనం శోకనాశనం
 స్వరితవేణునా సుష్టుచుంబితం, ఇతరరాగవిస్తారణం నృణాం వితర వీర నస్తేఽధరా
 మృతమ్. ౧౪. అటతి యద్భవానహ్ని కాననం త్రుటియుగాయతే త్వామపశ్య
 తామ్, కుటిలకుంతలం శ్రీముఖం చ తే జడ ఉదీక్షతాం పక్ష్యకృద్భృశామ్. ౧౫.
 పతిసుతాన్వయభ్రాతృబాంధవానతివిలంఘ్య తేహ్యచ్యుతా గతాః, గతివిదస్తవో
 ద్గీతమోహితాః కితవయోషితః కస్త్యజేన్నిశి. ౧౬. రహసి సంవిదం హృచ్ఛయో

పునరస్తాసు కేన హేతునా కపటమాచరసీత్యాహుః—శ్లోకద్వయేన. చలసీతి. హే నాథ. కాంత
 యద్యదా. ప్రజాచ్ఛలసి పశూంశ్చార్యన్. తదా. తన్నశినవత్. సుందరం కోమలం తే పదం.
 శిలైః కణిశైః. తృణైరంకురైశ్చ. సీదతి క్లిశ్యతీతి. నో మనః. కలితాం అస్వాస్థ్యం. గచ్ఛతి
 ప్రాప్నోతి ఏవంభూతాస్త్యద్భుతాశంకితచిత్తా వయం. ౧౧. దినేతి. త్వం తు. దినపరిక్షయే సాయం
 కాలే. నీలకుంతలై రావృతం. ఘనరజస్వలం గోరజశ్చురితం. వనరుహాననం అశిమాలాకులపరాగ
 విచ్ఛురితపద్మతుల్యమాననం. బిభ్రత్. తచ్చ ముహూర్తహుః. దర్శయన్నో మనసి. కేవలం స్తరం
 యచ్ఛసి అర్పయసి. న తు సుఖం దదాసీతి. కపట ఇతి భావః. ౧౨. ఆతోఽధునా కపటం
 విహాయైవం కుర్వీతి ప్రార్థయంతే—శ్లోకద్వయేన. ప్రణతేతి. హే అధిహాన్ హే రమణ పద్మజే
 నార్చితం. అపది ధ్యేయం ధ్యానమాత్రేణాపన్నివర్తకం. శంతమం చ నేవాసమయే చాపి సుఖతమం
 తవ చరణపంకజం. కామతాపశాంతయే నః స్తనేష్వర్పయేతి. ౧౩. అపిచ. హే వీర తే. అధరా
 మృతం. నో వితర దేహి. స్వరితేన నాదితేన వేణునా సుష్టు చుంబితమితి వేణునాదామృతవాసిత
 మితి భావః. ఇతరరాగవిస్తారణం నృణామితరేషు సార్వభౌమాదిసుఖేషు రాగమిచ్ఛాం. విస్తారయతి
 విలోపయతీతి తథా తత్. ౧౪. కించ. క్షణమపి త్వదదర్శనే దుఃఖం దర్శనే సుఖం చ దృష్ట్వా
 సర్వసంగపరిత్యాగేన యతయ ఇవ వయం త్వాముపాగతాః. త్వం తు కథమస్తాన్ త్యక్తుముత్సహాస
 ఇతి సకరుణమూచుః—శ్లోకద్వయేన. అటతీతి. యత్ యదా భవాన్ కాననం బృందావనం ప్రతి
 అటతి గచ్ఛతి. తదా. త్వామపశ్యతాం ప్రాణినాం త్రుటిః క్షణార్థమపి. యుగవద్భవతి. ఏవమద
 ర్శనే దుఃఖముక్తం. పునశ్చ కథంచిద్దినాంతే. తే తవ. శ్రీమన్ముఖం ఉత్ ఉచ్చైః పరీక్షమాణానాం.
 తేషాం దృశాం. పక్ష్యకృద్భృష్టా జడో మంద ఏవ. నిమేషమాత్రమప్యంతరమసహ్యామితి దర్శనే సుఖ
 ముక్తం. ౧౫. పతీతి. తస్మాత్. హే అచ్యుత పతీన్ సుతాన్ అన్వయాన్ తత్సంబంధినః
 భ్రాతృన్ బాంధవాంశ్చాతివిలంఘ్య. తే తవోద్గీతేన ఉచ్చైః ప్రితేన. మోహితాః హే కితవ
 శత ఏవంభూతాః యోషితః. నిశి స్వయమాగతాః. త్వామృతే కస్త్యజేన్మ కోఽపీత్యర్థః. ౧౬.
 ఆతస్త్యయా త్యక్తానామస్తాకం. ప్రాక్తనత్వద్దర్శననిదానస్య హృద్రోగస్య. త్వత్సంగత్యైవ చికిత్సాం

దయంప్రహసితాననం ప్రేమవీక్షణం, బృహదురశ్చియో ధామ వీక్ష్య తే ముహుః
రతిస్సృహః ముహ్యతే మనః. ౧౭. ప్రజవనౌకసాం వ్యక్తిరంగ తే వృజినహస్త్యలం
విశ్వమంగళం, త్యజ మనాక్ష నస్త్యత్సృహాత్తనాం స్వజనహృద్రజాం
యన్నిషూదనమ్. ౧౮. యత్తే సుజాతచరణాంబురుహం స్తనేషు భీతాశ్శనైః ప్రియ
దధీమహి కర్కశేషు, తేనాటవీమటసి తద్వ్యధతే న కింస్వి త్కూర్పాదిభిర్భ్రమతి
ధీర్భవదాయుషాం నః. ౧౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకత్రింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి గోప్యః ప్రగాయంత్యః ప్రలపంత్యశ్చ చిత్రధా,
రురుదుస్సుస్వరం రాజన్ కృష్ణదర్శనలాలసాః. ౧. తాసామావిరభూచ్ఛౌరిస్త్యయ
మానముఖాంబుజః, పీతాంబరధరస్సగ్ధి సాక్షాన్తన్తధమన్తధః. ౨. తం విలోక్యా
గతం కృష్ణం ప్రీత్యుత్ఫుల్లదృశోఽబలాః, ఉత్తస్థుర్వ్యగపత్సర్వాస్తవః ప్రాణమివా
గతమ్ ౩. కాచిత్కూరాంబుజం శౌరేర్జగ్రహేఽంజలినా ముదా, కాచిద్భభార
తద్భాహుమంసే చందనరూపితమ్. ౪. కాచిదంజలినాగృహ్లాత్తన్వీ తాంబూలచ
ర్వణమ్, ఏకా తదంప్రికమలం సంతప్తస్తనయోరథాత్. ౫. ఏకా భ్రుకుటిమా

కుర్విత్పాహుః. శ్లోకద్వయేన—రహసీతి. శ్రియో ధామ తే బృహద్విశాలం. ఉరశ్చ వీక్ష్య. అతి
స్పృహః భవతి తయా చ. ముహుర్దుహుః. మనో ముహ్యతి. ౧౭. ప్రజేతి. తవ చ. వ్యక్తి
రభివ్యక్తిః. ప్రజవనౌకసాం సర్వేషాం అవిశేషే. వృజినహంత్రీ దుఃఖనిరసినీ. విశ్వమంగళం సర్వ
మంగళరూపా చ. అతస్తత్ సృహాత్తనాం త్వత్సృహారూఢమనసాం. నః. మనాక్ ఈషత్.
కిమపి త్యజ ముంచ. కార్పణ్యమకుర్వన్ దేహీత్యర్థః. కిం తత్. స్వజనహృద్రోగాణాం. యదతిగోప్యం
నిషూదనం నివర్తకజూషధం. తత్త్వమేవ వేత్సీతి గూఢోఽభిప్రాయః. ౧౮. అతిప్రేమధర్మి తా రుదంత్య
అహుః. యదితి. హే ప్రియ. యత్తే తవ. సుకుమారం పదాంబుజం. కఠినేషు కుచేషు. సంమర్దన
శంకితాః. శనైశ్శనైః దధీమహి ధారయేమ. వయం. తేన అటవీమటసి గచ్ఛసి. నయసీతి పాతే
పశూన్ వా. కాంచిదన్యాం వా. ఆత్మానమేవ వా. నయసి ప్రాపయసి. తత్తతః తత్పదాంబుజం
వా. కూర్పాదిభిః సూక్ష్మపాషాణాదిభిః. కిం స్విన్న వ్యధతే కథం న నామ న వ్యధతే భవానేవాయు
ర్జీవనం యాసాం తాసాం. నో ధీర్భ్రమతి ముహ్యతీతి. ౧౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్వాత్రింశే విరహాలాపవిక్లిన్నహృదయో హరిః, తత్రావిర్భూయ గోపీస్తాస్సాంత్యయా
మాస మానయన్. స్వప్రేమామృతకణ్ణాలవిహ్వలీకృతచేతనః. సదయన్నందయన్ గోపీ రుదతో
నందనందనః.” ఇతీతి. ఇత్యేవం ప్రభృతి. చిత్రధా అనేకధా. సుస్వరం ఉచ్చైః కృష్ణదర్శనే లాలసా
అతిస్పృహః యాసాం తాః. ౧. తాసామితి. సాక్షాన్తన్తధమన్తధః జగన్తోహనస్య కామస్యాపి
మనస్సుద్భూతః కామః. సాక్షాత్తస్యాపి మోహక ఇత్యర్థః. ౨. తమితి. తన్వః కరచరణాదయః.
౩. కాచిదితి. అంజలినా సంహతహస్తద్వయేన. ౪. ౫. ఏకేతి. భ్రుకుటిమాబధ్య కుటిలీకృత్య ప్రేమ

బధ్య ప్రేమసంరంభవిహ్వలా, ఘ్నంతీ వైక్షత్కటాక్షేవైర్నిర్దష్టదశనచ్ఛదా. ౬. అపరా నిమిషద్వైగ్భ్యాం జుషాణా తన్తుఖాంబుజమ్, ఆపీతమపి నా తృప్యత్యంతస్త చ్చరణం యథా. ౭. తం కాచిన్నేత్రరంద్రేణ హృది కృత్వా నిమిల్య చ, పుల కాంగ్యుపగూహ్యస్తే యోగీ వానందనిర్భరా. ౮. సర్వాస్తాః కేశవాలోకపరమో త్వవనిర్వృతాః, జహుర్విరహజం తాపం ప్రాజ్ఞం ప్రాప్య యథా జనాః. ౯. తాభిర్వి ధూతశోకాభిర్భగవానచ్యుతో వృతః, వ్యరోచతాధికం తత్ర పురుషశ్శక్తిభిర్వథా. ౧౦. తాస్సమాదాయ కాళింద్యా నిర్విశ్య పుళినం విభుః, వికచత్కుందమందార సురభ్యనిలషట్పదమ్. ౧౧. శరచ్ఛంద్రాంశుసందోహధ్వస్తదోషాతమశ్శివమ్, కృష్ణాయా హస్తతరళాచితకోమలవాలుకమ్. ౧౨. తద్దర్శనాహ్లాదవిధూతహృ ద్రుజో మనోరథాంతం శ్రుతయో యథా యయుః, స్వైరుత్తరీయైః కుచకుంకు మాంకితైరచిక్లిషన్నాసనమాత్మబంధవే. ౧౩. తత్రోపవిష్టో భగవాన్ స ఈశో యోగేశ్వరాంతర్హృదికల్పితాసనః, చకాస గోపీపరిషద్గతోఽర్చిత స్త్రైలోక్యలక్ష్మ్యై కపదం వపుర్దధత్. ౧౪. సభాజయిత్యా తమనంగదీపనం సహాసలీలేక్షణవిభ్రమభ్రు

సంరంభేణ ప్రణయకోపాపేశేన విహ్వలా వివశా, నిర్దష్టః దశనచ్ఛదః యయా. కటాః కటాక్షాః తైః యే ఆక్షేపాః పరిభవాః తైస్తాడయంతీ, వైక్షత్. ౬. అపరేతి. అనిమిషతీభ్యాం. అనిమిలంత్యాభ్యాం దృగ్భ్యాం ఆపీతమపి సమ్యద్భ్రష్టమపి వునర్జుషాణా నాతృప్యత్. ౭. తమితి. హృది కృత్వా హృదయం నీత్యేత్యర్థః. అనందసంప్లుతేతి వా పాతః. ౮. సర్వా ఇతి. ప్రాజ్ఞం ఈశ్వరం. ప్రాప్య. యథా ముషా క్షవో జనాః. యద్వా ప్రాజ్ఞం బ్రహ్మజ్ఞం. ప్రాప్య. యథా సంసారిణః. యద్వా. ప్రాజ్ఞం సుషుప్తిసాక్షిణం ప్రాప్య యథా విశ్వతైజసావస్థా జీవాః. ౯. తాభిరితి. పురుషః పరమాత్మా శక్తిభిః సత్వాదిభిః. యథా. యద్వా ఉపాసకః పురుషః. జ్ఞానవీర్యబలాదిభిః. యదా. పురుషోఽనుశయా. ప్రకృత్యాద్యుపాధిభి ర్వృతో యథా వ్యరోచత తద్వత్. ౧౦. తా ఇతి. వికచత్కుందమందారైః. సురభిర్వోఽనిలః. తస్మాత్ షట్పదా యస్త్విత్. ౧౧. శరదితి. శరచ్ఛంద్రాంశూనాం. సందోహైః సమూహైః. ధ్వస్తం దోషా తమః రాత్రిం గతం తమో యస్త్విత్ తత్. అతః. శివం సుఖకరం. హస్తరూపైస్తరలైస్తరంగైః. ఆచితాః ఆస్తృతాః కోమలా వాలుకాః యస్త్విత్. ఏవంభూతం పుళినం. తాస్సమాదాయ నిర్విశ్య, తత్ర తాభిర్వృతః. అధికం వ్యరోచతేతి పూర్వేణాన్వయః. ౧౨. తదితి. తాశ్చ మనోరథానాం. అంతం. యయుః. పూర్ణ కామాబభూవుః. శ్రుతయో యథేతి. అయమర్థః యథా. కర్తృకాండే శ్రుతయః పరమేశ్వరమవశ్యంత్యః. తత్రత్కామానుబుద్ధైరపూర్ణా ఇవ భవంతి. జ్ఞానకాండే తు. పరమేశ్వరం దృష్ట్వా. తదాహ్లాదపూర్ణాః. కామానుబంధం జహుస్తద్వదితి. ఆప్తకామా అపి ప్రేష్టా తమభజన్ని త్యాహ—స్వైరితి. అచిక్లిషత్ రచయామాసుః ఆత్మబంధవే అంతర్యామిణే. ౧౩. తత్రేతి. గోపీసభా గతః. తాభిస్సంమానితస్త్విత్. చకాస శుశుభే త్రైలోక్యే యా లక్ష్మ్యః శోభా. తస్యాః. ఏకమేవ పదం త్థానం. తద్వపుర్దధత్ దర్శయత్. ౧౪. సభాజయిత్యేతి. సహాసలీలేక్షణేన. విభ్ర మో విలాసః. యస్యాం

వా, సంస్కర్షనేనాంకకృతాం మిహ స్తయోస్సంస్తుత్య చేషత్కుపితా బభాషిరే.
 ౧౫ గోప్య ఊచుః—భజతోనుభజంత్యేకఏకఏతద్విపర్యయమ్, నోభయాంశ్చ
 భజంత్యన్య ఏతన్నో బ్రూహి సాధు భో. ౧౬. శ్రీభగవానువాచః—మిథో భజంతి
 యే సఖ్యస్సాన్వర్థై కాంతోద్యమా హి తే, న తత్ర సాహృదం ధర్మస్సాన్వర్థార్థం
 తద్ధినాన్యథా. ౧౭. భజంత్యభజతో యే వై కరుణాః పితరో యథా, ధర్మో నిరప
 వాధోఽత్ర సాహృదం చ సుమధ్యమాః ౧౮. భజతోఽపి న వై కేచిద్భజంత్యభజతః
 కుతః, ఆత్మారామాహ్యోష్టకామా హ్యేకృతజ్ఞా గురుద్రుహః ౧౯. నాహం తు సఖ్యో
 భజతోఽపి జంతూన్ భజామ్యమిషామనువృత్తివృత్తయే, యథాఽధనో లబ్ధధనే
 వినష్టే తచ్చింతయాన్యన్నిభృతో న వేద. ౨౦. ఏవం మదర్థోఽస్థితలోకవేదస్వానాం
 హి వో మయ్యనువృత్తయేఽబలాః, మయాపరోక్షం భజతాతిరోహితం మాసూ
 యితుం మార్హాః తత్ప్రియం ప్రియాః. ౨౧. న పారయేఽహం నిరవద్యసంయుజాం

తయా భ్రువా. ఉపలక్షితాః సంస్కర్షనేన సంమర్దనేన. ౧౫. తత్ర భగవతః అకృతజ్ఞతాం తద్వచనే
 నైవోపపాదయితుకామాః. గూఢాభిప్రాయాలోకవృత్తాంతమివ పృచ్ఛంతి. భజత ఇతి. భజతః ప్రాణినః.
 అను అనంతరం. కేచిత్తద్భజనానుసారేణ భజంతి. కేచిదేతద్విపర్యయం యథా భవతి తథా. తద్భజనా
 నపేక్షితం అభజతోఽపి భజంతి. అన్యే తు నో భయానితి. ౧౬. విదితాభిప్రాయస్సౌ. ఉత్తర
 మాహ—మిథ ఇతి. హే సఖ్యః. ఉపకారప్రత్యుపకారతయా యే మిథో భజంతి. తేఽన్యం న
 భజంతి. కింతాత్మానమేవ కుతః? హి యస్తాత్. స్వార్థఏవై కాంతః ఉద్యమో యేషాంతే. తత్ర చ.
 న సాహృదం. అతో న. సఖ్యం. న చ ధర్మః దృష్టోద్దేశాత్. గోమహిష్యాదిభజనవదిత్యర్థః. ౧౭. యే
 తు అభజతో భజంతి. తే ద్వివిధాః కరుణాః స్నిగ్ధాశ్చ. తత్ర తు. యథాక్రమం ధర్మకామా భవత
 ఇత్యాహ—భజంత్యభజత ఇతి. కరుణా ఏషామస్తీతి కరుణాః దాంతా ఇత్యర్థః. ౧౮. తృతీయప్రశ్న
 స్యాత్తరం. భజతోఽపీతి. అయమర్థః. చతుర్విధా ఏతే ఆత్మారామాః అపరాద్ధృశః కేచిదాష్టకామాః
 విషయదర్శనేఽపి పూర్ణకామత్వేన భోగేచ్ఛారహితాః అన్యే గురుద్రుహః. అతికఠినాః. శ్లో. “స
 పితా యస్తు పోషక” ఇతి న్యాయాత్ ఉపకర్తా గురుతుల్యః తస్మై ద్రుహ్యంతీతితథా. తే. ౧౯.
 అత్ర చరమకోటిగతమాత్మానం మత్వా అక్షిసంకోచైః పరస్పరగూఢస్థితముఖీస్తాదృష్ట్యాహ—నాహం
 త్వితి. హే సఖ్యః అహం తేషాం మధ్యే. న కోఽపి కింతు పరమకారుణికః పరమసుహృచ్ఛ కథం.
 అమీషాం భజతాం. అనువృత్తివృత్తయే నిరంతరధ్యానప్రవృత్త్యర్థం తాన్నాహం భజామి.
 ఏతత్సదృష్టాంతమాహ—యథేతి. తస్య ధనన్యైవ చింతయా, నిభృతః పూర్ణః. వ్యాప్త ఇతి
 యావత్. అన్యత్తు త్కుత్సిపాసాదికమపి న వేద. ౨౦. ఏవమితి. మదర్థోఽస్థితలోకవేదస్వానాం.
 మదర్థే ఉజ్జితః. లోకః యుక్తాయుక్తప్రతీక్షణాత్. వేదశ్చ. ధర్మాధర్మాప్రతీక్షణాత్. స్వాః
 జ్ఞాతయశ్చ స్నేహత్యాగాత్. యోభిస్తాసాం వో యుష్మాకం. పరోక్షం అదర్శనం యథా భవతి
 తథా. భజతా యుష్మత్ప్రేమాలాపాన్ శృణ్వతైవ. తిరోహితం ఆంతర్ధానేన స్థితం. తత్తస్మాత్.
 హే అబలాః. హే ప్రియాః మామాం అసూయితుం దోషారోపేణ ద్రష్టుం. యూయంమార్హాః
 న యోగ్యాః స్థ. ౨౧. ఆస్తామిదం పరమార్థం తు శృణుతేత్యాహ—నేతి. నిరవద్యసంయుజాం

సుసాధుకృత్యం విబుధాయుషాపి వః, యామాభజన్ దుర్దరగేహశృంఖలాం సం
వృశ్చ్య తద్వః ప్రతియాతు సాధునా. ౨౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్వాత్రింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం భగవతో గోప్యః శ్రుత్వా వాచస్పవేశలాః,

రాసక్రీడాప్రారంభఘట్టః.

జహర్విరహజం తాపం తదంగోపచితాశిషః. ౧. తత్రారభత గోవిందో రాసక్రీడా
మనువ్రతైః, స్త్రీరత్నైరన్వితః స్త్రీతైరన్యోన్యబద్ధబాహుభిః. ౨. రాసోత్సవ
సంప్రవృత్తో గోపీమండలమండితః, యోగేశ్వరేణ కృష్ణేన తాసాం మధ్యే
ద్వయోర్ద్వయోః. ౩. ప్రవిష్టేన గృహీతానాం కంఠే స్వనికటం స్త్రీయః,
యం మన్యేరన్ నభస్తావద్విమానశతసంకులమ్. ౪. దివౌకసాం సదారా
ణామౌత్సుక్యనిభృతాత్తనామ్, తతో దుందుభయో నేదుర్నిపేతుః పుష్ప
వృష్టయః. ౫. జగుర్గంధర్వపతయస్సస్త్రీకాస్తద్యశోఽమలమ్, వలయానాం నూపు

నిరవద్యం సంయుక్ సంయోగః యాసాం నిరవద్యం యథా భవతి తథా సంయుజ్యంతే భజంత ఇతి
వా. తథా తాసాం వః విబుధాయుషా చిరకాలేనాపి స్వయం సాధుకృత్యం కర్తుం ప్రత్యుపకార
కృత్యం, కర్తుం. న పారయే న శక్నోమి. కథంభూతానాం. యాః భవత్యః. దుర్జరా అజరా యాః
గృహశృంఖలా. తాం. సంవృశ్చ్య నిశ్శేషం చిత్వా మా మాం అభజన్. తాసాం మచ్చిత్తం బహుషు
ప్రేమయుక్తతయా వైకనిష్ఠం తస్మాద్వో యుష్మాకమేవ సాధూనా సాధుకృత్యేన. యత్ యుష్మ
త్సాధుకృత్యం తత్. ప్రతియాతు ప్రతికృతం భవతు. యుష్మత్సౌఖ్యేనైవ మమాన్వణ్యం న తు
మత్కృతప్రత్యుపకారేణేత్యర్థః. ౨౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వాత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “త్రయస్త్రీంశే తతో గోపీమండలీమధ్యగో హరిః, ప్రియస్తా రమయామాస హ్రదినీ
షణ్డేభిః. ఇత్థమితి. తత్తదా అంగ హే రాజన్. యద్వా. తస్య భగవతోఽంగేన అభ్రవపుషా కర
చరణాద్యవయవైర్వా ఉపచితాస్సమృద్ధా ఆశిషో యాసాం తాః. ౧. తత్రేతి. రాసక్రీడా. రాసో
నామ బహున ర్తకీయుక్తో నృత్తవిశేషః. తాం క్రీడాం. అన్యోన్యం ఆబద్ధాః సంగ్రధితాః బాహుపా
యైః. తైస్సహ. ౨. తత్సాహిత్యమభినయేన దర్శయత్కృతరచతుష్టయాధికేన సార్థేన. రాసోత్సవ
ఇత్యాదినా. తాసాం మండలరూపేణావస్థితానాం. ద్వయోర్ద్వయోర్తద్ధ్యే. ౩. ప్రవిష్టేనేతి. ప్రవి
ష్టేన. తేనైవ కంఠే గృహీతానాం ఉభయత్కృత ఆలింగితానాం. కథంభూతేన. యం సర్వాః
స్త్రీయః. స్వస్వనికటం మామేవాజ్ఞిప్తవానితి మన్యేరన్. తేన ఏతదర్థం ద్వయోర్ద్వయోర్తద్ధ్యే
ప్రవిష్టేనేత్యర్థః. నన్వేకస్య కథం తథా ప్రవేశః. సర్వసన్నిహితత్వే వా తస్మిన్ కుతః స్వనికటవర్తి
త్వాభిమానాత్తాసామిత్యత ఉక్తం. యోగేశ్వరేణేతి. అచింత్యశక్తినేత్యర్థః. ౪. దివౌకసామితి. తావత్త
త్కథమేవ ఆత్యైత్సుక్యవ్యాప్తమనసాం సస్త్రీకాణాం దేవానాం విమానశతైస్సంకీర్ణం నభో బభూవ

రాణాం కింకిణీనాం చ యోషితామ్. ౬. సప్రియాణామభూచ్ఛబ్దస్తుములో రాస
మండలే, తత్రాతిశుశుభే తాభిర్భగవాన్ దేవకీసుతః. ౭. మధ్యే మణీనాం హై
మానాం మహామరకతో యథా. ౮. పాదన్యానైర్భుజవిధుతిభిస్సస్తితభూవిలాసై
ర్భుజ్యన్తద్యైశ్చలకుచపటైః కుండలైర్గండలోలైః, స్విద్యన్తుఖ్యః కబరరశనాగ్రంథయః
కృష్ణవధో గాయంత్యస్తం తటిత ఇవ తా మేఘచక్రే విరేజుః. ౯. ఉచ్చైర్జగ
ర్నృత్యమానా రక్తకంఠో రతిప్రియాః, కృష్ణాభిమర్శముదితా యద్గీతేనేదమా
వృతమ్. ౧౦. కాచిత్సమం ముకుందేన స్వరజాతీరమిశ్రితాః, ఉన్ని న్యే పూజితా
తేన ప్రీయమాణేన సాధ్వీతి, తదేవ ధ్రువమున్ని న్యే తస్యై మానం చ బహ్వా
దాత్. ౧౧. కాచిద్రాసపరిశ్రాంతా పార్శ్వస్థస్య గదాభృతః, జగ్రహ బాహునా
స్కంధం శ్లథద్వలయమల్లికా. ౧౨. తత్రై కా సంగతం బాహుం కృష్ణస్యోత్పల
సౌరభమ్, చందనాలిప్తమాఘ్రియ హృష్టరోమా చుచుంబ హ. ౧౩. కస్యాశ్చి
న్నాట్య విక్షిప్తకుండలత్విష*మండితమ్, గండం గండే సందధత్యా ఆదాత్తాంబూల
చర్వితమ్. ౧౪. నృత్యతీ గాయతీ కాచిత్కూజన్నూపురమేఖలా, పార్శ్వస్థాచ్యు
తహస్తాబ్జం శాంతాథాత్త్సనయోశ్చివమ్. ౧౫. గోప్యో లబ్ధ్వాచ్యుతం కాంతం

గీ. ౬. సప్రియాణామితి. సప్రియాణాం కృష్ణసహితానాం తుములః సంకీర్ణః. ౭. మధ్య ఇతి. మహా
మరకతో నీలమణిరివ, మరకత ఇతి పాఠాంతరం హైమానాం మణీనాం మధ్యే తాభిః స్వర్ణ
వర్ణాభిరాజ్జిష్టాభిశ్శుశుభే. గోపీవృష్ట్యభిప్రాయేణ వా. వినైవ మధ్యపదావృత్తిమేకవచనం. ౮.
స యథా. తాభిః శుశుభే తథా తా అపి తేన విరేజురిత్యాహ—పాదన్యానైరితి. భుజ
విధుతిభిః కరచాలనైః భజ్యమానైర్మధ్యైః చలన్భిః కుచైః పటైశ్చ గండలోలైః గండేషు చంచలైః
స్విద్యన్తుఖ్యః స్విద్యంతి స్వేదముద్గిరంతి ముఖాని యాసాం తాః. యద్వా. తేషు తాసు చ అగ్రం
థయః శిథిలగ్రంథయ ఇత్యర్థః. తత్ర నానామూర్తిః కృష్ణో మేఘచక్రమివ. తాస్తు బహువిధాస్తటిత
ఇవ. స్వేదస్తుషార ఇవ గీతం గర్జితమివేతి యథాసంభవమూహ్యం. ౯. ఉచ్చైర్చిరితి. నృత్యమానాః నృత్యం
త్యః రక్తకంఠ్యః నానారాగానురంజితకంఠ్యః. కృష్ణస్యాభిమర్శేన సంస్పర్శేన ముదితాః ఇదం విశ్వం.
౧౦. కాచిదితి. ముకుందేన సహ స్వరజాతీః స్వచ్ఛాదిస్వరాలావగతీః. అమిశ్రితాః కృష్ణేన ఉద్గీతాభిః
అసంకీర్ణాః ప్రీయమాణేన సంమానితా తత్త్వరజాత్యున్నయనమేవ ధ్రువం ధ్రువాఖ్యం తాళవిశేషం.
కృత్వోన్ని స్నేహ ఉన్నేతవతీ. ౧౧. ఏవం నృత్యగీతాదినా శ్రీకృష్ణసంమానితానాం తాసామప్రిప్రీతిమి
సితం వృత్తమాహ-కాచిదితి. శ్లథంతి వలయాని మల్లికాశ్చ యస్యాః సా. ౧౨. తత్రేతి. ఉత్పలస్య సౌరభ
మివ సౌరభం యస్య. తం బాహుం. ౧౩. కస్యా ఇతి. నాట్యేన నృత్యేన. విక్షిప్తయోశ్చంచలయోః
కుండలయోః. త్వీషేణ త్వీషా అదంతత్వమార్షం. మండితం గండం కపోలం తథాభూతే స్వగండే.
సందధత్యాః సంయోజయంత్యాః. ౧౪. నృత్యతీతి. కూజంతీ నూపురే మేఖలా చ యస్యాః సా.

శ్రియ ఏకాంతవల్లభమ్, గృహీతకంఠ్యస్తద్దోర్భ్యం గాయంత్యస్తం విజప్తారే. ౧౬.
 కర్ణోత్పలాలకవిటంకకపోలఘర్తవక్త్రశ్రియో వలయనూపురఘోషవాద్యైః, గోప్య
 స్సమం భగవతా ననృతుస్సవ్వకేశస్తస్త్రజో భ్రమరగాయకరాసగోష్ఠ్యామ్. ౧౭.
 ఏవం పరిష్వంగకరాభిమర్శస్నిగ్ధేక్షణోద్ధామవిలాసహానైః, రేమే రమేశో వ్రజసుం
 దరీభిర్యథార్భకస్సప్రతిబింబవిభ్రమః. ౧౮. తదంగసంగప్రముదాకులేంద్రియాః.
 కేశాన్ దుకూలం కుచపట్టికాం వా, నాంజః ప్రతివ్యోధుమలం వ్రజస్త్రీయో విస్త్ర
 స్తమాల్యాభరణాః కురూద్వహ. ౧౯. కృష్ణవిక్రీడితం వీక్ష్య వ్యముహ్యన్ భేచ
 రస్త్రీయః, కామూర్ధితాశ్శశాంకశ్చ సగణో విస్తితోఽభవత్. ౨౦. కృత్వా తావంత
 మాత్తానం యావతీర్గోపయోషితః, రరామ భగవాన్తాభిరాత్మారామోఽపి లీల
 యా. ౨౧. తాసాం రతివిహారేణ శ్రాంతానాం వదనాని సః, ప్రామృజత్కరుణః
 ప్రేక్షా శంతమేనాంగపాణినా. ౨౨. గోప్యస్ఫురత్కనకకుండలకుంతలత్విద్గండ

౧౧. ఏవమన్యో అపి గోప్యో యథాయథం నానావిభ్రమైర్విజప్తరిత్యాహ—గోప్య ఇతి. ౧౬.
 తత్ర గాయకేషు వాదకేషు చ సస్త్రీకేషు గంధర్వకిన్నరాదిషు. రసావేశేన ముహ్యతు. నృత్యత్సు
 వా. అన్యోమేవ వాద్యాచిసంపత్తిం దర్శయన్. రాససంభ్రమమాహ—కర్ణోత్పలేతి. కర్ణోత్పలైశ్చ.
 అలకవిటంకైరలకాలంకృతైః, కపోలైః ఘర్తైశ్చ. వక్త్రేషు శ్రీః శోభా యాసాం తాః. ఘోషాః
 కింకిణ్యః వలయనూపురఘోషైర్వాద్యైర్వాదితైః, భగవతా ననృతుః, స్వకేశేభ్యః స్త్రస్తాః స్త్రజో
 యాసాం తాః. ఏతేన తాళగతేస్సంతుష్టాః కేశాః సశిరఃకంపం పాదేషు పుష్పవృష్టిమివాకుర్వన్నిత్య
 త్రేక్షితం. భగవతా సమం ననృతుః. క్వ. భ్రమరా ఏవ గాయకా యస్యాం తస్యాం రాససభా
 యాం. ౧౭. యథా గోప్యో నానావిభ్రమైర్భగవతా సహ విజప్తాః. ఏవం భగవానపి. స్వవిలాసై
 స్తాభిస్సహ రేమ ఇత్యాహ—ఏవమితి. తద్విలాసానభిభూతస్యైవ. రతో దృష్టాంతః యథార్థక ఇతి.
 స్వప్రతిబింబైర్విభ్రమః క్రీడా యస్య స ఇత్యనేనైతద్దర్శితం స్వీయమేవ సర్వకళాకాశలం సౌగంధ్య
 లావణ్యమాధుర్యాది చ. తాసు సంచార్యతాభిస్సహ రేమే యథార్థకః స్వప్రతిబింబైరితి. ౧౮. తాస్తు
 భగవద్విలాసైరాకులా బభూవురిత్యాహ—తదంగేతి. తస్యాంగసంగేన ప్రకృష్టా ముత్ప్రీతిః. తయా
 ఆకులాన్యవశానీంద్రియాణి యాసాం తాః. విశ్లేషబంధాన్ కేశాదీనంజసా ప్రవ్యోధుం యథాపూ
 ర్వం ధర్తుం నాలం న సమర్థా బభూవుః. విస్త్రస్తాని మాల్యాని అభరణాని చ యాసాం తాః. ౧౯.
 న కేవలం తావీవాకులేంద్రియాః కింతు దేవ్యోఽపీత్యాహ—కృష్ణేతి. కించ. శశాంకశ్చేత్యనేనైత
 త్సూచితం. శశాంకేన విస్తితేన. గతో విస్తృతాయాం. తత్ ప్రాక్తనాః సర్వేఽపి గ్రహాః. తత్ర
 తత్రైవ తస్థుః. తతశ్చాతిదీర్ఘాసు రాత్రిషు. యథాసుఖం విజప్తాః. ౨౦. క్వత్వేతి. ఆయం
 భావః. శ్లో. కాత్యాయని మహామాయే మహాయోగిన్యధీశ్వరి, నందగోపసుతం దేవి పతిం మే కురుతే
 నమ ఇతి. ప్రత్యేకం తాభిః ప్రార్థనాత్. భగవతాపి. శ్లో. యాతా బలావ్రజం సిద్ధా మయేషా రం
 భ్యథ త్తపా ఇతి. తథైవ ప్రతిశ్రుతత్వాత్తావంతమాత్తానం కృత్వా రేమ ఇతి యావతీర్యావత్యః.
 ౨౧. కృపాతిశయః సహ—తాసామితి. ౨౨. తతోఽతిహృష్టానాం గోపీనాం చరితమాహ—

❧ జలక్రీడావనక్రీడయోః ప్రారంభఘట్టః. ❧

శ్రియాసుధితహాసనిరీక్షణేన, మానం దధత్యఋషభస్య జగుః కృతాని పుణ్యాని తత్కరరుహస్వ*ర్మప్రమోదాః. ౨౩. తాభిర్మృతశ్శ్రీమమహాహితుమంగసంగఘృష్ట స్రజస్స్వకుచకుంకుమరంజితాయాః, గంధర్వపాళిభిరనుద్రుత ఆవిశద్వాశ్శాస్త్రంతో గజీభిరిభరాడివ భిన్న సేతుః. ౨౪. సోఽంభస్యలం యువతిభిః పరిషిచ్యమానః ప్రేష్టా ఖీతః ప్రహసితా పరిత స్తతోఽంగః, వైమానికైః కుసుమవర్ణిభిరీడ్యమానో రేమే స్వయం స్వరతిరత్ర గజేంద్రలీలః ౨౫. తతశ్చ కృష్ణోపవనే జలస్థలప్రసూనగంధా నిలజుష్టదిక్తతే, చచార భృంగప్రమదాగణావృతో యథా మదాంధో ద్విరదః కరేణుభిః. ౨౬. ఏవం శశాంకాంశువిరాజితానిశాస్ససత్యకామోనురతాబలాగణః, సిషేవ ఆత్మన్యనరుద్ధసారతస్సర్వాశ్శరత్కావ్యకథారసాశ్రయాః. ౨౭. రాజో వాచః—సంస్థాపనాయ ధర్మస్య ప్రశమాయేతరస్య చ, అవతీర్ణో హి భగవానంజేన జగదీశ్వరః. ౨౮. స కథం ధర్మ సేతునాం వక్తా కర్తాభిరక్షితా, ప్రతీపమాచరద్భ్రష్టా పరదారాభిమర్శనమ్ ౨౯. ఆప్తకామో యదుపతిః కృతవాక్ వై జుగుప్సితమ్, కిమభిప్రాయ ఏతన్తే సంశయం చింధి సువ్రత. ౩౦. శ్రీశుకఉవాచః—ధర్మ

గోప్య ఇతి. స్ఫురతాం స్వర్ణకుండలానాం కుంతలానాం చ త్విషా గండేషు యా శ్రీస్తయా. సుధితేన అమృతాయితేన హాససహితేన నిరీక్షణేన చ ఋషభస్య పత్యుః కృష్ణస్య. మానం దధత్యః పూజాం కుర్వంత్యః తత్కర్తాణి జగుః, తస్య కరరుహైః నఖైః స్పర్శేన ప్రమోదో యాసాం తాః. ౨౩. అథ జలకేళిమాహ—తాభిరితి. తాసామంగసంగేన మృష్టా సంమర్దితా. యా స్రక్. తస్యాః అత ఏవ తాసాం. కుచకుంకుమేన రంజితాయాః. సంబంధిభిర్గంధర్వపాళిభిః గంధర్వపాః గంధర్వపతయ ఇవ గాయంతః యే అశయః. తైరనుద్రుతః అనుగతః స కృష్ణః. వాః ఉదకం అవిశత్ భిన్న సేతుః విదారితపత్రః స్వయం చాతిక్రాంతలోకవేదమర్యాదః. ౨౪. స ఇతి. స్వరతిః ఆత్మారామోఽపి. అత్ర గోపీమండలే. అంభసి వా. ౨౫. స్థలజలక్రీడే దర్శితే. వనక్రీడాం దర్శయతి. తతశ్చేతి. యము నాయా ఉపవనే జలస్థలప్రసూనానాం గంధో యస్మిన్. తేనానిలేన జుష్టాని దిశాం తటాని అంతాః యస్మిన్. యద్వా దిక్షశ్చ తటం స్థలం చ యస్మిన్. తస్మిన్ వనే. భృంగాణాం ప్రమదానాం చ గజైరావృతః చచార. ౨౬. రాసక్రీడానిగమనం. ఏవమితి. సః కృష్ణః. సత్యసంకల్పః. అను రాగిస్త్రీకదంబస్థః ఏవం సర్వా నిశాః. సేవితవాక్. శరత్కావ్యకథారసాశ్రయాః. శరది భవాః. కావ్యేషు కథ్యమానాః యే రసాః తేషామాశ్రయభూతా నిశాః. యద్వా. నిశా ఇతి ద్వివీతీయా. అత్యంతసంయోగే. శృంగారరసాశ్రయాః. శరది ప్రసిద్ధాః. కావ్యేషు యాః కథాంతాః సిషేవ ఇతి. ఏవమప్యాత్మస్యేవావరుద్ధః సారతః. స్వరతరసః రసోధాతుః. న తు స్థలితో యస్యేతి కామజ యోక్తిః. ౨౭. ౨౮. స ఇతి. ప్రతీపం ప్రతిఘాలం అధర్మమిత్యర్థః. ఆచరత్కృతవాక్. స చేదమధర్మమాశ్రయకళంజభక్షణాదివత్. కింతు మహాసాహసమిత్యాహ. పరదారాభిమర్శనమితి. ౨౯. ఆప్త కామస్య. నాయమధర్మ. ఇతి చేత్. యద్యేవం. కామాభావాన్నిందితం కేనాభిప్రాయేణ కృతవానితి

వ్యతిక్రమో దృష్ట ఈశ్వరాణాం చ సాహసమ్, తేజీయసాం న దోషాయ
 వహ్నే స్సర్వభుజో యథా. 30. నైతత్సమాచరేజ్ఞాతు మనసాపి హ్యనీశ్వరః,
 విశ్వత్యాచరణ మాధ్యాద్యథా రుద్రోఽభిజం విషమ్. 31. ఈశ్వరాణాం వచ
 స్సత్యం తతైవాచరితం క్వచిత్, తేషాం యత్స్వవచో యుక్తం బుద్ధిమాంస్తత్త
 దాచరేత్. 33. కుశలాచరితేనైషామిహ చార్థో న విద్యతే, విపర్యయేణ చానర్థో
 నిరహంకారిణా ప్రభో. 34. కిముతాఖిలసత్త్వానాం తిర్యజ్జర్జ్యదివాకసామ్,
 ఈశితుశ్చేశితవ్యానాం కుశలాకుశలాన్వయః. 35. యత్పాదపంకజపరాగనిషేవతృప్తా
 యోగప్రభావవిధుతాఖిలకర్తృబంధాః, స్వైరం చరంతి మునయోఽపి ననహ్య
 మానాస్తస్యేచ్ఛయా త్తవపుషః కుతఏవ బంధః. 36. గోపీనాం తత్పతీనాంచ సర్వేషాం
 చాపి దేహినామ్, యోఽంతశ్చరతి సోఽధ్యక్ష ఏష క్రిడనదేహభాక్. 37.
 అనుగ్రహాయ భూతానాం మానుషం దేహమాశ్రితః, భజతే తాదృశీః క్రిడాయా
 శ్శృత్వా తత్పరో భవేత్. నాసూయన్ ఖలు కృష్ణాయ మోహితాస్తస్య మాయయా,
 మన్యమానాస్స్విపార్శ్వస్థాన్ స్వాన్ స్వాన్ దారాన్ ప్రజౌకసః. 38. బ్రహ్మరాత్ర
 ఉపావృత్తే వాసుదేవానుమోదితాః, అనిచ్ఛంత్యో యయుర్గోప్యస్స్వగృహాన్

పుచ్చతి—ఆప్తకామ ఇతి. 30. పరమేశ్వరే కైముత్యన్యాయేన పరిహర్తుం. సామాన్యతో మహతాం
 పృతమాహ—ధర్మవ్యతిక్రమ ఇతి. సాహసం చ. దృష్టం ప్రజాపతీంద్రసోమవిశ్వామిత్రాదీనాం.
 తచ్చ. తేషాం తేజస్వినాం దోషాయ న భవతీతి. 31. తర్హి. శ్లో. యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత్తదేవే
 తరో జన ఇతి న్యాయేనాన్యోఽప్యేవం కుర్యాదిత్యాశంక్యాహ. నైతదితి. అనీశ్వరః దేహాదిపరతంత్రః.
 యథా రుద్రవ్యతిరిక్తో విషమాచరణ భక్షయన్. 32. కథం తదా సదాచారస్య ప్రామాణ్యమత ఆహ.
 ఈశ్వరాణామితి. తేషాం వచః సత్యం. అతస్తదుక్తమాచరేదేవ. ఆచరితం తు క్వచిత్సత్యం. అతః
 స్వవచోయుక్తం. తేషాం వచసా యద్యద్యుక్తం. అవిరుద్ధం. తత్తదేవాచరేత్. 33. నను తర్హి
 తేఽపి కిమేవం సాహసమాచరంతి? తత్రాహ—కుశలేతి. ప్రార్థకర్తృపణమాత్ర మేవ తేషాం కృత్యం
 నాన్యదిత్యర్థః. 34. ప్రస్తుతమాహ—కిములేతి. కుశలాకుశలాన్వయో న విద్యత ఇతి కింపునర్వక్తవ్య
 మిత్యర్థః. 35. ఏతదేవ స్ఫుటికరోతి—యదితి. యస్య పాదపంకజపరాగస్య నిషేవణేన తృప్తాః.
 యద్వా. యస్య పాదపంకజపరాగే. సేవా యేషాం లే తథా. లే చ తృప్తాశ్చేతి. భక్తా ఇత్యర్థః.
 తథా జ్ఞానినశ్చ ననహ్యమానాః బంధమప్రాప్నువంతః. 36. గోపీనాం పరదారత్వమంగీకృత్య పరి
 హృతం ఇదాసీం భగవతః. సర్వాంతర్యామిణః పరదారసేవా నామ న కించిదిత్యాహ—గోపీనామితి.
 యోఽంతశ్చరతి. అధ్యక్షో బుద్ధ్యాదిసాక్షీ. ఏష క్రిడనాయ. దేహభాక్. న తు అస్తదాదితుల్యః.
 యేన. దోషః స్యాదితి. 37. నన్వేషం చేదాప్తకామస్య నిందితే కుతః ప్రవృత్తిరిత్యత ఆహ—అను
 గ్రహాయేతి. శృంగారరసాకృష్టచేతసః బహిర్ముఖానపి. స్వపరాన్ కర్తుమితి భావః. 38. నన్వస్యేఽపి
 భిన్నాచారాః స్వచ్ఛేతమేవమేవేతి వదంతి. తత్రాహ—నాసూయన్నితి. ఏవంభూతైశ్వర్యాభావే.
 తథా కుర్వంతః పాపా జ్ఞేయా ఇతి భావః. 39. బ్రహ్మరాత్ర ఇతి. బ్రహ్మరాత్రే బ్రహ్మ

భగవత్ప్రియాః. ౪౦. విక్రీడితం వ్రజవధూభిరిదం చ విష్ణోశ్శ్రద్ధాన్వితోను శృణు
యాననువర్ణయేద్యః, భక్తిం హరౌ భగవతి ప్రతిలభ్య కామం హృద్రోగమా
శ్వపహి నోత్యచిరేణ ధీరః. ౪౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రయస్త్రింశోఽధ్యాయః.

అహిరూపధారిణస్సుదర్శనాఖ్యగంధర్వస్య శాపమోక్షణం.

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏకదా దేవయాత్రాయాం గోపాలా జాతకౌతుకాః,
అనోభిరనడుద్యుక్తైః ప్రయయుస్తేఽంబికావనమ్. ౧. తత్ర స్నాత్వా సరస్వత్యాం
దేవం పశుపతిం ప్రభుమ్, ఆనర్చురర్హణైర్భక్త్యా దేవీం చ నృపతేఽంబికామ్ ౨. గావో
*హిరణ్యం. వాసాంసి మధుమధ్వన్నమాదృతాః, బ్రాహ్మణేభ్యో దదుస్సర్వే
దేవో నః ప్రియతామితి. ౩. ఊషస్సరస్వతీతీరే జలం ప్రాశ్య యతప్రతాః,
రజనీం తాం మహాభాగాస్సనందా నందకాదయః. ౪. కశ్చిన్త మహానహిస్తస్మిన్ విపినేఽ
తిబుభుక్షితః, యదృచ్ఛయాగతో నందం శయానమురగోఽగ్రసత్. ౫. స చుక్రోశా
హినా గ్రస్తః కృష్ణకృష్ణ మహానయమ్, సరో మాం గ్రసతే తాత ప్రపన్నం పరి
మోచయ. ౬. తస్య చాక్రందితం శ్రుత్వా గోపాలాస్సహసోత్థితాః, గ్రస్తం చ
దృష్ట్వా సంభ్రాంతాస్సర్పం వివ్యధురుల్లుకైః. ౭. అలాతైర్హన్యమానోఽపి నాముం
చత భుజంగమః, తమస్పృశత్పదాభ్యేత్య భగవాన్ సాత్త్వతాం పతిః. ౮. స వై
భగవతశ్శ్రీమత్పాదస్పర్శహతాశుభః, భేజే సర్పవపుర్హిత్వా రూపం విద్యాధరా
ర్చితమ్. ౯. తమపృచ్ఛద్ధృషీకేశః ప్రణతం సముపస్థితమ్, దీప్యమానేన వపుషా
ముహూర్తే. ఉపావృత్తే ప్రాప్తే. ౪౦. భగవతః కామవిజయరూపరాసక్రీడాశ్రవణాదేః కామ
విజయమేవ ఫలమాహ—విక్రీడితమితి. అచిరేణ ధీరస్యక్ హృద్రోగం కామం ఆశు అవహి నోతి
పరిత్యజతీతి. ౪౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయస్త్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుస్త్రింశేఽహినా గ్రస్తం నందం హరిరమూముచత్, విద్యాధ్రం చాంగిరశ్శాపా
చ్ఛంభుచూడం తథావధీత్. రాసాపదేశతః కామం కింకరీకృత్య కామతః; అనుగృహ్ణాన్ వశం
నిశ్యే తథా విద్యాధరాధిపం. తదేవం కామానుగ్రహముఖేన కామజయం ప్రతిపాద్య. తథైవ
విద్యాధరజయం ప్రతిపాదయితుం తత్ప్రసంగం దర్శయతి—ఏకదేతి. ౧. ౨. గావ ఇతి. గావః గాః
మధు మధురం మధ్వన్నం మధునా సహితమన్నం. ౩. ఊషరితి. జలమాత్రం ప్రాశ్య ఉపాషితాః.
తాం నితాం తత్ర ఊషర్నృవసత్. ౪. కశ్చిదితి. మహానహిరజగరః ఉరగః ఉరసా గచ్ఛతీత్యలక్షీ
తత్వముక్తం. అగ్రసజ్జగ్రాస. ౫. ౬. తస్యేతి. వివ్యధుస్తాడయామానుః. ఉల్లుకైర్జ్వలత్కృష్ణైః. ౭.
అలాతైరితి. అలాతైః ఉల్లుకైరేవ ౮. స ఇతి. విద్యాధరేష్వర్చితం పూజితం. ౯. తమితి. గోపేష్వా

పురుషం హేమమాలినమ్. ౧౦. కో భవాన్ పరయా లక్ష్మ్యా శోభతే శుభలక్షణ,
 కథం జుగుప్సితామేతాం గతిం వా ప్రాపితోఽవశః. ౧౧. సర్ప ఉవాచ:—అహం
 విద్యాధరః కశ్చిత్సుదర్శన ఇతి శ్రుతః, శ్రియానురూపసంపత్త్యా విమానేనాచరన్
 దిశః. ౧౨. ఋషీన్ విరూపానంగిరసః * ప్రాహ సంరూపదర్పితః, తైరిమాంప్రాపితో
 యోనిం ప్రలభ్యేన్నేన్విన పాప్తనా. ౧౩. శాపః మేఽనుగ్రహయైవ కృతస్తైః
 కరుణాత్మభిః, యదహం లోకగురుణా పదా స్పృష్టో హతాశుభః. ౧౪. తం
 త్వాహం భవభీతానాం ప్రపన్నానాం భయాపహమ్, ఆపృచ్ఛే శాపనిర్ముక్తః పాద
 స్పృశ్యాదమీవహన్. ౧౫. ప్రపన్నోఽస్మి మహాయోగిన్ మహాపురుష సత్పతే, అను
 జానీహి మాం కృష్ణ సర్వలోకేశ్వరేశ్వర. ౧౬. బ్రహ్మదండాద్విముక్తోఽహం సద్యస్తే
 ఽచ్యుతదర్శనాత్, యన్నామ గృహ్ణాన్నఖిలాన్ శ్రోతృనాత్మానమేవ చ. ౧౭.
 సద్యః పునాతి కిం భూయస్తస్య స్పృష్టః పదాహితే, ఇత్యనుజ్ఞాప్య దాశార్వాం
 పరిక్రమ్యాభివంద్య చ. ౧౮. సుదర్శనో దివం యాతః కృచ్ఛాన్నందశ్చ మోచితః,
 నిశామ్య కృష్ణస్య తదాత్మవైభవం వ్రజౌకసో విస్థితచేతసస్తతః, సమాప్య తస్మిన్ని

శంఖచూడవధఘట్టః.

యమం పునర్వ్రజం గోపా యయుస్తత్కథయంత ఆదృతాః. ౧౯. కదాచిదథ
 గోవిందో రామశ్చద్భుతవిక్రమః, విజహ్రతుర్వనే రాత్ర్యాం మధ్యే గోవ్రజ
 యోషితామ్. ౨౦. ఉప * గీయమానౌ లలితం స్త్రీజనైర్బద్ధసాహృదైః, స్వలం
 కృతానులిప్తాంగౌ స్రగ్వణౌ విరజోఽంబరౌ. ౨౧. నిశాముఖం మానయంతావుది
 తోడుపతారకమ్, మల్లికాగంధమత్తాళిజుషం కుముదవాయునా. ౨౨. జగతుస్సర్వ
 భూతానాం మనశ్శ్రవణమంగళమ్, తౌ కల్పయంతౌ యుగపత్స్వరమండలమూర్ఛి

త్స విశ్వర్యం ప్రకాశయితుమవిద్వానివ. తమపృచ్ఛత్. దీప్యమానేన వపుషా సమవస్థితం. ౧౦. క
 ఇతి. యః పరయా శోభయా ప్రకాశతే స భవాన్ క ఇతి. ౧౧. ౧౨. ఋషీనితి. ప్రాహసం అప
 హసితవానస్తి. ప్రలభ్యేరుపహసితైః మదీయేనైవ పాప్తనా నిమిత్తేన. ౧౩. శాప ఇతి. యత్ యతః
 శాపాత్. ౧౪. తమితి. ఆపృచ్ఛే స్వం లోకం గంతుం అనుజ్ఞాం యాచే. అమీవహన్ దుఃఖనాశన.
 ౧౫—౧౯. శ్లో. అహిదేహం నిహత్యైవం ప్రాగున్మత్తం సుదర్శనమ్. తద్వదున్మాదినం కృష్ణశంఖచూడ
 మతాడయత్. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. తత్ప్రసంగమాహ.—కదాచిదితి. ౨౦. ఉపగీయమానానితి.
 విరజోఽంబరానితి. విరజసీ నిర్మలే అంబరే యయోః. ౨౧. నిశేతి. కించ నిశాప్రవేశం సత్కుర్వంతౌ.
 ఉదిత ఉడుపః. తారకాశ్చ యస్మిన్ తత్. మల్లికాగంధేన మత్తా అళయో యస్మిన్ తత్. ౨౨.
 జగతురితి. అనిబద్ధత్వాదన్యైర్యుగపత్కల్పయితుమశక్యమపి తౌ స్వరమండలమూర్ఛనం యుగపత్కల్ప
 యంతౌ. మనశ్శ్రవణయోర్మార్గం యథా భవతి తథా. జగతుః అగాయతామితి. ౨౩. గోప్య ఇతి.

తమ్. ౨౩: గోప్యస్తద్గీతమాకర్ణ్య మూర్ఛితానావిదన్నప్రస, సంసద్దుకూలమా. త్తానం స్రస్తకేశస్రజం తతః. ౨౪. ఏవం చిక్రీడతో వైస్వరం గాయతోస్సంప్ర మత్తవత్, శంఖచూడ ఇతి ఖ్యాతో ధనదానుచరోఽభ్యగాత్. ౨౫. తయోర్నిరీ క్షతో రాజంస్తన్నాథప్రమదాజనం, క్రోశంతం కాలయామాస దిశ్యుదీచ్యామ శంకితః. ౨౬. క్రోశంతం కృష్ణ రామేతి విలోక్య స్వపరిగ్రహమ్, యథా గా దస్యనా గ్రస్తాభ్రాతరావన్వధావతామ్. ౨౭. మాభైష్టేత్యభయారావౌ సాలహస్తా తరస్వినౌ, నిషేదతుస్తం తరసా త్వరితం గుహ్యకాథమమ్ ౨౮. స వీక్ష్య తావను ప్రాప్తౌ కాలమృత్యా ఇవోద్విజ్ఞ, విస్మజ్య స్త్రీజనం మూఢః ప్రాద్రవజ్జీవితేచ్ఛయా. ౨౯. తమన్వధావద్గోవిందో యత్ర యత్ర స ధావతి, జిహ్విస్తచ్చిరోరత్నం తస్థౌ రక్షం స్త్రీయోబలః. ౩౦. ఆవిదూర ఇవాభ్యేత్య శిరస్తస్య దురాత్మనః, జహార ముష్టినైవాంగ సహ చూడామణిం విభుః ౩౧. శంఖచూడం నిహత్యైవం మణి మాదాయ భాస్వరమ్, అగ్రజాయాదదాత్ప్రీత్యా పశ్యంతీనాం చ యోషితామ్.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుస్త్రీంశోఽధ్యాయః.

— దివాకాలే, శ్రీకృష్ణవిరహప్రయుక్తగోపీవిలాపః. —

శ్రీశుక ఉవాచ:—గోప్యః కృష్ణే వనం యాతే తమనుద్రుతచేతసః, కృష్ణ లీలాః ప్రగాయంత్యో నిన్యుద్దుఃఖేన వాసరాన్. ౧. గోప్య ఊచుః—వామబాహు కృతవామకపోలో వల్లితభ్రురధరార్పితవేణుః, కోమలాంగుళిభిరాశ్రితమార్గం గోప్య ఈరయతి యత్ర ముకుందః. ౨. వ్యోమయానవనితాస్సహ సిద్ధైర్విస్తౌ తాస్త

మూర్ఛితాః తద్గీతలీనచిత్తాః. సంసద్భ్రష్ట దుకూలం యస్తాన్. తమాత్తానం దేహం. స్రస్తాః కేశేభ్యస్సజో యస్య తం చ తతో నావిదన్. ౨౪. ౨౫. తయోరితి. నిరీక్షతోర్నిరీక్షమాణయోః, తౌ నాథౌ యస్య తం. కాలయామాస హతాత్ప్రేరయామాస. ౨౬. . క్రోశంతమితి. దస్యనా వ్యాఘ్రేణ. ౨౭. మాభైష్టేతి. మాభైష్ట భయం మాప్రాప్నువతేత్యభయవాచే. ౨౮—౩౦. ఆవిదూర ఇతి. శిరసా సహచూడామణిం జహారేత్యర్థః. ౩౧. ౩౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుస్త్రీంశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. పంచత్రింశే వనం యాతే కృష్ణే గోకులయోషితః, యుగ్మశ్లోకానుగీతేన నిన్యుద్దుఃఖేన వాసరాన్.” ఏవం రాత్రిషు కృష్ణేన వైస్వరం అభిరమితానాం. దివా తద్విరహితానామనుగీతేన దినవిస్తారప్రకారమాహ.—గోప్య ఇతి. దుఃఖేన కృచ్ఛేణ. ౧. వామబాహుకృతవామకపోల ఇత్యా దీని ద్వాదశయుగళాని. వామేతి. హే గోప్యః వామే బాహు తన్మూలే కృతః. అర్పిత వామక పోలో యేన సః. వల్లితే నర్తితే భ్రువా యేన స వల్లితభ్రుః ముకుందః అధరేఽర్పితం వేణుం కోమలాభి రంగుళిభిరాశ్రితా మూర్ధ్నాః సప్తస్వరభిద్రాణి యస్య తం. యత్ర యదా. ఈరయతి వాదయతి. ౨.

దుపధార్య సలజ్ఞాః, కామమార్గణసమర్పితచిత్తాః కశ్శలం యయురపస్తృతనీవ్యః.
 3. హంత చిత్రమబలాశ్శృణుతేదం హరహాసఉరసి స్థితవిద్యుత్, నందసూనురయ
 మార్తజనానాం నర్తదోయ*ర్హి కూజితవేణుః. ౪. బృందశో వ్రజవృషామృగగావో
 వేణువాద్యహృతచేతస ఆరాత్, దంతదష్టకబళా ధృతకర్ణా నిద్రితాలిఖితచిత్రమి
 వాసక్. ౫. బర్హిణ స్సబకధాతుపలాశై ర్బద్ధమల్లపరిబర్హ విడంబః, కర్హిచిత్సబలఆళి
 సశోపైర్లాస్సమాహ్వయతి యత్ర ముకుందః. ౬. తర్హి భగ్నగతయస్సరితో వై
 తత్పదాంబుజరజోనిలనీతమ్, స్పృహయతీ*ర్వయమివాబహుపుణ్యాః ప్రేమవేపిత
 భుజాస్త్రిమితాపః. ౭. అనుచరైస్సమనువర్ణితవీర్య ఆదిపూరుష ఇవాచలభూతిః,
 వనచరో గిరితః పుషు చరంతీర్వేణునాహ్వయతి గాస్స యదా హి. ౮. వనలతాస్త
 రవ ఆత్తని విష్ణుం వ్యంజయంత్య ఇవ పుష్పఫలాధ్యాః, ప్రణతభారవిటపా మధు

వ్యోమయానేతి. తదా వ్యోమయానానాం సిద్ధానాం. వనితాః, సిద్ధాః. స్వపతిభిస్సహ వర్తమానా
 అపి. తద్వేణీరణం ఉపధార్య ఆకర్ణ్య ప్రథమం విస్మితాః తతః. కామమార్గణేభ్యః సమర్పితాని
 చిత్తాని యాభిస్తాః తత్పరవశా ఇత్యర్థః. సలజ్ఞాస్సత్యః కశ్శలం మోహం. యయుః. అత్ర లింగం.
 అపస్తృతాః విస్తృతా నీవ్యో యాభిరితి. ఆత ఏవంభూతస్య కృష్ణస్య. విరహం కథం సహామ ఇతి
 సర్వత్ర వాక్యశేషః. 3. హంతేతి. హంత. హే ఆబలాః. ఇదం చిత్రం. శృణుత. హరహాసః హరవ
 ద్విశదో హసో యస్య సః. యద్వా—వేణువాదనే అధోవదనేన హసతః. హారేషు స్ఫురక్ హసో
 యస్య. హరవద్వా వక్షసి శోభమానో హసో యస్య సః. యద్వా. హారాణాం హస ఇవ విశదా స్ఫూర్తి
 ర్యస్తిన్నురసీతి. ఉరసి స్థితా విద్యుదివ లక్ష్మీర్యస్య సః యర్హి యదా. కూజితవేణుర్నాదితవేణుగ్భవతి.
 ౪. బృందశ ఇతి. తదా వ్రజే. యే వృషాః. మృగాః గావశ్చ. వేణువాద్యేన హృతాని చేతాంసి
 యేషాం తే. ఆరాద్ధూరాదేన. దంతైర్దష్టాః కబళా గ్రాసాః యైస్తే. ధృతా ఉత్తంభితాః కర్ణాః యైస్తే.
 నిద్రితా ఇవ లిఖితచిత్రమివ చాసక్. అవిదుషాం తిరశ్చామివేదమతిచిత్రమిత్యర్థః. ౫. కించ అచేత
 నాసు సరిత్సు తదతివిచిత్రమిత్యాహుః—బర్హిణ ఇతి. హే ఆళి సఖి బర్హిణో మయూరస్య. స్తబకాః
 బర్హగుచ్ఛాః. ధాతవో గైరికాదయశ్చ పలాశాని పల్లవాశ్చ. తైర్బద్ధశ్చాసౌ మల్లానాం పరిబర్హాః
 పరికరః తం విడంబయతి అనుకరోతి తథా. స ముకుందః అనుగైర్గోపైస్సహ. వేణునేత్యుపరితనం.
 అత్రాపి జ్ఞాతవ్యం. యత్ర యదా. గాః సమాహ్వయతి. ౬. తర్హితి. తర్హి తదా. తద్ధ్వనిశ్రవణాత్. అని
 లేననీతం. తస్య పదాంబుజరజః స్పృహయంత్య ఇవ. భగ్నగతయః సరితః వై నిశ్చితం వయమివ.
 తా అప్యబహుపుణ్యాః. యతో న ప్రాప్నువంతి. కేవలం ప్రేక్షా వేపితా భుజాస్తరంగా యాసాంతాః.
 స్త్రిమితాః నిశ్చలాః ఆపా యాసాంతాః. గోప్యోఽపి లోచనయోః స్త్రిమితజలా భవంతీతి. ౭. స్థావ
 రేష్వప్యతిచిత్రం దృశ్యత ఇత్యాహుః—అనుచరైరితి. అనుచరైర్గోపైః. దేవాదిభిర్వా. ముగ్ధానాం
 నాక్యం ఆదిపురుష ఇవేతి. అచలభూతిః నిశ్చలశ్రీః వేణునా తత్తన్నామ్నం గానేన. ౮. వనలతా
 ఇతి. తథా ప్రణతాః భారేణ విటపాః శాఖా యాసాంతాః. వనగతా లతాః స్వస్తిక్ విష్ణుం
 ప్రకాశమానం సర్వభూతాంతర్యామిత్వాత్ అన్తాస్వపి విద్యుత ఇతి సూచయంత్య ఇవ మధుధారాః

ధారాః ప్రేమహృష్టతననో వవృషుస్తస్స. ౯. దర్శనీయతిలకో వనమాలా దివ్యగంధ
తులసీమధుమత్తైః, అళికులై రలఘుగీతమభీష్టమాద్రియన్ యర్హి *సంధితవేణుః.
౧౦. సరసి సారసహంసవిహంగాశ్చారుగీతహృతచేతస ఏత్య, హరిముపాసత తే యత
చిత్తా హంత మిలితదృశో ధృతమానాః. ౧౧. సహబలస్సృగవతంసవిలాసస్సానుషు
క్షీతిభృతో వ్రజదేవ్యః, హర్షయన్ యర్హి *వేణురవేణ జాతహర్ష ఉపరం
భతి విశ్వమ్. ౧౨. మహదతిక్రమవిశంకితచేతా మందమందమనుగర్జతి మేఘః,
సుహృదమభ్యవర్షత్సుమనోభిశ్చాయయా చ విదధత్ప్రతపత్రమ్. ౧౩. వివిధగోప
చరణేషు విదగ్ధో వేణువాద్య ఉరుధా నిజశిఖాః, తవ సుతస్సతి యదాధరబింబే
దత్తవేణురనయత్స్వరజాతీః. ౧౪. సవనశస్త్రదుపధార్య సురేశాశ్శక్రశర్వపరమేష్ఠి
పురోగాః, కవయ ఆనమితకంధరచిత్తాః కశ్శలం యయురనిశ్చితతత్త్వాః. ౧౫. నిజ

వవృషుః. స్తేతి విస్తయే. తరవశ్చ తథా తత్పతీనామపి తథైవానంద ఇతి భావః. ౯. ఏతాని విష్ణు
వ్యక్తిలక్షణాని కించ సరసి కమలవనేషు. విహారతాం పక్షిణామపి మన ఆకర్షకం తద్గీతం కిం
పునరన్యేషామిత్యాహుః. దర్శనీయేతి. దర్శనీయస్తిలకో యస్య దర్శనీయూనాం సుందరాణాం
మధ్యే ముఖ్య ఇతి వా. వనమాలాసు యా దివ్యగంధా తులసీ. తస్యాః మధునా మత్తైరళికులై.
అలఘు. ఉచ్చైరభీష్టమనుకూలం గీతం. ఆద్రియన్ ఆదరేణ గృహ్ణాన్. యర్హి అధరే సంధితవేణు
ర్భవతి. ౧౦. సరసీతి. తర్హి యే సరసి సారసా హంసాః. అన్యే చ విహంగాః. చారుణా
గీతేన హృతచేతసః. ఏత్య ఆగత్య. హరిం ఉపాసత అభజంత. తత్సమిపే ఉపవివిశుర్వా. హం
తేతి విషాదే. ౧౧. మేఘోఽపి హరిం సేవత ఇత్యాహుః—సహబల ఇతి. వ్రజదేవ్యో గోప్యః.
సహబలః సరామః కృష్ణః. స్రగ్భిర్నిర్మితాభ్యామవతంసాభ్యాం కర్ణభూషణాభ్యాం విలాసో
యస్య. యద్వా. ముక్తాఫలస్రగాపీడేన విలాసో యన్యేతి. క్షీతిభృతః సానుషు గిరేస్తటేషుః
వర్తమానః స్వయం జాతహర్షః. విశ్వం హర్షయన్. యదా వేణురవేణోపరంభతి నినాదయతి.
నాదేన ఆపూరయతీత్యర్థః. ౧౨. మహదితి. తదా మేఘః మహతః శ్రీకృష్ణస్య. అతిక్రమేణ శంకితం
చేతో యస్య సః న పునః పురతో యాతి న చోచ్చైర్గర్జయతి. కింతు తత్రైవ స్థితస్సన్ వేణురవ
మను. మందం గర్జతి. కించ. సుహృదం విశ్వార్థిహరణాదిసామ్యాత్సుహృత్కృష్ణః. తం సుమనోభిరభ్య
వర్షదితి. అదృశ్యైర్దేవైః క్రియమాణం కుసుమవర్షం మేఘే కల్పయిత్వోక్తం తుషారో వా కుసుమ
తయా కల్పితః స ఏవ వా దేవతారూపోఽభ్యవర్షదితి. ప్రతపదాశపాత్ త్రాయత ఇతి ప్రత
పత్రం చత్రం. తత్ ఛాయయా కుర్వన్తితి. ౧౩. అపి చ మహదేతదాశ్చర్యమిత్యాహుః—వివిధేతి.
హే సతి యశోదే తవ సుతః. నానాగోపక్రీడాసు విదగ్ధో నిపుణః. వేణువాద్యవిషయే నిజైవ శిఖా
యాసు తాః స్వోత్ప్రేక్షితాః న త్వస్యతః శ్రుతా ఇత్యర్థః. స్వరజాతీర్నిషాదర్షభాదిస్వరాలాపభేదాన్
ఆనయత్ ఉన్నీతవాన్. ౧౪. సవనశ ఇతి. తత్తు తాః స్వరజాతీః. సవనశః వారం వారం మంద్రమధ్యమ
తారభేదేన క్రమశో వా యతో గీతధ్వనిరాగతః తత్ర ఆనమితా కంధరా చిత్తం చ యేషాం తే.
ఉపధార్య సమ్యగాకర్ణ్య. కవయః కోవిదా అపి తే. అనిశ్చితం తత్త్వం తద్భేదో యైస్తే. కశ్శలం

పదాబ్జధరైర్ధ్వజవజ్రైర్నిరజాంకుశవిచిత్రలలామైః, వ్రజభువః ప్రశమయన్ ఖుర
తోదం వర్షధుర్యగతిరీరితవేణుః. ౧౬. వ్రజతి తేన వయం సవిలాసప్రేక్షణార్పిత
మనోభవవేగాః, కుజగతిం గమితా న విదామః కశ్చ లేన వసనం కబరీం వా. ౧౭.
మణిధరః క్వచిదాగణయన్ గా మాలయాదయితగంధతులస్యాః, ప్రణయినోఽనుచ
రస్య యదాంసే ప్రక్షిప్త్ భుజమగాయత యత్ర. ౧౮. క్వణితవేణురవవంచిత
చిత్తాః కృష్ణమన్వ*సత కృష్ణగృహిణ్యాః, గుణగణార్ణ*వమనుగమ్య హరిణ్యో గోపికా
ఇవ విముక్తగృహశాః. ౧౯. కుందదామకృతకౌతుకవేషో గోపగోధనవృతో యము
నాయామ్, నందసూనురనఘే తవ వత్సో నర్తదః ప్రణయినాం విజహార. ౨౦.
మందవాయురనువాత్యనుకూలం మానయన్తలయజస్ప*ర్శేన, వందినస్తముపదేవ
గణా యే వాద్యగీతబలిభిః పరివపుః. ౨౧. వత్సలో వ్రజగవాం యదగధోవం

మోహం యయురితి. ౧౫. అస్తాకం తు మోహం కిం బ్రూమ ఇత్యాహుః—నిజేతి. ధ్వజాదీని విచి
త్రాణి లలామాని చిహ్నాని యేషాం తైః. నిజాని పదాన్యేవాబ్జదళాని తైః. వ్రజభువః ఖురతోదం
ఖురాక్రమణవ్యధాం శమయన్. వర్షణా ధుర్యో గజస్తద్వద్గతిర్యస్య స కృష్ణః. వాదితవేణుస్సన్
వ్రజతీతి యత్. ౧౬. వ్రజతీతి. తేన నిమిత్తేన సవిలాసప్రేక్షణార్పితో మనోభవవేగో యాసుతాః.
వయం కుజా వృక్షాస్తేషాం గతిం గమితాస్సత్యః మోహేన న విదామః కబరీం వా వసనం వేతి. ౧౭.
మణిధర ఇతి. కించ. మణిధరః మణీన్ గ్రథితాన్ గోగణార్థం ధరతీతి మణిధరః క్వచిద్దేశే తైర్మణి
భిరాసమంతాద్ధాః గణయన్. తథా దయితగంధా యా తులసీ తస్యా మాలయా సహ వర్తమానః ప్రణ
యినః ప్రియస్యానుచరస్యాంసే భుజం ప్రక్షిప్త్. యత్ర యదా. కదాచిదగాయత. ౧౮. క్వణితేతి.
తదా. క్వణితస్య వేణోః రవేణ. వంచితాన్యపహృతాని చిత్తాని యాసాం తాః కృష్ణస్య హరిణస్య
గృహిణ్యో భార్యాః గుణగణార్ణవం గుణగణసముద్రం కృష్ణమనుగమ్య ప్రాప్య. తాః కృష్ణమేవాన్వసత
అన్వాసత న.న్యవ ర్తంతేత్యర్థః. కుతః. యతో విముక్తా గృహశాః యాభిస్తాః గోపికా ఇవ తా అపి
హ్యేవమేవాన్వాసతేతి. ౧౯. తదేవం. బృందావనప్రదేశేషు క్రీడిత్వా. సాయాహ్నా గోధనాని పరా
వృత్త్య.యమునాయాం క్రీడతస్తస్య సౌభాగ్యమనువర్ణయంతి.—కుందేతి. గోపీనాముత్సవాయ. కుందదా
మభిః. కృతకౌతుకేనోత్సవేన వేషోఽలంకారో యేన సః. హే అనఘే యశోదే. తవ వత్సః పుత్రః
నందసూనుః కృష్ణః. యద్వా. సహౌవ బహ్వ్యః కథయంత్యః. కాశ్చిత్తవ వత్స ఇతి. కాశ్చిన్నంద
సూనుగితి చాహుః. నర్తదః హర్షదస్సన్ యదా విజహార క్రీడతి స్త. ౨౦. మందవాయురితి. తదా.
మలయజస్య చందనస్యేవ సురభిః శీతలశ్చ. యః స్పర్శః. తేన తం కృష్ణం మానయన్తనుకూలం యథా
తథా అనువాతి వీజయతి. యద్వా. మలయజో దక్షిణవాయుః. యద్వా—మలయజస్య కృష్ణేన
స్వాంగేఽనులిప్తస్య. స్పర్శేన మానయన్తితి కించ. వందిన ఇవ స్తావకాస్సంతః. గంధర్వాదిగణా వాద్య
గీతపుష్పవర్షాదిభిః. పరివపుః పరిత ఉపాసత. ౨౧. ఆయాంతమాలోక్య హృష్యంత్యః పరస్పరమూచుః.
వత్సల ఇతి. వ్రజస్య గవాం చ. యద్వా. వ్రజే నిబద్ధానాం గవాం. అనుకంప్యానామస్తాకమిత్యర్థః.
వత్సలో హితకృత్ కుతః యద్యస్తాత్. అగధ్రః అగం ధరతీతి గోవర్ధనోద్ధరణః బహుశో రక్షణస్యోప

ద్యమానచరణః పథి వృద్ధైః, కృతస్నగోధనముపాహ్యా దినాంతే గీతవేణురనుగేడి
తకీర్తిః. ౨౨. ఉత్సవం శ్రమరుచాపి దృశీనామున్నయన్ ఖురరజశ్శురితస్రక్, దిత్స
యైతిసుహృదాశిష ఏష దేవకీజతరభూరుడు రాజః. ౨౩. మదవిఘ్నూర్ణితలోచన ఈష
న్తానదస్వసుహృదాం వనమాలీ, బదరపాండువదనో మృదుగండం మండయన్
కనకకుండలలక్ష్మ్యై. ౨౪. యదుపతిర్ద్విరదరాజవిహారో యామినీపతిరివైష దినాంతే,
ముదితవక్త్ర ఉపయాతి దురంతం మోచయన్ వ్రజగవాం దినతాపమ్. ౨౫. శ్రీశుక
ఉవాచః—ఏవం. వ్రజస్త్రియో రాజన్ కృష్ణలీలానుగాయతీః, రేమిరేఽహస్సు
తచ్ఛితాస్తననస్కా మహాదయాః. ౨౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచత్రింశోఽధ్యాయః.

—౨౨ వృషభాసురవధఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—అథ తర్వాగతో గోష్ఠమరిష్టో వృషభాసురః, మహీం
లక్షణమేతత్. వృద్ధైః బ్రహ్మదిభిః. పథి సేర్వ్యం శీఘ్రమాగంతుం న దదతీతి. ఉపాహ్యా ఏకీకృత్య గీత
యుక్తో వేణుర్యస్య సః. ౨౨. ఉత్సవమితి. శ్రమయుక్తయాపి కాంత్యా. నేత్రాణాం హర్షమున్నయన్
ఉచ్చైః ప్రాపయన్. ఖురరజోభిశ్శురితా వ్యాప్తాః స్రజో యస్య. సుహృదామస్తాకం. ఆశిషో మనో
రథస్య. దిత్సయా దాతుమిచ్ఛయా. దేవక్యా జతరే భవతీతి తథా స ఏవ ఉడురాజశ్చంద్రః నిర్వృతి
హేతుత్వేన స ఏష్యతీతి. ౨౩. అతిసంభ్రమేణ కాశ్చిత్సమీపమాయాంతం కథయంతి—మదేతి. ఈషన్త
దేవవిఘ్నూర్ణితే విహ్వలితే లోచనే యస్య సః. బదరపాండువదనః ఈషత్పక్వబదరవత్పాండురం వదనం
యస్య సః. అత్ర హేతుః. కనకకుండలయోర్లక్ష్మ్యై కాంత్యా. మృదు గోమతా గండౌ. యస్మిన్ తద్వ
దనం. మండయన్ కోమలం గండస్థలం వా శోభయన్నితి. ౨౪. యదుపతిరితి. యదుపతిరితి దేవకీజతర
భూరితి చ. శ్లో. 'ప్రాగయం వసుదేవస్య క్వచిద్జ్ఞాతస్తవాత్తజ' ఇత్యాది గర్గవాక్యప్రసిద్ధ్యోక్తం. యద్వా.
శ్లో. 'సఖ ఉదేయివాన్ సాత్త్వతాం కుల' ఇతివత్. జ్ఞాత్వా కాశ్చిద్వదంతీతి. గజేంద్రస్యేవ గతిః.
చంద్ర ఇవప్రసన్నవదనః. వ్రజగవామస్తాకమనంతం దినతాపం చ శమయన్ ప్రణుదన్నుపయాతి ఏష
సమీపమాయాతీతి. ౨౫. ఏవమితి. ఏవం విరహదుఃఖేనాపి. ను అహో. కృష్ణలీలా ఏవ గాయతీః
గాయంత్యః. తస్మిన్ చిత్తం చేతనా జీవితం యాసాం తాః. తస్మిన్నేవ మనస్సంకల్పవికల్పరూపం
యాసాం తాః. అశఏవ మహానుదయః ఉత్సవో యాసాం తాః. అహస్సంస్పృశి రేమిరే. ౨౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. "పట్త్రింశే నిహతేఽరిష్టే నారదోక్త్యా బలాచ్యుతౌ, వసుదేవసుతౌ జ్ఞాత్వా కంసోఽ
క్రూరం సమాదిశత్. గోపీరాసాంతరాయాంతం శంఖచూడం నిహత్య సః, అహన్ గోపీమహానందా
సహం దుష్టమర్జ్యకం. అథేతి. ఏవం దేవగంధర్వాదేర్నృత్యగీతవాద్యకుసుమవర్షాదిభిః. కృష్ణం ప్రాప్తం

మహాకకుత్స్థాయః కంపయన్ ఖురవిక్షతామ్. ౧. రంభమాణః ఖరతరం పదాభ్యాం
 విలిఖన్త హీమ్, ఉద్యమ్య పుచ్చం వప్రాణి విషాణాగ్రేణ చోత్ ట్విషన్. ౨. కించి
 త్కించిచ్చకృన్తాత్ర ముత్సృజంస్తబ్ధలోచనః, యస్య నిర్హ్రిదితేనాంగం నిష్ఠురేణ
 గవాం నృణామ్. 3. పతంత్యకాలతో గర్భాస్సవంతి స్త భయేన వై, నిర్విశంతి
 ఘనా యస్య కకుద్యచలశంకయా. ౪. తం తీక్ష్ణశృంగముద్వీక్ష్య గోప్యో గోపాశ్చ
 తత్రసుః, పశవో దుద్రుహ రాజన్ సంత్యజ్య నిజగోకులమ్. ౫. కృష్ణకృష్ణేతి తే
 సర్వే గోవిందం శరణం యయుః, భగవానథ తద్వీక్ష్య గోకులం భయవిహ్వలమ్.
 ౬. మాభైష్టేతి గిరాశ్వాస్య వృషాసురముపాహ్వయత్, సబాలైః పశుభిర్తంద
 త్రాసితైః కిమసత్తమ. ౭. బల*దర్పహాహం దుష్టానాం త్వద్విధానాం దురాత్మ
 నామ్, ఇత్యాసోఢ్భట్యాచ్యుతోఽరిష్టం తలశద్దేన కోపయన్, సఖ్యురంసే భుజాభోగం
 ప్రసార్యావస్థితో హరిః ౮ సోఽవ్యేవం కుపితోఽరిష్టః ఖురేణావనిముల్లిఖన్, ఉద్య
 త్పుచ్చభ్రమన్తేఘః క్రుద్ధః కృష్ణముపాద్రవత్. ౯. అగ్రస్య స్తవిషాణాగ్ర స్తబ్ధాస్పగ్లో
 చనోఽచ్యుతమ్, జటాక్షిప్యాద్రవత్తూర్ణమింద్రముక్తాశనిర్యథా. ౧౦. గృహీత్వా
 శృంగయోస్తం వా అష్టాదశపదాని సః, ప్రత్యపోవాహ భగవాన్ గజః ప్రతిగజం
 యథా. ౧౧. సోఽపవిద్ధో భగవతా పునరుత్థాయ సత్వరం, ఆపతత్స్విన్న సర్వాంగో
 నిశ్శ్వసన్ క్రోధమూర్ఛితః ౧౨. తమాపతంతం స నిగృహ్య శృంగయోః పదా సమా

దృష్ట్వా వ్రజస్య పరమోత్సవే వర్తమానే. తద్విరుద్ధార్థాంతరాధికారార్థం. అథశబ్దః తర్హితథా. పృష
 భాకృతిరసురః తం వర్ణయతి—మహీమిత్యాది. సార్థత్రయేణ. మహంతే*కకుత్ కాయా యస్య సః.
 ఖురైః విక్షతాం దారితాం. మహీం కంపయన్. ౧. రంభమాణ ఇతి. రంభమాణః పృషభజాతిశబ్దం
 కుర్వన్ విలిఖన్ విదారయన్. ఉద్యమ్య ఊర్ధ్వం కృత్వా వప్రాణి తటాని. ఉత్తిషన్. ౨. కించి
 దితి. కించిత్కించిత్, శకృత్. మధ్యే మధ్యే ఈషదీపత్పురీషం ముంచన్. తథా మూత్ర
 ముత్సృజన్. స్తబ్ధలోచనః. 3. పతంతీతి. యస్య ధ్వనీనాకర్ణ్య. గవాం నారీణాం చ తత్ర. ఖ్లో.
 ఆపతుర్థాద్భవేత్సానః పాతః పంచమషష్ఠయోః, అతః ఊర్ధ్వం ప్రసూతిస్సాదితి విభాగః. కకుది గళ
 పృష్ఠశృంగే. ౪. ౫. కృష్ణేతి. కృష్ణకృష్ణరక్షేత్యాధావంతః. ౬. ౭. బలేతి. ఇత్యేవం వదన్. ఆసోఢ్భట్య
 కరతలేన బాహుమాహత్య తేన తలశద్దేన కోపయన్ భుజాభోగం భుజా భుజి నైవ భోగః సర్ప
 దేహాకారం భుజమిత్యర్థః. స్వయమచ్యుతః అన్యాయాన్ దుష్టాన్ హరతీతి హరిః. ౮. స ఇతి. ఉద్యతా
 ఊర్ధ్వం గచ్ఛతా పుచ్చేన భ్రమంతో మేఘా యస్తాత్సః. ౯. అగ్రస్య స్తేతి. అగ్రే న్యస్తే విషా
 ణాగ్రే యేన సః. స్తబ్ధే అస్పృక్తుల్యే లోచనే యస్య సః. కటాక్షేణ తిర్యక్ నిరీక్ష్య. ౧౦. గృహీ
 త్వేతి. ప్రత్యపోవాహ ప్రతిలోమం వ్యనుదత్. ౧౧. స ఇతి. అపవిద్ధః అపక్షిప్తః ఆపతత్ ఆద్ర
 వత్. ఆ ఈషత్. స్విన్నాని స్వేదయుక్తాని సర్వాణి అంగాని యస్య సః. క్రోధమూర్ఛితః క్రోధేన

క్రమ్యనిపాత్య భూతలే, నిష్పిడయామాస యథార్ద్రమంబరం కృత్వా విషాణేన
జఘానసోఽపతత్. అస్యగ్వమన్ మూత్రశకృత్సముత్సృజన్ ఊపంశ్చ పాదాననవస్థి
తేక్షణః, జగామ కృచ్ఛ్చం నిర్పతేరథ ఊయం పుష్పైః కిరంతో హరిమిడిరే సురాః.

నారదమహర్షి బోధితేన కంసేన శ్రీకృష్ణబలరామాహ్వనాయా }
క్రూరప్రేషణాదిఘట్టః.

౧౪. ఏవం కకుద్దినం హత్వా స్తూయమానస్వజాతిభిః, వివేశ గోష్ఠం సబలో
గోపీనాం నయనోత్సవః ౧౫. అరిష్టే నిహతే గోష్ఠే కృష్ణేనాద్భుతకర్తృణా, కంసాయ
ప్రాహ భగవాన్నారదో దేవదర్శనః ౧౬. యశోదాయాస్సుతాం కన్యాం దేవక్యాః
కృష్ణమేవచ, రామం చ రోహిణీపుత్రం వసుదేవేన బిభ్యతా, న్యస్తా స్వవిశ్రే
నందే వై యాభ్యాం తే పురుషా హతాః. ౧౭. నిశమ్య తదోఽభిజపతిః కోపాత్ప్ర
చలితేంద్రియః, నిశాతమసిమాదత్త వసుదేవజిఘాంసయా. ౧౮. నివారితో నారదేన
తత్సుతౌ మృత్యుమాత్తనః, జ్ఞాత్వా లోహమయైః పాశైర్బంధ సహ భార్యయా.
౧౯. ప్రతియాతే తు దేవర్షౌ కంస ఆహూయ కేశినమ్, ప్రేషయామాస భవతా
హన్యేతాం రామమాధవౌ. ౨౦. తతో ముష్టికచాణూరచలతోసలకాదికాన్,
ఆమాత్యాన్ హస్తిపాంశ్చైవ సమాహూయాహ భోజరాట్. ౨౧. భోభోని
శమ్యతామేతద్వీరచాణూరముష్టిక, నందవ్రజే కిలాసాతే సుతావానకదుందుభేః.
౨౨. రామకృష్ణౌ తతో మహ్యం మృత్యు కిల నిదర్శితౌ, భవద్భ్యామిహ సంప్రాప్తౌ
హన్యేతాం మల్లలీలయా. ౨౩. మంచాః క్రియంతాం వివిధా మల్లరంగపరి

వ్యాప్తః. ౧౨. తనుతి. కృత్వా విషాణముత్సృజ్య లేనై న జఘాన స చ ఆపతత్. ౧౩. అస్యగితి.
మూత్రశకృత్. మూత్రం చ శకృచ్ఛ ఏకవన్భావః. తదుభయం సముత్సృజన్నిత్యర్థః. పాదాన్
ఊపన్ ఇతస్తతశ్చాలయన్. అనవస్థితేక్షణః ప్రచలితనేత్రః. కృచ్ఛ్చం కష్టం జగామ. అథ
నిర్పతేః మృత్యోః ఊయం నివాసం జగామ కృచ్ఛ్చం యథా భవతి తథా మృత ఇతి వా. ౧౪.
ఏవమితి. నయనోత్సవః నయనానాం మూర్తిమానుశ్సవః. ౧౫. శ్లో. కామం వ్రజే వసంతం తం
కృష్ణం తేన తు విస్తృతం, నారదః స్థారయమాస కంసం దూతగిరేవ తు. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.
తదాహ—అరిష్ట ఇతి. దేవదర్శనః దేవర్షిః. యద్వా—ఏవంకృతే భవిష్యతీతి సాక్షాద్దేవదర్శనం జ్ఞానం
యస్య సః. ౧౬. అరిష్టేనైవ నారదేనోక్తమాహ—యశోదాయా ఇతి. దేవక్యా అప్తమగర్భత్వేన ప్రసిద్ధాం
కన్యాం. యశోదాయాః సుతమాహ—యశోదాయాః సుతత్వేన ప్రసిద్ధం కృష్ణం చ. దేవక్యాః
సుతమాహ రోహిణీపుత్రం రామం చ, దేవక్యాః సప్తమం సుతమాహ—యద్వా. నందసుతత్వేన
ప్రసిద్ధం రామం చ. వసుదేవభార్యయాః రోహిణ్యాః పుత్రమాహ—వసుదేవసుతౌ చేత్కథం
వ్రజం గతో తత్రాహ—వసుదేవేనేతి. ౧౭. నిశమ్యేతి. తత్ నారదోక్తం వాక్యం నిశాతం తీక్షణం
అసిం చంద్రహాసం. ౧౮. నివారిత ఇతి. హతే వసుదేవే తౌ. పరాయేతాం. ఆతో న వధ్యతా
మపి తు బధ్యతామితి మంత్రం వదతా నారదేన నివారిత ఇతి. ౧౯—౨౦. రామకృష్ణావితి. మహ్యం
మమ. నిదర్శితౌ. ధాత్రా నారదేన వా. వ్రజం గంతుం ఉద్యతౌ తావాహ—భవద్భ్యామితి. ౨౩.

శ్రితాః, పౌరజానపదాస్సర్వే పశ్యంతు నైవరసంయుగమ్. ౨౪. (*మహామాత్రని
బోధేదం వచో మమ మహామతే. ౨౫. గజః కువలయాపీడః ప్రభిన్నకటకాముఖః,
సంస్థాప్యో ద్వారి రంగస్య కరారోపితముద్గదః. ౨౬. తేన తౌ తత్ర హంతవ్యౌ
సుతావానకదుందుభేః, ఇత్యుక్త్వా తం మహామాత్రం కంసస్తత్రైవ దుర్మతిః. ౨౭.
ఉవాచ భూయో వచనం సమేతాన్ జ్ఞాపయన్నుప. ౨౮. కంస ఉవాచః—శృణు
ధ్వమేతద్వచనం మయోదితం నిశమ్య సర్వం యది ధారయంతు తత్, యేనాహ
మేతేష్వసుహృత్త్వమాదితశ్చరామి బంధుష్వపి తత్ర కారణమ్. ౨౯. మాతా
మమ మహాభాగా కదాచిత్కమలేక్షణా, విచరంతీ గృహోద్ధ్యానే మందమారుత
వీజితే. ౩౦. ప్రోత్సుల్లాశోకవకుళపూగపున్నాగశోభితే, భ్రమద్భ్రమరసంఘాత
కూజతోక్కిలసంయుతే. ౩౧. నృత్యచ్ఛిఖండినివహే మర్కటాటోపసుందరే,
వసంతసమయే రమ్యే సాలమండలమండితే. ౩౨. చరంతి తత్ర మే మాతా
చింతయామాస సువ్రతా, భర్తారం కామసంతప్తా ఋతుస్నాతా స్వలంకృతా.

అత్రైవ కశ్చిద్గంధర్వో ద్రమిడో నామ నామతః, చరన్నంతర్హితః
కాలే దృష్ట్వా తామేకచారిణీమ్. ౩౪. విజ్ఞాయ చింతితం తస్యాస్సర్వసత్త్వాశ
యార్థవిత్, ఉగ్రసేనవపుర్బిభ్రత్సస్థితాలాపవీక్షితః. ౩౫. తామాససాద కామార్తాం
కామయానః పతివ్రతామ్, అజానమానా సాభ్యేత్య రేమే తేన సమం వనే.
౩౬. సాతం విదిత్వా రమణేతరం సతీ నితాంతభేదావిలలోచనాశయా, ఉవాచ
కస్త్యం కితవార్యగర్హితం దురాత్తనా యేన కృతం త్వయేదృశమ్. ౩౭. ఇతి
బ్రువంతీ పరిసాంత్యయన్ శనైస్సదీర్ఘబాహుర్ద్ద్రమిడోఽభ్యభాషత, వయం హి
గంధర్వకులోద్భవాఽబలే గీర్వాణతుల్యామరవల్లభానుగాః. ౩౮. భవాదృశీనాం
మనుజాంగనానాం జానీహి భద్రే సులభా వయం న చ, జరావినాశాద్యఖిలాధిభా
గినాం నృణాం సురాణామృతహదంతరం శుభే. ౩౯. ఇతి బ్రువంతం సా భూయః
క్రోధపర్యాకులేంద్రియా, కిం మాం సాంత్యయనే భూయః కృత్వేత్థం దుష్టచేష్టి
తమ్. ౪౦. ఇమానతిక్రమ్య మహీజలాగ్నిసమీరణాకాశనిశేషసూర్యాన్, దిక్పాల
ధర్మాంశ్చ తదైవ సంధ్యే దురాత్తనేత్థం మలినీకృతాహమ్. ౪౧ గజేనేవ మదాం
మంచా ఇతి. మంచా ఉత్తుంగస్తంభాదిరచితస్థానాని. ౨౪—౫౭. మహామాత్రేతి. అహితౌ. శత్రు.

*అత్ర మహామాత్రనిబోధేత్యారభ్య. 'మహామాత్ర త్వయా భద్రే'తి పర్యంతో గ్రంథః నైక
స్తిన్నపి వ్యాఖ్యానే వ్యాఖ్యాతః. నాప్యత్ర త్యమూలగ్రంథేషు స్థితః. తథాపి కాశీదేశాదాసీతమూల
గ్రంథేషు బహుషు స్థితత్వాద్విషయసామంజస్యాచ్చ కుండలీకరణాఖ్యచిహ్నాన చిహ్నయిత్వా
సోఽప్యత్ర సంయోజితః.

ధేన పద్మినీ వనమధ్యగా, విశ్మంఖలేన విమలా యేనాహం మలినీకృతా. ౪౨.
 స త్వం కిమితి మాం భూయస్సాంత్యయస్యమరాధమ, ఇతి బ్రువంతీం ప్రోవాచ
 సభయశ్శాపశంకితః. ౪౩. అనులోమస్తు కంజాక్షి మనుష్యాసుదివౌకసామ్,
 నరాణాం దేవకాంతాసు ప్రతిలోమో హి సంగమః. ౪౪. జానీహి మామనాగ
 స్కృతే హి పంకజగంధిని, తస్మాత్తే జాయతాం పుత్రో మద్వీర్యం న వృథాభవేత్.
 ౪౫. శ్రీమాన్ ధీమాన్ మహాత్సాహో న మే వాఙ్మాయతే మృషా, ఇత్యేవం
 వాదినం క్రుద్ధా మమ మాతా యశస్వినీ. ౪౬. ప్రాహ సంత్యజ్య సంశప్తా పాతి
 వ్రత్యం సుదుర్లభమ్; నిస్సేతోర్భిన్నవృత్తస్య పాపస్యోన్మాదవర్తినః. ౪౭. క్రూరస్తే
 తనయో భూయాత్సాహసీ నిర్దుణోదయః, నానుగ్రహోద్యో దేవతానాం ద్విజానాం
 చ తపస్వినామ్. ౪౮. ఇత్థం వదంత్యాం తస్యాం సః క్రుద్ధాయాం శాపశంకితః,
 తావకానాం భవేచ్ఛత్రురిత్యుక్త్వాంతరధీయత. ౪౯. గతే తస్మిన్ గృహోద్వ్యా
 నాంతాతా మమ యశస్వినీ, కేనాప్యజ్ఞాతవృత్తాంతా గృహినేవాభ్యపద్యత. ౫౦.
 తతస్సా గర్భిణీ కాలే కాలేనైవ సుషావ మామ్, ఇతి మే నారదః ప్రాహ కదాచిద్భగ
 వాన్మషిః. ౫౧. తదాప్రభృత్యహం ద్వేష్టి తానేతాన్ బంధుదుర్జనాన్, యూయం
 తత్ర ప్రమాణం హి ద్విషంతే తేఽపి మాం సదా. ౫౨. ఉగ్రసేనం చ దుర్బుద్ధిం
 దేవకం చ దురాశయమ్, వసుదేవం చ కితవమన్యాంశ్చ తదుపాశ్రయాన్. ౫౩.
 హత్వా న జాయతే దోషో మమ గంధర్వజన్తనః, తేనాదేహ్యోమి పరుషం హన్యే
 తామితితావహమ్ ౫౪. తాభ్యాం హతాభ్యాం బాలాభ్యాం కుంజరేణ బలీ
 యసా, కృత్వా భద్రాత్తికీం పూజాం యాంతు తత్పదవీమిమే. ౫౫. వసుదేవోగ్ర
 సేనో చ తథా తా నందదేవకౌ, గోపాలా యాదవాశ్చైచ్ఛవ యేచా న్యేతావను
 వ్రతాః. ౫౬. పశ్యంతు వివిధై ర్నేత్రైర్హన్యమానౌ స్వదారకౌ, ఆహూయంతాం
 జానపదాః పశ్యంతు సైర్వరసంయుగమ్. ౫౭.) మహామాత్ర త్వయా భద్ర రంగ
 ద్వార్యుపనీయతామ్, ద్విపః కువలయాపీడో జహి తేన మమాహితౌ. ౫౮. ఆర
 భ్యతాం ధనుర్యాగశ్చతుర్థశ్యాం యథావిధి, విశసంతు పశూన్స్తేధ్యాన్ భూత
 రాజాయ మీధుషే. ౫౯. ఇత్యాజ్ఞాప్యార్థతంత్రజ్ఞ ఆహూయ యదుపుంగవమ్,
 గృహీత్వా పాణినా పాణిం తత్రాక్రూరమువాచ హ. ౬౦. భో భో దాశపతే
 మహ్యం క్రియతాం మైత్రమాదృతః, నాన్యస్త్యత్తో హితతమో విద్యతే భోజ
 వృష్టిషు. ౬౧. అతస్త్వామాశ్రితస్సౌమ్య కార్యగౌరవసాధనే, యథేంద్రో విష్ణు

౫౮. ఆరభ్యతామితి మీధుషే వరదాయ. ౫౯. ఇతీతి. అర్థసిద్ధాంతమేవ జానాతీత్యర్థతంత్రజ్ఞః.
 ౬౦. భోభో ఇతి. దాశపతే హే అక్రూర మైత్రం మిత్రకృత్యం. త్వయా క్రియతాం. త్వత్తోఽన్యః

మాశ్రిత్య స్వార్థమభ్యగమద్విభుః. ౬౨. గచ్ఛ నందప్రజం తత్ర సుతావానకదుం
దుభేః, ఆసాతే తావిహానేన రథేనానయమాచిరమ్. ౬౩. విసృష్టః కిల మే మృత్యు
ర్దేవైర్వైకుంఠసంశ్రయైః, తావానయ సమం గోపై ర్నందాద్యైస్సాభ్యుపాయనైః.
౬౪. ఘాతయిష్య ఇహానేన కాలకల్పేన హస్తినా, యది ముక్తా తతో మత్తైర్ఘాత
యేవైద్యుతోపమైః. ౬౫. తయోర్నిహతయోద్ధృప్తా వసుదేవపురోగమాన్,
తద్భంధాన్నిహనిష్యామి వృష్టిభోజదశార్హజాన్. ౬౬. ఉగ్రసేనం మత్పితరం
స్థవిరంరాజ్యకాముకమ్, తద్భ్రాతరం దేవకం చ యే చాన్యే విద్విషోమమ. ౬౭.
తతశ్చైషా మహీ మహ్యాం భవిత్రీ నష్టకంటకా, జరాసంధో మమ గురుర్ద్వివిధో
దయితస్సఖా. ౬౮. శంబరో నరకో బాణో మయ్యేవ కృతసాహృదాః, తైరహం
సురపక్షీయాన్ హత్వా భోక్ష్యే మహీం నృపాన్. ౬౯. ఏతద్ జ్ఞాత్వా నయ
క్షీప్రం రామకృష్ణావిహార్భకౌ, ధనుర్తఖనిరీక్షార్థం ద్రష్టుం యదుపురశ్రియమ్. ౭౦.
అక్రూర ఉవాచః—రాజ్ మనీషితం సద్ర్యక్తవ స్వావద్యమార్జనమ్, సిద్ధ్యసిద్ధ్యో
స్సమో భూయాద్దేవం హి ఫలభావనమ్. ౭౧. మనోరథాన్ కరోత్యుచ్చైర్జనో
దైవహతానపి, యుజ్యతే హర్షశోకాభ్యాం తథాప్యాజ్ఞాం కరోమి తే. ౭౨. శ్రీ
శుక ఉవాచః—ఏవమాదిశ్య చాక్రూరం మంత్రిణశ్చ విసృజ్య సః, ప్రవివేశ
గృహం కంసస్తథాక్రూరస్త్వమాలయమ్. ౭౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షష్ఠ్రింశో ౭ థ్యా యః.

— కేశిసంహారఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—కేశీ తు కంసప్రహితః ఖురైర్తహీం మహత్తయా నిర్జ
రయన్ మహాహయః, సటావధూతాభ్రవిమానసంకులం కుర్వన్నభో హేషిత

ఆదృతః సాదరో హితతమశ్చ. న విద్యత ఇతి. ౬౧—౬౩. విసృష్ట ఇతి. తౌ. మే మృత్యుర్ని
తరాం సృష్టః. వైకుంఠసంశ్రయైః విష్ణుసంశ్రయైర్దేవైః. ౬౪. కిం తతస్తత్రాహ—ఘాతయిష్య ఇతి.
కాలకల్పేన మృత్యుతుల్యేన. వైద్యుతోపమైరశనితుల్యైః. ౬౫—౬౭. తత ఇతి. నష్టకంటకా నష్ట
శత్రుః. నను కతిపయాసుహృద్వధేన నష్టకంటకా కథం స్యాత్తత్రాహ—జరాసంధ ఇతి. ౬౮—౭౦.
రాజన్నితి. మనీషితం విచారితం. సద్ర్యక్ సమ్యక్ స్వావద్యం మరణం. తన్నాజ్ఞనం. తథాప్యేతావా
నభినివేశో న కార్య ఇతి. భవిష్యత్సూచయన్నాహ—సిద్ధ్యసిద్ధ్యోరితి. ౭౧. పురుషకారస్య వృథాచారి
తామాహ—మనోరథానితి. ౭౨. ౭౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షష్ఠ్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సప్తత్రింశే హతే కేశిన్యచ్యుతో భావికర్తృభిః, నారదేన స్తుతః క్రీడన్ వ్యోమా
సురమథావధీత్. పృషవేషాసురం యద్వత్కేశినం హయవేషిణం, కంసప్రాణసమం హత్వా కంసం

భీషితాఖిలః. ౧. విశాలనేత్రో వికటాస్యకోటరో బృహద్ధరో నీలమహాచలోపమః,
దురాసదః కంసహితం చికిర్షన్ వ్రజం సనందస్య జగామ కంపయన్. ౨. తం త్రాస
యంతం భగవాన్ స్వగోకులం తద్దేషితైర్వాలవిఘ్నార్ణితాంబుదమ్, ఆత్మానమాజౌ
మృగయంతమగ్రణీదుపాహ్వాయత్సవ్యనదన్తృగేంద్రవత్. ౩. స తం నిశామ్యాభి
ముఖోముఖేన ఖం పిబన్ని వాభ్యద్రవదత్యమర్షణః, జఘాన పద్భ్యామరవిందలోచనం
దురాసదశ్చండరవో దురత్యయః. ౪. తద్వంచయిత్వా తమధోక్షజో రుషా
ప్రగృహ్య దోర్భ్యాం పరిపీడ్య పాదయోః, సావజ్ఞముత్సృజ్య ధనుశ్శతాంతరే
యథోరగం తార్క్ష్యసుతో వ్యవస్థితః. ౫. స లబ్ధసంజ్ఞః పునరుత్థితో రుషా వ్యాదాయ
కేశీ తరసాపతద్ధరిమ్, సోఽప్యస్య వక్త్రే భుజముత్తరం స్తయన్ ప్రవేశయామాస
యథోరగం బిలే. ౬. దంతా నివేతుర్భగవద్భుజస్పృశస్తే కేశినస్తప్తమయస్పృశో
యథా, బాహుశ్చ తద్దేహగతో మహాత్మనో యథామయస్సంవవృధే హ్యుపేక్షితః.
౭. స మేధమానేన స కృష్ణబాహునా నిరుద్ధవాయుశ్చరణాంశ్చ విక్షిప్త్వా, ప్రస్విన్న
గాత్రః పరివృత్తలోచనః పపాత లండం విసృజన్ క్షితౌ వ్యసుః. ౮. తద్దేహతః కర్కటి
కాఫలోపమాద్వ్యసోరపాకృష్యభుజం మహాభుజః, అవిస్త్రితో యత్న హతారిదుత్సయైః

వ్యసుమినాకరోత్. కేశీతి. ప్రథమశ్లోకేన య ఏవంభూతః కేశీత్యనూద్య. తం భగవానుపాహ్వాదితి.
తృతీయేనాన్వయః. మహాహయస్సన్ మహీం నిర్జరయన్ శ్లథయన్ విదారయన్నిత్యర్థః. సతాభిః కేసరై
రవధూతాని ఇతస్తతః క్షిప్తాన్యభ్రాణి విమానాని చ. తైః సంకీర్ణం నభః కుర్వన్ హేషితైరశ్వజాతి
శబ్దైః భీషితమఖిలం విశ్వం యేన. ౧. ౨. తమితి. తద్దేషితైః తైరతి నిష్ఠురైర్దేషితైః వాలైః పుచ్ఛరో
మఖిః. విఘ్నార్ణితాః పరిభ్రామితా అంబుదా యేన తం ఆజౌ. సంగ్రహార్థం ఆత్మానం కృష్ణం అగ్రణీః
పురతో నిర్గతస్సన్ ఉపాహ్వాయత్ స్వసమీపమాజుహావ. స చ కేశీ తం నిశమ్య మృగేంద్రవన్నాద
మకరోత్. ౩. స ఇతి. తతః. స కేశీ. తం కృష్ణం దృష్ట్వా. ముఖేన ఖం పిబన్నివ ముఖం వ్యాదాయ
వివృత్య అభిముఖమభ్యాజగామ. కించ. అత్యమర్షణః. అతికుషితః అత్యంతమసహమానో వా. ప్రత్యక్
పద్భ్యాం జఘాన. దురాసదః అన్యైరభిభవితుమశక్యః. దురత్యయః ఉద్యతస్సన్. దురతిక్రమః అత్ర
హేతుః—చండరవః. ౪. తదితి. తత్ హననం. వంచయిత్వా. తం చ హననాయ. ప్రసారితయోః
పాదయోర్హస్తాభ్యాం గృహీత్వా పరివిధ్య భ్రామయిత్వా వ్యవస్థితః. తథైవ స్థితో బభూవ. ౫.
స ఇతి. వ్యాదాయ ముఖం ప్రసార్య. వేగేన హరిం ప్రత్యాద్రవత్. సోఽపి హరిర్హసన్
ఉత్తరం సవ్యం. భుజం. నిర్భయత్వే దృష్టాంతః. యథోరగం బిలఇతి. ౬. తతః కిం తదాహ—
దంతా ఇతి. చర్వణాయ భగవద్భుజం స్పృశంతీతి తథా. తే వ్యాదానేన యే వివృతాః అయో
లోహం స్పృశంతీతి స్పృశః. యద్వా—తప్తమయం అతితప్తం లోహాది స్పృశంతో యథేతి.
ఆమయో జలోదరః. ౭. స మేధమానేనేతి. లండం పురీషముత్సృజన్. ౮. తదితి. కర్కటికాఫలం
హి పక్వం సదత్యంతం విశీర్ణం భవతి. తద్వద్విదీర్ణాత్తస్య దేహత్. విగతప్రాణాత్. అవిస్త్రితో గర్వర

శ్రీకృష్ణం ప్రతి నారదాగమనఘట్టః.

ప్రసూనవర్షైర్విషద్భిరీడితః. ౯. దేవర్షిరుపసంగమ్య భగవత్ప్రవణో నృప, కృష్ణమ
క్షిప్తకర్షాణం రహస్యేతదువాచ హ. ౧౦. కృష్ణకృష్ణాప్రమేయాత్త౯ యోగేశ
జగదీశ్వర, వాసుదేవాఖిలావాస సాత్త్వతాం ప్రవరప్రభో. ౧౧. త్వమాత్మా సర్వ
భూతానామేకో జ్యోతిరివైధసామ్, గూఢో గుహశయస్సాక్షీ మహాపురుష
ఈశ్వరః. ౧౨. ఆత్మనాత్మాశ్రయః పూర్వం మాయయా సస్పృజే గుణాన్, తైరిదం
సత్యసంకల్పస్సృజస్యత్స్యవసీశ్వరః. ౧౩. స త్వం భూధర భూతానాం దైత్య
ప్రమథరక్షసామ్, అవతీర్ణో వినాశాయ సాధూనాం రక్షణాయ చ. ౧౪. దిష్ట్యా
ద్యనిహతో దైత్యో లీలయాం హయాకృతిః, యస్య హేషితసంత్రస్తాస్త్య
జన్త్యనిమిషా దివమ్. ౧౫. చాణూరం ముష్టికం చైవ మల్లానన్యాంశ్చ హస్తినమ్,
కంసం చ నిహతం ద్రక్ష్యే పరశ్వోహని తే విభో. ౧౬. తస్మానుశంఖయవనము

హితః ఆయత్నేన హతోఽరిర్యేన సః. ౯. శ్లో. కంసాయ కృష్ణమాదిశ్య తద్రహస్యాదివైశునైః, కంస
భూతాదికృష్ణస్య కార్యమావేదయన్తునిః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. తదాహ—దేవర్షి రిత్యాదినా. దేవర్షి
రితి. న చాయమనర్థసూచకః. కింతు సర్వసుహృదిత్యాహ—భగవత్ప్రవణ ఇతి. ౧౦. అస్మద్రహస్యం
వైరిణి కంసే కథం. సూచితవానితి మాశంకీరీత్యాహ—కృష్ణకృష్ణేతి. ఆయం భావః త్వమిశ్వరో
భూభారదైత్యసంహారాయావతీర్ణోఽసి. అతస్తదనురూపాచరణేన విశ్వం పరిపాలయేతి. తత్ర త్వయి
తావద్భయశంకైవ నాస్తీత్యాహ—ఆప్రమేయాత్త౯ అపరిచ్ఛిన్నస్వరూప. యోగేశ అచింత్య
ప్రభావ జగదీశ్వర విశ్వనియంతః వాసుదేవ సర్వభూతేషు వర్తమాన అఖిలావాస సర్వస్యాశ్రయ.
సంప్రతి సాత్త్వతాం ప్రవరశ్రేష్ఠ. ప్రభో సర్వశక్తే. ౧౧. కథమేవంరూపోఽహమితి చేదత ఆహ—
త్వమితి. న హి త్వం జీవవత్పరిచ్ఛిన్నః కింతు సర్వభూతానామంతః ఏకః అనుశ్ఛాత౯ ఆత్మా. అంతరనుశ్ఛా
తత్వే దృష్టాంతః. ఏధసాం కాష్ఠానాం అంతర్జ్యోతిరివేతి. భూతేషు స్థితోఽసి తైర్న దృశ్యస ఇత్యాహ—
గూఢ ఇతి. అత్ర హేతవః. గుహశయః బుద్ధేరప్యంతరః. కించ సాక్షీ. న హి సాక్షీ దృశ్యత ఇత్యర్థః.
అపి చ. మహాపురుషః. అతః పరిచ్ఛిన్నమతిభిర్న జ్ఞాయస ఇత్యర్థః. తర్హి సర్వాంతరత్వే కిం ప్రమాణ
మత ఆహ—ఈశ్వర ఇతి. న హి ఈశ్వరం వినా. పరతంత్రాణాం జీవానాం ప్రవృత్తిర్లుటత ఇత్యర్థః.
౧౨. ఆహమిశ్వరః అన్యత్సర్వమిశితవ్యమిత్యేతదేవ కుతః. అత ఆహ—ఆత్మనేతి. సాధనాంతరనిర
పేక్ష ఏవ. ఆత్మాశ్రయః స్వతంత్రః. మాయయా శక్త్యా గుణాన్ భవాన్ సస్పృజే సృష్టవాన్ తైః
సృష్టైర్గుణైః. ఇదం విశ్వం. సృజసి అత్ని సంహరసి. అవసి పాలయసి. నను సృష్ట్యాదిక్రియాషట్కారక
సాధ్యైవ దృష్టేత్యత ఆహ—సత్యసంకల్ప ఇతి. న హి సంకల్పైవకసాధ్యే బహిస్సాధనాపేక్షేతి భావః
అతస్త్యమిశ్వర ఇత్యుపసంహారః. ౧౩. ప్రస్తుతమాహ.—స ఇతి. భూధరభూతానాం భువం ధరం
తీతి భూధరా రాజానస్తద్రూపాణాం. ౧౪. ౧౫. చాణూరమితి. పరశ్వః అహనీతి. అద్యైవ అక్షర
ఏవ్యతి శ్వో మధురాం గంతాసి. ఋశ్వశ్చాణూరాదీన్ త్వయా నిహతాన్ ద్రక్ష్యమితి సిద్ధవన్ని
ర్దేహో విజ్ఞానప్రకారవిశేషః. ౧౬. తస్మేతి. తస్మానుతదనంతరం. శంఖాదీనాం శంఖః పంచజనః.

రాణాం నరకస్య చ, పారిజాతాపహరణమింద్రస్య చ పరాజయమ్. ౧౭. ఉద్వాహం వీరకన్యానాం వీర్యశుల్కాదిలక్షణమ్, నృగస్య మోక్షణం శాపాద్ధ్వారకాయాం జగత్పతే. ౧౮. స్యమంతకస్య చ మణేరాదానం సహ భార్యయా, మృత పుత్రప్రదానం చ బ్రాహ్మణస్య స్వధామతః. ౧౯. పాండ్రకస్య వధం పశ్చాత్కాశీ పుర్యాశ్చ దీపనమ్, దంతవక్త్రస్య నిధనం చైద్యస్య చ మహాక్రతౌ. ౨౦. యాని చాన్యాని వీర్యాణి ద్వారకామావసన్ భవాన్, కర్తా ద్రక్ష్యమ్యహం తాని గేయాని కవిభిర్భువి. ౨౧. అథ తే కాలరూపస్య క్షపయిష్ణోరముష్య వై, అక్షౌహిణీనాం నిధనం ద్రక్ష్యమ్యర్జునసారథే. ౨౨. విశుద్ధవిజ్ఞానఘనం స్వసంస్థయా సమాప్తసర్వార్థమమోఘవాంఛితమ్, స్వతేజసా నిత్యనివృత్తమాయయా గుణప్రవాహం భగవంతమీమహి. ౨౩. త్వామిశ్వరం స్వాశ్రయమాత్మమాయయా వినిర్జితాశేషవిశేషకల్పనమ్, క్రీడాద్ధమధ్యాత్మమనుష్యవిగ్రహం నతోఽస్తి ధుర్జ్యం

❀ న్యోమాసురవధఘట్టః. ❀

యదువృష్టిసాత్త్వతామ్. ౨౪. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం యదుపతిం కృష్ణం భగవత్ప్రవరో మునిః, ప్రణిపత్యాభ్యనుజ్ఞాతో యయా తద్దర్శనోత్సుకః. ౨౫. భగవానపి గోవిందో హత్వా కేశినమాహవే, పశూంశ్చాపాలయద్బాలైః ప్రీతైర్వృజసుఖావహాః. ౨౬. ఏకదా తే పశూన్ బాలాశ్చారయంతోఽద్రిసానుషు, చక్రుర్నిలాయనక్రీడాం చోరపాలాపదేశతః. ౨౭. తత్రాసన్ కతిచిచ్ఛోరాః పాలాశ్చ కతిచి

తదాదీనాం వధం ద్రక్ష్యమితి శేషః. భావినిర్దేశమాత్రమేతన్న త్వానంతర్యం వివక్షితం. ౧౭. ౧౮. స్యమంతకస్యేతి. భార్యయా జాంబవత్యా సహ. స్వధామతః మహాకాలపురాత్. ౧౯. ౨౦. యానీతి. ద్వారకామావసన్ ద్వారకాయాం వసన్. కర్తా కరిష్యతి. ౨౧. అథేతి. అముష్య విశ్వస్య భూభారస్య వా. ౨౨. ఏవం విజ్ఞాప్య. కృతాభివందనం భగవంతం నమస్యతి—ద్వయేన. విశుద్ధేతి. కేవలజ్ఞానైకమూర్తిం. అతఏవ స్వసంస్థయా స్వరూపసమ్యక్ స్థిత్యైవ. పరమానందరూపయా. సమ్యగాప్తాః ప్రాప్తాః. సర్వే అర్థా యేన తం ఆప్తకామతోక్తా. సత్యసంకల్పతామాహ—అమోఘవాంఛితమితి. నను వాంఛా చేత్. తర్హస్తి దుర్నివారా సంస్పృతిః. అత ఆహ—స్వతేజసేతి. స్వతేజసా చిచ్ఛక్త్యా నిత్యనివృత్తో మాయాకార్యరూపో గుణప్రవాహో యస్తాత్తం. అతో భగవంతం. నిరతిశయైశ్వర్యం. ఈమహి శరణం వ్రజేమేతి. ౨౩. నను త్రికాలజ్ఞస్త్వం కథమేతత్ప్రపంచం న జానాసి? జానాసి చేత్కథమగుణప్రవాహం బ్రవీషి తత్రాహ—త్వామితి. ఈశ్వరం అన్యస్య వశయితారం. స్వాశ్రయం అన్యస్యావశం. అత ఆత్మాధీనమాయావినిర్జితా ఆశేషవిశేషమహదాద్యాదవాదిరూపావా కల్పనా యేన తం ధుర్జ్యం శ్రేష్ఠం నతోఽస్తితి. ౨౪—౨౬. ప్రాతరేవం కేశివధానంతరం నారదోక్తమంగీకృత్య పునస్తథైవ పశూన్ చారయతా. న్యోమో హతః. యద్వా. న్యోమవధః పూర్వమేవ వృత్తోఽపి వేషధారివధప్రసంగాదత్రోచ్యత ఇతి ద్రష్టవ్యం. కేచిత్పునః. శంఖమాద

స్మృత, మేషాయితాశ్చ తత్రైకే విజహ్రురకుతోభయాః. ౨౮. మయపుత్రో
మహామాయో వ్యోమో గోపాలరూపభృత్, మేషాయితానపోవాహ ప్రాయ
శ్చోరాయితో బహువాక్. ౨౯. గిరిదర్భ్యాం వినిక్షిప్య నీతం నీతం మహాసుర, శిలయా
పిదధే ద్వారం చతుఃపంచావశేషితాః. ౩౦. తస్య తత్కర్త విజ్ఞాయ కృష్ణశృణద
స్సతామ్, గోపాన్నయంతం జగ్రాహ వృకం హరిరివౌజసా. ౩౧. సనిజం రూప
మాస్థాయ గిరింద్రసదృశం బలీ, ఇచ్ఛన్ విమోక్షుమాత్మానం నాశక్నోద్గ్రహణా
తురః. ౩౨. తం నిగృహ్యచ్యుతో దోర్భ్యాం పాతయిత్వా మహీతలే, షశ్యతాం
దివి దేవానాం పశుమారమమారయత్. ౩౩. గుహాపిథానం నిర్భిద్య గోపాన్ని
స్సార్వ కృచ్ఛ్రితః, స్తూయమానస్సురైర్గోవైః ప్రవివేశ స్వగోకులమ్. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తత్రింశోఽధ్యాయః.

శ్రీకృష్ణబలరామానయనార్థమక్రూరస్య నందగోకులప్రవేశఘట్టః.

అక్రూరోఽపి చ తాం రాత్రిం మధుపుర్యాం మహామతిః, ఉషిత్వా రథమా
స్థాయ ప్రయయా నందగోకులమ్. ౧. గచ్ఛన్ పథి మహాభాగో భగవత్యంబుజే
క్షణే, భక్తిం పరాముపగత ఏవమేతదచింతయత్. ౨. కిం మయాచరితం భద్రం
కిం తప్తం పరమం తపః, కిం వాధాప్యర్హతే దత్తం యద్ద్రక్ష్యామ్యద్య కేశవమ్. ౩.
మమైతద్దుర్లభం మన్యే హ్యుత్తమశ్లోకదర్శనమ్, విషయాత్తనో యథా బ్రహ్మ
కీర్తనం శూద్రజన్తనః. ౪. మైవం మమాధమస్యాపి స్యాదేవాచ్యుతదర్శనమ్, ప్రీయ
పథాత్పూర్వమేవ పఠంతి తమాహ—ఏకదేతి. ౨౭-౨౮. మయేతి. మేషవదాచరితాన్ స్వయం చోర
వదాచరితస్సన్. ఆపోవాహ అపకృష్య నినాయ. ౨౯. గిరితి. పిదధే ఛాదితవాక్. ౩౦. తస్యేతి.
శరణదః ఆశ్రయప్రదః హరిః సింహ ఇవ. ౩౧-౩౨. తమితి. పశుమారం పశుమారో యథా భవతి
తథా. అవిశ్వాసమిత్యర్థః. ౩౩. గుహేతి. భువి గోవైః స్తూయమానః. ఉపరి వైమానికైర్దేవైరితి. ౩౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అష్టత్రింశే యథాధ్యాయన్నక్రూరో గోకులం గతః, తథైవ రామకృష్ణాభ్యాం గృహం
నీత్వా సుసత్కృతః. ప్రాతః కేశవధే వృత్తే ద్వాదశ్యాం నిర్గతే మనా, తతో వ్యోమే హ
తేఽక్రూరస్సాయం గోకులమాగమత్.” తదేవం నారదేన కంసపథాదికార్యే విజ్ఞాపితే. శ్రీకృష్ణ
మధురాం గంతుముద్యతో వర్తతే తదా అక్రూరోఽపి గోకులమాగమదిత్యాహ.—అక్రూరోఽపీతి.
ఆపీతి సంభావనాయాం. ౧. ౨. కిమితి. అర్హతే యోగ్యాయ. ౩. స్వస్య కృష్ణదర్శనే. అసంభవ
మాశంక్య పునస్సంభావయతి.—ద్వాదశ్యాం. మమైతదితి. విషయాత్తనః విషయావిష్టచిత్తస్య శూద్రా
జ్ఞాన్తయస్య. బ్రహ్మకీర్తనం వేదోచ్ఛారణం యథేతి. ౪. మైవమితి. యద్వా—మైవం. కింతు. అథమ
స్యాపి. నీచస్యాపి. మమ స్యాదేవ. కుత ఇత్యత ఆహ—ప్రీయమాణః కాలనద్యేతి. ఆయం భావః. యథా

మాణః కాలనద్యా క్వచిత్తరతి కశ్చన. ౧. మమాద్యామంగళం నష్టం ఫలవాంఛైవ
 మే భవః, యన్నమస్యే భగవతో యోగి ధ్యేయాంఘ్రిపంకజమ్. ౬. కంసో
 బతాద్యాకృతమేత్యనుగ్రహం ద్రక్ష్యేఽంఘ్రిపద్మం ప్రహితోఽమునా హరేః,
 కృతావతారస్య దురత్యయం తమః పూర్వేతరక్ యన్న ఖమండలత్విషా. ౭. యద
 ర్చితం బ్రహ్మభవాదిభిస్సరైశ్శ్రియా చ దేవ్యా మునిభిశ్చ సాత్త్వతైః, గోచారణా
 యానుచరైశ్చరద్వనే యద్గోపికానాం కుచకుంకుమాంకితమ్. ౮. ద్రక్ష్యామి నూనం
 సుకపోలనాసికం స్థితావలోకారుణకంజలోచనమ్, ముఖం ముకుందస్య గుడాలకా
 వృతం. ప్రదక్షిణం మే ప్రచరంత్యమి మృగాః. ౯. అప్యద్య విష్ణోర్ధనుజత్వమియుషో
 భారావతారాయ భువో నిజేచ్ఛయా, లావణ్యధామ్నా భవితోపలంభనం మహ్యం
 న న స్యాత్ఫలమంజసా దృశః. ౧౦. య ఈక్షితాహం రహితోఽప్యసత్సతోస్స్వ
 తేజసాపాస్తతమోభిదాభ్రమః, స్వమాయయాత్తక్ రచితైస్తదీక్షయా ప్రాణాక్ష

నద్యా ప్రాయమాణానాం తృణాదీనాం మధ్యే. కశ్చిత్కదాచిత్తరతి తథా కర్తవశేన కాలేన ప్రాయ
 మాణానాం జీవానాం మధ్యేఽపి. కశ్చిత్తరేదితి సంభవతీతి. ౧. మమేతి. అతోఽనయా ప్రవృత్త్యైవ
 మమామంగళం ధ్రువం నష్టమేవేతి జ్ఞాయతే. భవో జన్మచ సఫలః జాతమితి యత్. యతః
 నమస్యే నమస్కరిష్యామి. ౬. అమంగళనాశే సూచనాంతరమాహ—కంస ఇతి. బలేత్యాశ్చర్యే. అతి
 ఖలః కంసోఽపి. మమాత్యంతమనుగ్రహం. అకృత కృతవాక్ యతోఽమునా ప్రహితో హరేరం
 ఘ్రిపద్మం. ద్రక్ష్యే ద్రక్ష్యామితి. పూర్వే అంబరీషాదయః. తమః సంసారమతరక్ తీర్ణః. ౭. యదితి.
 అంఘ్రిపద్మం విభావయదితి బ్రహ్మాదిభిరర్చితమితి పరమైశ్వర్యమాహ—శ్రియాచేతి సౌభాగ్యాతిశయం.
 మునిభిర్భక్తిసహితైరితి పరమపురుషార్థత్వం. గోచారణాయేతి. కృపాభుత్వం. యద్గోపికానామితి
 ప్రేమమాత్రసులభత్వం. ౮. మనోరథాంతరం కరోతి—ద్రక్ష్యామితి. శోభనా కపోతా నాసికా
 చ యస్మిక్ తత్. స్థితసహితః అవలోకో యస్మిక్. అరుణకంజవల్లూచనే యస్మిక్ తచ్చ తచ్చ
 ముఖం గుడాలకావృతం వక్రకేశావృతం తదాసీమేవ శుభసూచకం దృష్ట్వా. అతిహృష్యన్నాహ—
 ప్రదక్షిణమితి. ౯. పునరప్యన్యచ్ఛింతయతి—అపీతి. ఈనుషః ప్రాప్తవతః లావణ్యస్య ధామ ఆశ్ర
 యః. తస్య విష్ణోః. యద్వా—విష్ణోర్ధనావణ్యయుక్తం యద్ధామ వపుః. తస్యోపలంభనం దర్శనం భవితా
 భవిష్యతి. అపి యద్యేవం స్యాత్తర్హి మహ్యం మమ దృశో లోచనస్య. ఫలం న స్యాదితి న. అపి తు
 స్యాదేవేత్యర్థః. ౧౦. య ఈక్షితేతి చతుర్భిః కుళకం—తత్రైవం శంకా. అన్తదాదివదేవ కర్తృత్వ
 భోక్తృత్వాదిధర్మైస్తత తత్ర ప్రతీయమానస్య కథం విష్ణుత్వమితి. ఇమామాశంకాం క్లోకత్ర
 యేణాపాకుర్వంశ్చతుర్థేన తమహం ద్రక్ష్యామితి మనోరథం కరోతి—తథాపి. య ఇతి. య ఈక్షితా
 ఈక్షణమాత్రకర్తా. అసత్సతోః కార్యకారణయోః ఈక్షణాదికర్తాపి అహంరహితః. అహం
 కారహీనః. తథా అపాస్తతమోభిదాభ్రమః. తమ స్వజ్ఞానం. తతో భిదా భేదః. తతో భ్రమః
 అభినివేశాదిః. అపాస్తా అపాకృతా స్తమఅదయో యస్మిక్ సః. కుత ఏతత్తత్రాహ—స్వతేజసా చిచ్ఛ
 క్త్యా. నిత్యస్థరూపసాక్షాత్కారేణ. తథాపి స్వమాయయా స్యాధీనమాయయా తదీక్షయా తస్మై

ధీభిస్సదనేష్వభీయతే. ౧౧. యస్యాఖిలామీనహభిస్సుమంగళైర్వాచో విమిశ్రా
గుణకర్తజన్తభిః, ప్రాణంతి శుంభంతి పునంతి వై జగద్యాస్తద్విరక్తాశ్శవశోభనా
మతాః. ౧౨. స చావతీర్ణః కిల సాత్త్వతాన్వయే స్వనేతుపాలామరవర్యశర్మకృత్,
యశో వితన్వో వ్రజ ఆస్త ఈశ్వరో గాయంతి దేవా యదశేషమంగళమ్. ౧౩.
తం త్వద్య నూనం మహతాం గతిం గురుం త్రైలోక్యకాంతం దృశిమన్తహోతృ
వమ్, రూపం దధానం శ్రియ ఈప్సిలాస్పదం ద్రక్ష్యేమమాసన్నుషసస్సు
దర్శనాః. ౧౪. అథావతీర్ణస్సపదీశయోరథాత్ప్రధానపుంసోశ్చరణం స్వలబ్ధయే,
ధియా ధృతం యోగిభిరప్యహం ధ్రివం నమస్య ఆభ్యాం చ సఖీ వనోకసః.
౧౫. అప్యంప్రిమూలే పతితస్య మే విభుశ్చిరస్యథాస్య*న్నిజహస్తపంకజమ్, దత్తా
భయం కాలభుజంగరంహసా ప్రోద్వేజితానాం శరణైషిణాం నృణామ్. ౧౬. సమ
ర్హణం యత్ర విధాయ కాశికస్తథా బలిశ్చాప జగత్త్రయేంద్రతామ్, యద్వా
విహారే వ్రజయోషితాం శ్రమం స్పర్శేన సాగంధికగంధ్యపానుదత్. ౧౭. సమ

వేక్షయా ప్రాణాక్షధీభిస్సహితైః ఆత్మ ఆత్మ ని. స్వస్తిన్నేవ. రచితైర్జీవైస్సదనేషు బృందావనతరుషు.
గోపీగృహేషు చ లీలయా కర్తాణి కుర్వన్ సక్తవదభీయతే ఆభిముఖ్యేన ప్రతీయతే. ౧౧.
నను సర్వదాహంకారరహితస్యాత్మారామస్య లీలాపి కుత ఇత్యాశంక్యాపరానుగ్రహార్థేత్యాశయే
నాహ—యస్మేతి. అఖిలాని అఖిలస్య వా. అమీవాని పాపాని ఘ్నంతీత్యఖిలామీవహాని. తైః తథా
సుమంగళైః శోభనాని మంగళాని యేభ్యస్తైః. గుణాః కరుణాదయః. కర్తాణి జన్తాని చ తైర్విమిశ్రా
యుక్తా వాచః. జగత్ ప్రాణంతి జీవయంతి శుంభంతి శోభయంతి. పునంతి పవిత్రయంతి. వ్యతిరేక
మాహ—యా ఇతి. తైర్విరక్తాః రహితాః. తాస్తు స్వలంకృతా అపి వస్త్రాద్యలంకృతశవచోఽభి
మానాః. మతాః సతాం సమ్మతాః. ౧౨. స ఇతి. స్వయం రచితాన్ సేతుాన్ పర్ణాశ్రమధర్మాన్
పాలయతామమరవర్యాణాం సుఖకర్తా సన్నవతీర్ణః. యత్ యశః. ౧౩. తమితి. త్రైలోక్యే ఏకమేవ
కాంతం. దృశిర్ద్వప్తిః తద్వతాం మహానుత్సవో యస్తాత్. యద్వా. మహానుత్సవ ఏవ. శ్రియా ఈప్సిత
మాస్పదం. ఏవంభూతం రూపం శ్రీమూర్తిం దధానం. తమీశ్వరం ద్రక్ష్యమితి. ఆత్ర లింగం
ఉషసః ప్రభాతసమయాః. సుదర్శనాః సుఖం ప్రభాతా రజన్యః. శుభసూచకా బభూవురిత్యర్థః.
౧౪. అథేతి. కించ. అథ దర్శనానంతరం. సపది తత్క్షణమేవ. రథాదవతీర్ణస్సన్. ప్రధానయోః
పురుషయోః రామకృష్ణయోః చరణం యోగిభిరప్యత్సలాభాయ కేవలం ధియైవ ధృతం. సాక్షా
దహం నమస్యామి. ఆభ్యాం సహానయోః సఖీన్ గోపాంశ్చ నమస్యామితి. ౧౫. అపీతి. కించ
అథాస్యత్ అథాస్యతి. తద్విభావయతి. దత్తాభయమితి సార్ధేన. ౧౬. సమర్హణమితి. బలినా తావ
త్పదత్రయపరిమితభూదానసమయే తస్య హస్తే ఉదకం నిహితం. కాశిక ఇంద్రః తేనాపి కదా
చిత్కించిన్నిహితమితి జ్ఞాతవ్యం ముముక్షూణాం సంసారభయనివర్తకం సకామనామభ్యుదయప్రదం
చేత్యుక్తం. అనురక్తానాం పరమసుఖదం చేత్యాహ—యద్వేతి. నాశబ్దో వితర్కే విహారే రాస
క్రీడాయాం సాగంధికస్య గంధ ఇవ గంధో యస్య తత్సాగంధికగంధి. ౧౭. ఏవం పరమానుగ్ర

యువైష్యత్యరిబుద్ధిమచ్యుతః కంసస్య భృత్యః ప్రహితోఽపి విశ్వదృక్, యోఽంతర్బహిశ్చేతస ఏతదీహితం తే త్రజ్ఞ ఈక్షత్యమలేన చక్షుషా. ౧౮. అప్యం స్రుమూలేఽనహితం కృతాంజలిం మామీక్షితా సస్థితయార్ద్రయా దృశా, సపద్యవధ్వస్తసమస్తకిల్బిషో వోధా ముదం వీతవిశంక ఊర్జితామ్. ౧౯. సుహృత్తమం జ్ఞాతిమనన్యదైవతం దోర్భ్యాం బృహద్భ్యాం పరిరప్స్యతేఽథ మామ్, ఆత్మాహి తీర్థీక్రియతే తదైవ మే బంధశ్చ కర్తాత్తక ఉచ్చ్వసిత్యతః. ౨౦. లబ్ధాంగసంగం ప్రణతం కృతాంజలిం మాం వక్ష్యతేఽక్రూర తతేత్యురుశ్రవాః, తదా వయం జన్తభృతో మహీయసా నై వాదృతో. యోఽధిగముష్య జన్త తత్. ౨౧. న తస్య కశ్చిద్దయితస్సు హృత్తమో న చాప్రియో ద్వేష్య ఉపేక్ష్య ఏవ వా, తథాపి భక్తా భజతే యథా తథాసురద్రుమో యద్వదుపాశ్రితార్థదః. ౨౨. కిం వాగ్రజో మావనతం యదూత్తమః స్తయన్ పరిష్వజ్య గృహీతమంజలౌ, గృహం ప్రవేశ్యాఽస్తమస్తనత్కృతం సంప్రేక్ష్యతే కంసకృతం స్వబంధుషు. ౨౩. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి సంచితయన్ కృష్ణం శ్వఫల్కతనయోఽధ్వని, రథేన గోకులం ప్రాప్తస్సూర్యశాచ్ఛిస్తగిరిం నృప.

హం సంభావ్య. పునరప్యసంభవమాశంక్య పరిహరతి—నేతి. యద్యప్యహం కంసేన ప్రహితః. అతస్తస్య దూతః. తథాపి. మయి. అరిరయమితి బుద్ధిం నోవైష్యతి న కరిష్యతీత్యర్థః. యతః విశ్వదృక్ సర్వజ్ఞః ఆతో మమ చేతసః. అంతశ్చ బహిశ్చ. యదీహితం చేష్టితం ఏతత్ యః తే త్రజ్ఞః. అంతర్యామి. నిత్యజ్ఞానేనేక్షతే. అయం భావః. చేతసో బహిరేవ కంసమనువర్తే అంతస్తు కృష్ణమేవ తదేవ తదసౌ హృదిస్థో జానాతీతి. యద్వా—ఏతస్య జగత ఈహితమితి. అతః. ౧౮. అపీతి. అసి యది. అంస్రుమూలే చరణోపాంతే అవహితం సంయతం. కృపామృతేన ఆర్ద్రయా దృశా. మాం ఈక్షితా ద్రక్ష్యతి. తర్హి. సపద్యేవ వినష్టాఖిలకిల్బిషః పరాం ముదం. వోధా ప్రాప్స్యామితి. ౧౯. సుహృదితి. అథ మాం పరిరప్స్యతే ఆలింగిష్యతి. యదా తదైవమే ఆత్మాదేహః. తీర్థీక్రియతే అతిపవిత్రీకరిష్యతే. ఉచ్చ్వసితి శ్లథో భవిష్యతి. ఆతో దేహాత్. ౨౦. లబ్ధేతి. తత భో తాలేతి. తదా జన్తభృతః సఫలజన్తానః. అన్యథా. తజ్జన్తైవ న భవతీత్యాహ—మహీయసేతి. మహీయసా కృష్ణేన యోఽనాదృతః. తస్య జన్త ధిక్. అముష్య జంతోః. ౨౧. నను. సుహృదాదిషు పరిష్వంగసంప్రశ్నాదయో జీవధర్తాః కథమిశ్వరే సంగచ్ఛంతే అత ఆహ—నేతి. దయితః ప్రియః తద్విపరీతోఽప్రియః సుహృత్తమో హితః. తద్విపరీతో ద్వేష్యః ఏతత్సర్వవ్యతిరీక్తః ఉపేక్ష్య ఇతి. సత్యం. తథాపి భగవాన్ భక్తా భజతే. తత్ర చ. మే యథా భక్తాః తాన్ కథా భజతే. శ్లో. 'యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాంస్తథైవ భజామ్యహమి'తి భగవద్వచనాత్. అవిషమత్వేఽపి విభక్తేభ్య ఏవ ఫలం దదాతీత్యత్ర దృష్టాంతః. యద్వత్సురద్రుమ ఇతి. ౨౨. కిమితి. యో మయాంజలిః కరిష్యతే. తస్మిన్నేవ గృహీతం మాం. ఆప్తాని సమస్తాన్యర్హ్యారాచి సత్కృతాని యేన. తం మాం. ౨౩. ఇతీతి. న తు మార్గమపి న వేద. తథాపి రథేన ప్రాప్త ఇతి.

౨౪. పదాని తస్యాఖిలలోకపాలకిరీటజుష్టామలపాదరేణోః, దదర్శ గోష్ఠే క్షీతి
కౌతుకాని విలక్షితాన్యబ్జయవాంకుశాదై వ్యః. ౨౫. తద్దర్శనాన్లూదవివృద్ధసంభ్రమః
ప్రేక్షార్థ్వరోమాశ్రుకళాకులేక్షణః, రథాదవస్కుంద్య సతేష్వచేష్టత ప్రభోర
మూన్యంఘ్రిరజాన్యహో ఇతి. ౨౬. దేహం భృతామియానర్థో హిత్యా దంభం
భయం శుచమ్, సందేశాద్యోహరేర్లింగదర్శనశ్రవణాదిభిః. ౨౭. చిరమావేష్ట్య
చోత్థాయ రథమారుహ్య వేగతః, క్ష తిష్ఠతి గవేశానః కృష్ణో రామ ఇతి బ్రువన్.
౨౮. గోష్ఠమధ్య ఇతి శ్రుత్వా తరున్ధైర్దోషదారకైః, కృష్ణసందర్శనాకాంక్షీ ప్ర కాశే
సవితుస్సతి. ౨౯. దదర్శ రామం కృష్ణం చ వ్రజే గోదోహనం గతౌ, పీతనీలాంబర
ధరౌ శరదంబురుహేక్షణౌ. ౩౦. కిశోరా శ్యామలశ్వేతౌ శ్రీనికేతౌ బృహద్భుజౌ,
సుముఖౌ సుందరవరౌ బాలద్విరదవిక్రమా. ౩౧. ధ్వజవజ్రాంకుశాంభోజైశ్చిన్హి
తైరంఘ్రిభిర్వృజమ్, శోభయంతౌ మహత్తానౌ సానుక్రోశస్తి తేక్షణౌ. ౩౨. ఉదార
రుచిరక్రీడా స్రగ్విణౌ వనమాలినౌ, పుణ్యగంధానులిప్తాంగౌ స్నాతౌ విరజవా
ససౌ. ౩౩. ప్రధానపురుషావాద్యౌ జగద్ధేతూ జగత్పతీ, అవతీర్ణౌ జగత్యర్థే స్వాంశేన
బలకేశవా. ౩౪. దిశో వితిమిరా రాజన్ కుర్వాణౌ ప్రభయా స్వయా, యథా
మరకతశ్చై లో రాప్యశ్చ కనకాచితౌ. ౩౫. రథాత్పూర్ణమవప్లుత్యసోఽక్రూరస్సేన
హవిహ్వలః, పపాత చరణోపాంతే దండవద్రామకృష్ణయోః. ౩౬. భగవద్దర్శనా

౨౪. పదానీతి. అఖిలైర్లోకపాలైః. కిరీటేషు జుష్టాః అమలాః పాదరేణవో యస్య తస్య. క్షీతి
కౌతుకాని క్షీతేరలంకారరూపాణి. ౨౫. తదితి. తద్దర్శనేన య ఆన్లూదః. తేన వివృద్ధః సంభ్రమో
యస్య సః ప్రేక్షా ఊర్ధ్వాణి రోమాణి యస్య సః. అశ్రుకాం కళాభిః లేతై రాకులే ఈక్షణే యస్యసః.
అవస్కుంద్యావప్లుత్య. లేషు పదేష్వచేష్టత వ్యలుంతత్. అహో ఇతి దుర్లభతాం భావయన్.
౨౬. నను కిమర్థమేవం వ్యలుంతత్ నాస్తి ప్రేమసంభ్రమే ఫలోద్దేశ ఇత్యాహ—దేహభాజామేతావా
నేవ పురుషార్థః. కన్యస్య సందేశాదారభ్య హరేర్లింగదర్శనశ్రవణాదిభిర్వోయమక్రూరస్య వర్ణిత ఇతి.
సందేశ ఆద్యః యస్యార్థస్య సః. యావానక్రూరస్య జాత ఇతి వా. ౨౭—౨౯. దదర్శేతి. తతః.
కృష్ణం రామం చ దదర్శ. గావో దుహ్యంతే. అస్తిన్నీతి గోదోహనం తత్ స్థానం గతౌ ప్రాప్తౌ.
౩౦. ౩౧. ధ్వజేతి. అనుక్రోశః అనుకంపా. తద్విలసిత్స్థితయుక్తమీక్షణం యయోస్తౌ. ౩౨.
ఉదారేతి. ఉదారా రుచిరా క్రీడా యయోస్తౌ. స్రగ్విణౌ రత్నస్రగ్భిరలంకృతౌ. ౩౩. ప్రధా
నేతి. ప్రధానభూతౌ పురుషౌ. ప్రకృతిపురుషాత్కౌ వా. కుతః? ఆద్య. తదపి కుతః? జగద్ధేతూ.
అతఏవ. జగత్పతీ విపరీతో వా చతుర్థాం పదానాం హేతుహేతుమద్భావః. జగత్యర్థే పృథివ్యాః
భారాపనయనాయ. స్వాంశేన మూర్తిభేదేన బలకేశవా సంతౌ. ౩౪. దిశ ఇతి. స్వప్రభయా విగత
తిమిరా దిశః కుర్వాణౌ కనకాచితౌ సువర్ణవ్యాప్తావితి సాలంకారయోః శైలసాదృశ్యార్థముక్తం.
౩౫. ౩౬. భగవదితి. భగవద్దర్శనాన్లూదేన యద్భావం. లేష పర్యాకులే ఈక్షణే యస్య సః పుష్కరై

హ్లాదబాష్పపర్యాకులేక్షణః, పు*లకాచితాంగ ఔత్కంఠ్యాత్సావ్యాఖ్యానేనాశక
న్నప. 32. భగవాంస్తదభిప్రేత్య రథాంగాంకితపాణినా, పరిరేభేభ్యుపాకృష్య
ప్రీతః ప్రణతవత్సలః. 3౩ సంకర్షణశ్చ ప్రణతముపగూహ్య మహామనాః, గృహీ
త్వా పాణినా పాణీ అనయత్సానుజో గృహమ్. 3౪. పృష్ట్యాథ స్వాగతం తస్మై
నివేద్య చ వరాసనమ్, ప్రక్షాళ్య విధివత్పాదౌ మధుపర్కార్హమాహరత్. ౪౦.
నివేద్య గాం చాతిథయే సంవాహ్య శ్రాంతమాదృతః, అన్నంబహుగుణం మేధ్యం
శ్రద్ధయోపాహరత్ప్రభుః. ౪౧. తస్మై భుక్తవతే ప్రీత్యా రామః పరమధర్మవిత్,
ముఖవానైర్గంధమాలైః పరాం ప్రీతిం వ్యధాత్పునః. ౪౨. పప్రచ్ఛ సత్కృతం
నందః కథం స్థ నిరనుగ్రహే, కంసే జీవతి దాశార్హసౌనపాలాఇవావయః. ౪౩.
యోఽవధీత్స్వస్వసుస్తోకాన్ క్రోశంత్యా అసుతృష్టలః, కిం నుస్విత్తత్ప్రజానాంవః
కుశలం విమృశామహే. ౪౪. ఇత్థం సూనృతయా వాచా నందేన సుసభాజితః,
అక్రూరః పరిపృష్టేన జహావధ్వపరిశ్రమమ్. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టత్రింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సుఖోపవిష్టః పర్యంకే రామకృష్ణోరుమానితః, లేభే
మనోరథాన్ సర్వాన్ పథి యాన్ స చకార మా. ౧. కిమలభ్యం భగవతి ప్రసన్నే
శ్రీనికేతనే, తథాపి తత్పరా రాజన్నహి వాంఛంతి కించన. ౨. సాయంతనాశనం
కృత్వా భగవాన్ దేవకీసుతః, సుహృత్సువృత్తిం కంసస్య పప్రచ్ఛాన్యచ్ఛికిర్షి
రాచితం వ్యాప్తం అంగం యస్య సః. స్వాఖ్యానే అక్రూరోఽహం నమస్కరోమితి. కథనేనాశ
కన్నత్. 32. భగవానితి. అభిప్రేత్య అక్రూరోఽయమేతదర్థమాగత ఇతి జ్ఞాత్వా. కంసహనన
సామర్థ్యం ద్యోతయన్నివ. రథాంగేన చక్రేణాంకితో యః పాణిః లేనాభ్యుపాకృష్య తమాలింగితవాన్.
3౩. సంకర్షణ ఇతి. పాణీ అంజలిరూపేణ సంహతావేవ. గృహీత్వా. 3౪. పృష్ట్యేతి. మధు
పర్క ఏవార్హః అర్హణం పూజా. శస్త్రీన్ వా యదుచితమర్హణం ఆహరత్ ఆసీయ సమర్పితవా
నిత్యర్థః. ౪౦-౪౨. పప్రచ్ఛేతి. సత్కృతం సంమానితం నిరనుగ్రహేఽక్రూరే కథం కేన ప్రకారేణస్థ.
జీవభేత్యర్థః. సౌవః పశుఘాతీ. సపివ పాలకో యేషాం అసీనాం మేషాణాం తఇవ తత్తుల్యా
ఇత్యర్థః. ౪౩. నిరనుగ్రహతామాహ—యోఽవధీదితి. తోకాన్ తోకాని. అసుతృప్ అసూనేవ తర్ప
యతి యః. అతః ఖలః తస్య కంసస్య ప్రజానాం. హే అక్రూర. ఏషాం జీవనమాత్రమపి దుర్లభం
తేషాం వః. కిం ను కుశలం విచారయామేతి. ౪౪. ఇత్థమితి. మధురయా వాచా. ఇత్థం సత్కృతః
తయైవ వాచా పరిపృష్టేన ప్రశ్నేన. అధ్వపరిశ్రమం సంసారశ్రమం. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. నవత్రింశే పురిం గచ్ఛత్యచ్యుతే గోషికోక్తయః, అక్రూరేణాథ కాళింద్యాం విష్ణులీ
కస్య దర్శనమ్. భక్తానాం మనోరథాః సత్యా భవంతీతి ద్యోతయన్నాహ—సుఖోపవిష్ట ఇతి. రామ

తమ్. 3. శ్రీభగవానువాచః—తాత సౌమ్యాగతః కంసాత్స్వాగతం భద్రమస్తువః, అపి స్వజ్ఞాతిబంధూనామనమీవమనామయమ్. ౪. కిన్నువః కుశలం పృచ్ఛే* హ్యేధమానే కులమయే, కంసే మాతులనామ్న యంగ స్వానాం నస్తత్ప్రజాసువై. ౫. అహో అస్తదభూద్భూరి పిత్రోర్వృజినమార్యయోః, యద్ధేతోః పుత్ర మరణం యద్ధేతోర్బంధనం తయోః. ౬. దిష్ట్యాద్య దర్శనం స్వానాం మమ వస్సౌ మ్యకాంక్షితమ్, సంజాతం వర్ణ్యతాం తావత్తవాగమనకారణమ్. ౭. శ్రీశుక ఉవాచః—పృష్టో భగవతా సర్వం వర్ణయామాస మాధవః, వైరానుబంధం యదుషు వసుదేవవధోద్యమమ్. ౮. యత్సందేశో యదర్థం వా దూతస్సంప్రేషితస్స్వ యమ్, యదుక్తం నారదేనాస్య స్వజన్తానకదుందుభేః. ౯. శ్రుత్వాక్రూరవచః కృష్ణో బలశ్చ పరవీరహః, ప్రహస్య నందం పితరం రాజ్ఞోద్దిష్టం విజజ్ఞతుః. ౧౦. గోపాన్ సమాదిశత్సోఽపి గృహ్యతాం సర్వగోరసః, ఉపాయనాని గృహ్ణీధ్వం యుజ్యంతాం శకటాని చ. ౧౧. యాస్యామశ్శోష్వి మధుపురీం దాస్యామో నృప తేరసాన్, ద్రక్ష్యామస్సుమహత్సత్రం యాంతి జానపదాః కిల. ౧౨. శుక ఉవాచః— ఏవమాఘోషయత్తు త్రానందగోపస్స్వగోకులే, గోప్యస్తాస్తదుపశ్రుత్య బభూవు ర్వ్యధితా నృప, రామకృష్ణౌ పురీం నేతుమక్రూరం వ్రజమాగతమ్. ౧౩. కాశ్చి త్తత్కృత హృత్తాపశ్వాసప్లూనముఖశ్రియః, స్రంసద్గుకూలవలయకేశబంధాశ్చ

కృష్ణాభ్యామురు అధికం మానితః. ౧—౩. తాతేతి. హేతాత హేసౌమ్య. స్వాగతం. యథా తథా ఆగతః. స్వజ్ఞాతిబంధూనాం స్వే సుహృదః జ్ఞాతయః. సపిండాః. బంధవః అసపిండాః సంబంధినః తేషా మపి కిం అనమీవం అపాపం. అదుఃఖం సుఖమితి యావత్. అనామయమారోగ్యం. ౪. ఏవం ప్రశ్నోఽపి మమ నాతీవ సంగత ఇత్యాహ-కిన్నివతి. అంగ హే అక్రూర. పృచ్ఛే పృచ్ఛామి నః అస్తాకం కులస్యామయే రోగే. నః మాతుల ఇతి నామ యస్య తస్మిన్. నః స్వానాం జ్ఞాతీనాం. తస్య ప్రజాసు చ. ౫. అహో ఇతి. అస్తదస్తన్నిమిత్తం. వృజినం దుఃఖం ఆర్యయోః నిరపరాధయోః యద్ధేతోర్యోఽహమేవ హేతుః తస్మాత్. ౬. దిష్ట్యేతి. హే సౌమ్య స్వానాం వో దర్శనం అద్య మమసంజాతం దిష్ట్యా భద్రం. ౭. పృష్ట ఇతి. మాధవః మధోర్వంశజః. ౮. యదితి. యః ధనుర్త్తుభిభద్తా సందేశో యస్య. యదర్థం చాణూరాదిభిః ఘాతనార్థం. అస్య కృష్ణస్య స్వజన్త కృష్ణజన్త ఆనకదుందుభేన్సకా శాత్. ౯. శ్రు త్వేతి. విజజ్ఞతుః విశేషేణ జ్ఞాపయామానతుః. ౧౦. గోపానితి. సోఽపి నందోఽపి. గోపాన్ సమాదిశత్. తదేవ దర్శయతి—గృహ్యతామిత్యాదినా. గోరసః క్షీరాదిః. ఉపాయనాని ఉత్తమవస్తూని. ౧౧. యాస్యామ ఇతి. రసాన్ ఘృతాదీన్. శబ్దచ్ఛలేనేదం సూచయతి—అచికిత్స్య రోగస్య చికిత్సార్థం శ్రీకృష్ణజన్తరసాన్ దాస్యామ ఇతి. ౧౨. ఏవమితి. క్షత్రా వ్రజరక్షాధిపృతేన ఆఘోషయత్ సర్వతో ఘోషితవాన్. తాః కృష్ణైకజీవనాః గోప్యః. తత్తదా. అక్రూరమాగతముప శ్రుత్వేతి. ౧౩. వ్యధాలింగాన్యాహ—పంచభిః. కాశ్చిదితి. తేన శ్రవణేన కృతో హృత్తాపః. తేన యః శ్వాసస్తేన ప్లూనా ముఖశ్చి ర్యాసాం తాః. బభూవురితి దుకూలాని చ వలయాని చ కేశగ్రంథ

కాశ్చన. ౧౪. అన్యాశ్చ తదనుధ్యాననివృత్తాశేషవృత్తయః, నాభ్యజానన్నిమం
 లోకమాత్మలోకం గతా ఇవ. ౧౫. స్తరంత్యశ్చాపరాశ్శౌరేరనురాగస్తితే
 రితాః, హృది స్పృశశ్చిత్రపదాగిరస్సంముముహుః స్త్రియః. ౧౬. గతిం సులలితాం
 చేష్టాం స్నిగ్ధహాసావలోకనమ్, శోకాపహాని కర్తాణి ప్రోద్ధామచరితాని చ. ౧౭.
 చింతయంత్యో ముకుందస్య భీతా విరహకాతరాః, సమేతాస్సంఘశః ప్రోచుర
 శ్రుముఖ్యోఽచ్యుతాశయాః. ౧౮. గోప్య ఊచుః—అహో విధాతస్తవ న క్వచిద్ధ
 యా సంయోజ్య మైత్ర్యాప్రణయేన దేహి నః, తాంశ్చాకృతార్థాన్ వియునంక్ష్య
 పార్థకం విచేష్టితం తేఽర్థకచేష్టితం యథా. ౧౯. యస్తస్య ప్రదర్శ్యాసితకుంతలా
 వృతం ముకుందవక్త్రం సుకపోలమున్నసం, శోకాపనోదస్తితలేశసుందరం కరోషి
 పారోక్ష్యమసాధుతే కృతమ్. ౨౦. క్రూరస్త్వమక్రూరసమాఖ్యయాస్తనశ్చక్షుర్హి
 దత్తం హరనే బతాజ్ఞవత్, యేనైకదేశేఽఖిలసర్గ సౌప్యవం త్వదీయమద్రాక్ష్య వయం
 మధుద్విషః. ౨౧ సనందసూనుః క్షణభంగసౌహృదస్సమీక్షతే నస్సవ్యకృతాతురా
 బత, విహాయ గేహాన్ స్వజనాన్ సుతాన్ సతీన్ స్వదాస్యమద్ధోపగతానవ

యశ్చ. స్తంసంతో దుకూలాదయో యాసాం తథాభూతాః. కాశ్చన బభూవురిత్యర్థః. ౧౪. అన్యా
 ఇతి. తస్య శ్రీకృష్ణస్యానుధ్యానేన నివృత్తా అశేషాశ్చక్షురాదివృత్తయో యాసాం తాః. ఇమం లోకం.
 దేహమపి న జానంతి స్త ముక్తా ఇవేతి. ౧౫. స్తరంత్య ఇతి. అపరాః స్త్రియః శౌరేర్గిరః స్తరంత్యః
 సంముముహుః. కథంభూతాః. అనురాగేణ యత్ స్థితం తేన ఈరితాః హృది స్పృశంతీతి హృది
 స్పృశః మనోజ్ఞాః చిత్రాణి పదాని యాసు తాః. ౧౬. ౧౭. చింతయంత్య ఇతి. విరహేణ కాతరాః
 విహ్వలాః. అచ్యుతే ఆశయః చిత్తం యాసాం తాః. ౧౮. కృష్ణసంగతిం విధాయ విఘటయతీతి విధా
 తారం ప్రత్యేవమాక్రోశంత్య ఆహుః. అహో ఇతి. మైత్ర్యా హితాచరణేన ప్రణయేన స్నేహేన చ.
 అకృతార్థాన్ అప్రాప్తభోగానపి. తాన్ వియునంక్షి వియోజయసి. తస్మాన్న తావద్దయా, బాలిశోఽపి
 త్వమిత్యాహుః—ఆపార్థకమితి. ౧౯. విగర్హితం చ తవేదం కర్తేత్యాహుః. య ఇతి. శోకమవనుదతీతి
 శోకాపనోదః స చాసౌ స్థితలేశశ్చ. గూఢహాసః. తేన సుందరం ముకుందస్య వక్త్రం. సకృత్ప్రదర్శ్య
 పునస్తస్య పారోక్ష్యమదృశ్యతాం కరోషి. అతస్తవ కృతం కర్తృ అసాధు నింద్యమిత్యర్థః. ౨౦. కించ
 దత్తాపహరిత్వేనాతిక్రూరస్త్వమిత్యాహుః. క్రూరఇతి. నన్వక్రూరోహరతి నాహమితి చేదత
 ఆహుః—అక్రూరసమాఖ్యయేతి. న హ్యేవం కర్తుమన్యః ప్రభవతి. అతో నామాంతరేణ స్వధ్రువం
 త్వమేవాగతోఽసి. కృష్ణం హరామి న యుష్మచ్ఛక్నురితి చేత్. న-యేన త్వద్దత్తేన చక్షుషా.
 మధుద్విషః వికదేశే నేత్రవక్త్రాదౌ త్వదీయం సమగ్రం సృష్టినైపుణ్యమద్రాక్ష్య దృష్టవత్తో వయం.
 తచ్చక్షుః. ఆయం భావః. తవ సర్వం రహస్యమస్తాభిర్జ్ఞాతమత అమర్షేణేవ కృష్ణం నియోజయన్నస్తా
 నంధీకరోషీతి. ౨౧. విధాతారం విహాయ పరస్పరమూచుః. సనందసూనురితి. బలేతి భేదే.
 క్షణభంగం అస్థిరం. సౌహృదం యస్య సః. గేహాదీన్ విహాయ. అద్ధా సాక్షాత్. తస్మైవ
 దాస్యముపాగతాః స్వకృతాతురాః తత్కృతేనైవ స్థితాదినా పరవశా అపి. నః అస్మాన్న సమీక్షతే

ప్రియః. ౨౨. సుఖం ప్రభాతా రజనీయమాశిషస్సత్యా బభూవుః పురయోషితాం
 ద్రువమ్, యాస్సంప్రవిష్టస్య ముఖం వ్రజస్పతేః పాస్యంత్యపాంగోత్కలిత
 స్థితాసవమ్. ౨౩. తాసాం ముకుందో మధు మంజుభాషితైర్గ్రహీతచిత్తః పర
 వాన్ మనస్వ్యపి, కథం పునర్నః ప్రతియాస్యతేఽబలాగ్రామ్యాస్సలజ్జస్థితవిభ్ర
 మైర్భ్రమన్. ౨౪. అద్య ధ్రువం తత్ర దృశోభవిష్యతే * దాశార్వాభోజాంధకవృష్టి
 సాత్త్వతామ్, మహోత్సవశ్చీరమణం గుణాస్పదం ద్రక్ష్యంతి యే చాధ్వని దేవకీ
 సుతమ్. ౨౫. మైతద్విధస్యాకరుణస్య వామభూదక్రూర ఇత్యేతదతీవ దారుణః,
 యోఽసావనాశ్వాస్య సుమఃఖితం జనం ప్రియాత్ప్రియం నేష్యతి పారమధ్వనః. ౨౬.
 అనార్ద్రగీరేష సమాస్థితో రథం తమన్వమిచత్వరయంతి దుర్మదాః, గోపా ఆనోభిః
 స్థవిరైరుపేక్షితం దైవం చ నోఽద్య ప్రతికూలమిహతే. ౨౭. నివారయామస్స
 ముపేత్య మాధవం కింనో కరిష్యన్ కులవృద్ధబాంధవాః, ముకుందసం గాన్ని మిషార్ధ

నవం నవం ప్రియం యస్య సః అత ఏవం నివారయామ ఇతి భావః. ౨౨. సేర్వమూఢుః. సుఖమితి.
 వ్రజస్పతేః శ్రీకృష్ణస్య ముఖం పాస్యంతి అదరేణ ద్రక్ష్యంతి కథంభూతం అపాంగేన నేత్రాంతే
 నోత్కలితం ఉజ్జృంభితం స్థితమేవ ఆసవో యస్మిన్ తత్. యద్వా. అపాంగోత్కలితస్థితేనాసవ
 రూపం యన్తుఖం. తతశ్చ పానం ముఖ్యమేవ సంభావయంతి. ౨౩. నను ద్విత్వాణి దినాని తథాభవతు
 నామ. తథాప్యస్త త్సేహకృష్ణః పిత్రాదిభిశ్చ పరావర్తిత ఆగమిష్యతీత్యాశంక్యాహుః. తాసామితి.
 హేఽబలాః. తాసాం మధువన్తంజుభిర్భాషితైర్వశీకృతచిత్తః తథా, తాసాం సలజ్జస్థితైర్విభ్రమై
 ర్భ్రమన్. పరవాన్ పిత్రాది పరతంత్రోఽపి యద్వా. వ్రజే పరే అన్యే బంధవః సంతి యస్య స
 తథా మనస్వీ గీరోఽపి. గ్రామ్యా అవిదగ్ధాః. నః కథం ప్రతియాస్యతే ప్రత్యేష్యతి న కథంచదిత్యర్థః.
 ౨౪. కించ. అస్తదుత్సవభాజోఽన్యా ఏవాద్య భవిష్యంతీత్యాహుః—అద్యేతి. తత్ర పురే. దాశార్వా
 దీనాం దృశః దృష్టేః మహానుత్సవో భవిష్యతే భవిష్యతి. యే దేవకీసుతం ద్రక్ష్యంతి తథా యే చాన్యే
 అధ్వని గచ్ఛంతం ద్రక్ష్యంతి. తేషామపి దృశో భవిష్యతీతి. యద్వా. దృశ ఇతి ద్వితీయా. తేషాం
 దృశో నేత్రాణి మహానుత్సవః భవిష్యతే ప్రాప్స్యతి. ప్రాప్త్యర్థస్య భవతేరాత్త నేపదిత్వాత్. ౨౫.
 అక్రూరం శపంత్య ఆహుః—మేతి. ఏషా విధా విధానం కర్త యస్య అతఏవ నిష్క్రూపస్యాక్రూర
 ఇతి శోభనం నామ మాభూత్. తత్ర హేతుః. అతీవ దారుణఇత్యాది. ప్రియాత్ప్రియాదపి ప్రియ
 తరం కృష్ణం. అధ్వనః పారం అస్తద్దృగ్గోచరత్వాదతిదూరదేశం నేష్యతి. ౨౬. అహోధిగస్తజ్జీవిత
 మిత్యాహుః—అనార్ద్రగీరితి. అనార్ద్రా కఠినా గీర్యస్య సః. తావదేవ కృష్ణో రథమారాధః. అస్యా
 వినయమాలక్య స్థవిరైశ్చోపేక్షితం. తేన నివారయంతీత్యర్థః. కించ. దైవతం చేతి. ఆయం భావః
 యద్యస్తాకం దైవమనుకూలం భవేత్తర్హి విష్ణుః కశ్చిదేతేషాం మధ్యే ప్రతిహన్యేత. అకస్తాద్వజ్ర
 పాతో వా భవేత్. అన్యద్వా కించిదనిష్టం స్యాత్ న తు కించిదస్తీతి. ౨౭. పరస్పరం సంమత్ర్య
 సాహసమధిరుహ్యహుః—నివారయామ ఇతి అకరిష్యన్ కిం కరిష్యంతి నిమిషార్ధదుస్త్వజాస్తుకుంద
 సుగాద్విధ్వంసితాని వియోజితాని. అతఏవ దీనాని చేతాంసి యాసాం తాసాం. ఏవంభూతానామ

దుస్త్వజ్ఞాద్దైవేన విధ్వంసితదీనచేతసామ్. ౨౮. యస్యానురాగలలితస్థితవల్లు మంత్ర
 లీలావలోకపరిరంభణరాసగోష్ఠ్యామ్, నీతాస్త్వనః క్షణమివ క్షణదావినాతం గోప్యః
 కథన్వతితరేమ తమో దురంతమ్. ౨౯. యోఽహ్నః క్షయే వ్రజమనంతసఖః పరీతో
 గోవైర్విశణ్ ఖురరజశ్చురితాలకస్రక్, వేణుం క్వణన్ స్థితకటాక్షనిరీక్షణేన
 చిత్తం క్షిణోత్థితమృతే ను కథం భవేమ. ౩౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం బ్రువాణా
 విరహాతురా భృశం వ్రజస్త్రియః కృష్ణవిషక్తమానసాః, విస్మయం లజ్జాం రురు
 దుస్త్వ సుస్వరం గోవిందదామోదరమాధవేతి. ౩౧. స్త్రీణామేవం రుదంతీనాముదితే
 సవితర్యథా, అక్రూరశ్చోదయామాస కృతమైత్రాదికో రథమ్. ౩౨. గోపాస్తమన్వ
 సజ్జంత నందాద్యాశ్చకపైస్తతః, ఆదాయోపాయనం భూరి కుంభాన్ గోరససం
 భృతాన్. ౩౩. గోప్యశ్చ దయితం కృష్ణమనువ్రజ్యానురంజితాః, ప్రత్యాదేశం భగ
 వతః కాంక్షంత్యశ్చావతస్థిరే. ౩౪. తాస్తదాతప్యతీర్విక్ష్య స్వప్రస్థానే యదూత్తమః,
 సాంత్యయామాస వచనైరాయాస్య ఇతి దౌత్యకైః. ౩౫. యావదాలక్ష్యతే
 కేతుర్యావద్రేణా రథస్య చ, అనుప్రస్థాపితాత్తానో లేఖ్యానీవోపలక్షితాః. ౩౬.
 తా నిరాశా నివవృతుర్గోవిందవినివర్తనే, అహాని నిన్యూర్గాయంత్యో విశోకాః ప్రియ
 చేష్టితమ్ ౩౭. భగవానపి సంప్రాప్తోరామాక్రూరౌ తథా నృప, రథేన వాయు
 వేగేన కాళిందీమఘనాశనీమ్. ౩౮. తత్రోపస్పృశ్య పానీయం పీత్వామృష్టమణి
 ప్రభమ్, వృక్షషండముపవ్రజ్య సరామో రథమావిశత్. ౩౯. అక్రూరస్తావృషా

స్తాకం న మృత్యోరపి భయమిత్యర్థః. ౨౮. ఇతోఽపి కారణాదేవ అవశ్యం సాహసమేవాలంబనీయ
 మిత్యాహుః—యస్యేతి. హే గోప్యః. యస్య లలితం స్థితం వల్లు మంత్రశ్చ లీలావలోకశ్చ. పరి
 రంభణం చ అనురాగేణైతాని యస్యాం రాసగోష్ఠ్యాం రాసక్రీడాసభాయాం నః అస్తాభిః క్షణదారా
 త్రయః. క్షణమివాసీతాః. తమముం కృష్ణం వినా. దురంతం తమః విరహాదుఃఖం కథం ను అతితరేమ?
 న కథంచదిత్యర్థః. ౨౯. కించ. అస్తాం తమోతితరణం జీవనమేవ కథం స్యాత్? ఇత్యాహుః—య
 ఇతి. అహ్నః క్షయే దినావసానే ఖురరజోభిః ఛురితాధూసరా అలకాః స్రజశ్చ యస్య సః. వ్రజం
 విశన్ స్థితేన యత్ కటాక్షనిరీక్షణం లేన నశ్చిత్తం క్షిణోతి హరతి. అముం కృష్ణం వినా కథం
 భవేమజీవేమేతి. ౩౦. ఏవమితి. కృష్ణవిషక్తాని మానసాని యాసాం సుస్వరముచ్చైః. శ్లో. క్రూర
 మక్రూరతశ్చుత్వా కంసం కంసనిఘాదనః, గోపీమనోరథారామస్సరామస్తత్పురం యయా.
 శ్రీధరీయః. ౩౧. స్త్రీణామితి. తాః అనాదృత్య. కృతమైత్రాదికః మైత్రం మిత్రదైవత్యం సంధ్యో
 పాసనం తదాదికం కర్తృ కృతం యేన సః. ౩౨. గోపా ఇతి. అన్వసజ్జాత అన్వగచ్ఛన్. ౩౩. గోప్య
 ఇతి. అనురంజితాః పరావృత్య నిరీక్షణాదిభిః కించిదానందితాః. ప్రత్యాదేశం ప్రత్యాఖ్యానం. ౩౪.
 తా ఇతి. తప్యతీః సంతప్యమానాః. తాః ఆయాస్యే శీఘ్రమాగమిష్యామితి దూతవాక్యైః. ౩౫.
 యావదితి. కృష్ణమనుప్రస్థాపితా ఆత్మానశ్చిత్తాని యాభిస్తాః. లేఖ్యానీవ లేఖ్యమయపుత్రికా ఇవ
 నిశ్చలాః. ౩౬—౩౮. తత్రేతి. వృక్షాణాం షండం సమూహముపవ్రజ్య. ౩౯. అక్రూర ఇతి

మంత్ర నివేశ్య చ రథోపరి, కాళింద్యా ప్రాదమాగత్య స్నానం విధివదాచరత్.
 ౪౦. నిమజ్జ్య తస్మిన్ సలిలే జపక్ బ్రహ్మ సనాతనమ్, తావేవాపశ్యదక్రూరో రామ
 కృష్ణా సమన్వితౌ. ౪౧. తౌ రథస్థౌ కథమిహ సుతావానకదుందుభేః, తర్హిస్విత్స్వ్యం
 దనేన స్తథిత్వత్సజ్జ్యవ్యచప్త సః. ౪౨. తత్రాపి చ యథాపూర్వమాసీనౌ పునరేవ సః,
 న్యమజ్జద్ధర్మనం యన్తే మృషా కిం సలిలే తయోః. ౪౩. భూయ స్తత్రాపి సోఽద్రాక్షీత్
 స్తూయమానం మహేశ్వరమ్, సిద్ధేర్గంధర్వపతిభిరసురైర్న తకంధరైః. ౪౪. సహస్ర
 శిరసం దేవం సహస్రఫణమకాలినమ్, నీలాంబరం వినశ్వేతం శృంగై శ్వేతమివ స్థితం.
 ౪౫. తస్యోత్సంగే ఘనశ్యామం పీతకౌశేయవాససం, పురుషం*చతుర్భుజం శాంతం
 పద్మపత్రాయ తేక్షణమ్. ౪౬. చారుప్రసన్నవదనం చారుహాసనిరీక్షణం, సుభ్రూ
 న్నసం చారుకర్ణం సుకపోలారుణాధరమ్. ౪౭. ప్రలంబపీవరభుజం తుంగాంసోరస్థల
 శ్రియం, కంబుకంఠం నిమ్ననాభిం వళిమత్పల్లవోదరమ్. ౪౮. బృహత్కటితట
 శ్రోణికరభోరుద్వయాన్వితం, చారుజానుయుగం చారుజంఘాయుగశసంయుతమ్.
 ౪౯. తుంగగుల్ఫారుణనఖవ్రాతదీధితిభిర్వృతం, నవాంగుళ్యంగుష్ఠదళైర్విలస
 త్పాదపంకజమ్. ౫౦. మహార్హమణిక వ్రాతకిరీటకటకాంగదైః, కటిసూత్రబ్రహ్మ
 సూత్రహారనూపురకుండలైః. ౫౧. భ్రాజమానం పద్మకరం శంఖచక్రగదాధరం,
 శ్రీవత్సనక్షత్రం బ్రాజత్కౌస్తుభం వనమాలినమ్. ౫౨. సునందనందప్రముఖైః పార్శ్వ
 దైస్సనకాదిభిః, సురేశైర్బ్రహ్మరుద్రైర్దైర్నవభిశ్చ ద్విజోత్తమైః. ౫౩. ప్రహ్లాద

రథోపరి నివేశ్య. ౪౦. నిమజ్జేతి. బ్రహ్మ వేదం జపక్. శ్లో. "క్వేమా బాలా క్వతౌ మల్లావితి శంకితచేతసే,
 అక్రూరాయ జలే ధూపమత్యాశ్చర్యం వ్యదర్శయత్." శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ౪౧—౪౩.
 భూయ ఇతి. సిద్ధాదిభిః స్తూయమానం. ౪౪. సహస్రేతి. సహస్రం శిరాంసి యస్య తం. సహస్రఫణేషు
 మాళయోఽస్య సంతీతి తథా తం. నీలేఽంబరే యస్య తం. వినవత్ కమలకందవత్ శ్వేతం శృంగైః
 శిఖరైః శ్వేతం కైలాసమివ స్థితం. ౪౫. తస్యేతి. తస్యోత్సంగే కుండలీకృతదేహార్థే విహీశ్వేత్యేకాదశ
 శ్లోకేనాన్వయః. ౪౬. చార్వీతి. శోభనే భువా యస్య ఉన్నతా నాసికా యస్య. తం చ తంచ.
 ౪౭. ప్రలంబేతి. తుంగావంసౌ యస్య. ఉరస్థస్థితే శ్రీర్యస్య. తం చ తం చ. వళిమత్పల్లవోదరం.
 వళయః తిర్యక్ నిమ్న రేఖా యస్య సంతి తద్వళిమత్. తచ్చ తత్పల్లవవత్. అశ్వత్థదళసదృశము
 దరం యస్య తం. ౪౮. బృహదితి. కటితటం చ. శ్రోణిశ్చ. కరభసదృశమూరుద్వయం చ. బృహచ్చ.
 తత్కటితటశ్రోణికరభోరుద్వయం చ. తేనాన్వితం. యద్వా—బృహద్భ్యం కటితటశ్రోణిభ్యాం.
 కరభోరుద్వయేన చాన్వితం. ౪౯. తుంగేతి. తుంగా ఈషదున్నతో గుల్ఫా అరుణనఖవ్రాతశ్చ తేషాం
 దీధితిభిః తథా. నవాః కోమలాః. అంగుళ్యః అంగుష్ఠే చ తాన్యేవ దళాని తైశ్చ విలసచ్ఛోభమానం.
 పాదపంకజం యస్య తం. ౫౦. మహార్హేతి. మహార్హాః సుమణివ్రాతా యేషు తైః కిరీటాదిభిః. ౫౧—
 ౫౩. ప్రహ్లాదేతి. పృథక్ పృథక్ భావోఽభిప్రాయా యేషాం తైః. తత్ర పారిషదైః స్యామితి

నారదవసు* ప్రముఖైర్భాగవతోత్తమైః, స్తూయమానం పృథగ్భాగైర్వచోభిరమ
లాత్తభిః ౧౪. శ్రియా పుష్ట్యా గిరా కీర్త్యా కాంత్యాతుష్ట్యలయోర్జయా, విద్య
యావిద్యయా శక్త్యా మాయయా చ నిషేవితమ్. ౧౫. విలోక్య సుభృశం
ప్రీతో భక్త్యా పరమయా యుతః, హృష్య త్తనూరుహా భావపరిక్లిన్నాత్త లోచనః.
౧౬. గిరా గద్గదయాస్తాపీతృత్వమాలంబ్య సాత్త్వతః, ప్రణమ్య మూర్ధ్నా వహితః
కృతాంజలిపుటశ్శనైః ౧౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనచత్వారింశోఽధ్యాయః.

అక్రూరకృతశ్రీకృష్ణస్తుతిః

అక్రూర ఉవాచః—నతోఽస్త్వహం త్వాఖిలహేతుహేతుం నారాయణం
పూరుషమాద్యమవ్యయమ్, యన్నాభిజాతాదరవిందకోశాద్బ్రహ్మవిరాసీద్యత
ఏష లోకః. ౧. భూస్తోయమగ్నిః పవనః ఖమాదిర్మహానజాదిర్మన ఇంద్రియాణి,
సర్వేంద్రియాథా విబుధాశ్చ సర్వే యే హేతవస్తే జగతోఽంగభూతాః. ౨ నైతే
స్వరూపం విదురాత్మనస్తే*అజాదయోనాత్మతయా గృహీతాః, అజోఽనుబద్ధస్సగుణై
స్తూయమానం. ననకాదిభిర్బ్రహ్మేతి. బ్రహ్మైర్వహేత్వర ఇతి మరీచ్యాదిభిర్ద్విజోత్తమైః పరం ప్రజా
పతిరితి. వసురుపరిచరః. ప్రహ్లాదనారదవసవః ప్రముఖా ముఖ్యా యేషాం తైః. పరం దైవమితి చ.
శ్రేష్ఠైర్వచోభిః పృథగ్భాగైర్వచోభిరితి వా. ౧౪. శ్రియేతి. విద్యావిద్యే జీవానాం ముక్తిసంస్కృతి
హేతు. మాయా తయోః కారణం శక్తిః హ్లాసినీ. సంవిత్ జ్ఞానం. ఆభిరన్యాభిశ్చ నిషేవితం.
౧౫. విలోక్యేతి. విలోక్య సుభృశం ప్రీతః. అస్తత్కృష్ణోఽసావేపంభూతః పరమేశ్వర ఇతి
జ్ఞాత్యేతి. ౧౬. ౧౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. “చత్వారింశే తతోఽక్రూరః కృష్ణం మత్వేశ్వరేశ్వరమ్, ప్రణమ్య భక్త్యా తుష్టావ సగుణా
గుణభేదతః. శ్రీకృష్ణం ప్రణమతి—నతోఽస్మీతి. హేకృష్ణ. త్వా త్వాం నతోఽస్మి. త్వమస్మత్పి
తృప్యః కుతో మాం బాలం నతోఽసి? తత్రాహ—ఆద్యం పురుషం. అవ్యయం చ. అనాదినిధనమిత్యర్థః
కుత ఏతత్? అఖిలహేతునాం పంచమహాభూతానాం హేతుం. స తు నారాయణో నాహమితి
చేత్తత్రాహ—నారాయణం త్వాం. కిం నారాయణ ఇతి మాం స్తోషి కాత్ర స్తుతిః? సత్యమేవేత్యా
హ—యన్నాభిజాతాదితి. యస్య నాభిజాతాత్ అరవిందకోశాత్ బ్రహ్మ ఆవిరాసీత్ యతో బ్రహ్మ
ణః. ౧. అఖిలహేతుహేతుత్వం ప్రపంచయతి.—భూరితి. ఆదిరహంకారః అజా మాయా. తస్యా
ఆదిః పురుషః ఏతే యే జగతో హేతవస్తే సర్వే. తే తవాంగభూతాః. అంగాత్ శ్రీమూర్తేర్భూతాః
జాతాః ఉపసర్జనభూతా వా. ౨. నన్వతిస్తుతిః కథం క్రియతే. అహమేవాన్యత ఉత్పన్నః. తత్పర
తంత్రశ్చేతి చేదిత్యాశంక్య. తవైషా మాయా త్వత్పరమార్థ్యం తు. న కోఽపి వేదేత్యాహ—నేతి.
ఏతే అజా ఆదిర్యేషాం తే. ఆత్మనస్తే స్వరూపం న విదుః. అనాత్మతయా జడత్వేన కారణేన. జడత్వే

రజాయాగుణాత్పరం వేద న తే స్వరూపమ్. 3. త్వాం యోగినో యజంత్యధా
మహాపురుషమిశ్వరమ్, సాధ్యాత్తం సాధిభూతం చ సాధిదైవం చ సాధవః. ౪.
త్రయ్యా చ విద్యయా కేచిత్త్వాం వై వైతానికా ద్విజాః, యజంతే వివిధైర్య
జ్ఞైర్నానారూపామరాఖ్యయా. ౫ ఏకే త్వాఖిలకర్తాణి సన్న్యసోపశమంగతాః
జ్ఞానినో జ్ఞానయజ్ఞేన యజంతి జ్ఞానవిగ్రహమ్. ౬. అన్యే చ సంస్కృతాత్తానో
విధినా విహితేన తే, యజంతి త్వన్తయాస్త్యాం వై బహు మూర్త్యైకమూర్తికమ్. ౭.
త్వామేవాన్యే శివోక్తేన మార్గేణ శివరూపిణం, బహ్వచార్యవిభేదేన భగవత్
సముపాసతే. ౮. సర్వ ఏవ యజంతి త్వాం సర్వదేవమయేశ్వరం, యే నానాదే
వతాభక్తా యద్యద్యన్యధియః ప్రభో. ౯. యథాద్రిప్రభవా నద్యః పర్జన్యాపూరితా

హేతుః. గృహీతాః ప్రత్యక్షాదిభిర్ద్వైష్టాః. న హ్యజడో హృద్గోచర ఇతి భావః. నను జడాః మాం
మాజానంతు. జీవస్తు జ్ఞాన్యతీత్యత ఆహ—అజఇతి. స అజో బ్రహ్మపి. అజాయా గుణైరనుబద్ధ ఆవృతః
గుణాతీతం తే స్వరూపం న వేద. అతః. అన్యః కుతో జ్ఞాన్యతీతి. యద్వా. ప్రకృత్యాదయః ఆత్మనః
స్వరూపం. తవ స్వరూపం న విదుః. జడత్వాదేవ జీవస్తు తాత్ ఆత్మానం చ. వేత్తి న పునస్తత్స్వ
రూపమితి యథోక్తం హంసగుహ్యే. శ్లో. దేహోఽసవోక్షామనవోఽభూతమాత్రానాత్మానమన్యం చ
విదుః పరం యత్, సర్వం పుమాత్ వేద గుణాంశ్చ తద్జ్ఞో న వేద సర్వజ్ఞమనంతమిడ ఇతి. 3. నను
యది కేఽపి న జానంతి. కథం తస్మి సంసారనివృత్తిరీవానామిత్యాశంక్య సాక్షాదగోచరత్వేఽపి యేన
కేనాపి మార్గేణ భజతాం త్వం గమ్యోఽసీత్యాహ—త్వామితి. హైరణ్యగర్భాదయః. ఆధ్యాత్మాధి
భూతాధిదైవసాక్షిణం. మహాపురుషం. తదంతర్యామిస్వరూపమిశ్వరం నియంతారం చ. యజంతి. ౪.
తదేవం సాంఖ్యయోగావేకీకృత్యోక్త్వా త్రయీమార్గం కర్తజ్ఞానభేదేన దర్శయతి—ద్వాభ్యాం.
త్రయ్యాచేతి. వైతానికాః కర్తయోగినః. త్వాం వై త్వామేవ యజంతి. నను. తే ఇంద్రవరుణవా
య్యాదీన్ యజంతే న తు మానిత్యత ఆహ—నానేతి. నానా వజ్రహస్తాదీని రూపాణి యేషాం తే.
యే అమరాస్తేషామాఖ్యయా నామ్నా త్వామేవ యజంత ఇతి. అయం భావః. ఇంద్రవరుణాదిసూక్తై
రింద్రాదయః సర్వైశ్వర్యేణ ప్రకాశ్యంతే. న చ సర్వేశ్వరా బహవస్సంభవంతి. అతో నామభేదేన
త్వామేవ యజంత ఇతి. తథా చ శ్రుతిః. శ్రు. “సప్రథమస్సంకృతిర్విశ్వకర్తా. స ప్రథమో మిత్రో
వరుణో అగ్నిః. స ప్రథమో బృహస్పతిశ్చికిత్వాత్. తస్మా ఇంద్రాయ సుతమాజుహోమీ”తి. ౫.
ఏక ఇతి. జ్ఞానయజ్ఞేన సమాధినా. ౬. సాంఖ్యయోగ త్రయీమార్గా ఉక్తాః. వైష్ణవశైవమార్గావాహ-
ద్యయేన. అన్యే చేతి. సంస్కృతాత్తానః వైష్ణవశైవదీక్షయా దీక్షితాస్సంతః. తే త్వయా ఆభిహితేన
పాంచరాత్రాదివిధినా. త్వన్తయాః త్వన్తయ త్వేనాత్మానం చింతయంతః. త్వదేకప్రధానా ఇతి వా.
వాసుదేవసంకర్షణప్రద్యుమ్ననిరుద్ధభేదేన బహురూపం. నారాయణరూపేణైకమూర్తికం చ త్వామేవ
యజంతి. ౭. త్వామితి. బహ్వచార్యవిభేదేనేతి నానాభేదశైవపాశుపతాదిమార్గేణ. ౮. యేఽపి
క్షుద్రదేవతా భక్తాః. తేఽపి త్వామేవ యజంతీత్యాహ.—సర్వపివేతి. సే సర్వదేవమయ సన్వేతే
పరస్పరదేవతాధిక్షేపకలహవ్యాకులచిత్తాః. కథమేకమేవ యజంతీత్యుచ్యతే. తత్రాహ—యద్యద్యన్యధి
య ఇతి బుద్ధిమాత్ర భేదో న వస్తుభేద ఇత్యర్థః. ౯. తస్మాత్సర్వే మార్గాస్త్యయేవ. పర్యవస్యంతి

విభో, విశంతి సర్వతస్సింధుం తద్వత్త్వాం గతయోఽంతతః ౧౦. సత్త్వం రజస్తమ ఇతి
భవతః ప్రకృతేర్గుణాః, తేషు హి ప్రాకృతాః ప్రాతా ఆబ్రహ్మస్థావరాదయః. ౧౧.
తుభ్యం నమస్తేష్వవిషక్తదృష్టయే సర్వాత్త్వే సర్వధియాం చ సాక్షిణే, గుణప్ర
వాహోఽయమవిద్యయాసకృత్ ప్రవర్తతే దేవనృతిర్యగాత్త్వసు. ౧౨. అగ్నిర్ముఖం
తేఽవనిరంఘ్రిరీక్షణం సూర్యోనభో నాభిరథోదిశః శ్రుతిః, ద్యౌః కంసురేంద్రాసవ
బాహవోఽర్ణవాః కుక్షీర్తరుత్పాణిబలం ప్రకల్పితమ్. ౧౩. రోమాణి వృక్షౌషధ
యశ్శిరోరుహః మేఘాః పరస్యాస్థినఖాని తేఽద్రయః, నిమేషణం రాత్ర్యహనీప్రజా
పతిర్దేధ్రీస్తు వృష్టిస్తవ వీర్యవిష్యతే. ౧౪. త్వయ్యవ్యయాత్త్వే పురుషే ప్రక
ల్పితా లోకాస్సపాలాబహుజీవసంకులాః, యథా జలే సంజహతే జలౌకసోఽప్య
దుంబరే వా మశకా మనోమయే. ౧౫. యాని యానీహ రూపాణి క్రీడార్థం

సదృష్టాంతమాహ. — యథేతి. అద్రేస్సకాశాత్సర్వతః ప్రభవంతి. యాః నద్యః తాః పునః పర్జన్యేనా
పూరితా బహుస్రాతసస్సత్యః సర్వతస్సింధుమేవ విశంతి. యథా తద్వత్ ఏతా గతయః. మార్గాః
అంతతస్త్వామేవ విశంతీతి. ౧౦. అత్ర హేతుమాహ — సత్త్వమితి. భవతః శక్తిర్యా ప్రకృతిః.
తస్యాస్సత్త్వాదయో గుణాః. అతః ప్రాకృతాః ప్రకృతికార్యోపాధయః. బ్రహ్మపర్యంతాః స్థావరా
దయో జీవాః స్వోపాధిద్వారా. తేషు గుణేషు ప్రాతాః ప్రవిష్టాః. తే చ ప్రకృతౌ సా చ త్వయీతి.
అతః క్రమేణోపాధిలయాత్సర్వేఽపి. త్వామేవ ప్రవిశంతీతి. యద్వా — భవతః ప్రకృతేర్గుణేషు
ప్రాతాః బ్రహ్మదయో భవద్వ్యతిరిక్తా న సంతి. అతస్త్వమేవ సర్వదేవమయ ఇతి. ౧౧. నను భవతః
ప్రకృతేరితి వదన్ మమాపి ప్రకృతिसంబంధం బ్రవీషి. తతశ్చ తేహం మమ చ కో విశేషస్సాన్వదిత్యా
శంక్య విశేషమాహ — తుభ్యమితి. అవిషక్తదృష్టయే అవిలిప్తబుద్ధయే కుతః. సర్వాత్త్వే స్వవ్యతిరిక్తా
భావాదవిషక్తదృష్టిస్తవమిత్యర్థః. కించ సర్వధియాం సాక్షిణే సర్వబుద్ధిసాక్షిత్వాన్న క్వాపి బుద్ధిలేప
ఇత్యర్థః. ఇతరే తు సంసరంతీత్యాహ — గుణప్రవాహ ఇతి. దేవనృతిర్యంచ ఆత్మానో యేహం తేషు
దేవాదిశరీరాభిమానిష్విత్యర్థః. త్వదవిద్యయా కృతోఽయం గుణప్రవాహప్రవర్తతే. అతో మహాన్
విశేష ఇత్యర్థః. ౧౨. సర్వాత్త్వన ఇత్యనేనోక్తం సగుణం రూపం స్థితి — ద్వాభ్యాం — అగ్నిర్ముఖమితి.
అగ్న్యదీననూద్య ఈశ్వరావయవతా విధీయతే. యోఽయమగ్నిః స తవ ముఖమిత్యాదివచనవ్యక్త్యా
ఈక్షణం చక్షుః. శ్రుతిశ్రవణేంద్రియం. కం మూర్ధా. ప్రాణశ్చ బలం చ తత్. ౧౩. రోమాణీతి.
అద్రయః పరస్య తే అస్థినఖాని. ౧౪. న కేవలమేతావదేవ. కింతు. సర్వోఽప్యయం ప్రపంచస్తద్ద
వయవభూతపివేతి వదన్నేవం సత్యపి ప్రపంచస్య వికారాస్త్వయి న ప్రసజ్యంతే తస్య త్వయి కల్పిత
త్వాదిత్యాహ — త్వయీతి. అవ్యయాత్త్వే అవ్యయాత్త్వని. పురుషే పూర్ణే. లోకాదయః సంజహతే
ప్రచలంతి. హే అవ్యయాత్త్వన్నితి వా. కథంభూతే త్వయి మనోమయే మనఃప్రధానే మనోవృత్తి
వ్యంగ్యే. శ్రు. “దృశ్యతే త్వగ్మయా బుద్ధ్యా మనసైవానుద్రష్టవ్యమి”త్యాదిశ్రుతేః. జలే యథా
జలౌకసః సూక్ష్మప్రాణ్యండరాశయః యథా వా ఉదుంబరాంతఃకేసరేషు మశకాః పరస్పరవార్తావ
భిజ్ఞాః. ఏవమనంతాని బ్రహ్మాండాని త్వయి చరంతీత్యర్థః. ౧౫. స్యాదేవంభూతం తవ స్వరూ

త్వం బిభర్షి హి, తై రామృష్టశుచో లోకా ముదా గాయంతి తే యశః. ౧౬. నమః
కారణమత్స్యాయ ప్రళయాభిచరాయ చ, హయశీర్షే నమస్తుభ్యం మధుకైటభ
మృత్యవే. ౧౭. అకూపారాయ మహతే నమో మంథరధారిణే, క్షిత్తుద్ధారవిహ
రాయ నమస్సూకరమూర్తయే. ౧౮. నమస్తేఽద్భుతసింహాయ సాధులోకభయా
పహ, వామనాయ నమస్తుభ్యం క్రాంతత్రిభువనాయ చ. ౧౯. నమో భృగూణాం
పతయే దుష్టక్షత్రవనచ్ఛిదే, నమస్తే రఘువర్యాయ రావణాంతకరాయ చ. ౨౦.
నమస్తే వాసుదేవాయ నమస్సంకర్షణాయ చ, ప్రద్యుమ్నాయానిరుద్ధాయ సాత్త్వి
తాం పతయే నమః. ౨౧. నమశ్శుద్ధాయ బుద్ధాయ దైత్యదానవమోహినే, మ్లేచ్ఛ
ప్రాయక్షత్రహంత్రే నమస్తే కల్కిరూపిణే. ౨౨. భగవన్ సర్వలోకోఽయం మోహి
తస్తవ మాయయా, అహం మమేత్యసద్గ్రాహో బ్రామ్యతే కర్తవర్త్తుసు. ౨౩. అహం
చాత్మాత్తజాగారదారార్థస్వజనాదిషు, భ్రమామి స్వప్నకల్పేషు మూఢస్సత్యధియా
విభో. ౨౪. అనిత్యానాత్మదుఃఖేషు విపర్యాసమతిర్హ్యహం, ద్వంద్వారామస్త
మోవిష్టో న జానే త్వాత్మనః ప్రియమ్. ౨౫. యథా బుధో జలం హిత్వా ప్రతి
చ్ఛన్నం తదుద్భవైః, అభ్యేతి మృగతృష్ణాం వై హిత్వాహం త్వాపరాజ్ఞుభిః.
౨౬. నోత్సహేఽహం కృపణాధీః కామకర్తృహతం మనః, రోద్ధుం ప్రమాదిభిస్సాక్షై
ర్హ్రియనూణమితస్తతః. ౨౭. సోఽహం తవాంఘ్రిప్రగతోస్త్వస్యసతాం దురాపం

పం దురవగాహమితి త్వదవతారకథామృతమేవ సంతస్సేవంత ఇత్యాహ. —యాసీతి. ఆమృష్టా
పరిమార్జితా శుక్ యేషాం తే. ౧౬. అతః స్వయమవ్యవతారాన్నమస్యతి. —నమ ఇతి.
హయశీర్షే హయగ్రీవాయ మధుకైటభయోః మృత్యవే నిహంత్రే. ౧౭. అకూపారాయేతి.
అకూపారాయ కూర్తాకారాయ. క్షిత్తుద్ధారోవిహారో యస్య తస్మై. ౧౮. ౧౯. . నమ ఇతి.
భృగూణాం పతయే పరశురామాయ. ౨౦. సంకర్షణం రామం చతుర్వ్యూహరూపేణ ప్రణమతి. —
నమస్తే వాసుదేవాయేతి. ౨౧. ౨౨. ఏవం స్తుత్వా బంధమోక్షం ప్రార్థయితుమాహ. —భగవన్నితి.
అసతి దేహాదౌ గ్రాహ ఆగ్రహో యస్య సః. అసన్ గ్రాహో యస్యేతి వా. ౨౩. న కేవలమయం
లోకః. అహమపి తథైవేత్యాహ. —అహం చేతి. ౨౪. మూఢత్వమేవ ప్రకటయతి. —అనిత్యేతి.
విపర్యస్తమతిః అనిత్యే కర్తృఫలే నిత్యమితి. అనాత్మని దేహాదావాత్మేతి దుఃఖరూపే గృహాదౌ సుఖ
మితి విపరీతమతిరిత్యర్థః. ద్వంద్వేషు సుఖదుఃఖాదిషు. ఆరామః క్రీడా యస్య సః. నను దుఃఖే కథం
రతిస్తత్రాహ—తమోవిష్టః తమసా వ్యాప్తః అత ఆత్మనః ప్రియం ప్రేమాస్పదం త్వాం న జాన ఇత్యర్థః.
౨౫. తదేవ సదృష్టాంతమాహ—యథేతి. తస్మాజ్జలాద్భవంతీతి తదుద్భవాని తృణాదీని తైః తథా
మాయాఛన్నం త్వా త్వమహం హిత్వా. పరాజ్ఞుభో వర్త ఇతి. ౨౬. నన్వేపం జానతః కుతో
విషయాభిముఖతా తత్రాహ—నోత్సహ ఇతి. కృపణా విషయవాసనాయుక్తా ధీర్యస్య సః. అతఏవ.
కామకర్తృభ్యాం హతం క్షుభితం. ఇంద్రియైశ్చ బలిభిర్విషయసంయుక్తైరితస్తత ఆకృష్యమాణం
మనః. రోద్ధుం నియంతుం న శక్నోమితి. ౨౭. స ఇతి. తదేవమన్వతంత్రో యః సోఽహం. తవాం

తచ్చాప్యహం భవదనుగ్రహ ఈశ మన్యే, పుంసో భవేద్య*ద్విసంసరణాపవర్గస్త్వ
య్యబ్జనాభసదుపాసనయా మతిస్స్యాత్. ౨౮. నమో విజ్ఞానమాత్రాయ సర్వ
ప్రత్యయహేతవే, పురుషేషు ప్రధానాయ బ్రహ్మణేనంతశక్తయే. ౨౯. నమస్తే
వాసుదేవాయ సర్వభూతక్షయాయ చ, హృషీకేశ నమస్తుభ్యం ప్రపన్నం పాహి
మాం విభో. ౩౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చత్వారింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—స్తువత స్తస్య భగవాన్ దర్శయిత్వా జలే వపుః, భూయ
స్సమాహరత్కృష్ణో నటో నాట్యమివాత్మనః. ౧ సోఽపి చాంతర్హితం వీక్ష్య జలాదు
స్తజ్య సత్వరః, కృత్వాచావశ్యకం సర్వం విస్త్రితో రథమాగమత్. ౨. తమ
పుచ్చధృషీకేశః కిం తే దృష్టమిహద్భుతం, భూమా వియతి వా తోయే తథా
త్వాం లక్షయామహే. ౩. అక్రూర ఉవాచ:—అద్భుతానీహ యావంతి భూ
మీముషగతః శరణం ప్రాప్తః. నన్వింద్రియపరతంత్రస్యైతదపి కుతస్తత్రాహ—తచ్చాపీతి. హే ఈశ
అంతర్యామిన్. తవాంఘ్రిపగమనం చాసతాం దురాపం. అతో భవతోఽనుగ్రహ ఏవే
త్యహం మన్యే. అనుగ్రహే సతీతి వా. నను సతాం సేవయైవం భవతి కిం మదనుగ్రహేణేత్యత ఆహ.
పుంస ఇతి. జీవస్య సంసారస్యాపవర్గః సమాప్తిర్యదా త్వత్కృపయా భవేత్. సంభావనాస్పదం భవతి
హే ఆబ్జనాభ తదా సదుపాసనా సంపద్యతే. తయా తర్హ్యేవ త్వయి మతిర్భవేత్. న త్వత్కృపాం
వినా సత్సేవా న నితరాం త్వన్తతిః న తేషాం ముక్తిరిత్యర్థః. ౨౮. పాదయోః పతన్ ప్రార్థయతే
ద్వయేన. నమ ఇతి. విజ్ఞానమేవ మాత్రా మూర్తిర్యస్య తస్యై. అతఏవ సర్వప్రత్యయహేతవే సమస్త
జ్ఞానకారణాయ. కించ. పురుషేశ ప్రధానాయ పురుషస్య యే ఈశాః సుఖదుఃఖప్రాపకాః కాలకర్త
స్వభావాదయః. తేషాం ప్రధానాయ నియంత్రే. కుతః బ్రహ్మణే పరిపూర్ణాయ కించ. అనంతశక్తయే
అనంతాః శక్తయో యస్య. యద్వా. అనంతా మాయాఖ్యా శక్తిర్యస్య తస్యై. అథవా ప్రధానం
ప్రకృతిః పురుషస్తత్ప్రవర్తకః ఈశః కాలః. ఏతత్త్రితయాత్తనే బ్రహ్మణే వక్ష్యతి చ. భగవాన్
ప్రకృతిర్యదుపాదానమాధారః పురుషః పరః. సతోఽభివ్యంజకః కాలో బ్రహ్మ తత్త్రితయం త్వహ
మితి. ౨౯. సర్వప్రత్యయహేతుత్వమభివ్యంజయన్ స్థాతి—సమస్తఇతి. వాసుదేవాయ చిత్తా
ధిష్ఠాత్రే సర్వభూతక్షయాయ క్షయ ఆశ్రయః. అహంకారశ్చ ప్రాణినామాశ్రయః తతశ్చాహం
కారాధిష్ఠాత్రే సంకర్షణాయేత్యర్థః. హృషీకేశేతి. బుద్ధిమనసోరధిష్ఠాత్రోః ప్రద్యుమ్ననిరుద్ధయో
రేకీకృత్య గ్రహణం శరణాగతం మాం పాహీతి ప్రార్థనం. ౩౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకచత్వారింశకేఽహన్ రజకం ప్రవిశన్ పురీమ్, తతో వరానదాత్తుష్టః సుదామో
నాయకస్య చ. సశంకమక్రూరమనఃప్రమోద్యస్వధామసందర్శనతః కృపాభుః, స్వరాజధానీం మధురా
మపశ్యదలంకృతానంతమహోత్సవాధ్యాయం. ౧—౩. అద్భుతానీతి. భూమా వియతి జలే వా యా

మా వియతి వా జలే, తం త్వానుపశ్యతో బ్రహ్మాన్నిం మే దృష్టం విపశ్యతః. ౪. యత్రాద్భుతాని. సర్వాణి భూమా వియతి వా జలే, తం త్వానుపశ్యతో బ్రహ్మాన్నిం మే దృష్టమిహాద్భుతమ్. ౫. ఇత్యుక్త్వా చోదయామాస స్యందనం గాందినీసుతః, మధు రామనయ ద్రామం కృష్ణం చైవ దినాత్యయే. ౬. మార్గే గ్రామజనా. రాజన్ తత్ర తత్రో పసంగతాః, వసుదేవసుతౌ దృష్త్వా ప్రీతౌ దృష్టిం చ నాదదుః. ౭. తావద్వ్రజౌకసస్త్ర నందగోపాదయో౭గ్రతః, పురోపవనమాసాద్య ప్రతీక్షంతో౭వతస్థిరే. ౮. తాన్ సమేత్యాహ భగవానక్రూరం జగదీశ్వరః, గృహీత్వా పాణినా పాణిం ప్రశ్రితం ప్రహసన్నివ. ౯. భవాన్ ప్రవిశతా దగ్రే సహయానః పురిం గృహం, వయంత్యిహావ ముచ్యాథ ప్రాతర్ద్రిక్ష్వామహే పురిమ్. ౧౦. అక్రూర ఉవాచః—నాహం భవద్భ్యం రహితః ప్రవేక్ష్యే మధురాపురిం, త్యక్తుం నార్హసి మాం నాథ భక్తం తే భక్తవత్సల. ౧౧. ఆగచ్ఛ యామ గేహం నస్సనాథాన్ కుర్వధోక్షజ, సహ గ్రజస్సగోపాలైస్సుహృద్భిశ్చ సుహృత్తమ. ౧౨. పునీహి పాదరజసా గృహాన్తో గృహమేధినామ్, యచ్ఛోచేనానుతృప్యంతి పితరస్సాగ్నయస్సురాః. ౧౩. అవని జ్యంఘ్రియుగళమాసీన్లోచ్ఛకోఽబలిర్మహాన్, విశ్వర్యమతులం లేభే గతిం చైకాంతినాం తు యా. ౧౪. ఆపస్తే౭ంఘ్రివనేజన్యస్త్రిలోకాన్ శుచయో౭పునన్, శిర సాథ త్తయాశ్శర్వస్వస్వర్యాతాస్సగరాత్తజాః. ౧౫. దేవదేవ జగన్నాథ పుణ్య శ్రవణకీర్తన, యదూత్తమోత్తమశ్లోకనారాయణ నమో౭స్తు తే. ౧౬. శ్రీభగ వానువాచః—ఆయాన్యే భవతో గేహమహమార్యసమన్వితః, యదుచక్రద్రుహం హత్వా వితరిష్యే సుహృత్ప్రియమ్. ౧౭. ఏవముక్తో భగవతా సో౭క్రూరో

మత్యద్భుతాని. తాని త్వయ్యేవ సంతి. తం త్వాం. విపశ్యతో మే కిమద్భుతమదృష్టం. అపితు సర్వం దృష్టమేవేత్యర్థః. ౪. నను మత్ప్రేక్షేః పూర్వమేవ త్వం విస్మితముఖో లక్ష్మితో౭సి. అతోభూమా వియతి జలే వా కిమప్యద్భుతం దృష్టం వదేత్యత ఆహ—యత్రేతి. యత్ర త్వయి. సర్వాణ్యద్భుతాని తంత్యామిహపశ్యతో మే. అన్యత్ర భూమ్యాదౌ కిమద్భుతం దృష్టం. త్వాం వినాన తత్ర కించిదద్భుత మిత్యర్థః. హే బ్రహ్మన్ పరమేశ్వరేత్యర్థః. బ్రహ్మేతి వా పాఠః. ౫. ఇతీతి. గాందినీసుతః. అక్రూరః. ౬. మార్గ ఇతి. దృష్టిం నాదదుః పశ్యంత ఏవ స్థితాః ఇత్యర్థః. ౭. తావదితి. రామకృష్ణాగమనం ప్రతీక్ష మాణాః స్థితాః. ౮. తానితి. ప్రశ్రితం వినీతం. ౯. భవానితి. స్వగృహం చ ప్రవిశతాత్ ప్రవిశతు అవముచ్య ఉత్తార్య. విశ్రామ్యేత్యర్థః. ౧౦. ౧౧. ఆగచ్ఛేతి. సాగ్రజః సహగోపాలైరిత్యర్థః. ౧౨. పునీహితి. యచ్ఛోచేన యస్య పాదరజసః ఊశనోదకేన గృహంగణస్థితేన. ౧౩. అవనిజ్యేతి. శ్లోక్యః పుణ్యకీర్త్యర్థః. ఏకాంతినాం ఏకాంతభక్తానాం. యా గతిస్తాం చ లేభే. ౧౪. ఆప ఇతి. అపునన్ షుతీకృతవత్సయభిరద్భిః. స్వః స్వర్గం ప్రాప్తాః. ౧౫. ప్రార్థయమానో నమస్కరోతి—దేవదేవేతి. అతః పరమన్యత్ శ్రేయో నాస్తీతి మత్వా బహుధా సంబోధయతి. ౧౬. ఆయాన్య ఇతి. ఆదౌ తావత్ యదుచక్రాయ ద్రుహ్యతీతి యదుచక్రద్రుక్. తం కంసం హత్వా. సుహృదాం ప్రియం వితరిష్యే థాస్యామి. ౧౭. ఏవమితి. రామకృష్ణావాసీతావీతి స్వకృతం కర్తావేద్య సమర్పేతి. ౧౮. అథేతి.

శ్రీకృష్ణబలరామయోర్మధురా నగరప్రవేశఘట్టః. ౧౦

విమనా ఇవ, పురీం ప్రవిష్టః కంసాయ కర్తావేద్య గృహం యయా. ౧౮. అథా
పరాష్టే భగవాన్ కృష్ణస్సంకర్షణాన్వితః, మధురాం ప్రావిశద్ధోషైర్దిదృతుః పరి
వారితః. ౧౯. దదర్శ తాం స్ఫాటికతుంగగోపురద్వారాం బృహద్దేమకవాటతో
రణాం, తామ్రారకోష్ఠాం పరిఘాదురాసదాముద్యానరమ్యోపవనోపశోభితామ్. ౨౦.
సావర్ణ్యశృంగాటకహర్ష్యనిష్కుపైశ్రేణీసభాభిర్భవనైరుపస్కృతాం, వైడూర్యవ
జ్రామలనీలవిద్రుమైర్ముక్తాహరిద్భిర్వలభీషు వేదిషు. ౨౧. జుష్టేషు జాలాముఖరంధ్ర
కుట్టిష్వావిష్టపారావతబర్హినాదితాం, సంసిక్తరథ్యాపణమార్గచత్వరాం ప్రకీర్ణ
మాల్యాంకురలాజతండులామ్. ౨౨. ఆపూర్ణకుంభైర్దధిచందనోక్షితైః ప్రసూన
దీపావళిభిస్సపల్లవైః, సవృంతరంభాక్రముకైస్సకేతుభిస్స్వలంకృతద్వారగృహంసపట్టి
కైః. ౨౩. తాం సంప్రవిష్టా వసుదేవనందనౌ వృతౌ వయస్యైర్నరదేవవర్తనా,

గోపైః పరివారితః పరివృతః ప్రావిశత్. ౧౯. శ్రీకృష్ణదృష్టాం పురీమనువర్ణయతి—చతుర్భిః. దదర్శేతి.
స్ఫాటికాని తుంగాని గోపురాణి పురద్వారాణి అన్యాని గృహద్వారాణి చ యస్యాం తాం బృహంతి.
హేమమయాని కవాటాని తోరణాని చ యస్యాం తాం. తామ్రం చ ఆరః ఆరకూటశ్చ తన్తయాః
కోష్ఠా ధాన్యాగారా అశ్వశాలాదయశ్చ యస్యాం తాం పరిఘాః పరితః ఖాతగర్తాస్తాభిర్దురాసదా
దుర్గమాం ఉద్యానాని దూరస్థాని వనాని రమ్యాణ్యుపవనాని చ నికటస్థాని. తైరుపశోభితాం. ౨౦.
సావర్ణ్యేతి. సావర్ణ్యాః శృంగాటకాః చతుష్పథాః హర్ష్యాణి ధనినాం గృహాణి చ తేషు నిష్కుటాః
గృహోచితా ఆరామాశ్చ తైః. శ్రేణీనామేకరూపశిల్పోపజీవినాం, సభాభిరుపసంవేశనస్థానైశ్చ. భవ
నైరన్యగృహైశ్చోచ్చపస్కృతాం అలంకృతాం. అమలః స్ఫటికః హరితో మరకతాః. ౨౧. జుష్టేష్వితి.
వైడూర్యాదిరతైర్నర్మజ్జేషు వలభ్యాదిషు ఆవిష్టైరుపవిష్టైః పారావతైః బర్హిభిశ్చ నాదితాం. తత్ర
వలభ్యో గృహపురోభాగస్తంభనిహితఛాదనావప్తంభవక్రదారుణి వేదయో వలభీనామధోదేశే విరచితా
వప్తంభవేదికాః జాలాముఖరంధ్రాణి గవాక్షఞ్చిద్రాణి. కుట్టిమాని మణిబద్ధా భూమయస్తేష్వితి. రథ్యాః
రాజమార్గా ఆపణాః పణ్యవీధయః మార్గా అస్యే చ. చత్వరాణ్యంగణాని. సంసిక్తాని రథ్యాదీని యస్యాం
తాం. ప్రకీర్ణాః మాల్యాదయో యస్యాం తాం. ౨౨. ఆపూర్ణేతి. తథా స్వలంకృతాని ద్వారాణి
యేషాం తే గృహాః యస్యాం తాం. కైః ఆపూర్ణైః అద్భిః పూర్ణైః కుంభైః దధ్నా చందనేన చ ఉక్షితైః
సిక్తైః. ప్రసూనానాం దీపానాం చావళయో యేషు తైః వృంతైః ఫలగుచ్ఛైర్చరుపలక్షితా రంభాః
క్రముకాశ్చ తత్సహితైస్సకేతుభిః కేతవో ధ్వజాస్తత్సహితైః. పట్టికాః వితస్తివిస్తారపట్టవస్త్రాణితత్సహితైః.
అత్రేయం రీతిః—ద్వారేషాభయతస్తండులానాముపరి కుంభాః తత్పురితః ప్రసూనావళయః కంఠే
పట్టికాః. ముఖే చూతాదిపల్లవాః తదుపరిపాత్రాంతరే దీపావళయః తత్సన్నిధౌ రంభాః క్రముకాః
కేతవస్త్రాణి చేతి. ౨౩. తామితి. నర దేవవర్తనారాజమార్గేణ తాం పురీంసంప్రవిష్టావితిద్వితీయాంతః.

ద్రష్టుం సమీయు స్త్వరితాః పురస్త్రియో హర్ష్యాణి వై వారుదువారుర్నృపోత్సుకాః.
 ౨౪. కాశ్చిద్విపర్యధృతవస్త్రభూషణా విస్తృత్య చైకం యుగళేష్వభాషరాః,
 కృతైకపత్రశ్రవణైకనూపురానాజ్ఞాన్వ ద్వితీయం త్వపరాః స్వలోచనమ్. ౨౫.
 అశ్నంత్య ఏకాస్తదపాస్య భోజనం చాభ్యజ్యమానా అకృతోపమజ్జనాః, స్వపంత్య
 ఉత్థాయ నిశమ్య నిస్వనం నిపాయయంతోఽర్భమపోహ్యా మాతరః. ౨౬. మనాంసి
 తాసామరవిందలోచనః ప్రగల్భలీలాహసితావలోకనైః, జహార మత్తద్విరదేంద్ర
 విక్రమో దృశాం దధచ్ఛీరమణాత్తనోత్సవమ్. ౨౭. దృష్ట్వా ముహుశ్శ్రుతమను
 ద్రుతచేతసస్తంత్రేక్షణోస్థితసుధోక్షణలబ్ధమానాః, ఆనందమూర్తిముపగూహ్యా
 దృశాత్కలబ్ధం హృష్యత్త్వచో జహారనంతమరిందమాధిమ్. ౨౮. ప్రాసాదశిఖరా
 రూధాః ప్రీత్యుత్ఫుల్లముఖాంబుజాః, అభ్యవర్షణ సోమనస్యైః ప్రమదాబల
 కేశవౌ. ౨౯. దధ్యక్షతైస్సోదపాత్రైస్సగ్గంధై రప్యపాయనైః, తావానర్చ్యః ప్రము
 దితాస్తత్ర తత్ర ద్విజాతయః. ౩౦ ఊచుః పారా అహో గోప్యస్తపః కిమచరన్తహత్,

❦ రజకవధ, వాయక, సుదామ, త్రివక్రాదీనాం సమ్మానఘట్టః. ❦

యాహ్యేతావనుపశ్యంతి నరలోకమహోత్సవౌ. ౩౧. రజకం కంచిదాయాంతం
 రంగకారం గదాగ్రజః, దృష్ట్వా యాచత వాసాంసి ధౌతాన్యత్కృతమాని చ.
 ౩౨. దేహ్యవయోస్సముచితాన్యంగవాసాంసి చార్వాతోః, భవిష్యతి పరం శ్రేయో
 దాతుస్తే నాత్ర సంశయః. ౩౩. స యాచితో భగవతా పరిపూర్ణేన సర్వతః, సాక్షే
 పం రుషితః ప్రాహ భృతో రాజ్ఞస్సుదుర్తదః. ౩౪. ఈదృశాన్యేవ వాసాంసి నిత్యం

౨౪. ఔత్సుక్యమేవాహ—ద్వయేన. కాశ్చిదితి. విపర్యక్ విపరీతం ధృతాని వస్త్రాణి భూషణాని
 చ యాభిస్తాః. యుగళేషు యుగళథార్యేషు కుండలకంకణాదిషు. ఏకం విస్తృత్య సమీయుః
 కృతమేకమేవ పత్రం యయోస్తే శ్రవణే యాసాం ఏకమేవ నూపురం చరణాభరణం యాసాం
 తాశ్చనాజ్ఞాన్వ అనజ్ఞాన్వ ఏకస్థి స్నేహ లోచనే కజ్జలం నిధాయ. ౨౫. అశ్నంత్య ఇతి. తద్భోజనం
 హిత్వా. అభ్యజ్యమానాః సఖిభిః క్రియమాణతైహభ్యంగాః. అకృతస్నానాః అపోహ్యా నిరస్య.
 ౨౬. మనాంసీతి. ప్రగల్భాః లీలాః తాభిః, హసితానీక్షణాని చ త్రైశ్చియం రమయతీతి
 శ్రీరమణః తేనాత్తనా వపుషా. తాసాం దృశాం ఉత్సవం దధత్. మనాంసి జహార. ౨౭. దృష్ట్వేతి.
 ముహుః శ్రుతత్వాత్ తద్గతచేతసస్సత్యః తం దృష్ట్వా తస్య ప్రేక్షణం చ ఉత్త్పిత్తం చ తదేవ సుధా
 తయా సుధయా ఉక్షణం సేచనం. తేన లబ్ధో మానో యాభిస్తాః దృశా ఉద్భుతేన నేత్రద్వారేణ
 ఆత్మని మనసి లబ్ధం ప్రాప్తం పరిష్వజ్య తదప్రాప్తిజనితం అనంతం ఆధిం వ్యధాం జహుః. హే అరిందమ
 నిర్జితకామేతి సంబోధనం. శృంగారరసే నిమగ్నో మాభూదితి. ౨౮. ప్రాసాదేతి. సోమనస్యైః కుసుమ
 సమూహైశ్శోభనమనోభావైర్వా. ౨౯. ౩౦. ఊచురితి. పారాః పురస్త్రియః. ౩౧. రజక
 మితి. రజకః వస్త్రనిర్జేజకః. స ఏవ వస్త్రాణాం రాగమపి కుర్వన్ రంగకారః. ౩౨. ౩౩. స ఇతి.
 రుషితః క్షుషితః. ౩౪. ఈదృశానీతి. గిరౌ వనే చరథ. యే. తే. యూయం నిత్యం పూర్వం పరిధ

గిరివనేచరాః, పరిధత్త కిముద్వృత్తా రాజద్రవ్యాణ్యభీష్పథ. 3౫. యాతాశు బాలిశానైవం ప్రార్థ్యం యది జిజీవిషా, బద్ధంతి ఘ్నంతి లుంపంతి దుష్టా రాజ కులాని వై. 3౬. ఏవం వికత్తమానస్య కుపితో దేవకీసుతః, రజకస్య కరాగ్రేణ శిరః కాయాదపాహరత్. 3౭. తస్యానుజీవినస్సర్వే వాసః కోశాన్ విసృజ్య వై, దుద్రువుస్సర్వతో మార్గం వాసాంసి జగ్రహేఽచ్యుతః. 3౮. వసిత్యాత్మప్రియే వస్త్రే కృష్ణస్సంకర్షణస్తథా, శేషాణ్యదత్త గోపేభ్యో విసృజ్య భువి కానిచిత్. 3౯. తతస్తు వాయకః ప్రీతస్తయోర్వేషమకల్పయత్, విచిత్రవర్ణైశ్చైలేయైరాకల్పై రనురూపతః ౪౦. నానాలక్షణవేషాభ్యాం కృష్ణరామా విరేజతుః, అలంకృతౌ బాలగజౌ పర్వణీవ సితేతరా. ౪౧. తస్య ప్రసన్నో భగవాన్ప్రదాత్సారూప్య మాత్మనః, శ్రియం చ పరమాం లోకే బలైశ్చర్వస్త్వతీంద్రియమ్. ౪౨. తతస్సు దామో భవనం మాలాకారస్య జగ్తుః, తౌ దృష్ట్వా సహసోత్థాయ ననామ శిర సా భువి. ౪౩. తయోరాసనమానీయ పాద్యం చార్హ్యార్హణాదిభిః, పూజాం సాను గయోశ్చక్రే స్రక్తాంబూలానులేపనైః. ౪౪. ప్రాహ నస్సార్థకం జన్త పాలితం చ కులం ప్రభో, పితృదేవర్షయో మహ్యం తుష్టాహ్యగమనేన వామ్. ౪౫. భవంతౌ కిల విశ్వస్య జగతః కారణం పరమ్, అవతీర్ణా విహంశేన క్షేమాయ చ భవాయ చ. ౪౬. న హివాం విషమా దృష్టిస్సుహృదోర్జగదాత్మనోః, సమయోస్సర్వభూ తేషు భజంతం భజతోరపి. ౪౭. మామాజ్ఞాపయతం భృత్యం కిమహం కరవాణి వాం, పుంసస్త్వనుగ్రహో హ్యేష భవద్భాగ్యం యన్నియుజ్యతే. ౪౮. శ్రీ శుక ఉవాచః— ఇత్యభిప్రేత్య రాజేంద్రసుదామా ప్రీతమానసః, శస్తైస్సుగంధికుసుమైర్థాలావిరచి తాదదౌ. ౪౯. తాభిస్సర్వలంకృతౌ ప్రీతౌ కృష్ణరామా సహానుగౌ, ప్రణతాయ ప్రపన్నాయ దదతుర్వరదౌ వరాన్. ౫౦. సోఽపి వప్రేఽచలాం భక్తిం తస్మిన్నే వాఖిలాత్మని, తద్భక్తేషు చ సౌహార్దం భూతేషు చ పరాం దయామ్. ౫౧. ఇతి

తైతి. సంభావానాయాం లోకే. అభీష్పథ ప్రార్థయథ. 3౫. యాతేతి. రాజకులాని రాజకీయాః లుంపంతి నిస్సర్వం కుర్వంతి. 3౬. 3౭. తస్మైతి. వాసః కోశాన్ వస్త్రపుటకాన్. 3౮. 3౯. తత ఇతి. వాయకః తంతువాయవిశేషః. వేషం అలంకారం. చైలేయైర్వస్త్రమయైరాకల్పైర్నృపు షణ్డైః. ౪౦. ౪౧. తస్మైతి. ఇహ—లోకే పరమాం శ్రియం బలం చ విశ్వర్యం చ స్త్వతిం చ ఇంద్రియం చ తత్పాటవం చ. ౪౨-౪౫. భవంతావీతి. క్షేమాయ అభయాయ ఉద్భవాయ. ౪౬. రజకవధేన వాయకానుగ్రహేణ చ యువయోః విషమదృష్టితయా అనీశ్వరతా నాశంకనీయత్యాహ- న హితి. అత్ర హేతుస్సమయోరితి. అత్రాపి హేతుద్వయం సుహృదోః జగదాత్మనోరితి చ. ౪౭. ౪౮. ఇతి. ఇత్యేవం విజ్ఞాపయన్ అభిప్రేత్య తన్వతం జ్ఞాత్వా. ౪౯—౫౧. ఇతి. అన్వయవర్ధనం

తస్మై వరాణ దత్వా శ్రియం చాన్వయవర్ధనీమ్, బలమాయుర్యశః కాంతిం నిర్జ
గామ సహగ్రజః. ౧౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకచత్వారింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—అథ వ్రజ్ఞ రాజపథేన మాధవస్త్రియం గృహీతాంగ
విలేపభాజనాం, విలోక్య కుబ్జాం యువతీం వరాననాం పప్రచ్ఛ యాంతీం ప్రహసన్
రసప్రదః. ౧. కా త్వం వరోర్వేతదిహాను లేపనం కస్యాంగనేవా కథయస్వ సాధు నః,
దేహ్యావయోరంగవిలేపముత్తమం శ్రేయస్తతస్తేన చిరాద్భవిష్యతి. ౨. సైరంద్ర్య
వాచ:—దాస్యస్త్వహం సుందరకంససమతాత్రివక్త్రనామాహ్మ్యానులేపకర్తణి,
మద్భావితం భోజపతేరతిప్రియం వినాయువాం కోఽన్యతమస్తదర్హతి. ౩. రూపవే
శలమాధుర్యహసితాలాపవీక్షితైః, ధర్మితాత్తా దదౌ సాంద్రముభయోరనులేప
నమ్. ౪. తతస్తావంగరాగేణ స్వవర్ణేతరశోభినా, సంప్రాప్తపరభాగేన శుశుభాతేఽను
రంజితౌ. ౫. ప్రసన్నో భగవాన్ కుబ్జాం త్రివక్త్రం రుచిరాననాం, ఋజ్వీం కర్తుం
మనశ్చక్రే దర్శయన్ దర్శనే ఫలమ్. ౬. పద్భ్యామాక్రమ్య ప్రపదే ద్వ్యంగుళో
త్తానపాణినా, ప్రగృహ్య చుబుకేఽధ్యాత్మముదసీనమదచ్యుతః. ౭. సా తదర్హ

వంశవృద్ధిమతీం. శ్లో. సైవరం చరన్ మధుపురే రజకం నికృత్య కృష్ణః ప్రదాయ చ వరానథ వాయ
కాయ, మాలాకృతం సమసుకంప్య చకార కుబ్జామృజ్వీం ధనుశ్చ సహసోన్నమయన్ బభంజ. శ్రీధర్
యోఽయం శ్లోకః. ౧౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్విచత్వారింశకే కుబ్జోన్నమనం ధనుశో భిదా, వధస్తద్రక్షిణాం కంసారిష్టరంగోత్స
వాదిచ. అథేతి. అంగవిలేపాశ్చందనాదయః. గృహీతాని అంగలేపభాజనాని యయా తాం. రసప్రదః
సుఖప్రదః. ౧. కేతి. హే అంగనే వరోరు ఇతి సోపహం సంసంబోధ్య పృచ్ఛతి.—త్వం కా? ఏతదను
లేపనం కస్యవా? ఉహ ఇతి నిపాతో భూవిక్షేపయుక్తే వితర్కే. అస్త త్వేవా సద్యః ఫలదేత్యాహ—
న చిరాదితి. ౨. దాసీతి. తిస్రః గ్రీవోరకటయో వక్త్ర ఇతి త్రివక్త్రేతి నామ యస్యాస్సా. అను
లేపనక్రియాయాం కంసస్య బహుమతా దాస్యస్తి. ౩. రూపేతి. రూపం అంగసౌష్ఠ్యం. పేశలం
చ సౌకుమార్యం. మాధుర్యం చ రసితా. హసితం చ ఆలౌపశ్చ. వీక్షితం చ తైర్ధర్మితాత్తా మోహితచిత్తా
సాంద్రం ఘనం. ౪. తత ఇతి. స్వవర్ణేతరశోభినా రామకృష్ణయోర్వర్ణభ్యామితరః పీతాదివర్ణస్తేన
శోభితుం శీలం యస్య తేన. సంప్రాప్తపరభాగేన సంప్రాప్తః పరో నాభేరుపరితనో భాగో యేన.
యద్వా. సంప్రాప్తః పరభాగః శోభాలిశయో యేనేతి వా. తేనానురంజితౌ. ౫. ప్రసన్న ఇతి. స్వద
ర్శనే సద్యః ఫలం దర్శయన్. ౬. పద్భ్యామితి. తస్యాః ప్రపదే పాదాగ్రద్వయం. పద్భ్యామా
పీడ్య. ద్వే అంగుళ్యఉత్తానే ఉన్నతే యస్తిన్ పాణౌ తేన. చుబుకే ముఖస్యాభోభాగే అధ్యాత్మం
జేహం ఉన్నమయామాన. ౭. నేతి. తదైవ ఋజు సమానమంగం యస్యాస్సా. బృహంత శ్లోజీ

సమానాంగీ బృహచ్చోణిపయోధరా, ముకుందస్పర్శనాత్సద్యో బభూవ ప్రమదో
 త్తమా. ౮. తతో రూపగుణౌదార్యసంపన్నా ప్రాహ కేశవం, ఉత్తరీయాంతమా
 కృష్య స్తయంతీ జాతహృచ్చయా. ౯. ఏహి వీరగృహం యావో న త్వాం త్యక్తు
 మిహోత్సహే, త్వయోన్తథితచిత్తాయాః ప్రసీద పురుషర్షభ. ౧౦. ఏవం స్త్రియా
 యాచ్యమానః కృష్ణో రామస్య పశ్యతః, ముఖం వీక్ష్యనుగానాం చ ప్రహసంతా
 మువాచ హ. ౧౧. ఏష్యామి తే గృహం సుభ్రు పుంసామాధివికర్షనం, సాధితా
 ధోఽగృహణాం నః పాంథానాం త్వం పరాయణమ్. ౧౨. విసృజ్య మధ్వావ్యా
 న్యాతాం వ్రజన్ మార్గే వణిక్పథే, నానోపాయనతాంబూలస్తగ్గంధైస్సగ్రజోఽ
 ర్చితః ౧౩. తద్దర్శనస్తరక్షోభాదాత్తానం నావిదంస్త్రియః, విస్త్రస్తవస్త్రకబరవలయా
 లేఖ్యమూర్తయః. ౧౪. తతః పౌరాన్ పృచ్ఛమానో ధనుషస్థానమచ్యుతః, తస్మిన్
 ప్రవిష్టో దదృశే ధనురైంద్రమివాద్భుతమ్. ౧౫. పురుషైర్బహుభిర్దుష్టమర్చితం పరమ
 ధ్ధిమత్, వార్యమాణో నృభిః కృష్ణః ప్రసహ్య ధనురాదధే. ౧౬. కరేణ వామేన సలీల
 ముద్భృతం నజ్జం చ కృత్వా నిమిషేణ పశ్యతామ్, నృణాం వికృష్య ప్రబభంజ
 మధ్యతో యథేతుదండం మదకర్యురుక్రమః. ౧౭. ధనుషో భజ్యమానస్య
 శబ్దః ఖం రోదసీ దిశః, పూరయామాస యంశ్రుత్వా కంసస్త్రాసముపాగమత్. ౧౮.
 తద్రక్షిణస్సానుచరాః కుపితా ఆతతాయినః, గృహీతుకామా ఆవపుర్గృహ్యతాం
 బధ్యతామితి. ౧౯. అథ తాన్ దురభిప్రాయాన్ విలోక్య బలకేశవ, క్రుద్ధౌ
 ధనుష ఆదాయ శకలే తాంశ్చ జఘ్నుతుః. ౨౦. బలం చ కంసప్రహితం హత్వా
 శాలాముఖాత్తతః, నిష్క్రమ్య చేరతుర్హృష్టా నిరీక్ష్య పురసంపదః. ౨౧. తయో
 స్తదద్భుతం వీర్యం నిశామ్య పురవాసినః, తేజఃప్రాగల్భ్యరూపే చ మేనిరే విబుధో
 త్తమా. ౨౨. తయోర్విచరతోస్సైన్వరమాదిత్యోఽస్తముపేయివాన్, కృష్ణరామా

పయోధరా యస్యాస్సా ముకుందస్పర్శనాదితి ముఖ్యకారణం. ౮-౧౧. ఏష్యామితి. ఆధివికర్షనం.
 మనఃపీడాశమనం. కంసవధేన సాధితః అర్థః సుహృదాం ప్రయోజనం యేన సః అగృహణాం ఆకృత
 దారాణాం పాంథానాం ప్రవాసినాం పరం ఆయనం ఆశ్రయస్త్వం. ౧౨. విసృజ్యేతి. మధురయా
 గిరా తాం ప్రస్థాప్య వ్రజన్ వణిక్పథే వణిగ్భిః అర్చితః. ౧౩. తదితి. లేఖ్యః చిత్రస్యస్తా ఇవ
 మూర్తయో యాసాం తాః. ౧౪. తత ఇతి. ధనుర్భుశాలాం పృచ్ఛన్. ౧౫. పురుషైరితి. ప్రసహ్య
 బలాత్కారేణ. ౧౬. కరేణేతి. నిమిషేణ అతిశీఘ్రం. మదకరీ మత్తహస్తీ. ౧౭. ౧౮. తదితి.
 గృహ్యతాం బధ్యతామితి వదంతో జిఘృక్షువః ఆవృతవంతః. ౧౯. అథేతి. న కేవలం క్రుద్ధౌ కింతు
 భగ్నస్య ధనుషః శకలే గృహీత్వా జఘ్నుతుశ్చేతి. ౨౦. బలమితి. పరతః ప్రాతర్గంతవ్యమితి తా
 ముఖాదేవ పునర్నిష్క్రమ్య. ౨౧. తయోరితి. తేజః ప్రభావం ప్రాగల్భ్యం భృష్టతాం. ౨౨.

వృతౌ గోపైః పురాచ్ఛకటమీయతుః. ౨౩. గోప్యో ముకుందవిగమేవిరహాతురాయా
 ఆశాసతాశిష్యుతామధుపుర్యభూవన్, సంవశ్యతాం పురుషభూషణగాత్రలక్ష్మీం
 హితేతరాంస్తు భజతశ్చకమే నుయాంశ్రీః. ౨౪. అవనిక్తాంఘ్రియుగళౌ భుక్త్వాక్షీరో
 పసేచనం, ఊషతుస్తాం సుఖం రాత్రిం జ్ఞాత్వా కంసచికిర్షితమ్. ౨౫. కంసస్తు తద్ధను
 ర్భంగం రక్షణాం స్వబలస్య చ, వధం నిశమ్య గోవిందరామవిక్రీడితం పరమ్ ౨౬ దీర్ఘ
 ప్రజాగరో భీతో దుర్నిమిత్తాని దుర్మతిః, బహూన్యచప్టోభయథా మృత్యో
 ర్దౌత్యకరాణి చ. ౨౭. అదర్శనం స్వశిరసః ప్రతిరూపే చ సత్యపి, అసత్యపి ద్వితీయే
 చ ద్వైరూప్యం జ్యోతిషాం తథా. ౨౮. చిద్రప్రతీతిశ్చాయాయాం ప్రాణఘోషా
 నుపశ్రుతిః, స్వర్ణప్రతీతిర్వృక్షేషు స్వపదానామదర్శనమ్. ౨౯. స్వప్నే ప్రేతపరి
 ష్వంగః ఖరయానం బిసాదనం, యాయాన్నలదమాల్యేకస్తైలాభ్యక్తో దిగంబరః.
 ౩౦. అన్యాని చేత్థం భూతాని స్వప్నజాగరితాని చ, పశ్యన్ మరణసంత్రస్తో నిద్రాం
 లేభే న చింతయా. ౩౧. పుష్టాయాం నిశి కౌరవ్యసూర్యేచాద్భ్యస్సముత్థితే,
 కారయామాస వై కంసో మల్లక్రీడామహోత్సవమ్. ౩౨. ఆనర్చుః పురుషా
 రంగం తూర్యభేర్యశ్చ జఘ్నురే, మంచాశ్చాలం కృతాస్సగ్భిః పతాకాచేలతో

తయోరితి. శకటం శకటవిమోచనస్థానం. ౨౩. గోప్య ఇతి. ముకుందస్య విగమే ప్రజాన్నిర్గమనమయే.
 యా ఆశిష్యః ఆశాసత. సుఖం ప్రభాతా రజనీయం అద్య ధ్రువం తత్రదృశో భవిష్యత ఇత్యాదియ
 దుక్తవత్సః. ఋతాః సత్యాః బభూవుః పురుషభూషణస్య శ్రీకృష్ణస్య గాత్రలక్ష్మీం దేహశోభాంకథం
 భూతస్య గాత్రస్య? ను అహో. ఇతరాన్ బ్రహ్మాదీన్ హిత్యా యదయనం ఆశ్రయం శ్రీః కామ
 యామాస. యాం గాత్రలక్ష్మీమితి వా. ౨౪. అవనిక్తేతి. అవనిక్తం తూళితం అంఘ్రియుగళౌ
 యయోస్తా. తీరమిశ్రమన్నం భుక్త్వా. సుఖం న్యవసతాం. ౨౫. కంస ఇతి. పరం కేవలం గోవింద
 రామయోర్విక్రీడితం తత్. న తు పరాక్రమః కశ్చిత్. ౨౬. దీర్ఘేతి. ఉభయథా స్వప్నజాగరితభేదేన
 ప్రత్యేకం మృత్యోర్దౌత్యకర్తాణి చ. తథా చ మంత్రః. శ్రు. “ఇథాదులూక ఆపస్తత్. హిరణ్యాతో
 అయోముఖః. రక్షసాం దూత ఆగతః. తమితో నాశయాగ్నే” ఇత్యాది. తథాయదేతద్భూతాన్యన్వా
 విశ్య. దైవీం వాచం వదసీత్యాదిశ్చ. ౨౭. తాన్యేవ దర్శయతి—శ్లోకత్రయేణ. అదర్శనమితి. జలాదౌ
 ప్రతిరూపే దృశ్యమానేఽపి స్వశిరసస్తత్రాదర్శనం అసత్యపి ద్వితీయే చక్షుషోఽంతర్ధానేఽంగుళ్యాదౌ
 జ్యోతిషాం చంద్రాదీనాం ద్విత్వం. ౨౮. చిద్రేతి. ఛాయాయాం ప్రతిబింబే చిద్రప్రతీతిః పిహితకర్ణ
 పుటకయోః అంతః శ్రూయమాణో ధ్వనిః ప్రాణఘోషః తస్య ఆశ్రవణం వృక్షేషు స్వర్ణవర్ణప్రతీతిః
 రజకర్ణమాదిషు స్వపదానామదర్శనం ఏతాని జాగరితజాని దుర్నిమిత్తాని. ౨౯. స్వాప్నాన్యాహ—
 స్వప్న ఇతి. ప్రేతైః మృతైః పరిష్వంగః ఖరమారుహ్యాయానం బిసభక్షణం నలదమాలీ జపాకుసుమ
 మాలీ యాయాదితి యత్. తదప్యేకం దుర్నిమిత్తమితి. ౩౦. ౩౧. పుష్టారూపమితి. పుష్టాయాం
 కష్టేన కథంచిత్ ప్రభాతాయాం పునః సూర్యే చాద్భ్యః సముత్థిత ఇతి. తథా చ శ్రుతిః. “య
 ఉదాహస్తహతోఽర్ణవాద్విభ్రాజమానస్సరిరస్య మధ్యాత్సమావృషభో లోహితాక్షస్సూర్యోవిపశ్చిత్తనసా

పూణదృష్టిస్స కేశవమ్, పరామృశత్పుష్కరేణ స ప్రసహ్య వినిర్గతః. ౭. పుచ్చే
ప్రగృహ్యతిబలో ధనుషః పంచవింశతిమ్, విచకర్ష యథా నాగం సుపర్ణ ఇవ లీల
యా. ౮. సపర్యావర్తమానేన సవ్యదక్షిణతోఽచ్యుతః, బభ్రామ బ్రామ్యమా
ణేన గోవత్సేనేవ బాలకః. ౯. తతోఽభిముఖమభ్యేత్య పాణినాహత్య వారణమ్,
ప్రాద్రవన్ పాతయామాస స్పృశ్యమానః పదే పదే. ౧౦. సథావస్పీడయా భూమా
పతితస్సహసోత్థితః, తం మత్వా పతితం క్రుద్ధో దంతాభ్యాం నాహనత్తి తిమ్ ౧౧.
స్వవిక్రమే ప్రతిహతే కుంజరేంద్రోఽత్యమర్షితః, చోద్యమానో మహామాత్రైః
కృష్ణమభ్యద్రవద్రుషా. ౧౨. తమాపతంతమాసాద్య భగవాన్ మధుసూదనః,
నిగృహ్య పాణినా హస్తం పాతయామాస భూతలే. ౧౩. పతితం తం పదాక్రమ్య
మృగేంద్ర ఇవ లీలయా, దంతముత్పాట్య తేనేభం హస్తిపాంశ్చాహనద్ధరిః.
౧౪. మృతకం ద్విపముత్సృజ్య దంతపాణిస్సమావిశత్, అంసన్యస్తవిషాణోఽ

— చాణూరముష్టికాదిమల్లవధకథాప్రారంభఘట్టః. —

సృజ్యదబిందుభిరంకితః, విరూఢస్వేదకణికవదనాంబురుహో బభౌ. ౧౫. వృతౌ
గోపైః కతిపయైర్బలదేవజనార్దనౌ, రంగం వివిశతూ రాజన్ గజదంతవరా
యుధౌ. ౧౬. మల్లనామశనిర్నృణాం నరవరస్త్రిణాం స్తరో మూర్తిమాన్
గోపానాం స్వజనోఽసతాం క్షితిభుజాం శాస్తా స్వపిత్రోశ్శిశుః, మృత్యురోభజ

పశవో హి పూణేన జానంతీతి ప్రసిద్ధం. పరామృశత్ ధృతవాన్. పుష్కరేణ శుండాగ్రేణ. సకృష్ణః
ప్రసహ్య బలేన. ౭. పుచ్చఇతి. ధనుషః ధనుషాం పంచవింశతిర్యావత్ తావంతం దేశం. గజం
విచకర్ష ఆకృష్ట సీతవాన్. కంక ఇవ విచకర్ష. యథానాగం సర్పవద్వర్తమానం గజం సుపర్ణ ఇవ
స్వయమితి. శ్లో. ఆవిరాసీద్యథా ప్రాచ్యాం దిశీందురివ పుష్కల ఇతివత్. ౮. సఇతి. పుచ్చగ్రాహణం
కృష్ణం గృహీతుం యది దక్షిణతః పరివర్తతే గజస్తర్హి సవ్యతో భ్రామయతి. యదా సవ్యతః పరివర్తతే
తదా దక్షిణతో భ్రామయన్ తేన సహ బహు బభ్రామ గోవత్సేన బ్రామ్యమాణేన బాలకః
స హి కృష్ణో యథా అన్యో వా బాలక ఇవేతి వా. ౯. తతఇతి. వారణం గజం ప్రాద్రవన్ ప్రక
ర్షేణ సమంతతో ధావన్ పాతయామాస. స యథాపతతి తథా తం పంచయన్ ప్రాద్రవదిత్యర్థః.
౧౦. స ఇతి. కించ అహనత్ అహన్. ౧౧—౧౪. మృతకమితి. రంగం సమావిశత్. తదా వీరశ్రియా
బభౌ. కథంభూతః అంసే న్యస్తా విషాణం గజదంతో యేన సః. అస్మజ్జో రక్తస్య మదస్య చ బిందుభిః
పరితోఽంకితః విరూఢాః ఉద్ధతాః స్వేదకణికాస్తాభిరుపలక్షితం వదనాంబురుహం యస్య సః.
౧౫. న కేవలం సాగ్రజస్య ఏవ రంగం సమావిశత్. కింతు. వృతౌ గోపైరితి. ౧౬. తత్ర శృంగారాది
పర్వరసకదంబమూర్తిర్భగవాన్ తత్తదభిప్రాయానుసారేణ బభౌ న సాకల్యేన సర్వేషామిత్యాహ—
మల్లనామితి. మల్లాదీనాం దశానాం ద్రష్టృణాం అశన్యాదిరూపేణ దశధా విదితస్య సాగ్రజో
రంగం గత ఇత్యన్వయః. మల్లాదిష్వభివ్యక్తా రసాః క్రమేణ శ్లోకేన నిబద్ధంతే. శ్లో. “కాద్రోఽ

పతేర్విరాడవిదుషాం తత్త్వంపరం యోగినాం వృష్టినాం పరదేవతేతి విదితో
రంగం గతస్సాగ్రజః. ౧౭. హతం కువలయాపీడం దృష్ట్వా తావపి దుర్జయా, కంసో
మనస్యపి తదా భృశముద్వివిజేన్మప. ౧౮. తౌ రేజతూ రంగగతౌ మహాభుజౌ విచిత్ర
వేషాభరణస్రగంబరౌ, యథా నటాపుత్తమవేషధారిణౌ మనః క్షిపంతౌ ప్రభయాని
రీక్షతామ్. ౧౯. నిరీక్ష్య తాపుత్తమపూరుషౌ తథా మంచస్థితా నాగరరాష్ట్రకాన్యపాః,
ప్రహర్ష వేగోత్కలితేక్షణాననాః పపుర్న తృప్తా నయనైస్తదాననమ్. ౨౦. పిబంత ఇవ
చక్షుర్భ్యాం లిహంత ఇవ జిహ్వయా, జిహ్వంత ఇవ నాసాభ్యాం శ్లిష్యంత ఇవ బా
హుభిః. ఊచుః పరస్పరం తే వై యథాదృష్టం యథాశ్రుతం, తద్రూపగుణమాధుర్య
ప్రాగల్భ్యస్తారితా ఇవ. ౨౧. ఏతౌ భగవతస్సాక్షాద్ధరేర్నారాయణస్య హి, అవతీర్ణా
విహంశేన వసుదేవస్య వేశ్మని. ౨౩ స ఏష కిల దేవక్యాం జాతో నీతశ్చ గోకులం,
కాలమేతం వసన్ గూఢో వవృధే నందవేశ్మని. ౨౪. పూతనానేన నిహతా చక్ర
వాతశ్చ దానవః, అర్జునౌ ధేనుకః కేశీ గుహ్యకోఽన్యే చ తద్విధాః. ౨౫. గావస్స
పాలా ఏతేన దవాగ్నేః పరిమోచితాః, కాలీయోదమితస్సర్ప ఇంద్రశ్చ విమదః
కృతః. ౨౬. సప్తాహమేకహస్తేన ధృతోఽద్రిప్రవరోఽమునా, వర్ష వాతాశనిభ్యశ్చ
పరిత్రాతం చ గోకులమ్ ౨౭. గోప్యోఽస్య నిత్యముదితా హసితప్రేక్షణం ముఖం,
పశ్యంతోఽవివిధాస్తాంతాం స్తరంతిస్తాశ్రమం ముదా. ౨౮. వదంత్యనేన వంశోఽయం
యదోస్సుబహువిశ్రుతః, ప్రియం యశో మహత్త్వం చ లప్స్యతే పరిరక్షితః. ౨౯.
అయం చాస్యాగ్రజశ్రీమూర్తా రామః కమలలోచనః, ప్రలంబో నిహతోఽనేన వత్స

ద్భుతశ్చశృంగారో హాస్యం వీరో దయా తథా, భయానకశ్చ బీభత్సశ్శాంతస్సప్రేమభక్తికః. అవి
దుషాం విరాట్ వికలః అపర్యాప్తః రాజత ఇతి తథా. అనేన బీభత్స ఉక్తః వికలత్వం చ క్వ వజ్ర
సారసర్వాంగావిత్యాదినా వక్ష్యతి. ౧౭. హతమితి. ఉద్వివిజే భీతో బభూవ. ౧౮. తావతి. యథా
నటావతి నిర్భయత్వం దర్శితం. ౧౯. నిరీక్ష్యేతి. ప్రహర్ష వేగేన ఉత్కలితాన్యజ్ఞృంభితానీక్షణా
న్యాననాని చ యేషాం తే. తయోరాననం పురుషం న తు తృప్తాః నిరాకాంతౌ న బభూవురిత్యర్థః.
౨౦. తదేవాహ—పిబంత ఇవేతి. శ్లిష్యంతః పరిష్వంగం కుర్వంత ఇవ లక్షితా ఇత్యర్థః. ౨౧. ఊచు
రితి. యథాదృష్టం ధనుర్భంగాది యథాశ్రుతం గోవర్ధనోద్ధరణాది. తత్తదనతిక్రమ్య తదనురూప
మిత్యర్థః. ప్రత్యక్షం చ తయోః రూపం గజదంతాదియుక్తం. గుణాః శౌర్యాదయః. మాధుర్యం హసి
తాలాపాది. ప్రాగల్భ్యం ధార్మ్యం. తైః స్తారితా ఇవ స్తరణం ప్రాపితా ఇవేత్యర్థః. ౨౨. విస్తీతానాం
వాక్యాన్యాహాప్తభిః. ఏతావతి. ౨౩. సఇతి. కిలేతి సర్వత్రాన్వయః. ౨౪. పూతనేతి. గుహ్యకః
శంఖచూడః. అస్య చ అఘాసురాదయః. ౨౫—౨౭, గోవ్యుతి. ఆశ్రమం ఈషచ్ఛ్రమయుక్తం
ముఖం ఆశ్రమం సుఖమితి వా. యద్వా. ఆశ్రమం యథా భవతి తథా తరంతి స్తేతి. ౨౮. వదం
తీతి. అనేన పరిరక్షితో యదోర్వంశః సుబహు విశ్రుతస్య. క్రూరిలప్స్యత ఇతి వదంతీతి. ౨౯.

శో ధేనుకాదయః. ౩౦. శ్రీశుక ఉవాచః—జనేష్వేషం బ్రువాణేషు తూర్యేషు
 నిదత్సు చ, కృష్ణరామౌ సమాభాష్య చాణూరో వాక్యమబ్రవీత్. ౩౧.
 హే నందసూనో హే రామ భవంతౌ వీర్యసంమతౌ, నియుద్ధకుశలౌ శ్రుత్వా
 రాజ్ఞాహూతౌ దిదృక్షుణా. ౩౨. ప్రియం రాజ్ఞః ప్రకుర్వంత్యశ్చేయో విందంతి
 వై ప్రజాః, మనసా కర్తౄణా వాచా వివరీతమతోఽన్యథా. ౩౩. నిత్యం ప్రముదితా
 గోపా వత్సపాలాస్తథా స్ఫుటమ్, న నేషు మల్లయుద్ధేన క్రీడంతశ్చారయంతి గాః.
 ౩౪. తస్మాద్రాజ్ఞః ప్రియం యూయం వయం చ కరవామహే, భూతాని నః ప్రసీ
 దంతి సర్వభూతమయో నృపః. ౩౫. తన్నిశమ్యాబ్రవీత్కృష్ణో దేశకాలోచితం
 వచః, నియుద్ధమాత్తనోఽభీష్టం మన్యమానోఽభినంద్య చ. ౩౬. ప్రజా భోజపతే
 రస్య వయం చాపి వనేచరాః, కరవామ ప్రియం నిత్యం తన్నః పరమనుగ్రహాః.
 ౩౭. బాలా వయం తుల్యబలైః క్రీడిష్యామో యథోచితమ్, భవేన్నియుద్ధం
 మాధర్మస్సప్రశేన్తల్లసభాసదః. ౩౮. చాణూర ఉవాచః—న బాలో న కిశోర
 స్త్వం బలశ్చ బలినాం వరః, లీలయేభో హతో యేన సహస్రద్విపసత్త్వభృత్.
 ౩౯. తస్మాద్భవద్భ్యాం బలిభిరోద్ధవ్యం నానయోఽత్ర వై, మయా విక్రమవార్జ్ఞే
 య బలేన సహ ముష్టికః. ౪౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రిచత్వారింశోఽధ్యాయః.

ఏవం చర్చితసంకల్పో భగవాన్ మధుసూదనః, ఆససాదాథ చాణూరం
 ముష్టికం రోహిణీసుతః. ౧. ఆసోఽభీట్య హస్తా హస్తాభ్యామూరూ వైవ పునఃపునః,
 విసృజ్య భూయస్సంగృహ్య పరిక్రమ్య పరస్పరమ్. ౨. హస్తాభ్యాం హస్తయోర్భ
 ధ్ధ్వా పద్భ్యామేవ చ పాదయోః, విచక్షత్తురన్యోన్యం ప్రసహ్య విజిగీషయా. ౩.

అయమితి. ధేనుకబకవత్సాసురేషు విపర్యయోక్తిర్జనవాదేషు అనిశ్చయాత్. ౩౦. జనేష్వేషం జనే
 ష్వేషం బ్రువాణేషు సత్సు తదసహమానశ్చాణూరోఽబ్రవీదితి. ౩౧—౩౪. తస్మాదితి. హేకృష్ణ
 ప్రియం కరవామేతి. రాజ్ఞీ ప్రీతే భూతాని చ ప్రసీదేయః. ౩౫—౩౭. బాలా ఇతి. యథోచితం
 నియుద్ధం బాహుయుద్ధం భవేత్. మల్లసభాసదః మల్లసభాధిక్యతాన్ అధర్తో మాస్పృశేత్ నస్పృశే
 దిత్యేతదర్థం. హే మల్లేతి వా. ౩౮. నేతి. సహస్రద్విపానాం సత్త్వం బలం విభర్తి తథా. ౩౯.
 తస్మాదితి. తథా బలిభిర్పాదృశైస్సహ. అనయః అధర్తః. విక్రమం పరాక్రమం కురు. ముష్టికో
 విక్రమతాదితి. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రిచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “చతుశ్చత్వారింశకే తు మల్లకంసాదిమర్దనమ్, కంసయోషిత ఆశ్వాసస్తాభ్యాం పిత్రోశ్చ
 దర్శనం” ఏవమితి. చర్చితః నిశ్చిత ఏవ స్వసంకల్పో యస్య సః. ౧.—౩. అరత్నీ ఇతి. బాహు

అరత్ని ద్వే అరత్ని భ్యాం జానుభ్యాం చైవ జానునీ, శిరశ్శీర్ష్ణోరసోరస్తావన్యోన్య
 మభిజఘ్ను తుః. ౪. పరిభ్రామణవిక్షేపపరిరంభావపాతనైః, ఉత్సర్పణాపసరైస్తావ
 న్యోన్యం ప్రత్యరుంధతామ్. ౫. ఉత్థాపనైరున్నయనైశ్చాలనైస్థానిపనైరపి, పరస్పరం
 జగీషంతావపచక్రతురాత్తనః. ౬. తద్బలాబలవద్యుద్ధం సమేతాస్సర్వయోషితః,
 ఊచుః పరస్పరం రాజన్ సానుకంపాశ్చ యూధశః. ౭. మహానయం బతాధర్మపషాం
 రాజసభాసదామ్, యే బాలబలవద్యుద్ధం రాజ్ఞోఽన్విచ్ఛంతి పశ్యతః. ౮. క్వవజ్రసార
 సర్వాంగౌ మల్లా శైలేంద్రసమ్మతౌ, క్వ చాతిసుకుమారాంగౌ కిశోరౌ నాప్తయా
 వనౌ. ౯. ధర్మవ్యతిక్రమో హ్యస్య సమాజస్య ధ్రువం భవేత్, యత్రాధర్మస్సము
 త్తిష్ఠేన్న స్థేయం తత్ర కర్హిచిత్. ౧౦. న సభాం ప్రవిశేత్ప్రాజ్ఞస్సభ్యదోషానను
 స్తరన్, అబ్రువన్విబ్రువన్నజ్ఞో నరః కిల్బిషమశ్నుతే. ౧౧. వల్లతశ్శత్రుమభితః కృష్ణస్య
 వదనాంబుజమ్, వీక్ష్యతాం శ్రమవార్యుప్తం పద్మకోశమివాంబుభిః. ౧౨. కిం న పశ్యత
 రామస్య ముఖమాతామ్రలోచనమ్, ముష్టికం ప్రతిసామర్షం హాససంరంభశోభ
 నమ్. ౧౩. పుణ్యా బత వ్రజభువో యదయం నృలింగగూఢః పురాణపురుషో
 వనచిత్రమాల్యః, గాః పాలయన్ సహబలః క్వణయన్ స్వవేణుం విక్రీడయాం

మూలాత్ బాహుమధ్యాత్. కనిష్ఠాంగుళివ్యతిరేకేణ కృతముష్టిహస్తోఽరత్నిః. ౪. పరిభ్రామణేతి.
 పరిభ్రామణం హస్తాదిషు గృహీత్వా పరితశ్చాలనం. విక్షేపానోదనం. పరిరంభో బాహుభ్యాం నిష్పీడనం.
 అవపాతనం అధః క్షేపః. ఉత్సర్పణం ఉత్సృజ్య పురలో గమనం. అపసర్పణం అపసృజ్యపృష్ఠతో
 గమనం. ఏతైః ప్రత్యరుంధతాం ప్రత్యావృతవంతౌ. ౫. ఉత్థాపనైరితి. ఉత్థాపనం పాదౌ జానునీ
 పిండికృత్య పతితస్యోచ్ఛాటనం. ఉన్నయనం హస్తాభ్యాముద్భృత్య నయనం. చాలనం కంఠాదిలగ్నస్య
 నిస్సారణం. స్థాపనం పాణిపాదాదిపిండికరణం. ఏవం పరస్పరమాత్మనో దేహస్యాపచక్రతుః అపకారం
 కృతవంతౌ. ౬. తదితి. తద్యుద్ధం బలాబలవత్ ఏకతో బలం అన్యతః అబలం తద్యుద్ధం విషమమిత్యూ
 చురిత్యర్థః. ౭. తదేవ దర్శయతి. మహానితి—యద్వా. తత్ బాలబలవతోర్యుద్ధం దృష్ట్వా మహానయ
 మధర్మ ఇత్యూచురిత్యన్వయః. బాలయోర్బలవతోశ్చ యుద్ధం రాజాచేత్పశ్యేత్స్వయం వారణీయః.
 ఏతే తు రాజ్ఞః పశ్యతః స్వయమప్యన్విచ్ఛంతి అనుమన్యంత ఇతి మహానధర్మ ఇత్యర్థః. ౮. బలాబల
 వద్యుద్ధతాం ప్రపంచయతి పంచభిః. క్వేతి. వజ్రసారాణి వజ్రవత్కరినాని. సర్వాణ్యంగాని
 యయోస్తా. ౯. ధర్మేతి. సమాజస్య సభాయాః. ౧౦. అపరా ఊచుః—నేతి. అబ్రువన్.
 జ్ఞాత్వాపి తూష్ణిం తిష్ఠన్. విబ్రువన్. విపరీతం బ్రువన్. అజ్ఞః న జానామితి బ్రువన్ అతః
 ప్రాజ్ఞస్సభాం న ప్రవిశేదితి. ౧౧. వల్లత ఇతి. వల్లతః శత్రుమభితః శత్రోస్సర్వతో ధావతః
 కృష్ణస్య శ్రమవారిణా ఉప్తం వ్యాప్తం వదనాంబుజం దృశ్యతామ్. ౧౨. అన్యా ఊచుః. కిమితి.
 సామర్షం సక్రోధం. హాసేన సంరంభః ఆవేశః తేన శోభనం. ౧౩. అన్యా ఊచుః. పుణ్యా
 ఇతి. నృలింగేన మనుష్యదేహేన గూఢః. వనస్థాని చిత్రాణి మాల్యాని యస్య సః. గిరిత్రః శివః
 రమా చ తాభ్యామర్చితావంఘ్రి యస్య సః. అయం భావః. ధిగిమాం సభాం. యస్యామయం పురా

చతిగిరిత్రరమార్చితాంఘ్రిః ౧౪. గోప్యస్తపః కిమచరన్ యదముష్య రూపం లావణ్య
సారమసమోర్ధ్వమనన్యసిద్ధమ్, దృగ్భిః పిబంత్యనుసవాభినవం దురాపమేకాం
తథామ యశస్క్రియ ఈశ్వరస్య. ౧౫. యా దోహనేఽవహననేమదనోపలేపప్రేం
భేంఖనార్భరుదితోక్షణమార్జనాదౌ, గాయంతి చైనమనురక్తధియోఽశ్రుకంఠో
ధన్యా వ్రజస్త్రియ ఉరుక్రమచిత్తయానాః ౧౬. ప్రాతర్వృజాద్వృజత ఆవిశతశ్చ
సాయం గోభిస్సమం క్షణయతోఽస్య నిశమ్య వేణుమ్, నిర్గమ్య తూర్ణమబలాః పథి
భూరిపుణ్యా పశ్యంతి సస్తితముఖం సదయావలోకమ్. ౧౭. ఏవం ప్రభాషమా
ణాసు స్త్రీషు యోగేశ్వరో హరిః, శత్రుం హంతుం మనశ్చక్రే భగవాన్ భరత
ర్షభ. ౧౮. ఉపశ్రుత్య గిరస్త్రీణాం పుత్రస్నేహశుచాతురౌ, పితరావన్వతప్యేతాం
పుత్రయోరబుధౌ బలమ్. ౧౯. తైస్తైర్నియుద్ధవిధిభిరుభౌ చాణూరకేశవౌ, యు
యుధాతే యథాన్యోన్యం తథైవ బలముష్టికౌ. ౨౦. భగవద్ధాత్రనిష్పాతైర్వజ్రనిష్పే
షనిష్ఠురైః, చాణూరో భజ్యమానాంగో ముహూర్తానిమవాపహ. ౨౧. సశ్యేనవేగ
ఉత్పత్య ముష్టికృత్య కరాపుభౌ, భగవంతం వాసుదేవం క్రుద్ధో వక్షస్యబాధత. ౨౨.
నాచలత్తత్ప్రహరేణ ప్రజాహత ఇవ ద్విపః, బాహూర్నిగృహ్య చాణూరం బహు
శో భ్రామయన్ హరిః. ౨౩. భూపుష్టే పోథయామాస తరసా క్షీణజీవితమ్,

భూయతే తాస్తు వ్రజభువో ధన్యాః యత్ యాసు ఆయం కృష్ణో వివిధక్రీడయా అంచతి గచ్ఛతీతి.
౧౪. అహో కష్టమల్పపుణ్యా వయం యతోఽస్తాభిరనవసరే దృష్టోఽయం కృష్ణః గోప్యస్తు బహు
పుణ్యా ఇత్యాహుస్త్రిభిః. — గోప్య ఇతి. అముష్య శ్రీకృష్ణస్య. రూపం అంగం లావణ్యేన సారంశ్రేష్ఠం
కించ. అసమోర్ధ్వం న విద్యతే సమమూర్ధ్వమధికం చ యస్య తత్. తదపి నాన్యేన ఆభరణాదినా
సిద్ధిః. కింతు. స్వత ఏవ యశసః శ్రియః ఈశ్వరస్య ఏకాంతధామ విశ్వర్యస్య చ అవ్యభిచారిస్థానం.
పాఠాంతరే—అముష్యేశ్వరస్యేత్యన్వయః. ఏవంభూతం అనుసవాభినవం నిత్యనవీనం రూపం యాః
నేత్రైః పశ్యంతీతి. ౧౫. యా ఇతి. కించ. యాః దోహనాదిష్వేనం గాయంతి. తాః వ్రజస్త్రియౌ
ధన్యాః ప్రేంభేంఖనం డోలాందోశనం. ఉక్షణం సేచనం. కథంభూతాః ఉరుక్రమచిత్తయానాః
ఉరుక్రమే చిత్తం తేనైవ యానం సర్వవిషయప్రాప్తిర్యాసాం తాః. పాఠాంతరే—ఉరుక్రమం చింత
యంత్య ఇత్యర్థః. కుతః అనురక్తధియః ఆర్ద్రధియః తత్ర లింగం అశ్రుకంఠ్యః. ౧౬. ఆపిచ ప్రాత
రితి. యా అబలాః. అస్య వేణుం నిశమ్య గృహాత్తూర్ణం నిర్గమ్య పథి సస్తితముఖం పశ్యంతి. తాః
భూరిపుణ్యా ఇతి. ౧౭. ఏవమితి. ఏవం సభయం బ్రువాణాసు స్త్రీషు తాసాం భయనివృత్తయే
కృష్ణః శత్రుం హంతుం మనశ్చక్రే. ౧౮. ఉపశ్రుత్యేతి. సభయాః స్త్రీణాం గిరశ్రుత్వా పుత్రయోః
స్నేహేన యా శుక్ తయా ఆతురౌ విహ్వలా. పుత్రయోర్బలమజానంతౌ పితరావనుతాపం
ప్రాప్తావీతి. ౧౯. ౨౦. భగవదితి. తథా భగవతో గాత్రాణాం అరత్నిజాన్వాదీనాం. నిష్పాతైః
ప్రహరైః. వజ్రస్య నిష్పేషః తీవ్రః పాతః తద్వన్నిష్ఠురైః. భజ్యమానాంగః క్షణద్ధాత్రః. ౨౧. సఇతి.
శ్యేనస్యేవ వేగో యస్య సః చాణూరః. అబాధత అతాడయత్. ౨౨. ౨౩. భూపుష్ట ఇతి. భూపుష్టే

విస్త్రాంతకల్పకేశ సగింద్రధ్వజ ఇవాపతత్. ౨౪. తదైవ ముష్టికః పూర్వం స్వము
ష్ట్యాభిహతేన వై, బలభద్రేణ బలినా తలేనాభిహతో భృశమ్. ౨౫. ప్రవేపితస్స
రుధిరముద్వమౌ ముఖతోఽర్దితః, వ్యసుః పపాతోఽర్ద్రపథే వాతాహత ఇవాం
ప్రిపః. ౨౬. తతః కూటమనుప్రాప్తం రామః ప్రహరతాం వరః, అవధీల్లీలయా
రాజౌ సావజ్ఞం వామముష్టినా. ౨౭. తర్హ్యేవ హి శలః కృష్ణపదాపహతశీర్షకః,
ద్విధాకీర్ణస్తోసలక ఉభావపి నిపేతతుః. ౨౮. చాణూరే ముష్టికే కూటే శలే తోసలకే
హతే, శేషాః ప్రదుద్రువుర్తల్లాస్సర్వే ప్రాణపరీప్సవః. ౨౯. గోపాన్వయస్యానా
హూయ తైస్సంసృజ్య విజవ్రాతుః, వాద్యమానేషు తూర్యేషు వల్లంతౌ రుత
నూపురౌ. ౩౦. జనాః ప్రజహృషుస్సర్వే కర్తౄణా రామకృష్ణయోః, ఋతే కంసం
విప్రముఖ్యాస్సాధవస్సాధుసాధ్వితి. ౩౧. హతేషు మల్లవర్యేషు విద్రుతేషు చ
భోజరాట్, న్యవారయత్స్వతూర్యాణి వాక్యం చేదమువాచ హ. ౩౨. నిస్సార
యతదుర్వృత్తౌ వసుదేవాత్తజౌ పురాత్, ధనం హరత గోపానాం నందం బద్ధీత
దుర్తతిమ్. ౩౩. వసుదేవస్తు దుర్తేధా హన్యతామాశ్వసత్తమః, ఉగ్రనేనః పితా

— కంసవధఘట్టః. —

చాపి సానుగః పరపక్షగః. ౩౪. ఏవం వికత్తమానే వై కంసే ప్రకుపితోఽవ్యయః,
అఘిమ్నోత్పత్య తరసామంచముత్తుంగమారుహత్. ౩౫. తమాపతంతమాలోక్య
మృత్యుమాత్తన ఆసనాత్, మనస్వీ సహసోత్థాయ జగ్రహే సోఽసి చర్తణీ. ౩౬. తంఖడ్గ
పాణిం విచరంతమాశు శ్యేనం యథా దక్షిణసవ్యమంబరే, సమగ్రహీధ్వర్విష
హోగ్రతేజా యథోరగం తార్క్ష్యసుతః ప్రసహ్య. ౩౭. ప్రగృహ్య కేశేషు చల
త్కిరీటం నిపాత్య రంగోపరి తుంగమంచాత్, తస్యోపరిష్టాత్స్వయమబ్జనాభః పపాత
విశ్వాశ్రయ ఆత్మతంత్రః. ౩౮. కంసం పరేతం విచక్షర్ష భూమా హరిర్యథేభం
జగతో విపశ్యతః, హః హేతిశబ్దస్సుమహం స్తదాభూదుదీరితస్సర్వజనైర్న రేంద్ర.
౩౯. స నిత్యదోద్విగ్నధియా తమిశ్వరం పిబన్నదన్వా విచరన్ స్వపన్ శ్వసన్,
దదర్శ చక్రాయుధమగ్రతో యత స్తదేవ రూపం దురవాపమాప. ౪౦. తస్యా

భువః ఉపరి పోథయామాస ఆసోఘటయత్. ఇంద్రధ్వజో వజ్రం. యద్వా. ఇంద్రధ్వజో నామ
గౌడదేశేషు ప్రసిద్ధః. కస్తింశ్చిదుత్సవే మహాన్ స్తంభో ధ్వజపతాకాద్యలంకృతః పురుషాకృతి
రుచ్ఛ్యయతే. స యథా పతతి తద్వదితి. ౨౪. ౨౫. ప్రవేపిత ఇతి. అర్దితః వీడితః. ఉర్ద్వపథే
భూతలే. ౨౬—౨౯. గోపానితి. వల్లంతౌ నృత్యాదికుర్వంతౌ. ౩౦. జనా ఇతి. సాధు సాధ్వితి
వదంతః. ౩౧-౩౪. ఏవమితి. అవ్యయః. అశ్రమః లఘిమ్నా లాఘవేన. ౩౫. ౩౬. తమితి. దుర్విషమా
మసహ్యం ఉగ్రం. తేజో యస్య సః కృష్ణః. ౩౭. ప్రగృహ్యేతి. గరిష్ఠత్వాయ విశ్వాశ్రయత్వ
ముక్తం తత్ర హేతుః. అబ్జనాభః కుతస్తస్యోపర్యేవ పపాత యతః ఆత్మతంత్రః. ౩౮—౪౦.

నుజా భ్రాతరోఽష్టే కంకన్యగ్రోధకాదయః, అభ్యధావన్నతి క్రుద్ధా బ్రాతుర్ని ర్వే
 శకారిణః. ౪౧. తథాతిరభసాంతాంస్తు సంయత్తాన్ రోహిణీసుతః, అహన్ పరిఘ
 ముద్యమ్య పశూనివ మృగాధిపః. ౪౨. నేదుద్ధుందుభయో వ్యోమ్ని బ్రహ్మేశాద్యా
 విభూతయః, పుష్పైః కిరంతస్తం ప్రీతాశ్శశంసుర్ననృతుస్త్రియః. ౪౩. తేషాం
 స్త్రియో మహారాజ సుహృన్తరణదుఃఖితాః, తత్రాభ్యయర్వినిఘ్నంత్యశ్శీర్షాణ్య
 శ్రువిలోచనాః. ౪౪. శయానాన్ వీరశయ్యాయాం పతీనాలింగ్య శోచతీః*, విలే
 పుస్సుస్వరం నార్యో విసృజంతో ముహుశ్శుచః. ౪౫. హానాథ ప్రియధర్మజ్ఞ
 కరుణానాథ వత్సల, త్వయా హతేన నిహతా వయం తే సగృహప్రజాః.
 ౪౬. త్వయా విరహితాపత్యా పురీయం పురుషర్షభ, న శోభతే వయమివ నివృత్తో
 త్వవమంగళా. ౪౭. అనాగసాం త్వం భూతానాం కృతవాన్ ద్రోహముల్బణమ్,
 తేనేమాం భోదశాం నీతో భూతద్రుక్కోలభేత శమ్. ౪౮. సర్వేషామేవ భూతా
 నామేష హి ప్రభవాప్యయః, గోష్ఠా చ తదవధ్యాయీ న క్వచిత్సుఖమేధతే.
 ౪౯. శ్రీశుక ఉవాచః—రాజయోషిత ఆశ్వాస్య భగవాన్భూతభావనః, యామా
 హుర్లోకికీం సంస్థాం హతానాం సమకారయత్. ౫౦. మాతరం పితరం చైవ
 మోచయిత్వాథ బంధనాత్, కృష్ణరామా వవందాతే శిరసా స్పృశ్య పాదయోః,
 ౫౧. దేవకీవసుదేవశ్చ విజ్ఞాయ జగదీశ్వరౌ, కృతసంవందనౌ పుత్ర సస్వజాతే న
 శంకితౌ. ౫౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుశ్చత్వారింశోఽధ్యాయః.

తస్యేతి. నిర్వేశో నిష్క్రూతిః ఆనృణ్యమిత్యర్థః. తత్కారిణస్సంతస్తేఽభ్యధావన్. ౪౧. తథేతి. తథా
 తాదృక్ అతిరభసో వేగో యేషాం తాన్. సంయత్తాన్ ఉద్యుక్తాన్. ౪౨—౪౪. శయానానితి.
 శోచంత్యో విలాపాంశ్చక్రః. శుచః అశ్రుణి. ౪౫. హానాథేతి. ధర్మజ్ఞేత్యాదీని విలాపే ప్రేమసంబోధ
 నాని. ౪౬. త్వయేతి. త్వదీయా వయమివ త్వయా పత్యా విరహితా పురీయం న శోభత ఇతి స్వదృ
 ష్ట్యాభిధానం. ౪౭. అనాగసామితి. అనాగసామితి తు పరమార్థాభిధానం. ౪౮. సర్వేషామితి. ఏష
 కృష్ణః ప్రభవంత్యస్తాదితి ప్రభవః. అపియంతి లీయంతేఽస్త్రిన్నిత్యప్యయః స చ స చ తస్య ఆవ
 ధ్యానం అవజ్ఞానం కర్తుం శీలం యస్య సః. ౪౯. ౫౦. మాతరమితి. ఆస్పృశ్య ఈషత్ స్పృష్టా. ౫౧.
 దేవకీతి. పుత్రభ్రాంతిం విహాయ జగదీశ్వరావితి జ్ఞాత్వా. శంకితౌ సంతౌ న సస్వజాతే నాలింగిత
 వంతౌ కింతు బద్ధాంజలీ తస్థతురిత్యర్థః. ౫౨. శ్లో. ప్రసహ్య హత్వా హస్తీంద్రం మల్లేంద్రాన్
 మల్లలీలయా, బీభత్సచరితం కంసం సబీభత్సమమారయత్. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుశ్చత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—పితరాపుపలభ్ధార్థా విదిత్వా పురుషోత్తమః, మాభూదితి నిజాం మాయాం తతాన జనమోహినీమ్. ౧. ఉవాచ పితరావేత్య సాగ్రజస్సాత్త్వ తర్హభః, ప్రశయావనతః ప్రీణన్నంబ తాతేతి సాదరమ్. ౨. నాస్తత్తో యువయో స్తాత నిత్యోత్కంఠితయోరపి, బాల్యపాగండకై శోరాః పుత్రాభ్యామభవన్ క్వచిత్. ౩. న లబ్ధో దైవహతయోర్వాసో నౌ భవదంతికే, యాం బాలాః పితృగేహస్థాః విందంతే లాలితా ముదమ్ ౪. సర్వార్థసంభవో దేహో జనితః పోషితో యతః, న తయోర్యాతి నిర్వేశం పిత్రోర్నర్త్యశ్శతాయుషా. ౫. య స్తయోరాత్మజః కల్యః ఆత్మనా చ ధనేన చ, వృత్తిం న దద్యాత్తం ప్రేత్య స్వమాంసం ఖాదయంతి హి. ౬. మాతరం పితరం వృద్ధం భార్యాం సాధ్వీం సుతం శిశుం, గురూన్ విప్రం ప్రపన్నం చ కల్యోఽబిభ్రచ్ఛన్తతః. ౭. తన్నావకల్యయోః కంసాన్నిత్యముద్విగ్నచేతసోః, మోఘమేతే వ్యతిక్రాంతా దివసా వామనర్చతోః. ౮. తత్తుంతుమర్హా ధస్తాత మాతర్నౌ పరతంత్రయోః, అకుర్వతోర్వాం శుశ్రూషాం క్షిప్తయోద్ధ్వౌ దా భృశమ్ ౯. ఇత్థమ్మాయామనుష్యస్య హరేర్విశ్వాత్తనో గిరా, మోహితావంక మాహోప్య పరిష్వజ్యాపతుర్తుదమ్. ౧౦. సింఛంతావశ్రుధారాభిస్సేహపాశేన

శ్లో. “పంచచత్వారింశకేఽశ పితృనందాదిసాంత్యనమ్, ఉగ్రసేనాభిషేకశ్చ గురౌ వాసాత్పురా గమః.” పితరావితి. ఉపలభ్ధార్థా విదిత్వేతి ఆయమర్థః. ఉప సమీపే ఆవయోః పుత్రబుద్ధ్యా సాంసారికపరమసుఖభోగాత్పూర్వమేవ లభ్ధార్థా లబ్ధః. ఆవామిశ్వరావితి ప్రాప్తిః పరమజ్ఞానరూపః. అర్థః యాభ్యాం తథా తౌ తౌ జ్ఞాత్వా మయి ప్రసన్నే సత్యనయోర్జ్ఞానం నామ కిం దుర్లభం స్యాత్. దుర్లభం తు మయి పుత్రప్రేమ అత ఇదాసీమేవ తత్త్వజ్ఞానం మాభూదితి నిజాం స్వాధీనాం మాయాం తయోః ప్రసారితవానితి. ౧. తదేవ దర్శయత్యవ్యభిః—ఉవాచేతి. ప్రీణన్ ప్రీణయన్ సాదరం అబ్రవీత్. ౨. నేతి. అస్తత్తః అస్తన్నిమిత్రం నిత్యముత్కంఠితయోరపి యువయోః పుత్రాభ్యాం కృత్వా బాల్యపాగండకై శోరాః తత్తదవస్థానుభవసుఖాసీత్యర్థః. యువయోర్నాభవన్నితి. అస్తత్తః పుత్రాభ్యామితి సామానాధికరణ్యం వా. ౩. కించ ఆవామేవ దైవహీనావిత్యాహ. —నేతి. పితృగేహస్థాః యాం ముదం విందంతే సా చ న లభ్యేతి. ౪. ఏవం తావత్ శ్లోకద్వయేన యువయోరావయోశ్చ కామహానిర్హాతేత్యుక్తం. ఆవయోః పునర్యుష్మత్పరిచర్యాలోపేన ధర్మహానిరపి జాతేత్యాహ. సర్వేతి. సర్వేషాం ధర్మాద్యర్థానాం సంభవో యస్మిన్ స దేహః. యతః యాభ్యాం జనితః పోషితశ్చ తయోః పిత్రోః నిర్వేశమానృణ్యమిత్యర్థః. మర్త్యో శతసంవత్సరమాత్రేణాయుషా న ప్రాప్నోతి. ౫. య ఇతి. తన్మధ్యే పితృర్యః పుత్రః కల్యః సమర్థస్సన్నపి. దేహేన ధనేన చ పిత్రోర్వృత్తిం జీవికాం న సంపాదయేత్. తం ప్రేత్య లోకాంతరే యమదూతాః స్వనైవ మాంసం ఖాదయంతి హి శ్వమాంసమితి వా. ౬. కించ. మాత్రాదిశుశ్రూషామకుర్వన్ విఫలజీవితశ్చ భవతీత్యాహ. —మాతరమితి. అబిభ్రత్ ఆపుష్ణన్ శ్వసన్నపి మృతతుల్యపివేత్యర్థః. ౭. తదితి. తత్తస్మాన్నా ఆవయోః. మోఘం వ్యర్థం అనర్చతోః. ౮. తదితి. దుర్హదా కంసేన. ౯—౧౦. ఏవమితి. ఆశ్వాస్య సాంత్య

చావృతౌ, న కించిదూచతూ రాజన్బాష్పకంతా విమోహితౌ. ౧౧. ఏవమాశ్వాస్య
 పితరౌ భగవాన్ దేవకీసుతః, మాతామహం తుగ్రనేనం యదూనామకరోత్ప
 తిమ్ ౧౨. ఆహ చాస్తాన్తహారాజప్రజాస్తాన్వజ్జప్తుమర్హసి, యయాతిశాపాద్యదుభి
 ర్నాసితవ్యం నృపాసనే. ౧౩. మయి భృత్య ఉపాసీనే భవతో విబుధాదయః,
 బలిం హరంత్యవనతాః కిముతాన్యే నరాధిపాః. ౧౪. ఇత్యుక్త్వాహూయ పవన
 ముగ్రనేనాయ భూభుజే, సుధర్తాఖ్యాం సభాం శక్రాచాహరేత్యాహ కేశవః. ౧౫.
 మారుతశ్చ తథాహేంద్రం వాసుదేవస్య శాసనాత్, ప్రాయచ్ఛద్దేవరాజోఽపి
 సభాం కృష్ణానుభావనిత్. ౧౬. సర్వాన్ స్వజ్ఞాతీసంబంధాన్ దిగ్భ్యః కంసభయా
 ద్గతాన్, యదువృష్ణ్యంధకమధుదాశార్హ కుకురార్యకాన్. ౧౭. సభాజితాన్ సమా
 శ్వాస్య విదేశావాసకర్మితాన్, న్యవాసయత్స్వగేహేషు విత్తైస్సంతర్ప్య విశ్వదృక్.
 ౧౮. కృష్ణసంకర్షణభుజైర్దుష్టాలబ్ధమనోరథాః, గృహేషు రేమిరే సిద్ధాః కృష్ణరా
 మగతజ్వరాః. ౧౯. వీక్షంతోఽహరహాః ప్రీతా ముకుందవదనాంబుజమ్, నిత్యం
 ప్రముదితం శ్రీమత్సదయస్థితవీక్షణమ్. ౨౦. తత్ర ప్రవయసోఽప్యాసన్ యువా
 నోఽతిబలౌజసః, పిబంతోఽక్షైర్ముకుందస్య ముఖాంభోజసుధాం ముహుః. ౨౧.
 శ్రీశుక ఉవాచః—అథ నందం సమాసాద్య భగవాన్ దేవకీసుతః, సంకర్షణశ్చ
 రాజేంద్ర పరిష్వజ్యేదమూచతుః. ౨౨. పితుర్యువాభ్యాం స్నిగ్ధాభ్యాం పోషితౌ
 లాలితౌ భృశం, పిత్రోరభ్యధికా ప్రీతిరాత్తజేష్వాత్తనోఽపి హి. ౨౩. సపితాసాపి
 జననీ యా పుష్టిత స్వపుత్రవత్, శిశూన్ బంధుభిరుత్సృష్టౌ నకల్యైః పోషరక్షణే.
 ౨౪. యాత యూయం వ్రజం తాత వయం చ స్నేహదుఃఖితాన్, జ్ఞాతీన్ వో
 ద్రష్టుమేష్యామౌ విధాయ సుహృదాం సుఖమ్. ౨౫. ఏవం సాంత్యయ్య భగవా
 న్నందం సవ్రజమచ్యుతః, వాసోఽలంకారకుప్యాద్యైరర్హయామాస సాదరమ్ ౨౬.
 ఇత్యుక్తస్తౌ పరిష్వజ్య నందః ప్రణయవిహ్వలః, పూరయన్నశ్రుభిర్నేత్రే సహ

యిత్యా. ౧౨. ఆహేతి. త్వమేవాజ్ఞాపయేతి మావదేత్యాహ—యయాతిశాపాదితి. తవ తు యాదవ
 త్వేఽపి మదాజ్ఞయా న దోష ఇతి భావః. ౧౩. మమ తాదృశీ శక్తిర్నాస్తితి చేత్తత్రాహ—మయీతి.
 మత్ప్రసాదేన సర్వం భవిష్యతీత్యర్థః. ౧౪—౧౬. సర్వానితి. సర్వాన్ జ్ఞాతీన్ సంబంధినశ్చ దిగ్భ్యః
 ఆనాయ్యేతి. ౧౭. ౧౮. కృష్ణేతి. సిద్ధాః పూర్ణాః కృష్ణరామాభ్యాం గతో నివృత్తో జ్వరస్తాపా
 యేహంతే. ౧౯. వీక్షంత ఇతి. సదయస్థితం వీక్షణం యస్మిన్ తత్. ౨౦. తత్రేతి. ప్రవయసో
 వృద్ధా అపి అతిశయితం బలమోజశ్చ యేహం తే. ౨౧. ౨౨. పితరితి. భృశం ఆత్మనోఽప్యాధిక్యేన
 పోషితౌ. న చాశ్చర్యమేతదిత్యాహ—పిత్రోః ఆత్మనో దేహదప్యాత్తజేషు అభ్యధికా హి ప్రీతిరితి.
 ౨౩. దేవకీవసుదేవయోః పుత్రౌ యువాం నాస్తత్పుత్రావితి వ వాచ్యమిత్యాహ—సపితేతి. ౨౪. ౨౫.
 ఏవమితి. సవ్రజం వ్రజవాసిభిస్సహితం కుప్యాని స్వర్ణరజతాతిరక్తకాన్యపాత్రాదీని. తత్ప్రభృతిభిః.

శ్రీకృష్ణరామయోః ఉపనయనవేదశాస్త్రాధ్యయనగురుపుత్ర }
 నయనాదికథాప్రారంభఘట్టః.

గోపైర్వ్రజం యయా. ౨౭. అథ శూరసుతో రాజన్ పుత్రయోస్సాధ్వకార
 యత్, పురోధసా బ్రహ్మజైశ్చ యథావద్ద్విజసంస్కృతిమ్. ౨౮. తేభ్యోఽదాద్ధ
 ఊణా గావో*రుక్తమాలాస్త్వలంకృతాః, స్వలంకృతేభ్యస్సంపూజ్య సవత్సాః
 తౌమమాలినీః. ౨౯. యాః కృష్ణరామజన్తరేమనోదత్తామహాద్యుతిః, తాశ్చాదదా
 వనుస్త్పత్య కంసేనాధర్తతో హృతాః. ౩౦. తతశ్చ లబ్ధసంస్కారౌ ద్విజత్వం
 ప్రాప్య సువ్రతౌ, గర్గాద్యదుకులాచార్యాద్దాయత్రం వ్రతమాస్థితౌ. ౩౧.
 ప్రభవౌ సర్వవిద్యానాం సర్వజ్ఞౌ జగదీశ్వరౌ, నాన్యసిద్ధామలం జ్ఞానం గూహమా
 నౌ నరేహితైః. ౩౨. అథో గురుకులే వాసమిచ్ఛంతావుపజగ్తుః, కాశ్యాం సాందీ
 పనం నామ అవంతీపురవాసినమ్ ౩౩. యథోపసాద్య దాంతౌ తౌ గురౌ వృత్తిమనిం
 దితామ్, గ్రాహయంతావుపేతౌ స్త భక్త్యా దేవమివాదృతౌ. ౩౪. తయోర్ద్విజవర
 స్తుప్తశుద్ధభావానువృత్తిభిః, ప్రోవాచ వేదానఖిలాన్ సాంగోపనిషదో గురుః. ౩౫.
 సరహస్యం ధనుర్వేదం ధర్మాన్నాయపథాంస్తథా, తథాచాన్వీక్షకీం విద్యాం
 రాజనీతిం చ షడ్విధామ్. ౩౬. సర్వం తద్విబుధశ్రేష్ఠౌ సర్వవిద్యాప్రవర్తకౌ, సకృ
 న్నిగదమాశ్రేణ తౌ సంజగృహతుర్నృప. ౩౭. అహోరాత్రైశ్చతుష్షప్త్యాసంయ

౨౭. అథేతి. పురోధసా గర్గాచార్యేణ ద్విజసంస్కృతిం ఉపనయనం. ౨౮. తేభ్య ఇతి. గావో గాః
 రుక్తస్య మాలా విద్యంతే యాసాం తాః తౌమవస్త్రమాలావతీః. ౨౯. యా ఇతి. యాః పూర్వం
 మనోదత్తా ఆసన్. తౌ ఏవాదదాత్. నను తాః కంసేన అపహృతాః సత్యం రాజగోష్ఠాదాచ్ఛిద్య
 దత్తా ఇత్యాహ—కంసేనాధర్తత ఇతి. ౩౦. తత ఇతి. గాయత్రం వ్రతం బ్రహ్మచర్యం. ౩౧.
 ప్రభవావీతి. ప్రకర్షేణ భవంత్యాభ్యామితి ప్రభవౌ. అతఏవ సర్వజ్ఞా స్వతః సిద్ధం అమలం జ్ఞానం
 ప్రచాఛదయంతౌ నరచేష్టితైః. ౩౨. ౩౩. యథేతి. యథా యథావత్. ఉపసాద్య ప్రాప్య. గురౌ
 వృత్తిమన్యాన్ గ్రాహయంతౌ శిక్షయంతౌ గురుముపేతౌ ఉపగతౌ సేవితవంతావిత్యర్థః. ౩౪.
 తయోరితి. శుద్ధో భావో యాసు తాభిరనువృత్తిభిః. సాంగోపనిషదః అంగాని శిక్షాదీని తైరుపనిష
 ద్భిశ్చ సహితాన్. ౩౫. సరహస్యమితి. సరహస్యం మంత్రదేవతాజ్ఞానసహితం. ధర్మాన్ మన్వాది
 ధర్మశాస్త్రాణి న్యాయపథాన్ మిమాంసాదీన్. ఆన్వీక్షకీం తర్కవిద్యాం షడ్విధాం. “సంధిర్నా
 విగ్రహో యానమాసనం ద్వైధమాశ్రయ” ఇత్యేవం షడ్విధాం. రాజనీతిం. ౩౬. సర్వమితి. సకృన్ని
 గదమాశ్రేణ ఏకవారం గురూచ్ఛరణమాశ్రేణ. ౩౭. అహోరాత్రైరితి. తావతీః చతుష్షప్తికలాః.
 తాశ్చ వైవతంత్రప్రాక్తా లిఖ్యంతే. యథాగీతం. వాద్యం నృత్యం నాట్యం. ఆలేఖ్యం. తిలకం. నానా
 రచనా. విశేషభేద్యం. తండులకుసుమబలివికారాః. పుష్పాస్తరణం. అదర్శనం. పసనాంగరాగాః. మణి
 భూమికాకర్త. శయనరచనం. ఉదకవాద్యముదకఘాతః. చిత్రయోగాః మాల్యగ్రధనవికల్పాః. శేఖరా
 పీఠయా. జననైషధ్యయోగాః. కర్ణపత్రయోగాః సుగంధశుద్ధిభూషణయోజనం. వింద్రజాలం

తా తావతీః కలాః, గురుదక్షిణయాచార్యం ఛందయామాసతుర్నృప. 3౮. ద్విజస్త
యోస్తన్తహిమానమద్భుతం సంలక్ష్య రాజన్నతిమానుషీం మతిం, సమ్మంత్ర్య
పత్న్యాన మహర్ణవే మృతం బాలం ప్రభాసే వరయాంబభూవ. ౩౯. తథేత్యథా
రుహ్య మహారథౌ రథం ప్రభాసమాసాద్య దురంతవిక్రమా, వేలాముపప్రజ్య
నిషేదతుః క్షణం సింధుర్విదిత్వార్హణమాహరత్తయోః. ౪౦. తమాహ భగవా
నాశు గురుపుత్రః ప్రదీయతాం, యోఽసావిహ త్వయా గ్రస్తో బాలకో మహతో
ర్హిణా. ౪౧. సింధురువాచః—నాహర్షం తమహం దేవదైత్యః పంచజనో మహాన్,
అంతర్జలచరః కృష్ణశంఖరూపధరోఽసురః. ౪౨. ఆస్తే తేనాహృతో నూనం గురు
పుత్రస్తవ ప్రభో, జలమావిశ్య తం హత్వా గృహ్యతామిత్యవాచ హ. ౪౩
తదసౌ జలమావిశ్య హత్వా తం జలవాసినం, విదార్య జతరం తస్య నాపశ్యదుద
రేఽర్భకం, తదంగప్రభవం శంఖమాదాయ రథమావిశత్. ౪౪. తతస్సంయమనీం.
నామయమస్య దయితాం పురీం, గత్వా జనార్దనశ్శంఖం ప్రదద్దౌ సహలాయుధః. ౪౫.
శంఖనిర్ద్వారదమాకర్ణ్య ప్రజాసంయమనో యమః, తయోస్సపర్యాం మహతీం చక్రే
భక్త్యుపబృంహితాం. ౪౬. ఉవాచావనతః కృష్ణం సర్వభూతాశయాలయం, లీలా
మానుషయోర్విష్ణోర్భూవయోః కరవామ .కిం. ౪౭. శ్రీభగవానువాచః—గురు
పుత్రమిహానీతం నిజకర్తృనిబంధనమ్, ఆనయస్వ మహాభాగ మచ్ఛాసనపురస్కృతః.

కాచుమారయోగః. హస్తాశుపం. చిత్రశాకాపూపముఖభక్త్యవికారక్రియాః. పానకరసరాగాస
వయోజనం. సూచీపానకర్త. సూత్రక్రీడా. సర్వవస్తుప్రతికృతినిర్దేశం. వీణాడమరుకవాద్యాని ప్రహే
ళికా. స్వస్తిన్నరూపరచనా. దుర్వంచకయోగాః. పుస్తకవాచనం. నాటకాఖ్యాయికాదర్శనం.
కావ్యసమస్యాపూరణం పట్టికాపేత్రబాణవికల్పాః. తక్షకర్తాణి తక్షణం. వాస్తువిద్యా. రూప్యరత్న
పరీక్షా. ధాతువాదః. మణిరాగజ్ఞానం. ఆకరజ్ఞానం. వృక్షాయుర్వేదయోగాః. మేషకుక్కుటలావుక
యుద్ధవిధిః. శుకశారికాప్రలాపనం. ఉత్సాదనం. కేశమార్జనకాశలం. అక్షరముష్టికాకశనం. వైచిత్రక
వికల్పః. దేశభాషాజ్ఞానం. పుష్పశకటికా. నిమిత్తజ్ఞానం. యంత్రమాతృకాధారణమాతృకాసంవాచ్యం
మానసీ కావ్యక్రియా. అభిధానకోశః. ఛందోజ్ఞానం. క్రియాకల్పాః. ఛలితయోగాః. వస్తుగోప
నాని. ద్యూతవిశేషః. ఆకర్షక్రీడా బాలక్రీడనకాని. వైనాయికానాం వైజయికానాం చ
వైయాసికానాం చ విద్యానాం జ్ఞానాని. ఇతి చతుష్షష్టికలాః గృహీతవిద్యౌ తౌ గురుదక్షిణయా
ఆచార్యం ఛందయామాసతుః ఉపలాభితవంతౌ. ౩౮. ద్విజ ఇతి. ప్రభాసే క్షేత్రే మహర్ణవే
మృతం బాలం వరయామాస. ౩౯. తథేతి. ఈశ్వరావితి విదిత్వా జ్ఞాత్వా సముద్రస్తయోర్హణమాజహ
రేతి. ౪౦. ౪౧. నేతి. పంచజనస్త్యసురః ఆహర్షీత్ స చ మహాన్ మమాసాధ్య ఇత్యర్థః.
౪౨—౪౫. శంఖేతి. సపర్యాం పూజాం. ౪౬. ఉవాచేతి. సర్వేషాం భూతానామాశయాః
అంతఃకర్తాణి. తాన్యాలయో నివాసో యస్య తం. ౪౭. గురుపుత్రమితి. నిజం కర్తృవ నిబంధనం.

౪౮. తథేతి తేనోపనీతం గురుపుత్రం యదూత్తమా, దత్వా స్వగురవే భూయో
వృణీష్యేతి తమూచతుః. ౪౯. గురురువాచః—సమ్యక్సంపాదితో వత్స భవద్భ్యాం
గురునిష్క్రియః, కోను యుష్మద్విధగురోః కామానామవశిష్యతే. ౫౦. గచ్ఛతం
స్వగృహం వీరౌ కీర్తిర్వామస్తు పావనీ. ౫౧. గురుణైవమనుజ్ఞాతౌ రథేనాని
లరంహసా, ఆయాతాం స్వపురం తాత పర్జన్యనినదేన వై. ౫౨. సమనందన్ ప్రజా
స్సర్వాః దృష్ట్వా రామజనార్దనౌ, అపశ్యంత్యో బహ్వాహాని నష్టలబ్ధధనా ఇవ. ౫౩.
ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచచత్వారింశోఽధ్యాయః.

— గోకులం ప్రతి ఉద్ధవప్రేషణాదికథాప్రారంభఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—వృష్ణీనాం ప్రవరో మంత్రి కృష్ణస్య దయితస్సఖా, శిష్యో
బృహస్పతేస్సాక్షాదుద్ధవో బుద్ధిసత్తమః. ౧. తమాహ భగవాన్ప్రేష్టం భుక్తమే
కాంతినం క్విచిత్, గృహీత్వా పాణినా పాణిం ప్రపన్నార్తిహరో హరిః. ౨. గచ్ఛో
ద్ధవ ప్రజం సౌమ్య పిత్రోర్నః ప్రీతిమావహ, గోపీనాం మద్వియోగాధిం మత్సందే
శైర్విమోచయ. ౩. తా మన్తనస్కా మత్ప్రీణా మదర్థే త్యక్తదైహికాః, మామేవ
దయితం ప్రేష్టమాత్మానం మనసా గతాః. ౪. యే త్యక్తలోకధర్తాశ్చ మదర్థేతాన్
బిభర్త్యహం. ౫. మయి తాః ప్రేయసాం ప్రేష్టే దూరస్థే గోకులస్త్రియః, స్తరం
యస్య తం. తథాభూతమపి మదాజ్ఞాపురస్కారేణ ఆనయతస్తేన దోష ఇత్యర్థః. ౪౮. ౪౯. సమ్య
గితి. వత్సేతి. ప్రాధాన్యేన ఏకస్య సంబోధనం. గురోర్నిష్క్రియః గురుదక్షిణా. యుష్మద్విధ
గురోః కామానాం మధ్యే కోఽను కామోఽవశిష్యతే న కోఽపీతి. ౫౦. ౫౧. గురుణేతి. అనిల
వద్రంహా యస్య తేన. పర్జన్యో మేఘః తద్వన్నినదో యస్య తేన. ౫౨. సమనందన్నితి. నష్టం
అదృష్టం తత్పునర్లబ్ధం ధనం యాభిస్తా ఇవేతి. ౫౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “షట్చత్వారింశకే ఘోషముద్ధవం ప్రేష్ట తద్గిరౌ, యశోదానందయోశ్చక్రే కృష్ణ
శ్లోకాపనోదనమ్, కామచారం ద్విజాతిస్సౌ పరిత్యజ్యాతిసంయతః, గురోర్జ్ఞానమనుప్రాప్య సఖ్యా
గోపీరుపాదిశత్”. గోపీనాం సాంత్వనమతిరహస్యం సన్తంత్రినాధ్యమితి తదర్థముద్ధవం విశిష్యే.
వృష్ణీనామితి. ప్రవరః ఉచ్చకులత్వాత్. మంత్రి విశ్వాసాస్పదత్వాత్. శ్రీకృష్ణస్య అతివల్లభత్వా
ద్యౌదవైర్వృష్టిభిశ్చాదరణీయః. బుద్ధిసత్తమః బుద్ధ్యా అతి శ్రేష్ఠః. ౧—౩. గోపీనాం విశేష
తస్సందేశే కారణమాహ—తా ఇతి. మయ్యేవ సంకల్పాత్కం మనో యాసాం తాః. అహమేవ
ప్రాణా యాసాం తాః. మమ ప్రాణభూతా ఇతి వా. మదర్థే త్యక్తా దైహికాః పరిపుత్రాదయః.
భోజనపానవస్త్రభూషణస్త్రక్తాంజులాలదయో వా యాభిస్తాః. ౪. తతః కిమత ఆహ—య ఇతి. మన్ని
మిత్తం త్యక్తా లోకధర్తా ఇహముత్ర సుఖే తత్సాధనాని చ యైస్తాన్ బిభర్తి పుష్టామి సుఖయా
మిత్యర్థః. ౫. తాసాం వియోగాధిం దర్శయతి—శ్లోకద్వయేన. మయీతి. విరహేణోత్కంఠ్యం తేన

త్యోఽంగ విముహ్యంతి విరహశాత్కంత్యవిహ్వలాః. ౬. ధారయంత్యతికృచ్ఛ్రీణ
ప్రాయః ప్రాణాన్కథంచన, ప్రత్యాగమనసందేశైర్వల్లవ్యో మే మదాత్తి కాః. ౭.
శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్త ఉద్ధవో రాజన్ సందేశం భర్తురాత్మనః, ఆదాయ రథ
మారుహ్య ప్రయయానందగోకులమ్. ౮. ప్రాప్తో నందవ్రజం శ్రీమాన్నిమ్రోచతి
విభావసౌ, ఛన్నయానః ప్రవిశతాం పశూనాం ఖురరేణుభిః. ౯. వాశితార్థేఽభి
యుధ్యద్భిర్నాదితం శుష్టిభిర్వృషైః, ధావంతీభిశ్చవాశ్రాభిరూఢోభారైస్సవ
త్సకా. ౧౦. ఇతస్తతో విలంఘద్భిర్గోవతైస్సర్పండితం సితైః, గోదోహశబ్దాభిరవం
వేణూనాం నిస్వనేన చ. ౧౧. గాయంతీభిశ్చ కర్తాణి శుభాని బలకృష్ణయోః,
స్వలంకృతాభిర్గోపీభిర్గోవైశ్చ సువిరాజితమ్. ౧౨. అగ్న్యర్కాతిథిగోవిప్రపితృదేవార్చ
నాన్వితైః, ధూపదీపైశ్చ మాల్యైశ్చ గోపావాసైర్మనోరమమ్. ౧౩. సర్వతః
పుష్పితవనం ద్విజాళికులనాదితమ్, హంసకారండవాకీర్ణైః పద్మపండైశ్చ మండితమ్.

౧౪. తమాగతం సమాగమ్య కృష్ణస్యానుచరం ప్రియమ్, నందః ప్రీతః పరి
ష్వజ్య వాసుదేవధియార్చయత్. ౧౫. భోజితం పరమాన్నేన సంవిష్టం కశిపౌ
సుఖమ్, గతశ్రమం పర్యపుచ్ఛత్పాదసంవాహనాదిభిః. ౧౬. కచ్చిదంగ మహాభాగ
సఖా నశ్శూరనందనః, ఆస్తే కుశల్యపత్యాద్యైర్యుక్తో ముక్తస్సుహృద్వృతః. ౧౭.
దిప్త్యా కంసో హతః పాపః సానుగస్సేవన పాప్తనా, సాధూనాం ధర్మశీలానాం
యదూనాం ద్వేష్టి యస్సదా. ౧౮. ఆపి స్తరతి నః కృష్ణో మాతరం సుహృదస్సఖీ,
గోపా వ్రజం చాత్తనాథా గావో* బృందావనం గిరిమ్. ౧౯. అప్యాయాస్యతి
గోవిందస్సృజనా సకృదీక్షితం, కర్హి ద్రక్ష్యామ తద్వక్త్రం సునాసం సుస్త్రి

విహ్వలాః పరవశాః. ౬. ధారయంతీతి. గోకులాన్నిర్గమనసమయే శీఘ్రమగమిష్యామితి యే ప్రత్యా
గమనసందేశాస్తైః మే మదీయా వల్లవ్యో గోప్యః మదాత్తి కా ఇతి తాసామాత్మా స్వదేహే యది
స్యాత్తర్హి విరహతాపేన దహ్యంతేవ తస్య మయి వర్తమానత్వాత్కథంచిజ్ఞేవంతీతి భావః. ౭. ఇతీతి.
సందేశం భవతీనాం వియోగో మే న హి సర్వాత్తనా క్వచిదిత్యాదికం. ౮. ప్రాప్త ఇతి. నిమ్రోచతి
అస్తం గచ్ఛతి సతి. ఛన్నం యానం యస్యేతి. తదా గోపీభిరజ్ఞాతత్వేన నందనంగం లబ్ధవానితి సూచ
యితుం. ౯. వ్రజం వర్ణయతి—పంచభిః. వాశితార్థ ఇతి. వాశితాః పుష్పవత్యో గావః తన్నిమిత్త
మభితో యుధ్యద్భిః శుష్టిభిర్వృషైర్గోవృషైర్నాదితం. వాశ్రాభిః ధేనుభిః స్వవత్సకా వ్రతి. ౧౦.
ఇతస్తత ఇతి. విలంఘద్భిరుత్పతద్భిః గోదోహశబ్దైః సహాభితో రవాః ముంచమాముంచనయ ఆనయ

గృహణ దేహిత్యాదయో యస్త్వి తత్. వేణూనాం నిస్వనేన చ. ౧౧. గాయంతీభిరితి. గాయంతీభి
ర్గోవైశ్చ సువిరాజితమ్. ౧౨. అగ్నీతి. అగ్నాద్యధ్యర్చనాన్వితైర్గోపగృహైర్ధూపదీపాదిభిశ్చ మనోరమం.
౧౩. సర్వత ఇతి. పండాస్సమూహః. ౧౪. తమితి. అర్చయత్ పూజయామాస. ౧౫—౧౭. దిప్త్యేతి.
సాధూనామిత్యాదికర్తృణి వక్షీ. ౧౮. అపీతి. గావో గాః గిరిం గోవర్ధనం. ౧౯. అపీతి. అప్యాయా

తేక్షణమ్. ౨౦. దవాగ్నేర్వాతవర్షాచ్చ వృషసర్పాచ్చ రక్షితాః, దురత్యయేభ్యో మృత్యుభ్యః కృష్ణేన సుమహాత్తనా. ౨౧. స్తరతాం కృష్ణవీర్యాణి లీలాపాంగనిరీక్షితమ్, హసితం భాషితం చాంగ సర్వా నశ్శిథిలాః క్రియాః. ౨౨. సరిచ్చైలవనో ద్వేశాన్ ముకుందపదభూషితాన్, ఆక్రీడానీక్షమాణానాం మనో యాతి తదాత్తతామ్. ౨౩. మన్యే కృష్ణం చ రామం చ ప్రాప్తావిహ సురోత్తమా, సురాణాం మహదర్థాయ గర్గస్య వచనం యథా. ౨౪. కంసం నాగాయుతప్రాణం మల్లాన్ గజపతిం తథా, అవధీతాన్ లీలయైవ పశూనివ మృగాధిపః. ౨౫. తాశత్రయం మహాసారం ధనుర్వప్తిమివేభరాట్, బభంజైకేన హస్తేన సప్తాహమదదాద్దిరిమ్. ౨౬. ప్రలంబధేనుకారిష్టతృణావర్తబకాదయః, దైత్యాస్సరాసురజితో హతా యేనేహ లీలయా. ౨౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి సంస్తృత్య సంస్తృత్య నందః కృష్ణానురక్తధీః, అశ్రుకంఠోఽభవత్కృష్ణీం ప్రేమప్రసరవిహ్వలః. ౨౮. యశోదా వర్ణమానాని పుత్రస్య చరితాని చ, శృణ్వంత్యశ్రాణ్యపాప్రాక్షీత్సేహస్సుత పయోధరా. ౨౯. తయోరిత్థం భగవతి కృష్ణే నందయశోదయోః, వీక్ష్యానురాగం పరమం నందమాహోద్ధవో ముదా. ౩౦. ఉద్ధవ ఉవాచః—యువాం శ్లాఘ్యతమా నూనం దేహినామిహ మానద, నారాయణేఽఖిలగురౌ యత్కృతా రతిరీదృశీ. ౩౧. ఏతా హి విశ్వస్య చ బీజయోనీ రామో ముకుందః పురుషః ప్రధానం, అన్వీయ భూతేషు విలక్షణస్య జ్ఞానస్య చేశాత ఇమా పురాణౌ. ౩౨. యస్మిన్ జనః ప్రాణవి

స్యతి ఆగమిష్యతి కిం? ౨౦. శ్రీకృష్ణోపకారస్త్వరణాదిభిరనుపమానందేనాభిభూయమాన ఆహ— దవాగ్నేరితి. వాతాద్వర్షాచ్చేతి వృషాత్సర్పాచ్చేతి అన్యేభ్యః దురతిక్రమేభ్యో మృత్యుభ్యః శ్రీకృష్ణేన రక్షితాః స్తః. ౨౧. కించ, స్తరతామితి. లీలయా అపాంగేన నిరీక్షితం. అంగ హే ఉద్ధవ. ౨౨. న కేవలం శిథిలా ఏవ కింతు శనైరుఽరమంతీత్యాహ—సరిదితి. సరితశ్చ శైలాశ్చ వనోద్వేశాశ్చ తాన్. ఆక్రీడాన్ క్రీడాస్థానాని. ౨౩. మన్య ఇతి. సురాణామర్థాయ మహద్గంభీరం గర్గస్య వచనం యథా. ౨౪. న కేవలం తద్వచనానుసారేణైవ వ్యవహారసంబంధాదపీత్యాహ—కంసమితి. ౨౫. తాశత్రయ మితి. ఇభరాట్ యప్తిమివ. తాశత్రయప్రమాణం ధనుః బభజ్జ. ౨౬—౩౧. అఖిలగురుత్వమేవ జనకత్వేన నియంతృత్వేన చాహ—ఏతావితి. రామో ముకుందశ్చైతౌ విశ్వస్య బీజయోనీ నిమిత్తో పాదానే. నను పురుషప్రధానయో ర్బీజయోనిత్వం ప్రసిద్ధమత ఆహ—పురుషః ప్రధానమితి. పురుషోఽంశః ప్రధానం శక్తిః అతః ప్రధానపురుషావప్యేతావేవేత్యర్థః. ఏవం జనకత్వముక్తం. కించ. అన్వీయ భూతేషు భూతేష్వనుప్రవిశ్య భూతానాం మధ్యే తదుపహితస్య విలక్షణస్య వానాభేదస్య జ్ఞానస్య చ జీవస్య చ ఈశాతే ఈశ్వరౌ నియంతారౌ భవతః కుతః పురాణౌ అనాదీ అనాదిత్వాత్కారణత్వం తతశ్చ నియంతృత్వమిత్యర్థః. ౩౨. నను సృష్ట్యాదికర్తావేశాన్తనుష్ఠాదిజన్తదర్శనాచ్చ తస్మాప్యేభ్యో ణో విశేష ఇత్యాశంక్యాహ—ద్వాభ్యాం. యస్మిన్నితి. కర్తాశయం కర్తవాసనాం నిర్ఘృత్య త్యక్త్వా

యోగకాలే క్షణం సమావేశ్య మనో విశుద్ధం, నిర్హృత్య కర్తాశయమాశు యాతి
 పరాం గతిం బ్రహ్మమయోఽర్కవర్ణః. 33. తస్మిన్భవంతావఖిలాత్త హేతౌ నారాయ
 ణే కారణమర్త్యమూర్తౌ, భావం విధత్తో నితరాం మహాత్మా కిం వావశిష్టం యువ
 యోస్తు కృత్యమ్. 34. ఆగమిష్యత్యదీర్ఘేణ కాలేన ప్రజమచ్యుతః, ప్రియం విధా
 న్యతే పిత్రోర్భగవాన్ సాత్త్వతాం పతిః. 35. హత్వా కంసం రంగమధ్యే ప్రతీపం
 సర్వసాత్త్వతామ్, యదాహ వస్సమాగమ్య కృష్ణస్సత్యం కరోతి తత్. 36. మా
 ఖద్యతం మహాభాగౌ ద్రక్ష్యథః కృష్ణమంతికే, అంతర్హృది సభూతానామాస్తే జ్యో
 తిరివై ధసి. 37. సహ్యాస్యాతి ప్రియః కశ్చిన్నాప్రియో నాస్త్వమానినః, నోత్తమో నా
 ధమో వాపి సమానస్య సమోఽపి వా. 38. న మాతా న పితా తస్య న భార్యా న సు
 తాదయః, నాత్మీయో నాపరశ్చాపి న దేహో జన్త చైవ వా. 39. న చాస్య కర్త వా
 లోకే సదసన్తిశ్రయోనిషు, క్రీడార్థసోఽపి సాధూనాం పరిత్రాణాయ కల్పతే. 40.
 సత్త్వం రజస్తమ ఇతి భజతే నిర్గుణో గుణాన్, క్రీడన్న నీహోఽపి గుణైస్సృజత్య
 వతి హంత్యజః. 41. యథా భ్రమరికాదృష్ట్యా భ్రామ్యతీవ మహీ తథా, చిత్తే
 కర్తరి తత్రాత్మా కర్తేవాహంధియా స్త్వతః. 42. యువయోరేవ నైవాయమాత్మ

బ్రహ్మమయః స్వరూపజ్ఞానవాన్. అర్కవర్ణః శుద్ధసత్త్వమూర్తిస్సన్. పరాం గతిం తత్పరం పదం
 యాతి. 33. తస్మిన్నితి. ఆఖిలస్యాత్తా చ హేతుశ్చ తస్మిన్ కారణేన మనుష్యాకృతో మహాత్మా.
 మహాత్మని పరిపూర్ణే భవంతౌ భక్తిం కురుతః అతః కృతార్థావిత్యర్థః. 34. ప్రస్తుతమాహ. — ఆగమిష్య
 తీతి. పిత్రోర్భగవయోః. 35. హత్వేతి. “యాత యాయం ప్రజం తాత వయం చ స్నేహదుఃఖితాన్,
 జ్ఞాతీన్ వో ద్రష్టుమేష్యామో విధాయ సుహృదాం సుఖ”మితి. యదాహ కృష్ణస్తత్సత్యం కరిష్యతీతి.
 కాలవిలంబమసహమానౌ ప్రత్యాహ — మాఖద్యతమితి. హే మహాభాగౌ అంతికే ఇదానీమేవ సమీపే
 కుత ఇత్యత ఆహ — అంతర్హృదీతి. తర్హి సర్వైః కిమితి న దృశ్యతే? తత్రాహ — జ్యోతిరివై ధసీతి.
 జ్యోతిరివ జ్యోతిర్యథా మథనం వినా న దృశ్యతే తథా భక్తిం వినా శ్రీకృష్ణోఽపీతి భావః. 37.
 అహో ఆస్తామేతత్ తస్య త్విహాగమనం స్వస్యాతిప్రియాన్ పిత్రాదీన్ విహాయ న సంగచ్ఛత ఇతి
 మన్యే. తత్రాహ — నేతి. అస్య ప్రియాదయో న హి సంతి. తత్ర హేతుః. — అమానినః సమానస్యేతి
 చ. 38. 39. నేతి. సోఽపి జన్త కర్తాదిరహితోఽపి క్రీడాప్రయోజనస్సన్. సాధూనాం పరిపాల
 నాయ. సదసన్తిశ్రయోనిషు సాత్త్వికరాజసతామసమిశ్రయోనిషు యద్వా. దేవాదిమత్స్యాదిన్సంహది
 యోనిషు. కల్పతే ఆవిర్భవతీత్యర్థః. 40. నను జన్త కర్తాదిరహితస్య కుత వితదిత్యత ఆహ — సత్త్వమితి.
 క్రీడాయామనీహోఽసి క్రీడన్. తథాపి మాయాగుణైర్లటత ఇత్యర్థః. 41. అత్రావిద్యోపాధేర్జీవస్య
 కర్తృత్వం దృష్టాంతీకుర్వన్ తస్యావిద్యయైవ కర్తృత్వమితి సదృష్టాంతమాహ — యథేతి. భ్రమరికా
 పరిభ్రమణం తయోఽపి లక్ష్మీతయా దృష్ట్యా భూరపి భ్రామ్యతీవ యథా ప్రతీయతే. ఏవం చిత్తే కర్తరి సతి
 తత్రచిత్తే అహంధియా ఆత్మాధ్యాసేన ఆత్మా కర్తా స్త్వతో యథా తద్వదితి. 42. కించ యువయో

జో భగవాన్ హరిః, సర్వేషామాత్మజో హ్యత్తా పితా మాతా స ఈశ్వరః. ౪౩. దృష్టం శ్రుతం భూతభవద్భవిష్యత్సన్నశ్చరిష్ణుర్నహదల్పకం వా, వినాచ్యుతా ద్వస్తుతరాం న వాచ్యం స ఏవ సర్వం పరమార్థభూతః. ౪౪. శ్రీశుక ఉవాచః— ఏవం నిశా సాబ్రువతోర్వ్యతీతానందస్య కృష్ణానుచరస్య రాజన్, గోప్యస్సముత్థాయ నిరూప్య దీపాన్వాస్తూన్ సమభ్యర్చ్య దధిన్యమంథన్. ౪౫. తా దీపదీప్తైర్నణిభిర్విరే జ్ఞారజ్జ్వావికర్షద్భుజకంకణస్రజః, చలన్నితంబస్తనహారకుండలత్విషత్కపోలారుణ కుంకుమాననాః. ౪౬. ఉద్ధాయతీనామరవిందలోచనం వ్రజాంగనానాం దివమ స్పృశద్ధ్వనిః, దధ్నశ్చ నిర్మంథనశబ్దమిశ్రితో నిరస్యతే యేన దిశామమంగళమ్. ౪౭. భగవత్యుదితే సూర్యే వ్రజద్వారి వ్రజౌకసః, దృష్ట్వా రథం శాతకుంభం కస్యాయమితి చాబ్రువన్. ౪౮. అక్రూర ఆగతః కిం వా యః కంసస్యార్థసాధకః, యేన నీతో మధుపురిం కృష్ణః కమలలోచనః. ౪౯. కిం సాధయిష్యతేఽస్తాభిర్భర్తుః ప్రీతస్య నిష్క్రూతిమ్, తతస్త్రీణాం వదంతీనాముద్ధవోఽగాత్కృతాహ్నికః. ౫౦. ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షట్చత్వారింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—తం వీక్ష్య కృష్ణానుచరం వ్రజస్త్రీయః ప్రలంబబాహుం నవకంజలోచనమ్, పీతాంబరం పుష్కరమాలినం లసన్తుఖారవిందం పరిమృష్టకుండ లమ్. ౧. శుచిస్తితః కోఽయమపీచ్యదర్శనః కుతశ్చ కస్యాచ్యుతవేషభూషణః, ఇతీవ రేవ నాయమాత్మజః కింతు సర్వేషామపి. తత్రాపి నాత్మజ ఏవ కింతు శత్రుమిత్రాదిరూపోఽపీతి సర్వాత్ నిరూపణేన మోహనివృత్తయే సంబంధమనైకాంతికం కరోతి—ద్వాభ్యాం. యువయోరితి. ౪౩. దృష్టమితి. అచ్యుతాద్వి నాతరాం నితరాం తత్త్వతో వాచ్యం నిర్వచనార్హం వస్తు నాస్తీతి. ౪౪. ఏవమితి. దీపాన్ నిరూప్య వ్రజాల్ప వాస్తూన్ దేహశ్యాదీన్. ౪౫. తా ఇతి. మణిభిః కాంచ్యాదిషు స్థితైః. రజ్జ్వారికర్షత్సు భుజేషు కంకణానాం స్రజో యాసాం తాః. చలంతో నితంబాః స్తనాహారాశ్చ యాసాం. కుండలై స్త్విషంతః స్ఫురంతః కపోలాః యాసాం అరుణాని కుంకుమాని యేషు తాని ఆననాని యాసాం. తావివ. తాశ్చ తాశ్చ. ౪౬—౪౮. తదా వ్రజౌకసో గోప్యః సక్రోధమాహుః. అక్రూర ఇతి. అర్థం సాధితవానిత్యర్థః. సాధకః తదాహుః యేన నీత ఇతి. ౪౯. కంసం ఘాతయిత్వా పునః కిమర్థమాగత ఇత్యాశంక్య కార్యం సంభావయంతి-కిమితి. తదా సాధితేన కార్యేణ ప్రీతస్యభర్తుః పాతాంతరే ప్రేతస్య మృతస్య కంసస్య నిష్క్రూతిం ఔర్ధ్వదైహికమస్తాభిః కృత్వాసాధయిష్యతే కిం అస్తన్తానైః కిం పిండాన్ కృత్వా దాస్యతీత్యర్థః. ఏవం వదంతీనాం స్త్రీణాం. తతస్తస్త్విన్నవసరే కృతస్నానాదినియమఉద్ధవ ఆగాత్ ఆగతః. ౫౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షట్చత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సప్తచత్వారింశకేఽథ కృష్ణదేశేన గోపికాః. బోధయిత్వోద్ధవస్తత్త్వమనుజ్ఞాప్యాగమ త్పురిం.” ౧. శుచిస్తిత ఇతి. అపీచ్యం సుందరం దర్శనం యస్య సః. అచ్యుతస్యేవ వేషా భూషణాని చ

సర్వాః పరివపురుత్సుకాస్తముత్తమశ్లోకపదాంబుజాశ్రయమ్. ౧. తం ప్రశ్రయే
ణావనతాస్సుసత్కృతం సప్రీడహానేక్షణసూన్యతాదిభిః, రహస్యపుచ్చన్నపవిష్ట
మాసనే విజ్ఞాయ సందేశహారం రమావతేః. ౩. జానీమస్త్యాం యదుపతేః పార్షదం
సముపాగతం, భరతేహ ప్రేషితః పిత్రోర్భవాన్ ప్రియచికిర్షయా. ౪. అన్యథా
గోవ్రజే తస్య స్తరణీయం న చక్షుహే. ౫. స్నేహానుబంధో బంధూనాం మునే
రపి సుదుస్యజః, అన్యేష్వర్థకృతా మైత్రీ యావదర్థవిడంబనా. ౬. పుంభి స్త్రీషు
కృతా యద్వత్సుమనస్స్వివ పట్టదైః, నిస్స్వం త్యజంతి గణికా అకల్యం నృపతిం
ప్రజాః. ౭. అధీతవిద్యా ఆచార్యమృత్విజో దత్తదక్షిణం, ఖగా వీతఫలం వృక్షం
భుక్త్వా చాతిథయో గృహం, దగ్ధం మృగాస్తథారణ్యం జారో భుక్త్వా రతాం
స్త్రియమ్. ౮. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి గోప్యో హి గోవిందగతవాక్కాయమానసాః,
కృష్ణదూతే వ్రజం యాతే ఉద్ధవే త్యక్తలౌకికాః. ౯. గాయంత్యః ప్రియకర్తాణి
రుదంత్యశ్చ గతహ్రియః, తస్య సంస్తృత్య సంస్తృత్య యాని కైశోరబాల్యయోః.

— భ్రమరగీతాదికథాప్రారంభఘట్టః. —

కాచిన్తధుకరం దృష్ట్వా ధ్యాయంతీ కృష్ణసంగమమ్, ప్రియప్రస్థాపితం దూతం కల్ప
యిత్వేదమబ్రవీత్. ౧౧. గోపికోవాచః—మధుప కితవబంధో మా స్పృశాంఘ్రిం
సపత్న్యాః కుచవిలులితమాలాకుంకుమశ్శశ్రుభిర్నః, వహతు మధుపతి స్తన్తానినీనాం

యస్య సః కోఽయం కుతో నా కస్య వేతి వదంత్యస్తం పరివపుః. ౧. ౩. జానీమ ఇతి. పార్షదం సేవకం.
౪. అన్యథేతి. పిత్రోః ప్రియచికిర్షయేత్యత్ర హేతుః—అన్యథేతి. ౫. స్నేహానుబంధఇతి. అన్యథా
గోవ్రజే తస్యేత్యత్ర హేతుః. అన్యేష్వతి అర్థకృతాకార్యనిమిత్తా విడంబనమనుకరణమాత్రం. న తు
తాత్వికీ మైత్రీ. ౬. పుంభిరితి. పుంభిరితి దృష్టాంతః అన్యైవార్థస్య దర్శనే దృష్టాంతప్రపంచః నిస్స్వ
మిత్యాదినా. ౭. అధీతేతి. దత్తా దక్షిణా యేన తం పక్షిణో వీతఫలం వృక్షం. రతాం అనురతాం
అతృప్తా మిత్యర్థః. ౮. ఇతీతి. త్యక్తలౌకికాః త్యక్తలౌకికవ్యవహారాః. ౯. గాయంత్య ఇతి. ప్రియస్య
కర్తాణి గాయంత్యః. తథా తస్య బాల్యకైశోరయోర్యాని కర్తాణి తాని సంస్తృత్య సంస్తృత్య గత
హ్రియస్యో రుదంత్యశ్చ. తమపుచ్చన్నితి పూర్వక్రియయైవ సంబంధః. ౧౦. కాచిదితి. ప్రియేణ
శ్రీకృష్ణేన మాం ప్రసాదయితుం ప్రస్థాపితోఽయం దూత ఇతి కల్పయిత్వాబ్రవీత్. యద్వా
తస్మిన్ ప్రియప్రస్థాపితే ఉద్ధవే దృష్టిం కృత్వా మధుకరాపదేశేనోద్ధవమేవాబ్రవీదిత్యర్థః. ౧౧.
మధుపేతి. హే మధుప కితవస్య ధూర్తస్య బంధో. నోఽస్తాకం అంఘ్రిం మా స్పృశ. మా మాం
వమస్కారేణ ప్రార్థయేత్యర్థః. తత్కిమిత్యపేక్షాయాం కృష్ణవర్ణస్య, తస్య శ్చక్రాణాం లాహితత్వే
కారణముల్లేఖమాణాహ—సపత్న్యాః కుచాభ్యాం విలులితా సంమర్దితాయా శ్రీకృష్ణస్య వనమాలా
అత ఏతస్యాః కుంకుమం యేషు తైః శ్శశ్రుభిరుపలక్షితః కింతు తాసామేవ మానినీనాం ప్రసాదం
మధుపతిర్వహతు కిమస్తప్రసాదేన తస్య. యదుపదసి వీడంబం ఉపహాసాస్పదం. కుతః యస్య

ప్రసాదం యదుసదసి విడంబం యస్య దూత స్త్వమిదృక్. ౧౨. సకృదధరసుథాం
స్వాం మోహినీం పాయయిత్వా సుమనస ఇవ సద్యస్తత్యజేఽస్తాన్భవాదృక్, పరి
చరతి కథం తత్పాదపద్మం నుపద్మా*అపిబత హృతచేతా హ్యుత్తమశ్లోకజలైః. ౧౩.
కిమిహ బహుషడంఘే గాయసి త్వం యదూనామధిపతిమగృహణామగ్రతో నః
పురాణమ్, విజయసఖి సఖీనాం గీయతాం తత్ప్రసంగః క్షపితకుచరుజస్తే కల్పయం
తీష్టమిష్టాః. ౧౪. దివి భువి చ రసాయాం కాస్త్రిన్యస్తద్దురాపాః కపటరుచిరహాస
భూవిజృంభస్య యాస్సృగ్భిః, చరణరజ ఉపాస్తే యస్య భూతిర్వయం కా హ్యపిచ
కృపణపక్షే హ్యుత్తమశ్లోకశబ్దః. ౧౫. విస్మజ శిరసి పాదం వేద్యహం చాటుకా
రైరనునయవిదుషస్తేఽభ్యేత్య దౌత్యైర్దుకుందాత్, స్వకృత ఇహ విస్మష్టాపత్యపత్య
న్యలోకావ్యసృజదకృత చేతాః కింను సంధేయమస్తి. ౧౬. మృగయురివ కపీంద్రం

దూత స్త్వమిదృగీదృశః. ౧౨. నను కిమిత్యేవం తమవజానీధ. కింవస్తేనాపకృతమత ఆహ—సకృదితి.
భవాదృక్ త్వాదృశో దుర్తనాః సుమనసః కుసుమాని యథా త్యజతి తద్వత్ తత్యజే త్యక్తవాన్. అహో
బత అకృతజ్ఞస్య పాదపద్మం శ్రీః కథం సేవతే విదితం మయేత్యాహ—అపీతి. బలేతి ఖేదే. ఉత్తమ
శ్లోకస్య జలైః మిథ్యాకథాభిః. ప్రాయోహృతచేతాః. వయం తు నలక్ష్మీవదవిచక్షణా ఇతి భావః. ౧౩.
యుకారాన్ బహుధా కుర్వంతం అస్తత్ప్రసాదలాభాయ కృష్ణం గాయంతీతి మత్వాహ—కిమితి.
పురాణం పురాతనం బహుశోఽనుభూతం. విజయసఖిస్య కృష్ణస్య సాంప్రతం యాస్సృగ్భిః తాసా
మగ్రతః తత్ప్రసంగో గీయతాం. ఇష్టాః కృష్ణస్య ప్రియాః తేన పూజితా ఇతి వా. తేనాలం గీతేన
అనేన క్షపితా కుచరుక్ యాసాం తాః. తవేష్టమపేక్షితం దాస్యంతీతి. ౧౪. భోమాతర్జ్వవంశోచ
స్తామనుస్త్వత్యానుస్త్వత్య అనంగవిక్లబస్తాం ప్రసాదయితుం మామాదిష్టవానిత్యత ఆహ—దివీతి.
దివి భువి రసాతలే చ యాః స్త్రియః సృగ్భిః. తాః కా నామ దురాపాః? న కాశ్చన. తదిత్యవ్యయం.
తస్యేత్యర్థః. కపటేన రుచిరేణ హాసేన భూవిజృంభో యస్య తస్య హే కపటేతి వా. కించ. యస్య
చరణరజః శ్రీః సేవతే తత్ర వయం కాః. అపి చ యద్యప్యేవం, తథాపి కృపణపక్షే కృపణానుకంపిని
పురుషే ఉత్తమశ్లోకశబ్దో భవతీతి తథా కథనీయం త్వయేతి. ౧౫. పాదమూలే ప్రవిశంతం క్షమా
పయిష్యంతమివ మత్వాహ—విస్మజేతి. శిరసి న్యస్తం పాదం విస్మజ. తథాప్యముంచంతమాహ—
వేద్మీతి. ముకుందాదభ్యేత్య తతః శిక్షి త్వేత్యర్థః. దౌత్యైర్దుతకర్తృభిః. చాటుకారైః ప్రియోక్తిరచనాభిః.
అనునయవిదుషః ప్రార్థనాచతురస్య. తే సర్వమహం వేద్మి ముకుందపత్ త్వమప్యవిశ్వసనీయ ఇతి భావః.
నను తేన తే కిమపరాధం? తత్రాహ—స్వకృత ఇతి. స్వకృతే తదర్థమేవ విస్మష్టాః అపత్యపత్యస్య
లోకాః అపత్యాని పతయశ్చేతీహ లోకః అన్యలోకో ధర్మసాధ్యశ్చ యాభిస్తాః. నః అకృతచేతాః అసం
యతచిత్తః. యో వ్యసృజత్ అతః అస్తి కింను సంధాతవ్యమితి. ౧౬. కించ కృష్ణస్య పూర్వాణి కర్తాణి
అనుసందధానా బిభేష్యహమస్తాదిత్యాహ—మృగయురితి. మృగయుర్లుబ్ధక ఇవ. యః కపీంద్రం
వాలినం వివృధే అవిధ్యత్ లుబ్ధధర్తా క్రౌర్యధర్తవాన్ అలుబ్ధధర్తేతి వా. లుబ్ధో హి తన్మాంసమత్తు
కామో విధ్యతి. అయం తు న తథా అతో వృధాకతిన ఇత్యర్థః. తథా స్త్రియం చ కూర్పణఖాం.
స్త్రీజితః సీతాపరతం త్రః. కామ ఏవ యానం ప్రాప్తిసాధనం యస్యాస్తాం విదూషాం ఛిన్నకర్ణనాపి

వివృతే లుబ్ధధర్తాస్త్రీయమకృత విరూపాం స్త్రీజితః కామయోనామ్, బలిమపి బలి
మత్వావేష్టయద్ధాంక్షవద్యస్తదలమసితసఖైర్దుస్త్వజస్తత్కథార్థః. ౧౭. యదను
చరితలీలాకర్ణపీయూషవిపుక్సకృదదనవిధూతద్వంద్వధర్తావినష్టాః, సపది గృహ
కుటుంబం దీనముత్స్సృజ్య దీనా బహవ ఇవ విహంగా భిక్షుచర్యాం చరంతి. ౧౮. పయ
మృతమివ జిహ్వావ్యాహృతం శ్రద్ధధానాః కుళికరుతమివాజ్ఞాః కృష్ణవధో హరిణ్యః,
దదృశిమ సకృదేతత్తన్నఖస్పర్శతీవ్రస్థరంజ ఉపమంత్రిక భణ్యతామన్యవార్తా.
౧౯. ప్రియసఖ పునరాగాఃప్రేయసా ప్రేషితః కిం వరయ కిమనురుంధే మానసీయో
ఽసి మేఽంగ, నయసి కథమిహస్తాన్ దుస్త్వజద్వంద్వపార్శ్వం సతతమురసి సౌమ్య

కామకరోద్దాశరథిరూపేణ. తథా బలిమపి తద్దత్తబలిం అత్వా భక్షయిత్వా. ధాంక్షవత్కాకవదవేష్ట
యత్ బబంధ వామనరూపేణ. బలిమపి బలిమత్వాధోక్షిపద్విష్టపాదితి పాతే బలిం పూజాంగృహీత్వా
విష్టపాత్సర్వదధః అక్షిపదిత్యర్థః. తత్తస్మాదసి తస్య కృష్ణస్య. సఖైరలం. ఏవంచేత్కిమితి తం నిత్యం
గాయథ? తత్రాహ—దుస్త్వజ ఇతి. తస్య కథారూపోఽర్థః ఇత్యపి చ జానీమవివేతి. ౧౭. తత్కథాపి
త్రివర్గలతామూలోన్మూలినీ. తథాపి న త్యక్తుం శక్నుమః కిం కుర్త ఇత్యాహ—యదితి. యస్మాను
చరితమేవ లీలా. తదేవ కర్ణపియూషం. విప్రుట్ కణికా. తస్యాః. సకృదదనం సేవనం తేన
విధూతాః నిరస్తాః ద్వంద్వధర్తాః రాగాదయో యేహం తే. అతఏవ వినష్టాః. అసత్తుల్యాః దీనం ముక్తిభారం
గృహకుటుంబం విహాయ దీనాః భోగహీనాః విహంగా ఇవ భిక్షుచర్యాం ప్రాణవృత్తిమాత్రం చరంతి.
అతస్త్యాజ్యః. తథాపి. త్యక్తుం న శక్నుమ ఇతి నిందాపరత్వే వాచకోఽర్థః దుస్త్వజత్వే ఆర్థికోఽయ
మర్థః విధూతద్వంద్వధర్తా ఇత్యంతః సమాసః పూర్వవత్. తతస్తే చ తే ఆవినష్టాశ్చేతి సమాసః. ఇతరే
పునర్ద్వంద్వధర్తాణో వినష్టా ఏవ. సపది తత్క్షణమేవ దీనం తుచ్ఛం. గృహసహితం కుటుంబం విహాయ
దీనా ఇవాకించనాః ధీరా ఇతి వా పాఠః. బహవః విహంగా హంసా ఇవ సారాసారవివేకచతురాః.
భిక్షుచర్యాం పారమహంస్యం చరంతి. తస్మాదేవం పరమపురుషార్థరూపత్వాద్దుస్త్వజ ఏతత్కథార్థ ఇతి.
౧౮. నను కిమేవం బ్రూషే. పూర్వం త్వయైవ సాకం రహసి కిమేవం నావోచదిత్యత ఆహ—పయ
మితి. మే ఉపమంత్రిక దూత. ఆస్తామియం వార్తా. యతః కుళికస్య మృగయోః. రుతం గీతం
అజ్ఞా యథా ఋతం సత్యమితి శ్రద్ధధానాః కృష్ణస్య హరిణస్య వధ్వః భార్యాః హరిణ్యః. శత్రైః
క్షతాస్సత్యో రుజో దదృశుః. ఏవం జిహ్వాస్య కుటిలస్య తస్య వ్యాహృతం ఋతమివ శ్రద్ధధానాః
స్పృహయంత్యో వయం సకృదేతదదృశిమ, కిం తత్. తస్య నఖైః. స్పర్శః తేన తీవ్రః స్పర్శః. తేన
రుజి పీడాః. తస్మాదన్యా వార్తా. భణ్యతాం కథ్యతామితి. ౧౯. పరావృత్యగత్వా పునరాగతం
ప్రత్యాహ—ప్రియసఖేతి. మేప్రియస్య సఖే ప్రేయసా శ్రీకృష్ణేన పునః ప్రేషితః కిం. త్వమాగతో
ఽసి. అంగ మే దూత. మే మానసీయః పూజ్యోఽసి. అతో భగవాన్ కిమనురుంధే ప్రాప్తుమిచ్ఛతీ
త్యర్థః తద్వరయ వృణీష్వ. సంమానితం ప్రత్యాహ—నయసీతి. ఇహసతీః అస్తాన్ దుస్త్వజం ద్వం
ద్వం మిథునీభావో యస్య తస్య. పార్శ్వం సమీపం. కథం నయసి నేష్యసి. తథాపి మే సౌమ్య.
ప్రన్నామవధూస్సాకం సహైవ సతతమాస్తే తత్రాప్యరసి వక్షస్యేవ. ౨౦. తేన సంమంత్రితా సతీ

శ్రీవధూస్సాకమాస్తే. ౨౦. అపిబత మధుపుర్యామార్యపుత్రోఽధునాస్తే స్తరతి
సపితృగేహాన్ సౌమ్యబంధూంశ్చ, గోపాన్, క్వచిదపి సకథా నః కింకరీణాం గృణీతే
భుజమగరుసుగంధిం మూర్ధ్నైవధాస్యత్కదా ను. ౨౧. శ్రీశుక ఉవాచ:—
అథోద్ధవో నిశమ్యైవం కృష్ణదర్శనలాలసాః, సాంత్యయన్ప్రియసందేశైర్గోపీరిదమ
భాషత. ౨౨. ఉద్ధవ ఉవాచ:—అహో యూయం స్త పూర్ణార్థా భవతోఽలోక
పూజితాః, వాసుదేవే భగవతి యాసామత్యర్పితం మనః. ౨౩. ధ్యానవ్రతతపో
హోమజపస్వాధ్యాయసంయమైః, శ్రేయోవిధిభిరవ్యైశ్చ కృష్ణే భక్తిర్హి సాధ్య
తే. ౨౪. భగవత్కుత్తమణ్ణోకే భవతీభిరనుత్తమా, భక్తిః ప్రవర్తితా దిష్ట్యా మునీ
నామపి దుర్లభా. ౨౫. దిష్ట్యా ఛత్రాన్పతీ దేహాన్ స్వజనం చ గృహంస్తథా,
హిత్యా వృణీత యూయం యత్కష్టాఖ్యం పురుషం పరమ్. ౨౬. సర్వాత్తభావోఽ
ధిక్పతో భవతీనామథోక్షజే, విరహేణ మహాభాగా మహాస్తేఽనుగ్రహాః కృతః. ౨౭.
శ్రూయతాం ప్రియసందేశో భవతీనాం సుఖావహాః, యమాదాయాగతో భద్రాహ్య
హం భర్తూరహస్కరః. ౨౮. భగవానువాచ:—భవతీనాం వియోగో మే న హి
సర్వాత్తనా క్వచిత్, యథాభూతాని భూతేషు ఖం వాయ్వగ్నిర్జలం మహీ, తథా
హం చ మనః ప్రాణబుద్ధీంద్రియగుణాశ్రయః. ౨౯. ఆత్మన్యే వాత్తనాత్తానం సృజే
హన్త్యనుపాలయే, ఆత్మమాయానుభావేన భూతేంద్రియగుణాత్తనా. ౩౦. ఆత్మజ్ఞాన

బ్రూతే. అపీతి. బత హర్షే. హే. సౌమ్య. గురుకులాదాగత్య. ఆర్యపుత్రః. కృష్ణః అధునా కిం
మధుపుర్యాం వర్తతే? కదాచిదపి నోఽస్తాకం వార్తాః కిం బ్రూతే? అగరువత్సుగంధిం భుజం నో
మూర్ధ్నికదాను ధాస్యతి? ఇతి. ౨౧. అథేతి. శ్రీకృష్ణదర్శనోత్సుకాః గోపీః ప్రియస్య సందేశైః
సాంత్యయన్ ప్రథమం తావదిదమభాషత. ౨౨. తదాహ—షడ్భిః. అహో ఇతి. స్త నూనం.
యూయం పూర్ణార్థాః కృతార్థాః. ౨౩. ధ్యానేతి. శ్రేయోవిధిభిః శ్రేయస్సాధనైః. ౨౪. భగవతీతి.
అనుత్తమా అతిశ్రేష్ఠా. ౨౫. దిష్ట్యేతి. అవృణీత వృతవత్సయః. ౨౬. సర్వేతి. సర్వాత్తభావః ఏకాంత
భక్తిః. అధిక్పతః ప్రాప్తః భగవత్ప్రేమదర్శనేన మమ చ మహాననుగ్రహాః కృత ఇతి. ౨౭. శ్రూయ
తామితి. భర్తుః కృష్ణస్య రహస్కరః రహస్యకార్యకర్తా. ౨౮. భవతీనా మితి. భవతీనాం మే
మయా సహ వియోగో నాస్తి కుతః సర్వాత్తనా సర్వస్యోపాదానకారణేవ. అతఏవ సర్వేషు
మన ఆదికార్యేష్వహమనుగతత్వేన స్థిత ఇతి సదృష్టాంతమాహ—యథేతి. భూతేషు చరాచరేషు
మహాభూతాని. యథా వాయ్వగ్నిః వాయుసహితోఽగ్నిః వాయుశ్చ అగ్నిశ్చేత్యర్థః. తథాహం
చేతి. మనఃఅదీని కార్యాణి. గుణాః కారణం తేషామాశ్రయత్వేనానుగత ఇత్యర్థః. ౨౯. నను
కారణత్వే సర్వానుగతత్వే చ కార్యకారణభేదః స్యాదత ఆహ—ఆత్మన్యేవేతి. నను నిత్యసిద్ధస్య
కుతః సృజ్యాదిరూపతా? అత ఆహ—భూతేంద్రియగుణాత్తనా. బుద్ధీంద్రియేతి, వా పాతః
తద్రూపేణేతి. నను నిర్వికారస్య కుతస్తద్రూపతేతి తత్రాహ.—ఆత్మమాయానుభావేతి. ౩౦. నన్వాసే

నమయశ్శుద్ధో వ్యతిరిక్తో గుణాన్వయః, సుషుప్తిస్వప్నజాగ్రద్భిర్తాయావృత్తిభిరీ
యతే. 30. యేనేంద్రియార్థాన్ ధ్యాయేత మృషా స్వప్నవదుత్థితః, తం నిరుం
ధ్యాదింద్రియాణి వినిద్రః ప్రత్యపద్యత. 31 ఏతదంతస్సమామ్నాయో యోగ
స్సాంఖ్యో మనీషిణాం, త్యాగస్తపో దమస్సత్యం సముద్రాంతా ఇవాపగాః. 33.
యత్త్వహం భవతీనాం వై దూరే వర్తే ప్రియో దృశామ్, మనసస్సన్నికర్షార్థం
మదనుధ్యానకామ్యయా. 34. యథా దూరచరే ప్రేష్టే మన ఆవిశ్య వర్తతే,
స్త్రీణాం చ న తథాచేతస్సన్నికృష్టేఽక్షిగోచరే. 35. మయ్యావేశ్య మనః కృతస్సం
విముక్తాశేషవృత్తయః, అనుస్తరంత్యో మాం నిత్యమచిరాంతాముపైష్యథ. 36.
యా మయా క్రీడతా రాత్ర్యాం వసేఽస్మిన్ ప్రజాఽస్థితాః, అలబ్ధరాసాః కల్యాణోఽ
మాపుర్వద్విర్యచింతయా. 37. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం ప్రియతమాదేశమాకర్ణ్య
ప్రజయోషితః, తా ఊచురుద్ధవం ప్రీతాస్తత్సందేశాగతస్త్పతీః. 38. గోప్య ఉచుః—
దిప్త్యాహితో హతః కంసో యదూనాం సానుగోఽఘకృత్, దిప్త్యాపైర్బంధసర్వార్థైః
కుశల్యాస్తేఽచ్యుతోఽధునా. 39. కచ్చిద్దదాగ్రజస్సౌమ్యః కరోతి పురయోషి

త్తనో భూతాదిరూపత్వే తద్దోషప్రసంగస్తత్రాహ—ఆత్మేతి. ఆత్మా తు శుద్ధః. కుతః. అగుణాన్వయః.
న గుణేష్యన్వేతీతి తథా. తత్కుతః వ్యతిరిక్తః తదపి కుతః. జ్ఞానమయః జ్ఞానస్వరూపః నన్వహరి
ప్రత్యయే స్వసంపేద్యమేవాత్తనో నానావస్థత్వమితి కుతః శుద్ధతేతి. తత్రాహ—సుషుప్తీతి. మాయా
కార్యమనోవృత్తిభిర్విశ్వతేజసప్రాజ్ఞరూపేణ ప్రతీయతే న స్వత ఇత్యర్థః. 30. కుతః మనో నిరోధే
తదభావాదితి వ్యతిరేకం దర్శయితుం మనో నిరోధం విధత్తే—యేనేతి. ఉత్థితః పుమాన్ యథా
మిథ్యాభూతమేవ స్వప్నం ధ్యాయేత్ ఏవం బాధితానపింద్రియార్థాన్ శబ్దాదీన్. యేన మనసా
ధ్యాయేచ్ఛింతయేత్. ధ్యాయంశ్చ యేనేంద్రియాణి ప్రత్యపద్యత ప్రాప. తన్ననః వినిద్రః అనలసస్సన్
నిరుంధ్యాత్ నియచ్ఛేదితి. 31. తావతా చ కృతార్థో భవతీత్యాహ—ఏతదంత ఇతి, ఏష మనో
నిరోధః అంతః సమాప్తిః ఫలం యస్య సః. సమామ్నాయో వేదః. స తత్ర పర్యవస్యతీత్యర్థః. యోగోఽ
ష్టాంగః. సాంఖ్యః ఆత్మానాత్మవివేకః. త్యాగః సన్న్యాసః. తపః స్వధర్మః. దమః ఇంద్రియదమనం.
మార్గభేదేఽప్యేకత్ర పర్యవసానే దృష్టాంతః—సముద్రాంతా ఆపగా నద్య ఇవేతి. 33. నను కిమ
న్యానివాస్తాన్ ఆత్మవిద్యయా ప్రలోభయసి. వయం తు సర్వసుందరసర్వగుణగణాలంకృతేన త్వయా
విరహం నైవ సహామ ఇతి చేదత ఆహ—యదితి. దృశాం దూరే యద్వర్తే. తన్నదనుధ్యానార్థం
తచ్చ ధ్యానం మనసః సన్నికర్షార్థమితి. 34. ఏతదుపపాదయతి త్రిభిః—యథేతి. 35. 36 ఉపై
ష్యథేతి, మాధుర్యమాత్రమితి చేదత ఆహ—యా ఇతి. హే కల్యాణ్యః స్వభర్తృభిః ప్రతిబద్ధాః యాః
వసే క్రీడతా మయా సహ అలబ్ధక్రీడాః. తాస్తథైవ. మా. మాం ఆపుః ప్రాపుః. 37. ఏవ
మితి. తస్య సందేశేనాగతా స్త్పతిర్యాసాం తాః. ప్రథమాథే ద్వితీయా. 38. దిప్త్యేతి. యదూనా
కుపితః శత్రుః. అఘకృత్ దుఃఖదః. దిప్త్యేత్యానందే. ఆపైః ప్రాపైః. హితైర్వా సహ—39. అన్యా
ఉచుః. కచ్చిదితి. నోఽస్తాకం కరణీయాం ప్రీతిం. కచ్చిత్పురయోషితాం కరోతి స్నిగ్ధం చ తత్పు

తామ్, ప్రీతిం నస్సిద్ధసప్రీడహసోదారేక్షణార్చితః. ౪౦. కథం రతివిశేషజ్ఞః
ప్రియశ్చ పురయోషితామ్, నానుబధ్యేత తద్వాక్యైర్విభ్రమైశ్చానుభాజితః. ౪౧.
అపి స్తరతి నస్సాధో గోవిందః ప్రస్తుతే క్వచిత్, గోష్ఠీమధ్యే పురస్త్రీణాం గ్రామ్యా
స్వైరకథాంతరే. ౪౨. తాః కిం నిశాన్తస్రతి యాసు తథా ప్రియాభిర్బృందా
వనే కుముదకుందశశాంకరమ్యే, రేమే క్వణచ్చరణనూపురరాసగోష్ఠ్యామస్తాభిరీడిత
మనోజ్ఞకథః కదాచిత్. ౪౩. అప్యేష్యతీహ దాశార్వాస్తప్తాస్వకృతయా శుచా,
సంజీవయంస్తు నో గాత్రైర్యథేంద్రో వనమంబుదైః. ౪౪. కస్తాత్కృష్టే ఇహాయాతి
ప్రాప్తరాజ్యో హతాహీతః, నరేంద్రకన్యా ఉద్వాహ్యా ప్రీతస్సర్వసుహృద్వృతః.
కిమస్తాభిర్వనాకోభిరన్యాభిర్వా మహాత్తనః, శ్రీపతే రాప్తకామస్య క్రియతేఽర్థః
కృతాత్తనః. ౪౫. పరం సౌఖ్యం హి నై రాశ్యం స్వైరిణి ప్రాహ పింగళా, తజ్ఞా
నతీనాం నః కృష్టే తథాప్యాశా దురత్యయా. ౪౬. క ఉత్సహేత సంత్యక్తుముత్త
మశ్లోకసంవిదమ్, అనిచ్ఛతోఽపి యస్య శ్రీరంగాన్న చ్యవతే క్వచిత్. ౪౭. సరిచ్ఛైల
వనోద్దేశా గావో వేణురవా ఇమే, సంకర్షణసహాయేన కృష్టేనాచరితాః ప్రభో.
౪౮. పునః పునస్తాస్రయంతి నందగోపసుతం బత, శ్రీనికేతై స్తత్పదకైర్విస్తృతుం
నైవ శక్నుమః. ౪౯. గత్యాలలితయోదారహాసలీలావలోకనైః, మాధవ్య గిరా
హృతధియః కథం తం విస్తరామహే గౌర హేనాథ హేరమానాథ ప్రజనాథార్తి
నాశన, మగ్నముద్ధర గోవింద గోకులం వృజినాన్ల వాత్. ౫౦. శ్రీశుక ఉవాచః-తతస్తాః

ప్రీడహసేనోదారమీక్షణం చ తేనార్చితః తాభిరస్తాభిర్వా. ౪౦. పునరన్యా ఊచుః—కథ
మితి. తాసాం వాక్యైర్విభ్రమైశ్చానుభాజితః. ౪౧. పునరన్యా ఊచుః. అపీతి. కిమనయా
చింతయా నః అస్తాన్ క్వచిత్ ప్రస్తుతే స్తరతి కిం గ్రామ్యాః అవిదగ్ధాః. ౪౨. అన్యా ఊచుః—
తా ఇతి. కుముదైః కుందైః శశాంకేన చ రమ్యే బృందావనే క్వణంతి చరణనూపురాణి యస్యాం
తస్యాం. రాసగోష్ఠ్యాం అస్తాభిః ప్రియాభిరీడితా మనోజ్ఞాః కథా యస్య నః. తథా యాసు నిశాసు
రేమే. తాః కదాచిత్ కిం ను స్తరతి వా నవేతి. ౪౩. అపీతి. స్వనిమిత్తేన శోకేన తప్తాః నః అస్తాన్
గాత్రైః కరస్పర్శాదిభిస్సంజీవయన్. కింను ఇహైష్యతీతి. ౪౪. అన్యా ఊచుః—కస్తాదితి. అనన్య
గతిత్వేన పూర్వమత్రావసత్ సంప్రతి మహదైశ్వర్యం ప్రాప్తః. కస్తాదిహాగమిష్యతీతి. ౪౫. అన్యాస్తు
పరమార్థమూచుః. కిమితి. వనచరీభిరస్తాభిరన్యాభిర్వా రాజకన్యాభిః మహాత్తనో ధీరస్య. కించ. శ్రీపతేః
తదప్యాస్తాం స్వత ఏవాప్తకామస్య. అతఏవ కృతాత్తనః పూర్ణస్య. కిం కోఽర్థః క్రియతే. న
కశ్చిదితి. ౪౬. యతః అఘటమానా యా కృష్ణసంగతిః సై వాస్తానాకులయతి. అతో నై రాశ్యమేవ
పరమం సుఖం. తచ్ఛాతిదుష్కరమిత్యాహుః—పరమితి. స్వైరిణి. ౪౭. క ఇతి. సంవిదం ఏకాంత
వార్తాం. ౪౮. కించ తద్విస్తృతౌ న తావద్దుఃఖమస్తి సాపి నాస్తాకం సంభవతీత్యాహుస్త్రీభిః—సరి
దితి. అచరితాః సేవితాః. ౪౯. గౌ. గత్యేతి. హే ఉద్ధవ తం కథం విస్తరామేతి. గౌ. గౌ. తత

కృష్ణసందేశైర్వ్యవేతవిరహాజ్వరాః, ఉద్ధవం పూజయాంచక్రుర్జ్ఞాత్వాత్తానమథోక్ష
జమ్.గీ.3.ఉవాస కతిచిన్తాసాన్తోపీనాం వినుదన్ శుచః, కృష్ణలీలాశథా గాయనమ
యామాస గోకులమ్.గీ.౪.యావంత్యహాని నందస్య ప్రజేఽవాత్సీత్స ఉద్ధవః, ప్రజౌ
కసాం క్షణప్రాయాణ్యాసన్ కృష్ణస్య వార్తయా.గీ.౫.సరిద్వనగిరిద్రోణీర్వీక్షన్ కుసు
మితద్రుమాన్, కృష్ణం సంస్తారయన్ రేమే హరిదాసో వ్రజౌకసామ్.గీ.౬.దృష్ట్వైవ
మాదిగోపీనాం కృష్ణావేశాత్త విక్లబమ్, ఉద్ధవః పరమప్రీతస్తానమస్యన్నిదం జగౌ.గీ.౭.
ఏతాః పరం తనుభృతో భువి గోపవధోవ్యో గోవింద ఏవమఖిలాత్త నిరూఢభావాః, వాం
ఛంతి యద్భవభియో మునయో వయం చ కిం బ్రహ్మజన్తభిరనంతకథారసస్య. గీ.౮.
శ్వేమాః శ్రీయో వనచరావ్యభిచారశీలాః కృష్ణే క్వ చైష పరమాత్మ నిరూఢభావః,
నన్వీశ్వరోఽనుభజతో విదుషోఽపి సాక్షాచ్ఛ్రియస్తనోత్యగదరాజభివోపయుక్తః.
నాయం శ్రియోఽంగ ఉనితాంతరతేః ప్రసాదస్త్వర్యోషితాం నళినగంధరుచాం
కుతోఽన్యాః, రాసోత్సవేఽస్య భుజదండగృహీతకంఠలబ్ధాశిషాం య ఉదగాద్వ్రజ
వల్లవీనామ్.౬౦. ఆసామహో చరణరేణుజుషామహం స్యాం బృందావనే కిమపి గుల్మ

ఇతి. కృష్ణమథోక్షజం జ్ఞాత్వా తం చ స్వాత్తానం జ్ఞాత్వా. గీ.౩. ఉవాసేతి. వినుదన్ అపనయన్.
గీ.౪. గీ.౫. సరిదితి. సరిద్వనగిరిదర్యాదిషు ప్రత్యేకం కృష్ణం తల్లిలాసంప్రశ్నాదిభిః సంస్తారయన్
రేమే. గీ.౬. దృష్ట్వైతి. కృష్ణావేశేనాత్తనో మనసః. విక్లబం వైక్లబ్యం. తాః గోపీత్నమస్యన్
నమస్కరిష్యన్. ఉత్తమస్యాత్తనో గోపస్త్రీనమస్కృతిరపి న్యాయ్యా భవతీతి దర్శయితుం. తాసాం
మహత్త్వం. పంచభిర్జగౌ ఉవాచ. గీ.౭. ఏతావితి. ఏతాః పరం కేవలం తనుభృతః సఫలజన్తానః
రూఢభావాః పరమప్రేమవత్సః. యదితి. యం రూఢభావం. భవభియో ముముక్షువః. మునయో ముక్తా
అపి వాంఛంతి. వయం చ భక్తా అపి అతః. అనంతస్య. కథాసు రసో రాగో యస్య తస్య బ్రహ్మజన్తభిః
విప్రసంబంధిభిః శౌక్లసావిత్రయాజ్ఞైకైస్త్రీభిర్జన్తభిః. కిం కోఽతిశయః. యత్రతత్ర జాతః. సఫల.
సర్వోత్తమ ఇత్యర్థః. యద్వా అనంతకథాసు రసో యస్య తస్య బ్రహ్మజన్తభిశ్చతుర్భుజన్తభిరపి.
కిం కోఽర్థః. యద్వా. అనంతకథాసు అరసస్య బ్రహ్మజన్తభిః కిం. గీ.౮. కించ. ఈశ్వరప్రసాదో
మహత్త్వే కారణం. తస్య చ న జాతిరాచారో జ్ఞానం వా కారణం. కింతు కేవలం భజనమేవేత్యా
హ—కేవలి. సాక్షాద్భజతః పుంసః. అహో ఉపయుక్తః సేవితః. అగదరాజః అమృతం యథేతి.
గీ.౯. అత్యంతాపూర్వాశ్చాయం గోపీషు భగవతః ప్రసాద ఇత్యాహ—నేతి. అంగే వక్షసి. ఉ
అహో. నితాంతరతేః ఏకాంతరతిమత్యాః శ్రియోఽపి నాయం ప్రసాదః అనుగ్రహో నాస్తి.
నళినశ్యేవ గంధో రుక్ కాంతిశ్చ యాసాం తాసాం స్వర్గాంగనానామప్సరసామపి నాస్తి అన్యతః
పునర్దూరతో నిరస్తాః. రాసోత్సవే శ్రీకృష్ణభుజదండాభ్యాం గృహీతః ఆలింగితః కంఠస్తేన లబ్ధా
అశిషో యాభిస్తాసాం గోపీనాం. య ఉదగాత్. ఆవిర్భూత. ౬౦. కించ అస్తాం తాషద్గోపీనాం
భాగ్యం మమ త్వేతావతాప్రీత్యమిత్యాహ—ఆసామితి. గోపీనాం చరణరేణుభాజాం గుల్మాధీనాం.

లతౌషధీనామ్, యా దుస్త్వజం స్వజనమార్యపథం చ హిత్యా భేజుర్ముకుందపద
 వీం శ్రుతిభిర్విమృగ్యామ్. ౬౦. యా వై శ్రియార్చితమజాదిభిరాప్తకామైర్వోగీ
 శ్వరైరపి యదాత్తనిరాసగోష్ఠ్యామ్, కృష్ణస్య తద్భగవతశ్చరణారవిందం న్యస్తం
 స్తనేషు విజహుః పరిరభ్య తాపమ్. ౬౧. వందే నందవ్రజస్త్రీణాం పాదరేణుమభీ
 క్షుశః, యాసాం హరికథోద్ధీతం పునాతి భువనత్రయమ్. ౬౨. శ్రీశుక ఉవాచ:—
 అథ గోపీరనుజ్ఞాప్య యశోదానందమేవ చ, గోపానామంత్ర్య దాశార్హో యాస్యన్నా
 రురుహే రథమ్. ౬౩. తం నిర్గతం సమాసాద్య నానోపాయనపాణయః, నందాద
 యోఽనురాగేణ ప్రావోచన్న శ్రులోచనాః. ౬౪. మనసో వృత్తయో నస్సృః కృష్ణ
 పాదాంబుజాశ్రయాః, వాచోభిధాయినీ*ర్నామ్నాంకాయ స్తత్ప్రహ్వాణాదిషు. ౬౫.
 కర్తృభిర్భాగ్యమూణానాం యత్ర క్వాపీశ్వరేచ్ఛయా, మంగళాచరితైర్దానైరతిర్నః
 కృష్ణ ఈశ్వరే. ౬౬. ఏవం సభాజితో గోపైః కృష్ణభక్త్యా నరాధిప, ఉద్ధవః పునరా
 గచ్ఛన్తధురాం కృష్ణపాలితామ్. ౬౭. కృష్ణాయ ప్రణిపత్యాహ భక్త్యుద్రేకం వ్రజౌ
 కసామ్, వాసుదేవాయ రామాయ రాజ్ఞే చోపాయనాన్యదాత్. ౬౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తచత్వారింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—అథ విజ్ఞాయ భగవాన్ సర్వాత్తా సర్వదర్శనః, సైరం
 ధ్రావ్యః కామతప్తాయాః ప్రియమిచ్ఛన్ గృహం యయా. ౧. మహర్షోపస్క
 రాధ్యం వై కామోపాయోపబృంహితమ్, ముక్తాదామపతాకాభిర్వితానశయనా
 సనైః, ధూమైస్సురభిభిర్ద్విపైస్సృగ్గంధైరపి మండితమ్. ౨. గృహంతమాయాంత
 మధ్యే యత్ కిమప్యహం స్యామిత్యాశంసా. కథంభూతానాం. యా ఇత్యాది. ఆర్యాణాం మార్గం
 ధర్మం చ హిత్యా. ౬౦. పునస్తావీవ విశినష్టి—యా ఇతి. యోగీశ్వరైరప్యాత్మన్యేవార్చితం. స్తనేషు
 న్యస్తం. పరిరభ్య తాపం జహురితి. ౬౧. ఏవం మహత్త్వం ప్రతిపాద్య సమస్కరోతి.—వందఇతి.
 ౬౨. అథేతి. అనుజ్ఞాప్య అనుజ్ఞాం యాచిత్యా. ఆమంత్ర్య పృష్ట్యా. ౬౩. ౬౪. మనస ఇతి.
 నోఽస్తాకం మనసో వృత్తయః కృష్ణపాదాంబుజాశ్రయాః స్యుః. అభిధాయినీః అభిధాయిన్యః స్యుః.
 ౬౫. కర్తృభిరితి. నః కృష్ణే రతిః స్యాదితి. ౬౬. ౬౭. కృష్ణాదిభ్యో భక్త్యుద్రేకమాహ—ఉపాయ
 నాని చాదాదితి. ౬౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అప్తచత్వారింశకేఽథ కృష్ణః కుష్టామరీరమత్, అక్రూరస్య గృహం గత్వా తంగజాహ్వా
 యమాదిశత్. సైరంధ్రీకామమాపూర్య పూరయిత్వా మనోరథాన్, అక్రూరస్య తతః కృష్ణః తేన
 పార్థానసాంత్యయత్. ౧. మహర్షేతి. మహర్షైః అనర్హైః. ఉపస్కరైః గృహోపకరణైః. అన్వితం
 కామోపాయైః తదుద్దీపకైః సురతబంధాదిలేఖ్యైః ఉపబృంహితం, ౨. గృహమితి. యథా యథో

మవేక్ష్య సాసనాత్సద్యస్సముత్థాయ హి జాతసంభ్రమా,యథోపసంగమ్య సఖిభిర
 చ్యుతం సభాజయామాస తదాసనాదిభిః. 3. అథోద్ధవస్సాధుతయాభిపూజితోన్యషీ
 డదుర్వ్యామభిమృశ్య చాసనమ్, కృష్ణోఽపి నూత్నం శయనం మహాధనం వివేశ
 లోకాచరితాన్యనువ్రతః. ౪. సామజ్జనాలేపదుకూలభూషణస్రగ్ధంధతాంబూలసుధా
 సవాదిభిః, ప్రసాదితాత్తోపససార మాధవం సప్రీడలీలోత్తి న్తవిభ్రమేక్షితైః. ౫.
 ఆహూయ కాంతాం నవసంగమప్రియా విశంకితాం కంకణభూషితే కరే, ప్రగృ
 హ్య శయ్యామధివేశ్య రామయా రేమేఽనులేపార్పణపుణ్యలేశయా. ౬. సానంగ
 తప్తకుచయోరురసస్తథాక్షోర్జిఘ్రింత్యనంతచరణేన రుజో మృజంతీ, దోర్భాన్యం
 స్తనాంతరగతం పరిరభ్య కాంతమానందమూర్తిమజహదతిదీర్ఘతాపమ్. ౭. సైవం
 కైవల్యనాథం తం ప్రాప్య దుష్ప్రీపమీశ్వరమ్, అంగరాగార్పణేనాహో దుర్భ
 గై నమయాచత. ౮. అహో*ష్యతామిహ ప్రేష్ట దినాని కతిచిన్తయా, రమస్వ నోత్స
 హేత్యుక్తం సంగం తేఽంబురుహేక్షణ. ౯. తస్యై కామవరం దత్వా మానయిత్వా
 చ మానదః, సహోద్ధవేన సర్వేశస్వధామాగమదృద్ధిమత్. ౧౦. దురారాధ్యం
 సమారాధ్య విష్ణుం సర్వేశ్వరేశ్వరమ్, యా వృణీత మనోగ్రాహ్యమసత్వాత్కు
 మతిర్హ్యసౌ. ౧౧. అక్రూరభవనం కృష్ణస్సహ రామోద్ధవః ప్రభుః, కించిచ్ఛిక్తిర్వయన్
 ప్రాగాదక్రూరప్రియకామ్యయా. ౧౨. సతాన్నరవరశ్రేష్ఠానారాద్వీక్ష్య స్వబాం
 ధవాన్, ప్రత్యుత్థాయ ప్రముదితః పరిష్వజ్యాభ్యనందత. ౧౩. ననామ కృష్ణం
 రామం చ సత్తైరప్యభివాదితః, పూజయామాస విధివత్కృతాసనపరిగ్రహాన్. ౧౪.
 పాదావనేజనీరాపశ్శిరసా ధారయన్నృప, అర్హణేనాంబరైర్దివ్యైర్గంధస్రగుభృష
 ణోత్తమైః. ౧౫. అర్చిత్వా శిరసా నమ్య పాదావంకగతౌ మృజన్, ప్రశ్రయావ
 నతోఽక్రూరః కృష్ణరామావభాషత. ౧౬. దిప్త్యా పాపో హతః కంసః సానుగో

దితం. 3. ౪. సేతి. ప్రసాదితః యోగ్యతాం ఆపాదితః ఆత్మా దేహః యయా సా. సప్రీడం యత్
 లీలయా ఉద్ధతం స్థితం తత్ ఏష భ్రమేష తద్యుక్తైరీక్షితైరుపలక్షితా. ౫. ఆహూయేతి. అనులే
 పార్పణాదన్యత్తస్యాః పుణ్యం నాస్తీతి దర్శయితుం పుణ్యలేశయేత్యుక్తం. న తు పుణ్యస్యాల్పత్వవివ
 ఙ్గయా. ౬. సేతి. కుచాదీనాం రుజో మృజంతీ జిఘ్రంతీ చరణం. ౭. సేతి. ఏనం కామమేవ
 ప్రాకృతదృష్ట్యా ఆయాచత న తు గోప్య ఇవ సా తన్నిష్ఠేతి దుర్భగేత్యుక్తం కృతార్థత్వే తు తస్యా
 న సందేహః. ౮. ౯. తస్యా ఇతి. కామఏవ వరః తం దత్వా మానయిత్వా చ అలంకారాదిదానైః.
 ౧౦. దురారాధ్యమితి. మనోగ్రాహ్యం విషయసుఖం అసత్వాత్ తుచ్ఛత్వాత్. ౧౧. అక్రూరేతి.
 కించిచ్ఛిక్తిర్వయన్ హస్తినపురప్రస్థానం కారయితుమిచ్ఛన్నిత్యర్థః అక్రూరప్రియకామ్యయా చ. ౧౨.
 సఇతి. ఆరాత్ దూరత ఏవ. ౧౩. ౧౪. పాదేతి. ఆఅప ఇతి ఛేదః. ఉదకాని ఆ సర్వతో ధారయ
 మ్నిత్యన్యయః. ౧౫. ౧౬. దిప్త్యేతి. వాం యువయోరిదం కులం. ఉద్భృతం. సమేధితం చ. ౧౭.

వామిదం కులమ్, భవద్భ్యాముద్భృతం కృచ్ఛాద్ధురంతాచ్చ సమేధితమ్. ౧౭. యువాం ప్రధానపురుషౌ జగద్ధేతూ జగన్తయా, భవద్భ్యాం న వినా కించిత్పర మస్తి న చాపరమ్. ౧౮. ఆత్మసృష్టమిదం విశ్వమన్వావిశ్య స్వశక్తిభిః, ఈయతే బహుధా బ్రహ్మ శ్రుతిప్రత్యక్షగోచరమ్. ౧౯. యథాహి భూతేషు చరా చరేషు మహ్యదయో యోనిషు భాంతి నానా, ఏవం భవాన్ కేవలమాత్మయో నిష్వాత్మాత్మతంత్రో బహుధా విభాతి. ౨౦. సృజస్యథో లుంపసి పాసి విశ్వం రజ స్తమస్సత్త్వగుణైస్స్వశక్తిభిః, న బధ్యనే తద్గుణకర్తృభిర్వా జ్ఞానాత్మనస్తే క్వచ నైవ హేతుః. ౨౧. దేహాద్యుపాధేరనిరూపితత్వాద్భవోఽపి సాక్షాన్నభిదాత్మన స్స్యాత్, అతో నబంధస్తవ నైవ మోక్షస్స్యాతాం నికామస్త్వయి నో వివేకః. ౨౨. త్వయోదితోఽయం జగతో హితాయ యదా యదా వేదపథః పురాణః, బాధ్యేత పాపండపచైరసద్భిస్తదా భవాన్ సత్త్వగుణం బిభర్తి. ౨౩. సత్త్వం

వామిదం కులమిత్యాదివ్యవహారదృష్ట్యా. పరమార్థమాహ—యువామితి. జగన్తయా యువాం. కుతః? జగద్ధేతూ తదపి కుతః? ప్రధానపురుషౌ తదాత్మకా అతో భవద్భ్యాం వినా. పరం కారణం అపరం కార్యం చ నాస్తీతి. ౧౮. నను ప్రత్యక్షాదిసిద్ధం కథం నాస్తీత్యుచ్యత ఇత్యత ఆహ—ఆత్మేతి. హేబ్రహ్మ పరమేశ్వర బ్రహ్మేతి పాఠః అజాదిభిః స్వశక్తిభిః ఆత్మనైవ సృష్టమిదం విశ్వం అన్వా విశ్యకారణత్వాత్ అననుప్రవిష్టోఽపి అనుప్రవిశ్యేవ స్థితః. శ్రుతిప్రత్యక్షగోచరం యథా భవతి తథా. ౧౯. బహుధాభవానేవ ప్రతీయతే ఏకనైవ బహుధా ప్రతీతో దృష్టాంతమాహ.—యథేతి. యోనిషు స్వనైవ రూపాంతరేణాభివ్యక్తిస్థానేషు చరాచరేషు భూతేషు యథా మహిప్రముఖాని కారణాన్యేవ. నానా భాంతి ఆత్మయోనిషు స్వకారణకేషు భూతభౌతికేషు. జీవోఽసి. నరమృగాదిశరీరేషు. బాలయువాద్యవస్థాసు చ. తథా తథా ప్రతీయత ఇతి తద్వ్యవచ్ఛేదార్థమాత్మతంత్రగ్రహణం. ౨౦. నను సృష్ట్యాదికర్తృత్వేన సగుణత్వేన చ. మమ కిం జీవవద్బంధ ఉక్తః న హి నహిత్యాహ.—సృజసీతి. తద్గుణకర్తృభిర్వా. తైః గుణైః కర్తృభిర్వేత్సర్థః. యతః క్వచ కదాచిదపి. బంధహేతురవిద్యా తవ నైవాస్తి కుత ఇత్యత ఆహ—జ్ఞానాత్మన ఇతి మాయాయాః ఆశ్రయానావారకత్వాదితి భావః. ౨౧. కించ ఆస్తాం తావత్తవ బంధశంకా యతః అవిద్యోపాధేర్జీవాత్మనోఽసి. న వస్తుతో బంధోఽస్తి త్యాహ—దేహాద్యుపాధేరితి. భవో జన్త. తన్మూలా భిదా చ. సాక్షాత్స్వరూపతో న స్యాదితి. నను మమబాధాభావం వదతా త్వయా కిం మోక్షోఽంగీకృతః. ఓమితి చేత్తర్హి. బంధాభావే మోక్షా సంభవాదాపన్నో బంధోఽపీత్యాశంక్యాహ.—అత ఇతి. యతో నావిద్యా అతో న బంధః. మోక్షశ్చ ఏవముభౌ న స్యాతామిత్యర్థః. నను ఉలూఖలే మాం బద్ధం శ్రుతవాన్ యమునాహ్రదే తు ముక్తం దృష్టవానసి. అతః కథముభయం నాస్త్యత ఆహ.—నికామ ఇతి. స్వాభిప్రాయానురూపస్త్వయి నోఽస్మాకమవివేకఏవ పరమేవం భూత ఇతి. యద్వా. నః అవివేకత ఏవ తవోభా స్యాతామితి. ౨౨. నను తర్హి మమావతారాస్తచ్చరిత్రాణి చ. శుక్తిరజతపదవిద్యాకల్పితాన్యేవ కిం న హి నహీయం తు తవ లీలేత్యాహ ద్వయేన. త్వయేతి. ౨౩. న ఇతి. సురేతరాంశా యే రాజానః, లేషామక్షాహిణీశ తానాంవధేన.

ప్రభోఽద్య వసుదేవ గృహేఽవతీర్ణస్వాంశేన భారమపనేతుమిహాసి భూమేః, అతౌ
హిణీశతవధేన సురేతరాణాం రాజ్ఞామముష్య చ కులస్య యశో వితన్వత్. ౨౪.
అద్యేశ నో వసతయః ఖలు భూరిభాగా యస్సర్వదేవపితృభూతన్యదేవమూర్తిః,
యత్పాదశౌచసలిలం త్రిజగత్పునాతి సత్త్వం జగద్గురురథోక్షజ యాః ప్రవిష్టః.
౨౫. కః పండిత స్త్వదపరం శరణం సమీయాద్భక్తప్రియాదృతగిరస్సుహృదః కృత
జ్ఞాత్, సర్వాన్ దదాతి సుహృదో భజతోఽభికామానాత్మానమప్యవచయాపచయా
నయస్య. ౨౬ దిష్ట్యా జనార్దన భవానిహ నః ప్రతీతో యోగీశ్వరైరపి దురాపగతి
స్సురేశైః, ఛింధ్యాశు నస్సుతకళత్రధనాష్టగేహదేహాదిమోహరశనాం భవదీయ
మాయామ్. ౨౭. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యర్చితస్సంస్తుతశ్చ భక్తేన భగవాన్
హరిః, అక్రూరం సస్తితం ప్రాహ గీర్భిస్సంమోహయన్నివ. ౨౮. శ్రీభగవానువా
చః—త్వం నో గురుః పితృవ్యశ్చ శ్లాఘ్యో బంధుశ్చ నిత్యదా, వయం తు రక్ష్యాః
పోష్యాశ్చ*అనుకంప్యాః ప్రజాహి వః. ౨౯. భవద్విధా భాగవతా నిషేవ్యా
అర్హసత్తమాః, శ్రేయస్కామైర్నృభిర్నిత్యం దేవాస్సాన్విథా న సాధవః. ౩౦. న
హ్యమృత్యాని తీర్థాని న దేవా మృచ్ఛిలామయాః, తే పునంత్యురుకాలేన దర్శనా
దేవ సాధవః. ౩౧. స భవాన్ సుహృదాం వై నశ్రేష్ఠయాన్ శ్రేయశ్చిక్రీర్షయా,
జిజ్ఞాసార్థం పాండవానాం గచ్ఛస్వ గజసాహ్వయమ్. ౩౨. పితర్యుపరతే బాలాస్స

భూమేర్భారమపనేతుం. స్వాంశేన రామేణ సహవతీర్ణోఽసీతి. ౨౪. అత ఏవంభూతస్య తవాగమనేన
కృతార్థోస్తీత్యాహ—శ్లోకత్రయేణ. అద్యేతి. హే ఈశ. అద్య నో వసతయో గృహాః. తపోవనాదపి
బహుపుణ్యాః కుతః. యా వసతీః త్వం సాక్షాత్ప్రవిష్టః. కథంభూతః. యస్య తవ. పాదశౌచసలిలమేవ
గంగా త్రిజగత్పునాతి. యశ్చ త్వం పంచయజ్ఞదేవతామూర్తిః. స త్వం జగద్గురురితి. ౨౫. స్వమనో
రథః పరిపూరిత ఇతి తుష్యన్నాహ. —క ఇతి. ఋతగిరః సత్యవాచః. త్వత్తః అపరం శరణం. కః పండి
తస్సమీయాత్ గచ్ఛేత్? యతో భవాన్ భజతస్సర్వానభితః కామాంశ్చ. దదాతి ఆత్మానమపీతి.
౨౬. దిష్ట్యేతి. నః అవివేకినాం తత్రాపి ఇహ గృహ ఏవ. ౨౭. ౨౮. త్వమితి. వః యుష్మాకం ప్రజాః
పుత్రా హి వయమితి. ౨౯. నను నృభిర్దేవాస్సేవ్యా ఇతి ప్రసిద్ధం తత్రాహ. —భవదితి. దేవాః
స్వాన్విధాః స్వకార్యసాధనపరాః. సాధవస్తు కేవలం పరానుగ్రహపరాః పరమార్థతస్తు సాధవ ఏవ. దేవా
ఇతి. త ఏవ సేవ్యా ఇత్యర్థః. ౩౦. తస్మి మృచ్ఛిలాదిమయాః దేవాదయః సేవ్యాః వైవేత్యత ఆహ.
నపీతి. అమృత్యాని తీర్థాని. మృణ్మయాః శిలామయాశ్చ దేవా న పునంతీతి న. అపి తు పునంత్యేవ
తథాపి సాధూనాం తేషాం చ మహదంతరమిత్యాహ. దర్శనాదేవ తే పునంతీతి. ౩౧. కించిచ్చిక్రీర్ష
యాన్ ప్రాగాదితి యదుక్తం తత్ కార్యమాదిశతి. స ఇతి. —నః సుహృదాం మధ్యే భవాన్ శ్రేష్ఠః.
అతః పాండవానాం శ్రేయశ్చిక్రీర్షయా గజసాహ్వయం హస్తినాపురం గచ్ఛస్వ గచ్ఛేతి. యద్వా.
స్మేతి పృథక్ పదం. హేస్వ ఆత్మయేత్యర్థః. ౩౨. పితరీతి. రాజ్ఞా ధృతరాష్ట్రేణ. వసంతే నివసంతీతి.

హమాత్రా సుదుఃఖతాః, ఆనీతాస్స పురం రాజ్ఞా వసంత ఇతి శుశ్రుమః. 33. తేషు రాజాంబికాపుత్రో బ్రాతృపుత్రేషు దీనధీః, సమో న వర్తతే నూనం దుష్పుత్రవశగోఽంధదృక్. 34. గచ్ఛ జానీహి తద్వృత్తమధునా సాధ్వసాధు వా, విజ్ఞాయ తద్విధాస్యామో యథా శం సుహృదాం భవేత్. 35. ఇత్యక్రూరం సమాదిశ్య భగవాన్ హరిరీశ్వరః, సంకర్షణోద్ధవాభ్యాం వై తతస్సవభవనం యయా. 36.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టచత్వారింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—స గత్వా హస్తినపురం కౌరవేంద్రయశోంకితమ్, దదర్శ తత్రాంబికేయం సభీష్ఠం విదురం పృథామ్. ౧. సపుత్రం చైవ బాహ్లికం భారద్వాజం సగౌతమమ్, కర్ణం సుయోధనం ద్రాణిం పాండవాన్ సుహృదో పరాన్. ౨. యథావదుపసంగమ్య బుధుభిర్దాందినీసుతః, స పృష్టస్తైస్సుహృద్వార్తాం స్వయం చాస్మచ్ఛుద్ధవ్యయమ్. 3. ఉవాస కతిచిన్తాసాన్ రాజ్ఞో వృత్తదిదృక్షయా, దుష్ప్రజస్యాల్పసారస్య ఖలచ్ఛందానువర్తినః. 4. తేజ ఓజో బలం వీర్యం ప్రశ్రయాదీం శ్చ సద్గుణాన్, ప్రజానురాగం పార్థేషు న సహద్భిశ్చికిర్షితమ్. 5. కృతం చ ధార్తరాష్ట్రైర్వర్గరదానాద్యపేశలమ్, ఆచఖ్యా సర్వమేవాన్తై పృథావిదుర ఏవ చ. 6. పృథా తు బ్రాతరం ప్రాప్తమక్రూరముపసృత్య తమ్, ఉవాచ జన్మనిలయం స్థరం త్యశుకలేక్షణా. 7. అపి స్థరంతి నస్సౌమ్య పితరా బ్రాతరశ్చయే, భగినోబ్రాతృపుత్రాశ్చ జామయస్సఖ్య ఏవ చ. ౮. బ్రాత్రేయో భగవాన్ కృష్ణః శరణ్యో భక్తవత్సలః, వైతృష్వసేయాన్ స్థరతి రామశ్చాంబురుహేక్షణః ౯. సపత్నీమధ్యే శుశ్రుమః శ్రుతవంతో వయం. 33. తేష్వితి. దుష్టా యే పుత్రాః దుర్యోధనాదయః. తద్వశేన గచ్ఛ తీతి తథా. యతః. అంధదృక్ అంధనేత్రః. 34—36.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టచత్వారింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఉఃసపంచాశత్తమే తు గత్వాక్రూరో గజాహ్వయం, రాజ్ఞస్స భ్రాతృపుత్రేషు బుద్ధ్వా వైషమ్యమాగమత్.” స ఇతి. కౌరవేంద్రాణాం యశోభిరంకితం. తత్కృతదేవబ్రాహ్మణాయతనాదిభిరంకితమిత్యర్థః. ౧. సపుత్రమితి. బాహ్లికపుత్రః సోమదత్తః భారద్వాజః ద్రోణః. గౌతమః కృపః. ౨. యథావదితి. అవ్యయం కుశలం. 3. ఉవాసేతి. దుష్ప్రజస్య అసత్పుత్రస్య. అల్పసారస్య మందధృతేః. ఖలానాం కర్ణాదీనాం ఛందమిచ్ఛామనువర్తితుం శీలం యస్య తథా తస్య. 4. తేజ ఇతి. తేజః ప్రతాపం ఓజః శస్త్రాదినైపుణ్యం. వీర్యం శౌర్యం న సహద్భిరసహమానైః, చికిర్షితం తదుపరి కర్తుమిష్టం. 5. కృతమితి. గరస్య విషస్య దానాది. అపేశలం అన్యాయ్యం. తేజ ఓజఇత్యాది సర్వం కథయామాస. 6. తత్కథనాత్ పూర్వతరం పృథాయా వృత్తాంతమాహ—పుథేతి. అక్రూరాం కలాః లేశాః యయోస్తే ఈక్షణే నేత్రే యస్యాస్సా. 7. అపీతి. అపి కిం. జామయః కులస్త్రియః. ౮. భ్రాత్రేయ ఇతి. వైతృష్వసేయాన్ మత్పుత్రానిత్యాశయః. ౯. సపత్నీతి. సాంత్యయిష్య

శోచంతీం వృకాణాం హరిణీమివ, సాంత్యయిష్యతి మాం వాక్యైః పితృహీనాంశ్చ
బాలకాన్. ౧౦. కృష్ణ కృష్ణ మహాయోగిన్విశ్వాత్తన్విశ్వభావన, ప్రపన్నాం పాహి
గోవింద శిశుభిశ్చావసీదతీమ్. నాన్యత్తవ పదాంభోజాత్పశ్యామి శరణం నృణామ్,
విభ్యతాం మృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గికాత్. ౧౧ నమః కృష్ణాయ శుద్ధాయ
బ్రహ్మణే పరమాత్మ నే, యోగేశ్వరాయ యోగాయ త్వామహం శరణం గతా.
౧౩. ఇత్యనుస్మత్య స్వజనం కృష్ణం చ జగదీశ్వరమ్, ప్రాదుదద్దుఃఖతా రాజ
స్థవతాం ప్రపితామహీ. ౧౪. సమదుఃఖసుఖోఽక్రూరో విదురశ్చ మహాయశాః,
సాంత్యయామాసతుః కుంతీం తత్పుత్రోత్పత్తిహేతుభిః. ౧౫. యాన్యన్రాజానమ
భ్యేత్య విషమం పుత్రలాలసమ్, అవదత్సుహృదాం మధ్యే బంధుభిస్సౌహృదోది
తమ్. ౧౬. అక్రూర ఉవాచః—భో భో విచిత్రవీర్యత్వం కురూణాం కీర్తివర్ధన,
భ్రాతర్యుపరతే పాండావధునాసనమాస్థితః. ౧౭. ధర్మేణ పాలయన్నుర్వీం
ప్రజాశ్శీలేన రంజయన్, వర్తమానస్సమం స్వేషు శ్రేయః కీర్తిమవాప్స్యసి. ౧౮.
అన్యథాత్వాచరన్ లోకే గర్హితో యాన్యనే తమః, తస్మాత్సమత్వే వర్తస్వ పాండ
వేష్వాత్మజేషు చ. ౧౯. నేహ చాత్యంతసంవాసః కన్యచిత్కేనచిత్సహ, రాజన్నపి
స్వదేహేన కిముజాయాత్మజాదిభిః. ౨౦. ఏకః ప్రసూయతే జంతురేకఏవ ప్రలీ
యతే, ఏకోఽనుభుక్త్యై సుకృతమేకఏవ చ దుష్కృతమ్. ౨౧. అధర్మోపచితం

తి కిం. ౧౦. కుం. త్యవ్యధిగతపరమార్థా శ్రీకృష్ణం స్తౌతి—కృష్ణేతి. హేమహాయోగిన్ మహాన్ యోగ
ఉపాయో మాయాభ్యోఽస్యాస్తీతి. హే విశ్వాత్తన్ సర్వాంతర్యామిన్. హే విశ్వభావన విశ్వ
పాలక. ప్రపన్నాం శరణాగతాం. అవసీదతీం దుర్యోధనాదికృతైరపకారైః క్లిశ్యంతీం. ౧౧. నేతి.
ఆపవర్గికాత్ మోక్షప్రదాత్. ౧౨. నమ ఇతి. శుద్ధాయ ధర్మాత్మనే, బ్రహ్మణే అపరిచ్ఛిన్నాయ.
పరమాత్మనే జీవసఖాయ. యోగేశ్వరాయ. అణిమాదియుక్తాయ. యోగాయ జ్ఞానాత్మనే. ౧౩.
ఇతీతి. ప్రపితామహః పాండుః తస్య భార్య ప్రాదుదత్ ప్రదురోద. ౧౪. సమేతి. పృథయా సహ
సమం దుఃఖం సుఖం చ యస్య సః. తస్యాః పుత్రాణాముత్పత్తిహేతుభిః జనకైః ధర్మానిలేంద్రాదిభిః
తత్కథనైరిత్యర్థః. ౧౫. యాన్యన్నితి. బంధుభిః రామకృష్ణాదిభిః సౌహృదేన ఉదితం ఉక్తం యత్
తదవదత్. ౧౬. భో భో ఇతి. భ్రాతర్యుపరత ఇతి పాండోః పుత్రేషు సత్సు రాజాసనం త్వమాస్థిత
ఇతి కటాక్షః. ౧౭. భవతు తథాప్యేవం వర్తమానః శ్రేయోఽవాప్స్యసీత్యాహ. —ధర్మేణేతి. ౧౮.
అన్యథేతి. తమః నరకం. ఇహ చ మహద్దుఃఖమితి భావః. ౧౯. నన్వాత్మజానాత్మజాదిషు కథం సమత్వం
స్యాత్తత్రాహ—నేతి. అత్యంతం నిత్యం సంవాసః సమ్యగవస్థితిః. ౨౦. తత్ర తావదుత్పత్తిమరణయో
స్సుఖదుఃఖయోశ్చ కేనాపి సాహిత్యం నాస్తీత్యాహ—ఏకఇతి. ౨౧. కించ. యదా చ సహ వసంతి.
తదాపి క్లేశోపార్జితవిత్తాపహరితయా పుత్రా నామ శత్రవ ఏష జ్ఞేయా ఇత్యాహ—అథర్మేతి. సంభోజ
నీయాః పోష్యాః పుత్రాదయ ఇతి వ్యసదేక్షైః. అల్పమేధసో మూఢస్య విత్తం హరంతి జతాకసో

విత్తం హరంత్యన్యేఽల్పమేధసః, సంభోజనీయాపదేశైర్జలానీవ జలౌకసః. ౨౨. పుష్టాతి యానధర్తేణ స్వబుద్ధ్యా తమపండితమ్, తే కృతార్థం ప్రహిణ్యంతి ప్రాణా రాయస్సుతాదయః. ౨౩. స్వయం కిల్బిషమాదాయ తైస్త్వక్తోఽనర్థకోవిదః, అసిద్ధార్థో విశత్యంధం స్వధర్మవిముఖస్తమః. ౨౪. తస్మాల్లోకమిమం రాజన్ స్వప్న మాయా మనోరథమ్, వీక్ష్యాయన్యూత్తనాత్తానం సమశ్శాంతోభవ ప్రభో. ౨౫. ధృతరాష్ట్ర ఉవాచః—యథా వదతి కల్యాణీం వాచం దానపతే భవాన్, తథా న యానతృప్యామి మర్త్యః ప్రాప్య యథామృతమ్. ౨౬. తథాపి సూన్యతా సౌమ్య హృది న స్థీయతే చలే, పుత్రానురాగవిషమే విద్యుత్సౌదామినీ యథా. ౨౭. ఈశ్వరస్య విధిం కోను విధునోత్యన్యథా పుమాన్, భూమేర్భారావతారాయ యోఽవతీర్ణో యదోః కులే. ౨౮. యో దుర్విమర్శపథయా నిజమాయయేదం సృష్ట్వా గుణాన్ విభజతే తదనుప్రవిష్టః, తస్మై నమో దురవబోధవిహారతంత్రం సంసారచక్రగతయే పరమేశ్వరాయ. ౨౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యభిప్రేత్య నృపతే రభిప్రాయం స మాధవః, సుహృద్భిస్సమనుజ్ఞాతః పునర్యదుపురీమగాత్. ౩౦. శశంస రామకృష్ణాభ్యాం ధృతరాష్ట్రవిచేష్టితమ్, పాండవాన్ ప్రతి కౌరవ్య యదర్థం ప్రేషితస్త్వయమ్. ౩౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనపంచాశ త్తమోఽధ్యాయః.

పూర్వభాగస్సమాప్తః.

మత్స్యస్య. జీవనభూతాని జలాని-యథా తత్పుత్రా హరంతి. తద్వదితి భావః. ౨౨. కించ యానేపం పుష్టాతి తే ధనమాదాయ మృతా జీవంతోఽపి వా తం పరిత్యజంతీత్యాహ—పుష్టాతీతి. స్వబుద్ధ్యా స్వీయా ఇత్యభిమానేన రాయః అర్థాః. అకృతార్థం అప్రాప్తభోగం. ౨౩. స పునః పాపైకపాథేయో నరకం విశతీత్యాహ—స్వయమితి. అసిద్ధార్థః అపూర్ణమనోరథః. ౨౪. తస్మాదితి. స్వప్నశ్చ మాయా చ మనోరథశ్చ తత్ తేన తుల్యం ఆయమ్య నియమ్య. శాంతస్సన్ నమో భవేతి. ౨౫. యథేతి. హే దానపతే అక్రూర. న తృప్యామి అలమితి న మన్యే. ౨౬. తథేతి. సూన్యతా ప్రియవాక్ చలే ఆస్థిరే హృది. న స్థీయతే న తిష్ఠతీత్యర్థః. సుదామా నామ పర్వతః తత్రభవా తటిదివ. తస్మిన్ స్ఫటిక శిలామయే సహనై వాతిస్ఫురితా విద్యుత్ యథా లీయతే తద్వదిత్యర్థః. యద్వా. సుదామా మాలా. తస్యా ఇయం సౌదామినీ మాలాకారేత్యర్థః. ౨౭. నన్వేపం జానతోఽపి కథమయం మహామోహ ఇతి చేత్తత్రాహ—ఈశ్వరస్యేతి. విధిం విధానం మాయామితి యావత్. కః పుమాన్ విధునోతి న కోఽపీత్యర్థః. ౨౮. అతస్తమేవ నమస్యతి—య ఇతి. దుర్విమర్శపథయా అవితర్క్యమార్గయా గుణాన్ కర్తాణి తత్ఫలాని చ. విభజతే వివిచ్య దదాతి. దురవబోధో యో విహారః క్రీడారసః తంత్రం ప్రధానం ముఖ్యకారణం యస్య సంసారచక్రస్య అతఏవ తస్య గతిర్యస్తాత్తస్మై నమ, ఇతి. ౨౯. ఇతీతి. అభిప్రేత్య జ్ఞాత్వా. ౩౦. ౩౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధవ్యాఖ్యానాం - శ్రీధరాచార్యవర్యవिरचितాయాం
భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనపంచాశ త్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “దశమస్కంధపూర్వార్థభావార్థస్య ప్రదీపికా, యస్యేయం ముఖతో భాతి నాస్తి తస్యాం తరం తమః.”

❧ జరాసంధయుద్ధయవనాగమనాదికథాప్రారంభఘట్టః. ❧

శ్రీశుక ఉవాచ:—అస్తి: ప్రాస్తిశ్చ కంసస్య మహిష్యా భరతర్షభ, హతే
భర్తరి దుఃఖార్తే ఈయతుస్త్వం పితృర్గృహమ్. ౧ పిత్రే మగధరాజాయ జరాసం
ధాయ దుఃఖితే, వేదయాంచక్రతుస్సర్వమాత్మవైధవకారణమ్. ౨. స తదప్రియ
మాకర్ణ్య శోకామర్షయుతో నృప, ఆయాదవాం మహిం కర్తుం చక్రే పరమము
ద్యమమ్. ౩. అక్షౌహిణీభిర్వింశత్యా తిస్మభిశ్చాపి సంవృతః, *యదురాజధానీం
మధురాం న్యరుణత్సర్వతో దిశమ్. ౪. నిరీక్ష్య తద్బలం కృష్ణ ఉద్వేలమివ
సాగరమ్, స్వపురం తేన సంరుద్ధం స్వజనం చ భయాకులమ్. ౫. చింతయా
మాస భగవాన్ హరిః కారణమానుషః, తద్దేశకాలానుగుణం స్వావతారప్రయో
జనమ్. ౬. హనిష్యామి బలం హ్యేతద్భువి భారం సమాహితమ్, మాగ
ధేన సమానీతం పశ్యతాం సర్వభూభుజామ్. ౭. అక్షౌహిణీభిస్సంఖ్యాతం
భటాశ్వరథకుంజరైః, మాగధస్తు న హంతవ్యో భూయః కర్తా బలోద్యమమ్.
౮. ఏతదర్థోఽవతారోఽయం భూభారహరణాయ మే, సంరక్షణాయ సాధూనాం
కృతోఽన్యేషాం వధాయ చ. ౯. అన్యోఽపి ధర్మరక్షాయై దేహస్సంభ్రయతే
మయా, విరమాయ హ్యధర్మస్య కాలే ప్రభవతః క్వచిత్. ౧౦. ఏవం ధ్యాయతి
గోవిందే ఆకాశాత్సూర్యవర్చసా, రథాపుపస్థితౌ సద్యస్ససూతౌ సపరిచ్ఛదౌ.
౧౧. ఆయుధాని చ దివ్యాని పురాణాని యదృచ్ఛయా, దృష్ట్వా తాని
హృషీకేశస్సంకర్షణమథాబ్రవీత్. ౧౨. పశ్యాద్య వ్యసనం ప్రాప్తం యదూనాం

శ్లో. తతః పంచాశత్తమే తు జరాసంధభనూదివ, కారయిత్వాంబుధౌ దుర్గం తం నినాయ
నిజం జనమ్. కపటాన్ కపటేనైవ హత్వా దైత్యానయత్నతః, అజయత్తం జరాసంధం ధర్మేణైవతు
ధార్మికమ్. అస్తిరితి. అస్తి ప్రాస్తిసంజ్ఞికే ఈయతుః జగ్గుతుః. ౧. ౨. సఇతి. కంసే శోకః
కృష్ణే అమర్షః తాభ్యాం యుతః. ౩. అక్షౌహిణీభిరితి. న్యరుణత్ రురోధ. ౪. నిరీక్ష్యేతి. తస్య
బలం సైన్యం. ఉద్వేలం లంఘితమర్యాదం. సాగరమివ తేన తస్య బలేన సంరుద్ధం. ౫. చింతయా
మాసేతి. కిం బలమేవ హన్తి న మాగధం. మాగధం వా హత్వా బలం గృహ్ణామి. యద్వా. సమాగధం
సర్వం హన్తి చింతయామాస. నను ప్రథమం కథం జేష్యామిత్యేకం చింతయితుం యుక్తం తత్రా
హ—కారణమానుష ఇతి. భూభారావతారకారణేన మానుషః న తత్త్వత ఇతి. ౬. ఏవం త్రేధా విచింత్య
ప్రథమం పక్షం నిర్ధారితవాన్ తదాహ—చతుర్థిః. హనిష్యామి. ౭. అక్షౌహిణీభిరితి. బలాయోద్యమం
కర్తా కరిష్యేతి. ౮. నన్వత ఏవ హంతవ్యస్తత్రాహ—ఏకదర్థ ఇతి. ఏతచ్ఛబ్దార్థం స్పష్టయతి—భూభారహర
ణాయేతి. ౯. అయమేతదర్థోఽవతార ఇత్యుపలక్షణమిత్యాహ. —అన్య ఇతి. ప్రభవతః ఉద్భవతః. ౧౦.
ఏవమితి. ససూతౌ సారథిసహితౌ పరిచ్ఛేదః పరికరః ధ్వజకఘచాదిః తత్సహితౌ. ౧౧. ౧౨. పశ్యేతి

త్వావతాం ప్రభో, ఏష తే రథ ఆయాతో దయితాన్యాయుధాని చ. ౧౩. యాన
మాస్థాయ జహ్యేతద్వ్యసనాత్స్వన్ సముద్ధర, ఏతదర్థం హి నౌ జన్త సాధూ
నామీశశర్తకృత్, త్రయోవింశత్యసీకాఖ్యం భూమేర్భారమపాకురు ౧౪. ఏవం
సంమంత్ర్య దాశార్హా దంశితౌ రథినౌ పురాత్, నిర్జగతుస్సాన్వయుధాఢ్యౌ బలేనా
ల్పీయసా వృతౌ. ౧౫. శంఖం దధౌ వినిర్గమ్య హరిర్ధారుకసారథిః, తతోఽభూత్ప
రసైన్యానాం హృది విత్రాసవేషధుః. ౧౬. తావాహ మాగధో వీక్ష్య హే కృష్ణ
పురుషాధమ, గుప్తేన చ త్వయా మంద న యోత్యేయ హి బంధుహా, న త్వ
యా యోధుమిచ్ఛామి బాలకేనేహ లజ్జయా. ౧౭. త్వం తు రామ యది శ్రద్ధా
యుధ్యస్వ స్థైర్యమావహ, హిత్వా వా మచ్ఛరైశ్చిన్నం దేహం స్వర్యాహి మాం

జహి. ౧౮. శ్రీభగవానువాచః— న వై శూరా వికత్థంతే దర్శయం
త్యేవ పౌరుషమ్, న గృష్ణీమో వచో రాజన్నాతురస్య ముమూర్ష తః. ౧౯. జరా
సుతస్తావభిసృత్య మాధవౌ మహాబలౌఘేన బలీయసావృణోత్, ససైన్యయానధ్వ
జవాజిసారథిస్సూర్యానలౌ వాయురివాభ్రరేణుభిః. ౨౦. సువర్ణతాళధ్వజచిహ్ని
తౌ రథావలక్షయంత్యో హరిరామయోర్త్వధే, స్త్రియః పురాట్టాలకహర్త్యగోపు
రం సమాశ్రితాస్సంముముహుశ్శుచార్పితాః. ౨౧. హరిః పరానీకపయోముచాం
ముహుశ్చిలీముఖాత్యుల్బణవర్ష పీడితమ్, స్వసైన్యమాలోక్య సురాసురార్చితం వ్య
స్ఫూర్జయచ్ఛార్జ్యశరాసనోత్తమమ్. ౨౨. గృష్ణాన్నిషంగాదథ సందధచ్ఛరా వికృ

ష్య ముంచక్ శితబాణపూగాన్, నిఘ్నన్ రథాన్ కుంజరవాజిపత్తీర్నిరంతరం య

త్వం అవక్ రక్షకో నాథో విద్యతే యేషాం తే త్వావంతః తేషాం. ౧౩. ౧౪. ఏవమితి. దంశితౌ
బద్ధకవచౌ స్వాయుధాఢ్యౌ శోభనాయుధసంపన్నౌ. ౧౫. ౧౬. తావితి. పురుషా అధమాః యస్తా
దితి వాస్తవోఽర్థః హేపురుషోత్తమేతి. గుప్తేన దంశితత్వాత్సర్వాంతరత్వాద్దర్శనానర్హేణ. హేమంద.
బధ్నాతీతి బంధుః అవిద్యా తాం హంతీతి హా హే అవిద్యానిరసనేతి. యాహి ప్రాప్నుహి. ౧౭.
త్వమితి. ఆచ్ఛేద్యదేహోఽసావితి స్వయమేవ మత్వా. ఆపరితోఽతత్పతాంతరమాహ.—యద్వా. మాం
జహీతి. ౧౮. నేతి. యథాశ్రుతార్థగ్రహణేన భగవదుత్తరం న వై శూరా వికత్థంతే క్షాఘంత ఇతి. ౧౯.
జరాసుత ఇతి. మాధవౌ మధువంశసంభవౌ. మహతా సైన్యసమూహేన. ఆవృతవాక్. వాయురభ్రైః
సూర్యం రేణుభిశ్చాగ్నిం యథేత్యదర్శనమాత్రమేష. నావరణమితి సూచితం. ౨౦. ౨౧. హరిరితి.
పరస్యాసీకాని సైన్యాని. తాన్యేవ పయోముచః మేఘాః తేషాం శిలీముఖా బాణాః. తేషామత్యుల్బణం
వర్షం తేన పీడితం వ్యస్ఫూర్జయత్ ఉజ్జృంభితవాక్. ౨౨. తదాహ—గృష్ణాన్నితి. నిషంగాదిషుధేః.
శరాన్ గృష్ణాన్. అథ తాన్ గుణే సందధత్. గుణమాకృష్య నిశితబాణసమూహాన్ ముంచక్
నిఘ్నన్ ప్రహరన్. పత్తిః పదాతీః. నిరంతరమితి గ్రహణాదిక్రియావిశేషణం. జ్వలత్కృష్ణం
భ్రమణే యథా చక్రవర్థిమితి. తద్వత్ వ్యస్ఫూర్జయదితి. ౨౩. నిర్భిన్నేతి. హతాః అశ్వాః ధ్వజాః

ద్వదలాతచక్రమ్. ౨౩. నిర్భిన్నకుంభాః కరిణో నిపేతురనేకశోఽశ్వాశ్శరవృక్షకం
 ధరాః, రథా హతాశ్వధ్వజసూతనాయకాః పదాతయశ్చిన్న భుజోదుకంధరాః. ౨౪.
 సంభిద్యమానద్విపదేభవాజినామంగప్రసూతాశ్శతశోఽస్పగాపగాః, భుజాహయః
 పూరుషశీర్షకచ్ఛపాఞ్ఘాతద్విపద్విపహయగ్రహకులాః. ౨౫. కరోరుమీనానరకేశశైవ
 లాధనుస్తరంగాయుధగుల్ఫసంకులాః, అష్టూరికావర్తభయానకామహామణిప్రవేకా
 భరణాశ్శశర్కరాః, ప్రవర్తితా భీరుభయావహామృధే మనస్వినాం హర్షకరీః*పర
 స్పరమ్. ౨౬. వినిఘ్నతారీణముసలేన దుర్త్తదాణ సంకర్షణేనాపరిమేయతేజసా,
 బలం తదంగార్ణవదుర్గభైరవం దురంతపారం మగధేంద్రపాలితమ్, క్షయం ప్రణీతం
 వసుదేవపుత్రయోర్విక్రీడితం తజ్జగదీశయోః పరమ్. ౨౭. స్థిత్యుద్భవాంతం భువన
 త్రయస్య యస్సమిహతేఽనంతగుణస్వలీలయా, న తస్య చిత్రం పరపక్షనిగ్రహస్త
 థాపి మర్త్యానువిధస్య వర్ణ్యతే. ౨౮. జగ్రాహ విరథం రామో జరాసంధం మహా
 బలం, హతానీకావశిష్టాసుం సింహాః క్షుద్రమృగం యథా. ౨౯. బధ్యమానం హతా
 రాతిం పాశైర్వారుణమానుషైః, వారయామాస గోవిందస్తేన కార్యచిక్రీర్షయా.
 ౩౦. సముక్తో లోకనాథాభ్యాం వీడితో వీరసంమతః, వివిక్షుస్తపసేఽరణ్యం
 వారితః పథి రాజభిః. ౩౧. వాక్యైః పవిత్రార్థపదైర్నయైశ్చ ప్రాకృతైరపి, స్వకర్త

సూతాః నాయకాః రథినశ్చ యేషు తే. ౨౪. సంభిద్యమానేతి. సంభిద్యమానాః ద్విపదాః ఇభాఃవాజి
 నశ్చ తేషామంగేభ్యః ప్రసూతాః అస్పగాపగాః రుధిరనద్యః. పరస్పరం ప్రవర్తితా ఇతి తృతీయేనా
 న్వయః. ప్రసిద్ధనదీరూపకమాహ—భుజా ఏవ అహయో యాసాం తాః. పురుషాణాం శీర్షాణ్యేవ
 కచ్ఛపా యాసాం తాః. హతాః ద్విపా ఏవ ద్వీపాః అంతర్వర్తితటాని హయా ఏవ గ్రహాః గ్రాహాః.
 తైశ్చ తైశ్చాకులాః వ్యాప్తాః. ౨౫. కరేతి. కరా ఊరవశ్చ మీనా యాసు తాః. నరాణాం కేశా
 ఏవ శైవలం యాసు తాః. ధనూంష్యేవ తరంగాః. ఆయుధాన్యేవ గుల్ఫాః తైశ్చ తైశ్చ సంకులాః.
 అష్టూరికాశ్చర్మాణి చక్రాణి వా. తావవాపర్తాస్తైర్భయానకాః. మహామణీనాం ప్రవేకా ఉత్తమా
 ఆభరణాని చ యథాయథమశ్తానః శర్కరాశ్చ యాసు తాః, భీరుణాం భయావహాః. మనస్వినాం
 హర్షకర్యః. ౨౬. వినిఘ్న తేతి. కించ. సంకర్షణేనాపి తద్బలం క్షయం ప్రణీతం. అంగ హే రాజ్. అర్జు
 వవత్ దుర్గం దుర్గమం భైరవం భయంకరం చ. యతః దురంతపారం అంతోఽత్ర తలం పారమ
 వధిః. దుశ్శబ్దో నిషేధే. విక్రమేణాగాధం దేశతశ్చ నిరవధికమిత్యర్థః. కించ. మగధేంద్రేణ చ పాలితం
 బలం. యదేవంభూతం. రామకృష్ణయోః కర్తౌక్తం తత్పరం కేవలం. తయోర్విక్రీడనం. న తు పరా
 క్రమః. ౨౭. న చైతదాశ్చర్యమిత్యాహ—స్థితీతి. తర్హి కిమిత్యాశ్చర్యమివ వర్ణితం తత్రాహ—
 తథాపీతి. మర్త్యానువిధతే అనుకరోతీతి మర్త్యానువిధః. తస్య. ౨౮. కించ జగ్రాహేతి. హతాన్యనీ
 కాని యస్య. అవశిష్టాః అసవ ఏవ యస్య తం చ తం చ. ౨౯. బధ్యమానమితి. హతాః బహుశః
 అరాతయః శత్రవో యేన తం. తథాభూతమపి జరాసంధం బధ్యమానం. వారయామాస. ౩౦. ౩౧.
 వాక్యైరితి. పవిత్రార్థాని ధర్మోపదేశపరాణి పదాని యేషు తైః. వాక్యైః నయైర్నీతిభిః. ప్రాకృతైః

బంధప్రాప్తశ్చ యదుభిస్తే పరాభవః. 32. హతేషు సర్వానీకేషు నృపా బార్హద్రథస్తదా, ఉపేక్షితో భగవతా మగధా దుర్తనా యయా. 33. ముకుందోఽస్య ఊతబలో నిస్తీర్ణారిబలార్ణవః, వికీర్యమాణః కుసుమైస్త్రిదశై రనుమోదితః. 34. మాధురైరుపసంగమ్య విజ్వరైర్దుదితాత్తభిః, ఉపగీయమానవిజయస్సూతమాగధవందిభిః. 35. శంఖదుందుభయో నేదుర్భేరితూర్యాణ్యనేకశః, వీణావేణుమృదంగాని పురం ప్రవిశతి ప్రభౌ. 36. సిక్తమార్గాం హృష్టజనాం పతాకాభిరలంకృతాం, నిర్ఘుష్టాం బ్రహ్మఘోషేణ కౌతుకాబద్ధతోరణామ్. 37. నిచీయమానో నారీభిర్తాలాదధ్యక్షతాంకురైః, నిరీక్ష్యమాణస్సన్నేహం ప్రీత్యుత్కంఠితలోచనైః. 38. ఆయోధనగతం విత్తమనంతం వీరభూషణమ్, యదురాజాయ తత్సర్వమాహతం ప్రాదిశద్విభుః. 39. ఏవం సప్తదశకృత్వస్తావత్యక్షౌహిణీబలః, యుయుధే మాగధో రాజా యదుభిః కృష్ణపాలితైః. 40. అక్షిణ్వంస్తద్బలం సర్వం వృష్ణయః కృష్ణతేజసా, హతేషు స్వేష్వనీకేషు త్యక్తోయాదరిభిర్నృప. 41. అష్టాదశే తు సంగ్రామ ఆగామిని తదంతరా, నారదప్రేషితో వీరో యవనః ప్రత్యపద్యత 42. దురోధ మధురామేత్య తిసృభిర్దైచ్చకోటిభిః, నృలోకే చాప్రతిద్వంద్వో వృష్ణీం చ్ఛుత్వాత్తసమ్మితాః. 43. తం దృష్ట్వాఽచింతయత్కృష్ణస్సంకర్షణసహాయవాన్, అహో యదూనాం వృజినం ప్రాప్తం హ్యుభయతో మహత్. 44. యవనోఽయం నిరుంధేఽస్తానద్య తావన్తహాబలః, మాగధోఽప్యద్య వా శ్వో వా పరశ్వో

తాకికైః. తత్ర తాకికన్యాయమాహుః—స్వకర్తేతి. యదుభిరల్పకైః కృత్వా. తే మహతః. పరాభవః కేవలం కర్తృబుధేనైవ ప్రాప్తః అతస్తద్వయా న లజ్జితవ్యమితి. 32. హతేష్వితి. బార్హద్రథో జరాసంధః. 33. ముకుంద ఇతి. ముకుందోఽపి యయావిత్యనుషంగః. న ఊతం బలం యస్య సః. తస్యైవామృతదృష్ట్యాఊతప్రతिसంధానాదితి భావః. నిస్తీర్ణః అనాయాసేనైవ తీర్ణః అరిబలార్ణవో యేన సః. సాధుసాధ్విత్యనుమోదితశ్చ. 34. మాధురైరితి. ప్రత్యుద్గతైర్మధురావాసిభిః జనైరుపసంగమ్య మిళిత్యా. 35. శంఖేతి. తథా ప్రవిశతి సతి. శంఖాదయో నేదుః. 36. కథంభూతాం పురీం తదాహ—సిక్తేతి. బ్రహ్మఘోషేణ వేదఘోషేణ నిర్ఘుష్టాం నినాదితాం. కౌతుకేనోత్సవేన ఆసమంతాత్ బద్ధాని తోరణాని యస్యాం తాం. 37. నిచీయమాన ఇతి. నిచీయమానః వికీర్యమాణః. ప్రవివేశేతి విపరిణామతోఽనుషంగః. 38. ఆయోధనేతి. ఆయోధనం రణభూమిః. తత్రస్థం విత్తం. వీరాణాం భూషణం. 39. ఏవమితి. తావతీతి ఛేదః. తావతి పరాజయే వర్తమానేఽపి అక్షౌహిణ్యో బలం యస్య సః. సప్తదశకృత్వః సప్తదశవారాన్ యుయుధే. 40. అక్షిణ్వన్నితి. అక్షిణ్వో ఊయం నిన్యః. 41. అష్టాదశ ఇతి. అష్టాదశే సంగ్రామే భావ్యే తన్మధ్యే అకన్తాత్కాలయవనః ప్రాప్తః. 42. దురోధేతి. ఆత్మసమ్మితాః స్వతుల్యాః. 43. తమితి. వృజినం దుఃఖం ఉభయతః యవనాజ్ఞారా సంధాచ్ఛ. 44. తదాహ—ద్వయేన. యవన ఇతి. నిరుంధే నిరుణద్ధి. 45. ఆవయారితి. అస్య అనేన

వా గమిష్యతి. ౪౫. ఆవయోర్యధ్యతొరస్య యద్యాగంతా జరాసుతః, బంధూన్ హనిష్యత్యథవా నేష్యతి స్వపురం బలీ. ౪౬. తస్మాదద్య విధాన్యామో దుర్గం ద్విపదదుర్గమమ్, తత్ర జ్ఞాతీన్ సమాధాయ యవనం ఘాతయావహే. ౪౭. ఇతి సంమంత్ర్య భగవాన్ దుర్గం ద్వాదశయోజనమ్, అంతస్సముద్రే నగరం కృత్వాన్వ ద్భుతమచీకరత్. ౪౮. దృశ్యతే యత్ర హి త్వాష్ట్రం విజ్ఞానం శిల్పనైపుణమ్. ౪౯. రథ్యాచత్వరవీధీభిర్యథా వాస్తువినిర్మితమ్, సురద్రుమలతోద్యానవిచిత్రో పనాన్వితమ్. ౫౦. హేమశృంగైర్దివిస్ఫుగ్భిసాన్సఫటికాట్టాలగోపురైః, రాజతా రకుటైర్జుష్టం హేమకుంభైస్సర్వలంకృతైః. ౫౧. రత్నకూటైర్గృహైర్హైమైర్మహామర

కతస్థలైః, వాస్తోష్పతీనాం చ గృహైర్వలభీభిశ్చ నిర్మితమ్, చాతుర్వర్ణ్యం జనాకీర్ణం యదుదేవగృహోల్లసత్. ౫౨. సుధర్మాం పారిజాతం చ మహేంద్రః ప్రాహిణోద్ధ రేః, యత్ర చావస్థితో మర్త్యో మర్త్యధర్మైర్నియుజ్యతే. ౫౩. శ్యామైకకర్ణాన్ వరుణో హయాంచుక్లాన్ మనోజవాన్, దదౌ సహస్రసంఖ్యాతాన్ దేవ దేవాయ తోయరాట్. ౫౪. అష్టా నిధిపతిః కోశాన్ లోకపాలో నిజోదయాన్, తథాన్యే లోకపాలాశ్చ దదుస్సాన్వధికృతం ధనమ్. ౫౫. యద్యద్భగవతా దత్త

సహ. ౪౬. ౪౭. ఇతీతి. సముద్రమధ్యే దుర్గం తన్మధ్యే నగరం కృత్వాన్వద్భుతం సర్వాశ్చర్యమయం. అచీకరత్ కారయామాన. ౪౮. దృశ్యత ఇతి. త్వష్టా విశ్వకర్తా తదీయం శిల్పనైపుణం క్రియా కాశలం. ౪౯. తదాహ సార్థేస్త్రిభిః — రథ్యేతి. రథ్యాః రాజమార్గాః పురతః వీధ్యః ఉపమార్గాః పశ్చి

మతః. ఉభయతోఽపి చత్వరాణ్యంగణాని. తన్మధ్యే గోష్ఠాః. తతోఽప్యంతః సువర్ణభవనాని తదుపరి స్ఫటికాట్టాలకాః తదుపరి హేమకుంభాః ఇతి బహుభూమికం యథా వాస్తుగృహాదీనాం నిర్మాణ స్థానం. తదనతిక్రమ్య వినిర్మితం. సురాణాం ద్రుమః లతాశ్చ యేషు తాన్యుద్యానాని. విచిత్రోప వనాని చ తైరనిర్వితం. ౫౦. హేమేతి. హేమమయాని శృంగాణి యేషాం తైః దివిస్ఫుగ్భిరత్యుచైః. స్ఫటికాట్టాలకాః ఉపరితనభూమికాః. గోపురాణి ద్వారాణి చ తైర్నిర్మితమిత్యుత్తరేణాన్వయః. రాజతారకుటైః రజతం చ అరకుటం చ పీతలలోహం తాభ్యాం నిర్మితైః కోష్ఠైః అశ్వశాలాన్నశాలా దిభిః కథంభూతైః హైమైః కుంభైః అలంకృతైః. ౫౧. రత్నైతి. తథా రత్నకూటైః పద్మరాగాది శిఖరైః హైమైః సౌవర్ణైః. మహామరకతమయాని స్థలాని యేషు తైః గృహైశ్చ. కించ. నగరగృహ

ద్వారాదౌ వాస్తోష్పతీనాం చ గృహైః వలభీభిశ్చంద్రశాలాభిశ్చ నిర్మితం. యదుదేవగృహైః రాజ గృహైరుల్లసత్ శోభమానం. ౫౨. సుధర్మామితి. పారిజాతం చ ప్రాహిణోత్ ప్రస్థాపయామాసేతి కుకపరిషీత్సంవాదాత్పూర్వభావిత్యాద్భూతనిర్దేశః. మర్త్యధర్మైః త్సుత్విపాసాదిభిష్టదూర్తిభిః. ౫౩. ౫౪. అష్టామితి. నిధిపతిః కుబేరః అష్టా కోశాన్ నిధీన్. శ్లో. “పద్మశైచివ మహాపద్మో మత్స్యం కూర్మస్తథోదకః, నీలో ముకుందశృంఖశ్చ నిధయోఽష్టా ప్రకీర్తితాః” ఇతి. ప్రసిద్ధాన్ నిజోదయాన్ నిజభూమీన్ అన్యే చ సిద్ధాదయః. ౫౫. యదితి. భగవతా స్వాధికారసిద్ధయే యద్యదాధిపత్యం

మాధిపత్యం స్వసిద్ధయే, సర్వం ప్రత్యర్పయామాసుర్హరౌ భూమిం గతే నృప. ౧౬.
తత్ర యోగప్రభావేన సీత్వా సర్వజనం హరిః, ప్రత్యాగత్యాథ రామేణ కృష్ణ
సమనుమంత్రితః, నిర్జగామ పురద్వారాత్పద్మమాలీ నిరాయుధః. ౧౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచాశత్తమోఽధ్యాయః.

❧ ముచుకుందస్య శ్రీకృష్ణసందర్శనాదికథాప్రారంభఘట్టః. ❧

శ్రీశుక ఉవాచ:—తం విలోక్య వినిష్కాంతముజ్జిహానమివోడుపం, దర్శనీ
యతమం శ్యామం పీతకౌశేయవాససమ్. ౧ శ్రీవత్సవక్షసం భ్రాజత్కొస్తుభా ముక్త
కంధరం, పృథుదీర్ఘచతుర్బాహుం నవకంజారుణేక్షణమ్. ౨. నిత్యం ప్రముదితం శ్రీ
మత్సుకపాలం శుచిస్థితం, ముఖారవిందం బిభ్రాణం స్ఫురన్తకరకుండలమ్. ౩. వాసు
దేవో హ్యాయమితి పుమాన్ శ్రీవత్సలాంఛనః, చతుర్భుజోఽరవిందాక్షో వనమాల్యతి
సుందరః. ౪. లక్షణైర్నారదప్రోక్తైర్నానోభ వితుమర్హతి, నిరాయుధశ్చలన్
పద్భ్యాం యోత్యేఽనేన నిరాయుధః. ౫. ఇతి నిశ్చిత్య యవనః ప్రాద్రవంతం పరా
ఙ్ముఖం, అన్వధావజ్జిఘృతుస్తం దురాపమపి యోగినామ్. ౬. హస్తప్రాప్తమివా
త్తానం హరిణా సపదే పదే, సీతో దర్శయతా దూరం యవనేశోఽద్రికందరమ్. ౭.
పలాయనం యదుకులే జాతస్య తవ నోచితం, ఇతి క్షిపన్ననుగతో నైనం ప్రాప
హతాశుభః. ౮. ఏవం క్షీప్తోఽపి భగవాన్ప్రావిశద్దిరికందరం, సోఽపి ప్రవిష్టస్త
త్రాన్యం శయానం దదృశే నరమ్. ౯ నన్వసౌ దూరమానీయ శేతే మామిహ
దత్తమాసీత్. తత్సర్వం ప్రత్యర్పయామాసురితి. ౧౬. తత్రేతి. యథాకాలయవనో న వేత్తి.
సచాసౌ జనః. తథా యోగప్రభావేన సీత్వా త్వమత్ర స్థిత్యా ప్రజాః పాలయ అహం పలాయిష్య
ఇతి సమనుమంత్రితః కృతానుమంత్రి ఇత్యర్థః. ౧౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచాశత్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఏకపంచాశత్తమేఽహన్ ముచుకుందదృశా హరిః, యవనం ముచుకుందేన స్తుతస్సన్నన్వ
కంపత. యవనేంద్రసుతాత్కాలయవనాద్యదుభీషణాత్, హరిర్హరిరస్వైరం పాలానాయా
పలాయత, యథా గర్గః స్యాలేన షండ ఇత్యుక్తస్తదాయాదవైరుపహసితః క్రుద్ధోఽసౌ శ్రీమహే
శ్వరం ప్రసాద్య యదుభీషణం పుత్రం వరం లబ్ధవాన్. తతః శ్చ యవనేంద్రేణ పుత్రేణ స్వక్షేత్రే
పుత్రోత్పాదనాయ ప్రార్థితః. గర్గః తత్రేత్రే కాలయవనమజీజనదితి పురాణప్రసిద్ధం. తమితి. పుర
ద్వారాద్వినిష్కాంతం ఉజ్జిహానం ఉద్గచ్ఛంతం. ౧. ౨. నిత్యమితి. నిత్యం ప్రముదితమితి. ముఖార
విందవిశేషణం. ౩. ౪. లక్షణైరితి. నారదోక్తైరేతైర్లక్షణైరయం పుమాన్ వాసుదేవ ఏవ నానోభ
భవితుమర్హతి అయం చ నిరాయుధః. అతోఽనేన పద్భ్యామేవ చలన్నిరాయుధోఽహం యోత్యే.
౫. ఇతీతి. ఇతి ఏవం ప్రకారేణ నిశ్చిత్య తం పరాఙ్ముఖం ప్రాద్రవంతమన్వధావదిత్యన్వయః. ౬.
హస్తేతి. అత్తానం హస్తప్రాప్తమివ దర్శయతా. దూరం సీత ఇత్యన్వయః. ౭. పలాయనమితి. హతా

సాధువత్, ఇతి మత్వాచ్యుతం మూఢస్తం పదా సమతాడయత్. ౧౦. స ఉత్థాయ
 చిరం సుప్తశ్చనైరున్తిల్య లోచనే, దిశో విలోకయన్పాశ్చేవ తమద్రక్షీదవస్థితమ్.
 ౧౧. స తావత్తస్య రుష్టస్య దృష్టిపాతేన భారత, దేహజేనాగ్నినా దగ్ధో భస్మ
 సాదభవత్తుణాత్. ౧౨. రాజోవాచః—కో నామ స పుమాన్బ్రహ్మాన్కస్య
 కిం వీర్యవ వా, కస్తాద్గుహంగతశ్చిశ్యే కింతేజో యవనార్దనః. ౧౩. శ్రీశుక
 ఉవాచః—స ఇత్వాకుకులే జాతో మాంధాతృతనయో మహాన్, ముచుకుంద
 ఇతి ఖ్యాతో బ్రహ్మణ్యస్సత్యసంగరః. ౧౪. స యాచితస్సరగణైరింద్రాద్యైరాత్మ
 రక్షణే, అసురేభ్యః పరిత్రస్తైస్తద్రక్షాం సోఽకరోచ్చిరమ్. ౧౫. లభ్యా గుహంతేస్యః
 పాలం ముచుకుందమథాబ్రువన్, రాజన్ విరమతాం కృచ్ఛాద్భవాన్నః పరిపాల
 నాత్. ౧౬. నరలోకం పరిత్యజ్య రాజ్యం చ హతకంటకం, అస్తాన్ పాలయతో
 వీర కామాస్తే సర్వఉజ్జితాః. ౧౭. సుతా మహిష్యో భవతో జ్ఞాతయో భృత్య
 మంత్రిణః, ప్రజాశ్చతుల్యకాలీయా నాధునా సన్తి కాలితాః. ౧౮. కాలో బలీయాన్
 బలినాం భగవానీశ్వరోఽన్యయః, ప్రజాః కాలయతే క్రీడన్ పశుపాలో యథా
 పశూన్. ౧౯. వరం వృణీష్వ భద్రం తే ఋతే కైవల్యమద్య నః, ఏకఏవేశ్వరస్తస్య
 భగవాన్ విష్ణురవ్యయః. ౨౦. ఏవముక్తస్స వై దేవానభివాద్య మహాయశాః, అశ
 యిష్ట గుహావిష్టో నిద్రయా దేవదత్తయా. ౨౧. యవనే భస్మతాం నీతే భగవాన్
 సాత్వతర్షభః, ఆత్మానం దర్శయామాస ముచుకుందాయ ధీమతే. ౨౨. తమాలోక్య
 ఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససం, శ్రీవత్సవక్షసం భ్రాజతౌస్తుభేన విరాజితమ్. ౨౩.
 చతుర్భుజం రోచమానం వైజయంత్యా చ మాలయా, చారుప్రసన్నవదనం స్ఫుర
 న్నకరకుండలమ్. ౨౪. ప్రేక్షణీయం త్రిలోకస్య సానురాగస్తి తేక్షణం, అపీచ్యవయసం
 మత్తమృగేంద్రోదారవిక్రమమ్. ౨౫. పర్యపృచ్ఛన్త హాబుద్ధిస్తేజసా తస్య ధర్మితః, శంకి
 తశ్చనక్తై రాజన్ దుర్ధర్షమివ తేజసా. ౨౬ ముచుకుంద ఉవాచః—కో భవానిహ

శుభః క్షీణకర్తా. ౮. ౯. నన్వీతి. తం శయానమచ్యుతం మత్వా అతాడయదితి. ౧౦. ౧౧. సఇతి.
 తస్య క్రుద్ధస్య దృష్టిపాతేన సందీప్తా యః స్వదేహజోఽగ్నిస్తేన. ౧౨. క ఇతి. యవనమర్దయతి
 హినస్తీతి యవనార్దనః. తథా స కస్య వంశ్యః? కిం వీర్యః? కీదృక్ ప్రభావవాన్? కింతేజః? కస్య
 వీర్యం? పుత్ర ఇత్యర్థః. శిశ్యే అశయిష్ట. ౧౩. స ఇతి. సత్యః సంగరో యుద్ధం ప్రతిజ్ఞా వాయస్య
 సః. ౧౪. ౧౫. లభ్యేతి. గుహం కార్తికేయం. స్వః పాలం స్వర్గ పాలకం సేనాన్యం. ౧౬. నరలోక
 మితి. ఉజ్జితాస్త్యక్తాః గతా ఇత్యర్థః. ౧౭. కించ సుతా ఇతి. తుల్యకాలీయాః త్వత్సమానకాలీయాః
 కాలితాః విచాలితాః. ౧౮. మత్ప్రజాః కోఽన్యః కాలయేదితి నేదత ఆహుః—కాలఇతి. కాలయతే
 ఇతస్తతకృతయతి. ౧౯. వరమితి. తస్య కైవల్యస్య. ౨౦. ఏవమితి. గుహం ప్రవిష్టః శేలేస్త.
 ౨౧—౨౫. పర్యపృచ్ఛదితి. ధర్మితః అభిభూతః దుర్ధర్షం అధృష్టం. ౨౬. కఇతి. వివినే అరణ్యే.

సంప్రాప్తో విపినే గిరిగహ్వరే, పద్భ్యం పద్మపలాశాభ్యాం విచరస్యరుకంటకే. ౨౭.
కింస్విత్రేజస్వినాం తేజో భగవాంస్త్యం విభావసుః, సూర్యసోమో మహేంద్రో
వా లోకపాలో పరోఽపి వా. ౨౮. మన్యే త్వాం దేవదేవానాం త్రయాణాం
పురుషర్షభం, యద్భాధనే గుహాధ్వాంతం ప్రదీపః ప్రభయా యథా. ౨౯. శుశ్రూ
షతామవ్యలీకమస్తాకం నరపుంగవ, స్వజన్తకర్తృగోత్రం వా కథ్యతాం యది రోచతే.
౩౦. వయం తు పురుషవ్యాఘ్రః ఐక్ష్వాకాః క్షత్రబంధవః, ముచుకుంద ఇతి ప్రోక్తో
యశావనాశ్వాత్తజః ప్రభో. ౩౧. చిరప్రజాగరశ్రాంతో నిద్రయాపహృతేంద్రియః,
శయేఽస్త్విన్విపినే కామం కేనాప్యుత్థాపితోఽధునా. ౩౨. సోఽపి భస్మీకృతో నూన
మాత్మీయేనైవ పాప్తనా, అనంతరం భవాన్ శ్రీమాన్ లక్ష్మితోఽమిత్రశాసన.
౩౩. తేజసా తేఽవిషహ్యేణ భూరి ద్రష్టుం న శక్నుమః, తతో వై త్వం మహాభాగ
మాననీయోఽసి దేహినామ్. ౩౪. ఏవం సంభాషితో రాజ్ఞా భగవాన్ భూతభావనః,
ప్రత్యాహ ప్రహసన్ వాణ్యా మేఘనాదగభీరయా. ౩౫. శ్రీభగవానువాచః—
జన్తకర్తాభిధానాని సంతి మేఽంగ సహస్రశః, న శక్యంతే ప్రసంఖ్యాతుమనంతత్వా
న్తమాపి హి. ౩౬. క్వచిద్రజాంసి విమమే పార్థివాన్యరుజన్తభిః, గుణకర్తాభిధానాని న
మే జన్తాని కర్హిచిత్. ౩౭. కాలత్రయోపపన్నాని జన్తకర్తాణి మే నృప, అనుక్రమంతో
నైవాంతం గచ్ఛంతి పరమర్షయః. ౩౮. తథాప్యద్యతనాన్యంగ శృణుష్వ గదతో
మమ, విజ్ఞాపితో విరించేన పురాహం ధర్మగుప్తయే. ౩౯. భూమేర్భారాయమాణా
నామసురాణాం క్షయాయ చ, అవతీర్ణో యదుకులే గృహ ఆనకదుందుభేః. ౪౦.
వదంతి వాసుదేవేతి వసుదేవసుతం హి మాం, కాలనేమిర్హతః కంసః ప్రలం
బాద్యాశ్చ సద్విషః. ౪౧. అయం చ యవనో దగ్ధో రాజంస్తే తిగ్ధచక్షుషా, సోఽహం
తవానుగ్రహార్థం గుహామేతాముపాగతః, ప్రార్థితః ప్రచురం పూర్వం త్వయాహం
భక్తవత్సలః. ౪౨. వరాన్ వృణీష్వ రాజర్షే సర్వాన్కామాన్ దదామి తే, మాం
ప్రపన్నో జనః కశ్చిన్న భూయోఽర్హతి శోచితుమ్. ౪౩. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యు

తత్రాపి గిరేః గహ్వరే దుష్ప్రవేశస్థానే. తత్రాపి. ఉరుకంటకే పద్మపలాశసదృశాభ్యాం విచరసి. ౨౭.
కింస్విదితి. తేజః మూర్తిః ప్రభావో దీప్తిమాన్. ౨౮. తత్రాపరితోషాదాహ—మన్య ఇతి. పురుషర్షభం
శ్రీవిష్ణుం. గుహాధ్వాంతం అంతస్తమః. ౨౯. ౩౦. వయమితి. వయమితి వంశ్యాభిప్రాయేణ జిహు
వచనం. తేష్వహం ముచుకుంద ఇతి. ప్రోక్త ఇతి. యువనాశ్వః మాంధాతుః పితా. ౩౧—౩౬.
క్వచిదితి. క్వచిత్. కదాచిత్. కశ్చిత్ యద్యపి రజాంసి విమమే గణితవాన్. తథాపి న జన్తాని
కర్తాణి విమిమితే. ౩౭—౪౧. అయమితి. తేన తిగ్ధచక్షుషా నిమిత్తేన. మయైవ దగ్ధః. ౪౨. వరా
నితి. అపూర్ణోఽహమితి శోచితుం యద్వా. అన్యైర్దత్తేషు వరేషు క్షీయమాణేషు యథా శోచంతి.
నైవం మాం ప్రపన్నః. మద్దత్తవరాణామక్షయత్వాదితి భావః. ౪౩. ఇతీతి. అష్టావింశతితమే యుగే

క్షస్తం ప్రణమ్యాహ ముచుకుందో ముదాన్వితః, జ్ఞాత్వా నారాయణం దేవ గర్థ
వాక్యమనుస్తరణ. ౪౪. ముచుకుంద ఉవాచః—విమోహితో ౭యం జన ఈశమా
యయా త్వదీయయా త్వాం న భజత్యనర్థదృక్, సుఖాయ దుఃఖప్రభవేషు సజ్జతే
గృహేషు యోషిత్పురుషశ్చ వంచితః. ౪౫. లభ్యా జనో దుర్లభమత్ర మానుషం
కథంచిదవ్యంగమయత్నతస్తవ, పాదారవిందం న భజత్యనన్తతిర్గృహంధకూపే
పతితో యథా పశుః. ౪౬. మమైష కాలో ౭జితనిష్ఫలో గతో రాజ్యశ్చ యోన్నద్ధ
మదస్య భూపతేః, మర్త్యాత్తబుద్ధేస్సుతదారకోశభూష్యాసజ్జమానస్య దురంతచి
తయా. ౪౭. క శేబరే ౭స్తి ఘటకుడ్యసన్ని భే నిరూఢమానో నరదేవ ఇత్యహం,
వృతోరథేభాశ్వపదాత్యనీకవైర్గాం పర్యటంతా వ్యమగణయ్య దుర్తదః. ౪౮. ప్రమ
త్తముచ్చైరితి కృత్యచింతయా ప్రవృద్ధలోభం విషయేషు లాలసం, త్వమప్రమత్త
స్సహసాభిపద్యసే తుల్లేలిహానో ౭హిరివాఖుమంతకః. ౪౯. పురారత్నైర్వైమహరిష్కృ
తైశ్చరణ మతంగజైర్వా నరదేవసంజ్ఞితః, స ఏవ కాలేన దురత్యయేన తే క శేబరో

భగవానవతరిష్యతీతి వృద్ధగర్థవాక్యమనుస్తరన్నిత్యర్థః. ౪౪. త్వద్భక్తిరేవకేవలం దుర్లభా. కామాస్తు
తుచ్ఛాః న పరణయోగ్యా ఇత్యాశయేన అభక్తానాం సంసారమవృత్తిః ప్రపంచయన్ స్తాతి—విమో
హిత ఇతి. హే ఈశ యోషిత్పురుషశ్చేతి. ద్వివిధో ౭ప్యయం జనః. త్వదీయయా మాయయా విమో
హితః. అతో ౭నర్థదృక్ ఆర్థం పరమార్థసుఖరూపం త్వాం న పశ్యతీతి తథా. అశస్త్యాం న భజతి,
కింతు పరస్పరం వంచితస్సన్ సుఖేచ్ఛయా దుఃఖానామేవ ప్రభవో యేషు తేషు గృహేష్వేవ సజ్జత
ఇతి. ౪౫. కిం చ కామసుఖం సూకరాదిష్వపి సంభవతీతి భగవద్భజనం తు న మానుషజన్తవ్యతిరేకే
ణేతి. మానుషత్వం ప్రాప్య త్వామభజన్నితి మూఢ ఇత్యాహ—లభ్యేతి. అత్ర కర్తృభూమా అవ్యంగం
అవికలాంగం. కించ. అసతి విషయసుఖే మతిర్యస్య సః. గృహమేవాన్ధకూపస్తస్తిన్. పతితః యథా
పశుస్తృణుభ్యో ౭ంధకూపే పతతీతి. ౪౬. న కేవలమన్యజనస్మేయం గతిః. కింతు మమాపి తథైవే
త్యాహ—మమేతి. మర్త్యే శరీరే ఆత్మబుద్ధిర్యస్య తస్య మమ అతఏవ సుతాదిష్వాసజ్జమానస్య. ౪౭.
ఉన్నద్ధమదత్వం ప్రపంచయతి—క శేబర ఇతి. ఘటకుడ్యాదిసదృశే దృశ్యే అనాత్మని యత ఏవం
దుర్తదః అభవం. అతో మమైష కాలో నిష్ఫలో గత ఇతి. ౪౮. త్వామగణయంతం మాం త్వమా
క్రమసీత్యాహ—ప్రమత్తమితి. ప్రమత్తం అనవహితం త్వాం అంతకం అవిగణయ్య దేహాదిష్వాసక్త
మితి యావత్. కుతః ప్రమత్తం. ఇతి కృత్యచింతయా ఏకమేవ కరణీయమితి మనోరథపరంపరయా
మనోరథే భగ్నో ౭పి విషయేషు లాలసం ఉత్సుకం ప్రాప్తే ౭పి పునః ప్రవృద్ధో లోభస్తృష్టా యస్య
తం. అంతకస్త్యమభిపద్యసే అభిభవసీత్యర్థః. తుధా సృక్వణీ లేలిహానో ఆహిః ఆఖుం మూషకమివేతి.
౪౯. కాలాత్తనా త్వయా అభిపన్నో దేహః ఏవం భవతీత్యాహ—పురేతి. శ్వసృగాలాదిభిర్భక్షితో
విట్సంజ్ఞితః. తైరభక్షితః క్రిమిసంజ్ఞితః. దగ్ధో భస్మసంజ్ఞితో భవతీతి. బుద్ధ్యా విచార్యేవంభూతే
దేహే మమతాం కుర్వంతో జనాః హరిం నారాధయంతి యే, తే ఆత్మని శత్రుభూతాః జ్ఞేయాః
శత్రుతం యతః. శ్లో. యోనేస్సహస్రాణి బహూని గత్వా దుఃఖేన లభ్యాపి చ మానుషత్వం, సుఖావహం

విట్క్రిమిభస్మసంజ్ఞితః. ౧౦. నిర్జిత్య దిక్పక్రమభూతవిగ్రహాః వరాసనస్థస్సమరాజ
వందితః, గృహేషు మైథున్యసుఖేషు యోషితాం క్రీడామృగః పూరుష ఈశనీ
యతే. ౧౧. కరోతి కర్తాణి తపస్సు నిష్ఠితో నివృత్తభోగస్తదపేక్షయా సకృత్,
పునశ్చ భూయాసమహం స్వరాడితి ప్రవృద్ధతర్షో న సుఖాయ కల్పతే. ౧౨. భవాపవర్గో
భ్రమతో యదా భవేజ్జనస్య తర్హ్యచ్యుత సత్సమాగమః, సత్సంగమో యర్హి తదైవ
సద్గతౌ పరాపరేశే త్వయి జాయతే మతిః. ౧౩. మన్యే మమానుగ్రహ ఈశతే కృతో
రాజ్యానుబంధాపగమో యదృచ్ఛయా, యః ప్రార్థ్యతే సాధుభిరేకచర్యయా
వనం వివిక్షుద్భిరఖండభూమివైః. ౧౪. న కామయేఽన్యం తవ పాదసేవనాదకించన
ప్రార్థ్యతమాద్వరం విభో, ఆరాధ్య కస్తాన్వం హ్యపవర్గదం హరే వృణీత ఆర్యోపర
మాత్త బంధనమ్. ౧౫. తస్మాద్విసృజ్యాశిష ఈశ సర్వతో రజస్తమస్సత్త్వగుణాను
బంధనాః, నిరంజనం నిర్గుణమద్వయం పరం త్వాం జ్ఞప్తిమాత్రం పురుషం వ్రజా
మ్యహమ్. ౧౬. చిరమిహ వృజినార్తస్తప్యమానోఽనుతాపైరవిత్పషషడమిత్రో

యే న భజంతి విష్ణుః తే వై మనుష్యాత్కనిశత్రుభూతా ఇతి. ౧౦. కించ అంతకప్రాప్తేః ప్రాగపి
ద్విజయినో రాజ్ఞోఽపి పారతంత్ర్యదుఃఖం తదవస్థమేవేత్యాహ—నిర్జిత్యేతి. అభూతవిగ్రహః
అవిద్యమానసంగ్రామః. పూర్వం యే సమాః రాజానః తైః రాజభిర్వందితోఽపి. మిథునీభావసుఖమేవ
పరం యేషు తేషు యోషితాం గృహేషు. క్రీడామృగ ఇవ ఇతస్తతో నీయతే. ౧౧. కించ తత్రాతి
తృష్ణాకులస్య సభోగక్షణః కల్పిదస్తీత్యాహ—కరోతీతి. తపసి అధశ్యయనబ్రహ్మచర్యాదౌ సునిష్ఠితః
పునశ్చ స్వరాట్ ఇంద్రః స్యామితి. యద్వా. జన్తాంతరేఽప్యేవమేవ చక్రవర్తీ స్యామితి. ౧౨.
తదేవమప్తభిః శ్లోకైరీశబహిర్ముఖానాం సంసారం ప్రపంచ్యభక్త్యా తన్నివృత్తిక్రమమాహ—భవాపవర్గ
ఇతి. అచ్యుత. భ్రమతః సంసరతో జనస్య యదా త్వదనుగ్రహేణ భవస్య బంధస్య అపవర్గః అంతో
భవేత్ ప్రాప్తికాలస్స్యాత్ తదా సతాం సంగమోభవేత్ యదా సత్సంగమో భవేత్ తదా సర్వ
సంగనిర్వృత్త్యా కార్యకారణనియంతరి త్వయి భక్తిర్భవతి. తతో ముచ్యత ఇత్యర్థః. ౧౩. మమ తు
సత్సంగమాత్పూర్వమేవ యో రాజ్యాది సంగవిచ్ఛేదో జాతః సోఽయం. త్వయా మమ మహానసు
గ్రహః కృత ఇత్యాహ.—మన్య ఇతి—తే త్వయా సాధుభిర్వివేకిభిః. తపసే వనం ప్రవేష్టుమిచ్ఛద్భిః
స్వయం తృక్తుమలభమానైః ప్రార్థ్యత ఇతి. ౧౪. తదేవం విషయసేవామార్గం భగవత్సేవామార్గం
చ వివిచ్య పరాక్ వృణీష్యేతి యదుక్తం తత్రోత్తరమాహ—నేతి. అకించనాః నివృత్తాభిమానాః
ఆర్యో వివేకి. ౧౫. తస్మాదితి. రజస్సత్త్వతమోగుణైరనుబద్ధంత ఇతి తథా విశ్వరూపిశత్రుమర
ణాదిధర్మాదిరూపాః. విసృజ్య. పరం పురుషమిశ్వరం జ్ఞప్తిమాత్రం జ్ఞానఘనం తత్ కుతః? నిరంజనం.
తత్కుతః? నిర్గుణం. తదపి కుతః? అద్వయం అతఏవ అక్షరం త్వాం శరణం వ్రజామితి. ౧౬.
భుంక్త్వ తాపదోభాగాన్ కైవల్యం తు కరస్థమేవేతి పునః పునర్వరైః ప్రలోభయంతం క్రీకృష్ణం
పాదోపసంగ్రహణేన. ప్రార్థయతే—చిరమితి. వృజినైః స్వకర్మఫలైరార్తః. పునస్తద్వాసనాదిభిః
తప్యమానః తథాసి అవిత్పషషడమిత్రః తృడేవ తృష్ణా నవిగతతృషాః షట్ అమిత్రః

లబ్ధశాంతిః కథంచిత్, శరణదసముపేత స్వత్పదాబ్జం పరాత్తన్న భయమృతమశోకం
 పాహి మాపన్న మీశ. ౧౭. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—సార్వభౌమ మహారాజ మతి నై విమ
 లోర్జితా, వరైః ప్రలోభితస్యాపి న కామైర్విహతా యతః. ౧౮. ప్రలోభితో వరైర్య
 త్వమప్రమాదాయ విద్ధి తత్, న ధీర్తయ్యేకభక్తానామాశీర్భిర్భిద్యతే క్వచిత్. ౧౯.
 యుంజానానామభక్తానాం ప్రాణాయామాదిభిర్తనః, అక్షీణవాసనం రాజన్
 దృశ్యతే క్వచిదుద్ధితమ్. ౨౦. విచరస్వ మహీం కామం మయ్యావేశితమానసః,
 అస్త్వియం నిత్యదా తుభ్యం భక్తిర్తయ్యనపాయినీ. ౨౧. క్షత్రధర్మస్థితో
 జంతునవధీర్మృగయాదిభిః, సమాహితస్తత్తపసా జహ్యాఘం మదుపాశ్రయః. ౨౨.
 జన్తన్యనంతరే రాజన్ సర్వభూతసుహృత్తమః, భూత్వా ద్విజవరస్త్వం వై మా
 ముపేష్యసి కేవలమ్. ౨౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకపంచాశ త్త మో ౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం సోఽనుగృహీతోఽంగ కృష్ణే నేక్ష్యాకునందనః, తం
 పరిక్రమ్య సన్నమ్య నిశ్చక్రామ గుహాముఖాత్. ౧. స వీక్ష్య త్సుల్లకాన్ మర్త్యాన్
 పశూన్ వీరుద్వనస్పతీన్, మత్వా కలియుగం ప్రాప్తం జగామ దిశముత్తరామ్. ౨.
 తపశ్శ్రద్ధాయతో ధీరో నిస్సంగో ముక్తసంశయః, సమాధాయ మనః కృష్ణే ప్రావి
 శద్ధంధమాదనమ్. ౩. బదర్యాశ్రమమాసాద్య నరనారాయణాలయం, సర్వద్వంద్వ
 సహశ్శాంతస్తపసారాధయద్ధరిమ్. ౪. భగవాన్ పునరావ్రజ్య మధురాం యవనా
 వృతామ్, హత్వా మ్లేచ్ఛబలం నిన్యే తదీయం ద్వారకాం ధనమ్. ౫. నీయమానే
 ధనే గోభిర్నృభిశ్చాచ్యుత చోద్దితైః, ఆజగామ జరాసంధస్త్రయోవింశత్యనీ
 శత్రవః ఇంద్రియలక్షణా యస్య సః. అతఏవాలబ్ధశాంతిః కథంచిద్దైవవశేనాలబ్ధకాంతిరితి వా. శరణం
 స్వజ్ఞానం తద్దదాతీతి తథా హేశరణద సముపేతః ప్రాప్తోఽహం. అశోకత్వే హేతుః. అభయం-తత్రాపి
 హేతుః—ఋతం ఆపన్నం ఆపత్ప్రాప్తం పాహీతి. ౧౭. ౧౮. ప్రలోభిత ఇతి. అప్రమాదాయ ప్రమా
 దాయ న భవత్యేవ. కుత ఇత్యత ఆహ—న ధీరితి. ఏకాంతభక్తానాం ధీరాశీర్భిః ప్రాప్తాభిరపి న
 భిద్యతే న సజ్జ్యత ఇత్యర్థః. ౧౯. వృతిరేకమాహ.—యుంజానానామితి. ఉద్ధితం విషయాభిముఖం.
 ౨౦. విచరస్వేతి. తుభ్యం తవ. ౨౧. యుక్త్యాభాసేన భీషయన్ తపసి లోకసంగ్రహే ప్రవర్త
 యతి—క్షత్రధర్మేతి. ౨౨. ౨౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకపంచాశ త్త మాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్విపంచాశ త్త మే ధావన్ భయాదివ గతః పురీమ్, అన్వమోదత సందేశం రుక్మిణ్యా
 ‘ద్విజవర్జితం.’” ఇత్థమితి. ౧. సఇతి. క్షుల్లకాన్ అల్పప్రమాణాన్. ౨. తప ఇతి. తపసి శ్రద్ధాయుతః.
 ౩. బదర్యాశ్రమమితి. తత్ర చ బదర్యాశ్రమం. ౪. భగవానితి. నిన్యే అనయత్ ద్వారకాం

కపః. ౬. విలోక్య వేగరభసం రిపునైన్యస్య మాధవో, మనుష్యచేష్టామాపన్నా
రాజన్ దుద్రువతుద్గ్రతమ్. ౭. విహాయ విత్తం ప్రచురమభీతౌ భీరుభీతవత్,
పద్భ్యం పద్మపలాశాభ్యాం చేరతుర్బహుయోజనమ్. ౮. పలాయమానౌ తౌ దృష్ట్వా
మాగధః ప్రహసన్ బలీ, అన్వధావద్రథానీకైరీశయోరప్రమాణవిత్. ౯.
ప్రాద్రుత్య దూరమశ్రాంతౌ తుంగమారుహతాం గిరిమ్, ప్రవర్షణాఖ్యం భగవాన్ని
త్యదా యత్ర వర్షతి. ౧౦. గిరౌ నిలీనావాఙ్జాయ నాధిగమ్య పదం నృప, దదాహ
గిరిమేధోభిస్సమంతాదగ్నిముత్సృజన్. ౧౧. తత ఉత్పత్య తరసా దహ్యామాన
తటాదుభౌ, దశైకయోజనోత్తుంగాన్ని పేతతురథో భువి. ౧౨. అలక్ష్మమాణౌ
రిపుణా సానుగేన యదూత్తమా, స్వపురం పునరాయాతాం సముద్రపరిఘాం నృప.
౧౩. సోఽపి దగ్ధావితీ మృషా మన్వానో బలకేశవౌ, బలమాకృష్య సుమహాన్ మగ
ధాన్ మాగధో యయా. ౧౪. ఆనర్తాధిపతిశ్రీమాన్ రైవతో రేవతీం సుతాం,
బ్రహ్మణా చోదితః ప్రాదాద్బలాయేతి పురోదితమ్. ౧౫. భగవానపి గోవింద ఉప
యేమే కురూద్వహ, వైదర్భీం భీష్మకసుతాం శ్రియో మాత్రాం స్వయంవరే. ౧౬.
ప్రమథ్య తరసా రాజ్ఞస్సాల్యాదీన్ చైద్యపక్షగాన్, పశ్యతాం సర్వలోకానాం తార్క్ష్య
పుత్రస్సుధామివ. ౧౭. రాజోవాచః—భగవాన్ భీష్మకసుతాం రుక్మిణీం రుచిరాన
నామ్, రాక్షసేన విధానేన ఉపయేమ ఇతి శ్రుతమ్. ౧౮. భగవన్ శ్రోతుమిచ్ఛామి
కృష్ణస్యామితతేజసః, రుక్మిణ్యా గ్రహణం పాణేః ప్రమథ్యాన్యాన్ స్వయంవరే,
యథా మాగధసాల్యాదీన్ జిత్వా కన్యాముపాహరత్. ౧౯. బ్రహ్మన్ విష్ణుకథాః

ప్రాశితవాన్. ౧. ౬. విలోక్యేతి. వేగరభసం వేగోద్రేకం. ౭. విహాయేతి. భీరుభీతవత్ భీరోరపి
భీతవత్ అతిశయేన భీతవదిత్యర్థః. చేరతుః పలాయేతాం బహుయోజనం దేశం. ౮. పలాయమానా
వితీ. అప్రమాణవిత్ ప్రమాణమియత్తా తన్న వేత్తీతి తథా. ౯. ప్రాద్రుత్యేతి. తుంగం ఏకాదశయో
జనోన్నతం. ప్రకర్షేణ వర్షత్యస్మిన్నితి ప్రవర్షణ ఇత్యాఖ్యా యస్య తం తథా భగవానింద్రః. ౧౦.
గిరావితీ. తత్ర విచిన్వన్నపి తయోః పదం నిలయనం స్థానం అనధిగమ్య. ౧౧. తత ఇతి. తతోగిరే
దశ చ ఏకం చ యాని యోజనాని తావదుత్తుంగాత్. మాగధసంరోధదేశమతిక్రమ్య పరతః అధః
నిపేతతుః. ౧౨—౧౪. అథ శ్రీకృష్ణస్య వివాహం నిరూపయితుం బలదేవవివాహం నవమస్కంధోక్త
మనుస్తారయతి.—ఆనర్తేతి. ౧౫. భగవానితి. లక్ష్మ్యః మాత్రాం కళాం. ౧౬. ప్రమథ్యేతి. గరుడో
యథా దేవాన్ ప్రమథ్య సుధాం అమృతం ఆహరత్ తథేతి. ౧౭. భగవానితి. 'రాక్షసో యుద్ధ
హరణాది'తి స్మృతేః. రాజ్ఞః ప్రమథ్యేతి త్వదుక్త్యా రాక్షసేన విధానేనోపయేమే పరిణీతవానితి
శ్రుతం పూర్వమేవ సామాన్యత ఏవ శ్రుతమ్. ౧౮. భగవన్నితి. విశేషం తు శ్రోతుమిచ్ఛామి. ౧౯.
శ్రవణౌత్సుక్యమాపిష్కరోతి.—బ్రహ్మన్నితి. పుణ్యాః మహాఫలాః మాధ్వీః శ్రుతిసుఖాః. లోకస్య
మలాపహాశ్చ శృణ్వాసః శృణ్వాన్నిత్యర్థః. శ్రుతజ్ఞః శ్రుతసారవిత్. నిత్యనూతనాః ప్రతిక్షణమాశ్చర్యవ

— రుక్మిణీకల్యాణకథాప్రారంభఘట్టః. —

పుణ్యాః మాధ్వీర్లోకమలాపహః, కోను తృప్యేత శృణ్వానః శ్రుతజ్ఞో నిత్య
నూతనాః. ౨౦. శ్రీశుక ఉవాచః—రాజాసీద్భీష్మకో నామ విదర్భాధిపతిర్మహాన్,
తస్య పంచాభవన్ పుత్రాః కన్యైకా చ వరాననా. ౨౧. రుక్మ్యగ్రజో రుక్మరథో
రుక్తబాహురనంతరః, రుక్తకేశో రుక్తమాలీ రుక్మిణ్యేషాం స్వసా సతీ. ౨౨. సోప
శ్రుత్య ముకుందస్య రూపవీర్యగుణశ్రియః, గృహగతైర్గీయమానాస్తం మేనే
సదృశం పతిమ్. ౨౩. తాం బుద్ధిలక్షణౌదార్యరూపశీలగుణాశ్రయాం, కృష్ణ
స్వసదృశీం భార్యాం సముద్వోధుం మనో దధే. ౨౪. బంధూనామిచ్ఛతాం
దాతుం కృష్ణాయ భగినీం నృప, తతో నివార్య కృష్ణద్విద్రుక్తి చైద్యమమన్యత.
౨౫. తదవేత్యాసితాపాంగీ వైదర్భీ దుర్తనా భృశం, విచింత్యాప్తం ద్విజం కంచి
త్కృష్ణాయ ప్రాహిణోద్ధృతమ్. ౨౬. ద్వారకాం స సమభ్యేత్య ప్రతిహరైః ప్రవే
శితః, అపశ్యదాద్యం పురుషమాసీనం కాంచనాసనే. ౨౭. దృష్ట్వా బ్రహ్మణ్యదేవస్తమ
వరుహ్య నిజాసనే, ఉపవేశ్యార్హాయాంచక్రే యథాత్తానం దివౌకసః. ౨౮. తం భుక్త
వంతం విశ్రాంతముపగమ్య సతాం గతిః, పాణినాభిమృశన్ పాదావవ్యగ్రస్తమ
పృచ్ఛత. ౨౯. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—కచ్చిద్ద్విజవరశ్రేష్ఠధర్మస్తే వృద్ధసంమతః, వర్తతే
నాతికృచ్ఛ్రిణ సంతుష్టమనసస్సదా. ౩౦. సంతుష్టో యది వర్తేత బ్రాహ్మణో యేన
క్షేచిత్, అహీయమానస్సాన్విధర్తాత్సహ్యాస్యాఖిలకామధుక్ ౩౧. అసంతుష్టో సకృ
ల్లోకాన్నాప్నోత్యపి సురేశ్వరః, అకించనోఽపి సంతుష్టశ్చేతే సర్వాంగవిజ్వరః. ౩౨.
విప్రా స్వలాభసంతుష్టాన్ సాధూన్భూతసుహృత్తమాన్, నిరహంకారిణశ్శాం
తాన్ నమస్యే శిరసా సకృత్. ౩౩. కచ్చిద్వః కుశలం బ్రహ్మన్ రాజతో యస్య
హి ప్రజాః, సుఖం వసంతి విషయే పాల్యమానాస్స మే ప్రియః. ౩౪. యత స్త్వి
త్సృతీయమానాః. ౨౦—౨౪. బంధూనామితి. చైద్యమమన్యత తస్యాః వరమిత్యర్థః. ౨౫. తదితి.
అవేత్య జ్ఞాత్వా అసితాపాంగీ నీలకటాక్షా కృష్ణాయ కృష్ణమానేతుం. ప్రేషయామాస. ౨౬. ద్వార
కామితి. ప్రతిహరైః ద్వారపాలైః. ౨౭. దృష్టేతి. ఆత్తానం శ్రీకృష్ణం. ౨౮. తమితి. అభిమృశన్
శనైశ్శనైః సంమర్దయన్. ౨౯. ౩౦. సంతుష్ట ఇతి. సధర్మోఽస్య బ్రాహ్మణస్య అఖిలకామదోగ్ధా భవతి
యద్వా. సబ్రాహ్మణోఽస్య విశ్వస్య అఖిలకామధుగితి. ౩౧. అసంతుష్టఇతి. లోకాన్నాప్నోతి లోకాల్లో
కాంతరం పర్యటన్ వైకత్త నిర్వృతస్తిష్ఠతీత్యర్థః. నాప్నోతీతి పాతే సురేశ్వరోఽపి భూత్వా లోకాన్
నాప్నోతి. ఉత్తమాన్ లోకాన్ ప్రాప్తోఽపి. అప్రాప్త ఇవ క్లిశ్యతీత్యర్థః. శేతే సుఖమాస్త ఇత్యర్థః.
తదేవాహ—సర్వేష్వంగేషు వాక్పాణ్యాదిషు. విజ్వరః తాపరహితః. ౩౨. విప్రానితి. స్వలాభః
స్వత ఏవ ప్రాప్తో లాభః. ఆత్మలాభో వా. తేన సంతుష్టాన్ పూర్ణాన్. సాధూన్ స్వధర్మనిష్ఠాన్.
౩౩. కచ్చిదితి. యస్య రాజ్ఞో విషయే దేశే. ౩౪. యత ఇతి. యతః స్థానాత్ యదిచ్ఛయా యస్య

మాగతో దుర్గం నిస్తీర్యేహ యదిచ్ఛయా, సర్వం నో బ్రూహ్యగుహ్యం చేత్కిం
కార్యం కరవామ తత్. ౩౧. ఏవం సంవృష్టసంప్రశ్నో బ్రాహ్మణః పరమేష్ఠినా,
లీలాగృహీతదేహేన తస్మై సర్వమవర్ణయత్. ౩౨. విదర్భాధిపతేః పుత్రీ రుక్మిణీ తవ
కింకరీ, విజ్ఞాపయతి తే కించిత్ ప్రస్తుతోద్వాహమంగళా. ౩౩. తయా సంప్రేషి
తోఽహం తే సకాశం భీష్మకన్యయా, తస్యాస్సందేశమాకర్ణ్య క్రియతాం యదనంత
రమ్. ౩౪. రుక్మిణ్యువాచ—శ్రుత్వా గుణాన్ భువనసుందరశృంగారాం తే నిర్విశ్వ
కర్ణవివరైర్హరతోఽంగతాపం, రూపం దృశాం దృశిమతామఖిలార్థలాభం త్వయ్య
చ్యుతావిశతి చిత్తమపత్రపం మే. ౩౫. కాత్వాముకుంద మహతీ కులరూపశీలవిద్యా
వయోద్రవిణధామభిరాత్మతుల్యం, ధీరా పతిం కులవతీ న వృణీత కన్యాకాలే
నృసింహనరలోకమనోభిరామమ్ ౪౦. తస్మై భవాన్ ఖలు వృతః పతిరంగజాయా
మాత్కార్పితశ్చ భవతోఽత్ర విభో విధేహి, మా వీర భాగమభిమర్శతు చైద్య
ఆరాధ్యోమాయువన్తృగపతేర్బలిమంబుజాక్ష. ౪౧. పూర్వేష్టదత్తనియమవ్రతదేవ
విప్రగుర్వర్చనాదిభిరలం భగవాన్ పరేశః, ఆరాధితో యది గదాగ్రజ ఏత్య పాణిం

కార్యస్యేచ్ఛయా. దుర్గం సముద్రం. ౩౧. ఏవమితి. సంవృష్టః సంప్రశ్నః ప్రప్రవోఽర్థో యస్యనః.
పరమేష్ఠినా పరమేశ్వరేణ బంధూనామభిప్రేతం రుక్మిణశ్చేష్టితమిత్యాదిసర్వం. శ్లో. రుక్మిణ్యా
స్వయమేకాంతే లిఖిత్వా దత్తపత్రికామ్, ముద్రామున్దుచ్య కృష్ణాయ ప్రేమచిహ్నమదర్శయత్.
శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః. ౩౨—౩౪. బ్రాహ్మణః శ్రీకృష్ణాజ్ఞయా వాచయతి—శ్రుత్వేతి అయమర్థః
హే అచ్యుత హే భువనసుందరేతి ఔత్సుక్యం దర్శయతి—క్వ తవ మహిమా? క్వ చాహం కులరూప
శీలాదియుక్తా? తథాపి. అపగతా త్ర పా యస్తాత్తత్. మే చిత్తం త్వయ్యావిశతి ఆసజ్జతే. తత్కుతస్త
త్రాహ—శృణ్వతాం కర్ణవివరైరంతః ప్రవిశ్య అంగతాపం. అంగేతి పృథక్ సంబోధనం వా. హర
తస్తవ గుణాన్ శ్రుత్వా తథా దృశిమతాం చక్షుష్కతాం దృశామఖిలార్థలాభాత్కం రూపం చ
శ్రుత్వేతి. ౩౫. అహో కులకన్యనామిదమతిధార్మ్యమితి మాశంకీరిత్యాహ—కేతి. హే ముకుంద
హే నృసింహ నరశ్రేష్ఠ. కా నామ కన్యా కులవతీ? తథా మహతీ రూపగుణోదారా. తథా ధీరా
ధీమతీ. త్వా త్వాం. పతిం న వృణీత న మయ్యేవ కేవలం దోషశంకేతి భావః. కథంభూతం? గుణ
శీలాదిభిరాత్మనైవ తుల్యం. నిరుపమమిత్యర్థః. ద్రవిణం ద్రవ్యసంపత్. ధామ ప్రభావః. తథా నర
లోకస్య మనసామభిరామోఽభిరమణం యస్తాత్తం. కించ కాలే వివాహావసరే. ౪౦. తదితి. హేవిభో
తత్తస్మాన్మే మయా భవాన్ ఖలు పతిర్వృతః. ఆత్మా చ భవతోఽర్పితః అతస్త్వమత్రాగత్య మాం భవ
తో జాయాం విధేహి విపక్షే బాధకం ద్యోతయంత్యాహ—మా వీరభాగమితి. వీరస్య తవ భాగం
మాం. ఆరాత్ శీఘ్రమాగత్య చైద్యః శిశుపాలః మాభిమర్శతు మా స్పృశతు మృగపతేః సింహస్య
బలిం భాగం గోమాయుః సృగాల ఇవేతి. ౪౧. అనేకజన్తకృతైః సుకృతైరిదమేవ మే భూయాదితి
ప్రార్థయతే—పూర్వేతి. పూర్వం కూపాది. ఇష్టవన్నిహోత్రాది. దత్తం హిరణ్యాదిదానం, నియమాః

గృహ్లాతు మే న దమఘోషసుతాదయో౭ న్యే. ౪౨. శ్వోభావిని త్వమజితోద్వహనే
విదర్భా గుప్తస్సమేత్య పృతనాపతిభిః పరీతః, నిర్మథ్య చైద్యమగధేశబలం ప్రస
హ్య మాం రాక్షసేన విధినోద్వహ వీర్యశుల్కామ్. ౪౩. అంతఃపురాంతరచరామ
నిహత్య బంధూన్ త్వాముద్వహే కథమితి ప్రవదామ్యుపాయమ్, పూర్వేద్యు
రస్తిమహతీ కులదేవయాత్రా యస్యాం బహిర్నవవధూర్గిరిజాముపేయాత్. ౪౪.
యస్యాంఘ్రిపంకజరజస్సృపనం మహంతో వాంఛంతుమాపతిరివాత్త తమోప
హత్యై, యద్యంబుజాక్ష న లభేయ భవత్ప్రసాదం జహ్యామసూన్ ప్రతకృశాన్
శతజన్తభిస్సౌత్. ౪౫. బ్రాహ్మణ ఉవాచః—ఇత్యేతే గుహ్యాసందేశా యదుదేవ
మయాహృతాః, విమృశ్య కృత్యం యచ్ఛాత్ర క్రియతాం తదనంతరమ్. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్విపంచాశో౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—వైదర్భ్యాస్స తు సందేశం నిశమ్య యదునందనః, ప్రగృ
హ్య పాణినా పాణిం ప్రహసన్ ద్విజమబ్రవీత్. ౧. యథా వినిద్రా మచ్ఛిత్తా
రుక్తిణీ రుచిరాననా, తథాహమపి తచ్ఛిత్తో నిద్రాం చ న లభే నిశి. ౨.
వేదాహం రుక్తిణో ద్వేషాన్తమోద్వాహో నివారితః, తామానయిష్య ఉన్తథ్య
తీర్థాటనాది. వ్రతం కృచ్ఛాది. ౪౨. నను చైద్యాయ బంధుభిరర్పితాయాం త్వయి కిమధునా కర
ణీయమిత్యపేక్షాయామాహ.—శ్వోభావినీతి. హే అజిత శ్వోభావిని ఉద్వహనే వివాహే. ప్రథమం
గుప్తః అలక్షిత ఏవాగత్య. పశ్చాత్పృతనాపతిభిః పరివృతస్సన్. చైద్యాదిబలం నిర్మథ్య. ప్రసహ్య
బలాత్. వీర్యప్రదర్శనమేవ శుల్కం వైవాహికం దేయం యస్యాస్తాం మాం. అనేన రాక్షసవిధినా.
ఉద్వహేతి ఉపదేశరహస్యం. ౪౩. నను భవతు శిశుపాలాదిబలప్రమథనం అంతఃపురమధ్యగతాయా
స్తవ హరణే త్వద్బంధవఘో౭పి ప్రసజ్యేతేత్యత ఆహ—అంతఃపురేతి. పురాద్బహిర్వర్తమానాం.
గిరిజాం అంబికాం అంబికాగృహదేవ మమ హరణం సుకరమితి. ౪౪. నను కిమనేన నిర్బంధేనానర్థ
కారిణా? చైద్యో౭పి తావత్ప్రఖ్యాతగుణకర్తా యోగ్య ఏవ వర ఇతి తత్రాహ—యస్యేతి. హే
అంబుజాక్ష యస్య భవతో౭ంఘ్రిపంకజరజోభిః స్నృపనం. ఆత్మనస్తమసో౭పహత్యై. ఉమాపతిరివ
మహంతః వాంఛంతి. తస్య భవతః ప్రసాదం యద్యహం న లభేయ నస్రాప్నయాం. తస్మి. వ్రతై
రుపవాసాదిభిః. కృశాన్ అసూన్ ప్రాణాన్. జహ్యాం త్యజేయం. తతః కిమత ఆహ. శతజన్తభిరితి.
ఏవమేవ వారం వారం జహ్యాం. యావచ్ఛతజన్తభిరపి తవ ప్రసాదస్యాదితి. ౪౫. ఇతీతి. అత్ర
యత్కృత్యం. కరణీయం తద్విమృశ్య క్రియతాం తచ్ఛానంతరమేవ క్రియతామితి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్విపంచాశ త్త మాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. త్రిపంచాశ త్తమే గత్వా విదర్భానద్భుతే హితః, రుక్తిణీమాహరత్కృష్ణో మిషతాం
ద్విషతాం బలాత్. ౧. ౨. నిద్రాయా అలాభే కారణాంతరం. వేదేతి. ఉద్వాహో నివారిత ఇతి.
తయా అకథితమపి అహం జానామితి, ఆనయమ్యే ఆనయిష్యామి రాజన్యాపశదాన్ రాజసుహీనాన్

రాజన్యావశదాన్. మృధే, మత్పరామనవద్యాంగీ మేధసోఽగ్ని శిఖామివ. 3. ఉద్వాహర్షం స విజ్ఞాయ రుక్మిణ్యా మధుసూదనః, రథస్సంయుజ్యతామాశు దారుకే త్యాహ సారథిమ్. ౪. స చాశై వై సై న్యసుగ్రీవ మేఘపుష్పవలాహకైః, యుక్తం రథముపానీయ తస్థౌ ప్రాంజలిరగ్రతః. ౫. ఆరుహ్యా స్యందనం శౌరిర్ద్విజమారోఽప్యతూర్ణగైః, ఆనర్తాదేకరాత్రేణ విదర్భానగమద్ధయైః. ౬. రాజా స కుండినపతిః పుత్రస్నేహవశం గతః, శిశుపాలాయ తాం కన్యాం దాస్యన్ కర్తాణ్యకారయత్. ౭. పురం సంమృష్టసంసిక్తమార్గరథ్యాచతుష్పథం, చిత్రధ్వజపతాకాభిస్తోరణైస్సమలంకృతమ్. ౮. స్రగ్గంధమాల్యాభరణైర్విరజాంబరభూషితైః, జుష్టం శ్రీపురుషైశ్శ్రీమద్బ్రహ్మైరగరుధూపితైః. ౯. పితృదేవాన్ సమభ్యర్చ్య విప్రాంశ్చ విధివన్నృప, భోజయిత్వా యథాన్యాయ్యం వాచయామాస మంగళమ్. ౧౦. సున్నతాం సుదతీం కన్యాం కృతకౌతుకమంగళామ్, అహతాంశుకయుగ్దేన భూషితాం భూషణోత్తమైః. ౧౧. చక్రుస్సామర్ద్యజుర్తంత్రైర్వధ్వారక్షౌఽ ద్విజోత్తమాః, పురోహితోఽథర్వవిద్వైజుహవ గ్రహశాంతయే. ౧౨. హిరణ్యరౌప్యవాసాంసి తిలాంశ్చ గుడమిశ్రితాన్, ప్రాదాద్ధేనూశ్చ విప్రేభ్యో రాజా విధివిదాం వరః. ౧౩. ఏవం చేదిపతీ రాజా దమఘోషస్సుతాయ వై, కారయామాస మంత్రజ్ఞైస్సర్వమభ్యుదయోచితమ్ ౧౪. మదచ్యుద్భిర్గజానీకైస్స్యందనైర్హేమమాలిభిః, పత్త్యశైవ్సంకులైస్సైన్యైః పరీతః కుండినం యయా. ౧౫. తం విదర్భాధిపస్సమ్యక్సమభ్యేత్యాభి

ఉన్నత్య ఆనయనే దృష్టాంతః—ఏధస ఇతి. 3. ఉద్వాహర్ష మితి. పరశ్వోరాత్రా, వివాహనక్షత్ర మితి జ్ఞాత్వా. ౪. స ఇతి. సై స్యేత్యాదీని చత్వారి అశ్వనామాని. ౫. ఆరుహ్యేతి. తస్యాం రాత్ర్యాం ప్రస్థాయ ప్రాతర్విదర్భదేశానగమత్. శ్వో భావిని త్వమజితోద్వహనే విదర్భాన్ గుప్తస్సమేత్యేతి రుక్మిణీసందేశాత్. ౬. రాజేతి. పుత్రస్య రుక్మిణః స్నేహేన తద్వశమనుగచ్ఛతీతి తథా. అనేన శిశుపాలే అనాద్వాహికాభిరుచిం ద్యోతయతి కర్తాణి పురాలంకారపితృదేవతార్చనాదీని. ౭. తాన్యేవాహ—చతుర్భిః. పురమితి. సంమృష్టాః సంసిక్తాశ్చ మార్గాదయో యస్మిన్ తత్. చిత్రధ్వజేఘ పతాకాస్తాభిస్సమలంకృతమకారయత్. ౮. సగితి. స్రగ్గంధమాల్యాభరణైర్విత్సత్ర మత్వర్థో ద్రవ్యవ్యః. యద్వా—స్రగ్గంధమాల్యాన్యాభిభ్రతీతి తథా తైః. తథా విరజైరంబరైశ్చ భూషితైః శ్రీపురుషైర్జుష్టం తథా శ్రీమద్భిః గృహైశ్చ జుష్టం. ౯. పితృదేవానితి. యథాన్యాయ్యం అన్యాయ్య కన్యాం ప్రతి మంగళం వాచయామాస. ౧౦. సున్నతామితి. కృతం కౌతుకేన వివాహసూత్రేణ మంగళం యస్యాస్తాం. అహతం నవీనం. భూషణోత్తమైశ్చ భూషితాం. ౧౧. చక్రురితి. వధ్వాః తస్యాః కన్యాయాః అథర్వవిత్ అథర్వణవేదమంత్రవిత్. ౧౨. ౧౩. వివమితి. అభ్యుదయ ఉచితం. ౧౪. మదచ్యుద్భిరితి. తతశ్చ తురంగనైన్యైః పరీతః పరివృతః కుండినం భీష్మకపురం యయా. మదం చ్యవంతే మదచ్యుతః తైః స్యందనైః రథైః హేమరచితా ఘాలా విద్యంతే యేషు తైః. ౧౫. తమితి.

పూజ్య చ, నివేశయామాస ముదా కల్పితాన్యనివేశనే. ౧౬. తత్ర సాల్వో జరా
 సుధో దంతవక్రో విడూరథః, ఆజగ్మశ్చైద్యపక్షీయాః పాండ్రకాద్యాస్సహస్రశః.
 ౧౭. కృష్ణరామద్విజో యతాః కన్యాం చైద్యాయ సాధితుం, యద్యాగత్య హరే
 త్కృష్ణో రామాద్యైర్యదుభిర్వృతః, యోతస్యైమస్సహితాస్తేన ఇతి నిశ్చితమా
 నసాః. ౧౮. శ్రుత్వైతద్భగవాన్ప్రామో విపక్షీయన్యపోద్యమం, కృష్ణం చైకం
 గతం హర్తుం కన్యాం కలహశంకితః. ౧౯. బలేన మహతా సార్థం భ్రాతృస్నేహ
 షణ్ణితః, త్వరితః కుండినం ప్రాయాద్దజాశ్వరథపత్తిభిః. ౨౦. భీష్మకన్యా వరారోహః
 కాంక్షంత్యాగమనం హరేః, ప్రత్యాపత్తిమపశ్యంతీ ద్విజస్యాచింతయత్తదా.
 ౨౧. అహో త్రియామాంతరితా ఉద్వాహో మేఽల్పరాధసః, నాగచ్ఛత్యరవిం
 దాక్షో నాహం వేద్యత్ర కారణమ్. ౨౨. సోఽపి నావర్తతేఽద్యాపి మత్సందేశ
 హరో ద్విజః, అపిమయ్యనవద్యాత్తా దృష్ట్వా కించిజ్జగుప్సితం, మత్పాణిగ్రహణే
 నూనం నాయాతి హి కృతోద్యమః. ౨౩. దుర్భగాయా న మే దాతా నాను
 కూలో మహేశ్వరః, దేవీ వా విముఖీ గౌరీ రుద్రాణీ గిరిజా సతీ. ౨౪. ఏవం చింత
 యతీ బాలా గోవిందహృతమానసా, న్యమీలయత కాలజ్ఞా నేత్రే అశ్రుకలా
 కులే. ౨౫. ఏవం వధ్వాః ప్రతీక్షంత్యాః గోవిందాగమనం నృప, వామ ఊరు
 ఝజో నేత్రమస్ఫురన్ప్రియశంసినః. ౨౬. అథ కృష్ణ వినిర్దిష్టస్సఏవ ద్విజసత్తమః,
 అంతఃపురచరాం దేవీం రాజపుత్రీం దదర్శ హ. ౨౭. సా తం ప్రహృష్టవదనమవ్య
 గ్రాత్తగతిం సతీ, ఆలక్ష్మ్య లక్షణాభిజ్ఞా సమపృచ్ఛచ్ఛుచిస్తితా. ౨౮. తస్యా ఆవేద

కల్పితం నిర్మితం యదన్యత్ నివేశనం తస్మిన్. ౧౬. ౧౭. కృష్ణేతి. యది శ్రీకృష్ణో హరేదితి శంకితాః
 కన్యాం సాధయితుమిత్యర్థః. ౧౮—౨౦. సూర్యోదయాత్పూర్వమేవౌత్సుక్యేన రుక్మిణ్యాచింత
 యదిత్యాహ—భీష్మకస్యేతి. ప్రత్యాపత్తిం ప్రత్యాగమనం. ౨౧. అహో ఇతి. త్రియామా రాత్రి
 స్తావన్ప్రాత్రేణాంతరితః. అల్పరాధసః మందభాగ్యాయాః. ౨౨. స ఇతి. జుగుప్సితం ధార్మ్యాది. ఆపీతి
 శంకాయాం. నాయాతి హి కృతోద్యమ ఇతి. అస్యార్థః. ఆదౌ కృతోద్యమత్వాత్తం న ప్రస్థాపితవాన్.
 ప్రస్థాపనావసరే వా కించిత్తయి జుగుప్సితం మత్వా. ప్రత్యాచప్త. అతః సోఽపి ద్విజో నూనం
 నాయాతీతి. ౨౩. యద్వా. తతో నిర్గతోఽపి శ్రీకృష్ణో మద్దైవవైముఖ్యాత్ క్వచిత్ప్రతిబద్ధో
 భవేదిత్యాహ—దుర్భగాయా ఇతి. ౨౪. ఏవమితి. కాలజ్ఞా అధునా గోవిందాగమనకాల ఇతి మన్వానా.
 కించిదాశ్వస్తచిత్తా సతీ చింతాస్తబ్ధే లోచనే నిమిలితవతీత్యర్థః. ౨౫. ఏవమితి. ప్రియశంసినః
 ప్రియసూచకాః. ౨౬. అథేతి. పురోపవనం ప్రాప్తేన శ్రీకృష్ణేన వినిర్దిష్టః ప్రాప్తం మాం కథయే
 త్యాదిష్టః. ౨౭. సేతి. నవ్యగ్రా ఆత్మనో దేహస్య గతిర్యస్య తం లక్షణాభిజ్ఞా దూతస్య లక్షణం
 తత్కాలకర్తృభిరభిజానాతీతి తథా. ౨౮. తస్యా ఇతి. తస్యై ప్రాప్తం యదునందనం ఆవేదితవాన్.
 తచ్చ శశంస. ఆత్మోపనయనం ప్రతి ఆత్మనా స్వయం కృష్ణస్య ఆనయనం. ప్రతి తేన ద్విజేన

యత్ప్రప్తం శశంస యదునందనం, ఉక్తం చ సత్యవచనమాత్మోపనయనం ప్రతి.
 ౨౯. తమాగతం సమాజ్ఞాయ వైదర్భీ హృష్టమానసా, న పశ్యంతీ బ్రాహ్మణాయ
 ప్రియమన్యన్న నామ సా. ౩౦. ప్రాప్తే శ్రుత్వా స్వదుహితరుద్వాహప్రేక్షణో
 త్సుకౌ, అభ్యయాత్తూర్యఘోషేణ రామకృష్ణౌ సమర్హణైః. ౩౧. మధుపర్కము
 పానీయ వాసాంసి విరజాంసి సః, ఉపాయనాన్యభీష్టాని విధివత్సమపూజయత్. ౩౨.
 తయోర్ని వేశనం శ్రీమదుపకల్ప్య మహామతిః, ససైన్యయోస్సానుగయోరాతిథ్యం
 విదధే యథా. ౩౩. ఏవం రాజ్ఞాం సమేతానాం యథా వీర్యం యథా వయః,
 యథాబలం యథావిత్రం సర్వైః కామైస్సమర్పయత్. ౩౪. కృష్ణమాగతమా
 కర్ణ్య విదర్భపురవాసినః, ఆగత్య నేత్రాంజలిభిః పపుస్తన్తుఖపంకజమ్. ౩౫. అన్యైవ
 భార్యా భవితుం రుక్మిణ్యర్హతి నాపరా, అసావప్యనవద్యాత్తా భైష్ట్యాస్సముచితః
 పతిః. ౩౬. కించిత్సుచరితం యన్నస్తేన తుష్టస్త్రీలోకకృత్, అనుగృహ్ణాతు గృహ్ణాతు
 వైదర్భాభిః పాణిమచ్యుతః ౩౭. ఏవం ప్రేమకళాబద్ధా వదంతి స్త పురౌకసః, కన్యా
 చాంతఃపురాత్ప్రగాద్భుతైర్గుప్తాంబికాలయమ్. ౩౮. పద్భ్యం వినిర్యయా ద్రష్టుం
 భవాన్యాః పాదపల్లవం, సా చానుధ్యాయతీ సమ్యజ్ఞుకుందచరణాంబుజమ్. ౩౯.
 యతవాఙ్మాతృభిస్సార్థం సఖిభిః పరివారితా, గుప్తా రాజభటైశ్శూరైస్సన్నద్ధైరుద్య
 తాయుధైః. ౪౦. మృదంగశంఖపణవతూర్యభేర్యశ్చ జఘ్నిరే. ౪౧. నానోపహర
 బలిభిర్వారముఖ్యాస్సహస్రశః, స్రగ్గంధవస్త్రాభరణైర్ద్విజపత్న్యస్త్వలంకృతాః ౪౨.

సత్యవచనం చోక్తమితి. ఆత్మనః ప్రాణేశ్వరస్యేతి వా. యద్వా. ఆత్మనః తస్యా ఉపనయనం ప్రతి
 శ్రీకృష్ణేన యదుక్తం సత్యవచనం. తామానయిష్య ఇత్యాది. తచ్చ శశంస అవర్ణయదిత్యర్థః. ౨౯.
 తమితి. తం శ్రీకృష్ణం ఆస్తి కాతే సర్వస్యార్పణమప్యపర్యాప్తమితి. తదుచితం ప్రియమపరం
 న పశ్యంతీతి తథా. కేవలం ననామ. పశ్చాద్భూతుదదావిత్యర్థః. యద్వా. మాం శ్రియం యే
 నమంతి. తే తావత్సర్వసంపదామాస్పదా భవంతి. కిం పునర్తయి ప్రణతాయామితి. తతోఽధిక
 మన్యత్ ప్రియం న పశ్యంతీ ననామేతి. ౩౦—౩౧. తయోరితి. మహామతిరిత్యనేన శ్రీకృష్ణ
 బాధం కన్యామద్వోధుమేనాగతః స్యాదితి వరోచితేన విధినా సమపూజయదితి సూచితం. యథా
 యథావత్. ౩౩. ఏవమితి. సమేతానాం రాజ్ఞాం మధ్యే వీర్యాద్యనతిక్రమ్య తం తం సమర్పితవాని
 త్యర్థః. ౩౪. శ్రీకృష్ణే భావికర్త సూచకం జనానురాగం దర్శయతి—త్రిభిః. కృష్ణమితి. ౩౫. అస్యేతి.
 అన్యైవ రుక్మిణ్యేవ అర్హత్యేవ. అసావేవ భైష్ట్యా ఏవ సముచిత ఏవేతి షడవధారణాని తత్రైకస్తి
 వ్యతిరేకప్రదర్శనముపలక్షణార్థం. నాపరేతి న చ వాక్యభేదదోషః. అనూద్యవిధేయవిధిభేదేన
 విభిన్నానామేకవాక్యానాం సహస్రయోగాత్. గృహం సంహర్షిత్యాదివదితి. ౩౬. కించిదితి.
 అయమేవానుగ్రహ ఇతి నిర్దిశంతి—గృహ్ణాత్వితి. ౩౭. ౩౮. తస్యా అగమనం విశిష్ట
 ద్వయేన—పద్భ్యమితి. ౩౯. ౪౦. మృదంగేతి. అపి చ. మృదంగాదయః జఘ్నిరే ఆహతాః వాది

గాయంతశ్చ స్తువంతశ్చ గాయకా వాద్యవాదకాః, పరివార్య వధూం జగ్తుస్సూత
మాగధవందినః. ౪౩. ఆసాద్య దేవసదనం ధౌతపాదకరాంబుజా, ఉపస్పృశ్య శుచి
శ్శాంతా ప్రవివేశాంబికాంతికమ్. ౪౪. తాం వై ప్రవయసో బాలాం విధిజ్ఞా విప్ర
మోషితః, భవానీం వందయాంచక్రుర్భవపత్నీం భవాన్వితామ్. ౪౫. నమస్యే త్వాం
బిక్షేభీక్ష్యం స్వసంతానయుతం శివం, భూయాత్పతిర్థే భగవాన్ కృష్ణస్తదను
మోదతామ్. ౪౬. ఇతి సంప్రార్థయంతీ తాం దేవీం దేవముమాపతిం, పూజయా
మాస విధివద్విజపత్నీ పురస్కృతమ్. ౪౭. అద్భిర్గంధాక్షతైర్ధూపైర్వాసస్సృజ్త్యాల్యభూ
షణైః, నానోపహారబలిభిః ప్రదీపావళిభిః పృథక్. ౪౮. విప్రస్త్రియః పతిమతీస్తథా
తైస్సమపూజయత్, లవణాపూపతాంబూలకంఠసూత్రఫలేక్షుభిః. ౪౯. తస్యై
స్త్రియస్తాః ప్రదదుశ్శేషాన్ యుయుజురాశిషః, తాభ్యో దేవ్యై నమశ్చక్రే శేషాం
శ్చ జగృహే వధూః. ౫౦. మునివ్రతమథ త్యక్త్వా నిశ్చక్రామాంబికా గృహాత్,
ప్రగృహ్య పాణినా భృత్యాం రత్నముద్రోపశోభినా. ౫౧. తాం దేవమాయా
మివ వీరమోహినీం సుమధ్యమాం కుండలమండితాననాం, శ్యామాం నితంబార్పిత
రత్నమేఖలాం వ్యంజత్సనీం కుంతలశంకితేక్షణామ్. ౫౨. శుచిస్త్రితాం బింబఫలా
ధరద్యుభిశ్శోణాయమానద్విజకుండకుట్టలాం, పదాచలంతీం కలహంసగామినీం శింజ
త్కలానూపురధామశోభినా, విలోక్య వీరా ముముహూస్సమాగతా యశస్విన్
స్తత్కృతహృచ్చయార్దితాః. ౫౩. యాం వీక్ష్య తే నృపతయస్తదుదారహాస
ప్రీడావలోకహృతచేతస ఉజ్జ్వితాస్తాః, పేతుః క్షితౌ రథగజాశ్వగతా విమూఢాః

తా ఇత్యర్థః. ౪౩. నానేతి. వారముఖ్యా గణికోత్తమాః. ౪౪. ౪౫. ఆసాద్యేతి. ఉపస్పృశ్య
ఆచమ్య. ౪౬. తామితి. ప్రవయసో వృద్ధాః. భవాన్వితామితి భవస్యోపసర్జనత్వం స్త్రీకర్తౌచితముక్తం.
౪౫. నమస్య ఇతి. రుక్మిణ్యా తదైవ దృష్టోఽయం మంత్రః స్వసంతానయుతం గణేశాదినహితం.
ఆత్మారామోఽసౌ కథం త్వత్పతిర్భవేదితి చేదత ఆహ—తదనుమోదతా మితి. భవతీ శ్రీకృష్ణ ఏవ
వా. ౪౬. ౪౭. అద్భిరితి. వాసస్సృగ్గంధాదిభిరంబికాం సమపూజయత్. ౪౮. విప్రస్త్రియ ఇతి.
తథా విప్రస్త్రియోఽపి. తైర్ద్రవ్యైర్లవణాదిభిశ్చ. సమపూజయదితి. ౪౯. తస్యా ఇతి. శేషాన్ నిర్మాల్యం.
౫౦. మునివ్రతమితి. మునివ్రతం మానాది. భృత్యాం సఖీం. ౫౧. తామితి. తాం విలోక్య వీరా
ముముహూరితి తృతీయేనాన్వయః. శ్యామాం అజాతరజస్కాం కుంతలేభ్యః శంకితే ఇవ చపలే ఈక్షణే
యస్యాస్తాం. ౫౨. శుచిస్త్రితామితి. ద్విజా ఏవ కుందానాం కుట్టలాని ముకుళాని బింబఫలవత్
యోఽధరః తస్య ద్యుతిభిః శోణాయమానాని తాని యస్యాస్తాం. కలా శోభా తద్యుక్తం నూపురం
శింజచ్చ తత్కలానూపురం చ. తస్య ధామ దీప్తిః తేన శోభితుం శీలం యస్య తేన. పదాచలంతీం
విలోక్య ముముహూః. ౫౩. న కేవలం ముముహూః పేతుశ్చేత్యాహ. —యామితి. యాత్రామిషేణ.
హరయే స్వలాఘ్నాం సమర్పయంతీం యాం వీక్ష్య క్షితౌ పేతుః. ౫౪. సేతి. సా తాన్ ప్రాప్తాన్

యాత్రాచ్ఛలేన హరయేఽర్పయతీం స్వశోభామ్. ౫౪. సైవం శనైశ్చలయతీ చరణాబ్జకోశౌ ప్రాప్తిం తదా భగవతః ప్రసమీక్షమాణా, ఉత్సార్థ వామకరజైరలకానపాంఘైః ప్రాప్తా హియైక్షత నృపా దదృశేఽచ్యుతం చ. ౫౫. తాం రాజపుత్రీం రథమారురుక్షతీం జహర కృష్ణో ద్విషతాం సమీక్షతామ్, రథం సమారోప్య సుపర్ణలక్షణం రాజన్యచక్రం పరిభూయ మాధవః. ౫౬. తతో యయా రామపురోగమశ్శనైస్సృగాలమథ్యాదివ భాగహృద్ధరిః, తం మానినస్సాభిభవం యశః క్షయం పరే జరాసంధముఖా న. నేహిరే, అహో ధిగస్తాన్తాయశ ఆత్తధన్వినాం గోపైర్హృతం కేసరిణాం మృగైరివ. ౫౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రిపంచాశోఽధ్యాయః.

ఇతి సర్వే సుసంరథ్భా వాహనారుహ్యా దంశితాః, వైవైన్విర్భ లైః పరిక్రాంతా అన్వీయుర్ధృతకార్తుకాః. ౧. తానాపతత ఆలోక్య యాదవానీకయాధపాః, తస్థుస్తతస్సంముఖా రాజన్విష్ఫార్య స్వధనూంషి తే. ౨. అశ్వపృష్ఠే గజస్కంధే రథోపస్థే చ కోవిదాః, ముముచుశ్శరవర్షాణి మేఘా అద్రిష్వపో యథా. ౩. పత్యుర్బలం శరాసారైశ్చన్నం వీక్ష్య సుమధ్యమా, సప్రీడమైక్షత్తద్వక్త్రం భయవిహ్వలలోచనా. ౪. ప్రహస్య భగవానాహ మాస్తభైర్వామలోచనే, వినంక్ష్యత్యధునైవైతత్తావకైశ్శాత్రవం బలమ్. ౫. తేషాం తద్విక్రమం వీరా గదసంకర్షణాదయః, అమృష్యమాణా నారాచైర్జఘ్నుర్హయగజాన్రథాన్. ౬. పేతుశ్శిరాంసి రథినామశ్వినాం గజినాం భువి, సకుండలకిరీటాని సోష్ణీమాణి చ కోటిశః. ౭. హస్తాస్సాసి గదేష్వాసాః కరభా ఊరవోఽంఘ్రయః, అశ్వాశ్వతరనాగోష్ట్ర ఖరమర్త్యశిరాంసి హ్రీయా విక్షత. తథైవాచ్యుతం చ దదర్శేత్పుత్రరేణాన్వయః. చలత్పద్మకోశతుల్య చరణౌ. చాలయంతీ. ౫౫. తామితి. సుపర్ణలక్షణం గరుడధ్వజం. ౫౬. తత ఇతి. హరిః సింహః. అసహమానానాం తేషాం ఆక్రోశమాహ—అహో ధిగస్తాన్తాయతోఽస్తాకం. యశో గోపైర్హృతమితి. ౫౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రిపంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చతుఃపంచాశత్తమే తు జిత్వా రాజ్ఞో విపక్షగాన్, రుక్మిణం చ విరూపాక్షం భైష్ట్యోపాణిం పురేఽగ్రహీత్. ఇతీతి. అహో ధిగస్తానిత్యేవం వదంతః. సుసంరథ్భాః శ్రోధావిష్టాః. దంశితాః కృతసన్నాహాః. పరిక్రాంతాః పరివృతాః. అన్వీయుః అన్వధావన్. ౧. తానితి. విష్ఫార్య టంకారం కృత్వా. ౨. అశ్వపృష్ఠ ఇతి. పరేషాం శరాణాం బాహుశ్యే. యాదవానామచలత్వే చ దృష్టాంతః—మేఘా ఇతి. ౩. పత్యురితి. విక్షత్ విక్షత. ౪. ప్రహస్యేతి. మాస్తభైః భయం మామరు. హే వామలోచనే వరాక్షి. తావకైః త్వదీయైః కృత్వా. ౫. తేషామితి. స చాసౌ విక్రమశ్చ తం. ౬. పేతురితి. ఉష్ణీమాణి శిరోవతంసవస్త్రాణి. తత్సహితాని శిరాంసి. ౭. హస్తా ఇతి.

చ. ౮. హన్యమానబలానీకా వృష్టిభిర్జయకాంతీభిః, రాజానో విముఖా జగ్గుర్జరా
సంధపురోగమాః. ౯. శిశుపాలం సమభ్యేత్య హృతదారమివాతురమ్, నప్తత్విషం
గతోత్సాహం శుష్యద్వదనమబ్రువన్. ౧౦. భో భో పురుషశార్దూల షార్త్తనస్య
మిదం త్యజ, న ప్రియాప్రియయోరాజన్నిష్ఠా దేహిషు దృశ్యతే. ౧౧. యథా
దారుమయీ యోషిన్నత్యతే కుహకేచ్ఛయా, ఏవమిశ్వరతంత్రోఽయమిహతే
సుఖదుఃఖయోః. ౧౨. శౌరేస్సప్త దశాహం వై సంయుగాని పరాజితః, త్రయో
వింశతిభిన్నైస్సైవైర్జిగ్య ఏకమహం పరమ్. ౧౩. తథాప్యహం న శోచామి న ప్రహృ
ష్యామి కర్హిచిత్, కాలేన దైవయుక్తేన జానన్ విద్రావితం జగత్. ౧౪. అథు
నాపి వయం సర్వే వీరయాధపయాధపాః, పరాజితాః ఫల్గుతంత్రైర్యదుభిః కృష్ణ
పాలితైః. ౧౫. రిపవో జిగ్యురధునా కాల ఆత్మానుసారిణి, తదా వయం చ జేష్యా
మో యదా కాలః ప్రదక్షిణః. ౧౬. ఏవం ప్రబోధితో మిత్రైశ్చైవోఽగోఽగాత్సా
నుగః పురమ్, హతశేషాః పునస్తేఽపి యయుస్స్వస్వపురం నృపాః. ౧౭. రుక్మీ తు
రాక్షసోద్వాహం కృష్ణద్విడసహన్ స్వసుః, పృష్ఠతోఽన్వగమత్కృష్ణమక్షౌహిణ్యా
వృతో బలీ. ౧౮. రుక్త్యమర్షీ సుసంరబ్ధశృణ్వతాం సర్వభూభుజామ్, ప్రతిజజ్ఞే
మహాబాహుర్దంశితస్సశరాసనః. ౧౯. అహత్వా సమరే కృష్ణమప్రమోచ్య చ
రుక్మిణీమ్, కుండినం న ప్రవేక్ష్యామి సత్యమేతద్భ్రవీమి వః. ౨౦. ఇత్యుక్త్వా రథమా
రుహ్య సారథింప్రాహ సత్వరః, చోదయాశ్వాన్యతః కృష్ణస్తేన మే సంయుగో భవేత్.
౨౧. అద్యాహం నిశితైర్బాణైర్గోపాలస్య సుదుర్త్తతేః, నేష్యే వీరమదం యేన
స్వసా మే ప్రసభం హృతా. ౨౨. వికత్థమానః కుమతిరీశ్వరస్యాప్రమాణవిత్,
రథేనైకేన గోవిందం తిష్ఠతిష్ఠేత్యుపాద్రవత్. ౨౩. ధనుర్వికృప్య సుదృఢం జఘ్నే
కృష్ణం త్రిభిశ్శరైః. ౨౪. ఆహ చోర క్షణం తిష్ఠ యదూనాం కులపాంసన, కుత్ర

కరభాః ప్రకోష్ఠాః ఊరువిశేషణం వా. ౮. ౯. శిశుపాలమితి. అప్రాప్తదారమేవ తం. హృతదారమివ
ఆతురం ౧౦. భోభో ఇతి. నిష్ఠా స్థైర్యం. ౧౧. యథేతి. కుహకో నర్తయితా. తస్యేచ్ఛయా
దుఃఖేఽపి ఈహమానత్వేన సారవశ్యం వ్యక్తం దర్శితం. ౧౨. అత్ర చాహమేవ దృష్టాంత ఇత్యాహ—
జరాసంధః. శౌరేరితి. శౌరేః కృష్ణత్సకాశాత్. ఏకం సంయుగం షరం కేవలం అంతిమం
వాజిగ్యే జితవాచహం. ౧౩. తథేతి. దైవం అదృష్టం తద్యుక్తేన. ౧౪. అథునేతి. ఫల్గుతంత్రైః స్వల్ప
నైస్యైః. ౧౫. రిపవ ఇతి. ప్రదక్షిణః అనుకూలస్సాన్యత్. ౧౬—౨౦. అద్యేతి. గోపాలస్య
వేదపాలకస్యేతి వాస్తవోఽర్థః. తథా సుదుర్త్తతేరితి. శోభానా అనుగ్రహవతీ దుష్టేష్వఽపి మతి
ర్యస్య తస్యేతి. ౨౧—౨౪. ఆహేతి. యదూనాం కులపాంసన కులదూషణేతి. లాకికార్థః. వాస్త
వార్థస్తు. యదూనాం కులస్యప హే యదుకులపతే. అంసన స్వయం చ రిపుహననచతుర. అంసన
మాఘాత ఇత్యస్తాధాతోః కర్తరి ల్యుట్ ప్రత్యయో నందాదివిహితః. ధ్వాంక్షః కాకః. న యథా

యాసి స్వసారం మే ముషిత్యా ధాన్వంక్షవద్ధవిః. ౨౫. హరిష్యేఽద్య మదం మంద
 మాయినః కూటయోధినః, యావన్న మే హతో బాణైశ్శయీథాముంచ దారి
 కామ్. ౨౬. స్తయన్ కృష్ణో ధనుశ్చిత్వా షడ్భిర్వివ్యాధ రుక్మిణమ్, అష్టభిశ్చతురో
 వాహన్ ద్వాభ్యాం సూతం ధ్వజం త్రిభిః. ౨౭. స చాన్యద్ధనురాదాయ కృష్ణం
 వివ్యాధ పంచభిః, తైస్తాడితశ్శరౌఘైస్తచ్చిచ్ఛేద ధనురచ్యుతః. ౨౮. పునరన్యదు
 పాదత్త తదప్యచ్ఛినదవ్యయః, పరిఘం పట్టసం శూలం చర్తాసీ శక్తితోమరా. ౨౯.
 యద్యదాయుధమాధత్త తత్సర్వం చాచ్ఛినద్విభుః. ౩౦. తతో రథాదవప్లుత్య ఖడ్గ
 పాణిర్జిఘాంసయా, కృష్ణమభ్యద్రవత్క్రుద్ధః పతంగ ఇవ పావకమ్. ౩౧. తస్య
 చాపతతః ఖడ్గం తిలశశ్చర్తచేషుభిః, చిత్వాసిమాదదే తిగ్గం రుక్మిణం హంతు
 ముద్యతః. ౩౨ దృష్ట్వా బ్రాతుర్వధోద్యోగం రుక్మిణీ భయవిహ్వలా, పతిత్వా పాద
 యోర్భర్తురువాచ కరుణం సతీ. ౩౩. యోగేశ్వరాప్రమేయాత్తన్ దేవదేవ జగ
 త్పతే, హంతుం నార్హసి కల్యాణ బ్రాతరం మే మహాభుజ. ౩౪. శ్రీశుక ఉవాచః
 తయా పరిత్రాసవికంపితాంగయా శుచా విశుష్యన్తుఖరుద్ధకంఠయా, కాతర్యవిస్రం
 సితహేమమాలయా గృహీతపాదః కరుణో న్యవర్తత. ౩౫. చేలేన బద్ధ్వా తమ
 సాధుకారిణం సశ్శశ్రుకేశం ప్రవపన్ వ్యరూపయత్, తావన్తమద్దుః పరసైన్యము
 ద్ధతం యదుప్రవీరా నళినీం యథా గజాః. ౩౬. కృష్ణాంతికముపప్రజ్య దదృశుస్తత్ర
 రుక్మిణమ్, తథాభూతం హతప్రాయం దృష్ట్వా సంకర్షణో విభుః, విముచ్య బద్ధం
 కరుణో భగవాన్ కృష్ణమబ్రవీత్. ౩౭. అసాధ్విదం త్వయా కృష్ణ కృతమస్మిన్
 జాగుప్సితమ్, వపనం శ్శశ్రుకేశానాం వైరూప్యం సుహృదో వధః. ౩౮. మైవాస్తాన్
 సాధ్వ్యసూయేథాః బ్రాతురైర్వరూప్యచింతయా, సుఖదుఃఖప్రదో నాన్యో యత
 స్స్వకృతభుక్పమాన్. ౩౯. బంధుర్వధార్హదోఽహి న బంధుర్వధమర్హతి, త్యాజ్య
 స్తేనైవ దోషేణ హతః కిం హన్యతే పునః. ౪౦. క్షత్రియాణామయం ధర్మః ప్రజా

హవిః ముష్ణాతి తద్వత్. వస్తుతః అధ్వాంక్షవదితి ఛేదః సహస్రాక్షవదిత్యర్థః. సింహతార్క్ష్యవద్వా.
 ౨౫. హరిష్య ఇతి. హే మంద, స్థిరేత్యర్థః. ౨౬—౩౪. తయేతి. పరిత్రాసేన వికంపితాన్యం
 గాని యస్యాః తయా శుచా శోకేన విశుష్యత్ ముఖం యస్యాః. రుద్ధః కంఠో యస్యాః సా చ
 తయా. కాతర్యేణ వైక్లబ్యేన విస్రంసితా హేమమయీ మాలా యస్యాస్తయా. గృహీతో పాదో
 యస్య సః. ౩౫. చేలేనేతి. సశ్శశ్రుకేశం సహితాని స్థానే స్థానే అవశిష్టాని శ్శశ్రుకేశాశ్చ
 యథా భవంతి. తథా. తేనైవ అసినా ప్రవపన్ ముండయన్, వ్యరూపయత్. విరూపమకరోత్.
 ౩౬. కృష్ణాంతికమితి. తథాభూతం హతప్రాయమిత్యుత్తరవ్యాకేఽప్యనుషంగః. ౩౭. ౩౮. రుక్మిణీం
 సాంత్వయతి—మైవాస్తానితి. ౩౯. పునః కృష్ణమాక్షిపతి—బంధురితి. ౪౦. పునర్థేవీం ప్రత్యాహ—

పతివినిర్మితః, బ్రాతాపి బ్రాతరం హన్యాద్యేన ఘోరతరస్తతః. ౪౧. రాజ్యస్య
భూమేర్విత్తస్య స్త్రియో మానస్య తేజసః, మానినోఽన్యస్య వా హేతోః శ్రీమ
దాంధాః క్షిపంతి హి. ౪౨. తవేయం విషమా బుద్ధిస్సర్వభూతేషు దుర్హృదామ్;
యన్తన్యసే సదా భద్రం సుహృదాం భద్రమజ్ఞవత్. ౪౩. ఆత్మమోహో నృణా
మేష కల్ప్యతే దేవమాయయా, సుహృద్దుర్హృదుదాసీన ఇతి దేహాత్మమాని
నామ్. ౪౪. ఏక ఏవ పరో హ్యత్తా సర్వేషామపి దేహినామ్, నానేవ గృహ్యతే
మూఢైర్యథా జ్యోతిర్యథా నభః. ౪౫. దేహ ఆద్యంతవానేష ద్రవ్యప్రాణగుణా
త్తకః, ఆత్మన్యవిద్యయా క్లిప్తస్సంసారయతి దేహినమ్. ౪౬. నాత్మనోఽన్యేన సం
యోగో వియోగశ్చాసతాసతి, తద్ధేతుత్వాత్తత్ప్రసిద్ధేర్దృగ్రూపాభ్యాం యథా
రవేః. ౪౭. జన్తాదయస్తు దేహస్య విక్రియా నాత్మనః క్వచిత్, కలానామేవ నై

క్షత్రియాణామితి. యేన ధర్మేణ బ్రాతాపి బ్రాతరం హన్యాత్ తత్తస్మాద్ఘోరతరః అతిదారుణః ధర్మశ్చ
అతః శోఽస్తాకమపరాధ ఇతి భావః. ౪౧. పునః కృష్ణం ప్రత్యాహ—రాజ్యస్యేతి. తథా పృస్తాకమే
తదనుచితమితి భావః. ౪౨. పునర్దేవీం ప్రత్యాహ—తవేతి. సర్వభూతేషు దుర్హృదా మహితానాం
బ్రాతృణాం అజ్ఞవత్ యత్ భద్రం మన్యసే ఇచ్ఛసి. ఇయం తవ విషమా అసమీచీనా బుద్ధిః. కుతః
యతస్తదేవ సుహృదామభద్రమితి. యద్వా. సర్వభూతేషు దుర్హృదామపి స్వసుహృదాం భద్రమే
వేదం దండరూపం ముండనం అభద్రం యన్తన్యసే. తవేయం విషమా బుద్ధిరితి. అథవా సర్వభూతేషు
మధ్యే దుర్హృదాం శిశుపాలాదీనాం. అభద్రం సుహృదాం భద్రం చ యన్తన్యసే తవేయం విషమా
బుద్ధిః సమా న భవతి. అజ్ఞవత్ అజ్ఞానామివ. ౪౩. కుత ఇత్యత ఆహ—ఆత్మమోహ ఇతి. ౪౪.
పరమార్థమాహ—ఏకఏవేతి. పరః శుద్ధః జ్యోతిశ్చంద్రాదిర్యథోదకేషు నభోయథా ఘటాదిష్వితి. ౪౫.
కుతస్తస్మి న చంద్రాదివదాత్తానమేకం శుద్ధం చ ప్రతీమస్తత్రాహ—దేహ ఇతి. ద్రవ్యమధిభూతం.
ప్రాణ ఇంద్రియాణి అధ్యాత్మం గుణశబ్దేనాధిదైవం తత్ప్రీతయాత్మకః దేహోపాధినా శుద్ధో న
ప్రతీయత ఇత్యర్థః. ౪౬. నను దేహసంబంధేనాపి సంసారే సతి శుద్ధత్వం గతమేవ తత్రాహ—నేతి.
హే సతి అన్యేన అధిభూతాదినా. ఆత్మనః సంయోగవియోగౌ న స్తః కుతః అసతా అసత్వాదన్యస్యే
త్యర్థః. కుతోఽసత్త్వం తత్రాహ—తద్ధేతుత్వాదితి. తస్యాన్యస్య భూతేంద్రియాదేః ప్రసిద్ధేః ప్రకా
శస్య తద్ధేతుత్వాత్ ఆత్మహేతుకత్వాత్. నను దేవైరధిష్ఠితేభ్య ఇంద్రియేభ్యో భూతానాం ప్రతీతిః
ప్రసిద్ధా. భూతప్రతీత్యా చ తత్ప్రసిద్ధిః. నాత్మన ఇత్యతఆహ—దృగ్రూపాభ్యాం యథా రవేః
యథా ప్రకాశ్యప్రకాశకత్వేన వర్తమానయోరపి చక్షూరూపయోః రవేస్సకాశాత్ప్రసిద్ధిః. ద్వయోరపి
తైజసత్వాత్. తదభేదశ్చ. తథా భూతేంద్రియాదీనాం పరస్పరాధీనసిద్ధానామపి చైతన్యాధీన ఏవ
ప్రకాశః. తత్కార్యత్వాచ్చ తద్వ్యతిరేకేణాసత్త్వం చేత్యర్థః. తథా చ. ద్వాదశే వత్సరి. శ్లో. దీప
శ్చతుశ్చ రూపం చ జ్యోతిషో న పృథగ్భవత్, ఏవం ధీః ఖాని మాత్రాశ్చ నన్యరన్యతమాదృతా ఇతి.
యద్వా. రవేః ప్రసిద్ధాభ్యామేవ దృగ్రూపాభ్యాం పరస్పరప్రసిద్ధిర్యథా తద్వదితి. ౪౭. దేహసంబంధా
భావాదేవ నాత్మనో జన్తాదయోఽపీతి వత్తుం జన్తాదీనాం దేహధర్మత్వమాహ-జన్తాదయ స్త్వితి. కథం

వేందోర్తతిరస్య కుహూరివ. ౪౮. యథా శయాన ఆత్మానం విషయాన్ ఫలమే
 వ చ, అనుభుక్తేఽప్యసత్యధే తథాప్నోత్యబుధో భవమ్. ౪౯. తస్మాదజ్ఞానజం
 శోకమాత్తశోకవిమోహనమ్, తత్త్వజ్ఞానేన నిర్మూత్య స్వస్థా భవ శుచిస్థితే. ౫౦.
 శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం భగవతా తస్మి రామేణ ప్రతిబోధితా, వైమనస్యం పరి
 త్యజ్య మనో బుద్ధ్యా సమాదధే. ౫౧. ప్రాణావశేష ఉత్సృష్టో రుక్మీ హతబల
 ప్రభః, స్తరన్విరూపకరణం వితథాత్తమనోరథః ౫౨. అహత్వా దుర్మతిం కృష్ణమ
 ప్రత్యూహ్యా యవీయసీమ్, కుండినం న ప్రవేక్ష్యామిత్యక్త్వా తత్రావసద్రుషా,
 యత్ర భోజకటం నామ నివాసాయాభవత్పురమ్. ౫౩. భగవాన్ భీష్మకసుతా
 మేవం నిర్జిత్య భూమిపాన్, పురమానీయ విధివదుపయేమే కురూద్వహ. ౫౪.
 తదా మహోత్సవో నృణాం యదుపుర్యాం గృహే గృహే, అభూదనన్యభా
 వానాం కృష్ణే యదుపతౌ నృప. ౫౫. నరా నార్యశ్చ ముదితాః ప్రమృష్టమణికుం
 డలాః, పారిబర్హనుపాజహ్రుర్వరయోశ్చిత్రవేషయోః. ౫౬. సావృష్టిపుర్యుత్త
 భితేంద్రకేతుభిర్విచిత్రమాల్యాంబరరత్నతోరణైః, బభౌ ప్రతిద్వార్యుష్క్లృష్ట
 మంగళై రాపూర్ణకుంభాగరుధూపదీపకైః. ౫౭. సిక్తమార్గాం మదచ్యుద్భిరాహూ
 తప్రేష్టభూభుజామ్, గజైర్ద్వార్షు పరామృష్టరంభాపూగోపశోభితామ్. ౫౮. కురు
 సృంజయ కైకేయవిదర్భయదుకుంతయః, మిథో ముముదిరే తస్మిన్ సంభ్రమాత్పరి

తర్హి జాతోఽహం బాలోఽహం వృద్ధోఽహనితి ఆత్మని జన్మాదిప్రతీతిరత ఆహ. —నాత్మన ఇతి.
 సదృష్టాంతమాహ. —కలానామేవేతి. ఇందోః కలానామేవ జన్మాదయో నై వేందోర్యథా తద్వత్
 యథా చ కలానాశాదేవ కుహూరమావాస్యా ఇందుక్షయ ఉచ్యతే తద్వదస్యాత్మనో దేహనాశాదేవ
 మృతివ్యవహర ఇత్యర్థః. ౪౮. నన్వాత్మనో దేహాదినంబంధాభావే కథం భోక్తృభోగ్యభోగప్రతీతి
 రిత్యాశంక్య స్వప్నదృష్టాంతేన సమర్థయతి-యథేతి. ఆత్మానం భోక్తారం విషయాన్ భోగ్యాన్ ఫలం
 భోగం. అసత్యవ్యధే. అనుభక్తే తథా అబుధః సంసారం ప్రాప్నోతీతి. ౪౯. తస్మాదితి. ఆత్మానం
 శోషయతి విమోహయతి చేతి తథా తం నిర్మూత్య అపహృత్య. ౫౦. ఏవమితి. సమాదధే సమాహిత
 మకరోత్. ౫౧. రుక్మిణ స్తేవం శ్రుతవతోఽపి సాజ్ఞానం నివృత్తమితి దర్శయన్నాహ. —ప్రాణావ
 శేష ఇతి. ౫౨. అహత్వేతి. అహత్వా అజ్ఞాత్వా అదుర్మతిమితి చ సత్యోఽర్థః. అప్రత్యూహ్యా
 అనావర్త్య అప్రతిబుద్ధ్యేతి సత్యం. యవీయసీం స్వసారం. యత్ర. విరూపితస్తత్రైవావసత్.
 యత్ర చ భోజకటం నామ పురం అభవత్. —౫౩—౫౫. నరా ఇతి. వరయోః వభూవ
 రయోః దేయముపస్కరం. ౫౬. సేతి. ఉత్తభితైరింద్రకేతుభిః ధ్వజవిశేషైరుపక్లిప్తాని మంగళాని
 లాజాంకురపుష్పప్రకారాదీని తైః. ౫౭. సిక్తేతి. ఆహూతాః ప్రేష్టాః. భూభుజః. తేషాం.
 గజైః పరామృష్టాః ఉచ్ఛ్రితాః రంభాశ్చ పూగాశ్చ తైరుపశోభితాం. యద్వా తైరేవ
 గజైః పరామృష్టాః సంస్పృష్టాః రంభాశ్చ పూగాశ్చ తైరుపశోభితాం. ౫౮. కురుసృంజయ

ధావతామ్. ౧౯. రుక్మిణ్యా హరణం శ్రుత్వా గీయమానం తతస్తతః, రాజానో
రాజకన్యాశ్చ బభూవుర్భృశవిస్తితాః. ౨౦. ద్వారకాయామభూద్రాజ్ మహాన్
మోదః పురొకసామ్, రుక్మిణ్యా రమయోపేతం దృష్ట్వాకృష్ణం శ్రియః పతిమ్. ౨౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుఃపంచాశోఽధ్యాయః.

● ప్రద్యుమ్న జననశంబరాసురవధాదికథాప్రారంభఘట్టః. ●

శ్రీశుక ఉవాచః—కామస్తు వాసుదేవాంశో దగ్ధః ప్రాగుద్రమన్యునా,
దేహోపపత్తయే భూయస్తమేవ ప్రత్యపద్యత. ౧. స ఏవ జాతో వైదర్భ్యాంకృష్ణ
వీర్యసముద్భవః, ప్రద్యుమ్న ఇతి విఖ్యాతస్సర్వతోఽనవమః పితుః. ౨. తం శంబరః
కామరూపీ హృత్వా తోకమనిర్దశమ్, స విదిత్వాత్మనశ్శత్రుం ప్రాసోదన్వత్స్య
గాద్గృహమ్. ౩. తన్నిర్జగార బలవాన్తీనసోఽప్యపరైస్సహ, వృతో జాలేన మహా
తాగృహీతో మత్స్యజీవిభిః. ౪. తం శంబరాయ కైవర్తా ఉపాజహ్నురుపాయ
నమ్, సూదా మహానసం నీత్వా వధ్యన్ స్వధితినాద్భుతమ్. ౫ దృష్ట్వా తదుదరే
బాలం మాయావత్యై న్యవేదయన్, నారదోఽకథయత్సర్వం తస్యాశ్శంకితచేతసః,
బాలస్య తత్త్వముత్పత్తిం మతోన్యోదరనివేశనమ్. ౬. సా చ కామస్య వై పత్నీ రతి
ర్నామయశస్విని, పత్యుర్నిర్దగ్ధదేహస్య దేహోత్పత్తిం నిరీక్షతీ. ౭. నిరూపితా శంబ
రేణ ససూపాదనసాధనే, సా చ తం సుందరవరం విలోక్య ముదితాననా, కామ
దేవం శిశుం బుద్ధ్యా చక్రే స్నేహం తదార్భకే. ౮. నాతిదీర్ఘేణ కాలేన సకార్ణి రూఢ
యేతి. సంభ్రమాదౌత్సుక్యాత్పరిధావతాం బంధూనాం మధ్యే మిథః సమేత్య ముముదిరే ముదం ప్రాపు
రితి. ౧౯—౨౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుఃపంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యాః.

శ్లో. పంచపంచాశత్తమే తు ప్రద్యుమ్నోఽజని కృష్ణతః, శంబరేణ హృతస్సోఽథ హత్వాతం
కాంతయాగమత్. ప్రద్యుమ్నహనిలాభాద్యైః శంబరాహరణాదినా, కుటుంబినామపత్యాదిసుఖ
దుఃఖమసూచయత్. జాంబవత్యాదివివాహేభ్యః ప్రాగేవ ప్రద్యుమ్నజన్త తతో వివాహః. తతః
శంబరగృహాత్ ప్రద్యుమ్నప్రత్యాగమనం. అతః పుత్రకథనప్రస్తావేఽపి ప్రథమం ప్రద్యుమ్నస్య
జాతఘాతస్య శంబరేణ హరణం నిరూప్యతే ప్రత్యాగమనం తూత్తరకాలికమపి కథాపర్యవసానా
యాత్రోక్తమితి. కామ ఇతి. వాసుదేవాధిష్ఠితచిత్తప్రభవత్వాద్వాసుదేవాంశః. సృష్టిహేతుత్వాచ్చ.
దేహోపపత్తయే దేహప్రాప్తయే. ౧. స ఇతి. అనవమః అన్యూనః. ౨. తమితి. స ప్రసిద్ధః కామశత్రుః
శంబరః తమాత్మనః శత్రుం విదిత్వా సముద్రే ప్రాప్య ప్రక్షిప్య గృహమగాదితి. ౩. తమితి. నిర్జగార
గిరికవాన్. ౪. తమితి. స్వధితినా శస్త్రీకయా అవధ్యఖండితవంతః. ౫. దృష్ట్వేతి. తత్త్వం కామోఽ
యం తవ భరేతి. ఉత్పత్తిం శ్రీకృష్ణాదుక్తిణ్యాం ఉత్పన్న ఇతి. ౬. సేతి. యశస్విని పతిప్రతా
పశ్చ దేహోత్పత్తిం ప్రతీక్షమాణా. ౭. నిరూపితేతి. తం శిశుం కామదేవం బుద్ధ్యా మత్వా. ౮.

యావనః, జనయామాస నారీణాం వీక్షంతీనాం చ విభ్రమమ్. ౯. సా తం పతిం
 పద్మదళాయతేక్షణం ప్రలంబబాహుం నరదేవసుందరమ్, సప్రీడహంసోత్తభితభ్రువేక్షతీ
 ప్రీత్యోపతన్ధే రతిరంగసారతైః. ౧౦. తామాహ భగవాన్కార్ణిర్హతస్తే మతిరన్యథా,
 మాతృభావమతిక్రమ్య వర్తనే కామినీ యథా. ౧౧. రతిరువాచః—భవాన్నా
 రాయణసుతశ్శంబరేణ హృతో గృహాత్, అహం తేఽధికృతా పత్నీ రతిః
 కామో భవాన్ ప్రభో. ౧౨. ఏష త్వానిర్దశం సింధౌ ప్రాక్షిపచ్ఛంబరోఽసురః,
 మతోన్యోఽగ్రస్తీత్తదుదరాదిహ ప్రాప్తో భవాన్స్పృభో. ౧౩. తమిమం జహి దుర్ధర్షం
 దుర్జయం శత్రుమాత్తనః, మాయాశతవిదం త్వం చ మాయాభిర్తోహనాదిభిః. ౧౪.
 పరిశోచతి తే మాతా కురరీవ గతప్రజా, పుత్రస్తే హాకులా దీనా వివత్సా గౌరి
 వాతురా. ౧౫. ఆభాష్యైవం దదౌ విద్యాం ప్రద్యుమ్నాయ మహాత్మనే, మాయా
 వతీ మహామాయాం సర్వమాయావినాశినీమ్. ౧౬. స చ శంబరమభ్యేత్య సంయు
 గాయ సమాహ్వయత్, అవిష హ్యైస్తమాత్మేపైః క్షిపన్ సంజనయన్ కలిమ్.
 ౧౭. సోఽధిక్షిప్తో దుర్వచోభిఃపదాహత ఇవోరగః, నిశ్చక్రామ గదాపాణిరమర్షా
 త్తామ్రలోచనః. ౧౮. గదామావిధ్య తరసా ప్రద్యుమ్నాయ మహాత్మనే, ప్రక్షిప్య
 వ్యనదన్నాదం వజ్రనిష్పేషనిష్ఠురమ్. ౧౯. తామాపతంతీం భగవాన్ ప్రద్యుమ్నా
 గదయా గదాం, అపాస్య శత్రవే క్రుద్ధః ప్రాహిణోత్సాన్వం గదాం
 నదన్. ౨౦. స చ మాయాం సమాశ్రిత్య దైతేయాం మయదర్శితాం, ముమో
 చాస్త్రమయం వర్షం కార్ణా వైహాయసోఽసురః. ౨౧. బాధ్యమానోఽస్త్రవర్షేణ రొక్తి
 ణేయో మహారథః, సత్వాత్కికాం మహావిద్యాం సర్వమాయోపమర్దినీమ్. ౨౨.
 తతో గౌహ్యకగాంధర్వవైశాచోరగరాక్షసీః, ప్రాయుజ్ఞు శతశో దైత్యః కార్ణి
 ర్వ్యధమయశ్సతాః ౨౩. నిశాతమసి ముద్యమ్య సకిరీటం సకుండలం, శంబరస్య శిరః
 కాయాత్తామ్రశ్శశ్రుజహర తత్. ౨౪. ఆకీర్యమాణో దివిజైస్తువద్భిః కుసుమో

నాబిదీర్ఘేణేతి. విభ్రమం సంమోహం. ౯. సేతి. అంగహే. రాజన్ సారతైః భావైః ఉపతన్ధే అభ
 జత్. ౧౦. ౧౧. భవానితి. అధికృతా పత్నీత్యత్ర హేతుః—రతిరహంభవాన్ కామయతి. ౧౨. ౧౩.
 తమితి. దుర్జయత్వే హేతుః—మాయాశతవిదమితి. కథంతర్హి హంతవ్యస్తత్రాహ. —మాయాభిరితి.
 ౧౪. నాత్ర విలంబః కార్య ఇత్యాహ. —పరిశోచతీతి. పరిశోచతి రోదితీత్యర్థః. ౧౫—౧౮. గదా
 మితి. వజ్రస్య నిష్పేషే నిర్హతే యథా నిష్ఠురస్తీవో) నాదో భవతి. తథాభూతం నాదం వ్యనదత్
 సామాన్యవిశేషతయా వ్యాప్యవ్యాపకత్వం. ఓదనం పాకం పచతీతి వత్ అనిష్ఠురం నాదమకరోదిత్యర్థః.
 ౧౯. ౨౦. స ఇతి. వైహాయసః ఆకాశే స్థితః. ౨౧. బాధ్యమాన ఇతి. సత్వాత్కికాం సత్వగుణ
 మాయాం ప్రాయుజ్ఞేత్యత్రస్యానుషంగః. ౨౨. తత ఇతి. తాః మాయాః వ్యధమయత్. వ్యసాశ

త్కరైః భార్యయాంబరచారిణ్యా పురం నీతో విహాయసా. ౨౫. అంతఃపురవరం
రాజ్ లలనాశతసంకులం, వివేశపత్న్యా గగనాద్విద్యుతేవ వలాహకః. ౨౬. తం
దృష్ట్వా జలదశ్యామం పీతకౌశేయవాససం, ప్రలంబబాహుం తామ్రాక్షం సుస్థితం
రుచిరాననమ్. ౨౭. అలంకృతముఖాంభోజం నీలవక్త్రాలకాళిభిః, కృష్ణం మత్వా
స్త్రీయో ప్రీతా నిలీయుస్తత్ర తత్ర హ. ౨౮. అవధార్య శనైరీషద్వైలక్ష
ణ్యేన యోషితః, ఉపజగ్తుః ప్రముదితాస్సస్త్రీరత్నం సువిస్థితాః. ౨౯. అథ తత్రా
సితాపాంగీ వైదర్భి వల్లుభాషిణీ, అస్తరత్స్వసుతం నప్తం స్నేహస్నుతపయోధరా.
౩౦. కోన్వయం నరవైడూర్యః కస్య వా కమలేక్షణః, ధృతః కయా వా జఠరే
కయా లబ్ధోఽథ కేన వా. ౩౧. మమ చాప్యాత్తజో నప్తః నీతోఽయం సూతికా
గృహత్, ఏతత్తుల్యవయోరూపో యది జీవతి కుత్రచిత్. ౩౨. కథం త్వనేన సంప్రాప్తం
సారూప్యం శార్ఙ్గధన్వనః, ఆకృత్యావయవైర్గత్యా స్వరహాసావలోకనైః. ౩౩. సవ
వాసా భవేన్నూనం యో మే గర్భధృతోఽర్భకః, అముష్కిన్ ప్రీతిరధికా వామ
స్ఫురతి మే భుజః. ౩౪. ఏవం మీమాంసమానాయాం వైదర్భ్యాం దేవకీసుతః, దేవ
క్యానకదుందుభ్యాముత్తమశ్లోక ఆగమత్. ౩౫. విజ్ఞాతార్థోఽపి భగవాన్స్తాష్ఠీ
మాస జనార్దనః, నారదోఽకథయత్సర్వం శంబరాహరణాదికమ్. ౩౬. తచ్ఛ్రుత్వా
మహదాశ్చర్యం కృష్ణాంతఃపురయోషితః, అభ్యనందన్ బహూనబ్దాన్ నప్తం పున
రిహగతమ్. ౩౭. దేవకీవసుదేవశ్చ కృష్ణరామా తథా స్త్రీయః, దంపతీ తౌ పరి
ష్వజ్య రుక్మిణీ చ యయుర్ద్దుదమ్. ౩౮. నప్తం ప్రద్యుమ్నమాయాంతమాకర్ణ్య ద్వార
కౌకసః, అహో మృత ఇవాయాతో బాలో దిప్త్యేతి చాబ్రువన్. ౩౯. యం వై
ముహుః పితృసరూపనిజేశభావా స్తన్తాతరో యదభజన్రహ ఊఢభావాః, చిత్రం

యత్. ౨౩. నిశాతమితి. తామ్రాణి శ్చశ్రూణి యస్మిన్ తత్. ౨౪. ౨౫. అంతఃపురేతి. విద్యుతా
సహ వలాహకో మేఘ ఇవ. ౨౬. ౨౭. అలంకృతేతి. నీలాశ్చ వక్త్రాశ్చ యే అలకాః తవీవ అశయః
తైః. ప్రీతాః లజ్జితాః. ౨౮. అవధార్యేతి. శ్రీకృష్ణో న భవతీత్యవధార్య. సస్త్రీరత్నం స్త్రీఘ
రత్నం నైవ రతిః తత్సహితం. ౨౯. ౩౦. సుతం స్వరంత్యాహ. —క ఇతి. నరవైడూర్యః పురుష
శ్రేష్ఠః. ౩౧. మమేతి. ఏతేన తుల్యం వయో రూపం చ యస్య స భవేదితి. ౩౨. తస్య స్వపుత్ర
త్వం సంభావయంత్యాహ. —కథం త్వితి. ౩౩. తదేవాధికం సంభావయతి. సవీవేతి. ౩౪. ఏవమితి.
దేవక్యానకదుందుభిభ్యామిత్యర్థః. ౩౫. —౩౯. అతిసౌందర్యేణ ప్రద్యుమ్నమనువర్ణయతి. —యమితి.
సితా శ్రీకృష్ణః తత్సరూపే ప్రద్యుమ్నే. నిజః ఆత్మీయః ఈశః భర్తేతి భావో భావనా యాసాంతాః
తన్తాతరః శ్రీకృష్ణహస్తోఽపి రహసి ఊఢభావాస్సత్యో యమభజన్నితి యత్. తత్ స
భిరుచిత్రం. కథం తస్మిన్ స్వరే స్వర్యమాణత్వేనైవ తోభవే కామే అక్షివిషయే సతి. కించ.

న తత్త్వలు రమాస్పదబింబబింబే కామే స్తరేఽక్షివిషయే కిముతాన్యనార్యః. ౪౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచపంచాశోఽధ్యాయః.

— స్యమంతకోపాఖ్యానకథాప్రారంభఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచ:—సత్రాజితస్త్వతనయాం కృష్ణాయ కృతకిల్బిషః, స్యమంత
కేన మణినా స్వయముద్యమ్య దత్తవాన్. ౧. రాజోవాచ:—సత్రాజితః కిమకరో
ద్భ్రష్టా కృష్ణస్య కిల్బిషం, స్యమంతకః కుత స్తస్య కస్తాద్దత్తాసుతా హరేః. ౨.
శ్రీశుక ఉవాచ:—ఆసీత్సత్రాజితస్సూర్యో భక్తస్య పరమస్సఖా, ప్రీతస్తస్మై మణిం
ప్రాదాత్సూర్యస్తుప్తస్య స్యమంతకమ్. ౩. స తం బిభ్రత్ మణిం కంఠే బ్రాజమానో
యథా రవిః, ప్రవిష్టో ద్వారకాం రాజన్ తేజసా నోపలక్షితః. ౪. తం విలోక్య
జనాదూరా తేజసా ముష్టదృష్టయః, దీప్యతేఽత్రైర్భగవతే శశంసుస్సూర్యశంకితాః.
౫. నారాయణ నమస్తేఽస్తు శంఖచక్రగదాధర, దామోదరారవిందాక్ష గోవింద
యదునందన. ౬. ఏష ఆయాతి సవితా త్వాం దిదృక్షుర్జగత్పతే, ముష్ణన్ గభస్తిచ
క్రేణన్యాణాం చక్షూంషి తిగ్తగుః. ౭. నన్వన్విచ్ఛంతి తే మార్గం త్రిలోక్యాం
విబుధర్షభాః, జ్ఞాత్వాద్య గూఢం యదుషు ద్రష్టుం త్వాయాత్యజః ప్రభో. ౮.
శ్రీశుక ఉవాచ:—నిశమ్య బాలవచనం ప్రహస్యాంబుజలోచనః, ప్రాహ నాసౌ
రవిధేవస్సత్రాజిన్తణినా జ్వలన్. ౯. సత్రాజితస్త్వగృహం శ్రీమత్ కృతకౌతుక

రమాస్పదం శ్రీకృష్ణః తస్య బింబః మూర్తిః తస్య బింబే ప్రతిబింబే పుత్రే తదా కిము వక్తవ్యం అన్య
నార్యో భజేయురితి. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచపంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పట్నంచాశత్తమే మిథ్యాభియోగే మణిమాహరత్, కన్యాం జాంబవతః ప్రాప కృష్ణ
స్సత్రాజితస్తతః. పుత్రాదికామసౌఖ్యస్య నిష్ఠాముక్త్యాతిచంచలామ్, అర్థస్యానర్థతామాహ స్యమంతా
హరణాదినా. సత్యభామాజాంబవతోర్విచాహప్రస్తావాయ స్యమంతకాఖ్యానమాహ—సత్రాజిత
ఇతి. సత్రాజిత ఇత్యకారాంతః. క్వచిచ్ఛ తకారాంతోఽప్యన్వయానుసారేణ ద్రష్టవ్యః. కృతాప
రాధః తచ్ఛాంతయే స్వయమేవోద్యమం కృత్వా మణినా సహ ప్రాదాదితి. ౧. ౨. ఆసీదితి. భక్తస్య
సత్రాజితః సూర్యః స్వామ్యపి సఖేవాసీదిత్యర్థః. స చ తుప్తస్తస్మై స్యమంతకం నామ మణిం
ప్రాదాత్. ప్రీతః స్నిగ్ధః. ౩. స ఇతి. నోపలక్షితః సత్రాజితోఽసావితి న జ్ఞాతః. ౪. తమితి. దీప్యతే
క్రీడతే సూర్యోఽయమితి శంకితాస్సంతః కథయామాసురితి. ౫. నారాయణేతి. సూర్యనమస్కా
రార్థమాగతం కల్పయిత్వోద్రిక్తభక్తీనాం సంబోధనాని నారాయణేత్యాదీని. ౬. ఏష ఇతి. గభస్తి
చక్రేణ రశ్మిజాలేన. ముష్ణన్ ప్రతిఘ్నన్. తిగ్తాః తీక్ష్ణాః గాఢో రశ్మయో యస్యసః. ౭. న చేదమఘట
మానమిత్యాహుః—నన్వితి. అన్విచ్ఛంతి మృగయంతే. అజః సూర్యః. ౮. నిశమ్యేతి. బాలానాం
అజ్ఞానాం వచనం జ్వలన్ విద్యోతమానః. ౯. సత్రాజిదితి. కృతాని కౌతుకేన ఉత్సవేన మంగళాని

మంగళమ్, ప్రవిశ్య దేవసదనే మణిం విప్రైర్నృత్యవేశయత్. ౧౦. దినే దినే స్వర్ణ
భారానష్టే స సృజతి ప్రభో. ౧౧. దుర్భిక్షమార్యరిష్టాని సర్వాధివ్యాధయోఽ
శుభాః, న సంతి మాయినస్తత్ర యత్రాస్తేభ్యర్చితో మణిః. ౧౨. స యాచితో
మణిం క్వాపి యదురాజాయ శౌరిణా, నైవార్థకాముకః ప్రాదాద్యాచ్ఛాభంగ
మతర్కయత్. ౧౩. తమేకదా మణిం కంఠే ప్రతిముచ్య మహాప్రభం, ప్రసేనో
హయమారుహ్యా మృగయాం వ్యచరద్వనే. ౧౪. ప్రసేనం సహాయం హత్వా మణి
మాచ్ఛిద్య కేసరీ, గిరిం విశత్ జాంబవతా నిహతో మణిమిచ్ఛతా. ౧౫ సోఽపి చక్రే
కుమారస్య మణిం క్రీడనకం బిలే, అపశ్యత్ బ్రాతరం బ్రాతా సత్రాజిత్పర్యత
ప్యత. ౧౬. ప్రాయః కృష్ణేన నిహతో మణిగ్రీవో వనం గతః, బ్రాతా మమేతి
తచ్ఛ్చుత్వా కర్ణే కర్ణే జపత్ జనాః. ౧౭. భగవాన్ తదుపశ్రుత్య దుర్యశో లిప్త
మాత్తని, మార్ద్దం ప్రసేనపదవీమన్వపద్యత నాగరైః. ౧౮. హతం ప్రసేనం సాశ్వం చ
వీక్ష్య కేసరిణా వనే, తం చాద్రిపుష్టే నిహతమృక్షేణ దదృశుర్జనాః. ౧౯.
ఋక్షరాజబిలం భీమమంధేన తమసా వృతం, ఏకో వివేశ భగవానవస్థాప్య బహిః
ప్రజాః. ౨౦. తత్ర దృష్ట్వా మణిశ్రేష్ఠం బాలక్రీడనకం కృతం, హర్షం కృతమతిస్త
స్థిన్నవతస్థేఽర్భకాంతికే. ౨౧. తమపూర్వం నరం దృష్ట్వా ధాత్రీ చుక్రోశ భీతవత్,
తచ్ఛ్చుత్వాభ్యద్రవత్కుద్ధో జాంబవాన్ బలినాం వరః. ౨౨. స వై భగవతా
తేన యుయుధే స్వామినాత్మనః, పురుషం ప్రాకృతం మత్వా కుపితో నానుభావ
వత్. ౨౩. ద్వంద్వయుద్ధం సుతుములముభయోర్విజగీషతోః, ఆయుధాశ్చ ద్రుమై
ర్దోర్భిః క్రవ్యాథే శ్యేనయోరివ. ౨౪. ఆసీత్తదష్టావింశాహమితరేతరముష్టిభిః,
వజ్రనిషేషపరుషైరవిశ్రమమహర్నిశమ్. ౨౫. కృష్ణస్య ముష్టినిష్పాతైర్నిషిప్తాం
గోరుబంధనః, క్షీణసత్వస్త్విన్నగాత్రస్తమాహతీవ విస్త్రితః. ౨౬. జానే త్వాం సర్వ

యస్త్కి తత్. విప్రైః కృత్వా. ౧౦. దినేదిన ఇతి. భారప్రమాణం శ్లో. చతుర్భిర్వహిభిర్దంజం
గుంజాన్ పంచపణం పణాన్, అష్టాధరణమష్టా చ కర్షంతాంశ్చతురః పలం. తులాం పలశతం
ప్రాహుర్భారస్సౌద్వింశతిస్తులా ఇతి. ౧౧. దుర్భిక్షేతి. మారీ నామ అకాలమృత్యుః అరిష్టమభద్రం
అశుభా దుఃఖహేతవః. ౧౨. సఇతి. క్వాపి కదాచిత్ అనేన భగవత్యసమర్ప్య స్వయమగ్రభోజినః
సర్వానిష్టనివర్తకమపి అనిష్టహేతురేవ భవతీతి సూచితం. ౧౩. తదేవ ధర్మయితమాహ—తమితి.
ప్రతిముచ్య బద్ధ్వా ప్రసేనః సత్రాజిద్భ్రాతా. ౧౪. ప్రసేనమితి. ఆచ్ఛిద్య ఆకృష్య గృహీత్వా. ౧౫.
౧౬. ప్రాయ ఇతి. అజపత్ ఉపాంశు అవోచత్. ౧౭—౨౩. ద్వంద్వయుద్ధమితి. క్రవ్యాథే ఆమి
షార్థే. ౨౪. ఆసీదితి. అష్టావింశాహం అష్టచ వింశతిశ్చ అహని యస్త్కి తత్ అష్టావింశత్యహం.
వింశతిశ్చ ట్టే తిలోపశ్చార్షః. వజ్రస్య నిషేషో నిర్హతః. తద్వత్ పరుషైః నిష్టురైః. ౨౫. కృష్ణస్యేతి.
కృష్ణస్య ముష్టినాం నిష్పాతైరాఘాతైర్వినిష్పిష్టాని విశ్లేధాన్యంగానామురూణి బంధనాని సంధిస్థానాని

భూతానాం ప్రాణజస్సహోబలం, విష్ణుం పురాణపురుషం ప్రభవిష్ణుమధీశ్వరమ్.
 ౨౭. త్వం హి విశ్వసృజాం స్రష్టా సృజ్యానామపి యచ్చ సత్, కాలః కలయతా
 మీశః పర ఆత్మా తథాత్మనామ్. ౨౮. యస్యేషదుత్కలితరోషకటాక్షమోక్షైర్వ
 ర్నాదిశత్రుభిత నక్రతిమింగిలోఽభిః, సేతుః కృతస్స వ్యయశఉజ్జ్వలితా చ లంకా రక్ష
 శ్శిరాంసి భువి పేతురిషుక్షతాని. ౨౯. ఇతి విజ్ఞాతవిజ్ఞానమృక్షరాజానమచ్యుతః,
 హ్యజహార మహారాజ భగవాన్ దేవకీసుతః. ౩౦. అభిమృశ్యా రవిందాక్షః పాణినా
 శంకరేణ తు,తమాహ కృపయా భక్తం మేఘగంభీరయా గిరా. ౩౧. మణిహేతోరిహ
 ప్రాప్తా వయమృక్షపతే బిలం, మిథ్యాభిశాపం ప్రమృజన్నాత్మనో మణినాఽమునా.
 ౩౨. ఇత్యుక్తస్సాన్వందుహితరం కన్యాం జాంబవతీం ముదా, అర్హణార్థం సమణినా
 కృష్ణాయోపజహార హ. ౩౩. అన్యైస్సమణిముఖైశ్చ పూజితో భక్తవత్సలః,
 దదౌ తస్మై పరాం ముక్తిం ప్రీత్యా జాంబవతే హరిః. ౩౪. అదృష్ట్యా నిర్గమం శౌరేః
 ప్రవిష్టస్య బిలం జనాః, ప్రతీక్ష్య ద్వాదశాహాని దుఃఖితాస్తే పురం యయుః.
 ౩౫. నిశమ్య దేవకీ దేవీ రుక్మిణ్యానకదుందుభిః, సుహృదో జ్ఞాతయోఽశోచన్
 బిలాత్కృష్ణమనిర్గతమ్. ౩౬. సత్రాజితం శపంతస్తే దుఃఖితా ద్వారకాకసః, ఉపతస్థ
 శ్చంద్రభాగాం దుర్గాం కృష్ణోపలబ్ధయే. ౩౭. తేషాం తు దేవ్యపథానాత్ప్రత్యాదిష్టా
 శిషా చ సః, ప్రాదుర్భూవ సిద్ధార్థస్సదారో హర్షయన్ హరిః. ౩౮. ఉపలభ్య

యస్యసః. ౨౬. లోకే కో వాయం మత్తో బలీయానితి విస్తితస్సక్ విమృశ్యాహ—జాన ఇతి. సర్వ
 భూతానాం యః ప్రాణస్తత్ర చ యదోజః సహో బలం చ. ఇంద్రియకృదయధేహబలాని. తత్సర్వం
 త్వమిత్యహం జానే. కథం తథాత్వమత ఆహ—విష్ణుమిత్యాది. ౨౭. పురాణత్వే హేతుః—త్వమితి.
 స్రష్టానిమిత్తం యచ్చ సత్ ఉపాదానం. అతః పురాణః. ప్రభవిష్ణుత్వే హేతుః కాల ఇతి. అధీశ్వ
 రత్వమప్యత ఏవేత్యాహ—ఈశః పర ఇతి. న చ తటస్థ ఇత్యాహ—ఆత్మనామాత్మేతి. ౨౮. యత
 ఏవంభూతః అతో మమేష్టదైవం రఘునాథ ఏవ త్వమిత్యాహ—యస్యేతి. ఈషదుత్కలిత ఉద్దీప్తితో
 యో రోషస్తేన యే కటాక్షమోక్షాః తైః శుభితాః నక్రా గ్రహస్తిమింగిలా మహామత్స్యైశ్చ
 యస్తిక్. సోఽభిః. వర్త ఆదిశత్ దత్తవాన్. తస్మిన్నేవ స్వయశ ఏవ సేతుః కృతః. ఉజ్జ్వలితా
 దగ్ధా చ. యస్యేషుభిః క్షతాని ఛిన్నాని. రక్షసో దశగ్రీవస్య శిరాంసి. భువి పేతుః స ఏవ త్వమితి
 జానే. ౨౯. ఇతీతి. ఇతి విజ్ఞాతం విజ్ఞానం యేన తం. విజ్ఞానశబ్దః కరణసాధనః కర్తృసాధనో వా.
 ఋక్షరాజానం ఉక్తవాన్. విజ్ఞాయ తేఽనేనేతి. విజ్ఞానం. ౩౦. ౩౧. మణీతి. వయం హి బహవో
 బిలద్వారం ప్రాప్తాః. తత్ర మిథ్యాభిశాపమమునా మణినా ప్రమృజన్ ప్రమార్ద్యమిచ్ఛన్ అహమేక
 ఏవాంతర్బిలమిహ ప్రాప్త ఇత్యర్థః. ౩౨. ఇతీతి. సహమణినా సమర్పయామాస. ౩౩—౩౬. సత్రాజిత
 మితి. శ్రీకృష్ణప్రాప్తయే చంద్రభాగాం నామ దుర్గామభజన్. ౩౭. తేషామితి. స చ కృష్ణస్తేషాం
 ప్రాదుర్భూవ. అసవ ఇతి పాతే అసవఇంద్రియాణి తేషాం ప్రేష్య ఇత్యర్థః. తదా దేవ్యా ఉపస్థానాత్.

హృషీకేశం మృతం పునరివాగతం, సహపత్న్యా మణిగ్రీవం సర్వే జాతమహోత్సవాః. ౩౯. సత్రాజితం సమాహూయ సభాయాం రాజసన్నిధౌ, ప్రాప్తిం చాఖ్యాయ భగవాన్ మణిం తస్మై న్యవేదయత్. ౪౦. సచాతివ్రీడితో రత్నం గృహీత్వాఽవాఙ్ముఖస్థితః, *అనుతప్యమానో భవనమగమత్స్వేన పాప్తనా ౪౧. సోఽనుధ్యాయంస్తదేవాఘం బలవద్విగ్రహాకులః, కథం మృజామ్యాత్తరజః ప్రసీదేద్వాచ్యుతః కథమ్. ౪౨. కిం కృత్వా సాధు మహ్యం స్యాన్నశవేద్వా జనో యథా, అదీర్ఘదర్శనం తుద్రం. మూఢం ద్రవిణలోలుషమ్. ౪౩. దాస్యే దుహితరం తస్మై స్త్రీరత్నం రత్నమేవ చ, ఉపాయోఽయం సమీచినస్తస్య శాంతిర్న చాన్యథా. ౪౪. ఏవం వ్యవసితో బుద్ధ్యా సత్రాజితస్త్వసుతాం శుభాం, మణిం చ స్వయముద్యమ్య కృష్ణాయోపజహర హ. ౪౫. తాం సత్యభామాం భగవానుపయేమే యథావిధి, బహుభిర్యాచితాం శీలరూపాదార్యగుణాన్వితామ్. ౪౬. భగవానాహ న మణిం ప్రతీచ్ఛామో వయం నృప, తవాస్తాం దేవభక్తస్య వయం చ ఫలభాగినః. ౪౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షట్పంచాశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—విజ్ఞాతార్థోఽపి భగవాన్ దగ్ధానాకర్ణ్య పాండవాన్, కుంతీం చ కుల్యకరణే సహ రామో యయా కురూన్. ౧. భీష్మం నృపం సవిదురం గాంధారిం ద్రోణమేవ చ, తుల్యదుఃఖౌ సమాగమ్య హ కష్టమితి శోచతుః.

తయా తాన్ ప్రతి ఆదిష్టాదత్తాయా ఆశీః కృష్ణం ద్రక్ష్యథేతి తయా సహౌష. ౩౮. యది లోకే జనాః కంచిత్ మృతంబంధుం పునరాగతముపలభంతే. తద్వదుపలభ్య సర్వే జాతమహోత్సవాః. ఆసన్నితి. ౩౯. ౪౦. స ఇతి. పాప్తనా అపరాధేన. అనుతప్యమానః ఆత్ర వర్ణాధిక్యమార్షం. ౪౧. స ఇతి. అఘం దోషం. ఆత్మనో రజః మలం అపరాధమితి. ౪౨. కిమితి. కిం కృత్వా కస్మిన్ కృత ఇత్యర్థః. సాధు భద్రం అదీర్ఘదర్శనం అవిచారకం. తుద్రం కృపణం మూఢం. మందమతిం. ౪౩. ఏవం ధ్యాయన్నపాయం నిశ్చినోతి. దాస్య ఇతి. స్త్రీరత్నం దుహితరం తావద్దాస్యామి. అనంతరం ఫారిబర్హాత్వేన రత్నమపీతి. ౪౪. ౪౫. తామితి. బహుభిః కృతవర్తాదిభిః. ౪౬. భగవానితి. మణిం న ప్రతీచ్ఛామః న స్వీకుర్తః దేవసూర్యః. తద్భక్తస్యేతి కటాక్షః ఫలభాగిన ఇతి. తవాపుత్రత్వాత్త్వదీయం ధనమస్తాకమేవేతి గూఢోఽభిప్రాయః. ౪౭.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షట్పంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

న్తో. సప్తపంచాశత్తమే తు పునశ్శతధనోర్వధే, ప్రాప్తం స్వదుర్యో మార్ష్వి కృష్ణోఽక్రూరాగతాన్తణేః. అక్రూరమురరీకృత్య మణేః పాత్రమథాచ్యుతః, ఉపామంత్రి తమేకాంతే స రామోఽగార్హజాహ్వాయమ్. సత్రాజితః కృష్ణయాచ్ఛాభంగఫలం వ్యక్తీకర్తుం కథాముపక్రమతే—విజ్ఞాతార్థ ఇతి. పాండవా బిలద్వారేణ జతుగృహాన్నిర్గతా ఇత్యేవం విజ్ఞాతోఽర్థో యేన. ౫. కుంతీం చ దగ్ధానాకర్ణ్య కుల్యకరణే కులూచితవ్యవహారార్థం. ౧. భీష్మమితి. అన్యేషాం. తద్దాహదుఃఖాభావాత్

౨. లభ్యా తదంతరం రాజన్ శతధన్వానమూచతుః, అక్రూరకృతవర్తాణౌ మణిః
కస్తాన్న గృహ్యతే. ౩. యోఽస్తభ్యం సంప్రతిశ్రుత్య కన్యారత్నం విగృహ్య నః,
కృష్ణాయాదాన్న సత్రాజిత్కస్తాద్భ్రాతరమన్వియాత్. ౪. ఏవం భిన్నమతిస్తాభ్యాం
సత్రాజితమసత్తమః, శయానమవధీల్లోభాత్సపాపః క్షీణజీవితః. ౫. స్త్రీణాం విక్రొ
శమానానాం క్రందంతీనామనాథవత్, హత్వా పశుం సౌనికవన్తణిమాదాయ
జగ్న్వాన్. ౬. సత్యభామాపి పితరం హతం వీక్ష్య శుచార్పితా, వ్యలపత్తాత
తాతేతి హః హతాస్తీతి ముహ్యతీ. ౭. తైలద్రోణ్యాం మృతం ప్రాప్య జగామ గజ
సాహ్వయం, కృష్ణాయ విదితార్థాయ తస్తాచఖ్యా పితుర్వధమ్. ౮. తదాకర్ణ్యే
శ్వరౌ రాజన్న సుసృత్య నృలోకతాం, అహో నః పరమం కష్టమిత్యసాక్షౌ విలే
పతుః. ౯. ఆగత్య భగవాంస్తస్తాత్సభార్యసాగ్రజః పురం, శతధన్వానమారేభే
హంతుం హర్తుం చ తం మణిమ్. ౧౦. సోఽపి కృష్ణోద్యమం జ్ఞాత్వా భీతః ప్రాణపఠీ
ప్సయా, సాహాయ్యం కృతవర్తాణమయాచత స చాబ్రవీత్. ౧౧. నాహమిశ్వరయోః
కుర్యాం హేలనం రామకృష్ణయోః, కో ను క్షేమాయ కల్పేత తయోర్వృజినమా
చరన్. ౧౨. కంసస్సహానుగోఽపేతో యద్వేషాత్త్యాజితశ్చియా, జరాసంధస్సప్తదశ
సంయుగాద్విరథో గతః. ౧౩. ప్రత్యాఖ్యాతస్సచాక్రూరం పార్ష్ణిగ్రాహమయాచత,
సోఽప్యాహ కో విరుధ్యేత విద్వానీశ్వరయోర్బలమ్. ౧౪. య ఇదం లీలయా విశ్వం
సృజత్యవతి హంతి చ, చేష్టాం విశ్వసృజో యస్య న విదుర్తోహితాజయా. ౧౫. యస్సప్త
హాయనః శైలముత్పాత్యైకేన పాణినా, దధార లీలయా బాల ఉత్పిలీంధ్రమివార్భకః.
౧౬. నమస్తస్మై భగవతే కృష్ణాయాద్భుతకర్తృణే, అనంతాయాదిభూతాయ కూటస్థా
యాత్త నే నమః. ౧౭. ప్రత్యాఖ్యాతస్స తేనాపి శతధన్వా మహామణిం, తస్మిన్నస్యా
శ్వమారుహ్య శతయోజనగం. యయా. ౧౮. గరుడధ్వజమారుహ్య రథం రామ
జనార్దనౌ, అన్వయాతాం మహావేగైర్వైరాజన్గురుద్రుహమ్. ౧౯. మిథిలాయా
ఉపవనే విసృజ్య పతితం హయం, పద్భ్యామథావత్సంత్రస్తః కృష్ణోఽప్యన్వద్రవద్రు

భీష్మాదీన్ సమాగమ్యేత్యుక్తం. ౨. ౩. నను జీవన్ సత్రాజిత్ మణిం కథం దాస్యతీతి తత్రోచతుః.
య ఇతి. భ్రాతరం ప్రసేనం మృతం కస్తాత్ నాన్వియాత్ నానుగచ్ఛేత్. మ్రియతామిత్యర్థః. ౪.
౫. స్త్రీణామితి. జగ్న్వాన్ జగామ. ౬—౧౧. నేతి. హేళనం ప్రతికూలం. వృజినం అపరా
ధమ్. ౧౨. కంస ఇతి. అపేతో మృతః. సప్తదశసంఖ్యాకాత్ సంయుగాత్. ౧౩. ౧౪. తౌ రామ
కృష్ణౌ ఏకమేవ తత్త్వమిత్యభిప్రేత్యాహ—య ఇతి. అజయా మాయయా. మోహితా అజయేతి.
సంధిరార్హః. ౧౫—౧౭. ప్రత్యాఖ్యాత ఇతి. అంతర్యామికృష్ణనియుక్తః. తస్మిన్ అక్రూరే మణిం
న్యస్య యయా పలాయత. ౧౮. గరుడేతి. గురుః శ్వశురః తద్గంతారం. ౧౯. మిథిలాయా ఇతి.

షా. ౨౦. పదాతేర్భగవాంస్తస్య పదాతి స్తిగ్నేమినా, చక్రేణ శిర ఉత్కృత్య వాస
సోర్వ్యచినోన్తణిమ్. ౨౧. అలబ్ధమణిరాగత్య కృష్ణ ఆహగ్రజాంతికమ్, వృథాహ
తశ్శతధనుర్కణిస్తత్ర న విద్యతే. ౨౨. తత ఆహ బలోనూనం సమణిశ్శతధన్వనా,
కస్తింశ్చిత్పురుషే న్యస్తస్తమన్వేష పురం వ్రజ. ౨౩. అహం వై దేహమిచ్ఛామి
ద్రష్టుం ప్రియతమం మమ, ఇత్నుక్త్వా మిథిలాం రాజన్ వివేశ యదునందనః. ౨౪.
తం దృష్ట్వా సహసోత్థాయ మైథిలః ప్రీతమానసః, అర్హయామాస విధివదర్హణం వై
సమర్హణైః. ౨౫. ఉవాస తస్యాం కతిచిన్తిథిలాయాంసమావిభుః ౨౬. తతోఽశిక్షద్గదాం
కాలే ధార్తరాష్ట్రస్సుయోధనః, మానితః ప్రీతియుక్తేన జనకేన మహాత్మనా. ౨౭.
కేశవో ద్వారకామేత్య నిధనం శతధన్వనః, అప్రాప్తిం చ మణేః ప్రాహ ప్రియాయాః
ప్రియకృద్విభుః. ౨౮. తతస్స కారయామాస క్రియా బంధోర్హతస్య వై, సాకం సు
హృద్భిర్భగవాన్ యాయాస్సుస్సాంపరాయికాః. ౨౯. అక్రూరః కృతవర్తా చ
శ్రుత్వా శతధనోర్వధమ్, పూషతుర్భయవిత్రస్తా ద్వారకాయాః ప్రయోజకౌ.
అక్రూరే ప్రోషితేఽరిష్టా ఆసన్వై ద్వారకాకసామ్, శారీరా మానసాస్తాపా ముహూ
ర్దైవికభౌతికాః. ౩౦. ఇత్యంగోపదిశంత్యేకే విస్తృత్య ప్రాగుదాహృతమ్, ముని
వాసనివాసే కిం ఘటేతారిష్టదర్శనమ్. ౩౧. దేవేఽవర్షతి కాశీశశ్వఫలక్మయాగ

శతయోజనగామిత్యాత్తతః పరం గంతుమశక్తః. తత్ర పతితః తం హయం విసృజ్య. ౨౦. పదాతే
రితి. వ్యచినోత్ మృగయామాస. అక్రూరే మణిరస్తీతి సర్వజ్ఞతయా విదిత్వాపి. రామవంచనాయ
తథా కృతవానిత్యర్థః. ౨౧. ౨౨. తత ఇతి. అన్వేష అన్విచ్ఛ. ౨౩. సర్వజ్ఞన్యైవం చేష్టితం మద్వం
చనాయేతి మత్వా గూఢమన్యురాహ—అహమితి. ౨౪. ౨౫. ఉవాసేతి. కతిచిత్సమాః సంవత్సరాన్.
౨౬. ప్రాసంగికమాహ—తత ఇతి. ౨౭. సత్యభామామప్యవంచయదితి సూచయన్నాహ.—
కేశవ ఇతి. ౨౮. తత ఇతి. బంధోస్సత్రాజితః సాంపరాయికాః పారలౌకికాః. ౨౯. అక్రూర ఇతి.
పూషతుః ద్వారకాయాస్సకాశాత్ క్వాపి పలాయితౌ ప్రయోజకౌ మణిహరణే శతధన్వనః ప్రవ
ర్తకౌ. తత్ర అక్రూరః కృష్ణానుమతేనైవ గతః. కృతవర్తా తు భక్తపక్షపాతప్రాకట్యభయాదివోఽపే
క్షిత ఇతి గమ్యతే కథమన్యథా సర్వజ్ఞేశ్వరవంచనం తయోస్సంభవతీతి. ౩౦. తదేవం శ్రీవారాణస్యాం
దానపతిసమాఖ్యయా మణిహస్తేఽక్రూరే రుక్తపేదికైర్నహాధ్వరైర్వజమానే నివసతి సతి. పునః
శ్రీకృష్ణేనైవ ప్రస్తాపితోఽక్రూర ఇతి కర్ణే కర్ణే జపతి సతి జనే. సత్యభామారామాదీనామప్య
విశ్వాసే. జనసంగహాయాక్రూరమాహూయ సాక్షేపం శ్రీకృష్ణః ప్రాహ—ఇదం చ భగవన్తతం సం
గోప్య కేచన ఋషయోఽన్యత్కారణం అక్రూరానయనే వర్ణయంతి. తద్యథా శ్రుతం దూషయితుం
అనువదతి—అక్రూరే ప్రోషిత ఇతి. ౩౧. దూషయతి—ఇతీతి. అంగ హే రాజన్. శ్రీకృష్ణమాహ
త్వ్యం విస్తృత్యేతి తదేవాహ.—మునివాసనివాస ఇతి. మునీనాం వాసో యస్మిన్ స మునివాసః
శ్రీకృష్ణః. తస్య నివాసే సతి అక్రూరాపగమమాత్రేణారిష్టదర్శనం కిం ఘటేత? తదిచ్ఛాం వినా న
ఘటేతేత్యర్థః. ౩౨. పునస్తత్తతమేవానువర్ణయతి—దేవ ఇతి. కాశీషు కాశీదేశేషు. దేవే మఘవతి అప

తాయ తామ్, స్వసుతాం గాందినీం ప్రాదాత్తతోఽవర్షత్సకాశిషు. 33. తత్సు
తస్తత్ప్రభావోఽసావక్రూరో యత్ర యత్ర సః, దేవోఽభివర్షతే తత్ర నోపతాపా
న మారికాః 34. ఇతి వృద్ధవచశ్శ్రుత్వా నైతావదిహ కారణమ్, ఇతి దూతై స్స
మానీయ ప్రాహక్రూరం జనార్దనః. 35. పూజయిత్వాభిభాష్యైనం కథయిత్వా
ప్రియాః కథాః, విజ్ఞాతాఖిలచిత్తజ్ఞస్త్వయమాన ఉవాచ హ. 36. నను దానప
తేన్యస్తస్త్వయ్యాస్తే శతధన్వనా, స్యమంతకమణిశ్శ్రీమాన్ విదితః పూర్వమేవ
సః. 37. సత్రాజితోఽనపత్యత్వాద్గృహ్ణీయద్దుహితుస్సుతాః, దాయం నిసీయాపః
పిండాన్విముచ్యర్ణం చ శేషితమ్. 38. తథాపి దుర్భరో హ్యన్యైస్త్వయ్యాస్తాం
సుప్రతే మణిః, కింతు మామగ్రజస్సమృజ్ఞ ప్రత్యేతి మణిం ప్రతి. 39. దర్శయస్వ
మహాభాగ బంధూనాం శాంతిమావహ, అవిచ్ఛిన్నా మఖాస్తేఽద్య వర్తంతే రుక్తవే
దయః. 40. ఏవం సామభిరాలభ్యశ్శ్వఫల్కతనయో మణిమ్, ఆదాయ వాససాచ్ఛ
న్నం దదౌ సూర్యసమప్రభమ్. 41. స్యమంతకం దర్శయిత్వా జ్ఞాతిభ్యో రజ
ఆత్మనః, విమృజ్య మణినా భూయస్తస్మై ప్రత్యర్పయత్ప్రభుః. 42. యస్తే తద్భగ
వత ఈశ్వరస్య విష్ణోర్విర్యాధ్యం వృజినహరం సుమంగళం చ, ఆఖ్యానం పఠతి
శృణోత్యనుస్తరేద్వా దుష్కిర్తిం దురితమపోహ్య యాతి శాంతిమ్. 43.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తపంచాశోఽధ్యాయః.

ర్షతి సతి. 33. 34. ఇతీతి. ఇత్యేవంభూతమక్రూరమహిమాప్రతిపాదనపరం. పృథ్వానాం వాక్యం
శ్రుత్వా. సత్యమేవం తథాప్యేతావదేవ కారణం న భవతి. కింతు మణేరవ్యపగమ ఇతి మత్సేత్యేత
ధంతం పరమతం. వస్తుతస్తు కృష్ణలీలావశాదేవేష్టారిష్టాదిదర్శనమితి శుకాదిసంమతమితి భావః. 35.
పూజయిత్వేతి. విజ్ఞాతమఖిలం యేన స చాసౌ. అశవిష చిత్తజ్ఞశ్చ. అయం భావః. మహాభాగవత
స్యాస్య మయా దత్తేఽపి మణావపేక్షా నాస్త్యేవ. యస్తాదాహచాతో మణినా సహైవాగత ఇతి
జ్ఞాత్యేతి. 36. 37. తతః కిమత ఆహ. — సత్రాజిత ఇతి. అపః పిండాంశ్చ నిసీయ దత్వా. ఋణం చ
విముచ్య ఆపాకృత్య. శేషితమవశిష్టం. దాయం. దుహితుస్సత్యభామాయాః సుతాః గృహ్ణీయురితి
కాస్త్రం. తథా చ స్మృతిః. శ్లో. “పత్నీ దుహితరశ్చైవ పితరౌ భ్రాతరస్తథా, తత్సుతా గోత్రజా
బంధుశ్చిష్యాస్సబ్రహ్మచారిణః” ఇతి. 38. తథేతి. అగ్రజోఽపి న ప్రత్యేతి న విశ్వసితీతి. 39.
దర్శయస్వేతి. నాస్తీతి చ న వక్తవ్యం యతః అవిచ్ఛిన్నాః సంతతాః మఖాః వర్తంత ఇతి. 40.
ఏవమితి. ఆలబ్ధః ఉక్తః హృది స్ఫుప్త ఇతి వా. 41. స్యమంతకమితి. రజః మిథ్యాభికాపం సంమృజ్య.
అన్యైర్దుర్ధర ఇత్యాదిమిషేణ శ్రీత్యా. భూయస్తస్మై ప్రత్యర్పితవానితి. 42. యఇతి. దుష్కిర్తిం
తన్మూలం దురితం చేతి. 43.

ఇతి భావార్థదీపికాయారి, సప్తపంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

ఏకదా పాండవాన్ ద్రష్టుం ప్రతీతాన్ పురుషోత్తమః, ఇంద్రప్రస్థం గతశ్చ
 మాన్యుయుధానాదిభిర్వృతః. ౧ దృష్ట్వా తమాగతం పార్థా ముకుందమఖిలేశ్వ
 రమ్, ఉత్థస్తుర్యుగపద్వీరాః ప్రాణా ముఖ్యమివాగతమ్. ౨. పరిష్వజ్యాయుతం
 వీరా అంగసంగహతైనసః, సానురాగస్థితం వక్త్రం వీక్ష్య తస్య ముదం యయుః.
 ౩. యుధిష్ఠిరస్య భీమస్య కృత్వా పాదాభివందనమ్, ఫల్గునం పరిరభ్యాథ యమా
 భ్యాం చాభివాదితః. ౪. పరమాసనమాసీనం కృష్ణా కృష్ణమనిందితా, నవోఢా
 వ్రీడితా కించిచ్ఛనై రేత్యాభ్యవందత. ౫. తథైవ సాత్యకిః పార్థైః పూజితశ్చాభి
 వందితః, నిషసాదాసనే న్యే చ పూజితాః పర్యుపాసత. ౬ పృథాంసమాగత్య కృతాభి
 వాదనస్తయాతిహార్దార్ద్రదృశాభిరంభితః, ఆపృష్టవాంస్తాం కుశలం సహ స్నుషాం
 పితృష్వసారం పరిపృష్టబాంధవః. ౭. తమాహ ప్రేమ వైక్లబ్యరుద్ధకం తాశ్రులో
 చనా, స్తరంతీ తాన్ బహుక్లేశాన్ క్లేశాపాయాత్తదర్శనమ్. ౮. తదేవ కుశలం
 నోఽభూత్సనాథాస్తే కృతా వయమ్, జ్ఞాతీన్నస్త్వరతా కృష్ణబ్రాతా మే ప్రేషిత
 స్త్వయా. ౯. న తేఽస్తి స్వపరబ్రాంతిర్విశ్వస్య సుహృదాత్తనః, తథాపి స్త్వరతాం
 శశ్వత్ క్లేశాన్ హంసి హృది స్థితః. ౧౦ యుధిష్ఠిర ఉవాచః-కిం న ఆచరితం శ్రేయో న
 వేదాహమధీశ్వరః, యోగేశ్వరాణాం దుర్దర్శో యనోఽదృష్టః కుమేధసామ్.
 ౧౧. ఇతి వై వార్షికా మాసాన్ రాజ్ఞా సోఽభ్యర్థితస్సుఖం, జనయన్నయనానం
 దమింద్రప్రస్థాకసాం విభుః. ౧౨. ఏకదా రథమారుహ్య విజయో వానరధ్వజః,
 గాండీవం ధనురాదాయ తూణీచాక్షయసాయకౌ. ౧౩. సాకం కృష్ణేన సన్నద్ధో

శ్లో. అష్టపంచాశత్తమే తు కృష్ణః పంచకరేఽగ్రహీత్, కాళిందీం మిత్రవిందాం చ సత్యాం
 భద్రాం చ లక్ష్మణామ్. కాళిందీం నిజలాభాయ తపః పరముపేయుషీం, పరిణేష్యన్ ప్రియావాసమింద్ర
 ప్రస్థమథాగమత్. ఏకదేతి. ప్రతీతాన్ నష్టానపి పునః ద్రుపదగేహే సర్వైర్దృష్ట్వా యయుః
 ధానః సాత్యకిః. ౧. దృష్టేతి. ప్రాణా ఇంద్రియాణి. ముఖ్యం పంచవృత్తిం ప్రాణమివ. ౨. ౩.
 యుధిష్ఠిరస్యేతి. జ్యేష్ఠయోః ప్రణామం కృత్వా. సమేనాలింగితః కనిష్ఠాభ్యామభివందితో బభూవ. ౪.
 పరమాసనమితి. కృష్ణా ద్రౌపదీ. అనిందితా బహుభార్యా సత్యపి నిందారహితా. పార్థైర్నవమచిరం
 ఊఢా పరిణీతా. ౫. ౬. పృథామితి. అతిహార్దేన స్నేహేన ఆర్ద్రే సజలే దృశౌ యస్యాః తయా.
 పరిష్వక్తః తయా. పరిపృష్టాః బాంధవా యస్య సః. ౭. తమితి. ప్రేమా వైక్లబ్యం తేన రుద్ధః కంతో
 యస్యాః క్లేశాపాయే ఆత్మనిదర్శనం యస్య తం. భజతాం క్లేశాపాయాయ ఆత్మానం దర్శయతీతి వా.
 ౮. తదేతి. జ్ఞాతీన్ బంధూన్. నః అస్తాన్. యదా. భ్రాతా అక్రూరః ప్రేషితః. ౯. జ్ఞాతీనితి వచ
 నాత్ ప్రాప్తం మోహం వారయంతీ స్తాతి—నేతి. తత్ర హేతుః—విశ్వస్యేతి. సుహృచ్చ ఆత్మా చ
 తస్య. హంసి నాశయసి. ౧౦. కిమితి. కుమేధసాం విషయాసక్తచిత్తానాం దృష్టోఽసి ౧౧. ఇతీతి. సుఖ
 మవసదితి శేషః. సుఖం అభ్యర్థిత ఇతి వా. క్రియాసమాప్తిః. ౧౨. కాళిందీసందర్శన ప్రసంగమాహ—

విహర్తుం విపినం మహత్, బహువ్యాళమృగాకీర్ణం ప్రావిశత్పరవీరహః. ౧౪. తత్రా
విధ్యచ్ఛరైర్వ్యాఘ్రా సూకరా మహిషా రురూ, శరభా గవయా
ఖడ్గా హరిణా శశశల్యకా. ౧౫. తాన్నిన్యః కింకరా రాజ్ఞే మేధ్యా
పర్వణ్యపాగతే, తృట్పరీతః పరిశ్రాంతో బీభత్సర్యమునామగాత్. ౧౬. తత్రోప
స్పృశ్య విశదం పీత్వా వారి మహాదధౌ, కృష్ణౌ దదృశతుః కన్యాం చరంతీం చారు
లోచనామ్. ౧౭. తామాసాద్య వరారోహం సుద్విజాసుచిరాననామ్, పప్రచ్ఛ ప్రేషి
తస్సఖ్యా ఫల్గునః ప్రమదోత్తమామ్. ౧౮. కా త్వం కన్యాపి కల్యాణి కుతో వాకిం
చికిర్షసి, మన్యే త్వాం పతిమిచ్ఛంతీం సర్వం కథయ శోభనే. ౧౯. కాళింద్యువాచః-
అహం దేవస్య సవితుర్ద్వహితా పతిమిచ్ఛతీ, విష్ణుం వరేణ్యం వరదం తపఃపరమమాస్థితా.
౨౦. నాన్యం పతిం వృణే వీర తమృతే శ్రీనికేతనమ్, తుష్యతాం మే స భగవాన్తు
కుందో నాథసంశ్రయః. ౨౧. కాళిందీతి సమాఖ్యాతా వసామి యమునాజలే,
నిర్మితే భవనే పిత్రా యావదచ్యుతదర్శనమ్. ౨౨. తథావదద్దుడాకేశో వాసుదే
వాయ సోఽపి తామ్, రథమారోప్య తద్విద్వాద్ధర్మరాజముపాగమత్. ౨౩. యదైవ
కృష్ణస్సందిప్తః పార్థానాం పరమాద్భుతం, కారయామాస నగరం విచిత్రం విశ్వ
కర్తణా. ౨౪. భగవాంస్తత్ర నివసన్ స్వానాం ప్రియచికిర్షయా, అగ్నయే ఖాండవం
దాతుమర్జునస్యాస సారథిః. ౨౫. సోఽగ్నిస్తుప్తో ధనురదాద్ధయాన్ శ్వేతాన్ రథం
నృప, అర్జునాయాక్షయా తూణీ వర్తచాభేద్యమస్త్రిభిః. ౨౬. మయశ్చ మోచితో
వహ్నేస్సభాం సఖ్య ఉపాహరత్, యస్త్విన్ దుర్యోధనస్యాసీజ్వలస్థలదృశి భ్రమః.
౨౭. సతేన సమనుజ్ఞాతస్సుహృద్భిశ్చానుమోదితః, ఆయయా ద్వారకాం భూయ
స్సాత్యకిప్రముఖైర్వృతః. ౨౮. అథోపయేమే కాళిందీం సుపుణ్యార్తవృక్షఙ్కరితే,
వితన్వన్ పరమానందం స్వానాం పరమమంగళమ్. ౨౯. విందానువిందావావంత్యౌ

ఏకదేలి. అక్షయాః సాయకాః యయోస్తా. తూణీ ఇషధీ. ౧౩—౧౫. తానిలి. రాజ్ఞే యుధిష్ఠి
రాయ. మేధ్యా కర్తార్థాన్. బీభత్సర్యునః. ౧౬. ౧౭. తామిలి. సఖ్యా శ్రీకృష్ణేన. ౧౮—
౨౦. అయం మాం కామయేతేతి శంకయాహ. —నాన్యమిలి. ౨౧. ౨౨. తథేతి. ఆదాపేవ తద్వి
ద్వాన్. ౨౩. ప్రసంగాత్తాత్కాలికం చరిత్రాంతరమాహ—యదేతి. పార్థే. యదైవ సందిప్తో విశ్వా
పితః శ్రీకృష్ణః. తదైవ. తేషాం విశ్వకర్తణా దేవశిల్పినా నగరం కారయామాస. ౨౪. కించ. భగ
వానిలి. భగవాన్నిరతిశయైశ్వర్యగుణవానపి అర్జునస్య ధనురాదిలాభాయ సారథిరాస ఖాండవం నామ
ఇంద్రస్య వనం. ౨౫. స ఇతి. అక్షయా అక్షయసాయకౌ. ౨౬. మయ ఇతి. ఖాండవదాహకాద్వహ్నేః
సఖ్యే అర్జునాయ యస్త్విన్నితి సామాన్యతో నిర్దేశః. యస్యామిత్యర్థః. జలస్థలయోః దృశే
ర్దృష్టేః భ్రమః యద్వా. జలే స్థలవత్ దృక్ దృష్టిర్యస్త్విన్ తత్ జలస్థలదృక్. తస్త్విన్ భ్రమ అసీ
దితి. మతిభ్రమ ఇతి పాతే జలే స్థలబుద్ధిరూపః స్థలే జలబుద్ధిరూపః భ్రమ ఇత్యర్థః. ౨౭. ౨౮. అథేతి.

దుర్యోధనవశానుగౌ, స్వయంవరే స్వభగినీం కృష్ణే రక్తాం న్యపేథతామ్. 30. రాజాధిదేవ్యాస్తనయాం మిత్రవిందాం పితృష్వసుః, ప్రసహ్య హృతవాన్ కృష్ణో రాజన్ రాజ్ఞాం ప్రవశ్యతామ్. 31. నగ్నజిన్నామకోసల్య ఆసీద్రాజాతిధార్మికః, తస్య సత్యా భవత్కన్యా దేవీ నాగ్నజితీ నృప. 32. న తాం శేకుర్నృపా వోఢు మజిత్వా సప్తగోవృషాన్, తీక్ష్ణశృంగాన్ సుదుర్ధర్షాన్వీరగంధాసహాన్ఖలాన్. 33. తాం శ్రుత్వా వృషజిల్లభ్యాం భగవాన్ సాత్త్వతాం పతిః, జగామ కౌసల్యపురం సైన్యేన మహతా వృతః. 34. స కోసలపతిః ప్రీతః ప్రత్యుత్థాయాసనాదిభిః, అర్హణేనాపి గురుణా పూజయత్ప్రతినందితః. 35. వరం విలోక్యాభిమతం ధృత వ్రతా నరేంద్రకన్యా చకమే రమాపతిమ్, భూయాదయం మే పతిరాశిషోఽమలాః కరోతు సత్యా యది మే ధృతో వ్రతః. 36. అర్చితం పునరిత్యాహ నారాయణ జగత్పతే, ఆత్మానందేన పూర్ణస్య కరవాణి కిమల్పకః. 37. యత్పాదపంకజరజ శ్చిరసా బిభర్తి శ్రీరబ్జజస్సగిరిశస్సహ. లోకపాలైః, లీలాతనూస్సృక్పతసేతుపరీష్ప యా యః కాలే దధత్స భగవాన్ మమ కేన తుష్యేత్. 38. శ్రీశుక ఉవాచః— తమాహ భగవాన్ కృష్ణః కృతాసనపరిగ్రహః, మేఘగంభీరయా వాచా సస్త్రితం కురునందన. 39. శ్రీభగవానువాచః—నరేంద్రయాజ్ఞాకవిభిర్విగర్హితా రాజన్య బంధోర్ని జధర్హవర్తినః, తథాపి యాచే తవ సౌహృదేచ్ఛయా కన్యాం త్వదీయాం న హి శుల్కదా వయమ్. 40. రాజోవాచః—కోఽన్యస్తేఽభ్యధికో సాధ కన్యావర ఇహే ప్సితః, గుణైకధామో యస్యాంగే శ్రీర్వసత్యనపాయినీ. 41. కిం త్వస్తాభిః కృతః పూర్వం సమయస్సాత్త్వతర్షభ, పుంసాం వీర్యపరీక్షార్థం కన్యావరపరీక్షయా. 42. సప్తేతే గోవృషా వీర దుర్ధాంతా దురవగ్రహః, ఏతైర్భగ్నాస్సుబహవో భిన్న గాత్రా నృపాత్మజాః. 43. యది మే నిగృహీతాస్సుస్త్వయైవ యదునందన, వరో భవానభిమతో దుహితుర్తే శ్రియః పతే. 44. ఏవం సమయమాకర్ణ్య బద్ధ్వా

సుపుణ్యః ఋతుః ఋతుం చ తస్మిన్. ౨౯. పంచమం మిత్రవిందావివాహమాహ. —ద్వాభ్యాం. విందేతి. ఆవంత్యో అవంతిరాజానా. 30. 31. షష్ఠమాహ—నగ్నజిదితి. కౌసల్యః ఆయోధ్యాధిపతిః తస్య సత్యా నామ కన్యా అభవత్ ఆసీత్. దేవీ కాంతిమతీ నాగ్నజితీతి పితృనామ్నా స్రసిద్ధేత్కర్థః. 32. సేతి. వీరస్య గంధమపి న సహంత ఇతి తథావిధాన్. ఖలాన్ దుర్వృత్తాన్. 33. తామితి. వృషాన్ జయతి యస్తేన లభ్యాం. 34. స ఇతి. ప్రతినందితస్తం ప్రతినందితవాన్ శ్రీకృష్ణేన వా స ప్రతినందితః. 35—3౯. నరేంద్రేతి. హే నరేంద్ర రాజన్యబంధోః క్షత్రియస్య శుల్కదాః ద్రవ్యాదిప్రదాః. 40. కఇతి. గుణానామేకమేవ ధామ స్థానం. త్వం తథాభూతస్య తవాంగే. 41. 42. సప్తేతి. దుర్ధాంతాః అశిక్షితాః దురవగ్రహాః అపరాయత్తాః. కుతస్తత్రాహ—ఏతైరితి. భగ్నాః భంగం ప్రాపితాః. 43. యదితి. యత్ యది ఇమే గోవృషాః. 44. ఏవమితి. ఏతాన్ యా

పరికరం ప్రభుః, ఆత్మానం సప్తధా కృత్వా న్యగృహ్ణాన్లీలయైవ తాన్. ౪౫. బద్ధ్వా తాన్ దామభిశ్చైరిర్భగ్నదర్పాన్ హతౌజసః, వ్యకర్షన్లీలయా బద్ధాన్ బాలో దారు మయాన్ యథా. ౪౬. తతః ప్రీతస్సుతాం రాజా దదౌ కృష్ణాయ విస్తీతః, తాం ప్రత్యగృహ్ణాద్భగవాన్విధివత్సదృశీం ప్రభుః. ౪౭. రాజపత్న్యశ్చ దుహితుః కృష్ణం లబ్ధ్వా పతిం ప్రియం, లేభిరే పరమానందం జాతశ్చ పరమోత్సవః. ౪౮. శంఖభేర్యా నకా నేదుర్గీతవాద్యద్విజాశిషః, నరా నార్యః ప్రముదితాస్సువాసస్సృగలంకృతాః. ౪౯. శతం ధేనుసహస్రాణాం పారిబర్హమదాద్విభుః, యువతీనాం త్రిసాహస్రం నిష్కగ్రీవసువాససామ్. ౫౦. నవనాగసహస్రాణి నాగాచ్ఛతగుణాన్రథాన్, రథాచ్ఛతగుణానశ్వానశ్వాచ్ఛతగుణాన్నరాన్. ౫౧. దంపతీరథమారోఘ్య మహత్యా సేనయా వృతౌ, స్నేహప్రక్షిన్నహృదయో యాపయామాస కోసలః. ౫౨. శ్రుత్వైతద్రురుధుర్భాషా నయంతం పథి కన్యకాం, భగ్నవీర్యాస్సుదుర్త్వః యదుభిర్గోవుషైః పురా. ౫౩. తానస్యతశ్శరవ్రాతాన్ బంధుప్రియకృదర్జునః, గాంఢీవీ కాలయామాస సింహః తుద్రమృగానివ. ౫౪. పారిబర్హముపాగృహ్య ద్వారకామేత్య సత్యయా, రేమే యదూనాం వృషభో భగవాన్ దేవకీసుతః. ౫౫. శ్రుతకీర్తేస్సుతాం భద్రాముపయేమే పితృష్వసుః, కైకేయాం బ్రాతృభిర్దత్తాం కృష్ణస్సం దర్శనాదిభిః. ౫౬. సుతాం చ మద్రాధిపతేర్లక్ష్మణాం లక్ష్మణైర్యుతాం, స్వయంవరే జహౌరై కస్ససువర్ణస్సుధామివ. ౫౭. అన్యాశ్చైవంవిధా భార్యాః కృష్ణస్యాసన్ సహస్రశః, భౌమం హత్వా తన్నిరోధాదాహృతాశ్చారుదర్శనాః. ౫౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టపంచాశోఽధ్యాయః.

నిగృహ్ణాతి తస్య కన్యేతి సమయః కృతః. తమాకర్ణ్య ఆత్మానం సప్తధా కృత్వేతి. బహ్విదామసి యోషితాం. సంపూర్ణనివాహం సంభోగయోగ్యః స్యామితి సత్యాం ప్రత్యసావత్సృప్రదర్శనార్థ మాత్మనః సప్తధాకరణం. ౪౫—౪౯. శతమితి. నిష్కగ్రీవాశ్చ తాస్సువాససశ్చ తాసాం యువ తీనాం దాసీనాం పారిబర్హం అదాత్ దత్తవాన్. ౫౦. నవేతి. నాగాత్ నాగేభ్యః శతగుణాన్ నవలక్షాణి రథాన్ రథాత్ రథేభ్యశ్చతగుణాన్ నవకోటిః అశ్వాన్. అశ్వాత్ అశ్వేభ్యః శతగుణాన్ నవపద్మాని పదాతీన్. ౫౧. ౫౨. శ్రుత్వేతి. యదుభిర్గోవుషైశ్చ భగ్నవీర్యా అపి సుదుర్త్వ రూ రురుధుః. ౫౩. తానితి. అన్యతః క్షిప్తః ప్రయుంజానానితి యావత్. ౫౪. ౫౫. సప్తమం వివాహ మాహ—శ్రుతకీర్తేతి. శ్రుతకీర్తిర్నామ యా పితృష్వసా. తస్యాః సుతాం భద్రాం నామ కైకేయాం తద్దేశజాం సందర్శనాదిభిర్భ్రాతృభిర్దత్తాం. ౫౬. అష్టమం వివాహమాహ—సుతాం చేతి. ఏకవివస శ్రీకృష్ణో లక్ష్మణాం జహౌర. ౫౭. అన్యా ఇతి. తస్య నిరోధోఽంతఃపురం తస్మాత్. ౫౮. శ్లో. ఖైష్ఠీ జాంబవతీ భామా సత్యా భద్రా చ లక్ష్మణా, కాళిందీ మిత్రవిందా చేత్యష్టౌ పట్టమహస్త్రియః. శ్రీధరీయోఽయం శ్లోకః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టపంచాశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

రాజోవాచ:-యథాహతో భగవతా భామో యేన చ తాస్త్రియః, నిరుద్ధా ఏతదాచక్ష్య విక్రమం శార్ఙ్గధన్వనః. ౧. శ్రీశుక ఉవాచ:-ఇంద్రేణ హృతచత్రేణ హృతకుండలబంధునా, హృతామరాద్రిస్థానేన జ్ఞాపితో భామచేష్టితమ్ ౨ సభార్యో గరుడారూఢః ప్రాగ్జ్యోతిషపురం యయా, గిరిదుర్గైశ్శస్త్రదుర్గైర్జలాగ్న్యనిలదుర్గ మమ్. 3. మురపాశాయుతైర్ఘోరైర్దృఢైస్సర్వత ఆవృతం, గదయా నిర్భిభేదాద్రీశ శస్త్రదుర్గాణి సాయకైః. ౪. చక్రేణాగ్నిం జలం వాయుం మురపాశాంస్తథాసినా, శంఖసాదేన యంత్రాణి హృదయాని మనస్వినామ్. ౫. ప్రాకారం గదయా గుర్వాన్వి నిర్భిభేద గదాధరః, పాంచజన్యధ్వనిం శ్రుత్వా యుగాంతాశనిభీషణం, మురశ్శయాన ఉత్తస్థా దైత్యః పంచశిరాజలాత్. ౬. త్రిశూలముద్యమ్య సుదుర్నిరీక్షణం యుగాంతసూర్యానలరోచిరుల్బణం, గ్రసంస్త్రిలోకీమివ పంచభిర్తువైరభ్యద్రవతా ర్మ్యసుతం యథోరగః. ౭. ఆవిధ్య శూలం తరసా గరుత్తతే నిరస్య వక్త్రైర్వ్యవదత్స పంచభిః, ఖం రోదసీ సర్వదిశోంతరం మహానాపూరయన్నండకటాహమావృణోత్. ౮. తదాపతద్వై త్రిశిఖం గరుత్తతే హరిశ్శరౌఘైరభినత్త్రి ధౌజసా, ముఖేషు తం చాపి శరైరతాడయ త్తస్మై గదాం సోఽపి రుషా వ్యముంచత్. ౯. తామాపతంతీం గదయా గదాం మృధే గదాగ్రజో నిర్భిభిదే సహస్రథా, ఉద్యమ్య బాహూన

శ్లో. ఊనషష్టితమే భామం హత్వా తేనాహృతా హరిః, కన్యాస్సహస్రశః ప్రాప్య పారిజాతం దివోఽహరత్. పరిణీయ తతస్తాభిస్తన్తనోరథపూరణైః, ఆత్మారామోఽప్యసౌ రేమే తద్దృహేషు గృహస్థవత్. యథేతి యేన తాః స్త్రియో నిరుద్ధాః సభామః చకారాత్. యేన కారణేన హతః తదా షష్టేతి. ౧. ఇంద్రేణేతి. ఇంద్రేణ భామవిచేష్టితం విజ్ఞాపితస్సక్ ప్రాగ్జ్యోతిషపురం భామనగరం. యయావిత్యన్వయః. కథంభూతేన హృతం చత్రం యస్య తేన. లోకపాలప్రధానత్వాదింద్రస్య పరుణచత్రహరణేఽపి తస్మైవ మానభంగ ఇతి తథోక్తం. హృతే కుండలే యస్యాస్సా. అదితిః బంధుర్హతా యస్య తేన హృత మమరాద్రిస్థానం మణిపర్వతలక్షణం యస్య తేన. సత్యభామాయాః గృహే భగవంతమింద్ర ఆగత్య విజ్ఞాపితవాక్. ౨. సభార్య ఇతి. తదా తస్యాః కౌతుకాయ తయా భార్యయా సహా యయావితి. యద్వా. త్వదనుజ్ఞయైవ త్వత్పుత్రం హనిష్యామితి ఇతిహాసోక్తం. భూమ్యై వరం దత్తం సత్యం కర్తుం. సత్యభామాయా భూమ్యంశత్వాత్తయా సహా యయా. యద్వా నారదానీతపారిజాతైక కుసుమే రుక్మిణ్యై దత్తే సతి. కుపితాం సత్యభామాం. సాంత్వయతా. తుభ్యం పారిజాతమేవ దాస్యామితి శ్రీకృష్ణేన ప్రతిశ్రుతమితి హరివంశే ప్రసిద్ధం. తదర్థం తాం నీతవా నితి జ్ఞేయం. గరుడేన యానేన కారణం. గిరిదుర్గైరత్యాది తైరుపలక్షితం జలాగ్న్యనిలైశ్చ సర్వతో వర్తమానైర్దుర్గమం. 3-౫. ప్రాకారమితి. యుగాంతాశనేర్ధ్వనివద్యీషణం. పరిఖాయా జలాత్. ౬. ౭. ఆవిధ్యేతి. ఆవిధ్య ఆతోల్క వ్యవదత్ సః మహాన్నాద, ఇత్యన్వయః. ౮. తదేతి. తస్మై కృష్ణాయ. గదాం వ్యముంచత్. ౯. తామితి. ఇంద్ర తేజసా వక్త్రేణ. ౧౦. తస్యేతి. ప్రతిక్రియ

భిధావతోఽజితశ్శిరాంసి చక్రేణ జహార లీలయా, వ్యసుః పపాతాంభసి కృత్తశీర్షణో
నికృత్తశృంగోఽద్రిరివేంద్రతేజసా. ౧౦. తస్యాత్తజాస్స ప్తపితుర్వధాతురాః ప్రతిక్రి
యామర్షజుషస్సముద్యతాః, తామ్రాంతరిక్షశ్శవణో విభావసుర్వసుర్నభస్వానరు
ణశ్చ సప్తమః. ౧౧. పీతం పురస్కృత్య చమూపతిం మృధే భౌమప్రయుక్తా నిరగు
ర్ధృతాయుధాః, ప్రాయుంజతాసాద్య శరాససీగదాశ్చ క్ష్యప్తిశూలాన్యజితే రుషా
ల్బణాః. ౧౨. తచ్ఛస్త్రకూటం భగవాన్ స్వమార్గణైరమోఘవీర్యస్థిలశశ్చకర్త హ,
తాన్వీరముఖ్యాననయద్యమక్షయం నికృత్తశీర్షోరుభుజాంఘ్రివర్ష్ణణః. ౧౩. స్వానీకపాన

చ్యుత చక్రసాయకైర్మృధే హతాంస్తాన్నరకో ధరాసుతః, నిరీక్ష్యదుర్తర్షణ ఆస్తవన్త
దైర్ఘజైః పయోధిప్రభవైర్ని రాక్రమత్. ౧౪. దృష్ట్వా సభార్యం గరుడోపరిస్థితం సూ
ర్యోపరిష్టాత్ప్రతిటిష్ఠనం యథా, కృష్ణం స తస్మై వ్యసృజచ్ఛతఘ్నీం యోధాశ్చ సర్వే
యుగపత్ప్రవివ్యధుః. ౧౫. తద్భౌమసైన్యం భగవాన్ గదాగ్రజో విచిత్రవాజైర్ని
శితైశ్శిలీముఖైః, నికృత్తబాహూచశిరోధివిగ్రహం చకార తర్హ్యేవ హతాశ్వకుం
జరమ్. ౧౬. యాని యోధైః ప్రయుక్తాని శస్త్రాస్త్రాణి కురూద్వహ, హరిస్తాన్యచ్ఛి
నత్తిక్ష్యైశ్చరైరేకైకశస్త్రిభిః, ఊహ్యమానస్సుపర్ణేన పక్షాభ్యాం నిఘ్నతా గజాన్.

౧౭. గరుత్మతా హన్యమానాస్తుండపక్షనఖైర్గజాః, పురమేవావిశన్నార్తా నరకో
యుధ్యయుధ్యత. ౧౮. దృష్ట్వా విద్రావితం సైన్యం గరుడేనార్దితం స్వకం,
తం భౌమః ప్రాహరచ్ఛక్త్యా వజ్రః ప్రతిహతో యతః. ౧౯. నాకంపత తయా
విధో మాలాహత ఇవ ద్విపః, శూలం భౌమోఽచ్యుతం హంతుమాదదే వితథోద్య
మః. ౨౦. తద్విసర్గాత్పూర్వమేవ నరకస్య శిరో హరిః, అపాహరద్గజస్థస్య చక్రేణ
క్షురనేమినా. ౨౧. సకుండలం చారుకిరీటభూషితం బభౌ పృథివ్యాం పతితం సము
జ్జ్వలత్, హః హేతి సాధ్విత్ప్రపయస్సురేశ్వరా మాల్యైర్దుకుండం వికిరంత ఈడిరే.

యా హేతుభూతయా అమర్షజుషః. ౧౧. పీతమితి. పీతం పీతనామానం సేనాపతిం. నిరగుః
నిరగమన్. ౧౨. తదితి. నికృత్తాని శీర్షాదీని యేషాం తాన్. ౧౩. ౧౪. దృష్ట్వేతి. శతఘ్నీం శక్తి
విశేషం. ౧౫. తదితి. విచిత్రాః వాజాః పత్రాణి యేషాం తైర్వాజైః నికృత్తాః బాహవః ఊరవః
శిరోధయః కంధరాః విగ్రహా దేహాశ్చ యస్య తత్. తర్హ్యేవ యదా వివ్యధుః. తస్మిన్నేవ క్షణే.
౧౬. యానీతి. అత్యాశ్చర్యేణ కురూద్వహేతి సంబోధనం. తథాపి. తైర్వాని ప్రయుక్తాని శస్త్రా
స్త్రాణి. తత్ప్రేక్షేః పూర్వమేవ తత్రైన్యం సర్వం హత్వా. పశ్చాత్తాని శస్త్రాస్త్రాణి చ చిచ్ఛేద.
తత్రాప్యేకైకం శస్త్రమస్త్రం చ. త్రిభిస్త్రిభిశ్చరైర్త్యాశ్చర్యం. ౧౭. కించ గరుత్మతేతి. ఆయు
ధ్యత నన్యవర్తత. ౧౮. దృష్ట్వేతి. యతః యయా శక్త్యా వజ్రః ప్రతిహత ఆసీత్. ౧౯. నేతి
అసౌ గరుడస్తు నాకంపత. గరుడే వితథోద్యమస్య. ౨౦—౨౧. తత ఇతి. ప్రతప్తే జాంబూనదే

౧౧. తతశ్చ భూః కృష్ణమువేత్య కుండలే ప్రతప్తజాంబూనదరత్నభాస్వరే, సా
వైజయంత్యా వనమాలయార్పయత్ప్రాచేతసం ఛత్ర మథో మహామణిమ్. ౧౩.
అస్తాపీదథ విశ్వేశం దేవీ దేవవరార్చితం, ప్రాంజలిః ప్రణతా రాజన్ భక్తిప్రవ
ణయా ధియా. ౧౪. భూమిరువాచః—నమస్తే దేవదేవేశ శంఖచక్రగదాధర,
భక్తేచ్ఛోపాత్తరూపాయ పరమాత్మన్న మోఽస్తు తే. ౧౫. నమః పంకజనాభాయ
నమః పంకజమాలినే, నమః పంకజనేత్రాయ నమస్తే పంకజాంఘ్రియే. ౧౬. నమో
భగవతే తుభ్యం వాసుదేవాయ విష్ణవే, పురుషాయాదిబీజాయ పూర్ణబోధాయ
తే నమః ౧౭. అజాయ జనయిత్రేఽస్య బ్రహ్మణేఽనంతశక్తయే, పరాపరాత్మన్
భూతాత్మన్ పరమాత్మన్న మోఽస్తు తే. ౧౮. త్వం వై సిస్సతూ రజఉత్కటం
ప్రభో తమోనిరోధాయ బిభర్ష్యసంవృతః, స్థానాయ సత్త్వం జగతో జగ
త్పతే కాలః ప్రధానం పురుషో భవాన్ పరః. ౧౯. అహం పయోజ్యోతిరథా
నిలో నభో మాత్రాణి దేవా మనఃకంద్రియాణి చ, కర్తామహానిత్యఖిలం చరా

యాని రత్నాని తైర్భాస్వరే. మేర్వంశభూతం మందరశిఖరం మహామణిం చార్పయదితి. ౧౩.
౧౪. విశ్వర్యం జ్ఞాత్వా భూమిః స్తాతి—నమ ఇతి. పరమాత్మన్ దేవాద్యంతర్యామిన్ భక్తాను
గ్రహార్థం ఇచ్ఛయా స్వీకృతనానారూపాయ. ౧౫. యేన మంత్రేణ కుంత్యాః ప్రసన్నః పూర్వ
మాసీత్. తేన మంత్రేణ నమస్యతి—నమ ఇతి. పంకజం నాభౌ యస్య తస్మై జగత్కారణాయేత్యర్థః.
అతఏవ. సత్కీర్తిమయీ పంకజానాం మాలా విద్యతే యస్య తస్మై. ఏవంభూతం థ్యా యతాం.
పంకజవత్సుప్రసన్నే తాపోపశమనే నేత్రే యస్య తస్మై పంకజవత్సుసేవ్యో పంకజాంకతో వా అంఘ్రీ
యస్య తస్మై. నమ ఇతి. ౧౬. కించ. నమ ఇతి భగవతే నిరతిశయైశ్వర్యాయ కుతః. వాసుదేవాయ
సర్వభూతాశ్రయాయ. అతఏవ విష్ణవే వ్యాపినే. న హి సర్వభూతాశ్రయత్వం పరిచ్ఛిన్నస్య సంభవ
తీతి తత్రాహ—పురుషాయ. సర్వస్తాత్కార్యాత్పూర్వమేవ సతే. శ్రు. “పూర్వమేవాహమిహాసమి”తి.
“తత్పురుషస్య పురుషత్వ”మితి శ్రుతేః. ఏతదపి కుతః ఆదిబీజాయ ఆదేర్జగత్కారణస్యాపి కార
ణాయ ఏవమపి న మృదాదివజ్జాడ్యమిత్యాహ—పూర్ణబోధాయేతి. ౧౭. న న్వేషమపి స్వకారణా
త్పూర్వం సత్త్వం న స్యాదత ఆహ—అజాయేతి. స్వయమజాయ అస్య చ జనయిత్రే ఉభయత్రాపి
క్రమేణ హేతుద్వయం. బ్రహ్మణే బృహతే అనంతశక్తయ ఇతి చ బృహత్త్వాదజత్వం. అనంత
శక్తిత్వాజ్జనయితృత్వమిత్యర్థః. నను పిత్రాదయః పుత్రాదీనాం జనకాః. తేషాం చ తత్పూర్వే తేషాం
చ తథాభూతాని తేషాం చ స్వకర్తృత్వాదేణ జీవాః. కిమత్రాహం తత్రాహ—పరాపరాత్మన్నిత్యాది.
పిత్రాద్యాత్మకత్వాత్త్వమేవ జనక ఇత్యర్థః. ౧౮. నను గుణా విశ్లోత్పత్త్యాదిహేతవః తే చ ప్రధాన
వ్యైవ తస్య చ పురుషః క్షోభకః తత్ర చ కాలో నిమిత్తమితి ప్రసిద్ధం. కిమత్రాహం తత్రాహ—
త్వమితి. తమసో ధారణేఽప్యసంవృత ఏవ. స్థానాయ పాలనాయ జగతః పృష్ట్యాద్యర్థం. ఉత్కటం
తజ ఆది త్వమేవ బిభర్షి సృజనీత్యర్థః. కాలప్రధానపురుషాః క్షౌద్వ్యతిరిక్తా న సంలి. త్వం తు పరః
సర్వవ్యతిరిక్తః. అతస్త్వమేవ జనయితేత్యర్థః. ౧౯. కార్యకారణప్రపంచస్య తదవ్యతిరేకం తస్య

చరం త్వయ్యద్వితీయే భగవన్నయం భ్రమః. 30. తస్యాత్తజోఽయం తవ పాద
పంకజం భీతః ప్రవన్నార్తిహరోపసాదితః, తత్పాలయైనం కురు మాస్తపంకజం శిరస్య
ముష్యాఖిలకల్తపాపహమ్. 31. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇతి భూమ్యార్చితో వాగ్భి
ర్భగవాన్ భక్తినమ్రయా, దత్వాభయం భౌమగృహం ప్రావిశత్సకలర్థిమత్. 32.
తత్ర రాజన్యకన్యానాం పట్నహస్రాధికాయతం, భౌమాహృతానాం విక్రమ్య
రాజభ్యో దదృశే హరిః. 33. తం ప్రవిష్టం స్త్రియో వీక్ష్య నరవర్యం విమో
హితాః, మనసా వవ్రిరేఽభీష్టం పతిం దైవోపపాదితమ్. 34. భూయాత్పతిరయం
మహ్యం ధాతా తదనుమోదతాం, ఇతి సర్వాః పృథక్కృష్టే భావేన హృదయం
దధుః. 35. తాః ప్రాహిణోద్వారవతీం సుమృష్టవిరజాంబరాః, నరయానైర్నహః
కోశాన్ రథాశ్వాన్ ద్రవిణం మహత్. 36. ఐరావతకులేభాంశ్చ చతుర్దంతాం
స్తరస్వినః, పాండరాంశ్చ చతుష్షష్టిం ప్రేషయామాస కేశవః. 37. గత్వా సురేం
ద్రభవనం దత్వాదిత్యై చ కుండలే, పూజితస్త్రిదశేంద్రేణ మహేంద్రాణ్యా చ
సప్రియః. 38. చోదితో భార్యయోత్పాట్య పారిజాతం గరుత్మతి, ఆరోప్య
సేంద్రాన్ విబుధాన్నిర్జితోపానయత్పురమ్. 39. స్థాపితస్సత్యభామాయా గృహో
ద్యానోపశోభనః, అన్వగుర్భ్రమరాస్సర్వదౌర్దాద్యధంధాసవలంపటాః. 40. యయా
చ ఆనమ్య కిరీటకోటిభిః పాదౌ స్పృశన్నచ్యుతమర్థసాధనం, సిద్ధార్థ ఏతేన
విగృహ్యతే మహానహా సురాణాం చ తమోధిగాఢ్యతామ్. 41. అథో ముహూర్త

చ సర్వవ్యతిరేకముపపాదయతి—అహమితి. అహం భూమిః మాత్రాణి దేవా మనఃకంద్రియాణీతి చ
త్రివిధాహంకారకార్యాణి కర్తాహంకారః. 30. ఏవం స్తుత్వా ప్రార్థయతే—తస్యేతి. హే ప్రవ
న్నార్తిహర. తస్య నరకస్య ఆత్మజః ఆయం భగదత్తో నామభీతః అతఏవః మయా తవ పాదపంకజ
ముపసాదితః అభయప్రదానార్థం. 31. ఇతీతి. అభయం దత్వా. 32. తత్రేతి. శతాధికమిత్యపి
జ్ఞాతవ్యం. యదాహ శ్రీపరాశరః శ్లో. కన్యాపురే సకన్యానాం షోడశాతులవిక్రమః, శతాధికాని
దదృశే సహస్రాణి మహామత ఇతి. రాజభ్య ఇత్యుపలక్షణం సిద్ధాదిభ్యశ్చేతి. తథా తేనైవోక్తం.
శ్లో. దేవసిద్ధాసురాదీనాం నృపాణాం చ జనార్దన, హృత్వా హి సోఽసురః కన్యా రురోధ నిజమందిర
ఇతి. 33—35. తా ఇతి. ప్రాహిణోత్ ప్రస్థాపయామాస సుమృష్టాః కమనీయాశ్చ తాః విరజాంబ
రాశ్చ తాః. నరయానైః శిబికాభిః. అపి చ. మహాకోశానితి. 36. 37. గత్వేతి. సప్రియః సత్య
భామాసహితః. 38. చోదిత ఇతి. సత్యభామాయా ప్రేరితస్సన్ పారిజాతవృక్షం ఉత్పాట్య కృత
విబుధజయస్సన్ ద్వారకాం వివేశ. 39. స్థాపిత ఇతి. గృహోద్యానం నిష్కుటం ఉపశోభయతి
యః. 40. సేంద్రాన్ విబుధాన్ నిర్జిత్యేతీంద్రకృష్ణయోస్సంగ్రామ ఉక్తః తత్ర నను కథం
ప్రసాదితః స్వమనోరథేన. శ్రీకృష్ణేన సహేంద్రస్య కథం సంగ్రామ ఇత్యాశంక్యాహ. —యయా
చ ఇతి. అచ్యుతం అర్థసాధనమితి చ కర్తవ్యయం యాచతి ధాతోః. విగృహ్యతే విగ్రహం కఠోతి
ఘనానపి. తమః క్రోధం అధ్యతాం ధనికతాం. 41. అథో ఇతి. యథా యథావత్, అనేన దేవక్యాది

ఏకస్మిన్నానాగారేషు తాస్త్రిన్యః, యథోపయేమే భగవాన్ తావద్రూపధ
రోఽవ్యయః. ౪౨. గృహేషు తాసామనపాయ్యతర్క్యకృన్నిరస్తసామ్యాతిశయే
ష్వవస్థితః, రేమే రమాభిర్నిజధామసంప్లుతో యథేతరో గార్హకమేధికాంశ్చరన్.
౪౩. ఇత్థం రమాపతిమవాప్య పతిం స్త్రియస్తా బ్రహ్మదయోఽపిన విదుః పదవీం యదీ
యామ్, భేజుర్దుదావిరతమేధితయానురాగ హాసావలోకనవసంగమజల్పలజ్జాః. ౪౪.
ప్రత్యుద్గమాదరభయాసనపాదశౌచతాంబూలవిశ్రమణవీజనగంధమాల్యైః, కేశ
ప్రసారశయనస్స పనోపహార్యైర్దాసీశతా అపి విభోర్విదధుస్త్స దాస్యమ్. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనషష్ఠితమోఽధ్యాయః.

శ్రీకృష్ణరుక్మిణీదేవ్యోః పరస్పరనర్తోక్తిప్రవచనఘట్టః.

శ్రీశుక ఉవాచః—కర్హిచిత్సుఖమాసీనం, స్వతల్పస్థం జగద్గురుం, పతిం
పర్యచరద్భ్రష్టి వ్యజనేన సఖిజనైః. ౧. యస్త్యేతల్లీలయా విశ్వం సృజత్యత్త్వవ
తీశ్వరః, స హిజాతస్త్వనేతూనాం గోపీథాయ యదుష్వజః. ౨. తస్మిన్నంతర్గమే
భ్రాజన్తుక్తాదామవిలంబినా, విరాజితే వితానేన దీపైర్కణిమయైరపి. ౩. మల్లికాదా
మభిర్ధూపైర్ద్విరేఫకులనాదితే, జాలరంధ్రప్రవిష్టైశ్చ గోభిశ్చంద్రమసోఽరుణైః. ౪.
పారిజాతవనామోదవాయునోద్యానశాలినా, ధూపై రాగరుభీ రాజన్ జాలరంధ్ర
బంధుజనసమాగమోఽపి ప్రతిగృహం యాగవద్యేన సూచితః. అవ్యయః సర్వత్రాపి సంపూర్ణః. ౪౨.
అహో భాగ్యం నారీణామిత్యాహ—త్రిభిః గృహేష్వితి. అతర్క్యాణి కర్తాణి కరోతీతి తథా సః
నిరస్తం సామ్యమతిశయశ్చయైరన్యేషాం. తేషు గృహేషు అనపాయీ అవస్థితః. రమాభిః లక్ష్మ్యై అంశ
భూతాభిః నిజకామసంప్లుతః స్వానందపరిపూర్ణః. గార్హకమేధికాన్ గృహస్థధర్తాన్. ౪౩. ఇత్థమితి.
అనురాగహాససహితమవలోకనం చ. తత్సూర్వకం నవసంగమం చ. తద్గతం జల్పం చ. తస్మిన్ లజ్జాం
చ భేజుః. ౪౪. ప్రత్యుద్గమేతి. విశ్రమణం సంవాహనం. కేశప్రసారః కేశప్రసాదనం. దాసీనాం
శతాని విద్యంతే యాసాం తథాభూతా అపి స్వయం విభోర్దాస్యం విదధురితి. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనషష్ఠితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అథ షష్ఠితమే కృష్ణః పరిహాసేన రుక్మిణీం, కోపయిత్వా తతః ప్రేమకలహే తామ
సాంస్వయత్. రామారామజనానందమహోదయవిడంబనైః, రుక్మిణ్యా ప్రేమకలహచ్ఛద్దనైశ్వర్య
మిర్యతే.” కర్హిచిదితి. స్వతల్పస్థం స్వపర్యంకస్థం. ౧. పత్యమాణం రుక్మిణ్యాః శ్రియః శ్రీకృష్ణే
పరమప్రేమ సంభావయితుం తస్యోక్తమేవ. తత్త్వమనుస్తారయతి—యస్మితి. ౨. ఆదౌ తావత్త్రిభిః
శ్లోకైః మందిరమనువర్ణయతి—తస్మిన్నితి. తచ్ఛబ్దేనాతిప్రసిద్ధమాహ—భ్రాజంతి ముక్తాదామాని తేషాం
విలంబాః సంతి యస్మిన్. తేన వితానేన విరాజితే. తృతీయాంతానాం విరాజితపదేనాన్వయః. ౩.
మల్లికేతి. సుగంధితయా ద్విరేఫకులైః నాదితే. ప్రవిశద్భిశ్చంద్రశ్శిభిః. ౪. పారిజాతేతి. నిర్గచ్ఛద్భిః

వినిర్గతైః. ౫. పయః ఘననిభే శుభ్రే పర్యంకే కశిపూత్తమే, ఉపతన్ధే సుఖాసీనం జగ
తామీశ్వరం పతిమ్. ౬. వాలవ్యజనమాదాయ రత్నదండం సఖికరాత్, తేన
వీజయతీ దేవీ ఉపాసాంచక్ర ఈశ్వరమ్. ౭. సోపాచ్యుతం క్వణయతీ మణినూపు
రాభ్యాం రేజేఽంగుళీయవలయవ్యజనాగ్రహస్తా, వస్త్రాంతగూఢకుచకుంకుమశోణ
హారభాసానితంబధృతయా చ పరార్థ్యకాంచ్యా. ౮. తాం రుక్మిణీం శ్రియమ
నన్యగతిం నిరీక్ష్య యా లీలయా ధృత తనోరనురూపరూపా, ప్రీతస్త్వయన్నలక
కుండలనిష్కకంఠవక్త్రోల్లసత్స్థితసుధాం హరిరాబభాషే. ౯. శ్రీకృష్ణ ఉవాచ:—
రాజపుత్రీప్సితా భూవైర్లోకపాలవిభూతిభిః, మహానుభావైశ్శ్రీమద్భీరూపాదార్య
బలోర్జితైః ౧౦. తాన్ప్రాప్తానర్థినో హిత్వా చైద్యాదీన్ స్థరదుర్మదాన్, దత్తా
బ్రాతా స్వపిత్రా చ కస్తానో వవృషేసమాన్. ౧౧. రాజభ్యో బిభ్యతస్సుభు
సముద్రం శరణం గతాన్, బలవద్భిః కృతద్వేషాన్ ప్రాయస్త్యక్తనృపాసనాన్.
౧౨. అస్పృష్టవర్తనాం పుంసామాలోకపథమీయుషాం, ఆస్థితాః పదవీం సుభు ప్రాయ
స్సీదంతి యోషితః. ౧౩. నిష్కించనా వయం శశ్వన్నిష్కించనజనప్రియాః, తస్మా
త్ప్రాయేణ న హ్యాధ్యా మాం భజంతి సుమధ్యమే. ౧౪. యయోరాత్మసమం విత్తం

అగనుసంభవధూవైశ్చాతిమనోహరత్వం దర్శితం. ౫. పయ ఇతి. పయసః క్షీరస్య ఘన ఇవ మృదుని
పర్యంకే తత్ఫిత్తకశిపూత్తమే హంసతూలికాయాం. ఉపతన్ధే అసేవత. ౬. తదేవాభినయతి — వాల
వ్యజనమితి. ౭. నేతి. ఉపాచ్యుతం అచ్యుతస్య సమాపే. సా మణినూపురాభ్యాం రేజే. కథం రేజే
క్వణయతీ మణిమయా నూపురా కూజయంతీతి కథా. అంగుళీయవలయవ్యజనాని అగ్రహస్తే హస్తాగ్రే
యస్యాస్యా. వస్త్రాంతే గూఢాః స్థగితౌ కుచౌ తయోః కుంకుమం తేన శోణోహరస్తస్య భాసా.
తథా నితంజే ధృతయా పరార్థ్యా అమూల్యా కాంచీ తయా చ రేజే. ౮. తామితి. తాం నిరీక్ష్య
ప్రీతస్త్వన్. స్త్వయమానో హరిరాబభాషే. కథంభూతాం. యా లీలయా ధృతతనోస్త్వస్య అనురూప
రూపా అనురూపం రూపం యస్యాస్యా. యథోక్తం శ్రీపరాశరేణ. శ్లో. దేవత్వే దేవదేహేయం
మనుష్యత్వే చ మానుషీ, విష్ణోద్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్త్వనస్తనుమితి. కించ. అలకైః కుండ
లాభ్యాం నిష్క్రిణ పతకేన చాలంకృతకంఠేన చతుర్దిక్షు శోభితే వక్త్రే ఉల్లసంతీ స్థితసుధా యస్యాస్తాం.
౯. సర్వగుణయుక్తాయా అపి తవ బుద్ధిర్నందేత్యాశయేనాహౌకాదశభిః—రాజపుత్రీతి. హే రాజ
పుత్రీ. లోకపాలానామివ విభూతిరైశ్వర్యం యేషాం తైః తథా మహాప్రభావైః ఆఢ్యైః రూపాదిభి
రూర్జితైశ్చ. పూర్వమిప్సితాసి. ౧౦. తానితి. తాన్ హిత్వా నోఽస్తాన్ అసమాన్ కస్తాన్. వవృషే
వృతవతీ త్వం. ౧౧. కించ. రాజభ్య ఇతి. ప్రాయశః రాజభ్యో జరాసంధాదిభ్యః బిభ్యతః భయం
ప్రాప్నువతః. ౧౨. అస్పృష్టేతి. అస్పృష్టవర్తనాం అవిజ్ఞాతాచారాణాం. ఆలోకపథం అశాస్త్రపార
తుత్ర్యం ఆస్థీపారతుత్ర్యం వా. పదవీం మార్గం. ఆస్థితాః అనుసృతాః. ౧౩. కించ. నిష్కించనా
ఇతి. ౧౪. యయోరితి. ఆత్మసమం పరస్పరమనురూపం. జన్తైశ్వర్యాభ్యాం సహితా ఆకృతిః

జన్తైశ్వర్యాకృతిర్భవేత్, తయోర్వివాహో మైత్రీ చ నోత్తమాధమయోః క్వచిత్. ౧౫. వైదర్భ్యే తదవిజ్ఞాయ త్వయాఽదీర్ఘసమీక్షయా, వృతా వయం గుణైర్హీనా భిక్షుభిశ్శాఖితా ముదా. ౧౬. అథాత్తనోఽనురూపం వై భజస్వ పురుషర్షభమ్, యేన త్వమాశిషస్సత్యా ఇహాముత్ర చ లప్స్యసే. ౧౭. వైద్యసాల్వజరాసంధదంత వక్త్రాదయో నృపాః, మమ ద్విషంతి వామోరు రుక్మీ చాపి తవాగ్రజః. ౧౮. తేషాం వీర్యమదాంధానాం దృష్టానాం స్తయనుత్తయే, ఆసీతాసి మయా త్వం చ తేజోఽహరతా సతామ్. ౧౯. ఉదాసీనా వయం నూనం న స్త్ర్యపత్యార్థకాముకాః, ఆత్మలభ్యాస్త హేపూర్ణా గేహయోర్జ్యోతిరక్రియాః. ౨౦. శ్రీశుక ఉవాచః- ఏతావదుక్త్వా భగవానాత్మానం వల్లభామివ, మన్యమానామవిశ్లేషాత్తద్దర్పఘ్న ఉపారమత్. ౨౧. ఇతి త్రిలోకాధిపతేస్తదాత్తనః ప్రియస్య దేవ్యశ్రుతపూర్వమప్రియమ్, ఆశ్రుత్య భీతా హృది జాతవేషభుశ్చింతాం దురంతాం రుదతీ జగామహ. ౨౨. పదా సుజాతేన నఖారుణశ్రియా భువం లిఖంత్యశ్రుభిరంజనావృతైః, ఆసిం చతీ కుంకుమరూషితస్తనౌ తస్థావధోముఖ్యతిదుఃఖరుద్ధవాక్. ౨౩. తస్యాస్సు దుఃఖభయశోకవినష్టబుద్ధేర్నాస్తాచ్చధద్వలయతో వ్యజనం పపాత, దేహశ్చ విక్లబధి యస్సహసా విముహ్యత్ రంభేవ వాతనిహతా ప్రవికీర్య కేశాః. ౨౪. తం దృష్ట్వా భగవాన్ కృష్ణః ప్రియాయాః ప్రేమబంధనమ్, హాస్యప్రాధిమజానంత్యాః కరుణా సోన్వకంపత. ౨౫. పర్యంకాదవరుహ్యాశు తాముత్థాప్య చతుర్భుజః, కేశాః సమూహ్యా తద్వక్త్రం ప్రామృజత్పద్మపాణినా. ౨౬. ప్రమృజ్యాశ్రుకళే నేత్రే

రూపం జాతిర్వా సమా. ౧౫. వైదర్భ్యే. నదీర్ఘ సమీక్షా విచారో యస్యాస్తయా. ౧౬. అథేతి. అథ ఇదాసీమసి. ౧౭. తర్హి కిమిత్యాసీతాహమితి చేత్తత్రాహ—చైద్యేతి. మమ మాం ద్విషంతి. ౧౮. తేషామితి. స్తయనుత్తయే గర్వాపనయనాయ. ౧౯. స్త్రీణామతిదుస్సహమాదాసీన్యమకామత్వం చాహ.—ఉదాసీనా ఇతి. గేహయోః దేహగేహయోః. ఉదాసీనాః. ఆతపివ జ్యోతిరక్రియాః జ్యోతిః ప్రదీపాది. తద్వత్సాక్షిమాత్రతనూ క్రియారహితాః. ఆస్త హే వర్తామహ ఇతి. ౨౦. ఏతావదితి. అవిశ్లేషాద్దేతోరాత్మానం వల్లభామేవేత్యేవాధే ఇవ శబ్దః. ఆత్మానమేవ వల్లభాం. సర్వాసు అహమేవ వల్లభా నాన్యేతి మన్యమానాం గర్వితామిత్యర్థః. ౨౧. ౨౨. చింతాలక్షణమాహ.— పదేతి. నఖైరరుణా శ్రీః కాంతిర్యస్య తేన సుతోమలేన పదా. ౨౩. తస్యా ఇతి. సుదుఃఖమప్రియ శ్రవణాత్. భయం త్యాగశంకయా శోకః అనుతాపః. తైర్విసష్టా బుద్ధిర్యస్యాస్తస్యాః క్షధంతి పతంతి వలయాని యస్తాత్. హస్తాత్. దేహశ్చ పపాత విక్లబా వివశా ధీర్యస్యాః. తస్యాః. ౨౪. తమితి. హాస్యప్రాధిం గాంభీర్యం. అన్వకంపత దయాం కృతవాన్. ఏతస్యామబలాయాం పరిహాసమజానంత్యాం క్షుధం మచ్చతుతత్వమితి విరరామేత్యర్థః. ౨౫. పర్యంకాదితి. చతుర్భుజ ఇతి. ఉత్థాపనాశ్లేషణ వక్త్ర ముద్ధం మచ్చతుతత్వమితి విరరామేత్యర్థః. ౨౬. ప్రమృజ్యేతి. అశ్రుభిః కళే

స్తనా చోపహతా శుచా, ఆశ్లిష్య బాహునా రాజన్ననన్యవిషయాం సతీమ్. ౨౭. సాంత్యయామాస సాంత్యజ్ఞః కృపయా కృపణాం ప్రభుః, హాస్యప్రాధేర్భ్రమ చ్చిత్తామతదర్హాం సతాంగతిః. ౨౮. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—మామా వైదర్భ్యసూ యేథాజానే త్వాం మత్పరాయణామ్, త్వద్వచశ్శ్రోతుకామేన త్వేభ్యాచరితమం గనే. ౨౯. ముఖం చ ప్రేమసంరంభస్ఫురితాధరమీక్షితుమ్, కటాక్షేపారుణా పాంగం సుందరభ్రకుటీతటమ్. ౩౦. అయం హి పరమో లాభో గృహేషు గృహమేధినామ్, యన్నరైర్నీయతే యామః ప్రియయా భీరుభామిని. ౩౧. శ్రీశుక ఉవాచః—నైవం భగవతా రాజన్ వైదర్భి పరిసాంత్యితా, జ్ఞాత్వా తత్ప రిహాసోక్తిం ప్రియత్యాగభయం జపశ్చ. ౩౨. బభాష ఋషభం పుంసాం వీక్షంతీ భగవన్ముఖం, సప్రీడహాసరుచిరస్నిగ్ధాపాంగేన భారత. (రుక్మిణీ చారుసర్వాంగీ సాక్షా చ్ఛ్రిరనపాయినీ). ౩౩. రుక్మిణ్యువాచః—నన్వేషమేతదరవింద విలోచనాహ యద్వై భవాన్ న భవతస్సదృశీ విభూమ్నః, క్వస్వే మహిమ్న్యభిరతో భగవాం స్త్ర్యధీశః క్వాహం గుణప్రకృతిరజ్జగహీతపాదా. ౩౪. సత్యం భయాదివ గుణేభ్య ఉరుక్రమాంతశ్చేతే సముద్ర ఉపలంభనమాత్ర ఆత్తా, నిత్యం కదింద్రియగణైః

శోభితే శుచా శోకాశ్రుభిః. ౨౭. సాంత్యయా మాసేతి. సాంత్యయామాస అనుసీతవాన్. ౨౮. మేతి. మా మాం త్వద్వచః కింను వదిష్యసీతి శ్రోతుకామేన శ్రోతుమిచ్ఛతా. త్వేభ్యా నర్తణా. ఏవమాచరిత ముక్తం న తు తత్త్వతః. హే అంగనే హేసుందరి. ౨౯. ముఖమితి. ప్రేమసంరంభేణ ప్రణయకోపేన. స్ఫురితః కంపితోఽధరో యస్మిన్ తత్. కటశబ్దేన కటాక్షాః. తైరాక్షేపైరరుణాపపాంగౌ యస్మిన్ తత్ అతఏవ. సుందరం కుటీలం భ్రకుటీతటం యస్మిన్ తత్. ౩౦. నను కలహే తవ కిం కాతుకం సుఖం వా అత ఆహ. —అయమితి. నర్తైర్నర్తభిః యామః కాలః. ౩౧. ౩౨. బభాష ఇతి. భగవత స్తన్వైశ్వర్యయుక్తం ముఖం సప్రీడేన హాసేన రుచిరేణ స్నిగ్ధేన చాపాంగేన వీక్షమాణా. శ్లో. అస మత్వం భయం దుర్గాశ్రయణం ప్రబలైః కలిః, అరాజత్వమవిజ్ఞత్వా తాకికేహావసాదనం. నిష్క్రించ నత్వం తత్ప్రీతిరాధ్యానాదరణీయతా, అనౌచిత్యం నిర్గుణత్వం వృధా జ్ఞానా చ భిక్షుభిః. ఔదాసీన్య మకామత్వం స్వదోషాన్ షాడశాసతః అజ్ఞత్వా దీర్ఘదర్శితేషు భైష్ట్యరాజ్ఞాం బహుాన్ గుణాన్. కృష్ణనర్తోదితాన్ భైష్టి న్యషేధత్తద్గుణస్తవైః. శ్రీధరీయా ఇమే. భగవతః స్వనిందాపరాజీవ యాని వాక్యాని తాని సర్వోత్కర్ష పరతయా వ్యాచక్షాణా ప్రతిభాషతే స్త. ౩౩. తత్ర యదుక్తం కస్తా నోపేవపుషే సమానితి. తత్రాసామ్యం సత్యమేవేత్యాహ. —నన్వీతి. హే అరవిందలోచన. త్ర్యధీశః త్రయాణాం బ్రహ్మదీనామపి అధీశో నియంతా త్వం క్వ? క్వ చాహం గుణప్రకృతిః త్రిగుణస్వభావా ప్రాకృతగుణమయీ ప్రకృతిర్వా? నను త్వమేవాధీశ్వరీ శ్రీః సర్వైరుపాస్యత్వాదిత్యత ఆహ—అజ్ఞై స్సకామైర్దృహీతో పాదౌ అంఘ్రీ యస్యాస్సా. ౩౪. యదుక్తం. “రాజభ్యో బిభ్యతస్సుభ్రుసముద్రం శరణం గతాని”తి, తత్రాహ—సత్యమితి. హేఉరుక్రమేతి భయాభావం దర్శయతి.—గుణాః శబ్దా దయ ఏవ. రాజంత ఇతి రాజానః. తేభ్యో భయాదివేతి అంతః హృదయే సముద్రే తద్వదగాధే.

కృతవిగ్రహస్త్వం త్వత్సేవకైర్నృపపదం విధుతం తమోంధమ్. ౩౧. త్వత్పాదపద్మ
మకరందజుషాం మునీనాం వర్తాస్ఫుటం నృపశుభిర్నను దుర్విభావ్యం, యస్తాదతౌ
కిమపీహితమిశ్వరస్య భూమ్నస్తవేహితమథో ౭నునయే భవంతమ్. ౩౨ నిష్కిం
చనో నను భవాన్నయతో ౭స్తి కించిద్యస్తై బలిం బలిభుజో ౭పి హరంత్యజాద్యాః,
నత్వా విదంత్యసుతృపాంతక మాధ్యతాంథాః ప్రేష్టా భవాన్ బలిభుజామపి తే ౭పి
తుభ్యమ్. ౩౩. త్వం వై సమస్త పురుషార్థమయః ఫలాత్తా యద్వాంఛయా సుమ
తయో విసృజంతి కృత్నం, తేషాం విభో సముచితో భవతస్సమాజః పుంసస్త్రీన్
యాశ్చ రతయోస్సుఖదుఃఖనోర్న. ౩౪. త్వం న్యస్తదండ మునిభిర్గదితానుభావ

విషయాకారైరపరిచ్ఛిన్న ఇత్యర్థః. శేతే నిశ్చలతయా ప్రకాశతే. ఉపలంభనమాత్రః చైతన్యఘనః
ఆత్మా భవానితి. బలవద్భిః కృతద్వేషానితి యదుక్తం తదపి సత్యమిత్యాహ—నిత్యమితి. కడింద్రియ
గణైః కుత్సితైర్బహిర్బుధైరింద్రియగణైః పృత్యభిప్రాయేణ బహువచనం. కుత్సిత ఇంద్రియగణో
యేషామితి వా. తైస్త్యం నిత్యం కృతవిగ్రహః తేషు తవాప్రతీతేః. యదుక్తం త్యక్తనృపాసనానితి
తద్యుక్తమేవేత్యాహ—త్వత్సేవకైరితి. నృపాణాం పదమాసనం. అంధం గాఢం తమ ఏవ తత్. అవి
వేకబహుళత్వాత్ త్వత్సేవకైరేవ త్యక్తం కింపునర్వక్తవ్యం త్వయా త్యక్తమితి. ౩౧. అస్పష్ట
పర్తనాం పుంసామవలోకవధమియుషామితి యదుక్తం తదపి తథైవేత్యాహ—త్వత్పాదేతి. నృప
శుభిః. నరాకారైః పశుభిః. కిం పునర్వక్తవ్యం తవ వర్తాస్ఫుటమితి. కించ. యస్తాత్ యే భవంత
మనువర్తంతే తేషామపి ఈహితం అతాకికమేవ. అథో అతః కిము. వక్తవ్యం తవేశ్వరస్యేహితం
అతాకికమితి. ఆస్థితాః పదవీం సుభ్రు ప్రాయస్సీదంతి యోషిత ఇత్యస్య పరిహారం వక్ష్యతి—యద్వాం
ఛయేతి పంచమశ్లోకేన. ౩౨. నిష్కించనా వయం శశ్వన్నిష్కించనజనప్రియాః, తస్తాత్ప్రాయేణ
న హ్యధ్యా మాం భజంతి సుమధ్యమ ఇత్యేతద్దృశ్యోక్తం దోషత్రయం పరిహరతి—నిష్కించన ఇతి.
దరిద్రతాలక్షణం నిష్కించనత్వం తు తవ న ఘటత ఇత్యాహ—యస్తా ఇతి. అన్యతో బలిభుజః
పూజ్యా అపి బ్రహ్మదయో యస్తై భవతే బలిం హరంతి. తస్య సర్వేశ్వరస్య భవతో దరిద్రతా
న ఘటత ఇత్యర్థః. నిష్కించనజనప్రియా ఇత్యత్ర తత్పురుషేణ బహువ్రీహిణా వా నిందా స్యాదితి
స్వయమప్యభయధా స్తాతి—ప్రేష్టా భవానితి. బలిభుజాం బ్రహ్మాదీనాం లోకేశ్వరాణాం త్వం ప్రేష్టః
తే ౭పి తుభ్యం తవేతి. తస్తాత్ప్రాయేణ న హ్యధ్యా మాం భజంతీత్యసోక్తరం న త్వా విదంతీతి ఆధ్య
తయా అంధాః త్వా త్వాం. అంతకం నవిదంతీతి. అతస్తే ఆసుతృపః అసూనేవ తర్పయంతి.
న త్వాం భజంతీత్యర్థః. ౩౩. బలిభుజామపి భవాన్ ప్రేష్ట ఇత్యత్ర హేతుం వదంతీ యయోరాత్మ
సమం విత్తమిత్యనేనోక్తమనాచిత్వం పరిహరతి.—త్వమితి. ఫలాత్తా పరమానందస్వరూపః. శ్రు.
“ఏతస్యైవానందస్యాన్యాని భూతాని మాత్రాముపజీవంతీ”తి శ్రుతేః. సమాజః సేవ్య సేవకభావలక్షణసం
బంధః. న తు పుంసః స్త్రీయాశ్చ. మిథోరతయోః అతఏవ తత్కృత సుఖదుఃఖనో స్తదాకులయోః త్యర్థః.
౩౪. భిక్షుభిః క్షామితా ముధేత్యస్య పరిహారః. త్వమితి. భిక్షుపదవ్యాఖ్యానం న్యస్తదండైర్దునిభి
రితి ముధేత్యస్య పరిహారః. ఆత్మేతి. యదర్థే సర్వం ప్రియం భవతి తస్య జగతామాత్మనస్తవ రణం న

ఆత్మాత్మదశ్చ జగతామితి మే వృతోఽసి, హిత్యాభవద్భూవ ఉదీరితకాల వేగధ్వస్తా
శిషోబ్జభవనాకపతీః కుతోఽన్యే. ౩౯. జాడ్యం వచస్తవ గదాగ్రజయశ్చ భూపాః
విద్రావ్య శార్ఙ్గనిదేన జహార్థ మాం త్వం, సింహా యథా స్వబలిమిశ పశూః
స్వభాగం తేభ్యో భయాద్యదుదధిం శరణం ప్రపన్నః. ౪౦. యద్వాంఛయా నృప
శిఖామణయోంగవైన్యజాయంతనాహుషగయాదయ ఐకపత్యం, రాజ్యం విసృజ్య
వివిశుర్వనమంబుజాక్ష సీదంతి తేనుపదవీం తథహస్థితాః కిమ్. ౪౧. కాన్యం శ్రయేత
తవ పాదసరోజగంధమాఘ్రాయ సన్తుఖరితం జనతాపవర్గం, లక్ష్మ్యాలయం త్వవిగణ
య్యగుణాలయస్య మర్త్యం సదోరుభయమర్థవివి క్తదృష్టిః. ౪౨. తం త్వానురూపమ
భజం జగతామధీశమాత్మానమత్ర చ పరత్ర చ కామపూరమ్, స్యాన్తే తవాంఘ్రి
రరణం సృతిభిర్భ్రమంత్యా యో వై భజంతముపయాత్యనృతాపవర్గః. ౪౩. తస్యా

వృధేత్యర్థః కించ. ఆత్మద ఇతి. వైదర్భ్యేతదవిజ్ఞాయ త్వయా దీర్ఘసమీక్షయేతి స్వస్తిన్నుక్త
దోషద్వయం పరిహరతి—ఇతీతి. ఇతి జ్ఞాత్వైవ మే మయా వృతోఽసీత్యజ్ఞానపరిహారః. హిత్యేత్య
దీర్ఘసమీక్షత్వపరిహారః. భవతో భువస్సకాశాదుదీరితో, యః కాలః తస్య వేగః తేన ధ్వస్తా
ఆశిషో యేషాం తాన్ బ్రహ్మాదీనసి విహాయ కుతోన్యే వరాకా ఇతి భావః. ౩౯. స్యాజ్ఞానం పరి
హృత్య పురుషాంతరగుణవర్ణనప్రదీప్తకోపసంరంభేణ తస్మిన్నేవాజ్ఞానమాపాదయతి—జాడ్యమితి.
సింహా యథా పశూన్ విద్రావ్య స్వబలిం హరతి. తథా శార్ఙ్గధనుర్నినదేనైవ జరాసంధాదీన్

విద్రావ్య మాం స్వభాగం శ్రీయం యస్త్యం హృతవానసి తస్య తవ రాజభ్యో భయాదుదధిం ప్రపన్న
ఇతి యద్వచో భాషణం. తజ్జాడ్యం మాంద్యం న ఘటత ఇత్యర్థః. ౪౦. యచ్ఛాన్యదస్పష్ట
వర్తనామిత్యాదినార్థాత్త్వాం భజంతస్సీదంతీత్యవసాదనం శ్రమాపహత్వముక్తం తదపి మందమేవేత్యా
హ—యద్వాంఛయేతి. యస్య తవ భజనవాంఛయా నృపోత్తమాః అంగో వేనస్య పితా. వైన్యః
పృథుః జాయంతః భరతః. నాహుషా యయాతిః. గయశ్చాదిర్యేషాం తే. యే. తవ అనుపదవీం
మార్గం. ఆస్థితాః ఆశ్రితాః తే కిం సీదంతి న సీదంత్యేవ. అపి తు త్వత్పదం ప్రాప్తా ఇత్యర్థః. ఏవం
చ కోపావేశేన అవసాదనస్య పరిహారాదస్పష్టవర్తనామిత్యేతదానంతర్యం విహాయాత్కర్తృః.
౪౧. యచ్ఛోక్తం అథాత్తనోఽనురూపమితి తత్రాహ—జ్ఞోకద్వయేన. కేతి. గుణానామాలయస్య
తవ పాదసరోజగంధం జనతాయా అపవర్గం మోక్షరూపం. లక్ష్మ్య ఆలయం సత్సేవ్యం. సద్భిర్
ఖరితం వర్ణితమాఘ్రాయ తమవిగణయ్య మర్త్యం మరణధర్మకం సదా ఉరుభయం యస్య తమన్యం.
కాస్త్రీ శ్రయేత సేవేత. అర్థే వివిక్తా దృష్టిర్యస్యాస్యా. గుణాలయస్యేత్యనేన గుణైర్హీనా
ఇతి యదుక్తం తదపాస్తం. ౪౨. అతస్త్వామేవాహమభజమిత్యాహ—తమితి. ప్రార్థయతే—
స్యాదితి. అరణం శరణం. సృతిభిః దేవతిర్యగాదిజన్తభిః. శ్రుతిభిరితి పాఠాంతరేత్వర్థవాదబహుళ
కర్తృశ్రవణైరిత్యర్థః. కథంభూతస్య తవ. యస్త్యం. అనృతస్య సంసారస్య అపవర్గో నాశో యస్తాత్మ్యః.
భజంతముపయాలి ఆత్మసాత్కరోతి తస్య తవాంఘ్రిరితి. భీతస్య హి శరణమేవ. అనురూపం భజన
యోగ్యం. అతస్త్వాత్వామభజమిత్యర్థః. ౪౩. యే చోక్తా రాజ్ఞాం బహవో. గుణాః రాజపుత్రీప్సితా

స్మరచ్యుతనృపా భవతోపదిష్టాస్త్రీణాం గృహేషు ఖరగోశ్వబిడాలభృత్యాః,
యత్కర్ణ మూలమరికర్మననోపయాయాద్యుష్కత్కథా హరవిరించినభాసు గీతా.
౪౪. త్వక్ శ్శ్రులోమనఖకేశపినద్ధమంతర్తాంసాస్థిర క్తకృమివిట్కుఘపిత్తవాతమ్,
జీవచ్ఛవం భజతి కాంతమతిర్విమూఢా యా తే పదాబ్జమకరందమజిఘ్రతీ సా. ౪౫.
అస్త్యంబుజాక్ష మమ తే చరణానురాగ ఆత్మక రతస్య మయి చానతిరిక్తదృష్టేః,
యర్హస్య వృద్ధయ ఉపాత్తరజోతిమాత్రో మామీక్షనే తదుహ నః పరమాను
కంపా. ౪౬. నైవాళీకమహం మన్యే వచస్తే మధుసూదన, అంబాయా ఇవ మే
ప్రాయః కన్యాయాస్సాన్యద్రతిః క్వచిత్. ౪౭. పూర్ణాధాయాస్సాపి పుంశ్చల్యామ
నోఽభ్యేతి నవం నవమ్, బుధో సతీం న బిభృయాత్తాం బిభ్రదుభయచ్యుతః. ౪౮.
శ్రీభగవానువాచః—సాధ్వేతచ్ఛ్చోతుకామేన రాజపుత్రీ ప్రలంభితా, మయోది
తం యదన్వాత్థ తత్సర్వం సత్యమేవ హి. ౪౯. యాన్ యాన్ కామయనే కామాన్
మయ్యకామాయ మానిని, సంతి హ్యేకాంతభక్తాయాస్తవ కల్యాణి నిత్యదా. ౫౦.
ఉపలబ్ధం ప్రతి ప్రేమ పాతివ్రత్యం చ తేఽనఘే, యద్వాక్యైశ్చాల్యమానాయా న

భూవైర్లోకపాలవిభూతిభిరిత్యాదినా. తత్ర సేర్షం సకాపం సాంగుళిభంగం చాహ—ద్వాభ్యాం.
తస్యా ఇతి ఖరా ఇవ కేవలం భారవాహః. గావో బలీవర్దా ఇవ నిత్యం వ్యాపారక్లిష్టాః శ్వానఇవా
వమతాః బిడాలా ఇవ కృపణాః. హింసాశ్చ భృత్యా ఇవ కింకరాః. నృపాస్తస్యాః దుర్భగాయాః.
పతయః స్మృః యస్యాః కర్ణపథం త్వత్కథా న ప్రాప్నుయాదితి. ౪౪. తథాహి త్వగితి. తే
పదాబ్జమకరందమజిఘ్రతీ సతీ యా స్త్రీ విమూఢా సా. కాంతోఽయమితి మతిర్యస్యాస్సా కాంత
మతిః. జీవచ్ఛవం భజతి. త్వగాదిభిః బహిః పినద్ధం ఛన్నం. అంతర్తాంసాదిమయమితి. ౪౫. యదుక్త
ముదాసీనా పయమిత్యాది, తత్రాహ—అస్త్వితి. యద్యపి త్వం నిరపేక్షస్తథాపి మమ తే చరణానురా
గోఽస్తు. మయి చ అనతిరిక్తా అనతిశయవతీ దృష్టిర్యస్య తస్య తే ఆత్మక ఆత్మనేవ. రతస్య తర్హితవ
తేన కో లాభః? త్వచ్ఛరణానురాగ ఏవ మహాన్లాభః. కించ యర్హి అస్య విశ్వస్య వృద్ధయే. ఉపాత్తా
రజనః అతిమాత్రా ఔత్కట్యం యేన సః. తథాభూతస్సృక్ మాం సమీక్షనే. ఉపివాథే. హాహర్షే.
తదేవ సః పరమానుకంపా అత్యనుగ్రహ ఇతి. ౪౬. తదేవం తదుక్తం సర్వం ప్రతివ్యాఖ్యాయ ప్రసన్న
చిత్తామంత్రముపదిశంత్యాహ. —ద్వాభ్యాం. నేతి. అథాత్మనోఽనురూపమిత్యాది తే వచః అలీకం
మిథ్యేతి వైవ మన్యే. యతో లోకే కన్యాయా ఏవ క్వచిద్రతిర్భవతి. యథా కాశీరాజకన్యానాం
అంబాంబాల్యంబికానాం తిసృణాం మధ్యే అంబాయాః కన్యాయాఏవ సాల్యే రతిర్జాతా తద్వత్.
౪౭. పూర్ణాధాయా ఇతి. పూర్ణాధాయాః పరిణీతాయా అపీతి. ఉభయస్తాదిహ పరలోకద్వయాత్
మ్యతో భ్రష్ట ఇతి. ౪౮. సాధ్వీతి. ప్రలంభితా ఉపహసితాసి అన్వాత్థ అన్వాఖ్యాతవతీ. ౪౯.
యానితి. మయి ఏకాంతభక్తాయాస్తే కామాస్సంత్యేవ. ఆకామాయ కామనివృత్తయే మోక్షపర్యవ
సాయిన ఇత్యర్థః. ౫౦. అనువాదేన షరాన్ దత్వా తామభినందతి—ఉపలబ్ధమితి. యద్యస్తాత్
మయి వర్తమానా ధీర్నాపకర్షి తా నాన్యవిషయా జాతా. ౫౧. ఏకాంతభక్తిమభినంద్య తామేవ దృఢీ

ధీర్తయ్యపకర్షి తా.గి.యే మాం భజంతి దాంపత్యే తపసా వ్రతచర్యయా, కామా
త్సానోపవర్గేశం మోహితా మమ మాయయా. గి.౨. మాం ప్రాప్య మానిన్యపవర్గ
సంపదం వాంఛంతి యే సంపద ఏవ తత్పతిమ్, తే మందభాగ్యా నిరయేఽపి యే నృ
ణాం మాత్రాత్తకత్వాన్నిరయస్సుసంగమః గి.౩ దిష్ట్యా గృహౌశ్వర్యసకృన్తయి
త్వయా కృతానువృత్తిర్భవమోచనీఖలైః, సుదుష్కరాసౌ సుతరాం దురాశిషో హ్య
సుంభరాయానికృతిం జుషస్త్రియాః. గి.౪ న త్వాదృశీం ప్రణయినీం గృహిణీం గృహే
షు పశ్యామి మానిని యయా స్వవివాహకాలే, ప్రాప్తాన్నృపా న విగణయ్యరహా
అహా మే ప్రస్థాపితో ద్విజ ఉపశ్రుతసత్కథస్య. గి.౫ భ్రాతుర్విరూపకరణం యుధి
నిర్జితస్య ప్రోద్వాహపర్వణి చ తద్వధమక్షగోష్ఠ్యామ్, దుఃఖం సముత్థమసహోఽస్తద
యోగభీత్యా నై వాబ్రవీః కిమపి తేన వయం జితాస్మన్ గి.౬ దూత స్త్వయాత్తలభనే
సువిభక్తమంత్రః ప్రస్థాపితో మయి చిరాయతి శూన్యమేతత్, మత్వాజిహాస ఇద
మంగమనన్యయోగ్యం తిష్ఠేత తత్త్వయి వయం ప్రతినందయామః. గి.౭. శ్రీశుక
ఉవాచః—ఏవం సౌరతసల్లాపైర్భగవాన్ దేవకీసుతః, స్వరతో రమయా రేమే నర

కర్తుం సకామాన్ భక్తాన్ నిందతి—య ఇతి. దాంపత్యే దంపత్యుపభోగసుఖార్థం. గి.౨. మాయా
మోహితత్వమేవోపపాదయతి—మామితి. అపవర్గేశం సహ సంపదో యస్మిన్ తం మాం. ప్రాప్య
ప్రసాద్య. యే కేవలం సంపద ఏవ విషయాన్ వాంఛంతి. న తు మాం తత్పతిం తాసాం సంపదామపి
యోఽహమేవ పతిః తం. యే విషయాః నిరయేఽపి నికృష్టయోనావపి న్యుః తాన్ కించ. తేషాం మాత్రాత్త
కత్వాత్ విషయాత్తకత్వాత్. నిరయః సుసంగమః శోభనసంగమ ఏవ స్యాత్. అతో మందభాగ్యా
ఇత్యర్థః. గి.౩. దిష్ట్యేతి. తస్మాత్ గృహౌశ్వరి త్వయా మయి భవమోచనీ నిష్కామా అనువృత్తిః
కృతా. ఏతిద్దిష్ట్యా భద్రం కథంభూతా. ఖలైః సుదుష్కరా. దురాశిషో దురభిప్రాయాయాః. అతఏవ
అసుంభరాయాః ప్రాణతర్పణపరాయాః. నికృతిం జుషో వంచనపరాయాః స్త్రియాః సుతరామసావను
వృత్తిస్సుదుష్కరేతి. గి.౪. కించ సంతి నిష్కామాః ప్రేక్ష్యైవ మయ్యనువర్తమానా బహ్వ్యః. కింతు
త్వయా సదృశీం చాపి క్వాపి న పశ్యామితి తస్యాః భక్తిం బహుమానేనాభినందతి—త్రిభిః. నేతి.
ఉపశ్రుతాస్సత్యః కథా యస్య మే. గి.౫. భ్రాతురితి. ప్రోద్వాహపర్వణి అనిరుద్ధవివాహే అక్షగోష్ఠ్యాం
ద్యూతసభాయాం. తస్య భ్రాతుర్వధం తస్మిన్ కాలే కాలాంతరే. తదనుస్మరణతః పునః పునః
సముత్థం దుఃఖం అస్తాభిరయోగో వియోగః తద్భీత్యా. అసహాః సోధవత్యసి. అనేనై వానిరుద్ధవివాహ
నంతర్యమస్య జ్ఞాతవ్యం. గి.౬. అపి చ. దూత ఇతి. ఆత్మలభనే మత్ప్రీత్యర్థం. మయి చిరాయతి
శ్వో భావిని వినాహే ఆగంతవ్యమితి కృతే సమయే కథంచితప్రాప్తవతి సతి. ఏతద్విశ్వం శూన్యం
మత్వా ఇదమనన్యయోగ్యం అంగం. జిహాసే త్యక్తుమిచ్ఛామి త్యేవం దూతః ప్రస్థాపితః తథా హ్యుక్తం
త్వయా. శ్లో. యద్యంబుజాక్ష న లభేయ భవత్ప్రసాదం జహ్యమసూన్ వ్రతకృశాన్ శతజన్తభి
స్సాన్యమితి. యద్వా. అజిహాస ఇతి ఛేదక త్యక్తుమైచ్ఛత ఇత్యర్థః. తతః తత్తవ కర్త త్వయ్యేవ తిష్ఠే

లోకం విడంబయన్. ౧౮. అథాన్యాసామపి విభుర్న్య హేషు గృహవానివ, ఆస్థితో
గృహమేధీయాన్ ధర్తాన్ లోకగురుర్హరిః. ౧౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షష్టితమో౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకైకశస్తాః కృష్ణస్య పుత్రాన్ దశదశాబలాః, అజీజన
న్ననవమాన్పితుస్సర్వాత్తసంపదా. ౧. గృహదనవగం వీక్ష్య రాజపుత్ర్యోచ్యుతం
స్థితమ్, స్వం స్వం న్యమంసత ప్రేష్టం న తత్తత్త్వవిదస్త్రిన్యః. ౨ చార్వబ్జకోశ
వదనాయతబాహునేత్రసప్రేమహాసరసవీక్షితవల్లుజల్పైః, సంమోహితా భగవతో
నమనో విజేతుం సైర్విభ్రమైస్సమశకన్ వనితా విభూమ్నః. ౩. స్తాయావలోక
లవదర్శితభావహారిభూమండలప్రహితసౌరతమంత్రశౌండైః, పత్న్యస్తు షోడశ
సహస్రమనంగబాణైర్యన్యేంద్రియం విమధితుం కరణైర్న శేకుః. ౪ ఇత్థం రమాపతి
మవాప్య పతిం త్రియస్తా బ్రహ్మదయో౭పి న విదుః పదవీం యదీయామ్, భేజుర్దుదా
వితతమేధితయానురాగహాసావలోకనవసంగమలాలసాద్యమ్ ౫. ప్రత్యుద్గమాసన
వరార్హణపాదశౌచతాంబూలవిశ్రమణవీజనగంధమాల్యైః, కేశప్రసారశయనస్స
త న తత్ప్రతికర్తుం శక్యమిత్యర్థః. కింతు కేవలం వయం త్వాం ప్రతినందయామః హర్షయామ ఇతి.
౧౭. ఏవమితి. సౌరతసల్లాపైః సురతనర్తగోష్ఠీభిః. ౧౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షష్టితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ఏకషష్టితమే శౌరేః పుత్రపౌత్రాదినంతతిః, అనిరుద్ధవివాహే చ రుక్మిణో రామతో
వధః. అష్టాధికశతద్వ్యష్టసహస్రస్త్రీసముద్భవాన్, కోటిశః పుత్రపౌత్రాదీన్ హరిర్దారైరయోజయత్.”
తదేతద్వక్తుమాహ.—ఏకైకశ ఇతి. కృష్ణస్యాబలా భార్యాః సర్వాయా. ఆత్మని సంపత్ తయా.
పితుస్సకాశాదనవమాన్ అన్యూనాన్. ౧. గృహదితి. న్యమంసత. ప్రేష్టం అచ్యుతస్య ప్రియతమం
ప్రత్యేకం స్వం స్వం మేనిరే. న తస్య తత్త్వమాత్తారామత్వం విదంతి తాః. ౨. ఆత్మారామత్వం
వ్యనక్తి ద్వయేన—చార్వతి. చార్వబ్జకోశవద్వదనం చ. ఆయతాని బాహునేత్రాణి చ-సప్రేష్టాహాస
రసేన వీక్షితాని చ. వల్లుజల్పాశ్చ. భగవత ఏతైస్సమైహితాః వనితాః సైర్వివైరనేకైర్విభ్రమైః.
తస్య మనో విజేతుం హర్తుం. న సమశకన్ శక్తా న బభూవుః. విభూమ్నః పరిపూర్ణస్య. ౩.
తాసాం విభ్రమాన్ వర్ణయన్ ఏతద్వివృణోతి—స్తాయేతి. స్తాయో గూఢహసితం. తద్యుక్తః అవ
లోకః తస్య లవః కటాక్షః. తేన దర్శితః సూచితో భావో౭భిప్రాయః. తేన హరి మనోహరణశీలం.
యద్భూమండలం తేన ప్రహితాః ప్రస్థాపితాః. యే సౌరతమంత్రాః తేషు శౌండైః ప్రగల్భైః.
అనంగస్య బాణైః శరైః అన్యైశ్చ కరణైః కామశాస్త్రప్రసిద్ధైః. యన్యేంద్రియం మనో విమధితుం
క్షోభయితుం. షోడశసహస్రమపి పతోన్యే న శేకురితి. ౪. ఇత్థమితి. అనురాగేణ హాసో౭వలోకశ్చ.
నవసంగమే లాలసమాత్సుక్యం చ. తే ఆద్యా యస్య విభ్రమకదంబస్య. తం భేజః అనురాగహాసా
వలోకనవసంగమలాలసాత్. యం భేజః తస్య మనో విజేతుం న శేకురితి వా. ౫. కింతు. ప్రత్యుద్గ

ఋషోపహారైర్దాసీశతా అపి విభోర్విదధుస్త్వదాస్యమ్. ౬. యాస్త్వర్చితం స్వభవనే
 వ్యధిరూఢభావైర్లక్ష్మ్యేకథామ రజసా ప్లుతవీక్షణేన, ఐక్షన్తతాఅపి పతిం న చ తాః
 కటాక్షైః స్థూణాంతరేణ నవసంగమలజ్జయైక్షత్. ౭. రామాగృహే విహరతః
 పురతః కరాభ్యాం బద్ధేక్షణాస్త్వదయితస్య ముదా హసంత్యః, గోత్రాంతరాణ్య
 భిదధుర్న తు పూరుషస్య క్లేశాపహాన్యపి తదంగజభంగభీతాః. ౮. తాసాం యా దశ
 పుత్రాణాం కృష్ణస్త్రీణాం పురోదితాః, అప్తౌ మహిష్యస్తత్పుత్రా ప్రద్యు
 మ్నాదీక్ష గృణామి తే. ౯. చారుధేష్ఠస్సుధేష్ఠశ్చ చారుదేవశ్చ వీర్యవాన్, సుచా
 రుశ్చరుగుప్తశ్చ భద్రచారుస్తథా పరః. ౧౦. చారుభద్రో విచారుశ్చ చారుశ్చ
 దశమో హరేః, ప్రద్యుమ్నప్రముఖా జాతా రుక్మిణ్యా నవమాః పితుః. ౧౧.
 భానుస్సుభానుస్త్వర్భానుః ప్రభానుర్భానుమాంస్తథా, చంద్రభానుర్బృహద్భా
 నూరవిభానుస్తథాష్టమః. ౧౨. శ్రీభానుః ప్రతిభానుశ్చ సత్యభామాత్తజాదశ,
 సాంబస్సుమిత్రః పురుజిచ్ఛతజిచ్ఛ సహస్రజిత్. ౧౩. విజయశ్చిత్రకేతుశ్చ కీర్తిమాన్
 ద్రవిణః క్రతుః, జాంబవత్యాస్సుతా హ్యేతే సాంబాద్యాః పితృసంమతాః. ౧౪.
 భానుశ్చంద్రోఽశ్వసేనశ్చ చిత్రగుర్వేగవాన్ వృషః, ఆమశ్శంకుర్వసుశ్శ్రీమాన్
 కృతిర్నాగ్నజితేస్సుతాః. ౧౫. శ్రుతః కవిర్వృషో వీరస్సుబాహుర్భద్ర ఏకలః,
 శాంతిర్ధర్మః పూర్ణమాసః కాళింద్యాస్సోమకో వరః. ౧౬. ప్రఘోషో గాత్రవాన్
 సింహో బలః ప్రబల ఊర్ధ్వగః, మాద్ర్యాస్సుతా మహాశక్తిస్సహస్తేజోపరాజితః. ౧౭.
 వృకో హ్యుర్కోఽనిలో గృహో బహ్వాన్నో నాథ ఏవ చ, మహాశః పావనో వహ్ని
 ర్చిత్రవిందాత్తజాస్సుధీః. ౧౮. సంగ్రామజిద్భృహత్సేనః శూరః ప్రహరణోఽరిజిత్,
 యజ్ఞస్సుభద్రో భద్రాయా వామ ఆయుశ్చ సత్యకః. ౧౯. దీప్తిమాంస్తామ్ర
 పత్రాద్యా రోహిణ్యాస్తనయా హరేః. ౨౦. ప్రద్యుమ్నస్యానిరుద్ధోఽభూద్రుక్త
 వత్సాం మహాబలః, పుత్ర్యాం తు రుక్మిణో రాజన్నామ్నా భోజక తే పురే. ౨౧.

మేతి. ప్రత్యుద్గమనాదిభిర్విభోస్తస్య దాస్యం నిత్యం విదధురితి ప్రాధభావేఽపి నవసంగమాద్యభిధానం.
 అగతసారత్వేనాత్సుక్యేన చ తథా ప్రతీతేః తేషామేవ శ్లోకానాం ప్రస్తావాంతరే పునః పునరావృ
 త్తిరలిసాందర్యాత్. ౬—౮. ప్రాసంగికముక్త్యా ప్రస్తుతమాహ—తాసామితి. దశదశ పుత్రా యాసాం
 తాసాం మధ్యే అప్తౌ మహిష్యో యాః ప్రాగుక్తాః. తత్పుత్రానితి. ౯—౧౪. భానురితి. శ్రీమా
 నితి వసోః కృతేర్వా విశేషణం. ౧౫. శ్రుత ఇతి. భద్రో నామ ఏకలః ఏకః సోమకః అవరః కనీ
 నూన్ ఏతే కాళింద్యాస్సుతా ఇతి. ౧౬. ప్రఘోష ఇతి మాద్ర్యాః లక్షణాయాః. ౧౭. వృకఇతి.
 సుధీర్ఘశమః ఏతే మిత్రవిందాత్తజాః. ౧౮. సంగ్రామజిదితి. సంగ్రామజిత్సముఖాస్సత్యకాంతాః
 భద్రాయాః సుతాః శైబ్యానామపి సైవ. ౧౯. దీప్తిమానితి. రోహిణ్యాస్సుతానాముక్తిరన్యాసాము
 పలక్షణార్థం. ౨౦. ౨౧. ఏతేషామితి. అన్యేషామపి శ్రీకృష్ణపుత్రాణాం శతసంఖ్యాః స్త్రీషు పుత్ర

ఏతేషాం పుత్రపౌత్రాశ్చ బభూవుః కోటిశో నృప, మాతరః కృష్ణజాతానాం సహ
స్రాణి చ షోడశ. ౨౨. రాజోవాచః—కథం రుక్మిరిపుత్రాయాః ప్రాదాద్ధు
హితరం యుధి, కృష్ణేన పరిభూత స్తం హంతుం రంధ్రం ప్రతీక్షతే. ౨౩. ఏతడా
ఖ్యాహి మే విద్వత్ ద్విషోర్వైవాహికం మిథః. ౨౪. అనాగతమతీతం చ వర్తే
మానమతీంద్రియమ్, విప్రకృష్టం వ్యవహితం సమ్యక్పశ్యంతి యోగినః. ౨౫.
శ్రీశుక ఉవాచః—యద్యవ్యనుస్తరన్ వైరం రుక్మీ కృష్ణావమానితః, వ్యతరదృగ్భి
నేయాయ సుతాం కుర్వత్ స్వసుః ప్రియమ్ ౨౬. వృతస్త్వయంవరే సాక్షాదనం

—అనిరుద్ధవివాహే శ్రీబలరామకృతరుక్మీవధాదికథాప్రారంభఘట్టః.

గోంగయుత స్తయా, రాజ్ఞస్సమేతాన్నిర్జిత్య జహౌరైకరథో యుధి. ౨౭. రుక్మీణ్యా
స్తనయాం రాజన్ కృతవర్తసుతో బలీ, ఉపయేమే విశాలాక్షః కన్యాం చారు
మతీం కిల. ౨౮. దౌహిత్రాయానిరుద్ధాయ పాత్రీం రుక్మ్యదదాద్ధరేః, రోచనాం
బద్ధవైరోఽపి స్వసుః ప్రియచికిర్షయా, జానన్నధర్మం తద్యోనం స్నేహపాశానుబం
ధనః. ౨౯. తస్మిన్నభ్యుదయే రాజన్ రుక్మీణీరామకేశవౌ, పురం భోజకటం జగ్తు
స్సాంబప్రద్యుమ్న కాదయః. ౩౦. తస్మిన్నిర్వృత్తఉద్వాహే కాళింగప్రముఖా
నృపాః, దృప్తాస్తే రుక్మీణం ప్రోచుర్బలమక్షైర్వినిర్జయ. ౩౧. అనక్షజ్ఞో హ్యాయం
రాజన్నపి తద్వ్యసనం మహత్, ఇత్యుక్తో బలమాహూయ తేనాక్షైరుక్మ్యదీవ్యత.
౩౨. శతం సహస్రమయుతం రామస్తత్రాదదే పణమ్, తం తు రుక్మ్యజయత్తత్ర
కాళింగః ప్రాహసద్బలమ్, దంతాన్ సందర్శయన్నుచ్చైర్నామృష్యత్తద్ధలాయథః.
౩౩. తతో లక్షం రుక్మ్యగృహ్లాద్గహం తత్రాజయద్బలః, జితవానహమిత్యాహ

శ్చ పౌత్రాశ్చ కోటిశో బభూవుః. తత్ర హేతుత్వేన శ్రీకృష్ణపత్నీనాం బాహుశ్యమనుస్థారయతి.
మాతరః కృష్ణజాతానామితి చ శబ్దేన అధికాశ్చేత్యుక్తం. ౨౨. కథమితి. యః కృష్ణం హంతుం
రంధ్రం ప్రతీక్షతే స కథం ప్రాదాదితి. ౨౩. ఏతదితి. వైవాహికం వివాహనిమిత్తం. ౨౪. నను రుక్మీ
ణోఽభిప్రాయం కథం జానీమ ఇతి చేత్రత్రాహ—అనాగతమితి. ఆతీంద్రియం ఆస్త్వందింద్రియాగో
చరం. విప్రకృష్టం దూరస్థం. వ్యవహితం కుడ్యాద్యంతరితం. ఆత్రోత్తరం స్వయంవరే రుక్మవత్యా
కృతస్సన్ రాజ్ఞో నిర్జిత్య జహారేతి. ౨౫. యదీతి. యద్యపి కృష్ణావమానితః. తథాపి వైరమను
స్తరన్నపి వ్యతరత్ ఆదాత్ అన్వమోదతేత్యర్థః. ౨౬. ౨౭. సర్వాసామప్యేకైకా కన్యా తత్సర్వ
వివాహోపలక్షణార్థం శ్రేష్ఠకన్యావివాహమాహ—రుక్మీణ్యా ఇతి. ౨౮. దౌహిత్రాయేతి. యానం
వివాహః తద్యోనం అధర్మం జానన్నితి. శ్లో. “ద్విషదన్నం న భోక్తవ్యం ద్విషంతం నైవ భోజయే”ది
త్యాది శ్లోకవిచారాత్. శ్లో. “అస్వర్గ్యం లోకవిద్విష్టం ధర్మమృష్యాచరేన్న”త్వితి నిషేధాశ్చేత్యర్థః.
౨౯. లోకవిరుద్ధాచరణఫలం వక్తుమాహ.—తస్మిన్నితి. ౩౦. ౩౧. అనక్షజ్ఞఇతి. అదీవ్యత అదీవ్యత్
శ్రీఉత్తవాన్. ౩౨. ౩౩. తత ఇతి. నిష్కాణాం లక్షం గ్లహం పణం కృతవాన్. కైతవం కపటం.

రుక్తి కైతవమాశ్రితః. ౩౪. మన్యునా తుభితశ్శ్రీమాన్ సముద్ర ఇవ పర్వణి,
జాత్యారుణాక్షోఽతిరుషా న్యర్బుదం గ్లహమాదదే. ౩౫. తం చాపి జితవాన్
రామో ధర్మేణ చ్చలమాశ్రితః, రుక్తి జితం మయాత్రేమే వదంతు ప్రాశ్నికా ఇతి.
౩౬. తదాబ్రవీన్నభో వాణీ బలేనైవ జితో గ్లహః, ధర్మతో వచనేనైవ రుక్తి
వదతి వై మృషా. ౩౭. తామనాదృత్య వైదరోఽభి దుష్టరాజన్యచోదితః, సంకర్షణం
పరిహసన్ బభాషే కాలచోదితః. ౩౮. నైవాక్షకోవిదా యూయం గోపాలవన
గోచరాః, అత్తైర్ద్రివ్యంతి రాజానో బాణైశ్చ న భవాదృశాః. ౩౯. రుక్తిణైవమధి
క్షిప్తో రాజభిశ్చాపహాసితః, క్రుద్ధః పరిఘముద్యమ్య జఘ్నే తం నృష్టుసంసది. ౪౦.
కళింగ రాజం తరసా గృహీత్వా దశమే పదే, దంతానపాతయత్కుర్ధో యోహస
ద్వివృతైర్ద్రివ్యజైః. ౪౧. అన్యే నిర్భిన్న బాహూరుశిరసో మధిరోక్షితాః, రాజానో
దుద్రువుర్భీతా బలేన పరిఘూర్దితాః. ౪౨. నిహతే రుక్తిణి స్యాలే నాబ్రవీత్సాధ్వ
సాధు వా, రుక్తిణీబలయోరాజన్ సేహభంగభయాద్ధరిః. ౪౩ తతోఽనిరుద్ధం సహ
సూర్యయా వరం రథం సమారోప్య యయుః కుశస్థస్థలీం, రామాదయో భోజ
కటాద్దశార్హ కాస్సిద్ధాఖిలార్థామధుసూదనాశ్రయాః. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకషష్టితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—బాణః పుత్రశతజ్యేష్ఠో బలేరాసీన్తహత్తనః, సహస్రబా
హుర్వాద్యేన తాండవేఽతోష్మయన్ప్రడమ్. ౧. భగవాన్ సర్వభూతేశశ్శరణ్యో
భక్తవత్సలః, వరేణ ఛందయామాస స తం వప్రే పురాధిపమ్. ౨. స ఏకదాహ
గిరిశం పార్శ్వస్థం వీక్ష్య దుర్మదః, కిరీటేనార్కవర్ణేన సంస్పృశంస్తత్పదాంబుజమ్.
౩. నమస్యే త్వాం మహాదేవ లోకానాం గురుమీశ్వరం, పుంసామపూర్ణకా
మానాం కామపూరామరాంఘ్రిపమ్. ౪. దోస్సహస్రం త్వయా దత్తం వరం
భారాయ మేఽభవత్, త్రిలోక్యాం ప్రతియోద్ధారం న లభే త్వద్భుతే సమమ్. ౫.
౩౪. మన్యునేతి. న్యర్బుదం దశకోటిః గ్లహం పణం తుభితో రామ ఆదదే. ౩౫. తమితి. ఛల
మాశ్రితో రుక్తి మయా జితమిత్యాహ—౩౬—౩౯. రుక్తిణేతి. నృష్టుసంసది శోభనసభాయాం
నృపసంసదీతి పాఠాంతరం. ౪౦—౪౩. తత ఇతి. సూర్యయా నవోధయా సిద్ధాః అఖిలాః అర్థాః
అభ్యుదయశ్చ త్రునదాదయో యేషాం తే. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకషష్టితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “ద్వియుక్ షష్టితమే ప్రోక్తమనిరుద్ధస్య రోధనం, కన్యయా రమమాణస్య బాణేన బహు
బాహునా. ౧. భగవానితి. పురాధిపం పురపాలకం. ౨. ౩. నమస్య ఇతి. కామాన్ పూరయతీతి
కామపూరః స చాసావమరాంఘ్రిపః కల్పతరుః తం త్వా. ౪. ౫. ఆద్యేతి. హే ఆద్య నిభృతైర్భు

కంఠాత్యా నిభృతైర్దోర్భిర్యుయుత్సుర్దిగ్జానహమ్, ఆద్యాయాం చూర్ణయ
న్నద్రీ భీతాస్తేఽపి ప్రదుద్రువుః. ౬. తచ్చుత్వా భగవాన్ క్రుద్ధః కేతుస్తే
భజ్యతే యదా, త్వద్దర్పహ్నో భవేన్మూఢ సంయుగో మత్సమేన తే. ౭. ఇత్యు

— ఉపాపరిణయకథాప్రారంభఘట్టః. —

క్తః కుమతిర్హృష్టస్వగృహం ప్రావిశన్నుష, ప్రతీక్షన్ గిరిశాదేశం స్వవీర్యవశ
నం కుఢీః. ౮. తస్యోపా నామ దుహితా స్వప్నే ప్రాద్యుమ్నీనారతిమ్, కన్యాలభత
కాంతేన ప్రాగదృష్టశ్రుతేన సా. ౯. సా తత్ర తమపశ్యంతీ క్వాపి కాంతేతి
వాదినీ, సఖీనాం మధ్య ఉత్తస్థా విహ్వలా వ్రీడితా భృశమ్. ౧౦. బాణస్య
మంత్రి కుంభాండశ్చిత్రలేఖా చ తత్సుతా, సఖ్యపృచ్ఛత్సఖీం చోపాం కాతూ
హలసమన్వితా. ౧౧. కాంతం మృగయనే సుభ్రు క్రీదృశస్తే మనోరథః, హస్త
గ్రాహం న తేఽద్యాపి రాజపుత్ర్యుపలక్షయే. ౧౨. ఉపోవాచః—దృష్టః కశ్చిన్నర
స్వప్నే శ్యామః కమలలోచనః, పీతవాసా బృహద్బాహుర్యోషితాం హృదయం
గమః. ౧౩. తమహం మృగయే కాంతం పాయయిత్వాధరం మధు, క్వాపి యాత
స్వప్నహయతీం క్షిప్త్వా మాం వృజినార్ణవే. ౧౪. చిత్రలేఖోవాచః—వ్యసనం
తేఽపకర్షామి త్రిలోక్యాం యది భావ్యతే. తమానేష్యే నరం యస్తే మనోహ
ర్తా తమాదిశ. ౧౫. ఇత్యుక్త్వా దేవగంధర్వసిద్ధచారణపన్నగాన్, దైత్యాన్ విద్యా
ధరాన్ యక్షాన్ మనుజాంశ్చ యథాలిఖత్. ౧౬. మనుజేషు చ సా వృష్ణీన్
శూరమానకదుందుభిమ్, వ్యలిఖద్రామకృష్ణా చ ప్రద్యుమ్నం వీక్ష్య లజ్జితా. ౧౭.
అనిరుద్ధం విలిఖితం వీక్ష్యోపాఽవాఙ్ముఖీ స్థితా, సోఽసావసావితి ప్రాహ స్తయమానా
మహీపతే. ౧౮. చిత్రలేఖా తమాజ్ఞాయ పాత్రం కృష్ణస్య యోగినీ, యయా విహ
యసా రాజన్ ద్వారకాం కృష్ణపాలితామ్. ౧౯. తత్ర సుప్తం సుపర్యంకే ప్రాద్యు
మ్నం యోగమాస్థితా, గృహీత్వా శోణితపురం సఖ్యై ప్రియమదర్శయత్.
౨౦. సా చ తం సుందరవరం విలోక్య ముదితాననా, దుష్ప్రేక్ష్య స్వగృహే

తైర్దోర్భిరద్రీ చూర్ణయన్ ఆయాం ఆగచ్ఛం. ౬. ౭. ఇతీతి. స్వవీర్యవశనం నాశకం కేతుభంగం
ప్రతీక్షమాణః. ౮. మహేశాదిష్టసంగ్రామస్య ప్రసంగమాహ.—తస్యేతి. ప్రాద్యుమ్నీనా అనిరుద్ధేన.
తత్రాపి స్వప్నే. ౯. సేతి. తం కాంతం అపశ్యంతీ సా ఉత్తస్థా. ౧౦. తతః కిం కృతం తదాహ.—
బాణస్యేతి. ౧౧. కాంతమితి. హస్తగ్రాహం భర్తారం. ౧౨.—౧౫. ఇతీతి. త్వయా దృష్ట ఏషాం
మధ్యే కో వా భవేదితి. దేవాదీన్ యథావత్ పటే అలిఖత్. ౧౬. మనుజేష్వితి. ప్రద్యుమ్నం
లిఖితం వీక్ష్య శ్వశురోఽయమితి లజ్జితా. ౧౭. అనిరుద్ధమితి. అనిరుద్ధం విలిఖితం వీక్ష్య ఉపా అవా
ఙ్ముఖీ బభూవ. ౧౮. ౧౯. తత్రేతి. శోణితపురం నీత్వా. ౨౦. సేతి. పుంభిర్దుష్ప్రేక్ష్య ప్రేక్షీతు

పుంభీ రేమే ప్రాశ్నమిన్నా సమమ్. ౨౧. పరాధ్యవాసస్సగ్గంధధూపదీపాసనా
దిభిః, పానభోజనభక్ష్యైశ్చ వాక్యైశ్చశ్రూషణార్చితః. ౨౨. గూఢః కన్యాపురే
శశ్వత్ప్రవృద్ధస్నేహయా తయా, నాహర్గణాన్ స బుబుధే హ్యుషయాపహృతేం
ద్రియః. ౨౩. తాం తథా యదువీరేణ భుజ్యమానాం హతవ్రతామ్, హేతుభిర్లక్ష
యాంచక్రురాప్రీతాం దురవచ్ఛదైః. ౨౪. భటా ఆవేదయాంచక్రు రాజంస్తే దుహి
తుర్వయమ్, విచేష్టితం లక్షయామః కన్యాయాః కులదూషణమ్. ౨౫. అనపాయిభి
రస్తాభిర్గుప్తాయాస్స్వగృహే ప్రభో, కన్యాయా దూషణం పుంభిర్దుష్ప్రియాయా
న విద్మహే. ౨౬. తతః ప్రవృద్ధితో బాణో దుహితుశ్చుతదూషణః, త్వరితః
కన్యకాగారం ప్రాప్తోఽద్రాక్షీద్యదూద్వహమ్. ౨౭. కామాత్తజాతం భువ
నైకసుందరం శ్యామం పిశంగాంబరమంబుజేక్షణమ్, బృహద్భుజం కుండలకుంతల
త్విషా స్థితావలోకేన చ మండితాననమ్. ౨౮. దీవ్యంతమత్యైః. ప్రియయాభిన్య
ష్టయా తదంగసంగస్తనకుంకుమస్తజమ్, బాహ్వోర్ద్వధానం మధుమల్లికాశ్రితాం
తస్యా*గ్రఅసీనమవేక్ష్య విస్థితః. ౨౯. స తం ప్రవిష్టం వృతమాతతాయీభిర్బుజైస్స
హస్తైరవలోక్య మాధవః, ఉద్యమ్య మార్వం పరిఘం వ్యవస్థితో యథాంతకో
దండధరో జిఘాంసయా. ౩౦. జిఘృక్షయా తాన్ పరితః ప్రసర్పతశ్చునో యథా
సూకరయూధపోఽహనత్, తే హన్యమానా భవనాద్వినిర్గతా నిర్భిన్నమూర్ధోరు
భుజాః ప్రదుద్రువుః. ౩౧. తం నాగపాశైర్బలినందనో బలీ ఘ్నంతం స్వసైన్యం
కుపితో బబంధ హ, ఉషా భృశం శోకవిషాదవిహ్వలా బద్ధం నిశమ్యాశ్రుకలా
క్ష్యురోదీత్. ౩౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్విషష్టితమోఽధ్యాయః.

మశకే. ౨౧. పరాధ్యేతి. స చ పరాధ్యైరమూల్యైర్వాసస్సగ్గంధాదిభిశ్చశ్రూషణపూర్వకమర్చితస్స. ౨౨. గూఢ ఇతి. తయా ఉషయా అపహృతేంద్రియః అహర్గణాన్ దివససమూహాన్ స బుబుధే. ౨౩. తామితి. ఆప్రీతాం అతిహృష్టాం దురవచ్ఛదైః ఆచ్ఛదయితుమశక్త్యైః. ౨౪. భటా ఇతి. విచేష్టితం విరుద్ధాచరణం. ౨౫. అనపాయిభిరితి. అనపాయిభిః అపాయః అపస్పరణం ప్రమాదో వా తద్రహితైః. పాఠాంతరే దుష్ప్రియాయాః దుష్టా ప్రేష్యా సఖీ యస్యాః తస్యాః. పుంభిర్దూషణం కుతో వేతి న జానీమ ఇతి. ౨౬. ౨౭. కామాత్తజాతమితి. కామస్యాత్తనో దేహజ్జాతం. ౨౮. దీవ్యంతమితి. అభిన్యష్టయా సర్వమంగళయా. తస్యా అంగసంగేన స్తనకుంకుమం యస్యాంస్తజ తాం బాహ్వోర్ద్వధ్యే వక్షసి దధానం మధుమల్లికాః వసంతభవా మల్లికాః తదాశ్రితాం తస్యాగ్ర ఇత్యర్షే స్సంధిః. తస్యా అగ్ర ఇత్యర్థః. ౨౯. స ఇతి. ఆతతాయీభిరుద్యతశస్త్రైః. మాధవః అనిరుద్ధః మార్వం మురుః లోహవిశేషః తన్నిర్మితం. ౩౦. ౩౧. తమితి. శోకవిషాదాభ్యాం విహ్వలా వివశా. ఆశ్రుణాం కలాః బిందవః యయోస్తే అక్షిణీ యస్యాస్యా. ౩౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్విషష్టితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

— బాణాసురయుద్ధప్రారంభఘట్టః. —

శ్రీశుక ఉవాచః—అపశ్యతాం చానిరుద్ధం తద్బంధూనాం చ భారత,
చత్వరో వార్షికా మాసా వ్యతీయురనుశోచతామ్. ౧. నారదాత్తదుపాకర్ణ్య
వార్తాం బద్ధస్య కర్త చ, ప్రయయుశ్శోణితపురం వృష్ణయః కృష్ణపాలితాః. ౨.
ప్రద్యుమ్నో యుయుధానశ్చ గదస్సాంబోఽథ సారణః, నందోపనందభద్రాద్యా
రామకృష్ణానువర్తినః. ౩. అక్షౌహిణీభిర్ద్వాదశభిస్సమేతాస్సర్వతో దిశం, రురుధు
ర్బాణనగరం సమంతాత్సాత్త్వతర్షభాః. ౪. భజ్యమానపురోద్యానప్రాకారాట్టాల
గోపురం, ప్రేక్షమాణో రుషా విప్లస్తుల్యనైర్యోఽభినిర్యయా. ౫. బాణార్థం భగ
వాన్ప్రద్రస్ససుతైః ప్రమత్తైర్వృతః, ఆరుహ్య నందివృషభం యుయుధే రామ
కృష్ణయోః. ౬. ఆసీత్సుతుములం యుద్ధమద్భుతం రోమహర్షణం, కృష్ణశంకరయోరా
జన్పద్యమ్నగుహయోరపి ౭. కుంభాండకూపకర్ణాభ్యాం బలేన సహ సంయుగః,
సాంబస్య బాణపుత్రేణ బాణేన సహ సాత్యకేః. ౮. బ్రహ్మదయస్సురాధీశా మున
యస్సిద్ధచారణాః, గంధర్వాపురసో యక్షా విమానైర్ద్రిష్టుమాగమన్. ౯. శంక
రానుచరాన్పారిర్భూతప్రేతాన్సగుహ్యాకాన్, డాకినీయాతుధానాంశ్చ భేతాళా
న్సవినాయకాన్. ౧౦. భూతమాతృపిశాచాంశ్చ కూక్షాండాన్బ్రహ్మరాక్షసాన్,
తాడయామాస తీక్ష్ణాగ్రైశ్చరైశ్చార్ణవధనుశ్చుచ్యతైః. ౧౧. పృథగ్విధాని ప్రాయు
జ్ఞా పినాక్యస్త్రాణి శార్ఙ్గణే, ప్రత్యస్తైశ్చమయామాస శార్ఙ్గపాణిరవిస్థితః. ౧౨.
బ్రహ్మస్త్రస్య చ బ్రహ్మస్త్రం వాయవ్యస్య చ పార్వతం, ఆగ్నేయస్య చ పార్జన్యం
నైజం పాశుపతస్య చ. ౧౩. మోహయిత్వాథ గిరిశం జృంభణాస్త్రేణ జృంభితం,
బాణస్య పృతనాం శౌరిర్జఘానాసిగదేషుభిః. ౧౪. స్కందః ప్రద్యుమ్నబాణౌమై
ర్ద్యమానస్సమంతతః, అస్మగ్విముంచన్తాత్రేభ్యశ్శిఖినా ప్రాద్రవద్రణాత్. ౧౫. కుం
భాండః కూపకర్ణశ్చ పేతతుర్ముసలార్దితౌ, దుద్రుప్రస్తదనీకాని హతనాథాని సర్వతః.

శ్లో. “త్రియుక్ షష్టితమేనాథ బాణయాదవసంగరే, స్తుతిర్జ్వరేణ రుద్రేణ బాణబాహుభిదో
హరేః.” అనిరుద్ధోద్వహేన్యస్త్రిక బాణయాదవసంయుగే. శ్రీకృష్ణశ్రీహరం జిత్వా బాణ
బాహూనథాచ్ఛినత్. ౧. నారదాదితి. తత్తతః కర్త యద్ధాదికం. ౨. ప్రద్యుమ్న ఇతి. రామ
కృష్ణానువర్తిన ఇతి తౌ పురతో నిర్గతావిత్కర్థః. ౩. అక్షౌహిణీభిరితి. సర్వతో దిశమిత్యస్య ఉత్తరే
ణాన్వయః. ౪. భజ్యమానేతి. భజ్యమానాని పురోద్యానాని ద్వంద్వైకవద్భావః. ఆట్టాలాః ప్రాకా
రాదుపరి అత్యున్నతస్థానాని. అభినిర్యయా బాణః. ౫. బాణార్థమితి-సుతః స్కందః తత్సహితైః
ప్రమథగణైః రామకృష్ణాభ్యాం యుయుధే. ౬.—౧౨. ప్రత్యస్త్రాణ్యేవాహ.—బ్రహ్మస్త్రస్యేతి.
నైజం నారాయణాస్త్రం. ౧౩. ౧౪. స్కంద ఇతి. శిఖినా మయా రేణ వాహనేన. ౧౫. కుంభాండ

౧౬. విశీర్యమాణం స్వబలం దృష్ట్వా బాణోఽత్యమర్షణః, కృష్ణమభ్యద్రవత్సంఖ్యే
రథీ హితైర్వైవ సాత్యకిమ్. ౧౭. ధనూంష్యాకృష్య యుగపద్మాణః పంచశతానివై,
ఏకైకస్తిన్మరౌ ద్వా ద్వా సందధే రణకోవిదః. ౧౮. తాని చిచ్ఛేద భగవాన్ధా
నూంషి యుగపద్ధరిః, సారథిం రథమశ్వాంశ్చ హత్వా శంఖమపూరయత్. ౧౯.
తన్తాతా కోటరానామ నగ్నా ముక్తశిరోరుహః, పురోవతస్థే కృష్ణస్య పుత్రప్రాణ
రిరక్షయా. ౨౦. తతస్త్రిర్యజ్ఞుభో నగ్నామనిరీక్షా గదాగ్రజః, బాణశ్చ తావద్వి
రథశ్చిన్నధన్వావిశత్పురమ్. ౨౧. విద్రావితే భూతగణే జ్వరస్తు త్రిశిరాస్త్రిపాత్,
మహాదేవప్రయుక్తోఽసౌ ఘోరరూపో విభీషణః. ౨౨. ఆవిర్భభూవ పురతస్సమరే
శార్ఙ్గధన్వనః, అథ నారాయణో దేవస్తం దృష్ట్వా వ్యసృజజ్జ్వరమ్. ౨౩. మాహే
శ్వరో వైష్ణవశ్చ యుయుధాతే జ్వరాపుభౌ, మాహేశ్వరస్సమాక్రందద్వైష్ణవేన
బలాద్ధితః. ౨౪. అలభ్యా భయమన్యత్ర భీతో మాహేశ్వరో జ్వరః, శరణార్థీ హృషీ
కేశం తుష్టావప్రయతాంజలిః. ౨౫. మాహేశ్వరజ్వరఉవాచ—నమామి త్వానంత
శక్తిం పరేశం సర్వాత్మానం కేవలం జ్ఞప్తిమాత్రం, విశ్వోత్పత్తిస్థానసంరోధ
హేతుం యత్తద్బ్రహ్మ బ్రహ్మలింగం ప్రశాంతమ్. ౨౬. కాలో దైవం కర్తజీవ
స్వభావో ద్రవ్యం క్షేత్రం ప్రాణ ఆత్మా వికారః, తత్సంఘాతో బీజరోహప్రవా

ఇతి. తయోరసికాని హతాః నాథాః యేషాం తాని. ౧౬—౨౦. తత ఇతి. అనిరీక్షమాణః తిర్య
జ్ఞుభో బభూవేతి. ౨౧. ౨౨. ఆవిర్భబభూవేతి. జ్వరస్తు యోద్ధమభ్యధావదితి నారాయణశీతజ్వరమ
సృజత్. ౨౩—౨౫. ఆత్మానం పరమశక్తం మన్యమానః. శ్రీకృష్ణం తాపయితుం ప్రవృత్తః స్వయ
మేవ తప్తస్సౌ. తం పరమేశ్వరం జ్ఞాత్వా స్తువన్నమస్కరోతి—నమామితి. త్వా త్వాం అనంత
శక్తిం నమామి కుతః పరేషాం బ్రహ్మాదీనాం ఈశం. తత్ర హేతుః. సర్వాత్మానం సర్వస్య ఆత్మానం
చేతయితారం. తత్కుతః. కేవలం శుద్ధం. జ్ఞప్తిమాత్రం చైతన్యఘనం. తదేవం సర్వచేతయితృత్వేన
పరమేశ్వరత్వముక్తం. కించ. విశ్వసృష్ట్యాదిహేతుత్వాదపీత్యాహ—విశ్వోత్పత్తిః. నన్వేపంభూతం
బ్రహ్మ ప్రసిద్ధం నామామితి చేతత్రాహ.—యత్తద్బ్రహ్మలి. యద్బ్రహ్మ తదేవ త్వమిత్యర్థః. కింత
ద్బ్రహ్మైత్యత ఆహ—బ్రహ్మలింగం బ్రహ్మణా వేదేన లింగ్యతే ద్యోత్యత ఇతి. తత్కుతః. ప్రశాంతం
సర్వవిక్రియారహితత్వాత్ న సాక్షాద్వాచ్యమితి భావః. ౨౬. కించ. యత్పవిత్రేషం వస్తు తత్ర
వయం ప్రభవామః. త్వయి తు సర్వవిశేషాతీతే న కస్యాపి ప్రభుత్వం. కింతు త్వమేవ సర్వప్రభు
రితి జ్ఞప్తిమాత్రత్వం విపృణ్యక్ స్థాతి. కాల ఇతి—కాలః క్షోభకః. కర్తనిమిత్తం. తదేవ ఫలాభిముఖ
మభివ్యక్తం దైవం. స్వభావః తత్సంస్కారః జీవః తద్వాక్. ద్రవ్యం భూతసూక్ష్మాణి క్షేత్రం ప్రకృతిః
ప్రాణి సూత్రం. ఆత్మా అహంకారః వికారవికాదశేంద్రియాణి మహాభూతాని చేతి షోడశకః
తత్సంఘాతో దేహః. ఏతస్య చ బీజరోహప్రవాహః రోహోంకురః దేహాద్బీజరూపం కర్త. తతోం
కురరూపో దేహః. తతః పునరేవమితి ప్రవాహః-విషా త్వచ్ఛాయా. తస్యా నిషేధః అప్రాప్నోతి

హస్తస్వన్నాయైషా తన్నిషేధం ప్రపద్యే. ౨౭. నానాభావైర్గీలయైవోపపన్నైర్దేవాన్
సాధూన్ లోకసేతున్ బిభర్షి, హంస్యన్తార్గా హింసయా వర్తమానాన్ జన్తై
తత్రే భారహారాయ భూమేః. ౨౮. తప్తోఽహం తే తేజసా దుస్సహేన శాంతోగ్రే
ణాత్యుల్బణేన జ్వరేణ, తావత్తాపో దేహినాం తేఘ్రిమూలం నో నేవేరన్ యావ
దాశానుబద్ధాః. ౨౯. శ్రీభగవానువాచః—త్రిశిరస్తే ప్రసన్నోఽహం వ్యేతు తే
మజ్జ్వరాద్భయం, యో నౌ స్తరతి సంవాదం తస్య త్వన్నభవేద్భయమ్. ౩౦. ఇత్యు
క్తోఽచ్యుతమానమ్య గతో మాహేశ్వరో జ్వరః, బాణస్తు రథమారూఢః స్రాగా
ద్యోతస్యన్ జనార్దనమ్. ౩౧. తతో బాహుసహస్రేణ నానాయుధధరో బలీ, ముమోచ
పరమక్రుద్ధో బాణాంశ్చక్రాయుధే నృప. ౩౨. తస్యాస్యతోస్త్రాణ్యసకృచ్ఛక్రేణ
క్షురనేమినా, చిచ్ఛేద భగవాన్ బాహూన్ శాఖా ఇవ వనస్పతేః. ౩౩. బాహుషు
భిద్యమానేషు బాణస్య భగవాన్ భవః, భక్తానుకంప్యపవ్రజ్య చక్రాయుధమభావత
౩౪. శ్రీరుద్ర ఉవాచః—త్వం హి బ్రహ్మ పరం జ్యోతిర్నూఢం బ్రహ్మణి వాఙ్మయే,
యం పశ్యంత్యమలాత్తానమాకాశమివ కేవలమ్. ౩౫. నాభిర్నభోఽగ్నిర్మఖమంబు
రేతో ద్యాశ్శీర్షమాశాశ్శ్రుతిరంఘ్రిరుర్వీ, చంద్రో మనో యస్య దృగర్క ఆత్మా

యస్మిన్నితి తం త్వాం నిషేధాపధిభూతం ప్రపద్యే భజ ఇతి. ౨౭. నను దేవకీతనయస్య కథమేవం
భూతత్వం తత్రాహ—నానాభావైరితి. సర్వోపాధివినిర్ముక్త ఏవ త్వం యథా లీలయా స్వీకృతైర్న
తస్యైవతాదైర్దేవాదీన్ బిభర్షి పాలయసి తదర్థం లోకసేతున్ వర్ణాశ్రమధర్మాన్. తదర్థం
తదనుష్ఠాత్మాన్ సాధూన్. తదంగత్వేన ఉన్తార్గా దైత్యాదీన్ హంసి సంహరసి. ఏవమేతదపి
తవ జన్మభూమేర్భారహరణాయ లీలావతారోఽయం న కస్యాపి త్వం తనయ ఇత్యర్థః. ౨౮. అతః
అజ్ఞానతస్త్వదభిభవే ప్రవృత్తం మాం తప్తం రక్షేత్యాశయేనాహ—తప్త ఇతి. తేజసా త్వత్సృష్టేన
జ్వరేణ. శాంతోగ్రేణ శీతజ్వరేణ పరసంతాపకస్య యుక్తఏవ తాప ఇతి చేదత ఆహ—తాపదితి.
త్వత్సేవాయాం ప్రవృత్తానామనుచిత ఇతి భావః. ౨౯. త్రిశిర ఇతి. హే త్రిశిరః వ్యేతు అప
యాతు. మదాజ్ఞాపాలకస్సన్ సుఖం విచర. కా సా ఆజ్ఞా? తామాహ.—య ఇతి. నౌ ఆపయోరిమం
సంవాదం. యః స్తరతి తస్య త్వత్ త్వత్తః భయం న భవేత్ త్వయా భయం నోత్పాదనీయమిత్యర్థః.
౩౦—౩౪. భక్తరక్షణార్థం శ్రీరుద్రో భగవంతం స్తోతి—త్వమితి. అయమర్థః. త్వాం అజ్ఞాత్వా
అయమయుధ్యతేతి న చిత్తం. యతస్త్వం వాఙ్మయే బ్రహ్మణ్యపి గూఢం బ్రహ్మ. అభిధానా
విషయత్వాత్. కుతః. పరం జ్యోతిః జ్యోతిషామపి ప్రకాశకత్వాదవిషయః. కథం శర్హి ప్రతీతిరత
ఆహ—యమితి. అమలాత్మనాం స్వతః ప్రకాశసే ఇత్యర్థః. ౩౫. అస్తాం తావన్నిర్గుణస్య తవజ్ఞానం
లీలయాధిష్ఠితస్త్వయా యో విరాడ్విగ్రహః సోఽపి న జ్ఞాయతే. ఉదంబరఫలాంతర్వర్తిమశ
క్తేరివోదంబరఫలమిత్యాశయేన విరాడ్రూపం స్తోతి—ద్వాభ్యాం. నాభిరితి. యస్య నభ ఆదయో
నాభ్యాద్యవయవాః. స భవాన్ లోకకల్పః పురుష ఇత్యుత్తరేణాన్వయః. నభో యస్య నాభిః. అగ్ని
ర్భస్య ముఖం. అంబురేతః ద్యాః శీర్షం ఆశాః దిశః శ్రుతిః శ్రవణోద్రియం. ఉర్వీ అంఘ్రిః.

హ్యహం సముద్రో జతరం భుజేంద్రః. 3౬. రోమాణి యస్యోషధయోంబువాహః
 కేశా విరించోధిషణావిసర్గః, ప్రజాపతిర్హృదయం యస్య ధర్మస్య వై భవాన్ పురుషో
 లోకకల్పః 3౭. తవావతారోఽయమకుంతథామన్ ధర్మస్య గుప్త్యై జగతో భవాయ
 చ, వయం చ సర్వే భవతానుభావితా విభావయామో భువనాని సప్త. 3౮. త్వమేక
 ఆద్యః పురుషోఽద్వితీయస్తుర్యస్వద్వ్యగ్నేతురహేతురీశః, ప్రతీయనేఽథాపి యథా
 వికారం స్వమాయయా సర్వగుణప్రసిద్ధ్యై. ౩౯. యతైవ సూర్యః పిహితస్త్వయం
 ఘనైశ్చాయాం చ రూపాణి చ సంచకాస్తి, ఏవం గుణేనాపిహితో గుణాంస్త్య
 మాత్మప్రదీపో గుణినశ్చ భూమన్. ౪౦. యన్తాయామోహితధియః పుత్రదార
 గృహాదిషు, ఉన్నజ్జంతి నిమజ్జంతి ప్రసక్తా వృజినార్ణవే. ౪౧. దేవదత్తమిమం లభ్యా

చంద్రో మనః. అర్కో దృక్. అహం శివః. ఆత్మా అహంకారః సముద్రో జతరం. ఇంద్రో భుజా
 బాహుః. ఇంద్రదయో లోకపాలా బాహవ ఇత్యర్థః. 3౬. రోమాణీతి. ఓషధయో రోమాణి
 యచ్ఛబ్దస్యావృత్తిః స్పష్టతార్థా. అంబువాహః కేశాః విరించో ధిషణా బుద్ధిః. ప్రజాపతిః విసర్గో
 మేధ్రం. ధర్మో హృదయం లోకైః కల్ప్యతే ఉపకల్ప్యత ఇతి లోకకల్పః. 3౭. నను ప్రాదేశిక
 శరీరస్య కథం నభోనాభిత్యాదిత్యత్రాహ—తవేతి. హే అకుంతథామన్ అప్రచ్యుతస్వరూప.
 భవాయ అభ్యుదయాయ. న కేవలమేతావత్. కింతు అస్మదనుగ్రహార్థమపీత్యాహ—వయం చేతి.
 సర్వే లోకపాలా వయం త్వయా పాలితాః. సప్తాపి భువనాని పాలయామ ఇతి. 3౮. నను
 యది. విభావయితారో యూయం విభావ్యాని భువనాని చ సంతి. తర్హి కథముక్తం. త్వం హి
 బ్రహ్మేతి న హి బ్రహ్మత్వే మమ సజాతీయవిజాతీయభేదస్సంభవతీత్యత ఆహ—త్వమితి. ఏకః సజా
 తీయరహితః. కుతః. ఆద్యః పురుషః పురుషాణామవస్థాత్రయవతామాద్యః ప్రకృతిభూతః పురుషః.
 కుతః తుర్యః శుద్ధ ఇత్యర్థః. తదపి కుతః స్వదృక్ స్వప్రకాశజ్ఞానరూపః. శుద్ధాదేవ హ్యుపాధియో
 గాజ్జీవా జాయంతే. శ్రు. “యథాగ్నేః ఊద్రా విస్ఫులింగావ్యుచ్ఛరం త్యేవ మేవాస్తాదాత్మనస్సర్వవివా
 త్తానో వ్యుచ్ఛరంతీ”తి శ్రుతేః. అతః సజాతీయరహితః కించ. అద్వితీయః విజాతీయరహితః తదపి
 కుతః. హేతుస్సర్వస్య తథా స్వయం అహేతురీశశ్చేతి. కథం తర్హి ప్రతిశరీరం జీవభేదః ప్రతీ
 యతే అత ఆహ—ప్రతీయస ఇతి. సర్వగుణప్రసిద్ధ్యై సర్వవిషయప్రకాశనాయ. ౩౯. తర్హి కిమహ
 మేవ సంసారీత్యుచ్యతే న హి నహీతి సదృష్టాంతమాహ—యథేతి. హేభూమన్. స్వయా
 ఛాయయా మేఘులక్షణయా పరదృష్ట్యా పిహితః ఛాదితోఽపి సూర్యః. ఛాయాం మేఘం చ
 రూపాణి చ భవనాంతరితాన్ ఘటాదీనపి సంచకాస్తి ప్రకాశయతి. ఏవంగుణేనాహంకారేణ
 స్వకార్యేణ జీవావారకేణ తద్దృష్ట్యా పిహితోఽపి గుణాన్ సత్త్వాదీన్. ఉపాధీన్ గుణినశ్చ.
 ఉపహితాన్ జీవానపి. చకాస్తి. ఆత్మప్రదీపః స్వప్రకాశః అతస్సర్వసాక్షిణస్తవ న సంసార
 ఇత్యర్థః. ౪౦. కించ మాయాశ్రయస్యాన్యాన్ మోహయతస్తవ కుతస్సంస్మరిత్యాశయేనాహ—
 యదితి. పుత్రాదిషు ప్రసక్తాః. వృజినార్ణవే దుఃఖసాగరే. ఉన్నజ్జంతి. దేవాదియోనిషు. నిమజ్జంతి
 స్థావరాదియోనిషు. తదుక్తం వాయవీయే. శ్లో. “విపర్యయశ్చ భవతి. బ్రహ్మత్వస్థావరత్వయోః”. ౪౧.

నృలోకమజితేంద్రియః, యో నాద్రియేత త్వత్పాదా స శోచ్యో హ్యత్తవంచకః.
 ౪౨. యస్తాం విసృజతే మర్త్య ఆత్మానం ప్రియమిశ్వరమ్, విపర్యయేంద్రియా
 ర్థార్థం విషమిత్యమృతం త్యజన్. ౪౩. అహం బ్రహ్మ చ విబుధా మునయశ్చామ
 లాశయాః, సర్వాత్తనా ప్రసన్నాస్తామాత్మానం ప్రేష్టమిశ్వరమ్. ౪౪. తం త్వా
 జగత్స్థిత్యుదయాంత హేతుం సమం ప్రశాంతం సుహృదాత్మదైవమ్, అనన్యమేకం
 జగదాత్మకేతం భవాపవర్గాయ భజామ దేవ. ౪౫. అయం మమేష్టో దయితోఽను
 వర్తిమయాఽభయం దత్తమముష్య దేవ, సంపాద్యతాం తద్భవతః ప్రసాదో యథా
 హి తే దైత్యపతౌ ప్రసాదః. ౪౬. శ్రీభగవానువాచః—యదాత్థ భగవంస్తస్మిం
 నః కరవామ ప్రియం తవ, భవతా యద్వ్యవసితం తన్నే సాధ్వనుమోదితమ్. ౪౭.
 అవధ్యోఽయం మయాప్యేష వైరోచనిసుతోఽసురః, ప్రహ్లాదాయ వరో దత్తో న
 వధ్యో మే త్వదన్వయః. ౪౮. దరోపశమనాయాస్య ప్రవృత్తౌ బాహవో మయా,
 సూదితం చ బలం భూరి యచ్ఛ భారాయితం భువః. ౪౯. చత్వారోఽస్య భుజా
 శ్చిష్టా భవిష్యత్యజరామరః, పార్షదముఖ్యో భవతో న కుతశ్చిద్భయోఽసురః. ౫౦.
 ఇతి లభ్యాభయం కృష్ణం ప్రణమ్య శిరసాసురః, ప్రాద్యుమ్నిం రథమారోప్య సవ
 థ్యా తముపానయత్. ౫౧. అక్షౌహిణ్యా పరివృతం సువాససమలంకృతమ్, సప
 త్నీకం పురస్కృత్య యయా రుద్రానుమోదితః. ౫౨. స్వరాజధానీం సమలంకృతాం
 ధ్వజైస్తతోరణైర్భూషితమార్గచత్వరాం, వివేశ శంఖానకదుందుభిస్త్వనైరభ్యుద్యతః
 పారసుహృద్ద్విజాతిభిః. ౫౩. య ఏతత్కృష్ణవిజయం శంకరేణ చ సంయుగం,
 సంస్తరేత్ప్రేతరుత్థాయ న తస్య స్యాత్పరాజయః. ౫౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రిషష్టితమోఽధ్యాయః.

ఏవం జీవేశ్వరవ్యవస్థాం నిరూప్యేదానీం అభజంతం నిందతి—ద్వాభ్యాం. దేవేతి. దేవేన త్వయా
 కర్తాధ్యక్షేణ దత్తం నృదేహమిమం లభ్యాపీతి. ౪౨. శోచ్యత్వే హేతుః—య ఇతి. విపర్యయాః
 విపరీతాః. అనాత్మప్రియాశ అనీశ్వరాః యే ఇంద్రియార్థాః పుత్రాదయస్తదర్థం. ౪౩. అహ
 మన్యే చ శుద్ధమనసస్తామేవ భక్త్యా ప్రసన్నా ఇత్యాహ—అహమితి. ౪౪. భగవతో భజనీ
 యత్వే హేతుః పదక శుద్ధిక్తిం ప్రార్థయతే—తమితి. సమత్వే హేతుః—ప్రశాంతమితి. సుసేవ్య
 త్వమాహ—సుహృదాత్మదైవం సుహృత్ బుద్ధిప్రవర్తకత్వాత్. ఆత్మా చ సర్వాత్మకత్వాత్. ఏవం
 భూతం దైవం ఈశ్వరం త్వాం. న చాన్యోభజనీయోఽస్తీత్యాహ—అనన్యమేకం సమానాసమానజాతీ
 యరహితం తత్కుతః జగతామాత్మనాం చ కేతమధిష్ఠానం. ౪౫. స్వయం భక్తిమాశాస్య భక్తస్యాశిష
 మాశాస్తే—అయమితి. దైత్యపతౌ ప్రహ్లాదే. ౪౬. ౪౭. అవధ్య ఇతి. వైరోచనిర్బలిర్దృక్తః తత్కుతత్వా
 దయమవధ్యస్తావత్ కించ. ప్రహ్లాదాయేతి అన్వయో వంశః. ౪౮. తర్హి కిమిత్యేవం కృతం తత్రాహ—
 దరోపశమనాయేతి. ౪౯. అనుగృహ్యతి—చత్వార ఇతి. ౫౦. ఇతీతి. సవధ్యా ఉషయా కాంతయా
 సహ—౫౧. అక్షౌహిణ్యేతి. రుద్రానుమోదిత ఇతి దభిప్రేతస్త్వేవ బాణభుజభంగస్య కృతత్వాత్. ౫౨.
 స్వేతి. పారాదిభిరభ్యుద్యతః అభిముఖమాగత్య సత్కృతః. ౫౩. ౫౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రిషష్టితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

—॥ నృగోపాఖ్యానకథాప్రారంభఘట్టః. ॥—

శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏకదోషవనం జన్తూ రాజన్ యదుకుమారకాః, విహర్తుం
సాంబప్రద్యుమ్నచారుభానుగదాదయః. ౧. క్రీడిత్వా సుచిరం తత్ర విచిన్వంతః
పిపాసితాః, జలం నిరుదకే కూపే దదృశుస్సత్త్వమద్భుతమ్. ౨. కృకలాసం గిరినిభం
వీక్ష్య విస్మితచేతసః, తస్య చోద్ధరణే యత్నం చక్రుస్తే కృపయాన్వితాః. ౩.
చార్తభిస్తాంతవైః పాశైర్బద్ధ్వా పతితమర్భకాః, నాశక్నువన్ సముద్ధర్తుం కృష్ణాయా
చఖ్యురుత్సుకాః. ౪. తత్ర గత్వారవిందాక్షో భగవాన్విశ్వభావనః, వీక్ష్యోజ్జహర
వామేన తం కరేణ సలీలయా. ౫. సఉత్తమశ్లోకకరాభిమృష్టో విహాయ సద్యః
కృకలాసరూపం, సంతప్తచామికరచారువర్ణస్స వర్ణ్యద్భుతాలంకరణాంబరస్రక్. ౬.
పప్రచ్ఛ విద్వానపి తస్య దానం జనేషు విఖ్యాపయితుం ముకుందః, కస్త్యం
మహాభాగ వరేణ్యరూపో దేవోత్తమం త్వాం గణయామ నూనమ్. ౭. దశా
మిమాం వా కతమేన కర్తౄణా సంప్రాప్తోఽసి హ్యతదర్హసుప్రభః, ఆత్మానమాఖ్యా
హి వివిత్సతాం నో యన్తన్యనే తత్త్వమమత్ర వక్తుమ్. ౮. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఇతి
స్త రాజా సంపుష్టః కృష్ణేనానందమూర్తినా, మాధవం ప్రణిపత్యాహ కిరీటేనార్కవ
ర్చసా. ౯. నృగ ఉవాచ:—నృగో నామ నరేంద్రోఽహమిత్వాకుతనయః ప్రభో, దానే
ష్వాఖ్యాయమానేషు యది తే కర్ణమస్పృశమ్. ౧౦. కిన్ను తే విదితం నాథ సర్వభూ
తాత్తసాక్షిణః, కాలేనావ్యాహతదృశో వక్ష్యేఽథాపి తవాజ్ఞయా. ౧౧. యావత్సస్మి
కతాభూమేర్యావత్తో దివి తారకాః, యావత్తో వర్షధారాశ్చ తావతీరదదాంచ
గాః. ౧౨. పయస్వినీస్తరుణీశ్శీలరూపగుణోపపన్నాః కపిలాహేమశృంగాః, న్యాయార్జితా
రౌద్ర్యఖురాస్సవత్సాః దుకూలమాల్యాభరణాస్త్యదామహమ్. ౧౩. స్వలంకృ
తేభ్యో గుణశీలవద్భ్యస్తీదత్కుటుంబేభ్య బుతప్రతేభ్యః, తవశ్శృతి బ్రహ్మవదాన్య

శ్లో. “చతుష్షష్టితమే కృష్ణో నృగం పాపాదమోచయత్, బ్రహ్మస్వహరిదోషోక్త్యా రాజ్ఞో
దృష్టానశిక్షయత్. విభూతిభాగ్యభోగాదిమదోద్ధతమనోరథాన్, అన్వశాసద్యదూన్ కృష్ణో నృగో
ద్ధారప్రసంగతః. ౧. క్రీడిత్వేతి. పిపాసితాః తృప్సితాః జలం విచిన్వంతః సత్త్వం జీవం. ౨. కృకలా
సమితి. తం చ కృకలాసం వీక్ష్య. ౩. చార్తభిరితి. చార్తభిః చర్తమయైః. తాంతవైః తంతుమయైః
పాశైశ్చ. ౪. ౫. స ఇతి. సంతప్తం చామికరం సువర్ణం తద్వచ్చారువర్ణో యస్య సః అద్భుతాః
అలంకరణాంబరస్రజో యస్య సః స్వర్గీ దేవో బభూవ. ౬. ౭. దశామితి. యత్ యది తుమం
యోగ్యం. ౮. ౯. నృగ ఇతి. యది తే కర్ణమస్పృశమిత్యసందేహే సందేహావచనం యది వేదాః
ప్రమాణం స్యురితి పత్. కర్ణపథం నూనం ప్రాప్తస్సాన్యమిత్యర్థః. ౧౦. కించ కిన్న్వీతి. సర్వేషాం
భూతానామాత్మనో బుద్ధేస్సాక్షిణస్తే అవిదితం కిన్ను న కించిత్. ౧౧—౧౩. స్వలంకృతేభ్య ఇతి.
బుతప్రతేభ్యః అదంభాచారేభ్యః తదసా శ్రుతాః ప్రఖ్యాతాశ్చ. తే బ్రహ్మణి వదాన్యాః ఆత్మ్య

సద్భ్యః ప్రాదాం యువభ్యో ద్విజపుంగవేభ్యః. ౧౪. గోభూహిరణ్యాయతనాశ్వ
హస్తినః కన్యాస్సదాసీస్తిలరూప్యశయాః, వాసాంసి రత్నాని పరిచ్ఛదాన్. రథా
నిష్టాశ్చ యజ్ఞాశ్చరితం చ పూర్తమ్. ౧౫. కస్యచిద్ద్విజముఖ్యస్య భ్రష్టా గౌర్తమ
గోధనే, సంపృక్తావిదుషా సా చ మయాదత్తా ద్విజాతయే. ౧౬. తాం నీయమానాం
తత్స్వామీ దృష్టోవాచ మమేతి తం, మమేతి ప్రతిగ్రహ్యహా నృగో మే దత్త
వానితి. ౧౭. విప్రా వివదమానౌ మామూచతుస్స్వార్థసాధకౌ, భవాన్ దాతా
పహరేతి తచ్చుత్వా మేఽభవద్భ్రమః. ౧౮. అనునీతావృభా విప్రా ధర్తకృచ్చగితే
న మే, గవాం లక్షం ప్రకృష్టానాం దాస్యామ్యేషాం ప్రదీయతామ్. ౧౯. భవంతా
వనుగృహ్ణీతాం కింకరస్యావిజానతః, సముద్ధరతం మాకృచ్ఛాత్పతంతన్నిరయేఽ
శుభే. ౨౦. నాహం ప్రతీచ్ఛే వై రాజన్నిత్యుక్తా స్వామ్యపాక్రమత్, నాన్యద్గవా
మప్యయుతమిచ్ఛామిత్యపరో యయా. ౨౧. ఏతస్మిన్నంతరే యామ్యైర్దూతై
ర్నీతో యమక్షయం, యమేన పృష్టస్తత్రాహం దేవదేవ జగత్పతే. ౨౨. పూర్వం
త్వమశుభం భుంక్ష్య ఉతాహో నృపతే శుభం, నాంతం దానస్య భవతః పశ్యే
లోకస్య భాస్వతః. ౨౩. పూర్వం దేవాశుభం భుంజ ఇతి ప్రాహ పతేతినః, తావ
దద్రాక్షమాత్తానం కృకలాసం షతన్ ప్రభో. ౨౪. బ్రహ్మణ్యస్య వదాన్యస్య తవ
దానస్య కేశవ, స్మృతిర్నాద్యాపి విధ్వస్తా భవత్సందర్శనార్థినః. ౨౫. సత్త్వం కథం
మమ విభోఽక్షపథః పరాత్తా యోగీశ్వరై శ్శృతిదృశామలహృద్విభావ్యః, సాక్షా
దధోక్షజ ఉరువ్యసనాంధబుద్ధేస్సాన్యదేవ దృశ్య ఇహ యస్య భవాపవర్గః. ౨౬. దేవ

దారాః అధ్యాపనశీలాశ్చ తే సంతశ్చ తేభ్యః. ౧౪. గోభూమిహిరణ్యేతి. పూర్తం వాపీకూపాది
చరితం కృతం. ౧౫. ఏవం వర్తమానస్య మమ సంకటం కించిదాపన్నం శృణ్విత్యాహ—కస్యచిదితి.
ద్విజముఖ్యస్య బ్రాహ్మణానాం మధ్యే అత్యంతశ్రేష్ఠస్య. అత ఏవ ప్రతిగ్రహనివృత్తస్య. సంపృక్తా
మిశ్రితా. అవిదుషా బ్రాహ్మణస్యేయమిత్యజానతా. ౧౬. ౧౭. విప్రావితి. ప్రతిగ్రాహిణోక్తం దాతేతి.
స్వామినోక్తం. అపహరేతి. అభవత్ భ్రమః వ్యాకులోఽభవమిత్యర్థః. ౧౮. అనునీతావితి. తథా
ఉభావపి ప్రత్యేకమనునీతౌ ప్రార్థితౌ కథం తదాహ—సార్ధేన. గవామితి. ౧౯. ౨౦. నేతి. అపరః
ప్రతిగ్రాహీ దురాగ్రహః యల్లక్షం త్వయోక్తం అన్యదపి గవామయుతం యది తదపి. ఇమాం విహాయ
నేచ్ఛామిత్యుక్త్వా. గాం త్యక్త్వా యయావిత్యర్థః. ౨౧. ఏతస్మిన్నంతర ఇతి. ఇతః పూర్వం పాపా
భావాన్నేతుమసమర్థైరితి భావః. ౨౨. పూర్వమితి. ఉతాహో ఇత్యేకం పదం. అథవా పూర్వం
శుభమితి నాంతమితి యమస్య వాక్యం పశ్యే పశ్యామి. ౨౩. పూర్వమితి. హే దేవ యమ. పూర్వ
మశుభం భుంజే ఇతి మయోక్తే. స యమః పతేతి ప్రాహ—౨౪. ౨౫. దుర్బుజేన శ్రీకృష్ణసందర్శ
నేన విస్మితస్యన్ ఆత్మనః భాగ్యమభినందతి—సత్త్వమితి. హే విభో స త్వం మమాక్షపథః లోచన
గోచరస్యన్ కథం సాక్షాత్ ప్రత్యక్షోఽసీత్యర్థః. కిమత్రాశ్చర్యం తదాహ—పరః ఆత్మా అత ఏవ

దేవ జగన్నాథ గోవింద పురుషోత్తమ, నారాయణహృషీకేశ పుణ్యశ్లోకాచ్యుతా ,
వ్యయ. ౨౭. అనుజానీహి మాం కృష్ణ యాంతం దేవగతిం ప్రభో, యత్ర క్వాపి
సతశ్చేతో భూయాన్తే త్వత్పదాస్పదమ్. ౨౮. నమస్తే సర్వభావాయ బ్రహ్మణేఽనంత
శక్తయే, వాసుదేవాయ కృష్ణాయ యోగానాం పతయే నమః ౨౯. ఇత్యుక్త్వా
తం పరిక్రమ్య పాదౌ స్పృష్ట్యా స్వమాళినా, అనుజ్ఞాతో విమానాగ్ర్యమారు
హత్పశ్యతాం నృణామ్. ౩౦. కృష్ణః పరిజనం ప్రాహ భగవాన్ దేవకీసుతః, బ్రహ్మ
ణ్యదేవో ధర్మాత్తా రాజన్యాననుశిక్షయన్. ౩౧. దుర్జరం బత బ్రహ్మస్వం భుక్తమగ్నే
ర్శనాగపి, తేజీయసోఽపి కినుత రాజ్ఞామిశ్వరమానినామ్. ౩౨. నాహం హాలాహలం
మన్యే విషం యస్య ప్రతిక్రియా, బ్రహ్మస్వం హి విషం ప్రోక్తం నాస్య ప్రతివిధి
ర్భువి. ౩౩. హినస్తి విషమత్తారం వహ్నిరద్భిః ప్రశామ్యతి, కులం సమూలం
దహతి బ్రహ్మస్వారణిపావకః. ౩౪. బ్రహ్మస్వం దురనుజ్ఞాతం భుక్తం హంతి త్రిపూ
రుషం, ప్రసహ్య తు బలాద్భుక్తం దశపూర్వాన్ దశాపరాన్. ౩౫. రాజానో రాజ
లక్ష్మ్యో చ నాత్మ పాతం విచక్షతే, నిరయం యేఽభీమన్యంతే బ్రహ్మస్వం సాధుబాలిశాః.

యోగీశ్వరై రపి శ్రుతిదృశా ఉపనిషచ్ఛ్రుతా అమలే హృది విభావ్యః చింత్యః యతః అధోక్షజః అక్షజ
మైంద్రియకం జ్ఞానం తత్ అధః అర్వాగేన యస్తాత్మకః. యస్యేహ భవాపవర్గో భవేత్తస్య భవా
న్నను దృశ్యః స్యాత్. ఉరువ్యసనేన కృకలాసత్వభవేన దుఃఖేన అంధబుద్ధేస్తు మమైతచ్చిత్రమిత్యర్థః.
౨౬. ౨౭. ఉద్రిక్తభక్తిర్బహుధా సంబోధయన్ననుజ్ఞాపయతి—అనుజానీహీతి. దేవలోకేఽపి వర్త
మానస్యాత్మనో మనస్సన్నిధిం ప్రార్థయతే.—యత్ర క్వాపీతి. త్వత్పదం ఆస్పదం విషయం యస్య
తథా భూతం భూయాదితి. ౨౮. యాస్యన్నమస్యతి. నమ ఇతి. సర్వభావాయ సర్వస్య భావో జన్మ
యస్తాత్ తస్మై. బ్రహ్మణే కర్తృత్వేఽప్యవికారాయ కుతః అనంతశక్తయే అనంతా మాయాఖ్యా
శక్తిర్యస్య తస్మై. వాసుదేవాయ సర్వాశ్రయాయేత్యుపాదానత్వముక్తం. శ్రీకృష్ణాయ సదానంద
రూపాయేతి పురుషార్థత్వముక్తం. శ్లో. “కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దో ణశ్చ నిర్వృతివాచకః. తయోరైక్యం
పరం బ్రహ్మ కృష్ణ ఇత్యభిధీయత” ఇతి స్మృతేః. కించ. యోగానాం ఇష్టాపూర్తాదికర్తృణాం
ఫతయే ఫలదాత్రే. ఆయం భావః. ఏవంభూతం త్వాం విహాయ. గంతుమనిచ్ఛురపి గమిష్యామి త్వద్దత్త
ఫలభోగాయేతి. ౨౯—౩౧. దుర్జరమితి. మనాక్. ఈషదపి భుక్తం సత్ అగ్నేః అగ్నిసదృశస్య
తేజీయసః అతితేజస్వినోఽపి దుర్జరమ్. ౩౨. ౩౩. కింతు. విషదపి ఘోరమిత్యాహ—హినస్తితి
సంసర్గి సంసర్గేణ మారకత్వాదగ్నితుల్యతా స్యాత్ తదపి నేత్యాహ—వహ్నిరితి కించ. సమూలమితి.
వహ్నిర్భూలాన్యపశేషయతి. బ్రహ్మలక్షణారణిజః పాపపావకస్తు కులం దహతి. తదపి సమూలమితి.
౩౪. బ్రహ్మస్వమితి. దురనుజ్ఞాతం యథాపదననుజ్ఞాతం త్రిపూరుషం కులం. స్వం పుత్రపౌత్రౌచ.
ప్రసహ్య బలాత్ రాజాద్యాశ్రయతః. ౩౫. రాజాన ఇతి. యే బ్రహ్మస్వమభీమన్యంతే వాంఛంతి. తే
నిరయమేవాభీమన్యంతే. ఆతో బాలిశాః ఆజ్ఞాః. ఆత్మపాతం న విచక్షత ఇతి. ౩౬. అపి చ. గృక్ష్ణ

3౬. గృహ్లాంతి యావతః పాంసూన్ రుదతామశ్రుబిందవః, విప్రాణాం హృతవి
త్తానాం వదాన్యానాం కుటుంబినామ్. ౩౭ రాజానో రాజకుల్యాశ్చ తావతోద్భాన్
నిరంకుశాః, కుంభీపాకేషు పచ్యంతే బ్రహ్మదాయాపహారిణః. ౩౮. స్వదత్తాం పర
దత్తాం వా బ్రహ్మవృత్తిం హరేత యః, షష్టిర్వర్షసహస్రాణి విష్ణాయాం జాయతే
క్రిమిః. ౩౯. మామే బ్రహ్మధనం భూయాద్యద్ధృద్ధ్వాల్పాయుషా నృపాః, పరాజి
తాశ్చ్యుతా రాజ్యాద్భవంతుద్వేగినో హి యే. ౪౦. విప్రం కృతాగసమపి మైవ
ద్రుహ్యత మామకాః, ఘ్నంతం బహుశపంతం వా నమస్కురుత నిత్యశః. ౪౧.
యథాహం ప్రణమే విప్రాననుకాలం సమాహితః, తథా నమత యూయం చ
యోఽన్యథా మే సదండభాక్. ౪౨. బ్రాహ్మణార్థో హ్యపహృతో హర్తారం పాత
యత్యధః, అజానంతమపి హ్యేనం నృగం బ్రాహ్మణగౌరివ. ౪౩. ఏవం విశ్రావ్య
భగవాన్ ముకుందో ద్వారకాప్రజాః, పావనస్సర్వలోకానాం వివేశ నిజమంది
రమ్. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుష్షష్టితమోఽధ్యాయః.

—●— బలరామస్య పునర్నందవ్రజగమనాదికథాప్రారంభః. —●—

శ్రీశుకఉవాచః—బలభద్రః కురుశ్రేష్ఠ భగవాన్ రథమాస్థితః, సుహృద్ధి
దృక్షురుత్కంతః ప్రయయా నందగోకులమ్. ౧ పరిష్వక్తశ్చిరోత్కంఠైర్గోషైర్గో
షీభిరేవ చ, రామోభివాద్య పితరావాశీర్భిరభినందితః. ౨. చిరం నః పాహి
దాశార్వా సానుజో జగదీశ్వర, ఇత్యారోప్యాంకమాలింగ్య నేత్రైస్సిషిచతుర్భ
ులమ్. ౩. గోపవృద్ధాంశ్చ విధివదభివంద్యాభివందితః, యథావయో యథాసఖ్యం
యథాసంబంధమాత్మనః. ౪. సముపేత్యాథ గోపాలా హాస్యహస్తగ్రహాదిభిః,
విశ్రాంతం సుఖమాశీనం పప్రచ్ఛుః పర్యుపాగతాః. ౫. పృష్టాశ్చానామయం ప్రీతాః
ప్రేమగద్గదయా గిరా, కృష్ణే కమలపత్రాక్షే సన్న్యస్తాఖిలరాధసః, తే సర్వే స్వేషు
స్తీతి. ౩౭—౩౯. మేలిః గృధ్వా అభికాంక్ష్య. ౪౦. ౪౧. యథేతి. ప్రణమే ప్రణమామి. ౪౨.
న కేవలమర్థవాదభిషి కేయం. కింతు. ప్రత్యక్షమిత్యాహ—బ్రాహ్మణార్థఇతి. ౪౩. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుష్షష్టితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచషష్టితమే రామశ్చక్రే గోకులమాగతః, రమమాణస్తు గోషీభిః కాళింద్యాః కర్షణం
మదాత్. రామస్య చరితం చిత్రం కాళింద్యాకర్షణాది యత్, పాండ్రకాథితాదికృష్ణస్య పృథగుక్తం
తతః పరం. ౧. పరిష్వక్త ఇతి. ఆశీర్భిరభినందితో బభూవ. ౨. తదాహ—చిరమితి. ౩. గోపేతి.
గోపవృద్ధాంశ్చ విధివదభివంద్య యన్విషైరభివందితో బభూవేత్యర్థః. అపి చ యథావయ ఇతి. ౪.
౫. పృష్టా ఇతి. తే సర్వే స్వేషు యాదవేషు తం రామం అనామయం అరోగ్యం పప్రచ్ఛుః తే

తం రామం తే చ తేనాప్యనామయమ్. ౬. కచ్చిన్నో బాంధవా రామ సర్వే కుశల
మాసతే, కచ్చిత్స్మరథ నో రామ యూయం దారసుతాన్వితాః. ౭. దిష్ట్యా కంసో
హతః పాపో దిష్ట్యా ముక్తాస్సుహృజ్జనాః, నిహత్య నిర్జిత్య రిపూన్ దిష్ట్యా దుర్గం
సమాశ్రితాః. ౮. గోప్యో హసంత్యః పప్రచ్ఛారామసందర్శనాదృతాః, కచ్చి
దాస్తే సుఖం కృష్ణ పురస్త్రీజనవల్లభః. ౯. కచ్చిత్స్మరతి వా బంధూన్ ఫితరం
మాతరం చ నః, అపి వా స్మరతేస్తాకమనుసేవాం మహాభుజః. ౧౦. మాతరం
పితరం భ్రాతృన్ పతీన్ పుత్రాన్ స్వస్మారపి, యదర్థేత్యాత్మ దాశార్హ దుస్యజాన్
స్వజనాన్ ప్రభో. ౧౧. తానస్సద్యః పరిత్యజ్య గతస్సంఛిన్న సౌహృదః, కథన్న
తాదృశం శ్రీభిర్న శ్రద్ధీయేత భాషితమ్ ౧౨. కథం ను గృహ్లాంత్యనవస్థితాత్తనో
వచః కృతఘ్నస్య బంధాః పురస్త్రీయః, గృహ్లాంతి వై చిత్రకథస్య సుందరస్త్రితావలో
కోచ్ఛ్వాసితస్తరాతురాః. ౧౩. కిం న స్తత్కథయా గోప్యః కథాః కథయతాపరాః,
యాత్యస్తాభిర్విదా కాలో యది తస్య తదైవ నః. ౧౪. ఇతి ప్రహసితం శౌరేర్జ
ల్పితం చారువీక్షితం, గతిం ప్రేమపరిష్వంగం స్మరంత్యో రురుదుస్త్రిన్యయః. ౧౫.
సంకర్షణస్తాః కృష్ణస్య సందేశైర్హృదయంగమైః, సాంత్యయామాస భగవాన్నా
నానునయకోవిదః. ౧౬. ద్వా మాసౌ తత్ర చావాత్సీన్తధుం మాధవమేవ చ, రామః
క్షపాసు భగవాన్ గోపీనాం రతిమావహాన్. ౧౭. పూర్ణచంద్రకళామృష్టే కౌముదీ
గంధవాయునా, యమునోపవనే రేమే నేవితే స్త్రీగణైర్వృతః. ౧౮. వరుణప్రేరితా
దేవీ వారుణీ వృక్షకోటరాత్, పతంతీ తద్వనం సర్వం స్వగంధేనాధ్యవాస
యత్. ౧౯. తం గంధం మధుధారాయా వాయునోపహృతం బలః, ఆఘ్రయౌ
పగతస్తత్ర లలనాభిః పపౌ సమమ్. ౨౦. *ఉపగీయమాన ఉద్గ్రాహక వనితాశోభి

చ తేన పృష్టా ఇతి. కృష్ణే కృష్ణప్రాప్త్యర్థం సన్న్యస్తాఖిలరాధసః త్యక్తసర్వవిషయాః. ౬—౧౧.
తా ఇతి. తర్హి తద్గమనే యుష్టాభిః ప్రతిబంధః కిం న కృతః తద్వాక్యవిశ్వాసాదితి చేత్. నను
విశ్వాసః కిమితి కృతస్తత్రాహుః.—కథంన్వితి. వక్తృబహుత్వాన్నానావిధాని వాక్యాని. ౧౨. తత్రా
న్యో ఊచుః. కథమితి. అన్యో ఊచుః. గృహ్లాంతి వా ఇతి. చిత్రకథస్య చిత్రకథాకథనకోవిదస్య
కించ. సుందరం స్త్రితం యస్మిన్ తేన. అవలోకేన ఉచ్ఛ్వాసితః క్షుభితో యః స్మరః తేనాతురాః.
౧౩. అపరా ఊచుః—కిమితి. కాలస్తావత్ తస్య చాస్తాకం చ యాత్యేవ. కింతు. తస్య సుఖేన అస్తా
కం దుఃఖేనేత్యేతావానేవ విశేష ఇతి ధ్వనితం. ౧౪. ౧౫. సంకర్షణఇతి. నానావిధేష్వనునయేషు
కోవిదః. ౧౬. ద్వావితి. మధుం చైత్రం. మాధవం వైకాఖం గోపీనాం. రతిమితి. శ్రీకృష్ణక్రీడా
సమయే అనుత్పన్నానామితి బాలానాం చ అన్యాసామిత్యభియుక్తప్రసిద్ధిః. ౧౭. పూర్ణేతి. పూర్ణ
చంద్రస్య కళాభిర్వరీచిభిరామృష్టే ఉజ్జ్వలితే కౌముదీ గంధవాయునా కుముద్వతీనాం గంధసహితేన
నేవితే. యద్వా. కౌముదిశబ్దేన తద్వికాసితాని కుముదాని లక్ష్మ్యంతే. కుముదగంధవాయునేత్యర్థః. ౧౮.

మండలే, రేజే కరేణుయాధేశో మాహేంద్ర ఇవ వారుణః. ౨౧. నేదుర్దుందు
భయో వ్యోమ్ని వప్రః కుసుమైర్దుదా, గంధర్వా మునయో రామం తద్వీర్యై
రీడిరే ముదా. ౨౨. *ఉపగీయమానచరితో వనితాభిర్హలాయుధః, వనేషు వ్యచ
రత్ క్షీబో మదవిహ్వలలోచనః. ౨౩. స్రగ్వ్యేకకుండలో మత్తో వైజయంత్యా చ
మాలయా, బిభ్రత్స్రితముఖాంభోజం స్వేదప్రాలేయభూషితమ్. ౨౪. స ఆజు
హావ యమునాం జలక్రీడార్థమిశ్వరః, నిజవాక్యమనాదృత్య మత్త ఇత్యాపగాం
బలః, అనాగతాం హలాగ్రేణ కుపితో విచక్ర హ. ౨౫. పాపే త్వం మామవ
జ్ఞాయ యన్నయాసి మయాఽహుతా, నేష్యే త్వాం లాంగలాగ్రేణ శతథా కామ
చారిణీమ్. ౨౬. ఏవం నిర్భర్త్సితా భీతా యమునా యదునందనం; ఉవాచ చకితా
వాచం పతితా పాదయోర్నృప. ౨౭. యమునోవాచః—రామ రామ మహా
బాహో న జానే తవ విక్రమం, యస్యైకాంశేన విధృతా జగతీ జగతః పతే. ౨౮.
పరం భావం భగవతో భగవన్ మామజానతీం, మోక్షుమర్హసి విశ్వాత్క ప్రప
న్నాం భక్తవత్సల. ౨౯. తతో వ్యముంచద్యమునాం యాచితో భగవాన్ బలః,
విజగాహే జలం స్త్రీభిః కరేణుభిరివేభరాట్. ౩౦. కామం విహృత్య సలిలాదు
త్తీర్ణాయాసితాంబరే, భూషణాని మహార్హాణి దదౌ కాంతిశ్శుభాం స్రజమ్. ౩౧.
వసిత్యా వాససీ నీలే మాలామాముచ్య కాంచనీం, రేజే స్వలంకృతో లిప్తాః
మాహేంద్ర ఇవ వారుణః. ౩౨. అద్యాపి దృశ్యతే రాజన్ యమునాకృష్ణవర్త్తనా,
బలస్యానంతవీర్యస్య వీర్యం సూచయతీవ హి. ౩౩. ఏవం సర్వా నిశాయాతా
ఏకేవ రమతో వ్రజే, రామస్యాక్షి ప్తచిత్తస్య మాధుర్యైర్వ్రజయోషితామ్. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచషష్ఠితమోఽధ్యాయః.

వరుణేతి. వారుణీ సుధయా సహోత్పన్నా మవిరా. ౧౯. ౨౨. ఉపగీయమానేతి. క్షీబో మత్తః
౨౩. స్రగ్వీతి. స్వేద ఏవ ప్రాలేయం హిమం తేన భూషితం. ౨౪. స ఇతి. మత్తోఽయమిత్యనాదృత్య
అనాగతాం ఆపగాం నదీం. ౨౫. పాప ఇతి. ఆహుతా ఆహూతా యద్యస్తాన్నాగచ్ఛసి తస్మాన్నేష్యే
గమయిష్యామి. ౨౬. ఏవమితి. చకితా కంపితా. ౨౭. రామేతి. ఏకాంశేన శేషాభ్యేన. ౨౮. ౨౯.
తత ఇతి. విజగాహే అపగాహనం కృతవాన్. ౩౦. కామమితి. ఉత్తీర్ణాయ నిర్గతాయ. అసితాం
బరాదీని కాంతిర్దదౌ. కాంతిర్లక్ష్మీః. యథోక్తం విష్ణుపురాణే. శ్లో. “వరుణప్రహితామస్తై మాలామహ్నాన
పంకజామ్, సముద్రాభే తథా వస్త్రే నీలే లక్ష్మీరయచ్ఛతే”తి. హరివంశే చ. బలం ప్రతి లక్ష్మీవాక్యం.
శ్లో. “జాతరూపమయం చైకం కుండలం వజ్రభూషణం, ఆదిపద్మం చ పద్మాఖ్యం దివ్యం శ్రవణ
భూషణం. దేవేమాం ప్రతిగృహ్ణిష్య పారాణీం భూషణక్రియా”మిత్యాది. ౩౧. వసిత్యేతి. వసిత్యా
పరిధాయ. ఆముచ్య కంఠే నిధాయ. చందనాదిభిరాలిప్తః. ౩౨. ౩౩. ఏవమితి. ఏకా నిశాయథా
మాధుర్యైః విలాసైః. ౩౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచషష్ఠితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీకృష్ణకృతపాండ్రక కాశీరాజవధాదికథాప్రారంభఘట్టః.

శ్రీశుక ఉవాచః—నందవ్రజం గతే రామే కరూణాధిపతిర్నృప, వాసుదే
వోఽహమిత్యజ్ఞో దూతం కృష్ణాయ ప్రాహిణోత్. ౧. త్వం వాసుదేవో భగవా
నవతీర్ణో జగత్పతిః, ఇతి ప్రస్తోభితో బాలైర్ధేనే స్వాత్మానమచ్యుతమ్. ౨. దూతం
చ ప్రాహిణోన్మందః కృష్ణాయావ్యక్తవర్తనే, ద్వారకాయాం యథా బాలో నృపః
బాలకృతో బుధః. ౩. దూతస్తు ద్వారకామేత్య సభాయామాస్థితం ప్రభుమ్,
కృష్ణం కమలపత్రాక్షం రాజసందేశమబ్రవీత్. ౪. కారూణ ఉవాచః—వాసుదే
వోఽనతీర్ణోఽహమేక ఏవ న చాపరః, భూతానామనుకంపార్థం త్వం తుమిథ్యాభిధాం
త్యజ. ౫. యాని త్వమస్తచ్చిహ్నిని మాధ్యాద్భిభర్ష్యభీతవత్, త్వక్త్వేహి మాం
త్వం శరణం నో చేద్దేహి మమాహవమ్. ౬. శ్రీశుక ఉవాచః—వికత్తనం తదా
కర్ణ్య పాండ్రకస్యాల్పమేధసః, ఉగ్రనేనాదయస్సభ్యా ఉచ్చక్లేర్జహసుస్తదా.
౭. ఉవాచ దూతం భగవాన్ పరిహాసకథామను, ఉత్సృజ్యే మూఢచిహ్నిని
యైస్త్వమేవం వికత్తనే. ౮. ముఖం యదా విధాయాజ్ఞ కంకగృధ్రవలైర్వృతః,
శయిష్యనే హతస్తత్ర భవితా శరణం శునామ్. ౯. ఇతి దూతస్తమాక్షేపం స్వా
మినే సర్వమాహరత్, కృష్ణోఽపి రథమాస్థాయ కాశీముపజగామ హ. ౧౦. పాండ్ర
కోఽపి తదుద్యోగముపలభ్య మహారథః, అక్షౌహిణీభ్యాం సంయక్తో నిశ్చక్రామ
పురాద్ధృతమ్. ౧౧. తస్య కాశీపతిర్నిత్రం పార్ష్ణిగ్రాహోఽన్వయాన్నృప, అక్షౌహిణీ
భిస్తిస్సభిరపశ్యత్పాండ్రకం హరిః. ౧౨. శంఖార్యసిగదాశార్ఙ్గశ్రీవత్సాద్యుపలక్షి
తం, బిభ్రాణం కౌస్తుభమణిం వనమాలావిభూషితమ్. ౧౩. కాశేయవాససీ పీఠే
వసానం గరుడధ్వజం, అమూల్యమూల్యాభరణం స్ఫురన్తకరకుండలమ్. ౧౪.
దృష్ట్వా తమాత్తనా తుల్యం వేషం కృత్రిమమాశ్రితం, యథా నటం రంగగతం
విజహాస భృశం హరిః. ౧౫. శూలైర్గదాభిః పరిఘైశ్చ కృష్ణప్రిప్రాసతోమరైః, అసి

జ్ఞో. “షడ్భుక్షప్తితమే కాశీం గత్వా హన్ పాండ్రకం హరిః, తన్నిత్రం చ తతో వృత్తం
సుదక్షిణవధాదికం.” ౧. త్వమితి. ప్రస్తోభితః స్తుత్యా ప్రోత్సాహితః బాలైః అజ్ఞైః. ౨. దూతమితి.
బాలకృతో నృపః బాలైః నృపత్వేన క్రీడాయాం పరికల్పితః. ౩. ౨. ఉవాచేతి. హే మూఢ
ఉత్సృజ్యే త్వయి ప్రక్షేప్స్యామి యైస్సహ త్వమేవం వికత్తనే. తేష్వపీత్యర్థః. యద్వా. యైః
కృత్రిమైస్సుదర్శనాదిభిస్త్వమేవం క్లాభునే తానుత్సృజ్యే త్యాజయిష్యామిత్యర్థః. ౪. మాం శరణమే
హిత్యస్యోత్తరం. ముఖమితి. వహాః కంకాదివత్ పక్షివిశేషాః. తత్ర తదా. శునాం శరణమాశ్రయో
భవితాసి. ౯. ఇతీతి. కాశీమితి. పాండ్రకస్యాపి తదా మిత్రపురే అవస్థానాత్. ౧౦. ౧౧.
తస్యేతి. పార్ష్ణిగ్రాహః పృష్ఠప్రాంతరక్షణతత్పరః. ౧౨. ౧౩. కాశేయేతి. గరుడః కృత్రిమః ధ్వజే

భిః పట్టసైర్బాణైః ప్రాహరన్నరయో హరిమ్. ౧౬. కృష్ణస్తు తత్పాండ్రకకాశిరాజ
యోర్బలం గజస్యందనవాజిపత్తిమత్, గదాసిచక్రేషుభిరర్థయద్భృశం యథా
యుగాంతే హుతభుక్పృథక్ప్రజాః. ౧౭. ఆయోధనం తద్రథవాజికుంజరద్విపత్థరో
మైరరిణా చ ఖండితైః, బభౌ చితం మోదవహం మనస్వినామాక్రీడనం భూజే
పతేరివోల్బణమ్. ౧౮. అథాహ పాండ్రకం శౌరిరోభభౌ పాండ్రక యద్భవాన్,
దూతవాక్యేన మామాహతానస్త్రాణ్యత్సృజామి తే. ౧౯. త్యాజయిష్యేభిధానం
మే యత్త్వయాజ్ఞమృషాధృతం, వ్రజామి శరణం తేద్యయది నేచ్ఛామి సంయు
గమ్ ౨౦. ఇతి క్షిప్త్వా శితైర్బాణైర్విరథీకృత్య పాండ్రకం, శిరోఽవృశ్చద్రథాం
గేన వశ్రేణేంద్రో యథా గిరేః. ౨౧. తథా కాశీపతేః కాయాచ్ఛిర ఉత్కృత్య
పత్రిభిః, వ్యపాతయత్కాశిపుర్యాం పద్మకోశమివానిలః. ౨౨. ఏవం మత్సరిణం హత్వా
పాండ్రకం ససఖం హరిః, ద్వారకామావిశత్సిద్ధస్త్రాయమానకథామృతః. ౨౩. సని
త్యం భగవద్ధ్యానప్రధ్వస్తాఖిలబంధనః, బిభ్రాణశ్చ హరే రాజన్ స్వరూపం తన్మ
యోభవత్. ౨౪. శిరః పతితమాలోక్య రాజద్వారి సకుండలం, కిమిదం కస్య వా
వక్త్రమితి సంశిశిరే జనాః. ౨౫. రాజ్ఞః కాశీపతేర్జ్ఞాత్వా మహిష్యః పుత్రబాంధవాః,
పౌరాశ్చ హః హతా రాజన్నాథ నాథేతి చారుదన్. ౨౬. సుదక్షిణస్తస్య సుతః
కృత్వా సంస్థావిధిం పితుః, నిహత్య పితృహంతారం యాస్యామ్యపచితిం పితుః.
౨౭. ఇత్యాత్తనాభిసంధాయ సోపాధ్యామో మహేశ్వరం, సుదక్షిణోఽర్చయా
మాస పరమేణ సమాధినా. ౨౮. ప్రీతో విముక్తో భగవాన్ తస్మై వరమదాద్భవః,
పితృహంతృవధోపాయం స వప్రే వరమిశితుః. ౨౯. *సుదక్షిణాగ్నిం పరిచరబ్రా
హ్మణే స్సహ ఋత్విజం, అభిచారవిధానేన స చాగ్నిః ప్రమథైర్వృతః, సాధయి
ష్యతి సంకల్పమబ్రహ్మణ్యే ప్రయోజితః. ౩౦. ఇత్యాదిప్తుస్తథా చక్రే కృష్ణాయాభి

యస్య తం అమూల్యం అనర్ఘం షాశ్యాభరణం కిరీటం యస్య తం. ౧౪—౧౬. కృష్ణ ఇతి. గజస్యం
దనాదిచతురంగబలమర్దితవాన్. పృథక్ ప్రజాః చతుర్విధం భూతగ్రామం యథా యుగాంతాగ్నిరితి.
౧౭. ఆయోధనమితి. ఆయోధనం రణస్థానం. అరిణా చక్రేణ చితం చర్చితం ఆకీర్ణం ఆక్రీడనమివ
కల్పాంతే రుద్రస్య క్రీడాస్థానమివ. ౧౮—౨౦. ఇతీతి. గిరేః శృంగం యథేతి. ౨౧—౨౪. శిర
ఇతి. ప్రథమం కిమిదమితి పశ్చాద్వక్త్రమితి విభాష్య కస్య చేతి సంశిశిరే సంశయం కృతవంత ఇతి ౨౫.
౨౬. సుదక్షిణ ఇతి. సంస్థావిధిం ఉత్తరక్రియాం. అపచితిం నిష్కృతిం. ౨౭. ఇతీతి. ఆత్మనా ఆభి
సంధాయ బుద్ధ్యా అధ్యవస్య సుదక్షిణః అత్యుదారః. ౨౮. ప్రీత ఇతి. వరమదాత్ పృణీష్వేత్సుక్త
వానిత్యర్థః. ౨౯. సుదక్షిణేతి. ఋత్విజం ఋత్విజమివ స్వనియోగకారిణం. శ్రు. “యజ్ఞస్య దేవమృ
త్విజ”మితి శ్రుతేః. అబ్రహ్మణ్యే ప్రయోజిత ఇతి. కృష్ణే ప్రయోజతో విపరీతో భవిష్యతీతి
సూచితం. ౩౦. ఇతీతి. అభిచరన్ అభిచారం కుర్వన్. వ్రతీ గృహీతనియమః. ౩౧. తత ఇతి. తత్తం

చరణ ప్రతి. 30. తతోఽగ్నిరుత్థితః కుండాన్తూర్తిమానతిభీషణః, తప్తతామ్ర
 శిఖాశ్చక్రరంగారోద్ధారిలోచనః. 31. దంష్ట్రేగ్రభ్రుకుటీదండకతోరాస్యస్వస్విజి
 హ్వయా, ఆలిహాన్ సృక్విణీ నగ్నో విధూన్వన్ త్రిశిఖం జ్వలన్. 33. పద్భ్యం
 తాశప్రమాణాభ్యాం కంపయన్నవనీతలం, సోఽభ్యధావద్వృతో భూతైర్ద్వార
 రకాం ప్రదహన్ దిశః. 34. తమాభిచారదహనమాయాంతం ద్వారకాకసః,
 విలోక్య తత్రసుస్సర్వే వనదాహే యథామృగాః. 35. అత్యైస్సభాయాం క్రీడం
 తం భగవంతం భయాతురాః, త్రాహి త్రాహి త్రిలోకేశ వహ్నిః ప్రదహతః
 పురమ్. 36. శ్రుత్వా తజ్జనవైక్లబ్యం దృష్ట్వా స్వానాం చ సాధ్వసం, శరణ్యస్సం
 ప్రహస్యాహ మాభై ష్టేత్యవితాస్త్వహమ్. 37. సర్వస్యాంతర్బహిస్సాక్షీ కృత్యాం
 మాహేశ్వరీం విభుః, విజ్ఞాయ తద్విఘాతార్థం పార్శ్వస్థం చక్రమాదిశత్. 38.
 తత్సూర్యకోటిప్రతిమం సుదర్శనం జాజ్వల్యమానం ప్రశయానలప్రభం, స్వతేజ
 సాఖం కకుభోఽథ రోదసీచక్రం ముకుందాస్త్రమథాగ్నిమర్దయత్. 39. కృత్యానలః
 ప్రతిహతస్సరథాంగపాణేరస్త్రాజసాన్మపవిభగ్నముఖోనివృత్తః, వారాణసీం ప్రతిస
 మేత్య సుదక్షిణం తం సర్విద్దనం సమదహత్స్వకృతోఽభిచారః 40. చక్రంతు విష్ణో
 స్తదను ప్రవిప్త్వం వారాణసీం సాట్టసభాలయాపణాం, సగోపురాట్టాలకగోష్ఠగోకులాం
 సకోశహస్త్యశ్వరథాన్నశాలామ్. 41. దధ్ధ్వా వారాణసీం సర్వాం విష్ణుచక్రం
 సుదర్శనం, భూయః పార్శ్వముపాతిష్ఠత్కృష్ణస్యాక్లిప్తకర్తణః. 42. య ఏతచ్ఛా
 వయేన్తర్వ ఉత్తమశ్లోకవిక్రమం, సమాహితో వా శృణుయాత్సర్వపాపైః
 ప్రముచ్యతే. 43.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షట్షష్ఠితమోఽధ్యాయః.

తామ్రమివ శిఖాః శ్చక్రాణి చ యస్య సః, అంగారోద్ధారీణి లోచనాని యస్య సః. 31. దంష్ట్రేతి.
 దంష్ట్రేభిరుగ్రైః భ్రుకుటీదండైశ్చ కతోరం క్రూరమాస్యం యస్య సః. త్రిశిఖం త్రిశూలం. 33.
 పద్భ్యమితి. దిశః ప్రదహన్. 34. 35. అత్యైరితి. త్రాహి త్రాహిత్యాహురితి శేషః. 36.
 శ్రు త్వేతి. అహమవితాస్తి రక్షిష్యామి. 37. 38. తదితి. రోదసీ చ ప్రకాశయదితి శేషః. యద్వా.
 స్వతేజసా ఖాదీన్ ప్రతి జాజ్వల్యమానం అత్యర్థం ప్రకాశమానమిత్యర్థః. అర్దయత్ అపీడయత్.
 39. అర్దితోఽగ్నిర్వృత్కృతవాన్ తదాహ.—కృత్యానల ఇతి. సహర్త్విగ్భిః జనైశ్చ వర్తమానం
 అభిచర్యంతే. మార్యంతే అనేనేత్యభిచారః కృత్యానలః. 40. చక్రమితి. అట్టాదిసహితాం అట్టా
 మంచాః. 41—43.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షట్షష్ఠితమాధ్యాయప్యాఖ్యా.

— బలరామకృతద్వివిదవధకథాప్రారంభఘట్టః. —

రాజోవాచః—భూయోహం శ్రోతుమిచ్ఛామి రామస్యాద్భుతకర్తృణః, అనంతస్యాప్రమేయస్య యదన్యత్కృతవాన్ విభుః. ౧. శ్రీశుక ఈవాచః—నరకస్య సఖా కశ్చిద్ద్వివిదో నామ వానరః, సుగ్రీవసచివస్సోఽథ బ్రాతా మైందస్య వీర్యవాన్. ౨. సఖ్యుస్సోపచితిం కుర్వన్ వానరో రాష్ట్రవిప్లవం, పురగ్రామాకరాన్ ఘోషానదహద్వహ్నిముత్సృజన్. ౩. క్వచిత్సశైలానుత్పాట్య తైర్దేశాన్ సమచూర్ణయత్, ఆనర్తాన్ సుతరామేవం యత్రాస్తే మిత్రహాహరిః. ౪. క్వచిత్సముద్రమధ్యస్థో దోర్భ్యాముద్భృత్య తజ్జలం, దేశాన్నాగాయుతప్రాణో వేలాకూలే న్యమజ్జయత్. ౫. ఆశ్రమాన్యషిముఖ్యానాం కృత్వా భగ్నవనస్పతీన్, అదూషయచ్ఛకృన్తూత్రైరగ్నిన్ వైతానికాన్ ఖలః. ౬. పురుషాన్ యోషితో దృష్టః క్షౌభృద్ద్రోణీగుహాసు సః, నిక్షిప్య చాప్యథాచ్ఛృంభైః పేశస్కారీవ కీటకమ్. ౭. ఏవం దేశాన్ విప్రకుర్వన్ దూషయంశ్చ కులస్త్రీయః, శ్రుత్వా సులలితం గీతం గిరిం రైవతకం యయా. ౮. తత్రాపశ్యద్యదుపతిం రామం పుష్కరమాలినం, సుదర్శనీయసర్వాంగం లలనాయూధమధ్యగమ్. ౯. గాయంతం వారుణీం వీత్వా మదవిహ్వలలోచనమ్, విబ్రాజమానం వపుషా ప్రభిన్నమివ వారణమ్. ౧౦. దుష్టశ్శాఖామృగశ్శాఖామారూఢః కంపయన్ ద్రుమాన్, చక్రే కిలకిలాశబ్దమాత్తానం సంప్రదర్శయన్. ౧౧. తస్య ధార్ష్ట్యం కపేర్వీక్ష్య తరుణోఽజాతిచాపలాః, హాస్యప్రియా విజహసుర్బలదేవపరిగ్రహాః. ౧౨. తా హేలయామాస కపిర్భూషేషైస్సం

క్తో. “సప్తషష్టితమే రామో గిరౌ రైవతకే మదాత్, స్వైరం యువతిభిః క్రీడన్నవధీద్ద్వివిదంబలః” కాళిందీవిదారణానంతరం రామచరితం ద్వివిదవధాదిసంగతమపి అనుక్తా. తత్సూర్యభావిత్యేన పాండ్రకవధాదికం నిరూప్యేదానీం తదేవ ప్రస్తాతి—భూయ ఇతి. రామచరితశ్రవణే చ్ఛాయామద్భుతకర్తృత్వం హేతుః తత్ర చానంతత్వం. తత్రాప్యప్రమేయత్వమితి. ౧. నరకస్యేతి. నరకస్య సఖేతి హరిణా వైరే కారణం. సుగ్రీవసచివ ఇతి తస్య మంత్రబలం. మైందస్య బ్రాతేతి రామాయణే అతిప్రసిద్ధత్వేన వీర్యాధిక్యముక్తమితి. ౨. సఖ్యురితి. సఖ్యుర్నరకస్య. అపచితిం ఆన్యథా. రాష్ట్రస్య విప్లవో నాశో యథా భవతి తథా పురాదీనదహాదితి. ౩. కించ. క్వచిదితి. కదాచిత్ సః ద్వివిదః మిత్రహా మిత్రం సఖాయం నరకాసురం హంతీతి మిత్రహా హరిః శ్రీకృష్ణః. ౪. క్వచిదితి. తస్య సముద్రస్య జలం బాహుభ్యాం ఉత్తిప్య వేలాయాః కూలే వర్తమానాన్ దేశాన్ న్యమజ్జయత్ ప్లావయామానేతి. ౫. ఆశ్రమానితి. ఆశ్రమస్థాన్ వనస్పతీన్ భక్త్వా ఆహవనీయాద్యగ్నిషు మూత్రాదికృతవానిత్యర్థః. ౬. పురుషానితి. అప్యథాత్ పిదధే. పేశస్కారీ భ్రమరః. ౭—౯. గాయంతమితి. ప్రభిన్నం మత్తం. ౧౦. ౧౧. తస్యేతి. జాత్యాన్వభావేనైవ చాపలం యాసాంతాః. ౧౨. తా ఇతి. హేలయామాస అవజ్ఞే. నిరీక్షతః నిరీక్షమాణస్య తమనాదృత్యేత్యర్థః. ౧౩.

ముఖాదిభిః, దర్శయన్ స్వగుదం తాసాం రామస్య చ నిరీక్షితః. ౧౩. తం గ్రాన్థా
ప్రాహరత్కుర్ధో బలః ప్రహరతాం వరః, స వంచయిత్వా గ్రావాణం మదిరాక
లశం కపిః, గృహీత్వా హేలయామాస ధూర్తస్తం కోపయన్ హసన్. ౧౪. నిర్భి
ద్య కలశం దుష్టో వాసాంస్యాస్ఫలయద్బలం, కదర్థీకృత్య బలవాన్ విప్రచక్రే
మదోద్ధతః. ౧౫. తం తస్యావినయం దృష్ట్వా దేశాంశ్చ తదుపద్రుతాన్, క్రుద్ధో
ముసలమాదత్త హలం చారిజిఘాంసయా. ౧౬. ద్వివిదోఽపి మహావీర్యస్ఫలము
త్పాట్య పాణినా, అభ్యేత్య తరసా తేన బలం మూర్ధన్యతాడయత్. ౧౭. తం తు
సంకర్షణో మూర్ధ్ని పతంతమచలో యథా, ప్రతిజగ్రాహ భగవాన్ సునందేనా
హనచ్ఛ తమ్. ౧౮. ముసలాహతమస్త్రీహ్కో విరేజే రక్తధారయా, గిరిర్యథా
గైరికయా ప్రహారం నానుచింతయన్. ౧౯. పునరన్యం సముత్తిప్య కృత్వా నిష్పత్ర
మోజసా, తేనాహనత్సుసంక్రుద్ధస్తం బలశ్శతథాచ్ఛినత్. ౨౦. తతోఽన్యముత్పాట్య
జఘ్నే తం చాపి శతథాచ్ఛినత్. ౨౧. ఏవం యుధ్యన్ భగవతా భగ్నే తస్మిన్
పునఃపునః, ఆకృష్య సర్వతో వృక్షాన్నిర్వృక్షమకరోద్వనమ్. ౨౨. తతోఽముం
చచ్ఛిలావర్షం బలస్యోపర్యమర్షితః, తత్సర్వం చూర్ణయామాస లీలయా ముసలా
యుధః. ౨౩. స్వబాహూ తాశసంకాశౌ ముష్టికృత్య కపీశ్వరః, ఆసాద్య రోహి
ణీపుత్రం తాభ్యాం వక్షస్యరూరుజత్. ౨౪. యాదవేంద్రోఽపి తం దోర్భ్యాం త్యక్త్వా
ముసలలాంగలౌ, జత్రావభ్యర్థయత్కుర్ధస్సోఽపతద్రుధిరం వమన్. ౨౫. చకంపే
తేన పతతా సటంకస్సవనస్పతిః, పర్వతః కురుశార్దూల వాయునా నౌరివాంభసి. ౨౬.
జయశబ్ధో నమశ్శబ్దస్సాధు సాధ్వితీ చాంబరే, సురసిద్ధమునీంద్రాణామాసీత్కుసుమ
వర్షిణామ్. ౨౭. ఏవం నిహత్య ద్వివిదం జగద్వ్యతిక రావహం, సంస్తూయమానో
భగవాన్ జనైస్సృపురమావిశత్. ౨౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తషష్ఠితమోఽధ్యాయః.

౧౪. నిర్భిద్యేతి. ఆస్ఫలయత్ యోషితాం వాసాంస్యాకృష్య పాటితవాన్. విప్రచక్రే ఏవమప
కృతవాన్. ౧౫. ౧౬. ద్వివిద ఇతి. సాలం వృక్షం. ౧౭. తమితి. సునందేన ముసలేన, అహనత్
అహన్నిత్యర్థః. తం వానరం. ౧౮. ముసలేతి. మస్త్రీహ్కం మస్త్రకే అవయవవిశేషః. గైరికయా
లోహితధాతునా. నానుచింతయన్ అగణయన్. ౧౯—౨౩. స్వేతి. అరూరుజాన్ తాడయామాస.
౨౪. యాదవేంద్ర ఇతి. జత్రై కంఠబాహుమూలే. ౨౫. చకంప ఇతి. టంకాః సతోయవివరాణి
తత్సహితః. ౨౬. ౨౭. ఏవమితి. జగతో వ్యతికరం నాశమావహతీతి తథా తం. ౨౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తషష్ఠితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

◀ బలరామకృతహస్తినాపురకర్షణాదికథాప్రారంభఘట్టః. ▶

శ్రీశుక ఉవాచః—దుర్యోధనసుతాం రాజన్ లక్ష్మణాం సమితింజయః, స్వయంవరస్థామహారత్సాంబో జాంబవతీసుతః. ౧. కౌరవాః కుపితా ఊచుర్ద్వినీ శోఽయమర్భకః, కదర్ధీకృత్య నః కన్యామకామామహారద్బలాత్. ౨. బద్ధీ తై నం దుర్వి నీతం కిం కరిష్యంతి వృష్ణయః, యేఽస్తత్ప్రసాదోపచితాం దత్తాం నో భుంజతే మహీమ్. ౩. నిగృహీతం సుతం శ్రుత్వా యద్యేష్యంతీహ వృష్ణయః, భగ్నదర్పాశ్శమం యాంతి ప్రాణా ఇవ సుసంయతాః. ౪. ఇతి కర్ణశ్శలోభూరిర్యజ్ఞ కేతుస్స యోధనః, సాంబమారే భరే బద్ధం కురువృద్ధానుమోదితాః. ౫. దృష్ట్వానుధావతస్సాంబో ధార్తరాష్ట్రా మహారణః, ప్రగృహ్య రుచిరం చాపం తస్థౌ సింహా ఇవైకలః. ౬ తే తం జిఘ్రాక్షవః క్రుద్ధాస్త్రిష్ట తిష్ఠేతి భాషిణః, ఆసాద్య ధన్వినో బాణైః కర్ణాగ్రణ్యస్సమాకిరన్. ౭. సోఽతివిద్ధః కురుశ్రేష్ఠ కురుభిర్యదనందనః, నామృష్యత్తదచింత్యార్భస్సింహః తుద్ర మృగై రివ. ౮. విష్ఫూర్య రుచిరం చాపం సర్వాన్ వివ్యాధ సాయకైః, కర్ణాదీన్ షడ్రథాన్ వీక్ష్య తావద్భిర్యుగపత్పథక్. ౯. చతుర్భిశ్చతురో వాహనేకై కేన చ సారథీన్, రథినశ్చ మహేష్వాసాస్తస్య తత్తేభ్య పూజయన్. ౧౦. తం తు తే విరథం చక్రశ్చత్వారశ్చతురో హయాన్, ఏకస్తు సారథిం జఘ్నే చిచ్ఛేదాన్యశ్శరా సనమ్. ౧౧. తం బద్ధ్వా విరథీకృత్య కృచ్ఛేణ కురవో యుధి, కుమారం స్వస్య కన్యాం చ స్వపురం జయినోవిశన్. ౧౨. తచ్ఛ్చుత్వా నారదేనోక్తం రాజన్ సంజాతమన్యవః, కురూన్ ప్రత్యుద్యమం చక్రురుగ్రనేనప్రచోదితాః. ౧౩. సాంత్వయిత్వా తు తాన్ రామస్సన్నద్ధాన్ వృష్ణిపుంగవః, నైచ్ఛత్కురూణాం వృష్ణీనాం కలిం కలిమలాపహాః. ౧౪. జగామ హస్తినపురం రథేనాదిత్యవర్చసా, బ్రహ్మణైః కులవృద్ధైశ్చ వృతశ్చంద్ర ఇవ గ్రహైః. ౧౫. గత్వా గజాహ్వయం రామో

శ్లో. “అష్టషష్టితమే సాంబే నిబద్ధే కౌరవైర్యుధి, తద్విమోక్షాయ రామేణ గజాహ్వయవికర్షణం. శ్రీరామస్య చరిత్రాంతరం నిరూపయితుమాహ—దుర్యోధనేతి. సమితింజయః సంగ్రామజిత్. ౧. ౨. బద్ధీతేతి. నోఽస్తాకం మహీం అస్తాభిర్దత్తాం న తే భూవతయ ఇతి భావః. ౩. నిగృహీతమితి. యాంతి యాస్యంతి. ప్రాణా ఇంద్రియాణీవ సుసంయతాః. ప్రాణాయామాదిభిర్దమితాః. ౪. ఇతీతి. కురువృద్ధో భీష్మః. తేనానుమోదితాః తత్సహితాః షడేత ఇత్యర్థః. ౫. దృష్ట్వేతి. ఏకలః ఏకః. ౬. త ఇతి. కర్ణః అగ్రణీర్యేషాం తే. ౭. స ఇతి. అచింత్యస్య భగవతోఽర్భః అచింత్యశ్చాసా వర్భశ్చేతి వా. ౮. ౯. తత్ప్రపంచయతి. చతుర్భిశ్చతుర ఇత్యత్ర వీష్ణానుసంధేయా. తత్కర్తృసంతే మానితవంతః. ౧౦. ౧౧. తమితి. స్వస్య దుర్యోధనస్య కన్యాం చ నీత్యేతి శేషః. ౧౨. ౧౩. సాంత్వయిత్వేతి. యతః కలిం నైచ్ఛత్ అతః సాంత్వయిత్వా జగామేతి. ౧౪. ౧౫. గత్వేతి. ధృతరాష్ట్రం

బాహ్యోపవనమాశ్రితః, ఉద్ధవం ప్రేషయామాస ధృతరాష్ట్రం బుభుత్సయా. ౧౬. సోఽభివంద్యాంబికాపుత్రం భీష్మం ద్రోణం సబాహ్లికం, దుర్యోధనం చ విధివద్రా మమాగతమబ్రవీత్. ౧౭. తేఽతిప్రీతాస్సమాకర్ణ్య ప్రాప్తం రామం సుహృత్తమం, తమర్చయిత్వాభియయుస్సర్వే మంగళపాణయః. ౧౮. తం సంగమ్య యథాన్యా య్యం గామర్ఘ్యం చ న్యవేదయన్, తేషాం యే తత్ప్రభావజ్ఞాః ప్రణేముశ్చిరసా బలమ్. ౧౯. బంధూన్ కుశలినో దృష్ట్వా పృష్ట్వా శివమనామయం, పరస్పరమథో రామో బభాషేఽవిక్లబం వచః. ౨౦. ఉగ్రనేనః క్షీతీశో యద్యుష్టానాజ్ఞాపయ త్ప్రభుః, తదవ్యగ్రధియశ్శ్చుత్వా కురుధ్వమవిలంబితమ్. ౨౧. యద్యాయం బహ వస్త్యేకం జిత్వా ధర్తేణ ధార్మికం, ఆబధ్నీతాథ తన్నృష్యే బంధూనామైక్యకా మ్యయా. ౨౨. శ్రీశుక ఉవాచః—వీర్యశౌర్యబలోన్నద్ధమాత్తశక్తిసమం వచః, కుర వో బలదేవస్య నిశమ్యాచుః ప్రకోపితాః. ౨౩. అహో మహచ్ఛిత్రమిదం కాల గత్యా దురంతయా, ఆరురుక్షత్యుపానదై వ్వి శిరో మకుటనేవితమ్. ౨౪. ఏతే యానేన సంబంధాస్సహశయ్యాసనాశనాః, వృష్ణయస్తుల్యతాం నీతా అస్తద్దత్తనృపాసనాః. ౨౫. చామరవ్యజనే శంఖమాతపత్రం చ పాండరం, కిరీటమాసనం శయ్యాం భుం జంత్యస్తదుపేక్షయా. ౨౬. అలం యదూనాం నరదేవలాంఛనైర్దాతుః ప్రతీపాచ రితోద్ధతాత్తనాం, యే నః ప్రసాదోపచితా హి యాదవా ఆజ్ఞాపయంత్యద్య గత త్రపా బత. ౨౭. కథమింద్రోఽపి కురుభిర్భీష్మద్రోణాద్జనాదిభిః, అదత్తమవరుంధీత సింహగ్రస్తమివోరణః, నాతః పరం హ్యుగ్రనేనో రాజా భవితుమర్హతి. ౨౮. శ్రీశుక ఉవాచః—జన్తబంధుశ్చియోన్నద్ధమదాస్తే భరతర్షభ, ఆశ్రావ్య రామం దుర్వాచ్యమసభ్యాః ప్రావిశన్ పురమ్. ౨౯. దృష్ట్వా కురూణాం దౌశ్శీల్యం శ్రుత్వా వాచ్యాని చాచ్యుతః, అవోచతోఽపసంరక్తో దుష్ప్రేక్షః ప్రహసన్

ప్రతిబుభుత్సయా అభిప్రాయజిజ్ఞాసయేత్యర్థః. ౧౬. స ఇతి. విధివత్ అభివాద్య. ౧౭. త ఇతి. తము ధ్వవమర్చయిత్వా సత్కృత్య. మంగళపాణయ ఉపాయనహస్తాః. ౧౮. తమితి. వృద్ధా ఆపి ప్రణేముః. ౧౯—౨౦. యదితి. యద్యాయం ఇత్యుగ్రనేనవాక్యం, మృష్యే సహే అథ ఆశు తమానీయ సమ ర్చయతేతి శేషః. ౨౧. వీర్యేతి. వీర్యం ప్రభావః. శౌర్యం ఉత్సాహః. బలం సత్త్వం. తైరున్నద్ధం ఉచ్చృంఖలం. కథం ఆత్మనః శక్తేః సమం అనురూపం. ౨౩. అహో ఇతి. ఉపాసత్ పాదరక్షా శిర ఆరోధుమిచ్ఛతి హీనా అప్యస్తానాజ్ఞాపయంతీత్యర్థః. ౨౪. అన్యైవ ప్రపంచశ్చతుర్భిః—ఏత ఇతి. యానేన పృథాయా వివాహేన. ౨౫. కించ. చామరేతి. భుంజంతి ఉపభుంజంత ఇత్యర్థః. అస్తదుపేక్షయా అస్తాకమనాగ్రహేణ అస్తాకమనుగ్రహేణేతి యావత్. ౨౬. అలమితి. అతః పరం తాన్యపహరిష్యామ ఇత్యర్థః. ౨౭. కథమితి. అవరుంధీత స్వీకుర్యాత్ ఉరణః మేషః. ౨౮. జన్తేతి. జన్తనా బంధుభిశ్చ ఉపలక్షితయా. శ్రియా ఉన్నద్ధ ఉత్కటో మదో యేషాం తే దుర్వా

ముహూః. ౩౦. నూనం నానామదోన్నద్ధాశ్శాంతిం నేచ్ఛంత్యసాధవః, తేషాం హి
ప్రశమో దండః పశూనాం లగుడో యథా. ౩౧. అహో యదూన్ సుసంరద్ధాన్
కృష్ణం చ కుపితం శనైః, సాంత్యయిత్వాహమేతేషాం శమమిచ్ఛన్నిహగతః. ౩౨.
తథమే మందమతయః కలహాభిరతాః ఖలాః, తం మామవజ్ఞాయ ముహూర్దుర్భాషాన్
మానినోఽబ్రువన్. ౩౩. నోగ్రనేనః కిల విభురోఽభవృష్ణ్యంధకేశ్వరః, శక్రా
దయో లోకపాలా యస్యాదేశానువర్తినః. ౩౪. సుధర్మాక్రమ్యతే యేన పారిజా
తోఽమరాంఘ్రిపః, ఆహృత్య భుజ్యతేసోఽసౌ న కిలాధ్యాసనార్హణః. ౩౫. యస్య
పాదయుగం సాక్షాచ్ఛ్రియపాస్తేఽఖిలేశ్వరీ, సనార్హతి కిల శ్రీశో నరదేవపరిచ్ఛదాన్.
౩౬. యస్యాంఘ్రిపంకజరజోఽఖిలలోకపాలైర్దౌభ్యత్తమైర్ధృతముపాసిత తీర్థతీర్థం,
బ్రహ్మ భవోఽహమపి యస్య కలాః కలాయాశ్శ్రీశ్చోద్వహేమ చిరమస్య నృపా
సనం క్వ. ౩౭. భుంజతే కురుభిర్ద్ధృతం భూఖండం కిల వృష్ణయః, ఉపానహః కిల
వయం స్వయం తు కురవశ్శిరః. ౩౮. అహో ఐశ్వర్యమత్తానాం మత్తానామివ
మానినాం, అసంబద్ధగిరో రూక్షాః కస్స హేతానుశాసితా. ౩౯. అద్య నిష్కొ
రవాముర్ద్విం కరిష్యామిత్యమర్షితః, గృహీత్వా హలముత్తస్తా దహన్నివ జగత్త్ర
యమ్ ౪౦. లాంగలాగ్రేణ నగరముద్విదార్య గజాహ్వయం, విచక్షన్ స గంగా
యాం ప్రహరిష్యన్నమర్షితః. ౪౧. జలయానమివాఘూర్ణం గంగాయాం నగరం
పతత్, ఆకృష్యమాణమాలోక్య కౌరవా జాతసంభ్రమాః, తమేవ శరణం జగ్తుస్స
కుటుంబా జిజీవిషవః ౪౨-సలత్క్షణం పురస్కృత్య సాంబం ప్రాంజలయోఽబ్రువన్,
రామరామాఖిలాధారప్రభావం న విదామ తే. ౪౩. మూఢానాం నః కుబుద్ధీనాం
క్షంతుమర్హస్యధీశ్వర, స్థిత్యుత్పత్త్యప్యయానాం త్వమేకో హేతుర్నిరాశ్రయః,

చ్యం పరుషం వాక్యం. అసభ్యాః దుర్జనాః. ౨౯. ౩౦. నూనమితి. నానావిధైః ధనాభిజనాది
మదైరున్నద్ధాః తేషాం దండ ఏవ ప్రశమః ప్రకర్షేణ శమయతీతి తథా లగుడః దండః. ౩౧. ౩౨.
తథితి. దుర్భాషాన్ అవాచ్యశబ్దాన్. ౩౩. దుర్భాషణమనుస్మరతి షడ్భిః—నేతి. విభుః ఆజ్ఞాప
యితుం సమర్థః. ౩౪. అహో దుష్టాః శ్రీకృష్ణమప్యధిక్షీప్తవంత ఇత్యతికుపిత ఆహృతిభిః—సుధర్మైతి.
౩౫. ౩౬. యస్యేతి. మాభ్యుత్తమైర్దౌభ్యాయుక్తైరుత్తమాంగైః. ఉత్తమైః మాశిభిరితి వా. ఉపాసితాని
తీర్థాని యైరోగిభిస్తేషామపి తీర్థం. యద్వా. ఉపాసితం సర్వైః సేవితం తీర్థం గంగా. తస్య తీర్థం
తీర్థత్వనిమిత్తం. కించ. బ్రహ్మ భవః శ్రీశ్చ. అహమపి. ఉద్వహేమ కథంభూతా వయం. యస్య
కలాయా అంశస్య కలాః అంశాః. ౩౭. ౩౮. అహో ఇతి. మత్తానామివ మద్యాదినా. రూక్షాః
పరుషాః అనుశాసితా స్వయం దండధరస్సన్. ౩౯. ౪౦. లాంగలేతి. లాంగలాగ్రేణ. దక్షిణతః
ప్రాకారమూలే నిఖిలేన ఉద్విదార్య ఉత్పాట్య. ౪౧. జలయానమితి. జిజీవిషవ ఇత్యక్షరాధిక్యం
సోధవ్యం. ౪౨—౪౪. త్వమితి. శేషే శయనం కరోషి శేషపర్యంకే పరిశిష్యమాణో యః స చ

లోకాః క్రీడనకానీశ క్రీడతస్తే వదంత్యజాః. ౪౪. త్వమేవ మూర్ధ్నిదమనంతలీ
 లయా భూమండలం బిభర్షి సహస్రమూర్ధా, అంతే చ యస్సాన్వత్తనిరుద్ధవిశ్వశ్చే
 షేఽద్వితీయః పరిశిష్యమాణః. ౪౫. కోపస్తే బలశిఖార్థం సర్వేషాం న చ మత్స
 రాత్, బిభ్రతో భగవాన్ సత్త్వం క్షితిపాలనతత్పరః. ౪౬. నమస్తే సర్వభూతాత్మన్
 సర్వశక్తిధరావ్యయ, విశ్వకర్తృన్నమస్తేఽస్తు త్వాం వయం శరణం గతాః. ౪౭.
 ఏవం ప్రపన్నైస్సంవిగ్నై ర్వేపమానాయనైర్బలః, ప్రసాదితస్సుప్రసన్నో మాభై
 ష్టేత్యభయం దదౌ. ౪౮. దుర్యోధనః పారిబర్హం కుంజరాన్ మాప్తిహాయనాన్,
 దదౌ ద్వాదశసాహస్రమయుతాని తురంగమాన్. ౪౯. రథానాం షట్సహస్రాణి
 రాక్షాణాం సూర్యవర్చసాం, దాసీనాం నిష్కకంఠీనాం సహస్రం దుహితృవత్సలః.
 ౫౦. ప్రతిగృహ్యతు తత్సర్వం భగవాన్ సాత్వతర్షభః, ససుతస్సస్నుషః ప్రాయా
 త్సుహృద్భిరభినందితః. ౫౧. తతః ప్రవిష్టస్త్వపురం హలాయుధస్సమేత్య బంధూ
 ననురక్తచేతసః, శశంస సర్వం యదుపుంగవానాం మధ్యేసభాయాం కురుషు స్వచే
 ష్టితమ్. ౫౨. అద్యాపి వః పురం హ్యేతత్సూచయద్రామవిక్రమం, సమున్నతం
 దక్షిణతో గంగాయాం నను దృశ్యతే. ౫౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టషష్ఠితమోఽధ్యాయః.

శ్రీకృష్ణం ప్రతి నారదాగమనకథాప్రారంభఘట్టః.

శ్రీశుక ఉవాచః—నరకం నిహతం శ్రుత్వా తథోద్వాహం చ యోషి
 తాం, కృష్ణేనైకేన బహ్విదా తం దిదృక్షుస్త్వ నారదః. ౧. చిత్రం బలైతదేకేన
 వపుషా యుగపత్పథక్, గృహేషు ద్వ్యష్టసాహస్రం స్త్రీయ ఏకఉదావహాత్.
 ౨. ఇత్యుత్సుకో ద్వారపతీం దేవర్షిర్ద్రష్టుమాగమత్, పుష్పితోపవనా రామద్విజా
 లికులనాదితామ్. ౩. ఉత్ఫుల్లేందీవరాంభోజకల్పారకుముదోత్పలైః, ఛురితేషు సర

త్వమేవేతి వా. ౪౫. అస్తాసు కోపశ్చ తవాయముచిత ఏవేత్యాహుః కోపఇతి-క్షితిపాలనే తత్పరః.
 తాత్పర్యవాన్ కోపః. పాఠాంతరే సంబోధనం. ౪౬. నమ ఇతి. విశ్వం కర్తృ కృత్యం యస్య త్వమితి
 సంబోధనమ్. ౪౭. ఏవమితి. వేపమానమయనం పురం యేషాం తైః. ౪౮. దుర్యోధన ఇతి. తురంగ
 మాంశ్చ ద్వాదశాయుతాని. ౪౯. ౫౦. ప్రతిగృహ్యేతి. సుహృద్భిః కారవైః. ౫౧. తత ఇతి. మధ్యే
 సభాయాం సభామధ్యే. ౫౨. ౫౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టషష్ఠితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“ఏకోనసప్తతితమే గార్హస్థ్యం ప్రతిమందిరమ్, కృష్ణస్య నారదో దృష్ట్వా విస్మితోఽగాత్తత
 స్సువన్.” ౧. దిదృక్షామభినయేనాహ. —చిత్రమితి. ద్వ్యష్టసాహస్రం స్త్రీః ఉదావహాత్ పరిణీ
 తవాన్. ౨. ఇతీతి. ద్వారపతీమభివర్ణయతి సార్థత్రయేణ—పుష్పితేతి. పుష్పితేమాపవనేషు ఆరా
 మేషు ఉద్యానేషు. ద్విజానామశీనాం చ కులాని తైర్నాదితాం. ౩. ఉత్ఫుల్లేతి. ఛురితేషు వ్యాప్తేషు.

సూచ్యైః కూజితాం హంససారసైః. ౪. ప్రాసాదలక్షైర్నవభిర్జుష్టాం స్ఫాటికరా
జలైః, మహామరకతప్రఖ్యైస్సర్వర్ణరత్నపరిచ్ఛదైః. ౫. విభక్తరథ్యాపథచత్వరాపణై
శ్శాలాసభాభీరుచిరాం సురాలయైః, సంసిక్తమార్గాంగణవీధిగేహభీం పతత్పతాకా
భ్యజవారితాతపామ్. ౬. తస్యామంతఃపురంశ్రీమదర్చితం సర్వధిష్ణ్యపైః, హరేస్స
కాశలం యత్ర త్వష్ట్రా కార్తేస్సన్యనదర్శితమ్. ౭ తత్ర షోడశభిస్సద్దసహస్రైస్సమలం
కృతం, వివేకైకతమం శౌరేః పత్నీనాం భవనం మహత్. ౮. విష్ణుబ్ధం విద్రుమస్తంభై
ర్వైడూర్యఫలకోత్తమైః, ఇంద్రనీలమయైః కుడ్యైర్జగత్యా చాహితత్విషా. ౯. వితానై
ర్నిర్మితైస్తవష్ట్రై ముక్తాదామవిలంబిభిః, దాంతై రాసనపర్యంకైర్మణ్యత్తమపరి
ష్కృతైః. ౧౦ దాసీభిర్నిష్కంఠీభిస్సువాసోభిరలంకృతం, పుంభిస్సకంచకోష్ఠీషసు
వస్త్రమణికుండలైః. ౧౧. రత్నప్రదీపనికరద్యుతిభిర్నిరస్తధ్వాంతం విచిత్రవలభీషు
శిఖండినోఽంగ, నృత్యంతి యత్ర విహితాగరుధూపమక్షైర్నిర్యాతమిక్ష్య ఘనబు
ద్ధయ ఉన్నదంతః. ౧౨. తస్మిన్ సమానగుణరూపవయస్సువేషదాసీసహస్రయుత
యానుసవం గృహిణ్యా, విప్రోదదర్శ చమరవ్యజనేన రుక్తదండేన సాత్వతపతిం
పరివీజయంత్యా. ౧౩. తం సంనిరీక్ష్య భగవాన్ సహసోత్థితశ్శ్రీపర్యంకతస్సకలధర్మ
భృతాం పరిష్ఠః, ఆగమ్య పాదయుగళే శిరసా కిరీటజుష్టేన సాంజలిరవీవిశదా
సనే స్వే. ౧౪. తస్యావనిజ్య చరణౌ తదపస్సవమూర్ధ్నా బిభ్రజ్జగద్గురుతరోఽపి
సతాం పతిర్హి, బ్రహ్మణ్యదేవ ఇతి యద్గుణనామయుక్తం తస్యైవ యచ్ఛరణశౌచ

౪. ప్రాసాదేతి. మహామరకతైః ప్రఖ్యాయంతే ప్రకాశంత ఇతి తథా తైః. సర్వర్ణరత్నమయాః
పరిచ్ఛదాః పరికరాః యేషు తైః. ౫. విభక్తేతి. పతంత్యః ప్రచలంత్యః. పతాకాః యేషు తైః. భ్యజై
ర్వారిత ఆతపో యస్యాస్తాం. ౬. తస్యామితి. తస్యాం సర్వైర్ధిష్ణ్యపైర్లోకపాలైరర్చితం. ౭. తత్రేతి.
షోడశభిస్సద్దసహస్రైస్సమలంకృతం హరేరంతఃపురం వివేశ. తత్ర చ. తస్య శౌరేః పత్నీనాం భవ
నేషు ఏకతమం వివేశేత్యన్వయః. యత్ర స్వకాశలం త్వష్ట్రా సందర్శితమిత్యంతఃపురభవనయోర్విశే
షణం. ౮. తదనువర్ణయతి చతుర్భిః—విష్ణుబ్ధమితి. విద్రుమస్తంభైర్విష్ణుబ్ధం విధృతం వైడూర్యమయాని
ఫలకోత్తమాని స్తంభాశ్రయాణి ఛాదనాని. తైః ఇంద్రనీలమయైః కుడ్యాదిభిశ్చపలక్షితం. జగత్యా
భూమికయా ఇంద్రనీలమయ్యా. ఆహితా త్విట్ యస్యాః తయా. ౯. వితానైరితి. ముక్తాదామాం
విలంబాః వివిధాని లంబాని లంబమానాని విద్యంతే యేషు తైః. మణ్యుత్తమైః పరిష్కృతైః
భూషితైః. ౧౦. ౧౧. రత్నైరితి. ఈక్ష్య సమీక్ష్య. ఘనో మేఘోఽయమితి బుద్ధిర్యేషాం తే. ౧౨. తస్మి
న్నితి. అనుసవం సర్వకాలం. ఆత్మనా సమానాని గుణరూపవయాంసి సుఖ వేషోఽలంకారశ్చ యస్య
తేన. దాసీసహస్రేణ. యుతయా గృహిణ్యా సహ. ౧౩. తమితి. శ్రీయః రుక్మిణ్యాః పర్యంకతః
అవీవిశత్ ఉపవేశయామాస. ౧౪. తస్యేతి. అబిభ్రత్ అబిభ్రత్ దధారేత్యర్థః. పులకాన్యబిభ్రన్ని
త్యాదౌ తథా ప్రయుక్తత్వాత్. బిభ్రదితి శత్రుంతం వా. తథా చ సంపూజ్య అభిభాష్య చ ప్రాహ

నుశేషతీర్థమ్. ౧౧. సంపూజ్య దేవఋషివర్యమృషిః పురాణో నారాయణో నరసఖో
విధినోదితేన, వాణ్యాభిభాష్యమితయామృతజుష్టయా తం ప్రాహ ప్రభో భగవతే
కరవామ కిం తే. ౧౬. శ్రీనారద ఉవాచ:—నైవాద్భుతం త్వయి విభోఽఖిలలోక
నాథ మైత్రీజనేషు సకలేషు దమః ఖిలానాం, నిశ్చేయసాయ జగతః స్థితిరక్షణా
భ్యాం నైవరావతార ఉరుగాయ విదామ సుష్టు. ౧౭. దృష్టం తవాంఘ్రియుగళం
జనతాపవర్గం బ్రహ్మాదిభిర్హృది విచింత్యమగాధబోధైః, సంసారకూపపతితోత్తరణావ
లంబం ధ్యాయంశ్చరామ్యనుగృహీణ యథా స్మృతిస్సాన్యత్. ౧౮. తతోఽన్యదావిశ
ద్దేహం కృష్ణపత్న్యాస్సనారదః, యోగేశ్వరేశ్వరస్యాంగ యోగమాయావివిత్స
యా. ౧౯. దీవ్యంతమత్రైస్తత్రాపి ప్రియయా చోద్ధవేన చ, పూజితః పరయా
భక్త్యా ప్రత్యుత్థానాసనాదిభిః. ౨౦. పృష్టశ్చావిదుషేవాసౌ కదా యతోభవా
నితి, క్రియతే కిన్ను పూర్ణానామపూర్ణైరస్తదాదిభిః. ౨౧. తథాపి బ్రూహి నో

బ్రహ్మ జన్వైతచోభనం కురు, స తు విస్థిత ఉత్థాయ తూష్ణిమన్యదగాద్దృహమ్.
౨౨. తత్రాప్యచప్త గోవిందం లాలయంతం శిశూన్ సుతాన్, తతోఽన్యస్థిన్
గృహేఽపశ్యన్తజ్జనాయ కృతోద్యమమ్. ౨౩. జుహ్వంతం చ వితానాగ్నిన్ యజం
తం పంచభిర్త్వైః, భోజయంతం ద్విజాన్ క్వాపి భుంజానమవశేషితమ్. ౨౪.
క్వాపి సంధ్యాముపాసీనం జపంతం బ్రహ్మ వాగ్యతం, ఏకత్ర చాసిచర్తభ్యాం చరం
తమపి వర్త్తుసు. ౨౫. అశైర్వరధైర్దజైః క్వాపి విచరంతం గదాగ్రజం, క్వచిచ్ఛ

త్యుత్తరేణాన్వయః. కథంభూతః. యస్య చరణశౌచం గంగా. అశేషతీర్థం సః. అతపివ. జగద్గురు
తరోఽపి. సతాం ధర్మభృతాం పతిత్వాదేవమకరోదిత్యర్థః. సతాం పతిత్వే హేతుః. బ్రహ్మణ్యదేవ
ఇతి యత్ గుణకృతం నామ. తత్ తస్యైవ యతో యుక్తం సమంజసం. అతస్తద్ధర్మప్రవర్తనాయైవ
మాచరణమిత్యర్థః. ౧౧. సంపూజ్యేతి. అభిభాష్య దిష్ట్యా త్వదాగమనమిత్యాది ప్రియముక్త్వా. ౧౬.
భగవతా స్వస్వార్హణం ఆనర్హం మన్యమానస్తస్సంభావయన్నాహ—నేతి. సర్వమిత్రత్వాదేవ
మర్హణం. న తు మను గౌరవాత్. తర్హి కథం న కంసాదిషు మైత్రీ తత్రాహ—ఖిలానాం దమ
శ్చనైవాద్భుతమితి. కుతః. జగతః స్థితిః ధారణం. రక్షణం పాలనం. తాభ్యాం సహ. నిశ్చేయసాయ
తవాయం స్వేచ్ఛావతార ఇతి. వయం సుష్టు సమ్యక్ విదామ. అతః ఖిలదమః సాధుసన్తానం చ
యుక్తమితి భావః. ౧౭. యదుక్తం ప్రభో కిం కరవామేతి అత్రాహ—దృష్టమితి. భక్తజనతాయాః
అపవర్గరూపం కించ. అతిదుర్లభతయా బ్రహ్మాదిభిర్హృదీశ్వరైరపి హృది విచింత్యం కించ. సంసార
కూపే పతితానాముత్తరణాయ అవలంబం ఆశ్రయం. ఏవంభూతం తవాంఘ్రియుగళం. మయా
దృష్టం. అతః కృతకృత్యోఽస్తి. తథాపి తస్య స్మృతిర్యథా స్యాత్. తథాఽనుగృహీణ. అతస్తద్ధ్యాయ
న్నేవ నిత్యం చరామితి. ౧౮. ౧౯. దీవ్యంతమితి. అత్రైర్దీవ్యంతమిత్యాదౌ దదర్శేతి జ్ఞాతవ్యం.
౨౦—౨౩. జుహ్వంతమితి. వితానాగ్నినాహవనీయాదీన్ అగ్నిన్ పంచభిర్త్వైర్హవయజ్జైర్హ

యానం పర్యంకే స్తూయమానం చ వందిభిః. ౨౬. మంత్రయంతం చ కస్తింశ్చిన్తంత్ర
 భిశ్చోద్ధవాదిభిః, జలక్రీడారతం క్వాపి వారముఖ్యాభిరావృతమ్. ౨౭. కుత్ర
 చిద్విజముఖ్యేభ్యో దదతం గాస్త్వలంకృతాః, ఇతిహాసపురాణాని శృణ్వంతం
 మంగళాని చ. ౨౮. హసంతం హాస్యకథయా కదాచిత్ప్రియయా గృహే, క్వాపి
 ధర్మం సేవమానమర్థకామా చ కుత్రచిత్. ౨౯. థ్యాయంతమేక త్రాత్తానం పురుషం
 ప్రకృతేః పరం, శుక్రాశ్రయంతం గురుం క్వాపి కామైరోభగైస్సపర్యయా. ౩౦.
 కుర్వంతం విగ్రహం కైశ్చిత్సంధిం చాన్యత్ర కేశవం, కుత్రాపి సహ రామేణ చింత
 యంతం సతాం శివమ్. ౩౧. పుత్రాణాం దుహితృణాం చ కాలే విధ్యుపయా
 పనం, దారైర్వరైస్తత్సద్వైః కల్పయంతం విభూతిభిః. ౩౨. ప్రస్థాపనోపా
 నయనైరపత్యానాం మహోత్సవాన్, వీక్ష్య యోగేశ్వరేశస్య యేషాం లోకావిసి
 స్తిరే. ౩౩. యజంతం సకలాన్ దేవాన్ క్వచిత్క్రితుభిరూర్జితైః, పూర్తయంతం
 క్వచిద్ధర్మం కూపారామాలయాదిభిః. ౩౪. చరంతం మృగయాం క్వాపి హయ
 మారుహ్య నైంధవం, ఘ్నంతం తతః పశూన్ మేధ్యాన్ పరీతం యదుపుంగవైః.
 ౩౫. అవ్యక్తలింగం ప్రకృతిష్వంతః పురచరాదిషు, క్వచిచ్ఛరంతం గేహేషు తత్త
 ద్భావబుభుత్సయా. ౩౬. అథోవాచ హృషీకేశం నారదః ప్రహసన్నివ,
 యోగమామోదయం వీక్ష్య మానుషీమీయుషో గతిమ్. ౩౭. విదామ యోగమా
 యాంతే దుర్దర్శామపి యోగినాం, యోగేశ్వరాత్తన్నిర్భాతాం భవత్పదనిషేవయా
 ౩౮. అనుజానీహి మాం కృష్ణ లోకాన్స్తే యశసాఽఽప్లుతాన్, పర్యటామి తవో
 ద్గాయన్ లీలాభువనపావనీః. ౩౯. శ్రీభగవానువాచః— బ్రహ్మ ధర్మస్య
 వక్తాహం కర్తా తదనుమోదితా, తచ్ఛిక్షయన్ లోకమిమమాస్థితః పుత్ర మాఖిదః.
 ౪౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యాచరంతం సద్ధర్మానాదిష్టాన్ గృహమేధినాం, తమేవ

జంతం. ౨౪—౩౧. పుత్రాణామితి. కాలే తత్సమయే. విధినా ఉపయాపనం ప్రావణం వివాహ
 మిత్యర్థః. కల్పయంతం ఘటయంతం. విభూతిభిః విభవైః. ౩౨. ప్రస్థాపనేతి. ప్రస్థాపనం దుహితృ
 జామాత్రాదీనాం స్వగృహోత్తద్భవం ప్రతి నయనం. ఉపానయనం తత్తద్భవోత్పన్నరుపానయనం
 తైర్మహోత్సవాన్ కల్పయంతం. యోగేశ్వరేశస్య యేషాం అపత్యానాం మహోత్సవాన్ వీక్ష్య
 లోకాస్సర్వేఽపి విసిస్తిరే విస్మయం చక్రుః. తథాభూతాన్ కల్పయంతం. ౩౩—౩౫. అవ్యక్తేతి.
 అవ్యక్తలింగం వేషాంతరేణ చన్మం. ౩౬. ౩౭. విదామేతి. హే యోగేశ్వర ఆత్మన్. ఆత్మని
 మమ మనసి తవ స్వరూపే వా. నిర్భాతాం ప్రతీతాం తవ యోగమాయాం. కేవలం. విదామ
 విద్మః న తు త్వత్పారమార్థ్యమితి భావః. ౩౮. త్వన్మనుష్యనాట్మ్యేన ముహ్యమి ఆతో మాం ప్రస్థాప
 యేత్యాహ—అనుజానీహి. ౩౯. బ్రహ్మన్నితి. తత్తత్సాక్షాత్కం శిక్షయన్నిమం ధర్మమాస్థితః
 న తు తత్త్వతః. అతః హే పుత్ర మాఖిదః మోహం న ప్రాప్నుహి. ౪౦. ఇతీతి. ఇతి ఏవమను

సర్వగేహేషు సంతమేకం దదర్శ హ. ౪౧. కృష్ణస్యానంతవీర్యస్య యోగమాయా మహోదయం, ముహూర్త్యుష్టా మునిరభూద్విస్తీతో జాతకౌతుకః. ౪౨. ఇత్యర్థ కామధర్మేషు కృష్ణేన శ్రద్ధితాత్మనా, సమ్యక్సభాజితః ప్రీతస్తమేవానుస్మరన్ యయా. ౪౩. ఏవం మనుష్యపదవీమనువర్తమానో నారాయణోఽఖిలభవాయ గృహీతశక్తిః, రేమేఽంగషోడశసహస్రవరాంగనానాం సప్రీడసౌహృదనిరీక్షణహాస జుప్తః. ౪౪. యానీహ విశ్వవిలయోద్భవవృత్తిహేతుః కర్తాణ్యనన్యవిషయాణి హరిశ్చకార, యస్తాని గాయతి శృణోత్యనుమోదతే వా భక్తిర్భవేద్భగవతి హ్యప వర్గమార్గే. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనసప్తతితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—అథోషస్యపవృత్తాయాం కుక్కుటాన్ కూజతోశపన్, గృహీతకంఠ్యః పతిభిర్తాధవ్యో విరహాతురాః. ౧. వయాంస్యరూరువన్ కృష్ణం బోధయంతీవ వందినః, గాయత్స్వలిష్టనిద్రాణి మందారవనవాయుభిః. ౨. ముహూర్తం తం తు వైదర్భీనామృష్యదతిశోభనం, పరిరంభణవిశ్లేషాత్ప్రియబాహ్వాంతరం గతా. ౩. బ్రాహ్మే ముహూర్తఉత్థాయ వార్యుపస్పృశ్య మాధవః, దధౌప్రసన్నకరణ ఆత్మానం తమసః పరమ్. ౪. ఏకం స్వయంజ్యోతిరనన్యమవ్యయం స్వసం

గృహీతః తమేకమేవ సంతం దదర్శేతి. ౪౧. కృష్ణస్మేతి. ముహూర్త్యుష్టా జాతకౌతుకో మునిర్విస్తీతో బభూవేతి. ౪౨. ఇతీతి. శ్రద్ధాయుక్తః ఆత్మా యస్య తేన. ౪౩. నారదదృష్టః శ్రీకృష్ణ లీలాః నిగమయతి—ఏవమితి. అఖిలస్య భవాయ ఉద్భవాయ. గృహీతాః శక్తయో నానామూర్తయో యేన సః సప్రీడం చ తత్సౌహృదం చ తేన నిరీక్షణం హాసశ్చ. తాభ్యాం జుప్తః. ౪౪. యానీతి. అనన్యవిషయాణి అసాధారణాని. అపవర్గమార్గే మోక్షప్రదే. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతస్తు సప్తతితమే కృష్ణస్యాహ్నికకర్తణి, దూతనారదయోః కార్యే మంత్రమంత్రవిచారణం. జగన్తంగళచారిత్రచూహ్నికం జగదీశితుః, నారదేన క్వచిత్కించిద్దృష్టమాహ యథాశ్రమమ్. అథేతి. శ్లో. 'ఇత్యర్థకామధర్మేషు కృష్ణేన శ్రద్ధితాత్మనే'తి ప్రస్తుతస్య శ్రీకృష్ణస్యాహ్నికస్యాధికారే అథశబ్దః. ఉపవృత్తాయాం ఆసన్నాయాం పతిభిః శ్రీకృష్ణైః. మాధవ్యో మాధవస్య భార్యాః. ౧. వయాంసీతి. వందిన ఇవ శ్రీకృష్ణం బోధయంతి సంతి వయాంసి పక్షిణః అరూరువన్ అతిశయేనా కూజన్. మందారవనవాయుభిః గాయత్సు అశిషు అనిద్రాణి వయాంసి. ౨. ముహూర్తమితి. వైదర్భీ త్యుపలక్షణం అన్యాసామపి. పరిరంభణవిశ్లేషాత్ తం ముహూర్తం పర్యాలోచ్య. ౩. ౪. ఏకమితి. ఏకం అఖండం. తత్ర హేతుః. అనన్యం నిరుపాధిం. అశవీవ. అవ్యయం నిత్యం స్వయం జ్యోతిః. తత్ర హేతుః. నిత్యం నివృత్తం కల్తవం అవిద్యా యస్తాత్తం. ఉపలక్షణమాహ.—అస్మేతి. విశ్వస్య లక్షితః భావశ్చాసౌ నిర్వృతిశ్చ. భావస్సత్తా. నిర్వృతిరానందః. తథాహి. గుణక్షోభ

స్థయా నిత్యనివృత్తకల్తవం, బ్రహ్మఖ్యమసోద్యవనాది హేతుభిస్స వ్యశక్తిభిర్లక్షిత
భావనిర్వృతిమ్. ౫. అథాప్లుతోఽంభస్యమలే యథావిధి క్రియాకలాపం పరిధాయ
వాససీ, చకార సంధ్యోపగమాదిసత్తమో హుతానలో బ్రహ్మ జజాప వాగ్యతః.
౬. ఉపస్థాయార్కముద్యంతం తర్పయిత్వాత్తనః కళాః, దేవాన్యషీన్ పితౄన్
వృద్ధాన్ విప్రానభ్యర్చ్య చాత్తవాన్. ౭. ధేనూనాం రుక్తశృంగాణాం సాధ్వీనాం
మాక్షికస్రజాం, పయస్వినీనాం గృష్టీనాం సవత్సానాం సువాససామ్. ౮. దదౌ
రాష్యఖురాగ్రాణాం ఊమాజినతిలైస్సహ, అలంకృతేభ్యో విప్రేభ్యో ద్వంద్వం
ద్వంద్వం దినే దినే. ౯. గోవిప్రదేవతావృద్ధాన్ గురూన్భూతాని సర్వశః, నమ
స్కృత్వాత్తసంభూతీర్తంగళాని సమస్పృశత్. ౧౦. ఆత్మానం భూషయామాస
నరలోకవిభూషణం, వాసోభిర్భూషణైస్సీన్వయైర్దివ్యస్రగనులేపనైః. ౧౧. అవేక్ష్యా
జ్యం తథాదర్శం గోవృషద్విజదేవతాః, కామాంశ్చ సర్వవర్ణానాం పౌరాంతఃపుర
వాసినాం, ప్రదాస్య ప్రాకృతైః కామైః ప్రతోష్య ప్రత్యనందత. ౧౨. సంవిభ
జ్యగ్రతో విప్రాన్ సక్తాంబూలానులేపనైః, సుహృదః ప్రకృతీర్దారానుపాయు
జ్ఞు తతస్స్వయమ్. ౧౩. తావత్సూత ఉపాసీయ స్యందనం పరమాద్భుతం, సుగ్రీ
వాద్యైర్హయైర్యుక్తం ప్రణమ్యావస్థితోఽగ్రతః. ౧౪. గృహీత్వా పాణినా పాణిం
సారథే స్తమథారుహత్, సాత్యక్యుద్ధవసంయుక్తః పూర్వాద్రిమివ భాస్కరః. ౧౫.

త్పూర్వం సత్తామాత్రం యః. శ్రు. “సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీ”దితి శ్రుతేః. సవివానందశ్చ. శ్రు.
“విజ్ఞానమానంద”మిత్యాది. శ్రుతేః. తం సదానందమిత్యర్థః ౫. అథేతి. ఆప్లుతః స్నాతః. సంధ్యాయాః
ఉపగమః ఉపాసనం. ఆదిర్యథా భవతి తథా క్రియాకలాపం చకార. కాణ్వత్వాదుదయాత్పూర్వ
మేవ హుతానలిః. బ్రహ్మ గాయత్రీం జజాప. ౬. ఉపస్థాయేతి. కళాః అంశాన్. దేవాన్ ఋషీన్.
పితౄంశ్చ తర్పయిత్వా. ౭. ధేనూనామితి. గృష్టీనాం ప్రథమప్రసూతానాం. ౮. దదావితి. ద్వం
ద్వమితి మహాసంఖ్యాయుక్తసంఘాభిధానం. ద్వంద్వశో యత్ర బ్రహ్మణా గా విభేజిత ఇత్యుక్తేః
ద్వంద్వమితి. శ్రు. “హిరణ్యేన పరివృతాన్ కృష్ణాన్ శుక్లదతో మృగాన్ మమ్కారే భరతోఽదదా
చ్ఛతం ద్వంద్వాని సప్త చే”తి శ్రుత్యుక్తాని. సప్తాత్తరశతం ద్వంద్వాన్యేకీకృత్య పురాణే చతుర్దశలక్ష
త్వేన గణితాని. యథోక్తం. భరతమేవాధికృత్య నవమస్కంధే. శ్లో. మృగాన్ శుక్లదతః కృష్ణాన్
వర్ణేన పరిష్కృతాన్, అదాత్కర్తృణి మమ్కారే నియుతాని చతుర్దశేతి. తతశ్చేయం ద్వంద్వసం
ఖ్యా శ్లోకేన సంగృహ్యతే. శ్లో. చతుర్దశానాం లక్షాణాం సప్తాధికశతాంశకః, ద్వంద్వం చతురశీ
త్యగ్రసహస్రాణి త్రయోదశేతి. దినేదినే ప్రతిదినం ప్రతిగృహం వేతి. బద్ధం బద్ధమితి చ పాఠాం
తరం. ౯. గోవిప్రేతి. ఆత్మసంభూతీః స్వవిభూతీః మంగళాని కపిలాదీని. ౧౦. ఆత్మానమితి. నర
లోకస్య విభూషణరూపమాత్మానం. సీన్వయైః పీతాంబరకాస్తుభాదిభిః. ౧౧. అవేక్ష్యేతి. కామానభి
లషితానర్థాన్. ౧౨. సంవిభజ్యేతి. విప్రాన్. స్రగాదిభిః సంవిభజ్య. లేభ్యస్తాని దత్వేత్యర్థః. ఉపా
యుజ్ఞు భోగార్థమగ్రహీత్. ౧౩. ౧౪. గృహీత్వేతి. పాణిం కృతాంజలిం గృహీత్వా. ౧౫.

ఈక్షితోఽంతఃపురస్త్రీణాం సప్రీడప్రేమవీక్షితైః; కృచ్ఛాద్విస్మయో నిరగాజ్ఞాతహః
సోఽహరన్తనః. ౧౬. ఏవం స సర్వదారాణాం గృహేభ్యో భగవాన్విభుః, నానా
రూపో వినిర్గత్య ఏకరూపస్సభాం యయా. ౧౭. సుధర్మాఖ్యాం సభాం సర్వైర్వృ
ష్టిభిః పరివారితః, ప్రావిశద్యన్నివిష్టానాం న సంత్యంగషడూర్తయః. ౧౮. అథోప
విష్టః పరమాసనే విభుర్బభౌ స్వభాసా కకుభోఽవభాసయన్, వృతో నృసింహౌ
ర్యదుభిర్యదూత్తమో యథోడురాజో దివి తారకాగణైః. ౧౯. తత్రోపమంత్రి
ణో రాజన్నా నాహఃస్యరసైర్విభుం, ఉపతస్థుర్నటాచార్యా నర్తక్యస్తాండవైః పృథక్.
౨౦. మృదంగవీణామురజవేణుతాళతరస్వనైః, నన్యతుర్జగుస్తుప్తువుస్సూతమాగధ
వందినః. ౨౧. తత్రాహుర్భ్రాహ్మణాః కేచిదాసీనా బ్రహ్మవాదినః, పూర్వేషాం పుణ్య
యశసాం రాజ్ఞాం చాకథయన్కుథాః ౨౨. తత్రైకః పురుషో రాజన్నాగతో పూర్వ
దర్శనః, విజ్ఞాపితో భగవతే ప్రతీహారైః ప్రవేశితః. ౨౩. స నమస్కృత్య కృష్ణాయ
పరేశాయ కృతాంజలిః, రాజ్ఞామావేదయద్దుఃఖం జరాసంధనిరోధజమ్. ౨౪. యే
చ దిగ్విజయే తస్య సన్నతిం న యయుర్నృపాః, ప్రసహ్య రుద్ధాస్తే నాసన్నయుతే
ద్వే గిరిప్రజే. ౨౫. రాజాన ఊచుః—కృష్ణకృష్ణాప్రమేయాత్కృష్ణస్త్రిపన్నభయ
భంజన, వయం త్వాం శరణం యామో భవభీతాః పృథగ్దృశః. ౨౬. లోకో విక
ర్తనిరతః కుశలే ప్రమత్తః కర్తవ్యాయం త్వదుదితే భవదర్శనే స్వే, యస్తావదస్య
బలవానిహ జీవితాశాం సద్యశ్చినత్త్యనిమిషాయ నమోఽస్తు తస్మై. ౨౭. లోకే

ఈక్షిత ఇతి. సప్రీడప్రేమవీక్షితైః ఈక్షితః. క్షణం స్థితః తాభిరేవ వీక్షితైః కృచ్ఛాత్ విస్మయో
నిరగాదితి. ౧౬. ఏవమితి. ఏవం సర్వగృహేభ్యః పృథక్ పృథక్ నిర్గత్య అనంతరం ఏక ఏవ సన్.
౧౭. సుధర్మేతి. సుధర్మాం ప్రావిశత్. యన్నివిష్టానాం యత్ర ప్రవిష్టానాం. ౧౮. అథేతి. నృసింహౌ
నృపు శ్రేష్ఠేః. నృసింహ ఇతి పాఠే-కృష్ణ ఏవ. ౧౯. తత్రేతి. ఉపమంత్రిణః పరిహాసకాః
పృథక్ పృథక్ స్వస్వసముదాయైః. ౨౦. మృదంగేతి. మృదంగాదయః ప్రసిద్ధాః దరః శంఖః
సూతాదయః. తుప్తువుః. ౨౧. తత్రేతి. బ్రాహ్మణాః బ్రహ్మ వేదం ఆహుః మంత్రాన్ వ్యాచఖ్యురిత్యర్థః
వాదినః వచనచతురాః. ౨౨. ౨౩. స ఇతి. స పురుషః. జరాసంధేన యో నిరోధః తత్ప్రభవం
రాజ్ఞాం దుఃఖమావేదయత్. ౨౪. యఇతి. గిరిప్రజే తత్సంజ్ఞ కే దుర్గే. రుద్ధాః ఆసన్. తేషాం చ
దుఃఖమావేదయదిత్యన్వయః. కృష్ణకృష్ణేతి షట్శ్లోకైః రాజ్ఞాం విజ్ఞప్తిః. తత్ర ప్రథమేన శరణాశ్ర
యణం. త్రిభిర్భయానువాదః ద్వాభ్యాం ప్రార్థనమితి. ౨౫. కృష్ణేతి. పృథక్ దర్శనః. ౨౬. లోకస్య
భవభయం వివృణ్వంతో నమంతి. లోకఇతి. వికర్త నిషిద్ధం కామ్యం చ. తస్మిన్నితరాంతరతః.
తస్మాత్ స్వే కుశలే ధర్మే భవతః అర్చనే త్వయా ఉదితే ఉక్తే పాంచరాత్రే. సామాన్యతశ్చ గీతాసు.
శ్లో. “యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్ఞహోషి దదాసి యత్, యత్తపస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వ మద
ర్పణ”మిత్యాది. ప్రమత్తః అనవహితః యావదయం లోకస్తావదేవాస్య లోకస్య యః సద్యో జీవితాశాం
భివత్తి. తస్మై తుభ్యం ఆనిమిషాయ కాలాత్త నే నమ ఇతి. ౨౭. కేయం-లోకస్య గతిః పుణ్యం

భవాన్భగవతః కలయావత్స్థిస్సద్రక్షణాయ ఖలనిగ్రహణాయ చాన్యః, కశ్చిత్త్వదీ
యమతియాతి నిదేశమిశ కిం వా జనస్సవ్యకృతమృచ్ఛతి తన్న విద్మః. ౨౮. స్వప్నా
యితం నృపసుఖం పరతంత్రమిశ శశ్వద్భయేన మృతకేన ధురం వహామః, హిత్వా
యదాత్తని సుఖం త్వదనీహలభ్యం. క్లిశ్యామహేతకృపణాస్తవ మాయయేహ.
౨౯. తన్నో భవాన్ప్రణతశోకహరాంప్రియుగ్తో బద్ధాన్వియుంక్ష్య మగధాహ్వాయ
కర్తృపాశాత్, యో భూభుజోఽయుతమతంగజవీర్యమేకో బిభ్రదురోధ భవనే
మృగరాడివాజాన్. ౩౦. యో వై త్వయా ద్వివకృత్వ ఉదాత్తచక్రభగ్నో
మృధే ఖలు భవంతమనంతవీర్యం, జిత్వా నృలోకనిరతం సకృదూధదర్పో యుష్మ
త్ప్రిజా రుజతి నోఽజిత తద్విధేహి. ౩౧. ఇతి మాగధసంరుద్ధా భవద్దర్శనకాంక్షీణః,
ప్రపన్నాః పాదమూలం తే దీనానాం శం విధీయతామ్. ౩౨. శ్రీశుక ఉవాచః—
రాజదూతే బ్రువత్యేవం దేవర్షిః పరమద్యుతిః, బిభ్రత్ప్రింగజటాభారం ప్రాదురా
సీద్యథా రవిః. ౩౩. తం దృష్ట్వా భగవాన్కృష్ణస్సర్వలోకేశ్వరేశ్వరః, వవంద
ఉత్థితశ్శీరాపసభ్యస్సానుగో ముదా. ౩౪. సభాజయిత్వా విధివత్కృతాసనపరిగ్ర
హమ్, బభాషే సూనృతైర్వాక్యైశ్శృద్ధయా తర్పయన్తునిమ్. ౩౫. అపిస్వీదద్య
లోకానాం త్రయాణామకుతోభయం, నను భూయాన్భగవతో లోకాన్సర్వటతో

తు త్వద్భక్తాః అతోఽస్తాకం కుత ఏతద్దుఃఖమాపన్నమిత్యాశ్చర్యేణాహుః - లోకఇతి. భో ఈశ
ఈశ్వర. సద్ద్రక్షణార్థమవతీర్ణోఽసి చేత్ తథాప్యస్తాకం దుఃఖం స్యాచ్చేత్త్వీ కిమన్యః కశ్చిజ్జరాసంధా
దిస్త్వదాజ్ఞామతిలంఘయతి. కించ. త్వయా రక్ష్యమాణోఽసి జనః స్వకర్తృజం దుఃఖం ప్రాప్నోతి త్యే
వేతి న విద్మః నచైతదుభయమసి యుక్తమితి భావః. ౨౮. కిం దుఃఖం తదాహుః—స్వప్నాయితమితి.
స్వప్నవజ్ఞాతం నృపసుఖం నృపోచితం సుఖం. యతః పరతంత్రం విషయసాధ్యం. కించ సంప్రతి
శశ్వద్భయం యస్మిన్. తేన మృతతుల్యేన శరీరేణ ధురం పుత్రదారాదిచింతారూపభరం కేవలం
వహామః. అహో కష్టం నః. యే వయమితః పూర్వమేవ నిష్కామాస్సంతస్త్యాం నాశ్రితా ఇత్యా
హుః. హిత్యేతి. త్వత్ త్వత్తః యత్ అసీహైః నిష్కామైః లభ్యం ఆత్మని స్వతస్సిద్ధం సుఖం తత్
హిత్వా క్లిశ్యామః. ౨౯. త్వన్తాయాకృతం కర్తృబంధం త్వమేవ నివర్తయేతి ప్రార్థయంతే—తదితి.
వియుంక్ష్య మోక్షయ. మగధో జరాసంధః. తత్సంజ్ఞికాత్ కర్తృపాశాత్ నను భవద్భిరేవ విక్రమ్య
తతో నిర్గమ్యతామితి చేదతాహుః—యఇతి. య ఏకఏవ ఆయుతమతంగజానాం వీర్యం బిభ్రత్సన్
స్వభవనే భూభుజోఽస్తాన్ రురోధ. మృగరాట్ నీంహః. అజాన్ మేషానివ. ౩౦. కించ. యుష్మదీ
యావయమితి అస్తానధికం బాధత ఇత్యాహుః—యఇతి. మే ఉదాత్తచక్ర ఉద్యతసుదర్శన యో వై.
ద్వివకృత్వః అష్టాదశ వారాన్. త్వయా సహ మృధే వర్తమానే. తత్ర సప్తదశకృత్వః. త్వయా ఖలు
భగ్నః పరాజితః. పశ్చాదనంతవీర్యమసి నృలోకనిరతం నరశరీరవినోదం భగవంతం భవంతం సకృ
జ్జిత్వా. ఉధదర్పః ప్రాప్తగర్వః. యుష్మత్ప్రిజాః నః అస్తాన్. రుజతి పీడయతి. తత్ తత్ర యత్
యుక్తం కార్యం. తద్విధేహి జరాసంధపీడాం నివారయేత్సభిప్రాయః. ౩౧. దూతేఅహ. —ఇతీతి.

గుణః. 3౬. న హి తేఽవిదితం కించిల్లోకేష్విశ్వరకర్తృషు, అథ పృచ్ఛామహే
 యష్టాన్పాండవనానాం చికిర్షితమ్. 3౭. నారద ఉవాచః—దృష్టా మయా తే బహు
 శా దురత్యయా మాయా విభో విశ్వసృజశ్చ మాయినః, భూతేషు భూమం చర
 తస్వశక్తిభిర్వహ్ని రివ చ్ఛన్నరుచో న మేఽద్భుతమ్. ౩౮. తవేహితం కోఽర్హతి
 సాధు వేదితుం స్వమాయయేదం సృజతో నియచ్ఛతః, యద్విద్యమానాత్తతయావ
 భాసతే తస్మై నమస్తే స్వవిలక్షణాత్త నే. ౩౯. జీవస్య యస్సంసరతో విమోక్షణం న
 జానతోఽనర్థవహఃచ్ఛరీరతః, లీలావతారైస్త్వయశః ప్రదీపకం ప్రాజ్ఞాలయత్త్వాం
 తమహం ప్రపద్యే. ౪౦. అథాప్యాశ్రావయే బ్రహ్మన్నరలోకవిడంబనం, రాజ్ఞః
 పైతృష్వనేయస్య భక్తస్య చ చికిర్షితమ్. ౪౧. యక్ష్యతే త్వాం మఖేంద్రేణ రాజ
 సూయేన పాండవః, *పారమేష్ఠ్యకామో నృపతి స్తద్భవాననుమోదతామ్. ౪౨. తస్మి
 న్దేవక్రతువరే భవంతం వై సురాదయః, దిదృక్షువస్సమేష్యంతి రాజానశ్చ యశ
 స్వినః. ౪౩. శ్రవణాత్కిర్తనాద్ధ్యానాత్పూయంతేఽంతావసాయిినః, తత్ర బ్రహ్మమ
 యస్యేశ కిముతేక్షాభిమర్శినః. ౪౪. యస్యామలం దివి యశః ప్రథితం రసాయాం
 భూమా చ తే భువనమంగళ దిగ్వితానం, మందాకినీతి దివి భోగవతీతి చాధోగం

3౨—3౫. అపీతి భూయూక్ మహా గుణో లాభో యదస్తాకం సర్వలోకవృత్తాంతజ్ఞానమితి.
 3౬. నేతి. ఈశ్వరః కర్తా యేషాం తేషు. 3౭. ఏవమవిదుషేవ భగవతా సర్వజ్ఞేన జరాసంధవధార్థ
 మేవ పాండవచికిర్షితం పృష్టో నారదో మాయేయమితి జ్ఞాత్వాహ త్రిభిః—దృష్టా ఇతి. విశ్వసృజశ్చ
 బ్రహ్మణోఽపి. మాయినో మోహకస్య తే స్వశక్తిభిర్విద్యాదిభిర్భూతేష్వంతర్యామితయా చరతో వర్త
 మానస్య. యద్యహం. భూతేషు వర్తే. తస్మి భూతాని మాం కిం న పశ్యంతి తత్రాహ.—వహ్నిరివ
 చన్నరుచఇతి. స్వశక్తిభిరేవ చన్నా రుక్ ప్రకాశో యస్య తస్య. అతస్తవేదం ప్రశ్నాది న మేఽ
 ద్భుతం. 3౮. తవేతి. ఇదం జగత్ కథంభూతం. అసదేవ యత్తవ మాయయా విద్యమానాత్తతయా
 అవభాసతే తజ్జగత్సృజతః. కింతు కేవలం తే తుభ్యం నమః తదేవ శక్యమిత్యాహ—తస్మై నమ ఇతి.
 కుతః? స్వేన రూపేణ సర్వతో విలక్షణాత్త నే అచింత్యాయేత్యర్థః. 3౯. నన్వేపంభూతస్య కిం మాయా
 చేష్టితైరిత్యతాహ.—జీవస్యేతి. అవిద్యాతమసా ఆవృతత్వేన అనర్థప్రాపకాత్ శరీరాత్సంసరతః. తేనైవ
 తమసా తస్మాచ్ఛరీరాద్విమోక్షణోపాయమజానతః. ప్రాజ్ఞాలయత్ ప్రదీపితవాక్. తం త్వాం యశ
 శ్శ్రవణాదిభిః జీవస్య మోక్షార్థమిత్యర్థః. ౪౦. అథేతి. ఆశ్రావయే శ్రావయిష్యామి. నరలోకవిడంబనం
 బ్రహ్మత్వాం. బ్రహ్మన్నితి పాతే హే బ్రహ్మ పరమాత్మ నరలోకానుకారిణం త్వాం శ్రావయిష్యా
 మితి. ౪౧. ౪౨. నచాత్రైవానుమోదనం కార్యం కింతు తత్రాగంతవ్యమిత్యాశయేనాహ.—తస్మి
 న్నితి. ౪౩. తత్రాగతాశ్చ సర్వే త్వద్దర్శనాదినా పూతా భవిష్యంతీత్యాహ—శ్రవణాదితి. అంతావ
 సాయిినః శ్వపచా అపి. బ్రహ్మమయస్య వేదమూర్తేః. ఈక్షా చ అభిమర్శశ్చ స్పర్శనం తే విద్యే
 తే యేషాం తే. ౪౪. కైముత్యమతిశయేనాహ.—యస్యేతి. హే భువనానాం మంగళతూప. దివి
 పాతాశే భూమా చ ప్రథితం. యస్య. యశః విశ్వం పునాతి. కథంభూతం ప్రథితం దిగ్వితానంధికాం

గేతి చేహ చరణాంబు పునాతి విశ్వమ్. ౪౫. శ్రీశుక ఉవాచః—తత్ర తేష్వాత్మనః
పక్షేష్వగృహ్లాత్సు జిగీషయా, వాచః పేక్షైః స్తయన్ భృత్యముద్ధవం ప్రాహ కేశవః.
౪౬. త్వం హి నః పరమం చతుస్సుహృన్తంత్రార్థతత్త్వవిత్, అథాత్ర బ్రూహ్య
స్మప్తేయం శ్రద్ధయా కరవామ తత్. ౪౭. ఇత్యుపామంత్రితో భర్తా సర్వజ్ఞః
నాపి ముగ్ధవత్, సందేశం శిరసాదాయ ఉద్ధవః ప్రత్యభాషత. ౪౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తతితమో ౭ ధ్యా యః.

ॐ యుధిష్ఠిరానుష్ఠీయమానరాజసూయదర్శనార్థం శ్రీకృష్ణప్రస్థానఘట్టః. ॐ

శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుదీరితమాకర్ణ్య దేవరైరుద్ధవో ౭ బ్రవీత్, సభ్యానాం
మతమాజ్ఞాయ కృష్ణస్య చ మహామతిః. ౧. యదుక్తమృషిణా దేవ సాచివ్యం
యత్యత స్త్వయా, కార్యం వైతృష్వసేయస్య రక్షా చ శరణైషిణామ్. ౨. యష్ట
వ్యం రాజసూయేన దిక్షుక్రజయినా విభో, తతో జరాసంధవధ ఉభయార్థో మతో
హి నః. ౩ అస్తాకం చ మహానర్థోహ్యనేనైవ భవిష్యతి, యశశ్చ తవ గోవింద
రాజ్ఞో బంధాద్విముంచతః. ౪. స వై దుర్విషహో రాజా నాగాయుతసమో బలే,
బలినామపి చాన్యేషాం భీమం సమబలం వినా. ౫. ద్వైరథే స తు జేతవ్యో వశ

భువనానాం వితానవదలంకరణం తథా చరణాంబు చ ప్రథితం పునాతి. కథం తత్ప్రథితం దివి
మందాకినీతి. అథశ్చ భోగవతీతి. ఇహ చ భూమా గంగేతి. తస్య తవ ఆగమనాత్సర్వం ఐవిత్రం
కుంగళం చ భవిష్యతీతి భావః. ౪౫. తత్రేతి. తత్రైవం నారదేనోక్తే. తేషు తత్ర వర్తమానేష్వా
త్తీయపక్షేషు యాదవేషు. జరాసంధస్య జిగీషయా. అగృహ్లాత్సు అననుమన్యమానేషు సత్సు వాచః
పేక్షైః పేశలవాగ్భిరిత్యర్థః. ౪౬. త్వమితి. చతుష్ట్యే హేతుః—మంత్రార్థానాం మంత్ర సాధ్యానాం
అర్థానాం తత్త్వవిత్ పరిపాకవేదితా. ౪౭. ౪౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “అథైకసప్తతితమే హ్యుద్ధవస్య తు మంత్రతః, ఇంద్రప్రస్థం గతే కృష్ణే పార్థానాం
పరమోత్సవః.” రాజసూయమిషం కృత్వా భీమదుర్యోధనాదిషు. కలిముత్యాద్య తద్వారా భూభార
మహరత్ప్రభుః. ఇతీతి. దేవరైర్తతం రాజసూయగమనం. సభ్యానాం మతం రాజరక్షా. కృష్ణస్య
తూభయం. ౧. యదితి. యత్యతః యాగం కరిష్యతః. వైతృష్వసేయస్య పితృష్వసుః పుత్రస్య.
సాచివ్యం సాహాయ్యం. తచ్చ కార్యం. తథా శరణార్థినాం రాజ్ఞాం రక్షా చ కార్యం. ౨. తత్ర ప్రథమం
రాజసూయార్థం గంతవ్యం. తతో రాజరక్షా చ కర్తవ్యేత్యాహాప్తభిజ్ఞోక్తే. యష్టవ్యమితి. తతః
దిగ్విజయహేతోః ఉభయార్థః రాజసూయార్థః శరణాగతరాజరక్షణార్థశ్చ. ౩. ౪. అత్యుత్సుకతయా
సద్య ఏవ జరాసంధం హంతుమిచ్ఛతో యాదవానాలత్యోహ. —స ఇతి. అన్యేషాం తతో బలినా
మపి యద్యపి సమబలఏవ భీమస్తథాపి తం వినా భీమాదేవ తస్య మృత్యుర్విహిత ఇతి భావః. ౫. నను
స్వబలసామ్యే ౭పి సేనాబలం తస్యాధికమితి చేదతాహ—ద్వైరథే ద్వంద్వయుద్ధే. శతే

తాక్షాహిణీయుతః, బ్రహ్మణ్యోఽభ్యర్థితో విప్రైర్నప్రత్యాఖ్యాతి కర్పించిత్. ౬. బ్రహ్మవేషధరో గత్వా తం భిక్షేత వృకోదరః, హనిష్యతి న సందేహో ద్వైరథే తవ సన్నిధౌ. ౭. నిమిత్తం పరమీశస్య విశ్వసర్గనిరోధయోః, హిరణ్యగర్భశ్శర్వశ్చ కాలస్యారూపిణస్తవ. ౮. గాయంతి తే విశదకర్తృగృహేషు దేవ్యో రాజ్ఞాం స్వశత్రువధమాత్మవిమోక్షణం చ, గోప్యశ్చ కుంజరపతేర్జనకాత్తజాయాః పిత్రోశ్చ లబ్ధశరణా మునయో వయం చ. ౯. జరాసంధవధః కృష్ణభూర్యర్థాయోపకల్ప్యతే, ప్రాయః పాపవిపాకేన తవ చాభిమతః క్రతుః. ౧౦. శ్రీశుక ఉవాచః— ఇత్యుద్ధవవచో రాజన్ సర్వతోభద్రమచ్యుతం, దేవర్షిర్యదువృద్ధాశ్చ కృష్ణశ్చ ప్రత్యపూజయన్. ౧౧. అథాదిశత్ప్రియాణాయ భగవాన్ దేవకీసుతః, భృత్యాన్ దారుకజైత్రాదీననుజ్ఞాప్య గురూన్ విభుః. ౧౨. నిర్గమయ్యావరోధాన్ స్వాన్ ససుతాన్ సపరిచ్ఛదాన్, సంకర్షణమనుజ్ఞాప్య యదురాజం చ శత్రుహన్, సూతోపనీతం స్వరథమారోహద్ధరుడధ్వజః. ౧౩. పురో రథద్విపభటసాదినాయకైః కరా

నాక్షాహిణీభిర్యుతో హి న జేతవ్య ఇత్యర్థః. నన్వసౌ స్వనైస్యమేవ యుద్ధాయ నియుంజీత. కుత స్తేన ద్వైరథమితి తత్రాహ. — బ్రహ్మణ్య ఇతి. న ప్రత్యాఖ్యాతి న నిరాకరోతి. ౬. బ్రహ్మేతి. భిక్షేత ద్వంద్వయుద్ధం యాచతాం. తథాపి సమబలత్వాత్సమ్యమేవ స్యాదత ఆహ. — తవ సన్నిధావతి. ౭. వసు అకించిత్కుర్వతో మమ సన్నిధానాత్కిం స్యాదత ఆహ. — నిమిత్తమితి. అయమర్థః యథా తవ అరూపస్య కాలాత్తనః విశ్వసర్గే నిమిత్తం కేవలం హిరణ్యగర్భః. తథా శర్వశ్చ తన్నిరోధే. తదా త్వమేవ సన్నిధిమాత్రేణ హంతా భీమసేనో నిమిత్తమాత్రమితి. ౮. అతోఽనేనోపాయేన త్వయా శీఘ్రం హంతవ్య ఇత్యాశయేనాహ — గాయంతీతి. జరాసంధనిరుద్ధానాం రాజ్ఞాం దేవ్యః పత్న్యః. తే విశదం కర్తృ స్వగృహేషు బాలకలాలనాదౌ గాయంతి. కిం తత్కర్తృ స్వశత్రోర్జరా సంధస్య వధం. ఆత్మనాం పతీనాం విమోక్షణం చ. వత్స మారోదీః శ్రీకృష్ణనివం కరిష్యతీతి. అత్ర దృష్టాంతా గోప్యశ్చేత్యాదయః. యథా గోప్యః శంఖచూడవధం స్వమోక్షం చ గాయంతి అవతారాంతరగతం చ కుంజరపతేః సక్రాత్. జనకాత్తజాయాః రావణాత్. పిత్రోశ్చ కంసగృహాత్. మోక్షం. అతఏవంభూతానాం తాసాం. కృపయా త్వయా తతైవ కర్తవ్యమితి భావ. ౯. కించ జరాసంధవధఇతి. భూర్యర్థాయేతి. తతః శిశుపాలవధాదయోఽపి సుఖసాధ్యా భవిష్యంతీతి భావః. ఏతచ్ఛ సర్వం భవిష్యత్యేవేతి సంభావయన్నాహ. — ప్రాయఇతి. పచ్యత ఇతి పాకః కర్తృ. తస్య విపాకః ఫలం. తేన రాజ్ఞాం పుణ్యవిపాకేన. పాపవిపాకేనేతి పాథాంతరే. జరాసంధాదీనాం పాపవిపాకేనేతి. తేనాయం క్రతుస్తవాభిప్రేతః తత్ర గతే త్వయి. సర్వం భవిష్యతీత్యర్థః. ౧౦. ఇతీతి. అచ్యుతం ఉపపత్త్యా దృఢం. యదువృద్ధా ఇత్యనేన అనిరుద్ధాదయస్తథా నాపూజయన్నితి సూచితం. ౧౧. ఆథేతి. అనుజ్ఞాప్య అనుజ్ఞాం ప్రార్థ్య. గురూన్ వసుదేవాదీన్. ౧౨. నిర్గమయ్యేతి. అవరోధాన్ దారాన్. నిర్గమయ్య ప్రయాణం కారయిత్వా. ౧౩. పురఇతి. భటాః పదాతయః. సాదినః ఆశ్వారోహః, రథాదినాయకైః. కరాశయా తీవ్రయా. ఆత్మసేనయా ఫరివృతో నిరాక్రమత్

శయా పరివృత ఆత్మ సేనయా, మృదంగ భేర్యానకశంఖగోముఖైః ప్రఘోషఘోష
 త్కకుభో నిరాక్రమత్. ౧౪. నృవాజికాంచనశిబికాభిరచ్యుతం సహత్తజాః పతి
 మనుసుప్రతా యయుః, వరాంబరాభరణవిలేపనస్రజస్సుసంవృతా నృభిరపి చర్త
 పాణిభిః. ౧౫. నరోష్ట్రగోమహిషఖరాశ్వతర్యనః కరేణుభిః పరిజనవారయోషితః,
 స్వలంకృతాః కటకుటికంబళాంబరాద్యుపస్కరా యయురధియుజ్య సర్వశః. ౧౬.
 బలం బృహద్ధ్వజపటఛత్రచామరైర్వరాయుధాభరణకిరీటవర్తభిః, దివాంశుభిస్తు
 ములరవం బభౌ రవేర్యథార్ణవః తుభితతిమింగిలోర్తిభిః. ౧౭. అథో మునిర్యదుప
 తినా సభాజితః ప్రణమ్య తం హృది విదధద్విహాయసా, నిశామ్య తద్వ్యవసితమా
 హృతార్హణో ముకుందసందర్శననిర్వృతేంద్రియః. ౧౮. రాజమాతమువాచేదం
 భగవాన్ ప్రీణయన్ గిరా, మాభైష్ట మాత భద్రం వో ఘాతయిష్యామి మాగ
 ధమ్. ౧౯. ఇత్యుక్తః ప్రస్థితో దూతో యథావదవదన్నృపాన్, తేఽపి సందర్శనం
 శౌరేః ప్రత్యైక్షన్ యన్తుముక్షవః. ౨౦. ఆనర్త సౌవీరకురూన్ తీర్త్వా వినశనం
 హరిః, గిరీన్నదీరతీయాయ పురగ్రామవ్రజాకరాన్. ౨౧. తతోదృషద్వతీం తీర్త్వా
 ముకుందోఽథ సరస్వతీం, పాంచాలానథ మత్స్యంశ్చ శక్రప్రస్థముపాగమత్. ౨౨.
 తముపాగతనూకర్ణ్య ప్రీతో దుర్దర్శనం నృణాం, అజాతశత్రుర్నిరగాతోఽపా
 థ్యాయస్సుహృద్వృతః. ౨౩. గీతవాదిత్రఘోషేణ బ్రహ్మఘోషేణ భూయసా,
 అభ్యయాత్సహృషీకేశం ప్రాణాః ప్రాణమివాగతమ్. ౨౪. దృష్ట్వా విక్లిన్నహృ
 దయః కృష్ణం స్నేహేన పాండవః, చిరాద్దృష్టం ప్రియతమం సస్వజే స్తపునః పునః.

నిరగాత్. పురస్సకాశాత్ మృదంగాదిభిర్వాద్యైః. ప్రఘోషేణ ఘోషితాయాః కకుభః ౧౪.
 నృవాజీతి. నరయానైర్వైః కాంచనశిబికాభిశ్చ. అచ్యుతం పతిమనుయయుః. సుప్రతాః పతిప్రతాః.
 పరాణ్యంబరాదీని యాసాం తాః. ౧౫. నరేతి. నరోష్ట్రాదిభిర్వానైః. అశ్వతరీగర్దభాభ్యామశ్వా
 జ్ఞాతా అనః శకటం. కరేణుర్గజే. పరిజనయోషితో వారయోషితశ్చ కటకుటయః ఉశీరాదితృణ
 నిర్జితగృహః. కంబళాంబరాదయశ్చ. ఉపస్కరాః కుడ్యాదిరూపా యాసాం తాః. అధియుజ్య బలీ
 వర్ధాదిషు తానుపస్కరాన్ దృఢం సన్నహ్య. ౧౬. బలమితి. రవేరంశుభిశ్చ తద్బలం దివా బభౌ.
 కథంభూతం. తుములరవం ఆకులస్వనం. తుభితైస్తిమింగిలైః ఉర్తిభిః. ౧౭. అథోఇతి. మునిర్నా
 రదో విహాయసా యయావతి శేషః. ౧౮. రాజేతి. మాభైష్టేతి బహుత్వం రాజాభిప్రాయేణ. ౧౯.
 ఇతీతి. ప్రత్యైక్షన్ ప్రత్యైక్షంత. యత్ యస్మాత్ ముముక్షవః. ౨౦. ఆనర్తేతి, ఆనర్తాదయో
 మార్గస్థదేశాః. తాన్ తీర్త్వా అతిక్రమ్య వినశనం కురుక్షేత్రం గిరీన్ రైవతకాదీన్ అతీయాయ అతి
 క్రమ్య యయా. ౨౧. తతఇతి. శక్రప్రస్థ ఇంద్రప్రస్థం. ౨౨. ౨౩. గీతేతి. ప్రాణాః ఇంద్రి
 యాణి. ప్రాణం ముఖ్యం ప్రాణమివ. ౨౪. దృష్ట్వా. సస్వజే పరిరేభే. ౨౫. దోర్భ్యామితి. రమాయాః
 అమలం నిర్దోషం అలయం. విస్తృతో లోకవిభ్రమః లోకవ్యాపారో యేన సః. ౨౬. ౨౭. యుధి

౨౫. దోర్భ్యం పరిష్వజ్య రమామలాలయం ముకుందగాత్రం నృపతిర్హతా శుభః, లేభే పరాం నిర్వృతిమశ్రులోచనో హృష్యత్తనుర్విస్తృతలోక విభ్రమః. ౨౬. తం మాతులేయం పరిరభ్య నిర్వృతో భీమస్త్సయన్ ప్రేమ జలాకులేంద్రియః, యమా కిరిటీ చ సుహృత్తమం ముదా ప్రవృద్ధబాష్పాః పరిరేభిరేఽచ్యుతమ్. ౨౭. యుధిష్ఠిరస్య భీమస్య కృత్వా పాదాభివందనమ్, అర్జునేన పరిష్వక్తో యమాభ్యామభివందితః. ౨౮. బ్రాహ్మణేభ్యో నమస్కృత్య వృద్ధేభ్యశ్చ యథార్హతః, మానితో మానయామాస కురుస్సంజయశేకయాన్. ౨౯. సూతమా గధగంధర్వా వందినశ్చోపమంత్రిణః, మృదంగశంఖపటహవీణాపణవవేణుభిః, బ్రాహ్మణాశ్చారవిందాక్షం తుష్టువున్ననృతుర్జగుః. ౩౦. ఏవం సుహృద్భిః పర్యస్తః పుణ్య శ్లోకశిఖామణిః, సంస్తూయమానో భగవాన్ వివేశాలంకృతం పురమ్. ౩౧. సంసిక్త వర్త కరిణాం మదగంధతోయైశ్చిత్రధ్వజైః కనకతోరణపూర్ణకుంభైః, మృష్టాత్త భిర్నవదుకూలవిభూషణస్రగ్గంధైర్నృభిరువతిభిశ్చ విరాజమానమ్. ౩౨. ఉద్దీప్త దీపబలిభిః ప్రతినద్దజాలనిర్మాతధూపరుచిరం విలసత్పతాకం, మూర్ధన్యహేమకలశై రజతోరుశ్మంశైర్జుష్టం దదర్శ భవనైః కురురాజధామ. ౩౩. ప్రాప్తం నిశమ్య నరలోచనపానపాత్ర మకాత్సుక్యవిశ్లేధితకేశదుకూలబంధాః, సద్యో విసృజ్య గృహ కర్తృపతింశ్చ తత్పేద్రష్టం యయుర్యవతయశ్చ నరేంద్రమార్గే. ౩౪. తస్మిన్ సుసం కుల ఇభాశ్వరథద్విపద్భిః కృష్ణం సభార్యముపలభ్య గృహాధిరూథాః, నార్యో వికీర్య కుసుమైర్నసోపగూహ్య సుస్వాగతం విదధురుత్సయవీక్షితేన. ౩౫. ఊచు స్త్రియః పథి నిరీక్ష్య ముకుందపత్నిస్తారా యథోడుపసహః కిమకార్యమూభిః యచ్ఛకుషాం పురుషమాళిరుదారహాసలీలావలోకకలయా సుఖమాతనోతి. ౩౬. తత్ర తత్రోపసంగమ్య పౌరా మంగళపాణయః, చక్రస్సపర్యాం కృష్ణాయ శ్రేణి

స్థిరస్యేతి. అర్జునేన సమత్వాత్ పరిష్వక్తవేవ కేవలం యమాభ్యాం నకులసహదేవాభ్యాం అభివందితః నమస్కృతశ్చేతి. ౨౮—౩౧. సంసిక్తేతి. చిత్రధ్వజాదిభిర్విరాజమానం. ౩౨. ఉద్దీప్తేతి. ప్రతినద్ద ఉద్దీప్తేతి. బలిభిః పుష్పాదిప్రకరైశ్చ. జుష్టం జాలేభ్యో గవాక్షేభ్యో నిర్మాతైర్జుష్టైః రుచిరం విలసంత్యః పతాకాః యస్మిన్ తత్. మూర్ధన్యాః మూర్ధ్ని భవాః. హేమకలశాః యేషాం తైః. రజ తమయాని రూప్యమయాని. ఉరూణి ఘ్రూలాని శృంగాణి కలశాధస్తనభూమికాః యేషాం తైః. భవ నైర్జుష్టం కురురాజస్య ధామ పురం దదర్శ. ౩౩. ప్రాప్తమితి. నరాణాం లోచనాని తేషాం పానస్య సారసాందర్యసాదరవీక్షణస్య. పాత్రం విషయం. కింపునర్నారీణామిత్యర్థః. ఔత్సుక్యేన ఇష్టార్థోద్యుక్త త్వేన. విశ్లేధితాః స్రస్తాః. కేశదుకూలబంధా యాసాం తాః. ౩౪. తస్మిన్నితి. సుఖ స్వాగతం తత్ప్రీత్యాదికం స్త్రియం. ఉత్సయవీక్షితేనైవ విదధుః. ౩౫. ఊచురితి. ఉడుపసహః చంద్రసహ నరా ఇత్యర్థః. అమూభిః కింపుణ్యమకారీతి. ౩౬. తత్రేతి. శ్రేణ్యః ఏకశిల్పపడేవినాం సంఘాః తేషా

ముఖ్యా హతై నసః. ౩౭. అంతఃపురజనైః ప్రీత్యా ముకుందః పుల్లలోచనైః, ససంభ్రమైరభ్యుపేతః ప్రావిశ ద్రాజమందిరమ్. ౩౮. పృథా విలోక్య బ్రాత్రేయం కృష్ణం త్రిభువనేశ్వరం, ప్రీతాత్తోత్థాయ పర్యంకాత్సన్నామ పరిషస్వజే. ౩౯. గోవిందం గృహమానీయ దేవదేవేశమాదృతః, పూజాయాం నావిదత్కృత్యం ప్రమోదోపహతో నృపః. ౪౦. పితృష్వసుర్గురుస్త్రీ నాం కృష్ణశ్చక్రేభివాదనం, స్వయం చ కృష్ణయా రాజన్ భగిన్యా చాభివాదితః. ౪౧. శ్వశ్వా సంచోదితా కృష్ణా కృష్ణపత్నీస్తు సర్వశః, ఆనర్చ రుక్మిణీం సత్యాం భద్రాం జాంబవతీం తథా. ౪౨. కాళిందీం మిత్రవిందాం చ శైబ్యాం నాగ్నజితీం సతీం, అన్యాశ్చాభ్యాగ తాయాస్తా వాసస్సృజ్చండనాదిభిః. ౪౩. సుఖం నివాసయామాస ధర్మరాజో జనార్దనం. ససైన్యం సానుగామాత్యం సభార్యం చ నవం నవమ్. ౪౪. తర్పయి త్వా ఖాండవేన వహ్నిం ఫల్గునసంయుతః, మోచయిత్వా మయం యేన రాజ్ఞే దివ్యా సభా కృతా. ౪౫. ఉవాస కతిచిన్తాసాన్ రాజ్ఞః ప్రియచికిర్షయా, విహరన్ రథమారుహ్య ఫల్గునేన జలైర్వృతః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకసప్తతితమో౭ థ్యా యః.

❧ దిగ్విజయజరాసంధవధాదికథాప్రారంభఘట్టః. ❧

శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకదా తు సభామధ్యే హ్యస్థితో మునిభిర్వృతః, బ్రహ్మ జైః క్షత్రియైర్వైశ్యైర్భృతృభిశ్చ యుధిష్ఠిరః. ౧. ఆచార్యైః కులవృద్ధైశ్చ జ్ఞాతి సంబంధిబాంధవైః, శృణ్వతామేవ చైతేషామాభాష్యై నమువాచహ. ౨. యుధిష్ఠిర

ముఖ్యాశ్చ. ౩౭. అంతఃపురేతి. అభ్యుపేతః అభిగమనేన సత్కృతః. ౩౮. పృథేతి. సన్నామ ద్రాపదీసహితా. ౩౯. గోవిందమితి. కృత్యం ప్రకారవిశేషం ప్రమోదేన ఉపహతః అభిభూతః. ౪౦. పితృష్వసురితి. గురుస్త్రీనాం కృష్ణయా ద్రాపద్యా. భగిన్యా సుభద్రయా. ౪౧. శ్వశ్వేతి. ఆనర్చ అర్చితవతీ. ౪౨. కాళిందీమితి. అన్యాశ్చ యాః కృష్ణపత్నీభ్యాగతాః తా అపి. ౪౩. సుఖమితి. ప్రత్యహం నవం నవం యథా భవతి తథా సుఖం నివాసయామాస. ౪౪. కథంభూతం. తర్పయిత్వేతి. యః ప్రేష్టా నిత్యం ఫల్గునేన సంయుతః అతఏవ తస్య సహాయేన ఖాండవేన వహ్నిం తర్పయిత్వా. తత్ర చ మయం మోచయిత్వా. తం మయం ప్రయుజ్య యుధిష్ఠిరాయ దివ్యా సభా కృతా తం శ్రీకృష్ణం. అనేన రాజ్ఞః కృష్ణాపకారానుస్మరణం. సభాయా దివ్యత్వాద్యథామనోరథం సర్వావకాశసంపాదనం చ దర్శితమితి. ౪౫. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతో ద్విసప్తతితమే రాజ్ఞా కార్యే నివేదితే, దుర్జయం మాగధం బుద్ధ్వా భీమనాథాత యద్ధరిః. ఏకదేతి. అస్థితః ఆసనమితి శేషః. ౧. ఆచార్యైరితి. శృణ్వతామేవేతి యత్ప్రసన్నః శ్రీకృష్ణః కరోతి. తత్ ఆన్యః కశ్చిదపి కర్తుం న సమర్థ ఇతి నిశ్చిత్య. సర్వానేవ తాననాదృత్య.

ఉవాచ:—క్రతురాజేన గోవింద రాజసూయేన పావనీః, యక్ష్యే విభూతీర్భవ
తస్తత్సంపాదయ నః ప్రభో. 3. త్వత్పాదుకే అవిరతం పరి యే చరంతి ధ్యాయంత్యభ
ద్రనశనే సుధియో గృణంతి, విందతి తే కమలనాభ భవాపవర్గమాశాసతే యది త
ఆశిష ఈశ నాన్యే. ౪. తద్దేవదేవ భవతశ్చరణారవిందసేవానుభావమిహ పశ్యతు
లోక ఏషః, యే త్వాం భజంతి న భజంతుత వోభయేషాం నిష్ఠాం ప్రదర్శయ
విభో కురుసంజయానామ్. ౫. న బ్రహ్మణస్స్వపరభేదమతిస్తవ స్యాత్సర్వాత్తనస్స
మదృశస్స్వసుఖానుభూతేః, సంసేవతాం సురతరోరివ తేః ప్రసాదస్సేవానురూప
ఉదయో న విపర్యయోఽత్ర. ౬. శ్రీభగవానువాచ:—సమ్యగ్వ్యవసితం రాజ
భవతా శత్రుకర్మన, కల్యాణీ యేన తే కీర్తిర్లోకాననుభవిష్యతి. ౭. ఋషీణాం
పితృదేవానాం సుహృదామపి నః ప్రభో, సర్వేషామపి భూతానామిహితిః క్రతు
రాడయమ్. ౮. విజిత్య నృపతీన్ సర్వాన్ కృత్వా చ జగతీం వశే, సంభృత్య సర్వసం
భారానాహరస్వ మహాక్రతుమ్. ౯. య ఏతే బ్రాతరో రాజన్ లోకపాలాంశసం
భవాః, జితోఽస్త్వాత్త వతాతేఽహం దుర్జయో యోఽకృతాత్తభిః. ౧౦. నకశ్చిన్తత్పరం

కృష్ణమువాచేత్యర్థః. ఆభాష్య భో భో కృష్ణ భక్తవత్సలేత్యేవం సంబోధ్య. ౨. క్రత్వీతి. విభూతీః
అంశాన్. 3. ఏష చక్రవర్తినాం మనోరథః కథం త్వయా క్రియత ఇతి చేదతఆహ. —త్వత్పాదుక
ఇతి. పరి యే చరంతితి యచ్ఛబ్దవ్యవధానమార్హం. యే పరిచరంతి దేహేన. ధ్యాయంతి మనసా. అభ
ద్రస్య నశనే నాశకే గృణంతి వాచా. తే భవస్య అపవర్గం మోక్షం విందంతి. యద్యాశాసతే తస్మి
ఆశిషోఽపి తపివ విందంతి. నాన్యే చక్రవర్తినోఽపీతి. ౪. భగవతో భక్తపక్షపాతమావిష్కర్వన్నాహ—
తదితి. తత్తస్మాత్ పశ్యతు సాక్షాత్ ఏవం నిశ్చితేఽపి. యే కర్తాదిప్రధానాః. కేచిత్కురుస్సంజయాః
భగవద్భక్తిం న మన్యంతే. తేషాం మోహనివృత్తయే త్వాం యే భజంతి యే వా న భజంతి. తేషాముభ
యేషాం నిష్ఠాం ప్రదర్శయ స్థితిం ప్రకటయేతి. ౫. నను రాగాదిరహితే మయి కథమిదం వైషమ్యం.
స్యాత్తత్రాహ. —నేతి. స్వః పరఇతి భేదమతిస్తవ న స్యాదేవ. కుతః. బ్రహ్మణో నిరుపాధేః. కించ.
సర్వస్యాత్మనః అతః సమదృశః. కించ. స్వసుఖానుభూతేః. అతో రాగాద్యభావాదితి భావః. తథాపి
సంసేవ్యమావానామేవ త్వత్ప్రసాదో నాన్యేషాం. తత్రాపి సేవానురూపః. ఉదయః ఫలం. వత్సత్త
విపర్యయః అన్యథాభావః యథా కల్పద్రుమస్య రాగాదిరాహిత్యేఽపి సేవకేష్వేవ ఫలజనకత్వం నాన్యే
ష్వితి. ౬. సత్యం భక్తానామేవ కైవల్యాది నాన్యేషామిత్యనుమోదమానఆహ. —సమ్యగీతి. శత్రు
కర్మనేతి సంబోధయన్ సర్వరాజవిజయశక్తిం సంభావయతి అనుభవిష్యతి సర్వలోకవ్యాప్తా భవిష్య
తీత్యర్థః. ౭. ౮. కిమత్ర మయా అన్యేన వా సంపాదనీయం తవ సుకరవివ రాజసూయ ఇత్యాహ—
విజిత్యేతి. జగతీం సర్వాం పృథివీం. సంభారాన్ యజ్ఞోపస్కరాన్ సంభృత్య సంపాద్య ఆహరస్వ
ఆహర అనుతిష్ఠేత్యర్థః. ౯. నను నృపతివిజయూది కథం శక్యం స్యాదతఆహ. —యఇతి. కించ.
ఆత్మవతా జితేంద్రియేణ తే త్వయా అహమపి జితోఽస్మి వశీకృతోఽస్మి. అకృతాత్తభిః అజి
తేంద్రియైః. ౧౦. అస్తాం తావదేవంభూతస్య తవ పరైరభిభవశంకా కించ. కమపి మత్పురం కోఽపి

లోకే తేజసా యశసా శ్రియా, విభూతిభిర్వా భిభవేద్దేవోఽపి కిము పార్థివాః. ౧౧. శ్రీశుక ఉవాచః—నిశమ్యః భగవద్గీతం ప్రీతః పుల్లముఖాంబుజః, బ్రాత్రా దిగ్విజయేఽయుజ్క్ర విష్ణుతేజో*పబృంహితా. ౧౨. సహదేవం దక్షిణస్యామాదిశత్సహస్రంజయైః, దిశి ప్రతీచ్యాం నకులముదీచ్యాం సవ్యసాచినం, ప్రాచ్యాం వృకోదరం మతైస్త్వః కేకయైస్సహ మద్రకైః. ౧౩. తే విజిత్య నృపా వీరానాజహ్రుర్దిగ్భ్యః ఓజసా, అజాతశత్రవే భూరి ద్రవిణం నృప యత్యతే. ౧౪. శ్రుత్వా జితం జరాసంధం నృపతేర్ధ్యాయతో హరిః, ఆహోపాయం తమేవాద్య ఉద్ధవోఽయమువాచ హ. ౧౫. భీమసేనోఽర్జునః కృష్ణో బ్రహ్మలింగధరాస్తతః, జగ్తుర్గిరివ్రజం తాతబృహద్రథసుతో యతః. ౧౬. తం గత్వాతిథ్యవేశాయాం గృహేషు గృహమేధినం, బ్రహ్మణ్యం సమయాచంత రాజన్యా బ్రహ్మలింగినః. ౧౭. రాజన్ విధ్యతి ధీనస్తానర్థినో దూరమాగతా, తన్నః ప్రయచ్ఛ భద్రం తే యద్వయం కామయామహే. ౧౮. కిం దుర్తర్షం తితిక్షూణాం కిమకార్యమసాధుభిః, కిమదేయం వదాన్యానాం కః పరస్సమదర్శినామ్. ౧౯. యో నిత్యేన శరీరేణ సతాం గేయం యశోధృవం, న చినోతి స్వయం కల్యస్తవాచ్యశ్శోచ్య ఏవ నః. ౨౦. హరిశ్చంద్రో రంతిదేవ ఉంచవృత్తిశ్శిబిర్బలిః, వ్యాధః కపోతో బహవోహ్యధృవేణ ధృవం.

నాభిభవతుం ప్రభవతీత్యాహ.—నేతి. తేజసా ప్రభావేన. విభూతిభిః నైన్యాదిసామగ్రీభిః. ౧౧. నిశమ్యేతి. అయుజ్క్ర నియుక్తవాన్ విష్ణుస్తేజసా ఉపబృంహితా. సంవర్ధితాన్ విష్ణుతేజోపబృంహితానితి సంధిరార్షః. ౧౨. సహదేవమితి. నకులాదీనాం మత్స్యాదిభిస్సహయైర్యథాసంఖ్యం సంబంధః. ౧౩. తఇతి. కథంభూతా య యత్యతే యాగం కరిష్యతే. ౧౪. శ్రుత్యేతి. ఆద్యో హరిః శ్రీకృష్ణః. ౧౫. భీమసేన ఇతి. బ్రహ్మలింగధరాః బ్రహ్మణవేషధారిణః. యతః యత్ర బృహద్రథసుతో జరాసంధః. ౧౬. తమితి. గృహేషు వర్తమానం. సమయాచంత సమ్యక్ యూచితవంతః ప్రార్థయామాసురిత్యర్థః. ౧౭. రాజన్నితి. నన్నిదం కామయామహ ఇతి విశేషో నిర్దిశ్యతాం అన్యథా యస్య పుత్రాదేర్వియోగో దుస్సహః. స కథం దేయః తథా రాజమండనం కిరీటాద్యదేయం యత్. తద్భిక్షుభ్యః కథం దేయం. తథాతిరమ్యం రత్నాభరణాదిపుత్రాదియోగ్యం కథం పరస్మై దేయమితి చేదత ఆహుః. ౧౮. కిమితి. అత్ర దృష్టాంతత్వేనార్థాంతరమాహుః—కిమకార్యమితి. యథా అసాధూనామకార్యం నాస్తి. తథా తితిక్షూణాం దుర్తర్షం దుస్సహం నాస్తి. వదాన్యానామత్యుదారాణాం అదేయం దాతుమయోగ్యం నాస్తి. సమదర్శినాం శత్రుమిత్రాదీన్ సమం పశ్యతాం. పరశ్చ నాస్తి. అతః కిం విశేషనిర్దేశేనేత్యర్థః. ౧౯. కించ. అర్థినే ధీరేణ ముద్గలాదివత్ ప్రాణా ఆపి న వంచసీయా ఇత్యాశయేనాహుః—యఇతి. న చినోతి న సంపాదయతి వాచ్యః నింద్యః. ౨౦. హరిశ్చంద్ర ఇతి. విశ్వామిత్రానృణ్యాయ హరిశ్చంద్రో భార్యాత్కజాది సర్వం విక్రీయ స్వయం చండాలతాం ప్రాప్తోఽప్యనిర్విణ్ణః సహ యోధ్యాపాసిభిర్జనైః స్వర్గం గతః రంతిదేవస్సకటుంబః అష్టాచత్వారింశదహస్య

గతాః. ౨౧. శ్రీశుక ఉవాచః—స్వరై రాకృతిభిస్తైస్తాన్ ప్రకోష్టైర్జ్యహతైరపి,
రాజన్యబంధూన్ విజ్ఞాయ దృష్టపూర్వానచింతయత్. ౨౨. రాజన్యబంధవో హ్యేతే
బ్రహ్మలింగాని బిభ్రతి, దదామి కామితం తేభ్య ఆత్మానమపి దుస్త్వజమ్. ౨౩. బలేర్ను
శ్రూయతే కీర్తిర్వితతాదిక్ష్యకల్తమా, ఐశ్వర్యాద్భ్రంశితస్యాపి విప్రవ్యాజేన విష్ణునా.
౨౪. శ్రియం జహీర్ష తేంద్రస్య విష్ణవే ద్విజరూపిణే, జానన్నపి మహీం ప్రాదాద్వార్య
మాణోఽపి దైత్యరాట్. ౨౫. జీవతా బ్రాహ్మణార్థాయ కోన్వర్థః క్షత్రబంధునా,
దేహేన పతమానేన నేహతా విపులం యశః. ౨౬. ఇత్యుదారమతిః ప్రాహ
కృష్ణార్జునవృకోదరాన్, హే విప్రాః వియతాం కామో దాస్యామ్యాత్మశిరోపి
వః. ౨౭. శ్రీభగవానువాచః—యుద్ధం నో దేహి రాజేంద్ర ద్వంద్వం త్వం యది
మన్యసే, యుద్ధార్థినో వయం ప్రాప్తా రాజన్యా నాన్యకాంక్షిణః. ౨౮. అసౌ వృకోదరః
పార్థస్తస్య భ్రాతాఽర్జునో హ్యాయం, అనయోర్కాతులేయం మాం కృష్ణం జానీహి తే
రిపుమ్. ౨౯. ఏవమావేదితో రాజా జహాసోఽచ్చైస్తస్మా మాగధః, ఆహచామర్షితో
మందాః యుద్ధం తర్హి దదామి వః. ౩౦. న త్వయా భీరుణా యోత్యే యుధి విక్ల
బచేతసా, మధురాం స్వపురీం త్యక్త్వా సముద్రం శరణం గతః. ౩౧. అయం తు
వయసా తుల్యో నాతిసత్త్వో న మే సమః, అర్జునో నో భవేద్ద్యౌద్ధా భీమస్తుల్య
బలో మమ. ౩౨. ఇత్యుక్త్వా భీమనేనాయ ప్రాదాయ మహతీం గదాం, ద్వితీ

లబ్ధోదకోఽపి కథంచిల్లభానోదకాద్యర్థిభ్యో దత్వా బ్రహ్మలోకం గతః. ఉంఛవృత్తిర్దుద్ధలః షణ్మాసం
సీదత్కుటుంబోఽప్యాతిభ్యదానేన బ్రహ్మలోకం గతః. శిబిః శరణాగతకపోతరక్షణాయ స్వమాంసంశ్యే
నాయ దత్వా దివం గతః. బలిః సర్వస్వం బ్రాహ్మణవేషధారిణే వామనాయ హరయే దత్వా తమే
వాత్ససాచ్చకార. కపోతశ్చాతిథయే వ్యాధాయ కపోత్యా సహత్కమాంసం దత్వా విమానేన దివంగతః.
వ్యాధస్తయోః సత్యం వీత్య స్వయమతినిర్విణ్ణో మహాప్రస్థానే వనాన్నినిర్దగ్ధదేహో నిష్కల్తపో
దివమారురోహ. —ఏవమస్యే చ బహవో హ్యధ్రువేణ శరీరేణధ్రువం లోకం గతా ఇతి. ౨౧. స్వరైరితి.
జ్యహతైర్జ్యహూతకిణాంకితైః. దృష్టపూర్వాన్ ద్రౌపదీన్వయంవరాదిషు. ౨౨. ౨౩. బలేరితి.
ఇంద్రస్య శ్రియం జహీర్ష తా విప్రవ్యాజేన విష్ణునా. భ్రంశితస్యాపి బలేః శ్రూయతే న అహో న
శ్రూయత ఇతిపాతే న శ్రూయతే కిం. అపితు శ్రూయతపివేతి. ౨౪. శ్రియమితి. తం క్షాఘతే విష్ణవ
ఇతి. శుక్రేణ వార్యమాణోఽపి. అతఏవ విష్ణురితి జానన్నపి. ౨౫. జీవతేతి. పతమానేన పతతా. క్షత్ర
బంధునా దేహేన. బ్రాహ్మణార్థాయ విపులం యశః. నేహతా నేహనూనేన అసంపాదయతా కోసు
అర్థః సకోఽసీత్యర్థః. ౨౬. ఇతీతి. ఇత్యేవం నిశ్చిత్యాహ. —హే విప్రా ఇతి. ౨౭. ౨౮. రాజన్యతా
మేవ ప్రపంచయతి—అసావితి. ౨౯. ౩౦. నేతి. యతస్త్వం మద్భయాత్ సముద్రం శరణం గత
ఇతి. ౩౧. అయమితి. వయసాప్యతుల్యః. నాతిసత్త్వః అనతిబలశ్చ న ఛ దేహేన మయా సమః.
అతోఽర్జునో యోద్ధా న భవేత్. భీమస్తు భవేత్ యతో ఘమ తుల్యబల ఇతి. ౩౨. ఇతీతి. ప్రాదా

యాం స్వయమాదాయ నిర్జగామ పురాద్భహిః. ౩౩. తతస్సమేఖలే వీరౌ సంయుక్తావితరేతరం, జఘ్నుతుర్వజ్రకల్పాభ్యాం గదాభ్యాం రణదుర్త్తదౌ. ౩౪. మండలాని విచిత్రాణి సవ్యం దక్షిణమేవ చ, చరతోశ్శుశుభే యుద్ధం నటయోరివ రంగిణోః. ౩౫. తతశ్చటచటాశబ్దో వజ్రనిష్పేషసన్నిభః, గదయోః క్షిప్తయో రాజకదంతయోరివ దంతినోః. ౩౬. తే వై గదే భుజబలేన నిపాత్యమానే అన్యోన్యతోఽంసకటిపాదకరోరుజత్క్రా, చూర్ణీబభూవతురువేత్య యథార్కశాఖే సంయుధ్యతోర్ద్విరదయోరివ దీప్తమన్వ్యోః. ౩౭. ఇత్థం తయోః ప్రహతయోర్గదయోర్నృపీరౌ క్రుద్ధౌ స్వముష్టిభిరయస్సదృశై రపిష్టాం, శబ్దస్తయోః ప్రహతతోరిభయోరివాసీన్నిర్ఘాతవజ్రపరుషస్తలతాడనోత్థః. ౩౮. తయోరేవం ప్రహరతోస్సమశిక్షాబలౌ జసోః, నిర్విశేషమభూద్యుద్ధమక్షిణబలయోర్నృప. ౩౯. శత్రోర్జస్తమృతీ విద్వాక్ జీవితం చ జరాకృతం, పార్థమాప్యాయయక్ న్వేన తేజసా చింతయద్ధరిః. ౪౦. సంచిత్వారివధోపాయం భీమస్యామోఘదర్శనః, దర్శయామాస విటపం పాటయన్నివ సంజ్ఞయా. ౪౧. తద్విజ్ఞాయ మహాసతోర్వ భీమః ప్రహరతాం వరః, గృహీత్వా పాదయోశ్శత్రుం పాతయామాస భూతలే. ౪౨. ఏకం పాదం పదాక్రమ్య దోర్భ్యామన్యం ప్రగృహ్య సః, గుదతః పాటయామాస శాఖామివ మహాగజః. ౪౩. ఏకపాదోరువృషణకటిపృష్ఠస్తనాంసకే, ఏకబాహ్వాక్షిభూక్లణే శకలే దదృశుః ప్రజాః. ౪౪. హాహాకారో మహానాసీన్నిహతే మగధేశ్వరే, పూజయామాసతుర్భీమం పరిరభ్య జయోచ్యుతౌ. ౪౫. సహదేవం తత్తనయం భగవాన్భూతభావనః,

య దత్వేత్యర్థః. ౩౩. తతఇతి. సమే ఖలే యుద్ధాంగణే. ౩౪. మండలానీతి. మండలాని గదాయుద్ధగతిభేదాక్ సవ్యం దక్షిణం చ యథాతథా రంగిణోః రంగగతయోః నటయోరివేతి నిర్భయత్వే ఉపమా. ౩౫. తత ఇతి. చటచటేతి గదయోః పరస్పరాఘాతశబ్దానుకరణం వజ్రస్య నిష్పేషః పాతః తత్సదృశః. యుధ్యమానయోర్దంతినోర్దంతాఘాతశబ్దఇవ శుశుభే. ౩౬. తేఇతి. అంసకట్యాదీనుపేత్య. దీప్తా మన్యుర్యయోస్తయోర్ద్విరదయోర్గదయోః అర్కశాఖాభ్యాం యుధ్యతోః యుధ్యమానయోః తే యథా చూర్ణీభవతస్తద్వల్. ౩౭. ఇత్థమితి. అపిష్టాం చూర్ణీచక్రతుః. ౩౮. తయోరితి. శిక్షా అభ్యాసః బలం సత్త్వం ఓజః ప్రభావః. సమాని తాని యయోస్తయోః. శత్రోరితి. జన్తశకలరూపం. మృతిః పునః శకలీభావః. ఏతే విద్వాక్ జరా నామ కాచిద్రాక్షసీ. తత్కృతం జీవితం అచింతయత్ కథమసౌ శకలీభవేదితి. ౪౦. సంచిత్వేతి. విటపం శాఖాం కరేణ విటపం గృహీత్వా హరిర్భీమస్య యథా అహం విటపం పాటయామి. తథా త్వమేవం విపాటయేతి. సంజ్ఞయా సంకేతేన ఆరివధో

అభ్యపించదమేయాత్తా మగధానాం పతింప్రభుః, మోక్షయామాస రాజన్యాన్
సంరుద్ధాన్ మాగధేన సః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్విసప్తతితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అయుతే ద్వే శతాన్యష్టే లీలయా యుధి నిర్జితాః, తే
నిర్జితా గిరిద్రోణ్యాం మలినామలవాససః. ౧. తుత్తామాశ్శుష్కవదనాస్సంరోధపరి
కర్షితాః, దదృశుస్తే ఘనశ్యామం వీతకౌశేయవాససమ్. ౨ శ్రీవత్సాంకం చతు
ర్బాహుం పద్మపత్రాయతేక్షణం, చారుప్రసన్నవదనం స్ఫురన్తకరకుండలమ్. ౩.
పద్మహస్తం గదాశంఖరథాంగైరుపలక్షితం, కిరీటహారకటకకటిసూత్రాంగదాన్వి
తమ్. ౪. భ్రాజద్వరమణిగ్రీవం వీతంచ వనమాలయా, పిబంత ఇవ చక్షుర్భ్యాం
లిహంత ఇవ జిహ్వయా. ౫. జిఘ్రంత ఇవ నాసాభ్యాం రంభంత ఇవ
బాహునా, ప్రణేముర్త్వతపాప్తానో మూర్ధభిః పాదయోర్హరేః. ౬. కృష్ణ
సందర్శనాష్టాదధ్వస్తసంరోధనక్లమాః, ప్రశశంసుర్ద్వషీకేశం గీర్భిః ప్రాంజ
లయో నృపాః. ౭. రాజాన ఊచుః—నమస్తే దేవదేవేశ ప్రపన్నార్తిహర్యావ్య
య, ప్రపన్నాన్ పాహి నః కృష్ణ నిర్విణ్ణాన్ ఘోరసంస్పృతేః. ౮. నైనం నాథా
న్వసూయామో మాగధం మధుసూదన, అనుగ్రహో యద్భవతో రాజ్ఞాం రాజ్య
చ్యుతిర్విభో. ౯. రాజ్యైశ్వర్యమదోన్నద్ధో న శ్రేయో విందతే నృపః, త్వన్తాయా
పాయం దర్శయామాసేత్యర్థః. ౪౧—౪౩. ఏకేతి. ఏకైకః పాదాదిః యయోస్తే శకలే. ౪౪. ౪౫.
దుర్వృత్తత్వాదసౌ హతః న రాజ్యాభిలాషేణేతి దర్శయన్నాహ. —సహదేవమితి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదిపికాయాం, ద్విసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “తతస్త్రిసప్తతితమే మోచయిత్వా నృపాన్ హరిః, రాజార్హభోగైస్సాన్వితా దేశాన్
ప్రస్థాప్య పునరాగమత్. అత్యున్నద్ధజరాసంధవధాత్తద్రుద్ధభూపతిన్, విమోక్ష్య కృపయా కృష్ణ
నిజరూపమదర్శయత్.” అయుతేతి. యే నిర్జితాః జరాసంధేన. నిరుద్ధాశ్చ గిరిద్రోణ్యాం. తే తతో
నిర్జితాస్సంతో ఘనశ్యామం దదృశురిత్యుత్తరేణాన్వయః. ౧. తుదితి. తుధా తామాః కృతాః సంరో
ధేన పరికర్షితాః క్లేశితాః. ౨—౪. భ్రాజదితి. భ్రాజన్ భ్రాజమానో వరమణిః కాస్తభో యయా సా.
గ్రీవా యస్య తం వీతం కంఠలంబితయా వ్యాప్తం. పిబంత ఇవేత్యాదీనాం హరేః పాదయోః ప్రణే
మురిత్యుత్తరేణాన్వయః. ౫. జిఘ్రంత ఇతి. రంభంతః పరిరంభమాణా ఇవ. ౬. కృష్ణేతి. శ్రీకృష్ణ
సందర్శనాష్టాదేన ధ్వస్తః సంరోధనక్లమో యేషాం తే. ౭. నమ ఇతి. సంరోధా ద్రక్షితానస్తాన్.
ఘోరాయాస్సంస్పృతేరపి పాహి విమోచయ. ౮. నను భవంతో జరాసంధాసూయావిష్టాః. ఇహ
ముత్ర భోగాసక్తాశ్చ. కథం సంస్పృతేర్తోచనీయా ఇత్యాశంక్య. సంప్రతి న వయం తథాభూతా
ఇత్యాహురప్తభిః—నేతి. హేనాథ వయం ఏనం. నాన్వసూయామః ఆముం దోషదృష్ట్యా నోపశ్యామః
ఘత ఇత్యత ఆహుః. అనుగ్రహ ఇతి యద్యస్తాత్. ౯. ఏతదేవ వ్యతిరేకేణోపపాదయంతి—రాజ్యేతి.

మోహితో నిత్యా మన్యతే సంపదోఽచలాః. ౧౦. మృగత్పష్టాం యథా బాలా
మన్యంత ఉదకాశయం, ఏవం వైకారికిం మాయామయుక్తా వస్తు చక్షతే. ౧౧. వయం
పురా శ్రీమదనష్టబుద్ధయో జగీషయా స్యా ఇతరేతరస్పృధః, ఘ్నుంతః ప్రజా
స్సాస్వి అతినిర్ఘృణాః ప్రభో మృత్యుం పురస్తాఽవిగణయ్య దుర్తదాః. ౧౨.
తపవ కృష్ణాద్యగభీరరంహసా దురంతవీర్యేణ విచాలితాశ్చియః, కాలేన తన్వా
భవతోఽనుకంపయా వినష్టదర్పాశ్చరణౌ స్థరామ తే. ౧౩. అథో న రాజ్యం మృగ
తృష్ణరూపితం దేహేన శశ్వత్పతతారుజాంభువా, ఉపాసితవ్యం స్పృహయా
మహే విభో క్రియాఫలం ప్రేత్య చ కర్ణరోచనమ్. ౧౪. తన్న స్వమాదిశో
పాయం యేన తే చరణాబ్జయోః, స్మృతిర్యథా న విరమేదపి సంసరతామిహ. ౧౫.
కృష్ణాయ వాసుదేవాయ హరయే పరమాత్మనే, ప్రణతక్లేశనాశాయ గోవిందాయ
నమోనమః. ౧౬. సంస్తూయమానో భగవాన్ రాజభిర్దుక్తబంధనైః, తానాహ
కరుణస్తాత శరణ్యశ్శక్త్యయా గిరా. ౧౭. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—అద్యప్రభృతి
వోభూపామయ్యాత్తన్యఖిలేశ్వరే, సుదృఢా జాయతే భక్తిర్బాధమాశంసితం
తథా. ౧౮. దిప్త్యా వ్యవసితం భూషా భవంత ఋతభాషిణః, శ్రియైశ్వర్యమదో

రాజ్యైశ్వర్యాభ్యాం మదస్తేన ఉన్నద్ధ ఉచ్చంఖలః. నిత్యాః అచలాశ్చ సంపదో మన్యతే. యద్వా—
అనిత్యాస్సతీః అచలాః శాశ్వతీర్తన్యతే. ౧౦. కించ. అవస్తు వస్తుతయా పశ్యంతీత్యాహుః—మృగ
త్పష్టామితి. వైకారికిం శబ్దాదివికారాపన్నాం. అయుక్తాః అవివేకినః. ౧౧. రాజ్యస్య యోగవియోగ
యోరనర్థావహత్వమస్తాస్వేవ దృష్టమిత్యాశయేనాహుర్ద్వాభ్యాం—వయమితి. శ్రీమదేన నష్టా బుద్ధి
ర్యేషాం తే. అస్యాః పృథివ్యాః ఇతరేతరస్పృధః పరస్పరం స్పర్థమానాః. పురః పురతః. త్వా త్వాం
మృత్యుమవిగణయ్య. ౧౨. తఇతి. పురా యే దుర్తదా వయం. మే కృష్ణ, తపివ వయం అద్య
వినష్టదర్పాస్తే చరణౌ స్థరామః స్థర్తుమాశాస్త మే. కథంభూతాః. భవతః తన్వా మూర్త్యా కాలేన.
శ్రియో విచాలితాః భ్రంశితాః. అతో రాజ్యచ్యుతిః భవదనుగ్రహ ఏవేశ్వర్థః. ౧౩. అథో ఇతి.
అతపివ అథో అనంతరం మృగత్పష్టికయా రూపితం సదృశం. రాజ్యం శశ్వత్ ప్రతిక్షణం. పతతా
క్షీయమాణేన తథా రుజాం రోగాణాం. భువా జన్మక్షేత్రేణ దేహేన ఉపాసితవ్యం సేవ్యం. న స్పృహ
యామహే ప్రేత్య పరలోకే చ క్రియాఫలం స్వర్గాదిభోజ్యం ఉపాసితవ్యం న స్పృహయామహే.
కథంభూతం కర్ణయోః రోచనం రుచిజనకమాత్రం తత్ర గతస్యస్పర్థాద్యనపగమేన సుఖాభావాదిత్యర్థః.
౧౪. యద్యేవంభూతా యూయం తర్హి మమ చరణౌ స్థరత. తతః అనాయాసేన ముక్తిర్భవిష్యతీతి.
కిం మదపేక్షయేతి చేదత ఆహుః—తదితి. త్వచ్చరణస్తృతిరపి త్వత్ప్రసాదఫలమేవేశ్వర్థః. ౧౫. ౧౬.
సంస్తూయమాన ఇతి. శ్లక్ష్యయా మంజుళయా. ౧౭. అద్యేతి. యథా భవద్భిరాశంసితం. తథాబాధం.
నిశ్చితం. పః మయి భక్తిర్జాయతే జాయతామిత్యర్థః. ౧౮. దిప్త్యేతి. మే భూషాః మద్భజనమేవ
కర్తవ్యమితి భవద్భిః వ్యవసితం సంకల్పితం దిప్త్యా భద్రం భవద్భిరుక్తం చ సత్యమేవేత్యాహ—భవంత

న్నాహం పశ్యేహ్యన్తాదకం నృణామ్. ౧౯. హైహయో నహుషో వేనో రావణో
 నరణో పరే, శ్రీమదాద్భింశితాస్థానా ద్వేవదైత్యనరేశ్వరాః. ౨౦. భవంత
 ఏతద్విజ్ఞాయ దేహాద్యుత్పాద్యమంతవత్, మాం భజంతోఽధ్వరైర్యుక్తాః ప్రజా
 ధర్మేణరక్షథ. ౨౧. సంతన్వంతః ప్రజాతంతూన్ సుఖదుఃఖే భవాభవౌ, ప్రాప్తం ప్రాప్తం
 చ నేవంతో మచ్ఛిత్తా విచరిష్యథ. ౨౨. ఉదాసీనాశ్చ దేహాదావాత్కారామా ధృత
 వ్రతాః, మయ్యావేశ్య మనస్సమృజ్ఞామంతే బ్రహ్మ యాస్యథ. ౨౩. శ్రీశుక ఉవా
 చః—ఇత్యాదిశ్య నృపాన్ కృష్ణో భగవాన్ భువనేశ్వరః, తేషాం న్యయు జ్ఞు
 పురుషాన్ స్త్రియో మజ్జనకర్తృణి. ౨౪. సపర్యాం కారయామాస సహదేవేన భారత,
 నరదేవోచితైర్వస్తై గ్రీర్భుషణైస్సగ్నిగ్విలేపనైః. ౨౫. భోజయిత్వా వరాన్నేన
 సున్నాతాన్ సమలంకృతాన్, భోగైశ్చ వివిధైర్యుక్తాన్ తాంబూలాద్యైర్నృపౌ
 చితైః. ౨౬. తే పూజితా ముకుందేన రాజానో మృష్టకుండలాః, విరేజుర్తోచితాః
 కృచ్ఛాత్ప్రిత్యావృడంతే యథా గ్రహాః. ౨౭. రథాన్ సదశ్వానారోప్య మణికాంచన
 భూషితాన్, ప్రీణీయ సూన్వతై ర్వాక్యైస్సద్దేశాన్ ప్రత్యయాపయత్. ౨౮.
 తపవం మోచితాః కృచ్ఛాత్కృష్టేన సుమహాత్మనా, యయు స్తమేవ ధ్యాయంతః
 కృతాని చ జగత్పతేః. ౨౯. జగదుః ప్రకృతిభ్యస్తే మహాపురుషచేష్టితం, యథా
 న్వశాసద్భగవాన్ తథా చక్రరతంద్రితాః. ౩౦. జరాసంధం ఘాతయిత్వా భీమసే
 నేన కేశవః, పార్థభ్యాం సంయుతః ప్రాయాత్సహదేవేన పూజితః. ౩౧. గత్వా
 తే ఖాండవప్రస్థం శంఖాన్ దద్ధుర్జితారయః, హర్షయంతస్సస్వసుహృదో దుర్హృ

ఇతి. శ్రీరైశ్వర్యం చ తాభ్యాం మదస్తేనోన్నాహం ఉన్నహనం ఉద్బంధనం. నైవరచారమిత్యర్థః.
 పశ్యే పశ్యామి. ౧౯. తదేవాహ—హైహయఇతి. హైహయః కార్తవీర్యః చక్రవర్తీ నరేశ్వరః పితుః
 కామధేనుహరణాత్ కరశురామేణ సపుత్రో హతః. నహుషో దేవేంద్రతాం ప్రాప్తః ఉన్నతశృచీసం
 గాయ బ్రాహ్మణాన్ శిబికాం వాహయన్ తైరేవ తతో భ్రంశితః అజగరత్వమవాప. వేనోఽపి
 ఉన్నతో బ్రాహ్మణానధిక్షిపన్ తైరేవ హుంకారైర్హతః. రావణో రాక్షసేశ్వరః సీతామభిలషన్ రాఘ
 వేణ హతః నరణో దైత్యేశ్వరః అదితికుండలాద్యాహరణాన్తయైవ హతః. అపరేఽపి శ్రీమదాత్
 స్థానాద్భింశితాః. ౨౦. భవంతఇతి. యదుత్పాద్యం దేహాది. తదంతవత్ ఏవం విజ్ఞాయ. యుక్తాః
 అప్రమత్తాః రక్షథ రక్ష తేత్యర్థః. ౨౧. సంతన్వంత ఇతి. ప్రజాతంతూన్ పుత్రాదిసంతతీః. ప్రాప్తం
 ప్రాప్తం చ సమత్వేన సేవమానాః. ౨౨. ఉదాసీనా ఇతి. మాం బ్రహ్మ. యాస్యథ. ౨౩. ఇతీతి.
 స్త్రియశ్చ స్త్రీశ్చ తేషాం మజ్జనకర్తృణి అభ్యంగస్నానాదౌ న్యయు జ్ఞు. ౨౪. ౨౫. భోజయిత్వేతి.
 సున్నాతాన్ సమ్యగలంకృతాన్ భోగైశ్చయుక్తాన్ వరేణాన్నేన భోజయిత్వా పున స్తేషాం సపర్యాం
 సహదేవేన కారయామాసేతి పూర్వేణాన్వయః. ౨౬. తఇతి. గ్రహాః చంద్రాదయో యథా. ౨౭.
 రథానితి. ప్రీణీయ ప్రీణయిత్వా. ౨౮. ౨౯. జగదురితి. జగదుః ఊచుః. ౩౦. ౩౧. గత్వేతి.

దాం చా సుఖావహః ౩౨. తచ్చుత్తా ప్రితమనస ఇంద్రప్రస్థనివాసినః, మేనిరే
మాగధం శాంతం రాజా చాప్తమనోరథః. ౩౩. అభివంద్యాథ రాజానం భీమా
ర్జునజనార్ధనాః, సర్వమాశ్రావయాంచక్రురాత్తనా యదనుష్ఠితమ్. ౩౪. నిశమ్య
ధర్మరాజస్తు కేశవేనానుకంపితః, ఆనందాశ్రుకలా ముంచన్ ప్రేక్షన్ నోవాచ
కించన. ౩౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్రిసప్తతితమో౭ధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం యుధిష్ఠిరో రాజా జరాసంధవధం విభోః, కృష్ణస్య
చానుభావంతం శ్రుత్వా ప్రితస్తమబ్రవీత్. ౧. యుధిష్ఠిరఉవాచః—యే స్యుస్త్రై
లోక్యగురవస్సర్వే లోకాస్సహేశ్వరాః, వహంతి దుర్లభం లబ్ధ్వా శిరసైవానుశా
సనమ్. ౨. స భవానరవిందాక్ష దీనానామిహ మానినాం, ధత్తేనుశాసనం భూమంస్త
దత్యంతవిడంబనమ్. ౩. న హ్యేకస్యాద్వితీయస్య బ్రహ్మణః పరమాత్మనః, కర్తృభిర్వ
ర్ధతే తేజో హ్రాసతే వాయథా రవేః. ౪. న చ తేజితభక్తానాం మమాహమితి
మాధవ, త్వం తవేతి చ నానాధీః పశూనామివ వైకృతా. ౫. ఇత్యుక్త్వా యజ్ఞియే
ఖాండవప్రస్థం ఇంద్రప్రస్థం. ౩౨. తదితి. శాంతం మృతం ఆప్తమనోరథో బభూవేతి. ౩౩—౩౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రిసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చతుర్ముక్తపతితమే రాజసూయక్రియాన్విజైః, అగ్రపూజాప్రసంగేన చైద్యఘాతాది
వర్జ్యతే. రాజసూయముఖే హత్వా జరాసంధం తదంతరే, చైద్యం తదంతే కుర్వంతం భీజం కలిమి
వాపపత్. కురూణామంతార్థం. కురూణామంతో యస్తాదసౌ కుర్వంతస్తం కలిమిత్యర్థః. ఏవమితి,
కృష్ణస్య చానుభావమితి చకారాత్ తస్య చాజ్ఞానువిధాయిత్వం చాలక్ష్యేత్యర్థః. ౧. తదాహ—
యఇతి. యే త్రైలోక్యస్యాపి గురవః స్యుః సనకాదయః సర్వే చ లోకాః లోకపాలాశ్చ. తే శిరసైవ
తవానుశాసనం వహంతి దుర్లభం లబ్ధ్వేతి భాగ్యేనైవైతల్లబ్ధమితి బహుమానేనేత్యర్థః. ౨. స ఇతి. స
భవాన్ పరమేశ్వరోఽస్తాకమనుశాసనం ధత్తే. తదత్యంతవిడంబనం అననురూపమనుకరణం. స్వతేజో
హనిప్రసంగాదితి తాత్పర్యార్థః. ౩. అథవా తవ పునః పరిపూర్ణస్య ఆజ్ఞాపనాజ్ఞాధారణాభ్యాం న
తేజోవృద్ధిహానీ. అతః కృపయా సర్వం సంగచ్ఛత ఇత్యాహ—నేతి. ఏకస్య అద్వితీయస్య సమానా
పమానరహితస్య. బ్రహ్మణస్తవ. ఉభయం మాయా. పరమాత్మన ఇతి. సర్వజీవనియంతుస్తవ నియమ్య
త్వం సుతరాం న వాస్తవం. అతః పరానుగ్రహార్థేతైః కర్తృభిస్తవ తేజోన వర్ధతే. న చ హ్రాసతే.
రవేరిష ఉదయాస్తమయాదికర్తృభిరిత్యర్థః. తథాచ. శ్రు. “న కర్తృణావర్ధతే నో కనీయా”నితి శ్రుతే.
౪. న న్వేవమప్యహం పరమేశ్వరః సర్వస్యాజ్ఞాపకః మమేదం నీచం కర్తాయోగ్యమితి. మనసి కథం న
భవేదతతా—నేతి. హే అజిత తవ భక్తానామేవ తావత్ ఇయం నానాధీః భేదమతిర్నాస్తి.

కాలే వప్రే యుక్తాః స ఋత్విజః, కృష్ణానుమోదితః పార్థో బ్రాహ్మణాః బ్రహ్మ
వాదినః ౬. ద్వైపాయనో భరద్వాజస్సుమంతుర్గౌతమోఽసితః, వసిష్ఠశ్చ్యవనః
కణ్వో మైత్రేయః కవషస్తతః ౭. విశ్వమిత్రో వామదేవస్సుమతిర్జైమినిః క్రతుః,
వైలః పరాశరో గర్గో వైశంపాయన ఏవ చ. ౮. దుర్వాసాః కశ్యపో ధామ్యో
రామో భార్గవ ఆసురిః, వీతిహోత్రో మధుశ్చందో వీరనేనో కృతవ్రణః. ౯. ఉప
హూతాస్తథాచాన్యే భీష్మద్రోణకృపాదయః, ధృతరాష్ట్రస్సహసుతో విదురశ్చ
మహామతిః. ౧౦ బ్రాహ్మణాః క్షత్రియా వైశ్యాశ్శూద్రా యజ్ఞదిదృక్షవః, తత్రేయు
స్సర్వరాజానో రాజ్ఞాం ప్రకృతయో నృప. ౧౧. తతస్తే దేవయజనం బ్రాహ్మణా
స్సర్వర్ణలాంగలైః, కృష్త్వా తత్ర యథామూతం దీక్షయాంచక్రిరే నృపమ్. ౧౨.
హైమామాః కిలోపకరణా వరుణస్య యథా పురా. ౧౩. ఇంద్రాదయో లోకపాలా
విరించభవసంయుతాః, సగణాస్సిద్ధగంధర్వా విద్యాధరమహోరగాః. ౧౪. మునయో
యక్షరక్షాంసి ఖగకిన్నరచారణాః, రాజానశ్చ సమాహూతా రాజపత్న్యశ్చ సర్వా
శః. ౧౫. రాజసూయం సమేయుస్త్సరాజ్ఞః పాండుసుతస్య వై, మేనిరే కృష్ణ

శిశుపాలవధకథా ప్రారంభఘట్టః. ౧౬

భక్తస్య సూపపన్నమవిస్థితాః ౧౬. అయాజయన్ మహారాజం యాజకా దేవవర్చసః,
రాజసూయేన విధివత్ప్రచేతసమివామరాః. ౧౭. సుత్యేఽహన్యవనీపాలో యాజ
కాః సదసస్పతీః, అపూజయన్తహాభాగాన్ యథావత్సుసమాహితః. ౧౮. సదస్య
గ్రార్హణార్హం వై విమృశంతస్సభాసదః, నాధ్యగచ్ఛన్ననై కాంత్యాత్సహదేవస్తదా
బ్రవీత్. ౧౯. అర్హతి హ్యచ్యుతశ్రేష్ఠ్యం భగవాన్ సాత్వతాం పతిః, ఏషవై
దేవతాస్సర్వా దేశకాలధనాదయః. ౨౦. యదాత్తకమిదం విశ్వం క్రతవశ్చ యదా

యథా పశూనాం అజ్ఞానాం వైకృతా శరీరవిషయా. తప తు నాస్తీతి కింపునర్వక్తవ్యమిత్యర్థః. ౧. ఇతీతి. యజ్ఞీయే యజ్ఞోచితే వసంతాదికాలే. యుక్తాః అభియుక్తాః స యుధిష్ఠిరః. ఋత్విజో
హోతృప్రముఖాః వప్రే వృతవాన్. ౬. తానాహత్రిభిః—ద్వైపాయన ఇతి. ౭. ౮. దుర్వాసా
ఇతి. అకృతవ్రణాదీనేతాన్ ఋత్విగుపద్రష్టాదిభేదేన వప్రే. ౯. ఉపహూతాఇతి. అన్యే చోప
హూతాః. ౧౦. బ్రాహ్మణా ఇతి. యజ్ఞదిదృక్షవస్సర్వే చ తత్రేయరిత్యన్వయః. ౧౧. తత ఇతి. దేవ
యజనం యజ్ఞభూమిం కృష్త్వాకర్షణాదిభిస్సంశోధ్యదీక్షయాంచక్రిరే దీక్షాసంస్కారయుక్తమకుర్వన్.
౧౨. హైమాఇతి. ఉపకరణాః ఉపస్కరాః వరుణస్య రాజసూయే యథా ఆసన్నితిశేషః. ౧౩. కించ
ఇంద్రేతి. యే ఇంద్రాదయో దేవగణాః. ౧౪. మునయ ఇతి. యే చ రాజాదయః సమాహూతాః. ౧౫.
రాజసూయమితి. యే తత్ర సమేయుస్త్సరే సర్వే కృష్ణభక్తస్య పాండుసుతస్య రాజ్ఞో రాజసూయ
మవిస్థితాస్సంతః, సూపపన్నం సుసంపన్నం మేనిర ఇత్యన్వయః. ౧౬. అయాజయన్నితి. యాజకాః
ఋత్విజః. ౧౭. సుత్యేఽహని సోమాభిషవదినే. ౧౮. సదసీతి. అగ్రార్హణం అగ్రహూతాః
తస్యార్హం యోగ్యం అనై కాంత్యాత్ యోగ్యానాం బహుత్వేనైకస్యానిశ్చయాత్. ౧౯. ౨౦.

త్తకాః, అగ్ని రాహుతయో మంత్రాస్సాంఖ్యం యోగశ్చ యత్పరః. ౨౧. ఏకఏవా
ద్వితీయో౭సావైతదాత్మ్యమిదం జగత్, ఆత్మనాత్మాశ్రయస్సభ్యాస్సృజత్యవతి
హంత్యజః. ౨౨. వివిధానీహ కర్తాణి జనయన్ యదపేక్షయా, ఈహతే యదయం
సర్వశ్రేయో ధర్తాదిలక్షణమ్. ౨౩. తస్మాత్కృష్టాయ మహతే దీయతాం పరమా
ర్హణం, ఏవం చేత్సర్వభూతానామాత్మనశ్చార్హణం భవేత్. ౨౪. సర్వభూతాత్మ
భూతాయ కృష్టాయానన్యదర్శినే, దేయం దాంతాయ పూర్ణాయ దత్తస్యా
నంత్యమిచ్ఛతా. ౨౫. ఇత్యుక్త్వాసహదేవో౭భూత్తూష్ణీం కృష్టానుభావవిత్, తచ్ఛ్రు
త్వా తుష్టువ్రస్సర్వే సాధుసాధ్వితీ సత్తమాః. ౨౬. శ్రుత్వా ద్విజేరితం రాజా
జ్ఞాత్వా హార్దం సభాసదాం, సమర్హ్యయద్ధృషీకేశం ప్రీతః ప్రణయవిహ్వలః. ౨౭.
తత్పదావవనిజ్యాపశ్శిరసా లోకపావనీః, సభార్యస్సానుజామాత్యస్సకుటుంబో౭వ
హన్తుదా. ౨౮. వాసోభిః పీతకౌశేయైర్భూషణైశ్చ మహాధనైః, భూషయిత్వా
శ్రుపూర్ణాక్షో నాశకత్సమవేక్షీతుమ్. ౨౯. ఇత్థం సభాజితం వీక్ష్య సర్వే ప్రాంజ
లయో నృపాః, నమో జయేతి నేముస్తం నివేతుః పుష్పవృష్టయః. ౩౦. ఇత్థం
నిశమ్య దమఘోషసుతస్వప్రీతాదుత్థాయ కృష్ణగుణవర్ణనజాతమన్యః, ఉత్తిప్య
బాహుమిదమాహ సదస్యమర్షీ సంశ్రావయన్ భగవతే పరుషాణ్యభీతః. ౩౧. ఈశో
దురత్యయః కాల ఇతి సత్యవతీశ్రుతిః, వృద్ధానామపి యద్బుద్ధిర్బాలవాక్యైర్విభి
ద్యతే. ౩౨. యూయం పాత్రవిదాం శ్రేష్ఠా మామజ్ఞ్విం బాలభాషితం, సదసస్సత
యస్సర్వే కృష్ణో యత్సంమతో౭ర్హణే. ౩౩. తపోవిద్యావ్రతపరాన్ జ్ఞానవిధ్వస్త

యదాత్మకమితి. సాంఖ్యం జ్ఞానం యోగ ఉపాసనా. ౨౧. నను సాంఖ్యం కేవలపరం యోగస్సవిశేషణ
పరః కథముభయోరేకపరత్వం తత్రాహ—ఏక ఇతి. ఏకఏవాద్వితీయో౭సా అతస్సాంఖ్యస్య ఏతత్ప
రత్వం యుక్తం. విశేషణభూతస్య చ సర్వప్రపంచస్య తన్మయత్వాత్సవిశేషణవిషయస్య యోగస్యాపి
యుక్తమద్వితీయపరత్వమిత్యాహ—ఏతదాత్మ్యమితి. ఏష శ్రీకృష్ణః ఆత్మా యస్య తత్ ఏతదాత్మతస్య
భావః ఏతదాత్మ్యం. భవితవ్యే చ భావనిర్దేశః. శ్రు. “ఏతదాత్మ్యమిదం సర్వమి”తి శ్రుతేః. అత్ర
హేతుః. ఆత్మ నేతి. హే సభ్యాః ఆత్మాశ్రయః ఆన్యనిరపేక్షః. స్వయమజః ఇదం జగత్ సృజతి
అవతి రక్షతి హంతి సంహరతి చ. ౨౨. కించ. వివిధానీతి. యస్య అపేక్షయా అనుగ్రహేణ వివి
ధాని కర్తాణి తపోయోగాదీని జనయన్ కుర్వన్ యత్ యస్తాత్ అయం సర్వో౭పి జనః ధర్తాది
లక్షణం శ్రేయ ఈహతే సాధయతి కర్తాణి తత్ఫలాని చ యదధీనానీత్యర్థః. ౨౩. ౨౪. ఆత్మనా
క్రీయమాణ మర్హణమాత్మనః కథం స్యాత్తత్రాహ—సర్వేతి. సర్వభూతానామాత్మభూతాయ అనన్య
దర్శినే నిరస్తభేదమృతయే. ౨౫. ఇతీతి. శ్రీకృష్ణానుభావవిత్ సహదేవ ఇత్యుక్త్వా తూష్ణీమభూత్.
౨౬. శ్రుత్యేతి. ద్విజేరితం సాధుసాధ్వితీ ఘోషం శ్రుత్వా హార్దమభిప్రాయం. ౨౭—౩౨. యూయ
మితి. హేసదసస్సతయః సర్వే బాలభాషితం మామజ్ఞ్విం మాజానీత మాగృష్ణీత కిం తత్ యత్

కల్పమాన్, పరమర్షీన్ బ్రహ్మనిష్ఠాన్ లోకపాలైశ్చ పూజితాన్. ౩౪. *సదస్సత్తీ
నతిక్రమ్య గోపోఽయం కులపాంసనః, యథా కాకః పురోడాశం సపర్యాం కథ
మర్హతి. ౩౫. వర్ణాశ్రమకులావేతస్సర్వధర్మబహిష్కృతః, నైవరవర్తీ గుణైర్హిన్స
పర్యాం కథమర్హతి. ౩౬. యయాతినైషాం హి కులం శస్త్రం సద్భిర్బహిష్కృతం,
వృధాపానరతం శశ్వత్సపర్యాం కథమర్హతి. ౩౭. బ్రహ్మర్షి సేవితాన్ దేశాన్ హితైవేతే
బ్రహ్మవర్చసం, సముద్రం దుర్గమాశ్రిత్య బాధంతే దస్యవః ప్రజాః. ౩౮. ఏవమాదీన్య
భద్రాణి బభావే నష్టమంగళః, నోవాచ కించిద్భగవాన్ యథా సింహశ్శివారుతమ్. ౩౯
శ్రీశుక ఉవాచః—భగవన్నిందనం శ్రుత్వా దుస్సహం. తత్సభాసదః, కర్ణౌ పిథాయ
నిర్జగ్తుశ్శపంత శ్చేదిపం రుషా. ౪౦ నిందాం భగవతశ్శ్రుత్వా తత్పరస్య జనన్యవా, తతో
నాపైతి యస్సోఽపి యాత్యధస్సుకృతాచ్ఛ్యుతః. ౪౧. తతః పాండుసుతాః క్రుద్ధా
మత్స్యకేకయస్సంజయాః, ఉదాయుధాస్సముత్తస్థుశ్శిశుపాలజిసఘాంసవః. ౪౨. తత

యతః కృష్ణోఽర్హణే సంమతః తత్. ౩౩. ౩౪. సదస్సత్తీనితి. అన్యైవ వాస్తవోఽర్థః పూర్వవదున్నే
యః. సదస్సత్తీనితి. గోపః వేదపృథివ్యాదిపాలక ఇత్యర్థః. కుత్సితం వేదవివరీతం లపంతీతి
కులపాః పాపండాః. తాన్ అసతే ఘాతయంతీతి కులపాంసనః అకాకః. కం చ అకం చ కాకే
సుఖదుఃఖే. తే న విద్యేతే యస్య సః అకాకః. ఆప్తకామ ఇత్యర్థః. స యథా ఆప్తకామో దేవ
యోగ్యం కేవలం పురోడాశాదిమాత్రం నార్హతి అపి తు సర్వస్వమపి. తథాయం శ్రీకృష్ణోఽపి బ్రహ్మర్షి
యోగ్యం సపర్యామాత్రం కథమర్హతి కింతు స్వాత్మసమర్పణమవ్యర్హతీత్యర్థః. ౩౫. వర్ణేతి. వర్ణా
శ్రమకులేభ్య అపేతః బ్రహ్మత్వాత్. శ్రు. “అనామగోత్ర”మితి శ్రుతేః. అతఏవానధికారిత్వా
త్సర్వైర్ధర్మైర్బహిష్కృతః. నైవరవర్తీ పరమేశ్వరత్వాత్. అతఏవ నిర్దుణః తమ ఆదిరహితః. ఏవం
భూతో జీవానాం యోగ్యం తుచ్ఛం సపర్యామాత్రం కథమర్హతీత్యర్థః. ౩౬. యయాతినేతి.
అపిచ కథం వర్ణనీయో మాదృశైరేషాం యదూనాం మహిమా. యస్తాదేషాం కులం యయాతినా
శస్త్రమపి కిం సద్భిర్బహిష్కృతం. అపి తు శిరసా ధృతం. కించ. అస్తదాదికులవత్ వృధాపాన
రతం కిం. అపితు. ఆతనియతాచారమిత్యర్థః. అహో యదూనామేవ తావదీదృశం మాహత్మ్యం
యదుకులవృద్ధస్య యయాతేః కాపో న ప్రాదుర్భూయాదిత్యాది. అయం తు సాక్షాదీశ్వరః. అతః
సపర్యామాత్రం కథమర్హతీత్యర్థః. ౩౭. కించ. బ్రహ్మర్షీతి. యే రాజనో దుష్టానుచ్ఛాటయంతి. తే
తదర్థం కీకటాదిదేశానప్యాశ్రయంతి. ఏతే తు బ్రహ్మర్షి సేవితానేవ దేశానాశ్రిత్య అబ్రహ్మవర్చసం
సముద్రం దుర్గమపి హిత్వా హాపయిత్వేత్యర్థః. బాధంతే తథా. యాః దస్యవః ప్రజాస్తాశ్చ. ఆయ
మర్థః. వేదతదర్థాభియోగో బ్రహ్మవర్చసం తద్విరుద్ధమబ్రహ్మవర్చసం సముద్రం ముద్రా లింగం
తత్సహితం సముద్రం వేదవిరుద్ధలింగధారిణం పాపండుమిత్యర్థః. తల్లింగం త్యాజయిత్వా బాధం
తే దండయంతి. కథంభూతం దుర్గం. ధర్మవత్ప్రతీతేరధర్మతయా దుష్టేయమిత్యర్థః. తథా దస్యవః
దన్యానపి ప్రజావేషేణ వర్తమానాన్ దండయంతి. అతో యదుభ్యోఽన్యః కో నామ ధార్మికోఽ
స్తీతి పారుష్యం తత్త్వార్థమేవ. ౩౮. ఏవమితి. శివా ఛేదుః. తస్యాః కుతం శ్రుత్వా యథా సింహో

చైద్యస్త్యసంభ్రాంతో జగ్మహే ఖడ్గచర్మణీ, భర్త్యయన్ కృష్ణపక్షియాన్
 రాజ్ఞస్సదసి భారత. ౪౩. తావదుత్థాయ భగవాన్ స్వాన్నివార్య స్వయం రుషా,
 శిరః క్షురాంతచక్రేణ జహరావతతో రిపాః. ౪౪. శబ్దః కోలాహలాహ్వసీచ్ఛిశు
 పాలే హతే మహాన్, తస్యానుయాయినో భూపా దుద్రువర్జీవితైషిణః. ౪౫.
 చైద్యదేహోత్థితం జ్యోతిర్వాసుదేవముపావిశత్, పశ్యతాం సర్వభూతానా
 ముల్కేవ భువి ఖాచ్చ్యతా. ౪౬. జన్తత్రయానుగుణితవైరసంరబ్ధయా ధియా,
 ధ్యాయంస్తన్తయతాం నీతో భావో హి భవకారణమ్. ౪౭. ఋత్విగ్భ్యస్ససద
 స్యేభ్యో దక్షిణాం విపులామదాత్, సర్వాన్ సంపూజ్య విధివచ్చక్రేవభృథమేక
 రాట్. ౪౮. సాధయిత్వా క్రతుం రాజ్ఞః కృష్ణో యోగేశ్వరేశ్వరః, ఉవాస కతిచి
 న్తాసాన్ సుహృద్భిరభియాచితః. ౪౯. తతోఽనుజ్ఞాప్య రాజానమనిచ్ఛంతమపీశ్వరః,
 యయా సభార్యస్సమాత్యస్వపురం దేవకీసుతః. ౫౦. వర్జితం తదుపాఖ్యానం
 మయా తే బహువిస్తరం, వైకుంఠవాసినో జన్త విప్రశాపాత్పునఃపునః. ౫౧. రాజ
 సూయావభృథ్యేన స్నాతో రాజా యుధిష్ఠిరః, బ్రహ్మక్షత్రసభామధ్యే శుశుభే
 దేవరాడివ. ౫౨. రాజ్ఞా సభాజితాస్సర్వే సురమానవభేచరాః, కృష్ణం క్రతుం చ
 శంసంతస్స్వధామాని ముదా యయుః. ౫౩. దుర్యోధనమృతే పాపం కలిం కురు
 కులామయం, యో న నేహే శ్రియం స్థితాం దృష్ట్వా పాండుసుతస్య తామ్.
 ౫౪. య ఇదం కీర్తయేద్విష్ణోః కర్తవ్యైద్యవధాదికం, రాజ్ఞాం మోక్షం వితానం చ
 సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ౫౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతుస్సప్తతితమోఽధ్యాయః.

రాజోవాచః—అజాతశత్రోస్తం దృష్ట్వా రాజసూయమహోదయం,

న కించిద్బ్రూతే తద్వత్. ౩౯—౪౩. తావదితి. తావదుత్థాయేత్యస్యామభిప్రాయః. ఏషమ
 త్వర్షదో మత్తుల్యబలః సర్వానేతాన్ హన్యాత్. అతో మయైవ కీఘ్రం హంతవ్య ఇతి తత్క్షణమేవ
 ఉత్థాయ శిరో జహరేతి. ౪౪—౪౬. నన్వేపం నిందకస్య కథం వాసుదేవే ప్రవేశస్తత్రాహ—
 జన్తత్రయేతి. జన్తత్రయే అనుగుణితమనువర్తితం యద్వైరం తేన సంరబ్ధయా ఆవిష్టయా తన్తయతాం
 తత్స్వరూపతాం యాతః. పునః పార్షదో బభూవేత్యర్థః. అత్ర హేతుః. భావో హీతి. భావో భావనా
 అనుధ్యానం. భవస్య ధ్యేయాకారజన్తనః కారణం పేశస్కారీ ధ్యానేన కీటాదౌ తథా దృష్టత్వా
 దిత్యర్థః. ౪౭—౫౦. రాజ్ఞేతి. సురాః మానవాః. భేచరాః ప్రమథాశ్చ. ౫౩. దుర్యోధనమితి.
 పాపం ధర్తద్విషం. అత్ర హేతుః. కలిం కలేరంశం. అతఏవ కురుకులస్యామయం వ్యాధిం నాశకం.
 ౫౪. య ఇతి. వితానం యజ్ఞం చ. ౫౫. ఇతి భావార్థదీపికాయాం చతుస్సప్తతితమాధ్యాయ
 వ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచయుక్తప్రతితమే యజ్ఞావభృథసంభ్రమః, సుయోధనస్య చాక్షంత్యా మానభంగో
 II—32

సర్వే ముముదిరే బ్రహ్మన్న దేవా యే సమాగతాః. ౧. దుర్యోధనం వర్జయిత్వా
రాజానమృషయస్సరాః, ఇతి శ్రుతం నో భగవన్నత్ర కారణముచ్యతామ్. ౨.
శ్రీశుక ఉవాచ:—పితామహస్య తే యజ్ఞే రాజసూయే మహాత్మనః, బాంధవాః
పరిచర్యాయాం తస్యాసకా ప్రేమబంధనాః. ౩. భీమో మహానసాధ్యక్షో ధనాధ్య
క్షుస్సుయోధనః, సహదేవస్తు పూజాయాం నకులో ద్రవ్యసాధనే. ౪. సతాం
శుశ్రూషణే జిష్ణుః కృష్ణః పాదావనేజనే, *పరివేషణే ద్రుపదజః కర్ణో దాసే మహా
మనాః. ౫. యుయుధానో వికర్ణశ్చ హర్దిక్యవిదురాదయః, బాహ్లికపుత్రాభూర్యా
ద్యా యే చ సంతర్దనాదయః. ౬. నిరూపితా మహాయజ్ఞే నానాకర్తసు తే తదా,
ప్రవర్తంతేస్త రాజేంద్ర రాజ్ఞః ప్రియచికిర్షవః. ౭. ఋత్విక్సదస్య బహువిత్సు
సుహృత్తమేషు స్విష్టేషు సూనృతసమర్హణదక్షిణాభిః, చైద్యే చ సాత్వతపతే
శ్చరణం ప్రవిష్టే చక్రుస్తతస్త్వభృథన్నపనం ద్యునద్యామ్. ౮. మృదంగశంఖ
పణవాస్తూర్యాశ్చానకగోముఖాః, వాచిత్రాణి విచిత్రాణి నేదురావభృథోత్సవే. ౯.
నర్తకోన్యో నన్యతుర్హృష్టా గాయకా యూధశో జగుః, వీణావేణుతలోన్నాదస్తేషాం
స దివమస్పృశత్. ౧౦. చిత్రధ్వజపతాకాగ్రైభేంద్రస్యందనార్వభిః, స్వలంకృతై
ర్భటైర్భూపా నిర్యయురుక్తమాలినః. ౧౧. యదుస్సంజయ కాంభోజకురుక్షేకయ
కోసలాః, కంపయంతో భువం సైన్యైర్యజమానపురస్సరాః. ౧౨. సదస్యైర్విద్విజ
శ్రేష్ఠా బ్రహ్మఘోషేణ భూయసా, దేవర్షిపితృగంధర్వాస్తుష్టువుః పుష్పవర్షిణః. ౧౩.
స్వలంకృతా నరా నార్యో గంధస్రగ్భూషణాంబరైః, విలింపంత్యోఽభిషింశంత్యో
విజహ్నుర్వివిధైరనైః. ౧౪. తైలగోరసగంధోదహరిద్రాసాంద్రకుంకుమైః, పుంభి

దృశిభ్రమాత్. దుర్యోధనస్య ఏకస్యైవ దుఃఖే కారణం ప్రప్లుముక్తమనువదతి - అజాతశత్రో
రితి. ౧. దుర్యోధనమితి. ఇతి శ్రుతం తస్తు ఖాదేవేత్యర్థః. ౨. దుర్యోధనస్య అసహనకారణత్వేన
యాగమహోత్సవమేవ పునః సింహావలోకనేన నిరూపయతి—ఏకదాంతపురే తస్యేత్యతః ప్రాక్తనేన
గ్రంథేన. పితామహస్యేతి. ప్రేమబంధనాః ప్రేమయంత్రితాః. ౩. భీమఇతి. పూజాయాం పష్టానే
ద్రవ్యసాధనే నానావస్తుసంపాదనే. ౪. సతామితి. శుశ్రూషణే చందనాలేపనాదే. ౫. ౬. నిరూ
పితా ఇతి. నిరూపితాః నియుక్తాస్సంతః నానాకర్తసు ప్రవర్తంతే స్త. ౭. ఋత్విగితి. ఋత్విజశ్చ
సదస్యాశ్చ సభాసదః. బహువిదశ్చ తేషు స్విష్టేషు సవ్యాక్ పూజితేషు. సూనృతం ప్రియవాక్. సమ
ర్హణమలంకారాది. దక్షిణాశ్చ తాభిః. ద్యునద్యాం గంగాయాం. ౮.—౧౦. చిత్రేతి. చిత్రాణి ధ్వజ
పతాకాగ్రాణి యేషు తైః ఇభేంద్రైః స్వందనైః అర్వభిః అశ్వైర్భటైశ్చ. ఏవం చతురంగసైన్యైః నిర్య
యుః. ౧౧. యదుస్సంజయేతి. యజమానో యుధిష్ఠిరః పురస్సరో యేషాం తే. ౧౨. సదస్యేతి. సదస్యా
ఋత్విజః. అన్యే చ ద్విజశ్రేష్ఠాః నిర్యయుః. ౧౩. స్వలంకృతా ఇతి. కించ. గంధాదీభిస్స్వలం
కృతాః. నరా నార్యశ్చ రనైః మిథో విజహ్నుః. ౧౪. రసానేవాహ. —తైలేతి. కించ. సాంద్రకుం

ర్లిప్తాః ప్రలింపంత్యో విజమ్రుర్వారయోషితః. ౧౫. గుప్తా నృభిర్నిరగమన్నుపలబ్ధు
 మేతద్దేవ్యో యథా దివి విమానవరైర్నృదేవ్యః, తా మాతులేయసఖిభిః కిల
 సిచ్యమానాస్సప్రీడహాసవికసద్వదనా విరేజుః. ౧౬. తా దేవరానుత సఖీన్ సిషి
 చుర్ద్వతీభిః క్లిన్నాంబరావివృతగాత్రకుచోరుమధ్యాః, ఔత్సుక్యముక్తకబరచ్యవ
 మానమాల్యాః ఊభం దధుర్త్వలధియాం రుచిరైర్విహారైః ౧౭. ససమ్రాడ్రథ
 మారుహ్య సదశ్వం రుక్తమాలినం, వ్యరోచత స్వపత్నీభిః క్రియాభిః క్రతురా
 డివ. ౧౮. పత్నీసంయాజావభృత్యైశ్చరిత్వా తే తమృత్విజః, ఆచాంతం స్నాప
 యాంచక్రుర్గంగాయాం సహ కృష్ణయా. ౧౯. దేవదుందుభయో నేదుర్నరదుందుభి
 భిస్సహ, మునుచుః పుష్పవర్షాణి దేవర్షిపితృమానవాః. ౨౦. సస్నుస్తత్ర తతస్సర్వే
 వర్ణాశ్రమయుతా జనాః, మహాపాతక్యపి యతస్సద్యో ముచ్యేత కిల్బిషాత్. ౨౧.
 అథ రాజా హతే తౌ మే పరిధాయ స్వలంకృతః, ఋత్విక్సదస్యవిప్రాదీనాసర్చభర
 ణాంబరైః. ౨౨. బంధుజ్ఞాతినృపాన్ మిత్రసుహృదోఽన్యాంశ్చ సర్వశః, అభీక్ష్యం పూజ
 యామాస నారాయణపరో నృపః. ౨౩. సర్వే జనాస్సురరుచో మణికుండలస్రగు
 ష్టీషకంచుకదుశూలమహార్ఘ్యహారాః, నార్యశ్చ కుండలయుగాలకబృందజుష్టవక్త్ర
 శ్రియః కనకమేఖలయా విరేజుః. ౨౪. అథ ర్ద్విజో మహాత్మానస్సదస్యా బ్రహ్మ
 వాదినః, విప్రక్షత్రియవిటూఞ్చద్రా రాజానో యే సమాగతాః. ౨౫. దేవర్షిపితృ
 భూతాని లోకపాలాస్సహానుగాః, పూజితాస్తమనుజ్ఞాప్య స్వధామాని యయు
 ర్ముదా. ౨౬. హరిదాసస్య రాజర్షే రాజసూయమహోదయం, నైవాతృప్యన్ ప్రశం
 సంతః పిబన్ మర్త్యోఽమృతం యథా. ౨౭. తతో యుధిష్ఠిరో రాజా సుహృత్సం
 బంధిబాంధవాన్, ప్రేక్షమా నివాసయామాస కృష్ణం చ త్యాగకాతరః. ౨౮. భగ
 వానపి తత్రాబ్దం న్యవాత్సీత్తత్ప్రియంకరః, ప్రస్థాప్య యదువీరాంశ్చ సాంబాదీంశ్చ
 కుశస్థలీమ్. ౨౯. ఇత్థం ధర్మసుతో రాజా మనోరథమహార్ణవం, సుదుస్తరం సము

కుమాదిభిః పుంభిర్లిప్తాస్తాన్ ప్రలింపంత్యో వారయోషితశ్చ విజమ్రుః. ౧౫. గుప్తా ఇతి. నృభిర్గుప్తాః.
 రథాదియానైః నృదేవ్యః రాజపత్నీ నిరగమన్ నిర్గతాః. ఏతదుపలబ్ధు విమానవరైర్దేవ్యో
 యథా తద్వత్ మాతులేయైస్సఖిభిశ్చ పరితః సిచ్యమానాః. సప్రీడేన హాసేన వికసంతి వదనాని యా
 సాం తాః. ౧౬. తాఇతి. దేవరాన్ పతిభ్రాతృన్. ఉత సఖీన్ సఖినపి. దృతిభిః ఉదకనోదనచర్త
 యంత్రైః. సేచనపాత్రైశ్చ. మలధియాం కామినాం. ౧౭. సఇతి. క్రియాభిః అంగేష్టిభిః. క్రతు
 రాట్ సకరిరో రాజసూయ ఇవ. ౧౮. పత్నీతి. పత్నీసంయాజాః యాగవిశేషాః. అవభృథసంబంధి
 ఆవభృథ్యం చ తైశ్చరిత్వా తాన్యనుష్ఠాయేత్సర్వః. ౧౯—౨౦. అథేతి. అహతే నూతనే ఆనర్చ అర్చి
 తవాన్. ౨౧. ౨౩. సర్వఇతి. సురాణామివ రుక్ కాంతిర్యేషాం తే. మణికుండలైః సహితాః స్ర
 గుష్టిషాదయో యేషాం తే కుండలయుగేనాలకబృందేన చ జుష్టా వక్త్రక్రియాసాంతాః. ౨౪—౨౯

త్తిర్య కృష్ణేనాసీద్గతజ్వరః. ౩౦. ఏకదాంతఃపురే తస్య వీక్ష్య దుర్యోధనశ్చియం,
 అతస్యద్రాజసూయస్య మహత్త్వం చాచ్యుతాత్మనః. ౩౧. యస్మిన్న రేంద్రదితిజే
 ద్రసురేంద్రలక్ష్మీ*ర్నానా విభాంతి కిల విశ్వసృజోపక్లప్తాః, తాభిః పతీన్ ద్రుపద
 రాజసుతోపతస్థే యస్యాం విష క్తహృదయః కురురాడతప్యత్. ౩౨. యస్మిన్స్తదా
 మధుపతేర్తహిషీసహస్రం శ్రోణిభరేణ శనకైః క్వణదంఘ్రిశోభం, మధ్యే సుచా
 రుకుచకుంకుమశోణహారం శ్రీమస్తుఖం చ చలకుండలకుంతలాఢ్యమ్. ౩౩. సభా
 యాం మయవిద్యాయాం క్వాపి ధర్మసుతో విరాట్, వృతోఽనుజైర్బంధుభిశ్చ
 కృష్ణేనాపి స్వచక్షుషా. ౩౪. ఆసీనః కాంచనే సాక్షాదాసనే మఘవానివ, పారమేష్ఠ్య
 శ్రియా జుష్టస్తూయమానశ్చ వందిభిః. ౩౫. తత్ర దుర్యోధనో మానీ సహితో
 భ్రాతృభిర్నృప, కిరీటమాలీ న్యవిశదసిహస్తః క్షిపన్ రుషా. ౩౬. స్థలేభ్యగృహ్ణా
 ద్వస్త్రాంతం జలం మత్వా స్థలే పతత్, జలే చ స్థలవద్భ్రాంత్యా మయమాయావి
 మోహితః. ౩౭. జహాస భీమస్తం దృష్ట్వా ప్రియో నృపతయో పరే, నివార్య
 మాణా అప్యంగ రాజ్ఞా కృష్ణానుమోదితాః. ౩౮. సప్రీడితోర్వాగ్ద్వదనోరుషా
 జ్వలన్నిష్క్రమ్య తూష్ణీం ప్రయయా గజాహ్వయమ్, హాహేతి శబ్దస్సుమహాన
 భూత్సతామజాతశత్రుర్విమనాశవాభవత్. బభూవ తూష్ణీం భగవాన్ భువో
 భరం జిహ్విరేష భ్రమతిస్త యద్దృశా. ౩౯. ఏతత్తేఽభిహితంరాజన్ పృష్టోహ
 మితి యత్త్వయా, సుయోధనస్య దౌరాత్మ్యం రాజసూయే మహాక్రతౌ. ౪౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధే, పంచసప్తతితమోఽధ్యాయః.

ఇథమితి. గతజ్వరః నిశ్చింతః ఆసీత్. ౩౦. ఏకదేతి. అచ్యుతే శ్రీకృష్ణే ఆత్మా మనః యస్య తస్య.
 ౩౧. యస్మిన్నితి. నరేంద్రాదీనాం లక్ష్మీః లక్ష్మ్యః విభూతయః. విశ్వసృజా మయేన. ఉపక్లప్తాః విర
 చితాః తాభిస్సహ. కురురాట్ దుర్యోధనః. అతప్యత్. ౩౨. యస్మిన్నితి. మహిషీసహస్రమితిబహు
 త్వోపలక్షణం. క్వణద్భిరంఘ్రిభిః శోభా యస్య మధ్యే సుచారు చారుమధ్యమిత్యర్థః. కుచకుంకుమైః
 శోణా హారా యస్య తత్. శ్రీమంతి ముఖాని యస్య తత్. చలైః కుండలైః కుంతలైశ్చ ఆఢ్యం
 సంపన్నం అశోభతేతి శేషః. ౩౩. సభాయామితి. క్వాపి కదాచిత్ విరేజ ఇతి శేషః. స్వస్య చక్షు
 షా హితాహితజ్ఞాపకేన. ౩౪. ౩౫. తత్రేతి. మానీ సాహంకారః. కిరీటం చ మాలా చ విద్యేతే యస్య
 సః న్యవిశత్ వివేశ క్షిపన్ ద్వాద్ధాన్దీన్ ఆపక్షిపన్. ౩౬. స్థలఇతి. తత్ర శుద్ధాంతే స్థలే. వస్త్రాం
 తమభ్యగృహ్ణాత్ ఆకుంచితవాన్. కుతః శస్త్రిన్ స్థలవద భ్రాంత్యా జలం మత్వా జలేచ అపతత్.
 కుతః స్థలవద్భ్రాంత్యా. ౩౭. ౩౮. సఇతి. భువో భరం భారం జిహ్వురితి అద్య సంపాదితేన కల
 హబీజేన కురూణాం సంహారం కరిష్యామితి కించ. యస్య దృశా దృష్టిమాత్రేణ. దుర్యోధనో భ్రమ
 తిస్త భ్రాంతిం ప్రాప్. మయమాయాతు నిమిత్తమాత్రం. నః భూభారహరణబీజం దుర్యోధనస్య భ్రమం
 భీమాదేహస్యేన తస్య పరాభవం చ విధాయ తూష్ణీమాసీదిత్యర్థః. ౩౯. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

సాల్వవధకథాప్రారంభఘట్టః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అథాన్యదపి కృష్ణస్య శృణు కర్తాద్భుతం నృప, క్రీడా
నరశరీరస్య యథా సౌభవతిర్హతః. ౧. శిశుపాలసఖస్సాలోర్వ రుక్మిణ్యుద్వాహ
ఆగతైః, యదుభిర్నిర్జితస్సంఖ్యే జరాసంధాదయస్తథా. ౨. సాల్వః ప్రతిజ్ఞామక
రోచ్ఛృణ్వతాం సర్వభూభుజాం, అయాదవాం కరిష్యే త్త్వాం పౌరుషం మమ పశ్యత.
౩. ఇతి మూఢః ప్రతిజ్ఞాయ దేవం పశుపతిం ప్రభుం, ఆరాధయామాస నృపః
పాంసుముష్టిం సకృద్గ్రీసత్. ౪. సంవత్సరాంతే భగవానాశు తోష ఉమావతిః,
వరేణ ఛందయామాస సాల్వం శరణమాగతమ్. ౫. దేవాసురమనుష్యాణాం గంధ
ర్వోరగరక్షసాం, అభేద్యం కామగం వప్రే సయానం వృష్ణిభీషణమ్. ౬. తథేతి గిరి
శాదిప్తో మయః పరపురంజయః, పురం నిర్తాయ సాల్వాయ ప్రాదాత్సభమయస్త
యమ్. ౭. సలబ్ధ్వా కామగం యానం తమోథామ దురాసదం, యయా ద్వార
వతీం సాలోర్వ వైరం కృష్ణకృతం స్థరత్. ౮. నిరుధ్య సేనయా సాలోర్వ మహత్యా
భరతర్షభ, పురీం బభంజోపవనాన్యుద్వానాని చ సర్వశః. ౯. సగోపురాణి ద్వా
రాణి ప్రాసాదాట్టాలతోళికాః, విహారాన్ సవిమానాగ్రాన్ని పేతుశ్శస్త్రవృష్టయః.
౧౦. శిలాద్రుమాశ్చాశనయస్సర్వా ఆసారశర్కరాః, ప్రచండశ్చక్రవాతో ౭
భూద్రజసాచ్ఛాదితా దిశః. ౧౧. ఇత్యర్ద్యమానా సౌభేన కృష్ణస్య నగరీ భృశం,
నాభ్యపద్యత శం రాజం స్త్రిపురేణ యథా మహీ. ౧౨. ప్రద్యుమ్నా భగవా
న్వీక్ష్య బాధ్యమానా నిజాః ప్రజాః, మాబైష్టేత్యభ్యయాన్వీరో రథారూఢో
మహారథః. ౧౩. సాత్యకి శ్చారుధేష్టశ్చ సాంబో ౭ క్రూరస్సహానుజైః, హార్దికో
భానువిందశ్చ గదశ్చ శుకసారణౌ. ౧౪. అపరే చ మహేష్వాసా రథయాధప

ణ్ణో. “తతష్టట్నస్తతితమే వృష్ణిసాల్వమహామృథే, ద్యుమద్గదాప్రహరేణ రణాత్ప్రద్యుమ్న
నిర్గమః.” సంపాద్య ధర్మరాజస్య రాజసూయమహోదయం. నిహత్య సౌభరాజాదీనఘోషారమ
దచ్యుతః. ౧.—౩. ఇతీతి. ప్రత్యహం సకృత్. పాంసుముష్టిం. ఏకాం గ్రసత్ భక్షయత్. ౪. సంవత్స
రాంతఇతి. ఆశుతోషో ౭ పి భగవానుమావతిః శ్రీకృష్ణవిద్విషి సాలేర్వ వరస్య వైఫల్యం మన్యమానోన
శీఘ్రం ప్రాదురభూత్. తస్యాతినిర్బంధమాలక్య సంవత్సరాంతే వరేణ ఛందయామాస ఇచ్ఛాం కారి
తవాత్. వరం వృణీష్యేత్యువాచేత్యర్థః. ౫. ౬. తథేతి. తథేతి ప్రతిజ్ఞాయ. గిరిశేనాదిప్తో మయః ఆయ
స్తయం లోహమయం పురం సౌభసంజ్ఞం నిర్తాయ రచయిత్వా ప్రాదాత్. ౭. సఇతి. తమసోంధ
కారస్య. థామ ఆశ్రయం. అన్వైర్ద్యురాసదం దుష్ప్రీపం. సగోపురాణీతి. ప్రాసాదాః గృహాః అట్టా
లస్తదుపరిగృహాః తోళికాస్తత్పర్యంతకుడ్యాని. తాః. విహారాన్ క్రీడాస్థానాని చ స బభంజ. కించ
విమానాగ్రాస్తస్థాచ్ఛస్త్రవృష్టయః. పేతుః. ౧౦. శిలాఇతి. అసారశర్కరాః ధారాసంపాతః జల
పలాః. ౧౧. ఇతీతి. శం సుఖం నాభ్యపద్యత. ౧౨—౧౩. తతఇతి. తఃములం వ్యాకులం. రోమహర్షణం

యూధపాః, నిర్యయుర్దంశితా గుప్తా రథేబాశ్వపదాతిభిః. ౧౧. తతః ప్రవవృతే
 యుద్ధం సాల్యానాం యదుభిస్సహ, యథా సురాణాం విబుధైస్తుములం రోమహర్ష
 ణమ్. ౧౨. తాశ్చ సౌభవతేర్తాయా దివ్యాస్తైర్గుక్తిణీసుతః, క్షణేన నాశయామాస
 నైశం తమ ఇవోష్ణగుః. ౧౩. వివ్యాధ పంచవింశత్యా స్వర్ణపుంఖైరయోముఖైః,
 సాల్యస్య ధ్వజినీపాలం శరైస్సన్నతపర్వభిః. ౧౪. శరేణాతాడయత్సాల్యమేకైకే
 నాస్య నైనికాః, దశభిర్దశభిర్నేత్రాన్వాహనాని త్రిభిస్త్రిభిః. ౧౫. తదద్భుతం
 మహత్కర్తృ ప్రద్యుమ్నస్య మహాత్మనః, దృష్ట్వా తం పూజయామాసుస్సర్వే స్వపర
 నైనికాః. ౧౬. బహురూపై కరూపం తద్దృశ్యతే న చ దృశ్యతే, మాయామయం
 మయకృతం దుర్విభావ్యం పరైరభూత్. ౧౭. క్వచిద్భూమా క్వచిద్వ్యోమ్ని
 గిరిమూర్ధ్ని జలే క్వచిత్, అలాతచక్రవద్భ్రామ్యత్సౌభం తద్దురవస్థితం. ౧౮.
 యత్ర యత్రోపలక్ష్యేత ససౌభస్సహనైనికః, సాల్యస్తతస్తతో ముంచన్ శరాన్
 సాత్వతయూధపాః. ౧౯. శరైరగ్న్యర్కసంస్పర్శైరాశీవిషదురాసదైః, పాట్యమాన
 పురానీకస్సాల్వో ముహ్యత్పరేరితైః. ౨౦. సాల్యానీకపశస్త్రాస్తైర్వృష్టి వీరాభృశా
 ర్దితాః, న తత్యజారణం స్వం స్వం లోకద్వయజగీషవః. ౨౧. సాల్యామాతోర్ద్యుమా
 న్నామ ప్రద్యుమ్నం ప్రాక్ప్రవీడితః, ఆసాద్య గదయా మార్వా వ్యాహత్య
 వ్యనదద్భుతే. ౨౨. తం ద్యుమద్గదయా శీర్ణవక్షస్థలమరిందమం, అపోవాహరణా
 త్సౌతో ధర్మవిధ్ధారుకాత్తజః. ౨౩. లబ్ధసంజ్ఞో ముహూర్తేన కార్ణిస్సారథిమబ్ర
 వీత్, అహో అసాధ్విదం సూత యద్రణాన్తేవకర్షణమ్. ౨౪. న యదూనాం కులే
 జాతశ్శూక్రియతే రణవిచ్యుతః, వినా మక్లిబచిత్తేన సూతేన ప్రాప్తకల్తమాత్.

కాద్రం. ౧౨. తాశ్చ. నైశం నిశిభవం. తమః ఉష్ణగుః సూర్యభవ. ౧౩. కించ వివ్యాధేతి. స్వర్ణ
 మయాని పుంఖాని పృష్ఠప్రాంతాని యేషాం తైః. అయోలోహం తన్తయాని ముఖ్యాన్యగ్రాణి యేషాం
 తైః. ధ్వజినీపాలం సేనాన్యం సన్నతాని నిమ్నాని. పర్వాణి గ్రంథయో యేషాం తైః. ౧౪. శరేణేతి.
 నైనికాః భటాః నేత్రాః సారథీః. ౧౫. తదితి. స్వపరనైనికాః స్వపరసేనయోర్వర్తమానా
 సుర్వే పూజయామాసుః సమ్మానితవంతః. ౧౬. బహురూపేతి. కదాచిద్బహురూపం కదాచిదేక
 రూపం. క్వచిద్దృశ్యతే. క్వచిన్న దృశ్యతే. ఏవం దుర్విభావ్యం అతర్క్యమభూత్. ౧౭. కించ. క్వచి
 దితి. ఏవం తన్ దురవస్థితం అనవస్థితం. చాభూత్. ౧౮. ౧౯. శరైరితి. అగ్నివద్దాహకః అర్క
 వత్సంశోషకః యుగపత్సర్వతస్సంస్పర్శో యేషాం తైః. ఆశీవిషవదేకదేశస్సర్వమాత్రేణ మారకత్వా
 దురాసదైః దుస్సహైః పాట్యమానం పురమనీకాని చ యస్య సః. పరైర్యదుభిరీరితైర్ముక్తైః. ౨౦.
 సాల్యేతి. భృశార్దితా అపి స్వం స్వం రణం స్వాం స్వాం యుద్ధభూమిం. ౨౧. సాల్యేతి. మార్వా
 కార్ణాయసమయ్యా వ్యాహత్య ప్రహత్య. ౨౨. తమితి. తం ప్రద్యుమ్నం. అపోవాహ అన్యతో
 నినాయ. ౨౩. ౨౪. నేతి. మత్ వినా క్లిబం చిత్తం యస్య తేన త్వయా సూతేన. ౨౫.

౨౯. కిన్ను వత్సేభిసంగమ్య పితరౌ రామకేశవా, యుద్ధాద్ధర్మ్యాదపక్రాంతః
 పృష్టస్త్రాత్తనః తుమమ్. ౩౦. వ్యక్తం మే కథయిష్యంతి హసంత్యో బ్రాతృజా
 మయః, క్షైబ్యం కథం కథం వీర తవావైయః కథ్యతాం మృధే. ౩౧. సూతఉవాచః—
 ధర్మం విజానతాయుష్షా కృతమేతన్తయా విభో, సూతః కృచ్ఛ్రగతం రక్షేద్రథినం
 సారథిం రథీ. ౩౨. ఏతద్విదిత్వా తు భవాన్ మయా పోవాహితో రణాత్, ఉప
 సృష్టః పరేణేతి మూర్ఛితో గదయా హతః. ౩౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షట్సప్తతితమో ౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సతూపస్పృశ్య సలిలం దంశితో ధృతకార్తుకః, నయమాం
 ద్యుమతః పార్శ్వం వీరస్యేత్యాహ సారథిమ్. ౧. విధమంతం స్వపైన్యాని ద్యు
 మంతం రుక్తిణీసుతః, ప్రతిహృత్య ప్రత్యవిధ్యన్నా రాచైరష్టభిస్తన్యన్. ౨. చతు
 ర్భిశ్చతురో వాహన్ ఘాతమేకేన చాహనత్, ద్వాభ్యాం ధనుశ్చ కేతుం చ ద్యుమ
 తో ౭ న్యేన వై శిరః. ౩. గదసాత్యకిసాంబాద్యా జఘ్నుస్సౌభపతేర్బలమ్, పేతుస్స
 ముద్రే సౌభేయాస్సర్వే సంచిన్న కంధ రాః. ౪. ఏవం యదూనాం సాల్యానాం జఘ్ను తా
 మితరేతరమ్, యుద్ధం త్రిణవరాత్రం తదభూత్తుములముల్బణమ్. ౫. ఇంద్రప్రస్థ
 గతః కృష్ణ ఆహూతో ధర్మసూనునా, రాజసూయే చ నిర్వృత్తే శిశుపాలే చ సం
 స్థితే. ౬. కురువృద్ధావనుజ్ఞాప్య మునీంశ్చ ససుతాం పృథామ్, నిమిత్తాన్యతిఘోరాణి
 పశ్యన్ ద్వారవతీం యయా. ౭. ఆహచాహమిహాయాత ఆర్యమిత్రాభిసంగతః,

కిన్వితి. పితరౌ రామకేశవా. అభిసంగమ్య తత్పార్శ్వం గత్వా. తాభ్యాం పృష్టః. స్వయోగ్యం కిం
 నువత్సామితి. ౩౦. వ్యక్తమితి, బ్రాతృజామయో బ్రాతృభార్యాః. వ్యక్తం నిశ్చితం. యక్షైక్బ్యం
 కథయిష్యతి. తత్కథనమనుకరోతి.—కథం కథమితి. ౩౧. ధర్మమితి. విభో హే సమర్థ. ఏతదపసర్పణం
 ధర్మమాహ—సూతఇతి. ౩౨. ఏతదితి. అపోవాహితః అపసీతః. ఉపసృష్టః ఉపసర్గం పీడాం ప్రాప్త
 ఇతి కృత్వా. యతః పరేణ శత్రుణా గదయా హతస్యన్. మూర్ఛితో నిస్సంజ్ఞతాం గతో భవా
 నితి. ౩౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షట్సప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “సప్తయుక్సప్తతితమే నానామాయావిచక్షణః. కృష్ణేనాగత్య సాల్వస్తు హతస్సౌభంచ
 చూర్ణితం. స ఇతి. దంశితః సన్నద్ధః. ౧. విధమంతమితి. విధమంతం తపయంతం. ప్రతిహృత్య
 నిరుద్భ్య. ౨. అష్టానాం వినియోగమాహ—చతుర్భిరితి. ౩. గదేతి. సౌభేయాః సౌభస్థాః. ౪. ఏవ
 మితి. నవానాం రాత్రీణాం సమాహారో నవరాత్రం త్రయాణాం నవరాత్రాణాం సమాహారస్త్రినవ
 రాత్రం. సప్తవింశతిరహారాత్రాణీత్యర్థః. తుములం సంకులం ఉల్బణం ఘోరం. ౫. పరమతముపన్య
 స్యతి—ఇంద్రప్రస్థ గత ఇతి. ౬. ౭. ఆహేతి. స్వగతమేవ పథి చింతావిజృంభితమాభాషణం. ఆర్య

రాజ్యన్యాశ్చైచద్యపక్షీయా నూనం హన్యః పురీం మమ. ౮. వీక్ష్య తత్కదనం
స్వానాం నిరూప్య పురరక్షణమ్, సౌభం చ సాల్వరాజం చ దారుకం ప్రాహ కేశవః.
౯. రథం ప్రాపయ మే సూత సాల్వస్యాంతికమాశు వై, సంభ్రమస్తేన కర్తవ్యో
మాయావీ సౌభరాడయమ్. ౧౦. ఇత్యుక్తశ్చోదయామాస రణమాస్థాయ
దారుకః, విశంతం దదృశుస్సర్వే న్వే పరే చారుణానుజమ్. ౧౧. సాల్వశ్చ కృష్ణ
మాలోక్య హతప్రాయబలేశ్వరః, ప్రాహిణోత్కృష్టసూతాయ శక్తిం భీమరవాం
మృధే. ౧౨. తామాపతంతీం నభసి మహాల్కామివ రంహసా, భాసయంతీం దిశ
శ్శౌరిస్సాయకైశ్శతథాచ్ఛినత్. ౧౩. తం చ షోడశభిర్బాణైర్విధ్వా సౌభం చ ఖేత్ర
మత్, అవిధ్యచ్ఛరసందోహైః ఖం సూర్యి ఇవ రశ్మిభిః. ౧౪. సాల్వశ్చోరేస్తు దోస్సవ్యం
సశార్జం శార్జగధన్వనః, బిభేద న్యపతద్ధస్తాచ్ఛార్జమాసీత్తదద్భుతమ్. ౧౫. హాహ
కారో మహానాసీద్భూతానాం తత్ర పశ్యతామ్. వినద్య సౌభరాదుచ్చైరిదమాహ
జనార్దనమ్. ౧౬. యత్త్వయా మూఢ నస్సఖ్యుర్భార్యాత్వపహృతేక్షతామ్. ప్రమ
త్తస్స సభామధ్యే త్వయా వ్యాపాదితస్సఖా. ౧౭. తం త్వాద్య నిశితైర్బాణైరపరాజిత
మానినమ్, నయామ్యపునరావృత్తిం యది తిష్ఠేర్మమాగ్రతః. ౧౮. శ్రీకృష్ణ
ఉవాచః—వృథా త్వం కత్థసే మంద న పశ్యస్యంతి కేఽంతకమ్, పౌరుషం దర్శయంతి
స్త శూరా న బహుభాషిణః. ౧౯. ఇత్యుక్త్వా భగవాన్ సాల్వం గదయా భీమవే
గయా, తతాడ జత్రై సంక్రుద్ధ స్స చకంపే వమన్నసృక్. ౨౦. గదాయాం సన్నివృ
త్తాయాం సాల్వస్త్యంతరధీయత. ౨౧. తతో ముహూర్త ఆగత్య పురుషశ్చిరసా
చ్యుతమ్, దేవక్యా ప్రేషితోఽస్తీతి నత్వా ప్రాహ వచో రుదన్. ౨౨. కృష్ణ కృష్ణ
మహాబాహూ పితాతే పితృవత్సల, బద్ధ్వా పనీతస్సాల్వేన సానికేన యథా పశుః. ౨౩.
నిశమ్య విప్రియం కృష్ణో మానుషీం ప్రకృతిం గతః, విమనస్కో ఘృణీ న్నేహద్బభాషే

మిత్రాభిసంగతో బలభద్రాదినహితః. ౮. వీక్ష్యేతి. దుర్నిమిత్తదర్శనాకులచిత్తవీచం చింతయన్ ద్వార
కామాగత్య స్వానాం కదనం వీక్ష్య సౌభం చ సాల్వరాజం చ వీక్ష్య రామం పురరక్షణం ప్రతినిరూప్య
నియుజ్య దారుకం ప్రాహేత్యన్వయః. ౯. రథమితి. తే త్వయా. ౧౦. ఇతీతి. ఆస్థాయ సమ్యగధిష్ఠాయ
అరుణానుజం ధ్వజే వర్తమానం గరుడం. ౧౧. సాల్వఇతి. హతప్రాయస్య బలస్య ఈశ్వరః. ౧౨. ౧౩.
తమితి. తం చ సాల్వం శరసందోహైః శరజాలైః. ఖం సూర్య ఇవ రశ్మిభిరితి. సునీలత్వవిపుల్వా
దిభిరాకాశోపమా సౌభస్య. అచింత్యవేగత్వ బహుత్వాదిభిశ్శరాణాం రశ్మిసాదృశ్యం. అయత్నేనైవ
రశ్మివత్ శరజాలప్రసారణాత్సార్యతుల్యః శ్రీకృష్ణఇతి. ౧౪. సాల్వఇతి. దోర్బాహుం. ౧౫. ౧౬.
యదితి. సఖ్యుశ్చిగుపాలస్య ఈక్షతామస్తాకం ప్రమత్తః అనవహితః. వ్యాపాదితః నిహతః. ౧౭.
తమితి. అపరాజితోఽహమితి. మానవంతం అపునరావృత్తిం మృత్యుం తిష్ఠేః స్థాస్యసి. ౧౮—౨౩.

ప్రకృతోయథా ౨౪. కథం రామమనంమత్తం జిత్వాజేయంసురాసురైః
సాల్యేనాల్పీయసా నీతః పితా మే బలవాన్ విధిః. ౨౫. ఇతిబ్రువాణే గోవిందే
సౌభరాట్పుత్ర్యుపస్థితః, వసుదేవమివానీయ కృష్ణంచేదమువాచహ. ౨౬. ఏష తే జని
తానీతో యదర్థమిహ జీవసి, వధిష్యే వీక్షతస్తేఽముమిషశ్చేత్పాహి బాలిశ. ౨౭.
ఏవం నిర్భర్తన్య మాయావీ ఖడ్గేనానకదుందుభేః, ఉత్కృత్య శిర ఆదాయ ఖడ్గం
సౌభం సమావిశత్. ౨౮. తతో ముహూర్తం ప్రకృతాపుష్పతస్త్వబోధఆస్త
స్వజనానుషంగతః, మహానుభావస్తదబుధ్యతాసురీం మాయాం ససాల్యప్రహితాం
మయోదితామ్. ౨౯. న తత్ర దూతం న పితుః కళేబరం ప్రబుద్ధ ఆజౌ యదప
శ్యదచ్యుతః, స్వాప్నం యథాచాంబరచారిణం రిపుం సౌభస్థమాలోక్య నిహంతు
ముద్యతః. ౩౦. ఏవం వదంతి రాజర్షే ఋషయః కేచనాన్వితాః, యత్స్వవాచో
విరుధ్యేరన్ననూనం తే స్తరంత్యను ౩౧. క్వశోకమోహశా న్నేహో వా భయం
వాఙ్మానసంభవం, క్వ వా ఖండితవిజ్ఞానజ్ఞానైశ్వర్యస్సురేడితః. ౩౨. యత్పాదనే
వోర్జితయాత్తవిద్యయా హిన్వంత్యనాద్యాత్తవిపర్యయగ్రహం, లభంత ఆత్మీయ
మనంతమైశ్వరం కుతో నుమోహాః పరమస్య సద్గతేః. ౩౩. తం శస్త్రపూగైఃప్రహ
రంత మోజసా సాల్యం శరైశ్శౌరిరమోఘవిక్రమః, విద్ధ్వాచ్ఛినద్వర్తధనుశ్శిరో
మణిం సౌభం చ శత్రోర్దదయా రురోజహ. ౩౪. తత్కృష్ణహస్తేరితయా విచూర్ణి

నిశమ్యేతి. ఘృణీ దయావాన్. ౨౪—౨౬. ఏషఇతి. జనితా. జనయితా ఈశశ్చేచ్ఛక్తశ్చేత్.
౨౭. ౨౮. తతఇతి. స్వబోధః స్వతస్సిద్ధజ్ఞానవానపి. స్వజనస్నేహతః ప్రకృతౌ మానుషస్వభావే ఉప
స్థితః నిమగ్నః ఆస్త ఆతిష్ఠత్. తతస్తత్సర్వమాసురీం మాయామబుధ్యత మాయేయమిలి జ్ఞాతవాన్.
౨౯. నేతి. స్వాప్నం స్వప్నప్రపంచం యథా. ౩౦. ఏవం పరమతముపన్యస్తం నిరాకరోతి.—ఏవ
మితి. కేచ కేచన నాన్వితాః అనన్వితాః పూర్వాపరానుసంధానరహితాః. తదాహ—యత్స్వవాచ
ఇతి. తన్నానుస్త్రంఠీత్యర్థః. అయమభిప్రాయః.—న తావద్రాజచూయార్థం రామేణ సహ గతః శ్రీకృష్ణః
సంకర్షణమనుజ్ఞాప్యేతి పూర్వముక్తత్వాత్. నచేంద్రప్రస్థం గతేకృష్ణే సాల్యాగమనం. సాల్యసంగ్రామ
వ్యాసక్తేన మయా యుష్మద్ద్యూతం న జ్ఞాతమితి కామ్యకవనస్థాన్ పాండవాన్ సాంత్వయతా శ్రీకృష్ణే
నోక్తమితి వ్యాసోక్తేరితి. ౩౧. అసంభావితం చేత్యాహ.—క్వేతి. భయం వా దుర్నిమిత్తదర్శనకృతం
నూనం హన్యుః పురీం మమేతి యదుక్తం. యచ్ఛ హస్తాచ్ఛార్జ్యం న్యపతదితి ఉక్తం. తద్భయం వా క్వేతి.

అజ్ఞానేనసంభవో యస్య తత్. అఖండితాని విజ్ఞానజ్ఞానైశ్వర్యాణి యస్య సః. తత్ర విజ్ఞానం స్వరూప
విషయం. జ్ఞానం బాహ్యవిషయం. ౩౨. కించ. యదితి. యస్య పాదనేపయా ఉర్జితా పుష్కలా
యా ఆత్మవిద్యా తయా. అనాదిశ్చసావాత్మవిపర్యయగ్రహశ్చ. అహంకృతః సుఖదుఃఖత్యాదిలక్షణః
తం హిన్వంతి వినాశయంతి. సంతః ఐశ్వరం పదం చ. తస్య సతాగతేః కుతో నుమోహ ఇతి. ఆతో

తం పపాత తోయే గదయా సహస్రథా, విసృజ్య తద్భూతలమాస్థితో గదామా
దాయసాలోర్వ హరిమభ్యగాద్ధ్రతమ్. ౩౧. ఆధావతస్సగదం తస్య బాహుం భల్లేన
చిత్వాథరథాంగమద్భుతం, వథాయ సాల్వస్య లయార్కసన్ని భంబిభ్రద్భభౌసార్క
ఇవోదయాచలః. ౩౨ జహర తేనైవ శిరస్సకుండలం కిరీటయుక్తం పురుమాయి
నోహరిః, వజ్రేణ వృత్రస్య యథాపురందరో బభూవ హాహేతి వచస్తదా
నృణామ్. ౩౩ తస్మిన్ని పతితే పాపే సౌభే చ గదయా హతే, దివిదుందుభయోనేదు
స్తదా దేవగణేరితాః, *సఖినామపచితిం కుర్వన్ దంతవక్త్రో రుషాభ్యగాత్. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, సప్తసప్తతితమోఽధ్యాయః.

— దంతవక్త్రవిడూరథవథాదికథాప్రారంభఘట్టః —

శ్రీశుక ఉవాచః—శిశుపాలస్య సాల్వస్య పౌండ్రకస్యాపి దుర్జితేః, పరలోక
గతానాం చ కుర్వన్ పారోక్ష్యసౌహృదమ్. ౧. ఏకః పదాతిసన్నద్ధో గదాపాణిః
ప్రకంపయన్, పద్భ్యం మహీం మహారాజమహాసత్వోఽభ్యదృశ్యత. తం తదాయాం
తమాలోక్యగదామాదాయసత్వరః, అవప్లుత్య రథాత్కృష్ణస్సింధుంవేలేవ ప్రత్య
థాత్. ౩. గదాముద్యమ్య కారూశో ముకుందం ప్రాహ దుర్జదః, దిష్ట్యాదిష్ట్యా
భవానద్య మమ దృష్టిపథం గతః. ౪. త్వం మాతులేయో నః కృష్ణమిత్రద్రుక్షాం
జిఘాంససి, అతస్త్వాం గదయా మందహనిష్యేవ జకల్పయా. ౫. తర్హ్యాన్యణ్యముపై
నైతద్వచనం సత్యమిత్యర్థః. ౩౩. కిం తర్హి సత్యం తదాహ—తమితి. పర్వకవచం రురోజ బభంజ.
౩౪. ౩౫. ఆధావతఇతి. లయార్కసన్నిభం ప్రశయకాలికసూర్యసదృశం. ౩౬. ౩౭. తస్మిన్నితి.
దేవగణేన ఈరితాః వాదితాః. ౩౮. ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతోఽప్తసప్తతితమే దంతవక్త్రవిడూరథా, హత్వా హరిః పురే రేమే రామస్సూతం
తతోఽవధీత్. సఖినామపచితిం కుర్వన్మిత్యుక్తం తదేవాహ—శిశుపాలస్యేతి. పారోక్ష్యసౌహృదం
పరోక్షే కరణీయం సుహృత్కృత్యం. ౧. ౨. తమితి. ప్రత్యథాత్ ప్రతిరురోధ. ౩. గదామితి.
ముకుందం ప్రాహ దుర్జదిత్యాదేః అధిక్షేపపరతా స్ఫుటైవ. పరమార్థస్తు దుర్జదః గతమదః ప్రాహ.
ముకుందం తృతీయజన్తని ముక్తిదానార్థమాగతం. అద్యేతి. జన్తత్రయేణ అన్విష్యమాణః అద్య
బ్రహ్మశాపావసానే భవాన్ మమ స్వామి దృష్టిపథం గతః ప్రాప్తః ఏతద్దిష్ట్యాదిష్ట్యా భద్రం అతి
హర్షే వీప్సా. ౪. కించ. త్వమితి. హేకృష్ణ త్వమస్తాకం మాతులేయో బంధుః. ఏవమపి మిత్ర
ద్రుక్ మిత్రాణి ఘాతితవాన్. మాం చ త్వం జిఘాంససి తస్మాదస్తాకం త్వతో మృత్యుః సనకాద్య
నుగ్రహప్రాప్తౌ నూనం దుర్వారః. అతస్త్వామేతావన్తాత్రమహం యాచే. కిం తత్ తదాహ—హే
అమంద సర్వసహనసమర్థ. తాత్రధర్తేణ నేవితుం గదయా త్వాం హనిష్యే ప్రహరిష్యామి. తామేక
వారం సహస్వేతి. నను వజ్రతుల్యాం త్వద్గదాం కో వా సహేత? నైవమిత్యాహ. —అవజకల్పయా
ఉత్పలమాలావదతికోమలయేత్యర్థః. ౫. నన్వేవం హననే కస్తవ పురుషార్థస్తమాహ—తర్హితి. అజ్ఞః నవి

మృజ్జ మిత్రాణాం మిత్రవత్సలః, బంధురూపమరిం హత్వా వ్యాధిం దేహచరం
యథా. ౬. ఏవం రూక్షైస్తుదన్ వాక్యైః కృష్ణం తోత్రైరివ ద్విపం, గదయా
తాడయన్తూర్ధ్వి సింహవద్వ్యనదచ్చ సః. ౭. గదయాభిహతోఽప్యాజౌనచచాలయ
దూద్వహః, కృష్ణోఽపితమహన్దుర్వాకౌమోదక్యాస్తనాంతరే. ౮. గాఢం నిర్భణ్ణ
హృదయ ఉద్వమన్ రుధిరం ముఖాత్, ప్రసార్యకేశబాహ్వాంప్రీన్ ధరణ్యాన్యప
తద్వ్యసుః. ౯. తతస్సూక్ష్మతమం జ్యోతిః కృష్ణమావిశదద్భుతం, పశ్యతాం సర్వ
భూతానాం యథా చైద్యపతేర్నృప. ౧౦. విడూరథన్తు తద్భ్రాతాబ్రాతృశోక
పరిప్లుతః, ఆగచ్ఛదసిచర్తభ్యాం మత్తశ్శత్రుజిహూసయా. ౧౧. తస్యచాపతతః కృష్ణ
శ్చక్రేణ కురనేమినా, శిరో జహార రాజేంద్ర సకిరీటం సకుండలమ్. ౧౨. ఏవం
ససౌభం సాల్వం చ దంతవక్త్రం విడూరథం, హత్వా దుర్విషహానన్యానీడితస్సర
మానవైః. ౧౩. మునిభిస్సిద్ధగంధరైర్విద్యాధరమహారగైః, అప్సరోభిః పితృగణై
ర్యతైః కిన్నరచారణైః. ౧౪. *ఉపగీయమానవిజయః కుసుమైరభివర్షితః, వృతశ్చ
వృష్టిప్రవరైర్వివేశాలంకృతాం పురీమ్. ౧౫. ఏవం యోగేశ్వరః కృష్ణో భగవాన్
జగదీశ్వరః, ఈయతే పశుదృష్టీనాం నిర్జితో జయతీతి సః. ౧౬. శ్రుత్వా యుద్ధో

❀ బలరామకృతతీర్థయాత్రాసూతవధాదికథాప్రారంభఘట్టః. ❀

ద్యమం రామః కురూణాం సహ పాండవైః, తీర్థాభిషేకవ్యాజేన మధ్యస్థః
ప్రయయాకాశిల. ౧౭. స్నాత్వా ప్రభాసే సంతర్ప్య దేవర్షి పితృమానవాన్, సరస్వతీం
ప్రతిస్రోతాం యయా బ్రాహ్మణసంవృతః. ౧౮. మధూదకంబిందుసరస్త్పణకూలం
సుదర్శనం, విశాలం బ్రహ్మతీర్థం చ చక్రం ప్రాచీం సరస్వతీమ్. ౧౯. యమునా
ఘను యాన్యేవ గంగామనుచ భారత, జగామ నైమిశం యత్ర ఋషయస్సత్ర

ద్యతే జ్ఞో యస్తాత్ తస్య సంబుద్ధిః హే సర్వజ్ఞేశ్వరః. పరమార్థతః స్వామిసం. ఏతద్దేహ
సంబంధేన బంధురూపం, బ్రహ్మకాపేన తు శత్రుత్వేన ప్రతీతం త్వాం హత్వా మిత్రాణామాన్యణ్యం
ఉపైమి ఉపైష్యామి. విశేషేణ ఆధీయతే మనసి చింత్యత ఇతి వ్యాధిః దేహే అంతర్యామి
తయా చరతీతి తథా. తమిశ్వరం హత్వా తాత్రధర్మేణ ఆరాధ్య. హంతేర్గత్యర్థస్య జ్ఞానార్థ
త్వాత్ జ్ఞాత్వేతి వా. తేన యథా పిత్రాదీనామాన్యణ్యముపయంతి తద్వదితి. ౬. ఏవమితి. రూక్షైరి
త్యాదిప్రతీత్యభిప్రాయేణ. తోత్రైరంకుశాదిభిః. ౭—౧౫. ఏవమితి. ఏవం శ్రీకృష్ణో మహాబలానపి
లీలయా జయత్యేవేతి కృత్వా స కదాచిజ్జరాసంధాదిభిర్నిర్జిత ఇతి. పశుదృష్టీనామీయత ఇత్యర్థః
విజయే హేతవః. యోగేశ్వరః భగవాన్ జగదీశ్వర ఇతి. ౧౬. జ్ఞో. విడూరథాంతము
న్త్యధ్య పూతనాదిదనోః కులం, కృష్ణస్తూపరమన్నారాద్రామోఽహన్ సూతపల్వలా. శ్రీధరి
యోఽయం జ్ఞోకః, తత్ప్రసంగమాహ.—శ్రుత్వేతి. ౧౭. స్నాత్వేతి. ప్రతిస్రోతాం ప్రతి
లోమాం. ౧౮. మధూదకమ్మితి. సుదర్శనం తీర్థం చక్రం చక్రతీర్థం. ౧౯. యమునామితి. యము

మాసతే. ౨౦. తమాగతమభిప్రేత్య మునయో దీర్ఘసత్రిణః, అభిగమ్య యథా
 న్యాయ్యం ప్రణమ్యోత్థాయ చార్చయన్. ౨౧. సోఽర్చితస్సపరీవారః కృతాసనపరి
 గ్రహః, రోమహర్షణమాసీనం మహర్షేశ్శిష్యమైక్షత. ౨౨. అప్రత్యుత్థాయినం
 సూతమకృతప్రహ్వణాంజలిం, అధ్యాసీనం చ తాన్ విప్రాంశ్చకోపోద్వీక్ష్యమా
 ధవః. ౨౩. కన్తాదసావిమాన్ విప్రానధ్యాస్తే ప్రతిలోమజః, ధర్మపాలాంస్తైః
 వాస్తాన్ వధమర్హతి దుర్మతిః. ౨౪. ఋషేర్భగవతో భూత్వా శిష్యోఽధీత్య
 బహూని చ, సేతిహాసపురాణాని ధర్మశాస్త్రాణి సర్వశః. ౨౫. అదాంతస్యావినీతస్య
 వృథా పండితమానినః, న గుణాయ భవంతి స్తనటస్యేవాజితాత్మనః. ౨౬. ఏతదర్థో
 హిలోకేఽస్తిన్నవతారో మయాకృతః, వధ్యామి ధర్మధ్వజినస్తేహిపాతకినోఽధికాః.
 ౨౭. ఏతావదుక్త్వాభగవాన్నివృత్తోఽసద్వధాదపి, భావిత్యాత్తంకుశాగ్రేణ కరన్థే
 నాహనత్ప్రభుః. ౨౮. హాహేతి వాదినస్సర్వే మునయః ఖన్నమానసాః, ఊచుస్సం
 కర్షణం దేవమధర్మస్తే కృతః ప్రభో. ౨౯. అస్య బ్రహ్మసనందత్తమస్తాభిర్యదునందన,
 ఆయుశ్చాత్మాక్లమంతావద్యావత్సత్రం సమాప్యతే. ౩౦. అజానతే వాచరిత స్త్వయా
 బ్రహ్మవధో యథా, యోగేశ్వరస్య భవతో నామ్నా యోఽపి నియామకః. ౩౧.
 యద్యేతద్బ్రహ్మహత్యాయాః పావనం లోకపావన, చరిష్యతిభవాన్ లోకసంగ్రహే
 నాన్యచోదితః. ౩౨. శ్రీభగవానువాచ—చరిష్యేవధనిర్వేశం లోకానుగ్రహకామ్య
 యా, నియమః ప్రథమే కల్పేయావాన్ సతు విధీయతామ్. ౩౩. దీర్ఘమాయుర్బలైతస్య

నామనుయాని తీర్థాని. గంగామను చ యాని తాని సర్వాణి. గత్వా నై మిశమరణ్యం జగామ. ౨౦.
 తమితి. అభిప్రేత్య శ్రీబలరామ ఇతి జ్ఞాత్వా. ౨౧. సఇతి. మహర్షేర్వాప్యసస్య. ౨౨. అప్రత్యుత్థాయిన
 మితి. సూతం ప్రతిలోమజం. న కృతం ప్రహ్వణమంజలిశ్చ యేన తం. అధ్యాసీనం చ తాన్
 తేభ్యోఽప్యుచ్చైర్రాసీన మిత్యర్థః. ౨౩. ౨౪. అజానన్నధ్యాస్త ఇతి చేన్నైవమిత్యాహ. —ఋషేరితి.
 ౨౫. నను బహుజ్ఞః కథమేవం కః కుర్యాత్తత్రాహ—అదాంతస్యేతి. గుణాయ యథోచితానుష్ఠా.
 నాయ. ౨౬. నను విప్రానధ్యాస్తాం. అన్వద్వా. కించిత్కరోతు కింతవేతి చేదతఆహ. —ఏతదర్థ
 ఇతి. ధర్మధ్వజినః ఉత్తమలింగధారిణః. ౨౭. ఏతావదితి. భావిత్యాదితి. న హి భవితవ్యం కేనాపి
 పరిహర్తుం శక్యత ఇత్యర్థః. అహనత్ హతవాన్. ౨౮. హాహేతి. తే త్వయా. ౨౯. అధార్మిక
 ప్రతిలోమజవధః కోఽయమర్థ ఇతి చేత్తత్రాహుః—అస్యేతి. పురాణప్రవచనాయ అత్తనః శరీరస్య
 నాస్తిక్లమో యస్మిన్ తదాయుశ్చ దత్తమితి. ౩౦. అజానతేతి. బ్రహ్మవధేఽపి కిం మమేశ్వరస్యేతి
 చేత్సత్యమేవం తథాఽప్రాయశ్చిత్తం కర్తవ్యమిత్యాశయేనాహుస్సార్ధేన—యోగేశ్వరస్యేతి. ఆమ్నాయః
 బ్రాహ్మణో న హంతవ్య ఇతి లక్షణః. ౩౧. యదీతి. తథాప్యేతస్యాః బ్రహ్మహత్యాయాః. పావనం
 ప్రాయశ్చిత్తం. హేలోకపావన నాన్యచోదితః. అనన్యచోదితః స్వయమేవ భవాన్ యది
 కరిష్యతి తర్హి లోకసంగ్రహో భవిష్యతి నాన్యథేతి. ౩౨. చరిష్యఇతి. వధస్య నిర్వేశం ప్రాయశ్చిత్తం.
 ప్రథమే కల్పే ముఖ్యపక్షే విధీయతాం ఉపదిశ్యతాం. ౩౩. కించ. దీర్ఘమితి. బలత హే మునయః.

సత్త్వమింద్రియమేవచ, ఆశాసితం యత్తద్బూత సాధయే యోగమాయయా. ౩౪. ఋషయః—అస్త్రస్య తవ వీర్యస్య మృత్యోరస్తాకమేవచ, యథాభవేద్వచ స్సత్యం తథా రామ విధీయతామ్. ౩౫. రామఉవాచ—ఆత్మావై పుత్రఉత్పన్న ఇతి వేదానుశాసనం, తస్మాదస్యభవేద్వక్తా ఆయురింద్రియసత్వవా. ౩౬. కింవః కామో మునిశ్రేష్ఠాబ్రూత మాం కరవాణ్యథ, అజానతశ్చాపచితిం యథామేచింత్యతాం బుధాః. ౩౭. ఋషయః—ఇల్వలస్యసుతో ఘోరఃపల్వలోనామ దానవః, సదూషయతి నస్సత్ర మేత్య పర్వణి పర్వణి. ౩౮. తంపాపంజహిదాశార్హ తన్న శృశ్రా షణంపరం, పూయశోణితవిణ్ణాత్ర సురామాంసాభివర్షిణమ్. ౩౯. తతశ్చభారతం వర్షం పరీత్యసుసమాహితః, చరిత్వాద్వాదశాంతానా నీర్థస్నాయీవిబుధ్యసే. ౪౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టసప్తతితమో౭ థ్యా యః.

శ్రీశుక ఉవాచః—తతః పర్వణ్యుపావృత్తే ప్రచండః పాంసువర్షణః, భీమోవాయురభూద్రాజన్పాతిగంధశ్చ సర్వశః. ౧. తతో౭ మేధ్యమయం వర్షం పల్వలేన వినిర్మితం, ఆభవద్యజ్ఞశాలాయాం సో౭ప్యదృశ్యత శూలభృత్. ౨. తం విలోక్య బృహత్కాయం భిన్నాంజనచయోపమం, తప్తతామ్రశిఖాశ్శశ్రుం దంష్ట్రోగ్రభుకుటీముఖమ్. ౩. సస్తార ముసలం రామః పరసైన్యవిదారణమ్, హలంచ

ఏతస్య దీర్ఘమాయుః సత్త్వం బలం. ఇంద్రియం తత్పాటవం. అన్యచ్చ యద్భవద్భిరాశా సితం అపేక్షితం తత్ బ్రూత సర్వం. ౩౪. అస్త్రస్యేతి. అస్త్రాదీనాం సత్యతా యథా భవేత్. అస్తా కం చ వచస్సత్యం యథా భవేత్. తథా విధీయతామిత్యర్థః. ౩౫. తథా సంపాదయన్నాహ. — ఆత్మేతి. శ్రు. “అంగాదంగాత్సంభవసి హృదయాదధిజాయసే. ఆత్మా వై పుత్రనామాసి సజీవశరద శ్శత” మిత్యాదివేదానుశాసనం వేదవచనం. తస్మాదస్య రోమహర్షణస్య పుత్రః ఉగ్రశ్రవాః భవతాం పురాణవక్తా భవేత్సచ ఆయురాదిమాంశ్చ భవేత్. అతస్మాత్పాదజీవనాదస్త్రస్య మృత్యోశ్చ సత్యతా. పుత్రరూపేణ ఆయురాదిసిద్ధేః యుష్మద్వచనస్యాపి సత్యతా స్యాదితి భావః. ౩౬. కించ. బ్రహ్మదండార్థం యుష్మదపేక్షితం కథయత. తదహం కరిష్యామిత్యాహ. — కిమితి. కింవిషయో వః కామః వర్తతే తద్బూతేతి. అథానంతరం బ్రహ్మదండం గృహీత్వా ఆపచితిం నిష్క్రమిష్యాన తోమే. హే బుధాః యథావచ్చింత్యతామపచితిరితి. ౩౭. ప్రథమం తావదపేక్షితం కర్తవ్యం కథ యంతి ద్వాభ్యాం. పల్వలస్యేతి. ౩౮. ౩౯. ప్రాయశ్చిత్తమాహుః—తత ఇతి. పరీత్య ప్రదక్షిణీ కృత్య. సుసమాధానాదిగుణవిశేషాదేకాబ్జమాత్రముక్తమిత్యవిరోధః. సుసమాహితః కామక్రోధాది రహితః. చరిత్వా కృచ్ఛాగ్రిణి. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టసప్తతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఊనాశీతితమే రామః పల్వలం ద్విజతుష్టయే, నిహత్య తీర్థస్నానాదై యస్సృకహత్యా మపానుదత్. తత ఇతి. ఉపావృత్తే ప్రాప్తే. ౧. ౨. తమితి. భిన్నో విదీర్ఘః అంజనచయః ఉపమా

దైత్యదమనం తే తూర్ణముపతస్థతుః. ౪. తమాకృష్య హలాగ్రేణ పల్వలం గగనే
 చరం, ముసలేనాహనత్కుర్ధో మూర్ధ్ని బ్రహ్మద్రుహం బలః. ౫. సోఽపతద్భువి
 నిర్భిన్న లలాటోఽస్సృక్సముత్సృజన్, ముంచన్నా ర్తస్వరంశైలో యథావజ్రహతోఽ
 రుణః. ౬. సంస్తుత్య మునయో రామం ప్రయుజ్యాపి తథాశిషః, అభ్యషించన్తహః
 భాగం వృత్రఘ్నం విబుధా యథా. ౭. వైజయంతీం దదుర్తాలాం శ్రీధామామ్లాన
 పంకజాం, రామాయ వాససీ దివ్యే దివ్యాన్యాభరణాని చ. ౮. అథ తైరభ్యను
 జ్ఞాతః కౌశికీమేత్య బ్రాహ్మణైః, స్నాత్వా సరోవరమగాద్యతస్సరయురాస్రవత్. ౯.
 అనుస్రోతేన సరయాం ప్రయాగముపగమ్య సః, స్నాత్వా సంతర్ప్య దేవాదీన్
 జగామ పులహశ్రమమ్. ౧౦. గోమతీం గండకీం స్నాత్వా విపాశాం శోణ ఆప్లుతః,
 గయాం గత్వా పితౄనిష్ఠ్యా గంగాసాగరసంగమమ్. ౧౧. ఉపస్పృశ్య మహేం
 ద్రాదౌ రామం దృష్ట్వాభివాద్య చ, సప్త గోదావరీం వేణీం పంపాం భీమరథీం
 తతః. ౧౨. స్కందమిష్ట్యా యయా రామః శ్రీశైలం గిరిశాలయం, ద్రవిడేశు మహా
 పుణ్యం దృష్ట్వాద్రిం వేంకటం ప్రభుమ్. ౧౩. కామకోటిపురీం కాంచీం కావేరీంచ
 సరిద్వరాం, శ్రీరంగాఖ్యం మహాపుణ్యం యత్ర సన్నిహితో హరిః. ౧౪. ఋష
 భాద్రిం హరిక్షేత్రం దక్షిణాం మధురాం తథా, సముద్ర సేతుమగమన్తహఃపాతక
 నాశనమ్. ౧౫. తత్రాయతమదాద్ధేనూర్బాహ్మణేభ్యో హలాయుధః, కృతమా
 లాం తామ్రపర్ణీం మలయం చ కులాచలమ్. ౧౬. తత్రాగస్త్యం సమాసీనం నమ
 స్కృత్యాభివాద్య చ, యోజితస్తేన చాశీర్భిరనుజ్ఞాతో గతోఽర్ణవం, దక్షిణం తత్ర
 కన్యాఖ్యాం దుర్గాం దేవీం దదర్శ సః. ౧౭. తతః ఫాల్గునమాసాద్య పంచాస్సర
 సముత్తమం, విష్ణుస్సన్నిహితో యత్ర స్నాత్వా స్పర్శద్గవాయుతమ్. ౧౮. తతోఽతి
 వ్రజ్య భగవాన్ కేరళాన్ సోమగర్తకాన్, గోకర్ణాఖ్యం శివక్షేత్రం సాన్నిధ్యం
 యత్రధూర్జటేః. ౧౯. ఆర్యాం ద్వైపాయనీం దృష్ట్వా శూర్పారకమగాద్బలః,
 తాపీం పయోష్ణీం నిర్వింధ్యాముపస్పృశ్యాథ దండకమ్. ౨౦. ప్రవిశ్య రేవామగ

యస్య తం. అతికృష్ణమిత్యర్థః. తవ తామ్రవత్ శిఖాశ్చ శ్రాణి చ యస్య తం. దంష్ట్రాభిరుగ్రం
 భ్రుకుటీయుతం ముఖం యస్య తం. ౩. ౫. సఇతి. అరుణో రుధిరేణ దైత్యః. శైలోధాతుభిః.
 ౬. ౭. వైజయంతీమితి. శ్రీయో ధామాని అమ్లానాని పంకజాని యస్యాం తాం. ౮. అథేతి. కిం
 త్వరః తదాహ-యతఇతి అస్రవత్ ఉదగాత్. ౯. అనుస్రోతేనేతి. అనుస్రోతేన అనులోమతః. పుల
 హశ్రమం హరిక్షేత్రం. ౧౦. గోమతీమితి. గోమత్యాం గండక్యాం విపాశాయాం చ స్నాత్వా శోణే
 చ ఆప్లుతః స్నాతః. ౧౧. ౧౨. స్కందమితి. ఇష్ట్యా సంపూజ్య శ్రీశైలం శ్రీపర్వతం. ౧౩. కామ
 కోటితి. కాంచీం పురీం. ౧౪. ఋషభేతి. దక్షిణాం మధురాం చ. ౧౫. ౧౬. తత్రేతి. దక్షిణ
 మర్ణవం. ౧౭. తతఇతి. ఫాల్గునం అనంతపురం పంచాస్సరసం సరః అస్పర్శత్ అదదాత్. ౧౮. తత

మద్యత్ర మాహిష్టతీపురి, మనుతీర్థముపస్పృశ్య ప్రభాసం పునరాగమత్. ౨౧. శ్రుత్వా ద్విజైః కథ్యమానం కురుపాండవసంయుగే, సర్వరాజన్యనిధనం భారం మేనే హృతం భువః. ౨౨. సభీమదుర్యోధనయోర్గదాభ్యాం యుధ్యతోర్త్వధే, వారయిష్యన్ వినశనం జగామ యదునందనః. ౨౩. యుధిష్ఠిరస్తు తం దృష్ట్వా యయా కృష్ణాఙ్జనావపి, అభివాద్యాభవంస్తూష్ణీం కిం వివక్షురిహగతః. ౨౪. గదా పాణీ ఉభౌ దృష్ట్వా సంరద్ధౌ విజయైషిణౌ, మండలాని విచిత్రాణి చరంతావిదమ బ్రవీత్. ౨౫. యువాం తుల్యబలా వీరౌ హే రాజన్ హే వృకోదర, ఏకం ప్రాణా ధికం మన్య ఉత్తైకం శిక్షయాధికమ్ ౨౬. తస్మాదేకతరస్యేహ యువయోస్సమ వీర్యయోః, నలక్ష్యతే జయోఽన్యోవావిరమత్వఫలో రణః. ౨౭. స తద్వాక్యం జగృహతుర్బద్ధవైరౌ నృపార్థవత్, అనుస్మరంతావన్యోన్యం దురుక్తం దుష్కృతా నిచ. ౨౮. దిష్టం తదనుమన్వానో రామౌ ద్వారవతీం యయా, ఉగ్ర నేనాదిభిః ప్రీతైర్జాతిభిస్సముపాగతః. ౨౯. తం పునరైమిశం ప్రాప్తమృషయోఽయా జయన్ ముదా, క్రత్వంగం క్రతుభిస్వర్వే నివృత్తాఖిలవిగ్రహమ్. ౩౦. తేభ్యో విశుద్ధం విజ్ఞానం భగవాన్ వ్యతరద్విభుః, యేనై వాత్సన్యదో విశ్వమాత్మానం విశ్వ గం విదుః. ౩౧. స్వపత్న్యవభృథస్నాతో జ్ఞాతిబంధుసుహృద్వృతః, రేజే స్వజ్యో త్స్నయేవేందుస్సవాసాస్సప్త్యలంకృతః. ౩౨. ఈదృగ్విధాన్యసంఖ్యాని బలస్య బలశాలినః, అనంతస్యాప్రమేయస్య మాయామర్త్యస్య సంతి హి. ౩౩. యోను స్తరతి రామస్య కర్తాణ్యద్భుతకర్తణః, సాయం ప్రాతరనంతస్య విష్ణోస్సదయితో భవేత్. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోనాశీతితమో౭ థ్యా యః.

— కుచేలోపాఖ్యానకథాప్రారంభఘట్టః. —

రాజోవాచః—భగవన్ యాని చాన్యాని ముకుందస్య మహాత్మనః, వీర్యా

ఇతి. కేరళాదీన్ దేశాన్. ౧౯. ఆర్యామితి. ద్వీపమయనం అస్యాస్తాం. ౨౦—౨౧. సఇతి. వినశనం కురుక్షేత్రం. ౨౩. యుధిష్ఠిరఇతి. వివక్షుః వక్తుమిచ్ఛుః. కిం వదిష్యతీతి భియా తూష్ణీమాసన్నితి. ౨౪—౨౬. తస్మాదితి. అన్యః పరాజయో వారణస్సంగ్రామః. ౨౭. నేతి. అర్థవత్ వాక్యమ్. ౨౮. దిష్టమితి. దిష్టం ప్రాచీనం కర్త, సముపాగతః సంగతః. ౨౯. తమితి. తం బలరామం క్రత్వంగం యజ్ఞ మూర్తిం. ౩౦. తేభ్యఇతి. ఆత్మని అధిష్ఠానే విశ్వగం సర్వానుసూయతం యేనైవ విదుః పశ్యంతి తత్ విశుద్ధం విజ్ఞానం వ్యతరత్ అదాత్. ౩౧—౩౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనాశీతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అథాశీతితమే కృష్ణశ్శ్రీదామానం గృహగతం, సంపూజ్యాపృచ్ఛదధేఘ్నం గురుపాస కథాం ముదా. సురారిమార్తోహరిః పురా చకార శంసతామతః పరం వినైవ తం నిజోపకాత

ణ్యనంతవీర్యస్య శ్రోతుమిచ్ఛామ్యహం ప్రభో. ౧. కోనుశ్రుత్వాసకృద్భృ
 వ్తాన్ను త్తమశ్లోకసత్కథాః, విరమేత విశేషజ్ఞో విషణ్ణః కామమార్గజైః. ౨. సావా
 గనంతస్య గుణాన్ గృణీతే కరౌ చ తత్కర్తృకరౌ మనశ్చ, స్తరేద్వసంతం స్థిరజం
 గమేషు శృణోతి తత్పుణ్యకథాస్సకర్తృః. ౩. శిరస్తు తస్యోభయలింగమానమేత్తదేవ
 యత్పశ్యతి తద్ధి చక్షుః, అంగాని విష్ణోరథ తజ్జనానాం పాదోదకం యాని భజంతి
 నిత్యమ్. ౪. శ్రీసూత ఉవాచః—విష్ణురాతేన సంపృష్టో భగవాన్ బాదరాయణః,
 వాసుదేవే భగవతి నిమగ్నహృదయోఽబ్రవీత్. ౫. శ్రీశుక ఉవాచః—కృష్ణస్యాసీ
 త్సఖా కశ్చిద్బ్రాహ్మణో బ్రహ్మవిత్తమః, విరక్తఇంద్రియార్థేషు ప్రశాంతాత్మాజితేం
 ద్రియః. ౬. యదృచ్ఛయోపపన్నేన వర్తమానో గృహశ్రమీ, తస్యభార్యా కుచే
 లస్యక్షుత్తామా చ తథావిధా. ౭. పతివ్రతా పతింప్రాహ మ్లూయతా వదనేన సా,
 దారిద్ర్యాత్సీదమానా సా వేపమానాభిగమ్యచ. ౮. నను బ్రహ్మన్ భగవతస్సఖా
 సాక్షాచ్ఛ్రియః పతేః, బ్రహ్మణ్యశ్చ శరణ్యశ్చ భగవాన్ సాత్వతాం పతిః. తముపై
 హిమహాభాగసాధూనాం చ పరాయణం, దాస్యతి ద్రవిణం భూరి సీదతే తే కుటుం
 బినే. ౧౦. ఆస్తేఽధునా ద్వారవత్త్వాం భోజవృష్ణ్యంధకేశ్వరః, స్తరతః పాదకమల
 మాత్తానమపి యచ్ఛతి, కిమర్థకామాన్ భజతో నాత్యభీష్టాన్ జగద్గురుః. ౧౧. ఏవం
 సభార్యయా విప్రో బహుశః ప్రార్థితో మృదు, అయంహి పరమో లాభ ఉత్త
 మశ్లోకదర్శనమ్. ౧౨. ఇతి సంచింత్య మనసా గమనాయ మతిం దధే, అప్యస్త్యపా
 యనం కించిద్బ్రుహే కల్యాణి దీయతామ్. ౧౩. యాచిత్వా చతురో ముష్టిన్
 విప్రాన్ పృథుకతండులాన్, చేలఖండేన తాన్ బధ్వా భర్త్రే ప్రాదాదుపాయ
 నమ్. ౧౪. సతానాదాయ విప్రాగ్ర్యః ప్రయయా ద్వారకాం కిల, కృష్ణసంద

మాచరత్, శ్రీరామచరితాని శ్రుత్వాపునర్దుకుందవీర్యాణి పృచ్ఛతి—భగవన్నితి. హే భగవన్
 శ్రోతుమిచ్ఛామిత్వన్వయః. ౧. క ఇతి. ఉత్తమశ్లోకస్య సత్యో మనోహరాః విషయవైతృక్ష్య
 జనకాః కథాః. విశేషజ్ఞః సారనిత్ విషణ్ణః విషాదం ప్రాప్తః. ౨. కథాశ్రవణం స్తువన్ దృష్టాంత
 తయా అన్యార్థానాహ—సేతి. తావేవ కరౌ. యాతత్కర్తృకర్తారౌ. తదేవ మనః. యత్ స్థిర
 జంగమేషు వసంతం స్తరేత్. యస్తస్య పుణ్యాః కథాః శృణోతి. స ఏవ కర్తృః. ౩. శిరఇతి. ఉభయ
 లింగం స్థిరం జంగమం చ తస్యైవ లింగమితి మత్వా ఆనమేత్తదేవ శిరః. తదేవ తస్య లింగమిత్యేవ
 యత్ పశ్యతి. తదేవ చక్షుః. తాస్యేవచాంగాని యాని తజ్జనానాం పాదోదకం భజంతీతి. ౪—౬.
 యదృచ్ఛయేతి. తథావిధా కుచేలా. కించ. తుల్ తామా యత్కించిత్సంపన్నమన్నం తత్ తస్మై
 పరివిష్య స్వయం తుధా జీర్ణా. ౭. పతివ్రతేతి. మ్లూయతా శుష్యతా. తథా సీదమానా భర్తృభోగ
 సంపాదనాశక్త్యేవ సీదంతీ. వేపమానా భయేన కంపమానా. ౮—౧౦. ఆస్తఇతి. భోజవృష్ణ్యంధ
 కేశ్వర ఇతి తత్స్వీకారమాత్రేణ సర్వే తే దాస్యంతీతి భావః. నాత్యభీష్టాన్ పరిపాకవిరసత్వాత్.
 ౧౧. ౧౨. ఇతీతి. అప్యస్తి కుస్తీతి ప్రశ్నః. ౧౩. ౧౪. స ఇతి. మహ్యం మమ. ౧౫. తీతీతి.

ర్శనం మహ్యం కథం స్యాదితి చింతయన్. ౧౫. త్రీణి గుల్తాన్యతీయాయ తిస్రః
 కత్యౌశ్చ సద్విజః, విప్రంగమ్యాంధవృష్టీనాం గృహేష్వచ్యుతధర్మిణామ్. ౧౬.
 గృహం ద్వ్యష్టసహస్రాణాం మహిషీణాం హరేర్ద్విజః, వివేకైకతమం శ్రీమద్భిక్షుః
 నందగతో యథా. ౧౭. తం విలోక్యచ్యుతో దూరాత్ప్రియాపర్యంకమాస్థితః,
 సహసోత్థాయ చాభ్యేత్య దోర్భ్యం పర్యగ్రహీస్తుదా. ౧౮. సఖ్యః ప్రియస్య
 విప్రరేరంగసంగాతినిర్వృతః, ప్రీతో వ్యముంచదబ్బిందూన్నేత్రాభ్యాం పుష్క-
 రేక్షణః. ౧౯. అథోపవేశ్య పర్యంకే స్వయం సఖ్యస్సమర్హణం, ఉపహృత్యావ
 నిజ్యాస్య పాదౌ పాదావనేజనీః. ౨౦. అగ్రహీచ్ఛిరసా రాజన్ భగవాన్ లోక
 పావనః, వ్యలింపద్వివ్యగంధేన చందనాగరుకుంఠమైః. ౨౧. ధూపైస్సురభిభిర్మిత్రం
 ప్రదీపావళిభిర్దుదా, అర్చిత్యాఽఽవేద్య తాంబూలం గాం చ స్వాగతమబ్రవీత్. ౨౨.
 కుచేలం మలినం యౌమం ద్విజం ధమనిసంతతం, దేవీ పర్యచరదైభిష్టిచామరవ్యజనే
 న వై. ౨౩. అంతఃపురజనో దృష్ట్వా కృష్ణేనామలకీర్తినా, విస్త్రితోఽభూదతిప్రీత్యా
 అవధూతం సభాజితమ్. ౨౪. కిమనేన కృతం పుణ్యమవధూతేన భిక్షుణా, శ్రియాహీ-
 నేన లోకేఽస్తిన్ గర్హితేనాధనేన చ. ౨౫. యోఽసౌ త్రిలోకగురుణా శ్రీనివాసేన
 సంభృతః, పర్యంకస్థాంశ్రియం హిత్యా పరిష్వక్తోఽగ్రజో యథా. ౨౬. కథయాంచ
 క్రతుర్గాథాః పూర్వా గురుకులే సతోః, ఆత్మనోర్లలితా రాజన్ కరౌ గృహ్య
 పరస్పరమ్. ౨౭. శ్రీభగవానువాచః—అపి బ్రహ్మన్ గురుకులాద్భవతా లబ్ధదక్షి-
 ణాత్, సమావృత్తేన ధర్మజ్ఞ భార్యోఽథా సదృశీ నవా. ౨౮. ప్రాయోగృహేషు తే
 చిత్తం న కామవిహతం తదా, నైవాతిప్రీయసే విద్వన్ ధనేషు విదితం హిమే ౨౯.

గుల్తాని రక్షార్థం నైన్యస్థానాని. కత్యౌః ప్రతోశీః అతీయాయ అతిక్రమ్య జగామ. సద్విజః ద్విజైస్సు
 హితః తతశ్చ. అగమ్యాః దుర్గమాః యే అచ్యుతధర్మాణః అంధవృష్టయశ్చ. తేషాం గృహేషు. ౧౬.
 గృహమితి. తథా హరేః ద్వ్యష్టసహస్రాణాం మహిషీణాం చ యే గృహః తేషు మధ్యే. శ్రీమత్
 కాంతం. ఏకతమం గృహం వివేక. తదా చ సద్విజో బ్రహ్మనందగతో యథా తథా బభూవేతి శేషః.
 ౧౭. తమితి. పర్యగ్రహీత్ ఆలింగితవాన్. ౧౮. సఖ్యురితి. అబ్బిందూన్ ఆనందాశ్రాణి. ౧౯.
 అథేతి. సమర్హణం ఉపాయనం ఉపహృత్య సమర్ప్య. పాదావనేజనీః అపః. ౨౦—౨౧. కుచేలమితి.
 ధమనీభిః సిరాభిః సతతం వ్యాప్తం. ౨౩. అంతఃపురేతి. అవధూతం మలినం. ౨౪. విస్మయమాహ—
 ద్వాభ్యాం. కిమితి. ౨౫. య ఇతి. సంభృతః సంమానితః. ౨౬. కథయాంచ క్రతురితి సతోర్వసతోః.
 కరౌ గృహ్య గృహీత్వా. ౨౭. ఆపీతి. భార్యోఽథా పరిణతానవేతి. గృహస్థలింగదర్శనాత్ భోగా
 దర్శనాచ్చ సంశయాదేవ ప్రశ్నః. ౨౮. అప్రతిషేధాదుద్వాహమనుమతం మత్వాహ—ప్రాయ ఇతి.
 తర్హితే చిత్తం నూనం కామవిహతం కామైర్విహతం నభవతీతి మే విదితం. తథాహి—ధనేషు వస్త్రా
 దిషు నైవాతిప్రీయసేహే విద్వన్నితివిదుషస్తవైతద్యుక్తమితి భావః. ౨౯. కామహతత్వాభావే కిం
 గృహకర్తృశేనేత్యాశంక్యాహ—కేచిదితి. దైవీ ఈశ్వరమాయావిరచితాః ప్రకృతీః విషయ

కేచిత్కుర్వంతి కర్తాణి కామైరహతచేతసః, త్యజంతః ప్రకృతీర్దైవీర్యథాహం లోక
సంగ్రహమ్ 30. కచ్చిద్దురుకులే వాసం బ్రహ్మన్ స్మరసి నౌ యతః, ద్విజో విజ్ఞాయ
విజ్ఞేయం తమసః పారమశ్నుతే. 31. సవైసత్కర్తృణాం సాక్షాద్ద్విజాతేరిహ
సంభవః, ఆద్యోఽంగ యత్రాశ్రమిణాం యథాహం జ్ఞానదో గురుః. 32. నన్వర్థ
కోవిదా బ్రహ్మన్ వర్ణాశ్రమవతామిహ, యే మయా గురుణా వాచా తరంత్యంజో
భవార్ణవమ్. 33. నాహమిజ్యాప్రజాతిభ్యాం తపసోపశమేన వా, తుష్యేయం సర్వ
భూతాత్తా గురుశుశ్రూషయా యథా. 34. అపి నస్త్సర్వతే బ్రహ్మన్వృత్తం
నివసతాం గురౌ, గురుదారైశ్చోదితానామింధనానయనే క్వచిత్. 35. ప్రవిష్టానాం
మహారణ్యమపర్వై సుమహద్ద్విజ, వాతవర్షమభూత్తీవ్రం నిష్ఠురా స్తనయిత్నవః. 36.
సూర్యశాస్త్రం గతస్తావత్తమసా చావృతా దిశః, నిమ్నం కూలం జలమయం న
ప్రజ్ఞాయత కించన. 37. వయం భృశం తత్ర మహానిలాంబుభిర్నిహన్యమానా

వాసనాః. త్యజంతః. కామైరనాకృష్టచేతసామపి కర్తృకరణే దృష్టాంతః—యథాహమితి. లోకసం
గ్రహం లోకస్య సంగ్రహః గ్రహణం యథా భవతి తథా. అహమిశ్వరోఽపి కర్తాణి యథా కరోమి
తద్వత్. 30. కచ్చిదితి. నౌ ఆవయోః. యతః గురోః విజ్ఞేయం పరమాత్మతత్త్వం తమసః సంసార
రస్య. 31. తత్రాత్మజ్ఞానప్రదస్య గురోరత్యంతపూజ్యత్వం వత్తుం పురుషస్య త్రీణ్ గురూనాహ—
సఇతి. ఇహ సంసారే యత్ర సంభవః జన్మమాత్రం స పితా తావదాద్యః ప్రథమః గురుః పూజ్యః.
కర్తృవిద్యాప్రదం గురుమాహ—ద్విజాతేస్సతః పుంసః సత్కర్తృణాం యత్ర సంభవః ఉపసీయ వేదా
ధ్యాపక ఇత్యర్థః. స ద్వితీయో గురుః యథాహమిశ్వరస్తథా ప్రథమాదపి పూజ్య ఇత్యర్థః. బ్రహ్మ
విద్యాప్రదం గురుమాహ—ఆశ్రమిణాం సర్వేషామపి. జ్ఞానదః యః స తు సాక్షాదహమేవేతి. 32.
అతో జ్ఞానప్రదం గురురూపమాశ్రిత్య యే సంసారం తరంతి తే బుద్ధిమత్తరా ఇత్యాహ—నన్వీతి.
హే బ్రహ్మన్. వర్ణాశ్రమవతాం మధ్యే అర్థకోవిదాః. ఇహ మనుష్యజన్మని తత్రాపి వర్ణాశ్రమవత్త్వే
సతి యే మయా గురుణా గురురూపేణ వక్త్రవాచా ఉపదేశమాత్రేణ. అంజః సుఖేనైవ. భవార్ణవం
తరంతీతి జ్ఞానప్రదాద్గురోరధికః సేవ్యోనాస్తీత్యుక్తం. 33. అతఏవ తద్భజనాదధికో ధర్మశ్చ నాస్తీ
త్యాహ—నాహమితి. ఇజ్యాగృహస్థధర్మః ప్రజాతిః ప్రకృష్టజన్మ ఉపనయనం. తేన బ్రహ్మచారిధర్మః
ఉపలక్యతే. తాభ్యాం. తథా తపసా వనస్థధర్మేణ. ఉపశమేన యతిధర్మేణవా అహం పరమేశ్వరః తథా
న తుష్యేయం. యథా సర్వభూతాత్తాసి గురుశుశ్రూషయేతి. 34. కించ అస్తాకం గురుశుశ్రూషణంకిమపి
వైవాదేవ సంపన్నం తత్కిం త్వయా స్మర్యత ఇతి పృచ్ఛతి.—అపీతి. గురౌ నివసతామస్తాకం యత్కి
మపి వృత్తం. తత్క్వచిత్ కదాచిత్. 35. ప్రవిష్టానామితి. అపర్వై అపగలే ఋతౌ అకాల ఇత్యర్థః.
వాతశ్చ వర్షం చ తయోః సమాహరః. స్తనయిత్నవః గర్జితాని చాభూవన్. 36. సూర్యఇతి. నిమ్నం
నతం కూలం ఉన్నతం స్థానం. 37. వయమితి. అంబూనాం సంప్లవః వ్యామిశ్రణం యస్మిన్ ఏకోదకే
తత్ర తస్మిన్ వన ఇత్యర్థః. పరిబ్రుమ. పరిపరితః. బ్రుమ భృగోభరణ ఇత్యస్తాధాతోః ఇడాగమః

ముహూరంబుసంప్లవే, దిశో విదంతోఽథ పరస్పరం వనే గృహీతహస్తాః పరిబ్రు
మాతురాః. ౩౮. ఏతద్విదిత్వా ఉదితే రవౌ సాందీపనిర్గురుః, అన్వేషమాణో
నశ్శిష్యానాచార్యోఽపశ్యదాతురాత్. ౩౯. ఆచార్య ఉవాచః—అహో హే
పుత్రకా యూయమస్తదర్థేఽతిదుఃఖతాః, ఆత్తా వై ప్రాణినాంప్రేష్టస్తమనా
దృత్య మత్పరాః. ౪౦. ఇయదేవ హి సచ్చిష్యైః కర్తవ్యా గురునిష్కృతిః,
యదైవ విశుద్ధభావేన సర్వార్థార్థాత్పణంగురౌ. ౪౧. తుష్టోఽహం వోద్విజశ్రేష్ఠా
స్సత్యాస్సంతు మనోరథాః, ఛందాంస్యయాతయామాని భవంత్యిహ పరత్రచ. ౪౨.
ఇత్థంవిధాన్యనేకాని వసతాం గురువేశ్తసు, గురోరనుగ్రహేణైవ పుమాన్పుర్ణః
ప్రజాయతే ౪౩. కుచేల ఉవాచః—కిమస్తాభిరనిర్వృత్తం దేవదేవ జగుద్గురో, భవతా
సత్యకామేన యేషాం వాసో గురావభూత్. ౪౪. యస్య ఛందోమయంబ్రహ్మ
దేహ ఆవపసంవిభో, శ్రేయసాం తస్య గురుషు వాసోత్యంతవిడంబనమ్. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అశీతితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సఇత్థం ద్విజముఖ్యేన సహ సంకథయన్ హరిః, సర్వ
భూతమనోభిజ్ఞస్త్వయమాన ఉవాచ తమ్ ౧. బ్రహ్మణ్యో బ్రాహ్మణం కృష్ణో భగ
వాన్ప్రహసన్ప్రియం, ప్రేక్షా నిరీక్షణేనైవ ప్రేక్షన్ ఖలు సతాం గతిః. ౨. కృష్ణ
ఉవాచః—కిముపాయనమాసీతంబ్రహ్మ మే భవతాగృహాత్. ౩. అణ్వప్యపహృతం
భక్తైః ప్రేక్షాభూర్యేవ మేభవేత్, భూర్యప్యభక్తోపహృతంనమేతోషాయకల్పతే. ౪.

ఛాందసః. భారాత్ ధృతవంత ఇత్యర్థః. ౩౮. ౩౯. ఉవాచ కృపయా శ్లోకత్రయాం యయావయం
కృతార్థా ఇత్యాహ—అహోఇతి. ఆత్తా దేహః. ౪౦. ఇయదితి. గురోర్నిష్కృతిః ప్రత్యుపకారః
సర్వే అర్థా యస్తాత్మః ఆత్తా దేహస్తస్యార్పణం వినియోగః ౪౧. తుష్టఇతి. అయాతయామాని యాతః
యామః యస్య పక్వస్యాన్నస్య తద్గతసారం భవతి. తద్వదన్యదసి గతసారం. గౌణ్యావృత్త్యా యాత
యామమిత్యుచ్యతే. అగతసారాణి ఛందాని మత్తః అధీయమానాని భవంత్యిత్యర్థః. ౪౨. ఇత్థమితి.
ఇత్థం విధాని ఏవంప్రకారాణి. అనేకాని వృత్తాని కిం త్వయా స్మర్యంత ఇతిశేషః. ఫలితముపసంహ
రతి.—గురోరితి. ౪౩. కిమితి. అస్తాభిః కిమనిర్వృత్తం అసంపన్నం. యేషామస్తాకం భవతా సహవా
సోఽభూత్. ౪౪. భవతస్తు సర్వమేతద్విడంబనమాత్రమిత్యాహ—యస్యేతి. ఛందోమయం వేద
మయం వేదాఖ్యం బ్రహ్మ. తథా శ్రేయసామావపసం తదుద్భవస్థానం దేహో మూర్తిః యస్య తస్య
తవ. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అశీతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఏకాశీతితమే సఖ్యుర్జగ్ధ్వా పృథుకతండులాత్, శ్రియం నిర్మితవానింద్రదుర్లభాం తు
తదాశ్రమే. సఇతి. సంకథయన్ సుఖగోష్ఠీం కుర్వన్. సర్వభూతానాం మనస అభిజ్ఞః మదర్థం పృథు
కానానీయ దాతుం లజ్జిత ఇతి జానన్నిత్యర్థః. ౧. బ్రహ్మణ్య ఇతి. ప్రహసన్ డ్వేలాం కుర్వన్. ౨. ౩.

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యోమే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి, తదహంభ క్తుపహృత
మశ్నామి ప్రయతాత్మనః. ౫. ఇత్యుక్తోఽపి ద్విజ స్తస్మై ప్రీడితః పతయే శ్రియః, పృథుక
ప్రసృతిం రాజన్న ప్రాయచ్ఛదవాజ్ఞుఖః. ౬. సర్వభూతాత్మదృక్సాక్షాత్తస్యాగమన
కారణం, విజ్ఞాయాచింతయన్నాయం శ్రీకామో మాభజత్పురా. ౭. పత్న్యః పతి
వ్రతాయా మే సఖా ప్రియచికిర్షయా, ప్రాప్తో ఘామస్య దాస్యామి సంపదో మర్త్య
దుర్లభాః. ౮. ఇత్థం విచింత్య వసనాంశ్చీరబద్ధాన్ ద్విజన్తనః, స్వయం జహార కిమిద
మితి పృథుకతండులాన్. ౯. నన్వేతదుపసీతం మే పరమప్రీణనం సఖే, తర్పయత్యం
గమాం విశ్వమేతే పృథుకతండులాః. ౧౦. ఇతి ముష్టిం సకృజ్జగ్ద్వా ద్వితీయాం జగ్ధు
మాదదే, తావచ్ఛీర్జగృహే హస్తం సత్వరాపరమేష్ఠినః. ౧౧. ఏతావతాలం
విశ్వాత్క సర్వసంపత్సమృద్ధయే, అస్మిన్ లోకేఽథవా ముష్టిన్ పుంసస్త్యత్తోషకా
రణమ్. ౧౨. బ్రాహ్మణస్తాం తు రజనీముషిత్యాచ్యుతమందిరే, భుక్త్వా పీత్వా
సుఖం మేనే హ్యత్తానం స్వర్గతం నృప. ౧౩. శ్వోభూతే విశ్వభావేన స్వసుఖేనాభి
వందితః, జగామ స్వాలయం తాత పథ్యనువ్రజ్య నందితః. ౧౪. స చాలభ్యా
ధనం సఖ్యుర్నతు యాచితవాన్ స్వయం, స్వగృహాన్ ప్రీడితో గచ్ఛన్తహద్ధర్మన
నిర్వృతః. ౧౫. అహో బ్రహ్మణ్యదేవస్య దృష్టా బ్రహ్మణ్యతా మయా, యద్దరిద్ర
తమో లక్ష్మీమాశ్లిష్టో బిభ్రతోరసి. ౧౬. క్వాహం దరిద్రః పాపీయాన్ క్వకృష్ణశ్శీ
నికేతనః, బ్రహ్మబంధురితి స్తాహం బాహుభ్యాం పరిరంభితః. ౧౭. నివాసితః ప్రియా
జుష్టే పర్యంకే భ్రాతరో యథా, మహిష్యావీజితశ్శాస్త్రితో వాలవ్యజనహస్తయా.
౧౮. శుక్రాషయా పరమయా పాదసంవాహనాదిభిః, పూజితో దేవదేవేన వి

లజ్జయా అకథయతస్తామపనుదన్నాహ—ద్వాభ్యాం. అణ్వతి. ౪—౬. సర్వేతి. సర్వభూతానామాత్మ
దృక్ అంతఃకరణసాక్షీ. ౭. పత్న్యః. అమర్త్యానాం దేవానామపి దుర్లభాః. ౮. ఇత్థమితి. అతి
జీర్ణత్వాద్వసనస్య పునస్తన్తస్యే చీరేణ బద్ధాన్. ౯. నన్వితీ. అంగ మే సఖే. విశ్వం విశ్వాత్తానం
మాం. ౧౦. ఇతీతి. ఇతి పదన్నేకాం ముష్టిం జగ్ధ్వా. సత్వరేతి. ఆయం భావః. ఏతావతా
పుంసః. ఇహ అముత్ర చ మత్కటాక్షవిహసభూతానాం సర్వసంపదాం సమృద్ధయే అలం. అతః
పరం ద్వితీయముష్ప్యదనేన మామప్యేతదధీనాం మాకుర్వతి. ౧౧. ఏతావతేతి. త్వత్తోషకారణం
తవ తోషస్య కారణం. యదా భవేత్తదా సర్వసంపత్సమృద్ధయే. యాం భక్తస్య సమృద్ధిం దృష్ట్వా
త్వం తుష్యేరిత్యర్థః. ౧౨. బ్రాహ్మణః. స్వర్గతం స్వర్గవాసినం. ౧౩. శ్వోభూతః. శ్వోభూతే
ఉచితే రవౌ. విశ్వం భావయతీతి విశ్వభావనః. తేనేతి. పురతో భావనమింద్రదుర్లభం విభవం
సూచయతి. స్వసుఖేన స్వానందపరిపూర్ణేనేతి. దానే అదీనతాం దర్శయతి.—నందితః వినయో
క్తిభిః. ౧౪. స ఇతి. ప్రీడితః స్వచిత్తే కార్పణ్యేన లజ్జితః. శ్రీకృష్ణస్య. దర్శనేన నిర్వృతః. ౧౫.
నిర్వృతిమేవాహ—చతుర్భిః. అహోఇతి. యత్ యతః. లక్ష్మీం ఉరసి బిభ్రతా ఆశ్లిష్టోఽహం. ౧౬.
క్వేతి. అహం పాపీయాన్ నీచః. ౧౭. ౧౮. శుక్రాషయేతి. పూజితః చందనలేపనాదిభిః. ౧౯.

ప్రదేవేన దేవవత్. ౧౯. స్వర్గాపవర్గయోః పుంసాం రసాయాం భువి సంపదాం,
 సర్వాసామపి సిద్ధీనాం మూలం తచ్చరణార్చనమ్. ౨౦. అధనోఽయం ధనం ప్రాప్య
 మాద్యన్నుచైర్న మాం స్మరేత్, ఇతి కారుణికో నూనం ధనం మేభూరి నాద
 దాత్. ౨౧. ఇతి సంచితయన్ విప్రః ప్రాప్తో నిజగృహాంతికం, సూర్యానలేందు
 సంకాశైర్విమానైస్సర్వతో వృతమ్. ౨౨. విచిత్రోపవనోద్వానైః కూజద్విజకు
 లాకులైః, ప్రోత్ఫుల్లకుముదాంభోజకల్వారోత్పలవారిభిః. ౨౩. జుష్టం స్వలం
 కృతైః పుంభిః స్త్రీభిశ్చ హరిణాక్షిభిః, కిమిదం కస్యవా స్థానం కథం తదిదమిత్య
 భూత్. ౨౪. ఏవం మీమాంసమానం తం నరా నారోఽమరప్రభాః, ప్రత్య
 గృష్ణాన్ మహాభాగం గీతవాద్యేన భూయసా. ౨౫. పతిమాగతమాకర్ణ్య భక్త్య
 ధర్మాతిసంభ్రమా, నిశ్చక్రామ గృహాత్పూర్ణం రూపిణీ శ్రీరివాలయాత్. ౨౬.
 పతివ్రతా పతిం దృష్ట్వా ప్రేమోత్కంఠాశ్రులోచనా, మిలితాక్ష్యనమద్భుద్భ్యా
 మనసా పరిషస్వజే. ౨౭. పత్నీం వీక్ష్య ప్రస్ఫురంతీం దైవీం వైమానికీమివ, దాసీ
 నాం నిష్కంఠీనాం మధ్యే భాంతీం సవిస్త్రితః. ౨౮. ప్రీతస్స్వయం తయా యుక్తః
 ప్రవిష్టో నిజమందిరం, మణి స్తంభశతోపేతం మహేంద్రభవనం యథా. ౨౯. పయః
 ఘననిభాశ్శయ్యా దాంతా రుక్తపరిచ్ఛదాః, పర్యంకా హేమదండాని చామరవ్యజ
 నాని చ. ౩౦. ఆసనాని చ హైమామాని మృదూపస్తరణాని చ, ముక్తాదామవిలంబీని

ఏవం సంపూజ్యాపిధనస్య అదానేకారణం కల్పయతే ద్వాభ్యాం—స్వర్గాపవర్గయోరితి. స్వర్గాదీనాం
 యద్యపి తస్య చరణార్చనమేవ కారణం. ౨౦. అధనఇతి. తథాపి కారుణికత్వాదభూర్యపి
 ధనం మహ్యం నాదదాత్. ౨౧. ఇతీతి. నిజగృహస్యాంతికం తత్ప్రాంతం. తస్య విశేషణం.
 సూర్యేతి. ౨౨. విచిత్రేతి. విచిత్రోపవనాదిభిశ్చ వృతం. కథంభూతైః కూజద్భిః ద్విజకులైః ఆకులైః.
 తథా ప్రోత్ఫుల్లాని కుముదాదీని యేషాం తాని వారీణి యేషు తాని తథా తైః. ౨౩. కించ. జుష్టమితి.
 హరిణానామివాక్షీణి యాసాం తాభిః. తదైశ్వర్యం దృష్ట్వా వితర్కితవాన్ తదాహ—కిమిదమితి.
 ప్రథమం తేజః పుంజం దృష్ట్వా కిమిదమితి. పశ్చాత్త్విమానాని. దృష్ట్వా కస్యవేతి స్థానం చ స్వీయమితి
 జ్ఞాత్వా. కథం తదిదం స్థానం ఇత్యభూత్. ఏవంరూపమభూదితి. ౨౪. ఏవమితి. అమరప్రభాః త
 త్పుల్యకాంతయః ప్రత్యగృష్ణాన్ ఉపాయనాదిభిరాదృతవంతః. ౨౫. పతిమితి. ఉద్గతో హర్షః
 యస్యాస్సా. అతిసంభ్రమః ఆదరో యస్యాస్సా ఆలయాత్ కమలవనాత్. రూపధారిణీ శ్రీరివ.
 స్వర్గస్య తత్రభగవతా ఆసీతత్వాత్ స్వర్గిణాం సురాణామివ రూపం తయోర్భూవేతి భావః. ౨౬.
 పతివ్రతేతి. బుద్ధ్యా ఆయమేవ పంద్య ఇతి నిశ్చయేన. మనసా సంకల్పేన. ౨౭—౨౯. పయఇతి.
 యత్ర మందిరే. పయఃఘననిభాః శయ్యాః ఆసనాని ఆస్తరణానీత్యాదిసంపదాః. తత్ర సర్వసంపదాం
 ఘృద్ధీర్విశోక్య తర్కయామానేతి చతుర్థేనాన్వయః. యత్ర చ దాంతాః గజదంతమయాః పర్యంకాః
 మంచాః. ౩౦. ఆసనానీతి. యత్ర ఆసనాని మృదూని ఉపస్తరణాని తూలాదిమయాని యేషుతాని.

వితానానిద్యుమంతిచ. 30. స్వచ్ఛస్ఫటికకుద్యేషు మహామరకతేషు చ, రత్నదీపా
భ్రాజమానాలలనారత్నసంయుతాః. 31. విలోక్య బ్రాహ్మణస్తత్ర సమృద్ధిస్సర్వ
సంపదాం, తర్కయామాస నిర్వ్యగ్రస్వసమృద్ధిమహైతుకీమ్. 32. నూనం
బతైతన్మమదుర్భగస్య శశ్వద్దిద్రస్య సమృద్ధిహేతుః, మహావిభూతేరవలోకతోఽ
న్యోనైవోపపద్యేత యదూత్తమస్య. 33. నన్వబ్రువాణో దిశతే సమక్షం యాచి
ష్ణవే భూర్యపి భూరిభోగః, పర్జన్యవత్తత్స్వయమీక్షమాణో దాశార్హకాణా
మృషభస్సఖా మే. 34. కించిత్కరోత్యుర్వ్యపి యత్స్వదత్తం సుహృత్కృతం
ఫల్గ్వపి భూరికారి, మయోపనీతాం పృథుకైకముష్టిం ప్రత్యగ్రహీత్ప్రీతియుతో
మహాత్మా. 35. తస్యైవ మే సౌహృదసఖ్యమైత్రీదాస్యం పునర్జన్మనిజన్మని స్యాత్,
మహానుభావేన గుణాలయేన విషజ్జతస్తత్పురుషప్రసంగః. 36. భక్తాయ చిత్రాః
భగవాన్ హి సంపదో రాజ్యం విభూతీర్న సమర్థయత్యజః, అదీర్ఘబోధాయ విచ
క్షణస్వయం పశ్యన్నిపాతం ధనినాం మదోద్భవమ్. 37. ఇత్థం వ్యవసితో బుద్ధ్యా

యత్ర చ ముక్తాదామనిలంబవతి ద్యుమంతి చ వితానాని. 30. 31. విలోక్యేతి. నిర్వ్యగ్రః.
సుస్థిరస్సక్. స చ అహైతుకీమాకస్తికిం స్వస్య సమృద్ధిం తర్కయామాస. కుత ఏషా సమృద్ధిరాగతేతి.
32. నిశ్చినోతి—నూనమితి. ఏతన్మమేతి ఏష చ అసావహం చ తస్య ఏతన్మమ. మహాతీవిభూతిర్యస్య
తస్య అవలోకాదన్యస్తు న సంభవేత్. 33. నను సచేదవలోకనమాత్రేణ మహాదైశ్వర్యం దత్తవాన్
తర్హిదం తుభ్యం దత్తమితి కిం నావోచదత ఆహ—నన్వితి. నను మే సఖా సమక్షమబ్రువాణ ఏష.
యాచిష్ణవే యాచకాయ. భూరిబహ్వాపి. దిశతే దదాతి. అత్ర హేతుః భూరిభోగః స్వయం. తత్
దేయం పర్జన్యవత్ ఈక్షమాణ ఇతి. అయమర్థః. స్వయం తావద్భూరిభోగః బహుభోగః. ఆప్తకామ
త్వాల్లక్ష్యీపతిత్వాచ్చ. అతః. యథాపారావారపరిపూరకః అతిపదాన్యః పర్జన్యః కదాచిద్బహ్వాపి పర్ష
మల్పమేవ మన్యమానః లజ్జయేవ సమక్షం అవర్షన్ రాత్రా నిద్రాణే కర్షకే తత్క్షేత్రమాష్టావయతి. ఏవం
శ్రీకృష్ణోఽపి స్వభోగాపేక్షయా తద్దేయమింద్రాదిపదమతితుచ్చం మన్వానః తస్యైవ భజనం బహు
మన్యమానః సమక్షమబ్రువాణఏవ దదాతీతి. 34. తదేవాహ—కించిదితి. ఉరు బహ్వాపి స్వదత్తం
యత్ తక్కించిత్కరోతి అల్పం మన్యతే. స్వసుహృత్కృతం ఫల్గ్వపి తుచ్చమపి. భూరికారీ
బహుమన్యత ఇత్యర్థః. అతఏవ మయా, ఉపనీతాం సమీపం నీతాం. ప్రీతియుతః స్వయమేవ ప్రతి
గృహీతవాన్. 35. శ్రీకృష్ణస్య భక్తవాత్సల్యం దృష్ట్వా తద్భక్తిం ప్రార్థయతే.—తస్యేతి. సౌహృదం
ప్రేమ చ. సఖ్యం హితాశంసనం చ. మైత్రీ ఉపకారిత్వం చ. దాస్యం సేవకత్వం చ. తత్సమాహారైక
వచనం. తస్య తత్సంబంధినః మే మమ స్యాత్. నతు. విభూతిః. కించ. మహానుభావేన తేనైవ విషజ్జతః.
విశేషేణ సంగం ప్రాప్నువతః తద్భక్తేషు. ప్రకృష్టస్సంగస్సాదితి. 36. నను భక్తేః ఫలం సంపదం
ప్రాప్యైవ పునః పునర్భక్తిం కిమితి ప్రార్థయసే అతఆహ—భక్తాయేతి. సంపదః కోశాదీన్ రాజ్యమై
శ్వర్యం. విభూతిః కళత్రపుత్రాదీన్. న సమర్థయతి న దదాతి. అపితు దృఢాం భక్తిమేవ. కుతః.
అదీర్ఘబోధాయ అవివేకినే. మమ తు భక్త్యభావాదేషం జాతం అతస్తద్భక్తిరేవ మమ స్యాదితి భావః.

భక్తోఽతీవ జనార్దనే, విషయాన్ జాయయా త్యక్ష్యన్ బుభుజే నాతిలంపటః. ౩౯. తస్య వై దేవదేవస్య హరేర్యజ్ఞపతేః ప్రభోః, బ్రహ్మణాః ప్రభవో దైవం న తేభ్యో విద్యతే పరమ్. ౪౦. ఏవం స విహో భగవత్సుహృత్తమో దృష్ట్వా స్వభృత్యైరజితం పరాజితం, తద్ధ్యానవేగోద్గ్రధితాత్తబంధనస్తద్ధామ లేభేఽభిరతస్సతాం గతిమ్. ౪౧. ఏతద్భృహ్మణ్యదేవస్య శ్రుత్వాబ్రహ్మణ్యతాం నరః, లబ్ధభావో భగవతి కర్తృబంధాత్ప్రముచ్యతే. ౪౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకాశీతితమోఽథ్యాయః.

సూర్యోపరాగే కురుక్షేత్రం ప్రతి శ్రీకృష్ణాదీనాం గమనకథాప్రారంభఘట్టః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అతైకదా ద్వారకాయాం వసతో రామకృష్ణయోః, సూర్యోపరాగస్సుమహానాసీత్కల్పక్షయే యథా. ౧. తం జ్ఞాత్వా పురుషో రాజన్ పురస్తాదేవ సర్వతః, స్యమంతపంచకం క్షేత్రం యయుశ్చేయో విధిత్సయా. ౨. నిః క్షత్రియాం మహీం కుర్వన్ రామశ్శస్త్రభృతాం వరః, నృపాణాం రుధిరౌఘేణ యత్ర చక్రే మహాహ్రదాన్. ౩. ఈజే స భగవాన్ రామో యత్రాస్పృష్టోపి కర్తృణా, లోకస్య గ్రాహయన్నీశో యథాన్యోఘాపనుత్తయే. ౪. మహత్యాం తీర్థయాత్రాయాం తత్రాగన్భారతీః * ప్రజాః. ౫. వృష్ణయశ్చ తథాక్రూరవసుదేవా హుకాదయః, యయుర్భారతతత్క్షేత్రం స్వమఘం క్షపయిష్ణవః. ౬. గదప్రద్యుమ్నసాంబాద్యైస్సుచంద్రశుకసారణైః, ఆస్తే నిరుద్ధో రక్షాయాం కృతవర్తా చ యూ

౩౮. ఇత్థమితి. త్యక్ష్యన్ శవైః త్యాగమభ్యస్యన్. జాయయా సహ బుభుజే. ౩౯. శ్రీకృష్ణనైవం బ్రహ్మణ్యతా నాతిచిత్రమిత్యాహ—తస్యేతి. ౪౦. ఏవమితి. అన్యైరజితమపి స్వభృత్యైః పరాజితం. దృష్ట్వా తస్య ధ్యానం తస్య వేగః తేన ఉద్గ్రధితం ఆత్మబంధనమహంకారో యస్యసః. గతిమిత్యవివక్షిత లింగం ధామవిశేషణం. సతాం బ్రహ్మవిదాం ప్రాప్యమిత్యర్థః. ౪౧. వితదితి. ఏతత్ పృథుకోపాఖ్యానం శ్రుత్వా తత్ర బ్రహ్మణ్యతాం విశేషతశ్చుత్వేతి. ౪౨. ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకాశీతితమా థ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వ్యశీతితమ ఆగత్య కురుక్షేత్రం రవిగ్రహే, వృష్టిన్ దృష్ట్వా ముదా భూపాశ్చక్రః కృష్ణకథా మిథః. శ్రీకామసుహృదే కృష్ణః ప్రకల్పేంద్రపదం భువి, నందాదిసుహృదా నందీ కురు క్షేత్రం జగామ సః. అథేతి. కల్పక్షయే యథా సర్వగ్రాసిత్యర్థః. ౧. తమితి. జ్యోతిర్విద్భిః కథ్యమాన మాదావేవ జ్ఞాత్వా. స్యమంతపంచకం కురుక్షేత్రం. ౨. అబ్రహ్మణ్యక్షత్రియవధస్థానత్వేన పరశు రామస్యాఘాపనుత్తిస్థానత్వేన చక్షేత్రస్యపాపనిరాసకత్వమాహ—ద్వాభ్యాం. నిఃక్షత్రియామితి. ౩. ఈజఇతి. అన్యః అవిద్వాన్ యథా. ౪. మహత్యామితి. ఆగన్ ఆజన్తుః. భారతీః భారత్యః. ౫. ౬. గదేతి. సుచంద్ర. శుకసారణైస్సుహృదానిరుద్ధో ద్వారకాయాః రక్షాయాం ఆస్తే. తథా కృతవర్తా చ

ధపః. ౭. తే రతైర్దేవధిష్ఠ్యాభైర్వయైశ్చ తరళష్టవైః, గజైర్నదద్భిరబ్రాభైర్నృభిర్వి
 ద్యాధరద్యుభిః. ౮. వ్యరోచంత మహాతేజాః * పృథుకాంచనమాలినః, దివ్యస్త్ర
 గ్వస్త్రసన్నాహః కళత్రైః భేచరా ఇవ. ౯. తత్రస్నాత్వా మహాభాగా ఉపాష్య
 సుసమాహితాః, బ్రాహ్మణేభ్యో దదుర్ధేనూర్వాసస్సృగ్రుక్తమాలినీః. ౧౦. రామ
 హ్రదేషు విధివత్పునరాప్లుత్య వృష్ణయః, దదుస్స్వర్ణం ద్విజాగ్ర్యేభ్యః కృష్ణేనోభక్తి
 రస్త్వితి. ౧౧. స్వయం చ తదనుజ్ఞాతా వృష్ణయః కృష్ణదేవతాః, భుక్త్వోపవివిశుః
 కామం స్నిగ్ధచ్ఛాయాంఘ్రిపాంఘ్రిషు. ౧౨. తత్రాగతాస్తే దదృశుస్సుహృత్సంబంధి
 బాంధవాన్, మత్స్యజీనరకౌసల్యవిదర్భకురుస్సంజయాన్. ౧౩ కాంభోజమద్ర
 కైకేయా న్కుంతీనారట్టకేరళాన్, అన్యాయైశ్చవాత్సవక్షీయాన్పరాంశ్చ శతశో
 నృపాన్. ౧౪. నందాదీన్సుహృదో గోపాన్ గోపీశ్చోత్కంఠితాశ్చిరమ్. ౧౫. అన్యోన్య
 సందర్శనహర్షరంహసా ప్రోత్ఫుల్లహృద్వక్త్రసరోరుహశ్రియః, అశ్లిష్య గాఢం
 నయనైస్సృవజ్జలాహృష్యత్వచ్ఛో రుద్ధగిరో యయుర్దుదమ్. ౧౬. స్త్రియశ్చ సంవీక్ష్య
 మిథోఽతిసౌహృదస్తి తామలాపాంగదృశోఽభిరేమిరే, స్తనైస్తనాన్కుంకుమ
 పంకరూషితాన్నిహత్య దోర్భిః ప్రణయాశ్రులోచనాః. ౧౭. తతోఽభివాద్య తే
 వృద్ధాన్ యవిష్టైరభివందితాః, స్వాగతం కుశలం పృష్ట్యా చక్రః కృష్ణకథామిథః.
 ౧౮. పృథా బ్రాతృన్స్వస్మారీవక్ష్య తత్పుత్రాన్పితరావపి, బ్రాతృపత్నీర్దుకుందంచ
 జపశా సంకథయా శుచః. ౧౯. కుంతువచ. ఆర్య బ్రాతరహం మన్యే ఆత్మాన
 మకృతాశిషం, యత అపత్ను మద్వార్తాం నానుస్మరత సత్తమాః. ౨౦. సుహృదో
 జ్ఞాతయః పుత్రా బ్రాతరః పితరావపి, నానుస్మరంతి స్వజనంయస్య దైవమదక్షిణమ్.
 ౨౧. వసుదేవ ఉవాచ:-అంబ మాన్తానసూయేథా దేవకీడనకాన్నరాన్, ఈశ

యూధపః సేనానీ. ౭. తథితి. దేవధిష్ఠ్యాభైః విమానసంకాతైః. తరళాస్తరంగాః తద్వత్ ప్లవో గతి
 ర్యేషాంతైః. విద్యాధరద్యుభిః విద్యాధరాణామివ ద్యుతిర్యేషాం తైః. ౮. వ్యరోచంతేతి. మహా
 తేజాః మహాతేజసః. దివ్యాః అత్యుత్తమాః స్రగ్వస్త్రసన్నాహః మేషాం తే. ౯. ౧౦. రామేతి.
 పునః అన్యేద్యుః, ఆప్లుత్య యద్వా. తస్మిన్నేవాహని ముక్తిస్నానం కృత్వా. ౧౧. స్వయమితి.
 స్నిగ్ధా శీతలా ఛాయా యేషాం అంఘ్రిపానాం వృక్షాణాం అంఘ్రిషు మూలేషు. ౧౨—౧౫.
 అన్యోన్యేతి. ప్రోత్ఫుల్లైః హృద్వక్త్రసరోరుహైః శ్రీః శోభా యేషాం తే. ౧౬. స్త్రియఇతి.
 అతిసౌహృదేన యత్స్నితం తేన అమలాః అపాంగైః దృశః దృష్టయో యాసాం తాః. మిథః
 సంవీక్ష్య దోర్భిః. అభిరేమిరే ఆలెంగనం కృతవత్సయః. ౧౭. ౧౮. పృథేతి. సంకథయా మిథస్స
 ప్రేమగోష్ఠ్యా. ౧౯. తామేవ వసుదేవపుత్రయోః సంకథామాహ—చతుర్భిః. ఆర్యేతి. అకృతా
 శిషం అపూర్ణమనోరథం. ౨౦. సుహృదఇతి. అదక్షిణం అననుకూలం. తం స్వజనమపి సంతం
 సుహృదాదయో నానుస్మరంతి. అతః మమైవ దైవం ప్రతికూలం యుష్మాకం ణోవాపరాధ ఇతి భాషః.

స్యహివశే లోకః కురుతే కార్యతేఽథవా. ౨౨. కంసప్రతాపితాస్సర్వే వయం
 యాతా దిశం దిశం, ఏతర్హ్యేవపునస్థానందై వేనాసాదితాస్సస్వసః. ౨౩. శ్రీశుక
 ఉవాచః—వసుదేవోగ్రనేనాద్యైర్యదుభిస్తేఽర్చితాన్మపాః, ఆసన్నచ్యుతసందర్శవర
 మానందనిర్వృతాః. ౨౪. భీష్మో ద్రోణోఽంబి కాపుత్రో గాంధారి ససుతా తథా,
 సదారాః పాండవాః కుంతీ సంజయో విదురః కృపః. ౨౫ కుంతిభోజో విరాటశ్చ
 భీష్మకో నగ్నజిన్తహాన్, పురుజిద్దుగ్ధదశైశ్చభ్యోధృష్టకేతుశ్చ కాశిరాట్. ౨౬. దమ
 ఘోషో విశాలాక్షో మైథిలో మద్రకేకయా, యథామన్యుస్సుశర్తా చ ససుతా
 బాహ్లికాదయః. ౨౭. రాజానోఽన్యే చ రాజేంద్ర యుధిష్ఠిరమనువ్రతాః, శ్రీని
 కేతం వపుశ్శౌరేస్సస్త్రీకా వీక్ష్య విస్త్రితాః. ౨౮. అథతే కృష్ణరామాభ్యాం సమ్యక్ప్రా
 ప్తసమర్హణాః, ప్రశశంసుర్తుదా యుక్తా వృష్ణీనృష్ణపరిగ్రహాన్. ౨౯. అహో
 భోజపతే యూయం జన్తభాజో నృణామిహ, యత్పశ్యథాసకృత్కృష్ణం దుర్దర్శ
 మపి యోగినామ్. ౩౦. యద్విశ్రుతిశ్శ్రుతినుతేదమలం పునాతి పాదావనేజన
 పయశ్చ వచశ్చ శాస్త్రం, భూః కాలభర్జితభగాపి యదంఘ్రిపద్మస్పర్శోత్థశక్తిరభి
 వర్షతి నోఽఖిలార్థాన్. ౩౧. తద్దర్శనస్పర్శనానుపథప్రజల్పశయ్యాసనాశనసయాన
 సపిండబంధః, యేషాం గృహే నిరయవర్తనివర్తతాం వస్వర్గాపవర్గవిరమస్వయ
 మాస విష్ణుః. ౩౨. శ్రీశుక ఉవాచః—నందస్తత్ర యదూన్ప్రాప్తాన్ జ్ఞాత్వా

౨౧. ౨౨. ఈశవశత్వ మేవాహ. —కంసప్రతాపితాఇతి. హే స్వసః ఏతర్హ్యేవ సంప్రత్యేవ. ౨౩—
 ౨౭. రాజానఇతి. యుధిష్ఠిరం అనువ్రతాః తేన రాజసూయే జితత్వాత్. ౨౮. ౨౯. అహోఇతి.
 జన్తభాజః నృణాం మధ్యేసఫలజన్తానః. ౩౦. కించ న కేవలం తస్య దర్శనమేవ. అపితు అత్యంత
 దుర్లభం బహు యుష్మాకం స్వతస్సంపన్నమిత్యాహుర్ద్వాభ్యాం. యదితి. యదితి. పృథక్పదం యస్యే
 త్యర్థః. విశ్రుతిః కీర్తిః. శ్రుతిభిర్వేదైః. నతా స్తుతా. ఇదం విశ్వం అలం అత్యర్థం పునాతి. యస్య
 పాదావనేజనపయః గంగా చ. యస్య వచః వాగ్రూపం శాస్త్రం చ. వేదాఖ్యం విశ్వం
 పునాతి. కించ కాలేన భర్జితః దగ్ధః భగః మాహాత్మ్యం యస్యాస్సా. తథావిధాపి యస్య అంఘ్రి
 పద్మస్పర్శేన ఉత్థా ఆవిర్భూతా శక్తిర్యస్యాస్సా నః అన్తాకం. అఖిలనర్థాన్ అభితో వర్షతి. ౩౧.
 తదితి. దర్శనం చ. అనుపథః అనుగతిశ్చ ప్రజల్పా గోష్ఠీ చ. శయ్యా శయనం చ. ఆసనంచ అశనం
 భోజనంచ. యానబంధః వివాహసంబంధః. సపిండబంధః దైహికసంబంధః. తేన సహ వర్తమానః. తేన
 శ్రీకృష్ణేన సహదర్శనాద్యుపలక్షితః సయానపిండసంబంధో యేషాం వోఽస్తి. కించ. యేషాం వః
 గృహే విష్ణుః స్వయం ఆస ఆవిరభూత్. యేషాం వః నిరయవర్తని ప్రవృత్తిమాన్తే ప్రవర్తమా
 నానాం స్వర్గాపవర్గాభ్యాం విరమయతి వితృష్టాం కరోతీతి తథా సః తే యూయం జన్తభాజ
 ఇతి. యద్వా. తదితి సామాన్యనిర్దేశః స ఇత్యర్థః సవిష్ణుః స్వయం యేషాం వో నిరయవర్తని సంసార
 కారణే గృహే వర్తమానానామపి బద్ధతే సంబద్ధత ఇతి బంధః దర్శనాదిభిః సంబద్ధస్యన్
 స్వర్గాపవర్గ విరమః ఆస పరమసుఖప్రదో బభూవేత్యర్థః. ౩౨. నందఇతి. అనన్భాగ్ధరితి తత్రైవ

కృష్ణపురోగమాన్, తత్రాగమద్వితో గోపైరనస్థాన్ధైరిదృక్షయా. 33. తం

దృష్ట్యా వృష్ణయో హృష్టాస్తన్వః ప్రాణమివోద్ధితాః, పరిషస్వజిరే గాఢం చిర
దర్శనకాతరాః. 34. వసుదేవః పరిష్వజ్య సంప్రీతః ప్రేమవిహ్వలః, స్తరస్కంస
కృతాన్ క్లేశాన్పుత్రన్యాసం చ గోకులే. 35. కృష్ణరామౌ పరిష్వజ్య పితరావభి
వాద్య చ, న కించిదూచతుః ప్రేష్ణా సాశ్రుకంతౌ కురూద్వహ. 36. తావాత్తాం
కేసమారోప్య బాహుభ్యాం పరిరభ్య చ, యశోదా చ మహాభాగా సుతౌ విజ
హతుశ్శుచః. 37. రోహిణీ దేవకీ చాథ పరిష్వజ్య వ్రజేశ్వరీం, స్తరంత్యోతత్కృ
తాం మైత్రీం బాష్పకంత్యో సమూచతుః. 38. కా విస్తరేత వాం మైత్రీమని
వృత్తాం వ్రజేశ్వరి, అవాప్యాయైంద్రమైశ్వర్యం యస్యానేహ ప్రతిక్రియా. 39.
ఏతావదృష్టపితరా యువయోస్తస్య పిత్రోస్సంప్రీణనాభ్యుదయతోషణపాలనాని,
ప్రాప్యోషతుర్భవతి పక్షహయద్వదక్షోర్న్యస్తావకుత్ర చ భయా న సతాం పర
స్వః 40. శ్రీశుక ఉవాచః—గోప్యశ్చ కృష్ణముపలభ్య చిరాదభీష్టం యత్ప్రే
క్షణే దృశిషు పక్షకృతం శపంత్యః, దృగ్భిర్హృదీకృతమలం పరిరభ్య సర్వాస్తదాభవ
మాపురపి నిత్యయుజాం దురాపమ్. 41. భగవాంస్తాస్తథాభూతా వివిక్త ఉపసం
గతః, ఆశ్లిష్యానామయం పృష్ట్యా ప్రహసన్నిదమబ్రవీత్. 42. అపిస్తరథ నస్సఖ్య
స్సాన్వినామర్థచికిర్షయా, గతాంశ్చిరాయితాన్ శత్రుపక్షక్షపణచేతసః. 43. అప్య

వాసచికిర్షయా శకటేషు స్థాపితైర్ధైరస్సహగతైరిత్యర్థః. 33. 34. వసుదేవఇతి. వసుదేవస్తం
పరిష్వజ్య ప్రేమవిహ్వలో బభూవేతి శేషః. 35. 36. తావితి. తౌ సుతౌ పరిరభ్య నందః యశోదా
చ విరహశోకాత్ శుచః ఆశ్రూణి విజహతుః ముముచతుః. యద్వా శుచః పుత్రవిరహశోకాన్
విజహతుః తత్యజతురిత్యర్థః. 37. రోహిణీతి. వ్రజేశ్వరీం యశోదాం. 38. కేతి. అనివృత్తాం
నివృత్తికారణే సత్యసి అనువర్తమానాం. వింద్రమైశ్వర్యం అవాప్య ప్రాప్యసి యస్యాః ప్రతి
క్రియా కర్తుం న శక్యత ఇత్యర్థః. 39. తత్కృతాం మైత్రీమాహతుః. ఏతావితి. న దృష్టా పితరా
యాభ్యాం తౌ. వస్తుతస్తు అజన్మత్వాదేవాదృష్టపితరా హే భవతి. యువయోః పిత్రోః న్యస్తావేతౌ
సంప్రీణనాదీని ప్రాప్య. అకుత్ర చ భయా క్వచిదపి భయరహితౌ భూత్వా ఊషతుః వాసం చక్రతుః.
కథం భూతయోః అక్ష్యోః నేత్రయోః. రక్షకం పక్ష్యయద్వత్ తథా రక్షకయోః యువయోః
యుక్తమేతత్. యతః సతాం పరః స్వ ఇతి నాస్తి వైషమ్యమితి. 40. గోప్యఇతి. అభీష్టత్వే
లింగం. యస్య కృష్ణస్య ప్రేక్షణే దృశిషు నేత్రేషు వ్యవధాయకపక్ష్యకృతం విధాతారం శపంత్యః.
దృగ్భిః నేత్రద్వారైః హృదీ కృతం హృదయే ప్రవేశితం. పరిరభ్య. తద్భావం తదాత్మతాం ప్రాప్య.
అపినిత్యయుజాం ఆరూఢయోగినామపి. 41. 42. అపీతి. చిరాయితాన్ విలంబితాన్ అత్ర
హేతుః. శత్రుణాం పక్షస్య క్షపణే చేతో యేషాం తాన్. 43. అపీతి. అపిస్త్వీతి కిం వా. అస్మాన్
అవధ్యాయథ అవజానీథ. అకృతజ్ఞా ఏత ఇతి విశంకయా క్షపచ్ఛంకయా. న శంకామాత్రం కింతు

వధ్యాయథాస్తాన్ స్విదకృతజ్ఞవిశంకయా, నూనం భూతాని భగవాన్ యునక్తి
వియునక్తి చ. ౪౪. వాయుర్యథాఘనానీకం తృణతూలరజాంసి వా, సంయోజ్యా
క్షిపతే భూయస్తథాభూతాని భూతకృత్. ౪౫. మయి భక్తిర్హి భూతానామ
మృతత్వాయ కల్పతే, దిష్ట్యా యదాసీన్తత్స్నేహో భవతీనాం మదాపనః. ౪౬.
అహం హి సర్వభూతానామాదిరంతోంతరం బహిః, భౌతికానాం యథా ఖం
వారూఢ్వాయుర్జ్యోతిరంగనాః. ౪౭ ఏవం హ్యేతాని భూతాని భూతేష్వాత్మాత్తనా
తతః, ఉభయం మయ్యథ పరే పశ్యతాభాంతమక్షరే. ౪౮. శ్రీశుక ఉవాచః—
అధ్యాత్మవిద్యయా గోప్య ఏవం కృష్ణేన శిక్షితాః, తదనుస్మరణధ్వస్తజీవకోశాస్త
మధ్యగః. ౪౯. ఆహుశ్చ తే నశిననాభపదారవిందం యోగేశ్వరైర్హృది విచింత్య
మగాధబోధైః, సంసారకూపపతితోత్తరణావలంబం గేహం జుషామపి మనుస్మృది
యాత్సదా నః. ౫౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ద్వ్యశీతమోఽధ్యాయః

నిశ్చితమేవైతత్. పరిత్యజ్య గతత్వాదితిచేదత ఆహ—నూనమితి. ౪౪. ఏతత్సదృష్టాంతమాహ—
వాయురితి. ఆక్షిపతే ఆక్షిపతి పృథక్కరోతీత్యర్థః. ౪౫. అపిచ అతిభద్రమిదం యదుత భవ
తీనాం మద్వియోగేన మత్ప్రేమాతిశయో జాత ఇత్యాహ—మయీతి. మయి భక్తిమాత్రమేవ
తావదమృతత్వాయ కల్పతే. యత్తు భవతీనాం మత్స్నేహ ఆసీత్. తద్దిష్ట్యా అతిభద్రం కుతః
మదాపనః మత్ప్రాక ఇతి. ౪౬. కీదృశః త్వం యం చ వయం స్నేహేన ప్రాప్స్యమ ఇత్యపేక్షాయా
మాత్తస్వరూపమాహ—అహమితి. హే అంగనాః భౌతికాదీనాం శరావనైంధవాదీనాం. యథా
ఆకాశాదిపంచమహాభూతాన్యాద్యంతాదిరూపాణి. ఏవం సర్వభూతానాం జరాయుజాదీనామాద్యం
తాదిరహం. అతో వ్యాపకం మాం భవత్యః ప్రాప్తా ఏవేతి. ౪౭. నను చతుర్విధభూతగ్రామాణాం
తదోభక్తా ఆత్మైవాద్యంతాదిరూపః తస్మింశ్చ సర్వవ్యాపకే సర్వభూతాని వర్తంత ఇతి కుతస్తస్య
త్ప్రీతిరస్తాకమిత్యత ఆహ—ఏవమితి. అయమర్థః—యథా శరావాదీనాం భౌతికానాం మహా
భూతాన్యాద్యంతరూపాణి ఏవ మేవ ఏతాని చతుర్విధాని భూతాన్యపి భౌతికత్వావిశేషాత్స్వకారణేషు
భూతేష్వేవ వర్తంతే న తు భోక్తర్యాత్తని. ఆత్మా తు తేషు భూతేషు ఆత్మనా భోక్తృరూపేణ
తతః వ్యాప్తః. న కారణత్వేన. అథ తు తదుభయం భూతభౌతికరూపం భోగ్యం భోక్తారం చాత్మానం
మయ్యక్షరే పరిపూర్ణే ఆభాంతం పశ్యతేతి. ౪౮. అధ్యాత్మేతి. అధ్యాత్మవిద్యయా తచ్ఛిక్షయా
స్వరూపోపదేశేన. శిక్షితాః బోధితాః తస్య అనుస్మరణేన ధ్వస్తః జీవకోశః లింగం యాసాం తాః.
తమేవ అధ్యగః ప్రాప్తుః. ౪౯. ఏవం ప్రాప్తా అపి కృష్ణః పునర్గృహవ్యాసంగేన మాపయాత్వితి తచ్చ
రణస్తరణం ప్రార్థయంతే—ఆహురితి. హే నశిననాభ తే పదారవిందం యోగేశ్వరైః హృది విచింత్యం.
గేహం జుషాం గృహసేవినామపి సదా ఉదియాత్ ఆవిర్భవేత్. ౫౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వ్యశీతమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—తతోఽనుగృహ్య భగవాన్ గోపీనాం సగురుర్గతిః, యుధి
ష్ఠిరమథాపృచ్ఛత్సర్వాంశ్చ సుహృదోఽవ్యయమ్. ౧. తపవం లోకనాథేన పరిపృ
ష్టాస్సుసత్కృతాః, ప్రత్యూచర్హృష్టమనసస్తత్పాదేక్షాహతాంహసః. ౨. కుతో
శివం త్వచ్ఛరణాంబుజాసవం మహంతనస్తో ముఖనిస్సృతం క్వచిత్, పిబంతి యే కర్ణ
పుటైరలం ప్రభో దేహం భృతాం దేహకృదస్తృతిచ్ఛిదమ్. ౩. హిత్యాత్తథామ
విధుతాత్త కృతత్ర్యవస్థమానందసంప్లవమఖండమకుంతబోధం, కాలోపసృష్టనిగ
మావనఆత్తయోగమాయాకృతిం పరమహంసగతిం నతాస్తస్యః. ౪. శ్రీశుక
ఉవాచ:—ఇత్యుత్తమశ్లోకశిఖామణిం జనేష్వభిష్టువత్స్వంధకకౌరవస్త్రియః, సమే
త్య గోవిందకథామిథో గృణాన్ప్రిలోకగీతాశ్శృణు వర్ణయామి తే. ౫. ద్రౌప
ద్యువాచ:—హేవైదర్భ్యచ్యుతే భద్రేహే జాంబవతి కాసలే, హే సత్యభామే
కాళింది శైబ్యే రోహిణి లక్ష్మణే. ౬ హేకృష్ణపత్న్యవీతన్తే బ్రూత వో భగవా
నయం, ఉపయేమేయథాలోకమనుకుర్వన్ స్వమాయయా ౭. రుక్మిణ్యువాచ:—
చైద్యాయ మార్పయితుముద్యతకార్తుకేషు రాజస్వజేయభటశేఖరితాంఘ్రిరేణుః,
నిన్యే మృగేంద్రభాగమజోఽపియుద్ధాత్తచ్ఛ్రినికేతచరణోఽస్తు మమార్చనాయ.

జ్ఞో. “త్ర్యశీతితమపివం చ స్త్రీణాం కృష్ణకళోత్సవే, ద్రౌపద్యై కృష్ణభార్యాభిరుక్తాస్స్వ
స్వకరగ్రహః.” తతఃతతి-అవ్యయంకుశలం. ౧. తఃతతి. తత్పాదేక్షయా హతం అంహో యేషాం తే.
౨. కుతఃతతి. మహతాం మనస్తః మనసస్సకాశాత్. ముఖద్వారతో నిస్సృతం క్వచిత్క్వదాచిత్
దేహభృతాం దేహధారిణాం దేహకృచ్ఛాసావస్తృతిశ్చ అవిద్యా. తాం చినత్తీతి తథా తం. దేహ
కృదీశ్వరః తద్విషయాజ్ఞానచ్ఛిదం వా. ౩. హిత్యేతి. హిత్యేతి పదద్వయం త్వా త్వాం. హి ఏవాథే
త్వామేవ నతాస్తస్యిత్సర్వః. కథంభూతం ఆత్మధామ్నా స్వరూపప్రకాశేన విధుతాః నిరస్తాః
ఆత్మకృతాః బుద్ధినిమిత్తాః తిస్రః అవస్థాః యస్త్విత్ తం. అతపివ ఆనందసంప్లవం సర్వానందకదం
బరూపం. అఖండం అపరిచ్ఛిన్నం. యతః న కుంతః అకుంతః బోధః చిచ్ఛక్తిర్యస్యతం. నన్యేషం
రూపతా శ్రీకృష్ణస్య కుతః. ఆస్తదాదివద్దేహప్రతీతేరత ఆహుః—కాలోపసృష్టేతి. కాలేన ఉప
సృష్టా విప్లుతాశ్చ తే నిగమాశ్చ తేషాం అవనే రక్షణార్థం. ఆత్మా ఉపాత్తా యోగమాయయా
ఆకృతిః సరాకారమూర్తిర్యేన తం. పరమహంసానాం గతిం త్వాం అతస్తవైవం రూపత్వాదస్తాకం
చ త్వన్తాయయా ఏతత్సర్వవైపరీత్యాత్ త్వామేవ నతాస్తస్యితి. యద్వా. త్వామితి ప్రకరణాత్
జ్ఞాతవ్యం. త్వాం నతాస్తస్యః. కిం కృత్వా హిత్యా. కిం ఆత్మధామ ఆత్మశరీరం ధామ గృహం తచ్చ
తచ్చ దేహగేహసంగం పరిత్యజ్యేత్సర్వః. సమానమన్యత్. ౪. ఇతీతి. త్రిషు లోకేషు గీతాః. ౫.
హేవైదర్భి. హే కాసలే సత్యే శైబ్యే మిత్రవిందే రోహిణీనామ కాచిత్పట్టమహిషీ
తుల్యా. ౬. హేకృష్ణపత్న్యితి. అన్యః హే కృష్ణపత్న్యః. ౭. చైద్యాయేతి. మా మాం అర్ప
యితుం సంపాదయితుం. రాజసు జరాసంధాదిషు. ఉద్యతకార్తుకేషు సత్సు. అజేయాః యే భటాః
తేషాం శేఖరితాః. మకుటవత్కృతాః అంఘ్రిరేణవో యేన, తేషాం మూర్ధ్నిపదం దధదిత్సర్వః.

౮. సత్యభామోవాచః—యో మే సనాభివధత ప్తహృదా తతేన లిప్తాభిశాపమప
 మార్జముపాజహార, జిత్వర్తు రాజమథ రత్నమదాత్స తేన భీతః పితా౭దిశత మాం
 ప్రభవే౭పి దత్తామ్. ౯. జాంబవత్యువాచః—ప్రాజ్ఞాయ దేహకృదముం నిజనాథ
 దైవం సీతాపతిం త్రి నవహాన్యమునాభ్యయుధ్యత్, జ్ఞాత్వా పరీక్షితముపాహారద
 ర్హణం మాం పాదౌ ప్రగృహ్య మణినాహమముష్య దాసీ. ౧౦. కాళింద్యువాచః—
 తపశ్చరంతీమాజ్ఞాయ స్వపాదస్పర్శనేచ్ఛయా, సఖ్యోపేత్యాగ్రహీత్పాణిం సాహం
 తద్గృహమార్జసీ. ౧౧. భద్రోవాచః—యో మాం స్వయంవరఉపేత్యవిజిత్య
 భూపాన్ని న్యే శ్వయాధగమివాత్తబలిం ద్విపారిః, భ్రాతృంశ్చ మే౭ప కురుతస్వ
 పురం శ్రియోకస్తస్యాస్తు మే౭నుభవమంఘ్ర్యవనేజనిత్వమ్. ౧౨. సత్యోవాచః—
 సప్తోక్షణో౭తిబలవీర్యసుతీక్షణశృంగా౯ పిత్రాకృతా౯క్షీతిపవీర్యపరీక్షణాయ, తా౯
 వీర్యదుర్త్తదహనస్తరసా నిగృహ్య క్రీడ౯ బబంధ హయథా శిశవో౭జతోకా౯.
 ౧౩. యశత్థం వీర్యశుల్కం మాం దాసీభిశ్చతురంగిణీం, పథి నిర్జిత్య రాజన్యా
 న్ని న్యే తద్దాస్యమస్తు మే. ౧౪. మిత్రవిందోవాచః—పితా మే మాతులేయాయ

తస్య శ్రీనికేతస్య చరణః మమ అర్చనాయాస్తు. ౮. యశిః. సనాభేః భ్రాతృః వధేన సింహకృతేన
 తప్తం హృత్ యస్య తేన. మే తతేన తాతేన. లిప్తం. అభిశాపం దుర్యశః అపమార్జ్యం పరిమార్జ్యం
 ఋక్షరాజం జిత్వా రత్నం స్యమంతకం. ఉపాజహార అనీతవా౯. అథఅనంతరం. మత్పిత్రేరత్నమదాత్.
 తేన స్వాపరాధేన భీతఃసమేపితా ప్రభవే శ్రీకృష్ణాయ మామదిశత అదిశత్ దదావిత్యర్థః. దత్తాం
 అక్రూరాదిభ్యః ప్రతిశ్రుతామపీత్యర్థః. ౯. ప్రాజ్ఞాయేతి. దేహకృత్ పితా. అముం శ్రీకృష్ణం.
 నిజనాథం స్వామినం దైవమీశ్వరం సీతాపతిం ప్రాజ్ఞాయ అవిజ్ఞాయ. త్రినవహాని హ్రస్వం ఛందోను
 రోధేన. సప్తవింశతిదినాన్యమునా అభ్యయుధ్యత్. పరీక్షితం సంజాతా పరీక్షా యస్య సః పరీక్షితః.
 తంసాక్షాత్ప్రీతాపతిరేవాసావితి జ్ఞాత్వా. పాదౌ ప్రగృహ్య మణినా సహ మాం అర్హణముపాహరత్
 అర్హణతయా సమర్పితవా౯. అహో తర్హి త్వమలిశ్రేష్ఠాసి. నేత్యాహ—అముష్యాహం దాసీతి.
 ౧౦. తపశ్చరంతీ. సఖ్యా అర్జునేన. తస్య గృహమార్జసీ గృహే సంమార్జనకక్రీ. ౧౧. యశిః. శునాం
 యూధగతం స్వబలిం ద్విపారిః సింహ ఇవేతి. మే భ్రాతృంశ్చ అపకురుతః అపకారం కుర్వతః విజిత్య.
 శ్రియోకః శ్రీనివాసః. తస్య అంఘ్ర్యవనేజనిత్వం చరణక్షాళనకర్తృత్వం అనుభవం ప్రతిజన్తు మే
 అస్తు. ౧౨. సప్తేతి. సప్తక్షణః వృషభా౯ బలం చ వీర్యం ప్రభావశ్చ. తీక్షణశృంగాణి చ అతిశయి
 తాని యేషాం తా౯ మే పిత్రా కృతా౯ సంపాదితా౯. బలీయసే మాం దాతుం. క్షీతిపానాం వీర్యస్య
 బలస్య. పరీక్షణాయ తా౯ ప్రసిద్ధా౯ వీరాణాం డుర్త్తదంఘ్నంతి యే తా౯. తరసా శీఘ్ర మేవ.
 నిగృహ్య దమయిత్వా. క్రీడ౯ ఆనాయాసేనైవ బబంధ. అజతోకా౯ అజాపత్యాని. ౧౩. యశిః.
 వీర్యమేవ శుల్కం దేయం యస్యాస్తాం. దాసీభిస్సహచతురంగిణీం గజాశ్వాదిసేనాయుక్తాం మాం
 పురీం. నిన్యే. ౧౪. పితేతి. కృష్ణే హే ద్రాపది తస్మిన్నేవ చిత్తం యస్యాస్తాం మాం అక్షోహిణ్యా

స్వయమాహూయ దత్తవాన్, కృష్ణే కృష్ణాయ తచ్చిత్తామయౌహిణ్యాసఖిజనైః.
 ౧౫ అస్య మే పాదసంస్పర్శో భవేజ్జన్తని జన్తని, కర్తృభిర్భాగ్యమ్యామాణాయా
 యేన తచ్ఛ్రీయ ఆత్మనః. ౧౬ లక్ష్మణోవాచః— మమాపి రాజ్ఞ్యచ్యుతజన్తకర్తృచ
 శ్రుత్వా ముహూర్నారదగీతమాసీత్, చిత్తం ముకుందేకిల పద్మహస్తయా వృత
 స్సుసంమృశ్య విహాయ లోకపాన్. ౧౭. జ్ఞాత్వా మమ మతం సాధ్వీ పితా దుహి
 తృవత్సలః, బృహత్సేనఞ్చిత్తాత స్తత్రోపాయమచీకరత్. ౧౮. యథా స్వయంవరే
 రాజ్ఞి మత్స్యః పార్థేష్వయా కృతః, అయం తు బహిరాచ్ఛన్నో దృశ్యతే సజలే
 పరమ్. ౧౯. శ్రుత్వైతత్సర్వతో భూపా ఉవేయుర్త్పత్తుః పురం, సర్వాస్త్రశస్త్ర
 తత్త్వజ్ఞాసనీపాథ్యాయాస్సహస్రశః. ౨౦. పిత్రా సంపూజితాస్సర్వే యథా
 వీర్యం యథా వయః, ఆదదుస్సశరం చాపం వేద్ధుం*పరిషది మద్ధియః. ౨౧. ఆదాయవ్య
 సృజన్కేచిత్సజ్జీకర్తుమనీశ్వరాః, ఆకోటిజ్ఞాం సమాశృప్య వేతురేకేమునా
 హతాః. ౨౨. సజ్జం ధృత్వా పరే వీరా మాగధావంతిచేదిపాః, భీమో దుర్యో
 ధనః కర్ణో మావిదం స్తదవస్థితిమ్. ౨౩. మత్స్యభాసం జలే వీక్ష్య జ్ఞాత్వా చ
 తదవస్థితిం, పార్థో యత్తోఽసృజద్బాణం నాచ్ఛినత్పస్పృశే పరమ్ ౨౪. రాజన్యేషు
 నివృత్తేషు భగ్నమానేషు మానిషు, భగవాన్ ధనురాదాయ సజ్జం కృత్వాథ
 లీలయా. ౨౫. తస్మిన్సంధాయ విశిఖం మత్స్యం వీక్ష్య సకృజ్జలే, చిత్వేషుణా పాత

సేనయా సహ సఖిజనైశ్చ సహ. ౧౫. అస్యేతి. యేన పాదసంస్పర్శేన ఆత్మనః మే తత్ కైవల్యాఖ్యం
 శ్రేయః భవేత్. యద్వా. యేన కారణేన ఆత్మనో జీవస్య తత్ శ్రేయః సవీవ పురుషార్థఙితి. ౧౬.
 మమేతి. రాజ్ఞి హే క్రౌపది యథా మిత్రవిందాయాః. తథా మమాపి చిత్తం ముకుందవిషయమా
 సీత్. సుసంమృశ్య సుఖ విచార్య పద్మహస్తయా శ్రియా. వృతః కిల. అతః మమాపి చిత్తం
 శ్రీముకుందే ఆసీదితి. ౧౭. జ్ఞాత్యేతి. తత్ర శ్రీకృష్ణప్రాప్తౌ అచీకరత్ కారయామాస. ౧౮.
 యథేతి. యథా రాజ్ఞి తవ స్వయంవరే పార్థస్య ఈష్వర్యా ఆప్తమిచ్ఛయా కృతః. మత్స్యం
 కారితవాన్. పాతాంతరే పార్థస్య ఇషుణా అపాకృతః. తస్మి మమపి అర్జునవివ కిం నావిధ్యత్
 తత్రాహ—అయంత్యితి. స మత్స్యో బహిరేవాచ్ఛన్నః నాంతః అతః స్తంభసంలగ్నయా ఊర్ధ్వ
 దృష్ట్యా దృశ్యతే అయం తు న తథా. కింతు స్తంభమూలే నిహితకలశజలే కేవలం దృశ్యతే
 ఆతో దృష్టేరధస్తాదుపరి చ లక్ష్మ్యమితి. అతః శ్రీకృష్ణవ్యతిరేకేణ న కస్యాపి భేద్య ఇతి భావః.
 ౧౯. ౨౦. పిత్రేతి. మత్స్యం వేద్ధుం పరిషది సంసది. మద్ధియః మయ్యేవ ధీర్యేషాం త ఇతి.
 అన్యచిత్తాః. వేద్ధుం న శక్తా ఇతి భావః. ౨౧. తదేవాహ—ఆదాయేతి. అమునా చాపేన. ౨౨.
 సజ్జమితి. నావిదన్ తదవస్థితిమితి. మాగధాదీనాం క్రియాశక్తిరేవ. న తు లక్ష్మ్యాభిజ్ఞతేతి
 భావః. ౨౩. మత్స్యేతి. యత్తో యత్నవాన్. అసృజత్ ముమోచ. సబాణో మత్స్యం
 నాచ్ఛినత్. పరం కేవలం పస్పర్శ జ్ఞానవానప్యర్జునో బలేనాపూర్ణ ఇత్యర్థః. ౨౪. ౨౫. తస్మిన్మితి.

యత్తం సూర్యే చాభిజితి స్థితే. ౨౬. దివి దుందుభయో నేదుర్జయశబ్దః పునర్భువి,
 దేవాశ్చకుసుమాసారం ముముచుర్హర్షవిహ్వలాః. ౨౭. తద్రంగమావిశమహం
 కలనూపురాభ్యాం పద్భ్యాం ప్రగృహ్య కనకోజ్జ్వలరత్నమాలాం, నూత్నే నివీయ
 పరిధాయ చ కౌశికాగ్రే సప్రీడహాసవదనా కబరీధృతస్రక్. ౨౮. ఉన్నీయవక్త్ర
 మురుకుంతలకుండలత్విద్గండస్థలం శిశిరహాసకటాక్షమోక్షైః, రాజ్ఞో నిరీక్ష్య పరిత
 శ్శనకైర్దురా రేరంసేనురక్తహృదయా నిదధేస్త మాలామ్. ౨౯. తావన్మృదంగపటహా
 శ్శంఖభేర్యానకాదయః, నినేదుర్నటనర్తకోన్య ననృతుర్గాయకా జగుః. ౩౦. ఏవం
 వృతే భగవతి మయేశే నృపయూధపాః, ననేహిరే యాజ్ఞ సేనిస్పర్థంతో హృచ్చ
 యాతురాః. ౩౧. మాం తావద్రథమారోప్య హయరత్నచతుష్టయం, శార్ఙ్గము
 ద్యమ్య సన్నద్ధస్తస్థావాజౌ చతుర్భుజః. ౩౨. దారుకశ్చోదయామాస కాంచనోప
 స్కరం రథమ్, మిషతాం భూభుజాం రాజ్ఞి మృగాణాం మృగరాడివ. ౩౩. తేన్వ
 సజ్జంత రాజన్యా నిషేద్ధం పథి కేచన, సంయత్తా ఉద్ధృతేష్వాసా గ్రామసింహా
 యథా హరిమ్. ౩౪. తే శార్ఙ్గచ్యుతబాణౌమైః కృత్తబాహ్వాంప్రికంధరాః, నివేతుః
 ప్రథనే కేచిదేకే సంత్యజ్య దుద్రువుః. ౩౫. తతః పురీం యదుపతిరత్యలంకృతాం
 రవిచ్ఛదధ్వజపటచిత్రతోరణాం, కుశస్థలీం దివి భువి చాపి సంస్తుతాం

అభిజితి సర్వార్థసాధకే ముహూర్తే. ౨౬. ౨౭. భగవత్ప్రిహర్షనిర్భరేణాత్మానమేవానువర్త
 యంత్యాహ—ద్వాభ్యాం. తదితి. తత్తదా. అహం కలా కలస్వనా నూపురా యయోస్తాభ్యాం
 పద్భ్యాం. రంగం ప్రావిశం. కనకేన ఉజ్జ్వలాం రత్నమాలాం నివీయ ప్రావృత్య. పరిధాయ చ నీవీబంధ
 నేన. కౌశికాగ్రే ఉత్తమకౌశేయవస్త్రే సప్రీడో హాసో యస్మిన్ తద్వదనం యస్యాస్సా కబర్యాం
 ధృతాః స్రజో యయా సా. ౨౮. ఉన్నీయేతి. ఉరపః కుంతలాః యస్మిన్ కుండలయో
 స్త్విహో యయోస్తే గండస్థలే యస్మిన్. తదేవ తచ్చ. శిశిరః సంతాపహరోహాసో యేషు తైః.
 కటాక్షమోక్షైః అపాంగవీక్షణవిలాసైః. అనురక్తం హృదయం యస్యాస్సా అహం. ౨౯. ౩౦.
 ఏవమితి. హే యాజ్ఞ సేని ద్రౌపది. ఈశే శ్రీకృష్ణే. మయా వృతే సతి. స్పర్థంతః స్పర్థమానాః.
 నన్వేపం పరమైశ్వర్యం దృష్టవతాం కుతస్సన్ధావసరస్తత్రాహ—హృచ్చయాతురా ఇతి. హృచ్చ
 యేన కామేన ఆతురాః పరవశాః కామవిజృంభితాః స్పర్థంత ఇతి భావః. ౩౧. మామితి. హయ
 రత్నానాం చతుష్టయం యస్మిన్ తం రథం చతుర్భుజః ద్వాభ్యాం భుజాభ్యాం మామాలింగ్య
 ద్వాభ్యాం ధనుర్బాణౌ గృహీత్వా చతుర్భుజస్తస్థావితే. ౩౨. దారుకఇతి. మృగాణాం మిషతాం మృగ
 రాడివ తథా హరిర్జగామేతి. శేషో జ్ఞాతవ్యః. దారుకన్యైవ వా మృగరాజోపమా. ౩౩. తఇతి.
 అన్వసజ్జంత పృష్టతస్సక్తాబభూవుః. నిషేద్ధం ప్రతిబంధం కర్తుం కేచన పురతో గత్వా పథి సంయత్తా
 బభూవురిత్యర్థః. ఉద్ధృతేష్వాసాః ఉద్ధీర్వకృతచాపాః. గ్రామసింహాః శ్వానాః హరిం సింహం
 యథేతి. ౩౪. ౩౫. తతఇతి. రవిం ఛాదయంతీతి రవిచ్ఛదాః ధ్వజేషు పటాయస్యాం. విచిత్రాణి

సమావిశ త్తరణిరివ స్వకేతనమ్. 3౬. పితా మే పూజయామాస సుహృత్సంబంధి
బాంధవాన్, మహర్షా వాసోలంకారశయ్యాసనపరిచ్ఛదైః. 3౭. దాసీభిస్సర్వసంపద్భి
ర్భూతేభరథవాజిభిః, ఆయుధాని మహర్షాణి దదౌ పూర్ణస్య భక్తితః. ౩౮. ఆత్మా
రామస్య తస్యేమా వయం వై గృహదాసికాః, సర్వసంగనివృత్త్యాద్ధా తపసా చ
బభూవిమ. ౩౯. షోడశసహస్రమహిష్యడోచుః—భౌమం నిహత్య సగణం యుధితేన
రుద్ధా జ్ఞాత్వాథ నః క్షీతిజయే జితరాజకన్యాః, నిర్దుచ్య సంస్మృతివిమోక్షమను
స్త్వరంతీః పాదాంబుజం పరిణినాయ స ఆప్తకామః. ౪౦. నవయం సాధ్వీ సామ్రాజ్యం
స్వారాజ్యం భోజ్యమప్యత, వైరాజ్యం సారమేష్ఠ్యం వా ఆనంత్యం వా హరేః
పదమ్. ౪౧. కామయామహ ఏతస్య శ్రీమత్పాదరజశ్శ్రియః, కుచకుంకుమగంధా
ఢ్యం మూర్ధ్నా వోధుం గదాభృతః. ౪౨. వ్రజస్త్రీయో యద్వాంఛంతి పుళింద్య
స్తృణవీరుధః, గావశ్శ్చరయతో గోపాః పాదస్పర్శం మహాత్మనః. ౪౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, త్ర్యశీతితమోఽధ్యాయః.

తోరణాని యస్యాం. నైవ సా చ తాం. కుశస్థలీం ద్వారకాపురీం. యదుపతిః సమావిశత్ స్వకే
తనం మండలం, అస్తాచలం వా. 3౬. పితేతి. మహర్షా వాసః ప్రభృతిభిః. సుహృదాదీన్ పూజ
యామాస. 3౭. దాసీభిరితి. దాస్యాదిభిస్సహ ఆయుధాని పూర్ణాయాపి దదౌ. 3౮. ఆత్మా
రామస్యేతి. ఇమాః అష్టా వయం సర్వసంగనివృత్త్యా తపసా స్వధర్మేణ చ. అద్ధా సాక్షాత్. తస్య
గృహదాసికాః బభూవిమ. 3౯. భౌమమితి. క్షీతిజయే దిగ్విజయే జితానాం రాజ్యాం కన్యా
నః అస్తాన్. తేన రుద్ధాః జ్ఞాత్వా తతో నిర్దుచ్య సంస్మృతేర్విమోక్షో యస్తాత్తత్. పదాంబుజం
అనుస్త్వరంతి నః పరిణినాయ డోవాహ. ఆప్తకామోఽపి యః. ౪౦. నేతి. సామ్రాజ్యాది న కామ
యామహే. కింతు. తస్య శ్రీమత్పాదరజో మూర్ధ్నా వోధుం కామయామహ ఇతి. నను
తస్య గృహిణ్యో యూయం సర్వసంపదాభిజి కిమేవం కామ్యతే అత ఆహుః. హే సాధ్వీ
సామ్రాజ్యం సార్వభౌమం పదం. స్వారాజ్యమైంద్రం పదం. భోజ్యం తదుభయభోగభాక్త్యం
వివిధం రాజత ఇతి విరాట్. తస్య భావో వైరాజ్యం అణిమాదసిద్ధిభాక్త్యమిత్యర్థః. సారమేష్ఠ్యం
బ్రహ్మపదం ఆనంత్యం మోక్షం. హరేః పదం తత్సాలోక్యాది నతు. కామయామహ ఇతి
యద్వా. బహ్వాచబ్రాహ్మణోక్తక్రమేణ ప్రాగాదిచతుష్టయాధిపత్యాని సామ్రాజ్యభోజ్యస్వారాజ్య
వైరాజ్యాని వ్యాఖ్యేయాని. ౪౧. కామయామహ ఇతి. కిం తత్పాదరజ ఏవ కామ్యతే తత
ఆహుః—శ్రియః కుచకుంకుమగంధాఢ్యమితి. బ్రహ్మదిసేవ్యయా శ్రియాపి సేవితత్వాదితి భావః.
౪౨. నను తర్హి అతిదుర్లభత్వాత్కిం తద్వాంఛయా అత ఆహుః—వ్రజస్త్రీయ ఇతి. యత్.
యథా. గావః గాః. మహాత్మనోఽపి గాశ్చరయతః. పాదస్పర్శం చ గోపాః యథా. వాంఛంతి.
తద్వత్ తత్పరాణాం సులభమితి భావః. ౪౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్ర్యశీతితమోఽధ్యాయప్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—శ్రుత్వా పృథాసుబలపుత్ర్యథ యాజ్ఞ సేనీ మాధవ్యథ
క్షీతిపపత్న్య ఉత స్వగోప్యః, కృష్ణేఽఖిలాత్మని హరా ప్రణయానుబంధం సర్వావి
సిన్ధురలమశ్రుకలాకులాక్ష్యః. ౧. ఇతి సంభాషమాణాసు స్త్రీభిస్త్రీషు నృభిర్నృషు,
ఆయయుర్తునయస్తత్ర కృష్ణరామదిదృక్షయా. ౨. ద్వైపాయనో నారదశ్చ చ్యవనో
దేవలోఽసితః, విశ్వామిత్రశ్శతానందో భరద్వాజోఽథ గౌతమః. ౩. రామస్స
శిష్యో భగవాన్ వసిష్ఠో గాలవో భృగుః, పులస్త్యః పులహోఽత్రిశ్చ మార్కం
డేయో బృహస్పతిః. ౪. ద్వితస్త్రీతశ్చైకతశ్చ బ్రహ్మపుత్రస్తథాంగిరాః, అగస్త్యో
యాజ్ఞవల్క్యశ్చ వామదేవాదయో పరే. ౫. తాన్ దృష్ట్వా సహసోత్థాయ
ప్రాగాసీనా నృపాదయః, పాండవాః కృష్ణరామౌ చ ప్రణేముర్విశ్వవందితాన్. ౬.
తానానర్చ్యర్థా సర్వే సహ రామోఽచ్యుతోఽర్చయత్, స్వాగతాసనపా
ద్యార్ఘ్యమాల్యధూపానులేపనైః. ౭. ఉవాచ సుఖమాసీనాన్ భగవాన్ ధర్మగు
ప్తనుః, సదసస్తస్య మహతో యతవాచోఽనుశృణ్వతః. ౮. శ్రీకృష్ణ ఉవాచ:—
అహో వయం జన్తభృతో లబ్ధం కార్తేన్న్యన తత్ఫలం, దేవానామపి దుష్ప్రిపం
యద్యోగేశ్వరదర్శనమ్. ౯. కిం స్వల్పతపసాం నృణామర్చాయాం దేవచక్షు
షాం, దర్శనస్పర్శనప్రశ్నప్రహ్వాపాదార్పనాదికమ్. ౧౦. నహ్యమ్మయాని
తీర్థాని న దేవా మృచ్ఛిలామయాః, తే పునంతురుకాలేన దర్శనాదేవ సాధవః. ౧౧.
నాగ్నిర్న సూర్యో న చ చంద్రతారకా న భూర్జలం ఖం శ్వసనోఽథ వాజ్తనః, ఉపా
సితాభేదకృతో హరంత్యఘం విపశ్చితోఘ్నంతి ముహూర్త సేవయా ౧౨. యస్యాత్త

శ్లో. “చతుర్భిరధికేశీతమే మునిసమాగమే, వసుదేవముఖోత్సాహబంధుప్రస్థాపనాదికమ్”
శ్రు త్వేతి. సుబలపుత్రీగాంధారీ మాధవీ సుభద్రా క్షీతిపానాం రాజ్ఞాం పత్న్యః స్వగోప్యః కృష్ణ
భక్తాః గోపికాః విసిన్ధుః విస్తయం జగ్తుః. ౧—౬. తానితి. ఆనర్చ్యః అర్చితవంతః. ౭. ఉవాచేతి.
ధర్మగోస్త్రీ తనుర్యస్య సః ధర్మగుప్తనుః. యతా నియతా వాగ్యస్య సదసః. ౮. అహోఇతి. జన్తభృతః
సఖలజన్తానః. తత్ఫలం జన్తఫలం. కిం తత్ యద్యోగేశ్వరదర్శనం. ౯. కించ యుష్మాకం దర్శనమేవ
తావద్దేవానామపి దుష్ప్రిపం అస్తాకం తు స్పర్శనాదికమపి కథం సంఘటితమితి విస్తయేనాహ—
కిమితి. స్వల్పతపసాం తీర్థస్నానాదిమాత్రే తపోబుద్ధిర్యేషాం తేషాం. తథా అర్చాయాం ప్రతిమాయాం
దేవ ఇతి చక్షుర్దృష్టిర్యేషాం తేషాం. యోగేశ్వరదర్శనస్పర్శనాదికం ఇదం కిం సంభావితం న సంభా
వితమిత్యర్థః. ౧౦. ఏతత్ప్రిపంచయతి—త్రిభిః. నేతి. ౧౧. నేతి. వాజ్తనసోరపుపాసనావిషయత్వం
శ్రు. “యోవాచంబ్రహ్మేత్యుపాస్తే యో మనో బ్రహ్మేత్యుపాస్తే” ఇతి శ్రుతేః. అఘం తన్మూలం
అజ్ఞానం చాగ్న్యాదయో న హరంతి. అత్ర హేతుః భేదకృతః భేదకర్తారః. యద్వా భేదబుద్ధిం
కుర్వతః పుంసః విపశ్చితో నిరస్తభేదాః. తే తు ముహూర్తమాత్ర సేవయైవాఘం ఘ్నంతీతి. ౧౨.
అతస్సాధూన్ విహాయాన్యత్రాత్మాదిబుద్ధ్యా సజ్జమానోఽతీవ మంద ఇత్యాహ—యస్మేతి. అత్తబుద్ధి

బుద్ధిః కుణపే త్రిధాతుకే స్వధీః కళత్రాదిషు భౌమ ఇజ్యధీః, యతీర్థబుద్ధిశ్చ
జలేన కర్మచిజ్జనేష్వభిజ్ఞేషు సవవ గోఖరః. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచః—నిశమ్యేత్థం
భగవతః కృష్ణస్యాకుంతమేధసః, వచో దురన్వయం విప్రాస్తూష్ణీమాసన్ భ్రమ
ద్ధియః. ౧౪. చిరం విమృశ్య మునయ ఈశ్వరస్యేశితవ్యతాం, జనసంగ్రహ
ఇత్యూచుస్త్సయంతస్తం జగద్గురుమ్. ౧౫. మునయఃకాచుః-యన్తాయయా తత్త్వవి
దుత్తమా వయం విమోహితా విశ్వసృజామధీశ్వరాః, యదీశితవ్యాయతిగూఢ
ఈహయా అహో విచిత్రం భగవద్విచేష్టితమ్. ౧౬. అనీహ ఏతద్బహుధైకఆత్మనా
సృజత్యవత్యత్తిన తత్ర బధ్యతే, భౌమైర్నిభూమిర్బహునామయాపిణీ అహో విభూ
మ్నశ్చరితం విడంబనమ్. ౧౭. అథాపి కాలే స్వజనాభిగుప్తయే బిభర్షి సత్త్వం ఖల
నిగ్రహాయ, స్వలీలయా వేదపథం సనాతనం వర్ణాశ్రమాత్తా పురుషః పరో భవాన్.
౧౮. బ్రహ్మ తే హృదయం శుక్లం తపస్సాస్విధ్యాయసంయమైః, యత్రోపలబ్ధం సద్వ్య
క్తమవ్యక్తం చ తతః పరమ్. ౧౯. తస్మాద్బ్రహ్మకులం బ్రహ్మన్ శాస్త్రయోనేస్తవా

రహమితిబుద్ధిః. త్రయో ధాతవో వాతపితృశ్చేష్టాణః ప్రకృతయో యస్య తస్మిన్ కుణపే శరీరే.
స్వధీః స్వీయా ఇతి బుద్ధిః. భౌమే భూమివికారే మృచ్ఛిలాదౌ ఇజ్యధీః దేవతాబుద్ధిః. యత్ యస్య
తీర్థబుద్ధిః తీర్థమితి బుద్ధిః. అభిజ్ఞేషు తత్త్వవిత్సు యస్య తాః బుద్ధయో న సంతి. సవవ గోష్వపి
ఖరః దారుణః అత్యంతావివేకీ. యద్వా గవాం తృణాదిభారవాహః ఖరో గర్దభ ఇతి. ౧౩. నిశ
మ్యేతి. దురన్వయం అననురూపం భ్రమంతీ అనవస్థితా ధీర్బుద్ధిర్యేషాం తే. ౧౪. చిరమితి. ఈశిత
వ్యతాం అనీశ్వరతాం కర్తాధికారితాం జనసంగ్రహమాత్ర మేతదిత్యూచుః. స్త్వయంతః స్త్వయమానాః.
హసంతః. ౧౫. దురన్వయం విపృణ్వంత ఆహుర్ద్వాభ్యాం. యన్తాయయేతి. తత్త్వవిత్సు ఉత్తమా
అపి వయం. కాసా మాయా యయా మోహితా ఇతి తామాహుః—యదితి. యత్. యన్తాత్.
ఈహయా నరచేష్టితేన. గూఢస్యన్ ఈశితవ్యాయతి అనీశ్వరవదాచరతి భవాన్ నన్వహమిశశ్చే
త్కిమిత్యేవమాచరేయం తత్రాహుః—అహో ఇతి. భగవత్ స్తవ విచేష్టితం విచిత్రం అవితర్క్యమేవ.
౧౬. భగవత్త్వమేవాహుః—అనీహఇతి. అనీహః అక్రియఏవ. ఆత్మనా స్వరూపమాత్రేణ బహు
ధేత్యత్రదృష్టాంతః. యథా భౌమైరితి. భౌమైర్నిటాదివికారైరుపలక్షితా. శు. “వాచారంభణం
వికారో నామధేయం మృత్తికేత్యేవసత్య”మితి శ్రు తేః. నను కథమహం జగత్సృష్ట్యాదికర్తా దేవకీ
వసుదేవపుత్రత్వాదిత్యత్రాహుః—అహోఇతి. విభూమ్నః పరిపూర్ణస్య తవ ఇదం జన్మాదిచరితం
విడంబనమనుకరణమాత్రం న తు తత్త్వమితి. ౧౭. జనసంగ్రహమాహుస్త్రిభిః—అథేతి. సత్త్వం
శుద్ధసత్త్వాత్కం రూపం బిభర్షి. స్వలీలయా స్వాచారేణ. వేదపథం చ బిభర్షి. ౧౮. అతఏవ
బ్రాహ్మణేషు బహుమానమపి కరోషీతి సహేతుకమాహుః—బ్రహ్మేతి. బ్రహ్మ వేదాఖ్యం. శుక్లంశుద్ధం
తే హృదయం అంతరంగరూపం. కుత ఇత్యతఆహుః—యత్రేతి. యత్ర బ్రహ్మణి వ్యక్తం కార్యం
అవ్యక్తం కారణం తతః పరం. సత్ సన్తాత్రం బ్రహ్మ చ. తప ఆదిభిరుపలబ్ధం తత్ బ్రహ్మ. ౧౯.
తస్మాదితి. తస్మాత్ వేదహృదయత్వాద్వేదప్రవర్తకం బ్రాహ్మణకులం. శాస్త్రయోనేర్వేదప్రమాణకస్య.

త్తనః, సభాజయసి సద్ధామ తద్బ్రహ్మణ్యాగ్రణీర్భవాన్. ౧౦. అద్య నో జన్తసాఫల్యం
విద్యాయాస్తపసో దృశః, త్వయా సంగమ్య సద్గత్యా య త్వం నిశ్రేయసాం పరః.
౧౧. నమస్తస్మై భగవతే కృష్ణాయాకుంఠ మేధసే, స్వయోగమాయయాచ్ఛన్న
మహిమ్నీ పరమాత్మ నే. ౧౨. నయం విదంత్యమీ భూపాపకారామాశ్చ వృష్ణయః,
మాయాయవనికాచ్ఛన్నమాత్మానం కాలమిశ్వరమ్. ౧౩. యథా శయానః పురుష
ఆత్మానం గుణతత్త్వదృక్, నామమాత్రేంద్రియాభాతం న వేద రహితం పరమ్. ౧౪.
ఏవం త్వాయం జనోబ్రహ్మన్నామమాత్రేంద్రియేహయా, మాయయా విభ్రమచ్ఛిత్తో
న వేదస్తృత్యుపప్లవాత్. ౧౫. తస్యాద్య తే దదృశిమాంఘ్రిమఘాఘమర్ష తీర్థాస్పదం
హృది కృతం సువిపక్వయోగైః, ఉత్పిక్తభక్త్యహృతాశయజీవకోశా ఆపుర్భవద్గతి
మతోఽనుగృహాణ భక్తాన్. ౧౬. ఇత్యనుజ్ఞాప్య దాశార్వాం ధృతరాష్ట్రం యుధి
ష్ఠిరం, రాజంస్తే స్వాశ్రమాన్ గంతుం మునయోదధిరే మనః. ౧౭. తద్వీక్ష్యతా
ననువ్రజ్య వసుదేవో మహాయశాః, ప్రణమ్యచోపసంగృహ్య బభావే*దం సుయం
త్రితః. ౧౮. వసుదేవ ఉవాచః—నమోవస్సర్వదేవేభ్యః ఋషయశ్శ్రోతుమర్హథ,
కర్తౄణా కర్తృనిర్హారో యథా స్యాన్నస్తదుచ్యతామ్. ౧౯. నారద ఉవాచః—

తవ సద్ధామశ్రేష్ఠముపలబ్ధిస్థానం. సభాజయసి సంపూజయసి. తత్తస్మాదేవ కారణాత్. త్వం బ్రహ్మణ్యా
నామగ్రణీర్భుఖిః తత్ప్రవర్తకస్సక్ కర్తాచరసీత్యర్థః. ౧౦. తస్మాదీశ్వరస్య తవేదం జనసంగ్రహ
మాత్రం. వయం తు తవ సంగత్యా కృతార్థా ఇత్యాహుష్వద్భిః—అద్యేతి. సతాం గత్యా త్వయా
సంగమ్య సంగం ప్రాప్య. యత్ యస్తాత్ త్వం నిశ్రేయసాం పరః అవధిః. ౧౧. ౧౨. నేతి. ఏకస్మి
న్నేవ స్థానే ఆరామా యేషాం తే తేఽపి. కాలం పృష్ట్యదికారణం. ఈశ్వరం నియంతారం. ౧౩.
ఏతత్సద్బ్రహ్మాంతమాహుః—యథేతి. శయానః స్వప్నాన్ పశ్యన్ గుణతత్త్వదృక్ స్వప్నవిషయేషు
తత్త్వదృష్టిః. నామమాత్రమింద్రియేణ మనసా ఆభాతం సింహవ్యాఘ్రాదిరూపమాత్మానం వేదతద్ర
హితం పరం దేవదత్తాదిరూపమాత్మానం న వేద యథా. ౧౪. ఏవమితి. ఏవం త్వా త్వాం నామమా
త్రేషు స్వప్నాదితుల్యవిషయేషు ఇంద్రియైర్యా ఈహః ప్రవృత్తిః. సైవ మాయా తయా. విభ్రమ
చ్ఛిత్తో న వేద. స్మృతేః వివేకస్య ఉపప్లవాత్. ౧౫. తస్యేతి. అఘాఘస్య మర్షం వినాశకం యత్
గంగాఖ్యం తీర్థం తస్యాస్పదం ఆశ్రయం. తే అంఘ్రిం సువిపక్వయోగైరపి హృది హృదయే కృతం
కేవలం న తు దృష్టం తస్య తే అంఘ్రిం దదృశిమ దృష్టవంతో వయం బహుభిః పుణ్యైః
అతోఽస్తాన్ భక్తాననుగృహాణ భక్తాన్ కృత్వా అనుగ్రహం కుర్విత్యర్థః. నను కింభక్త్యా యథా
పూర్వం తప ఏవ తప్యతామితి నేత్యాహుః. ఉత్పిక్తా ఉద్రిక్తా యా భక్తిః తయా అపహృతః
ఆశయలక్షణో జీవకోశో యేషాం. త ఏవ భగవద్గతిమాపుః నాన్యఇతి. ౧౬. ౧౭. తదితి. ఉప
సంగృహ్య చరణౌ పాణిభ్యాం ధృత్వా బభావేదమితి సంధిర్హర్షః. ౧౮. నమఇతి. సర్వే దేవా యేషు
తేభ్యః శ్రు. “యావత్తీర్తే దేవతాస్తాస్సర్వావేదవిది బ్రహ్మణేవసంతి” తిశ్రుతేః. యేనకర్తౄణా
యథా కృతేన వా కర్తౄణాం నిర్హారో నిరాసో భవతి తదుచ్యతాం. ౧౯. శ్రీకృష్ణం హిత్వా ఆస్తాన్

నాతిచిత్రమిదం విప్రా వసుదేవో బుభుత్సయా, కృష్ణం మత్వార్భకం యన్నః
 పృచ్ఛతి శ్రేయ ఆత్మనః. 30. సన్నికర్షోఽత్ర మర్త్యానామనాదరణకారణం, గాంగం
 హిత్యా యథాన్యాంభస్తత్రత్యో యాతి శుద్ధయే. 31. యస్యానుభూతిః కాలేన
 లయోత్పత్త్యాదినాస్య వై, స్వతోఽన్యస్తాచ్చ గుణతో న కుతశ్చిన్నరిష్యతి. 32.
 తం క్లేశకర్తృపరిపాకగుణప్రవాహైరవ్యాహతానుభవమీశ్వరమద్వితీయం, ప్రాణా
 దిభిస్త్వవిభవైరుపగూఢమన్యో మన్యేత సూర్యమివ మేఘహిమోపరాగైః. 33.
 శ్రీశుక ఉవాచః—అథోచుర్తునయో రాజన్నాభాష్యానకదుందుభిం, సర్వేషాం
 శృణ్వతాం రాజ్ఞాం తదైవాచ్యుతరామయోః. 34. కర్తృణాం కర్తృనిర్హార
 ఏష సాధునిరూపితః, యచ్ఛ్రద్ధయా యజేద్విష్ణుం సర్వయజ్ఞేశ్వరం మతైః.
 35. చిత్తస్యోపశమోఽయం వై కవిభిశ్శాస్త్రచతుషా, దర్శితస్సుగమో యోగో
 ధర్మశ్చాత్మముదావహాః. 36. అయం స్వస్త్వయనః పంథా ద్విజాతేర్గ్రహమేధినః,
 యచ్ఛ్రద్ధయా ప్తవిత్తేన శుక్లేనేజ్యేత పూరుషః. 37. విత్తైషణాం యజ్ఞదానైర్గ్ర

పృచ్ఛతీతి విస్తృతా ప్రత్యాహ నారదః. నేతి. బుభుత్సయా బోధమిచ్చయా. 30. సన్నికర్షణి.
 తత్రత్యః గంగాతీరవాసీ. 31. శ్రీకృష్ణే అర్భకత్వమాశంకమానః అవిద్యావిజృంభిత ఇత్యాహ
 ద్వాభ్యాం. యస్యేతి. అనుభూతిః జ్ఞానం. కుతశ్చిదపి న నరిష్యతి న నశ్యతి. తదేవాహ—కాలేన
 కర్మటికాఫలవత్ అస్య విశ్వస్య లయోత్పత్త్యాదినాపి స్వతఏవ విద్యుదాదివత్ అన్యస్తాచ్చ ముద్గగా
 దివ ఘటః. గుణతో రూపాద్యంతరోత్పత్త్యైవ పూర్వరూపాదినాశే దేహాదిః. 32. తమితి. తం ఏవం
 కుతశ్చిదపి అవ్యాహతానుభవం. అతఏవ ఈశ్వరం కించ. అద్వితీయం శ్రీకృష్ణం. అజ్ఞః ప్రాకృతః.
 ఉపగూఢమాచ్ఛన్నం మనుష్యం మన్యేత. తైః క్లేశకర్తాదిభిః. క్లేశాః రాగాదయశ్చ. తత్పూర్వకాణి
 కర్తాణి చ. తత్పరిపాకే సుఖదుఃఖే చ. సత్త్వాదిగుణానాం పునః పునః ప్రవాహశ్చ. తైః. ప్రాణాదిభిశ్చ
 స్వకార్యైః అత్ర దృష్టాంతః. మేఘహిమోపరాగైః అభ్రతుషారరాహుభిః స్వవిభవైః సూర్యమివేతి.
 33—35. చిత్తస్య ఉపశమః ఉపశమహేతుః యోగో మోక్షోపాయశ్చ శనైరాత్మనో ముదమా
 వహతీతి తథా. సుగమః ప్రవృత్త్యాశ్రయత్వాత్ ధర్మశ్చ ఆవశ్యకః. అన్యథా విహితాకరణేన
 మాలిన్యప్రసంగాత్. 36. నను. శ్రు. “న కర్తృణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ
 మానశు”రిత్యాదినా త్యాగస్యైవ విహితత్వాత్ కథం కర్తృమోక్షోపాయ ఇత్యాశంక్య ఆదావేవ
 త్యాగస్యాశక్యత్వాదిత్యాశయేనాహుస్సార్థచతుర్భిః—అయమితి. స్వస్త్వయనః స్వస్తి ఊమం ఈయ
 తేఽనేనేతి తథా. శ్రద్ధయా నిష్కామతయా. శుక్లేన శుద్ధేన ఆప్తేన విత్తేన పూరుషః ఈశ్వరః ఇజ్యే
 తేతి యత్ ఏషః పంథాః. 37. స్వస్త్వయనత్వమాహుః—విత్తైషణామితి. విత్తఫలభూతైర్వజ్ఞైర్భా
 నైశ్చ విత్తైషణాం విత్తేచ్ఛాం విసృజేత్. గృహైః గృహోచితైర్భోగైర్దారసుత్తైషణాం విసృజేత్.
 తదనుభవేనైవ తదాత్మక్యనివృత్తేః దేహే మృతే ఆత్మనః స్వర్గాదిలోకైషణాం చ కాలేన క్షయాను
 సంధానేన విసృజేత్ దేవ హే వసుదేవ. యద్వా. దేవకాలేన దేవానామపి మృత్యునాహేతుభూతే

హైద్రారసుతైషణాం, ఆత్మలోకైషణాం దేవకాలేన విసృజేద్బుధః. 3౮. గ్రామే
త్యక్తైషణాస్సర్వే యయుర్ధీరాస్తపోవనమ్. ౩౯. ఋణైస్త్రిభిర్ద్విజోజ్ఞాతో దేవర్షి
పితౄణాం ప్రభో, యజ్ఞాధ్యయనపుత్రైస్తాన్యనిస్తీర్య త్యజన్వతేత్. ౪౦. త్వం త్వద్య
ముక్తో ద్వాభ్యాం వై ఋషిపిత్రోర్మహామతే, యజ్ఞైర్దేవర్ణమున్ముచ్య నిర్మణో
శరణో భవ. ౪౧. వసుదేవ భవాన్నానం భక్త్యా పరమయా హరిం, జగతా
మీశ్వరం ప్రార్చత్సయద్వాం పుత్రతాం గతః. ౪౨. శ్రీశుకఉవాచః—ఇతి తద్వ
చనం శ్రుత్వా వసుదేవోమహామనాః, తాన్యపీన్యత్విజోవప్రే మూర్ధ్నానమ్యప్రసా
ద్యచ. ౪౩. త ఏవమృషయో రాజన్ వృతాధర్మేణ ధార్మికం, తస్మిన్నయాజయన్
క్షేత్రే మఖైరుత్తమకల్పకైః. ౪౪. తద్దీక్షాయాం ప్రవృత్తాయాం వృష్ణయః పుష్కర
ప్రజః, స్నాత్వా సువాససో రాజన్ రాజానశ్చ స్వలంకృతాః. ౪౫. తన్తహిష్యశ్చ
ముదితా నిష్కంకం త్యస్సవాససః, దీక్షాశాలాముపాజగ్నుస్సాన్వలిప్తావస్తుపాణయః.
౪౬. నేదుర్మృదంగపటహశంఖభేర్యానకాదయః, నన్యతుర్నటనర్తక్యస్తుష్టుపుస్సూ
తమాగధాః, జగుస్సుకంఠోగంధర్వ్యస్సంగీతం సహభర్తృకాః. ౪౭. తమభ్య
షించన్ విధివదక్తమభ్యక్తమృత్విజః, పత్నీభిరష్టాదశభిససీమరాజమివోడుభిః. ౪౮.
తాభిర్దుకూలవలయైర్హారనూపురకుండలైః, స్వలంకృతాభిర్విభవైర్దీక్షితో జన
సంవృతః. ౪౯. తస్యర్ద్విజో మహారాజనూత్నకౌశేయవాససః, ససదస్యావిరేజుస్తే
యథా వృత్రహణోఽధ్వరే. ౫౦. తథా రామశ్చ కృష్ణశ్చ వైష్ణవైస్త్వర్బంధుభిర
న్వితౌ, విరేజతుస్సుతైర్దారైర్దీవేశౌ స్వవిభూతిభిః. ౫౧. ఈజేఽనుయజ్ఞం విధినా
అగ్నిహోత్రాదిలక్షణైః, ప్రాకృతైర్వైకృతైర్వజ్జైర్ద్రివ్యజ్ఞానక్రియేశ్వరమ్. ౫౨.

నేత్యర్థః. ౩౮. ఆత్రాచారం ప్రమాణయతి—గ్రామఇతి. ౩౯. కించ. ఋణైరితి. తథాచ శ్రుతిః “జాయ
మానో వై బ్రహ్మణస్త్రిభిర్బుధా జాయతే బ్రహ్మచర్యేణర్షిభ్యో యజ్ఞేన దేవేభ్యః ప్రజయా పితృభ్యః”
ఇత్యాది-తాన్యనిస్తీర్య తేహం ఋణాన్యనపాకృత్యతథాచమనుః. శ్లో. “ఋణాని త్రీణ్యపాకృత్య మనో
మోక్షే నివేశయేత్, అనపాకృత్య మోక్షం తు సేషమానో వ్రజత్యధః.” ౪౦. త్వమితి. నిర్మణః నిర్ముక్త
ఋణః. అశరణోభవగృహాత్ ప్రవ్రజ. ౪౧. కించ. అవిశుద్ధచిత్తానాం ఆయం క్రమః త్వం తు కృతార్థ
ఏవేత్యాహుః—వసుదేవేతి. ప్రార్చత్ అర్చితవన్. యద్యస్తాత్ వాం యువయోః. ౪౨—౪౫.
తదితి. స్నాల్లిప్తాః కుంకుమాదిభిః. వస్తుపాణయః గృహీతార్హణహస్తాః. ౪౬. ౪౭. తమితి. ఆత్మం
నేత్రయోః అంజనేన. అభ్యక్తం సర్వాంగేషు నవసీతేన. ౪౮. తాభిరితి. తాభిః పత్నీభిస్సహితః దీక్షితః
విరేజే. ౪౯. ౫౦. తథేతి. జీవేశౌ సర్వజీవానామీశ్వరా. ౫౧. ఈజఇతి. అనుయజ్ఞం ప్రతియజ్ఞం.
అహ్నుతసర్వాంగాః ప్రాకృతాః జ్యోతిష్టోమదర్శపూర్ణమాసాదయః. తేభ్యశ్చోదనాలింగాదిభిరతిదేశ
ప్రాస్తాంగాః వైకృతాః సౌర్యసత్రాదయః. తైస్సర్వైః ద్రవ్యం పురోడాశాది జ్ఞానం మంత్రః.

అథ ర్విగోభ్యోఽదదాత్కాలే యథామూతం సదక్షిణాః, స్వలంకృతేభ్యోలంకృత్య
 గోభూకన్యామహాధనాః. ౧౩. పత్నీ సంయాజావభృతైశ్చరిత్వాథ మహర్షయః, సస్నూ
 రామహదే విప్రా యజమానపురస్సరాః. ౧౪. స్నాత్వా లంకారవాసాంసి వంది
 భ్యోఽదాత్తథాస్త్రీయః, తతస్స్వలంకృతా వర్ణానాశ్వభ్యోఽన్నేన పూజయత్.
 ౧౫. బంధూన్ సదారాన్ ససుతాన్ పారిబర్హేణ భూయసా, విదర్భకోసలకురూన్
 కాశికేకయస్సంజయాన్. ౧౬. సదస్య ర్విక్సురగణాన్ నృభూతపితృచారణాన్,
 శ్రీనికేతమనుజ్ఞాప్య శంసంతః ప్రయయుః క్రతుమ్. ౧౭. ధృతరాష్ట్రోఽనుజః పార్థాః
 భీష్మద్రోణౌ పృథా యమా, నారదో భగవాన్ వ్యాసస్సహృత్సంబద్ధిబాంధవాః.
 ౧౮. బంధూస్పరిష్వజ్య యదూన్ సౌహృదాక్లిన్నచేతసః, యయుర్విరహాకృచ్ఛ్చేణ
 స్వదేశాంశ్చామరప్రభాః. ౧౯. నందస్తు సహగోపాలైర్బృహత్యాపూజయార్చితః,
 కృష్ణరామోగ్రసేనాద్యైర్నృవాతీద్భంధువత్సలః. ౨౦. వసుదేవోఽంజసోత్తీర్య
 మనోరథమహార్ణవం, సుహృద్వృతః ప్రీతమనానందమాహ కరే స్పృశన్. ౨౧. వసు
 దేవఉవాచః—భ్రాతరీశకృతః పాశోన్మణాం యస్నేహసంజ్ఞితః, తం దుస్త్వజమహం
 మన్యే శూరాణామపి యోగినామ్. ౨౨. అస్తాస్వప్రతికల్పేయం యత్కృతాజ్ఞేషు
 సత్తమైః, మైత్ర్యర్పితాఽఫలాచాపి న నివర్తేత కర్హిచిత్. ౨౩. ప్రాగకల్యాస్తు కుశలం
 బ్రాతర్వోనాచరామహి, అధునా శ్రీమదాంధాక్షౌ న పశ్యామః పురస్థితాన్.
 ౨౪. మారాజ్య శ్రీరభూత్పుంసశ్శ్రేయస్కామస్య మానద, సుజనానుతబంధూన్వా
 న పశ్యతి యయాంధదృక్. ౨౫. ఏవం సౌహృదశైధిల్యచిత్తానకదుందుభిః, రురోద
 తత్కృతాం మైత్రీం స్మరన్నశ్రువిలోచనః. ౨౬. నందస్తు సఖ్యః ప్రియకృత్ప్రే

క్రియాకర్త. తేషామిశ్వరం. ౧౨. ౧౩. పత్నీ సంయాజేతి. సస్నూః స్నానంచక్రః. ౧౪. స్నాత్వేతి.
 ఆశ్వభ్యః శునోఽభివ్యాప్య. అన్నేన పూజయత్ అపూజయత్. ౧౫. బంధూనితి. బంధ్వాదీన్ చార
 ణాంతాన్. పారిబర్హేణ ప్రీతిదానేన చ అపూజయత్. ౧౬. సదస్యేతి. తే చ సర్వే ప్రయయుః.
 ౧౭. ప్రయాణే కేషాంచిద్విశేషమాహ—ద్వాభ్యాం. ధృతరాష్ట్ర ఇతి. అనుజో విదురః పార్థాః
 యుధిష్ఠిరభీమాద్జనాః. యమా నకులసహదేవౌ. ౧౮. బంధూనితి. సౌహృదేన ఆక్లిన్నాని చేతాంసి
 యేషాం తే. ౧౯. ౨౦. వసుదేవఇతి. మనోరథో యజ్ఞవిషయః. తమేవ. మహార్ణవం. ౨౧. భ్రాత
 రితి. శూరాణాం బలేన యోగినాం జ్ఞానేనాపీత్యర్థః. ౨౨. తత్తు కుతస్తత్రాహ—అస్తాస్వీతి. కృతా
 జ్ఞేషు కృతముపకారమజానత్సు. సత్తమైర్భవద్భిః అప్రతికల్పా అనుపమా మైత్రీయమర్పితా. అఫలాపి
 ప్రత్యుపకారశూన్యాపి. కర్హిచిత్ యద్యస్తాన్ననివర్తేత తస్మాదీశకృతః పాశో యః భవతామపి
 గమ్యత ఇత్యర్థః. ౨౩. అఫలత్వమేవాహ. ప్రాగితి. హేభ్రాతః అకల్యాః అసమర్థత్వాత్ వః కుశలం
 ప్రియం నహ్యచరామ నకృతవంతో వయం. అధునా శ్రీమదేనాంధాన్యక్షీణి యేషాం తే. ౨౪.
 మేతి. రాజ్యశ్రీః మా భూత్ ఛాందసః అడాగమః. ౨౫. ౨౬. నందఇతి. అధ్యశ్వ ఇతి. ప్రాతర్మ

ష్టా గోవిందరామయోః, అద్యశ్చ ఇతి మాసాంస్త్రీ యదుభిర్దానితోఽవసత్. ౬౭.
తతః కామైః పూర్యమాణస్సప్రజస్సహబాంధవః, పరార్థ్యాభరణక్షౌమనానానర్ఘ్య
పరిచ్ఛదైః. ౬౮. వసుదేవోగ్రసేనాభ్యాం కృష్ణోద్ధవబలాదిభిః, దత్తమాదాయపా*రి
బర్హం యదుభిర్యాపితో యయా. ౬౯. నందోగోప్యశ్చగోపాశ్చ గోవిందచరణాం
బుజే, మనః క్షిప్తం పునర్హర్తుమనీశామధురాం యయుః. ౭౦. పాండవాశ్చ మహా
త్థానః సర్వే చ మునిసత్తమాః, అనుజ్ఞాతాః కేశవేన బాష్పగద్గదభాషిణః, శక్రప్రస్థం
యయుస్సర్వే స్వజనైః పరివారితాః. ౭౧. బంధుషు ప్రతియాతేషు వృష్ణయః
కృష్ణదేవతాః, వీక్ష్య ప్రాప్తృషమాసన్నాం యయుర్ద్వారవతీం పురీమ్. ౭౨. జనే
భ్యః కథయాంచక్రుర్యదుదేవమహోత్సవం, యదాసీత్తీర్థయాత్రాయాం సుహృ
త్సందర్శనాదికమ్. ౭౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, చతురశీతితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—అదైకదాత్తజౌ ప్రాప్తౌ కృతపాదాభివందనౌ, వసుదే
వోఽభినంద్యాహ ప్రీత్యా సంకర్షణాచ్యుతౌ. ౧. మునీనాం స వచశ్శ్రుత్వా
పుత్రయోర్ధామసూచకం, తద్వీర్యైర్జాతవిస్రంభః పరిభాష్యాభ్యభాషత. ౨.
వసుదేవ ఉవాచః—కృష్ణ కృష్ణ మహాయోగిన్ సంకర్షణ సనాతన, జానే వామస్య
యత్సాక్షాత్ప్రధానపురుషౌ పరా. ౩. యత్ర యేన యతో యస్య యస్తే యద్య
ర్గమే అద్యైవాపరాష్టే గమ్యతామితి అపరాష్టే నిర్గమే శ్వో గమ్యతామితి. పునః పునరేవం
మానితః. ౬౭. ౬౮. వసుదేవేతి. యాపితః మహతా నై న్యేన ప్రస్థాపితః. ౬౯—౭౨. జనేభ్య ఇతి.
యదుదేవస్య మహోత్సవం యజ్ఞాదిలక్షణం సుహృత్సందర్శనాదికం చేతి. ౭౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతురశీతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. “పంచాశీతితమే రామకృష్ణౌ సంప్రార్థితౌ స్తుతౌ, పిత్రే జ్ఞానమథో మాత్రే మృతాన్
పుత్రానయచ్ఛతాం. నందయిత్వా కురుక్షేత్రే యాత్రాయాం సుహృదో బహూన్, తత్త్వజ్ఞానం తతః
పిత్రోరాదిశస్తృతసూనుభిః”. ౧. మునీనామితి. ధామ ప్రభావః. తత్సూచకం. జాతవిస్రంభః
ఉత్పన్నవిశ్వాసః. పరిభాష్య సంబోధ్య. ౨. కృష్ణేతి. అస్య విశ్వస్య. యత్సాక్షాత్ స్వరూపభూతం
కారణం. ప్రధానపురుషౌ నామపరా తయోరపి కారణత్వేనేశ్వరౌ చ. సాక్షాద్వాం యువామితి.
జానే. ౩. నన్విదం విశ్వమనేకైః కారణైర్జాయమానం కుతః ప్రధానపురుషాత్త్వం కుతస్తరామావ
యోస్తత్కారణత్వేనేశ్వరత్వం. తత్రాహ—యత్రేతి. యత్ర అధికరణే. యేన కర్తా కరణేన చ
యతః అపాదానాత్. యస్య సంబంధేన షష్ఠ్యర్థస్యాకారకత్వేఽపి నిమిత్తతోక్తా. యస్తే సంప్రదా
నాయ యద్యదితి ప్రయోజ్యప్రయోజకకర్తృకర్తృకారకే దర్శితే. న తు తయోర్నాస్తి భేదః
యథోక్తం. శ్లో. కరోతిక్రియమాణేన నకల్పితకర్తృణా వినా, భవత్యర్థస్య కర్తా చ కరోతే
కర్తృజాయతే. తథా. శ్లో. కరోత్యర్థస్య యః కర్తా భవతుస్సప్రయోజకః, భవితా తమపేక్ష్యాధ

ద్యుథా యథా, స్యాదిదం భగవాన్ సాక్షాత్ప్రథానపురుషేశ్వరః. ౪. ఏవం నానా విధం విశ్వమాత్మసృష్టమథోక్షజ, ఆత్మనానుప్రవిశ్యాత్క ప్రాణో జీవో బిభర్ష్యజః. ౫. ప్రాణాదీనాం విశ్వసృజాం శక్తయో యాః పరస్య తాః, పారతంత్ర్యా దైవ సాదృశ్యాద్వయోశ్చేష్టైవ చేష్టతామ్. ౬. కాంతిస్తేజః ప్రభా సత్తా చంద్రా గ్న్యర్కర్షవిద్యుతాం, యత్ స్థైర్యం భూభృతాం భూమేర్వృత్తిర్గంధోఽర్థతో భవాన్. ౭. తర్పణం ప్రాణనమపాం దేవత్వం తాశ్చ తద్రసః, ఓజస్సహో బలం

ప్రయోజ్యత్వం ప్రపద్యత ఇతి. చ. సత్యం. తథాప్యవస్థాభేదేన భేదో వివక్షితః. దృశ్యతే చావస్థా భేదః. తండులారోదనం పచతి. మృదం ఘటం కరోతీతి తదేవం సప్తవిభక్త్యర్థా దర్శితాః. యథేతి చ క్రియావిశేషణభూతానామన్యేషాం చ. అవ్యయానామర్థః స్యాదితి క్రియాపదార్థోపలక్షణం ఏవం సర్వప్రపంచమనూద్య తత్కారణభగవద్రూపతాం విధత్తే—ఇదం సాక్షాదితి. ప్రధానం భోగ్యం. పురుషః భోక్తా.. తయోరీశ్వరో భగవాన్ త్వమేవ సాక్షాదితి. తయోరైక్యమభిప్రేత్యైకవచనం. ౪. కించ. ధారణపోషణకర్తాసి త్వమేవేత్యాహ—ఏవమితి. హే ఆత్మన్. ప్రాణః క్రియాశక్తిః. జీవో జ్ఞానశక్తిశ్చ సత్. త్వమేవ బిభర్షీతి. ౫. ప్రాణాదీనాం విచిత్ర శక్తీనాం కారణత్వావగమాత్ కథం పరమేశ్వరస్యైవ కారణత్వేన సర్వాత్మకత్వముచ్యత ఇత్యాశంక్య ప్రాణాదిశక్తయోఽసి తస్యైవేత్యాహ—ప్రాణాదీనామితి. ప్రాణః ప్రకృతిభూతం సూత్రం. తదాదీనాం విశ్వసృజాం విశ్వకారణానాం. యాశ్చక్తయః. తాః పరస్య పరమకారణస్య పరమేశ్వరస్యైవ, కుతః పారతంత్ర్యాన్ యథా వేధశక్తిర్న బాణస్య. అపితు పురుషస్య తద్వదిత్యర్థః. నను భగవతః ప్రాణాదివర్గస్య చ స్వాతంత్ర్యమేవ కిం నస్యాత్. అతఆహ—వై సాదృశ్యాత్ ద్వయోఽితి. చేతనాచేతనత్వేన వినదృశత్వాత్ ద్వయోః. అచేతనప్రాణాదివర్గస్య చేతనపారతంత్ర్యమేవ యుక్తమిత్యర్థః. యద్వా. ప్రాణాదిషు ద్వయోద్వయో రేవ తావద్విసదృశత్వం విరుద్ధక్రియాకారిత్యాత్ కింపునర్బహూనాం. తస్మాదేకేన. సర్వజ్ఞేన సర్వశక్తీనామధిష్ఠితానామేవ విశిష్టకార్యారంభకత్వం యుక్తం. న స్వతంత్రాణామితి తథాచోక్తం శ్లో. యదైతే సంహతా భావా భూతేంద్రియమనోగుణాః, యదాయతననిర్మాణే న శేకుర్బుష్టావిత్తమ. తదా సంహత్య చాన్యోన్యం భగవచ్ఛక్తిచోదితాః, సదసత్త్వముపాదాయ చోభయం ససృజుర్హృదః. ఇతి. తథా. శ్లో. నానాత్వాత్సత్త్వక్రియానీశాః ప్రాచుః ప్రాంజలయో విభుమిల్యాది. నను ప్రాణాదీనాం క్రియాకారిత్వం శక్త్యభావే కుతస్సృజతఆహ—చేష్టైవ చేష్టతామితి. చేష్టమానానా మేషాం చేష్టైవ. న శక్తిః యథా వాయోశ్చక్త్యా తృణాదీనాం చలనం. యథా చ పురుషస్య శక్త్యా శరాణాం వేధ ఇతి. ౬. పారతంత్ర్యమేవ ప్రపంచయతి-పంచభిః. కాంతిరితి. చంద్రస్య కాంతిః అగ్నేస్తేజః అర్కస్య ప్రభా. ఋక్షవిద్యుతాం సత్తా. స్ఫురణమాత్రేణ సత్త్వం. అర్థతో వస్తుతో భవాన్ తథాచ. శ్రు “న తత్ర సూర్యో భాతి న చంద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాంతి కుతోఽయ మగ్నిః తమేవ భాంతమనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతీ”తి. తథా చ స్మృతిః. శ్లో. “యదాదిత్యగతం లేజో జగద్భాసయ తేఽఖిలం, యచ్ఛంద్రమసి యచ్ఛగ్నా తత్రేజో విద్ధిమామక” మితి భూమేర్వృత్తిః ప్రాణినామాధారత్వేన వర్తనం. గంధశ్చ భవాన్ తవైవ శక్తిరిత్యర్థః. ౭.

చేష్టా గతిర్వా యోస్తవేశ్వర. ౮. దిశాం త్వమవకాశోఽసి దిశఃఖం సోఘట ఆశ్రయః,
 నాదో వర్ణస్త్యమోంకార ఆకృతీనాం పృథక్కృతిః. ౯. ఇంద్రియం త్వింద్రియా
 నాం త్వం దేవాశ్చ తదనుగ్రహః, అవబోధో భవా బుద్ధేర్జీవస్యానుస్మృతిస్సతీ.
 ౧౦. భూతానామసి భూతాదిరింద్రియానాం చ తైజసః, వైకారికో వికల్పానాం
 ప్రధానమనుశాయినామ్. ౧౧. నశ్వరేష్విహ భావేషు తదసత్త్వమనశ్వరం, యథా
 ద్రవ్యవికారేషు ద్రవ్యమాత్రం నిరూపితమ్. ౧౨. సత్త్వం రజస్తమఇతి గుణాస్త
 ద్వృత్తయశ్చ యాః, త్వయ్యధ్ధా బ్రహ్మణి పరే కల్పితా యోగమాయయా. ౧౩. తస్మా
 న్న సంత్యమి భావా యర్హి త్వయి వికల్పితాః, త్వం చామీషు వికారేషు హ్యన్య
 థా వ్యావహారికః. ౧౪. గుణప్రవాహ ఏతస్మిన్నబుధాస్త్యఖిలాత్తని, గతిం సూక్ష్మా
 మబోధేన సంసరంతీహ కర్తృభిః. ౧౫. యదృచ్ఛయానృతాం ప్రాప్య సుకల్యామిహ
 దుర్లభాం, స్వార్థే ప్రమత్తస్య వయోగతం త్వన్తాయయేశ్వర. ౧౬. అసావహం

కించ. తర్పణమితి హే దేవ. అపాంతర్పణం తృప్తిజనకత్వం. ప్రాణనం జీవనహేతుత్వం. తా ఆపశ్చ
 తాసాం రసశ్చ త్వమేవ. కించ. వాయోరోజ ఆది తవైవ శక్తిః. ౮. దిశామితి. దిశాముపాధిక్యతా
 కాశప్రదేశానామవకాశః దిశశ్చ త్వం. ఖం చ సామాన్యాకాశః. తదాశ్రయః సోఘటశ్చ శబ్ద
 తన్మాత్రం పరావస్థా వాగిత్యర్థః. నాదః పశ్యంతీ ఓంకారః మధ్యమా. వర్ణశ్చ ఆకృతీనాం పదార్థానాం
 పృథక్కృతిః పృథక్కరణమభిధానం యస్మాత్తత్పదంవర్ణపదాధ్యాత్మికావైఖరీ చ త్వమిత్యర్థః. ౯.
 ఇంద్రియమితి. ఇంద్రియాణామింద్రియం విషయప్రకాశనశక్తిః. దేవాశ్చ ఇంద్రియాధిష్ఠాతారః.
 తదనుగ్రహః తేషామధిష్ఠానశక్తిశ్చ త్వం. అవబోధః వ్యవసాయశక్తిః. అనుస్మృతిః ప్రతిసంధానశక్తిః.
 ౧౦. భూతానామితి. భూతానాం కారణం భూతాదిస్తామసోఽహంకారస్త్యమసి. ఇంద్రియాణాం
 కారణం తైజసః రాజసోఽహంకారస్త్యం వివిధం ఆధిదైవాధ్యాత్మభేదేన కల్ప్యంత ఇతి వికల్పః
 దేవాః. తేషాం కరణం వైకారికస్సాత్వికోఽహంకారశ్చ త్వం. అనుశాయినాం జీవానాం సంసార
 కారణం ప్రధానం త్వం. ౧౧. అపిచ. నశ్వరేష్వితి. నశ్వరేషు నాశశీలేషు. ఇహ ఏలేషు భావేషు.
 యదనశ్వరమవశిష్యమాణం రూపం తత్ త్వమసి. ద్రవ్యవికారేషు మృత్పవర్ణాదికార్యేషు ఘటమండ
 లాదిషు నశ్వరేషు ద్రవ్యమాత్రం మృత్పవర్ణమాత్రం అనశ్వరం యథా తద్వత్. ౧౨. నను
 త్రిగుణాత్తకకార్యరూపోఽపి త్వమిత్యుక్తత్వాత్ కథమనశ్వరత్వం తత్రాహ. —సత్త్వమితి. తద్వృత్త
 యస్తత్పరిణామాశ్చ మహదాదయః అద్ధా సాక్షాత్. త్వయి పరే బ్రహ్మణి కల్పితాః. ౧౩. తస్మాదితి.
 తస్మాన్న సంతి. నన్వసతాం కథం ప్రతీతిరత ఆహ —యర్హితి. యదా వికల్పితాస్తదైవ ప్రతీతిమాత్రేణ
 త్వయి సంతి. త్వంచామీషు తద్దైవ కారణతయా అనుగతః అన్యథా తు అవ్యావహారికః నిర్వికల్పః
 త్వమేవావశిష్యస ఇత్యర్థః. ౧౪. ఏవంభూతత్వాదజ్ఞాననిబంధనశ్చ సంసార ఇత్యాహ —గుణప్రవాహ
 ఇతి. సూక్ష్మాం నిష్ప్రపంచాం గతిం. అబుధాః. అవిద్వాంసః అబుద్ధేలివా పాతః. అతః అబోధేన
 దేహభిమానేన కృతైః. కర్తృభిస్సంసరంతీతి. ౧౫. ఏవం తయోస్తత్త్వం నిరూప్య తదప్రాప్త్యా శోచతి —
 యదృచ్ఛయేతి. నృతాం మనుష్యతాం సుకల్యాం పటుతరేంద్రియాం. ౧౬. అహోకిమితి ప్రమత్తో
 ఽసి. త్వయా బహుభిః పాశైర్నిబద్ధత్వాదిత్యాహ. —అసావితి. అస్య దేహస్య అన్వయాదిషు పుత్రా

మమైవేతి దేహస్యాస్యాన్వయాదిషు, స్నేహపాశైర్నిబధ్నాతి భవాన్సర్వమిదం
జగత్. ౧౭. యువాం న నస్సుతౌ సాక్షాత్ప్రధానపురుషేశ్వరౌ, భూభారక్షత్రక్ష
పణాయావతీర్ణౌ తథాత్థ హి. ౧౮. తత్తేగతోఽస్త్వరణమద్య పదారవిందమాపన్న
సంసృతిభయాపహమార్తబంధో, ఏతావతాలమలమింద్రియలాలసేన మర్త్యాత్తదృ
క్ష్యయి పరే యదపత్యబుద్ధిః. ౧౯. సూతీగృహే నను జగాద భవానజో నౌ
సంజజ్ఞ ఇత్యనుయుగం నిజధర్మగుప్త్యై, నానాతనూర్గగనవద్విదధజ్జహాసి కో వేద
భూమ్న ఉరుగాయవిభూతిమాయాః. ౨౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఆకర్ణ్యేదం పితృర్వా
క్యం భగవాన్ సాత్వతర్షభః, ప్రత్యాహ ప్రశ్రయానమ్రః ప్రహసన్ శ్లక్ష్యయా
గిరా. ౨౧. శ్రీభగవానువాచః—వచోవస్సమవేతార్థం తాతైతదుపమన్తహే,
యన్నః పుత్రాన్ సముద్దిశ్య తత్త్వగ్రామఉదాహృతః. ౨౨. అహం యూయమసా
వార్యభిమేచ ద్వారకాకసః, సర్వేష్యేవం యదుశ్రేష్ఠ విమృశ్యాస్సచరాచరమ్. ౨౩.
ఆత్మాహ్యేకస్వయంజ్యోతిర్నితోఽన్యో నిర్గుణో గుణైః, ఆత్మసృష్టైస్తత్కృ
తేషు దేహేషు బహుధేయతే, ఖంవాయర్జ్యోతిరాపో భూస్తత్కృతేషు యథా

దిషు చ. మమైవైత ఇతి. ౧౭. అహో త్వత్పుత్రయోరావయోః కిమిదమారోప్యతే అత ఆహ.—
యువామితి. భూభారక్షత్రక్షపణార్థం అవతీర్ణౌ తథాహి నిశ్చితం ఆత్మ కథయసి. ౧౮. తదితి. తత్త
స్తాత్. అరణం శరణం. ఆపన్నానాం సంసృతిభయమపహంతీతి తథా తత్. నను త్వమతిసుఖీ వృథా
కిం నిర్విద్యసే అతఆహ—ఏతావతేతి. ఇంద్రియలాలసేన ఇంద్రియార్థతృప్త్యయా యత్ యేన
ఇంద్రియలాలసేన మర్త్యే శరీరే ఆత్మదృక్ ఆత్మబుద్ధిః ఆహం. త్వయి చ పరే పరమేశ్వరే అపత్య
బుద్ధిరస్తి తేన అలమలం పర్యాప్తమితి. ౧౯. నను. కుత ఏవ అహం పరమేశ్వర ఇతి తత్రాహ—
సూతీగృహ ఇతి. అనుయుగం ప్రతియుగం. యదా సుతపాః పృశ్నిరితియుగం. నౌ ఆవయోః.
యదా చ కశ్యపః అదితిశ్చేతి యుగం అధునా చ వసుదేవః దేవకీతియుగం. ఏవంహిప్రతియుగం
అజవీవాహం సంజజ్ఞే అవతీర్ణఇతి. భవాన్ నను జగాద. నను ఆన్యోఽసౌ చతుర్భుజో దేవ ఇతి
తత్రాహ—నానాతనూరితి. గగనవదసంగవీవ త్వం. భూమ్నః సర్వగతస్య. విభూతిరూపాః మాయాః.
౨౦. ౨౧. వచఇతి. ఉపమన్తహే ఉపపన్నం మన్యామహే. సముద్దిశ్య విషయాకృత్య తత్త్వ
గ్రామః తత్త్వసమూహః. ఉదాహృతః సమ్యక్ నిరూపితః. ౨౨. ఇమామేవ దృష్టిం సర్వత్ర
విధత్స్వేత్యాహ—అహమితి. ఏవం విమృశ్యాః బ్రహ్మత్వేనైవాన్వేషణీనూః. కించ సచరాచరం.
జగదపి. ౨౩. నను నానావికారవతాం కుతోబ్రహ్మత్వం. న. బ్రహ్మణఏవోపాధిధర్మైర్బహుధా
ప్రతీతేరితి సదృష్టాంతమాహ—ద్వాభ్యాం. ఆత్మేతి. యథా ఖాదిభూతాని తత్కృతేషు
ఘటాదిషు ఆవిస్త్రిరోభావాదికం యాంతి. ఏవమసావాత్తాపి ఆత్మసృష్టైర్గుణైః కృత్వా తత్కృ
తేషు దేహేషు బహుధా ఈయతే పునశ్చ యథాశయం యథోపాధి. ఆవిర్భావతిరోభా
వాదిరూపేణ ప్రతీయతే. న పస్తుతః కుతః. ఏకః బహుధా. స్వయంజ్యోతిః దృశ్యత్వేన నిత్యః

శయం, ఆవిస్తిరోఽల్పభూర్యేకనానాత్వం యాత్యసావపి. ౨౪. శ్రీశుక ఉవాచ:—

— స్మరోద్గీఢాదినామకషడ్గర్భానయనాదికథాప్రారంభఘట్టః. —

ఏవం భగవతా రాజన్వసుదేవ ఉదాహృతం, శ్రుత్వా వినష్టనానాధీస్తూక్షీం
ప్రీతమనా అభూత్. ౨౫. అథ తత్ర కురుశ్రేష్ఠ డేవకీసర్వదేవతా, శ్రుత్వా నీతం
గురోః పుత్రమాత్మజాభ్యాం సువిస్త్రితా. ౨౬. కృష్ణరామా సమాశ్రావ్య స్వపుత్రా
కంసహింసితా, స్తరంతీ కృపణం ప్రాహ వైక్లబ్యాదశ్రులోచనా. ౨౭.
దేవక్యువాచ:—రామ రామాప్రమేయాత్తా కృష్ణయోగేశ్వరేశ్వర, వేదాహం
వాం విశ్వసృజామిశ్వరావాదిపూరుషే. ౨౮. కాలవిధ్వస్తసత్వానాం రాజ్ఞా
ముచ్ఛాస్త్రవర్తినాం, భూమేర్భారాయమాణానామవతీర్ణాకిలాద్య మే. ౨౯. య
స్యాంశాంశాంశభాగేన విశ్వోత్పత్తిలయాదయః, భవంతి కిల విశ్వాత్తా తం త్వా
ద్యాహంగతింగతా. ౩౦. చిరాన్తృతసుతాదానే గురుణాకిలచోదితౌ, ఆనిన్యధుః
పితృస్థానాద్ధురవే గురుదక్షిణామ్. ౩౧. తథా మే కురుతం కామం యువాం యో
గేశ్వరేశ్వరౌ, భోజరాజహతాన్పుత్రా కామయే ద్రష్టుమాహృతా. ౩౨.
శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏవం సంచోదితామాత్రా రామః కృష్ణశ్చభారత, సుతలం సం
వివిశతుర్యోగమాయాముపాశ్రితౌ. ౩౩. తస్మిన్ప్రవిష్టాపుపలభ్య దైత్యరాడ్వి
శ్వాత్తదైవం సుతరాం తథాత్తనః, తద్దర్శనాష్టోదపరిప్లుతాశయస్సద్యస్సము
త్థాయ ననామ సాన్వయః. ౩౪. తయోస్సమానీయ వరాసనం ముదా నివిష్టయో
స్తత్ర మహాత్మనోస్తయోః, దధార పాదావవనిజ్య తజ్జలం సబృంద ఆబ్రహ్మ పునద్య
దంబు హ. ౩౫. సమర్హయామాస మహావిభూతిభిర్నహార్హ వస్త్రాభరణానులేపనైః,
స్రగ్ధాపదీపామృతభక్షణాదిభిస్సర్వగోత్రవిత్తాత్తసమర్పణేన చ. ౩౬. స ఇంద్రసేనో
భగవత్పదాంబుజం బిభ్రత్ ముహుః ప్రేమవిభిన్నయా ధియా, ఉవాచ

అనిత్యత్వేన. అన్యః అనన్యత్వేన. నిర్గుణః సగుణత్వేనేత్యాది. బహుధా త్వం ప్రపంచనీయం.
౨౪. ౨౫. అథేతి. సువిస్త్రితా సతీ. ౨౬. కృష్ణరామావీతి. సమాశ్రావ్య సంబోధ్య. ౨౭. ౨౮. కాలేతి.
భూమేర్భారాయమాణానాం రాజ్ఞామర్థే తేషాం నిధనార్థం మే మయి కిల అవతీర్ణా హే ఆద్య. ౨౯.
యస్యేతి. యన్య అంశః పురుషః తన్య అంశః మాయా తస్యాః అంశాః గుణాః తేషాం భాగేన పరమాణు
మాత్రలేఖేన విశ్వోత్పత్త్యాదయః భవంతి తం త్వా త్వాం గతిం శరణం గతాస్మి. ౩౦. చిరాదితి.
ఆనిన్యధుః. ఆసీతవంతౌ. పితృస్థానాల్ యమసదనాల్. ౩౧—౩౩. తస్మిన్నితి. దైత్యరాట్
బలిః. కథంభూతౌ విశ్వస్యాత్మభూతం దైవం. సాన్వయః సపరివారః. ౩౪. తయోఃితి. సబృందః
సహజనః కథంభూతౌ. పాదావవనిజ్య యదంబు యయోరవసేజనోదకం. ఆబ్రహ్మ బ్రహ్మణమభి
వ్యాప్య జగత్ పునత్ పవిత్రయత్ వర్తతే తా. ౩౫. ౩౬. స ఇతి. ఇంద్రసేనో బలిః. ప్రేమ
విభిన్నయా ప్రేమార్ద్రయా ధియా బిభ్రత్ ధారయత్. ౩౭. నమ ఇతి. అనంతాయ శేషాయ

హానందజలాకులేక్షణః ప్రహృష్టరోమా నృపగద్గదాక్షరమ్. 32. బలిరువాచః—
 నమోఽనంతాయ బృహతే నమః కృష్ణాయ వేధసే, సాంఖ్యయోగవితానాయ
 బ్రహ్మణే పరమాత్మనే. 33. దర్శనం వాంఘీ భూతానాం దుష్ప్రిపం చాప్యదుర్లభం,
 రజస్తమస్స్వభావానాం యన్నః ప్రాప్తౌ యదృచ్ఛయా. 34. దైత్యదానవ
 గంధర్వసిద్ధవిద్యాధరోరగాః, యక్షరక్షఃపిశాచాశ్చభూతప్రమథనాయకాః. 35.
 విశుద్ధసత్త్వికామ్నోద్ధా త్వయి శాస్త్రశరీరిణి, నిత్యం నిబద్ధవైరాస్తే వయం
 చాన్యే చ తాదృశాః. 36. సాలోక్యంచాపి సారూప్యం సామీప్యమథ సాత్త్తతాం,
 ప్రాప్తౌస్తే పుండరీకాక్ష భావో హి భవకారణమ్. 37. కేచిదుద్బుద్ధవైరేణ
 భక్త్యా కేచన కామతః, న తథా సత్త్వసంరద్ధాస్సన్నికృష్టాస్సరాదయః. 38. ఇద
 మిత్థమితి ప్రాయస్తవ యోగేశ్వరేశ్వర, న విదంత్యపి యోగేశా యోగమాయాం
 కుతో వయమ్. 39. తన్నః ప్రసీద నిరపేక్షవిమృగ్యయుష్మత్ప్రదారవిందధిష
 ణాన్య గృహాంధకూపాత్, నిష్క్రిమ్య విశ్వశరణాంఘ్రిపలభ్యవృత్తిశాంతో
 యదైక ఉత సర్వసఖైశ్చరామి. 40. శాధ్యస్తానీశితవ్యేశనిష్పాపాన్కురు నః ప్రభో,
 పుమాన్ యచ్ఛృద్ధయా తిష్ఠన్ చోదనాయా విముచ్యతే. 41. శ్రీభగవా

బృహతే ఫణైకదేశే విశ్వధారణాత్ బృహత్ తస్మై. కృష్ణాయ చ సదానందరూపాయ. వేధసే జగద్వి
 ధాత్రే. సాంఖ్యయోగవితానాయత్యాదిపదత్రయమైక్యవివక్షయా. 32. యోగేశ్వరాణామపి
 దుర్దశ్నా యువామస్తాభిర్దృష్టావిత్యేతన్నాతిచిత్రమిత్యాహ—దర్శనమితి. దుష్ప్రిపమపి యుష్మ
 త్కృపయా కేషాంచిదదుర్లభం సులభమపి భవతి తదాహ—రజస్తమస్స్వభావానామితి. 33. దర్శనం
 ప్రాప్తౌ. 34. అహో విద్విషో వయం సాత్త్వికభక్తేభ్యోఽపి సభాగ్యా ఇత్యాహ—త్రిభిః.
 దైత్యేతి. 35—37. కేచిదితి. ఉద్బుద్ధవైరేణ యా భక్తిస్తయా. కేచిదితి చైద్యాదయః. కామతో
 భక్త్యా గోప్యాదయో యథా సన్నికృష్టాః త్వదాత్మతాం ప్రాప్తాః. తథా సత్త్వసంరద్ధాః
 సత్త్వావిష్టా అపి సురాదయో న సన్నికృష్టా ఇతి. 38. నను సాత్త్వికేభ్యోఽపి రాజసాదయః సన్ని
 కృష్టాః ఇతి చిత్రం తత్రాహ—ఇదమితి. స్వరూపతః. ఇత్థమితి. విశేషతశ్చ. 39. తదేవం
 యదపి వైరభావేనాపి త్వత్ప్రిర్భవేత్ తథాపి మాం సాత్త్వికం కుర్వీతి ప్రార్థయతే—తదితి.
 తత్ తథా నః ప్రసీద. యథా నిరపేక్షైరాప్తకమైరపి మృగ్యం యుష్మత్ప్రదారవిందం తదేవ
 ధిషణమాశ్రయః. తస్తాదన్యద్యద్భవం. తదేవాంధకూపః. తస్తాన్నిష్క్రిమ్య సిర్గత్య. విశ్వస్య శరణం
 రక్షితారః పృతాః తేషామంఘ్రిషు మూలేషు స్వతపివ గళితైః. ఫలాదిభిరుపలభ్యా ప్రాప్తౌ పృత్తి
 ర్జీవికా యేన సోఽహం. శాంతస్సన్ ఏకపివ చరామి. ఉత అథవా సర్వేషాం సఖాయో యే మహాం
 తస్మై స్సహ యథా చరామితి. 40. కథమల్పపుణ్యానాం ఏవంభావః సంభవతీతి చేత్త్వీ యదై
 తద్భవేత్తథాస్తాననుశిక్షయేత్యాహ—శాధీతి. హే ప్రభో. ఈశితవ్యాః సర్వే జీవాః తేషామీశ.
 యత్తవానుశాసనం ఆతిష్ఠన్ ఆశ్రయన్ చోదనాయాః విధినిషేధలక్షణాయాః సకాశాత్ విముచ్య
 తే న భవం త్వద్భక్తో విధికింకరస్సృజితి భావః. 41. తదుక్తం సర్వమనుమోద్య స్వాగమనకారణం

నువాచః—ఆసన్ మరీచేష్వత్పుత్రాః ఊర్ణాయాం ప్రథమేఽంతరే, దేవాః కం జహ
 సుర్విక్ష్య సుతాం యభితుముద్యతమ్. ౪౨. తేనాసురిమగన్ యోనిమధునావద్య
 కర్తృణా, హిరణ్యకశిపోర్జాతాః పుత్రాస్తేయోగమాయయా. ౪౩. దేవక్యా ఉదరే
 జాతా రాజన్ కంసవిహింసితాః, సా తాన్ శోచత్యాత్మజాంస్తు త ఇమేఽధ్యాస
 తేఽంతికే. ౪౪. ఇత ఏతాన్ ప్రణేష్యావో మాతృశోకాపనుత్తయే, తతశ్శాపవి
 నిర్దుక్తా లోకం యాస్యంతివిజ్వరాః. ౪౫. స్వరోద్ధీభః పరిష్వంగః పతంగః క్షుద్ర
 భూర్ఘృణిః, షడేతే మత్ప్రసాదేన పునర్యాస్యంతి సద్గతిమ్ ౪౬. ఇత్యుక్త్వా తాన్
 సమాదాయ ఇంద్రసేనేన పూజితౌ, పునర్ద్వారవతీమేత్య మాతుః పుత్రానయచ్ఛ
 తామ్. ౪౭. తాన్ దృష్ట్వా బాలకాన్ దేవీ పుత్రస్నేహస్నుతస్తనీ, పరిష్వజ్యంక
 మారోప్యమూర్ధ్న్యజిమ్రదభీక్ష్యశః. ౪౮. అపాయయత్ స్తనంప్రీతాపుత్రస్పర్శపరి
 స్నుతం, మోహితా మాయయా విష్ణోర్యయా సృష్టిః ప్రవర్తతే. ౪౯. పీత్వామృతం
 పయస్తస్యాః పీతశేషం గదాభృతః, నారాయణాంగసంస్పర్శప్రతిలబ్ధాత్తదర్శనాః.
 ౫౦. తే నమస్కృత్య గోవిందం దేవకీం పితరం బలం, మిషతాం సర్వభూతానాం
 యయుర్ధామ విహాయసా. ౫౧. తం దృష్ట్వా దేవకీ దేవీ మృతాగమననిర్గమం, మేనే
 సువిస్మితామాయాం కృష్ణస్య రచితాం నృప. ౫౨. ఏవంవిధాన్యద్భుతాని కృష్ణస్య
 పరమాత్మనః, వీర్యాణ్యనంతవీర్యస్య సంత్యనంతాని భారత. ౫౩. శ్రీసూత
 ఉవాచః—యఇదమనుశృణోతి శ్రావయేద్వామురారేశ్చరితమమృతకీర్తే ర్వర్ణితం

సప్రపంచం కథయతి పంచభిః—ఆసన్నితి. ఊర్ణాయాం భార్యాయాం. ప్రథమే అంతరే స్వాయం
 భువమన్వంతరే తే దేవాః సుతాం వాచం. యభితుం యబ్ధు మైథునేన రమయితుం ఉద్యతం
 ఉద్యుక్తం. కం ప్రజాపతిం. జహసుః ఉపహసితవంతః. ౪౨. తేనేతి. తేన అవద్యకర్తృణా పాపేన
 ఆసురిం యోనిమగమన్ అగమన్ అధునా తత్క్షణమేవ హిరణ్యకశిపోర్జాతా ఇత్యర్థః. తే చ
 యోగమాయయా తతో నీతాస్సంతః. ౪౩. దేవక్యాఇతి. దేవక్యాః ఉదరే జాతాః. హేరాజన్
 హేబలే. తే చ కంసేన విహింసితాః. సా చ తానాత్మజాన్ మాత్వా శోచతి. తేచేమే తవ అద్య
 అంతికే ఆసతే. ౪౪. ఇతఇతి. లోకం దేవలోకం. ౪౫. స్వరేతి. స్వరోద్ధీభః స్వరసహితః ఉద్ధీభః.
 సద్గతిం మోక్షం స్వరస్వైవ పూర్వం కీర్తిమానితి నామ. అతః. శ్లో. కీర్తిమంతం ప్రథమజం కంసా
 యానకదుందుభిః, అర్పయామాసేత్యుక్తం. ౪౬. ఇతీతి. అయచ్ఛతాం అర్పయామాసతుః. ౪౭-౪౮.
 పీత్వేతి. అమృతత్వే హేతుః. గదాభృతః పీతశేషమితి నారాయణాంగసంస్పర్శేన ప్రతిలబ్ధం
 దేవా వయమిత్యాత్మదర్శనం యైస్తే. ౪౯. తఇతి. ధామ దేవలోకం. ౫౦. తమితి. మృతానామా
 గమనం నిర్గమం చ శ్రీకృష్ణస్య మాయాం మేనే. లేనై వాపత్యాదిరూపేణ రచితాం. ౫౧. ౫౨.
 యఇతి. అమృతం కీర్తిర్యస్య తస్య వ్యాసపుత్రైరితి బహువచనం పూజార్థం. జగతః అఘం భినత్తితి
 తథాతత్. అలం నిశ్శేషం యథా భవతి. తథా న కృచ్ఛాదివదితి. తదేవం మోక్షహేతుత్వం

వ్యాసపుత్రైః, జగదఘభిదలం తద్భక్తసత్కర్ణపూరం భగవతి కృతచిత్తో యాతి తత్తేమధామ. ౫౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, పంచాశీతమోఽధ్యాయః.

రాజోవాచః—బ్రహ్మ వేదితుమిచ్ఛామి స్వసారం కృష్ణరామయోః, యథోపయేమే విజయో యా మమాసీత్పితామహీ. ౧. శ్రీశుక ఉవాచః—అర్జున స్తీర్థయాత్రాయాం పర్యటన్ మేదిసింప్రభుః, గతః ప్రభాసమశృణోన్మాతులేయాంస ఆత్మనః ౨. దుర్యోధనాయ రామస్తాం దాస్యతీతి న చాపరే, తల్లిపుస్సయతి ర్భూత్వా త్రిదండీ ద్వారకామగాత్. ౩. తత్ర వై వార్షికా మాసానవాత్సీ త్స్వార్థసాధనః, పౌరైస్సభాజితోఽభీక్ష్యం రామేణాజానతా చ సః. ౪. ఏకదా గృహ మాసీయ ఆతిథ్యేన నిమంత్ర్యతం, శ్రద్ధయోపహృతం భైక్షం బలేన బుభుజే కిల. ౫. సోఽపశ్యత్తత్ర తాం తస్మిం యతిః కన్యాం మనోహరాం, ప్రీత్యుత్సుల్లేక్షణా త్తస్యాం భావక్షుబ్ధం మనో దధే. ౬. సాపి తం చకమే వీక్ష్య నారీణాం హృదయం గమం, హసంతీ ప్రీడితాపాంగా తన్న్యస్తహృదయేక్షణా. ౭. తాం పరం సమభి ధ్యాయన్నంతరం ప్రేపురర్జునః, న లేభే శం భ్రమచ్ఛిత్తః కామేనాతిబలీయసా. ౮. మహత్యాం దేవయాత్రాయాం రథస్థాం దుర్గనిర్గతాం, జహారానుమతః పిత్రోః కృష్ణస్య చ మహారథః. ౯. రథస్థో ధనురాదాయ శరాంశ్చారుంధతో భటాన్,

పాపక్షయహేతుత్వం చోక్తం. తద్భక్తానాం తు సత్కర్ణపూరం పరమసుఖావహం కర్ణాభరణమితి స్వయం సుఖరూపతామాహ—కించ. భగవతి కృతం ఆవేశితం చిత్తం యేన సః. తథా భూత్వా తస్య క్షేమధామ కాలాదిభయరహితం లోకం యాతీతి. ౫౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచాశీతమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. షడశీతమేదంభాత్సుభద్రామద్భునోఽహరత్, గత్వా చ మిథిలాం కృష్ణో నృపవిప్రా వనందయత్. పిత్రోస్సృజ్ఞానమాదిశ్య సుభద్రాం ఫల్గునాయ చ, జగామ మిథిలాం కృష్ణస్సృభక్త ప్రీయకృత్తతః. దేవక్యః మృతపుత్రలాభవత్ అర్జునస్య సుభద్రాలాభోఽపి రామప్రాతికూల్యాత్ దుర్ఘట ఇతి మన్యమానః ప్రసంగాత్ పృచ్ఛతి—బ్రహ్మన్నితి. ౧.౨. కథమశృణోత్ తదాహ—దుర్యోధ నాయేతి. అపరే చ వసుదేవాదయో న దాస్యంతీతి. తల్లిపుః తస్యాం మాతులేయ్యాం లిపుః. రామం వంచయితుం పూజ్యతమం త్రిదండివేషం విధాయ గత ఇత్యాహ—సయతిరితి. ౩. తత్రేతి. స్వార్థసాధనః కన్యాం ప్రేపుః. ౪. ఏకదేతి. తం ఆతిథ్యేన నిమంత్ర్య. గృహమాసీయ. బలేన యత్ శ్రద్ధయోపహృతం పరివిష్టం. తద్భైక్షం కిలార్జునో బుభుజ ఇత్యన్వయః. ౫. సఇతి. భావేన రత్యభి ప్రాయేణ క్షుభితం మనః దధే. ౬. సేతి. ప్రీడితాపాంగా సప్రీడకటాక్షా. తస్మిన్నేవ న్యగ్రం హృదయమిక్షణే చ. యయా. సా. ౭. తామితి. అంతరం హర్తుమవసరం ప్రేపుః ప్రాప్తు మిచ్ఛుః కామేన భ్రమత్ చిత్తం యస్య సః. శం ర మాదిసంమాననసిమిత్తం. సుఖం. ౮. ౯.

విద్రావ్య క్రోశతాం స్వానాం స్వభాగం మృగరాడివ. ౧౦. తచ్చుత్వా తుభితో
రామః పర్వణీవ మహర్ణవః, గృహీతపాదః కృష్ణేన సుహృద్భిశ్చాన్వశామ్యత.
౧౧. ప్రాహిణోత్పారిబర్హణి వరవధోద్బుదాబలః, మహాధనోపస్కరేభరథాశ్వ
వరయోషితః. ౧౨. అభవన్ ప్రీతినంహృష్టా బాంధవా యదుపాండవాః, అథాన్య
దపి కృష్ణస్య వాత్సల్యం భక్తయోశ్శృణు. ౧౩ కృష్ణస్యాసీత్సఖా కశ్చిచ్ఛృత
దేవ ఇతి శ్రుతః, కృష్ణైకభక్త్యా పూర్ణార్థశ్శాంతః కవిరలంపటః. ౧౪. స ఉవాస
విదేహేషు మిథిలాయాం గృహశ్రమి, అసీహయా గతాహార్యనిర్వర్తితనిజ
క్రియః. ౧౫ యాత్రామాత్రం త్వహరహద్దైవాదుపనతం చ యత్, నాధికం తావతా
తుప్తః క్రియాశ్చక్రే యథోదితాః. ౧౬. తథా తద్రాష్ట్రపాలోఽంగబహుళాశ్వ ఇతి
శ్రుతః, మైథిలో నిరహంమాన ఉభావప్యచ్యుతప్రియా. ౧౭. తయోః ప్రసన్నో
భగవాన్ దారుణేణాహృతం రథం, ఆరుహ్య సాకం మునిభిర్విదేహాన్ ప్రయయా
ప్రభుః. ౧౮. నారదో వామదేవోఽత్రిః కృష్ణోరామోఽసితోఽరుణః, అహంబృహ
స్పతిః కణ్వో మైత్రేయశ్చ్యవనాదయః. ౧౯. తత్రతత్రతమాయాంతం పారజాన
పదా నృపాః, ఉత్థస్తుస్సార్ఘ్యహస్తాస్తే లోకాస్సూర్యమివోదితమ్. ౨౦. ఆనర్త
ధన్వకురుజాంగలవంగమతస్యపాంచాలకుంతిమధుకేకయకోసలాన్తాః, అన్యే చ తన్తుఖ
సరోజముదారహాసన్నిధేక్షణం నృప పపుర్దృశిభిర్నృనార్యః. ౨౧. తేభ్యస్సస్వవీక్షణ
వినష్టతమిస్తదృగ్భ్యః క్షేమం త్రిలోకగురురర్థదృశం చ యచ్ఛన్, శృణ్వన్
దిగంతధవళం స్వయశోఽశుభఘ్నం గీతం సురైర్నృభిరగాచ్ఛనకైర్విదేహాన్. ౨౨.
తేఽచ్యుతం ప్రాప్తమాకర్ణ్య పారజానపదా నృపాః, అభీయుర్బుదితాస్తస్మై గృహీ
తార్హణపాణయః. ౨౩ దృష్ట్వాతముత్తమశ్లోకం ప్రీత్యుత్కుల్లాననాశయాః,
కైర్ధృతాంజలిభిర్నేమశ్శ్రుతపూర్వాంస్తథా మునీన్. ౨౪. స్వానుగ్రహాయ
సంప్రాప్తం మన్వానౌ తం జగద్గురుం, మైథిలశ్శ్రుతదేవశ్చ పాదయోః పేతతుః

రథస్థితి. ఆసమంతాద్రుంధతః ఆవరణం కుర్వతః. ౧౦. ౧౧. ప్రాహిణోదితి. పారిబర్హణి వరవధోః
ప్రీతిదేయాని. ౧౨—౧౪. సఇతి. అసీహయా అనుద్యమేనైవాగతం యదాహార్యం భోజ్యం తేన
నిర్వర్తితాః నిజాః క్రియాః, యేన సః. ౧౫. యాత్రామాత్రమితి. యాత్రామాత్రం శరీరాదినిర్వాహ
మాత్రం భోజ్యం నాధికమల్పం ఉపనతం ప్రత్యాగతమితి. ౧౬. తథేతి. మిథిలస్య జనకస్య పంశ్యో
మైథిలః. ౧౭. తయోః. ప్రభురేవ స్వయం విదేహాన్ దేశాన్ ప్రయయా. ౧౮. నారదఇతి. కృష్ణో
వ్యాసః రామః పరశురామః. అహం శ్రీశుకః. ఏవమాదిభిస్సహ. ౧౯. ౨౦. ఆనర్తేతి. ఆనర్తాద్యర్థాం
తాస్తద్దేశవర్తిన్యః. నృనార్యః పురుషా నార్యశ్చ ఉదారహాసః. స్నిగ్ధమీక్షణం చ యస్మిన్ తత్
దృశిభిః నేత్రైః. ౨౧. తేభ్యః. స్వవీక్షణేనైవ వినష్టతమిస్తదృశో యేషాం తేభ్యః. క్షేమం అభయం.
అర్థదృశం తత్త్వజ్ఞానం చ. ౨౨. తఇతి. అభీయుః ప్రత్యుజ్జగ్తుః. ౨౩. దృష్ట్వేతి. ప్రీత్యా

ప్రభోః. ౨౫. న్యమంత్రయేతాం దాశార్వామాతిధ్యేన సహద్విజైః, మైథిలశ్శుత
 దేవశ్చ యుగపత్సంహతాంజలీ. ౨౬. భగవాంస్తదభిప్రేత్యతయోః ప్రియచికిర్షయా,
 ఉభయోరావిశద్ధేహముభాభ్యాం తదలక్షితః. ౨౭. శ్రోతుమప్యసతాం దూరాన్
 జనకస్త్వగృహగతాన్, ఆనీతేష్వాసనాగ్ర్యేషుసుఖాసీనాన్ మహామనాః. ౨౮. ప్రవృద్ధ
 భక్తిరుద్ధర్షహృదయోఽస్రావిలేక్షణః, నత్వా తదంప్రీన్ప్రీక్షాశ్చ తదపో లోకపావనీః.
 ౨౯. సకుటుంబోఽవహన్తూర్ధ్నా పూజయాంచక్ర ఈశ్వరాన్, గంధమాల్యాంబరా
 కల్పధూపదీపార్ఘ్యగోవృషైః. ౩౦. వాణ్యామధురయాప్రీణాన్నిదమాహాన్నతర్పితాన్,
 పాదావంకగతౌ విష్ణోస్సంస్పృశన్ శనకైర్దుదా. ౩౧. బహుశాశ్వ ఉవాచః—
 భవాన్ హి సర్వభూతానామాత్మా సాక్షీ స్వదృక్ప్రభో, అథ నస్త్యత్పదాంభోజం
 స్తరతాం దర్శనం గతః. ౩౨. స్వవచస్తదృతం కర్తుమస్తద్దృగ్గోచరో భవాన్,
 యదాత్థైకాంతభక్తాన్తే నానంతశ్రీరజఃప్రియః. ౩౩. కోను త్వచ్ఛరణాంభోజమేవం
 విద్విస్మజేత్పుమాన్, నిష్కించనానాం శాంతానాం మునీనాం యత్త్వమాత్మదః.
 ౩౪. యోఽవతీర్య యదోర్వంశే నృణాం సంసరతామిహ, యశో వితేనే తచ్ఛాం
 త్యై త్రైలోక్యవృజినాపహమ్. ౩౫. నమస్తుభ్యం భగవతే కృష్ణాయాకుంతమేధనే,
 నారాయణాయ ఋషయే సుశాంతతప ఈయుషే. ౩౬. దినాని కతిచిద్భూమన్
 గృహాన్నోనివసద్విజైః, సమేతః పాదరజసాపునీహీదం నిమేః కులమ్. ౩౭. ఇత్యుపా
 మంత్రితో రాజ్ఞా భగవాన్ లోకభావనః, ఉవాస కుర్వన్ కల్యాణం మిథిలానర
 యోషితామ్. ౩౮. శ్రుతదేవోఽచ్యుతం ప్రాప్తం స్వగృహాన్ జనకో యథా,
 నత్వా మునీంశ్చ సంహృష్టో ధూన్వన్వాసో ననర్తహ. ౩౯. తృణపీతబ్రుసీష్వేతానా
 సనేషూపవేశ్య సః, స్వాగతేనాభినద్యాంప్రీన్ సభార్యోవనిజే ముదా. ౪౦. తదం
 భసా మహాభాగ ఆత్మానం సగృహాన్వయం, స్నాపయాంచక్ర ఉద్ధర్షో లబ్ధసర్వ
 ఉత్ఫుల్లాని ఆననాని ఆశయాః అంతఃకరణాని చ యేషాం తే. కైః శిరోభిః. ౨౪—౨౬. భగవా
 నితి. తత్ అభిప్రేత్య అంగీకృత్య. తత్తదా. ఉభాభ్యామపి తాభ్యాం మద్భూహదన్యస్య గేహం యా
 తీత్యలక్షితః అవిదితః. యద్వా. ఉభాభ్యాం రూపాభ్యాం తదలక్షితః తాభ్యామలక్షిత ఇతి. ౨౭.
 ౨౮. ప్రవృద్ధేతి. ఉద్ధర్షం ఉద్గతహర్షం హృదయం యస్య అన్తైరావిలేక్ష్ణీన్నే ఈక్షణే యస్య.
 ౨౯. సకుటుంబఇతి. ఈశ్వరాన్ ఈశ్వరం తత్త్వల్యాంశ్చేత్యర్థః. ౩౦. వాణ్యేతి. ప్రీణాన్ ప్రీణయన్.
 సంస్పృశన్ సంమర్దయన్. ౩౧. భవానితి. ఆత్మా చేతయితా సాక్షీ ప్రకాశకః. స్వదృక్
 స్వప్రకాశః అథ అతః కారణాత్. ౩౨. స్వవచఇతి. అనంతో బంధురసి, శ్రీరూప్యాపి అజః
 పుత్రోపి. ౩౩. ౩౪. యఇతి. తచ్ఛాంత్యై సంసారోపశమాయ. ౩౫. ౩౬. దినానీతి. గృహాన్
 గృహేష్విశ్యర్థః. ౩౭. ౩౮. శ్రుతదేవఇతి. ధూన్వన్ పరిభ్రామయన్. ౩౯. తృణేతి. అపనిజే
 అపనినిజే ప్రక్షాళితవాన్. ౪౦. ౪౧. ఫలేతి. ఫలైః అమలకాదిభిః, అర్హణేన ఉశీరైః. తృణవిశే

మనోరథః. ౪౧. ఫలార్హణోశీరశివామృతాంబుభిర్మృదాసురభ్యాతులసీకుశాం
బుజైః, ఆరాధయామాస యథోపపన్నయా సవర్యయా సత్త్వవివర్ధనాంధసా. ౪౨.
సతర్కయామాస కుతో మమాన్వభూద్ధృహంధకూపే పతితస్య సంగమః, యస్సర్వ
తీర్థాస్పదపాదరేణుభిః కృష్ణేన చాస్యాత్తనికేతభూసురైః. ౪౩. సూపవిష్టాన్కృతా
తిథ్యాన్ శ్రుతదేవ ఉపస్థితః, సభార్య స్వజనాపత్య ఉవాచాంఘ్రిభిమర్శనః.
౪౪. శ్రుతదేవ ఉవాచః—సోఽద్య నో దర్శనం ప్రాప్తః పరం పరమపూరుషః,
యర్హీదం శక్తిభిస్సృష్టా ప్రవిష్టోన్వాత్తసత్తయా. ౪౫. యథా శయానః పురుషో
మనసాచాత్మమాయయా, సృష్ట్యాలోకం పరం స్వాప్న మనువిశ్వావభాసతే. ౪౬.
శృణ్వతాం గదతాం శశ్వదర్చతాం త్వాభివందతాం, నృణాం సంవదతామంత
ర్హృదిభాస్యమలాత్తనామ్. ౪౭. హృదిస్థోఽప్యతిదూరస్థః కర్తృవిక్షిప్తచేతసాం,
ఆత్మశక్తిభిరగ్రాహ్యోప్యంత్యుపేత గుణాత్తనామ్. ౪౮. నమోఽస్తు తేఽథ్యాత్మవి
దాంపరాత్త నేహ్యానాత్త నేస్వాత్మవిభక్తమృత్యవే, సకారణాకారణలింగమీయుషే

షమూలైః సువాసితైః శివైః అమృతవత్స్వాదుభిరంబుభిః. సురభ్యా మృదాకస్తూరిప్రముఖయాస
పర్యయా పూజయా. యథోపపన్నయా అనాయాసేన సంపన్నయా భూతానుపద్రవలబ్ధత్వాత్
సత్త్వవివర్ధనం యత్ అంధః అన్నం తేన చ. ౪౨. స ఇతి. అస్యకృష్ణస్య ఆత్మా మూర్తిస్తస్య నికేతైః.
భూసురైశ్చ. సర్వతీర్థాస్పదపాదరేణుభిః కృష్ణాదిభిః. యః సంగమః. సః మమ కుతోఽన్వభూదితి.
ఆన్వితి విస్తయే. యద్వా. అఇతి వితర్కే. ను ఇతి విస్తయే. ౪౩. సూపవిష్టానితి. ఉపస్థితః సమీపే
ఉపవిష్టః భార్యాః భర్తవ్యాః స్వజనాః అపత్యాని చ తైస్సహితః. శ్రీకృష్ణస్య. అంఘ్రి అభిమృశతి
సంమర్దయతీత్యంఘ్రిభిమర్శనః. ౪౪. సఇతి. యర్హీదం ప్రవిష్టః తదైవ దర్శనం ప్రాప్త ఇతి.
సవీవ సత్తాత్రః నాద్యతనీభూతస్త్వమిత్యర్థః. యద్వా. సః అస్తాన్. అద్యైవ ప్రాప్త ఇతి. న.
కింతు తదైవ ప్రాప్తః. యర్హీదం విశ్వం శక్తిభిః సత్త్వాదిభిః సృష్ట్యా ఆత్మసత్తయా అనుప్రవిష్టః.
త్వం. దర్శనం పరం కేవలమద్యైవ ప్రాప్తఇతి. ౪౫. మాయాసృష్టిప్రవేశయోరవిద్యాసృష్టిప్రవేశౌ
దృష్టాంతతయాహ—యథేతి. ఆత్మమాయయా స్వావిద్యయేత్యర్థః. యద్వా. ఆత్మనస్తవ మాయ
యేతి. ౪౬. కించ శృణ్వతామితి. నిత్యం శ్రవణకీర్తనాదిపరాణాం అమలాత్త నామపి హృద్యే
వ త్వం భాసి. మమతు లోచనగోచరత్వం అహో భాగ్యమితి భావః. ౪౭. నను సర్వేషాం హృది
స్థితః కథం కేహంచిదేవ హృది భాతి. మేఘైః సూర్యవత్ జీవోపాధిభిరంతరితత్వాదితి. యద్యుచ్యతే
తర్హి న కస్యాపి భాయాదిత్యతాహ—హృదిస్థఇతి. కర్తృభిః. విక్షిప్తం చేతో యేషాం తేషాం
ఆత్మశక్తిభిః అహంకారాదిభిః అగ్రాహ్యః వ్యవహితోఽపి ఉపేతగుణః ప్రాప్తశ్రవణకీర్తనాదిసంస్కారః
ఆత్మా అంతఃకరణం యేషాం తేషాం. అంతి సమీపే. అవ్యవహితస్త్వమిత్యర్థః. ౪౮. ఏతదేవ
ప్రపంచయన్నమస్యతి—నమఇతి. తే తుభ్యం నమోఽస్తు. అథ్యాత్మవిదాం నివృత్తదేహద్యహం
కారాణాం. పరమాత్మనే పరమాత్మత్వేన ప్రకాశమాఘాయ మోక్షప్రదాయేత్యర్థః. అనాత్మనే
దేహద్యభిమానినే జీవాయ. పరత్వేనాప్రకాశమానత్వాత్. స్వాత్మనస్సకాశాత్ విభక్తః సమర్పితః
మృత్యుః సంసారో యేన తస్మై. కుతఏతత్తత్రాహ—సకారణం మహదాదికార్యం. అకారణం ప్రకృతిః

స్వమాయయా సంవృతరుద్ధదృష్టయే. ౪౯. స త్వం శాధి స్వభృత్యాన్నః కిన్నీశ్చ
కరవామ తే, ఏతదంతో నృణాం క్లేశో యద్భవానక్షిగోచరః. ౫౦. శ్రీశుక
ఉవాచః—తదు క్తమిత్యపాకర్ణ్య భగవాన్ప్రణతార్తిహః, గృహీత్వా పాణినా
పాణిం ప్రహసంతస్తువాచ మా. ౫౧. శ్రీభగవానువాచః—బ్రహ్మాంస్తే నుగ్రహః
ర్థాయ సంప్రాప్తాన్విద్ధ్యమాన్ ద్విజాన్, సంచరంతి మయా లోకాన్ పునంతః
పాదరేణుభిః. ౫౨. దేవాః క్షేత్రాణి తీర్థాని దర్శనస్పర్శనార్చనైః, శనైః పునంతి
కాలేన తదప్యర్హతమైక్షయా. ౫౩. బ్రాహ్మణోజన్తతశ్చేయాన్సర్వేషాం ప్రాణి
నామిహ, తపసా విద్యయా తుష్ట్యా కిము మత్కలయా యుతః. ౫౪. న బ్రాహ్మ
ణాన్తే దయితం రూపమేతచ్ఛతుర్భుజం, సర్వదేవమయో విప్రస్సర్వవేదమయో
హ్యహమ్. ౫౫. దుష్ప్రజ్ఞా అవిదితై స్త్వవమవజానంత్యసూయవః, గురుం మాం విప్ర
మాత్తానమర్చదావిజ్యదృష్టయః. ౫౬. చరాచరమిదం విశ్వం భావా యేచాస్య
హేతవః, మద్రూపాణీతి చేతస్యాధత్తే విప్రో మదీక్షయా. ౫౭. తస్మాద్బ్రహ్మఋషీ
నేతాన్చృద్ధయార్చయన్త్యశః, ఏవంచేదర్చితోఽస్త్వద్ధానాన్యథాభూరిభూతిభిః. ౫౮.
శ్రీశుక ఉవాచః—స ఇత్థం ప్రభుణా దిష్టస్సహ కృష్ణాన్ ద్విజోత్తమాన్, ఆరా
ద్యైకాత్తభావేన మైథిలశ్చాపసద్గతిమ్. ౫౯. ఏవం స్వభక్తయో రాజా భగవాన్
భక్తభక్తిమాన్, ఉషిత్వాదిశ్య సన్తార్గం పునర్ద్వారవతీమగాత్. ౬౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షడశీతమోఽధ్యాయః.

తదుభయలింగం ఉపాధిం. నియంతృనియమ్యతయా ఈయుషే ప్రాప్తవతే. అతః ఉభయనియంతుః
స్వస్తాత్సకాశాత్ తదుభయవంశ్యాయ జీవాయ విభక్తమృత్యవ ఇత్యర్థః. నియంతృనియమ్యత్వే
కారణం పదన్నాహ—స్వమాయయా అసంవృతేతి. అతః అలుప్తైశ్వర్యత్వాత్ తన్నియంత్రే
తుభ్యం నమః. కించ రుద్ధదృష్టయే మాయావిత్వాదేవ అన్యేషాం రుద్ధా ఆవృతా దృష్టిర్యేనతస్తే
యద్వా స్వమాయయా స్వస్య అసంవృతా అన్యేషాం చ రుద్ధా దృష్టిర్యేన తస్తే ఇత్యేకం పదం. ౪౯.
స ఇతి. సః ఏవంభూతః పరమేశ్వరః త్వం నః అస్మాన్ స్వభృత్యాన్ శాధి శిక్షయ. ౫౦. ౫౧.
స్వస్తిన్నాదరమధికం బ్రాహ్మణేషు చ మందమివాలక్ష్మ్య లోకసంగ్రహపరో భగవాన్ మత్తోఽపి
బ్రాహ్మణేషు శ్రద్ధాతిరేకం కుర్విత్యేవం తమనుశాస్తి సప్తభిః—బ్రహ్మన్నితి. మయా హృదిష్ఠేన. ౫౨.
మమ దేవాదిభ్యోఽపి బ్రాహ్మణాః శ్రేష్ఠా ఇత్యాహ—దేవా ఇతి. తే శనైః పునంతి ఏతే తు సద్యః కించ.
దేవాదీని యత్పునంతి తదప్యర్హతమానామిక్షయా. ౫౩. బ్రాహ్మణ ఇతి. మమ కలాపరికలనం
ఉపాస్తిః తయా యుతః. ౫౪. కించ బ్రాహ్మణారాధనమేవ మమ ప్రేష్టమిత్యాహ—నేతి. హేతు
మాహ—సర్వవేదమయో విప్ర ఇతి. ప్రమాణాధీనత్వాత్. ప్రమేయస్య. వేదమయో విప్రో దేవ
మయాదస్త్రద్రూపాత్ ప్రేష్ట ఇత్యర్థః. ౫౫. దుష్ప్రజ్ఞా ఇతి. అసూయవః దోషదృష్టయః ఇజ్యదృష్టయః
పూజ్యబుద్ధయః. ౫౬. చరాచరమితి. అస్య విశ్వస్య హేతవో భావా మహదాదయః. మదీక్షయా
మమైవ సర్వత్ర ఈక్షయా. ౫౭—౬౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, షడశీతమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

నారాయణమహర్షిణా నారదాయోపదిష్ట శ్రుతిగీతోపాఖ్యానప్రారంభఘట్టః.

రాజోవాచః—బ్రహ్మ బ్రహ్మణ్యనిర్దేశ్యే నిర్గుణే గుణవృత్తయః, కథం

శ్లో. “సప్తాశీతితమే నారాయణనారదవాదతః, వేదైస్తుతిర్గుణాలంబానిర్గుణా చ తథోచ్యతే.
వాగీశా యస్య వదనేఽత్మీర్యస్య చ వక్షసి, యస్యాస్తే హృదయే సంవిత్తం నృసింహమహం భజే.
సంప్రదాయవిశుద్ధ్యర్థం స్వీయనిర్బంధయంత్రితః, శ్రుతిస్తుతిమితాం వ్యాఖ్యాం కరిష్యామి యథా
మతి. శ్రీమద్భాగవతం పూర్వైస్సారతస్సన్నిషేధితం, మయా తు తదుపస్పృష్టముచ్ఛిష్టముపచీ
యతే.” పూర్వాధ్యాయాః శ్లో. “ఏవం స్వభక్తయో రాజన్ భగవాన్ భక్తభక్తిమాణ్,
ఉషిత్వాదిశ్య సన్తార్గం పునర్ద్వారపతీమగా” దిత్యత్ర సన్తార్గం సతాం స్వతః ప్రమాణభూతానామ
ప్రామాణ్యకారణరహితానాం వేదానాం మార్గం బ్రహ్మపరత్వముపదిశ్య భగవానగాదిత్యుక్తం. తత్ర
వేదానాం బ్రహ్మపరత్వమఘటమానం మన్వానః పృచ్ఛతి—బ్రహ్మన్నితి. తత్ర తావన్తుఖ్యులక్షణా
గుణభేదేన త్రిధా శబ్దప్రవృత్తిః. యథా. ముఖ్యాపి రూఢియోగభేదేన ద్విధా రూఢిశ్చ
స్వరూపేణ జాత్యా గుణేన వా. నిర్దేశార్హే వస్తుని సంజ్ఞాసంజ్ఞాసంకేతేన ప్రవర్తతే.
యథా డిత్తః గౌః శుక్ల ఇతి. లక్షణా చ తేనైవ సంకేతేనాభిహితార్థసంబంధినీ. యథా గంగాయాం
ఘోషః ప్రతివసతీతి. గౌణీ చాభిహితార్థలక్షితగుణయుక్తే తత్సదృశే. యథా సింహో దేవదత్త
ఇతి. యథాహుః. శ్లో. “అభిధేయావినాభూతే ప్రవృత్తిర్లక్షణేష్యతే, లక్ష్యమాణగుణైర్యోగాద్వృత్తే
రిష్టా తు గౌణతే”తి. యోగవృత్తిస్తు ఏతత్త్రివిధవృత్తిప్రతిపాదితపదార్థయోః ప్రకృతి
ప్రత్యయార్థయోర్వా యోగేన. యథా పంకజం ఔషగవః పాచక ఇత్యాది. తత్ర తావత్
బ్రహ్మణి రూఢివృత్తిర్న సంభవతీత్యాహ—సాక్షాత్కథం చరంతీతి. తత్ర హేతుః. అని
ర్దేశ్య ఇతి. అనిర్దేశ్యత్వేఽసి హేతుం వదన్ గుణవృత్తిం నిరాకరోతి. నిర్గుణే గుణవృత్తయ

చం. శ్లో. “సర్వవేదమయో విప్రస్సర్వవేదమయోఽస్మహమి”తి వేదానాం బ్రహ్మప్రమాప
కత్వం భగవదుక్తైవావగతం. తత్పూర్వాధ్యాయేఽపి. శ్లో. ‘విశుద్ధసత్వధామన్యధాత్వయిశాస్త్రశరీరి
ణీ’తి బలివచనేనాప్యవగతం తత్పూర్వాధ్యాయేఽపి. శ్లో. ‘బ్రహ్మ తే హృదయం శుద్ధమి’త్యాదినా
శాస్త్రయోనే స్తవాత్సన ఇత్యంతేన మునివచసాప్యవగతం. శ్రూయతే చైవం. శ్రు. “సర్వే వేదాయత్పద
మామనంతి తపాంసి సర్వాణి చ యద్వదంతీ”తి. స్మర్యతే చ. “వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్య”ఇతి.
బ్రహ్మణశ్చిదచిద్వైలక్షణ్యం బహుశః ప్రతిపాదితం. తత్ర చిదచిద్వైలక్షణబ్రహ్మస్వరూపస్వభావ
పరాణాం. శ్రు. “సత్యం జ్ఞానమనంతం యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిది”త్యాది శ్రుతివచసాం తత్ప్రమాప
కత్వేఽపి. శ్రు. “అయమాత్మా బ్రహ్మ. తత్వమసి. సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మే” త్యాదినా పరమాత్మ
శబ్దసమానాధికరణతయా శ్రుతానాం చిదచిద్వాచిశబ్దానాం కథం పరమాత్మప్రమాపకత్వమితి
పృచ్ఛతి—రాజాబ్రహ్మన్నితి. హే బ్రహ్మన్. గుణవృత్తయ ఇత్యత్ర గుణశబ్దో విశేషణపరః. గుణేన
జాతిగుణక్రియాన్యతమేన ద్వారభూతేన వృత్తిరోధనం యాసాం తాః. జాత్యాదికం ప్రవృత్తిని
మితీకృత్య తద్విశిష్టాభిధాయిన్యః శ్రుతయః చిదచిత్పరాః కథం బ్రహ్మణి సాక్షాచ్ఛరంతి ప్రవర్తంతే.
న హి ప్రవృత్తినిమిత్తప్రహణేన శబ్దః ప్రతిపాదయితుమలమితి ప్రశ్నార్థః. న చ లక్షణయా చరం
తీతి వక్తుం యుక్తం. ఉదాహృతశ్రుతిస్మృత్యాదిభ్యోఽభిధావృత్తేరేవావగమాత్. న చ కతిప

చరంతి శ్రుతయస్సాక్షాత్పదసతః పరే. ౧. శ్రీశుకఉవాచః—బుద్ధీంద్రియమనః

ఇతి. గుణైర్వర్తమానా అపి నిర్గుణే కథం చరంతీత్యర్థః. నిర్గుణత్వే చ హేతుం వదన్ లక్షణాం యోగం చ నిరాకరోతి. సదసతః పర ఇతి. కార్యకారణాభ్యాం పరస్పిక్ అసంగే కేనచిదపి సంబంధాభావాన్న లక్షణాయోగవృత్తి సంభవత ఇత్యర్థః. ఏవం పదార్థత్వాయోగాదపదార్థస్య చ. వాక్యార్థత్వాయోగాన్న శ్రుతిగోచరత్వం బ్రహ్మణ ఇత్యభిప్రాయః. ౧. ఉత్తరమాహ—బుద్ధీతి. బుద్ధ్యాదీన్. ఉపాధీన్. జనానాం అనుశాయినాం జీవానాం, మాత్రాద్యర్థం ప్రభుః ఈశ్వరః అస్య జత్ మియంత ఇతి మాత్రాః విషయాః తదర్థం. భవార్థం భవో జన్మలక్షణం యత్ కర్త తత్ప్రభృతికర్తకరణార్థమిత్యర్థః. ఆత్మనే లోకాంతరగామినే ఆత్మనస్తత్త్వోకభోగాయేత్యర్థః. అకల్పనాయ కల్పనానివృత్తయే ముక్తయ ఇత్యర్థః. అర్థధర్మకామమోక్షార్థమితి. క్రమేణ పదచతుష్టయస్యార్థః. జనానామితి వదన్ జీవార్థమీశ్వరస్య సృష్ట్యాదిషు ప్రవృత్తిం దర్శయతి—ప్రభురితి. ఈశ్వరస్య ఉపాధివశ్యత్వాభావేన నిత్యముక్తతాం దర్శయతి. అయమభిప్రాయః. యద్యప్యక్తరీత్యా కాపి ప్రవృత్తిర్నసంభవతి. తథాపి. పరంపరయా సాక్షాద్వా సర్వాసాం శ్రుతీనాం బ్రహ్మణి పర్యవసానం. కించ ఈశ్వరో జీవానాం మోక్షార్థమేవ సృష్టిం కరోతి. న చ స్వరూపోపపాదనమంతరేణోపపద్యతే. అతో యోగ్యా కాచన వృత్తిర్విచారణీయేత్యుత్తరం. సగుణమేవ గుణైరనభిభూతం సర్వజ్ఞం సర్వశక్తిం సర్వేశ్వరం సర్వనియంతారం సర్వోపాస్యం సర్వకర్తృఫలప్రదాతారం సమస్తకల్యాణగుణనిలయం సచ్చిదానందం భగవంతం శ్రుతయః ప్రతిపాదయంతి. శ్రు. “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిద్యస్య జ్ఞానమయం తపః, సర్వస్యవశీ సర్వస్యేశానః యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్ పృథ్వీమంతరః. సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి స ఈక్షత లోకాన్నసృజేయా” ఇతి. “తదైక్షత. తత్రేజో అసృజత. సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మే”త్యాద్యాః. తథాభూతేశ్వరతాం చ

యశ్రుతీనాం తత్ర ముఖ్యవృత్తిః చిదచిదాదిపరాణాం లక్షణావృత్తిరితి. యుక్తం “సర్వే వేదా యత్పదమామనంతి. వేదైశ్చ సర్వైరహ”మితి సర్వశబ్దస్వారస్యాత్సర్వాసామపి తస్మిన్నభిధావృత్తేరేవావగమాత్ అతఏవ సాక్షాదిత్యుక్తం. తావజ్జాతిశబ్దానాం వృత్త్యసంభవం వ్యంజయన్ విశిషి—అని ద్వేశ్యే చేతనాచేతనసజాతీయతయా నిర్దేష్టుమశక్యే. తత్ర హేతుః సదసతః పరే సచ్చాసచ్చతయోస్సమాహారస్సాత్పరేచిదఽద్భ్యాం పరే విలక్షణే అన్యస్మిన్నితి యావత్. స హి చిదచిదతజాతిప్రవృత్తినిమిత్తకశబ్దానాం చిదచిద్భ్యామన్యస్మిన్ముఖ్యవృత్తిసంభవతీతి భావః. అథ గుణశబ్దానాం వృత్త్యసంభవం ద్యోతయితుం విశిషి—నిర్గుణ ఇతి. నిర్గుతత్రైగుణ్యే త్రైగుణ్యప్రత్యసీకే. యద్వా. గుణశబ్దానాం యే యే ప్రవృత్తినిమిత్తభూతాః గుణాః తేభ్యస్సర్వభ్యోనిర్గుతే నిర్గుణ ఇతి నిష్క్రియత్వస్యాప్యవలక్షణం. ౧. అత్రానేన “జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి నామరూపయోర్నిర్వహితా తే యదంతరా తద్బ్రహ్మ.” శ్రు. “సర్వాణి రూపాణి విచిత్వ ధీరః. నామాని కృత్వాభివదన్ యదాస్తే. శ్రు. “తత్సృష్ట్యా. తదేవానుప్రవిశత్. తదనుప్రవిశ్య. సచ్చత్యచ్ఛాభవత్” ఇత్యాదిశ్రుతయః స్వపర్యంతనామరూపవ్యాకరణేన తత్తచ్చిదచిద్వస్తుశరీరకతయా తత్తచ్చబ్దవాచ్యోఽభూదితి. ప్రతిపాదయంత్యః. పరిహారిమాహురిత్యభిప్రేత్య తత్ర బహుశో బగత్సర్వప్రకారవర్ణనయైవ ప్రకృతప్రశ్నస్యోత్తర ముక్తప్రాయమితి చాభిప్రేత్య కేవలం సృష్టిమాత్రం స్థా

ప్రాణా జనానామసృజత్ప్రభుః, మాత్రార్థం చ భవార్థం చ ఆత్మనే కల్పనాయ

తావత్సంసారిణో జీవస్య తన్నివృత్తయే తత్త్వమసీత్యాదివాక్యాని బోధయంతి. తత్ర చ తత్త్వం పదయోస్సామానాధికరణ్యం ప్రతీయతే. తచ్చ ప్రకారాంతరేణాఘటమానం బ్రహ్మణి పర్యవసానం గమయతి. తథాపి న తావత్ వైశ్వదేవ్యామితేతివదుభయోరేకార్థాభిధానేన సామానాధికరణ్యం ఘటతే యథోక్తం. శ్లో. “ఆమితౌ దేవతాయుక్తాం వదత్యేవైష తద్ధితః, ఆమితౌపదసాన్నిధ్యాత్ వైవ విషయార్పణమితి. కుతః భిన్నార్థత్వాత్. న చాజహత్స్వార్థయోర్నిరూఢలక్షణయా విశేషణ విశేష్యభావేన నీలముత్పలమితి వత్. యథోక్తం. శ్లో. స్వబుద్ధ్యా రజ్యతే యేన విశేష్యం తద్విశేషణ మిత్యాది. కుతః విరుద్ధార్థత్వేన తదయోగాత్. న చ జహత్స్వార్థత్వేన సంబంధలక్షణయా కుసుమి తద్రూపా గంగేతివత్. కుతః ఏకార్థత్వస్య వివక్షితత్వాత్. అతః జహదజహత్స్వార్థలక్షణయా సోఽయం దేవదత్త ఇతివద్విరుద్ధాంశత్యాగేనానుగతచిదంశేనైకార్థసామానాధికరణ్యేన నిర్గుణే పర్యవసానం. అఘ్నాలాదివాక్యానాం తు సాక్షాదుపాధినిషేధేన తత్పదార్థశోధనఉపయోగాన్నిర్గుణ ఏవ పర్యవసానం. తథా చాత్రైవోపక్రమే. శ్లో. స్వసృష్టమిదమాపీయేత్యాదినా విశిష్టమాలంబనం వక్ష్యతి. అంతే చ శ్లో. “శ్రుతయః త్వయిహి ఫలంత్యతన్నిరసనేన భవన్నిధనా” ఇత్యుపసంహరి

రయతి—బుద్ధింద్రియేతి. జనానాం బుద్ధ్యాదీనసృజత్. ప్రభురధ్యక్షః నిర్వాహక ఇతి యావత్. అయమభిప్రాయః. స్వయమంతరాత్మతయా నామరూపయోర్నిర్వాహకో భవతుం బుద్ధ్యాదిశబ్దోప లక్షితసమష్టిపరంపరయా మహాభూతపర్యంతమాత్మానం తత్తచ్ఛరీరకం పరిణమయ్య తన్నయః పునస్సదనచ్చబ్జవాచ్యచిదచిన్నిశ్రదేవాదిస్థావరాంతజగద్రూపతత్తచ్ఛబ్జవాచ్యకృతభవదితి. ఏవం చిద చిత్పదార్థానాం సర్వేషాం పరమాత్మశరీరతైకస్వాభావ్యా తత్త్వేనైవ తేషాం వస్తుత్వాపృథక్సిద్ధవిశేషణ త్వాచ్చ. అపృథక్సిద్ధవిశేషణవాచిశబ్దానామాకృత్యధికరణన్యాయేన విశేష్యపర్యంతాభిధానస్వాభా వ్యాత్ గవాదిశబ్దానాం గోత్వాదికం ప్రవృత్తినిమిత్తకృత్య వ్యక్తిపర్యంతాభిధానస్య ముఖ్య వత్సర్వేషాం లోకవృత్తపత్తిః స్వస్వాత్థాభిధాయినాం స్వస్వాత్థా పరమాత్మాపృథక్సిద్ధవిశేషణభూతాః ప్రవృత్తినిమిత్తకృత్య పరమాత్మాభిధానం ముఖ్యమేవేతి. విస్తరస్తు భాష్యాదిష్వనుసంధేయః. పరమకారుణికస్వావాప్తసమస్తకామస్య స్వపరప్రయోజననిరపేక్షస్య బ్రహ్మణో జగత్సర్గేణ ప్రయో జనం కిమిత్యతాహ—మాత్రార్థమితి ఆత్మనేకల్పనాయ చేతి తాదర్థ్యచతుర్థ్యంతం. మాత్రార్థం దేహార్థంతదుత్పదనార్థమిత్యర్థః. అసత్ప్రయాణాం జీవానాం స్వారాధనోపయుక్తకరణకళేబరాది ప్రదానేనోజ్జీవనార్థం జగత్సర్గే ప్రవృత్తిరితి. పరిపూర్ణస్యాపి పరానుజిఘృతా సంగతైవేతి భావః. అతఏవ గర్భజన్తజరామరణాద్యనేకదుఃఖావహజగత్సర్గప్రయుక్త వైర్ఘ్యణ్యశంకాపి నిరస్తా. దుఃఖస్య తత్తజ్జీవానాదికర్తృప్రయుక్తత్వాత్. మియంత ఇతి మాత్రాః దేహాః భవార్థమభ్యుదయార్థం ఆరాధయితృభ్యోనిశ్రేయసరూపాభ్యుదయప్రదానార్థమిత్యర్థః. అనేన దేహోత్పాదనస్యాపి ప్రయో జనముక్తం. యద్వా—భవార్థం త్రైవర్గికరూపశ్రేయఃప్రదానార్థం. ఆత్మనే అధ్యాత్మ జ్ఞానార్థం ముక్తిసాధనోపాసననిష్పత్తయ ఇత్యర్థః. యద్వా. ఆత్మార్థం జీవాత్స్వరూపసత్తా లాభార్థం. ప్రళయవస్థానామసత్ప్రయాణాం జనానాం పరమాత్మన ఆత్మనాం చ శేష శేషిభావజ్ఞానేనైవ హ్యత్త సత్తాలాభః. అకల్పనాయ కల్పనం జ్ఞానైకాకారిష్వాత్మసు దేవ మను

చ. ౨. నైషాహ్యుపనిషద్భాషిస్తా పూర్వేషాం పూర్వజైర్ధృతా, శ్రద్ధయా ధారయే
ద్యస్తాం క్షేమం గచ్ఛేదకించనః. ౩. అత్ర తే వర్ణయిష్యామి గాథాం నారా

మ్యతి. ఉపాసనాదివాక్యానాం అన్యార్థప్రవృత్త్యా సృష్ట్యాద్యవలంబనత్వేనజ్ఞానసాధనవిధానేన తత్స
రత్వమిత్యేషా దిక్. ౨. అత్ర చానాదివిశిష్టపరంపరాగతత్వాన్న సందేహో యుక్త ఇత్యాహ—
సేతి నైషా యథోక్తలక్షణా యథోక్తాలంబనా వా బ్రాహ్మీ బ్రహ్మపరా. శ్రద్ధయా ఆదరేణ వైతండిక
తర్కానభినివేశేనయః శ్రవణాదినా ధారయేత్. సః ఆకించనః నిరస్తదేహాద్యుపాధిస్సౌ తతః
పరం పదం ప్రాప్నుయాదితి. ౩. ఏతదేవ సర్వశ్రుత్యర్థనిరూపణేన ప్రపంచయితుమితిహాసమవతార
యతి—అత్రేతి. నారాయణాన్నితాం నారాయణః ప్రవక్తృత్వేన అన్వితో యస్యాం తాం గాథా

ష్యాదికల్పనం తదభావాయ ముక్తయే ఉపాయానుష్ఠానదేవాదిభేదనివృత్తిపూర్వకముక్త్యర్థం
చేత్యర్థః. యద్వా. సర్వమిదం సంకల్పమాత్రేణైవోపపద్యతామిత్యత ఆహ—కల్పనాయ చేతి.
కల్పనం క్రీడనం. తస్మై. పరిపూర్ణస్యాపి క్రీడనార్థం జగద్వ్యాపార ఇతి భావః. ౨. నన్విత్థం
సర్వశబ్దానాం బ్రహ్మణిముఖ్యవృత్తిర్నైకైర్దృఢీకృతా. అపితు. తత్తదర్థేష్వేవ. తత్కథం సార్వ
జనీనవ్యుత్పత్తిస్సాధ్యత ఇత్యతఆహ—నైషేతి. నైషా ఉపపాదితా బ్రాహ్మీ బ్రహ్మసంబంధినీ సర్వ
శబ్దానాం బ్రహ్మణ్యభిధానవృత్తిరిత్యర్థః. ఉపనిషత్ రహస్యతమా ఉపనిషదర్థవిచారేణావగంతవ్యేతి
వార్థః. అనధీతవేదాంతశాస్త్రాణాం తత్తదర్థమాత్రపర్యవసితవ్యుత్పత్తావప్యధిగతవేదాంతార్థతదనుష్ఠాన
నిష్ఠేః బ్రహ్మణ్యేవ వ్యుత్పత్తిర్దృఢీకృతా, సహి ఘటశబ్దవ్యుత్పత్తిమగృహీతవతః కస్యచిత్పుంసో ఘట
శబ్దాత్తదర్థానవగతావపి తస్య తదోద్భవక శక్తిర్విహతేతి భావః. తథాహి పూర్వేషామపి పూర్వజైర్వా
మదేవాదిభిరేషా వ్యుత్పత్తిర్ధృతా అవధృతా నిశ్చితేతి యావత్. వామదేవప్రహ్లాదాదయో హి పరస్య
బ్రహ్మణస్సర్వాంతరాత్మత్వం సర్వస్య తచ్ఛరీరత్వం శరీరవాచినాం శబ్దానాం శరీరిణి పర్యవసానం చ
పశ్యంతి. అహమితి స్వాత్మశరీరకం పరం బ్రహ్మ నిర్దిశ్య తత్సామానాధికరణ్యేన మనుసూర్యాదీనహం
మనురభవం-సూర్యశ్చ కక్షీవానృషిరస్త్విప్రఇతి. శ్లో. “సర్వగత్వాదనంతస్య సవీవాహమవస్థితః, మత్త
స్సర్వమహం సర్వం మయి సర్వం సనాతన” ఇతి. నిర్దిశంతః సర్వబుద్ధిశబ్దాన్ పరమాత్మపర్యంతాన్
ప్రదర్శయంతః సర్వశబ్దానాం పరమాత్మ న్యేవ వ్యుత్పత్తిమధ్యవసితవంత ఇతి భావః. ఇత్థం గృహ్య
మాణాయా వ్యుత్పత్తేః ఫలమాహ-శ్రద్ధయేతి. తాముక్తవిధాం వ్యుత్పత్తిం యః పుమాన్ శ్రద్ధయా
ధారయేత్ సోఽకించనః నాస్తి కించన ప్రార్థనీయం యస్య సః. క్షేమం ముక్తిం గచ్ఛతి ప్రాప్నోతి.
౩. అథ పరస్య బ్రహ్మణస్స్వపర్యంత సర్వబుద్ధిశబ్దత్వం సర్వాంతరాత్మత్వం జగత్కారణత్వం పరమ
కారుణికత్వం మోక్షప్రదత్వం చోక్తం. అథోక్తార్థస్య స్వమనీషోత్ప్రేక్షితత్వశంకానిరాసాయ
మూర్తిధరా వేదావీవ ఉక్తానుక్తగుణవిశిష్టం భగవంతం తుష్టువృతి వక్తుం తావత్స్వ ప్రశ్నపరిహారా
నితిహాసాంతరేణ సంవాదయతి—అత్రేతి. అత్ర త్వత్ప్రేక్షే మదుత్తరే చ. సంవాదరూపాం నారాయ
ణేన ప్రవర్తకేనాన్నితాం గాథాం. తే తుభ్యం వర్ణయిష్యామి. శృణ్వీతి శేషః. ౪౦౭సౌ నారాయణః
పరమవ్యోమనిలయః. కించావతారవిశేషః కశ్చ తస్యాః శ్రీతేత్యతఆహ—నారదస్యేతి ఋషేః ఋషి
వేషధరస్య బహుశ్రమవాసిनో నారాయణస్య నారదస్య చ సంవాదం ప్రశ్నోత్తరరూపమితిహా

యణాన్వితాం, నారదస్య చ సంవాదమృషేర్నారాయణస్య చ. ౪. ఏకదా నారదో
 లోకాః పర్యటన్ భగవత్ప్రియః, సనాతనమృషిం ద్రష్టుం యయా నారాయ
 ణాశ్రమమ్. ౫. యా వై భారతవర్షేఽస్తి తేమాయ స్వస్తయే నృణాం, ధర్మ
 జ్ఞానశమోపేతఆకల్పాదాస్థితస్తవః. ౬ తత్రోపవిష్టమృషిభిః కలాపగ్రామవాసిభిః,
 పరీతం ప్రణతోఽపృచ్ఛదిదమేవ కురూద్వహ. ౭. తస్మా అవోచద్భగవాన్మృషీణాం
 శృణ్వతామిమం, యో బ్రహ్మవాదః పూర్వేషాం జనలోకనివాసినామ్. ౮.
 శ్రీభగవానువాచః—స్వామంభువ బ్రహ్మసత్రం జనలోకేఽభవత్పురా, తత్రత్యానాం
 మానసానాం మునీనామూర్ధ్వరేతసామ్. ౯. శ్వేతద్వీపం గతవతి త్వయి ద్రష్టుం
 తదీశ్వరం, బ్రహ్మవాదస్సంప్రవృత్తః శ్రుతయో యత్ర శేరతే. ౧౦. తత్ర హాయ
 మభూత్ప్రీశ్చస్త్యం మాం యమనుపృచ్ఛసి, పరిహారాంశ్చ తాన్సర్వాన్వక్ష్యేఽహం

మితిహాసం. ౪—౮. స్వామంభువేతి. బ్రహ్మసత్రమితియథాయజమానావివసమానాబుత్విగాది
 రూపేణ యత్ర కర్త కుర్వంతి తత్కర్తృసత్రం ప్రసిద్ధం. తథా యత్ర సమానా ఏవ వక్త్రశ్రోతృ
 భావేన బ్రహ్మ మిమాంసంతే తద్బ్రహ్మసత్రం. ౯. అహో తర్హి మయా కథం తత్సత్రం నాజ్ఞాత
 మిత్యతః—శ్వేతద్వీపమితి. తదీశ్వరం తత్రస్థం మామేవానిరుద్ధమూర్తిం. ౧౦. ౧౧. ననుసర్వ

సం కథయిష్యామితి సంబంధః. ౪. సంవాదమేవ ప్రస్తోతుం నారదస్య నారాయణోపపత్తిమాహ—
 ఏకదేతి. సనాతనం పురాణం ఋషిం నారాయణం ద్రష్టుం తస్యాశ్రమం బదర్యాఖ్యం యయా.
 ౫. ఋషిం విశిష్యే. యఇతి. తేమాయ అభయరూపాయ స్వస్తయే మోక్షాయ చ. ఆకల్పత్కల్ప
 వధి-తపః స్వాత్మోపాసనాఖ్యం ఆస్థితః అధికృతవానిత్యర్థః. కథంభూతః ధర్మః వర్ణోచితః జ్ఞాన
 మాత్మనః ప్రకృతిపురుషాభ్యాం విలక్షణత్వేనావలోకనం. శమో రాగద్వేషాదిరాహిత్యం. ఫిభిరుపేతః.
 ౬. తత్రేతి. తత్ర నారాయణాశ్రమే - పరివృతం నారాయణం ప్రతీదమేవ త్వత్ప్రవృత్తమేవా
 పృచ్ఛత్. ౭. తస్మాఇతి. తస్మై పృష్టవతే నారదాయ ఋషీణాం శృణ్వతాం సతామిమం మదుక్తపరి
 హరగర్భమవోచత్. తదుక్తపరిహరస్యాపి సాంప్రదాయకత్వం వదన్ తం విశిష్యే-యఇతి. జనలోక
 నివాసినాం పూర్వేషామగ్రజానాం సనందనాదీనాం యస్సంవాదః ప్రశ్నోత్తరరూపస్తమిమమవోచ
 దితి సంబంధః. ౮. ఉక్తిమేవాహ.—స్వామంభువేతి. స్వామంభువ నారద. తస్య స్వామంభువః
 పుత్రత్వాదేవం సంబోధనం. పురా జనలోకే. తత్రత్యానాం జనలోకస్థానాం మానసానాం బ్రహ్మ
 మానసపుత్రాణాం ఊర్ధ్వరేతసాం జన్మప్రభృతిజేతేంద్రియాణాం. మునీనాం సనకాదీనాం సంబంధి
 బ్రహ్మసత్రం పరబ్రహ్మగుణానుభవత్తకం సత్రమభూత్. ౯. తదాహం క్వగత ఇత్యాహ—
 శ్వేతద్వీపవాసీనమీశ్వరం ద్రష్టుం త్వయి గతవతి సతి. తదా. బ్రహ్మవాదః బ్రహ్మణాం వాదస్సం
 వృత్తః తం విశిష్యే. యత్ర బ్రహ్మవాదే శ్రుతయశ్శేరతే ప్రతారణభయరహితాః ఐకకంఠ్యం
 ప్రాప్తాస్సుఖమాసత ఇత్యర్థః. ౧౦. తత్రేతి. హేతి హర్షే ఆశ్చర్యే వా. ఋషిభిః కృతవివ ప్రశ్నస్త్య
 యా కృతః. అహో తవ బుద్ధికాశలం - మాం ప్రతి యం ప్రప్రవృత్తమర్థమనుపృచ్ఛసి తదర్థవివ
 యకః ప్రశ్నః ఆభూత్ ప్రవృత్తః. తదా పరిహారాశ్చ తత్ తత్ర ప్రవృత్తాన్ ప్రశ్నపరిహారాన్

శృణు తేనఘ. ౧౧. తుల్యశ్రుతతపశ్శీలాస్తుల్యస్వీయారిమధ్యమాః, అపిచక్రః
ప్రవచనఏకం శుశ్రూషవో పరే. ౧౨. సనందన ఉవాచః—స్వసృష్టమిదమాపీయ
శయానం సహశక్తిభిః, తదంతే బోధయాంచక్రస్తల్లింగైశ్శ్రుతయః పరమ్. ౧౩.
యథా శయానం సమ్రాజం వందినస్తత్పరాక్రమైః, ప్రత్యూషేభ్యేత్య సుశ్లోకై
ర్బోధయంత్యనుజీవినః. ౧౪. శ్రుతయ ఉవాచః—జయజయ జహ్యాజామజితదోష

జ్ఞానే. కస్తతవక్తాప్రజ్ఞావా? తత్రాహ—తుల్యశ్రుతాదిభిరవిశేషాః. అరిమిత్రోదాసీనతుల్యత్వేన నిరుప
మకరుణాః అతస్సర్వే ప్రవచనయోగ్యా అపి కేనాపి. కాతుకేన ఏకం ప్రవక్తారం కృత్వా అన్యే
పప్రచుభిత్కర్థః. ౧౨. స్వయం నిర్మితమిదం విశ్వం ప్రళయసమయే ఆపీయ సంహృత్య. శయానం
యోగేన నిద్రాణిమివ వర్తమానం. తదంతే ప్రళయాంతే. తల్లింగైస్తత్ప్రతిపాదకైర్వాక్యైః. పరం
ఈశ్వరం సృష్టిసమయే ప్రళయనిశ్వాస ప్రసూతాః శ్రుతయః. ప్రబోధయామాసుః. ౧౩. యథేతి.
సుశ్లోకైః శోభనాః శ్లోకాః కీర్తయో యేషు తైః. పరాక్రమైః. ౧౪. జయజయేతి. భోఅజితజయ

సర్వానహం. హే అనఘ తే తుభ్యం వక్ష్యే శృణు. ౧౧. నను కస్తత వక్తా బభూవ. కేవా శ్రోతారః.
కింవా బ్రహ్మసత్రస్య లక్షణమిత్యతఆహ—తుల్యేతి. యద్యపి సర్వే శ్రుతం శాస్త్రజన్యం. తపః
అనశనాది. యద్వా. తప ఆలోచన ఇతి ధాతురూపం తప ఇతి బ్రహ్మోపాసనాత్కం జ్ఞానమిత్యర్థః
శీలం తదుపయుక్తా నద్వృత్తిః. ఆరాధనాద్యాత్మకస్వభావశ్చ. తుల్యాన్యేతాని యేషాం తే. తుల్యాః
స్వీయాః అరయో మధ్యమా ఉపేక్ష్యాశ్చ యేషాం తే. శ్రు. “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జలాని”
తి శాంత ఉపాసీతేత్యుక్తసారాత్కృత్య బ్రహ్మోపాసననిష్ఠత్వాత్ స్వీయాదిరహితా ఇత్యర్థః. అనేన
సర్వేషామపి ప్రవచనసామర్థ్యం సూచ్యతే. అపి తథాపి ప్రవచనే ఏకం చక్రః. సనందనం ప్రతివక్తారం
చక్రరిత్యర్థః. అపరే సనకాదయస్సర్వే శుశ్రూషవో బభూవురితి శేషః. ఏతదేవ బ్రహ్మసత్రం
నామ యత్సర్వైష్యధిగతపరమాత్మయాథాత్మ్యా అపి ఏకం ప్రవక్తారం కృత్వా. అన్యేతు
తూష్టిం శృణుయురితి భావః. ౧౨. ప్రశ్నస్తు త్వత్కృత ఏవేత్యభిప్రేత్య తమనుక్షైప్వ సనందనోక్త
ముత్తరమాహ.—స్వసృష్టమిత్యాదిభిః. తత్ర స్వవివక్షితముత్తరం శ్రుతిగీత్యా సంవాదయితుం
ప్రస్తాతి—సనందనః స్వసృష్టమితి ద్వాభ్యాం. స్వేనాత్మనా సృష్టమిదం చిదచిదాత్మకం జగదాపీయ
సంహృత్య శక్తిభిః సూక్ష్మావస్థామాపన్నాభిః ప్రకృతిపురుషకాలాత్కాభిస్సహ శయానం నిద్రాణిమివ
వర్తమానం ప్రకృతిపురుషాదీన్ స్వస్తిన్ విభాగానర్హాన్ కృత్వా నిరవధికస్వానందానుభవపరం పరమ
పురుషం. తదంతే ప్రళయాంతే. సృష్ట్యాదావిత్కర్థః. శ్రుతయః తన్నిశ్చ సితరూపాః మూర్తిధరాః వేదాః.
యద్వా వేదాభిమానిదేవాః. తల్లింగైః పరమపురుషసాధారణధర్మప్రకాశకైర్బోధయాంచక్రరోధ్భ
యంత్య ఇవ తుష్టువురిత్యర్థః. ౧౩. తత్ర దృష్టాంతమాహ.—యథేతి. అనుజీవినో భృత్యాః. వందినః
స్తుతిపాఠకాః. ప్రత్యూషే ప్రభాతే అభ్యేత్య ఆగత్య శోభనాః శ్లోకాః యేషు తైస్తస్య సమ్రాజః
పరాక్రమైః పరాక్రమప్రకాశకైః స్తోత్రైర్బోధయంతి తద్వత్. ౧౪. వేదపురుషముఖనిర్దేశితా
నష్టావింశతినంఖ్యాకాన్ శ్లోకానాహ. జయజయేత్యాది. జయజయేత్యాదరే ద్విర్భావః. ఉత్కర్షం
ప్రాప్నుహీత్యర్థః. నను స్వభావతఏవ నిస్సమాభ్యధికస్య అనవాప్తః కోవా ప్రాప్య ఉత్కర్ష ఇత్యత

గృభీతగుణాం త్వమసి యదాత్త నాసమవరుద్ధసమస్తభగః, అగజగదోకసామఖిల

జయ ఉత్కర్షమావిష్కరు ఆదరే వీప్సా. కేన వ్యాపారేణ. అగజగదోకసాం అగాని స్థావరాణి జగంతి జంగమాని చ ఓకాంసి శరీరాణి యేషాం జీవానాం తేషాం. అజాం. అవిద్యాం జహి నాశయ. నను కిమితి గుణవతీ హంతవ్యేత్యత ఆహ—దోషగృభీతగుణాం దోషాయ ఆనందాద్యావరణాయ గృభీతాః గృహీతాః గుణాః యయా తాం గృహేర్భృశ్చందసీతి భకారః. ఇయం హి స్వైరిణీవ సర్వ ప్రతారణాయ గుణాన్ గృహ్ణతి. అతః హంతవ్యేతి. తర్హి మయ్యపి దోషమావహేదితి మమాప్య విద్యాదమనే కా శక్తిస్సాదతఆహ—త్వమితి. యత్ యస్తాత్. త్వం ఆత్మనా స్వరూపేణైవ సమవరుద్ధసమస్తభగః సంప్రాప్తసమస్తైశ్వర్యోఽసి వశీకృతమాయత్వాదితి భావః. నను స్వయమేవ తే జ్ఞానవైరాగ్యాదినా కిం న హన్యూరితి తత్రాహ—అఖిలశక్త్యవబోధకేతి. తేషాం త్వమేవాంతర్యామి సర్వశక్త్యుద్యోధకః అతః న తే జ్ఞానాదౌ స్వతంత్రా ఇతి భావః. నను అహమకుంతజ్ఞానైశ్వర్యాది గుణః జీవానాం కర్తజ్ఞానాదిశక్త్యవబోధనేన అవిద్యాం హన్తిత్యత్ర కిం ప్రమాణమితి చేదహమేవ ప్రమాణమిత్యాహ—నిగమః వేదః. నను ఏవంభూతే మయి కథం శ్రుతీనాం ప్రవృత్తిస్తత్రాహ.— క్వచిదితి. క్వచిత్ కదాచిత్సృష్ట్యాదిసమయే. ఆజయా మాయయా. చరతః క్రీడతః నిత్యం చాల్పస్త

ఆహుః. అజాం ప్రకృతిం జహి నాశయ త్యాజయేత్కర్థః. త్వయి ప్రలీనానాం సర్వేషాం జీవానాం సంస్మృతినిదానభూతప్రకృతिसంబంధం త్యాజయతా త్వయా కారుణ్యాతిశయావహః కల్చిదుత్కర్షః అభూతపూర్వఏవ ప్రాప్యత ఇతి భావః. నన్వహమపి ప్రకృతివశ్యస్తత్కథమజాం త్యాజయా మిత్యతస్సంబోధయంతి. అజితేతి, సర్వాన్ జితవత్యా ప్రకృత్యాప్యజిత వశీకృతప్రకృతే ఇత్యర్థః. నన్వనాదితయః సా అపరాధినాం జీవానాం కథం త్యాజయితవ్యేత్యతస్సంబోధయంతి—దోషగృభీత గుణేతి. సత్స్వపి దోషేషు గృభీతో గృహీతో గుణో యాదృచ్ఛికప్రాసంగికానుషంగికాద్యన్యతమో యేన తథాభూతసాపరాధజనేష్వపి కల్చిద్గుణలేశోఽస్తిచేత్తమపేక్ష్య అనుగ్రహశీలస్త్వమిత్యర్థః. గృభీ తేత్యత్ర గృహేర్భృశ్చందసీతి భకారాదేశః. దోషగృభీతగుణామితి పాఠాంతరం. ననుకుతః ప్రకృతే ర్భోగ్యభోగోపకరణాదిరూపాయాః మహాగుణవత్యాస్త్యాజనం ప్రార్థ్యత ఇత్యతస్తాం విశింషంతి. దోషాః జీవానాం దోషావహాః గృభీతాః గుణాః సత్వరజస్తమోరూపా యయా తాం. నిష్ఠాం తస్య పూర్వనిపాతాభావ ఆర్హః. జీవానాం సంస్మృతినిదానభూతగుణాశ్రయత్వాత్తాం జహీత్యర్థః. నను త్యాజనోపయుక్తజ్ఞానశక్త్యాదిరహితోఽహం కథం హాపయేయమిత్యతఆహుః. యద్యస్తాత్త్వమాత్మనా స్వతఏవ సమవరుద్ధః స్వీకృతః అశేషః భగో యేన సః తస్మాజ్జహీత్యర్థః. శ్లో. “విశ్వరూప్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశసశ్చియః, జ్ఞానవైరాగ్యయోత్యైవ షణ్ణాం భగ ఇతీరితః” ఇతి. విష్ణుపురాణవచనాద్భగ శబ్దార్థోఽవగంతవ్యః. అనంకుచితజ్ఞానైశ్వర్యశక్తిమత్త్వా ద్వాత్సల్యసాగరత్వాచ్చ మోచయితుం క్షమః అతో జహీతి భావః. నను యఏవ ప్రకృతिसంబంధాపాదకస్సఏవ త్యాజయితుం ప్రభుర్నత్వ హమిత్యాశంకాయాం త్వమేవ ప్రకృతిపురుషకాలశరీరత్వవేషేణ సర్వకారణతయా తత్సంబంధా పాదక ఇతి ద్యోతయితుమనుద్బుద్ధసామర్థ్యానాం ప్రకృత్యాదీనాం పరమాత్మవిశేషణతావేషేణాపి కార్యాక్షమత్వాదన్యథా ప్రశయానాపత్తేశ్చ. తేషాం స్వస్వకార్యాన్యుభయసామర్థ్యోద్యోధకస్త్వమేవే త్యభిప్రేత్య సంబోధయంతి. అగజగదోకసామఖిలశక్త్యవబోధకేతి. అగానాం స్థావరాణాం జగతాం

శక్త్యవబోధక తే క్వచిదజయాత్త నాచరతోఽనుచరేన్నిగమః. ౧౫. బృహదుపలబ్ధ
మేతదవయంత్యవశేషతయా. యత ఉదయాస్తమయా వికృతేర్త్వదివావికృ

భగతయా సత్యజ్ఞానానందైకరసేన ఆత్మనా చ చరతో వర్తమానస్య తవ నిగమః అనుచరేత్
ప్రతిపాదయేత్ కర్తణి షష్ఠీ. శ్రు. 'యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే. యో బ్రహ్మణం
విదధాతి పూర్వంయో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై. తముహ దేవమాత్మబుద్ధిప్రకాశం ముముక్షు
ర్వైశరణమహం ప్రపద్యే. య ఆత్మ ని తిష్ఠత్. సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ. యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవి'
దిత్యాదినిగమకదంబః త్వాం ఏవంభూతం ప్రతిపాదయతీత్యర్థః. శ్లో. జయ జయాజిత జహ్యాగజంగమా
వృతిమజాముపసీతమృషాగుణామ్, న హి భవంతమృతే ప్రభవంత్యమీ నిగమగీతగుణార్ణవతానవ.
౧౫. నను కథం మామేవ ప్రతిపాదయంతి. శ్రు. "ఇంద్రో యాతోఽసి తస్యరాజే" త్యాది
భిరింద్రః యాతః జంగమస్య అవసితస్య స్థావరస్య చ. రాజేతి. ప్రతిపాద్యతే తథా. శ్రు.
"అగ్నిర్హర్షా దివః కకుది" త్యాదిభిశ్చైవంభూతత్వేన అగ్నీదీనాం ప్రతిపాదనాచ్చేతి తత్రా
హ—బృహదితి. అయమర్థః. ఏతదుపలబ్ధం దృష్టమింద్రాది సర్వం బృహత్ బ్రహ్మేత్యేవ అవయంతి

జంగమానాం శరీరాణాం చరాచరాత్మకశరీరరూపేణ కరిష్యమాణానాం ప్రకృతిగుణానామిత్యర్థః.
ఓకసాం తాదృశశరీరాశ్రయీభవిష్టానాం జీవానాం చ అఖిలాశ్చక్తయః స్వస్వకార్యాన్సృఖ్య
రూపాస్తాసామవబోధక ఉద్బోధక తత్ర జీవశక్త్యుద్బోధకత్వం నామ చిచ్ఛక్త్యుద్బోధకత్వం తేషాం
ప్రళయదశాయామనుద్బుద్ధచిచ్ఛక్తిత్వాత్. అతఏవ సర్వకారణతయా సర్వకార్యానన్యం త్వామేవ
వేదోఽభిదధాతీత్యాహుః—క్వచిదితి. అజయా ఆత్మనా చేతి సహాధే తృతీయా. సాహిత్యం చ విశేష్య
విశేషణభావేన. తదయమర్థః. అజయా ఆత్మనా చ ప్రకృతిపురుషాభ్యాం విశిష్టస్య త ఇతి కర్తృణశ్శేషత్వ
వివక్షయా షష్ఠీ. చరతః. జగదాకారేణ పరిణమమాణస్య తావదధిష్ఠితస్యేత్యపి వివక్షితం, నిగమః. చిద
చిద్వాచిశబ్దసముదాయాత్ త్తో వేదభాగః. అనుచరేత్ అనువర్తేత. త్వామేవాభిదధ్యాదిత్యర్థః. అనేన
కథం చరంతి శ్రుతయ ఇతి ప్రశ్నస్యోత్తరముక్తం భవతి. కారణత్వం చిదచిద్విశిష్టతాకారేణేతి
చ తథా మోక్షప్రదత్వం తదౌపయికగుణపూర్ణత్వం శాస్త్రప్రమాణకత్వం చ. అగజగదోకసాం
స్థావరజంగమశరీరాశ్రయాణాం సర్వేషాం జీవానాం అజాం జహీతి వా సంబంధః. జీవానామిత్య
నుక్త్వా అగజగదోకసామిత్యుక్తిగానన్నసృష్ట్యభిప్రాయికా. ఏతత్సుతిప్రవృత్తికాలే స్థావరజంగమాత్మక
శరీరాణామభావాత్. నిగమోఽనుచరేదితి పారోక్ష్యనిర్దేశః. న్తుతేస్సంసారిజీవగతత్వాభిప్రాయకః.
క్వచిదజయాత్మనా చ చరతోఽనుచరేన్నిగమఇత్యనేన ప్రకృతిసంబంధమోచకత్వనియతతత్సంబంధా
పాదకత్వజ్ఞాపనాయ సర్వకారణత్వం తస్య నిర్వికారేఽనుపపన్నత్వాత్తస్మిన్ చిదచిద్వైశిష్ట్యం విశిష్ట
కారణత్వాదేవ విశిష్టకార్యాణాం విశిష్టకారణానన్యత్వాచ్ఛరీరాత్మభావాచ్చ కార్యశరీరభూతచిదచి
ద్వాచిశబ్దానాం విశేష్యాత్మపర్యంతాభిధాయకత్వం చోక్తం. ౧౫. అథ కార్యకారణయోరనన్యత్వం
దృష్టాంతముఖేనోపపాద్య కారణత్వనియతముముక్షూపాస్యత్వమాహుః—బృహదితి. అవశేషతయా
బ్రహ్మణస్సర్వోపసంహారేణ వ్యవస్థితతయా. జగత్కారణత్వాదుపలబ్ధం సృష్టికాలే ఆవిర్భూతముత్పన్న
మేతజ్జగత్. బృహత్ బ్రహ్మేత్యవయంతి ఆమనంతి. శ్రు. "సన్తూలాస్సౌమ్యేమాస్సర్వాః ప్రజా
స్సదాయతనాస్సత్ప్రతిష్ఠా ఏతదాత్మ్యమిదం సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ" త్యాదయో వేదాంతా అవగమ

తాత్, అత ఋషయో దధు స్త్వయిమనో వచనాచరితం కథమయథా భవంతి భువి

జానంతి. కథం బృహత ఏవ అవశేషతయా అవశిష్యమాణత్వేన కుతః యతో బృహతః సర్వస్య ఉదయాస్తమయా ఉత్పత్తిలయా సర్వోపాదానత్వాత్. తర్హి కిం వికారిత్వం బృహతః, న అవికృతాత్ వివర్తాధిష్ఠానత్వేన అవికారాదిత్యర్థః. అత్ర వాశబ్దః ఉపమానార్థః. యథా ఘటాదేర్వికృతేర్తృది ఉదయాస్తమయా తద్వత్. శ్రు. “వాచారంభణం వికారో నామధేయం మృత్తికేత్యేవ సత్యం సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మే” త్యాదిభిస్తథా ప్రతిపాదనాదిత్యర్థః. అతః కారణాదృషయో మంత్రాస్తద్బ్రహ్మారో వా. త్వయ్యేవ మనోవచనాచరితం దధుః మనసా ఆచరితం తాత్పర్యం వచనాచరితమభిధానం చ ధృతవంతః మనసా త్వామేవ థ్యాయంతి వచసా త్వామేవ నిరూపయంతీత్యర్థః. న పృథగ్వికారేష్వితి భావః. అత్ర నిదర్శనం కథమయథేతి. నృణాం భూచరాణాం యత్ర కుత్రాపి దత్తాని నిక్షిప్తాని పదాని భువి కథమయథా భవంతి అదత్తాని భవంతి. అతో యథా మృత్యామణేష్టకాదిషు దత్తాని పదాని భువం న వ్యభిచరంతి తథా యత్కిమపి వికారిజాతం వదంతో వేదా

యంతీత్యర్థః. అత్యవత్త్యవశేషతయేతి పాఠాంతరం. అజోపలబ్ధముత్పన్నమేతజ్జగత్స్థితికాలే అవతి రక్షతి. అంతకాలే అత్తి సంహరతి. తతో ౭వశేషతయా కరణత్వాద్బృహదేవ జగదితి సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మతజ్జలాసీతివత్సహేతుకో నిర్దేశః. ఏతదుపపాదయంతి. యస్య వికృతేః కార్యస్య. యత ఇతి పంచమీసప్తమ్యర్థయోస్సార్వవిభక్తికస్తసిః. యత ఉదయఉత్పత్తిర్మస్తింశ్చ లయః సా వికృతిస్తత్కారణికా. తతో ౭నన్యా మృద్ధి వా వికృతా యథా తావదవికృతా పిండాకారా మృత్ ఘటశరావాదిరూపవికృతా తదనన్యాతద్వత్. అవికృతాదితి పాఠాంతరం. తదా అవికృతాద్యతో యస్తాద్వికృతేః కార్యస్యోదయాస్తమయా సా, వికృతిస్తదనన్యా మృదివ. యదా తావదవికృతా స్తృప్తిండాదుదితా ఘటశరావాదిరూపా మృత్తదనన్యా తద్వదిత్యర్థః. యథా. శ్రు. “సౌమ్యేకేనమృత్పిండేనసర్వంమృణ్మయం విజ్ఞాతం స్యాది” త్యాదికా శ్రుతిరనుసంధేయా. తత్ర హి ఘటేనజలమాహారే దిత్యాదివాగ్వివహారపూర్వకజలాహరణాదికార్యార్థం మృత్పిండస్య ఘటాదినామ కంబుగ్రీవాదిరూప వికారసంస్పర్శమభిధాయ మృత్పిండస్య తద్వికారఘటాదేశ్చాచనన్యత్వముక్తం. అతస్సర్వకారణత్వాత్త్వయి ఋషయో మనోవచనాచరితాని ధ్యానస్తుతిచేష్టితాని అదధుః. త్వామేవ నిదధ్యుస్తుప్తువు స్త్వ దధే అచేష్టంత చేత్యర్థః. తత్ర దృష్టాంతం హేతుమాహుః—కథమితి. ఆకాశే నిహితాని పదాని యథా అమోఘాని భవంతి పతనస్యావర్జనీయత్వాద్భువి విహితాని నృణాం పదాని తు కథమయథా భవంతి కథం మోఘాని భవంతి మోఘాని న భవంత్యేవ. పశ్చాత్పతనాభావాత్. ఏవం మనోవాక్కాయ చేష్టితాని త్వదారాధనరూపాణి అమోఘాని సాంసారికతాపనివారకాణి. అన్యవిషయాణి ధ్యానాదీని తు ననివారకాణి ప్రత్యుత పతనావహాని అత స్త్వయ్యేవ దధురిత్యర్థః. ఏవం జగత్కారణత్వేన త్వదనన్యత్వాజ్జగద్విషయాస్సర్వే వైదికాశ్శబ్దాస్తాత్పర్యతశ్శక్త్యా చ త్వయ్యేవ వర్తంత ఇత్యాచుః. అత ఇతి. ఋషయో వేదాః తదుక్తమృషిణేత్యాదౌ. ఋషిశబ్దస్య వేదే ప్రయోగాత్. మనోవచనాచరితం మనస ఆచరితం తాత్పర్యం వచనాచరితమభిధానం చ త్వయ్యేవ దధుర్ధృతవంతః. నను తత్తదర్థ విషయాణాం కథమభిధాయకత్వమిత్యాశంకాయాం దృష్టాంతముఖేన తదుపపాదయంతి—కథమితి. ప్రాసాదపర్యంకాదిషు నిహితాని నృణాం పదాని కథం భువి అయథా అదత్తాని భవంతి. ప్రాసాదపర్యం

దత్తపదాని నృణామ్. ౧౬. ఇతి తవ సూరయస్త్ర్యధిపతేఽఖిలలోకమలక్షణకథా
మృతాభిమవగాహ్యా తపాంసి జహుః, కిముత పునస్స్వధామవిధుతాశయకాల
గుణాః పరమభజంతి యే పదమజస్రసుఖానుభవమ్. ౧౭. దృతయ ఇవ శ్వసంత్య

స్తామేవ సర్వకారణం పరమార్థభూతం ప్రతిపాదయంతీత్యర్థః. శ్లో. “దుహిణవహ్ని రపీందు
ముఖాత్తనా జగదిదం న భవేత్పుష్కగుత్థితం, బహుముఖైరపి మంత్రగణై రజత్వమురుమూర్తిరతో
వినిగద్యసే. ౧౬. త్వమేవ సర్వనిగమగోచర ఇతి సతాం ప్రవృత్త్యా ద్రథయతి—ఇతీతి. త్వమేవ
సర్వకారణత్వేన పరమార్థ ఇతి కృత్వా. భోత్యధిపతే త్రిగుణమాయానటీనర్తక సూరయోవివేకి
నస్తవాఖిలలోకమలక్షణకథామృతాభిం సకలజనవృజిననిరసనహేతుం కీర్తిసుధాసింధుం. అవగా
హ్యా నిషేవ్య తపంతీతి తపాంసి పాపాని దుఃఖాని వా. జహుః త్యక్తవంతః. త్వదీయకథామాత్రేణ
యదా పాపత్యాగః. తదా కిము వక్తవ్యం యే పునః స్వధామవిధుతాశయకాలగుణాః స్వధామ్నా
స్వరూపస్ఫురణేన విధుతాః త్యక్తాః ఆశయగుణాః అంతఃకరణధర్మాః రాగాదయః కాలగుణాః జరాద
యశ్చ యైస్తే తథా. హే పరమ. తవాజస్రసుఖానుభవం అఖండానందానుభవం పదం స్వరూపం
భజంతి సేవంతే తథాభూతాః దుఃఖాని త్యజంతీతి. శ్రు. “తద్యథా పుష్కరపలాశ ఆపో నశ్లిష్యంత
ఏవమేవైనం విధుతపాపం కర్త న శ్లిష్యతే. న కర్తనా లిష్యతే. పాపకేన. తత్సుకృతదుష్కృతే.
ధూనుతే. ఏతగ్ం హవావనతపతికిమహంసాధుకరవం కిమహం పాపమకరవ” మిత్యాది. శ్రుతేరిత్యర్థః.
శ్లో. సకలవేదగణేరితసద్గుణస్తవమితి సర్వమనీషిజనా ముహుః, త్వయి రమంతి గుణశ్రవణాదిభిస్తవ పద
స్తరణేన గతక్లమాః. ౧౭. శ్రు. “అసుర్యానామతేలోకా అంధేన తమసా వృతాః, తాగ్ంస్తే ప్రేత్యాభి

కాదిధారకత్వాత్తస్యామేవ యథా దత్తాని భవంతి ఏవం ప్రతిపురుషాంతరాత్తతయా తద్గతనామరూప
నిర్వాహకత్వాత్తవ్యయేవ తత్తదర్థశరీరకే నిర్వాహకే చ వేదా వర్తంత ఇత్యర్థః. అపృథక్సిద్ధశేషణ
వాచిశబ్దానామాకృత్యధికరణన్యాయేన విశేష్యపర్యంతాభిధానం ముఖ్యమేవేత్యభిప్రాయః. ౧౬. అత
ఋషయ ఇత్యాదేః పూర్వయోజనాయాం కైముత్యన్యాయేన భగవద్ధ్యానస్య సాంసారికతాప నివర్త
కత్వమాహుః—ఇతితవసూరయఇతి. ద్వితీయయోజనాయాం తు కారణత్వసమనియతముముక్షూ
పాస్యత్వంకైముత్యన్యాయేనాహుః—ఇతీతి. త్ర్యధిపతే ఇతి సంబోధనం. జగజ్జన్మస్థితివినాశనిర్వాహక
ఇతి హేతౌ. అతస్సూరయో వివేకినః తవాఖిలలోకమలక్షణకథామృతాభిం అఖిలానాం లోకానాం
జనానాం శృణ్వతాం పదతాం చ మలం పాపం లక్షయతీతి తథా. సా కథైవామృతం తస్యాభిమవ
గామ్రోవ తపాంసి ఆధ్యాత్మికాదితాపాక్. జహుస్తత్యజాః. కింపునర్థ్యానపరా ఇత్యాహుః. కిముతేతి.
హేపరమ, యే స్వధామ స్వతేజః స్వవిషయకం జ్ఞానం స్వశబ్దః పరమాత్మపరః. తేన విధుతాః
ఆశయగుణాః రాగాదిమనోవృత్తయః కాలగుణాః జరామరణాదయశ్చ యైస్తే. అజస్రసుఖానుభవం
నిత్యజ్ఞానానందాత్మకం. పద్యత ఇతి పదం స్వరూపంభజంతి సమాధినాసాక్షాత్కుర్వంతి. తే తపాంసిజ
హంతీతికిం పునర్వక్తవ్యమిత్యర్థః. ౧౭. అథ భగవద్భజనవిముఖానాం జన్మవైయర్థ్యమాహుః—దృత
యఇతి. తే తవ అనువిధాః అనువిధాయినః త్వదాశ్రయణయోగ్యజన్మభాజోఽపీత్యర్థః. అనుతృప్త
స్తాం విహాయ కేవలం యది ప్రాణేంద్రియకర్షణపరాః శబ్దాదివిషయచపలాశైస్తే దృతయ ఇహ
ఉచ్ఛ్వసంతి. దృతయశ్చత్తభస్త్రికాః తా యథానాయుపూరితా ఉచ్ఛ్వసంతి తద్వత్కృతోచ్ఛ్వ

సుత్యపో యది తేనువిధామహదహమాదయోందమసృజన్ యదనుగ్రహతః, పురు

గచ్ఛంతియేకేచాత్మహనో జనాః.” తథా. నచేదిహవేదీన్త హతీవినష్టిః అసుర్యేతి శ్రుతేరర్థః. తే ప్రసిద్ధాః లోకాః కర్తృఫలభూతదేవతిర్యఙ్మరాదిదేహః అసుర్యాః అసుష రమంతఇతివృత్పత్త్యా అసురాణాం దేహభిమానినాం సంబంధినః ప్రాప్యా ఇత్యర్థః. తే కీదృశాః అంధేన దృఢేన తమసా ఆచ్ఛాదితాః యే కేచ యే కేచిత్, ఆత్మానం తత్స్వరూపభూతసత్యజ్ఞానానందతిరస్కారేణ దుఃఖత్వాద్యారోపణేన చ ఘ్నంతి హింసంతీత్యాత్మహనః అవిద్వాంస స్తే జనాః. తాన్ లోకాన్ అభిగచ్ఛంతి ప్రాప్నువంతి కర్తానుసారేణ చేద్యది ఇహ మనుష్యజన్తని పురుషః నావేదీత్ తర్హి మహతీ వినష్టిః వినాశః జన్తమరణవరంపరాఽవిచ్ఛేదలక్షణా సంసారగతిః. ఇత్యాద్యాః శ్రుతయః పూర్వజ్ఞోకోక్తోభయవిధజనహీనాన్నిందంతి. దృతయ ఇతి. అసుత్యపః నరాః యది తే అనువిధాః అనువిదధతీత్యనువిధాః అనువర్తినః భక్తా ఇతి యావత్. తర్హి శ్వసంతి జీవంతి సఫలజీవనా భవంతి ఇతరథా దృతయ ఇవభస్త్రి ఇవ వృధాశ్వాసా భవంతీత్యర్థః. నన్వభక్తానామపి కామాదిఫలమస్త్యేవ నః కార్యకారణానుగ్రహకత్వేన జీవనహేతో స్తవాభజనే కృతఘ్నానాం తదపి న సిద్ధ్యేదిత్యాశయేనాహ—మహదహమాదయ

సా ఇత్యర్థః. అనేన అత ఋషయో దధురిత్యాద్యయోజనాయాం కథమయథాభవంతీత్యాదిసూచితమన్యవిషయధ్యానాది మోఘత్వం సృష్టికృతం. నను సతి మరణకారణత్వే తత్సమనియతముముక్షూపాస్యత్వసిద్ధిః కారణత్వమేవ త్వయ్యనుపపన్నం. అచేతనస్య ప్రధానస్త్వేనైవ మహదహంకారైకరూపేణ పరిణామస్వభావస్యకారణత్వాత్. తథాహి చేతనభోగ్యభూతస్యసత్త్వాదిమయస్య వియదాదినామరూపవికారావస్థితస్య జగద్రూపస్య వస్తునః కారణభూతం వస్తు తత్స్వభావమేవేతి యుక్తం గుణసామ్యావస్థం ప్రధానమివ కారణమితి. అతఏవ కార్యకారణయోరనన్యత్వోపపాదకమృదాదిదృష్టాంతోపపత్తిరితీక్షత్వధికరణపూర్వపక్షానుసారిణీమాశంకామభిప్రేత్య పరిహారమాహుః—మహదిత్యాదినా యదనుగ్రహత ఇత్యంతేన. యస్య తవానుగ్రహతః. శ్రు. “తదైక్షత బహుస్యామి” తీక్షత్వసంకల్పాల్పజనితాకాః యేనానుప్రవిష్టాశ్చ మహదహంకారాదయః అండమసృజన్. అచేతనస్యేక్షత్వకానుగ్రహసంభవాత్ న తస్య కారణత్వమితి భావః. న చ వృష్టిప్రతీక్షాశ్శాలయ ఇతివద్ధానానుగ్రహసంభవః. శ్రు. “ఏతదాత్మ్యమిదం సర్వం తత్సత్యం స ఆత్మే”తి. కారణస్యాత్వత్వశ్రవణాత్, స్యాదేతత్ మాభూత్ప్రధానం కారణం జీవస్తు భవితుమర్హతి. తస్యేక్షాసంకల్పావరపర్యాయానుగ్రహసంభవాత్. తథాహి. శ్రు. “ఆత్మన ఆకాశస్సంభూత” ఇత్యాత్మశబ్దేన కారణత్వం ప్రకమ్య తస్యాత్వశబ్దవాచ్యస్య జీవాతిరిక్తత్వశంకావ్యుదాసాయ ప్రతిపర్యాయం. శ్రు. “తస్మైష ఏవ కారీర ఆత్మా” ఇతి శరీరసంబంధమభిధాయ ఆనందమయశబ్దేన స్వార్థకమయడంతేన తస్యా నందరూపతాం చాభిధాయ సోఽకామయతేతి తస్యేక్షాపూర్వకసృష్టిరామ్నాయత ఇత్యానందమయాధికరణపూర్వపక్షానుసారిణీమాశంకామభిప్రేత్య పరిజహ్రుః. పురుషవిధ ఇత్యాదినా. ఆనందవల్యామన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయానందమయాదిషు యశ్చరమ ఆనందమయ పురుషవిధః. శ్రు. “స వా ఏషపురుషవిధ ఏవే”త్యాదినా పురుషాకారత్వేన నిరూపితః అన్వయః. శ్రు. “తస్యప్రియమేవ శిరః. మోదో దక్షిణః పక్షః. ప్రమోద ఉత్తరః పక్షః. ఆనంద ఆత్మా. బ్రహ్మపుచ్ఛం. ప్రతిష్ఠే”త్యుక్తశిరఃపక్ష పుచ్ఛాదిరూప పురుషప్రకారాన్వయవాన్ స త్వమేవ. న తు

షవిధోన్వయోత్ర చరమోన్నమయాదిషు యస్సదసతః పరం త్వమథయదేష్వ

ఇతి. మహానహంకారశ్చ ఆదిర్యేషాం తే. యదనుగ్రహతః యస్య తవ అనుగ్రహతః అనుప్రవేశే లబ్ధసామర్థ్యాస్సంతః అండం దేహం సమప్తివ్యప్తిరూపం సృష్టవంతః. తత్ర చ పంచాపి కోశానన్న మయ ప్రాణమయ మనోమయ విజ్ఞానమయానందమయానావిశ్య తత్తదాకారస్సక్ యః చేతయతే సత్త్వం తదాహ—పురుషవిధఇతి పురుషస్యాన్నమయాదేర్విధేవ విధా ఆకారో యస్య సః. తథా. నను చిదేకరసస్య కథం తు తత్తదాకారతా అత ఆహ—అన్వయోఽత్రేతి. అత్ర ఏష్వన్నమయాదిషు అన్వేతీత్యన్వయః. అతః తదాకారతేతి. ఏవం తర్హి. సత్యత్వమనంతత్వం చ కథం తత్రాహ—చర మోన్నమయాదిషు యఇతి అన్నమయాదిషూపదిశ్యమానేషు యశ్చరమః బ్రహ్మపుచ్ఛం ప్రతిష్ఠేతి పుచ్ఛత్వేనోక్తః. సత్త్వమితి సంబంధః. నను తథాప్యన్నమయాదిష్వన్వితత్వే అసంగత్వవ్యాహతిరేవ స్యాత్తత్రాహ—సదసతః పరం త్వమథ యదేష్వవశేషమృతమితి. సదసతస్థూలసూక్ష్మాత్ అన్నమయా దేః పరం వ్యతిరిక్తం తత్సాక్షీభూతం అవశేషం అవశిష్యత ఇత్యవశేషమబాధ్యం అథఅతఏవముతం సత్యం తత్త్వం. తర్హి కిమర్థం తేష్వన్వయ ఉక్తః శాఖా చంద్రవచ్ఛుద్ధస్వరూపలక్షణార్థం. తథాహి శ్రు. “సవా ఏష పురుషోన్నరసమయః తస్యేదమేవ శిర” ఇత్యాదినా ఘోలసూక్ష్మక్రమేణ పంచ కోశానుపదిశ్య. శ్రు. “తస్య పురుషవిధతాం అన్వయం పురుషవిధ” ఇతి పునః పునస్తత్తదన్వితత్వేనా

ప్రత్యగాత్తేత్యర్థః. కుతఇత్యతో విశింషంతి యత్సదసదిత్తి సదసచ్చిదచిదాత్మప్రపంచాకారం యది త్యర్థః. శ్రు. “తత్సృష్ట్యా తదేవానుప్రావిశత్. తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్ఛాభవది”తి స్వసృష్టం చిదచిదనుప్రవేశేన తదుభయాత్మకజగద్రూపేణ భవనస్య చిదచిద్వాచిశబ్దాభిధేయత్వస్య చ శ్రూయ మాణస్య బద్ధముక్తోభయాఽస్థజీవాసంభావితస్య త్వయ్యేవ సంభవాదితి భావః. కించ యదతః. చిదచిదాత్మకప్రపంచాత్పరం విలక్షణం నిరుక్తానిరుక్తనిలయనానిలయనవిజ్ఞానావిజ్ఞానసత్యానృతశబ్దైః ప్రకృతిపురుషౌ నిర్దిశ్య తదంతరాత్తతయా తదనుప్రవేశ్యతయా శ్రూయమాణం యజ్జీవాతిరిక్తః త్వమేవ. అథ యచ్చైష్వన్నమయాదిషు చతుర్లు సంహృతేష్వప్యవశేషమవస్థితమానందమయరూపం ఋతం నిర్వికారం. తత్త్వమేవ. ఏవముక్తధర్మసమానాధికరణతయా శ్రూయమాణమిక్షితృత్వాత్ కానుగృహీతృత్వం జీవాసంభావితం త్వయ్యేవోపపన్నమితి సముదాయాభిప్రాయః. శరీరాత్తత్వం సర్వశరీరకే త్వయ్యేవోపపన్నమితి భావః. అత్రకేచిత్—ఆనందమయాదిషూపదిశ్యమానేషు యశ్చ రమో బ్రహ్మపుచ్ఛం ప్రతిష్ఠేతి పుచ్ఛత్వేనోక్తః సత్త్వమితి సంబంధమాహుః—తథాహి. శ్లో. తస్యేదం బ్రహ్మపుచ్ఛం స్యాత్ప్రతిష్ఠా హేతురిత్యతః, వ్యతిరేకశ్రుతే ర్బ్రహ్మవిషయత్వ ప్రతీతితః. శ్లోకస్య వక్ష్యమాణస్య బ్రహ్మప్రాధాన్యనిశ్చయాత్, ప్రియమోదాది రూపేణ విదితస్య జనైస్సమైః. ఇహానందమయస్యాస్య. శంకాయాశ్చాత్ర సంగతేః, సదసద్భావయోర్జ్ఞానాజ్ఞానయోశ్చ నిరం శిసః. అంశిత్వాసంగతేర్నిర్వికారస్య మయటాత్రవై, వికారిత్వాబోధనాచ్చ మయటోహ్యత్ర సంగతేః. తన్వైష ఏవ శరీర ఆత్మేతి చ తదంతరమ్, ఆత్మాంతరం కీర్త్యమాన మానందమ యవస్తునః. బ్రహ్మత్వంనావగమయేదిత్యతః పునరస్య హి, పరే తస్మిన్నిత్యశుద్ధే శోధ్యత్వానుపపత్తితః. నానందమయశబ్దేన వాచ్యం బ్రహ్మేతి నిశ్చితమ్, పుచ్ఛత్వేనైవ యత్తత్ర రూపితం తు తదిత్యత ఇతి. తత్తుచ్ఛం. శ్లో. కృత్సప్రకరణేహ్యత్ర పూర్వమన్నమయాదిషు, స్వస్థాదనతిరిక్తేస్సావయవై

వశేషమృతమ్. ౧౮. ఉదరముపాసతే య ఋషివర్తసు కూర్పదృశః పరిసరపద్ధతిం

వేద్య. శ్రు. “బ్రహ్మ పుచ్చం ప్రతిష్ఠే”తి. సర్వసాక్షిణః శుద్ధసత్త్వస్వరూపనిరూపణమిశ్యనవద్యం శ్లో. నరవపుః ప్రతిపద్య యది త్వయి శ్రవణవర్ణనసంస్తరణాదిభిః, నరహరే నభజంతి నృణామిదం దృతివదుచ్ఛ్వాసితం విఫలం తతః. ౧౮. ఏవం తావత్సర్వాత్కే పరమేశ్వరే సర్వశ్రు తిసమన్వయేన సద్భజనీయత్వముక్త్యా అభక్తనిందయా చ తదేవ దృఢీకృత్య ఇదాసీమనవగాహ్యమహిమ్నుః ప్రథమం తావదుపాధ్యాలంబనముపాసనం. శ్రు. “ఉదరం బ్రహ్మేతి శార్కరాక్ష ఉపాసతే హృదయం

స్సునిరూపణాత్. శిరఃపతాదిరూపేణ పురుషత్వస్య నిశ్చితమ్. ప్రియమోదాదిభిస్సన్తాదభివై ౨ రేవ రూపితః. న భిద్యతే బ్రహ్మణోఽత్ర హ్యనందమయశబ్దితః, తత్తదంతరభూతస్యవస్తునో బోధకస్యవై. తస్యైషఏవ శారీర ఆత్మేత్యాత్మపదస్య హి, వ్యాఖ్యానందమయేపర్యవసన్నాకీర్తనాత్పునః. అన్యస్య బ్రహ్మపర్యాయస్యానందమయవస్తుతః, అన్నాదిమయపర్యాయేషాక్తానాం శ్లోకరూపిణామ్. వాక్యా నాం పక్షపుచ్చాదిమదర్థపరతఃపునః, పుచ్చమాత్రపరస్యాస్య శ్లోకస్యాస్యాప్యసంగతేః. అనంతరే సోఽకామయతేతి వాక్యశ్రుతేన సః, ఇతిశబ్దేన పుంసస్తు బోధకేన తథా పునః. ప్రధానప్రకృతార్థస్య పరామర్శనసాధునా. అనంతరస్యానందమయస్యాత్ర బోధసంగతేః. బ్రహ్మణోవ్యవధానేన తదుప స్థాపనక్షతేః, బ్రహ్మణ్యానందశబ్దస్యాదానందో బ్రహ్మ ఇత్యతః. శ్రుతేస్సంప్రతిపన్నత్వాదానందస్థాప నేక్షమాత్, ఆనందమయమాత్తానముపసంక్రమ్య వాక్యతః. ఆనందానందమయయోరైకార్థస్య ప్రతీ తితః, ఆనందమయశబ్దేన పరబ్రహ్మణోబోధనాత్, ఆనందోబ్రహ్మేతి వ్యజానాదితి పర్యాయతుల్యతః, ఆనందమయతుల్యార్థాచ్చబ్రాహ్మదానందతః పరమ్. ప్రతీతార్థశ్రుతేః పశ్చాదుపపత్తేరభావతః, న పుచ్చ మేవ బ్రహ్మేతి కింతు పుచ్చీతి విద్యతే. స్వాభిన్నపక్షపుచ్చాదిపరప్రకరణస్య వై, ఆనుగుణ్యేన వస్త్రావ చ నిర్దేశస్య తథా పునః. అంశాంశిత్వేనోపపత్తేర్వ్యతిరేకస్య నిశ్చయాత్, ఆత్మా బ్రహ్మనందమయ శబ్దై రేకార్థబోధనాత్. తేషామన్యతమేనాపి శ్లోకస్య హ్యుపపత్తితః, ఆనందస్యాపరిచ్ఛిత్తేః పుచ్చ బ్రహ్మపదస్య హి. ఆనందమయవాచ్యస్య ప్రసిద్ధేరవ్యభావతః. సదసద్భావయోర్జ్ఞానాజ్ఞానయోశ్చ తథా పునః. శంకాయాస్సంభవాదస్య రూపణస్యోపపత్తితః. అంశాంశిభ్యాంతథానందమయశబ్దగతస్య వై. మయటస్సాన్వృత్తికత్వేన ప్రాచుర్యార్థేఽపి వాపునః, ఉపపత్తేర్వికారార్థకత్వాభావాచ్చ బ్రహ్మణః. నిర్వికారత్వనిర్వాహాదనన్యాత్మత్వవాదినః, తస్యైష ఏవ శారీర ఆత్మేత్యస్యావిరోధతః. తద్వ స్త్వనుగుణత్వేన బోధనస్య విధేః పునః, ప్రత్యగర్థస్య బోధ్యత్వం సంహృతేర్నిర్మలతేస్తథా. ఆనంద మయశబ్దేన వాచ్యస్య బ్రహ్మణస్తథా, బోధ్యత్వస్య ప్రపత్త్యా చ సాధ్యస్య హ్యుపపత్తితః. కాలుష్య కాంతిరూపస్య న పుచ్చం బ్రహ్మవైమతం, అన్యథానందమయతస్సఏవ బ్రహ్మతు స్థితమ్. ఇతిపుచ్చ బ్రహ్మవాదిదూషణోద్ధార ఇష్యతే. ౧౮. అస్తు కారణత్వే ఉపాస్యత్వం కే కే కుత్ర కుత్ర కథం కథముపాసతే. కీదృశం చ ఫలమిత్య పేక్షాయాముపాసనభేదానభిధాయసర్వేషాముపాసనానాం మోక్షైకఫలత్వమాహుః—ఉదరమితి. వర్తసు. వేదాంతవిహితేషా పాసనామార్గేషు, యే కూర్పదృశ స్సూక్ష్మమతయః తత్ర కేచిదారుణయః అరుణవంశ్యాః హృదయం హృద్గతం దహరం దహరశబ్దవాచ్యం హృదయపుండరీకాంతర్గతాకాశరూపం త్వాముపాసతే. కేచిత్తు వైశ్వానరవిద్యానిష్ఠాః ఉదరం ఉద రస్థజాతరాగ్నిశరీరకం త్వాముపాసతే. కేచిత్తు పరిసరపద్ధతిం. పరితస్సరతివ్యాప్నోతీతి తథా సుషుమ్నా

హృదయమారుణయో దహరం, తత ఉదగాదనంతతవధామశిరః పరమం పునరిహ
యత్సమేత్య న పతంతి కృతాంతముఖే. ౧౯. స్వకృతవిచిత్రయోనిషు విశన్నివ

బ్రహ్మేత్యారుణయోబ్రహ్మవైత ఉద్ధ్వం త్వేవోదసర్వత్తచ్చిరోశ్రయతే” త్యాద్యాశ్శ్రుతయః విద
ధతీత్యాహుః—ఉదరమితి. ఋషివర్తను ఋషీణాం సంప్రదాయమార్గేషు. యే కూర్పదృశః తే ఉద
రాలంబనం మణిపూరకస్థం బ్రహ్మ ఉపాసతే ధ్యాయంతి. శార్కరారక్షా ఇతి శ్రుతిపదస్య ప్రతిపదం
కూర్పదృశ ఇతి కూర్పం శర్కరాజః విద్యతే దృక్షు అక్షిషు యేషాం తే తథా రజః పిహితదృష్టయః
ఘోలదృష్టయ ఇతి యావత్. ఉదరస్య హృదయాపేక్షయా ఘోలత్వాత్. యద్వా—కూర్పం
సూక్ష్మం సూక్ష్మదృశ ఇత్యర్థః. తదా హృదయస్థం సూక్ష్మమేవాలక్ష్య తత్ప్రవేశాయ ప్రథమం ఉదరస్థ
ముపాసత ఇతి భావః. ఆరుణయస్తు సాక్షాత్ హృదయస్థం దహరం సూక్ష్మం అనాహతచక్రస్థమేవో
పాసతే. హృదయవిశేషణం పరిసరపద్ధతిమితి. పరితఃసరంతి ప్రసర్పంతీతి. పరిసరానాడ్యః తాసాం
పద్ధతిం మార్గం ప్రసరణస్థాన మిత్యర్థః. విశేషణస్య ఫలమాహ—తతఇతి. తతోహృదయాత్ భోజనంత
తవ ధామ ఉపలబ్ధిస్థానం సుఖమ్నాఖ్యం పరమం శ్రేష్ఠం జ్యోతిర్తయం శిరః మూర్ధానం ప్రతి ఉద
గాత్ ఉదసర్పత్. మూలాధారాదారభ్య హృదయమధ్యాత్ బ్రహ్మరంధ్రం ప్రతి ఉద్గత మిత్యర్థః
కథంభూతం ధామ. యత్ సమేత్య ప్రాప్య పునరిహ కృతాంతముఖే మృత్యుముఖే సంసారే న పతంతి
తథాచ. శ్రు. “శతం చైకా చ హృదయస్య నాడ్యస్తాసాం మూర్ధానమభినిస్సృతైకా, తయోర్ధ్వ
మాయన్నమృతత్వమేతి విష్వజ్జన్యా ఉత్క్రమణే భవంతీ”తి. అస్మాశ్శ్రుతేరర్థః. శతం శతసంఖ్యాకాః
ఏకా చ సుఖమ్నా నామ పురుషస్య హృదయాద్వినిస్సృతాః నాడ్యః సిరాః తాసాం మధ్యే మూ
ర్ధానం భిత్వా అభినిస్సృతా సుఖమ్నా నామ. తనూ అంతకాలే ఆత్మానం వశీకృత్య. యో జపేత్
తయా నాడ్యా ఉద్ధ్వముపరి ఆయక్ గచ్ఛక్ ఆదిత్యద్వారేణ. అమృతత్వం ఏతి ప్రాప్నోతి.
విష్వజ్జన్యావిధగతయః అన్యా నాడ్యః ఉత్క్రమణే నిమిత్తం భవంతి. శ్లో. ఉదరాదిషు యః
పుంసాం చింతితో మునివర్తభిః, హంభి మృత్యుభయం దేవో హృద్గతం తముపాస్తమే. ౧౯.
నను ఈశ్వరస్యాపి తర్హి జీవత్ ఉదరహృదయాదినంబంధే తదనుప్రవిష్టస్య చ తారతమ్యే సతి

ఖ్యా నాడీ నైవ పద్ధతిర్నాగస్తాం సుఖమ్నా మార్గస్థం త్వాముపాసత ఇత్యర్థః. సుఖమ్నాయాః హృ
దయాదారభ్య శిరఃపర్యంతవ్యాపే తదభిప్రాయేణ పరిసరపద్ధతిమిత్యుక్తం. తదేవ స్పష్టయితుం పరిసర
వర్త విశింషంతి. తతః హృదయాదారభ్యేత్యర్థః. మే అనంత యత్తవ పరమం ధామ ఉపాసనస్థానం
శిరో భ్రూమధ్యంతత్పర్యంతం యదదగాదుర్ధ్వమాక్రమతి. శ్రు. “శతం చైకా చ హృదయస్యనాడ్య
స్తాసాం మూర్ధానమభినిస్సృతైకే”తి శ్రుత్యర్థోఽత్రాపి సంహితః. తవధామశిరః పరమిత్యనేన శిరోపి
త్వదుపాసనస్థానమిత్యుక్తంభవతి. శ్రు. “ఏషదేవపథో బ్రహ్మపథస్తయోర్ధ్వమాయ న్నమృతత్వమేతి
ఏతేన ప్రతిపద్యమానా ఇమం మానవమావర్తం నావర్తంత” ఇత్యాదిశ్రుత్యర్థమభిప్రేత్య విశింషంతి
యన్తద్భవనాడీవర్తశిరో వా. సర్వేష్యుపాసకాః సమేత్య ప్రాప్య. పునరిహ ప్రకృతిమండలే కృతాంత
ముఖే మృత్యుముఖే సంసారే న పతంతి. యదితి వర్తాభిప్రాయో నపుంసకనిర్దేశః. ఏవముపాసన
స్థానప్రసంగాత్పరమాత్మనో శుచిదేహసంబంధ ఉక్తః. ౧౯. అథ కార్యంతఃప్రవిష్టస్యాపి తస్యనిర్దేశ
తయా పరమప్రాప్యత్వమాహుః—స్వకృతేతి. హేతుతయా సర్వోపాదానత్వేన స్వేన త్వయా

హేతుతయా తరతమతశ్చ కాస్యనలవత్స్వకృతానుకృతిః, అథ వితథాస్వమూఽష్వ
 వితథం తవ ధామ సమం విరజధియో*౭స్వయం త్వభివిపన్యవ ఏకరసమ్. ౨౦. స్వకృత

కేన విశేషేణోపాస్యత్వమితి ఇమామాశంకాం పరిహరంత్యః. శ్రు. “ఏకో దేవస్సర్వభూతేషు గూఢ
 స్సర్వవ్యాపీ సర్వభూతాంతరాత్తా కర్తాధ్యక్షస్సర్వభూతాధివాసస్సాక్షీ చేతా కేవలొసిద్ధుణ్శ్చే”త్యా
 ద్యాశ్రుతయః స్తువంతీత్యాహ—స్వకృతేతి. స్వయం కృతాను విచిత్రాను ఉచ్చనీచమధ్యమాను యో
 నిషు అభివ్యక్తిస్థానేషు కార్యేషు దేహాదిషు. హేతుతయా ఉపాదానతయా ప్రాగేవ విద్యమానత్వేన
 ముఖ్యప్రవేశాసంభవాత్ విశన్నివ వర్తమానః. తరతమతః న్యూనాధికభావేన చకాసి అవభాసనే
 స్వకృతాః యోనీరనుకరోతీతి స్వకృతానుకృతిః అనలవత్ అగ్నిర్యథా స్వతస్తారతమ్యహీనోఽపి
 కాష్టానుసారేణ న్యూనాధిక ఇవ తథాతథా ప్రకాశతే యథోత్తమప్రకాశస్సవితా ద్యుమండలమేక
 రూపేణ ప్రకాశేనాపూరయన్నసి వర్షాను నికృష్టప్రకాశ ఇవ ప్రతీయతే శరది ప్రకృష్టప్రకాశ
 ఇవ తద్వత్. అథ అతః వితథాను మిథ్యాభూతాను అమూషు యోనిషు అవితథం సత్యం. యతః
 సమం అవిశేషం అతః సత్యం తవ ధామ స్వరూపం. విరజధియో నిర్మలమతయః అన్వయంతి
 జానంతి. అను ఇతి పృథక్పదం వా. అత్ర హేతుః. అభివిపన్యవ ఇతి. అభితో విగతవ్య
 వహారాః పనవ్యవహార ఇత్యస్య రూపం. పన్యరితి విహికాముష్మికకర్తృఫలరహితా ఇత్యర్థః.
 అవిశేషత్వాదేవ ఏకరసం సన్తాత్రం అతస్తవోపాధికృతతారతమ్యాభావాదప్రచ్యుతైశ్చర్యసోఽ
 పాస్యత్వమితి భావః. శ్లో. “స్వనిర్మితేషుకార్యేషు తారతమ్యవివర్జితం, సర్వానున్యూతసన్తాత్రం
 భగవంతం భజామహే. ౨౦. అపిచ కుతో ను ఇయమాశంకా స్యాత్ భగవతో దేహాద్యుపాధి
 కృతదోషప్రసంగ ఇతి. యతః అవిద్యాకామకర్తృభిః సంసరతో జీవన్ముక్తి భగవద్భావం

కృతాః నిర్మితాః విచిత్రాః యోనయో దేహాః యేషాం తేషు. దేవమనుష్యాదివిచిత్రభవత్కృతశరీర
 కేషు జీవేష్యిత్యర్థః. విశక్ అంతరాత్తతయా ప్రవిశక్. యద్వా—దేవాదిశరీరేష్వేవోపాసకాశు
 గ్రహేణోపాసనార్థం విశక్ తిష్ఠక్. ఇవ శబ్దోఽనతిరిక్తార్థకః. విశన్నే వేత్యర్థః. తరతమతః జ్ఞానాల్ప
 త్వమహత్త్వాదిభావేన స్వకృతాయోనీరనుకరోతీతి తథా - హృదయాదికార్యపరమాణూత్పత్తివినా
 శాద్యనుకారీ చకాసీత్యర్థః. అనలవత్ యథా అగ్నిస్సవితస్తారతమ్యహీనోఽపి తృణకాష్టాద్యనుసారేణ
 తథా ప్రకాశతే తద్వత్. అథ యద్యప్యేవమథాపీత్యర్థః. అమూషు యోనిషు వితథాను అవిద్యమానా
 నూపసంహృతాస్విత్యర్థః. అవితథమనుపసంహృతం. కుతస్సమమేకరూపం. కార్యానుప్రవేశకృతకార్య
 గతదోషస్పర్శరహితం. తత్కుతః? ఏకరసమవిచ్ఛిన్నానందం తవ ధామ స్వరూపం విరజధియో నిర్మల
 మతయః. అనునయంత్యాపాసతే. అభియంతి ప్రాప్నువంతి చేత్యర్థః. అన్వయంత్యభివిపన్యవఏకరసమితి
 పాఠాంతరం. తదా అభివిపన్యవః వివిధత్వద్గుణవాదాత్తకస్తుతియుక్తాః. అన్వయంతి అన్వితా
 గచ్ఛంతి. ప్రాప్నువంతీతి యావత్. అత్ర. శ్లో. “సర్వజ్ఞస్సర్వదృక్సర్వజ్ఞానశక్తిబలర్థిమాన్, అన్యూన
 శ్చాప్యవృద్ధిశ్చ స్వాధీనోఽనాదిమాన్ షణ్. క్షమతంద్రీభయక్రోధకామాదిభిరసంయతః, నితవద్భ్యః
 పరంప్రాప్తిర్నిరధిష్ఠోఽక్షరక్రమ”ఇత్యాదిస్త్యుత్పత్తిరోఽనుసంధేయః. ౨౦. పరమభజంతియేపదమజస్ర
 సుఖానుభవం ఉదరముపాసతే, అవితథం తవ ధామ సమంఏకరసమిత్యుదరాదిస్థానవిశేషాధిష్ఠానకథిత
 స్యాత్ స్వరూపోపాసకానాం తత్ప్రాప్తిరుక్తా. అథ దివ్యవిగ్రహోపాసకానామపి తత్సారూప్యాప్తతి

* అనునయన్త్యభియన్త్యపాఠః.

పురేష్వమిష్వబహిరంతరసంవరణంతవ పురుషంవదంత్యఖిలశక్తిధృతోఽంశకృతం,
ఇతి నృగతిం వివిచ్య కవయో నిగమావపనం భవత ఉపాసతేఽంఘ్రిమభవం భువి
విశ్వసితాః ౨౧. దుర(వ)ధిగమాత్త తత్త్వనిగమాయతవాత్తతనోశ్చరితమహామృతా

లక్షణయా బోధయంత్యస్తం దోషం నిషేధంతి. శ్రు. “సయశ్చాయం పురుషే. యశ్చాసావాదిత్యే,
సఏకః. తత్త్వమసీ”త్యాద్యాః శ్రుతయః. నను కత్వర్థస్యాత్తనః స్తుతిరియమిశ్వరత్వేన క్రియతే
న తు తస్యేష్వరత్వం బోధ్యతే. నై తద్యుజ్యతే. యతస్తత్ర శ్రు. “యస్య దేవే పరాభక్తిర్యథా దేవే
తథా గురౌ, తస్యైతే కథితాహ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహాత్మన” ఇత్యాద్యాః శ్రుతయః. కృతావ
తారస్య భగవతశ్చరణాంభోజసేవోపాయం వదంతీత్యాహ—స్వకృతేతి. స్వకర్తౌపార్జితేషు పురేషు
దేహేషు అమీషు నరాదిషు భోక్తృత్వేన వర్తమానం పురుషం. అఖిలశక్తిధృతః సర్వశక్త్యాశ్ర
యస్య పూర్ణస్య తవాంశకృతం వదంతి. అంశ ఇవ అంశః కృత ఇవ కృతః త్వద్రూపం వదంతీ
త్యర్థః. నను కార్యకారణసంవృతస్య కుతఏవంభూతత్వం తత్రాహ—అబహిరంతరసంవరణమితి.
బహిః కార్యం. అంతరం కారణం. వస్తుతస్తదావరణశూన్యం తయోః లింగస్థూలయోరసత్వాదిత్యర్థః
ఇతి ఏవం. నృగతిం నుః జీవస్య గతిం తత్త్వం వివిచ్య విశోధ్యకవయః భజనం వినా ఇదం న ప్రాప్యత
ఇతి జానంతః. నిగమావపనం నిగమోక్తకర్తృణామావపనం. ఆసమంతాదుష్యం తేఽస్తిన్నిత్యావపనం
క్షేత్రం సర్వకర్తార్పణవిషయమిత్యర్థః. యత్రాప్నితాని కర్తాణి ముక్తిఫలం ఫలంతి తం భవతః అంఘ్రి
అభవం భవనివర్తకం విశ్వసితాః కృతవిశ్వాసాః ఉపాసతే అర్చనవందనాదిభిః సేవంతే. భువీతి
మర్త్యలోకే ఇదమేవోచితమితి దర్శయంతి. శ్లో. త్వదంశస్య మహేశానత్వంతాయాకృతబంధనమ్,
త్వదంఘ్రి సేవామాదిశ్య పరానందనివర్తయ. ౨౧. భక్తిరత్యంతసాధనమితి వచనం ఉచితమివ మన్వా

రూపం ఫలమిత్యభిప్రేత్య తదుపాసకాశ్చ కేచిత్సంతీత్యాహుః—స్వకృతపురేష్వితి. అమూషు దేవమను
ష్యాదిషు స్వేన త్వయా కృతేషు పురేషు త్వన్నివాసభూతేషు దేహేషు సంతమితి శేషః. అఖిలశక్తి
ధృతః అఖిలాశ్చక్తిర్ధరతీతి తథా తస్య తవాంశకృతం అంశేన సంకల్పాత్త. కజ్ఞానేన కృతం కల్పితం
ఉపాత్తమబహిరంతః అంతర్బహిద్దేశరహితం అంతర్బహిశ్చ వ్యాప్తిక్షమమ్యిత్యర్థః. అనేన విగ్రహ
స్యాపి పురాంతరవస్థానప్రయుక్తపరిచ్ఛిన్నత్వశంకావ్యావృత్తిః. ఆసంవరణం సంకోచహేతురహితం
పురుషం పురుషాకారం విగ్రహం వదంతి. వేదాంతా ఇతి శేషః. శ్రు. “అంగుష్ఠమాత్రోఽపి వితుల్య
రూపః అంగుష్ఠమాత్రః పురుషో మధ్య ఆత్మని తిష్ఠతి. అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోఽంతరాత్మా సదా జనా
నాం హృదయే సన్నివిష్ట” ఇత్యాద్యా వేదాంతాః ప్రతిపాదయంతీత్యర్థః. ఇతీత్యంభూతం తవపురుషం
తథా నృగతిం సరజన్త త్వదారాధనోపయుక్తమిదం నృజన్తేతి చ విచింత్య విచారపూర్వకం నిశ్చిత్త్య
భువి భూహా కేచిత్కవయో వివేకినః అనిశ్వసితాః ప్రాణాయామపరాః జితప్రాణేంద్రియా ఇత్యర్థః.
తవాంఘ్రిముపాసతే. కథంభూతం నిగమావపనం నిగమానాం వేదానామావపనం క్షేత్రం ప్రతిపా
దనవిషయమితి యావత్. యద్వా—నిగమస్య జ్ఞానస్యావపనం ఆసమంతాదుష్యం తేఽనేనేత్యావపనం
ఉత్పాదకం. శ్లో. “తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకం, దదామి బుద్ధియోగ”మితి భగ
వదుక్తే. అభవం న భవస్సంసారో యస్తాత్సేవ్యమానాత్ తం. భువి విశ్వసితా ఇతి పాఠాంతరం.
తదా మోక్షయిష్యతీతి దృఢవిశ్వాసయుక్తాః ఉపాసత ఇత్యర్థః. ౨౧. కేచిదుభయవిధమప్యపా

భిపరివర్తపరిశ్రమణాః, న పరిలషంతి కేచిదపవర్గమపీశ్వర తే చరణసరోజహంసకుల
సంగవిస్ఫుష్టగృహాః. ౨౨. త్వదనుప*థం కులాయమిదమాత్మసుహృత్ప్రియవచ్ఛరతి
తథోన్ముఖే త్వయి హితే ప్రియ ఆత్మని చ, న బత రమంత్యహా ఆసదుపాసన

నో భక్తిం గురూకరోతి. దురధిగమేతి. భో హే ఈశ్వర. దురోపధం యదాత్మతత్త్వం తస్య నిగ
మాయ జ్ఞాపనాయ, తవ ఆత్మతనోః ఆవిష్కృతమూర్తేః. చరితమహామృతాభిపరివర్తపరిశ్రమణాః చరిత
మేవ మహా అమృతాభిః తస్మిన్ పరివర్తః అవగాహాః తేన పరిశ్రమణాః పరితిష్ఠనార్థః. శ్రమణం
శ్రమః గతశ్రమాశ్చ త్యర్థః. అపవర్గమపి కేచిన్న పరిలషంతి నేచ్ఛంతి కుతోఽన్యత్. కేచిదితి. ఏవం
భూతాః భక్తిరసికాః విరళా ఇతి దర్శయతి—న కేవలమన్యన్నేచ్ఛంతి కింతు తేనైవ సుఖేన పూర్ణా
స్సంతః పూర్వసిద్ధగృహాదిసుఖమపి ఉపేక్షంత ఇత్యాహ. —తవ చరణసరోజహంసకులసంగవిస్ఫుష్ట
గృహ ఇతి తవ చరణసరోజే హంసా ఇవ రమమాణాః యే భక్తాస్తేషాం కులం తేన సంగః తేన
విస్ఫుష్టాః గృహాః యైస్తే తథా. అనేన శ్రవణకీర్తనే దగ్ధితే. శ్రుతిశ్చ ముక్తేరప్యాధిక్యం భక్తేర్దర్శయతి.
శ్రు. “యం సర్వే దేవా నమంతి ముముక్షువో బ్రహ్మవాదిన శ్చే”తి వ్యాఖ్యాతం చ సర్వజ్ఞైర్భాష్య
కృచ్ఛిః ముక్తా ఆపి లీలయా విగ్రహం కృత్వా భజంతఇతి. శ్లో. త్వత్కథామృతపాథోధావిహారంతో
మహాముదః, కుర్వంతి కృతినః కేచిచ్ఛతుర్వర్గం తృణోపమం. ౨౩. శ్రు. “ఆరామమన్య పశ్యంతి నతం
పశ్యతి కశ్చన, నతం విదాధ యఇదం జజానాన్యద్యుష్టాకమంతరం భవతిసీహారేణ ప్రావృతా జల్యా
చాసుతృప ఉక్థశాసశ్చరంతీ”త్యాద్యాః శ్రుతయః అనుక్రోశంత్యోజగదాత్మనీశ్వరేరతిముపదిశంతీత్యా
హ. —త్వదనుపథమితి. త్వదనుపర్తిత్వాత్ త్వత్సేవాపయికం ఇదం కులాయం కా భువి లీయత ఇతి
కులాయం శరీరః. ఆత్మవత్ సుహృద్వత్ ప్రియవత్ ఆత్మాచ సుహృచ్చ ప్రియశ్చ తద్వత్. చరతి
స్వాధీనతయా వర్తత ఇత్యర్థః. తథాపి త్వయి ఉన్ముఖే హితే ప్రియే ఆత్మని చ అప్యర్థే చకారః.

సనం విహాయ కేవలం త్వద్గుణామృతపానసుఖతామోక్షమపి నేచ్ఛంతీత్యాచుః—దురవగమేతి.
దురవగమం దుఃఖేవాప్యవగంతుమశక్యం యదాత్మనస్తవ తత్త్వం యాథాత్మ్యం తస్య నిగమాయ
ప్రకాశనాయాత్మాఉపాత్తా తనుః రామకృష్ణాదిరూపా యేన తస్య తవ చరితమేవ మహానమృతాభి
స్తస్మిన్ పరివర్తేన అవగాహనేన. పరిరత్ర వర్జనే. పరివిధూతాః శ్రమాః ఆధ్యాత్మికాదితాపాః యేషాం
తే హేఈశ్వర, తే తవ చరణసరోజసంబంధినో హంసాః భాగవతాస్తత్కులసంగేన విస్ఫుష్టస్వకాః
గృహాః గేహదేహాద్యనురాగా యైస్తే అపవర్గం మోక్షసుఖమపి నపరిలషంతి న కాంక్షంతే. ౨౪.
నృగతిం విచింత్యేత్యనేన దేహస్య భగవత్సేవోపయుక్తత్వమభిప్రేతం. తదేవ స్పష్టయంత్య నైవ
సతి తస్య సాఫల్యమన్యథా తు న సాఫల్యం ప్రత్యుత్తానర్థహేతుత్వం చేత్యాచుః—త్వదనుపదమితి.
కులాయం నీడతుల్యమిదం నృశరీరం త్వదనుపదం త్వదనుపర్తిత్వదారాధనప్రవణం చేదిత్యర్థః. తర్హ్యా
త్తాదివచ్ఛరతి ఆత్మాదిభిస్తుల్యం స్యాదిత్యర్థః. తథాప్యసదప్రపాపనయా శబ్దాదివిషయసేవయా హేతు
భూతనూ ఆత్మహనః ఆత్మఘాతినః విషయసేవాయాః అంతతః స్థావరత్వాపాదకతయా ఆత్మనో
త్రాసారతాపాదకత్వాత్తత్సేవాపరా ఆత్మఘాతిన ఏవేతి భావః. త్వయ్యహా న రమంతే అహా
నిరతిశయగుణవదిదం శరీరం ప్రాప్యాపి త్వాం న భజంత ఇతి భావః. కథంభూతే యథోక్తుకే
యథావస్థితోక్తులనందే అశవపి ప్రియే అశవపి చ హితే. ఉన్ముఖ ఇతి పాఠే ఈషదానుకూత్యనా

యాత్తహనో యదనుశయాభ్రమంతురుభయే కుశరీరభృతః. ౨౩. నిభృతమరు
న్తనోక్షదృఢయోగయుజో హృది యన్తునయ ఉపాసతే తదరయోఽపి యయుస్త్రర
ణాత్, స్త్రియ ఉరగేంద్రభోగభుజదండవిష క్తధియో వయమపితే సమాస్సమదృ

ఏవంభూతే సునేవ్యేఽపి త్వయి బత అహో కష్టం నరమంతి న భజంతి అసదుపాసనయా దేహః
ద్యుపలాలనేన ఆత్మహనః ప్రమాదినః కుతః యదనుశయాః యస్యామసదుపాసనాయాం అనుశయో
వాసనా యేషాం తే కుశరీరభృతస్సంతః ఉరుభయే సంసారే భ్రమంతి పరిపర్తంతే అతః ఆత్మహన
ఇతి భావః. శ్లో. త్వయాత్మని జగన్నాథే మన్తనోరమితామిహ, కదా మమేదృశం జన్త మానుషం
సంభవిష్యతి. ౨౩. ఇదానీం. శ్రు. “ఆత్మావారే ద్రష్టవ్య శ్శోతవ్యో మంతవ్యో నిదిధ్యాసితవ్య”
ఇత్యాద్యాః శ్రుతయః ధ్యానమంగత్వేనోపదిశంతీత్యాహ—నిభృతేతి. మరుత్ ప్రాణః మనశ్చ
అక్షాణీంద్రియాణి చ నిభృతాని సంయమితాని యైః తే చ దృఢం యోగం యుంజంతీతి దృఢయోగ
యుజస్తే తథాభూతా మునయః హృది యత్త్వత్వముపాసతే తదేవారయోఽపితవస్త్రరణాత్ యయుః
ప్రాప్తుః స్త్రియోఽపి కామతః ఉరగేంద్రభోగభుజదండ విష క్తధియః అహీంద్ర దేహసదృశయోర్భుజ
దండయోర్విషక్తా ధీర్యాసాం తాః పరిచ్ఛిన్నదృష్టయః సమదృశః సమమచ్ఛిన్నం త్వాం పశ్యంత్యో
వయం శ్రుత్యభిమానిన్యో దేవతా అపి తే సమావీవ కృపావిషయతయా అంఘ్రిసరోజసుధాః అంఘ్రి
సరోజం సుష్మ ధయంత్యః. అయం భావః—ఇత్థంభూతస్తవ స్త్రరణానుభావః. యే యోగినస్తాం
హృద్యాలంబేన ఉపాసతే. యాశ్చ వయం త్వాం సమం పశ్యామః యాశ్చ స్త్రియః కామతః
పరిచ్ఛిన్నం ధ్యాయంతి యే చ ద్వేషేణ. తాన్ సర్వానపి త్వామేవ ప్రాపయతీతి. శ్లో. చరణస్త

భృభిముఖోభవితుముద్యుక్త ఇత్యర్థః. కుతస్తాన్ప్రతి ఖద్యతేత్యత ఆహుః—యద్యస్తాదనుశయాః ప్రతి
జన్త భుక్తావశేషోత్తరోత్తరదేహనిమిత్త కర్మయుక్తాః ఉరుబహు భయం యస్మిన్ తస్మిన్ సంసారే
భ్రమంతి. అతస్తే కుశరీరభృతః కుత్సితదేహభాజః శోచ్యావేతి భావః. భుక్తావశిష్టం కర్తానుశయస్స
ఏషా మస్తీత్యర్థ ఆద్యచ్. ౨౩. అస్తాం త్వయి న రమంత ఇతి అహో బత త్వయి ద్వేషాదికమపి న
కుద్యుర్యతస్త్వయి విలక్షణవిషయే తస్మాపి త్వత్ప్రాప్తిసాధనత్వాదితి సదృష్టాంతం సోదాహరణం
సోపపాదనం చాహుః—నిభృతేతి. మరుతః ప్రాణాః మనశ్చక్షాణీంద్రియాణి చ నిభృతాని సంయ
మితాని యైస్తే చ. దృఢం అవిచాల్యం యోగముపాసనాత్తకం యుంజత ఇతి తథాతే మునయః
హృది యత్త్వత్స్వరూపముపాసతే తదేవారయః శత్రవోఽపి స్త్రరణాదప్రీతిపూర్వక స్త్రరణాద్యయుః
ప్రాప్తుః తథా స్త్రియః గోప్యోఽపి ఉరగేంద్రస్యాహీంద్రస్య దేహసదృశయోర్భుజదండయో ర్విశే
షేణ సక్తాధీ ర్యాసాం తాః. తదేవ యయు రిత్యన్వయః. విషయవిలక్షణత్వాదితి భావః. కింబహునా
వయం వేదాభిమానినో దేవా అపి అంఘ్రిసరోజమేవ సుధా తద్వద్యోగ్యం యేషాం తే త్వచ్ఛరణసరోజ
ప్రకాశకా వయమపీత్యర్థః. యద్వా అంఘ్రిసరోజం సుష్మ ధయంతి పిబంతీతి యావత్. ధేటాన
ఇతి ధాతోరూపమిదం. త్వయి ప్రమాణతయా త్వదంతరంగభూతా స్తవత్స్వరూపాదిప్రకా
శకా వయమపీత్యర్థః. తవ సమాస్తుల్యః మునిప్రభృతయ ఇవ త్వామేవ విషయభూతం తాత్పర్య
తోఽర్థతశ్చ ప్రాప్నుమ ఇత్యర్థః. తత్ర హేతుత్వేన విశింషంతి—సమదృశ ఇతి. సమా దృగ్యస్యాహ
దృతనిమోన్నతస్య వైషమ్యవైర్ఘ్యోద్యోదిపరిహారాయ వ్యాజమాత్రావలంబినః సర్వానుజిఘ్ఘ్తోస్త

శోఽంఘ్రిసరోజసుధాః. ౨౪. క ఇహ ను వేద బతావరజన్తలయోగ్రసరం యత ఉద
గాదృషిర్యమనుదేవగణా ఉభయే, తర్హి నసన్నచాసదుభయం న చ కాలజవః

రణం ప్రేష్టా తవదేవ సుదుర్లభం, యథాకథంచిన్నహరే మమ భూయాదహర్నిశమ్. ౨౪. శ్రు. “యతో
వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ, కో అద్ధా వేద క ఇహ ప్రవోచత్. కుత అజాతా
కుత ఇయం విసృష్టిః. అర్వాద్గేవా అస్య విసర్జనాయ అథా శోవేద యత ఆబభూవ. అనేజదేకం
మనసోజపీయోనై నద్దేవా ఆఘ్నవక్ పూర్వమర్షత్. తద్ధావతోఽన్యాయత్యేతి తిష్ఠక్ తస్మిన్నపామాత
రిశ్వా దధాతీ” త్యాద్యాః శ్రుతయః. భగవత్తత్వం దుర్జ్ఞేయం వదంత్యః భక్తిమేవోరరీకుర్వంతీ

త్యాహ—క ఇతి. బత అహో. హే భగవక్. ఇహ జగతి అగ్రసరం పూర్వమేవ సిద్ధం త్వాం
అవరజన్తలయః అర్వాచీనోత్పత్తినాశవాక్ కోను పుమాక్ వేద జానాతి. ఈశ్వరస్య పూర్వసిద్ధా
వస్యస్య చార్వాచీనత్వే ప్రమాణం వదక్ జ్ఞానకారణాభావమాహ—యత ఉదగాదితి. యతః
త్వత్తః ఋషిః బ్రహ్మ ఉత్పన్నః యం బ్రహ్మణమను ఉభయే ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాదేవగణా
ఉత్పన్నాః. తతోఽప్యర్వాచీనాః సర్వే యదాతు భవాక్ సర్వమపకృష్య ఉపసంహృత్యశయాత.
తర్హి తదా. అనుశాయినాం జీవానాం జ్ఞానసాధనం నాస్తి. యతః తదా నసత్ స్థూలం ఆకా
శాది న చాసత్ సూక్ష్మం మహదాది. న చ ఉభయం సదసద్భ్యామరబ్ధం శరీరం. న చ కాలజవః
తన్నిమిత్తభూతం కాలవైషమ్యం ఏవం సతి తత్ర తదా నకిమపి ఇంద్రియప్రాణాద్యపి. నచ జ్ఞాపకం
శాస్త్రమపి అయమభిప్రాయః—అర్వాక్ సృష్టిగతానాం దేహాద్యుపాధిమతాం నరాణాం కాలవశేన
చ మలినసత్త్వానాం న తావద్భగవత్జ్ఞానసామర్థ్యం. తథాచ. శ్రు. “నతం విదా ధయ ఇదం జజానాన్య
ద్యుష్టాకమంతరం భవాతీ” త్యాద్యాః. యదా తు ప్రళయసమయేన బహ్వాంతరమస్తి తథాపి సాధనా

వసర్వేఽపి తుల్యకత్యై ఇతి భావః. ౨౪. అంఘ్రి సరోజసుధా ఇత్యనేన భగవత్స్వరూపస్వభావాది
ప్రకాశనం వేదాఖ్యం శాస్త్రమేవేత్యభిప్రేతం. అతస్తేన వినా భగవతో దురవగమత్వం సహే
తుకమాహుః.—క ఇహేతి. అవరజన్తలయః అర్వాచీనోత్పత్తినాశవాక్ ఇహ లోకే కోను పుమాక్
అగ్రేసరం సృష్టేః పూర్వభావినం సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టత్వేన కారణతయావస్థితం త్వాం వేద. శాస్త్రేణ
వినా నకోఽపి వేదేత్యర్థః. బలేతి విస్తయే. శ్రు. “యతో వాచో నివర్తంత” ఇత్యుక్తరీత్యా వాఙ్మన
సాపరిచ్ఛేద్యస్వభావం తం వేత్తుముద్యుక్తో విస్తయతే. సర్వేషామవరజన్తలయత్వముపపాదయంతి
యతస్తత్వత్తః ఋషిర్బ్రహ్మ ఉదగాదుద్భభూవ. యమను పశ్చాచ్ఛతుర్భుతోత్పత్త్యనంతరమిత్యర్థః.
ఉభయే నివృత్తినిష్ఠా సునకాదయః ప్రవృత్తినిష్ఠాః మరీచ్యాదయశ్చ దేవాః ఉదగుః మనుజాస్తేభ్యోఽ
ర్వాచీనా ఇతికిము వక్తవ్యమితి భావః. అగ్రేసరత్వముపపాదయంతి—తర్హితి. యదా భగవాక్
శాస్త్రమపకృష్య స్వహృదయే నిధాయ శయాత శయితవాక్ తర్హి సృష్టేః పూర్వకాలే సత్కార్యా
వస్థం చిద్వస్తు అసత్కార్యావస్థం అచిద్వస్తు. ఉభయం మిశ్రరూపం కార్యం చ కాలజవః కాలప్ర
వృత్తిః సర్గాదివిషయం నాసీత్. కింబహునా. తత్ర తదా న కిమప్యాసీదిత్యర్థః. అత్ర. శ్రు. “నాస
దాసీన్నోస దాసీత్ ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్. న బ్రహ్మ నేశానో నేమే ద్యావాపుథివీ”
త్యాదిశ్రుత్యర్థోఽనుసంహితః. అవరజన్తలయోగ్రసరమితి చ హేతుగర్భం యద్యప్యవరజన్తాపుత్రాదిః.
అగ్రసరం పిత్రాదికం అయమిత్థంభూత ఇతి జానాత్యేవ తథాప్యత్ర భగవతో వాఙ్మనసాపరిచ్ఛేద్య
స్వరూపస్వభావత్వే అవరజన్తలయానాం తన్తాయామోహితత్వేన తదను గ్రాహ్యజ్ఞానత్వేన చ తద్వే

కిమపి న తత్ర శాస్త్రమపకృష్య శయీత యదా. ౨౫. జనిమసతస్సతో మృతిము
తాత్తని యే చ భిదాం విషణమృతం స్మరంత్యుపదిశంతి త ఆరుపితైః, త్రిగుణమ

భావాన్న భగవజ్ఞానసామర్థ్యం అతస్త్వదేకశరణతయా శ్రవణకీర్తనాదిభక్తిరేవ సుకరేతి.
జ్ఞో. క్వాహం బుద్ధ్యాదిసంరుద్ధః క్వచ భూమక్ మహస్తవ, దీనబంధో దయాసింధో భక్తిం మే
నృహరేదిశ. ౨౫. ఇతోఽపి న జ్ఞానం సుశకం ఉపదిశతామపి భ్రమబాహుళ్యాదిత్యాహ—జనిమితి.
అసతః జగతః జనిముత్పత్తిం. యే వై శేషికాదయో వదంతి సతఏవ బ్రహ్మతత్వస్యోత్పత్తిం వదంతి.
యే చ పాతంజలాదయః. స తపివైకవింశతి ప్రకారస్య దుఃఖస్య మృతిం నాశం మోక్షం వదంతి. యే
నైయామికాః. ఉత అపి యే చ సాంఖ్యాదయ ఆత్మని భిదాం భేదం యే చ మీమాంసకాః విషణం
కర్తృఫలవ్యవహారం ఋతం సత్యం స్మరంతి. తే సర్వే ఆరుపితైరారోపితైర్భ్రమై రేవోపదిశంతి నతత్త్వ
దృష్ట్యై. శ్రు. “అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్. సదేవసా మ్యేదమగ్ర ఆసీత్ బ్రహ్మైవ సత్ బ్రహ్మేష్యేతి సమా
నేవృక్షే పురుషో నిమగ్నః. అనీశయాశోచతి ముహ్యమానః అవిద్యాయామంతరే వర్తమానాస్స్వయం
ధీరాః పండితం మన్యమానాః. జంఘన్యమానాః పరియంతి మూఢా అంధేనైవ నీయమానా యథాం
ధాః. ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ. ఏకథా బహుథా చైవ దృశ్యతే జలచంద్రవత్” ఇత్యాదిశ్రుతివిరో
ధాత్. కించ. వస్తుతః పురుషస్య త్రిగుణమయత్వే సర్వమిదం సంగచ్ఛేత నతు తదస్తీత్యాహ—
త్రిగుణమయః పుమానితి భిదా యదబోధకృతా త్వయీతి త్రిగుణమయః పుమానిత్యనేన హేతునా
యా భిదా. ఉపలక్షణమేతత్ యా భిదాధీస్సా. యస్తాత్. త్వయి విషయే అబోధకృతా త్వద్వి

దనాక్షమత్వేచ తాత్పర్యం. తర్హి నసన్నచాసదితిస్పష్టేః పూర్వం సద్భజవాచ్యకార్యావస్థచిదచిన్నిషే
ధేన నామరూపవిభాగానర్హకారణావస్థచిదచిద్విశిష్టస్య బ్రహ్మణోఽగ్రసరతోఽవ్యక్త్యా సూక్ష్మచిదచిద్వి
శిష్టబ్రహ్మకస్య సతఏవ ద్రవ్యస్య స్థూలచిదచిద్విశిష్టతారూపకార్యావస్థాయోగిత్వాత్తత్కార్య
వాదః ఫలితః. ౨౫. అథ తద్విరుద్ధమసత్కార్యవాదం విరుద్ధవాదప్రసంగాన్తతాంతరాణి చానూద్య
దూషయంతి.—జనిమితి. అసతో ద్రవ్యస్య జనిముత్పత్తిం సత్తాయోగ మితి యావత్. సతశ్చద్రవ్యస్య
పశ్చాన్నృతిం నాశం చ యే తార్కికాః స్మరంతీత్యసత్కార్యవాదోఽనూదితః. ఉతేతి పక్షాంతరే.
ఆత్మని భిదాం స్థూలత్వకృతత్వమనుష్యత్వమృగత్వాదిరూపాం భిదాం. యే కేచిద్వదంతీతి చార్వాక
మతానువాదః. తే హి దేహమాత్మానం మన్యంతే. విషణం దేవమనుష్యయోరన్యోన్యోపకారభావజనితం
వాణిజ్యఫలతుల్యం స్వర్గాదిఫలం ఋతం సత్యం యే మీమాంసకాః స్మరంతీతి కర్తృఫలనిత్యవాదాను
వాదః. న కేవలం స్మరంతి. కిం తు తే తార్కికాదయః. ఆరుపితైరారోపితైర్యక్త్యాభానై రుపదిశంతి
చ. తమారుపితైరితి చ పారే—తం స్వమతసిద్ధం యుక్త్యాభానై రుపదిశంతి చేత్యర్థః. తథా పుమాన్
త్రిగుణమయః సత్త్వాదిగుణత్రయప్రచురో జీవవనతదతిరిక్త ఈశ్వరాఖ్య ఇతి నిరీశ్వరసాంఖ్యమ
తానువాదః. తత్ర సాధారణం దూషణమాహుః—ఇతీత్యాదినా. ఇతి భిదా ఇత్థంభూతో మతభేద
ఇత్యర్థః. యదబోధకృతాయస్య తవాబోధకృతా యాథాత్మ్యాజ్ఞానప్రయుక్తా చిదచిద్విశిష్టత్వదూషస్య
సత ఏవ ద్రవ్యస్య జగదాత్మకస్థూలావస్థారూపకార్యతాయోగిత్వం పూర్వపూర్వసంస్థానత్యా
గాత్తికాం మృతిమావృతివిధాదిభిః కర్తృఫలస్య తారతమ్యమతఏవ అనిత్యత్వం. బ్రహ్మజ్ఞానఫలస్య
నిత్యత్వం జీవాసంభావితసార్వజ్ఞ్య సత్యసంకల్పత్వ కరుణాధిపత్యస్వభావం పరమాత్మానం దేవమనుష్య

యః పుమానితి భిదా యదబోధకృతా త్వయనతతః పత్ర స భవేదవబోధరసే.

షయాజ్ఞానవిజృంభితా. తర్హి కిమజ్ఞానమస్తి వస్తుతః పుంసి నై వేత్యాహ—తతః అబోధాత్ పరత్ర పరస్మిక్. అసంగే అవబోధరసే జ్ఞానఘనే సః అబోధో న భవేత్ న సంభవతీత్యర్థః. మిథ్యా తర్కసుకర్కశేరితమహావాదాంధకారాంతరే భ్రామ్యన్తందమ తేరమందమహిమక్ త్వజ్ఞానవర్తా స్ఫుటం, శ్రీమన్మాధవవామన త్రిణయనశ్రీశంకరశ్రీపతే గోవిందేతి ముదా వదక్ యదుపతే ముక్తః కదాస్యామహమ్. ఆవిద్యాయామంతరే వర్తమానా ఇతి శ్రుతేరర్థః. స్వయం పయమేవ ధీరాః పండితాః విదితవేదితవ్యాశ్చేతి మన్యమానాః ఆత్మానం సంభావయంతః. తే చ దండ్రమ్యమాణాః

దిదేహవిలక్షణం ప్రత్యగాత్మానం చాజానతామిత్యం మతభేదః ప్రవృత్త ఇత్యర్థః. నను బుద్ధిశబ్దాంతరాదిభేదాత్ కార్యకారణయోరేభేదః. అసదేవ కార్యమపూర్వముత్పద్యత ఇతి యుక్తం. కించ. కారణమేవ చేత్కార్యం కారకవ్యాపార వైయర్థ్యం సర్వస్య సర్వదా సత్వేన అపేక్ష్యే కార్యస్య నిత్యానిత్య విభాగశ్చ న స్యాత్. న దేవపూర్వమనభివ్యక్తం కారకవ్యాపారేణాభివ్యజ్యతే అతః కారకవ్యాపారార్థవత్త్వం నిత్యానిత్యవిభాగశోచ్యేత. తదసత్. అభివ్యక్తేరభివ్యక్త్యంతరాపేక్ష్యే నాపస్థానాత్. అనపేక్ష్యే కార్యస్య నిత్యత్వోపలబ్ధిప్రసంగాత్. తదుత్పత్త్యభ్యుపగమే సత్కార్యవాదప్రసంగాత్. అతో సతః కార్యస్యోత్పత్తిహేతుత్వేనైవ కారకవ్యాపారార్థవత్త్వమతశ్చ సత్కార్యవాదసిద్ధిః. నన్వసత్కార్యవాదినోఽపి కారకవ్యాపారో నోపపద్యతే. ప్రాగుత్పత్తేః కార్యస్యాసత్వాత్. కార్యాదన్యత్ర కారకవ్యాపారేణ భవితవ్యం, తత్రాన్యత్వావిశేషాత్తంతుగతకారకవ్యాపారేణ పటోత్పత్తిరపి ప్రసజ్యేత. నైవం యత్కార్యోత్పాదనశక్తం యత్కారణం తద్గతకారకవ్యాపారేణ తత్కార్యోత్పత్తిసిద్ధేః. అత్రోచ్యతే. న తపివమృద్ధిరణ్యాదే ర్ద్రివ్యస్య సంస్థానాంతరభాక్త్యమాత్రేణ బుద్ధిశబ్దాంతరాద్యుపపత్తేః. న తావన్తాత్రేణాసత్కార్యవాదప్రసంగః. తత్తదవస్థస్య తస్యైవ ద్రవ్యస్య తే తే శబ్దాస్తాని తాని చ కార్యాణీతి ద్రవ్యస్య తత్తదవస్థతాయాః కారకవ్యాపారాయ తత్వేన తస్యార్థవత్త్వోపపత్తిః. అభివ్యక్త్యనుబంధీని చోద్యాని తస్యానభ్యుపగమాదేవ పరిహృతాని. ఉత్పత్త్యభ్యుపగమేఽపి సత్కార్యవాదో న విరుద్ధ్యతే. సతపివోత్పత్తేః. నను విప్రతిషిద్ధమిదమభిధీయతే పూర్వమేవ సత్ తదుత్పద్యతేచేతీతి చేత్. సద్ద్రివ్యస్యోత్తరోత్తరసంస్థానయోగోహి పూర్వపూర్వసంస్థానసంస్థితస్య వినాశః స్వావస్థితస్య తూత్పత్తిః. అతస్సర్వావస్థస్య ద్రవ్యస్య సత్త్వాత్సత్కార్యవాదో న విరుద్ధ్యతే. సంస్థానస్యాసత ఉత్పత్తావసత్కార్యవాదప్రసంగఇతి చేత్. అసత్కార్యవాదినోఽపుతృప్తేరనుత్పత్తిమత్త్వే సత్కార్యవాదప్రసంగః. ఉత్పత్తిమత్త్వే చ అపస్థా అస్థాకం త్వవస్థానాముత్పత్తిస్థానీయానాం పృథక్పృథక్తికార్యయోగానర్హత్వాదవస్థావతపివోత్పత్త్యాదికం సర్వం నిరవద్యమితి మమాయం దేహశ్చిరసి మే దుఃఖం పాదే మే వేదనేత్యపరోక్షమేవ దేహత్తనోర్వ్యతికరప్రతీతేః. శ్రు. “నిత్యో నిత్యానాం చేతనశ్చేతనానా” మిత్యాదిశాస్త్రాచ్చ తదవగతేః పుమా న్నదేవ ఇత్యాదినా దేవత్వాది ప్రతిషేధాదాత్మనాం భిదావాదోజ్ఞానమూలః. శ్రు. “తద్యథేహకర్తచిత్ లోకః క్షీయతే. ఏవమేవాత్ర పుణ్యచిత్ లోకః క్షీయతే నాస్త్యకృతః కృతేనే”త్యాది. శ్రుతేః. దాక్షాయణయజ్ఞేన వృత్తికామో యజేతేత్యాదివృత్తివిధానాచ్చ. కర్తృఫల నిత్యత్వావగతే స్తన్నిత్యత్వవాదో జ్ఞానమూలః. శ్రు. “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్. సత్యకామస్సత్యసంకల్పః

౨౬. సదివమనస్త్రివృత్త్యయి విభాత్యసదామనుజాత్సదభిమృశంత్యశేషమిదమాత్మ తయాత్తవిదః, నహి వికృతిం త్యజంతి కనకస్య తదాత్మతయా స్వకృతమనుప్రవిష్టమి

ప్రదర్శ్యమానమార్గాః. యథా లోకే అంధాశ్చక్షూరహితాః గర్తకంటకాదౌ పతంతి తద్వత్. ౨౭. నను యద్యసన్నోత్పద్యతే. యది చ త్రిగుణమయః పురుషో న సంభవతి తర్హిదం ప్రపంచ జాతం పురుషశ్చ పృథక్ నాస్తీత్యుక్తంస్యాత్. కథం తర్హితయోస్సత్వేనప్రతీతిరత ఆహ—సదితి. మనః మనోమాత్రవిలసితం. ఇదం త్రివృత్ త్రిగుణాత్కకం ప్రపంచజాతం అసదేవ సదివవిభాతి కథమితి చేత్తత్రాహ-త్వయ్యధిష్ఠానే అధిష్ఠానసత్తయాసద్వత్ ప్రతీయత ఇత్యర్థః. నకేవలమిదం వికారాస్పదం కింతు ఆమనుజాన్తనుజః పురుషః అభివిధావాకారః. పురుషమభివ్యాప్యేతి పురుషస్యాపి పృథక్ సత్త్వప్రతీతిః మనోమాత్రవిలసితేత్యర్థః. తథాచ. శ్రు. అసతోధిమనో సృజత మనః ప్రజాపతి మసృజతప్రజాపతిః ప్రజాఅసృజత తద్వా ఇదం మనస్వేవ పరమం ప్రతిష్ఠితం. యదిదం కించేతి. నన్వాత్మవిదామపి విశ్వంసదేవ స్ఫురతి. అతః కథమసత్స్యాదత ఆహ -సదభిమృశంతీతి. ఆత్మవిదస్త్య శేషమిదం భోక్తృభోగ్యాత్కకం విశ్వమాత్మతయైవ సదభిమృశంతిసదితి జానంతి. ఆత్మకార్యత్వాన్న పృథగిత్యర్థః. తథాహి. యదుపాదానకం హియత్కార్యం భవతి తత్తేనైవ రూపేణ ప్రతీయతే ఉపాదీయతేచేతి లోకాచారేణ దర్శయతి—నహి వికృతిమితి. కనకస్య వికృతిం కుండలాదికం కనకార్థినో న

పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియా చ కరణాధిపాధిపో న చాస్య కశ్చిజ్ఞనితా న చాధిప” ఇత్యాదీని బహుప్రమాణాని ఈశ్వరేవగంతవ్యాని. ఇత్థమేషాం వాదానామజ్ఞాన మూలత్వముక్తం. అథ భగవత్జ్ఞానవతాం తాదృశభ్రమాభావమాహుః—తతః పూర్వప్రస్తుతసదస చ్ఛబ్దవాచ్యప్రకృతిపురుషాభ్యాం పరత్ర పరస్మిక్ విలక్షణ ఇతి యావత్. అవబోధరసే జ్ఞాన స్వరూపే త్వయి యథావద్విజ్ఞాతే సతీతి శేషః. స అవబోధః తన్మూలః వాదభేదశ్చ నాస్తీత్యర్థః. కిమవ బోధనిదానమిత్యపేక్షాయాం మనోదోషఏవేతి. కిం తన్నివృత్తినిదానమిత్యపేక్షాయాం భగవదుపాస నాత్మకయోగఏవేతి విశుద్ధాంతఃకరణాస్తు సర్వమిదం జగత్ భగవదాత్మకతయా సూక్ష్మచిదవిద్విశిష్ట భగవత్కార్యతయా చ తదన్యదేవ పశ్యంతీతి వదంతి. ౨౮. సదివసత్కారణవాదరూపదూషణపరిహార పూర్వకమసత్కారణవాదాసాధారణానుపపత్తిమాహుః—సదివేతి. ఆమనుజాన్తనుష్యపర్యంతాత్ మనుష్యపర్యంతానాం దేహినామిత్యర్థః. త్రివృత్కరణాత్కకం మనస్సదివసత్త్వమర్థక్రియాకారిత్య కార్యకమివ ప్రతీయమానమపి త్వయ్యసద్భాతి కార్యకరం న భవతి. చిదచిదాత్మకజగద్విశిష్టం తదాత్మానం త్వాం న ప్రకాశయతీత్యర్థః. అత్తానం త్వాం విదంతుపాసత ఇత్యాత్మవిదః త్వదుపాసనాత్మక యోగపరిశుద్ధాంతఃకరణాస్తు అశేషం కృత్స్నమిదం జగత్ ఆత్మతయా ఆత్మశబ్దః పరమాత్మపరః. అజయాత్తనా చ చరత ఇత్యుక్తప్రకారేణ సదభిమృశంతి సచ్ఛబ్దవాచ్యసూక్ష్మచిదవిద్విశిష్టంకారణం బ్రహ్మైవ కార్యజగద్రూపేణావస్థితమతస్తతోఽనన్యదిత్యేవముపాస్యపరబ్రహ్మవిశేషణతయా ఉపాస్య కోట్యంతర్గతత్వాజ్జగదుపాదేయమేవ పశ్యతీత్యర్థః. బ్రహ్మాత్మకత్వేన జగతో హేయత్వాభావే దృష్టాంతమాహుః—నహీతి. కనకస్య వికృతిం వికారం కటకమకుటాదికం న హి త్యజంతి. తదాత్మ తయా ప్రకృతిభూతకనకాన్యేతయా ఉపాదదత ఏవేతి శేషః. కార్యావస్థాయానుపి కనకా

దమాత్తతయావసితమ్. ౨౭. తవ పరియే చరంత్యఖిలసత్త్వనికేతతయాత ఉత పదా
క్రమంత్యవిగణయ్య శిరో నిర్మతేః, పరివయ సే పశూనివగిరావిబుధానపితాం స్వయి

త్యజంతి హి. అత్ర హేతుః—తదాత్తతయా కనకరూపత్వేనేత్యర్థః. అతః స్వకృతమిదం విశ్వమను
ప్రవిష్టం చ పురుషరూపమాత్తతయైవ అవసితం నిశ్చితం. శ్లో. యత్సత్తయా సదాభాతి జగదేకదన
త్స్వతః, సదాభాసమసత్యస్త్రిక్ భగవంతం భజామతమ్. ౨౭. నను. శ్రు. “సత్యం జ్ఞానమనంతం
బ్రహ్మ. నేహ నానాస్తి కించన. మృత్యోస్సమృత్యుమాప్నోతి. య ఇహ నానేవ పశ్యతీ”త్యాదిశ్రుతిభి
రేవంభూతస్య భగవతః ప్రతిపాదనాత్ తత్ జ్ఞానం సుకరమేవేతి కుతః భక్త్యా అత ఆహ.—
తవేతి. తవేతి కర్తృణి షష్ఠీ. త్వాం యే పరిచరంతి. ఛందసి వ్యవహితాశ్చేతి యచ్ఛబ్దేన వ్యవధాన
మదోషః. కేన రూపేణ అఖిలసత్త్వనికేతతయా అఖిలాని సత్త్వాని నికేతః యస్య తథా తస్య భావ
స్తత్తా తయా సర్వభూతావాసతయేత్యర్థః. ఉత అతఏవ అవిగణయ్య తిరస్కృత్య తఏవ నిర్మతేః
మృత్యోః శిరః మూర్ధానం పదా పాదేన ఆక్రమంతి ఆక్రామంతి మృత్యోర్ద్వార్ధి పదం దధతితే
తరంతి ముచ్యంత ఇత్యర్థః. యే పునః విముఖాః అభక్తాస్తాక్ గిరా వాచా పశూనివ విబుధాక్
విదుషోఽపి పరివయ సే బధ్నాసి కుతః త్వయి కృతసౌహృదాః త్వయి కృతం సౌహృదం ప్రేమ యైస్తే.
ఖలు నిశ్చితం పునంతి పవిత్రయంతి. ఆత్మానం అన్యానపీతి శేషః. నేతరే తథాచ. శ్రు. “తస్య
వాక్తింతి ర్నామాని దామాని తస్యేదం వాచా తంత్యానామభిర్దామభిస్సర్వం సిత” మితి. అయమభి
ప్రాయః—సత్యమేవంభూతమాత్మానం శ్రుతయః ప్రతిపాదయంతి. అత్ర చ యద్యపి వస్తునః అపరో
క్షత్వాత్ అపరోక్షమేవ జ్ఞానముత్పద్యతే. తథాప్యసంభావనావిపరీతభావనా తిరస్కృతత్వాన్తలిన

వృతిరేకాదితి భావః. యది కార్యం కారణాదన్యత్తదా కనకస్య వికృతిం త్యజేయురిత్యసత్కార్య
వాదేఽనుపపత్తిరభిసంహితా. ఏవం జగదుపాదేయమేవేత్యాహుః—స్వకృతమితి. స్వరూపపరిణామ
శంకావ్యావృత్తిర్థమనుప్రవేశోక్తిః. అనేన స్వపక్షే దూషణోద్ధారః. స్వశబ్దః పరమాత్మపరః. స్వకృతం
జగత్తేన పరమాత్మనానుప్రవిష్టం వ్యాప్తం. శ్రు. “తత్సృష్ట్యా తదేవానుపావిశ”దితి శ్రుతిః.
అతఇదం జగదాత్తతయా అవసితముపాస్య పరమాత్మశబ్దవాచ్య వస్తవంతర్గతతయా సుఖరూపం నిశ్చిత
మిత్యర్థః. శ్రు. “తదాత్మానగ్ స్వయమకురుత యద్వైతత్సకృతం. రసోవైస” ఇతి శ్రుతేః. యద్వా
ఆత్తతయాంతఃప్రవిశ్య ధారకే త్వయ్యాత్మశబ్దార్థః. తేన వ్యాప్తమవసితం. అనేనాకాశాదివన్న
తూష్ణిం వ్యాప్తిః. కింతు ధారకతయేత్సుక్తం. అనేనేదం సదభిమృశంతీత్సుక్తం సామానాధికరణ్యం
శరీరాత్త భావనిబంధనమితి ఫలితం. ౨౭. నన్విదమాత్మవిదస్సదభిమృశంతు తతః కిమతఆహుః.—
తవేతి. ఇత్థమిదం సదభిమృశంతఏవ మృత్యుం తరంతీతి భావః. తదాహ్యఖిలసత్త్వానాం సర్వేషాం
జంతూనాం నికేతతయా ధారకతయా యే పరిచరంతి. అఖిలాంతరాత్మత్వేన త్వాం సేవంతే. ఉపా
సత ఇతి యావత్. తఉత. తఏవ నిర్మతేర్మృత్యోశ్శిరో మూర్ధానమవిగణయ్యానాదృత్య పదా
దేవాక్రమంతి మృత్యోర్ద్వార్ధి పదం దధతః తరంతి ముచ్యంత ఇత్యర్థః. తద్వీత్థమనభిమృశతాం కాగతి
రిత్యతఆహుః—పరివయస ఇతి. అవిబుధానితి ఛేదః. అవిదుషః సార్వాత్మ్యబ్రహ్మోపాసనరహితాక్
గిరా శాస్త్రాత్మకసమ్యగుపదేశేన పరివయ సే. అయపయేత్యాదిదండకపఠితస్య ఘయః. విగతా విత్యస్య
జ్యంతస్య వా ఇదం రూపం. అస్య గత్యర్థకస్య జ్ఞానార్థకత్వాత్. బోధయసీత్యర్థః. యద్వా

కృతసౌహృదాః ఖలు పునంతి న యే విముఖాః. ౨౮. త్వమకరణస్వరాడఖిలకారక శక్తిధరస్తవ బలిముద్వహంతి సమదంత్యజయానిమిషాః, *వర్ష భుజోఽఖిలక్షితిపతే

చిత్తేషు పరోక్షమివ భవతీతి నాపరోక్షం సంసారభ్రమనివృత్తిసమర్థం భగవత్పరిచర్యయా తు సమ్యగమలచిత్తానాం తత్ప్రసాదేన లభ్యాపరోక్షజ్ఞానానామయత్నత ఏవ కరకలితామలకవత్ మోక్ష ఇతి తథాచ. శ్రు. “దేహంతే దేహః పరం బ్రహ్మ తారకం వ్యాచక్షే యమేవైషవృణుతే తేన లభ్యః యస్య దేవే పరాభక్తిరి”త్యాదయః. శ్లో. తపంతు తాపైః ప్రపతంతు పర్వతాదటంతు తీర్థాని పతంతు చాగమాన్, యజంతు యాగైర్విసయంతు యోగైర్హరిం వినానైవ మృతిం తరంతి. ౨౯. నను యద్యఖిలసత్త్వనికేతత్వేన భగవత్సేవ్యత్వముచ్యతే. తర్హి తత్తత్కరణసంబంధాత్. కర్తృత్వభోక్తృత్వే ప్రసజ్యేయాతాం నవస్తుతస్తథాత్వమితి చేత్త్వీ జీవానామపి తత్తుల్యమితి. కేన విశేషేణ పునస్సేవ్యసేవకత్వమితీమామాశంకాం పరిహరంత్యః. శ్రు. “న తస్య కార్యం కరణం చ విద్యతే న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే, పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ. అపాణిపాదో జవనో గృహీతా పశ్యత్యచక్షుస్సృణోత్యకర్ణః, సవేత్తి వేద్యం న చ తస్యాస్తి వేత్తా తమాహురగ్ర్యం పురుషం మహాంత” మిత్యాద్యాః శ్రుతయః స్తువంతీత్యాహ—త్వమితి. కరణ సంబంధరహితఏవ అఖిలకారకశక్తిధరః అఖిలానాం ప్రాణినాం యాని కారకాణి ఇంద్రియాణి తేషాం శక్తిర్ధారయతి. ప్రవర్తయతీతి తథా. కుతః స్వరాడ్యతః స్వేనైవ రాజసే దీవ్యసే. న హి స్వతస్సిద్ధజ్ఞానశక్తేరింద్రయాపేక్షేత్యర్థః. అతస్తవ బలిముద్వహంతి పూజాం కుర్వంతి. అజయా అవిద్యయా సహితాస్తయా వృతా ఇత్యర్థః. అనిమిషా దేవాః ఇంద్రాదయః తత్పూజ్యాః విశ్వసృజి

పరివయసే గమయసి సన్తార్గం నయసీత్యర్థః. పశూనివ యథా దుర్దమ్యాన్ పశూన్ నాసికాసూత్రాదిభిస్సమ్యక్ శిక్షయంతి. తద్వచ్చస్త్రాత్ త్వామిత్యంభూతం జ్ఞాత్వా క్రమేణోపాసీనా ముచ్యంత ఇతి భావః. పరివయస ఇతి మధ్యమపురుషేణ నిరతిశయకృపావత్త్వం సర్వానుభిఘ్నక్షుత్వం చ సూచితం. తర్హి శాస్త్రానధికారిణాం కా గతిరిత్యతావలః—తానితి. యేత్వయి న విముఖాః వైముఖ్య రహితాః. అతఏవ కృతం సౌహృదం యైస్తే త్వద్భక్తాస్తానజ్ఞాన్ శాస్త్రాధికారరహితానపి పునంతి ఖలు. భగవత్సేవయా తేఽపి ముచ్యంత ఇతి భావః. యేషాం సత్సేవాపి న రోచతే తేషామధోగతి రేవేతి తాత్పర్యం. ౨౯. నను సర్వకారణత్వాన్తదనన్యత్వేనాభిమృశంత ఏవ మృత్యోశ్శిరః పాదే నాక్రామంతీతి, సత్యం-యది కారణత్వోపాస్యత్వనియతసార్వజ్ఞ్యసర్వశక్తిత్వపరత్వాదిగుణపాష్కల్యం స్యాదిత్యపేక్షాయాం తత్పేష్కల్యమాహుః—త్వమితి. శీఘ్రం సంకల్పమాత్రేణ కరోతీత్యరకర సంకల్పమాత్రపరిక్షృప్తవిశ్వః జగత్సర్గాపాదకసంకల్పాత్తకజ్ఞానాశ్రయ ఇతి యావత్. అసేన సార్వజ్ఞ్యం ఫలితం. త్వమకరణ ఇతి పాఠాంతరం. తదా కరణాయ త్తజ్ఞానరహితః. శ్రు. “పశ్యత్య చక్షుస్సృణోత్యకర్ణో న తస్య కార్యం కరణం చ విద్యతే” ఇతి శ్రుతే. కార్యం శరీరం కరణ మింద్రియం చ న విద్యతే అప్రాకృతశరీరేంద్రియతదాయ త్తజ్ఞానరహితః నిత్యనిరుపాధికసార్వజ్ఞ్య జ్ఞానాశ్రయ ఇతి తదర్థః. సార్వజ్ఞ్యస్య నిరుపాధికస్ఫురణాయ స్వరాడితి. స్వరాట్ స్వతంత్రః ఆకర్ష ష్యః కర్తృవశ్యానాం ప్రేరకశ్చ. స్వాతంత్ర్యస్య సప్రతియోగికత్వాదఖిలకారకశక్తిధరః నిమిత్తో పాదానసంప్రదానాపాదానాధికరణాద్యాత్ కాసికారకాణి తత్తచ్చక్షీశ్చధరతీతి తథా. సకలకారక

రివ విశ్వసృజో విదధతి యత్ర యేత్వధిక్యతా భవతశ్చకితాః. ౨౯. స్థిరచరజాత
యస్సృరజయోత్థనిమిత్తయుజో విహర ఉదీక్షయా యది పరస్య విముక్తతతః,

బ్రహ్మదయోఽపి యథా సస్త్రీకా ఏవ కింకరాః స్వామినం సేవంతే తథా అవిద్యాయుక్తా దేవాద
యస్తామితి లోకోక్తిః. సమదంతిచ మనుష్యైర్దత్తం హవ్యకవ్యాదిలక్షణం బలిం భక్షయంతి చ. అత్ర
దృష్టాంతః. వర్ష భుజోఽఖిలక్షితిపతేరివేతి. యథావర్ష భుజః ఖండమండలపతయః అఖిలక్షితిపతేర్వహః
మండలేశ్వరస్య స్వప్రజాదత్తబలిభుజః బలిముద్వహంతి తద్వదితి. కథం బలిం వహంతి తదాహ—
విదధతి యత్ర యే త్వధిక్యతా భవతశ్చకితా ఇతి. త్వత్తో భీతాస్సంతః యస్మిన్ కర్తృణి యే
నియుక్తాస్తే తత్తత్కుర్వంతీతి. త్వదాజ్ఞాపరిపాలనమేవ బలివహనమిత్యర్థః. తథాచ. శ్రు. “భీమాస్తా
ద్వాతః పవలే. భీమోదేతి సూర్యః. భీమాస్తాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ. మృత్యుర్ధావతిపంచమ” ఇతి. శ్లో.
అనింద్రియోఽపి యో దేవస్సర్వకారకశ్చక్షిధృత్, సర్వజ్ఞస్సర్వకర్తా చ సర్వసేవ్యం నమామి తమ్. ౨౯.
తదేవం కరణప్రవర్తకమిశ్వరం కరణపరతంత్రా నరా భజంతీత్యుక్తం. న కేవలమిందేవ కారణం తత
ఉత్పన్నత్వేనాపి తత్పరతంత్రత్వాదితి వదంతి. శ్రు. “యథాగ్నేః త్సుద్రా విస్ఫులింగా వ్యుచ్ఛ
రంతి ఏవమేవాస్తాదాత్తన సృర్వే ప్రాణాస్సర్వే లోకాస్సర్వే దేవాస్సర్వాణి భూతాని సర్వ ఏత
ఆత్మానో. వ్యుచ్ఛరంతీ” త్యాదిశ్రుతయ ఇత్యాహ—స్థిరేతి. హే విముక్త నిత్యముక్త. యది తవ అజ
యా మాయయా విహరః విహరః క్రీడా భవతి. తదా స్థిరచరజాతయః స్థిరాశ్చ చరాశ్చ జాతయః
జాత్యాలింగితా దేహః యేషాం తే జీవాస్సృజః భవేయుః. కథంభూతస్య తతః అజాతః పరస్య

తత్తచ్ఛక్తినిర్వాహక ఇత్యర్థః. అథ పరత్వమాహుః—తవేత్యాదినా. అజయా అజాశబ్దాభిధాయ్యా
ప్రకృత్యా సహితా ఇతి శేషః. ప్రకృతిపరతంత్రా అనిమిషా దేవాః వాయుసూర్యాగ్నింద్రాదయః
విశ్వసృజః ప్రజాపతయశ్చ యే యే యత్ర యత్ర వ్యాపారే అధిక్యతాస్తే సర్వేభవతశ్చకితా భీతా
స్సంతః తవ బలిం స్వస్వాధికారానువర్తనాత్కికాం పూజాముద్వహంతి విదధతి. సమందలి త్వయా
దత్తాన్ భోగాననుభవంతి చ యథా వర్ష భుజో భారతాదివర్ష భోక్తారః అఖిలక్షితిపతే స్సార్వభౌమస్య
బలిం విదధతి. తద్వత్ అతః. శ్రు. “భీమాస్తాద్వాతః పవలే భీమోదేతి సూర్యః. భీమాస్తాదగ్నిశ్చేం
ద్రశ్చ. మృత్యుర్ధావతి పంచమ” ఇతి. “భయాదస్యాగ్నిస్తవతిభయాత్తపతి సూర్యః. భయాదింద్రశ్చ
వాయుశ్చ మృత్యుర్ధావతి పంచమః, యదిదం కించ జగత్సర్వం ప్రాణ ఏజతి నిస్సృతం, మహ
ద్భయం వజ్రముద్యతం య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవంతీ”తి శ్రుత్యర్థోఽనుసంధేయః. ప్రాణశబ్ద
నిర్దిష్టే పరమాత్మని స్థితానాం సర్వేషాం తతో నిస్సృతానాం తస్మాత్సంజాతమహాభయనిమిత్తమే
జనం కంపనమస్తి. తచ్ఛాసనాతివృత్తే కిం భవిష్యతీతి మహతో భయాద్వజ్రాదివోద్యతాత్
కృత్సం జగత్కంపత ఇతి తదర్థః. మహద్భయం వజ్రముద్యతమితి పంచమ్యర్థేప్రథమా. ౨౯. ఇత్థం
కల్యాణగుణపౌష్కల్యముక్తం. తర్హి కిం హేయా అపి గుణాస్సంతీత్యపేక్షాయాం తే న సంతీతి
వదంతః. కథమవర్జనీయప్రకృతి సంబంధనివృత్తిరిత్యపేక్షాయాం హేయప్రత్యనీకభగవత్కటా
క్షాదేవేత్యాహుః—స్థిరేతి. స్థావరజంగమా సృర్వే ప్రాణినః అజయోత్థనిమిత్తయుజః ప్రకృతికార్య
శరీరయుక్తాస్సృజః, సర్వేషా మజాసంబంధో వర్జనీయ ఇతి భావః. తతస్తత్ర కేషాంచిదేవంభూతానాం
విరహో యది కదాచిత్ప్రకృతిమోక్ష స్సంభవతీతి చేత్పరస్య తవ ఉదీక్షయా కటాక్షా

న హి పరమస్య కశ్చిదపరో న పరశ్చ భవేద్వియత ఇవాపదస్య తవ శూన్య

దూరే వర్తమానస్య అసంగస్యేత్యర్థః. తస్మా కథం విహారః ఉదీక్షయా ఈక్షణవశేన. నను మలినా నాం జీవానాం కథం జన్మ స్యాత్తత్రాహ—ఉత్థనిమిత్తయుజ ఇతి. ఈహయైవ ఉత్థాని ఉత్థితాని ఆవిర్భూతాని నిమిత్తాని కర్తాణి తద్భూతాని లింగశరీరాణి వా తైర్యుజ్యంత ఇతి తే తథా. నను కిం నిమిత్తోత్థానేన మదిచ్ఛయైవ భవంతు న త్వయి వైషమ్యాభావాత్ విషమస్పష్టేరయోగాదిత్యాహ— నహి. పరమస్యేతి. పరమస్య పరమకారుణికస్య వియత ఇవ ఆకాశసదృశస్య సమస్యేత్యర్థః. కశ్చిదపరః స్వీయః పరః అస్వీయశ్చ న భవేత్ న సంభవతీత్యర్థః. శ్రు. “అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్. తతో వై సదజాయత.” ఇత్యాది శ్రుత్యా శూన్యపూర్వకత్వమివ ప్రతీయతే తదర్థం పునర్విశినప్తి—శూన్యతు లాం దధతః శూన్యసామ్యం భజతః తదేవ దర్శయితుం పునర్విశినప్తి—అపదస్యేతి. న పద్యత ఇత్యపదః తస్య వాక్తానసయోరగోచరస్యేత్యర్థః. శ్లో. త్వదీక్షణవశక్షోభమాయాబోధితకర్తృభిః, జాతాన్ సు

దేవ మోక్షస్సాదిత్యర్థః. ఉపాయనిష్పత్తిస్తత్కటాక్షమూలైవేతి భావః. నన్వవర్జనీయప్రకృతి సంబంధేషు కాంశ్చిత్తతస్యాజయన్నహం కిం వైషమ్యవైర్ఘ్యణ్యాదిహేయగుణఇత్యతస్సంబోధ యంతి—విముక్తేతి. హేయాద్విశేషేణ ముక్తహేయప్రతిభవేత్యర్థః. తదేవ విశదీకుర్వంతి—నహితి. పరమస్య పరః ఉత్కృష్టః కారుణికః మా న విద్యతే యస్తాత్తస్య పరమకారుణికస్య తవ కశ్చిద పరః కరుణావిషయః పరస్తదవిషయశ్చ నాస్తి. సర్వాత్మనాం శరీరభూతత్వాదరక్షణీయో నాస్తి. అతస్సర్వరక్షక స్త్వమతోన వైషమ్యాదిహేయసంభావనాపి. తథాపి వ్యాజమాత్రావలంబిత్యాన్న సర్వాన్తోదయసీతి భావః. న కేవలం వైషమ్యవైర్ఘ్యరూపహేయాభావ ఏవ. అపితు సర్వేహేయగుణా న సంతీత్యభిప్రాయేణ సదృష్టాంతం విశింషంతి వియత ఇత్యాదినా. వియత ఇవ ఆకాశస్యేవ అపదస్యాస్థానస్య హేయానాశ్రయస్య యథా సర్వత్ర వ్యాప్య స్థితస్యా ప్యాకాశస్య వ్యాప్యగతదోషానాశ్రయత్వం తద్వద్దేయానాశ్రయస్యేత్యర్థః. అతఏవ శూన్య తులాం శూన్యోపమాం దధతః సర్వవ్యాపిన్ోఽపి వ్యాప్యగతదోషస్పర్శాభావేన అవిద్యమానతుల స్యేత్యర్థః. విహర ఉదీక్షయేతి పాఠాంతరం. తదాయమర్థః—నను యద్యహమకరణస్తర్హి జగత్సృష్టౌత్వాద్యనుపపత్తిస్స్వరాజో జగద్వ్యాపారానుపపత్తిశ్చ, కరణానాం కర్తృవశ్యానాం చైవ కర్తృత్వ వ్యాపారపత్త్వాదిదర్శనాదిత్యతాపహుః—స్థిరేతి. యది విహరః విహరః చిక్రిడిషోరేవేత్యర్థః. తదా పరస్య ప్రకృతిపురుషాభ్యాం విలక్షణస్య తవ ఉదీక్షయా బహుస్యా మిత్యుక్తసంకల్పమాత్రేణైవ అజాయాః ప్రకృతేస్సకాశా దుత్థాన్యదితాని నిమిత్తాని దేహనిమిత్తాని బుద్ధీంద్రియాదీని తైర్యుజ్యంత ఇతి తథా స్థిరచరజాతయః స్థావరజంగమసంస్థానా స్సర్వే ప్రాణినస్సృజి. ఉదీక్షయేత్యనేన కరణాయ త్తకర్తృత్వ వ్యుదాసః. విహర ఇత్యనేన కర్తాయ త్తవ్యాపారపత్త్వవ్యుదాసః. అతఏవ జగత్సర్గరూపవ్యాపారస్య జీవరాశిపరమసుఖదుఃఖనిమిత్తార్థత్వవ్యుదాసశ్చ ఫలితః. తత్ర హేతుత్వేన సంబోధయంతి. విము క్తేతి. ఆస్య యథోక్త ఏవార్థః. జీవానాం త్వసర్వజ్ఞ త్వాదిసర్వశక్తిత్వాది సత్యసంకల్పత్వాదిహేయా స్పదత్వాన్న సంకల్పమాత్రేణ ఘటాదికర్తృత్వమితి భావః. కస్తస్త్వి మమోదీక్షయేత్యత ఆహుః. తతః యత ఏవం తతః పరమస్య సర్వోత్కృష్టస్య పరం పూర్వభావి ఉదీక్షతో నాస్తి. పరమకారణత్వా దితి భావః. అతఏవాపరః కార్యభూతః కశ్చిదపి నాస్తి సర్వస్య తత్కార్యత్వాదితి భావః. యద్యా

తులాం దధతః. ౩౦. అపరిమితాధ్రువాస్తనుభృతో యది సర్వగతాస్తర్హి న
శాస్యతేతి నియమో ధ్రువనేతరథా, అజని చ యన్తయం తదవిముచ్య నియంతృభవే

సరతః ఖన్నాన్నహరేపాహి నః పితః. ౩౦. ఏవం తావత్సరమాత్మనస్సకాశాదవిద్యాకృతకార్యో
పాధయస్తదంశా ఏవ జీవా జాతా స్సంసరంతో భవంతీత్యుక్తం. తత్ర యద్యేకా అవిద్యా తదా
సర్వజీవస్యాప్యేకత్వాదేకముక్తౌ సర్వముక్తిప్రసంగః. అథ నానా అవిద్యాస్తర్హి తస్యైవాం
శాంతరేణ సంసారానపగమాదవిర్హోక్ష ఇత్యాదివితర్కబలేన. వస్తుత ఏవ జీవాజాత్యా నానాత్వానః
తత్ర చ తేషామణుల్వే దేహవ్యాపిచైతన్యం న స్యాత్ దేహపరిమాణల్వే చ మధ్యమపరిమాణానాం
సావయవత్వేనానిత్యత్వం స్యాత్. అత స్సర్వగతా నిత్యాశ్చేతి కేచన మన్యంతే. తత్ర న తావదుక్త
దోషప్రసంగః. అవిద్యాభేదేన తచ్ఛక్తిభేదేన వా బద్ధముక్తవ్యవస్థాసంభవాత్. ఈశ్వరస్య తు న
కేనాప్యంశేన సంసారశంకేత్యుక్తమేవ ప్రసిద్ధం చాత్మైక్యం సర్వశ్రుతిషు. కించ. ఇమం పక్షం అంత
ర్యామిబ్రాహ్మణమపి న సహత ఇత్యాహ. — అపరిమితా ఇతి. వస్తుత ఏవానంతాః ధ్రువాస్తేనైవ
రూపేణ నిత్యాః సర్వగతాశ్చ తనుభృతో జీవా యది స్మృతి, తర్హి తేషాం సమత్వాత్ శాస్యతా న
ఘటత ఇతి కృత్వా హే ధ్రువ నియమః నియమనం త్వయా న స్యాత్ ఇతరథాతు ఘటేత. కథం
యన్తయం ఉపాధితో యద్వికారప్రాయం యత్ జీవాఖ్యం అజని జాతం తత్తస్య స్వవికారస్య
నియంతృ నియామకం భవేత్. అవిముచ్యకారణతయా అపరిత్యజ్య కిం తత్ సమమనుస్మాతం. నను
కిం యత్తచ్ఛబ్దైః జ్ఞాయతే చేదుచ్యతాం ఇదం తదిత్యతాహ — అనుజానతాం యదమతమితి జానీమ
ఇతి వదతాం యదమతమవిజ్ఞాతప్రాయం అవిషయత్వాత్. తథాచ. శ్రు. “యస్యామతం తస్య మతం
మతం యస్య న వేద నః. అవిజ్ఞాతం విజానతాం విజ్ఞాతమవిజానతాం అవచనేనైవ ప్రావాచ న హి

అపరః అన్యశరీరభూతః కశ్చిదపి నాస్తి, సర్వస్య తదాత్మకత్వాదితి భావః. తర్హి. వ్యాప్యగతదోష
ప్రసక్తిరిత్యతస్సదృష్టాంతం విశింషంతి వియతఇవేత్యాది యథోక్తపివార్థః. ౩౦. స్థిరచరజాతయస్సృష్టి
రిత్యనేన చరాత్మకస్థూలసూక్ష్మశరీరాంతఃప్రవేశయోగ్యం జీవానాం స్వాభావికమణుస్వరూపత్వం
సూచితం. జీవస్వరూపవిభుత్వవాదం దూషయంతి. అపరిమితా ఇతి. హే ధ్రువ తనుభృతో జీవా అపరి
మితా అసంఖ్యేయాః ధ్రువాః నిత్యాశ్చ. తే సర్వగతాః తర్హి న శాస్యతా సర్వేషాం తుల్యత్వా
శ్చరమాత్మనా జీవాంతరేణ వా శాస్యతా నియామ్యతా నోపపద్యతే ఇత్థీతం నియమః ఉత్క్రాంతి
గత్యాదివిషయః నిత్యం శ్రూయమాణోనోపపద్యతే ఉత్క్రాంతిస్తావచ్ఛాపియతే. శ్రు. “తేన ప్రద్యో
తనేనైవ ఆత్మా నిష్క్రామతి చక్షుషో వా మూర్ధ్నో వా శిరోదేశేభ్యః” ఇతి గతిరసి. శ్రు. “యేవై
చాస్తాల్లాకాత్ప్రియంతి చంద్రమసమేవ తే సర్వే గచ్ఛంతీ”తి ఆగతిరసి. శ్రు. “తస్మాల్లాకాత్పునరే
త్యాస్తే లోకాయ కర్తృణః” ఇతి. ఇతరథా అణుల్వే తు శాస్యతా నియమాదయ ఉపపద్యంత
ఇత్యర్థః. యద్యపి శరీరవియోగరూపత్వేనోత్క్రాంతిః స్థిరతరస్యాప్యాత్మనః కథంచిదుపపద్యతే
అత స్తే స్వాత్మనైవ సంపాద్యే ఇత్యభిప్రాయేణ నియమశబ్దః ప్రయుక్తః. తథాచ శారీరకం సూత్రం.
“స్వాత్మనాచోత్తరయో”రితి. చ శబ్దోఽవధారణే. తనుభృతఇత్యనేన సర్వేషాం సర్వశరీరసంబంధా
విశేషాత్సర్వశరీరానుచరపుణ్యపాపానాం సర్వసాధారణత్వేన వ్యవస్థితఫలాదానాయోగాచ్ఛాసనం
నోపపద్యతే ఇత్యాత్మవిభుత్వవాదేఽనుపపత్తిరు ద్ధాటితా. అపరిమితా ఇత్యనేన జీవైక్యవ్యుదాసః. తత్ర

త్సమమనుజానతాం యదమతం మదదుష్టతయా. 30. నఘటత ఉద్భవః ప్రకృతి
పురుషయో రజయోరుభయయుజాభవంత్యసుభృతో జలబుద్బుదవత్, త్వయి త

తూష్ణీం బభూవే”త్యాది కించ మతస్య జ్ఞాతస్య దుష్టతయా దోషశ్రవణాత్. తథాచ. శ్రు. “యది
మన్యసే నువేదేతి దభ్రమేవాపి నూనం. త్వం వేత్థ బ్రహ్మణోరూపం యదస్య త్వం యదస్య వేదే
ష్యి”త్యాది తస్మాద్యత్తచ్చబ్ధాబోధ్యమతర్క్యం కిమపి సర్వానుసూతత్వేన సమం నియంతృభవే
దిత్యర్థః. శ్లో. అంతర్యంతా సర్వలోకస్య గీతశ్శ్రుత్యా యుక్త్యాచై వమేవావసేయః, యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వ
శక్తిం నృసింహం శ్రీమంతం తం చేతనైవావలంబే. 30. నను చ యది పరమాత్మనో జీవా జాయంత
ఇతి నియంతృనియమ్యభావ ఉచ్యతే. తథా సతి జీవానామనిత్యత్వప్రసంగేన ప్రతిదినం కృతనాశా
కృతాభ్యాగమప్రసంగస్స్యాత్. కించ. తదామోక్షో నామ జీవస్య స్వరూపహనిరేవ స్యాత్.
నచైతద్యుక్తం. స్వప్రకాశానందాత్తనః అవిద్యాకృతానర్థనివృత్తిమాత్రస్య మోక్షత్వాద్యభ్యుపగమా
దిత్యాశంఖ్యోపాధిజన్తనైవ జన్త జీవానాముచ్యతే న స్వతః అఘటనాదిత్యాహ—నఘటతఇతి. తత్ర
కింప్రకృతేర్జీవరూపేణోద్భవ స్స్యాత్. పురుషస్య వా. ఉభయోర్వా. ఆద్యే జీవానాం జడత్వా
పత్తిః. ద్వితీయే పురుషస్య వికారిత్వప్రసంగః. అతఏవ న తృతీయ ఇత్యాశయేనోక్తం. ప్రకృతి
పురుషయోరుద్భవో న ఘటత ఇతి శ్రుత్యా అజత్వప్రతిపాదనాదపీత్యాహ.—అజయోరితి. తథాచ.
శ్రు. “అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీగ్ సరూపాం. అజో హ్యేకో
జుషమాణోఽను శేతే జహత్యేనాం భుక్తభోగామజోఽన్య”ఇతి. ఉభయయుజా తు భవంతి ఉభయం
చ తత్ యుజ్యత ఇతి ఉభయయుక్ సంబంధః పరస్పరాధ్యస్తమితి యావత్. తేన అనుభృతః
ప్రాణాద్యుపాధయో జీవా జాయంత ఇత్యర్థః. తత్ర చ ప్రకృతిపారతంత్ర్యాపారతంత్ర్యాభ్యాం
తాభ్యాం జీవేశ్వరవిభాగః జలబుద్బుదవదితి యథా కేవలేనానిలేన జలేన వా జలబుద్బుదాని

బంధమోక్షశిష్యాచార్యాదివ్యవస్థోపపత్తిర్దూషణమభిప్రేతం. నన్వణుత్వపక్షే జీవానాం పరమాత్మ
శాస్యతా కిం భృత్యానాం రాజశాస్యతేవేత్యపేక్షాయామంతః ప్రవిశ్యేవేత్యాహ—అజని చేతి.
యన్తయమజని వ్యాపకేన యేన ప్రచురం జగదజని జాతం తద్భ్రష్టా అవిముచ్య అంతస్థినిత్యైవ
నియంతృ ఇతి సమ్యగజానతాం యన్తతం తస్య మతస్య దుష్టత్వాత్ అమతం అనభిమతం ప్రామాణి
కానామితి శేషః. సమమనుజానతామితి పాఠాంతరం. తదా సమశబ్దస్సర్వపగ్భ్యాయః. సమం సర్వం
తజ్జగదవిముచ్య అంతస్థినిత్యైవ నియంతృ ఇత్యనుజానతాం. ప్రామాణికానాం యదమతమనభిమతం
తదనాదరణీయమిత్యధ్యాహరః. కుతః. తస్య మతస్య దుష్టతయా ప్రమాణవిరుద్ధతయేత్యర్థః. జగదజ
నీతి ప్రకృతిపురుషాత్తకజగతః ఉత్పత్తిరుక్తా. 30. నను ప్రకృతిపురుషయోరుత్పత్త్యనుత్పత్తీ న
అత ఆహుః. నఘటత ఇతి. యద్యప్యజత్వాత్పకృతేః పురుషస్య చ నోత్పత్తిస్తథాపి విద్యమానానా
మేవ ఆప్యానామపయవానాం వాయుప్రేతానాం పరస్పరసంయోగాజ్జలే బుద్బుదోత్పత్తివత్.
ఉభయయుజా ప్రకృతిపురుషయోస్సంయోగేన అనుభృతః ప్రాణినః వివిధైర్నామభిః రూపైశ్చోప
లక్షితా స్వయ్యాధారభూతే భవంతి. దేవమనుష్యాదిశరీరే విశిష్టరూపేణోత్పత్తిర్యుజ్యత ఇత్యర్థః.
తతస్త ఇమే అనుభృతః పరమే త్వయి నిలిల్లుః ప్రళయదశాయాం నామరూపే విహాయ త్వయ్య
విభక్తతామాపురిత్యర్థః. యథా సరితోఽర్థవే యథా చ మధుని మాక్షికే అశేషా రసాః మకరందా

ఇమే తతో వివిధనామగుణైః పరమే సరితఇవార్ణవేమధుని లిల్లురశేషరసాః 3౨.
నృషు తవ మాయయాభ్రమమమిష్యవగత్యభృశంత్యయిసుధియోభవేదధతి భావ

నభవంతి. కింతు మిళితాభ్యాం తాభ్యాం తద్వత్. తత్ర చ యథానిఘోనిమిత్రం జలముపాదానం
ఋద్భదానాం. ఏవమత్రాపి ప్రకృతిః నిమిత్రం పురుషః ఉపాదానం. శ్రు. “తస్మాద్వా ఏతస్మాదా
త్తన ఆకాశస్సంభూతః సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి. యథాగ్నేః తుద్రావిస్ఫులింగా
వ్యుచ్ఛరంత్యేవమేవాస్తాదాత్తనస్సర్వే ప్రాణాస్సర్వే లోకాస్సర్వే దేవాస్సర్వాణి భూతాని సర్వ
ఏత ఆత్మానో వ్యుచ్ఛరంతీ”త్యాది శ్రుతిషు చేతనాచేతనప్రపంచస్య పరమాత్మోపాదానకత్వశ్రవ
ణాత్. న చ వికారిత్వం పరిణామానంగీకారాత్. కేచిత్పునః పరిణామమంగీకృత్యాత్మనో వికారభి
యా విపరీతం నిమిత్రోపాదానభావమిచ్ఛంతి సర్వథా తావత్ప్రకృతిపురుషైక్యాత్ భవంతీతి సిద్ధం.
తథైవం. శ్రు. “ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ అజామేకాం. అవినాశీ వా ఆరేఽయమాత్మే” త్యాది
శ్రుతిబలాత్ అనుత్పత్తిశ్రవణాచ్చ జీవానామాపాధికమేవ జన్త న స్వత ఇత్యుక్తం ఉపాధిలయేన
పరమాత్మని పునర్లయశ్రవణాదపి న వాస్తవం జన్తేత్యాహ—త్వయి త ఇతి. త్వయి కారణాత్మని త
ఇమే జీవాః తత ఇతి యతో న వాస్తవం జన్త తస్మాద్వివిధనామగుణైరనేకప్రకారకారణకార్యో
పాధిభిస్సహ లిల్లుః లీనా బభూవుః. తత్ర సుషుప్తిప్రళయయోః మధుని అశేషరసా ఇవ లీయంతే.
యథా మధుని సకలకుసుమరసాః విశేషతః అనుపలక్ష్యమాణా అపి సామాన్యేన ఉపలక్ష్యంతే. ఏవం
స్వాప్నాదౌ విశేషమాత్రలయాత్ కారణస్య విద్యమానత్వాత్ సామాన్యతో వర్తంతే ముక్తా తు
కారణస్యాపి లయాత్ త్వయి పరమే నిరుపాధౌ సరిత ఇవార్ణవే లీయంత ఇతి వివేకః. తథాచ. శ్రు.
“యథా సౌమ్య మధుమధుకృతో నిస్త్రిప్తంతి నానాత్యయానాం వృక్షాణాం రసాన్ సమవహారమే
కతాం సంగమయంతితే యథాతత్ర న వివేకం లభంతే అముష్యాహం వృక్షస్య రసోఽస్త్వముష్యాహం
వృక్షస్య రసోఽస్తీ త్యేవమేవ ఖలు సోమ్యేమాస్సర్వాః ప్రజాస్సతి సంపద్య న విదుస్సతి సంప
త్యామహ” ఇతి యథా నద్యస్సంధమానాస్సముద్రేఽస్తు గచ్ఛంతి నామరూపే విహాయ తథా
విద్వాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరం పురుషమువైతి దివ్య”మిత్యాద్యాః. శ్లో. యస్మిన్నుద్యద్విలయ
మపి యద్భూతి విశ్వం లయాదౌ జీవోపేతం గురుకరుణయా కేవలాత్తావబోధే, అత్యంతాంతం
ప్రజతి సహసా సింధువత్సింధుమధ్యే మధ్యే చిత్తం త్రిభువనగురుం భావయే తం నృసింహం. 3౩.
ఏవం తావత్పరమేశ్వరాత్ జీవా జాయంతే తద్వశేన చ కర్తాణి కుర్వంతి పునస్తత్రలీయంత ఇతి
సంసారచక్రభ్రమణముక్తం ఇదానీం తన్నివృత్తయే. శ్రు. “పరీత్య లోకాన్ పరీత్య భూతాని పరీత్య
సర్వాః ప్రదిశో దిశశ్చ ప్రజాపతిః ప్రథమజా ఋతస్యాత్మనాత్మానమభిసంబభూవే” తాద్యాః భగ
వదనువృత్తి విదధతీత్యాహ—నృష్యితి. నృషు జీవేషు అమీషు తవ మాయాభ్రమం ఉక్తలక్షణ

స్తద్వత్. ద్రవ్యసోఽత్తరోత్తరసంస్థానయోగోహి పూర్వసంస్థానసంస్థితస్య తూత్పత్తిః. ఆతః ఆవ
స్థానామనిత్యత్వే వ్యవస్థాశ్రయస్య ద్రవ్యస్య నిత్యత్వాత్తస్య పూర్వోత్తరావస్థాత్యాగోపాదానాత్త
కవినాశోత్పత్యవిరోధ ఇతి భావః. అత్రాణ్ణవాదిస్థానీయం చిదచిద్వీశిష్టం బ్రహ్మ. 3౪. తస్మి
ఉత్పత్తివినాశాద్యాత్తకసంసారనివృత్త్యనువృత్త్యోః కిం నిదానమిత్యపేక్షాయాం త్వద్భక్తితదభావా
వేవేత్యాహుః—నృష్యితి. అనుపృష్టతః సంసారోయస్తాత్మత్. అమీషు నృషు తవ మాయయా త్వదీ

మనుప్రభవం, కథమనువర్తతాం భవభయం తవ యద్భుక్తుస్సృజతి ముహూర్తి
ణేమిరభవచ్ఛరణేషు భయమ్. 33. విజితహృషీకవాయుభిరదాంతమనస్తరగం య
ఇహ యతంతి యంతు మతిలోలముపాయఖిదః, వ్యసనశతాన్వితాస్సముపహాయ

మవగత్య జ్ఞాత్వా సుధియః భృశం త్వయి అభవే భవనివర్తకే భావం స్వభావమనువృత్తిం దధతి
కుర్వంతి. అనుప్రభవం అన్వనుప్రభవో యస్మిన్ తం భావం. తతః కిమతః. — కథమనువర్తతా
మితి. అనువర్తతాం అనువర్తమానానాం త్వామేవ శరణం భజతాం భవభయం సంసారభయం కథం
భవేత్ న కథంచిదపీత్యర్థః. కుతః యద్యస్తాత్తవ భ్రుకుటిః భూభంగరూపః త్రిణేమిస్తిస్రో నేమయ
ఇవ అవచ్ఛేదాః శీతోష్ణవర్షాకాలా యస్య సంవత్సరాత్తకస్య కాలస్య సః. అభవచ్ఛరణేషు న
భవాన్ శరణం రక్షితా యేషాం లేష్వేవ భయం జన్తమరణాదిలక్షణం సృజతి కరోతి. అత ఏవం
భూతం సంసారమాకలయ్య తన్నివృత్తయే సుధియః త్వయి భావం దధతీతి. శ్లో. సంసారచక్రక
చైర్విదీర్ఘముదీర్ఘనానాభవతాపతప్తం, కథంచిదాపన్నమిహ ప్రపన్నం త్వముద్ధర శ్రీనృహరేనృలోకమ్.
33. స చ భగవతి భావః మనో నియమే సతి భవతి సోఽపి గురూపసదనాదితిగురూపసదనం విదధతి.

శ్రు. “తద్విజ్ఞానార్థం సగురుమేవాభిగచ్ఛేత్సమితాప్నోతి త్రియం బ్రహ్మనిష్ఠం. ఆచార్యవాన్ పురుషో
వేదనైషాతర్కేణ మతిరాపనేయా ప్రోక్తాన్యేనైవసుజ్ఞానాయోప్రేష్టే”త్యాద్యాః శ్రుతయిత్యాహ—
విజితేతి. విజితాని హృషీకాణి ఇంద్రియాణి వాయుః ప్రాణశ్చ యైస్త్వైరపి అదాంతమనస్తరగం
అదాంతం అదమితం మనఏవ తురగః అశ్వః దుర్దమత్వసామ్యాత్ తం యే యంతుం నియంతుం
యతంతి ప్రయతంతే. అతిలోలం అతిచలం గురోశ్చరణం సమపహాయ అనాశ్రిత్య. తే ఉపా
యేషు ఖద్వంతే క్లిశ్యంతీత్యుపాయఖిదస్సంతః వ్యసనశతాన్వితాః బహువ్యసనాకులాః. ఇహసం
సారసముద్రే ఆవిశంతి సంతప్తంతి దుఃఖమేవ ప్రాప్నువంతీత్యర్థః. హే అజ అకృతకర్ణధారాః
ఆస్వీకృతనావికాః వణిజో యథా తద్వత్. గురుణోపదర్శితభగవద్భజనసుఖానుభూతౌ తు స్వతఏవ
మనో నిశ్చలం భవతి నాన్యథేతి భావః. శ్లో. యథా పరానందగురోఽభవత్పదే పదం మనో మే

యయా ప్రకృత్యా భ్రమం దేహాత్మాభిమానస్వతంత్రాత్మాభిమానరూపం అవమృశ్య అయమేవ సంసృతి
హేతురితి నిశ్చిత్య సుధియః త్వయి భృశం భావం భక్తిం దధతి అనువర్తతాం త్వాం భజతాం భవ
భయం సంసృతిభయం కథం భవేత్ న భవేదేవేత్యర్థః. కుతః యద్యస్తాదభవచ్ఛరణేషు న భవాన్
శరణం యేషాం లేష్వేవ. తవ భ్రుకుటిః భూభంగరూపః త్రిణేమిః త్రిస్రో నేమయః శీతోష్ణవర్ష
కాలాత్తకాః యస్య సః. సంవత్సరాత్తకః కాలః భయం సంసృతిభయం సృజతి అభచ్ఛరణేష్వితి
పాతే న భవతః చరణం యేషాం లేషు. ఉపాయోపేయభావేన భవతశ్చరణమనాశ్రితేష్విత్యర్థః. 33.
కుతస్త్వి మయి భావ ఇత్యపేక్షాయాం మనోనిగ్రహాదేవ వైరాగ్యాత్తకాత్. స చ గురూపాస
నాదేవ నతూపాయాంతరేభ్య ఇత్యభిప్రేత్యాహుః—విజితేతి. అతిచంచలమత ఏవ విజితాని హృషీ
కాణీంద్రియాణి వాయవః ప్రాణాశ్చ యైస్త్వైరప్యదాంతం దుర్నిగ్రహం మనఏవ తురగమశ్వం. యే
యంతుం నియంతుం గురోశ్చరణం విహాయ ఉపాయాంతరేషు క్లిశ్యంతో యతంతే తే వ్యసనశతా
న్వితాః బహువ్యసనాకులాః. ఇహ సంసారసాగరే సజ్జంతి సంగచ్ఛంతి సంనివిశంతి దుఃఖమేవ ప్రా

గురోశ్చరణం . వణిజఇవావిశంత్యకృతకర్ణధరా జలధౌ. ౩౪. స్వజనసుతాత్మ
దారధనధామధరాసురతై స్వయి సతి కిం నృణాం శ్రయత ఆత్మని సర్వరసే,
ఇతి సదజానతాం మిథునతో రతయే చరతాం సుఖయతి కో న్విహ స్వవిహతే
స్వనిరస్తభగే. ౩౫. భువి పురుపుణ్యతీర్థసదనాన్యృషయో విమదా స్త ఉ త భవ

భగవత్ లభేత వై. తదా నిరస్తాఖిలసాధనశ్రమశ్చయేయ సౌఖ్యం భవతః కృపావశాత్. ౩౪.
శ్రు. “పరీక్ష్య లోకాన్ కర్తచితాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేదమాయాత్ నాన్యకృతః కృతేన. తథా
“యదా సర్వే ప్రముచ్యంతే కామా యేఽస్య హృది స్థితాః. అథ మర్త్యో మృతో భవత్యత్ర బ్రహ్మ
సమశ్నుత” ఇత్యాద్యాః వైరాగ్యమంగం విదధతీత్యాహ—స్వజనేతి. ఆత్మా దేహః ధామ గృహం
అసుః ప్రాణః స్వజనాదిభిః ద్వంద్వనిర్దిష్టైః సర్వరసే సర్వే రసాః సుఖాని విద్యంతే యస్మిన్ త్వయి
పరమానందే. శ్రు. “ఏతస్యైవానందస్యాన్యాని భూతాని మాత్రాముపజీవంతీ” తి శ్రు తేః. శ్రయతః
త్వాం సేవమానస్య పుంసః ఆత్మని సతి. నృణాం తుచైచ్ఛరేతైః కిం క ఉపయోగః? ఇతి సత్
సత్యం పరమార్థసుఖమజానతాం అతఏవ మిథునతః స్త్రియా మిథునీభూయ రతయే మాయాసుఖాయ
చరతాం ప్రవర్తమానానాం కర్తణి షష్ఠీ. అజానతశ్చరతః పురుషాన్ కోను అర్థస్సుఖయతి ఆనందయతి
నకోఽపీత్యర్థః. ఇహ సంసారే కథంభూతే స్వవిహతే స్వతఏవ నశ్వరే స్వనిరస్తభగే స్వత ఏవ గత
సారే. పాఠాంతరే కో న్విహేత్యన్వైవ ఏతద్విశేషణద్వయం. అత స్తద్వజన మేవోచితమిత్యర్థః. శ్లో.
భజతో హి భవాన్ సాక్షాత్పరమానందచిద్భువః, ఆత్మైవ కిమతః కృత్యం తుచ్ఛదారసుతాదిభిః. ౩౫.
ఏవం గురూపదేశేన తత్త్వమవగమ్య సారాసారవివేకేన చ సర్వతో నిర్విద్య తదేవ మహత్సంగేన

పువంతీత్యర్థః. హే అజ అకృతకర్ణధరాః అలబ్ధకర్ణధారాః వణిజః యథా జలధౌ మజ్జతి తద్వత్.
౩౪. నను మయి భృశం భావం విదధతు తతః. కిమిత్యుపేక్షాయాం నిరతిశయానందజలధిమగ్నానాం
వైషయికసుఖాంతరనైరపేక్ష్యం ఇతరేషాం తు సుఖం విషమిశ్రవయఃపానతుల్యమిత్యభిప్రేత్యాహుః.
స్వజనేతి. సర్వరసే సర్వవిధసుఖమయే ఆత్మని చ త్వయి. శ్రు. “రసో వై సః రసగ్గోహ్యేవాయం
లభ్యానందీ భవతి కోహ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్. యదేష ఆకాశ ఆనందో నస్యా”దిత్యుక్తరీత్యా
నిరతిశయసుఖస్వరూపే తదాపహే చ ప్రియతమే త్వయి సతి విద్యమానే. నృణాం శ్రయతః
నృణాం మధ్యే కస్యచిదుక్తవిధం త్వాం భజతః పుంసః స్వజనాదిభిః కిం? న కించిదపి సుఖ
మిత్యర్థః. ఆత్మా దేహః. ధామ గృహం. ధరా భూమిః. అసుః ప్రాణః. రథశబ్దో వాహనోప
లక్షకః. ఇతీత్యం సత్ నిరతిశయపురుషార్థభూతతత్స్వరూపమజానతాం అత ఏవ రతయే సుఖార్థం
మిథునతశ్చరతాం మిథునీభూయ వర్తమానానాం స్వవిహతే స్వప్రకృతिसంబంధతిరోహితే అత
ఏవ స్వనిరస్తభగే స్వః స్వాసాధారణః నిరస్తో భగో జ్ఞానైశ్వర్యాదిర్యస్య తస్మిన్ స్వరూపే సతి
ఇహ లోకే కో ను పుమాన్ అర్థకామేషు కో వా సుఖయతి? అర్థకామాన్యతరో న కోఽపి సుఖ
యతీత్యర్థః. స్వవిహతిస్వనిరస్తభగ ఇతి పాఠాంతరం. తదాస్వవిహతిః స్వయాధాత్మ్యానుభవవిఘాతః.
తేన స్వనిరస్తస్వాభావికజ్ఞానైశ్వర్యే స్వస్వరూపే సతీత్యర్థః. ౩౫. నన్విత్థమాత్మానం సర్వరసం యే మా
మాశ్రయంతే కిం మిథునతో న చరంతీత్యాహుః.—భువీతి. యే త్వయి నిత్యసుఖస్వరూపే ఆత్మని

త్వదాంబుజహృదోఘభిదంఘ్రిజలాః, దధతి సకృన్ననస్త్వయి య ఆత్మని సత్యసుఖే
న పునరుపాసతే పురుషసారహారావసథాః. 3౬. సత ఇదముత్థితం సదితి చేన్నను

ఉపపత్తిభి స్సమ్యగవధారయితుం తీర్థసదనాని తత్పురుషదర్శనాయ మునయః పర్యటంతీతి మంతవ్య
ఇతి శ్రుత్యర్థమాహ—భువీతి. తే ఉక్తలక్షణాః ఋషయః విమదాః నిరహంకారాః యతః భవత్పదాం
బుజహృదః భవతఃపదాంబుజం హృది యేషాం తే అతః స్వయమేవ అఘభిదంఘ్రిజలాః అఘభిత్ అంఘ్రి
జలం యేషాంతే ఉత అపి తథావిధా అపి భువి పృథివ్యాం పురూణి బహూని తీర్థాని సదనాని షేత్రాణి
తామేవ ఉపాసతే సేవంతే. ప్రాయస్తత్రైవ మహత్సంగో భవతీతి. అథవా పురు అధికం భగవద్భజన
లక్షణం పుణ్యం యేషాం తాని చ తాని తీర్థాని గురవః మహంత ఇత్యర్థః. తేషాం సదనాని ఆశ్రమాన్
యథాహమరసింహః—“నిపానాగమయోస్తీర్థమృషిజుష్టజలేగురా” వితి. న పునః పురుషసారహారావసథా
నుపాసతే. పురుషాణాం సారం వివేకస్థైర్యధైర్యక్షమాశాంతిప్రముఖం హరంతీతి తథా. తే చ తే ఆవ

సథాః గృహః తాః. న చ తేషాం గృహదిభవకుత్సితసుఖాపేక్షేత్యాహ—దధతి సకృన్ననస్త్వయి
య ఆత్మని నిత్యసుఖ ఇతి సకృదపి త్వయి యే మనో దధతి తేఽపి గృహద్యాసక్తా న భవంతి.
కింపునరేవంభూతా ఇత్యర్థః. శ్లో. ముంచన్నంగతదంగసంగమనిశం త్వమేవ సంచితయన్ సంత
స్సంతి యతో యతో గతమదాస్తానాశ్రమానావసక్, నిత్యం తన్తుఖపంకజాద్విగళితత్వత్పుణ్యాగాధా
మృతస్రోతస్సంప్లవసంప్లుతో నరహరే న స్యామహం దేహభృత్. 3౭. నన్వామ్నయస్య క్రియా
ర్థత్వాదానర్థకృమతదర్థానాం క్రియార్థేన సమామ్నయ ఇతి తత్ర తత్ర జైమినీనా వేదస్య క్రియా
పరత్వాభిధానాదుపనిషదామపి తదేవ యుక్తం యథోక్తం. తంత్రవార్తికకృతా ఏతేన క్రత్యర్థ
కర్తృప్రతిపాదనాత్ అనేన ఉపనిషదాం వైరాకాంక్ష్యం వ్యాఖ్యాతమితిచేన్న. శ్రు. “ఏకమేవా
ద్వితీయం బ్రహ్మ. విజ్ఞానమానందం బ్రహ్మ అచక్షురశ్రోత్ర” మిత్యేవం తద్విపరీతాత్తప్రతిపాదనాత్.

చ సకృదపి మనో దధతి. తే పునః పురుషాణాం సారం జ్ఞానవైరాగ్యాదిరూపం హరంతీతి. తథా.
తానావసథాః గృహః నోపాసతే న సేవంతే. న గృహేషు మిధునతశ్చరంతీత్యర్థః. అపితు పృథ్వీం
పుణ్యాని తీర్థాని గంగాదీని సదనాని షేత్రాణి చ ఉపాసతే తీర్థాన్యపి తీర్థీకర్తుం పుణ్యషేత్రాణ్యపి
నిరతిశయపుణ్యావహాని కర్తుం తాన్యుపాసత ఇతి భావః. తత్ర హేతుత్వేన తాన్ విశింషంతి.
ఋషయః ద్రష్టారః స్వాత్మపరమాత్మయాథాత్మ్యవిద ఇత్యర్థః. అతఏవ విమదాః దేహాత్మాభిమానస్వతంత్ర
త్వాభిమానాదిరూపమదరహితాః. ఉత అపిచ. భవతః పదాంబుజం హృది యేషాం తే భవతః
పదాంబుజే హృత్ యేషాం త ఇతి వా. అతఏవాఘం భిందంతీతి తథా. తాన్యంఘ్రిజలాని యేషాం తే
అనేన భగవద్భక్తానాం పాదస్పర్శోఽపి పావన ఇత్యభిప్రేతం. ఆత్మనీత్యనేన కృష్ణస్య చిదచిదాత్మక
ప్రపంచరూపకార్యస్య తచ్ఛరీరత్వం అతఏవ పరమార్థత్వం చాభిప్రేతం. న హి మిథ్యాభూతం కిం
చిత్కస్య చిచ్ఛరీరభూతం దృష్టం. 3౮. ఇత్థం కార్యస్య సత్యత్వాభ్యుపగమమభిప్రేత్య అథ కార్యసత్త్వా
ప్రతిక్షేపేణ కార్యమిథ్యాత్వవాదం చోద్యముఖేన ప్రస్తుత్య ప్రతిక్షిపంతి—సత ఇతి. సత ఇత్యాది
నాతర్కహతమిత్యంతేన కార్యమిథ్యాత్వవాదిమతానువాదః. వ్యభిచరతీత్యాదినాతత్ప్రతిక్షేప ఇతి
విభాగః. తథాహి. సతః పరమార్థభూతాత్పరస్తాద్భిష్టాణస్సకాశా దుత్పన్నమిదం జగత్. సత్ పర
మార్థభూతం సత్యమితియావత్. నతు నై తద్యుక్తమిత్యర్థః. కుతః యతస్తర్కహతమితి చేత్ యద్యపి

తర్కహతం వ్యభిచరతి క్వ చ క్వచమృషా నతథోభయయుక్, వ్యవహృతయే వికల్ప

నహ్యద్వితీయపరమానందరూపస్య కర్తాంగత్వం యుజ్యతే. అననుమతం చైతద్వార్తికకృతః. కథం శ్లో. “సర్వత్రైవహి విజ్ఞానం సంస్కారత్వేన గమ్యతే, పరాంగం చాత్మవిజ్ఞానాదన్యత్రైత్యవధార్యతా”మితి. తేనైవోక్తత్వాత్. తదర్థమేవ మననాయ మునయః పర్యటంతీత్యుక్తం. తత్ర తావద్వైతస్య సత్యత్వే భవేదప్యేవం. తదేవ తు న సంభవతీతి ప్రశ్నోత్తరాభ్యాం మననేన తత్త్వాపధారణప్రకారమాహ— సతఇతి. ఇదం విశ్వం ధర్మి సదితి సాధ్యో ధర్మః. సత ఉత్పన్నత్వాదితి హేతుః. యత్ యతః ఉత్పన్నం తత్ తదాత్మకమేవ దృష్టం. యథా కనకాదుత్పన్నం కుండలాది తదాత్మకం తద్వదితి. తత్ర యది సదభేదస్సాధ్యతే తదా ఉపాదానత్వనిర్దేశేనైవ భేదప్రతీతేః విరుద్ధో హేతురిత్యాహ—నను తర్కహతమితి. నను నాభేదం సాధయామః కింతు. తదుత్పన్నత్వేన కుండలాదివత్ భేదం ప్రతి షేధయామః. తతశ్చ అభేదఏవ స్యాదిత్యాశంక్య అనైకాంతికత్వేన దూషయతి. వ్యభిచరతి క్వచేతి పితృపుత్రాదిషు ముద్గరఘటప్రధ్వంసాదిషు చ తథా అదర్శనాదితి భావః. నను తదుత్పన్నత్వం నామ తదుపాదానకత్వం. న తు తన్నిమిత్తత్వం అతో నానైకాంతికత్వమిత్యాశంక్య దూషయతి. క్వచ మృషేతి. గుణోపాదానస్యాపి ఫణినో న గుణత్వం కింతు మిథ్యాత్వం అన్యథా. కుండలాదివదబాధ ప్రసంగాత్. అతః పునరప్యనైకాంతికత్వమేవేతి భావః. నను తత్ర న కేవలం గుణమాత్రం ఫణిన ఉపాదానం కింతు ఆవిద్యాయుక్తం. తథాభూతస్యావస్తుత్వాత్ యుక్తం ఫణినో మిథ్యాత్వమిత్యాశంక్య తత్తుల్యమత్రాపీతి దూషయతి. న తథోభయయుగితి. అయమర్థః. అత్రాప్యవిద్యాయుక్తస్త్వేన సత ఉపా

యద్యస్తాదుత్పన్నం తతదాత్మకమేవ. యథా మృద్ధిరణ్యాదేరుత్పన్నఘటమకుటాదికార్యం. తథాపి చేత నాత్పురుషాజ్ఞాతానాం కేశదంతనఖిలోమ్నామచేతనత్వదర్శనాద్గోమయాజ్ఞాతానాం వృశ్చికానాం చేతనత్వదర్శనాచ్చ కార్యకారణయోస్సాలక్షణ్యాస్యాప్యభావాత్. పరమార్థస్వప్నాదపరమార్థగజతు రగాదీనాం. తథా పరమార్థశుక్తికలాదపరమార్థరజతస్య చోత్పత్తిదర్శనాత్. తదుత్పత్తివైయర్థ్యాచ్చ కార్యం సదిత్యేతత్తర్కహతం. అతః కార్యం మిథ్యైవేతి చేదిత్యర్థః. తర్కశ్చత్రయుక్తిః. కా పునరత్ర యుక్తిరితి చేదుచ్యతే—మృద్రివ్యస్యానువర్తమానత్వంతదతిరిక్తస్య వ్యావర్తమానత్వం రజ్జుసర్పాదిషు హ్యనువర్తమానస్య అధిష్ఠానభూతస్యరజ్జ్వాదేస్సత్యతావ్యావర్తమానస్య సర్పాదేరసత్యతా దృష్టా. తథా నువర్తమానస్య అధిష్ఠానభూతం మృద్రివ్యమేవ సత్యం వ్యావర్తమానాస్తు ఘటశరావాదయః అసత్యభూ తాః. తథా నిర్విశేషసంతాత్రస్సర్వాధిష్ఠానభూతాద్భిప్రక్షాణః అన్యః అహంకారాదివ్యవహారాలంబనః కృత్స్నః ప్రపంచమిథ్యాకారణభూతం సంతాత్రం బ్రహ్మైవ సత్యం. కించ సతః ఆత్మనః వినాశాయో గాదసతశ్శశవిషాణాదేరుపలబ్ధ్యభావాదుపలబ్ధివినాశయోగే కార్యం సదసద్భ్యామనిర్వచనీయమితి గమ్యతే. అనిర్వచనీయంశుక్తికారజతాదివస్తుప్రక్షేప తస్య చానిర్వచనీయత్వం ప్రతీతిబాధాభ్యాం సిద్ధం. ప్రతీయతే హి ప్రపంచః ప్రత్యక్షేణ. శ్రు. “ఏతదాత్మ్యమిదం సర్వం. తత్సత్యం. నేహనానాస్తి కించన మృతోస్సమృత్యుమాపన్నీతి య ఇహనానేవ పశ్యతి. యత్ర హి ద్వైతమివ భవతి తదితరఇతరం పశ్యతి. యత్ర త్వస్య సర్వమాత్మైవాభూత్తత్కేన కంపశ్యేత్. ఇంద్రో మాయాభిః పురురూప ఈయతే” ఇత్యాదిభిర్వేదాంతైర్బాధ్యతే చేతి. నను తర్కహతమితి పాఠాంతరం. తదా. నను. సత ఉత్పన్నమిదం సదితి చేత్ తర్కహతమిత్యన్వయః. ఇత్థమనూదితం కార్యమిథ్యాత్వపక్షం

దానత్వం. ఏవంభూతస్య చ న వస్తుత్వం. అతస్సదుపాదానత్వమసిద్ధమితి న వస్తుత్వం ప్రపంచ స్యేతి. నను మాభూదనేనహేతునా ప్రపంచస్య సత్త్వం హేత్వంతరేణ తు సాధయామః. తథాపి సదిదం అర్థక్రియాకారిత్యాత్. యత్ అర్థక్రియాకారి తత్సత్ న యదేవం న తదేవం యథా శుక్తిరజతమితి తత్రాహ—వ్యవహృతయే వికల్ప ఇషిత ఇతి. వ్యవహృతయే వ్యవహారాయ అర్థక్రియార్థం వికల్పః భ్రమః ఇషితః ఇష్టవీచ. కూటకార్హాపణాదినాపి క్వచిద్వ్యవహారదర్శనాత్. నన్వేకత్ర సతః అన్యత్రారోపః భ్రమః ప్రసిద్ధః. అత్యంతాసత్త్వే కథం ప్రపంచభ్రమస్సోత్? సత్త్వేనానాద్యై తసిద్ధిః. ఉక్తం చ భట్టః శ్లో. అధ్యస్యతే ఖిపుష్పత్వ మనత్కథమవస్తుని, ప్రజ్ఞాత గుణసత్తాక మధ్యారోపేతవానవేతి. తత్రాహ—అంధపరంపరయేతి. అంధపరంపరయా యో వికల్ప ఇత్యన్వయః. ఆయం భావః. సంస్కారజన్యో భ్రమః సంస్కారసిద్ధయే పూర్వప్రతీతిమాత్రమపేక్షతే. న వస్తు సత్యత్వం ప్రతీతౌ సత్యాం వస్తుసత్యత్వాభావేన భ్రమవ్యతిరేకాదర్శనాత్. అతః అనాదిత్వాత్పూర్వ పూర్వభ్రమదృష్టస్యోత్తరోత్తరారోపా భవిష్యతీత్యంధపరంపరాన్యాయేన తేన చ వస్తువ్యవహారః సేత్యతీత్యప్రయోజకో హేతురితి. నను. శ్రు. “అక్షయ్యగ్ం హ వైచాతుర్తాస్యయాజినస్సుకృతం భవతి. అపామసోమమమృతా అభూమే”త్యాదిభిః కర్తృఫలస్య నిత్యత్వప్రతిపాదనాదసత్త్వం న ఘటతే న హినిత్యం వస్తు అసద్భవతి తస్మాద్వేదప్రతిపాదితత్వాత్ ద్వైతం సదేవేత్యాశంక్యాహ— భ్రమయతీతి. హే భగవన్ తే తవ భారతీ వేదవాక్. ఉరువృత్తిభిః గౌణలక్షణాదివృత్తిభిః ఉక్త

ప్రతిక్షేపంతి—వ్యభిచరతీత్యాదినా. కార్యం సదిత్యయమర్థః. క్వచవ్యభిచరతి క్వచేతి కాకుః. న క్వచి ద్వ్యభిచార ఇత్యర్థః. కేశపురుషాదిష్వపి అచేతనాంశఏవ కార్యకారణభావాదితి భావః. తథాపి స్వప్నార్థే శుక్తికారజతాదౌ మిథ్యాత్వేన వ్యభిచార ఇత్యాచుః.—క్వచ మృషేతి. క్వచ మృషా న క్వచిదపి కార్యం మృషేత్యర్థః. స్వప్నార్థానామపీశ్వరసృష్టత్వాన్నమృషాత్వం శుక్తా రజతసద్భావా దన్యథాఖ్యానాద్వా నమృషాత్వమిత్యభిప్రాయః. సత ఉత్పత్తివైయర్థ్యం పరిహరంతి—న తథోభయ యుగితి. వ్యభిచరతీత్యనుషంగః. క్వచిదపి మృత్సువర్ణాదిద్రవ్యే ఉభయావస్థానదర్శనాన్న వ్యభిచరతి కార్యత్వకారణత్వరూపావస్థానే న మృత్సువర్ణాదికం దృశ్యతే అతస్సతోఽవస్థాంతరప్రాప్తిస్సఫలే త్యర్థః. వికల్పః ఘటశరావాద్యవస్థాభేదః. స చ వ్యవహృతయే ఘటేన జలమాహరేత్యాదివాక్పూర్వక వ్యవహారార్థం ఇషితః ఇష్టః. యద్వా—నన్వసచ్ఛేన్న ప్రతీయేతసచ్ఛేన్న బాధ్యేత ప్రతీయతేబాధ్యతే చ శుక్తికారజతవత్ప్రపంచరూపం కార్యం. అసతస్సదసద్భావమనిర్వచనీయం కార్యం మృషైవేత్యత ఆచుః—నతథోభయయుగితి. తథాభూతమనిర్వచనీయం ఉభయయుక్ సత్త్వవిలక్షణత్వాత్సత్త్వవిలక్షణ రూపధర్మద్వయయోగిద్రవ్యం స నాన్వేయేత్యర్థః. నను శుక్త్యాదిషు రజతాదిప్రతీతేః ప్రతీతికాలేఽపిత న్నాస్తీతి బాధేనచాన్యస్యాన్యథాభానాయోగాచ్చ సదసదనిర్వచనీయమపూర్వమేవేదంరజతమిదందోష వశాత్ప్రతీయత ఇతి కల్పనీయమితిచేన్న. తత్కల్పనాయామప్యనన్యస్యాన్యథాభానస్య వర్జనీయత్వాద న్యథాభానాభ్యుపగమాదేవ ఖ్యాతిప్రవృత్తిబాధభ్రమత్వానాముపపత్తేరత్యంతాపరదృష్టాకారణకవస్తు కల్పనాయోగాత్కల్పమానంహేదమనిర్వచనీయం న తదాసీమనిర్వచనీయమితి ప్రతీయతే. అపితు పరమా ర్థరజతమిత్యేవ అనిర్వచనీయమేవ ప్రతీతంచేద్భ్రాంతిబాధయోః. ప్రవృత్తేరప్యనుపపత్తిః. అతోఽన్యస్యా న్యథాభానవిరహేప్రతీతిప్రవృత్తిబాధభ్రమత్వానాముపపత్తేస్తస్యా పరిహార్యాత్వాచ్చశుక్త్యాదిరేవరజ

జడాన్ కర్తృశ్రద్ధాభరాక్రాంతమందమతీన్. భ్రమయతి మోహయతి. ఆయం భావః. న హి వేదః కర్తృఫలస్య నిత్యత్వమభిప్రేతి. కింతు లక్షణయా ప్రాశస్త్యమాత్రం. విధ్యేకవాక్యత్వాత్ అన్యథా వాక్యభేదప్రసంగాత్. శ్రు. “తద్యథేహ కర్తృచిత్ లోకః క్షీయత ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచిత్ లోకః క్షీయత” ఇతి న్యాయోపబృంహితశ్రుత్యంతరవిరోధాచ్చ. అతః కర్తృజడానామిదం భ్రమమాత్ర మితి. ఏతేనైవ. శ్రు. “తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంభూత” ఇత్యాదీనామప్యన్యపరత్వం దర్శితం భవతి. శ్లో. ఉద్భూతం భవతస్సతోఽపి భువనం సన్నేవ సర్వస్సృజః కుర్వత్కార్యమపీహకూటక

తాద్యాకారేణభాసతఇతి భవతాభ్యుపగంతవ్యం కించ అవచనీయమపూర్వం రజతమత్ర జాతమితివద తా తస్య జన్తకారణం వక్తవ్యం న తావత్తత్ప్రతీతిః తస్యాస్తద్విషయత్వేన తదుత్పత్తేః ప్రాగాత్తలా భాయోగాన్నిర్విషయా జాతా తదుత్పద్యత ఏవ విషయాకరోతీతిమహతామిదముపపాదనం. అథేంద్రి యాదిగతోదోషః సతస్య పురుషాశ్రయత్వేనార్థగతకార్యస్యోత్పాదకత్వాయోగాత్. నాపీంద్రియాణి తేషాం జ్ఞానకారణత్వాత్. నాపి దుష్టానీంద్రియాణి. తేషామపి స్వకార్యభూతజ్ఞాన ఏవ విశేషకర త్వనాదిమిథ్యాజ్ఞానోపపాదనత్వ మనవస్థాదిదోషనిరస్తం. కించాపూర్వ మనిర్వచనీయమిదం వస్తుజాతం రజతాదిబుద్ధిశబ్దాభ్యాం రజతాదిసాదృశ్యాదితి చేత్తర్హి తత్సదృశమిత్యేవ ప్రతీతిశబ్దా స్యాతాం. రజతత్వాదిజాతీయాయోగాదితి చేత్సాపి కిం పరమార్థభూతా? న తావత్పరమార్థభూతా తస్యాః పరమార్థాన్వయాయోగాత్. నాప్యపరమార్థభూతా. అపరమార్థాన్వయాయోగాత్. అపర మార్థే పరమార్థబుద్ధిశబ్దయోర్నిర్వాహకత్వాయోగాచ్చ. యత్పునరుక్తం రజాదివన్తృజ్ఞాత్రస్య కారణ స్యానువర్తమానత్వాత్పరమార్థ్యం సర్వాదీనామివ ఘటశరావాదికార్యాణాం మిథో వ్యావర్తమాన త్వాదపారమార్థ్యం. ఏవం సన్తాత్రస్య బ్రహ్మణోఽనువర్తమానత్వాత్పరమార్థ్యం అహంకారాదివ్యవ హారాలంబనాస్సర్వే పదార్థాః. మిథో వ్యావర్తమానాదత ఏవ బాధితత్వాదపరమార్థా ఇతి. తత్తుచ్చం. ద్వయోర్జ్ఞానయోర్విరోధే హి బాధ్యబాధకభావః. బాధితస్యైవ వ్యావృత్తిః అత్ర ఘటాదిషు దేశకాల భేదేన విరోధ ఏవ నాస్తి. యస్మిన్ దేశే యస్మిన్ కాలే యస్య సద్భావః ప్రతిపన్నః తస్మిన్ దేశే తస్మిన్ కాలే తస్యాభావః ప్రతిపన్న శ్చేద్విరోధాద్బలవతో బాధకత్వం బాధితస్యచ నివృత్తిః దేశాంతరకాలాంతరసంబంధితయా అనుభూతస్య అన్యదేశకాలయోగభావప్రతీతౌ న విరోధ ఇతి కథమత్రబాధ్యబాధకభావః. అన్యత్ర నివృత్తస్యాన్యత్ర నివృత్తిర్వాకథముచ్యతే? రజ్జుసర్పాదిషు తు తద్దేశకాలసంబంధితయైవ అభావప్రతీతే ర్విరోధే బాధకత్వం వ్యావృత్తిశ్చ. దేశకాలాంతరదృష్టస్య దేశకాలాంతరవ్యావర్తమానత్వం మిథ్యాత్వవ్యాప్తం న దృష్టమితి. న వ్యావర్తమానత్వమాత్రం పారమార్థ్యే హేతుః. యత్త్వనువర్తమానత్వాత్పరమార్థ ఇతి తత్సిద్ధమేవేతి న సాధనమర్హతి. అసన్తా త్రమేవ వస్తు. సత ఉత్పత్తివైయర్థ్యం పరిహరంతి—వ్యవహృతయే వికల్ప ఇషిత ఇతి అస్య యథోక్త ఏవార్థః. అతః సతోఽవస్థాంతరప్రాప్తిస్సఫలేత్యర్థః. నను తర్కహతత్వాభావేఽపి నేహనానేత్యాదిశ్రుతి రేవ కార్యమిథ్యాత్వం ప్రమాపయతీత్యాచుః—భ్రమయతీత్యాదినా. తఏవభారతీవాగ్రూపా నేహ నానేత్యాది శ్రుతిః ఉరువృత్తిభిః ఉక్థజడాన్ అంధపరంపరయా భ్రమయతీతి సంబంధః. ఉక్థజడాః కర్తృజడాః అనాదిపాపవాసనాదూషితాశేషశేముషీకాస్తాన్. ఆయం భావః—న కేవలంకార్యమిథ్యా జ్ఞానోగనాని. నైవ నేహనానేత్యాదితరదౌరతా వృత్తిః, అపితు బ్రహ్మత్వకస్వతంత్రవస్తువిషేధబోధ

ఇషితోఽంధపరంపరయా భ్రమయతి భారతీత ఉరువృత్తిభిరుక్థజడాన్. 32. న యది
దమగ్ర ఆస న భవిష్యదతో నిధనాదనుమితమంతరా త్వయి విభాతి మృషైకరసే,

నకం వేదోఽపి వైవం పరః, అద్వైతం తవ సత్పరం తు పరమానందం పదం తన్నుదా వందే సుందరమి
దిరానుత హరే మామంచ మామానతమ్. 32. తదేవం ప్రపంచస్యసత్త్వే సాధకం నాస్తీత్యుక్తం
ఇదానీమసత్త్వే సృష్టిప్రళయశ్రుతయః. శ్రు. “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంత” ఇత్యాద్యాః
తన్మూలం చ అనుమానం ప్రమాణమిత్యాహ—నేతి. యద్యస్తాదిదం విశ్వం అగ్రే సృష్టేః పూర్వం
నాస నాసీత్. శ్రు. “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్. ఆత్మా వా ఇదమేక ఏవాగ్ర ఆసీత్.” ఇత్యాది
శ్రుతేః. న చ నిధనాత్ ప్రళయాత్ అను అనంతరం భవిష్యత్ భవిష్యతి. శ్రు. “నాసదానీన్నోస
దాసీత్తదానీ” మిత్యాదిశ్రుతేః. అతః కారణాత్ అంతరా మధ్యేఽపి ఏకరసే కేవలే త్వయి మృషా
మిథ్యారూపమేవ విభాతీతి మితం నిశ్చితం. యత ఏవం హ్యతః శ్రుత్యా ద్రవిణజాతివికల్పపక్షైః
ద్రవిణజాతీనాం ద్రవ్యమాత్రాణాం మృల్లోహకర్ణాయసరూపాణాం వికల్పాః భేదాః ఘటగుండల
దయః తేషాం పంథానః మార్గాః ప్రకారాః తైరుపమియతే సదృశతయా నిరూప్యతే. యథా.
తత్ర కార్యకార్యణాం నామధేయమాత్రతా కారణం మృదాద్యేవ తు సత్యం తథాత్రాప్యకాశా
దీనాం నామమాత్రతా బ్రహ్మైవ సత్యమితి నిరూప్యత ఇత్యర్థః. తథాచ. శ్రు. “యథా సోమ్యైకేన
మృత్పిండేన విజ్ఞాతేన సర్వం మృణ్మయం విజ్ఞాతం స్యాత్. వాచారంభణం వికారో నామధేయం
మృత్తికేత్యేవ సత్యం యథా నామైకేన లోహమణినా సర్వం లోహమయం విజ్ఞాతం స్యాత్. తథా

నాత్మికా బ్రహ్మస్వరూపే దేవమనుష్యాదిభేదనిషేధాదిబోధనాద్యాత్మికాశ్చ బహోవ్యి వృత్తయ
స్సంతి. ఏవం తదర్థబుభుత్సవోఽవ్యుక్థజడా స్తద్విపరీతాశ్చ తత్ర యే కర్తజడాః తాన్ ప్రథమబుభు
త్సుకుబుద్ధిపరికల్పితకార్యమిథ్యాత్వకారణసత్యత్వపరత్వాదిరూపబహువృత్తిభిః ప్రథమప్రతిపత్తుకు
బుద్ధ్యనువర్తినాం కర్తజడానాం అంధపరంపరయా కార్యమిథ్యాత్వభ్రమం జనయతి ఔపనిషదపరమ
పురుషవరణీయతా విశేషగుణవిశిష్టానాం త్వం బ్రహ్మత్వకస్వతంత్రవస్తునిషేధవిషయాం ప్రమితిం జనయ
తీతి కిమస్తాభిర్విధేయమితి. 32. నను శ్రు. “యథా సోమ్యైకేన మృత్పిండేన సర్వం మృణ్మయం
విజ్ఞాతంస్యాత్ వాచారంభణం వికారో నామధేయం మృత్తికేత్యేవసత్య” మిత్యాదిమృదాదిదృష్టాంతేషు
మృదాదికారణానామేవ మృత్తికేత్యేవ సత్యమితాదిభిః సత్యత్వప్రతీలేర్వికారాణాం నామధేయా
నాం చ వాచారంభణమిత్యనేన వాచాలంబనం ప్యవహరమాత్రం నతుపారమార్థ్యమితి మిథ్యాత్వప్రతి
పాదనాచ్చ దార్ఢ్యాంతికే సన్తాత్రస్య బ్రహ్మణః పారమార్థ్యం కార్యమిథ్యాత్వమకామేనాపి స్వీకార్య
మిత్యాశంకాయాం మృత్పిండకార్యాదిదృష్టాంతానాం కార్యమిథ్యాత్వపరత్వవర్ణనమవిదుషామేవ
రోచతే. న విదుషామిత్యాహుః—నయదితి. అత్ర వికల్పపక్షైరిత్యం లేనకార్యమిథ్యాత్వపరత్వవర్ణనా
నువాదః. వితథేత్యాదినా తత్ప్రతిక్షేప ఇతి విభాగః తథాపి యత్ యస్తాదిదం విశ్వం అగ్రే సృష్టేః
పూర్వం నాస నాసీత్ సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్. ఆత్మా వా ఇదమేక ఏవాగ్ర ఆసీదితి శ్రుతేరితి
భావః. నిధనాత్ ప్రళయాత్ అను అనంతరం నభవిష్యత్ నభవిష్యతి. శ్రు. “నాసదానీన్నోసదాసీ
త్తదానీ మి” త్యాదిశ్రుతేరితిభావః. అతఃకారణాదంతరా మధ్యేఽపి. ఏకరసే కేవలే త్వయి మృషా

అత ఉపమాయతే ద్రవిణజాతివికల్పపక్షైర్వితథమనోవిలాసమృతమిత్యవయం

ఏకేన నఖనికృంతనేన సర్వం కార్ణాయసమి"త్యాది. తస్మాదస్య సత్వే ప్రమాణాభావాత్. అసత్వే తు ప్రమాణస్య విద్యమానత్వాత్ వితథమనోవిలాసం ఋతం. సత్యమితి యే అవయంతి జానంతి తేఅబుధాః అజ్ఞా ఇత్యర్థః. అత్రైవం ప్రయోగః—వివాదాధ్యాపితం నసత్. ఆద్యంతయోరవిద్యమానత్వాత్ వికారిత్వాత్ దృశ్యత్వాద్వా శుక్తిరజతాదివదిత్యన్వయే అత్తవచ్చేతివ్యతిరేకే దృష్టాంతః. శ్లో. "మకుట

మిథ్యరూపమేవేదం భాతీతి మితం నిశ్చితం యతఏవం అతః శ్రుత్యాద్రవిణజాతివికల్పపక్షైః ద్రవిణ జాతీనాంద్రవ్యమాత్రాణాం మృల్లాహకార్ణాయసరూపాణాం వికల్పాః ఘటకుండలాదయః లేషాం పం

థానః మార్గాః ప్రకారాః తైరుపమాయతే సదృశతయా నిరూప్యతే యథా తత్ర కార్యాణాం నామ ధేయమాత్రతాకారణం మృదాద్యేవ సత్యం. తథాత్రాప్యకాశాదీనాం నామధేయమాత్రతా బ్రహ్మైవ సత్యమితి నిరూప్యత ఇత్యర్థః. తథాచ. శ్రు. "యథా సోమ్యైకేన మృత్పిండేన సర్వం మృత్తియం విజ్ఞాతం స్యాత్ వాచారంభణం వికారో నామధేయం మృత్తికేత్యేవ సత్యం యథా సోమ్యైకేన లోహమణినా విజ్ఞాతేన సర్వం లోహమయం విజ్ఞాతం స్యాత్. తథా. ఏకేన నఖనికృంత నేన సర్వం కార్ణాయసమి"త్యాది. అతైతద్దూషయంతి—వితథేతి. కుదృష్టీనాం వితథమనోవిలసితమే

తత్కార్యమిథ్యాత్వపరత్వవర్ణనమిత్యర్థః. ప్రతిపన్నో పాథో బాధాదర్శనాదితి భావః. తస్మాత్కు దృష్ట్యభిమతం కార్యమిథ్యాత్వం ఋతం ప్రామాణికమితి అబాధాం యథా సోమ్యైకేన మృత్పిండే నేత్యాదిదృష్టాంతవాక్యార్థానభిజ్ఞాః అవయంతి జానంతి న తదర్థజ్ఞా ఇత్యర్థః. అయం భావః. అత్ర హి న కార్యమిథ్యాత్వం కారణసత్యత్వం చ ప్రతిపాద్యతే కింతు. కార్యకారణయోరనన్యద్రవ్యత్వం తథాహి. శ్రు. "స్తబ్ధోష్యతతమాదేశమప్రాప్త్యః యేనాశ్రుతం శ్రుతం భవత్యమతం మతమవిజ్ఞాతం విజ్ఞాతం స్యా"దితి. కృతస్సస్య జగతో బ్రహ్మైకకారణత్వం కారణాత్కార్యస్యానన్యత్వం చ హృది నిధాయ కారణభూతబ్రహ్మజ్ఞానేన కార్యభూతస్య సర్వస్య విజ్ఞానే ప్రతిజ్ఞాతే సతి కృతస్సస్య సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మైకకారణతామజానతా శిష్యేణ కథంసుభగవతస్స ఆదేశ ఇత్యన్యజ్ఞానేన అన్యస్య జ్ఞాతత్వాసంభవం చోదితో బ్రహ్మైకకారణముపదేశ్యక్ తాకికప్రతీతిసిద్ధం కారణాత్కార్య స్యానన్యత్వం తావద్యథా సోమ్యైకేనేత్యాదినా దర్శయతి. యదైకమృత్పిండారబ్ధానాం ఘటశరావా దీనాం తస్మాదనతిరిక్తద్రవ్యతయా తజ్ఞానేన జ్ఞాత్యేత్యర్థః. అత్ర కారణాదివాదేనకారణాత్కార్యస్య బుద్ధిశబ్దాంతరాదిభిః ద్రవ్యాంతరత్వమాశంక్య లోకప్రతీత్యైవ కారణాత్కార్యస్యానన్యతోపపాద్యతే. వాచేత్యాదినా. ఆరభ్యతే ఆలభ్యతే స్పృశ్యత ఇత్యారంభణం కృత్యల్యుట ఇతి కర్తృణి ల్యుట్ వాచా వాక్పూర్వకేణ వ్యవహారేణ హేతుతేత్యర్థః. హేతుత్వం చాత్రాధ్యయనేన వసతీతి వత్ ఘటే నోదకమాహారేత్యాదివాక్పూర్వకోహ్యుదకాహరణాదివ్యవహారస్తస్య వ్యవహారసిద్ధయే తేనైవ మృద్ధి వ్యేణ పృథుబుధోదరత్వాదిలక్షణో వికారః సంస్థానవిశేషస్తత్ప్రయుక్తం చ ఘట ఇత్యాదినామ ధేయంస్పృశ్యతే ఉదకాహరణాదివ్యవహారవిశేషసిద్ధ్యర్థం మృద్ధివ్యమేవ సంస్థానాంతరనామధేయ భాగ్యవతి. అతో ఘటాద్యపి మృత్తికేత్యేవ సత్యం మృత్తికాద్రవ్యమిత్యేవ సత్యం ప్రమాణేనోప లభ్యతఇత్యర్థః. న తు ద్రవ్యాంతరత్వేన. అతస్తస్యైవ మృద్ధిరణ్యాదేర్ధివ్యస్య సంస్థానాంతరభాక్తస్

త్యబుధాః. 3౮. స యదజయాత్వజామనుశయీత గుణాంశ్చ జుషన్ భజతి

కుండలకంకణకింకిణీపరిణతం కనకం పరమార్థతః, మహదహంకృతిఖప్రముఖం తథా నరహరేర్న
పుణక్పరమార్థతః. 3౮. నను యది ప్రపంచోనామ నాస్త్యేవ నచాసతా తేన చైతన్యస్యసంబంధగంధోఽపి,
తస్మిన్ కిమపరాధం జీవేన. యతః ఆయం సంసరతి కింవా బహుపుణ్యమిశ్వరస్య. యతో నిత్యముక్తః.
కింవిషయం చ తదా కర్తృకాండమిత్యపేక్షాయాం జీవేశ్వరవిశేషం. శ్రు. “ద్వాసుపర్ణాసయుజా
సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాలే. తయోరన్యః పిష్పలం స్వాద్వత్త్వనశ్చన్నోఽభిచాక
శీతి. అజామేకాం లోహిత శుక్లకృష్ణాం బహీర్వాం ప్రజాం జనయంతీగ్ం సరూపామి” త్యాద్యావదంతీ
త్యాహ—స ఇతి. సతు జీవః యత్ యస్తాదజయః మాయయా అజామవిద్యామనుశయీత ఆలిం
గేత తతః గుణాంశ్చ దేహేంద్రియాదీన్ జుషన్ సేవమానః ఆత్మతయా అధ్యస్యన్. తదను తదనం
తరం సరూపతాం తద్ధర్మయోగం చ జుషన్ అపేతభగః పిహితానందాదిగుణస్యన్ మృత్యుం
సంసారం భజతి ప్రాప్నోతి తద్విషయమేవ చ కర్తృకాండమితి భావః. త్వముత త్వం తు జహాసితాం
అజాం మాయాం నను సామయ్యేవాస్తి కథం తత్త్వైగస్తత్రాహ—అహిరివ త్వచమితి. అయంభావః
యథా భుజంగః స్వగతమపి కంచుకం గుణబుద్ధ్యా నాభిమన్యతే. తథాత్వంఅజాం న వా నిరంతరా
ష్టాదినంవిత్కామధేనుబృందపతేరజయాకృత్యమితి తాముపేక్షస ఇతి. కుతఏతత్తదాహ—ఆత్మ
భగః నిత్యప్రాప్తైశ్వర్యః మహసి పరమైశ్వర్యే అష్టగుణితే అణిమాద్యష్టవిభూతిమతి మహీయసే
పూజ్యసే రాజసే. కథం భూతః అపరిమేయభగః అపరిమితైశ్వర్యః, నహ్యన్యేషామివ దేశకాలాదిపరిచ్ఛి
న్నం తవ అష్టగుణితమైశ్వర్యం అపితు పరిపూర్ణస్వరూపానుబంధిత్యాదపరిమితమిత్యర్థః. క్లో. సృత్యంతీ
తవవీక్షణాంగణగతా కాలస్వభావాదిభిర్భావాన్ సత్త్వరజస్తమోగుణమయానున్తిలయంతీబహూన్,
మామా క్రమ్య పదా శిరస్యతిభరం సంమర్దయంత్యాతురం మాయా తే శరణం గతోఽస్మి నృహరే

మాలేణ బుద్ధిశబ్దాంతరాదయః ఉపపద్యతే యథైకస్య దేవదత్తస్య అవస్థాభేదైర్బాలో యువా స్థవిర
ఇతి శబ్దాంతరాదయః కార్యవిశేషాశ్చ దృశ్యంతే తద్వదితి. ఏవం చైనమేవ చిదచిద్విశిష్టం బ్రహ్మ
సృష్టేః ప్రాజ్ఞేధనానంతరం చ నామరూపవిభాగానర్హసూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టత్వే నావతిష్ఠతే అంత
రాతు తద్విభాగార్హస్థూలచిదచిదాత్మకప్రపంచాకారేణావతిష్ఠత ఇత్యవస్థానామ నిత్యత్వేఽపి తదా
శ్రయస్య ద్రవ్యస్య ఉభయావస్థాయోగినః పారమార్థ్యమేవేతి. బుధా అవయంతీతి. శ్రు. “నాస
దాసీన్నోసదాసీ”దిత్యస్య స్థూలావస్థమచిద్బ్రవ్యం చిద్బ్రవ్యం చ ప్రళయదశాయాం నాసీత్. కింతుతమః
నిరతిశయసూక్ష్మదశాపన్నమచిద్బ్రవ్యం తమసాదృశ్యేనాచిద్బ్రవ్యేణ గూఢం తిరోహితం ప్రకేతం
సూక్ష్మావస్థం చిద్బ్రవ్యం చాసీదిత్యర్థః ఉక్థజడానబుధా ఇత్యనేన జీవానామజ్ఞత్వసంభావనా సూచితా.
3౮. నను భగవత ఇవ తేషామపి నిత్యత్వైకరసత్వప్రకృతి స్థిత్యాద్యవిశేషేషి కథం తేషాం తత్సం
భావనాయా అప్యభావ ఇత్యాశంకాయాం ప్రకృతివశ్యత్వ తదభావాభ్యామిత్యాహుః—సయదజయేతి.
సజీవో యత్ యస్తాత్ అజయా త్వన్తాయయా మోహిత ఇతి శేషః. అజాం ప్రకృతిపరిణామాత్త్వి
కాం దేవమనుష్యాదిమూర్తిమనుశయీత ఆలింగతి విభర్తీతి యావత్. తతో గుణాన్ శబ్దాదివిషయాన్
జుషన్ సేవమానః. సరూపతాం స్థూలత్వకృశత్వాదిదేహధర్మతాం భజతి దేహాత్మాభిమానీ
భవతీత్యర్థః. తదను తదనంతరం మృత్యుం మరణం భజతి ప్రాప్నోతి. ఇత్థం జన్మమరణాది రూపం

సరూపతాం తదను మృత్యుమవేతభగః, త్వముత జహసి తామహిరివ త్వచమా
త్తభగో మహసి మహీయనేఽప్రగుణితే పరిమేయభగః. ౩౯. యది న సముద్ధరంతి యత
యో హృది కామజటాదురధిగమో సతాం హృది గతోఽస్త్వతకంతమణిః, అను

త్వామేవ తాం వారయ. ౩౯. ఏవం తావదుక్తసాధనకదంబేన యే భగవంతం భజంతి తే మృత్యుం
తరంతి ఇతరే సంసరంతీత్యుక్తం. ఇదానీం యే బహిస్సంగం పరిత్యజ్య భగవంతాగ్నే ప్రవృత్తా అపి కథం
చిత్ అంతః వాంతాశనవత్ సకలకామాన్నమంచతి తే భగవంతం ప్రాప్నువంతి. న చేహ సుఖం
లభంతే. కేవలం కుయోనీరేవ ప్రాప్నువంతి. తాన్ శోచన్. శ్రు. “కామాన్ యః కామయతే
మన్యమానస్సకామకర్తృభిర్జ్ఞాయతే తత్ర తత్రేత్యాదిశ్రుత్యర్థమాహ-యదీతి. హేభగవన్. యే యతయః
హృది స్థితాః కామజటాః కామస్య జటాః మూలాజ్ఞానవాసనాః. యది న సముద్ధరంతి నోత్పాట
యంతి తేషామసతాం భవాన్ త్వం హృదిగతోఽపి దురధిగమః దుష్ప్రిపః కథం అస్త్వతకంతమణిః
విస్తృతో యః కంతమణిః తత్తుల్యః. స యథా కంఠేవ వర్తమానోఽప్యస్త్వతశ్చేదప్రాప్త ఇవ భవతి తద్వ
దితి. న కేవలమేతావత్. అపి తు అనుతృప్తయోగినామింద్రియతర్పణపరాణాం యోగచ్ఛద్దనాం. ఉభ
యతోఽప్యసుఖం ఇహాముత్ర చ దుఃఖమేవ. తదాహ—అనపగతాంతకాత్ అనివృత్తాన్స్తృత్యోక్తో
కారాధనధనార్జనాదిక్లేశాత్ భోగవైభవప్రాకట్యభయాచ్చ ఇహ తావదుఃఖం భవతః ఈశ్వరాదపి
దుఃఖం. కథంభూతాత్ అనధిరూఢపదాత్ అనధిరూఢం పదం స్వరూపం యస్య తస్మాత్. త్వత్స్వ
రూపప్రాప్త్యభావాత్ అవిద్యావద్విషయత్వేన ప్రాప్తనిజకర్తృత్వమనిబంధనత్వద్దండరూపనరక

సృతిభాక్త్యాత్ అపేతః భగః జ్ఞానైశ్వర్యాదిర్యస్య తథాభూతో భవతి. త్వముత త్వం తు అహిస్సర్పస్తస్వ
చం కంచుకమివ తామజాం జహసి నియమేన తత్పరతంత్రతయా సంబంధరహితోఽసి. అపిదృష్ట్వాం
తస్యైగమాత్రాభిప్రాయకః. అతఏవాత్తః నిత్యం పరిగృహీతః భగః యేన తథాభూతః. శ్లో. “విశ్వ
ర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశస్కృయః, జ్ఞానవైరాగ్యయోజైచివ షణ్ణాం భగఇతీ రిత” ఇతి
భగశబ్దార్థోఽవగంతవ్యః. అథాపి కిం జీవ ఇవాహమసి పరిచ్ఛిన్నభగః? నేత్యాచుః—అపరిమేయభగః
అపరిచ్ఛిన్నైశ్వర్యాదిమాన్ అప్రగుణితే అపహతపాప్తత్వాదయోఽప్తాగుణాః ఆస్య నిత్యం సంజాతా
ఇత్యప్రగుణితం తారకాదిత్వాదితచ్. తస్మిన్ నిత్యావిర్భూతాపహతపాప్తత్వాదిగుణాష్టకయుక్తేమహసి
అపరిచ్ఛిన్నే స్వయంప్రకాశస్వరూపే మహీయనే మహసి స్థిత్వా పూజ్యస ఇత్యర్థః. ౩౯. ఇత్థమపేత
భగస్య పునస్తత్ప్రాప్తా కిం నిదానమిత్యపేక్షాయాం అనన్యప్రయోజనం త్వదుపాసనమేవేత్యభిప్రేత్య
తావద్భగవత్ప్రాప్తే సత్యపి కామహతానామనర్థమాచుః-యదీతి. యతయః మునయః మనఃప్రణి
ధానశీలా అపి యది హృది స్థితాః కామజటాః కామానాం మూలాని వాసనా ఇతి యావత్. న
సముద్ధరంతి నోత్పాటయంతి తర్హి తేషామసతాం హృది స్థితోఽపిత్వం దురధిగమః దుర్జ్ఞేయః అస్త్వ
తకంతమణిః కంతస్థితోఽప్యస్త్వర్యమాణో మణిరివ కంఠే వర్తమానోఽపి అస్త్వతశ్చేదజ్ఞాతప్రాయఏవ
హి భవతి. కించ హే భగవన్—తేషామనుతృప్తయోగినాం ప్రాణేంద్రియతర్పణపరాణాం యోగినా
ముభయతః ఇహ పరలోకే చ అసుఖం దుఃఖమేవ తదేవాచుః—అనపగతాంతకాత్ అనివృత్తాన్స్తృత్యోక్తో
ఇహ భోగపౌష్కల్యేఽపి మరణభయజం దుఃఖమస్త్యేవేతి భావః. అనధిరూఢపదాద్భవతస్సకాశాత్
దుఃఖం అనధిరూఢం అప్రాప్తం పదం త్వత్స్థానం యేన తస్మాత్ భావప్రధానో నిర్దేశః. అప్రా

తృపయోగినాముభయతోఽప్యసుఖం భగవన్న సపగతాంతకాదనధిరూఢపదా
దృవతః. ౪౧. త్వదవగమీ న వేత్తి భవదుత్థశుభాశుభయో గుణవిగుణాన్వయాం*
స్తర్హి న దేహభృతాం చ గిరః, అనుయుగమన్వహం స గుణగీతపరంపరయా
శ్రవణభృతో యత స్త్వమపవర్గగతి ర్మనుజైః. ౪౧. ద్యుపతయ ఏవ తేన యయు

ప్రాప్తేః అమత్రాప్యసుఖమిత్యర్థః. శ్లో. దంభన్యాసమిషేణ వంచితజనం భోగైకచింతాతురం సంఘ
హ్యంతమహర్నిశం విరచితోద్యోగక్షమైరాకులమ్, ఆజ్ఞాలంఘినమజ్ఞమజ్ఞజనతాసమ్మాననాదున్మదం
దీనానాథదయానిధానపరమానంద ప్రభో పాహిమామ్. ౪౦ నను యతే ర్న కిమపి కృత్యమస్తి ప్రార్థ
మపి సుఖోపభోగేనాపక్షీయతే—అతః కిమితి వృథా శప్యతే ఉభయతోఽప్యసుఖమితి. శ్రూయతే
చ. శ్రు. “ఏష నిత్యో మహిమా బ్రాహ్మణస్య. న కర్తృణా వర్ధతే నో కసియాని” త్యాది తత్రాహ-
త్వదవగమీతి. హే సగుణషడ్గుణైశ్వర్యయుక్త, త్వదవగమీ త్వజ్ఞానవాక్. భవదుత్థశుభాశుభయోః
భవతః కర్తృఫలదాతుః ఈశ్వరాద్ధేతోః ఉత్థయోరావిర్భూతయోశ్శుభాశుభయోః ప్రాచీనపుణ్యాపుణ్య
కర్తృణోః ఫలభూతాక్. గుణవిగుణాన్వయాక్ సుఖదుఃఖసంబంధాక్ నవేత్తి నానుసంధత్తే. తర్హి
తదానీం చ. దేహభృతాం దేహభిమానినాం ప్రవృత్తికర్తృకరీర్గిరః విధినిషేధలక్షణాః నవేత్తి విగత
దేహభిమానతయా కార్యావబోధాభావాన్న నియుజ్యత ఇత్యర్థః. యుక్తంచైతత్. యతః కారణాత్
మనుజైరన్వహంశ్రవణభృతః అనుదినం శ్రవణేన చేతసి ధృతః త్వం తేషామపవర్గగతిః అపవర్గరూపా
గతిర్భవసి కథంశ్రవణభృతః. అనుయుగం ప్రతియుగం యా గీతపరంపరా ఉపదేశసంతతిః తయా
సత్సంప్రదాయానుసారేణేత్యర్థః. ఏతదుక్తం భవతి. యే తావత్తత్త్వజ్ఞానినః న తేషాం కర్తాధికార
శంకాపి యే చ అనవరతం త్వత్కథాశ్రవణాదినిష్ఠాః తేషామప్యాసన్నభవత్పదానాం న విధినిషేధ
భావః, ఇతరేషాం తు యోగచ్ఛద్దనా ఇంద్రియలాలసానాం ఉభయతోఽప్యసుఖమితి శ్లో. అప
గమం తవ మే దిశ మాధవ స్ఫురతి యన్నసుఖాసుఖసంగమః, శ్రవణవర్ణనభావమథాపి వా న హి
భవామి యథా విధికింకరః. ౪౧. త్వదవగమీ న వేత్తి సుఖదుఃఖే న చ విధినిషేధావిత్యుక్తం.
తత్ర నను కథమవగంతుం శక్యం దురవగమత్వస్యోక్తత్వాదిత్యేవమాశంక్య సత్యమేవేదం అనవగా

ప్రత్యుత్పదత్వాత్ త్వత్పదప్రాప్తేరితి యావత్. నిజధర్మాతిలంఘినాం శాస్త్రుర్యమరూపాత్త్వత్తోదుఃఖ
మిత్యర్థః. ౪౦. అథాసన్యప్రయోజనానాం భగవద్భక్తానాం తూభయతస్సుఖమేవేత్యాహుః-త్వద
వగమీతి. త్వామవగచ్ఛతీతి త్వదవగమీ త్వద్భాత్యజ్ఞానవాక్. శ్లో. ‘ఆర్తో జిజ్ఞాసురర్థార్థో జ్ఞానీ
చే’త్యుక్తేషు తురీయ ఇత్యర్థః. భవతీతి భవః సంసారః తస్మిన్నుత్థయోరుపస్థితయోః ఫలజననాయ
సముపస్థితయోరిత్యర్థః. తయోః శుభాశుభయోః పుణ్యపాపాత్తకయోః కర్తృణోః గుణవిగుణా
న్వయాక్ ఫలభూతసుఖదుఃఖసంబంధాక్. తర్హి తదానీం చ దేహభృతాం గిరః స్తుతినిందావాక్యా
న్యపి. న వేత్తి నానుసంధత్తే-కుతః? యత స్త్వమపవర్గగతిః తస్య దేహంతే అపవర్గసాధనభూతః అనేవ
పరలోకే సుఖముక్తం. ఇహ తు మనుజైస్తావకైస్సహ అనుయుగం ప్రతియుగం అనువర్తన్యాసగుణ
గీతపరంపరయా సగుణస్య అనంతకల్యాణగుణయుక్తస్య తవ గీతపరంపరయా కథామృతపరంపరయా
అన్వహం శ్రవణేన చేతసి ధృతః యత స్త్వత్కథామృతపానమత్త స్తో నవేత్తీత్యర్థః. ౪౧. ఇత్థం
యథామతి సంస్తుత్య అథ త్వన్తాహత్త్యస్యాపరిచ్ఛిన్నత్వాత్సాకల్యేన స్తోతుం న శక్నుమితి నిగమ

రంతమనంతతయా త్వమపి యదంతరాండనిచయాననుసావరణాః, ఖ ఐవ రజాంసి
వాంతి వయసా సహ యచ్ఛృతయ స్త్వయి హి ఫలంత్యతన్నిరసనేన భవన్నిధనాః.

౪౨. శ్రీభగవానువాచః—ఇత్యేతద్భ్రష్టాణః పుత్రా ఆశ్రుత్యాత్మానుశాసనం,

హ్యమహిమ్నోఽపాజ్ఞనసగోచరత్వాదవిషయ త్వేవైవ జ్ఞానముక్తమితి దర్శయత్. శ్రు. “యదూర్ధ్వం
గార్ధి, దివో యదర్వాకృణీవ్యాయదంతరా ద్యావాపృథివీ ఇమే యద్భూతం భవచ్ఛృతయ స్త్వయి
త్యాది శ్రుతిప్రతిపాదితమపరిమితమహిమాన మాహ-ద్యుపతయఇతి. హే భగవన్ లే అంతం ద్యుప
తయః స్వర్గాదిలోకపతయః బ్రహ్మాదయోఽపి న యయుః న ప్రాపుః తత్కుతః యదంతవద్వస్తు తత్కి
మపి త్వం న భవసి ఆస్తాం తావద్ద్యుపతయో న యయిరితి-యద్యస్తా త్వమపి ఆత్మనోఽంతం నయాసి
కుతస్త్యా సర్వజ్ఞతా సర్వశక్తితా వా అతఆహ—అనంతతయా అంతాభావేన న హి శశవిషాణా
జ్ఞానం సార్వజ్ఞ్యం తదప్రాప్తిర్వా శక్తివైభవం విహంతి అనంతత్వమేవాహ—యదంతరేతి-యస్య తవ
అంతరా మధ్యే. నను అహో. సావరణాః ఉత్తరోత్తరదశగుణసప్తావరణయుక్తాః. అందనిచయాః
బ్రహ్మాండసమూహాః. వాంతి పరిభ్రమంతి వయసా కాలచక్రేణ. భేరజాంసీవ. సహ ఏకదైవ న తు
పర్యాయేణ. హి యస్తాదేవం అతశ్శృతయ స్త్వయి ఫలంతి తాత్పర్యవృత్త్యా పర్యవస్యంతి. నతు సాక్షా
ద్వదంతి అయమేతావానితి. సగుణస్యగుణానంత్యాత్. నిర్గుణస్య చాగోచరత్వాత్. కథం తర్హ్య
పదార్థే తాత్పర్యమితి. తత్ర విధిముఖవాక్యే భవేదేవం నియమః పదార్థస్యైవ వాక్యార్థత్వమితి. నిషే
ధముఖే తు నాయం నియమ ఇత్యాహ—అతన్నిరసనేనేతి. శ్రు. “అన్యదేవ తద్విదితాదనో అవిది
తాత్. అన్యత్రధర్తాదన్యత్రాధర్తాదన్యత్రాస్తాత్కృతాకృతాత్. అఘాలమనన్విత్యా”దిప్రకారేణ లక్ష
ణయా చ తత్త్వమసీత్యాదయః పర్యవస్యంతీతి, న చ వాచ్యం నిషేధైశ్శూన్యమేవ జ్ఞాప్యత ఇతియతః
భవన్నిధనాః భవతి త్వయి నిధనం సమాప్తిః యాసాం తా స్తథా. న హి నిరవధిన్నిషేధస్సంభవతి.

యంతి—ద్యుపతయ ఇతి. ద్యుపతయః స్వర్గాదిలోకపతయః మహేంద్రబ్రహ్మదయఏవ. తవాంతం
స్వరూపస్వభావపారం. న యయుః నజానీయురిత్యర్థః. కిం పునర్తనుజాదయ ఇతిభావః. కింబహునా
త్వమపి నయాసి కుతః? అనంతతయా స్వరూపస్వభావయోరపరిచ్ఛిన్నతయా. న చైతావతా తవ
సర్వజ్ఞత్వభంగః యథావస్థితవస్తువిషయకజ్ఞానస్యైవ సర్వజ్ఞత్వావహత్వాత్. అపరిచ్ఛిన్నస్య పరి
చ్ఛిన్నత్వజ్ఞానస్యాజ్ఞత్వావహత్వాచ్చేతి భావః. మహిమ్నః అపరిచ్ఛిన్నత్వమేవ ప్రతిపాదయంతి—
యదంతరేత్యాదినా. యస్య తవాంతరా మధ్యే ఏకైకస్త్వి రోమకూపే. సావరణాః సప్తభిరావ
రణైస్సహితాః. అండానాం బ్రహ్మాండానాం నిచయాః సమూహాః. వాంతి సంచరంతి. యథా ఖే
అకాశే రజాంసి వయసేతి జాత్యభిప్రాయమేకవచనం. పక్షిభిస్సహ వాంతి తద్వత్. యస్తాదేవం
హీతి. తత్ శ్రుతయః పారోక్ష్యనిర్దేశః స్తుతిరప్యగతత్వాభిప్రాయకః, త్వయి అతన్నిరసనేన
తస్తాదపారమహిమ్నుస్త్వత్తః అన్యత్ ప్రకృతిపురుషాదివస్తు. తన్నిరసనేన. తత్సాజాత్యప్రతిషేధేన
తత్పూర్వకమిత్యర్థః. భవన్నిధనాః భవతి నిధనం నిష్టాపర్యవసానమితి యావత్. తద్వాసాం తాః.
కాబ్జవృత్త్యా తాత్పర్యవృత్త్యా చ ప్రకృతిపురుషసాజాత్యనిరసనేన తద్విలక్షణం త్వాం బోధయంతీ
త్యర్థః. ఫలంతి సఫలా భవంతి. చేతనాచేతనసాజాత్యనిరసనేన తద్వైలక్షణ్యమాత్రం బోధయంతి.
నతు సాక్షలేన తత్స్వరూపస్వభావాదికం బోధయితుం శక్నువంతీతి భావః. ౪౨. ఇత్థం శ్రుతిగీత

సనందనమథానర్చుస్సిద్ధా జ్ఞాత్వాత్తనో గతిమ్. ౪౩. ఇత్యశేషసమామ్నాయ
పురాణోపనిషద్రసః, సముద్భృతః పూర్వజైస్తైర్వ్యోమయానై ర్మహాత్మభిః. ౪౪.
త్వం చైతద్బ్రహ్మదాయాద శ్రద్ధయాత్తానుశాసనం, ధారయంశ్చర గాం కామం
కామానాం నిధనం నృణామ్. ౪౫. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం స్వగురుణాదిష్టం
గృహీత్వా శ్రద్ధయాత్త వాన్, పూర్ణశ్రుతధరో రాజన్నాహ వీరవ్రతో గురుమ్.
౪౬. శ్రీనారద ఉవాచః—నమస్తస్మై భగవతే కృష్ణాయామలకీర్తయే, యో ధత్తే
సర్వభూతానామభయాయ సతీః కలాః. ౪౭. శ్రీశుకఉవాచః—ఇత్యాద్యమృషి
మామన్త్య తచ్ఛిష్యాంశ్చామలాత్మనః, తతోఽగాదాశ్రమం సాక్షాత్పితౄ ర్వైషా

అతః అవధిభూతే త్వయి ఫలంతీత్యర్థః. శ్లో. ద్యుపతయో విదురంతమనంత తేన చ భవాన్నగిరశ్శ్రుతి
మాశయః, త్వయి ఫలంతి తు తానతదిత్యతో జయజయేతి భజే తవ తత్పదమ్. ౪౧. ౪౩. ఇతీతి. శ్లో.
ఇత్యశేషసమామ్నాయపురాణోపనిషద్రసః ఇతిసర్వశ్రుతిపురాణరహస్యతాత్పర్యమిత్యర్థః. ౪౪. త్వమితి.
బ్రహ్మదాయాదేతి—బ్రహ్మైవ దాయమివ అప్రయత్నప్రాప్యం అత్తి సేవత ఇతి తథా. బ్రహ్మ
పుత్రేతి వా. ౪౫. ఏవమితి. పూర్ణః కృతకృత్యః. శ్రుతధరః శ్రుతమద్ధం మనసిధారయన్. వీరవ్రతః
నైష్ఠికః. ౪౬. నమఇతి. నమ ఇతి కృష్ణావతారతయా నారాయణం నమస్యతి-ఉక్తం హి. శ్లో. “ఏతే
చాంశకలాః పుంసః కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమి”తి. ౪౭. ఇతీతి. సాక్షాత్ పితురితి. యోనివ్యవ
ధానం వినా జనకస్య అగ్నిమగ్ననావసరే కథంచిదరణౌ రేతః అధః పతితం మమంథ వ్యాసః. తదైవ

సంవాదేన సనందనో క్తముత్తరమవధార్య తం బహుమేనిరే ఇత్యాహ—భగవాన్నారాయణః. ఇత్యేవ
మితి. ఇతి శ్రుత్యుక్తప్రకారేణ. ఏవం సనందనో క్తమాత్తానుశాసనం ఆత్మా అనుశిష్యతే యేన
తదాత్తానుశాసనం. ఉత్తరమాశ్రుత్య బ్రహ్మణశ్చతుర్ముఖస్య పుత్రాః మరీచ్యాదయః సిద్ధాః ఆత్మనః
పరమాత్మనో గతిం ప్రకారం యాథాత్మ్యం జ్ఞాత్వా నిశ్చిత్వ. అథ సనందనమానర్చుః. ౪౩.
సర్వశ్రుతిపురాణోపనిషత్తాత్పర్యమేవం సముద్భృతమితి ప్రకృతవేదస్తుతిప్రశంసా. ౪౪. హేబ్రహ్మ
దాయాద బ్రహ్మపుత్ర. దాయభోక్తృత్వాత్పుత్రస్య తస్మిన్ దాయాదశబ్దః ఉపచర్యతే ఏతదా
త్తానుశాసనం, నృణాం యే కామాస్తేషాం భర్జనం దాహకం. శ్రుతిస్తవనం. ధారయన్ కామం
యథేష్టం గాం భూమిం తదుపలక్షితాన్ లోకాన్ చర పర్యట. ౪౫. కథమేతత్త్వయా విదిత
మిత్యపేక్షాయాం తద్వత్తుం ప్రస్తోతి మునిశ్చతుర్భిః—ఏవమితి. గురుణా బదర్యాశ్రమవాసినా
నారాయణేన. ఆదిష్టముపదిష్టం శ్రద్ధయా గృహీత్వా తస్మిన్నవహితమనాః పూర్ణః. నివృత్త
సంశయత్వాత్పూర్ణమనాః శ్రుతం యథాశ్రుతం ధరతీతి తథాభూతః. వీరాణాం జితేంద్రియాణాం
వ్రతం యస్య సః నైష్ఠికో నారదః. హే రాజన్. గురుం నారాయణం ప్రాహ—౪౬. ఉక్తి
మేవాహ—నమఇతి. కృష్ణాయ సర్వలోకసుఖకరాయ. తదుపయుక్తా అమలా అకర్మవశ్యా మూర్తి
ర్యస్య తస్మై తుభ్యం. కేన కారణేన కృష్ణ ఇత్యతస్తం విశిష్య-యఇతి. యో భగవాన్ సర్వభూతానా
మభవాయావర్గాయ ఉశతీః కమనీయాః నిర్మలా ఇతి యావత్. కలాః విద్యాః ధత్తే అపేక్షిత
నిర్దోషదేశేన సుఖకర ఇతి భావః. ౪౭. ఇతీత్యమాద్యమృషిం నారాయణం, అమలమంతఃకరణం

యనస్యమే. ౪౦. సభాజితో భగవతా కృతాసనపరిగ్రహః, తస్మై తద్వర్ణయామాస
నారాయణముఖాచ్ఛ్రితమ్ ౪౧. తదైతద్వర్ణితం రాజ్ఞా యన్నః ప్రశ్నః కృత
స్త్వయా, యథా బ్రహ్మణ్యనిర్దేశ్యే నిర్గుణేఽపిమనశ్చరేత్. ౪౨. యోఽసోఽత్యేక్షక
ఆదిమధ్యనిధనే యోఽవ్యక్తజీవేశ్వరో యస్సప్తేదమనుప్రవిశ్య ఋషిణా చక్రే

తత ఉత్పన్నః - శుక ఇతి వదంతి. ౪౦—౪౨. సమస్తవేదస్తుత్యర్థం సంగృహ్య అనుస్తార
యతి—యఇతి. యః అస్య విశ్వస్య ఉత్పేక్షకః - ఇత్యేవ మనుశాయినా సమస్తపురుషార్థసిద్ధయే
సృష్టిస్థితిలయాః ప్రాపణీయా ఇత్యాలోచక ఇత్యర్థః. అనేన నిమిత్తత్వముక్తం. ఏవమాలోచ్య అస్య
ఆదిమధ్యనిధనే ఆదిర్జన్మ, మధ్యం పాలనం, నిధనం అంతః, యేష కర్తృసు యో వర్తతే. అనేనోపాదా
నత్వముక్తం. నను ప్రకృతిపురుషయోరుపాదాననిమిత్తత్వే ప్రసీధే సత్యంతయోరపి తతఏవోద్భూ
తత్వాన్తూలకారణం సవితేత్యాహ—యో వ్యక్తజీవేశ్వర ఇతి. ప్రవేశనియమనే, దర్శయతి య ఇతి.
పూర్వోక్తప్రకారేణ ఇదం సృష్ట్యా-యదర్థమేతత్సృష్టం తేన ఋషిణా సృష్టే కార్యే అహమితి
దర్శనాదృషిర్జీవః తేన సహనుప్రవిష్టః పురః శరీరాణి తస్య భోగాయతనాని చక్ర-తాః పురః కాస్తి
తస్య భోగం దధత్పురిపాలయతి. ఉపాసకస్య చ కైవల్యరూపా భవతీత్యాహ—యం సంపద్యేతి.
యం సంపద్య ప్రాప్య అనుశయా అన్వనుదండవత్ప్రణామైశ్చరణమూలే శేత ఇతి తథా సః జీవః.

యేషాం తా తస్య శిష్యాంశ్చాచుమంత్రప్రణామపూర్వకమాపృష్ట్యా సాక్షాత్స్వయం ద్వైపాయ
నస్యాశ్రమమగాజ్ఞగామ. ౪౦. సభాజిత ఇతి. తతో భగవతా ద్వైపాయనేన సభాజితః పూజితః.
కృతః ఆసనస్య పరిగ్రహో యేన సః తస్మై ద్వైపాయనాయ నారాయణస్య ముఖాచ్ఛ్రితం
నిర్గతం శ్రుతిస్తృత్యాత్మకం వచో వర్ణయామాస ఉపదిదేశేత్యర్థః. సతు మహ్యముపదిష్టవాక్
తత్ప్రసిద్ధత్వానోన్మీక్తం. ౪౧. ఏవం త్వత్ప్రశ్నసోఽత్తరమాగతమిత్యాహ—తదేతదితి. హే రాజ్ఞా.
సః అస్తాక్ ప్రతి యః ప్రశ్నస్త్వయా కృతః తత్ప్రశ్నే ఏతచ్ఛ్రితవతః వర్ణితం ఉత్తరత్వేన
కథితమిత్యర్థః. యేనోపవర్ణితేన అనిర్దేశ్యే నిర్గుణేఽపి బ్రహ్మణి శ్రుతయశ్చరేయురితి మనశ్చరేత్
ప్రసరేత్ నిస్సంశయమ్మనో భవేదిత్యర్థః. ౪౨. అశేషసమామ్నాయపురాణోపనిషద్రస ఇత్యుక్తం
కోఽసౌ సమామ్నయాదీనాం రసః! యః శ్రుతిగీత్యా సముద్భృత ఇత్యపేక్షాయాం శ్లో. “ఆలోద్య
సర్వకాస్త్రాణి విచార్య చ పునఃపునః, ఇదమేకం సునిష్ఠన్నం ధ్యేయో నారాయణస్సదే”త్యుక్త
రీత్యా జగదుదయవిభవలయలీలః సర్వాంతరాత్తా బంధమోక్షదో భగవానుపాస్య ఇత్యేవవివేచి
వత్తుం ద్రష్టృత్వాద్యుపయుక్తైర్గుణైర్భగవంతం విశింషక్ తద్ధ్యానం విధత్తే-యోఽస్మేతి. అస్య జగతః
ఆదిమధ్యనిధనే సృష్టిస్థితిలయే నిమిత్తే ఉత్పేక్షకః. శ్రు. “తదైక్షత బహుస్యామి”త్యుక్తవిధేక్షితా.
యచ్ఛబ్దానాం తు కైవల్యనిరస్తయోనిమిత్త్యనేన సంబంధః. యశ్చ అవ్యక్తజీవయోః ప్రకృతిపురు
షయోః కారణావస్థయోరీశ్వరః అంతః ప్రవిశ్య నియంతా. అనేన కారణావస్థాయాం సూక్ష్మ
చిదచిద్వైశిష్ట్యం తసోపాదానత్వం తదుపయుక్తం సర్వశక్తిత్వం ఫలితం. ఉత్పేక్షక ఇత్యనేన నిమి
త్తత్వం తదుపయుక్తం సార్వజ్ఞం చ. యచ్ఛేదం మహదాదిపుణ్యంతసమప్తితత్త్వజాతం సృష్ట్యా
ఋషిణా చతుర్ముఖాఖ్యజీవేనానుప్రవిశ్య జీవద్వారానుప్రవిశ్యేత్యర్థః. పురః శరీరాణి చక్ర నిర్జమే
తతస్తాః పురః కాస్తి నియమయతి. పూర్వజ్ఞోఽత్ర సజీవదేవాదిశరీరపరః. “ఋషిణా చక్రే పురస్సం

పురశ్చాస్తి తాః,యం సంపద్య జహాత్యజా మనుశయీ సుప్తః కులాయం యథాతం
కైవల్యనిరస్తయోనిమభయం ధ్యాయేదజస్రం హరిమ్. ౧౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధే, సప్తాశీతితమోఽధ్యాయః.

రాజోవాచః—దేవాసురమనుష్యేషు యే భజంత్యశివం శివం, ప్రాయస్తే
ధనినో బ్రహ్మ న తు లక్ష్మ్యాః పతిం హరిమ్. ౧. ఏత ద్వేదితుమిచ్ఛామ స్సందేహోఽత్ర
మహాన్వి నః, విరుద్ధశీలయోః ప్రభోర్వి ర్విరుద్ధా భజతాం గతిః. ౨ శ్రీశుకఉవాచః—
శివశ్చక్తియుతశ్చశ్చత్త్రిలింగో గుణసంవృతః, వైకారికస్తేజసశ్చ తామసశ్చేత్యహం
త్రిధా. ౩. తతో వికారా అభవత్ పోడశామీషు కంచన, ఉపధావత్ విభూతి

అజాం కార్యకారణలక్షణాం అవిద్యాం. జహాతి త్యజతి. నను బ్రహ్మసంపన్నస్యాపి జీవన్మ తత్సం
బంధో దృశ్యతే అతఃపా—సుప్తః కులాయం యథేతి. అయంభావః—యథా సుప్తం శరీరవంతమస్మే
పశ్యంతి సతు నాత్మానం తథా పశ్యతి. ఏవం జీవన్ముక్తమపి అన్యే దేహవంతం పశ్యంతి. స తు న కించి
త్పశ్యతీతి తం హరిం అజస్రం అనవరతం ధ్యాయేత్. కిమిత్యతఃపా—అభయం న భయం యస్తాత్
భయనివర్తకమిత్యర్థః. కుతఏతత్? కైవల్యనిరస్తయోనిం కైవల్యేన అప్రచ్యుతస్వరూపావస్థానేన నిరస్తా
తిరస్కృతా యోనిః మూలకారణం మాయా యేన తం. హరిం ధ్యాయేదిత్యన్వయః. శ్లో. సర్వ
శ్రుతిశిరోరత్నవిరాజితపదాంబుజమ్, భోగయోగప్రదం పందే మాధవం కర్తినమ్రయోః. ఈక్షంతా
మిచ్ఛయా సంతః క్షమంతాం మమ సాహసమ్, మయా హి స్వీయబోధాయ కృతమేతన్న
సర్వతః. ౧౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - సప్తాశీతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అష్టాశీతితమే విష్ణుభక్తః కైవల్యమశ్నుతే, తతోఽర్వాగ్దేవభక్తస్తు విభూతిమితి వర్ణ్యతే.
హరిర్భజతాం ముక్తిద ఇత్యుక్తం అభయం ధ్యాయేదజస్రం హరిమితి. తత్ర శంకతే—దేవాసురేతి.
అశివం అవధీరితభోగం త్యక్తవిషయం ధనినః భోగినః లక్ష్మ్యాః పతిం సర్వభోగయుక్తం. ౧. ౨. శివ
ఇతి. అన్యోన్యోపమద్వేనతమసన్తే విధ్యాత్ త్రిలింగః-త్రిలింగత్వమేవాహ—వైకారిక ఇతి. అహం
అహంకారః. ౩. తతఇతి. వికారాః మనఇంద్రియభూతరూపాః పోడశేతి ఇంద్రియదేవానామథే
హితా”ఇతి పాఠాంతరం. తదా పురః ప్రథమం ఋషిణా చతుర్ముఖేన సంహితా వేదసంహితాః చక్రే
ప్రావర్తయదిత్యర్థః. అనేన హితకృత్త్వముక్తం శాస్త్రప్రవర్తనం హితార్థం. అనుశయో భుక్తా
వశిష్టం కర్త సోఽస్యాస్తీత్యనుశయా కర్తవశ్యో జీవః. యం సంపద్యఅజాం జహాతి ప్రకృతిం జహాతి
అవిర్భూతగుణాష్టకో భవతి ముక్తో భవతీతి యావత్. తథా చ శ్రూయతే. శ్రు. “పరం జ్యోతి
రుపసంపద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యత”ఇతి. తత్ర దృష్టాంతః—సుప్తః కులాయం యథేతి.
యథా శకునిర్నిడే కంచితక్కాలం సుప్తః తద్విహాయోడ్డీయతే తద్వదజాయాం స్థితః అనుశయా
జీవః యం సంపద్య తాం జహాతీత్యర్థః. కైవల్యనిరస్తయోనిం సంసారిణాం మోక్షప్రదానేన నిరస్తా
యోనిః ప్రభవదుఃఖం యేన తం నవిద్యతే భయం యస్తాత్తం హరిం అత్రితార్తిహరం అజస్రం
నిత్యం ధ్యాయేత్. ౧౧.

నాం సర్వాసామశ్నుతే గతిమ్. ౪. హరిర్హి నిర్గుణస్సాక్షాత్పురుషః ప్రకృతేః పరః, ససర్వదృగుపద్రష్టా తం భజన్ నిర్గుణో భవేత్. ౫. నివృత్తేష్వశ్వమేధేషు రాజాయుష్కత్పితామహాః, శృణ్వన్ భాగవతాన్ ధర్మానపుచ్ఛదిదమచ్యుతమ్. ౬. స ఆహ భగవాన్ స్తస్మై ప్రీతశ్శుశ్రూషవే విభుః, నృణాం నిశ్చేయసాధ్ధాయ యోఽవతీర్ణో యదోః కులే. ౭. శ్రీభగవానువాచః—యస్యాహమనుగృహ్లామి హరిష్యే తద్ధనం శనైః, తతో ధనం సంత్యజంతి స్వజనా దుఃఖదుఃఖితమ్. ౮. స యదా వితఢోద్యోగో నిర్విణ్ణస్సృద్ధనేహయా, మత్పరైః కృతమైత్రస్య కరిష్యే మదనుగ్రహమ్. ౯. తద్భ్రష్టా పరమం సూక్ష్మం చింతాత్రం సదనంతరం, తతో మాం సుదురారాధ్యం హిత్యా న్యాన్ భజతే జనః. ౧౦. తతస్త ఆశు తోషేభ్యో లబ్ధరాజ్య శ్రియోద్ధతాః, మదాత్ప్రమత్తావరదాన్ విస్తరంత్యవజానతే. ౧౧. శ్రీశుక ఉవాచః—శాపప్రసాదయో రీశా బ్రహ్మవిష్ణుశివాదయః, సద్య శ్శాపప్రసాదోఽంగ శివో

దవివక్షయా కంచనేతి, యత్కించిద్వికారోపాధికం భజన్. ఉపాధ్యనురూపాణాం విభూతీనాం గతిం స్వరూపం ప్రాప్నోతి. ౪. హరిరితి. ఉపద్రష్టా సాక్షీ సన్ యతః సర్వదృక్ సర్వం పశ్యతి అతః ప్రకృతేః పర ఇతి. ఆత్రేదం తత్త్వం. శ్లో. వస్తునో గుణసంబంధే రూపద్వయమిహేష్యతే, తద్ధర్మయోగాయోగాభ్యాం బింబవత్ప్రతిబింబవత్. గుణాస్సత్త్వాదయశ్శాంతఘోరమూఢాస్స్వభావతః, బ్రహ్మవిష్ణుశివానాం చ గుణయంతృస్వరూపిణాం. నాతిభేదో భవేద్భేదో గుణధర్మైరిహంశతః, సత్త్వస్య శాంత్యా నో జాతు విష్ణోర్విక్షేపమూఢతే. రజస్తమోగుణాభ్యాం తు భవేతాం బ్రహ్మరుద్రయోః, గుణోపమర్దనాద్భూయస్తదంశానాం చ భిన్నతా. అతస్సమగ్రసత్త్వస్య విష్ణోర్లోకకరీ తనుః, అంశతో భూతిహేతుశ్చ తథానంతమయీ స్వతః. అంశతస్తారతమ్యేన బ్రహ్మరుద్రాది సేవినామ్, విభూతయో భవంత్యేవ శనైర్లోకోఽప్యనంశతః. ఇదమేవాభిప్రేత్య తత్ర తత్ప్రచ్యుతే. “శ్రేయాంసి తత్ర ఖలు సత్త్వతనో ర్నృణాం స్యురి”తి. తథా. సత్త్వం యస్యప్రియా మూర్తిరితి తథా సత్త్వం తత్తీర్థసాధనమితి. తథా త్రయాణామేకభావానాం యోనుపశ్యతి వైభిదామితి తథా. శ్లో. “న తే మయ్యచ్యుతేఽజేచ భిదామణ్వాసి చక్షత” ఇత్యాది. ఏవం చ సతి న కించిదసమంజసం తత్తద్భక్తానాం తు కలహోమోహమాత్రమితి. ౫-౭. యస్యేతి. యస్యాహమనుగృహ్లామితి. అయమర్థః యో విషయాన్ పరిజిహీర్షురసి కథంచిద్విద్యమానేషు సజ్జతే క్షిశ్యతి చ తస్య విషయాపహరణీవానుగ్రహ ఇతి. యథాశ్రుతత్వే ద్రువాదీనామైశ్వర్యవిరోధాత్. అథవా ప్రథమం విభూతిం కామనానురూపాం దత్వా శనైః విషయోపభోగావసానే తస్య నిర్వేదముత్పాద్య హరిష్యామి - పరమానుగ్రహం కర్తుమితి. తదుక్తం భగవత్తైవ. శ్లో. “న మయ్యావేశితధియాం కామః కామాయ కల్పతే” ఇతి. దుఃఖదుఃఖితమితి. దుఃఖాదనుపునర్దుఃఖితమివ ప్రతీయమానమిత్యర్థః. ౮. స ఇతి. స పునర్బంధూనామనుగ్రహేణ ధనేహయా ప్రవృత్తోఽసి మదనుగ్రహేణ యదా నిష్ఫలోద్యమో నిర్విణ్ణస్సృష్టో తదా మదనుగ్రహమితి. మమ సాధారణమనుగ్రహం. ౯. తమేవాహ-తద్భ్రష్టాతి. జనః పశ్చాదసి మోక్షమరోచయన్ అత్యాసక్తః అన్యాన్ భజత ఇత్యర్థః. ౧౦. ౧౧. ఏతదేవేతిహాసేన స్పష్టయితు

బ్రహ్మ న చాచ్యుతః. ౧౨. అత్ర చోదాహరంతీమమితిహాసం పురాతనం, వృకాసు
 రాయ గిరిశో వరం దత్వాప సంకటమ్. ౧౩. వృకోనామాసురః పుత్రశ్శకునేః పథి
 నారదం, దృష్ట్వాశు తోషం పప్రచ్ఛ దేవేషు త్రిషు దుర్మతిః ౧౪. స ఆహ గిరి
 శం దేవముపథావాశు సిద్ధయే, సోఽల్పభ్యాం గుణదోషాభ్యామాశు తుష్యతి
 కుష్యతి. ౧౫. దశాస్యబాణయోస్తుప్తుప్తువతోర్వందినోరివ, విశ్వర్యమతులం దత్వా
 తత ఆప సుసంకటమ్. ౧౬. ఇత్యాదిప్తుస్తమసుర ఉపాధావత్స్వగాత్రతః, కేదార
 ఆత్మక్రవ్యేణ జుహ్వనోఽగ్నిముఖం భవమ్. ౧౭. దేవోపలబ్ధిమప్రాప్య నిర్వేదాత్స
 ప్తమేఽహని, శిరోఽవృశ్చత్స్వధితిన్, త త్తీర్థక్షిన్న మూర్ధజమ్. ౧౮. తదా మహాకారు
 ణికస్సధూర్జటిర్యథావదిప్తోఽగ్ని రివోత్థితోఽనలాత్, నిగృహ్య దోర్భ్యాం భుజయో
 ర్మ్యవారయ త్తత్స్పర్శనాద్భూయ ఉపస్కృతాకృతిః. ౧౯. తమాహ చాంగాలమలం
 వృణీష్వ మే యథాభికామం వితరామి తే వరం, ప్రీయేయ తోయేన నృణాం
 ప్రపద్య తామహో త్వయాత్తా భృశమర్ద్యతే వృథా. ౨౦. శ్రీశుక ఉవాచః—
 దేవాత్స వప్రే పాపీయాన్ వరం భూతభయావహం, యస్య యస్య కరం శీర్షి
 ణా న్యే స మ్రియతామితి. ౨౧. తచ్ఛ్రుత్వా భగవాన్ రుద్రో దుర్తనా ఇవభారత,
 ఓమితిప్రహసంస్తస్త్వై దదేఽహేరమృతం యథా. ౨౨. స తద్వరపరీక్షార్థం శంభో
 ర్హృద్ధి కిలాసురః, స్వహస్తం ధాతుమారేభే సోఽవిభ్యత్స్వకృతాచ్ఛివః. ౨౩.
 తేనోపసృప్తస్సంత్రస్తః పరాధావత్సవేపథుః, యావదంతం దిశో భూమేః కాష్ఠానా
 ముదగాదుదక్. ౨౪. అజానంతః ప్రతివిధిం తూష్ణిమాసన్ సురేశ్వరాః. తతో
 వై కుంతమగమద్భాస్వరం తమసః పరమ్. ౨౫. యత్ర నారాయణస్సాక్షాద్యోగినాం
 పరమా గతిః, శాంతానాం న్యస్తదండానాం యతో నావర్తతే గతః. ౨౬. తం
 తథా వ్యసనం దృష్ట్వా భగవాన్ వృజినార్దనః, దూరాత్ప్రత్యుదియాద్భూత్వా
 మాహ-శాపప్రసాదయారితి. బ్రహ్మ చేత్యన్వయః. ౧౨. ౧౩. వృక ఇతి. శకునేః పుత్రః. ౧౪.
 ౧౫. దశాస్యేతి. సుసంకటమాప కైలాసోత్పటనం పురీపాలనం చ-సుకంటకమితివా పాఠః. ౧౬.
 ఇతీతి. స్వగాత్రయా ఉపాధావత్ స్వదేహేనయాజయామాసకథం ఆత్మక్రవ్యేణస్వమాంసేన జుహ్వన
 ఇతి. ౧౭. దేవేతి. అవృశ్చత్ ఛేత్తుముద్యతః. ౧౮. తదేతి. స్వయం చ-అగ్నిరివ మూర్తిమానగ్ని
 రివ దేదీప్యమాన ఇత్యర్థః. వయం అధునా కథాభిర్యథాకథంచిద్దుఃఖేన మర్తుకామం వారయామః
 తద్వదితి. స చ ఉపస్కృతాకృతిః పరిపూర్ణదేహోఽభవత్ న్యవారయచ్ఛ. ౧౯. ఏవమాహవ
 తమితి. తోయేనాపి భజతాం ప్రీతః స్యాం. త్వయా తు దేహో వృథా వీడ్యత ఇతి. ౨౦. ౨౧.
 తదితి. ధాతుమనర్హమపి దదే దత్తవాన్. అహేః సర్పస్య అమృతం తీరమివ. ౨౨. ౨౩. తేనేతి.
 ఉపసృప్తః అనుగతస్సన్ ఉదగాత్. ఉత్తరతః అగాత్ ఊర్ధ్వమగచ్ఛద్వా ఉదక్ ఊర్ధ్వమంచన్.
 ౨౪. అజానంతఇతి. వైకుంఠం శ్వేతద్వీపం. ౨౫. ౨౬. తమితి. తం వృకాసురం తథావ్యసనం తథా

వటుకో యోగమాయయా. ౨౭. మేఖలాజినదండాక్షైస్తేజసాగ్నిరివోజ్జ్వలన్, *అభివాదయామాస చ తం కుశపాణిర్విసీతవత్. ౨౮. శ్రీభగవానువాచః— శాకునేయ భవాన్ వ్యక్తం శ్రాంతః కిందూరమాగతః, క్షణం విశ్రామ్యతాం పుంస ఆత్మాయం సర్వకామధుక్. ౨౯. యది నశ్శ్రీవణాయాలం యుష్మద్వ్యవసితం ప్రభో, భణ్యతాం ప్రాయశస్సరైవః పుంభిస్సాన్వర్థాన్ సమీహతే. ౩౦. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏవం భగవతా పృష్టో వచసాఽమృతవర్షిణా, గతక్లమోఽబ్రవీత్తస్త్వే యథా పూర్వమనుష్ఠితమ్. ౩౧. శ్రీభగవానువాచః—ఏవం తర్హ్యంగ తద్వాక్యం న వయం శ్రద్ధధీమహి, యో దక్షశాపాత్ప్రేశాచ్యం ప్రాప్తః ప్రేతపిశాచరాట్. ౩౨. యది తే తత్ర విస్రంభో దానవేంద్ర జగద్గురౌ, తర్హ్యంగాశు స్వశిరసి హస్తం న్యస్య ప్రతీక్ష్యతామ్. ౩౩. యద్యసత్యం వచశ్శంభో కథంచిద్దానవర్షభ, తథా త్వం జహ్యాసద్వాచం నయద్వక్తాన్యతం పునః. ౩౪. ఇత్థం భగవతశ్చిత్రైర్వచోభిస్తు సువేశలైః, భిన్నధీర్విస్త్రితశ్శీర్ణి స్వహస్తం కుమతిర్న్యథాత్. ౩౫. అథాపతద్భిన్న శిరా వజ్రహత ఇవ క్షణాత్, జయశబ్దో నమశ్శబ్దస్సాధుశబ్దోఽభవద్ధివి. ౩౬. ముముచుః పుష్పవర్షాణి హతే పాపే వృకాసురే, దేవర్షిపితృగంధర్వామోచిత స్సంకటాచ్ఛివః. ౩౭. ముక్తం గిరిశమభ్యాహ భగవాన్ పురుషోత్తమః, అహో దేవ మహాదేవ పాపోఽయం న్వేన పాప్తనా. ౩౮. హతః కోను మహత్స్వీశ జంతు రైవృకృతకిల్బిషః, క్షేమీ స్యాత్కిము విశ్వేశేయః కృతాగా జగద్గురౌ. ౩౯. యఏవ మవ్యాకృతశక్త్యుదన్వతః పరస్య సాక్షాత్పరమాత్మనో హరేః, గిరిత్రమోక్షం కథ యేచ్ఛుణోతి వా విముచ్యతే సంసృతిభిస్తథారిభిః. ౪౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, అష్టాశీతితమోఽధ్యాయః.

గ్వ్యసనం యస్య తం. శివం పృజినార్దనః దుఃఖహంతా దూరతపివ దృష్ట్వా. ౨౭. మేఖలేతి. మేఖ లాదిభిరుపలక్షితః ప్రత్యుదియాత్ సమ్ముఖమాగతః. ౨౮. శాకునేయేతి. వ్యక్తం నిశ్చితం కిం కిమర్థం ఆత్మా దేహః. సర్వపురుషార్థహేతుః. ఆతో మాపీడయేతి. ౨౯. యదీతి. ప్రాయశః పుంభిర్ధృతైః భవాన్ సాన్వర్థాన్ సమీహతే సాధయితుమిచ్ఛతి అథవా జనః పుంభిః సహాయైః స్వకార్యాణి సాధయతి అతో నః కథ్యతామితి. ౩౦. ౩౧. ఏవమితి. వైశాచ్యం పికాచానామివ వృత్తిం. ౩౨. ౩౩. యదీతి. యత్ యథా వక్తా వదిష్యతి. ౩౪. ఇత్థమితి. చిత్రైర్భామకైస్సువేశలైః అతిరమ్యైః భిన్నధీః భ్రంశితమతిః. ౩౫—౩౮. హతఇతి. కిముపక్తవ్యం విశ్వేశే త్వయి కృతాగాః కృతాపరాధః. ౩౯. యఇతి. అవ్యాకృతశక్త్యుదన్వతః అవాప్తానసగోచరశక్తిసముద్రస్య గిరిత్రమోక్షం శివమోచనరూపం చరిత్రం సంసృతిభిః నానాయోనిసంసారైః. ౪౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టాశీతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—సరస్వత్యాస్తతే రాజన్న ప్రయస్నత్రమాసజ, వితర్క
స్సమభూతేషాం త్రిష్వధీశేషు కో మహాన్. ౧. తస్య జిజ్ఞాసయా తే వై భృగుం
బ్రహ్మసుతం నృప, తజ్జప్తైప్రేషయామాసుసోఽభ్యుగాద్భ్రాతానసభామ్. ౨. నతస్మై
బ్రహ్మణే స్తోత్రం చక్రే సత్త్వపరీక్షయా, తస్మైచక్రోధ భగవాన్ ప్రజ్వలన్ స్వేన
తేజసా. ౩. స ఆత్మన్యుత్థితం మన్యుమాత్తజాయాత్తనా ప్రభుః, అశీశమద్యథా
వహ్నిం స్వయోన్యా వారిణాత్తభూః. ౪. తతః కైలాసమగమత్సతం దేవో మహే
శ్వరః, పరిరబ్ధుం సమారేభే ఉత్థాయ బ్రాతరం ముదా. ౫. నైచ్ఛత్త్వమశుభా
చారస్తతో దేవశ్చకోపహ, శూలముద్యమ్య తం హంతుమారేభే తిగ్గలోచనః. ౬.
పతిత్వా పాదయోద్ధేవీ సాంత్యయామాస తం గిరా, సతుకృచ్ఛాత్తతో ముక్తః
కైలాసాద్రజతాచలాత్. ౭. మునిర్జగామ వైకుంఠం యత్ర దేవోజనార్దనః,
శయానం శ్రియఉత్సంగే పదా వక్షస్యతాడయత్. ౮. తత ఉత్థాయ భగవాన్
సహలక్ష్మ్యా సతాం గతిః, స్వతల్పాదవరుహ్యశు ననామ శిరసా మునిమ్. ౯. ఆహ
తే స్వాగతం బ్రహ్మన్నిషీదాత్రాసనే తుణం, అజానతామాగతాన్ వః క్షంతు
మర్హథ నః ప్రభో. ౧౦. పునీహి సహలోకం మాం లోకపాలాంశ్చ మద్గతాన్,
పాదోదకేన భవతస్తీర్థానాం తీర్థకారిణా. ౧౧. అద్యాహం భగవన్ లక్ష్మ్యా ఆస
మేకాంతభాజనం, వత్స్యత్యురసి మే లక్ష్మీర్భవత్పాదహతాంహసః. ౧౨. శ్రీశుక
ఉవాచ:—ఏవం బ్రువతి వైకుంఠే భృగుస్తన్తంద్రయా గిరా, నిర్వృతస్తర్పితస్తూ
ష్ఠీం భక్త్యుత్కంఠాశ్రులోచనః. ౧౩. పునశ్చ సత్తమాప్రజ్వ మునీనాం బ్రహ్మవాది
నామ్, స్వానుభూతమశేషేణ రాజన్ భృగురవర్ణయత్. ౧౪. తన్ని శమ్యాథ ము
నయో విస్మితా ముక్తసంశయాః, భూయాంసం శ్రద్ధధుర్విష్ణుం యతశ్శాంతిర్యతోఽ
భయమ్. ౧౫. ధర్మస్సాక్షాద్యతో జ్ఞానం వైరాగ్యం చ తదన్వితం, విశ్వర్యం

క్లౌ. నవాశీతమే దేవః కో మహానితి సంశయే, పరీక్ష్య విష్ణోరుత్కర్షం మునిభ్యోఽవర్ణయ
ద్భృగుః. ఇతిహాసాంతరమాహ-సరస్వత్యా ఇతి. ౧—౩. సఇతి. స్వయోన్యా స్వస్యైవ రూపం
తరేణాభివ్యక్తిస్థానేన స్వకార్యేణేత్యర్థః. తేన యథా కశ్చిద్వహ్నిం శమయతి తథా స్వకార్యేణ
పుత్రేణ నిమిత్తేనక్రోధం శమయామాసేత్యర్థః. ౪-౧౦. పునీహితి. తీర్థకారిణా తీర్థత్వనిమిత్తేన. ౧౧.
౧౨. ఏవమితి. తస్య మంద్రయా గిరా గంభీరవాచా నిర్వృతస్తూష్ఠీం బభూవేతి శేషః. ౧౩. ౧౪.
తదితి. విస్మితాః అపరాధాతిరేకేఽపి నిర్వికారత్వేన భూయాంసం శ్రద్ధధుః మహత్తమం నిశ్చితవంతః
యతః యస్మిన్. ౧౫. ధర్మఇతి. వైరాగ్యం చ చతుర్విధమితి పాఠే తచ్ఛాతుర్విధ్యమేవం ద్రష్టవ్యం.
విషయాం స్వత్తుమశక్నువతోఽపి సంమానేచ్ఛత్వాగ ఆద్యం వైరాగ్యం-తతో విషయాణాం
మధ్యే లవణాదివ్యతిరేకేణాపి వృత్తిర్ద్వితీయం. తథా వృత్తావపి మనసి రాగశైధిలేన బాహ్యేంద్రి
యైరేవ విషయసేవనం తృతీయం. తత్రాప్యదాసీన్యం చతుర్థం. తదాహుః-శ్లో. “వైరాగ్యమాద్యం

చాష్టథా యస్తాద్యశశ్చాత్త మలాపహమ్. ౧౬. మునీనాం న్యస్తదండానాం శాంతానాం సమచేతసాం, అకించనానాం సాధూనాం యమాహుః పరమాం గతిమ్. ౧౭. సత్త్వం యస్య ప్రియామూర్తిః బ్రహ్మణా స్త్విష్టదేవతాః, భజంత్యనాశిషశ్శాంతా యం వా నిపుణబుద్ధయః. ౧౮. త్రివిధాకృతయస్తస్య రాక్షసా అసురాసురాః, గుణిన్యా మాయయా సృష్టాస్సత్త్వం తత్రార్థసాధనమ్. ౧౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్థం సారస్వతా విప్రా నృణాం సంశయనుత్తయే, పురుషస్య పదాం భోజనేవయా తద్గతింగతాః ౨౦. శ్రీసూతఉవాచ—ఇత్యేతన్తునితనయాన్యపద్మగంధపీయూషం భవభయభిత్పరస్య పుంసః, సుశ్లోక్యం శ్రవణపుటైః పిబన్న భీత్త్యం సంసారభ్రమణపరిశ్రమం జహాతి. ౨౧. శ్రీశుక ఉవాచః—ఏకదా ద్వారవత్స్యాం తు విప్రపత్న్యాః కుమారకః, జాతమాత్రో భువం సృష్ట్యా మమార కిల భారత. ౨౨. విప్రో గృహీత్వా మృతకం రాజద్వార్యుపథాయ సః, ఇదం ప్రోవాచ విలపన్నా తురో దీనమానసః. ౨౩. బ్రహ్మద్విషశ్శతధియో లుబ్ధస్య విషయాత్తనః, త్తత్ర బంధోః కర్తదోషాత్పంచత్వం మేఽర్భకో గతః. ౨౪. హింసావిహారం నృపతిం దుశ్శీలమజితేంద్రియం, ప్రజా భజంత్యస్సీదంతి దరిద్రా నిత్యదుఃఖతాః. ౨౫. ఏవం ద్వితీయం విప్రర్షిస్తృతీయం త్వేవమేవ చ, విసృజ్య స నృపద్వారి తాం గాథాం సమగాయత. ౨౬. తామర్జున ఉపశ్రుత్య కర్హిచిత్కేశవాంతికే, పరేతే నవమే బాలే బ్రహ్మణం సమభాషత. ౨౭. కింస్విద్బ్రహ్మం స్త్వన్ని వాసే ఇహ నాస్తి భనుర్ధరః, రాజన్యబంధురవ్యేతే బ్రహ్మణా స్సత్రమాసతే. ౨౮. ధనదారాత్తజాయుక్తో యత్ర శోచంతి బ్రహ్మణాః, తే వై రాజన్యవేషేణ నటా జీవంత్యసుంభరాః. ౨౯. అహం

యతమానసంజ్ఞం క్వచిద్విరాగో వ్యతిరేకసంజ్ఞం, ఏకేంద్రియాఖ్యం హృది రాగసౌత్త్యం తస్యాప్యభావస్తు వశీకృతాఖ్యమితి. ౧౬. ౧౭. సత్త్వమితి. యస్య భగవత ఏవ. ౧౮. త్రివిధాకృతయితి. తస్య భగవత ఏవ త్రివిధా ఆకృతయః తత్ర తాసు సత్త్వమేవ అర్థసాధనం పురుషార్థహేతుః. ౧౯. ఇత్థమితి. ఇత్థం నిశ్చిత్య సరస్వతీతీరవాసిनో విప్రాః హరిపదాంభోజసేవయా ముక్తిం ప్రాపురితి. ౨౦. ఇతీతి. వ్యాసనందనస్య ముఖపంకజాదుద్ధతం గంధయుక్తపీయూషతుల్యం హరేః ప్రశస్తం యశో యస్సంసారీ సేవతే స ముక్తో భవతితి. ౨౧. స చోక్తలక్షణో భగవాన్ శ్రీకృష్ణవివేచి దర్శయితు మాఖ్యానాంతరమాహ-ఏకదేతి. ౨౨—౨౫. ఏవమితి. బ్రహ్మద్విష ఇత్యాదికాం తాం గాథాం వాక్యం మయి న కశ్చిద్దోషః. అతో రాజదోషేణైవ మత్పుత్రాః మ్రియంత ఇతి వారం వారం చుక్రో శేత్యర్థః. ౨౬. ౨౭. కింస్విదితి. హే బ్రహ్మకే కింస్విత్ కిమర్థం వృథా రోదిషి? యతస్తస్త్వన్నివాసే భనుర్ధరమాత్రో రాజన్యబంధురపి నాస్తి. బ్రహ్మణ్యస్య తు కా వార్తా వితే తు సత్రే యాగవివ బ్రహ్మణా మిశితా భవీతుమర్హంతీత్యర్థః. ౨౮. తదేవాహ-ధనేతి. ధనదారాదిభిర్వియుక్తాః. యత్ర యేషు జీవన్ము-శోచంతి తే జీవంతి కేవలం జీవికాం సంపాదయంతి. ౨౯. అహమితి. హతకల్పవ ఇతి

ప్రజానాం రక్షిష్యే భగవన్ దీనయోరిహ, అని స్తీర్ణప్రతిజ్ఞోఽగ్నిం ప్రవేక్ష్యేఽహత
 కల్తషః. 30. బ్రాహ్మణఉవాచ — సంకర్షణో వాసుదేవః ప్రద్యుమ్నో ధన్వినాం వరః,
 అనిరుద్ధోఽప్రతిరథో న త్రాతుంశక్నువంతియత్. 31. తత్కథం భవాన్కుర్తుమృ
 రం జగదీశ్వరైః, చికిర్షత్స్థబాలిశ్యాన్న తచ్ఛ్రద్ధధృహే వయం. 32. అర్జునఉవాచ —
 నాహం సంకర్షణో బ్రహ్మన్ కృష్ణః కార్ణి రేవచ, అహం పార్థోఽర్జునో నామ
 గాంధీవం యస్య వై ధనుః. 33. మావమంస్థా మమ బ్రహ్మన్ వీర్యం త్ర్యంబకతో
 షణం, మృత్యుం విజిత్య ప్రథనే ఆనేష్యేతే ప్రజాః ప్రభో. 34. శ్రీశుక ఉవాచః.
 ఏవం విస్రంభితో విప్రః ఫల్గునేన పరంతప, జగామ స్వగృహం ప్రీతః పార్థవీర్యం
 నిశామయన్. 35. ప్రసూతికాల ఆసన్నే భార్యాయా ద్విజసత్తమః, పాహి పాహి
 సుతం మృత్యోరిత్యాహాన్జనమాతురః. 36. స ఉపస్సృశ్య శుచ్యంబు నమస్కృత్య
 మహేశ్వరం, దివ్యాస్త్రాణి చ సంస్కృత్య సజ్యం గాంధీవమాదదే. 37. న్యరుణ
 త్సూతికాగారం శరైర్నాస్త్రయోజితైః, తిర్యగూర్ధ్వమధః పార్థశ్చకార శరపం
 జరమ్. 38. తతః కుమారస్సంజాతో విప్రపత్న్యరుదన్తుహుః, సద్యో దర్శనమా
 పేదే సశరీరో విహాయసా. 39. తదాహ విప్రో విజయం వినిందన్ కృష్ణసన్నిధౌ,
 మాధ్యం పశ్యత మే యోఽహం శ్రద్ధధేక్షీబకత్థనమ్. 40. న ప్రద్యుమ్నో నాని
 రుద్ధో న రామో న చ కేశవః, యస్య శేకుః పరిత్రాతుం కోఽన్యస్తదవితేశ్వరః.
 41. ధిగర్జనం మృషావాచం ధిగాత్మశ్లాఘినో ధనుః, దేవోపసృష్టం యో మాధ్యా
 దానినీషతి దుర్మతిః. 42. ఏవం శపతి విప్రర్షో విద్యామాస్థాయ ఫల్గునః, యయా
 సంయమనీమాశు యత్రాస్తే భగవాన్ యమః. 43. విప్రాపత్యమచక్షౌణస్తత
 ఐంద్రీమగాత్పురిం, ఆగ్నేయాం నైరృతీం సౌమ్యాం వాయవ్యాం వారుణీమథ.
 రసాతలం నాకపృష్ఠం ధిష్ణ్యాన్యన్యాన్యదాయుధః. 44. తతో లబ్ధద్విజసుతోహ్య
 ని స్తీర్ణప్రతిశ్రుతః, అగ్నిం వివితుః కృష్ణేన ప్రత్యుక్తః ప్రతిషేధతా. 45. దర్శ
 యేద్విజసూనూంస్తే మావజ్ఞాత్తానమాత్తనా, మానవాస్థాస్థపయిష్యంతి కీర్తిం

అగ్నిప్రవేశేన బ్రాహ్మణవిలాపశ్రవణపాతకాత్ పూతో భవేయమిత్యర్థః. అహతకల్తషశ్చేతి వా.
 30. 31. తదితి. న శ్రద్ధధృహే న సంప్రతీమః. 32—34. ఏవమితి. ఏవం ప్రాథవాక్ష్యైః
 విస్రంభితః విశ్వాసం ప్రాపితః - నిశామయన్ శృణ్వన్. 35. 36. నఇతి. బ్రాహ్మణోపేక్షితత్వేన
 కృష్ణమవజ్ఞాయ మహేశ్వరం నమస్కృత్య. 37. న్యరుణదితి. న్యరుణత్ ఆవృతవాన్. తదేవాహ -
 తిర్యగూర్ధ్వమితి. 38. తతఇతి. అదర్శనమాపేదే దేహోఽపి నావతిష్ఠత ఇత్యర్థః. 39. 40. నేతి.
 యస్య ప్రజాః తదవితా. 41. తత్రాహ—ధిగితి. 42—44. తత ఇతి. ప్రత్యుక్తః నివారితః ఉపప
 త్తిభిః ప్రతిషేధం కుర్వతా. 45. దర్శయఇతి. మావజ్ఞ మావజానీహి-యే నిందంతి తఏవ మనుష్యాః
 నః కీర్తిం స్థాపయిష్యంతి నిశ్చలాం కరిష్యంతి. ఏతేన కీర్తిం విపులాం మానవాస్థాస్థపయంతి వేతి

నిందతి యే హినః. ౪౬. ఇతి సంభాష్య భగవానర్జునేన మహేశ్వరః, దివ్యం స్వరథ
మాస్థాయ ప్రతీచీం దిశమావిశత్. ౪౭. సప్తద్వీపాన్ సప్తసింధూన్ గత్వా సప్త
గిరీనథ, లోకాలోకం తథాతీత్య వివేశ సుమహత్తమః. ౪౮. తత్రాశ్వానై నన్య
సుగ్రీవమేఘపుష్పబలాహకాః, తమసా భ్రష్టగతయో బభూవుర్భరతర్షభ. ౪౯.
తాన్ దృష్ట్వా భగవాన్ కృష్ణో మహాయోగేశ్వరేశ్వరః, సహస్రాదిత్యసంకాశం స్వ
చక్రం ప్రాహిణోత్పరః. ౫౦. కృతం సుఘోరం గగనచ్ఛదం మహద్విదారయదృఘ
రితరేణ రోచిషా, మనోజవం నిర్వివిశే సుదర్శనం గుణచ్యుతో రామశరో యథా
చమూమ్. ౫౧. ద్వారేణ చక్రానుపధేన తత్తమః పరం పరంజ్యోతిరనంతపారగం,
సమశ్నువానం ప్రసమీక్ష్యఫల్గునః ప్రతాపితాక్షః పిదధేఽక్షిణీ ఉభే. ౫౨. తతః
ప్రవిష్టస్సలిలం నభస్వతా బలీయనై జద్భృహదూర్కిభూషణం, తత్రాద్భుతం వైభ
వనం ద్యుమత్తమం బ్రాజన్తణిస్తుభసహస్రశోణితమ్. ౫౩. తస్మిన్ మహాహీంద్ర
మనంతమద్భుతం సహస్రమూర్ధన్యఫణామణిద్యుభిః, విభ్రాజమానం ద్విసహస్ర
నేత్రైస్సితాచలాభం శితికంఠజిహ్వామ్. ౫౪. దదర్శ తద్భోగసుఖాసనం విభుం
మహానుభావం పురుషోత్తమోత్తమం, సాంద్రాంబుదాభం సుపిశంగవాససం ప్రసన్న
వక్త్రం రుచిరాయతేక్షణమ్. ౫౫. మహామణివ్రాతకిరీటకుండలప్రభాపరిక్షిప్త
సహస్రకుండలం, ప్రలంబచార్వప్తభుజం సకౌస్తుభం శ్రీవత్సలక్ష్మం వనమాలయా
వృతమ్. ౫౬. సునందనందప్రముఖైస్సప్తపార్షదైశ్చక్రాదిభిర్నూర్తిధరైర్నిజాయుధైః,
పుష్ట్యా శ్రియా కీర్త్యజయాఽఖిలర్థిభిర్నిషేవ్యమాణం పరమేష్ఠినాం పతిమ్. ౫౭.
వవంద ఆత్మానమనంతమచ్యుతో జిహ్వుశ్చ తద్దర్శనజాతసాధ్వసః, తావాహ భూమా

పాఠాంతరం. ౪౬. ౪౭. సప్తేతి. సప్తసప్త సంఖ్యాః గిరయో యేషు ద్వీపేషు. ౪౮—౫౦. కృతమితి.
కృతమితి ప్రకృతిపరిణామరూపం నాలోకాభావమాత్రం. ౫౧. ద్వారేణేతి. చక్రానుపధేన చక్ర
మనుగతేన ద్వారేణ తత్తమః పరం తస్మాత్తమసః పరం దూరే వర్తమానం పరం శ్రేష్ఠం భాగవతం
జ్యోతిః సమశ్నువానం వ్యాఘ్నషో ప్రసమీక్ష్య ప్రతాపితాక్షః నేత్రే న్యమీలయదితి. ౫౨. తత
ఇతి. ఏజంతః ఉచ్చలంతః బృహంతః మహంతః ఊర్తయో భూషణం యస్య తత్ తత్ర సలిలే
భవనం మహాకాలపురం ద్యుమత్తమం ద్యుతిమత్సుశ్రేష్ఠమ్. ౫౩. తస్మిన్నితి. సహస్రమూర్ధ్వి
భవాః ఫణాః తాసు మణయః తేషాం ద్యుతిభిః ద్విసహస్రనేత్రైర్నూర్జితం స్ఫటికగిరిసంకాశం శితి
కంఠజిహ్వాం కంఠాశ్చ జిహ్వాశ్చ శితయః నీలాః కంఠజిహ్వా యస్య తం. ౫౪. దదర్శేతి. తద్భోగ
సుఖాసనం తస్య అనంతస్య భోగో దేహః సుఖకరమాసనం యస్య తం. ౫౫. మహామణీతి. మహంతో
మణివ్రాతా యేషు తేషాం కిరీటకుండలానాం ప్రభా తయా పరిక్షిప్తాః సర్వతః స్ఫురంతః సహస్ర
మపరిమితాః కుంతలా యస్య తం. ౫౬. సునందేతి. కీర్త్యజయా కీర్తినహితాజయా అఖిలర్థిభిర్భవే
మాదిభిర్విభూతిభిర్నూర్తిధరాభిః. ౫౭. ౫౮. ద్విజాత్తజా ఇతి. మే కలావతీర్ణా ఇతి సంబోధనం.

పరమేష్ఠినాం ప్రభుర్బద్ధాంజలీసస్తి తమూర్జయా గిరా. గిర. ద్విజాత్తజావై యువ
యోర్దిదృక్షయా మయోపసీతా భువి ధర్మగుప్తయే, కలావతీర్ణావవనే ర్భరాసురా
హత్వైవ భూయస్త్వరయే తమంతి మే గిర. పూర్ణకామావపి యువాం నరనా
రాయణావృషీ, ధర్మమాచరతం స్థిత్యై ఋషభౌ లోకసంగ్రహమ్. ౬౦. ఇత్యా
ద్విష్టా భగవతా తా కృష్ణా పరమేష్ఠినా, ఓమిత్యానమ్య భూమానమాదాయ ద్విజ
దారకా. ౬౧. న్యవర్తేతాం స్వకం ధామ సంప్రహృష్టా యథాగతం, విప్రాయ
దదతుః పుత్రాన్యథాదూపం తథా ప్రభూ. ౬౨. ప్రశామ్య వైష్ణవం ధామ పార్థః
పరమవిస్థితః, యత్కించితౌరుషం పుంసాం మేనే కృష్ణానుకపితమ్. ౬౩. ఇతీదృ
శాన్యనేకాని వీర్యాణీహ ప్రదర్శయన్, బుభుజే విషయాన్ రమ్యానీజే చాత్యూ
ర్జితైర్జైవై. ౬౪. ప్రవవర్షాఖిలాన్ కామాన్ ప్రజాసు బ్రాహ్మణాదిషు, యథాకా
లం యతైవేంద్రో భగవాన్ శ్రైష్ఠ్యమాస్థితః. ౬౫. హత్వా నృపానధర్మిష్ఠాన్
ఘాతయిత్వాద్భునాదిభిః, అంజసా వర్తయామాస ధర్మం ధర్మసుతాదిభిః. ౬౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, ఏకోననవతితమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సుఖం స్వపుర్యాం నివసన్ ద్వారకాయాం శ్రియఃపతిః,
సర్వసంపత్సమృద్ధాయాం సంవృతో వృష్టిపుంగవైః. ౧. స్త్రీభిశ్చోత్తమవేషాభిర్నవ
యావనకాంతిభిః, హర్ష్యేషు కందుకాద్యైస్తు క్రీడంతీభిస్తటిద్ద్యుభిః. ౨. నిత్యం సకుల
మార్గాయాం మదచ్యుద్భిర్ తంగజైః, స్వలంకృతైర్భుజైర్వైరథైశ్చ కవచోజ్వలైః. ౩.
ఉద్యానోపవనాధ్యాయాంపుష్పితద్రుమరాజిషు, నిర్విశద్భృంగవిహగైర్నాదితా
యాం సమంతతః. ౪. రేమే షోడశసహస్రవత్సినామేకవల్లభః, తావంతి బిభ్రద్రూపా
ణి తద్గృహేషు మహర్ధిషు. ౫. ప్రోత్ఫుల్లోత్పలకల్వారకుముదాంభోజరేణుభిః, వాసీ
తామరతోయేషు కూజద్విజకులేషు చ. ౬ విజహార విగాహ్యంభో హృదినీషు
మహోదయః, కుచకుంకుమలిప్తాంగః పరిరబ్ధశ్చ యోషితామ్. ౭. ఉపగీయమానో
గంధర్వైర్నృపదంగపణవానకాన్, వాదయద్భిర్బుదా వీణాస్సూతమాగధవందిభిః. ౮.

శ్రీఘ్రం మే అంతి సకాశం ఇతం ఆగచ్ఛతం. గిర. పూర్ణకామావపి. ఆచరతం కురుతం ఇదం తు
భారతయుద్ధాత్పూర్వమేవ కృతమపి శ్రైష్ఠ్యకథనప్రస్తావేనాత్మోక్తం. ౬౦—౬౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోననవతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చరమే తు పునః ప్రోక్తా కృష్ణలీలా సమాసతః, యదువంశప్రసూతానామావంత్యం
చ సకారణం. శ్రీకృష్ణవిభూతిం సమాసేన దర్శయతి—సుఖమితి. సర్వసంపద్విశిష్టాయాం. శ్రియః
పతిః షోడశసహస్రవత్సినామేకవల్లభస్యన్ తాసాం గృహేషు రేమ ఇత్యన్వయః. ౧—౫.
ప్రోత్ఫుల్లేతి. గృహవిశేషణం ప్రోత్ఫుల్లేతి శ్లోకేనోక్తం. ౬. విజహారేతి. తథా హృదినీషు చ, అంభో
విగాహ్య విజహార. మహానుదయో వైభవంయస్య సః. యోషితాం కుచకుంకుమైర్లిప్తాంగః యత

సిచ్యమానోఽచ్యుతస్తాభిర్హసంతీభిశ్చ రేచకైః, పత్నీస్సించకా విచిక్రీడే యక్షీభిర్యక్షరాడివ. ౯. తాః క్షిన్నవస్త్రవివృతోరుకుచప్రదేశాస్సించంత్య ఉద్భృతబృహత్కబరప్రసూనాః, కాంతం స్తరేచకజిహ్వుతయోపగూహ్యా జాతస్తరోత్సయలసద్వదనావిరేజుః. ౧౦. కృష్ణస్తు తత్సనవిషజ్జితకుంకుమప్రక్రీడాభిషంగధుతకుంతలబృందబంధః, సించక ముహూర్త్యవతిభిఃపరిషిచ్యమానో రేజే కరేణుభిరివేభపతిః పరీతః. ౧౧. నటానాం నర్తకానాం చ గీతవాద్యోపజీవినాం, క్రీడాలంకారవాసాంసి కృష్ణోఽదాత్తస్యచ స్త్రీయః. ౧౨. కృష్ణస్యైవం విహారతో గత్యాలాపేక్షితస్త్రితైః, నర్తకేలిపరిష్వంగైస్త్రీణాం కిల హృతాధియః. ౧౩. ఉచ్యుతుం దైకధియో గిరి ఉన్నతవజ్రడం, చింతయంత్యోఽరవిందాక్షం యాని మే గదతశ్శృణు. ౧౪. కురరివిలపసిత్వం వీతనిద్రానశేషే స్వపతి జగతి రాత్ర్యామీశ్వరగ్రస్తబోధే, వయమివ సఖచ్చిద్ధాఢ్ నిర్విధచేతానళిననయనహఃసోదారలీలేక్షణేన. ౧౫. నేత్రే నిమిలయసి నక్తమదృష్టబంధుస్త్వం రోరపీషి కరుణం బత చక్రవాకి, దాస్యం గతా వయమివాచ్యుతపాదజుష్టాం కిం వాస్రజం స్పృహయనే కబరేణ వోధుమ్. ౧౬. భోభోసదానిష్టననే ఉదన్వన్నలబ్ధనిద్రోఽధిగతప్రజాగరః, కిం వా ముకుందాపహృతాత్మలాంఛనః ప్రాప్తాం దశాం త్వం చ గతో దురత్యయామ్. ౧౭. త్వం యక్షణా బలవతా నిగృహీత ఇందో క్షీణస్తమోననిజదీధితిభిః క్షీణోషి, కచ్చిస్తుకుందగదితాని

స్తాభిః పరిరంభః. ౭. ఉపగీయమాన ఇతి. సూతమాగధవందిభిశ్చ ఉపగీయమానః. ౮. ౯. తాఇతి. తాః క్షిన్నవస్త్రాః అతపివ వివృతోరుకుచప్రదేశాః. ఉద్భృతాని విస్త్రస్తాని బృహత్కబరేభ్యః ప్రసూనాని యాసాం తాః. జాతేన స్తరేణ య ఉత్సయః తేన లసంతి. వదనాని యాసాంతాః. ౧౦. కృష్ణఇతి. తాసాం స్తనేభ్యో విషజ్జితకుంకుమా ప్రక్రయస్య సః. క్రీడాయాం అభిషంగేణ అభినివేశేన ధుతః కంపితః కుంతలబృందబంధో యస్య సః. ౧౧—౧౩. ఉచ్యుతి. ముకుందైకధియః సమాహితాః ఉన్నతా ఇవ క్షణమగిరస్సత్యః పునస్తమేవేశం చింతయంత్యో జడం యథా భవతి తథా యాని వాక్యాని ఉచ్యుస్తాని మే మత్తః గదతః శృణ్వేత్సర్థః. ౧౪. కురరీతి. ఈశ్వరః శ్రీకృష్ణః తేన గ్రస్తబోధే జగతి స్వపతి. త్వం తు నిద్రాభంగం కుర్వంతీ విలపసి నశేషే న స్వపి పితదనుచితమిత్సర్థః. అథవా నానాపరాధస్తవాపీత్యాశయేనాహుః—నళిననయనస్య హాసేన సహితం ఉదారం యల్లీలేక్షణం తేన కచ్చిద్ధాఢ్ నిర్విధచేతాస్త్వమితి. ౧౫. నేత్రఇతి. నక్తం రాత్రావదృష్టబంధుస్సతీ రోరపీషి కిం చ వైతావత్ వయమివ స్పృహయనే. ౧౬. భోభో ఇతి. అలబ్ధనిద్రః సదా నిష్టననే క్రోశసి కింవా అస్తాభిః ప్రాప్తాం దశాం త్వమపి గతోఽసి అవహాకష్టం. యథా వయం సంభోగేన ముకుందాపహృతకుచకుంకుమాదిలాఙ్ఘనాః. తథా త్వమపి. యతః అపహృతశ్రీకౌస్తుభాణిలాంఛనో లక్ష్యనే. ౧౭. త్వమితి. ముకుందగదితాని రహస్యాని విస్తృత్య తదేకచింతయా కచ్చిత్త్వం క్షీణోషి వయమివ స్థగితగీః స్తబ్ధవాక్ హే ఇందో నస్తదైవోప

యథా వయం త్వం విస్తృత్య భో స్థగితగీరుపలక్ష్యనే నః. ౧౮. కిం వా చరితమస్తాభి
ర్మలయానిల తే ప్రియం, గోవిందాపాంగనిర్భిణ్ణహృదీరయసి నస్సరమ్. ౧౯.
మేఘ శ్రీమంత్త్వమసి దయితో యాదవేంద్రస్య నూనం శ్రీవత్సాంకం వయమివ
భవాన్ ధ్యాయతి ప్రేమబద్ధః, అత్యుత్కంఠశ్చపలహృదయోఽస్తద్విధో బాష్ప
ధారాః స్పృత్వా స్పృత్వా విసృజసి ముహుర్దుఃఖదస్తత్ప్రసంగః. ౨౦. ప్రియరావ
పదాని భాషనే మృతసంజీవకయా నయా గిరా, కరవాణి కిమద్య తే ప్రియం వదమే
వల్లితకంఠ కోకిల. ౨౧. న చలసి నవదస్యదారబుద్ధే క్షితిధర చింతయనే మహాంత
మర్థం, అపిబత వసుదేవనందనాంప్రిం వయమివ కామయనే స్తనైర్విధర్తుమ్ ౨౨.
శుష్యద్ధిదాః కృశతరా బత సింధుపత్న్యసంప్రత్యవేతకమలశ్రియ అస్తభర్తుః,
యద్వద్వయం యదుపతేః ప్రణయావలోకమప్రాప్య శుష్కహృదయాః పురుకర్షి
తాస్తస్య. ౨౩. హంస స్వాగతమాస్యతాం పిబ పయో బ్రూహ్యంగ శౌరేః కథాం
దూతం త్వానువిదామ కచ్చిదజితస్సస్త్యాస్త ఉక్తం పురా, కిం వానశ్చలసౌహృద

లక్ష్యనే. ౧౮. కిమితి. అప్రియాచరణం వినా స్త రోదీరణేనవ్యధాజననం మలయానిల. తవానుచిత
లృత్యర్థః. ౧౯. మేఘేతి. తాపార్తిహరణాదిసామ్యాత్ త్వం యాదవేంద్రస్య నూనం దయితః
సఖాసి అతో భవాన్ తం ధ్యాయతి. ధ్యానే లింగాన్యాహుః—అత్యుత్కంఠ ఇత్యాది. అహో
కిమితి త్వయా తేన సఖ్యం కృతం యతో దుఃఖదస్తత్ప్రసంగ ఇతి. ౨౦. ప్రియరావేతి. హే
కోకిల ప్రియరావస్య ప్రియంవదస్య శ్రీకృష్ణస్య పదానీవ పదాని శబ్దాన్ త్వం భాషనే. మృతాన్
సంజీవయతీతి తథా. తయా అనయా కోమలయా గిరా వల్లితకంఠ రమణీయకంఠ మే వద కథయ
కిం తవ ప్రియం కరవాణీతి. ౨౧. నేతి. హే క్షితిధర. త్వం న వదసి న చలసి అతో నూనం
మహాంతమర్థం చింతయనే. బత తర్హి అపికిం యథా స్తనైర్విధర్తుం వయం కామయామహే. తథా
త్వమపి స్తనతుల్యైశ్చృంగైర్వోధుం కామయనే ఓమితి చేత్తర్హి తవాప్యస్తదవస్థా భవిష్యతీతి
భావః. ౨౨. శుష్యదితి. భో సింధుపత్న్యః నద్యః సంప్రతిగ్రీష్టే సింధుర్దేఘద్వారా అమృతవృష్ట్యా
యుష్మాన్నానందయతి. బత అహో కష్టం. అతః శుష్యంతో హ్రదా యాసాం తాః. అపగతకమల
శోభాః కృశతరాశ్చ ఆస్త. వయం యథా ప్రియతమస్య భర్తుర్మధుపతేః స్త ప్రసిద్ధం. ౨౩. తదైవ
దైవాదాగతం హంసం దూతం కల్పయిత్వాహుః—హంసేతి. నః అస్తాన్ ప్రతి పురా రహసి
ఉక్తం కిం వాచలసౌహృదః స్మరతి. స్పృత్వైవ మాం ప్రస్థాపితవానితి చేదతః—హే క్షేద్ర
క్షుద్రస్య దూత, కస్తాద్వయం తం భజామః? స కిమర్థమాహ్వాయతి? యుష్మదాజ్ఞేతి చేదత
ః—అహో తర్హితం ఇహాలాపయ ఆకారాయ. ఓమితి గచ్ఛంతమివ తం పునరాహుః—
యా అస్తాన్ వంచయిత్వా ఏకాకినీ రమతే తాం శ్రియమృతే తమేవాలాపయ. సా తదేకనిష్ఠా
కథం పరిహర్తుం న శక్యత ఇతి చేదతః—స్త్రీయాం జాతావేకవచనం. అస్తాసు స్త్రీషు మధ్యే
నైవైకనిష్ఠా న తు వయమిత్యర్థః. క్షేద్రాలాపమకామదమితి పాఠాంతరే తు క్షేద్రం తు మధు
తద్వత్ మధురాలాపమాత్రం యస్య తం అకామదం అరతిప్రదం. శ్రియమృతే వయం కస్తాద్భ

స్వరతి తం కస్తాద్భజామో వయం టౌద్రాలాపయకామదం శ్రియమృతేనైవైకనిష్ఠా
 స్త్రీయామ్. ౨౪. ఇతీదృశేన భావేన కృష్ణే యోగేశ్వరేశ్వరే, శ్రియమాణేన
 మాధవ్యో లేభిరే వైష్ణవీం గతిమ్. ౨౫. శ్రుతమాత్రోఽపి యః పుంసాం ప్రసహ్య
 కర్ష తే మనః, ఉరుగాయోరుగీతోవా పశ్యంతీనాం చ కింపునః. ౨౬. యాస్తం పర్య
 చరన్ ప్రేక్షూ పాదసంవాహనాదిభిః, జగద్గురుం భర్తృబుద్ధ్యా తాసాం కిం వర్ణ్యతే
 తపః. ౨౭. ఏవం వేదోదితం ధర్మం హ్యనుతిష్ఠన్ సతాం గతిః, గృహం ధర్మార్థ
 కామానాం ముహుశ్చాదర్శయత్పదమ్. ౨౮. ఆస్థితస్య పరం ధర్మం కృష్ణస్య గృహ
 మేధినాం, ఆసన్ షోడశసాహస్రమహిష్యోఽష్టశతాధికాః. ౨౯. తాసాం స్త్రీరత్న
 భూతానామష్టౌ యాః ప్రాగుదాహృతాః, రుక్మిణీప్రముఖా రాజన్ తత్పుత్రాశ్చ
 నుపూర్వశః. ౩౦. ఏకైకస్యాం దశదశ కృష్ణోఽజీజనదాత్మజాన్, యావత్య ఆత్మనో
 భార్యా అమోఘగతిరీశ్వరః. ౩౧. తేషాముదారవీర్యాణామష్టాదశ మహారథాః,
 ఆసన్నుదారయశసస్తేషాం నామాని మే శృణు. ౩౨. ప్రద్యుమ్నశ్చానిరుద్ధశ్చ
 దీప్తిమాన్ భానురేవచ, సాంబో మిత్రో బృహదాభానుర్కిత్రవిందో వృకోఽరుణః.
 ౩౩. పుష్కరో దేవబాహుశ్చ శ్రుతదేవస్సునందనః, చిత్రభానుర్వరూఢశ్చ కవిర్ష్య
 గ్రోధఏవచ. ౩౪. త్రివక్త్రాయాముపక్రోశః పుత్రః కృష్ణమనువ్రతః, శిష్యస్సాక్షో
 న్నారదస్య దధౌ చిత్తమఖండితమ్. ౩౫. తేనోక్తం సాత్వతం తంత్రం యత్ జ్ఞాతా
 ముక్తిమాన్భవేత్, యతస్త్రిశూద్రదాసానాం సంస్కారో వైష్ణవస్త్వృతః. ౩౬.
 ఏతేషామపి రాజేంద్ర తనూజానాం మధుద్విషః, ప్రద్యుమ్న ఆసీత్ప్రథమః పితృవద్రు
 క్మిణీసుతః. ౩౭. సరుక్మిణో దుహితరముపయేమే మహారథః, తస్యాం సుతోఽనిరు
 ధ్ధోఽభూన్నా గాయతబలాన్వితః. ౩౮. సచాపి రుక్మిణః పౌత్రీం దౌహిత్రో జగృ
 హే తతః, వజ్రస్తస్యాత్తభూర్యస్తు మాసలాదవశేషితః. ౩౯. ప్రతిబాహురభూ
 తస్తాత్సుబాహుస్తస్య చాత్మజః, సుబాహూరుగ్రనేనోఽభూచ్ఛతనేనస్తు తత్సుతః.
 ౪౦. నహ్యేతస్మిన్ కులే జాతా అధనా అబహుశ్రుతాః, అల్పాయుషోఽల్పవీ

జామాః? కింతు అనాదృతాపి సతీ పునః పునః సైవ భజతు యతః అస్తాదృశ్యః మావన్యః స్త్రీయః
 ఏకనిష్ఠః ఏకత్రైవ స్వసంమానసిద్ధౌ నిష్ఠా యాసామితి. ౨౪. ౨౫. తాసాం కృష్ణే ఏవంభూతో
 భావః నాతిచిత్రమిత్యాహ—శ్రుతమాత్రోఽపీతి. ఉరుభిర్గాయైర్గీతైః ఉరుగీతో వా యైః కైశ్చ
 ద్గీతైః యథాకథంచిదపి గీతో వేత్సర్థః. ౨౬. ౨౭. ఏవమితి. పదం స్థానం. ౨౮. ౨౯. తాసా
 మితి. యాః రుక్మిణీప్రముఖాః అష్టౌ తాః ఉదాహృతాః ప్రాగేవ. ౩౦. ఏకైకస్యామితి. ఏవమష్ట
 త్తరశతాధికషోడశసహస్రమహిషీణాం పుత్రాః లక్షమేకమశీత్యుత్తరైకవష్టిసహస్రాణి భవంతి. ౩౧.
 ౩౨. ప్రద్యుమ్నశ్చితి. అనిరుద్ధశ్చేత అతః పుత్రాణాం మధ్యే సప్తదశైవ, జ్ఞేయాః—అశవా అనిరుద్ధ

ర్యాశ్చ అబ్రహ్మణ్యాశ్చ జజ్ఞిరే. ౪౧. యదువంశ ప్రసూతానాం పుంసాం విఖ్యాత
కర్తృణాం, సంఖ్యా న శక్యతే కర్తుమపి వర్షాయతైర్నృప. ౪౨. తిస్త్రః కోట్యస్సహ
స్రాణామష్టాశీతిశతాని చ, ఆసన్ యదుకుమారాణామాచార్యా ఇతి నశ్శ్రుతమ్.
౪౩. సంఖ్యానం యాదవానాం కః కరిష్యతి మహాత్మనాం, యత్రాయతానామ
యుతలక్షపుత్రస్స ఆహుకః. ౪౪. దేవాసురహతాయే వై దైతేయాస్త్వతిదారుణాః,
తేచోత్పన్నామనుష్యేషు ప్రజాదృష్టా బభాధిరే. ౪౫. తన్నిగ్రహాయ హరిణా
ప్రోక్తా దేవా యదోః కుతే, అవతీర్ణాః కులశతం యేషామేకాధికం నృప. ౪౬.
తేషాం ప్రమాణం భగవాన్ ప్రభుత్వే చాభవద్ధరిః, చేతోఽనువర్తినస్తస్య వపుధు
స్సర్వయాదవాః. ౪౭. శయ్యాసనాటనాలాపక్రీడాస్నానాశనాదిషు, న విదు
స్సంతమాత్తానం వృష్ణయః కృష్ణచేతసః. ౪౮. ఈజే క్రతుభిరాత్తానం సర్వదేవార్థ
సంగ్రహం, స్వయోగమాయారచితైః కురుక్షేత్రాదిషు క్రమాత్. ౪౯. కృష్ణ
గార్గ్యసితావంత్యకామాచార్యోద్ధవేశ్వరః, దీక్షితో హ్యగ్రపత్నిభిః పుణ్యశ్లోక
శిఖామణిః. ౫౦. తీర్థం చక్రే నృపానం యదజనియదుషు స్వస్సరిత్పాదశౌచం ద్విట్
స్నిగ్ధాస్తత్స్వరూపం యయురజితపరా శ్రీర్యదధైన్యయత్నః, యన్నామామంగ
ళఘ్నం శ్రుతమథ గదితం యత్కృతో గోత్రధర్తః కృష్ణవైతన్న చిత్రం క్షీతిభర

నామాపి కశ్చిత్పుత్ర ఏవేతి. ౩౩—౪౨. తిస్త్ర ఇతి. సహస్రాణామపరిమితానాం కుమారాణామిత్య
న్వయః యదా ప్రత్యేకం బహూనధ్యాపయతామాచార్యాణామియం సంఖ్యా. తదపి శ్రుతమాత్రం
న తు సమ్యక్ జ్ఞాయతే. ౪౩. సంఖ్యానమితి. తదా కుమారాణామేవ సంఖ్యానం కర్తుం శక్యతే
కుతః పునస్సర్వయాదవానామితి. ౪౪. దేవాసురేతి. తే చోత్పన్నా ఇతి ప్రత్యేకం బహుభిః రూపై
రితి జ్ఞేయం. ౪౫. తన్నిగ్రహాయేతి. ఏవమేవ యదుకులే దేవా ఇతి తథాచోక్తం. శ్లో. “సహస్రశ
స్సముద్భూతా దేవా యదుకులే పృథగ్”తి. ౪౬—౫౦. తస్మాత్ శ్రీకృష్ణకీర్తేః సర్వతీర్థోత్త
మత్వం శ్రీకృష్ణస్య సర్వదేవోత్తమత్వేన న చిత్రమిత్యాహ—తీర్థమితి. ఇతఃపూర్వం స్వస్సరిదేవ సర్వ
తోఽధికం తీర్థం ఆసీత్. ఇదానీం తు యదుషు యదజని జాతం తీర్థం శ్రీకృష్ణకీర్తనరూపం తత్స్వస్సరి
ద్రూపం పాదశౌచం తీర్థం ఊనం అల్పం చక్రేస్వయమేవ సర్వతీర్థోపరి విరాజత ఇత్యర్థః. శ్రీకృష్ణస్య
ద్విషః స్నిగ్ధాశ్చ తస్య స్వరూపం సారూప్యం యయురిత్యపి న చిత్రం. తస్య పరమకారుణికత్వాత్
యథా ఇదం చ న చిత్రం కిం తత్? అజితపరా అజితా అపరాజితాకైశ్చిదప్యప్రాప్తాపరా సర్వతః
పరిపూర్ణాశ్రీకృష్ణవైవ నాన్యస్యేతి తదేవాహ—యదధై అన్యేషాం బ్రహ్మాదీనాం యత్న ఇతి. నను విర
పేక్షంతమేవ లక్ష్మీః శ్రయత ఇతి చిత్రమేవేతి. చేన్నహి పరమమంగళనామధేయత్వాత్తస్యేత్యాహ.
యన్నామేతి. తదపి నార్థస్సరణాపేక్షమిత్యాహ—శ్రుతమథ గదితమితి. సర్వధర్తాశ్రయత్వాదపీత్యా
హ—యత్కృతో గోత్రధర్త ఇతి గోత్రేషు తత్తదృషివంశేషు ధర్తో యత్కృతః యేన ప్రవర్తితః
తస్య క్షీతిభరహరణం వైవచిత్రమిత్యాహ—కృష్ణవైతదితి. కాలచక్రాయుధస్యేతి. సర్వసంహారకాల

హరణం కాలచక్రాయుధస్య. ౧౧. జయతి జననివాసో దేవకీజన్మవాదో యదువర
పరిషత్స్విద్దోర్భిరస్యన్నధర్మం, స్థిరచరవృజినఘ్నసుస్థితశ్రీముఖేన వ్రజపురవని
తానాం వర్ధయన్ కామదేవమ్. ౧౨. ఇత్థం పరస్య నిజధర్మరిక్షయాత్తలీలాతనో
స్తదనురూపవిడంబనాని, కర్తాణి కర్తకషణాని యదూత్తమస్య శ్రూయాదముష్య
పదయోరనువృత్తిమిచ్ఛన్. ౧౩. మర్త్యస్తయానుసవమేధితయానువృత్త్యా శ్రీ
మత్కథాశ్రవణకీర్తనచింతయైతి, తద్ధామ దుస్తరకృతాంతజనాపవర్గం గ్రామా
ద్వనం క్షీతిభుజోఽపి యయుర్యదర్థాః. ౧౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే మహాపురాణే పారమహంస్యాం అష్టాదశసహస్రీ కాయాం
సంహితాయాం శ్రీవైయాసిక్యాం శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం
దశమస్కంధే, నవతితమో ౭ థ్యా యః.

మూర్తేః విశేషతో దురంతప్రభావచక్రాయుధస్య కియదేతదిత్యర్థః. ౧౧. యత ఏవంభూతః
శ్రీకృష్ణః - తతః సేవ్యస్సఏవ సర్వోత్తమ ఇత్యాహ—జయతీతి. జనానాం జీవానాం యో నివాసః
ఆశ్రయః. తేషు వా నివసతి అంతర్యామితయా తథా సకృష్ణో జయతి. దేవక్యాం జన్మేతివాదమాత్రం
యస్య సః యదువరాః పరిషత్ సభా సేవకరూపా యస్య సః - ఇచ్ఛామాత్రేణ నిరసనసమర్థోఽపి
క్రీడార్థం నై వ్యః దోర్భిరధర్మమస్యన్ క్షిపన్ స్థిరచరవృజినఘ్నః అధికారివిశేషానపేక్షమేవ బృందా
వనగతానాం తరులతాగవాదీనామపి సంసారదుఃఖహంతా. తథా విలాసవైదగ్ధ్యానపేక్షం వ్రజవని
తానాం పురవనితానాం చ సుస్థితేన శ్రీమతా ముఖేనైవ కామదేవం వర్ధయన్. కామశ్చాసౌ
దీవ్యతి విజిగీషతి సంసారమితి దేవః తం భోగద్వారా మోక్షం ప్రవర్ధయన్నిత్యర్థః. ౧౨. ఇత్థమితి.
తత్తత్కార్యవిశేషైః స్వీకృతమత్యుకూర్తాదినానావతారమూర్తేర్విశేషతో యదూత్తమస్య సతః
పరస్య పరమస్య తదనురూపానుకారిణి కర్తకషణాని కర్తనిబర్హణాని కర్తాణి చరితాని శ్రూయాత్
శృణుయాదిత్యర్థః. ౧౩. అనువృత్తేః ఫలమాహ—మర్త్యఇతి. శ్రీమత్యాః కథాయాః శ్రవణ
కీర్తనయుక్తయా చింతయా సంవర్ధితయా అనువృత్త్యా తయా తన్నిష్ఠత్వేన తస్య ధామ లోకమేతి.
లోకత్వేఽపి కాలేనాకలితమిత్యాహ—దుస్తరేతి దుర్లభపురుషార్థతామాహ—గ్రామాద్వనం క్షీతి
భుజ ఇతి. ౧౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధవ్యాఖ్యానాయాం, శ్రీధరాచార్యవర్యవిరచితాయాం
భావార్థదీపికాయాం నవతితమాధ్యాయవ్యాఖ్యా,
దశమస్కంధస్సమాప్తః.

చిత్తంపదైస్తానీక్షతాంక్రియాః. ౬. ఆచ్ఛిద్య కీర్తిం సుశ్లోకీం వితత్య హ్యంజనా
నుకౌ, తమో నయాతరిష్యంతీత్యగాత్స్వపదమిశ్వరః. ౭. రాజోవాచః—బ్రహ్మ
ణ్యానాం వదాన్యానాం నిత్యం వృద్ధోపసేవినాం, విప్రశాపః కథమభూద్వృష్టినాం
కృష్ణచేతసామ్ ౮. యన్నిమిత్తస్సవై శాపోయాదృశో ద్విజసత్తమ, కథమేకాత్త
నాం భేద ఏతత్సర్వం వదస్వ మే. ౯. శ్రీశుకఉవాచః—బిభ్రద్వపుస్సకలసుందర
సన్నివేశం కర్తాచరణభువి సుమంగళమాప్తకామః, ఆస్థాయ ధామ రమమాణ
ఉదారకీర్తిస్సంహర్తుమైచ్ఛత కులం స్థితకృత్యశేషః. ౧౦. కర్తాణి పుణ్యానివహాని
సుమంగళాని గాయజ్జగత్కలిమలాపహరాణి కృత్వా, కాలాత్తనా నివసతా యదు

ప్రయోజనం సర్వం సంపాద్య లోకం జగామేత్యాహ శ్లోకద్వయేన. స్వమూర్త్యేతి. లోకానాం
లావణ్యస్య నిర్దుక్తిః త్యాగః యయా యామపేక్ష్య లోకానాం లావణ్యం నాస్తీత్యర్థః. యద్వా.
లోకేభ్యో లావణ్యస్య నిర్దుక్తిర్దానం యతః యత్సంపర్కేణ లోకాః లావణ్యవంతో భవంతీత్యర్థః.
తయా స్వమూర్త్యా నృణాం లోచనమాచ్ఛిద్య ఆకృష్య తతోఽన్యస్యావలోకనే లోచనస్యా
ప్రవృత్తేః తథా స్వగీర్భిః తాః గిరః స్మరతాం చిత్తం చాచ్ఛిద్య. తథా పదైః తత్రతత్రాంకితైః
తాని పదాని ఈక్షతామీక్షమాణానాం అన్యతో గమనాదికాః క్రియాశ్చాచ్ఛిద్య. తదాసీంతనా
నాం సర్వేషాం చక్షురాదిప్రవృత్తీః స్వైకనిష్ఠాః. కృత్యేత్యర్థః. ౬. కించ, ఆచ్ఛిద్యేతి.
ఇత ఉపరి జనిష్యమాణానాం చ సర్వేషాం సంసారతారణాయ కా పృథివ్యాం శోభనాః.
కవీనాం శ్లోకాః సుశ్లోకాః యస్యాం తాం. స్వకీర్తిం వితత్య విస్తార్య అనయా కీర్త్యా అంజనా సుఖే
వైవ ను నిశ్చితం. తమః సంసారాఖ్యం తరిష్యంతీత్యభిప్రేత్య ఈశ్వరః స్వపదం అగాత్ స్వస్థానం
క్రీవై కుంతమగాత్. ౭. అబ్రహ్మణ్యేభ్యః అదాత్పుభ్యో వా అసేవకేభ్యో వా విప్రాః కుప్యంతి వృష్ణ
యస్తు న తథేత్యాహ—బ్రహ్మణ్యానామితి. కోపే జాతేఽపి కృష్ణచేతసాం కథమభూత్కథం ప్రాదుర
భూదిత్యర్థః. ౮. ఆతః స్పష్టస్య నిమిత్తస్యాభావాన్నిమిత్తాంతరం పృచ్ఛతి—యన్నిమిత్తఇతి. ఏకాత్త
నాం ఏకచిత్తానాం కథం భేదః కలహః. ౯. ఈశ్వరేచ్ఛేచ్ఛవాత్ర నిమిత్తమితి పరిహరతి—బిభ్రదితి.
సకలానాం సుందరవస్తూనాం సన్నివేశో విన్యాసవిశేషో యస్మిన్ తద్వపుర్బిభ్రత్. తర్హి కిమితి సౌంద
ర్యాద్విషయపరః న సుమంగళం కర్తాచరణ తత్కిం కయాపి కామనయా న ఆప్తకామః తర్హి కిమితి
కర్తాచరతి. ధామ ద్వారవత్యాఖ్యం గృహమాస్థాయ ఆశ్రిత్య రమమాణః గృహే రమమాణాన్ కర్త
గ్రాహయితుమిత్యర్థః. నను కిమాప్తకామస్య గృహారత్యా కర్తభిర్వా. తత్రాహ—ఉదారకీర్తిః ఉదారా
విపులా కీర్తి ర్యస్య సః కీర్తివితానార్థమిత్యర్థః. ఏవం పరమైశ్వర్యే వర్తమానోఽపి స్వకులం సంహర్తుమై
చ్ఛత్ కస్య హేతోస్తత్రాహ—స్థితకృత్యశేషః స్థితః కృత్యే భూభారహరణే శేషో యస్య సః. ౧౦.
ఈశ్వరేచ్ఛయోత్థితం బ్రహ్మశాపనిమిత్తం వత్తుమాహ.—కర్తాణీతి. కర్తార్థమాహలాతాః కర్తాణి కృత్వా
నిసృష్టాః మునయః పిండారకం సమగమన్నిత్యన్వయః. పిండారకం నామ తతో నాలిదూరే తీర్థవిశేషం
నిసృష్టాః ప్రస్థాపితాః. పూర్వశ్లోకోక్తాముదారకీర్తితాం వివృణ్వత్ కర్తాణి విశినష్టి—పుణ్యానివహా
నీత్యాదిత్రిభిః పదైః. కానిచిదశ్వమేధాదీని కర్తాణి పుణ్యామేవ జనయంతి. పుత్రోపలాలనాదీని తత్కర్మా

దేవగేహే పిండారకం సమగమన్ మునయో నిసృష్టాః. ౧౧. విశ్వామిత్రోఽసితః
 కణ్వో దుర్వాసా భృగురంగిరాః, కాశ్యపో వామదేవోఽత్రిర్వసిష్ఠో నారదా
 దయః. ౧౨. క్రీడంతస్తానుపవ్రజ్య కుమారా యదునందనాః, ఉపసంగృహ్య పప్ర
 చ్చురవినీతా వినీతవత్, తే వేషయిత్వా స్త్రీవేషైస్సాంబం జాంబవతీసుతమ్. ౧౩.
 ఏషా పృచ్ఛతి వో విప్రా అంతర్వత్స్యసితేక్షణా, ప్రష్టుం విలజ్జతీ యుష్మాన్ ప్రబ్రూ
 తామోఘదర్శనాః, ప్రసోష్యంతీ పుత్రకామా కిం స్వీత్సంజనయిష్యతి. ౧౪. ఏవం
 ప్రలభౌ మునయస్తానూచుః కుపితా నృప, జనయిష్యతి వో మందా ముసలం
 కులనాశనమ్. ౧౫. తే తచ్చుత్వాతిసంత్రస్తా విముచ్య సహసోదరం, సాంబస్య
 దదృశుస్తస్మిన్ ముసలం ఖల్వయస్త్వయమ్. ౧౬ కిం కృతం మందభాగ్యైర్నః కిం వది
 ష్యంతి నో జనాః, ఇతి విహ్వలితా గేహమాదాయ ముసలం యయుః. ౧౭. తం
 చోపనీయ సదసి పరిష్ఠానముఖశ్రియః, రాజ్ఞ ఆవేదయాంచ క్రుస్సర్వయాదవసన్ని
 ధౌ. ౧౮. శ్రుత్వామోఘం విప్రశాపం దృష్ట్వా చ ముసలం నృప, విన్దితా భయ
 సంత్రస్తా బభూవుర్ద్వారకౌకసః. ౧౯. తం చూర్ణయిత్వా ముసలం యదురాజస్స
 ఆహుకః, సముద్రసలిలే ప్రాస్యల్లోహంచాస్యావశేషితమ్. ౨౦. కశ్చిన్తతోఽస్మ్యైర్గ్రసీల్లో
 హం చూర్ణాని తరళైస్తతః, ఊహ్యమానాని వేలాయాం లగ్నాన్యాసన్ కిలైరకాః.
 ౨౧. మతోఽస్మ్యై గృహీతా మత్స్యఘ్నైర్జాలైరవ్యైస్సహార్ణవే, తస్యోదరగతం

సుఖమేవ కుర్వంతి ద్వాదశాబ్దాదిప్రాయశ్చిత్తరూపాణి పాపమేవ హరంతి. ఏతాని తు సర్వతో
 ముఖ్యానీత్యాహ—పుణ్యానివహనీతి. కీర్తనాదినా పుణ్యాని నితరాం వహంతి ప్రాపయంతీతి. తథా
 సుమంగళాని అతిసుఖాత్మకాని గాయతో జగతః కలిమలాపహరాణి చ కృత్వా మునిప్రస్థాచవే
 హేతుః. కాలాత్తనా సంహారకరూపేణ యదుదేవగేహే వసుదేవసద్దని నివసతా స్వకులు సంజి
 హీర్ష తేత్యర్థః. ౧౧. మునీనాహ—విశ్వామిత్ర ఇతి. ౧౨. క్రీడంతఇతి. ఉపసంగృహ్య పాదగ్రహణం
 కృత్వా. ౧౩. ప్రశ్నప్రకారమాహ—ఏషేతి. షో అమోఘదర్శనాః విప్రాః ఏషా అంతర్వత్సీ గర్భణీ
 పః యుష్మాన్ సాక్షాత్ప్రష్టుం విలజ్జతీ లజ్జమానా అస్తస్త్యుభేన పృచ్ఛతి ప్రసోష్యంతీ అసన్నప్రసవా
 కిం స్వీత్సంజనయిష్యతి కన్యాం వా పుత్రం వా తత్ప్రబ్రూత. ౧౪. ఏవమితి. ప్రలభాః అపహ
 సితాః వంచితా ఇతి వా. ౧౫. త ఇతి. తస్మిన్నుదరే అయస్త్వయం లోహమయం. ౧౬. కిమితి.
 మందభాగ్యైః నః అస్తాభిః కిమేతత్కృతం నః అస్తాన్ జనాః కిం వదిష్యంతీతి విహ్వలితాస్సంతః
 ముసలమాదాయ గృహం యయుః. ౧౭. తమితి. రాజ్ఞే ఉగ్రసేనాయ న తు క్రీకృష్టాయ. ౧౮.
 ౧౯. తమితి. ఆహుకః ఉగ్రసేనః సోఽస్మి క్రీకృష్టమపృష్ట్యైవ ప్రాస్యత్. ప్రక్షిప్తవాన్ అస్య మున
 లస్య చూర్ణీక్రియమాణస్య యదవశేషితం లోహం తచ్చ ప్రాస్యత్. ౨౦. కశ్చిదితి. తరళైః తరంగైః

లోహం సశల్యే లుబ్ధకోఽకరోత్. ౨౨. భగవాన్ జ్ఞాతసర్వార్థ ఈశ్వరోఽపి తద
స్యథా, కర్తుం నైచ్చద్విప్రశాపం కాలరూప్యన్వమోదత. ౨౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయః

శ్రీశుక ఉవాచ:—గోవిందభుజగుప్తాయాం ద్వారవత్త్వాం కురూద్వహ,
అవాత్సీన్నారదోఽభీష్టం కృష్ణోపాసనలాఽసః. ౧. కోను రాజన్నింద్రియవాన్
ముకుందచరణాంబుజం, న భజేత్సర్వతో మృత్యురుపాస్యమమరోత్తమైః. ౨.
తమేకదా తు దేవర్షిం వసుదేవో గృహగతం, అర్చితం సుఖమాసీనమభివాద్యేద
మబ్రవీత్. ౩. వసుదేవఉవాచ—భగవన్ భవతోయాత్రాస్వస్తయేసర్వదేహినాం,
కృపణానాం యథా పిత్రోరుత్తమశ్లోకవర్తనామ్. ౪. భూతానాం దేవచరితం దుః
ఖాయ చ సుఖాయ చ, సుఖాయైవ హి సాధూనాం త్వాదృశామచ్యుతాత్మనామ్.
౫. భజంతి యే యథా దేవాన్ దేవా అపి తదైవ తాన్, ఛాయేవ కర్తృసచివా
స్సాధవో దీనవత్సలాః. ౬. బ్రహ్మాంస్తథాపి పృచ్ఛామో ధర్మాన్ భాగవతాంస్తవ,
యాన్ శ్రుత్వా శ్రద్ధయా మర్త్యో ముచ్యతే సర్వతో భయాత్. ౭. అహం

౨౧. మత్స్య ఇతి. అనైగిర్మత్స్యస్సహ శల్యే శరాగ్రే. ౨౨. భగవానితి. జ్ఞాతాః సర్వే అర్థాః యేవ
సః. ఈశ్వరోఽపి సమర్థోఽపి సన్ అన్యథా కర్తుం నైచ్చత్. కిం తు అన్వమోదత యః కాలరూపీ.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వితీయేనిమిజాయంత సంవాదేనాహ నారదః, ధర్మాన్ భాగవతాన్ భక్త్యా వసుదేవాయ
పృచ్ఛతే. గోవిందేతి. అభీష్టం పునఃపునః ప్రస్థాపితోఽపి అవాత్సీదిత్యర్థః. నను నారదస్య దక్షాది
శాపానైకత్రవాసస్సంభవతీత్యాశంక్యాహ—గోవిందభుజగుప్తాయామితి. న తస్యాం బ్రహ్మశాప
ప్రభావ ఇత్యర్థః. కృష్ణోపాసనే లాలాసమాత్సుక్యం యస్య సః. ౧. యద్భజనే ముక్తానామపీదృశ
మాత్సుక్యం తం కోను నామ న భజేదిత్యాహ—కోన్వితి. ఇంద్రియవానితి. ఇంద్రియ
వత్త్వమేవ అధికారివిశేషణమిత్యర్థః. సర్వతః సర్వేష్వపి లోకేషు మృత్యుర్యస్య సః. ౨. ౩.
భగవన్నితి. యథా పిత్రోః యాత్రా ఆనమనం అపత్యానాం స్వస్తయే మంగళాయ. యథా చ ఉత్త
మశ్లోకస్య వర్తనాం మహతాం యాత్రా కృపణానాం స్వస్తయే తథా భగవద్రూపస్య భవతో
యాత్రా సర్వదేహినాం స్వస్తయే భవతి. ౪. కిం చ దేవైరపి మహతాముపమానమనుచితమిత్యాహ.
భూతానామితి. భూతానాం దేవచరితమతివృష్ట్యాదినా దుఃఖాయ భవతి త్వాదృశాం త్వయా సద్భ
శానాం ఆచ్యుతః ఆత్మని మనసి యేషాం తేషాం. ౫. కిం చ సుఖం కుర్వంతోఽపి దేవాః భజనానుసా
రేణ కుర్వంతి. న తథా సాధవ ఇత్యాహ—భజంతీతి. ఛాయేవ, యథా పురుషో యావత్కరోతి తావ
దేవ తస్య ఛాయాపి తథా కర్తృసచివాః కర్తృసహాయాః ప్రాణినాం కర్తానుగుణప్రవృత్తయః. ౬.
బ్రహ్మాన్నితి. తదేవం యద్యపి భవతః ఆగమనమాత్రేణైవ వయం కృతార్థాస్తథాపి పృచ్ఛామః. తజ్జే
తవ యైర్ధర్మైః ప్రసన్నో భగవాన్ తానిత్యర్థః. ౭. నను త్వత్తోఽపి కిమన్యో భగవత్ప్రసాదా

కిల పురానంతం ప్రజార్థం భువి ముక్తిదం, అపూజయం న మోక్షాయ మోహితో
 దేవమాయయా. ౮. యథా విచిత్రవ్యసనాద్భవద్భిర్విశ్వతో భయాత్, ముచ్యేమ
 హ్యంజనైవాద్ధా తథా నశ్శాధి సువ్రత. ౯. శ్రీశుక ఉవాచః—రాజన్నేవం కృత
 ప్రశ్నో వసుదేవేన ధీమతా, ప్రీతస్తమాహ దేవర్షిర్హరేస్సంస్తారితో గుణైః. ౧౦.
 నారద ఉవాచః—సమ్యగేతద్వ్యవసితం భవతా సాత్త్వతర్షభ, యత్పృచ్ఛసే
 భాగవతాన్ ధర్మాన్ స్త్వం విశ్వపావనాన్. ౧౧ శ్రుతోను పఠితో థ్యాత ఆదృతో
 వానుమోదితః, సద్యః పునాతి సద్ధర్మోదేవ విశ్వద్రుహోఽపి హి. ౧౨. త్వయా
 పరమకల్యాణః పుణ్యశ్రవణకీర్తనః, స్తారితో భగవానద్య దేవో నారాయణో
 మమ. ౧౩. అత్రాప్యదాహరంతీమమితిహాసం పురాతనం, ఆర్షభాణాం చ సంవాదం
 విదేహస్య మహాత్మనః. ౧౪. ప్రియవ్రతో నామ సుతో మనోస్సాయంభువస్య
 యః, తస్యాగ్నిధ్రస్తతో నాభీ ఋషభస్తత్సుతస్తస్సృతః. ౧౫. తమాహుర్వాసు
 దేవాంశం మోక్షధర్మవివక్షయా, అవతీర్ణం సుతశతం తస్యాసీద్భ్రష్టాపారగమ్.
 ౧౬. తేషాం వై భరతో జ్యేష్ఠో నారాయణపరాయణః, విఖ్యాతం వర్ష మేతద్య
 న్నామ్నా భారతమద్భుతమ్. ౧౭. స భుక్తభోగాం త్యక్తేష్వమాం నిర్గతస్తపసా
 హరిం, ఉపాసీనస్తత్పదవీం లేభే వై జన్తభిస్త్రిభిః. ౧౮. తేషాం నవనవద్వీపపత

తమస్తి తత్రాహ.—అహమితి. భువి ప్రజార్థమపూజయం పుత్రలాభప్రయోజనస్సక్ పూజితవాక్
 కిలేతి. సూతిగృహే భగవదుక్తమనుస్మరతి. ౮. యథేతి. అతో యథా ముచ్యేమహి. తథా నః
 ఆస్తాన్ శాధి శనైః శిక్షయ విచిత్రాణి వ్యసనాని యస్మిన్ తస్మాత్సంసారాత్. తథా విశ్వతః.
 సర్వతో భయం యస్మిన్ తస్మాత్ భవద్భిర్హేతుభూతైః అంజనా అనాయాసేన ఆద్ధా సాక్షాత్.
 ౯. రాజన్నితి. హరేర్దుశైర్వర్ణసీయత్వేన ప్రస్తుతైః సంస్తారితో హరిరితి శ్రీతో దేవర్షిస్తమాహ—౧౦.
 ప్రీతిమావిష్కరోతి త్రిభిః సమ్యగితి. పృచ్ఛసే పృచ్ఛసి విశ్వపావనాన్ సర్వశోధకాన్. ౧౧. శ్రుత
 ఇతి. ఆదృతః. ఆస్తిక్యేన గృహీతః అనుమోదితః పఠైః క్రియమాణః సంస్తుతః సద్ధర్మః భాగవతో
 ధర్మః దేవ వసుదేవేత్యర్థః. యద్వా దేవేభ్యో విశ్వస్తే చద్రహ్యంతి యే తానపి. ౧౨. కిం చ త్వయా
 మమ మహానుపకారః కృత ఇత్యాహ—త్వయేతి. పుణ్యే శ్రవణకీర్తనే యస్య సః. ౧౩. అత్రేతి. అత్రాపి
 భగవద్ధర్మనిర్ణయేఽపి విదేహస్య నిమేర్జనకస్య. ౧౪. ఆర్షభాణాముత్పత్తిం సాన్వయాం వివిచ్య కథయతి
 సప్తభిః ప్రియవ్రత ఇతి. ౧౫. తమితి. మోక్షధర్మవివక్షయా మోక్షధర్మాణాం ప్రవర్తనేచ్ఛయా
 అవతీర్ణం వాసుదేవాంశమాహుః. తస్య చ బ్రహ్మపారగం వేదపారగం సుతశతమాసీత్. ౧౬. తేషా
 మృషభసుతానాం మధ్యే నవయోగీశ్వరాణాం చరితం వత్తుం ఇతరేషాం చరితం తతో వివిచ్యాహ—
 తేషామితి ఏతదజనాభం నామ వర్షం. యస్య నామ్నా భారతమిత్యద్భుతం విఖ్యాతమాసీత్. ఏతేన.
 తస్య ధర్మాతిరేకోనిరూపితః. ౧౭. స ఇతి. ఇమాం పృథ్వీం గృహాన్నిర్గతః హరిముపాసీనః పేవమానస్సక్.
 తేషామితి. నవసుతాః నవద్వీపపతయః. నవనాం బ్రహ్మవర్తాదిభూఖండానాం పతయః. అస్య భారత
 వర్షస్య ఏకాశీతిసుతాః కర్తూర్గర్హప్రవర్తకాః బ్రహ్మణాః ఆసక్. ౧౮. నవేతి. అర్థశంసినుః పరమార్థ

యోఽస్య సమంతతః, కర్తతంత్రప్రణేతార ఏకాశీతిర్ద్విజాతయః. ౧౯. నవా
భవన్తహాభాగా మునయో హ్యర్థశంసినః, శ్రమణా వాతరశనా ఆత్మవిద్యావి
శారదాః. ౨౦. కవిర్హరిరంతరిక్షః ప్రబుద్ధః పిప్పలాయనః, ఆవిర్హోత్రోద్రమీశశ్చ
చమనః కరభాజనః. ౨౧. త ఏతే భగవద్రూపం విశ్వం సదసదాత్మకం, ఆత్మనోవ్య
తిరేకేణ పశ్యంతో వ్యచరన్ మహీమ్. ౨౨. అవ్యాహతేఽష్టగతయస్సురసిద్ధసాధ్య
గంధర్వ యక్షనరకిన్నర నాగలోకాన్, ముక్తాశ్చరంతి మునిచారణభూతనాథవిద్యా
ధరద్విజగవాం భువనాని కామమ్. ౨౩. త ఏకదా నిమేస్సత్రముపాజన్తుర్యదృచ్ఛ
యా, వితాయమానమృషిభిరజనాభే మహాత్మనః. ౨౪. తాన్ దృష్ట్వా సూర్యసంకా
శాన్ మహాభాగవతాన్ నృప, యజమానోఽగ్నయో విప్రాస్సర్వ ఏవోపతస్థిరే
౨౫. విదేహస్తానభిప్రేత్య నారాయణపరాయణాన్, ప్రీతస్సంపూజయాంచక్రే ఆస
నస్థాన్యథార్హతః. ౨౬. తాన్ రోచమానాన్ స్వరుచా బ్రహ్మపుత్రోపమాన్ నృప,
పప్రచ్ఛ పరమప్రీతః ప్రశయావనతో నృపః. ౨౭. విదేహఉవాచః—మన్యే భగవత
స్సాక్షోత్సార్వదాన్ వో మధుద్విషః, విష్ణోర్భక్తా హి లోకానాం పావనాయ చరంతి
హి. ౨౮. దుర్లభో మానుషో దేహో దేహినాం క్షణభంగురః, తత్రాపి దుర్లభం మన్యే
వైకుంఠప్రియదర్శనమ్. ౨౯. అత ఆత్యంతికం క్షేమం పృచ్ఛామో భవతోఽన
ఘాః, సంసారేఽస్తి క్షణార్థోఽపి సత్సంగశ్చేవధిర్నృణామ్ ౩౦. ధర్మా భాగవ

నిరూపకాః, శ్రమణాః శ్రమవంతః ఆత్మాభ్యాసే కృతశ్రమా ఇత్యర్థః. వాతరశనాః దిగంబరాః ఆత్మ
విద్యాయాం విశారదాః నిష్ణాతాః. ౨౦, ౨౧. తేషాం పారమహంస్యం చరితమాహ—ద్వాభ్యాం. త
ఇతి. భగవద్రూపం విశ్వం పశ్యంతః. సదసదాత్మకం స్థూలసూక్ష్మరూపం తచ్చ స్వావ్యతిరేకేణ
పశ్యంతః. ౨౨. అవ్యాహతేతి. అవ్యాహతా అప్రతిహతా ఇష్టా అభిప్రేతా గతిర్యేషాం తే ముక్తాః
అనాసక్తాః. ౨౩. త ఇతి. మహాత్మనో నిమేః వితాయమానం అనుష్ఠీయమానం అజనాభే భారత
వర్షే. ౨౪. తానితి. యజమానో నిమిః అగ్నయః ఆహవనీయాదయః విప్రాః ఋత్విగాదయః. ౨౫.
విదేహ ఇతి. అభిప్రేత్య జ్ఞాత్వా. ౨౬. తానితి. స్వరుచైవ రోచమానాన్ న త్వాభరణాదిప్రకాశైః
బ్రహ్మపుత్రోపమాన్ సనకాదిసదృశాన్. ౨౭. పరమప్రీత్యా తద్దర్శనమభినందతి ద్వాభ్యాం. మన్య
ఇతి. నను భగవతః పార్షదానాం కథమత్రోపలబ్ధిః తత్రాహ—విష్ణోరితి. విష్ణుభక్తాః లోకపావనాయ
సర్వత్ర పర్యటంతీత్యర్థః. ౨౮. మయా దుర్లభం లబ్ధం అహో భాగ్యమిత్యాహ—దుర్లభ ఇతి. బహవో
దేహస్సంభవంతి యేషాం తే దేహినో జీవాస్తేషాం క్షణభంగురోఽపి మానుషా దేహా దుర్లభః పరమ
పురుషార్థసాధనత్వాత్ వైకుంఠః ప్రియో యేషాం తే వైకుంఠస్య ప్రియా ఇతి వా. తేషాం దర్శనం.
౨౯. అత ఇతి. హే అనఘాః నిరవద్యాః భవతః యుష్మానాత్యంతికం క్షేమం పృచ్ఛామః, యతః
క్షణార్థోఽపి క్షణార్థకాలభవోఽపి సత్సంగః శేవధిర్నిధిః నిధిలాభే యథా ఆనందో భవతి తథాత్మ
పరమానంద ఇత్యర్థః. ౩౦. తదర్థంచ. ధర్మానితి. భాగవతాన్ ధర్మాన్ బ్రూత యదీ నః అష్టాం

తాన్ బ్రూత యది నశ్శ్రుతయే త్తమం, యైః ప్రసన్నః ప్రపన్నాయ దాస్యత్యాత్తా
 నమప్యజః. ౩౧. నారదఉవాచ—ఏవం తే నిమినా పృష్టా వసుదేవ మహాత్తమాః, ప్రతి
 పూజ్యాబ్రువన్ ప్రీత్యా ససదస్యర్విజం నృపమ్. ౩౨ కవిరువాచ—మన్యే కుతశ్చి
 ద్భయమచ్యుతస్య పాదాంబుజోపాసనమత్ర నిత్యం, ఉద్విగ్నబుద్ధేరసదాత్తభా
 వాద్విశ్వాత్తనా యత్ర నివర్తతే భీః. ౩౩. యే వై భగవతా ప్రోక్తా ఉపాయా ఆత్మ
 లబ్ధయే, అజః పుంసామవిదుషాం విద్ధి భాగవతాన్ హి తాన్. ౩౪. యానా
 స్థాయ నరో రాజాన్ ప్రమాద్యేత కర్హిచిత్, ధావన్ నిమిల్య వా నేత్రే న
 స్థలేన్న పతేదిహ. ౩౫. కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్తనా వానుసృత
 స్వభావాత్, కరోతి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయేత్తత్.
 ౩౬. భయం ద్వితీయాభినివేశతస్సాద్యదీశాదవేతస్య విపర్యయోస్తృటిః, తన్తాయ

శ్రుతయే శ్రవణాయ త్తమం యోగ్యం భవతి కథంభూతాన్ యైర్ధర్మైః ప్రపన్నాయ భక్తాయ
 అజో హరిః ఆత్మానమపి దాస్యతి తాన్. ౩౧. ఏవమితి. ససదస్యైః ఋత్విగ్నిశ్చ వర్తమానం. తేఽపి
 భగవద్ధర్మశ్రవణపరా బభూవురిత్యర్థః. శ్లో. భగవద్ధర్మతద్భక్తమాయాతత్తరణాని చ, బ్రహ్మ
 కర్తావతారేహః భక్తప్రాప్య యుగక్రమాన్. జ్ఞాతుం క్రమేణ కృతవాన్నవప్రశ్నాన్నిమిర్నువ, ఏకైక
 స్యోత్తరం ప్రాచుః కవిముఖ్యా మునీశ్వరాః. ౩౨. ప్రథమమాత్యంతికం తేమం కథయంతి. మన్య
 ఇతి. న కుతశ్చిద్భయం యస్తాత్తదకుతశ్చిద్భయం పాదాంబుజోపాసనం ఆత్ర సంసారే మన్యే అస
 దాత్తభావాత్ అసతి దేహదావాత్తభావనా అతః నిత్యం సర్వదా ఉద్విగ్నబుద్ధేః పుంసః విశ్వా
 త్తనా సర్వధా నిశ్చేషం యత్ర పాదాంబుజోపాసనే భీన్నివర్తతే తత్. ౩౩. భాగవతధర్మలక్షణ
 మాహ—య ఇతి. మన్వాదిముఖేన వర్ణాశ్రమధర్మానుక్త్వా అతిరహస్యత్వాత్స్వముఖేనైవ భగవతా
 అవిదుషాం పుంసాం అంజః సుఖేనైవ ఆత్మలబ్ధయే యేవై ఉపాయాః ప్రోక్తాః. తాన్ భాగవతాన్
 ధర్మాన్ విద్ధి. ౩౪. అంజఃపదేనోక్తం సుకరత్వం వివృణోతి—యానితి. యాన్ ఆస్థాయ ఆశ్రిత్య
 యాగాదిష్యివ న ప్రమాద్యేత విఘ్నైర్ను విహస్యేత కిం చ నిమిల్య నేత్రే ధావన్నపి ఇహ ఏష భాగ
 వతధర్మేషు న స్థలేత్. నిమిలనం నామాత్రాజ్ఞానం యథాహుః.—శ్లో. “శ్రుతిస్తృతి ఉభేనేత్రే విప్రా
 ణాం పరికిర్తితే, ఏకేన వికలః కాణో ద్వాభ్యామంధః ప్రకిర్త్యతే.” ఇతి జ్ఞాత్వాపీత్యర్థః. యథా
 పదన్యాసస్థానమతిక్రమ్య గతిర్ధావనం తద్వదత్రాపి కించిత్కించదతిక్రమ్య ఆతిశీఘ్రమనుష్ఠానం
 ధావనం. తథా అనుష్ఠితస్సన్నపి న స్థలేత్. ప్రత్యవాయా న స్యాత్ తథా న పతేత్ ఫలాన్నభ్రశ్యే
 త్. ౩౫. నను కే తే భాగవతా ధర్మాః నారాయణార్పితాని సర్వకర్మాణ్యపీత్యాహ—కాయేనేతి.
 ఆత్మనా చిత్తేన అహంకారేణ వా అనుసృతో యః స్వభావః తస్మాత్. ఆయమర్థః. న కేవలం
 విధితః కృతమేవేతి నియమః స్వభావానుసారితాకికమపీతి. తథాచ భగవద్గీతాసు. శ్లో. “యత్కరోషి
 యదక్షాసి యజ్ఞాహోషి దదాసి యత్, యత్తపస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్” ఇతి.
 యద్వా-నను కాయాదీనామేవ కర్తనాత్తన ఇత్యాశంక్యాహ—అధ్యాసేనానుసృతాత్ బ్రాహ్మణ
 త్వాదిస్వభావాద్యద్యత్కరోతీత్యర్థః తత్సకలం పరస్మై పరమేశ్వరాయ నారాయణాయేతి సమర్ప
 యేత్. తథా సతి సకలమపి కర్త భాగవతో ధర్మో భవతీతి భావః. ౩౬. నను కేమేవం పరమేశ్వరభజ

యాతో బుధ ఆభజేత్తం భక్త్యైకయేశం గురుదేవతాత్మా. 32. అవిద్యమానో
 ప్యవభాసతే ద్వయోర్ధ్యాతుర్ధియా స్వప్నమనోరథా యథా, తత్కర్త సంకల్పవిక
 ల్పకం మనో బుధో నిరుంధ్యాదభయం తతస్సాన్యత్. 33. శృణ్వన్ సుభద్రాణి
 రథాంగపాణేర్జన్తాని కర్తాణి చ యాని లోకే, గీతాని నామాని తదర్థకాని గాయ
 న్విలజ్జో విచరేదసంగః. 34. ఏవం వృతస్త్వప్రియనామకీర్త్యా జాతానురాగో
 దృతచిత్త ఉచ్చైః, హసత్యసౌ రోదితి రౌతి గాయత్యున్తాదవన్నత్యతి లోక
 బాహ్యః. 35. ఖం వాయుమగ్నిం సలిలం మహీం చ జ్యోతీంషి సత్త్వాని దిశో ద్రు
 మాద్రీన్, సరిత్సముద్రాం శ్చ హరేశ్వరీరం యత్కించ భూతం ప్రణమేదనన్యః. 36.

నేన అజ్ఞానకల్పితభయస్యజ్ఞానై కనివర్త్యత్వాదిత్యాశంక్యాహ-భయమితి. యతో భయం తన్నాయయా
 భవేత్. అతః బుధో బుద్ధిమాన్ తమేవ ఆభజేత్. నను భయం దేహాభినివేశతో భవతి స చ దేహో
 ఽహంకారతః. స చ స్వరూపాస్త్వరణాత్. కిమత్ర తస్య మాయా కరోతీత్యత ఆహ—ఈశాదపేత
 స్త్యేతి. ఈశవిముఖస్య తన్నాయయా అస్త్మతిః భగవతః స్వరూపాస్సూర్తిః తతో విపర్యయో
 దేహోఽస్త్తితి. తతో ద్వితీయాభినివేశాద్భయం భవతి ఏవం హి ప్రసిద్ధం తాకికీష్వపి మాయాను
 ఉక్తం చ భగవతా. శ్లో. “దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా, మామేవ యేప్రప
 ద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే” ఇతి. ఏకయా అవ్యభిచారిణ్యా భక్త్యా భజేత్. కిం చ గురుదేవ
 తాత్మా గురుదేవ దేవతా ఈశ్వరః ఆత్మాప్రేక్ష్య యస్య తథా దృష్టిస్సన్నిత్యర్థః. 32. నను విషయ
 విక్షిప్తచిత్తస్య కుతః అవ్యభిచారిణీ భక్తిస్సంభవతి కుతస్తరామభయమితి శంకాయాం న తావ
 ద్విషయో నామ వాస్తవోఽస్తి కిం తు మనోవిలాసనూత్రం అతో మనోనియమనేన భజనాదభయం
 స్యాదిత్యాహ—అవిద్యమాన ఇతి. ద్వయః ద్వైతప్రపంచః ఏషః ప్రాగవిద్యమానోఽపి అవభాసతే
 ప్రకాశతే ధ్యాతుః పుంసః ధియా మనసా స్వప్నశ్చ మనోరథశ్చ యథేత్యర్థః. తత్తస్మాత్
 కర్తాణి సంకల్పయతి. వికల్పయతి చ. యన్తనన్తం నిరుధ్యాత్. నియచ్ఛేత్ తతశ్చైకయాభక్త్యా
 భజనాదభయం స్యాదిత్యర్థః. 33. ఏతదత్యంతాశక్యమిత్యాశంక్య సుగమం మార్గమాహ—శృణ్వ
 న్నితి. తదర్థకాని తాన్యేవ జన్తాని కర్తాణి చార్థో యేషాం తాని. ఏతాన్యపి సాకల్యేన జ్ఞాతుమశ
 క్యానీత్యాశంక్యాహ—యాని లోకే గీతాని ప్రసిద్ధాని తాని శృణ్వన్ గాయంశ్చ విచరేత్ అసంగః
 నిస్పృహః. 34. ఏవం చ భజతః సంప్రాప్తప్రేమలక్షణ భక్తియోగస్య సంసారధర్మాతీతాం గతి
 మాహ—ఏవమితి. ఏవం వృతః వృత్తం యస్య సః స్వప్రియస్య హరేర్నామకీర్త్యా జాతః అనురాగః.
 ప్రేమ యస్య సః అత ఏవ దృతచిత్తః క్షణద్భదయః కదాచిత్ భక్తి పరాజితం భగవంతమాకలయ్య
 ఉచ్చైర్హసతి ఏతావంతం కాలముపేక్షితోఽస్త్తితి రోదితి ఔత్సుక్యాదౌతి క్రోశతి హే హరే
 మామనుగృహణేతి ఆతి హర్షేణ గాయతి జితం జితమితి నృత్యతి. కిం డాంభికవత్ పరాన్ ప్రతి
 ప్రకాశయితుం న ఉన్తాదవత్ గ్రహగృహీత ఇవ లోకబాహ్యః వివశః. 35. కించ. భమితి.
 సత్త్వాని భూతాని ఆకాశాదియత్కించద్భూతమాత్రం తద్ధరేశ్వరీరమితి మత్వా ప్రణమేత్. సంభా
 వనాయాం లిజ్. 36. నన్నియమారూఢయోగినామపి బహుజన్తభిర్ద్వర్తభా గతిః. సా కథం వామ

భక్తిః పరేశానుభవో విరక్తిరన్యత్ర చైషత్రిక ఏకకాలః, ప్రపద్యమానస్య
యథాశ్చ తస్యాత్మప్తిః పుష్టిః క్షుదపాయోనుఘాసమ్. ౪౨. ఇత్యచ్యుతాంఘ్రిం
భజతోఽనువృత్త్యా భక్తిర్విరక్తిర్భగవత్ప్రబోధః, భవంతి వై భాగవతస్య రాజం
స్తతః పరం శాంతిమువైతి సాక్షాత్. ౪౩. నిమిరువాచః—అథ భాగవతం బ్రూత
యధర్తో యాదృశో నృణాం, యథా చరతి యద్భూతే యైర్లింగై ర్భగవత్ప్రియః.
౪౪. హరిరువాచః—సర్వభూతేషు యః పశ్యేద్భగవద్భావమాత్మనః, భూతాని
భగవత్పాత్య న్యేష భాగవతోత్తమః. ౪౫. ఈశ్వరే తదధీనేషు బాలిశేషు ద్విష
త్సుచ, ప్రేమమైత్రీ కృపాపేక్షా యః కరోతి స మధ్యమః. ౪౬. అర్చాయామేవ
తు హరేః పూజాం యశ్చర్ధయేహతే, న తద్భక్తేషు చాన్యేషు స భక్తః ప్రాకృత
స్తన్వితః. ౪౭. గృహీత్వాపీంద్రియైర్థాన్యో న ద్వేష్టి న హృష్యతి, విష్ణోర్తాయా

సంకీర్తనమాత్రేణైకస్మిన్నేవ జన్తని భవేదిత్యాశంక్య సదృష్టాంతమాహ.—భక్తిరితి. ప్రపద్యమా
నస్య శ్రీహరిం భజతః భక్తస్య. భక్తిః ప్రేమలక్షణా పరేశానుభవః ప్రేమాస్పదభగవద్రూపస్య
స్ఫూర్తిః. తయా నిర్వృతస్య తతోఽన్యత్ర గృహాదిషు విరక్తిరీత్యేషః త్రికః ఏకకాలః భజనసమ
కాల ఏవ స్యాత్. యథా అశ్నతో భుంజానస్య తుష్టిస్సుఖం. పుష్టిః ఉదరపూరణం. క్షుదపాయః.
క్షున్నివృత్తిశ్చ ప్రతిగ్రాసం స్యాత్. ఉపలక్షణమేతత్. ప్రసిద్ధమపి యథా స్యాత్ తద్వత్-ఏవమే
కైకస్తిక్ భజనే కించిత్కించిత్యేమాదిత్రికే జాయమానే అనువృత్త్యా భజతః పరమప్రేమాది సర్వం
జాయతే బహుఘాసభోజన ఇవ పరమతృప్త్యాది. ౪౨. తతశ్చ భగవత్ప్రసాదేన కృతార్థోభవతీ
త్యాహ.—ఇతీతి. ౪౩. భాగవతస్య భవంతీత్యుక్తే తస్య లక్షణం పృచ్ఛతి. అథేతి. యధర్తః
యస్మిన్ ధర్మే పరినిష్ఠితః. యాదృశః యత్స్వభావః. యథా చరతి వర్తతే భుక్తేవా యైశ్చ
లింగైర్భగవతః ప్రియో భవతి. ౪౪. యధర్మ ఇత్యస్య ఉత్తరమాహ—త్రయేణ సర్వభూతేష్వితి.
ఆత్మనః స్వస్య సర్వభూతేషు భగవద్భావం బ్రహ్మభావేన సమన్వయం యః పశ్యేత్. తథా బ్రహ్మ
రూపో అధిష్ఠానే ఆత్మని భూతాని చ యః పశ్యేత్. యద్వా శ్లో. అతత్త్వాచ్చ ప్రమాతృత్వా
దాత్త్వా హి పరమో హరిరితి తంత్రోక్తిః. ఆత్మనశ్రీహరేః సర్వభూతేషు మశకాదిష్వపి నియం
తృప్తేన వర్తమానస్య భగవద్భావం నిరతిశయైశ్వర్యమేవ యః పశ్యేత్ న తు తస్యతారతమ్యం.—తథా
ఆత్మని హరావేవ భూతాని చ యః పశ్యేత్ కథం భూతే భగవతి. అప్రచ్యుతైశ్వర్యాదిరూపే. న
పునర్జడమలినభూతాశ్రయత్వేన జాడ్యాదిప్రసక్త్యా విశ్వర్యాది ప్రచ్యుతం పశ్యేత్. కింతు. సర్వత్ర
పరిపూర్ణం భగవత్తత్త్వం పశ్యేత్, భాగవతోత్తమ ఇత్యర్థః. ౪౫. ఈశ్వర ఇతి. ప్రేమ చ
మైత్రీ చ కృపాచ ఉపేక్షా చ తాః. ఈశ్వరాదిషు చతుర్షు యః కరోతి స మధ్యమో భాగవతః.
ఏవంభూతస్య భేదస్య దర్శనాత్. ౪౬. అర్చాయామితి. అర్చాయాం ప్రతిమాయాం. పూజామీ
హతే కరోతి. న తద్భక్తేషు అన్యేషు చ సుతరాం కరోతి. సః ప్రాకృతఃప్రకృతిః ప్రారంభః
అధునైవప్రారంభశక్తిః శనైరుత్తమో భవిష్యతీశ్యర్థః. ౪౭. పునర్జన్మభిర్జ్యోకై రభ్యర్చితత్వాదుత్తమ
భాగవతస్మైవ లక్షణమాహ.—గృహీత్వేతి. శ్రీవాసుదేవావిష్ణుచిత్తో న గృహ్యతి. తావదింద్రియై

మిదం పశ్యన్సవై భాగవతోత్తమః. ౪౮. దేహేంద్రియప్రాణమనోధియాం యో
జన్తాప్యయత్కుద్యయతర్షకృచ్చైః, సంసారధర్మై రవిముహ్యమానస్తన్ప్రత్యాహరేర్భా
గవతప్రధానః. ౪౯. న కామకర్మబీజానాం దృశ్యతే యత్ర సంభవః, వాసుదేవై
కనిలయస్సవై భాగవతోత్తమః. ౫౦. న యస్య జన్తకర్మభ్యాం న వర్ణాశ్రమజాతిభిః,
సజ్జతేఽస్మిన్నహంభావో దేహే వై స హరేః ప్రియః. ౫౧. న యస్య స్వః పర ఇతి
విత్తేష్వాత్మని వాభిదా, సర్వభూతసమశ్శాంతస్సవై భాగవతోత్తమః. ౫౨. త్రిభువ
నవిభవహేతవేఽప్యకుంతస్త్పతిరజితాత్మసురాదిభిర్విమృగ్యాత్, న చలతి భగవత్ప
దారవిందాల్లవనిమిషార్థమపిస్త్వైష్ణవాగ్ర్యః. ౫౩. భగవత ఉరువిక్రమాంఘ్రిశా
ఖానఖమణిచంద్రికయా నిరస్తతాపే, హృది కథముపసీదతాం పునస్స ప్రభవతి
చంద్ర ఇవోదితేఽర్కతాపః. ౫౪. విస్మజతి హృదయం న యస్య సాక్షాద్ధరిరవశాభి

రథాః గృహీత్వాపీత్యపిశబ్దార్థః. ఇదం శ్రీవిష్ణోర్ధాయామ్యయం పశ్యత్. ౪౮. కించ. దేహేతి. దేహః
దీనాం సంసారధర్మై రన్తాప్యయాదిభిః యః హరేః స్త్రోత్యా అవిముహ్యమానః స భాగవతప్రధానః
తత్ర దేహస్య జన్తాప్యయా. ప్రాణస్య ట్సుత్. మనసః భయం. బుద్ధేః స్వః తృష్ణ ఇంద్రియాణాం
కృచ్ఛా శ్రమః. తైః. ౪౯. కించ. నేతి. కామాశ్చ కర్మాణి చ బీజాని చ వాసనాః తేషాం.
వాసుదేవః ఏతో నిలయః ఆశ్రమో యస్య సః. ౫౦. శ్లో. ఆర్తప్రాణపరాయణో నరహర్షిష్టీ
శ్వరః పాతు మామ్. ఏతేన గృహీత్వాపీత్యాది శ్లోకత్రయేణ ద్వేషహర్ష మోహకామాదిరహితశ్చరతీతి
యథా చరతీత్యసోఽత్తరం దత్తం యైర్లింగై ర్భగవత్ప్రియ ఇత్యసోఽత్తరమాహ—నేతి. జన్తసత్కులం
కర్మ తపఆసి. జాతయః అనులోమప్రతిలోమజాః. మూర్ధావసితాదయః—అస్మిన్ దేహే. అహఙ్కార
రహితైః సత్కులతప ఆదిలింగైః ప్రియో భవతీత్యర్థః. ౫౧. నేతి. విత్తేషు స్వీయం పరకీయమితి.
ఆత్మని స్వః పర ఇతి. ౫౨. కించ త్రిభువనేతి. త్రిభువనవిభవహేతవేఽపి త్రైలోక్యరాజ్య
లాభార్థమపి. లవార్థమపి నిమిషార్థమపి. భగవత్పదారవిందాత్ తదభజనాత్ యో న చలతి స
వైష్ణవాగ్ర్యః! నను లవార్థమాత్రభజనోపరమేచేత్తావాన్ లాభో భవేత్. తత్కుతో న చలేత్
తత్రాహ—అకుంతస్త్పతిరితి. భగవత్పదారవిందతః ఆన్యత్సారం నాస్తీత్యేవంరూపా అకుంతా
అనవగతా స్త్పతిర్యస్య సః భగవత్పదారవిందాదన్యత్సారం నాస్తీత్యేతదపి కుతః తత్రాహ—అజి
తాత్మసురాదిభిర్విమృగ్యాదితి అజితే శ్రీకృష్ణే హరావేవ ఆత్మామనః యేషాం తథా భూతైస్సురాదిభిః
బ్రహ్మాదిభిరపి దుర్లభాత్. కింతు కేవలం విమృగ్యాత్ తదపేక్షయా సర్వస్య తుచ్ఛత్వం స్పర్శ
యో న చలతీత్యర్థః. ౫౩. అపి చ. విషయాభిసంధినా చలనం కామేనాపి సంతాపే సతి భవేత్. స
తు భగవత్సేవానిర్వృతౌ నసంభవతీత్యాహ—భగవత ఇతి. ఉరువిక్రమా చ తౌ అంఘ్రి చ తయోః
శాఖాః అంగుళయః. తాసు నఖాని చ తాని మణయశ్చ తేషాం చంద్రికా శీతలా దీప్తిస్తయా నిరస్తా
కామాదితాపో యస్మిన్ తస్మిన్ ఉపసీదతాం భజతాం హృది పునస్సతాపః ప్రభవతి చంద్రే ఉదితే
సతి అర్కస్య తాప ఇవ న యస్య స్వః పర ఇత్యాదినా శ్లోకత్రయేణ యాదృశ ఇత్యసోఽత్తర
ముక్తం వేదితవ్యమ్. బ్రూత ఇత్యస్య చ శ్రీహరినామాని బ్రూతఇతి వేదితవ్యమ్. ౫౪. ఉక్తమ

హితోఽప్యఘాఘనాశః, ప్రణయరశనయా ధృతాంఘ్రిపద్మ స్స భవతి భాగవత ప్రధాన ఉక్తః. ౧౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ద్వితీయోఽధ్యాయః.

రాజోవాచః—పరస్య విష్ణోరీశస్య మాయినామపి మోహినీం, మాయాం వేదితుమిచ్ఛామో భగవంతో బ్రువంతు నః. ౧. నానుతృప్యే జుషన్ యుష్మద్వచో హరికథామృతం, సంసారతాపనిష్టప్తో మర్త్యస్తత్తాపభేషజమ్. ౨. అంతరిక్ష ఉవాచః—నిర్గుణే కేవలే సాక్షాదాత్మనో యద్విపర్యయః, నైషా భగవతోమాయా యయేదం నిర్తమే విభుః ౩. ఇంద్రియార్థభ్రమో జాగ్రత్స్వప్నోఽంతఃకరణభ్రమః, స్తభాగవతలక్షణసారమాహ—విసృజతీతి. శ్రీహరిరేవ స్వయం సాక్షాద్యస్య హృదయం న విసృజతి న విముంచతి-కథంభూతః అవశేనాప్యభిహితమాత్రోఽపి అఘాఘం నాశయతి యః సః తత్కిం న విసృజతి-యతః ప్రణయరశనయా ధృతం హృదయే నిబద్ధం అంఘ్రిపద్మం యస్య సః భాగవతప్రధానః ఉక్తో భవతి. ౧౧.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. మాయాతత్తరణబ్రహ్మకర్తృప్రశ్నచతుష్టయే, తృతీయే తూత్తరం దత్తమార్హభైర్యునిభిః పృథక్. విష్ణోర్తాయామిదం పశ్యన్నిత్యుక్తమతో మాయాం పృచ్ఛతి—యద్వా. హేయస్వరూపే జ్ఞాతే జ్ఞానం సుకరమితి తదర్థం మాయాం పృచ్ఛతి—పరస్యేతి. హే భగవంతః. ౧. ననూక్తలక్షణో భాగవతో భూత్వా కృతార్థః స్యాః కింబహుప్రశ్నైరత ఆహ—నేతి. సంసారతాపైర్నితరాం తప్తోఽహం. తస్య తాపస్య భేషజం హరికథామృతరూపం యుష్మద్వచోజుషమాణో నానుతృప్యామి. యద్వా. హరికథాఖ్యం అమృతం యస్మిన్ వచసి తద్ధరికథామృతం. అథవా. యుష్మద్వచసి స్థితం. హరికథామృతం యుష్మద్వచోహరికథామృతమితి సమస్తమేతత్పదం. ౨. మాయాయాః స్వరూపతో నిరూపణాసంభవాత్సృష్ట్యాదికార్యద్వారేణ నిరూపయితుమాహ—నిర్గుణ ఇతి. నిర్గుణే కేవలే బ్రహ్మణి ఆత్మనః స్వరూపస్య విపర్యయః అన్యథాత్వం సగుణత్వం ద్వితీయత్వం చ తదవభాసం చ యద్యస్తా త్కారణాద్భవతి. నైషా భగవతోమాయా. విభురీశ్వరః. యయా ఇదం నిర్తమే నిర్మితవానితి. ౩. నను భవతు స్వప్నస్య మిథ్యాత్వాన్తానుంకారిత్వం. సుషుప్తిజాగరణయోశ్చ సత్త్వాత్ కథం మాయా కార్యత్వమిత్యాశంక్యాహ—ఇంద్రియార్థభ్రమ ఇతి. ఇంద్రియైర్బాహ్యైశ్చక్షురాదిభిః జనితః అర్థవిషయభ్రమః జాగ్రత్ జాగరః. శత్రంతత్త్వాత్ కర్తృవచనోఽప్యయం భావం లక్షయతి. నన్వవ్యాపకమిదం లక్షణం. అనుమానాదీనామపి జాగరత్త్వాత్ తేషాం బహిరింద్రియజత్వాభావాత్. తేషామపి బహిరింద్రియలింగదర్శనసాపేక్షత్వేన పరంపరయా బహిరింద్రియజత్వాత్. స్వప్నోఽంతఃకరణభ్రమ ఇతి కేవలేనాంతఃకరణేన జనితో భ్రమః స్వప్నః న చ తస్యాపి పరంపరయా బహిరింద్రియజత్వం. స్వప్నహేతుసంస్కారజనకస్య పూర్వానుభవస్య అంతర్వ్యవహితత్వాత్. సుప్తంతద్వాసనాదీజం తయోః జాగ్రత్స్వప్నయోః వాసనాభిస్సంస్కారైస్సహితం సర్వజ్ఞానవిరోధిరూపేణ పరిణతం. భీజం తదుపాదానకారణమేవ సుప్తం. అతస్త్రితయమపి తన్మిథ్యా. యథాహ. శ్రు.

సుప్తం తద్వాసనాబీజం తుర్యా మూర్తిస్తదన్వితః. ౪. విశుద్ధం జ్ఞానమేవైకం
మాయయా భాసతే త్రిధా, గ్రాహకాద్యైర్యథా స్వప్నే యత్ర సంవిత్క్రియా
ఫలమ్. ౫. వైతథ్యాద్యవ్యభిచారాచ్చ మాయాత్రైవిధ్యమాత్మని, యథా మనోరథ
స్వప్న ఇత్యామృశోపశామ్యతి. ౬. ఏభిర్భూతాని భూతాత్మా మహాభూతై
ర్మహాభుజః, ససర్జోచ్చావచాన్యాద్యస్వప్నమాత్రాత్మప్రసిద్ధయే. ౭. ఏవం సృష్టాని
భూతాని ప్రవిష్టః పంచధాతుభిః, ఏకథా దశధాత్మానం విభజన్ జుషతే గుణాన్.

“అస్య త్రయ ఆవసథాస్త్రయస్వప్నా” ఇతి. తస్మాదయమపి తస్మాయాకార్యమితి. త్రయస్యాపి
మిథ్యాత్వే ఆవశిష్యమాణస్యాభావాత్. శ్రు. “సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మతత్సత్య”మిత్యాదిశ్రుతిప్రకాశ
ఇత్యాశంక్యాహ—తుర్యామూర్తిస్తదన్విత ఇతి తేషు జాగరాదిషు అన్వితః అనువృత్తః ఆత్మా తుర్యా
మూర్తిః తేభ్యో వ్యతిరిక్తమవశిష్యమాణం వస్తు తదేవ సత్యమిత్యర్థః. ౪. నను భవతూత్థితస్య జాయ
మానబోధేన బాధాత్స్వప్నస్య మిథ్యాత్వం, సుప్తజాగరయోస్తు బాధాభావాత్ కథం మిథ్యాత్వ
మిత్యాశంక్యాహ—విశుద్ధమితి. గ్రాహకగ్రహణగ్రాహ్యణి. స్వప్నః స్వప్నావస్థా. సంవేత్తీతి సం
వితే సంవేత్తా. క్రియా సంవేదనం. ఫలం సంవేద్యం ఈప్సితతమత్వాత్. ౫. వైతథ్యాదితి. వైతథ్యం
పారమార్థ్యాప్రతిపన్నోహి భావాభావప్రతియోగిత్వం. వ్యభిచారః స్వప్నజాగరయోరభావః.
కాదాచిత్కత్వాత్ మనోరథపూర్వకప్రవృత్తినివృత్తివ్యవహారాత్ జాగరో మనోరథఇత్యుపచర్యతే.
స్వప్నః సుప్తం. తతశ్చాయమర్థః. స్వప్నావస్థాయాం ఆత్మన్యధిష్టానే సంవిత్క్రియాఫలమితి గ్రాహ
కాద్యైః యత్రైవిధ్యం తద్యథా మాయా మిథ్యా. కస్తాత్ వైతథ్యాత్ వ్యభిచారాచ్చ. తథా జాగర
స్సుప్తం చ మిథ్యా. నేహ నానాస్తీతిప్రతిపన్నోపాధౌ శ్రుత్యా నిషిధ్యమానత్వాత్ కాదాచిత్క
త్వాచ్ఛేతి. అథవా. మనోరథనిబంధనాధ్యానాత్ వియుక్తపుత్రాదీనామపరోక్షతయా స్ఫురణం
మనోరథ ఇత్యుచ్యతే స్వప్నస్సంధ్యా. మనోరథశ్చ స్వప్నశ్చ మనోరథస్వప్నం. తస్మిన్ మనోరథ
స్వప్నే. యథాతథాశబ్దయోర్యత్యయాత్ మనోరథస్వప్నే చాత్మని సంవిత్క్రియాఫలమితి యత్రై
విధ్యం తద్యథా మిథ్యా తథా అస్వప్నే జాగరేఽప్యాత్మని గ్రాహకాద్యైస్త్రైవిధ్యం మిథ్యేతి. శేషం
పూర్వవత్. జాగ్రత్స్వప్నయోరాగమికస్య యాక్తికస్య బోధసద్భావాత్ మిథ్యాత్వమిత్యర్థః.
ఇత్యామృశోపశామ్యతీతి. ఏవం విచారతః కథమనయోర్మిథ్యాత్వమితి శంకాచీరమతీత్యర్థః. ౬.
యయేదం నిర్తమే విభురిత్యుక్తం. తదేవ వివృణోతి—ఏభిరితి. ఆద్యః పురుషః యయా శక్త్యా
భూతానాం ఆత్మా కారణభూతః. ఏభిః స్వస్మప్తైః మహాభూతైరుచ్చావచాని భూతాని ససర్జ.
ఏషా మాయా భగవత ఇతి చరమశ్లోకపాదస్య ప్రతిశ్లోకమనుషంగః. కిమర్థం ససర్జ. స్వమాత్రాత్మ
ప్రసిద్ధయే స్వం మిమితే ప్రమిమితే యః ఉపాప్తే సః స్వమాతా తస్మాత్తనోజీ వస్య ప్రకృష్టాష్టై
సిద్ధయే. యద్వా. స్వాంశభూతానాం జీవానాం మాత్రాప్రసిద్ధయే విషయభోగాయ. ఆత్మప్రసిద్ధయే
మోక్షాయ చేత్యర్థః. తదుక్తం వేదస్తుతే. శ్లో. “బుద్ధీంద్రియమనః ప్రాణాన్ జనానామనృజత్ప్రభుః,
మాత్రార్థం చ భవార్థం చ ఆత్మనే కల్పనాయచే”తి. ౭. ఏవమితి. ఏవం జీవోపకరణార్థం పంచ
ధాతుభిః మహాభూతైః సృష్టాని భూతాని అంతర్యామిరూపేణ ప్రవిష్టః. ఏకథా మనసా, దశధా

౮. గుణైర్గుణానాం భుంజాన ఆత్మప్రద్యోతితైః ప్రభుః, మన్యమాన ఇదం సృష్ట
మాత్మానమిహ సజ్జతే. ౯. కర్తాణి కర్తృభిః కుర్వన్ సనిమిత్తాని దేహభృత్, తత్తత్కర్త
ఫలం గృహ్లాన్ భ్రమతీహ సుఖేతరమ్. ౧౦. ఇత్థం కర్తృగతీర్గచ్ఛన్ బహ్వాభద్రవహాః
పుమాన్, ఆభూతసంస్థవాత్సర్గప్రళయావశ్ను తేఽవశః ౧౧. ధాతూపష్టవ ఆసన్నే
వ్యక్తం ద్రవ్యగుణాత్మకం, అనాదినిధనగి కాలో హ్యవ్యక్తాయావకర్షతి. ౧౨.
శతవర్షాణ్యనావృష్టిర్భవిష్యత్సుల్బణాభువి, తత్కాలోపచితోష్ణారోగ్గోలోకాంస్త్రీన్
ప్రతపిష్యతి. ౧౩. పాతాళతలమారభ్య సంకర్షణముఖానలః, దహన్నార్ధ్వశిఖో
విష్యగ్వర్ధతే వాయునేరితః. ౧౪. సంవర్తతో మేఘగణో వర్షతిస్త శతం సమాః,
ధారాభిర్హస్తహస్తాభిర్గ్రియతే సలిలే విరాట్. ౧౫. తతో విరాజముత్సృజ్య
వైరాజః పురుషో నృప, అవ్యక్తం విశతే సూక్ష్మం నిరింధన ఇవానలః. ౧౬. వాయు
నా హృతగంధా భూస్సలిలత్వాయ కల్పతే, సలిలం తద్ధృతరసం జ్యోతిష్త్వాయోప

బాహ్యేంద్రియరూపేణ. ఆత్మానం విభజన్. గుణాన్ తత్త్వవిషయాన్ జుషతే జోషయతీత్యర్థః.
యద్వా. తమాత్మానం ప్రతి గుణాన్ విభజన్ జుషతే ప్రీయత ఇత్యర్థః. ౮. గుణైరితి. స చ జీవాః
ఆత్మనా అంతర్యామినా ప్రద్యోతితైర్గుణైరింద్రియైః గుణాన్ విషయాన్ భుంజానః ఇదం సృష్టం
శరీరమాత్మానం మన్యమానః. ఇహ శరీరాదౌ సజ్జతే. ౯. కర్తాణీతి. కర్తృభిః కర్తేంద్రియైశ్చ సనిమి
త్తాని సవాసనాని కర్తాణి కుర్వన్. సుఖేతరం సుఖదుఃఖాత్మకం తత్తత్కర్తృఫలంచ గృహ్లాన్ ఆయం
దేహభృత్ భ్రమతి. ఇహ సంసారే న ముచ్యతే. ౧౦. కథం కియంతం కాలం భ్రమతి తదాహ—
ఇత్థమితి. బహూని అభద్రాణి వహతీతి తథా. సర్వప్రళయా ఉత్పత్తిమరణే. ౧౧. ధాతూపష్టవ
ఇతి. ధాతూనాం మహాభూతానాం ఉపష్టవే నాశహేతావాసన్నే వ్యక్తం కార్యమ్. ద్రవ్యం స్థూలం
గుణః సూక్ష్మం తదాత్మకమ్. అవ్యక్తాయ అవ్యక్తం ప్రతినేతుమాకర్షతీతి. ౧౨. నాశహేతూనాహ.
శతవర్షాణీతి. తస్మిన్ కాలే ఉపచితశ్చసావృష్టశ్చ. అర్కశ్చ యద్వా. తేన కాలేనోపచితం ఉష్ణత్వం
యస్య సః. ౧౩. పాతాళేతి. ఉర్ధ్వశిఖః ఉర్ధ్వజ్వాలః. విష్యక్ పరితః. ౧౪. సంవర్తక ఇతి. సంవ
ర్తకః ప్రళయకర్తా మేఘగణః. ధారాభిః న తు జలబిందుభిః. హస్తహస్తాభిః తత్ప్రమాణాభిః. ౧౫.
తత ఇతి. తతః ఉపాధిలయాత్. వైరాజః పురుషః అవ్యక్తం కారణం ప్రవిశతి. నను. శ్లో.
“బ్రహ్మణా సహతే సర్వే సంప్రాప్తే ప్రతినంచరే, పరస్యాంతే కృతాత్మానః ప్రవిశంతి పరంపద”మితి
స్మృతేః. యావదధికారమవస్థితిరాధికారికాణామితి సూత్రాచ్చ వైరాజశబ్దాభిధేయస్య చ బ్రహ్మణః.
పరమభాగవతత్వాత్. మోక్షఏవ సంగచ్ఛతే నాన్యేషామివ కారణమాత్రప్రవేశః. సత్యం. అశ్వమే
ధాదినా సత్యలోకం గతానామవ్యభక్తానా మావృత్తిశ్రవణాదభక్తత్వే బ్రహ్మణోఽపి ప్రకృతావేవ
లయః పునరుత్పత్తిశ్చేతి మోక్షదార్లభ్యసూచనాయైవముక్తమిత్యవిరోధః. యద్వా. కేనాపి ప్రమా
ణేన న వ్యజ్యతఇతి అవ్యక్తమ్. బ్రహ్మైవ తత్ప్రవేశేన చ మోక్ష ఏవ ఉక్త ఇతి ద్రష్టవ్యమ్. ౧౬.
ఏవం విరాజోలయముక్త్వా తత్కారణానాం మహదాదిపుణ్యంతానాం ప్రాతిలోమ్యేనలయమాహ—
సాయునేతి. వాయోగ్గంధరసహరిత్వం ప్రసిద్ధం. సంవర్తకేన వాయునా హృతగంధా. అతఏవగం

కల్పతే. ౧౭. హృతరూపం తు తమసా వాయా జ్యోతిః ప్రలీయతే, హృతస్ప
 ర్మోఽవకాశేన వాయుర్నభసి లీయతే. ౧౮. కాలాత్తనా హృతగుణం నభ ఆత్మని
 లీయతే, ఇంద్రియాణి మనోబుద్ధిస్సహవై కారికైర్నృప, ప్రవిశంతి హ్యహంకారం
 స్వగుణైరహమాత్మని. ౧౯. ఏషా మాయా భగవతస్సృష్టిస్థిత్యంతకారిణీ, త్రివర్ణా
 వర్ణితాస్తాభిః కిం భూయశ్శ్రోతుమిచ్ఛసి. ౨౦. రాజోవాచః—యథైతామై
 శ్వరీం మాయాం దుస్తరామకృతాత్తభిః, తరంత్యంజస్థూలధియో మహర్ష ఇదము
 చ్యతామ్. ౨౧. ప్రబుద్ధ ఉవాచః—కర్తాణ్యారభమాణానాం దుఃఖహత్వై సుఖా
 య చ, పశ్యేత్పాకవిపర్యాసం మిథునీచారిణాం నృణామ్. ౨౨. నిత్యార్జితేన
 విత్తేన దుర్లభేనాత్మమృత్యునా, గృహపత్యాప్తపశుభిః కాప్రీతిస్సాధితైశ్చలైః.
 ౨౩. ఏవం లోకం పరం వింద్యాన్నశ్వరం కర్తనిర్జితం, సతుల్యాతిశయధ్వంసం
 యథామండలవర్తినామ్. ౨౪. తస్మాద్దురుం ప్రపద్యేత జిజ్ఞాసుశ్చేయ ఉత్తమం,

ధస్య వ్యావర్తకస్య గతత్వాత్సలిలత్వాయ కల్పతే సలిలే లీయత ఇత్యర్థః. తద్భృతరసం తేన వాయువైవ
 హృతో రసో యస్య తత్తథా. ౧౭. హృతరూపమితి. తమసశ్చ రూపతిరస్కారిత్యం ప్రసిద్ధం. ఏవం
 సంవర్తకేన తమసా. అవకాశేన అకాశేన. ౧౮. కాలాత్త నేతి. స్వకారణేన కాలాత్తనా. శబ్దస్య
 హి కాలత ఏవ నాశః ప్రసిద్ధః. అతః తద్రూపేణాత్తనా ఈశ్వరేణ. ఆత్మని తామసాహంకారే.
 ఇంద్రియాణి బుద్ధిశ్చ రాజసాహంకారే. మనోవైకారికైర్దేవైస్సహ సాత్వికాహంకారే. ఏవం
 త్రివిధైః స్వగుణైః స్వకార్యైః. సహితః అహం అహంకారః ఆత్మని మహతి. స చ ప్రకృతావితి
 ద్రష్టవ్యం. సా చ బ్రహ్మణి లీయత ఇత్యర్థః. ౧౯. ఏషేతి. త్రివర్ణా త్రిగుణా. మాయాయాశ్చ
 వణభీతం రాజానం తన్నివృత్త్యుపాయశ్రవణాయ ఛందయతి—కిం భూయ ఇతి. ౨౦. ఏవమనుకంపిత
 స్తన్నివృత్త్యుపాయమేవ పృచ్ఛతి—యథేతి. యద్యపి. శ్లో. “తన్నాయయాతోబుధఆభజేత్త”మితి. భక్తి
 సత్కారకత్వేనోక్తేవ. తథాపి. కిం కేవలం భక్తిరేవ వా అన్యోఽపి వా తత్ర ఉపాయోఽస్తీతి జ్ఞా
 తుంపునః ప్రశ్నః ఆకృతాత్తభిః అవశీకృతాంతఃకరణైః స్థూలధియః స్థూలశరీరే అహంధీర్యేషాం లే.
 ౨౧. భక్తివ్యతిరేకేణ నాస్త్యస్య ఉపాయ ఇత్యభిప్రేత్య. భక్తిమేవ ససాధనాం సాదరం నిరూప
 యతి.—తత్ర ప్రథమం వైరాగ్యద్వారా. గురూపపత్తిమాహ—చతుర్భిః. కర్తాణీతి. దుఃఖహత్వై
 దుఃఖప్రతీకారాయ. పాకవిపర్యాసం ఫలవైపరీత్యం. మిథునీచారిణాం మిథునీభూయ వర్తమా
 నానాం. ౨౨. కర్తభిః సాధితా అపి విత్తాదయో న సుఖహేతవ ఇతి చ పశ్యేదిత్యాహ—
 నిత్యార్జితేనేతి. ఆత్మనః స్వస్య మృత్యుస్వరూపేణ. చలైః అనిత్యైః అపాయభిశ్చ గృహపత్యా
 దిభిః. ౨౩. ఏవమితి. ఏవం లోకం పరమితి కర్తనిర్జితత్వాన్నశ్వరమ్ తథా చ శ్రు. “తద్యథేహ
 కర్తచిత్తో లోకః క్షీయత ఏవమేవాముత్ర పుణ్యచిత్తో లోకః క్షీయత” ఇతి. కించ. వర్తమాన
 సమయేఽపి దుఃఖసంయుక్తం పశ్యేదిత్యాహ—సతుల్యాతిశయధ్వంసం సహతుల్యేనాతిశయేన చ ధ్వంసే
 న చ వర్తమానం. అతస్తుల్యే స్పర్థా అతిశయే అసూయా. ధ్వంసాలోచనే భయాదికం చాపరిహర్య
 మిత్కర్థః. యథా అఖండమండలవర్తినాం మిథః స్పర్థాది తద్వత్. ౨౪. తస్మాదితి. ఉత్తమం శ్రేయో

శాబ్దే పరే చ నిష్ఠాతం బ్రహ్మణ్యపశమాశ్రయమ్. ౨౫. తత్ర భాగవతాన్
 ధర్మాన్ శిక్షేద్ధుర్వాత్మదైవతః, అమాయయానువృత్త్యామైస్తుష్యేదాత్మాత్మదో
 హరిః. ౨౬. సర్వతో మనసోసంగమాదౌ సంగం చ సాధుషు, దయాం మైత్రీం ప్రశ్ర
 యం చ భూతేష్వధ్ధా యథోచితమ్ ౨౭. శౌచం తప స్తితిక్షాంచ మానం స్వాధ్యా
 యమార్జవం, బ్రహ్మచర్యమహింసాం చ సమత్వం ద్వంద్వసంజ్ఞయోః ౨౮. సర్వ
 త్రాత్తేష్వరాస్వీక్షాం కైవల్యమనికేతతాం, వివిక్తచీరవసనం సంతోషం యేన కేన
 చిత్. ౨౯. శ్రద్ధాం భాగవతే శాస్త్రే నిందామన్యత్ర చైవ హి, మనోవాక్కర్మదం
 డం చ సత్యం శమదమావపి. ౩౦. శ్రవణం కీర్తనం థ్యానం హరేరద్భుతకర్మణః,
 జన్మకర్మగుణానాం చ తదర్థేఽఖిలచేష్టితమ్. ౩౧. ఇష్టం దత్తం తపోజ్ఞత్వం
 వృత్తం యచ్ఛాత్మనఃప్రియం, దారాంతుతాన్ గృహాన్ప్రాణాన్ యత్పరస్మై నివే
 దనమ్. ౩౨. ఏవం కృష్ణాత్మనాథేషు మనుష్యేషు చ సౌహృదం, పరిచర్యాం చోభ
 యత్ర మహత్సు నృషు సాధుషు. ౩౩. పరస్పరానుకథనం పావనం భగవద్యశః,

జ్ఞాతుమిచ్ఛుః శాబ్దే బ్రహ్మణి వేదాభ్యే న్యాయతో నిష్ఠాతం తత్త్వజ్ఞం. అన్యథా. సంశయనిరాస
 కత్వాయోగాత్. పరే చ బ్రహ్మణి అపరోక్షానుభవేన నిష్ఠాతం. అన్యథా బోధసంచారాయోగాత్.
 పరబ్రహ్మనిష్ఠాతత్వద్యోతకమాహ—ఉపశమాశ్రయమితి. ౨౫. తత్రేతి. గురురేవాత్మాదైవతం చ
 యస్య సః అనువృత్త్యా సేవయా యైర్ధర్మైః. వస్తుతః ఆత్మా ఆత్మప్రదశ్చ. ఉపాసకానాం యథా
 బలిప్రభృతీనాం. ౨౬. సర్వత ఇతి. యథోచితమితి. హిసేషు దయాం. సమేషు మైత్రీం. ఉత్త
 మేషు ప్రశ్రయం చ. శిక్షేదిత్యర్థః. ౨౭. శౌచమితి శౌచం బాహ్యం మృజ్జూదిభిః. ఆభ్యంతరం
 అదంభం మానాది శిక్షేత్. తపః స్వధర్మాచరణం. తితిక్షాం క్షమాం. మానం వృథావాగనుచ్ఛారణం.
 స్వాధ్యాయం అధికారానురూపం వేదపాఠాదికం. ఆర్జవం స్వచ్ఛతాం బ్రహ్మచర్యం యస్య యా
 దృగుచితం ఋతుస్వదారనియమాది. అహింసాం భూతేష్వద్రోహం. ద్వంద్వసంజ్ఞయోః శీతోష్ణ
 సుఖదుఃఖాదిరూపయోః. సమత్వం హర్షవిషాదరాహిత్యం. ౨౮. సర్వత్రేతి. ఆత్తేష్వరాస్వీక్షాం,
 సంవిద్రూపేణాత్మాస్వీక్షాం. నియంతృరూపేణేష్వరాస్వీక్షాం చ. కైవల్యమేకాంతశీలత్వం. అనికే
 తతాం గృహాద్యభిమానరాహిత్యం. వివిక్తచీరవసనం విజనే షతితానాం వస్త్రఖండానాం శుద్ధానాం
 వా వల్కులీనాం పరిధానం. ౨౯. శ్రద్ధామితి. భాగవతే భగవత్ప్రతిపాదకే అన్యత్ర శాస్త్రాదౌ
 యా అనిందా తాం. మనసః దండం ప్రాణాయామైః. వాచో మానేన. కర్మణః అసీహయా
 దండం. సత్యం యథార్థభాషణం శమదమా అంతఃకరణబాహ్యేంద్రియనిగ్రహా. ౩౦.
 శ్రవణమితి. హరేర్జన్మకర్మగుణానాం శ్రవణాది. తదర్థే హర్యుద్దేశేన సర్వం కర్మ. విశేషతశ్చ
 యజనాది యత్. తత్. తదర్థే శిక్షేత్. ౩౧. ఇష్టమితి. ఇష్టం ఇచ్ఛాదయః. భావే నిష్ఠా. వృత్తం
 సదాచారః. ఆత్మనః ప్రీయం గంధపుష్పాది దారాది. యత్ తథా పరస్మై పరమేశ్వరాయ. నివేదనం
 తత్రేవకతయా సమర్పణం యత్. తత్. శిక్షేత్. ౩౨. ఏవమితి. కృష్ణ ఏవ ఆత్మా నాథశ్చ యేషాం
 కృష్ణః ఆత్మనో జీవస్య నాథో యేషామితి వా. తేషు ఉభయత్ర స్థావరే జుగమే చ యా పరిచర్యా
 తాం విశేషతః నృషు తత్రాపి సాధుషు స్వధర్మశీలేషు తతోఽపి మహత్సు భాగవతేషు. ౩౩. పరస్ప

మిథో రతిర్నిధస్తస్త్రిర్నిర్వృతిర్నిధ ఆత్మనః. 3౪. స్తరంతః స్తారయంతశ్చ మిథోఽఘాఘ
హరం హరిం, భక్త్యా సంజాతయా మర్త్యా బిభ్రత్సుత్పులకాం తనుమ్. 3౫. క్వ
చిద్రుదంత్యచ్యుతచింతయా క్వచిద్ధసంతి నందంతి నమంత్యలౌకికాః, నృత్యంతిగా
యంత్యనుశీలయంత్యజం భవంతి తూష్ణిం పరమేత్యనిర్వృతాః. 3౬. ఇతి భాగ
వతాః ధర్మాః శిక్షేద్భక్త్యా తదుత్థయా, నారాయణపరో మాయామంజస్తరతి
దుస్తరామ్. 3౭. రాజోవాచః—నారాయణాభిధానస్య బ్రహ్మణః పరమాత్మనః,
నిష్ఠామర్హథ నో వక్తుం యూయం హి బ్రహ్మవిత్రమాః. 3౮. పిష్పలాయన ఉవా
చః—స్థితుద్భవప్రళయహేతురహేతురస్య యత్స్వప్నజాగరసుషుప్తిషు సద్భ
హిశ్చ, దేహేంద్రియాసుహృదయాని చరంతి యేన సంజీవితాని తదవేహి పరం
నరేంద్ర. 3౯. నైతన్యనో విశతి వాగుత చక్షురాత్మా ప్రాణేంద్రియాణి చ యథా

రేతి. తైశ్చ సహ సంగమ్య యత్పావనం భగవద్యశః. తస్య పరస్పరానుకథనం శిక్షేత్. యద్వా.
యశః ప్రతి తత్ర సంస్పర్థాదిపరిత్యాగేన. మిథో యా రతిః. రమణం. యా చ తుష్టిః. సుఖం. యా
చ నిర్వృతిః తాం చ శిక్షేత్. 3౪. ఏవం వర్తమానానాం పరమానందప్రాప్తిమాహ—ద్వాభ్యాం
స్తరంత ఇతి. భక్త్యా సాధనభక్త్యా సంజాతయా ప్రేమలక్షణయా భక్త్యా. 3౫. క్వచిదితి. అజం
హరిం. అనుశీలయంతి తల్లిలాః అభినయంతి. ఏవం పరం ఏత్య ప్రాప్య. నిర్వృతాస్సంతః తూష్ణి.
భవంతి. 3౬. ఉపసంహరతి—ఇతీతి. భాగవతధర్మోత్పన్నయా భక్త్యా. 3౭. నారాయణపరో
మాయాం తరతీత్యుక్తం పృచ్ఛతి—నారాయణేతి. నిష్ఠాం స్వరూపం. అయంభావః. బ్రహ్మైవ తావ
న్నారాయణ ఇతి. భగవానితి పరమాత్మేతి చోచ్యతే. తదుక్తం ప్రథమే. శ్లో. “వదంతి తత్తత్త్వవిద
స్తత్త్వం యద్ జ్ఞానమద్వయం, బ్రహ్మైతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యత” ఇతి. తథా. శ్లో. “నారా
యణే భగవతి తదిదం విశ్వమాహితమ్, గృహీతమాయోరుగుణస్సర్గాదావగుణస్స్వతః” ఇత్యాదిషు.
తత్రకిమేభిః శబ్దైర్నిర్విశేషం తదేవ వస్తుచ్యతే. అస్తివా కోఽపి విశేషాంశ ఇతి ప్రశ్నః. 3౮. తత్రో
త్తరం స్థితుద్భవేతి. అయవర్థః. అస్య విశ్వస్య స్థితుద్భవప్రళయానాం హేతుః. స్వయం చ అహేతుః
హేతురహితః. సనారాయణ ఇతి. పరమేవ తత్త్వమవేహి. స్వప్నజాగరసుషుప్తిషు. సత్ అనువర్త
మానం యత్. షట్కృతీచ తురీయంత్రిషు సంతతమితి. బహిశ్చ సమాధ్యాదౌ యత్. తద్బ్రహ్మైతి.
పరమేవ తత్త్వమవేహి. దేహేంద్రియప్రాణమనాంసి యేన సంజీవితాని సంతి స్వస్వవిషయే చరంతి
ప్రవర్తంతే తత్పరమాత్మేతి పరమేవ తత్త్వమవేహి. ఏవం లక్షణభేదైర్నారాయణాదీనామభి
రుచ్యమానమపి. పరమేకమేవ తత్త్వం నాన్యత్ ఇతి జానీహి. 3౯. అవేహిత్యనేన విషయత్వం
ప్రాప్తం నిషేధతి.—నేతి. ఏతత్పరం తత్త్వం మనో న విషయీకరోతి. వాగుత వాగపి. చక్షుశ్చ.
ఆత్మా బుద్ధిశ్చ. ప్రాణశ్చ. క్రియాశక్త్యా న ప్రాప్నోతి. అన్యాని చేంద్రియాణి. యథా అనలం,
స్వాః స్వాంశభూతాః. అర్చిషః విస్ఫులింగాదయః. న ప్రకాశయంతి న దహంతి చ. తథా జడాశు
మనఆదివృత్తిషు ఆభివ్యజ్యమానస్మాత్ప్రకాశస్య తత్త్వవృత్తిప్రకాశకస్య న తత్ప్రకాశవిషయత్వం.
శ్రు. “ప్రాణస్య ప్రాణమత చక్షుషశ్చక్షురుత శ్రోత్రస్య శ్రోత్రమన్నస్యాన్నంమనసో యే మతో

నలమర్చిషస్సాన్వః, శబ్దోఽపి బోధకనిషేధయాత్మమూలమర్థోక్తమాహాయదృతేన
నిషేధసిద్ధిః. ౪౦ సత్త్వం రజస్తమ ఇతి త్రివృదేకమాదౌ సూత్రం మహానహమితి
ప్రవదంతి జీవం, జ్ఞానక్రియార్థఫలరూపతయోరుశక్తి బ్రహ్మైవ భాతి సదసచ్చ
తయోః పరం యత్. ౪౧. నాత్మా జజాన న మరిష్యతి నైధతేఽసౌ న క్షీయతే సవన
విద్యభిచారిణాం హి, సర్వత్ర శశ్వదనపాయ్యుపలభిమాత్రం ప్రాణో యథేం

విదు"రితి తథా. శ్రు. "యతో వాచో నివర్తంతే. అప్రాప్య మనసా సహ—అనందం బ్రహ్మణో
విద్వాన్. నబిభేతి కుతశ్చనే"తిత్యాదిశ్రుతేః. నను. శ్రు. "తంత్వోపనిషదం పురుషం పృచ్ఛా
మి"తి శ్రుతేః. శబ్దగోచరత్వం ప్రతీయతే తత్రాహ—శబ్దోఽపీతి. శబ్దోఽపి ఆత్మమూలం ఆత్మని
స్వస్తిన్నేవ మూలం ప్రమాణస్యన్. అర్థోక్తం అర్థాదుక్తం యథా భవతి తథా. ఆహ—న తు
సాక్షాత్. కుతః బోధకనిషేధతయా స్వస్త్వేవ బోధకస్య నిషేధరూపత్వాత్. శ్రు. "యతో వాచో
నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ." శ్రు. "యద్వాచాఽనభ్యుదితం యేన వాగభ్యుద్యతే. తదేవ
బ్రహ్మ త్వం విద్ధి. యన్తనో న మనుతే." శ్రు. "న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైన" మిత్యాదిశ్రుతేః. నను
తర్హి నైవాహ—కిమిదముచ్యతే అర్థోక్తమాహేతి. తత్రాహ—యదృత ఇతి. శ్రు. "అథాత ఆదేశో
నేతి నేతి అస్థూలమనణు. యతో వాచో నివర్తంతే. యద్వాచాఽనభ్యుదిత" మిత్యాదినిషేధస్య. యత్
అవధిభూతం బ్రహ్మ. ఋతే వినా నిషేధస్య సిద్ధిర్నాస్తి సర్వస్య నిషేధస్య సావధిత్వాత్. ౪౦. నను
తర్హి ప్రమాణావిషయత్వాన్నాస్తి బ్రహ్మైతి ప్రసజ్యతే అత ఆహ—సత్త్వమితి. సత్ స్థూలం
కార్యం. అసత్ సూక్ష్మం కారణం. తత్సర్వం బ్రహ్మైవ భాతి. కుతః యత్ యస్తాత్తయో
స్సదసతోః పరం కారణం. తతః కార్యం. కారణాత్ భిన్నం న భవతి. శ్రు. "వాచారంభణ"
మితి శ్రుతేః. నను కథమేకం బహువిధస్య కారణం. తత్రాహ—ఉరుశక్తి అనేకశక్తిమత్. ఉరుర్
హతీ మాయా లక్షణా శక్తిర్యస్య తదితి వా. బహుధాభాసమేవ దర్శయతి—ఆదౌ యదేకం బ్రహ్మ
తదేవ సత్త్వం రజస్తమ ఇతి. త్రివృత్ ప్రధానం ప్రవదంతి. తతః క్రియాశక్త్యా సూత్రం. జ్ఞాన
శక్త్యా మహానితి తదేవ ప్రవదంతి తతః అహమితి జీవం జీవోపాధిమహంకారం చ తదేవ ప్రవ
దంతి తతశ్చ జ్ఞానక్రియార్థఫలరూపతయా జ్ఞానశబ్దేన తత్తద్దేవతాః క్రియా ఇంద్రియాణి అర్థాః
విషయాః ఫలం తత్ప్రకాశః సుఖాదివా. తద్రూపతయా బ్రహ్మైవ భాతి. సహి సర్వస్వరూపేణ
స్వతో భాసమానస్య బ్రహ్మణః స్వసిద్ధౌ ప్రమాణాపేక్షేతి భావః. ౪౧. నను సర్వాత్మకం చేద్బ్రహ్మ
తర్హి సర్వస్య కార్యస్య జ్ఞానాదివికారవత్త్వాత్ బ్రహ్మణోఽపి తత్ప్రసంగస్సౌభదత ఆహ—నేతి
ఆత్మా. బ్రహ్మ. న జజాన నజాతం. జన్మాభావాదేవ తదనంతరాస్తిత్వలక్షణోఽపి వికారో నాస్తి. నైధతే
నవర్ధతే. పృథ్వభావాదేవ పరిణామోఽపి నిరస్తః. కుతః హి యస్తాత్ వ్యభిచారిణాం ఆగమాపాయి
నాం బాలయువాదిదేహాద్యవస్థానాం సవనవిత్ తత్తత్కాలద్రష్టా. నహ్యవస్థావతాం ద్రష్టా తదవస్థా
భవతీత్యర్థః. నిరవస్థః కోఽసావాత్మా అత ఆహ—ఉపలభిమాత్రమితి. నన్వాయాతం తర్హి క్షణికత్వం
నేత్యాహ—సర్వత్రదేశే. శశ్వత్ సర్వదా. అనపాయి అనువర్తమానం. నను నీలజ్ఞానం జాతం
పీతజ్ఞానం నష్టమితి ప్రతీతేః న జ్ఞానస్యానపాయిత్వం అత ఆహ—ఇంద్రియబలేనేతి. సదేవజ్ఞానం.
ఇంద్రియ బలేన వివిధం కల్పితం. నీలాద్యాకారవృత్తయ నివ జాయంతే నశ్యంతి చ. న జ్ఞానమితి

ద్రియబలేన వికల్పితం సత్. ౪౨. అండేషు పేళిషు తరుష్వవినిశ్చితేషు ప్రాణోహి జీవముపధావతి తత్ర తత్ర, సన్నేయథేంద్రియగణేహామిచప్రసుప్తే కూటస్థ ఆశయమృతే తదనుస్మృతిర్నః. ౪౩. యర్హ్యబ్జనాభచరణేషణయోరుభక్త్యా చేతోమలాని విధమేద్గుణకర్తజాని, తస్మిన్విశుద్ధఉపలభ్యత ఆత్మతత్త్వం సాక్షాద్యథామలదృశోస్సనిత్యప్రకాశః. ౪౪. రాజోవాచః—కర్తయోగం వదత నః పురుషో యేన సంస్కృతః, విధూయేహాశు కర్తాణి నైష్కర్మ్యం విందతే పరమ్. ౪౫ ఏవం ప్రశ్నమహం పూర్వమపృచ్ఛం పితురంతికే, నాబ్రువన్ బ్రహ్మణః పుత్రాస్తత్ర కారణముచ్యతామ్. ౪౬. ఆవిర్హోత్ర ఉవాచః—కర్తాకర్తవికర్తేతి వేదవాదో న లాఙ్ఘ్యః,

భావః. వ్యభిచారిష్వవ్యభిచారిదృష్టాంతః. ౪౨. ప్రాణో యథేతి. దృష్టాంతం వివృణ్వన్నింద్రియాదిలయే నిర్వికారాత్తోపలబ్ధిం దర్శయతి—అండేష్వితి. పేళిషుజరాయుజేషు. తరుషు ఉద్భిజేషు అవినిశ్చితేషు స్వేదజేషు. ఉపధావతి అనువర్తతే. ఏవం దృష్టాంతేన నిర్వికారత్వం ప్రదర్శ్య దార్ఢ్యాంతికేఽపి దర్శయతి—కథం తదేవసూత్తా సవికార ఇవ ప్రతీయతే, యథా జాగరే ఇంద్రియగణః. యథాచ స్వప్నే తత్సంస్కారవానహంకారః. యదా తుప్రసుప్తం తదా తస్మిన్ ప్రసుప్తే ఇంద్రియగణే సన్నే లీనే. అహమి. అహంకారే చ సన్నే, కూటస్థః నిర్వికార ఏవాత్మా. కుతః ఆశయమృతే లింగశరీరముపాధిం వినా. వికారహేతోరుపాధేరభావాదిత్యర్థః. నన్వహంకారపర్యంతస్య సర్వస్య లయే శూన్యమేవావశిష్యేత క్వ తదా కూటస్థ ఆత్మా? అత ఆహ—తదనుస్మృతిర్నః. తస్య విశేషజ్ఞానశూన్యస్య సుఖాత్తనః సుఖప్తిసాక్షిణః స్మృతిః నః అస్మాకం భవతి. ఏతావంతం కాలం సుఖమహం సుప్తా న కించిదవేదిషమితి. అతోఽనుభూతస్యాస్తరణాదస్త్యేవ సుఖప్తావాత్మానుభవః. విషయసంబంధాభావాత్ న స్పష్ట ఇతి భావః. తథా చ. శ్రు. “యద్వైతం న పశ్యతి న హి ద్రష్టుర్నప్రేక్షి పరిలోపః విద్యత” ఇతి. ౪౩. నను యది సుఖప్తా కూటస్థాత్మానుభవో భవేత్ కథం పునరపి సంస్కారస్యాత్ అవిద్యాతత్సంస్కారాణాం విద్యమానత్వాదితి చేత్—కదా? తర్హి తన్నివర్తతోఽనుభవో భవేదత ఆహ—యర్హీతి. విత్తైషణాది విహాయ. కేవలమబ్జనాభస్య చరణేషణయా యా ఉరుభక్తిస్తయా. పుమాన్ చేతసో మలాని విధమేత్ నాశయేత్. చేత ఏవ వాకర్తృ. స్వగతాని మలాని తయా భక్త్యా త్షాశయేత్ తదా తస్మిన్ విశుద్ధే చేతసి సతి సాక్షాత్ అవ్యవధానేన నః ఆత్మతత్త్వముపలభ్యతే. అమలయోః దృశోః సత్కార్యథాపూర్వమేవ సిద్ధః. సవిత్యప్రకాశ ఇతి. ౪౪. భక్తే కర్తయోగాధీనత్వాత్తం పృచ్ఛతి.—కర్తయోగమితి. నైష్కర్మ్యం కర్తనివృత్తిసాధ్యం జ్ఞానం. ౪౫. ప్రశ్నాంతరమాహ—ఏవమితి. ప్రశ్నం ప్రప్తవ్యమర్థం. పితుః ఇత్వాతోః బ్రహ్మణః పుత్రాః సహదయః సర్వజ్ఞా అపి నాబ్రువన్. ౪౬. గహనత్వద్యోతనాయ ప్రథమం ద్వితీయప్రశ్నసోఽత్రమాహ.—కర్తేతి. కర్తవిహితం. ఆకర్తతద్విపరీతం నిషిద్ధం వికర్త విగతం కర్త విహితాకరణం. ఏతత్ త్రయం వేదవాదః వేదైకగమ్యం. న లాఙ్ఘ్యః. వేదస్య ఈశ్వరాత్మత్వాత్. ఈశ్వరాదద్భుతత్వాత్ అపారుషేయత్వాదిత్యర్థః. పుంవాక్యే హి వత్తురభిప్రాయతోఽర్థజ్ఞానం శక్యం అపారుషేయే తు కేవలం వాక్యపూర్వాపర్యేణైవ తాత్పర్యవధారణం తచ్చ దుష్కరమితి తత్ర కర్తాదా. విద్యా

వేదస్య చేశ్వరాత్కత్వాత్తత్ర ముహ్యంతి సూరయః. ౪౭. పరోక్షవాదో వేదోఽ
యం బాలానామనుశాసనం, కర్తృమోక్షాయ కర్తాణి విధత్తేహ్యగదం యథా. ౪౮.
నాచరేద్యది వేదోక్తం స్వయమజ్ఞోఽజితేంద్రియః, వికర్తృణా హ్యధర్తేణ మృత్యో
ర్మృత్యుమువైతి సః. ౪౯. వేదోక్తమేవ కుర్వాణో నిస్సంగోఽర్పితమిశ్వరే,
వైష్కర్త్యం లభతే సిద్ధిం రోచనార్థా ఫలశ్రుతిః. ౫౦. య ఆశు హృదయగ్రంథి
నిర్జహీర్షుః పరాత్తనః, విధినోపచరేద్దేవం తంత్రోక్తేన చ కేశవమ్. ౫౧. లభాను
గ్రహ ఆచార్యాత్తేన సందర్శితాగమః, మహాపురుషమభ్యర్చేన్నూర్త్యాభిమతమా
త్తనః. ౫౨. శుచిస్సమ్ముఖ ఆసీనః ప్రాణసంయమనాదిభిః, పిండం విశోధ్య షణ్ణ్యాస

సోఽపి ముహ్యంతి. కిముతాన్యే అతస్తవ తదా బాలత్వానైషాబ్రువన్మితి. ౪౭. దుష్టేయం
వేదతాత్పర్యమాహ—పరోక్షవాద ఇతి. యత్ర అన్యథా స్థితో యోఽర్థస్తం గోపయితుమన్యథా
కృత్వోచ్యతేన పరోక్షవాదః. తథా చ. శ్రు. “తం వా ఏతం చతుర్హోతగ్ం సంతం చతుర్హోతేత్యాచక్షతే
పరోక్షేణ. పరోక్షప్రియా ఇవ హః దేవా” ఇతి. పరోక్షవాదత్వమేవాహ—కర్తృమోక్షాయేతి. నను
స్వర్గాద్యర్థం కర్తాణి విధత్తే నకర్తృమోక్షార్థం తత్రాహ—బాలానామనుశాసనం యథా భవతి.
తథా. అత్ర దృష్టాంతః అగదమాషధం. యథా పితా బాలం. అగదం పాయయన్ ఖండలడ్డు
కాదిభిః ప్రలోభయన్ పాయయతి దదాతి చ తాని. నైతావతాగదపానస్య తల్లాభః ప్రయో
జనం అపి తు ఆరోగ్యం. తథా వేదోఽప్యవాంతరఫలైః ప్రలోభయన్ కర్తృమోక్షాయైవ కర్తాణి
విధత్తే. ౪౮. నను కర్తృమోక్షశ్చేత్పురుషార్థః తస్మి ప్రథమత ఏవ కర్తృ శృజ్యతామత ఆహ.—
నేతి. అజితేంద్రియత్వాదజ్ఞః. స్వయం యది నాచరేత్తస్మి వికర్తృణా కర్తానాచరణలక్షణేన. మృత్యో
రనంతరం మృత్యుమేవ ప్రాప్నోతి తథాచ. శ్రు. “మృత్వా పునర్మృత్యుమావద్యంతే. అర్థమానా
స్సకర్తృభిః” ఇతి. ౪౯. తస్మాత్. వేదోక్తమితి. వేదోక్తమేవ కుర్వాణో న తు నిషిద్ధం. నను ఫలస్య
శ్రుత్యుక్తత్వాత్ కర్తృణి క్రియమాణే తస్మిన్నాసక్తిః తత్ఫలం చ స్యాన్నతు వైష్కర్త్యరూపాది
సిద్ధిరిత్యత ఆహ—నిస్సంగః అనభినివేశవాన్. ఈశ్వరే అర్పితం నతుఫలోద్దేశేన. నను ఫలస్యశ్రుత
త్వాత్ కర్తృణి కృతే ఫలం భవేదేవ. నరోచనార్థా కర్తృణి రుచ్యుత్పాదనార్థా అగదపానే ఖండ
లడ్డుకాదిఖాదనవత్ తతశ్చ కర్తృభిరుచ్యా వేదార్థం సమ్యగ్విచారయతి. తథా చ. శ్రు. “యోవా
ఏతదక్షరమవిదిత్వా గార్గ్యస్తాన్తోకాతైర్వ్రతి సకృషణ” ఇతి అనాత్మజ్ఞస్య కృష్ణతాం. శ్రు. “తమే
తం వేదానువచనేన బ్రహ్మణావివిదిషంతి బ్రహ్మచర్యేణ తపసా శ్రద్ధయా ద్విజ్ఞేనానాశకేనచే”తి.
యజ్ఞాదీనాం జ్ఞానశేషతాం చావధార్య. నిష్కామేషు కర్తృసు ప్రవర్తతే. తతశ్చ. శ్రు. “స్వర్గ
కామో యజేతే”త్యాదిభిః కామితస్యైవ స్వర్గాదేః ఫలత్వేనావగమాత్ అకామితోఽసౌ న భవతీతి
వైష్కర్త్యసిద్ధిరేవ భవతీతి. భావః. ౫౦. వైదికం కర్తృయోగముక్త్వా తాంత్రికమాహ—య
ఇతి. పరాత్తనః పరస్యైవ సతః ఆత్మనో జీవస్య హృదయగ్రంథిమహంకారబంధం. నిర్హర్తుమిచ్ఛుః
సః తంత్రోక్తేన విధినా ప్రకారేణ భజేత్. తంత్రమాగమః చకారాద్వైదికేన సహ సముచ్చయ
మాహ. ౫౧. తమేవ విధిమాహ—లభానుగ్రహ ఇతి. తేన ఆచార్యేణ సందర్శితః అగమః అగ
మోక్తార్చనప్రకారో యస్య సః. ౫౨. శుచిరితి. మూర్తేః సంముఖ ఆసీనః. ఆదిశబ్దేన భూత

కృతరక్షోఽర్చయేద్ధరిమ్. ౧౩. అర్చాదౌ హృదయే వాపి యదా లబ్ధోఽచారకః,
ద్రవ్యక్షిత్యాత్తలింగాని నిష్పాద్యప్రోక్ష్య చాసనమ్. ౧౪. పాద్యాదీన్యపకల్ప్యాథ
సన్నిధాప్య సమాహితః, హృదాదిభిః కృతన్యాసో మూలమంత్రేణ చార్చయేత్.
౧౫. సాంగోపాంగాం సపార్షదాం శాంతాం మూర్తిం స్వమంత్రతః, పాద్యా
ధ్యాచమనీయాద్యైస్సాన్నినవాసోవిభూషణైః. ౧౬. గంధమాల్యాక్షతస్త్రిగ్ధృప
దీపోపహారకైః, సాంగం సంపూజ్య విధివత్తస్మైస్తుత్వానమేద్ధరిమ్. ౧౭. ఆత్మానం
తన్తయం ధ్యాయన్ మూర్తిం సంపూజయేద్ధరేః, శేషమాదాయ శిరసి స్వధా
మ్ముద్వాస్య సత్కృతమ్. ౧౮. ఏవమగ్న్యైర్కతోయాదావతిథౌ హృదయే
చయః, యజేదీశ్వరమాత్మానమచిరాస్తుచ్యతే హి సః. ౧౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయః.

రాజోవాచ:—యానియాసీహ కర్తాణి యైర్యస్వచ్ఛందజన్తభిః, చక్రే
కరోతి కర్తా వా హరిస్తాని బ్రువంతు నః. ౧. ద్రమిశ ఉవాచ:—యోవా అనం
తస్య గుణానంతాననుక్రమిష్యేత్సతు బాలబుద్ధిః, రజాంసి భూమేర్గణయేత్కథం

శుద్ధ్యాదిపిండం దేహం విశోధ్య. షడ్భిర్వ్యానైః కృతా రక్షా యేన సః. ౧౩. అర్చేతి. ఆదావేవ
ద్రవ్యాణి పుష్పాదీని జుత్వాదిశోధనేన, క్షీతిం సంమార్జనాదినా, ఆత్మానమవ్యగ్రతయా. లింగం
మూర్తిం అనులేపనత్కాశనాదినా. నిష్పాద్య యోగ్యాని కృత్వా. ౧౪. పాద్యాదీనీతి. పాద్యాదీని
పాత్రాణ్యుపకల్ప్య. సన్నిధాప్య హృది సంపూజితం శ్రీమూర్తా ధ్యాత్వా. హృదాదిభిః హృదయశిర
శ్శిఖాకవచనేత్రాస్త్రమంత్రైర్హృదయమంత్రేణ చ దేవే కృతన్యాసో మూలమంత్రేణార్చయేత్. ౧౫.
సాంగేతి. అంగాని హృదియాదీని. ఉపాంగాని సుదర్శనాదీని. తత్సహితాం. సపార్షదాం సపరి
వారాంకై రుపచారైరర్చయేత్. తదాహ—పాద్యేతి. ఆద్యశబ్దేన మధుపర్కమాచమనం చ. ౧౬.
గంధేతి. అక్షతాస్త్రీలకాలంకారేణ న తు పూజాయాం. శ్లో. “నాక్షతైరర్చయేద్విష్ణుం న కేతక్యా
మహేశ్వర”మితి. నిషేధాత్. ఉపహారో నైవేద్యం. ౧౭. ఆత్మానమితి. శేషం నిర్మాల్యం. స్వధామ్ని
స్వస్థానే. దేవం హృది మూర్తిం కరణ్ణికే ఉద్వాస్య స్థాపయిత్వా పూజావిధిం సమాపయేదితి శేషః.
౧౮. తాంత్రికం కర్తయోగముపసంహరతి.—ఏవమితి. ౧౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - తృతీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

“శ్లో. చతుర్థేత్వవతారేహ ప్రశ్నస్యోత్తరముక్తవాక్, జయంతినందరో నామ్నా ద్రమిశో
నవసప్తమః. “మూర్త్యాభిమతయాత్తన” ఇత్యనేన ఆత్మనః ప్రియమవతారం పూజయేదిత్యుక్తే. ఆవ
తారజ్ఞానమపేక్షితం. తథా “స్తవైః స్తుత్వా నమేద్ధర”మితియుక్తే గుణకర్తృజ్ఞానం చాపేక్షితం. అతః
పృచ్ఛతి.—యాసీతి. కర్తా కరిష్యతి. ౧. త్వయా పృష్టాని కాలత్రయసంబంధీని సకలావతారగుణ
కర్తాణి కథయితుమశక్యాని. సంక్షేపతస్తు కానిచిత్కథయిష్యామిత్యాహ—య. ఇతి. అనుక్రమి
ష్యేత్ గణయితుమిచ్ఛేత్ యః. న తు బాలానామివ బుద్ధిర్యస్య సః మందమతిః కాలేన మహతా
రోఽపి మహామతిః రజాంసి గణయేదపి. అఖిలశక్తిధామ్నః సర్వశక్త్యాశ్రయస్య భవతో గుణాన్తు

చిత్కాలేన నైవాఖిలశక్తిధామ్నః. ౨. భూతైర్యదా పంచభిరాత్మసృష్టేః పురం
విరాజం విరచయ్య తస్మిన్, స్వాంశేన విష్టః పురుషాభిధానమవాహ నారాయణ ఆది
దేవః. ౩. యత్కాయ ఏష భువనత్రయసన్నివేశో యస్యేంద్రియైస్తనుభృతాముభ
యేంద్రియాణి, జ్ఞానం స్వతశ్శ్వసనతో బలమోజఈహసత్త్వాదిభిస్థితిలయోద్భవ
ఆదికర్తా. ౪. ఆదావభూచ్ఛతధృతీరజసాస్య సర్గే విష్ణుస్థితౌక్రతుపతిర్ద్విజధర్మ
సేతుః, రుద్రోఽప్యయాయ తమసా పురుషస్య ఆద్య ఇత్యుద్భవస్థితిలయాస్సతతం
ప్రజాసు. ౫. ధర్మస్య దక్షదుహితర్యజనిష్ట మూర్త్యాం నారాయణో నర ఇతి స్వతః
ప్రశాంతః, నైష్కర్మ్యలక్షణమువాచ చచార కర్మ యోఽద్యాపి చాప్తః పుషివర్య
నిషేవితాంప్రిః. ౬. ఇంద్రో విశంక్యమమథామజిఘృక్షతీతి కామం న్యయుజ్ఞుసగ
ణం సబదర్యుపాఖ్యం, గత్వాపురోగణవసంతసుమందవత్తైః తీవ్రేక్షణేషుభిరవి
ధ్యదతన్తహిజ్ఞః. ౭. విజ్ఞాయ శక్రకృతమక్రమమాదిదేవః ప్రాహ ప్రహస్య గత

నైవ గణయేత్. తథా చ. శ్రు. “విష్ణోర్నుకం వీర్యాణి ప్రవోచంయఃపార్థివాని విమమే రజాగ్ంసీ”
త్యాది. ౧. తత్రాదౌ పురుషావతారమాహ—భూతైరితి. యదాస్వసృష్టేర్భూతైర్విరాజం బ్రహ్మాండం
పురం నిర్తాయ. తస్మిన్ లీలయా ప్రవిష్టః. న తు భోక్తృత్వేన. ప్రభూతపుణ్యస్య జీవస్య
తత్ర భోక్తృత్వాత్. ౩. అస్య గుణకర్తాణ్యాహ—ద్వయేన. యత్కాయ ఇతి. యస్యాధిష్ఠేయః
కాయః. ఏషః. కాయే ఇతి సప్తమీ వా. తనుభృతాం సమప్తివ్యప్తిజీవానాం. ఉభయేంద్రియాణి.
యస్య శ్వసనతః స్వరూపభూతాత్సత్త్వాత్తనుభృతాం జ్ఞానం. యస్య స్వతస్స్థిథం జ్ఞానమితి వా.
యస్య శ్వసనతః ప్రాణాత్ బలం దేహశక్తిః ఓజః ఇంద్రియశక్తిః. ఈహ క్రియా. యశ్చ సత్త్వాది
భిర్విశ్వస్థితిలయోద్భవే ఆదికర్తా. ౪. ఆదికర్తేత్యసేన తత్పూర్వకం కర్తృంతరమపి సూచితం. తద్ధర్మ
యితుం గుణావతారద్వారా చరాచరసృష్ట్యాదికర్తృత్వమాహ—ఆదావితి. యస్యేత్యనుషంగః. యస్య
రజసా అస్య బగతః సర్గే కార్యే శతధృతిః బ్రహ్మ అభూత్. స్థితౌ విష్ణుః యస్య తత్త్వేనేతి శేషః.
క్రతుపతిః తత్ఫలదాతా. ద్విజానాం తద్ధర్మాణాం చ సేతుః పాలక ఇత్యర్థః. యస్య తమసా అస్య
అప్యయాయ రుద్రః. అభూత్ ఇత్యేతైర్బ్రహ్మాదిభిర్నిమిత్తభూతైః ప్రజాసు ఉద్భవాదయో యతో
భవంతి స ఆద్యః పురుష ఇత్యన్వయః. ౫. ధర్మస్యేతి. ధర్మభార్యాయాం దక్షదుహితరి మూర్తిసంజ్ఞా
యాం నారాయణో నర ఇతి మూర్తిద్వయేన అజనిష్ట జాతః. తచ్ఛరితమాహ—నైష్కర్మ్యమాత్మ
స్వరూపం. లక్ష్యతే యేన తత్. కర్మనిర్హారరూపం వా. ఉవాచ నారదాదిభ్యః. స్వయం చచార చ.
యోఽద్యాపి కర్తాచరన్నాస్తే. ఋషివరైర్నిషేవితావంప్రీయస్య సః. ౬. భగవదవతారద్యోతకం
కురమోపశమం దర్శయితుమితిహాసమాహ—దశభిః. ఇంద్ర ఇతి. ధామ స్థానం తపసా గృహీతు
మిచ్ఛతీతి విశంక్య తపోనాశాయ కామం సపరివారం ప్రేషయామాసు. స కామః బదరీభిరుపాఖ్యా
యతే యః. తం తస్మాశ్రమం అప్పరోగణాదిభి స్సహ గత్వా. స్త్రీణాం ప్రేక్షణాన్యేవ ఇషవో బాణాః
తైః స తస్య మహిమానం జానాతీతి అతన్తహిజ్ఞః మలోఽపర్వః. ౭. విజ్ఞాయేతి. ఆక్రమం అప
రాధం అహో అహం ధీర ఇతి విస్తయో గర్వః తద్రూపితః. ఏజమానాన్ కాపభియా కంపమా

విస్తయ ఏజమానాన్, మాభైర్విభో మదనమారుత దేవవధోఽగృహ్ణీత నో బలిమః
శూన్యమిమం కురుధ్వమ్. ౮. ఇత్థం బ్రువత్యభయ దే నర దేవ దేవాస్సప్రీడనమశిరస
స్సఘృణం తమూచుః, నైతద్విభో త్వయి పరేఽవికృతే విచిత్రం స్వారామధీరనిః
రానతపాదపద్మే. ౯. త్వాం సేవతాం సురకృతాబహవోఽంతరాయాస్సోఽస్వోవిలం
ఘ్య పరమం వ్రజతాం పదం తే, నాన్యస్య బర్హిషి బలీన్ దదతస్స్వభాగాన్ ధత్తే
పదం త్వమవితా యది విఘ్నమూర్ధి ౧౦. తు తృప్తికాలగుణమారుతజైహ్వా
జైశ్చానస్తానపారజలధీనతితీర్య కేచిత్, క్రోధస్య యాంతి విఫలస్య వశం పదే
గోర్తజ్జంతి దుశ్చరతపశ్చ వృథోత్సృజంతి. ౧౧. ఇతి ప్రగృణతాం తేషాం స్త్రియో
యోగవినిర్జితాః, దర్శయామాస శుశ్రూషాం స్వర్చితాః కుర్వతీర్విభుః. ౧౨.
తాదేవానుచరా దృష్ట్వా స్త్రియశ్రీరివ రూపిణీః, గంధేన ముముహుస్తాసాం
రూపాదార్యహతశ్రియః. ౧౩. తానాహ దేవదేవేశః ప్రణతాన్ ప్రహసన్నివ,
నాన్. భో విభో సమర్థ మదన మాభైః. హే దేవ వధ్వః మాభైష్ట. బలిమాతిభ్యం. తాన్ ప్రార్థయతే
ఇమమస్తాకమాశ్రమం. ఆతిథ్యాభావే శూన్యప్రాయం స్యాదిత్యర్థః. ౮. ఇత్థమితి. హే నరదేవ,
అభయదే శ్రీనారాయణే ఇత్థం బ్రువతి సతి దేవాః కామాదయః. సప్రీడాని నమ్రాణి శిరాంసి
మేషాం తే లజ్జాభారేణ అవనతశిరస్కా ఇత్యర్థః. సఘృణం యథా భవతి తథా కృపాం జనయంత
ఇత్యర్థః. కృపాయుక్తం తమితి వా. మాయాతఃపరే. అతః అవికృతే స్వారామాశ్చ తే ధీరాశ్చ
తేషాం నికరైః ఆనతం పాదపద్మం యస్య తస్మిన్ త్వయి. ఏతదక్షోభానుకంపాది చిత్రం. న హి
చిత్రం. ౯. అస్తాకం చాపరాధాచరణం స్వభావత్వాన్నచిత్రమిత్యాహుః—త్వామితి. త్వాం సేవ
తాం సేవమానానాం. సురైరింద్రాదిభిః కృతాః అంతరానూః విఘ్నాః భవంతి. కస్తాదిత్యత ఆహుః—
స్వాకః స్వస్థానం స్వర్గ మతిక్రమ్య పరమం తవ స్థానం వ్రజతాం. నాన్యస్య త్వామసేవమానస్య.
కుతః బర్హిషి యజ్ఞే స్వభాగాన్ పురోడాశాదీన్ బలీన్ కరాన్ కృషీవల ఇవ రాజ్ఞే ఇంద్రాదిదేభ్యో
దదతః ప్రయచ్ఛతః తర్హి కిం మద్భక్తో విఘ్నైర్భ్రశ్యతి. నేత్యాహుః—ధత్త ఇతి. యదీతి నిశ్చయే.
యతస్తత్త్వం సర్వసురాధీశ్వరః అవితా రక్షకః ఆతోఽసౌ విఘ్నానాం మూర్ధ్ని పదమంఘ్రిం ధత్తే.
కుతః పునస్తత్త్వయి విఘ్నశంకేతి భావః. ౧౦. త్వదభక్తానాం తు కేవలం తపశ్చరతాం ద్వయీ గతిః.
అస్తాకం వా వశం యాంతి క్రోధస్య వా. తత్ర అస్తద్వశాః కామోపభోగమపి తావదనుభవంతి.
క్రోధవశాః పునరతిమందా ఇత్యాహుః—తు తృడితి. తుచ్చ తృట్వ త్రికాలగుణాః శీతోష్ణవర్షాణి
మారుతశ్చ ప్రాణో బాహ్యో వా జైహ్వః జిహ్వోపభోగాశ్చ జైశ్చాః శిశ్నోపభోగాశ్చైతాన్.
అస్తాన్ అపారజలధిరూపాన్ ఆతితీర్య విలంఘ్య. గోష్పదే మజ్జంతి. కుతః? యతః క్రోధస్య
విఫలస్య వశం యాంతి గచ్ఛంతి. యథా జలే మజ్జంతో వివశాస్సంతః మస్తకారోపితం భారముత్సృ
జంతి తథైవ వృథా నమోతాయ. నచభోగాయ శాపాదినా బహుదుశ్చరం తపః ఉత్సృజంతి. ౧౧.
ఇతీతి. స్త్రియః యోగవినిర్జితాః స్త్రీః శుశ్రూషాం. కుర్వంతీః. స్వర్చితాః సుష్ట్యలంకృతాః. తేషాం
స్వలావణ్యాదిదర్శోపశమనాయ దర్శయామాస. ౧౨. తాఇతి. రూపిణీః మూర్తిమతీః. శ్రీరివ శ్రియ
శ్రియఇవ తాః స్త్రీః దృష్ట్వా. తాసాం రూపాదార్యేణ మహత్వేన హతా శ్రిః కాంతిర్యేషాం తే.

ఆసామేకతమాం వృద్ధ్యం సవర్ణాం స్వర్గభూషణామ్. ౧౪. ఓమిత్యాదేశమాదాయ
 నత్వా తం సురవందినః, ఊర్వశీమప్పరశ్చేష్టాం పురస్కృత్య దివం యయుః ౧౫.
 ఇంద్రాయానమ్య సదసి శృణ్వతాంత్రిదివౌకసాం, ఊచుర్నారాయణబలం శక్రస్త
 త్రాస విస్తితః. ౧౬. హంసస్వరూప్యవదదచ్యుతఆత్మయోగం దత్తః కుమార
 ఋషభో భగవాన్ పితా నః, విష్ణుశ్శివాయ జగతాం కలయావతీర్ణస్తేనాహృతా
 మధుభిదా శ్రుతయో హయాన్యే. ౧౭. గుప్తాఽప్యయేమనురిలౌషధయశ్చమాత్యేన్య
 క్రోడే హతో దితిజ ఉద్ధరతాంభసః త్వాం, కౌర్తే ధృతోఽద్రిరమృతోన్మథనే
 స్వపుష్టే గ్రాహాత్ప్రపన్నమిభరాజమముంచదార్తమ్. ౧౮. సంస్తున్వతోఽభిపతితాన్
 శ్రమణాన్పషింశ్చ శక్రం చ వృత్రవధతస్తమసి ప్రవిష్టం, దేవస్త్రియోఽసురగృహే
 పిహితా అనాథా జఘ్నేఽసురేంద్రమభయాయ సతాం నృసింహః. ౧౯. దైవా
 సురే యుధి తు దైత్యపతీన్ సురార్థే హత్వాంతరేషు భువనాన్యదధాత్కలాభిః,
 భూత్వాథ వామన ఇమామహరద్భలేః త్వాం యాజ్ఞాచ్ఛలేన సమదాదదితేస్సు
 తేభ్యః. ౨౦. నిఃక్షత్రియామకృత గాంచ*త్రిసప్తకృతో రామస్తు హైహయకులా
 ప్యయభార్గవాగ్నిః, సోఽభిం బబంధ దశవక్త్రమహాన్ సలంకం సీతాపతిర్జయతి లోక
 మలంఘ్యకీర్తిః. ౨౧. భూమేర్భరావతరణాయ యదుష్వజంతా జాతః కరిష్యతి సురై
 రపి దుష్కురాణి, వాదైర్విమోహయతి యజ్ఞకృతో తదర్హాన్ శూద్రాన్ కలా

తానితి. వృద్ధ్యం వృణీధ్వం. క్వ వయం వరాకాః క్వచేమా ఇతిచేత్తత్రాహ. — సవర్ణాం సమానరూపాః. నైకాప్యస్తదనురూపేతిచేత్తా భవతు తథాపి స్వర్గస్య భూషణరూపాం. ౧౪. ఓమితి. సురవందినః దేవభృత్యా ఇత్యర్థః. ౧౫. ఇంద్రాయేతి. ఇంద్రాయ ఇంద్రం ప్రతి నారాయణబలమూచుః. శక్రః తత్రాస త్రాసం ప్రాప్తః. విస్తితశ్చ. తత్ర నారాయణబలే విస్తితః ఆసేతి వా. ౧౬. అన్యాయప్యవ తారాంస్తచ్చరితానిచ. ఆహ—హంసస్వరూపీతి. దత్తః దత్తాశ్రేయః. కుమారః సనకాదిః. సః పితా ఋషభః. విష్ణురేవ కళయావతీర్ణస్యన్ ఆత్మయోగమవదత్. లేన విష్ణునా. హయాన్యే హయగ్రీ వావతారే. మధుభిదా సతా. తదాననతః శ్రుతయః ఆహృతాః. ౧౭. గుప్త ఇతి. ఇలా పృథివీ. ఓషధయశ్చ గుప్తాః. క్రోడే వరాహావతారే. గ్రాహాత్ గజేంద్రం అముంచత్. మోచయామాస. ఏవమాదౌ యత్రావతారే నామ నాస్తి తత్ర. విష్ణుశ్శివాయ జగతాం కళయావతీర్ణ ఇత్యనువర్తనీయం. ౧౮. సంస్తున్వత ఇతి. సంస్తున్వతః స్తుతిం కుర్వాణాన్ ఋషీన్ వాలఖిల్యాన్ కశ్యపార్థం సమిదా హరణే గోష్పదే నిమగ్నాన్ ఇంద్రోపహసితాన్ ఉద్ధృత్యాపదో మోచయత్. తమపి బ్రహ్మ హత్యాయాం ప్రవిష్టం మోచయామాస అసురగృహే హిరణ్యకశిపుభవనేన పిహితాః నిరుద్ధాః యాః దేవస్త్రియః తాశ్చాముంచత్. ౧౯. దైవాసుర ఇతి. ఏవమనేకావతారైః. అంతరేషు. సర్వమన్వంతరేషు కలాభిః మూర్తిభిః, భువనాని అదధాత్ ఆపాలయత్, ఇమాం త్వాం సమదాత్ దదౌ. ౨౦. నిఃక్షత్రియమితి. హైహయానాం కులస్య అప్యయాయ భార్గవరూపాగ్నిః స రామో దేశరథిస్సన్. సలంకం లంకాయాం స్థితం. జయతి వర్తమానకాలకోఽవతారే ఇత్యర్థః. ౨౧. భావినం శ్రీకృష్ణావ

క్షీతిభుజోన్యహనిష్యదంతే. ౨౨. ఏవంవిధాని కర్తాణి జన్తాని చ జగత్పతేః, భూరిణి భూరియశసో వర్ణితాని మహాభుజః. ౨౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

నిమిరువాచః—భగవంతం హరియే వై న భజంత్యాత్మవిత్తమాః, తేషా మశాంతకామానాం కా నిష్ఠాఽవిజితాత్మనామ్. ౧. చమస ఉవాచః—ముఖబా హూరుపాదేభ్యః పురుషస్యాశ్రమైస్సహ, చత్వారో జజ్ఞిరే వర్ణా గుణైర్విప్రా దయః పృథక్. ౨. యఏషాం పురుషం సాక్షాదాత్మప్రభవమీశ్వరం, న భజంత్య వజానంతి స్థానాద్భ్రష్టాః పతంత్యధః. ౩. దూరే హరికథాః కేచిద్దూరే చాచ్యుత కీర్తనాః, స్త్రియశ్శూద్రాదయస్సర్వే తేఽనుకంప్యాభవాదృశామ్. ౪. విప్రోరాజన్య వైశ్యో చ హరేః ప్రాప్తాః పదాంతికం, శ్రౌతేన విద్యయా వాపి ముహ్యంత్యా మ్నాయవాదినః. ౫. కర్తృణ్యకోవిదాస్తస్యభౌ మూర్ఖాః పండితమానినః, వదంతి

తారమాహ—భూమేరితి. బుద్ధావతారమాహ—వాదైరితి. అతదర్హాక్. యజ్ఞానర్హాక్. దైత్యాక్ విమోహయిష్యతి. కల్క్యవతారమాహ—శూద్రానితి. న్యహనిష్యత్ హనిష్యతి. ౨౨. ౨౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచమే భక్తిహీనానాం కా నిష్ఠా కో యుగేయుగే, విష్ణోః పూజావిధిః ప్రశ్నద్వయ సోఽత్తరముచ్యతే. త్వాం సేవతాం సురకృతా బహవోఽంతరాయా ఇత్యనేన శ్రీహరిభక్తావిష్ణు మూర్ధ్నిపదం దత్వా పరమాం గతిం యాంతి. అభక్తానాం తు విఘ్నా భవంతీత్యుక్తే తర్హి తేషాం కాగతిర్భవతీతి పృచ్ఛతి—భవంతమితి. హే ఆత్మవిత్తమాః. అవిజితాత్మనాం. అతఏవ అశాంతకామా నాం కా నిష్ఠా కిం ప్రాప్యమిత్యర్థః. ౧. స్వజనకస్య గురోర్భగవతోఽనాదరాద్గురు ద్రోహిణః దుర్గతిం యాంతీతి వత్తు భగవతః సకాశాద్వర్ణాశ్రమాణాముత్పత్తిమాహ.—ముఖేతి. గుణైః సత్త్వైస్స విప్రః సత్త్వరజోభ్యాం క్షత్రియః. రజస్తమోభ్యాం వైశ్యః. కేవలం తమసా శూద్ర ఇతి. ౨. ఏషాం మధ్యేయే అజ్ఞాత్వా న భజంతి. యే చ జ్ఞాత్వాప్యవజానంతి. ఆత్మనః ప్రభవో జన్మ యస్తాత్మ తదభజనే కృతఘ్నతామప్యాహ—ఈశ్వరమితి. స్థానాద్వర్ణాశ్రమాద్భ్రష్టాః. ౩. తత్రయే అజ్ఞా తే భవద్విధానామనుగ్రహ్యే ఇత్యాహ—దూర ఇతి. దూరే హరికథాః తచ్ఛ్రవణం యేషాంతే. అతఏవ దూరే అచ్యుతకీర్తనం యేషాం తే. దూరే అచ్యుతః కీర్తనాచ్ఛేతి వా. ౪. జ్ఞానలవదుర్విద ధాన్తు అచికిత్సృత్వాదుపేక్ష్యా ఇత్యాశయేనాహ—విప్ర ఇతి. శ్రౌతేన ఉపనయనాభ్యేన. ఉపలక్షణ మేతత్. అధ్యయనాదినాపి - హరేః పదాంతికం తద్భజనోత్తమాధికారం ప్రాప్తా అపి ముహ్యంతి కర్తృఫలేషు సజ్జంతే. కుతః అమ్నాయేషు యే వాదాః అర్థవాదాః తే మోహకతయా విద్యంతే యేషాం తే. తదుక్తం గీతాసు. శ్లో. “యామిమాం పుష్పితాం వాచం ప్రవదంత్యవిపశ్చితః, వేదవాదరతాః షార్థ నాన్యదస్తీతివాదిన” ఇత్యాదినా. ౫. భక్తిమార్గ దార్థ్యాయ తేషాం మోహం ప్రపంచయన్నిందతి కర్తృణీతి. అకోవిదాః యథా బంధకం న భవతి తథా కర్తృమజ్ఞాః న చాభిజ్ఞాః పృచ్ఛంతి.—యతః స్తభాః అనన్త్రాః - స్తభత్వే హేతుః. యతో మూర్ఖా అపి పండితా వయమితి మానవంతః. అతః

చాటుకాన్తూధా యయా మాధ్వ్యా గిరోత్సుకాః. ౬. రజసా ఘోరసంకల్పాః
కాముకా అహిమన్యవః, డాంభికా మానినః పాపా విహసంత్యచ్యుతప్రియాన్,
౭. వదంతి తేఽన్యోన్యముపాసితస్త్రీయో గృహేషు మైథున్యపరేషు చాశిషః,
యజంత్యసృష్టాన్న విధానదక్షిణం వృత్త్యై పరం ఘ్నంతి పశూనతద్విదః. ౮. శ్రియా
విభూత్యాభిజనేన విద్యయా త్యాగేన రూపేణ బలేన కర్తృణా, జాతస్తయేనాం
ధధియస్సహేష్వరాన్ సతోఽవమన్యంతి హరిప్రియాన్ ఖిలాః. ౯. సర్వేషు శశ్వ
త్తనుభృత్స్వవస్థితం యథా ఖమాత్తానమభీష్టమిశ్వరం, వేదోపగీతం చ న శృ
ణ్వతే. బుధా మనోరథానాం ప్రవదంతి వార్తయా. ౧౦. లోకేవ్యవాయామిష

శ్రు. “అపామసోమమమృతా అభూమ అక్షయ్యగ్ం హవైచాతుర్తాస్యయాజీసస్సుకృతం భవతి.
యత్ర నోష్ఠం చ శీతం స్యాన్న ధానిర్నాప్యరాతయ” ఇత్యాదికయా యయా మాధ్వ్యా గిరా ఉత్సు
కాస్సంతః. మూధాః తయా చాటుకాన్ అప్సరోభిస్సహ విచరిష్యామ ఇత్యాదిప్రియాన్ శబ్దాన్
వదంతి. ౬. కించ, తేషాం కర్తాభినివేశాత్ కామక్రోధ డంభాదయోఽవర్థంత ఇత్యాహ—త్రయేణ
రజసేతి. ఘోరః అభిచారాదిసంకల్పో యేషాం తే. అహివన్తస్య ర్యేషాం తే. ౭. కాముకత్వం
ప్రపంచయతి.—వదంతీతి. ఉపాసితాః స్త్రీయో యైః న తు వృద్ధాః తే మైథున్యం మిథునమేవ పరం
నత్వాతిథ్యాది యేషు గృహేషు ఆశిషో వదంతి. ౮. “ఇదమద్య మయా లబ్ధమిమం ప్రాప్స్యే మనో
రథమ్, ఇదమస్తీదమపి మే భవిష్యతి పునర్ధనమితా” ద్యాకారాం డాంభికతాం ప్రపంచయతి.—
యజంతీతి. అసృష్టాన్నవిధానదక్షిణం అసృష్టాః న సంపాదితాః అన్నవిధానదక్షిణాః యథా తథా.
యజంతి. తథావృత్త్యేజీవికార్థం పరం కేవలం పశూన్ ఘ్నంతి. అతద్విదః హింసాదోషానభిజ్ఞాః. ౮.
మానితాం ప్రపంచయతి.—శ్రియేతి. శ్రియా ధనాదిసంపదా. విభూత్యా విశ్వర్యేణ - శ్రీవిభూ
త్యాదినా జాతో యః స్తయః గర్వః తేన. అంధా ధీర్యేషాం తే. ఈశ్వరసహితాన్, సతః అవ
మన్యంతే. ౯. కించ ఏవం వర్తమానాస్తే వేదతత్త్వార్థం స్ఫుటమపి న జానంతీత్యాహ—సర్వేష్వితి.—
కేన రూపేణావస్థితం తదాహ—ఆత్మానమిశ్వరం. ఆత్మతయా ఈశ్వరతయా చావస్థితం. ఏవమప్య
సంగతామాహ—యథా ఖం. పురుషార్థతామాహ—అభీష్టం. స్ఫుటత్వమాహ—వేదోపగీతం చేతి.
తత్కుతః యతో మనోరథానాం వ్యవాయామిషమద్యసేవావిషయాణాం వార్తయా ప్రవదంతి.
నివృత్తిపరం వేదం, ప్రవృత్తిపరం వర్ణయతి. ౧౦. నను వ్యవాయాదీనామపి “ఋతౌ భార్యాముపే
యాత్. హుతశేషం భక్షయేత్”. ఇత్యాదినా విహితత్వాత్. కిమేవం నింద్యతే. అత ఆహ—లోక
ఇతి. వ్యవాయః స్త్రీసంగః నిత్యాః రాగతఏవ నిత్యప్రాప్తాః జంతోః ప్రాణిమాత్రస్య అతస్తత్ర
లాసు చోదనా విధిర్నాస్తి. నను ఋతౌ భార్యాముపేయాదిత్యాదివిధిర్దర్శితః. సత్యం. సత్యయను
పూర్వవిధిః రాగతః ప్రాప్తత్వాత్. కింతు. నియమవిధిరూపేణ రాగిణామభ్యనుజ్ఞామాత్రం క్రియతే
తదాహ—వ్యవస్థితీరితి. తాసు వ్యవాయాదిషు వ్యవస్థితీః నియమాః క్రియతే. కైః వివాహాయజ్ఞ
మరాగ్రహైః వివాహవిషయఏవ వ్యవాయః కార్యః. యజ్ఞ ఏవామిషసేవా - సోత్రామణ్యాం. శ్రు
“సురాగ్రహాన్ గృహ్ణాత్” ఇతి శ్రు తేః. తత్రైవ మద్యసేవేతి నియమః క్రియతే. నను చ నియమ
పక్షేఽచ్యవశ్యకత్వాన్న నిందా యుక్తా అత ఆహ—ఆసు నివృత్తిరిష్టేతి. ఆయం భావః. వాయం

మద్యసేవా నిత్యాస్తు జంతోర్నహి తత్ర చోదనా, వ్యవస్థితిస్తాసు వివాహ యజ్ఞసు
రాగ్రహారాసునివృత్తిరిష్టా. ౧౧. ధనం చ ధర్మైకఫలంయతోఽస్యజ్ఞానంసవిజ్ఞానమను
ప్రశాంతి, గృహేషు యుంజంతి కశేబరస్య మృత్యుం న పశ్యంతి దురంతవీర్యమ్.
౧౨. యద్భూతభక్షో విహితస్సురాయాస్తథా పశోరాలభనం న హింసా, ఏవం
వ్యవాయః ప్రజయా న రత్నైః ఇమం విశుద్ధం న విదుస్స్వధర్మమ్. ౧౩. యేత్వ

నియమవిధిరపి నిత్యప్రాప్తత్వాత్. అతో నివృత్తిః పరిసంఖ్యైవ ఆసు వ్యవాయామిషమద్యసేవా
స్విష్టా కథం తర్హి వ్యవస్థితిరిత్యుక్తం? ఉచ్యతే. నతావత్పరిసంఖ్యావిధినా శ్రుత్యా నివృత్తిరుచ్యతే.
కిన్తార్హికి. తథా సతి స్వార్థ త్యాగః. పరార్థకల్పనా ప్రాప్తబాధశ్చేతి దోషత్రయం స్యాత్. అతః
క్వచిత్ ప్రాప్త్యతోఽవ్యర్థస్య ప్రాపణమనర్థకమిత్యపూర్వవిధిద్వారా ఆస్య నివృత్తిః ఫలతో
భవతి. తద్యథా. శ్రు. “ఇమామగృభ్ణౌ రశనామృతస్యేత్యశ్వాభిధానీమాదత్త” ఇత్యత్ర రశనా
లింగతో గర్దభాశ్వాభిధానీ రశనాద్వయం ప్రాప్త్యతో మంత్రస్యాపూర్వవిధిద్వారా పరిసంఖ్యో
చ్యతే యథోక్తం తంత్రవార్తికే. శ్లో. “అప్రాప్తవిధిరేవాయమతోమంత్రస్య నిశ్చయః, పరిసంఖ్యా
ఫలేనోక్తా న విశేషః పునశ్శ్రుతే” రితి. క్వచిత్తు రాగతోనిత్యప్రాప్తస్యాప్రాప్తాంశపూరణలక్షణస్య
నియమఫలస్యావ్యభావాన్నియమవిధిద్వారా ఫలతః పరిసంఖ్యా భవతి. యథా. శ్లో. “పంచపంచ
సఖాభక్ష్యా” ఇతి. తథా. అత్ర రాగతో నిత్యప్రాప్తస్య వ్యవాయాదేర్వివాహాదినియమేనాభ్యనుజ్ఞా
ద్వారా పరిసంఖ్యైవేతి. శ్లో. “విధిరత్యంతమప్రాప్తే నియమః పాక్షికే సతి, తత్ర చాన్యత్ర చ
ప్రాప్తా పరిసంఖ్యేతి గీయత” ఇతి. నను యద్యభ్యనుజ్ఞామాత్రమభిమతమేతద్భవేత్ తర్హి. శ్లో.
“ఋతుస్నాతాం తు యా భార్యాం సన్నిధౌ నోపగచ్ఛతి, ఘోరాయాం భూజితాత్యాయాం
యుజ్యతే నాత్ర సంశయ” ఇత్యాది దోషశ్రవణం న స్యాత్. నైషదోషః. మనసి కామే సత్యసి
తస్యామరుచ్యా ద్వేషాదినా వా తామనుపగచ్ఛతో దోషశ్రవణోపపత్తిరితి సర్వమనవద్యం. ౧౧.
తదేవం వ్యవాయాదిమనోరథాకులితత్వాదభీష్టమాత్తానం న శృణ్వంతీత్యుక్తం ఇదానీం ధనస్యాపి
ధర్మద్వారా పరమాత్మ ప్రాపకస్య దృష్టోపభోగార్థం వినియోగాత్ నాత్మజ్ఞానగంధోఽపీత్యాహ. —
ధనమితి. ధర్మ ఏవ ఏకం ఫలం యస్య తత్. కుతః. యతో ధర్మాత్ స విజ్ఞానం అపరోక్షజ్ఞాన
సహితం దృఢఫలదం పరోక్షజ్ఞానం భవతి. కథం భూతం అనుప్రశాంతి అన్వనంతరమేవ ప్రకృష్ట
శాంతిః. నిర్యాణలక్షణా యస్తాత్తత్. ఏవం భూతం ధనం. గృహేషు దేహాద్యర్థం యుంజంతి. ౧౨.
కించ. వ్యవస్థయాసి వ్యవాయాద్యభ్యనుజ్ఞానం నయథేష్టం అపిత్యన్యథైవేత్యాహ—యదితి. యద్యస్తా
త్సురాయాః ఘ్రాణభక్షః అవమ్రాణం స ఏవ విహితః న తు పానం. తథా. పశోరప్యాలభన
మేవ విహితం న తు హింసా అయమర్థః. దేవతోద్దేశేన యత్పశుహననం తదాలభనం. శ్రు.
“వాయవ్యగ్ శ్వేతమాలభేతే” త్యాది శ్రుతేః న తు హింసా. శ్లో. “యా వేదవిహితా హింసా న సా
హింసేతి కీర్త్యత” ఇతి వచనాత్. భక్షణోద్దేశేన క్రియమాణం తాకికహననం తు హింసైవ అత్ర
త్వాలభనమేవ విహితం న తు హింసా—అతో న యథేష్టభక్షణాభ్యనుజ్ఞేత్యర్థః. వ్యవాయోఽపి
ప్రజయా నిమిత్తభూతయా న తు రత్నైః. అతో మనోరథవాదినః ఇమం విశుద్ధం స్వధర్మం న విదు
రితి. ౧౩. ఏవం భగవత్పరాజ్ఞానానాం బహుదోషతాం ప్రపంచ్య తన్నిష్ఠాం ప్రపంచయతి—

నైవంవిదో సంత స్సద్భాస్సదభిమానినః, పశూన్ ద్రుహ్యంతి విస్రభాః ప్రేత్య
 ఖాదంతి తేచ తాన్. ౧౪. ద్విషంతః పరకాయేషు స్వాత్మానం హరిమిశ్వరం,
 మృతకే సానుబంధేన్స్త్రిన్ బద్ధన్నేహః పతంత్యధః. ౧౫. యే కైవల్యమసంప్రాప్తాః
 యే వా నీతాశ్చ మూఢతాం, త్రైవర్గికాహ్యాక్షణికా ఆత్మానం ఘాతయంతి తే ౧౬
 ఏత ఆత్మహనో శాంతా అజ్ఞానే జ్ఞానమానినః, సీదంత్యకృతకృత్యా వై కాలధ్వస్త
 మనోరథాః. ౧౭. హిత్యా ప్రయాసరచితా గృహపత్యసుహృచ్చియః, తమోవి
 శంత్యనుచ్ఛాప్తం వాసుదేవపరాఙ్ముఖాః. ౧౮. రాజోవాచః—కస్త్వీన్మా లే స
 భగవాన్కింవర్ణం కీదృశో నృభిః, నామ్నా వా కేన విధినా పూజ్యతే తదిహోచ్య
 తామ్. ౧౯. కరభాజన ఉవాచః—కృతం త్రేతా ద్వాపరం చ కలిరిత్యేషు కేశవః,
 నానావర్ణాభిధాకారో నానైవ విధినేజ్యతే. ౨౦. కృతే శుక్లశ్చతుర్బాహుర్జటితో
 వల్కలాంబరః, కృష్ణాజినోపవీతాక్షౌ బిభ్రద్దండకమండలూ. ౨౧. మనుష్యాస్తు
 తదా శాంతా నిర్వైరాస్సమదర్శినః, యజంతి తపసా దేవం శమేన చ దమేనచ. ౨౨.
 హంసస్సుపర్ణో వైకుంఠో ధర్మో యోగీశ్వరోఽమలః, ఈశ్వరః పురుషోఽవ్యక్తః
 పరమాత్మేతి గీయతే. ౨౩. త్రేతాయాం రక్షవర్ణోఽసౌ చతుర్బాహుస్త్రిమేఖలః,
 హిరణ్యకేశస్త్రయ్యాత్మాస్రక్కున్సాద్భ్యుపలక్షణః. ౨౪. తం తదా మనుజా దేవం

భిః. య ఇతి. అనైవం విదః న ఏవం ధర్మం విదంతి. యే తే. విస్రభాః నిశ్చంకాః అనేన మనోరథో
 భవిష్యతీతి విశ్వస్తావా తదానీంతనపోషణేన వా. తైః పశుభిః విశ్వస్తాః. తేచ పశవః ప్రేత్య అముత్ర
 తాన్ ఖాదంతి. శ్లో. “మాంసభక్షయితాముత్ర యస్య మాంసమిహోద్భవహమ్. ఏతన్మాంసస్య
 మాంసత్వం ప్రవదంతి మనీషిణః” ఇతి వచనాత్. ౧౪. ద్విషంత ఇతి. అభిచారాదినా ద్విషంతః.
 మృతకే దేహే సానుబంధే పుత్రాదినహితే. ౧౫. అజ్ఞాస్తత్త్వజ్ఞై రనుకంపితా స్తరంతి. తత్త్వజ్ఞాస్తు
 స్వతః యే తు నాత్యంతమజ్ఞాః న చ తత్త్వజ్ఞాః తే అంతరాళవర్తినః పతంతీత్యాహ—య ఇతి.
 కైవల్యం తత్త్వజ్ఞానం అసంప్రాప్తాః - అత్ర హేతుః త్రివర్గప్రధానాః - అక్షణికాః ఉపశాంతి
 క్షణరహితాః. దేహాద్విస్థైర్యబుద్ధయో వా - స్వయమేవాత్మానం ఘాతయంతి. ౧౬. తదాహ—

ఏత ఇతి. ఆత్మహనః ఆత్మాపహ్నవకర్తారః. అజ్ఞానే కర్తృణి జ్ఞానమానినః. తథా చ. శ్రు. “అసుర్యా
 నామతేలోకా అంధేన తమసా వృతాః. తాం స్తే ప్రేత్యాభిగచ్ఛంతి యే కేచాత్మహనో జనా”
 ఇతి. ౧౭. హిత్యేతి. యా గృహపత్యసుహృచ్చియః తాః హిత్యా. ౧౮. తదేవం భగవద్భక్తిరేవ
 కర్తవ్యేతి స్థితే తత్ర విశేషం పృచ్ఛతి—కస్త్వీన్మితి. కిం వర్ణః కీదృగ్వర్ణవాన్? కీదృశః కీదృగాకారః?
 కేన వా నామ్నా? కేన వా విధినా. ౧౯. కృతమితి. ఏషు కృతాదికాలేషు నానాప్రకారాః
 యస్య సః. నానైవ విధినా వివిధేనైవ మార్గేణ. ౨౦. తదేవ వర్ణాదిచతుష్టయమాహ.—కృత ఇతి.
 కృష్ణాజినాదీన్ బిభ్రదితి బ్రహ్మచారివేషో దర్శితః. ౨౧. మనుష్యా ఇతి. తపసా ధ్యానేన. ౨౨.
 ౨౩. త్రేతాయామితి. త్రిగణా దీక్షాంగభూతా మేఖలా యస్య సః. యజ్ఞమూర్తిః. హిరణ్య

సర్వదేవమయం హరిం, యజంతి విద్యయా త్రయ్యా ధర్మిస్తా బ్రహ్మవాదినః. ౨౫. విష్ణుర్యజ్ఞః పృశ్నిగర్భస్సర్వదేవ ఉరుక్రమః, వృషాకపిర్జయంతశ్చ ఉరుగాయ ఇతీ ర్యతే. ౨౬. ద్వాపరే భగవాన్ శ్యామః పీతవాసా నిజాయుధః, శ్రీవత్సాదిభిరం తైశ్చ లక్షణైరుపలక్షితః. ౨౭. తం తదా పురుషం మర్త్యా మహారాజోపలక్షణం, యజంతి వేదతంత్రాభ్యాం పరం జిజ్ఞాసవో నృప. ౨౮. నమస్తే వాసుదేవాయ నమస్సంకర్షణాయ చ, ప్రద్యుమ్నాయానిరుద్ధాయ తుభ్యం భగవతే నమః. ౨౯. నారాయణాయ ఋషయే పురుషాయ మహాత్మనే, విశ్వేశ్వరాయ విశ్వాయ సర్వ భూతాత్మనే నమః. ౩౦. ఇతి ద్వాపర ఉర్వీశ స్తువంతి జగదీశ్వరం, నానాతంత్ర విధానేన కలావపి యథా శృణు. ౩౧. కతా కృష్ణం త్విషా కృష్ణం సాంగోపాంగా స్త్రపార్షదం, యజ్ఞైస్సంకీర్తనప్రాయైర్యజంతి హి సుమేధసః. ౩౨. ధ్యేయం సదా పరిభవఘ్నమభీష్టదోహం తీర్థాస్పదం శివవిరంచినుతం శరణ్యం, భృత్యార్తిహం ప్రణతపాలభవాద్భిపోతం వందే మహాపురుష తే చరణారవిందమ్. ౩౩. త్యక్త్వా

కేశః పిశంగకేశః. ౨౪. తమితి. త్రయ్యా విద్యయా వేదత్రయోక్తకర్తృభిః. ౨౫. విష్ణురితి. పృశ్ని గర్భః తస్యాః పుత్రః వృషాకపిః స్పృతస్సృక్. వర్ష తి సర్వాన్ కామాన్. ఆకంపయతి క్షేశానితి తథా. జయత్యేవ సర్వదేతి జయంతః. ౨౬. ద్వాపర ఇతి. శ్యామః అతసీపుష్పసంకాశః నిజాని చక్రాదీన్యాయుధాని యస్య సః. శ్రీవత్సో నామ వక్షసో దక్షిణభాగే రోష్ణం ప్రదక్షిణావర్తః స ఆదిర్యేషాం. కరచరణాదిగతపద్మాదీనాం తైః అంకైః చిహ్నైః. లక్షణైః బాహ్యైః కాస్తుభాదిభిః. ౨౭. తమితి మహారాజోపలక్షణం ఛత్రచామరాదియుక్తం. వేదతంత్రాభ్యాం వైదికేనాగమేన చ మార్గేణ. యజంతి పూజయంతి. పరం ఈశ్వరం జ్ఞాతుమిచ్ఛవః. ౨౮. నామాన్యాహ—నమ ఇతి. ౨౯. ౩౦. ఇతీతి. నానాతంత్రవిధానేనేతి కతా తంత్రమార్గస్య ప్రాధాన్యం దర్శయతి—౩౧. కలావీతి. రూక్షతాం వ్యావర్తయతి. త్విషా కాంత్యా కృష్ణం ఇంద్రనీలమణిపదుజ్జ్వలం. యద్వా. త్విషా కృష్ణం కృష్ణావతారం. అనేన కతా శ్రీకృష్ణావతారస్య ప్రాధాన్యం దర్శయంతి. అంగాని హృదయాదీని. ఉపాంగాని కాస్తుభాదీని. అస్త్రాణి సుదర్శనాదీని. పార్షదాః సునందాదయః తత్స హితం. యజ్ఞైరర్చయైః సంకీర్తనం నామోచ్చారణం స్తుతిశ్చ తత్ప్రధానైః. సుమేధసో వివేకినః.

౩౨. స్తుతిమాహ—ధ్యేయమితి. హే ప్రణతపాల హే మహాపురుష. తే చరణారవిందం వందే కథం భూతం. ధ్యేయం ధ్యాతుం యోగ్యం. సదేతి సర్వత్ర సంబధ్యతే. ధ్యేయత్వే హేతవః ఇంద్రియకుటుంబాదిభిః యః పరిభవః తిరస్కారః తం హంతీతి తథా. కించ. అభీష్టదోహం మనో రథపూరకం. కించ. తీర్థాస్పదం గంగాద్యాశ్రయత్వేన పరమపావనం. శివవిరించిభ్యాం సుతం. మహాత్మమం. నను తౌ కృతార్థావేవ కిమర్థం తాభ్యాం సుతం? తత్రాహ—శరణ్యం ఆశ్రయయోగ్యం సుఖాత్మకమిత్యర్థః. తస్మి బ్రహ్మాదిస్తుత్యం ప్రాకృతస్య కథం గోచరం స్యాత్. న. భృత్యార్తిహం యస్య కస్యాపి భృత్యమాత్రస్యార్తిం హంతీతి. న కేవలమాగతుకార్తిమాత్రం. హంతి. కింతు భవాద్భిపోతం సంసారార్థవతారకం చ. ౩౩. ఇదానీం స్వయమాప్తకామత్వాన్వైరపేక్ష్యం భక్తార్థం చ

సుదుస్త్వజసురేష్పితరాజ్యలక్ష్మీం ధర్మిష్ఠ ఆర్యవచసా యదగాదరణ్యం, మాయా
మృగం దయితయేష్పితమన్వధావద్వందే మహాపురుష తే చరణారవిందమ్. 38.
ఏవం యుగానురూపాభ్యాం భగవాన్యగవర్తిభిః, మనుజైరిజ్యతే రాజా శ్రేయ
సామీశ్వరో హరిః. 39. కలిం సభాజయంత్యార్యా గుణజ్ఞాస్సారభాగినః, యత్ర
సంకీర్తనేనైవ సర్వైస్సాన్విర్థోహి లభ్యతే. 40. నహ్యతః పరమో లాభో
దేహినాం భ్రామ్యతామిహ, యతో విందేత పరమాం శాంతిం నశ్యతి సంస్పృతిః.
41. కృతాదిషు ప్రజారాజన్కలావిచ్ఛంతి సమ్భవం, కలౌఖలు భవిష్యంతి నారా
యణపరాయణాః. 42. క్వచిత్క్వచిన్తహారాజద్రవిశేషు చ భూరిశః, తామ్రపర్ణీ
నదీ యత్ర కృతమాలా పయస్వినీ. 43. కావేరీ చ మహాపుణ్యా ప్రతీచీచ మహా
నదీ, యే పిబంతి జలం తాసాం మనుజా మనుజేశ్వర, ప్రాయో భక్తా భగవతి
వాసుదేవేఽమలాశయాః. 44. దేవర్షిభూతాప్తనృణాం పితౄణాం న కింకరో
నాయమృణీ చ రాజా, సర్వాత్తనా యశ్శరణం శరణ్యం గతో ముకుందం పరిహృత్య
కర్తమ్. 45. స్వపాదమూలం భజతః ప్రియస్య త్యక్తాన్యభావస్య హరిః పరేశః, విక

సాపేక్షతాం దర్శయన్ శ్రీరామచంద్రం స్తాతి—త్యక్తేతి. అన్యైస్సుదుస్త్వజా యా సురేష్పితా
రాజ్యలక్ష్మీస్తాం త్యక్త్వా. యదితి య ఇత్యర్థః. యః అరణ్యమగాత్. కిం రాజ్యవైకల్యదర్శనేన? న
ధర్మిష్ఠః. కుతః ఆర్యస్య గురోః దశరథస్య వచసా. కించ. ఏవం స్వం రాజ్యం త్యక్త్వాపి భక్తవాత్సల్యేన
దయితయా సీతయా ఈష్పితం మాయామృగం స్వర్ణాకారం యోఽన్వధావత్. తస్య భగవతశ్చరణా
రవిందం వందే. యద్వా. హే ధర్మిష్ఠేతి సంబోధనం. తథాప్యవివక్షితత్వాదార్యవచేన సంధిర్ను
భవతి. తథా యదగాదితి చరణారవిందమేవోచ్యతే. యచ్చ మాయామృగమన్వధావత్ తత్తే చరణార
విందం వందే ఇత్యన్వయః. అన్యత్సమానం. 38. ఏవమితి. యుగానురూపాభ్యాం నామరూపా
భ్యాం. 39. ఏతేషు చతుర్యుగేషు కలిరేవ శ్రేష్ఠ ఇత్యాహ—కలిమితి. గుణజ్ఞాః కలేర్గుణాన్
జానంతి యేతే. నను కలేర్దోషాణాం బహుళత్వాత్కథం సభాజయంతి తత్రాహ—సారభాగినః గుణాంశ
గ్రాహిణః. కోఽసౌ గుణః? తమాహ—యత్రేతి. తదుక్తం. శ్లో. “ధ్యాయన్ కృతే యజన్ యజ్ఞే
స్త్రేతాయాం ద్వాపరేఽర్చయన్, యదాప్నోతి తదాప్నోతి కలా సంకీర్త్య కేశవ”మితి. 40. నేతి.
తస్మాత్కలా అతః అస్తాత్సంకీర్తనాత్ పరమో లాభో నాస్తి యతః సంకీర్తనాత్. 41. కించ. కృతాది
ష్వితి. 42. 43. కావేరీతి. అమలాశయాస్సంతః ప్రాయశో భగవతః భక్తా భవంతి. 44. భక్తస్య
విధినిషేధనివృత్తేః కృతకృత్యతామాహ—దేవర్షీతి. ఆప్తాః పోష్యాః కుటుంబినః. ఇతరే దేవా
దయః పంచయజ్ఞదేవతాః ఏతేషాం. యః అభక్తః ఋణీ. అత ఏవ తేషాం కింకరః తదర్థం నిత్యం
పంచయజ్ఞాదికర్తా. తథాచ స్మృతిః. శ్లో. “హీనజాతిం పరిక్షీణం ఋణార్థం కర్తకారయే”దితి.
అయం తు న తథా కోఽసౌ. యః సర్వభావేన శ్రీముకుందు శరణం గతః. కర్తు కృత్యం పరిహృత్య.
యద్వా. కర్తం భేదం పరిహృత్య. కృతీచ్ఛేదనే ఇత్యస్తాధాతోః కామదేవస్సర్వమితి బుద్ధ్యేత్యర్థః.
45. విహితకర్తనివృత్తిముక్త్వా నిషేధనిమిత్తప్రాయశ్చిత్తనివృత్తిమాహ—స్వపాదమూలమితి. త్యక్తః
అన్యస్మిన్ దేహదా దేవతాంతరే వా భావో యేన. అత ఏవ తస్య వికర్తణి ప్రవృత్తిర్ను సంభవతి.

ర్తయచ్చోత్పత్తితం కథంచిద్ధునోతి సర్వం హృది సన్నివిష్టః. ౪౨. నారద ఉవాచ:—
 ధర్మా భాగవతానిష్ఠం శ్రుత్వా స మిథిలేశ్వరః, జాయంతే యాన్తునీస్త్రితస్సీ
 పాధ్యామోఽభ్యపూజయత్. ౪౩. తతోఽంతర్దధిరే సిద్ధా స్సర్వలోకస్య పశ్యతః,
 రాజాధర్మానుపాతిష్ఠన్న వాప పరమాం గతిమ్. ౪౪. త్వమప్యేతా మహాభాగ
 ధర్మా భాగవతా శ్రుత్వా, ఆస్థితశ్చద్ధయా యుక్తో నిస్సంగో యాస్య సే పరమ్.
 ౪౫. యువయోః ఖలు దంపతోఽర్యశసా పూరితం జగత్, పుత్రతామగమద్యద్వాం
 భగవానీశ్వరో హరిః. ౪౬. దర్శనాలింగనాలాపశయసాసనభోజనైః, ఆత్మా వాం
 పావితః కృష్ణే పుత్రస్నేహం ప్రకుర్వతోః. ౪౭. వై రేణ యం నృపతయశ్శిశుపాలపాం
 ద్రసాల్యాదయోగతివిలాసవిలోకనాద్యైః, ధ్యాయంత ఆకృతధియశ్శయనాసనాదౌ
 తత్సామ్యమాపురనురక్తధియాం పునః కిమ్. ౪౮. మాపత్యబుద్ధిమకృథాః కృష్ణే
 సర్వాత్తనీశ్వరే, మాయామనుష్యభావేన గూఢైశ్చర్యే పరేఽవ్యయే. ౪౯. భూభా
 రాసురరాజన్య హంతవే గుప్తయే సతాం, అవతీర్ణస్య నిర్వృత్యై యశో లోకే
 వితన్యతే. ౫౦. శ్రీశుక ఉవాచ:—ఏతచ్ఛ్రుత్వా మహాభాగో వసుదేవోఽతివి
 స్త్రితః, దేవకీ చ మహాభాగా జహతుర్దోహమాత్మనః. ౫౧. ఇతిహాసమిమం పుణ్యం
 ధారయేద్యస్సమాహితః, స విధూయేహ శమలం బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే. ౫౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

యచ్చ కథంచిత్రమాదాదినా ఉత్పత్తితం భవేత్. తదపి హరిద్ధునోతి. నను యమస్తం నావమస్యేత
 తత్రాహ—పరేశః పరేషాం యమాదీనామిశః నియంతా. నను చ “శ్రుతిస్తృతిర్మమైవాక్షే”తి భగవ
 ద్వచనాత్సాక్షాభంగం కథం సహేత? తత్రాహ—ప్రియస్య. నను నాయం పాపక్షయార్థం భజే
 త తత్రాహ—హృది సన్నివిష్టః. న హి వస్తుశక్తిరర్థితామపేక్షత ఇతి భావః. ౪౨. ధర్మానితి. జాయం
 తేయాన్ జయంతేః పుత్రాన్. ౪౩. తత ఇతి. ఉపాతిష్ఠత్. ౪౪. త్వమితి. నిస్సంగో భూత్వా.
 ౪౫. శాస్త్రప్రక్రియేయముక్తా. యువాం తు సంగత ఏవ కృతార్థావిత్యాహుః. యువయోరితి. వాం
 యువయోః. ౪౬. న చ సర్వకర్తార్పణాదిభాగవతధర్మైరన్యేషామివయ్యయోః సత్త్వగుణ్ధిరాపాదనీయా
 పుత్రోపలాలసేనైవ భాగవతధర్మ సర్వస్వనిష్పత్తేరిత్యాహ—దర్శనేతి. కృష్ణే పుత్ర ఇతి స్నేహం
 ప్రకుర్వతోః వాం. శస్య దర్శనాదిభిరాత్మా పావితః శోభితః. ౪౭. ఏతదేవ కైముతినన్యాయేన
 స్ఫుటయతి.—వైరేణేతి. యం శయనాసనాదౌ వైరేణాపి ధ్యాయంతః తస్య గతివిలాసాద్యైః ఆకృ
 తధియః తత్తదాకారా ధీర్యేషాం తే తత్సారూప్యమాపుః. కింపునర్వక్తవ్యమనురక్తధియాం తత్సామ్యం
 భవతీతి. ౪౮. నను పుత్రస్నేహశ్చేన్తోక్షహేతుః తర్హి సర్వే ముచ్యేరన్ తత్రాహ—మేతి. అపత్య
 మీతి బుద్ధిం మా కృథా అడాగమశ్చాందసః. ౪౯. నను కథమిశ్వరో మనుష్యస్సాన్యత్. కథం వాస్య
 పిశ్వసృష్ట్యాదికర్తుః పూతనాశోషణాదికర్త ఆశ్చర్యమివ నిరూప్యతే? తత్రాహ—భూభారేతి. భూభార
 రూపాః ఆసురాః తపివ రాజన్యాః తేషాం హంతవే తాన్ హంతుం. నిర్వృత్యై మోక్షాయ. ౫౦.
 ౫౧. ఇతీతి. ఇహస్మిన్నేవ దేహే శమలం మోహం విధూయ బ్రహ్మత్వాయ కల్పతే. ౫౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—అథ బ్రహ్మతజ్జైర్దేవైః ప్రజేతై రావృతోఽభ్యగాత్, భవశ్చ భూతభవ్యేశో యయా భూతగణైర్వృతః. ౧. ఇంద్రోమరుద్భిర్భగవానా దిత్యావసవోఽశ్వినౌ, ఋభవోఽంగిరసోరుద్రావిశ్వేసాధ్యాశ్చ దేవతాః. ౨. గంధర్వాప్సరసోనాగాస్సిద్ధిచారణగుహ్యాకాః, ఋషయః పితరశ్చైవ సవిద్యాధరకిన్నరాః; ద్వారకాముపసంజగ్తుస్సర్వే కృష్ణదిదృక్షవః. ౩. వపుషా యేన భగవాన్నరలోకమనోరమః, యశో వితేనే లోకేషు సర్వలోకమలాపహమ్. ౪. తస్యాం విభ్రాజమానాయాం సమృద్ధాయాం మహర్ధిభిః, వ్యచక్షతావిత్ప్రప్తాః కృష్ణమద్భుతదర్శనమ్. ౫. స్వర్గోద్యానోద్భవైర్తాలైశ్చాదయంతో యదూద్వహం, గీర్భిశ్చిత్రపదార్థాభిస్తుష్టుప్తర్జగదీశ్వరమ్. ౬. దేవా ఊచుః—నతాస్తస్మి తే నాథ పదారవిందం బుద్ధీం ద్రియప్రాణమనోవచోభిః, యచ్ఛింత్యతేఽంతర్హృదిభావయుక్తైర్ముముక్షుభిః కర్తమయోరుపాశాత్. ౭. త్వం మాయయా త్రిగుణయాత్మనిదుర్విభావ్యం వ్యక్తిం సృజస్యవసి లుంపసి తద్గుణస్థః, నైతైర్భవానజితకర్తభిరజ్యతేవై యస్వేస్సుఖేఽవ్యవహితేఽభిరతోఽనవద్యః. ౮. శుద్ధిర్నృణాం న తు తథేద్యదురాశయానాం విద్యా

శ్లో. షష్ఠే బ్రహ్మదిభిస్తుత్వాగంతుం విజ్ఞాపితం హరిమ్, ఉద్ధవః ప్రార్థయామాస స్వధామనయమామితి. అతః పరమవిస్తరేణాత్మవిద్యాం నిరూపయితుం తత్ప్రస్తావమాహ—అత్తజ్జైః ఋకాదిభిః అభ్యగాత్ ద్వారకామితి చతుర్థేనాన్వయః. ౧. ౨. ౩. నను తేషాముపేంద్రాదిరూపం భగవంతుం నిత్యం వశ్యతాం కేయమతిదిదృక్షా? అత ఆహ—వపుషేతి. యేన వపుషా నరలోకమనోరఘస్యన్ సర్వలోకేషు యశో వితేనే తదతిసుందరం వపుః దిదృక్షవః. ౪. తస్యామితి. వ్యచక్షత అవశ్యక్. ౫. స్వర్గేతి. స్వర్గోద్యానాదుద్భవైర్తాలైశ్చ. చిత్రాణి శృంఖలాబంధప్రాయాణి పదాని అర్థాశ్చ యాసుతాభిః గీర్భిః. ౬. నతాఇతి. బుద్ధీం ద్రియాదిభిః దర్శనాదినా ప్రాణేన చ బలహేతునాదండవత్ప్రణేపాతేన నతాః వయం నమస్కృతవంతః. స్తేతి విస్తయే. యదాహుః-శ్లో. “దోర్భ్యాం పద్భ్యాం చ జానుభ్యామురసా శిరసా దృశా, మనసా వచసా చేతి ప్రణామోఽష్టాంగ ఈత” ఇతి. స్తశబ్దోక్తవిస్తయాయ విశేషణం. కర్తమయాదురుపాశాత్ ముముక్షుభిః భావయుక్తైరపి యత్కేవలమంతర్హృది చింత్యతే. న తు దృశ్యతే. తద్వయం నతాః అహో భాగ్యమిత్యర్థః. ౭. నను మాపి దృష్టాదృష్టకర్తకరణాత్కుతో మత్పాదారవిందచింతనం కర్తపాశాస్తుముముక్షుభిః క్రియతే? తత్రాహుః—త్వమితి. మే అజిత ఆస్తామిదానీంతనం అల్పం కర్తతే. త్వం. వ్యక్తం మహదాదిప్రపంచం. సృజసి పాలయసి సంహరసి చ. తదప్యాత్మస్యేవ నపుథక్. దుర్విభావ్యం మనసాప్యనైర్వికర్మ్యం. తద్గుణస్థః. తస్యాః మాయాయాః గుణేషు నియంతృత్వేన స్థితః. అథచ ఏతైః కర్తభిర్భవాన్నాజ్యతే న లిప్యతే కుతః? యో భవాననవద్యః శ్లో. గాదిరహితః. యతః స్వే అత్తస్వరూపే సుఖే అవ్యవహితే అనావృతే అభిరతః. అతస్తస్మిం కర్త కుర్వన్నప్యాత్మారామః పరమేశ్వర ఇతి ముముక్షుభిశ్చింత్యత ఇతిభావః. ౮. నన్వాత్మారామస్యకిం కర్తకరణేన? అత ఆహుః-శుద్ధిరితి. మే ఈద్య. మే ఋషభ. దురాశయానాం రాగిణాం విద్యా ఉపాశనా. విద్యాదిభిస్తుతా శుద్ధిర్న భవతి. సత్త్వాత్త్వనాం సత్త్వః

శ్రుతాధ్యయనదానతపఃక్రియాభిః, సత్త్వాత్తనామృషభతే యశసి ప్రవృద్ధసచ్చి
ద్ధయా శ్రవణసంభృతయా యథా స్యాత్. ౯. స్యాన్నస్తవాంఘ్రిరశుభాశయ
ధూమకేతుః క్షేమాయ యో మునిభిరార్ద్రహృదోహ్యామానః, యస్సాత్త్వతైస్స
మవిభూతయ ఆత్మవిద్భిర్హ్యహేఽర్చితస్సవనశస్వరతిక్రమాయ. ౧౦. యశ్చిం
త్యతే ప్రయతపాణిభిరధ్వరాగ్నౌ త్రయ్యానిరుక్తవిధినేశహవిర్గృహీత్వా, అధ్యా
త్మయోగ ఉత యోగిభిరాత్మమాయాం జిజ్ఞాసుభిః పరమభాగవతైః పరీష్టః. ౧౧.
పర్యుష్టయా తవ విభో వనమాలయేయం సంస్పర్ధినీ భగవతీ ప్రతిపత్ని వచ్చీః, యస్సు

మూర్తా శ్రీహరావేవ ఆత్మా మనో యేషాం శుద్ధాంతఃకరణానామితి వా. తేషాం సతాం. తే యశసి
శ్రవణేన సంభృతయా పరిపుష్టయా ప్రవృద్ధయా సచ్చిద్ధయా యథా స్యాత్. ఏవం పరమపావనస్య
యశసోఽవితానాయ తవ కర్తాచరణమితి భావః. ౯. తదేవం త్వద్యశసి ప్రవృద్ధసచ్చిద్ధైవ శుద్ధిహేతుః
అస్తాభిస్తు తవాంఘ్రిర్దృష్టః అతః స్యాదితి. తవాంఘ్రి ర్నోఽస్తాకమశుభాశయానాం విషయవాస
నానాం ధూమకేతుః దాహకః స్యాత్ కథం భూతః యః క్షేమాయ మోక్షాయ మునిభిః. ముము
క్షుభిః ప్రేమార్ద్రహృదా ఊహ్యామానః చింత్యమానః. యశ్చ సాత్త్వతైః భక్తైస్సమవిభూతయే సమా
వైశ్వర్యాయ శ్రీనాసుదేవాదిపూహే అర్చితః. తేషు చ కైశ్చిదాత్మవిద్భిః ధీరైః స్వరతిక్రమాయ
స్వర్గమతిక్రమ్య వైకుంఠస్రాప్తయే. సవనశః. త్రికాలం అర్చితః. ౧౦. కించ. య ఇతి. ప్రయత
పాణిభిః సంయతహస్తైః హవిర్గృహీత్వా అధ్వరాగ్నౌ ఆహవనీయాదౌ యాజ్ఞైకైర్యశ్చింత్యతే.
నను “యస్యై దేవతాయై హవిర్గృహీతం స్యాత్తాం దేవతాం ధ్యాయేద్వషట్కరిష్యన్ని”తి వచనాత్త
త్తద్దేవతాః చింత్యంతే. అత ఆహుః—త్రయ్యానిరుక్తేన విధినా ఇంద్రాదిరూపేజైవ యజ్ఞపురుష
శ్చింత్యత ఇత్యర్థః. ఉత కించ. అధ్యాత్మయోగే ఆత్మాధికారే యోగే. యోగిభిరపి. ఆత్మనస్తవ
మాయా అణిమాదిస్తాం. జిజ్ఞాసుభిస్తత్కామైర్యశ్చింత్యతే. పరమభాగవతైస్తు ముక్తైర్యః పరీష్టః
సర్వతః. పూజితః. స తవాంఘ్రిః నః అశుభాశయధూమకేతుః స్యాదితి పూర్వేజైవాన్వయః. ౧౧.
ఏతేషాం చ మునిసాత్త్వతాదీనాం షణ్ణాం సేవకానాం మధ్యే పరమభాగవతేషు లక్ష్మ్య అపి
తవ ప్రీతిరధికేతి. స్తువంతి. పర్యుష్టయేతి. ఇడభావశ్చాందసః. అహం యత్ర వసామి తత్రైవ పక్షసి
పర్యుషితాపీయం వసతీతి ప్రతిపత్నీవత్. శ్రీస్సంస్పర్ధమానా భవతి. తథాపి తాం స్పర్ధమానాం
శ్రీయమనాదృత్య. యో భవాన్ పర్యుషితయాపి అముయా వనమాలయా భక్తైరర్పితాఇయ
మితి ప్రీత్యా సబహుమానధృతయా సుప్రణీతం సుష్ట సంపాదితం యథా భవతి తథా అర్హణం
పూజాం ఆదదత్ స్వీకృతవాన్ సుప్రణీతమిత్యర్హణవిశేషణం వా. తస్య తవాంఘ్రిః నః అశుభాశయ
ధూమకేతుః భూయాత్. యద్వా. యోఽంఘ్రిః అముయా సుప్రణీతం అర్హణమాదదత్. సనో
శుభాశయధూమకేతుర్భూయాదిత్యన్వయః. అథవైవం సంబంధః. ఏతేభ్యోధ్యానార్చనాదినిష్ఠే
భ్యోఽపి త్వద్యశసి ప్రవృద్ధసచ్చిద్ధావంతవీవ కృతార్థాః. భగవతో యశః ప్రియత్వాదిత్యాహుః
పర్యుష్టయా వశకాంతావిత్యస్తాత్పరితః సర్వాంగేషు ఉష్టయా కాంతయా శోభితయా వనమాలయా.
వృక్షసి ఏకదేశే వర్తమానా శ్రీః సంస్పర్ధమానా భవతి, తథాప్యామ్నయమధువ్రతైః బహుధావర్ణ

ప్రణీతమముయార్హణ మాదదన్నో భూయాత్సదాం మిరశుభాశయధూమకేతుః.
 ౧౨. కేతుస్త్రీవిక్రమయుతస్త్రీపతత్పతాకో యస్తే భయాభయకరో ౭ సురదేవచమ్పాః,
 స్వర్గాయసాధుషు ఖలేష్వితరాయ భూమన్నాదఃపునాతు భగవన్ భజతామఘం నః.
 ౧౩. నస్యోతగా ఇవచ యస్యవశే భవంతి బ్రహ్మదయస్తనుభృతో మిథురర్ద్యమానాః,
 కాలస్య తే ప్రకృతిపూరుషయోః పరస్య శన్నస్తనోతు చరణః పురుషోత్తమస్య.
 ౧౪. అస్యాసిహేతురుదయస్థితిసంయమానామవ్యక్తజీవమహతామపికాలమాహుః,
 సో ౭ యంత్రినాభిరఖిలాపచయే ప్రవృత్తః కాలో గభీరరయ ఉత్తమపూరుషస్త్యం.
 ౧౫. త్వత్తః పుమాన్ సమధిక్రత్య యయాస్యవీర్యం ధత్తే మహాంతమివ గర్భమ
 మోఘవీర్యః, సో ౭ యం తయానుగత ఆత్మన అండకోశం హైమం ససర్జ బహి

తయా కీర్తిమయ్యా వైజయంత్యా వనమాలయైవ యో భవాన్ సుప్రణీతమర్హణమాదదదిత్యాది
 పూర్వవత్. ౧౨. త్వచ్ఛరణస్య భక్తపక్షపాతః ప్రసిద్ధ ఏవేతి స్తువంతః ప్రార్థయంతే-కేతురితి. బలి
 బంధనే త్రిభిర్విక్రమైర్యుతః తత్ర ద్వితీయవిక్రమే సత్యలోకం గతస్తవ పాదకేతుః అత్యుచ్ఛ్రీతో
 విజయధ్వజ ఇవ. తత్సంపాదయంతి త్రిపతత్పతాకః త్రిధా పతంతీ త్రిలోకేషు వా పతంతీ గంగా
 పతాకా య్యస్య సః. తథా అసురదేవచమ్పాః తత్సేనయోః భయాభయకరః. సాధుషు సురేషు
 స్వర్గాయ. ఖలేష్వసురేషు ఇతరాయ. అధోగమనాయ యఏవం కేతురూపస్తే పాదః సః. భజతాం
 నః అఘం పునాతు శోధయతు అఘాదితి పాతే భజతాం న ఇతి కర్తృణి షష్ఠీ. భజతో ౭స్తాన్ అఘాత్
 పునాత్వితి. తథాచ. శ్రు. “చరణం పవిత్రం వితతం పురాణం యేన పూతస్తరితి దుష్కృతావి. తేన
 పవిత్రేణశుద్ధేన పూతా అతిపాప్తాన మరాతిం తరేమ. లోకస్య ద్వారమర్చిమత్పవిత్రంజ్యోతిష్కద్యా
 జమానం మహాస్వత్, అమృతస్య ధారా బహుధా దోహమానం. చరణం నో లోకే సుధితాం దధా
 త్వి”తి. ౧౩. నను యుద్ధే దేవాసురాదయః పరస్పరం. జయంతి జీయంతే వా కిమహం తత్రేత్యత
 ఆహుః—నసీతి. మిథుః మిథః అర్ద్యమానాః యుద్ధాదిభిః పీడ్యమానాః బ్రహ్మదయో ౭పియస్య తవ
 వశే భవంతి న తు తే జయే పరాజయే వా స్వతంత్రాః. క ఇవ నసి నాసికాయాం ఓతాః నాసికా
 మావిధ్య బద్ధా గావో బలీవర్దా ఇవ. కుతః కాలస్య కలయితుః ప్రవర్తకస్య తదేవ కుతః. ప్రకృతి
 పురుషయోరపి పరస్య. తస్య తే పురుషోత్తమస్య పాదః సః శం తనోతు. ౧౪. ప్రకృతిపురుషాభ్యాం
 పరత్వముపపాదయంతఃకాలత్వేన పురుషోత్తమతామాహుః—అస్యేతి. అస్య జగతః ఉదయాదీనాం
 హేతురసి. కుతః అవ్యక్తం ప్రకృతిః, జీవః పురుషః మహాన్ మహత్తత్త్వం తేహం కాలం నియం
 తారం త్వామాహుః. శ్రు. “అక్షరాత్పరతః పరః. మహతః పరమవ్యక్తమవ్యక్తాత్పురుషః. పరః
 పురుషాన్నాపరం కించిత్సాకాష్టా సా పరాగతి” రిత్యాది. శ్రు. తే. కించ. ఆయం సంవత్సరాత్తకః యః
 కాలః త్రిణాభిః త్రీణిచాతుర్థాస్యాని నాభయో యస్య సో ౭పి త్వమేవ. అత స్త్వముత్తమః పురుష ఇతి
 తథా చగీతాసు. శ్లో. “యస్తాత్త్వరమతీతో ౭హమక్షరాదపిచోత్తమః, అతో ౭స్త్రిలోకే వేదే చ ప్రథితః
 పురుషోత్తమ” ఇతి. ౧౫. త్వమేవ ప్రకృత్యాదిద్వారా జగత్సృష్ట్యాదిహేతురిత్యుక్తం తత్కేన
 ప్రకారేణ? తదాహుః—త్వత్త ఇతి. త్వత్తః పురుషో వీర్యం శక్తిం సమధిక్రత్య ప్రాప్య. యయా
 ఘాయయా అధిష్ఠితః మహాంతం ధత్తే కమివ. అస్య విశ్వస్యగర్భమివ సో ౭యం మహాన్ తద్వైవ

రావరణైరుపేతమ్. ౧౬. తత్తస్థుషశ్చజగతశ్చ భవానధీశో యంతాయయోత్థగుణవిక్రియయోపనీతాన్, అర్థాజుషన్నపి హృషీకపతే న లిప్తా యేనైస్వతః పరిహృతాదపి బిభ్యతిస్త. ౧౭. స్తే రావలోకలవదర్శితభావహారిభూమిమండలప్రహితసౌరతమంత్రశౌండైః, పత్న్యస్తు షోడశసహస్రమనంగబాణైర్యస్యేంద్రియం విమథితుం కరణైర్నవిభ్యయి. ౧౮. విభ్యస్తవామృతకథోదవహస్త్రిలోక్యాః పాదావనేజసరితశ్శమలాని హంతుం, ఆనుశ్రవంశ్రుతిభిరంఘ్రిజమంగసంగైస్తీర్థద్వయం శుచిషదస్తఉపస్పృశంతి. ౧౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యభిప్రాయ విబుధై స్సేశశ్శతధృతిర్హరిం, అభ్యభాషత గోవిందం ప్రణమ్యాంబరమాశ్రితః. ౨౦. బ్రహ్మోవాచః—భూమేర్భారావతారాయ పురా విజ్ఞాపితః ప్రభో, త్వమస్తాభిరశేషాత్తంస్తతదైవోపపాదితమ్. ౨౧. ధర్మశ్చ స్థాపితస్సత్సు సత్యసంధేషు వై త్వయా, కీర్తిశ్చ దిక్షు విక్షిప్తా సర్వలోకమలాపహః. ౨౨. అవతీర్య యదోర్ద్వంశే బిభ్రద్రూపమనుత్తమం, కర్తాణ్యుద్దామవృత్తాని హితాయ జగతో కృథాః. ౨౩. యాని తే చరితానీశ మనుష్యాస్సాధవః కలౌ, శృణ్వంతః కీర్తయంతశ్చ తరిష్యంత్యంజసా తమః. ౨౪. యదువంశేనవతీర్ణస్య భవతః పురుషోత్తమ, శరచ్ఛతం వ్యతీయాయ పంచవింశాధికం ప్రభో. ౨౫. నాధునా తేనఖిలాధార దేవకార్యావశేషి

మాయయా అనుగతస్సౌ ఆత్మనస్సకాశాదండకోశం ససర్జ. త్వయానుగత ఇతి పాతే త్వయా ఆధిష్ఠితః త్వయా మాయయా అనుగత ఇతి వివేకః. ౧౬. నన్వేషం భూతమీశ్వరత్వం మమ కుతోనవగతం? తదాహుః—తేదితి. తత్తస్మాత్ తస్థుషః స్థావరస్య. జగతో జంగమస్య చ. భవానధీశః. యద్యస్తాత్ మాయయా ఉత్థా ఉజ్జృంభితా యా గుణవిక్రియా ఇంద్రియవృత్తిః తయా ఉపనీతాన్ అర్థాన్ విషయాన్. జుషన్నపి జుషమాణోఽపి హే హృషీకపతే న లిప్తస్తస్వం. యేత్వస్యేజీవా యోగినోవా. స్వతః పరిహృతాదపి అవిద్యమానాత్ త్యక్తాద్వా విషయజోషణాత్. బిభ్యతి వాసనామాత్రేణ బధ్యంత ఇత్యర్థః. ౧౭. అలిప్తత్వమాహుః—స్తే రేతి. స్తే రావలోకః మందస్థితవిలసితోనవలోకః. తస్య లవః. కటాక్షః. తేన దర్శితో యోనభావః అభిప్రాయః తేన మనోహరియద్భూమిమండలం. తేన ప్రహితా యే సౌరతామంత్రాః. తైః శౌండైః ప్రగల్భైః. అనంగబాణైః కామస్య బాణైస్సంమోహనైః కరణైః కామకళాభిః. షోడశసహస్రం పత్న్యః. యస్యేంద్రియం మనః విమథితుం క్షోభయితుం న విభ్యయి న సమర్థాః. భవాన్ నలిప్త ఇతి పూర్వేణాన్వయః. ౧౮. తస్మాత్. విభ్యయి ఇతి. తవామృతరూపా కథా తదేవ ఉదం ఉదకం తద్వహంతీతి అమృతకథోదవహః. అథవా వహస్త్రితి వహః ఉదకస్య వహః ఉదవహః నద్యః ఉదకస్యోదస్సంజ్ఞాయామిత్యుదభావః. అమృతకథాయా ఉదవహః కీర్తనద్యః తథా పాదావనేజసరితో గంగాద్యాశ్చ. త్రిలోక్యా శమలానిహంతుం విభ్యయి. కేన ప్రకారేణ? అనుశ్రవం శ్రుతిభిః శ్రవణేంద్రియైః అంఘ్రిజం గాంగం అంగసంగైః. ఏషం శుచిషదః స్వాశ్రమధర్మస్థాః. తవ తీర్థద్వయం ఉపస్పృశంతి సేవంత ఇతి. ౧౯. ఇతీతి. విబుధై స్సహ. ౨౦. ౨౧. ధర్మశ్చ

తమ్, కులం చ విప్రశాపేన నష్టప్రాయమభూదిదమ్. ౨౬. తతస్త్వధామ పరమం
 విశస్వ యది మన్యసే, సలోకా లోకపాలాన్నః పాహి వై కుంతకింకరా. ౨౭.
 శ్రీశుక ఉవాచః—సంస్తుతో భగవానిత్థం విబుధైః పద్మజాదిభిః, ప్రతినంద్యాహ
 తాన్రాజన్తాయామనుజ ఈశ్వరః ౨౮. శ్రీకృష్ణఉవాచః—అవధారిత మేతన్నేయదాత్త
 విబుధేశ్వర, కృతం వః కార్యమఖిలం భూమేర్భారోఽవతారితః ౨౯. తదిదంయాదవ
 కులం వీర్యశౌర్యశ్చియోద్ధతమ్, లోకం జిఘృక్షతుర్బద్ధైర్వేలయేవ మహార్ణవః.
 ౩౦. యద్యసంహృత్య దృప్తానాం యదూనాం విపులం కులమ్, గంతాస్త్వనేన
 లోకోఽయముద్వేలేన వినంక్ష్యతి. ౩౧. ఇదాసీం నాశ ఆరబ్ధః కులస్య ద్విజశాపతః,
 యాస్యామి భవనం బ్రహ్మన్నేతదంతే తవానఘ ౩౨. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్తో
 లోకనాథేన స్వయంభూః ప్రణిపత్య తమ్, సహదేవగణైర్దేవస్త్వధామ ప్రత్య
 పద్యత. ౩౩. అథ తస్యాం మహోత్పాతా ద్వారకాయాం సముత్థితా, విలోక్య
 భగవానాహ యదువృద్ధా సమాగతా. ౩౪. శ్రీకృష్ణఉవాచః—ఏతే వై సు
 మహోత్పాతా హ్యుత్థిష్ఠంతీహ సర్వతః, శాపశ్చ నః కులస్యాసీద్భ్రాహ్మణేభ్యో
 దురత్యయః. ౩౫. న వస్తవ్యమిహస్తాభిర్జిజీవిషుభిరార్యకాః, ప్రభాసంసుమహాపుణ్యం
 యాస్యామోఽద్యైవ మాచిరమ్. ౩౬. యత్ర స్నాత్వా దక్షశాపాద్గృహీతో
 యక్షణోడురాట్, విముక్తః కిల్బిషాత్సద్యో భూయో భేజే కళోదయమ్. ౩౭.
 వయం చ తస్మిన్నాప్లుత్య తర్పయిత్వా పితౄణాం సురాణాం, భోజయిత్వోశిజోవిప్రా
 న్నానాగుణవతాంధసా. ౩౮. తేషు దానాని పాత్రేషు శ్రద్ధయోప్త్యా మహంతివై,
 వృజినాని తరిష్యామో దానైర్నాభిరివార్ణవమ్. ౩౯. శ్రీశుకఉవాచః—ఏవం
 భగవతాదిష్టా యాదవాః కురునందన, గంతుం కృతధియస్తీర్థం స్యందనా సమ
 యూయుజ. ౪౦. తన్నిరీక్ష్యోద్ధవో రాజన్ శ్రుత్వా భగవతోదితం, దృష్ట్వా
 రిష్టాని ఘోరాణి నిత్యం కృష్ణమనువ్రతః. ౪౧. వివిక్త ఉపసంగమ్య జగతామిశ్వ
 రేశ్వరం, ప్రణమ్య శిరసా పాదౌ ప్రాంజలిస్తమభాషత. ౪౨. ఉద్ధవ ఉవాచః—

ప్రా విస్తాసితా. ౨౨. అవతీర్యేతి. ఉద్ధామానివృత్తాని విక్రమాః యేషుతాని కర్తాణి. ౨౩-౨౯. తదితి.
 వీర్యశౌర్యయుక్తయాశ్రియా. ౩౦. యదీతి. ఉద్వేలేన లంఘితమర్యాదేవ. ౩౧. ఇదాసీమితి. వైకుంఠం
 యాస్యన్ తవ భవనం యాస్యామి. ౩౨—౩౫. నేతి. ప్రభాసం యాస్యామ ఇతి వదతో భగ
 వతోఽయమభిప్రాయః. ఏతే దేవాంశాః స్వాధికారానేవార్హంతి. నతు సద్యో మోక్షం ద్వారపత్యాం
 తుమృతాస్సద్యోముచ్ఛేరన్. తస్మాదభ్యుదయఫలం ప్రభాసం నేష్యామితి. ౩౬. యత్రేతి. దక్షశాపాత్
 యక్షణాగృహీతశ్చంద్రః యత్ర స్నాత్వా స్నానమాత్రం కృత్వా కిల్బిషాత్. తద్రోగదుఃఖాత్సద్యో
 ముక్తస్యన్ కళావృద్ధిం భేజే. ౩౭. వయమితి. ఉశిజః కమనీయాన్ అంధసా అన్నేన. ౩౮.
 తేష్యితి. ఉప్వేతి. యథా సుతేత్రే బీజముష్టం బహుఫలం భవతి. తథా దానం సత్పత్ర ఇతి
 ద్యోతయతి. ౩౯—౪౨. దేవదేవేతి, లోకం మర్త్యలోకం. ౪౩. విప్రశాపమితి. న ప్రతాప

దేవదేవేశ యోగేశ పుణ్యశ్రవణకీర్తన, సంహృత్యైతత్కులం నూనం లోకం
సంత్యక్యతే భవాన్. ౪౩. విప్రశాపం సమర్థోఽపి ప్రత్యహం నయదీశ్వరః. ౪౪.
నాహం తవాంప్రికమలం తుణార్థమపి కేశవ, త్యక్తుం సముత్సహే నాథ స్వధామ
నయ మామపి. ౪౫. తవ విక్రీడితం కృష్ణ సృణాం పరమమంగళం, కర్ణపీయూ
షమాస్వాద్య త్యజంత్యన్యస్పృహం జనాః. ౪౬. శయ్యాసనాటనస్థానస్నానకీడాశ
నాదిషు, కథం త్వం ప్రియమాత్మానం వయం భక్తాస్త్యజేమహి. ౪౭. త్వయోప
భుక్తస్రగ్ధంధ వాసోఽలంకారచర్చితాః, ఉచ్ఛిష్టభోజినోదానాస్తవమాయాం జయే
మహి. ౪౮. వాతరశనా ఋషయశ్శ్రమణా ఊర్ధ్వమంథినః, బ్రహ్మఖ్యం ధామ తే
యాంతి శాంతాస్సన్యాసినోఽమలాః. ౪౯. వయం త్వహ మహాయోగి భ్రమంతః
కర్తవర్తసు, త్వద్వార్తయా తరిష్యామస్తావకైర్దుస్తరం తమః. ౫౦. స్మరంతః కీర్త
యంతస్తే కృతాని గదితాని చ, గతుత్పిసితేక్షణక్షేపశం యన్నలోకవిడంబనమ్.
౫౧. ఏవం విజ్ఞాపితో రాజన్భగవాన్ దేవకీసుతః, ఏకాంతినం ప్రియం భృత్య
ముద్ధవం సమభాషత. ౫౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, దశమస్కంధే, షష్టోఽధ్యాయః.

శ్రీ భగవానువాచః—యదాత్థ మాం మహాభాగ తచ్చిక్కిరితమేవ మే,
బ్రహ్మ భవో లోకపాలా స్వర్వాసంమేఽభికాంతీణః ౧. మయానిష్పాదితంహ్యత్ర
దేవకార్యమశేషతః, యదర్థమవతీర్ణోహమంశేన బ్రహ్మణార్థితః. ౨. కులం వై శాప
నిర్దగ్ధం నంత్యత్యన్యోన్యవిగ్రహాత్, సముద్రస్సప్తమేఽప్స్యానాం పురిం సంప్లావ
యిష్యతి. ౩. యద్వైవానయం మయా త్యక్తో లోకోఽయం నష్టమంగళః, భవిష్య
త్యచిరాత్సాధో కలినాపి నిరాకృతః. ౪. న వస్తవ్యం త్వయైవేహ మయా త్యక్తే
మహితలే, జనోఽధర్మరుచిర్బుద్ధ భవిష్యతి కలాయుగే. ౫. త్వం తు సర్వం పరిత్యజ్య
తవాన్. ౪౪—౪౬. శయ్యేతి. శయ్యాదిషు త్వాం భక్తాః నిత్యం సేవితవంతో వయం కథం
త్యజేమ. ౪౭. త్యక్తుమశక్తువన్ ప్రార్థయే న మాయాభయాదిత్యాహ—త్వయేతి. చర్చితాః అలం
కృతాః. హి నిశ్చితం జయేమ. ౪౮. సన్యాసినో హి బ్రహ్మచర్యాదిబహుక్లేశైః కథంచిత్తరంతి.
వయం త్వనాయాసేనైవ తరిష్యామ ఇత్యాహ—వాతరశనా ఇతి. ఊర్ధ్వమంథినః ఊర్ధ్వరేతసః.
౪౯. వయమితి. తావకైః భక్తైస్సహ త్వద్వార్తయా. ౫౦. స్మరంత ఇతి. క్షేపశః పరిహాసః ద్వంద్వ
కత్వం. ౫౧. ఏవమితి. ఏకాంతినమిత్యాది స్వాభిప్రాయావంచనే హేతుః. ౫౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - షష్టాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. సప్తమేతూర్థనాన్వసేన్ద్వై పుష్పస్వయం హరిః, అవధూతేలిహసోక్తగురుష్యష్టావపర్ణ
యత్. యదితి. యదాత్థ సంహృత్యైతత్కులమితి. స్వర్వాసం శ్రీవైకుంఠవాసం ప్రతి. ౧. ౨.
త్వం తు సర్వత్యాగేన అత్కనిష్ఠో భవేతి వక్త్రమాహ—త్వయేణ కులమితి. ౩. యద్వైతి. తత్వైవానయం
నష్టమంగళో భవిష్యతీతి. ౪. నేతి. నవస్తవ్యమేవ త్వయా. ౫. ౬. నను గుణదోషాభ్యాం నిమేష

స్నేహం స్వజనబంధుషు, మయ్యావేశ్య మనస్సమ్యక్సమదృగ్విచరస్వ గామ్. ౬. యదిదం మనసా వాచా చక్షుర్భ్యం శ్రవణాదిభిః, నశ్వరం గృహ్యమాణం చ విద్ధి మాయామనోమయమ్. ౭. పుంసోఽయుక్తస్యనానార్థో భ్రమస్సగుణదోషభాక్, కర్తాకర్తవికర్తేతి గుణదోషధియో భిదా. ౮. తస్మాద్యుక్తేంద్రియగ్రామో యుక్త చిత్తవిదంజగత్, ఆత్మనీక్షస్వ వితతమాత్మానం మయ్యధీశ్వరే. ౯. జ్ఞానవిజ్ఞానసంయుక్తఆత్మభూతశ్శరీరిణాం, ఆత్మానుభవతుష్టాత్మానాంతరామైర్విహన్యసే. ౧౦. దోషబుద్ధ్యోభయాతీతో నిషేధాన్ననివర్తతే, గుణబుద్ధ్యా చ విహితం న కరోతి యథార్థకః. ౧౧. సర్వభూతసుహృచ్ఛాంతో జ్ఞానవిజ్ఞాననిశ్చయః, పశ్యన్తదాత్మకం విశ్వం న విపద్యేత వై పునః. ౧౨. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యాదిష్టో భగవతా మహాభాగవతో నృప, ఉద్ధవః ప్రణిపత్యాహ తత్త్వజిజ్ఞాసు రచ్యుతమ్. ౧౩. ఉద్ధవ ఉవాచః—యోగేశో యోగవిన్నాసయోగాత్మకా యోగసంభవ, నిశ్చేయసాయ మే ప్రోక్తస్యాగ సన్నాసలక్షణః. ౧౪. త్యాగోఽయం దుష్కరో భూమకా కా

లోకే కుతః సమదృష్టిః స్యామత ఆహ—యదిదమితి. మన ఆదిభిః గృహ్యమాణం మనోమయ త్వాత్ మాయేతి విద్ధి. తదపి న స్థిరతరం కింతు నశ్వరం విద్ధి. ౭. నశ్వరత్వే హేతుః. పుంస ఇతి. ఆయుక్తస్య విక్షిప్తమనసః. నానార్థో భేదవిషయో భ్రమః. సభ్రమ ఏవ గుణదోషభాక్. నను వేదేనైవ విధినిషేధాభ్యాం భేదస్య సత్యతోక్తా న భ్రమవిజృంభితగుణదోషబుద్ధేః పుంసస్తదాహ కర్తేతి. కర్త విహితం అకర్త తల్లోపః వికర్త నిషిద్ధభేదః. అవిద్యావద్విషయ ఏవ వేద ఇత్యర్థః. ౮. తస్మాదితి. కథమాత్మని పరిచ్ఛిన్నే వితతం జగదీక్షణీయం తత్రాహ—ఆత్మానమితి. మయి బ్రహ్మణి తద్రూపేణేక్షస్వ. ౯. నన్వేపం యుక్తచిత్తత్వేన కర్తాకరణే దేవాదయో విఘ్నాః కరిష్యంతి. తత్రాహ—జ్ఞానేతి. జ్ఞానం వేదతాత్పర్యనిశ్చయః. విజ్ఞానం తదర్థానుభవః. తాభ్యాం సమ్యక్ యుక్తః తత ఆత్మానుభవేనైవ తుష్టచిత్తః. తతః శరీరిణాం సర్వదేహీనాం ఆత్మభూతస్సౌ. అంతరామైర్న ప్రతిహన్యసే. ఆయం భాషః. యావదఃపరోక్షానుభవం యథాక్రమం కర్తాణి కుర్యాదేవ. తదనం తరం సర్వేషామాత్మభూతత్వాన్నకోఽపి విఘ్నానాచరతీతి. తథా చ. శ్రు “తస్మేహనదేవాశ్చ భూత్యాఈశతత్రాప్యేహం సభవతీ”తి. ౧౦. న చోత్పన్నజ్ఞానస్యాపి యథేష్టాచరణప్రసంగ ఇత్యాహ—దోషబుద్ధ్యేతి. గుణదోషబుద్ధ్యతీతోఽపి ప్రాక్తనసంస్కారాన్నిషేధాన్నివర్తత ఏవ కింతు న దోషబుద్ధ్యా. విహితం చ ప్రాయశః కరోతి న గుణబుద్ధ్యా. యథార్థకః సంకల్పవికల్ప రహితః కించిత్కరోతి కుతశ్చిన్నివర్తతే. తద్వదేవేతి. ౧౧. ఏవం భూతస్య నపునః సంసార ఇత్యాహ—సర్వభూతేతి. నవిపద్యేత న పునస్సంసరేత్. ౧౨. ౧౩. త్వంతు సర్వం పరిత్యజ్య త్యాద్యుపదేశమాత్తనో యోగ్యం మన్వానః పృచ్ఛతి.—యోగేశేతి. యోగే యోగఫలదాయిన్. యోగవిదాం న్యాసః న్యాసో నామ అతిగోప్యో నిక్షేపవిశేషః. యద్వా. యోగో విన్యస్యతే క్రియతే యస్మిన్. యోగాత్మకా యోగే ఆత్మా ప్రకటో భవతి యస్య. యోగస్వరూపేతి వా. యోగస్య సంభవో యస్తాత్. చతుర్భురేతైస్సంబోధనైః. స్వమహిమన్న కేవలం త్వయోపదిష్టం, న

మానాం విషయాత్తభిః, సుతరాం త్వయి సర్వాత్తన్నభక్తైరితి మే మతిః. ౧౫. సోఽహంమమాహమితి మూఢమతి ర్విగాఢ స్త్వన్తాయయావిరచితాత్తనిసానుబంధే, తత్త్వంజసా నిగదితం భవతా యథాహం సంసాధయామి భగవన్ననుశాధి భృత్యమ్. ౧౬. సత్యస్య తే స్వదృశ ఆత్మన ఆత్మనోఽన్యం వక్తార మీశవిబుధేష్వపి నానుచక్షే, సర్వే విమోహితధియ స్తవ మాయయేమే బ్రహ్మదయ స్తనుభృతో బహిరర్థభావాః. ౧౭. తస్మాద్భవంతమనవద్యమనంతపారం సర్వజ్ఞమిశ్వరమకుంత వికుంతధిష్ఠ్యం, నిర్విణ్ణధీరహముహావృజినాభితప్తో నారాయణం నరసఖం శరణం ప్రపద్యే. ౧౮. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—ప్రాయేణ మునయో లోకే లోకతత్త్వవిచక్షణాః, సముద్ధరంతి హ్యత్తానమాత్మనైవాశుభాశయాత్. ౧౯. ఆత్మనో గురు రాత్తైవ పురుషస్య విశేషతః, యత్ప్రత్యక్షానుమానాభ్యాం శ్రేయోఽసావనువిందతే. ౨౦. పురుషత్వే చ మాం ధీరాస్సంఖ్యయోగవిశారదాః, అవిస్తరం ప్రపశ్యంతి సర్వశక్తుపబ్బంహితమ్. ౨౧. ఏకద్విత్రిచతుష్పాదో బహుపాద స్తథా

తు మదధికారం పర్యాలోచ్యేతి ద్యోతితం. తదాహ—నిశ్చేయసాయేతి. న చారోగ్యాద్యర్థం సర్వ స్వదానాదిపదయన్త్యాగః కింతు సన్న్యాసలక్షణః అప్రత్యాపత్తిరూపః. ౧౪. ౧౫. స ఇతి. యం ప్రతిత్యాగాద్యుపదిష్టం సోఽహం. మూఢమతిః కుతః. మమేతి అహమితి చ సానుబంధే పుత్రాది సహితే. త్వన్తాయయా విరచితే ఆత్మని దేహే విగాఢో నిమగ్నః. అతః తత్తు భవతా నిగదితం యథా హమంజసా సంసాధయామి. తథా భృత్యం మామనుశాధి శనైః. శిక్షయ. ౧౬. మయా సంక్షేపతః. ఉక్తం విస్తరతస్త్వన్యాక్ పృచ్ఛేతి చేత్ అత ఆహ—సత్యస్యేతి. స్వదృశః స్వప్రకాశస్య సత్యస్యాత్మనః. ఆత్మనః. మాం ప్రతివక్తారం తే త్వత్తః అన్యం నానుచక్షేన పశ్యామి స్వదృశః స్వతస్సిద్ధజ్ఞానాత్ త్వత్తోఽన్యమితి వా కుత ఇత్యత ఆహ—సర్వ ఇతి. బహిరర్థభావాః విషయేష్వర్థబుద్ధయః. ౧౭. తస్మాదితి. కేచిద్దుశ్శీలా భవంతి కేచిత్సేవితాస్సంతః ఫలకాలే వినశ్యంతి. కేచిదజ్ఞాః కేచిద్రక్షణే అసమర్థాః. కేచిత్ స్వస్థానభ్రష్టాః. తద్వ్యావృత్త్యర్థ మనవద్యమిత్యాదీని పంచవిశేషణాని. న విద్యతే అంతఃకాలతః పారం దేశతశ్చ యస్య తం. కాలాదిభిరకుంతో వికుంతలోకో ధిష్ఠ్యం స్థానం యస్య తం హే భగవన్ ఉహ స్ఫుటం. నిర్వేదే హేతుః వృజినైర్దుఃఖైరభితప్తః హకారగౌరవాయ వృకారోయుక్త ఇవ పఠనీయః. నన్వనవద్యత్వాదీని కుతో మమ? తదాహ—నారాయణమితి. అనుకంపితామాహ—నరసఖమితి. నరో జీవస్సఖా అవంచనీయః యస్య తం భవంతం శరణం ప్రపద్యే. ౧౮. తదేవమసంభావనావిపరిభావనాభ్యాముపదిష్టం తత్త్వమనవగాహమానం ప్రతి తన్నివృత్తయే గురూపదేశం వినాపి స్వాన్వయవ్యతిరేకాభ్యామేవ తత్త్వప్రతిపత్తిర్భవతీతి దర్శయితుమాహ—ప్రాయేణేతి. లోకతత్త్వస్య విచక్షణాః పరీక్షకాః. అశుభాశయాత్ విషయవాసనాతః. ౧౯. తదుపపాదయతి—ఆత్మన ఇతి. ఆత్మనః పశ్యాదిశరీరేఽప్యాత్తైవ హితాహితజ్ఞానే గురుః. ౨౦. తత్ప్రత్యక్షం దర్శయతి—పురుషత్వ ఇతి. తథా చ శ్రు. “పురుషత్వే చావిస్తరోఽయమాత్మా సహి ప్రజ్ఞానేన సంపన్నతమో విజ్ఞాతం వదతి విజ్ఞాతం పశ్యతి వేదశ్వస్తనం వేద లోకాలోకా ఘర్త్యేనామృతమిష్య త్యేవం సంపన్నో భేతరేషాం పశూనామశనాపిసానే ఏవాభిజ్ఞానమి”తి. ౨౧. అతః పురుషత్వం స్థాతి—

పదః, బహ్వ్యస్సంతి పురస్సప్తాస్తాసాం మే పౌరుషీ ప్రియా. ౨౨. అత్ర మాం
మృగయంత్యధా యుక్తా హేతుభిరీశ్వరం, గృహ్యమాణైర్ముణైర్లింగైర్గ్రాహ్య
మనుమానతః. ౨౩. అత్రాప్యదాహరంతీమమితిహాసం పురాతనం, అవధూతస్య సం
వాదం యదోరమితతేజసః. ౨౪. అవధూతం ద్విజం కంచిచ్ఛరంతమకుతోభయం, కవిం
నిరీక్ష్యతరుణంయదుఃపప్రచ్ఛధర్తవిత్. ౨౫. యదురువాచః—కుతో౭నుధీరియం
బ్రహ్మన్నకర్తుస్సువిశారదా, యామాసాద్య భవాన్ లోకే విద్వాంశ్చరతిబాలవత్. ౨౬.
ప్రాయో ధర్తార్థకామేషు వివిత్సాయాం చ మానవాః, హేతునేహ సమీ
హంతే ఆయుషో యశస్క్రియః. ౨౭. త్వం తు కల్యః కవిర్దక్షస్సుభగో మితభా
షణః, నకర్తా నేహసే కించిజ్ఞడోన్మత్తపిశాచవత్. ౨౮. జనేషు దహ్యమానేషు
కామలోభభవాగ్నినా, న తప్యసే౭గ్నినా ముక్తో గంగాంభస్థస్థివ ద్విషః. ౨౯. త్వం
హి నః పృచ్ఛతాం బ్రహ్మన్నాత్మన్యానందకారణం, బ్రూహి స్పర్శవిహీనస్య భవతః
కేవలాత్మనః. ౩౦. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—యదనైవం మహాభాగో బ్రహ్మణ్యేన సుమే
ధసా, పృష్టస్సభాజితః ప్రాహ ప్రశయావనతం ద్విజః. ౩౧. బ్రాహ్మణ ఉవాచః—
సంతి మే గురవో రాజన్ బహవో బుద్ధ్యపాశ్రితాః, యతో బుద్ధిముపాదాయ
ముక్తో౭టామీహ తాన్ శృణు. ౩౨. పృథినీవాయురాకాశ ఆపో౭గ్నిశ్చంద్రమా
రవిః, కపోతో౭జగరస్సింధుః పతంగో మధుకృద్దజః. ౩౩. మధుహా హరిణో మీనః

ఏకేతి. ౨౨. అనుమానమాహ—అత్రేతి. అత్ర పౌరుష్యాం పురి యుక్తాః అప్రమత్తాః. అగ్రాహ్యం
గ్రాహ్యభ్యో౭హంకారాదిభ్యో వ్యతిరిక్తం మాం. అథా సాక్షాన్మృగయంతి మార్గణే ప్రకారద్వయ
మాహ—గృహ్యమాణైర్ముద్ధ్యాదిభిర్ముణైర్హేతుభిః జడాదీనాం ప్రకాశః స్వప్రకాశేనైకేన వినా న
ఘటత ఇత్యుపపత్తిముఖేన లక్షణైస్తథా తైరేవ లింగైర్వ్యాప్తిముఖేనానుమానతః ఈశ్వరం ప్రవ
ర్తకం మృగయంతి.—బుద్ధ్యాదికరణాని కర్తృప్రయోజ్యాని కరణత్వాత్. వాక్యా వదితి తదుక్తం.
శ్లో. “భగవాన్ సర్వభూతేషు లక్ష్మితస్సాన్వితనా హరిః, దృశ్యైర్బుద్ధ్యాదిభిర్ద్రిష్టా లక్షణైరనుమా
పక్తై”రితి. నచైతావతా ఆత్మా అనుమానిక ఇతి మంతవ్యం దేహాదివ్యతిరిక్తత్వం పదార్థశుద్ధిమాత్రస్యై
పానుమానేన వివక్షితత్వాత్. ౨౩. భూయో౭స్వయవ్యతిరేకాభ్యామసంభావనాదినివృత్తావితీహాస
మాహ.—అత్రేతి. ౨౪. ౨౫. కుత ఇతి. సువిశారదా అతినిపుణా. ౨౬. సర్వలోకైకవైలక్షణ్యమా
హ—ప్రాయ ఇతి. ధర్తాదిషు వివిత్సాయాం ఆత్మవిచారే చ. మానవాస్సమీహంతే ప్రవర్తంతే.
తత్రాపి ఆయురాదేర్హేతునా కామనయైవ. ౨౭. త్వమితి. త్వం తు న కస్యచిత్ కర్తృణః కర్తా భవసి.
న కించిదీహసే ఇచ్ఛసి జడోన్మత్తపిశాచవచ్ఛరసి నను అశక్త్యావా అజ్ఞానేన వా. అనైపుణ్యేన వా
విరూపత్వేన వా. అవాగ్నితయావా. ఔదాసీన్యం ఘటత ఏవ. నైతదిత్యాహ—కల్యఇతి. ౨౮. మహా
నానందశ్చ తవ కుత ఇతి పృచ్ఛతి—జనేష్వితి. ౨౯. త్వమితి. స్పర్శవిహీనస్య విషయభోగరహితస్య
అత్ర హేతుః. కేవలాత్మనః కళత్రాదిశూన్యస్య. ౩౦. ౩౧. సంతితి. బుద్ధ్యవోపాశ్రితాః స్వీకృతాః
నతూపదేశేన ఆటామి పర్యటామి. ౩౨. ౩౩. మధుహేతి. శోభనం రూపం కీటస్య కతోతీతి సుపే

పింగళాకురరోఽర్భకః, కుమారీశరకృత్సర్పఙ్గార్ణనాభిస్సువేశకృత్. ౩౪. ఏతే మేగు
రవో రాజంశ్చతుర్వింశతిరాశితాః, శిక్షావృత్తిభిరేతేషామన్వశిక్షమిహాత్మనః.
౩౫. యతో యదనుశిక్షామి యథా వా నాహుషాత్మజ, తత్తథా పురుషవ్యాఘ్ర
నిబోధ కథయామి తే. ౩౬. భూతైరాక్రమ్యమాణోఽపి ధీరో దైవవశానుగైః,
తద్విద్వాన్ న చలేన్తార్గాదన్వశిక్షం క్షితేర్వ్రతమ్. ౩౭. శశ్వత్పరార్థసర్వేహః
పరార్థైకాంతసంభవః, సాధుశ్చిక్షేత భూభృత్తోనగశిష్యః పరాత్మతామ్. ౩౮. ప్రాణ
వృత్త్యైవ సంతుష్యేన్తునిర్నైవేంద్రియప్రియైః, జ్ఞానం యథా ననశ్యేత నావకీర్యేత
వాఙ్మనః. ౩౯. విషయేష్వావిశక్యో యోగీ నానాధర్మేషు సర్వతః, గుణదోషవ్యపే
తాత్తా న విషజ్ఞేత వాయువత్. ౪౦. పార్థివేష్విహ దేహేషు ప్రవిప్లస్తద్గుణా
శ్రయః, గుణైర్న యుజ్యతే యోగీ గంధైర్వాయురివాత్తదృక్. ౪౧. అంతర్హితశ్చ
స్థిరజంగమేషు బ్రహ్మత్తభావేన సమన్వయేన, వ్యాప్త్యావ్యవచ్ఛేదమసంగమాత్మనో

శకృత్. ౩౪. ఏతదితి. మే మయా ఆశ్రితాః తదాహ—ఏతేషాం వృత్తిభిః. ఆత్మనః శిక్షాః శిక్ష
ణీయానర్థాన్ హేయోపాదేయాదీన్. అన్వశిక్షం అనుశిక్షతవానస్తి. ౩౫. యత ఇతి. నాహుషా
యయాతి. ౩౬. క్షితేః క్షమాం శిక్షితవానిత్యాహ—భూతైరితి. ఆక్రమ్యమాణః సంపీడ్యమాణః
తద్విద్వాన్ భూతానాం దైవవశవర్తిత్వం విద్వాన్. వ్రతం నియమం. ౩౭. పర్వతరూపా వృక్ష
రూపా చ యా పృథివీ తస్యాః శిక్షితమాహ—శశ్వదితి. సర్వదా పరార్థాః పరోపకార్థాః సర్వా
ఈహా యస్య సః, పరార్థ ఏవ ఏకాంతతః సంభవో యస్య సః. భూభృత్తః పర్వతాత్. తస్య హి
వృక్షగుల్మలతాత్పణిర్ఘోరప్రసవణాదిక్రియాః పరార్థా ఏవ యథా. తద్వత్. తథా నగశిష్యః వృక్ష
శిష్యస్సన్ పరాత్మతాం పరాధీనాత్మతాం. వృక్షా యథా పరైరవఖండ్యోత్పాట్యచానయనమప్యను
మన్యతే తద్వత్. ౩౮. వాయురపి ద్వివిధః. ప్రాణో బాహ్యశ్చ తత్ర ప్రాణస్య గురుత్వమాహ—
ప్రాణవృత్త్యేతి. ప్రాణో హ్యహారాదిమాత్రేణ వర్తతే. రూపరసాదీన్ ఇంద్రియవిషయాంస్తు నాపే
క్షతే తథా మునిరపి భవేదిత్యర్థః. ప్రాణవృత్తైరకరణే మనోవైకల్యేన జ్ఞాననాశస్సౌత్. అతో దేహా
నిర్వాహః కర్తవ్యః గుణలిప్సాయాం తు వాక్ మనశ్చ విక్షిప్యేత అతో నాధికం లిప్సేతేత్యాహ—
జ్ఞానమితి. నావకీర్యేత న విక్షిప్యేత. ౩౯. విషయాన్ సేవమానోఽపి లేష్వనాసక్తిం బాహ్యత్
వాయోః శిక్షేదిత్యాహ—విషయేష్వితి. నానాధర్మేషు శీతోష్ణాదిధర్మకేషు. న హి వాయుర్వసే
దహనే వాసజ్ఞతే. తద్వత్. ౪౦. యథా వాయుర్గంధాదిధర్మయోగేన ప్రదీయమానోఽపివస్తుతో న
తద్యోగీ. ఏవం దేహాదిధర్మయోగేనాహంప్రత్యయేన ప్రతీయమానోఽపి ఆత్మా న తద్ధర్మవానితి
సంభావితమితి వాయోరేవ శిక్షితమిత్యాహ.—పార్థివేష్వితి. తద్గుణాశ్రయః దేహధర్మాన్ బాల్యాదీ
నాశ్రిత్య వర్తమానః. గుణైస్తైరేవ. ౪౧. ఏకస్యైవాత్మనః అంతర్బహిర్భావేన వర్తమానత్వమసం
గత్వం చేతి ఆకాశాత్ శిక్షితం సంభావనాద్వయమాహ—ద్వయేన. అంతర్హితశ్చేతి. అంతర్హితశ్చ
దేహాంతర్గతోఽపి మునిః ఆత్మనో దేహాద్యసంగం అతఏవ అవ్యవచ్ఛేదం చ భావయేత్. కుతః స్థిర
జంగమేషు సమన్వయేన యా వ్యాప్తిస్తయా. కిం మణిషు సూత్రస్యేవ వ్యాప్తిః న వితతస్య సర్వగ

మునిర్నభస్త్వం వితతస్య భావయేత్. ౪౨. తేజోఽబన్నమయైర్భావైర్దేహుర్ద్యైర్వా
యునేరితైః, న సృశ్యతే నభస్త్వత్కాలస్య ప్లేర్గుణైఃపుమాన్. ౪౩. స్వచ్ఛః ప్రకృతి
తస్మిన్ద్గో మాధుర్యస్తీర్థభూర్నృణాం, మునిః పునాత్యపాం మిత్రమీక్షాస్పర్శన
కీర్తనైః. ౪౪. తేజస్వీ తపసా దీప్తో దుర్ధర్షోదరభాజనః, సర్వభక్షోఽపి యుక్తాత్మా
నాదత్తే మలమగ్నివత్. ౪౫. క్వచిచ్ఛన్నః క్వచిత్స్వప్త ఉపాస్య శ్రేయఃకృచ్ఛ
తాం, భుక్తే సర్వత్ర దాతృణాం దహన్ ప్రాగుత్తరాశుభమ్. ౪౬. స్వమాయయా
సృష్టమిదం సదసల్లక్షణం విభుః, ప్రవిష్ట ఈయతే తత్ర సరూపోఽగ్నిరివైధసి.
౪౭. విసర్గాద్యాశ్శ్శానాంతా భావా దేహస్య నాత్మనః, కళానామివ చంద్రస్య

తస్య తత్కుతః. బ్రహ్మత్తభావేన బ్రహ్మస్వరూపభావనయా. శ్రు. “తత్త్వమసీ”తి శ్రుతేః నన్వేత
త్సర్వం కథం సంభవతి? తత్రాహ—నభస్త్వం తత్తుల్యత్వం భావయేత్. యథా నభసః సర్వగతస్య
నఘటాదిభిః సంగః పరిచ్ఛేదో వా. ఏవమాత్మనోఽపి సంభవతీతి. ౪౨. కించ. కూటస్థస్యాత్మనో
నాగమాపాయదేహాదీసంబంధ ఇత్యాహ—తేజ ఇతి. తేజోఽబన్నమయైః తేజశ్చ ఆపశ్చ అన్నం
పృథివీ చ తన్మయైః కాలస్పష్టైర్గుణైర్దేహాదిభిః పుమాన్ సృశ్యత ఇతి నభోవత్సంభవతీతి. ౪౩.

స్వచ్ఛత్వాదిభిర్గుణైః ఉదకం జగత్పునాతీతి. తద్గుణా మయా శిక్షితా ఇత్యాహ—స్వచ్ఛ ఇతి. స్వచ్ఛః
నిర్మలః ప్రకృతితః స్వభావతః స్నిగ్ధః జనేష్వనురాగవాన్. మాధుర్యః మధురాలాపీ. తీర్థభూః తీర్థ
స్థానం. అపాం మిత్రం ఉదకతుల్యః అఘాదితి పాతే తు సఖాయం పాపాత్ పునాతి. స్వచ్ఛత్వా
దిభిర్గుణైర్థాదుదకసాదృశ్యం జ్ఞాతవ్యం. ౪౪. అగ్నేశ్శిక్షితమాహ—తేజస్వీతి. తేజస్వీ జ్ఞానాతి
శయాత్. విశేషతః తపసా దీప్తః. దుర్ధర్షః అక్షోభ్యః సచాసా ఉదరభాజనశ్చ అపరిగ్రహః యుక్తాత్మా
మునిః. ౪౫. అగ్నేరేవ శిక్షాంతరమాహ—క్వచిదితి. యథాగ్నిః పరేచ్ఛయైవ హవిర్గృహ్ణతి
తథా మునిరిత్యాహ—దాతృణామితి. ప్రాగుత్తరాశుభం భూతం భవిష్యచ్ఛ పాపం. ౪౬.
ఆత్మనో దేహోపాధికమేవ ఉచ్ఛనీచత్వాది న స్వాభావికమిత్యగ్నిదృష్టాంతేన సంభావిత
మిత్యాహ—స్వమాయయేతి. స్వమాయయా స్వావిద్యయా. సృష్టం సదసల్లక్షణం దేవతిర్యగాది
రూపం విప్రశూద్రాదిరూపం వా. ౪౭. ఆత్మనో జన్మాదిషడ్వికారాభావః చంద్రదృష్టాంతేన
సంభావిత ఇత్యాహ—విసర్గాద్యా ఇతి. విసర్గోఽన్తః. శ్శానం నాశః అత్రేయం జ్యోతిశ్శాస్త్ర
ప్రక్రియా. ఆప్యమండలశ్చంద్రః. తేజోమండల ఆదిత్యః తయోరేకనక్షత్రావస్థానే చంద్రో
న దృశ్యతే. చక్షుషాం ఆదిత్యమండలేన సమదేశస్థితేన వ్యవధానాత్. సా అమావాస్యా. అథ షష్ఠి
ఘటికభిశ్చంద్రో నక్షత్రాంతరం గచ్ఛతి. ఆదిత్యస్తు త్రయోదశభిరహోరాత్రైః. అతః ప్రతిపదమా
రభ్య విషమస్థితస్య ఆదిత్యమండలస్య పంచదశో భాగః ఆప్యమండలే ప్రతిబింబితో దృశ్యతే. సాకళే
త్యుచ్యతే. ఏవం పంచదశేఽహ్ని త్రయోదశభిర్నక్షత్రైరంతరమితి. రాశిచక్రస్య సప్తవింశతినక్ష
త్రాత్మకస్య మధ్యే సంముఖౌ చంద్రాదిత్యౌ యదా తిష్ఠతః. తదా సంపూర్ణప్రతిబింబం భూచ్ఛా
యాలాంఛితం దృశ్యతే. సా పూర్ణిమా. తస్యాం పార్ణమాస్యాం సంపూర్ణప్రతిబింబేన షోడశకళ
శ్చంద్ర ఇత్యుపచర్యతే. తతఃపునః ప్రతిపదమారభ్య మండలయోర్విషమభావాత్కళాప్రసః

కాలేనావ్యక్తవర్తనా. ౪౮. కాలే నహ్యోఘవేగేన భూతానాం ప్రభవాప్యయా,
నిత్యావపి న దృశ్యేతే హ్యత్తనోఽగ్నే ర్యథార్చిమామ్. ౪౯. గుణైర్గుణానుపాదత్తే
యథా కాలం విముంచతి, న తేషు యజ్యతే యోగీ గోభిర్గా ఇవ గోపతిః. ౫౦.
బుధ్యతే స్వేన భేదేన వ్యక్తిస్థ ఇవ తద్గతః, లక్ష్యతే స్థూలమతిభిరాత్మా చాంభస్థి
తార్కవత్. ౫౧. నాతిన్నేహః ప్రసంగో వా కర్తవ్యః కేనచిత్క్వచిత్, కుర్వన్
విందేత సంతాపం కపోత ఇవ దీనధీః. ౫౨. కపోతః కశ్చనారణ్యే కృతనీడోవన
స్పతౌ, కపోత్యా భార్యయా సార్థమువాస కతిచిత్సమాః. ౫౩. కపోతా స్నేహ
గుణితహృదయా గృహధర్మిణౌ, దృష్టిం దృష్ట్యాంగమంగేన బుద్ధిం బుద్ధ్యా బబం
ధతుః. ౫౪. శయ్యాసనాటనస్థానవార్తాక్రీడాశనాదికం, మిథునీభూయ విస్రజ్ఞా
చేరతుర్వనరాజిషు. ౫౫. యం యం వాంఛతి సా రాజంస్తర్పయంత్యనుకంపితా,
తం తం సమానయత్కామం కృచ్ఛ్రీణాప్యజితేంద్రియః. ౫౬. కపోతీ ప్రథమం
గర్భం గృహ్లాతీ కాల ఆగతే, అండాని సుషువే నీడే స్వపత్యుస్సన్ని ధౌ సతీ. ౫౭.
తేషు కాలేవ్యజాయంత రచితావయవా హరేః, శక్తిభిర్ద్వర్విభావ్యాభిః కోమలాంగ
తనూరుహః. ౫౮. ప్రజాః పుపుషతుః ప్రీతౌ దంపతీ పుత్రవత్సరౌ, శృణ్వంతౌ
కూజితం తాసాం వివృతౌ కలభాషితైః. ౫౯. తాసాం పతత్రైస్సుస్పర్శైః కూజితై
ర్వల్లుచేష్టితైః, ప్రత్యుద్గమైరదీనానాం పితరౌ ముదమాపతుః. ౬౦. స్నేహానుబద్ధ

తత్ర యథా కళానామేవోత్పత్త్యాదయో నాప్యమండలస్య తథాత్తనోఽపీత్యాహ—కళానామి
వేతి. ౪౮. సింహవలోకనేన అగ్నిదృష్టాంతేనైవ దేహానాం ఊణభంగురతయా వైరాగ్యం శిషీత
మిత్యాహ—కాలేనేతి. ఓఘవద్వేగోయస్య తేన. ఆత్మనస్సంబంధినాం భూతానాం దేహాదీనా
మిత్యర్థః. అర్చిషాం జ్వాలానాం. ౪౯. ఆదిత్యాచ్ఛిషీతమాహ—ద్వయేన. గుణైరితి. యోగీగుణై
రింద్రియైర్గుణాన్విషయానుపాదత్తే యథా కాలం. అర్థిన్యాగతే సతి విముంచతి. న తేషు యజ్యతే.
లబ్ధమితి దత్తమితి వా అభినివేశం న కరోతి. గోభిః రత్నభిః గాః సలిలాని గోపతిః సూర్యో యథా.
౫౦. స్వతోభేదకూన్యస్యాప్యాత్తనో భేదప్రతీతిరుపాధివశాదిత్యాదిత్యదృష్టాంతేనైవ సంభావిత
మిత్యాహ—బుధ్యత ఇతి. స్వే స్వస్వరూపే స్థితః ఆత్మాభేదేన బుధ్యతే అభివ్యనక్తీతి వ్యక్తిరుపాధిః
వ్యక్తిస్థః ఉపాధౌ ప్రతిబింబితః తద్గత ఇవ ఉపాధిం ప్రవిప్ల ఇవ భేదేన స్థూలమతిభిః లక్ష్యతే.
అర్కవదిత్యన్వయః. ౫౧. కపోతాచ్ఛిషీతమాహ—నేతి. స్నేహః ప్రీతిః. ప్రసంగః ఉపలాలనా
ద్యాసక్తిః. ౫౨. దృష్టాంతం ప్రపంచయతి—కపోత ఇతి. ౫౩. తయోర్క్తిధః స్నేహప్రసంగం ఆదౌ
దర్శయతి—త్రయేణ. కపోతావితి. స్నేహేన గుణితం నిబద్ధం హృదయం యయోస్తా. ౫౪. శయ్యేతి.
విస్రజ్ఞా నిశ్శంకా. ౫౫. యం యమితి. సా కపోతీ తర్పయంతీ సహాసవీక్షితాలాపాదిభిః ప్రీణ
యంతీ. అత ఏవ తేనానుకంపితా సతీ. యం యం వాంఛతి తం తం కామం సమానయత్.
సంపాదయామాస. రాజన్నితి త్వం యథేతి సూచితం. ౫౬. ౫౭. తేష్వితి. తేషు జలభరితేష్వం
డేషు. హరేః శక్తిభిః కాలకర్తస్వభావాదిభిః రచితావయవాః పక్షిణః కోమలాన్యంగాని తనూరు

హృదయావనోన్యన్యం విష్ణుమాయయా, విమోహితౌ దీనధియా శిశూ౯ పుపు
షతుః ప్రజాః. ౬౧. ఏకదా జగ్గుతుస్తాసామన్నా ర్థే తౌ కుటుంబినౌ, పరితః కాననే
తస్మిన్నర్థినౌ చేరతుశ్చిరమ్. ౬౨. దృష్ట్వా తా౯ లుబ్ధకః కశ్చిద్యదృచ్ఛాతో వనే
చరః, జగ్మహే జాలమాతత్య చరతస్సాన్వలయాంతికే. ౬౩. కపోతశ్చ కపోతీచ
ప్రజాపోషేసదోత్సుకౌ, గతౌ పోషణమాదాయ స్వనీడమపజగ్గుతుః. ౬౪. కపోతీ
స్వాత్మజా౯ వీక్ష్య బాలకా౯ జాలసంవృతా౯, తానభ్యధావత్క్రిశంతీక్రోశతో
భృశదుఃఖితా౯. ౬౫. సాసకృత్స్నేహగుణితదీనచిత్రాజమాయయా, స్వయంచాబ
ధ్యతసిచాబద్ధా౯ పశ్యంత్యపస్తృతిః. ౬౬. కపోతశ్చాత్మజా౯ వీక్ష్య ఆత్మనోఽ
భ్యధికా౯ ప్రియా౯, భార్యాం చాత్మసమాం దీనో విలలాప సుదుఃఖితః. ౬౭.
అహో మే పశ్యతాపాయమల్పపుణ్యస్య దుర్జతేః, అతృప్తస్యాకృతార్థస్య గృహ
స్త్రైవర్గికో హతః. ౬౮. అనురూపానుకూలాచ యస్య మే పతిదేవతా, శూన్యే
గృహే మాం సంత్యజ్యప్రత్రైస్సర్వర్యాతి సాధుభిః. ౬౯. సోఽహం శూన్యే గృహే
దీనో మృతదారో మృతప్రజః, జిజీవిషే కిమర్థం వా విధురో దుఃఖజీవితః. ౭౦.
శాం స్తథైవావృతా౯ సిగ్భిర్నృత్యగ్రస్తాన్విచేతసః, స్వయం చ కృపణస్సీతుపశ్య
న్నప్యబుధోఽపతత్. ౭౧. తం లభ్యా లుబ్ధకః క్రూరః కపోతం గృహమేధినం, కపో
తకా౯ కపోతీం చ సిద్ధార్థః ప్రయయా గృహమ్. ౭౨. ఏవం కుటుంబ్యశాంతాత్తా
ద్వంద్వారామః పతత్రివత్, పుష్ణ౯ కుటుంబం కృపణస్సానుబంధోఽవసీదతి. ౭౩.
యః ప్రాప్య మానుషం లోకం ముక్తిద్వారమపావృతం, గృహేషు ఖగవత్సక్త
స్తమారూఢచ్యుతం విదుః. ౭౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

హశ్చ యేషాం తే. ౧౮. ౧౯. తాసామితి. పతత్రైః పక్షైః. అదీనానాం హృష్టానాం. ౬౦.
స్నేహేతి. శిశూ౯ బాలా౯ ప్రజాః పుత్రా౯. ౬౧. ౬౨. దృష్ట్వేతి. స్వాల్లయంతికే చరతః
క్రీడతః తా౯ కపోతపుత్రా౯. ఆతత్య ప్రసార్య. ౬౩. కపోత ఇతి. ఉత్సుకత్వాదేవ తతోష
ణార్థం గతౌ. పోషణం భక్ష్యం. ౬౪. ౬౫. నేతి. సిచా జాలేన. ౬౬. కపోత ఇతి. ఆత్మానురూపాం
భార్యాం చ విలలాప శుశోచ హ—౬౭. పత్యుర్విలాపమాహ—త్రయేణ. అహో ఇతి. అతృప్తస్య
దృష్టసుఖే అకృతార్థస్య అదృష్టమసంపాదయతః. ౬౮—౭౦. తావితి. తానావృతా౯ పశ్యన్నపి
సితు జాలేషు. ౭౧. ౭౨. దాన్వాంతికే యోజయతి—ఏవమితి. ౭౩. ఏవం గృహసక్తి తిరశ్చామప్య
నర్థహేతుః. అతః మనుష్యస్య క్షతినిందితైవేత్యహ—యఇతి. ౭౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, సప్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

బ్రాహ్మణ ఉవాచ:—సుఖమైంద్రియకం రాజన్ స్వర్గే నరక ఏవ చ, దేహినో
యద్యథా దుఃఖం తస్మాన్నేచ్ఛేత తద్బుధః. ౧. గ్రాసం సుమృష్టం విరసం మహం
తం స్తోకమేవ వా, యదృచ్ఛయైవాపతితం గ్రనేదాజగరోక్రియః. ౨. శయీతా
హాని భూరిణి నిరాహారోఽనుపక్రమః, యది నోపనమేద్ద్రాసో మహాహిరివ దిష్ట
భుక్. ౩. ఓజస్సహోబలయుతం బిభ్రద్దేహమకర్తకం, శయానో వీతనిద్రశ్చ నేహే
తేంద్రియవానపి. ౪. మునిః ప్రసన్నగంభీరో దుర్విగాహ్యో దురత్యయః, అనంత
పారో హ్యక్షోభ్యస్తీమితోద ఇవార్ణవః. ౫. సమృద్ధకామో హీనో వా నారా
యణపరో మునిః, నోత్సర్షేత న శుష్యేత సరిద్భిరివ సాగరః. ౬. దృష్ట్వా స్త్రియం
దేవమాయాం తద్భావై రజితేంద్రియః, ప్రలోభితః పతత్యంధే తమస్యగ్నౌ పతంగ
వత్. ౭. యోషిద్ధిరణ్యాభరణాంబరాదిద్రవ్యేషు మాయారచితేషు మూఢః,
ప్రలోభితాత్తాహుయపభోగబుద్ధ్యా పతంగవన్నశ్యతి నష్టదృష్టిః. ౮. స్తోకంస్తోకం గ్రనే

జ్ఞో. అష్టమేఽజగరాదిభ్యోనవభ్యశ్శీతం హరిః, అవధూతగిరా ప్రాహ వివేకాయోద్ధవం
ప్రతి. ప్రారబ్ధకర్తృభోగస్యావశ్యంభావిత్వాత్తదర్థోద్యమైర్వృథా నాయుర్వ్యయః కర్తవ్య ఇతి
అజగరాచ్ఛీతమాహ—సుఖమితి. యదైంద్రియకం సుఖం తత్స్వర్గే నరకే చ భవత్యేవ. యథా
దుఃఖం. తస్మాద్బుధః తన్నేచ్ఛేత్. ౧. శరీరనిర్వాహమాత్రం తు యథా లభ్యేనకర్తవ్యమేవేత్యాహ—
గ్రాసమితి. అజగరః అజగరవృత్తిః. అక్రియః తావన్నాత్రేఽపి ఉదాసీనః. ౨. యదా నాపతేత్
తదా కింకర్తవ్యం తత్రాహ—శయీతేతి. అనుపక్రమః నిరుద్యమః దిష్టభుక్ దైవమేవ ప్రాహ
మితి దైర్ఘ్యవాత్. ౩. నను సమర్థోఽపి శయీతైవ కిం ఓమిత్యాహ.—ఓజ ఇతి. ఓజః ఇంద్రియబలం.
సహః మనోబలం. బలం శారీరమేవ. తద్బుక్తమపి దేహమకర్తకమేవ బిభ్రత్. శయానఏవ భవేత్.
వీతనిద్రః స్వాధ్ధే దత్తదృష్టిశ్చ భవేత్. న పునరీహేత ఇంద్రియవానపీతి దర్శనాదివ్యాపారమపి
నివారయతి. ౪. సముద్రాచ్ఛీతమాహ.—మునిరితి. బహిఃప్రసన్నశ్చాసావంతర్గంభీరశ్చ. దుర్విగాహ్యః
ఏవం భూత ఇతి పరికల్పయితుమశక్యః అలక్ష్్యాభిప్రాయత్వాత్. దురత్యయః అనతిక్రమణీయః
తేజస్విత్వాత్. అనంతపారః కాలతో దేశతశ్చాపరిచ్ఛేద్యః స్వరూపావిర్భావాత్. అక్షోభ్యః
అవికార్యః రాగాద్యభావాత్. స్తీమితోదః నిశ్చలోదకః అర్ణవో యథా తద్వదేతైర్నైః అర్ణవ ఇవ
భవేదిత్యర్థః. ౫. కించ. సమృద్ధేతి. వర్షాను సరిద్భిః సమృద్ధోఽపి సాగరో యథా నోత్సర్షేత
గ్రీష్మే తద్విహీనోఽపి న శుష్యేత్. తథా సమృద్ధకామః తద్దీనోవా న హృష్యేత్ న చ శోచేది
త్యర్థః. అత్ర హేతుః. నారాయణపరః న తు విషయపర ఇతి. ౬. రూపగంధస్పర్శశబ్దరసైః పంచభిః
విషయైస్సంమోహితాః పతంగమధుకరగజహరిణమీనాహతాః అతస్తేష్వనాసక్తాః పంచైతే. గురవః.
తదుక్తం. జ్ఞో. “పతంగమాతంగకురంగభృంగమీనాహతాః పంచభిరేవ పంచ, ఏకః ప్రమాదీ న
కథం న హస్యతే యస్సేవతే పంచభిరేవ పంచే”తి తత్ర రూపవిలాసమోహితో నశ్యతీతి
పతంగాచ్ఛీతమాహ—దృష్ట్వేతి. తస్యాః భావైః ప్రలోభితః. ౭. స్త్రియముపలక్షణీకృత్యైవైత
త్ప్రపంచయతి—యోషిదితి. ౮. మధుకరాచ్ఛీతమాహ—స్తోకమితి. గృహాన్ గృహస్థాన్ అహిం

ద్వాసందేహోవర్తేత యావతా, గృహానహింసన్నాతిష్ఠేద్వృత్తిం మాధుకరీంమునిః.
 ౯. అణుభ్యశ్చ మహాదభ్యశ్చ శాస్త్రేభ్యః కుశలోనరః, సర్వతస్సారమాదద్యాత్పుష్పే
 భ్య ఇవ షట్పదః. ౧౦. సాయంతనం శ్వస్తనం వానసంగృహీత భిక్షితం, పాణిపాత్రో
 దరామత్రో మక్షికేవ న సంగ్రహీ. ౧౧ సాయంతనం శ్వస్తనం వా న సంగృహీత భిక్షి
 తం, మక్షికా ఇవ సంగృహ్లా సహ తేన వినశ్యతి. ౧౨. పదాపి యువతిం భిక్షుర్న
 స్పృశేద్దారవీమపి, స్పృశన్ కరీవ బధ్యేత కరిణ్యా అంగసంగతః. ౧౩. నాధిగచ్ఛే
 త్త్రియం ప్రాజ్ఞః కర్హిచిన్త్యత్యుమాత్తనః, బలాధికైస్సహస్యేతగజైరన్యైర్దజో
 యథా. ౧౪. న దేయం నోపభోగ్యం చ లుబ్ధైర్ద్యుఃఖసంచితం, భుక్తే తదపి
 తచ్చాన్యో మధుహేవార్థవిన్తధు. ౧౫. సుదుఃఖోపార్జితైర్ద్రవ్యైరాశాసానాం
 గృహాశిషః, మధుహేవాగ్రతో భుక్తే యతిర్వై గృహమేధినామ్. ౧౬ గ్రామ్య
 గీతం న శృణుయాద్యతిర్వనచరః క్వచిత్, శిక్షేత హరిణాద్విధ్వాన్తగయోర్గీతమో
 హితాత్. ౧౭. నృత్తవాదిత్రగీతాని జుషన్ గ్రామ్యాణి యోషితాం, ఆసాంక్రీడన

సన్ అపీడయన్. అయంభావః. యథా మధుకరో విశిష్టగంధలూభేన ఏకస్తిన్నేవ పక్షే నివసన్
 అస్తనమయే తస్మిన్ ముకుళితే సతి బధ్యతే ఏవం మునిరపి గుణలూభేన ఏకమేవ గృహమాశ్రితస్తన్తో
 హేన బధ్యత ఇతి. ౯. కించ అణుభ్య ఇతి. ద్వివిధో మధు కృత్ మధుకృంతతి పుష్పదాచ్ఛిద్య
 గృహ్లాతీతి మధుకృత్ భ్రమరః మధు కరోతి ఆహారత్వేన స్వరూపేణైవేతి మధుకృత్ మధుమక్షికా
 చ తత్ర ప్రథమాచ్ఛిక్షితముక్తం. ౧౦. ద్వితీయాచ్ఛిక్షితమాహ—సాయంతనమితి. సాయమిదం
 భోక్ష్యే శ్వ ఇదం భోక్త్య ఇతి భిక్షితమన్నాది సంగృహీత. కిం తు. పాణిపాత్రః తన్త్రాత్ర గ్రాహీ.
 యద్వా. ఉదరమేవామత్రం పాత్రం యస్య సః. ఏకభిక్షాయాం తు ఉదరపాత్ర గ్రాహీ భవేత్.
 సంగ్రహీ తు న భవేత్. సంగ్రహీ తు మక్షికేవ న భవతి న జీవతీత్యర్థః. ౧౧. ఏతద్వివృణోతి.
 సాయంతనమితి. ౧౨. స్పృశానక్తిర్నాశహేతురితి గజాచ్ఛిక్షితమిత్యాహ—పదేతి. పాదేనాపి దారవీం
 దారుమయీమపి గజో హి కరిణీం ప్రదర్శ్య నిఖాతతృణపిహితగర్తే నిపాత్య బధ్యతే. ౧౩. కించ.
 నేతి. నాధిగచ్ఛేత్ నోపగచ్ఛేత్. ౧౪. త్యాగభోగవిహీనో ధనసంచయః న కార్యః యది
 క్రియతే స తు పరగామీ భవతీత్యత్ర మధుహః గురురిత్యాహ.—నేతి. తదన్యో బలవాన్
 భుక్తే తదవ్యయః తచ్చాన్యః మధుహః మధుమక్షికాభిః సంచితం మధుయథా భుక్తే తద్వత్. నను
 సుగుప్తం ధనం కథమన్యో జ్ఞాన్యతి హరిష్యతి చేతి తత్రాహ—అర్థవిదితి. అర్థవిత్. లింగైర్ధం తద్ధ
 రణోపాయం చ వేత్తీత్యర్థవిత్. యథా మధుహః తరుతోటరాదిగతం మధువేత్తి. హరతిచ. ౧౫. స్వోద్య
 మంవినాపి భోగః సంభవతీత్యత్రాపి సవీవ గురురిత్యాహ—సుదుఃఖేతి. ఆశాసానానామితి పక్షవ్యేనా
 వర్ణలోప ఆర్షః శ్లో. “యతిశ్చ బ్రహ్మచారీచ పక్వాన్నస్వామినావుభౌ, తయోరన్నమదత్వాతు
 భుక్త్వా చాంద్రాయణం చరేద్”తి. గృహిణామావశ్యకత్వేన దానవిధానాత్. ౧౬. హరిణాచ్ఛిక్షిత
 మాహ—గ్రామ్యేతి. భగవద్గీతం తు శృణుయాదేవ. మృగయోర్బుజ్జకస్య. ౧౭. హరిణశబ్దాదేవహరిణీ

కోవశ్యముశ్యశృంగో మృగీసుతః. ౧౮. జిహ్వాయాతిప్రమాధిన్యా జనో రసవిమో
హితః, మృత్యుమృచ్ఛత్యసద్బుద్ధిర్నస్తు బడిశై ర్యథా. ౧౯. ఇంద్రియాణి జయం
త్యాశు నిరాహారామనీషిణః, వర్జయిత్వాతు రసనం తన్ని రస్యన్న వర్ధతే. ౨౦. తావ
జ్జితేంద్రియోనస్యాద్విజితాన్యేంద్రియః పుమాన్, నజయేద్రసనం యావజ్జితం సర్వం
జితేరనే. ౨౧. పింగళానామవేశ్యాసీద్విదేహనగరేపురా, తస్యామే శిక్షితం కించి
న్నిబోధ నృపనందన. ౨౨. సాన్వైరిణ్యేకదాకాంతం సంకేతఉపనేష్యతీ, అభూ
త్కాలే బహిర్ద్వారి బిభ్రతీరూపముత్తమమ్. ౨౩. మార్గఆగచ్ఛతో వీక్ష్య
పురుషాన్ పురుషర్షభ, తాన్ శుక్కుదాన్ విత్తవతః కాంతాన్ మేనేర్థకాముకా.
౨౪. ఆగతేష్విపయాతేషు సా సంకేతోఽజీవినీ, అప్యన్యో విత్తవాన్ కోఽపి మాము
వైష్యతి భూరిదః. ౨౫. ఏవం దురాశయాధ్వస్తనిద్రాద్వార్యవలంబినీ, నిర్గచ్ఛతీ
ప్రవిశతీ నిశీధం సమపద్యత. ౨౬. తస్యావిత్రాశయాశుష్యద్వక్త్రాయాదీనచేతసః,
నిర్వేదః పరమోజ్ఞాః చింతాహేతుస్సుఖావహః. ౨౭. తథా నిర్విణ్ణచిత్తాయాగీతం
శృణు యథా మమ, నిర్వేదఆశాపాశానాం పురుషస్యయథాహ్వాసిః, నహ్యంగా
జాతనిర్వేదో దేహబంధం జిహాసతి. ౨౮. పింగళోవాచః—అహో మే మోహవితతిం
పశ్యతా విజితాత్మనః, యాకాంతాదసతః కామం కామయే యేన బాలిశా. ౨౯.

సుతః ఋశ్యశృంగోఽపి గురుర్జ్ఞాతవ్య ఇత్యాహ—నృత్యేతి వశ్యో బభూవేతి శేషః. ౧౮. రసాసక్తిర్నాశ
హేతురితి మినాచ్ఛిక్షితమాహ—జిహ్వాయేతి. ఆతిప్రమాధిన్యా అతిక్షోభికయా దుర్జయయా. ఋచ్ఛతి
ప్రాప్నోతి బడిశైః ఆమిషలిప్తైర్లోహకంటకైః. ౧౯. దుర్జయత్వముపపాదయతి—ద్వాభ్యాం. ఇంద్రి
యాణీతి. ఆయంభావః—యద్యాహరస్యజ్యతే తర్హ్యన్యేంద్రియజయః కేవలం భవతి. రసనేంద్రియంతు
వర్ధతే. యదితు భుజ్యతే తర్హి పునశ్చ రసాసక్త్యా సర్వేంద్రియక్షోభస్సాన్యత్. అతోరసాసక్తిం పరిత్యజ్య
ఔషధవత్ భుంజీతేతి ప్రాణవృత్త్యైవ సంతుష్టేదిత్యత్రోక్తమపి రసనస్యాతిదుర్జయత్వజ్ఞాపనాయా
త్రోచ్యత ఇతిశేషః. ౨౦. ౨౧. పింగళాయావైరాశ్యం శిక్షితమితి వక్తుం తదాఖ్యానమాహ—
పింగళేతి. మే మయా శిక్షితం. ౨౨. నేతి. నైర్విరిణీ కామచారిణీ. సంకేతే రతిస్థానే. ౨౩. మార్గ
ఇతి. తాన్విత్తవతః సధనాన్. అతఏవ శుక్కుదాన్, మూల్యదాన్. కాంతాన్ సురతార్హ్వాన్. ౨౪.
ఆగతేష్వితి అపీతి సంభావనాయాం. అన్యోఽపి మామువైష్యతీత్యేవం దురాశయేత్యుత్తరేణాన్వయః.
౨౫. ఏవమితి. ద్వార్యవలంబమానాపునః ప్రవిశతీ పునర్నిర్గచ్ఛతీ ఏవంకుర్వతీ. నిశీధం అర్ధరాత్రం
ప్రాశ. ౨౬. తస్యాఇతి. నిర్వేదః అలంబుద్ధిః. విత్తచింతైవ హేతుర్యస్యసః. ౨౭. తథేతి. యథా
యథావత్. మమ మత్తః. శృణు. నను కినిర్విణ్ణాయాగీతశ్రవణేన? తత్రాహ—హి యస్తాత్ పురు
షస్యఆశాపాశానాం నిర్వేదః యథా అసిః తథాఛేత్తా. తత్ర హేతుః—నహీతి. అంగ హేరాజ్ఞా. ౨౮.
అహోఇతి. అవిజితాత్మత్వే హేతుః. యాహం బాలిశా వివేకశూన్యా. తస్యాః కుతః. యేనకారణేన
అసతః తుచ్ఛాత్ నరాత్కామంకామయే. ౨౯. బాలిశత్వం ప్రపంచయతి—చతుర్థిః. సంతమితి.

సంతం సమీపే రమణం రతిప్రదం విత్తప్రదం నిత్యమిమం విహాయ, అకామదం
 దుఃఖభయార్తిశోకమోహప్రదం తుచ్ఛమహం భజేఽజ్ఞా. 30. అహోమయాత్మా
 పరితాపితో వృథా సాంకేత్యవృత్త్యాహృతిగర్హ్యవార్తయా, స్త్రీణాన్నరాదర్శ
 తృషోఽనుశోచ్యాత్క్రితేన విత్తం రతిమాత్మనేచ్ఛతి. 31. యదస్థిభిర్నిర్మితవంశ
 వంశ్య స్థూణంత్యచా లోమనఃపైః పినద్ధం, క్షరన్నవద్వారమగారమేతద్విజ్ఞాత్రపూ
 ర్ణం మదుపైతికాన్యా. 32. విదేహానాంపురే హ్యస్తిన్నహమేకైవ మూఢధీః, యన్య
 మిచ్ఛత్యసత్యస్తాదాత్మదాత్కాంతమచ్యుతాత్. 33. సుహృత్ప్రేష్టతమోనాథ
 ఆత్మాచాయం శరీరిణాం, తం విక్రీయాత్మనైవాహం రేమేఽనేన యథారమా. 34
 కియత్ప్రియంతే వ్యభజన్ కామా యే కామదా నరాః, ఆద్యంతవంతో భార్యా
 యాదేవావా కాలవిద్రుతాః. 35. నూనం మే భగవాన్ ప్రీతో విష్ణుః కేనాపి
 కర్తృణా, నిర్వేదోఽయం దురాశాయాయన్తే జాతస్సుఖావహాః 36. మైవంస్యర్థంద
 భాగ్యాచేత్ క్లేశానిర్వేదహేతవః, యేనానుబంధం నిర్మూత్య పురుషశ్శమ
 మృచ్ఛతి. 37. తేనోపకృతమాదాయ శిరసా గ్రామ్యసంగతా, త్యక్త్వా దురాశాం
 శరణం వ్రజామి తమధీశ్వరమ్. 38. సంతుష్టా శ్రద్ధధత్యేనం యథాలాభేనజీవతీ,

సమీపేసంతం అంతర్యామిత్యాత్ ఇమమపరోక్షమీశ్వరం. 30. అహోఇతి. అతిగర్హ్యా అతినింద్యా.
 యావార్తాజీవికా. తయా. కుతః. సాంకేత్యేన యావృత్తిస్తయా. బహుప్రీహిణాస్వవిశేషణంవా.
 పరితాపం ప్రపంచయతి—స్త్రీణాదితి. స్త్రీణాత్ స్త్రీలంపటాత్. అపిచః అర్థకృషః లుభాత్. అత
 ఏవానుశోచ్యాన్నరాత్. యాహం విత్తం రతిం చేచ్ఛతి. తయావృథా అత్తాపరితాపితః. కేనవిత్త
 మిచ్ఛతి. తేన నరేణక్రీతేనాత్మనాదేహేన. 31. అహోధిచ్ఛాం. యాహమతిబీభత్సితం భజామి
 త్యాహ—యదితి. వంశోనామ స్థూణాను విహితస్తిర్యగ్వేణుః. వంశ్యాస్తస్తిన్నభయతో నిహితా
 వేణవః. అస్థిభిరేవ నిర్మితావంశాదయో యస్తిక్తతత్. తత్రపృష్టే యద్దిర్ఘమస్థినమంశః. పార్శ్వస్థాస్థీనిః
 వంశ్యాని స్థూణాహస్తపాదాస్థీని. తథా త్వచా లోమభిర్నఖైశ్చ పినద్ధం ఛాదితం తథాపి క్షరంతి నవ
 ద్వారాణియస్తిక్తతత్. ఏవంభూతాగారరూపం నరశరీరమేతత్ మత్మత్తః అన్యకావాకాంతబుద్ధ్యా
 ఉపైతి. నేవతే. 32. సత్సంగతౌ సతామవ్యహో మమ మోహాఇత్యాహ—విదేహానామితి. యాహమ
 సతీ అచ్యుతాదన్యంకాంతంభోగ్యమిచ్ఛతీసా. 33. ఏవంనిర్విణ్ణాసతీ అతః పరమేవంకరిష్యామిత్యాహ—
 సుహృదితి. అయమీశ్వరః ఆత్మనైవాత్మానమేవ నివేద్య. తం విక్రీయ విశేషేణ క్రిత్వా. అనేనైవ
 సహరేమే రమా లక్ష్మీర్యథా. 34. అన్యస్య అసేవ్యత్వం. దర్శయతి—ఆద్యంతవంతోయే కామాః విష
 యాః. కామదా నరావా దేవా వాకాలకలితాః. భార్యాయాః కియత్ప్రియంకృతవంతః నకించిత్.
 ఆతోనేహముత్రచ తద్వ్యతిరిక్తః శోఽపి సేవ్యోఽస్తీత్యర్థః. 35. ఏవం నిశ్చిత్త్య స్వభాగ్యమభినం
 దతి—నూనమితి. దుష్టా ఆశాయస్యాస్తస్యామే. 36. నను ధనాప్రాప్త్యాక్లిష్టాసి కథం విష్ణుః ప్రీతస్త
 త్రాహ—మైవమితి. మందభాగ్యాచేదహంస్యాం. తర్హ్యేవం నిర్వేదహేతవః క్లేశాః న స్యురిత్యర్థః.
 యేననిర్వేదేన అనుబంధం గృహాదికం నిర్మూత్య సంత్యజ్య. 37. అతః తేనేతి. తేనక్రీవిష్ణునా.

విహారామ్యమునై వాహమాత్త నారమణేనవై. ౩౯. సంసారకూపే పతితం విషయైర్ము
షి తేక్షణం, గ్రస్తం కాలాహినాత్తానం కోఽన్యస్తం త్రాతుమిశ్వరః ౪౦. ఆ తైవహ్య
త్తనోగోష్టా నిర్విద్యేత యదాఖిలాత్, అప్రమత్త ఇదం పశ్యేద్గ్రస్తం కాలాహినాజ
గత్. ౪౧. బ్రాహ్మణఉవాచ:—ఏవంవ్యవసితమతిర్దురాశాం కాంతతర్షజాం, చిత్తోష్ణ
శమమాసాద్య శయ్యాముపవివేశ సా. ౪౨. ఆశా హి పరమం దుఃఖం నైరాశ్యం
పరమం సుఖం, యథా సంభిద్య కాంతాశాం సుఖం సుష్మాప పింగళా. ౪౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

బ్రాహ్మణ ఉవాచ:—పరిగ్రహో హి దుఃఖాయ యద్యత్ప్రియతమం
నృణాం, అనంతం సుఖమాప్నోతి తద్విద్వాన్ య స్త్వకించనః ౧. సామిషం కుర
రం జఘ్నుర్బలినోఽన్యే నిరామిషాః, తదామిషం పరిత్యజ్య ససుఖం సమవిందత ౨.
న మే మానావమానౌ స్తో న చింతా గేహపుత్రిణాం, ఆత్మక్రీడోహ్యత్తరతో
విచరామిహ బాలవత్. ౩ ద్వావేవ చింతయాముక్తౌ పరమానంద ఆప్లుతౌ,
యో విముగ్ధో జడో బాలో యశ్చ బుద్ధేః పరం గతః. ౪. క్వచిత్కుమారీ త్వా
త్తానం వృణ్వానాన్ గృహమాగతాన్, స్వయం తానర్హయామాస హ్యపయా
తేషు బంధుషు. ౫. తేషామభ్యవహారార్థం శాలీన్ రహసి పార్థివ, అవఘ్నం

ఉపకృతం కృతముపకారం నిర్వేదలక్షణం గ్రామ్యేషు నరేషు వా సంగతాః. ౩౮. కథం వ్రజసి
తదాహ—సంతుష్టేతి. ౩౯. నను బ్రహ్మదీన్ హిత్వా. అమునైవేతి కోఽయం నియమస్తత్రాహ
సంసారేతి. ముషితేక్షణం అపహృతవివేకం. ౪౦. తస్మి కిమాత్తత్రాణోపాధినా భజిష్యసి. తత్ర
పర్వతో నిర్విద్య భగవద్భజనే ప్రవృత్తస్యాత్మనవివ సమర్థత్వాదిత్యాహ—ఆత్మైవేతి. యదా ఏవం
జగత్పశ్యేత్. తతశ్చాప్రమత్తస్త్ అఖిలాత్ ఇహాముత్ర చ భోగాత్ నిర్విద్యేత. తదాహి ఆత్మై
వాత్తనో గోష్టేత్యన్వయః. అతః. కేవలంప్రేష్టేవ భజామితిభావః. ౪౧. ఏవమితి. కాంతస్యతర్షః
అభిలాషః తతః జాతాం. ౪౨. ఫలితమాహ—ఆశేతి. ౪౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, అష్టమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. నవమే కురరాదిభ్యో దేహతశోఽపశిక్షితం, శ్రుత్వా యదుఃకృతార్థోఽభూదితి కృష్ణేన
వర్ణితం. కురరాచ్ఛిక్షితమాహ—పరిగ్రహఇతి. యద్యత్. ప్రియతమం. తస్యతస్యపరిగ్రహః తద్విద్వాన్
పరిగ్రహే దుఃఖమితి విద్వాన్ య స్త్వకించనః త్యక్తపరిగ్రహః నతు దరిద్రః. ౧. తదాహ—సామిష
మితి. ౨. అర్భకాచ్ఛిక్షితమాహ—నేతి. గేహపుత్రిణాం తద్వతాం యా భవతి సా చింతా చ మే
నాస్తి. ఆత్మనైవ క్రీడాయస్య సః ఆత్మని రతిః ప్రీతిర్యస్య సః. ౩. నన్వజ్ఞసర్వజ్ఞయోః కిం సాదృశ్యం
నైచ్చింత్యం పరమసుఖమిత్యాహ—ద్వావితి. విముగ్ధః అజ్ఞః. జడః అనుద్యమః. ఏవంభూతో యో
బాలః యశ్చ బుద్ధేః ప్రకృతేః పరమిశ్వరం ప్రాప్తః తౌ ద్వా. ౪. కుమార్యాశ్శిక్షితం వక్తుం తదా
ఖ్యాయికామాహ—క్వచిదితి. వృణ్వానాన్ స్వపరణాయాగతాన్ బంధుషు పితృదిషు. ౫. తేషా

త్యాః ప్రకోష్ఠస్థాశ్చక్రశ్శంఖాస్త్వనం మహత్. ౬. సా తజ్జుగుప్సితం మత్వా
మహతీ వ్రీడితా తతః, బభంజైకైకశశ్శంఖాః ద్వా ద్వా పాణ్యోరశేషయత్.
౭. ఉభయోరప్యభూద్ధోషో హ్యవఘ్నంత్యా స్త్వశంఖయోః, తత్రాప్యేకం నిర
భినదేకస్తాన్నాభవద్ధ్వనిః. ౮. అన్వశిక్షమిమం తస్యా ఉపదేశమరిందమ, లోకా
ననుచరన్నేతా లోకతత్త్వవివిత్సయా. ౯. వాసే బహూనాం కలహా భవే
ద్వార్తా ద్వయోరపి, ఏకఏవ చరేత్తస్తా త్కుమార్యాభవ కంకణః. ౧౦. మనఏకత్ర
సంయుజ్యాజ్జితశ్వాసో జితాసనః, వైరాగ్యాభ్యాసయోగేన ధ్రియమాణమతం
ద్రితః. ౧౧. యస్త్విన్తనోలబ్ధపదం యథైతచ్ఛనైశ్శనై ర్దుంచతి కర్తరేణా, సత్వేన
వృద్ధేన రజస్తమశ్చ విధూయ నిర్వాణముపైత్యనింధనమ్. ౧౨. తదైవ
మాత్తన్యవరుద్ధచిత్తో న వేద కించిద్బహిరంతరం వా, యథేషుకారోన్మృపతిం
ప్రజంతమిషో గతాత్తా న దదర్శ పార్శ్వే. ౧౩. ఏకచార్యనికేతస్సాన్యద
ప్రమత్తో గుహశయః, అలక్ష్మమాణ ఆచారై ర్దునిరేకోఽల్పభాషణః. ౧౪.

మితి. శంఖాః శంఖవలయాః మహద్యథా భవతి తథా స్త్వనం చక్రః. ౬. సేతి. సా మహతీ ఖడ్గి
మతీ. తత్ స్వయం శాల్యవహననం జుగుప్సితం దరిద్రతాద్యోతకం. ఏకైకశః క్రమేణైకైకం బభంజ
కరాదపసారితవతీ. ౭. ఉభయోరితి. నిరభినత్ పృథక్కృతవతీ. ౮. అన్వశిక్షమితి. నను కుమా
ర్యాస్తవచ కథం సంగతి స్తత్రాహ-లోకానితి. ౯. వాస ఇతి. ప్రథమాంతపాతే కలహః కలహహేతుః
వార్తా గోష్ఠీహేతుర్భవేదిత్యర్థః. ౧౦. చిత్తైకాగ్రతా అద్వైతస్ఫూర్తిలక్షణసమాధిహేతురితి. శరకారా
చ్ఛిక్షితమాహ—మన ఇతి. తత్ర ఉపాయమాహ-జితేతి. ఆసనజయే శ్వాసజయః. శ్వాసజయే శ్వాసా
ధీనం మనోనిశ్చలం భవతి. ననుక్షణం నిశ్చలం సదపి మనో విషయవాసనయా యచి విక్షిప్యేత సుషుప్తా
వివ సర్వథా విలీయేత వా తదా కిం? తత్రాహ-వైరాగ్యేతి. వైరాగ్యేణ విక్షిప్యమాణం అభ్యాస
యోగేన లక్ష్మ్యేధ్రియమాణం స్థిరీక్రియమాణం. ౧౧. ఏకత్రేతి కుత్ర? తదాహ—యస్త్విన్తితి.
యత్. లయవిక్షేపాత్తకం మనః ఏతద్యస్త్విన్ పరానందరూపే భగవతి. లబ్ధాస్పదం సత్. కర్త
రేణా కర్తవాసనాః ముంచతి. నను కర్తవాసనాత్యాగేఽపి సుషుప్తివల్లయో దుర్వారః నశత్వేనేతి.
వృద్ధేన ఉపరమాత్త కేన రజస్తమసోరభావే విక్షేపలయాభావాత్. నిర్వాణం అవృత్తికం ధ్యేయా
కారేణావస్థానముపైతి. కుతః అనింధనం ఇంధనం గుణాః తత్కార్యం చతద్రహితం. తదుక్తం యోగ
శాస్త్రే. శ్లో. “మనసో వృత్తిశూన్యస్య బ్రహ్మకారకయా స్థితిః, యా సంప్రజ్ఞాతనామా సా సమాధి
రభిధీయత”ఇతి. ౧౨. తతశ్చనదై వ్వితస్ఫూర్తిరిత్యాహ—తథేతి. బహిర్దర్శనాదినా. అంతరం స్మృత్యా
ఇషా బాణే. గతాత్తా తస్య ఋజుకరణే దత్తచిత్తః భేరిఘోషైరంతికే ప్రజంత మపి నృపతిం న వేద
తద్వత్. ౧౩. సర్పాచ్ఛిక్షితమాహ—ఏకచారీతి. యోగిసమృద్ధస్యాపి త్యాగే కుమారీగురుః జన
సంగత్యాగే గురుస్సర్పః స యథా జనాచ్ఛంకమానః ఏకాకీ విచరతి. నియతనికేతరహితశ్చసదా
అప్రమత్తశ్చ ఏకాంతవాసీ చ. ఆచారైర్గతిభిః సవిషో నిర్విషోవేతి న లక్ష్మ్యతే చ. సహాయశ్చ.
మితభాషీ చ. తద్వత్ మునిర్వైకేతేత్యర్థః. ౧౪. కించ. గృహరంభ ఇతి. అధ్రువాత్సనః నశ్వర

గృహారంభో హి దుఃఖాయ విఫలశ్చాధ్రువాత్తనః, సర్వః పరకృతం వేశ్య
ప్రవిశ్య సుఖమేధతే. ౧౫. ఏకో నారాయణో దేవః పూర్వసృష్టం స్వమా
యయా, సంహృత్య కాలకలయా కల్పంత ఇదమిశ్వరః. ౧౬. ఏక
ఏవాద్వితీయోఽభూదాత్మాధారో నిరాశ్రయః, కాలేనాత్మానుభావేన సామ్యం
నీతాసు శక్తిసు, సత్వాదిష్వాదిపురుషః ప్రధానపురుషేశ్వరః. ౧౭. పరా
పరాణాం పరమ ఆస్తే కైవల్యసంజ్ఞితః, కేవలానుభవానందసందోహో నిరుపా
ధికః. ౧౮. కేవలాత్మానుభావేన స్వమాయాం త్రిగుణాత్త్రికాం, సంక్షోభయన్
సృజత్యాదౌ తయా సూత్రమరిందమ. ౧౯. తామాహుస్త్రీగుణవ్యక్తిం సృజంతీం
విశ్వతోముఖం, యస్మిన్ ప్రోతమిదం విశ్వం యేన సంసరతే పుమాన్. ౨౦.
యథోర్జనాభిర్హృదయాఃదూర్ణాం సంతత్య వక్త్రతః, తయా విహృత్యభూయస్తాంగ్రస
త్యేవంమహేశ్వరః. ౨౧. యత్ర యత్ర మనో దేహీ ధారయే త్సకలం ధియా,
స్నేహద్వేషాద్భయాద్వాపి యాతి తత్తత్సరూపతామ్. ౨౨. కీటః పేశస్కృతం

దేహస్య. సుఖం యథా భవతి తథా వర్ధతే. ౧౫. కారకసామగ్రీనిరపేక్షాత్కేవలాదీశ్వరాద్విశ్వసృష్టి
సంహారాపూర్ణనాభిదృష్టాంతేన మయాసంభావితావతి వక్తుం ప్రథమం సంహారప్రకారమాహసార్థ
త్రయేణ. ఏకఇతి. ఏకః కారకనిరపేక్షః. పూర్వసృష్టమిదం జగత్. కాలకలయా కాలశక్త్యా సంహృత్య.
౧౬. ఏకఇతి. ఏకఏవాద్వితీయః సజాతీయభేదశూన్యోఽభూత్. కారణభూతాసు సత్వాదిషు
శక్తిష్వపి సామ్యం నీతాసు సతీషు. గుణసామ్యం ప్రధానం. తదుపాధిః పురుషః. తయోరీశ్వరః.
౧౭. పరేతి. పరాపరాణాం పరే బ్రహ్మదయః. అపరే అన్యే చ ముక్తా జీవాః లేషాం పరమః
ప్రాప్యః ఆస్తే. కుతః. కైవల్యసంజ్ఞితః. మోక్షశబ్దాభిధేయః తత్ర హేతుః—కేవలేతి. కేవలః నిర్వి
షయః స్వప్రకాశః ఆనందానాం సందోహః సమూహః పరమానంద ఇత్యర్థః. కుతః. నిరుపాధికః.
౧౮. అతః కేవలాదేవ సృష్టిం దర్శయతి—కేవలేతి. కేవలేనాత్మానుభావేన కాలేన సూత్రం
క్రియాశక్తి ప్రధానం మహత్తత్త్వం సృజతి. జీవసంసారహేతుభూతే సూత్రే సృష్టేఽపి త్వం
మాభైషీరితి సంబోధయతి. అరిందమ అరీన్ రాగాదీన్ దమయితుం సమర్థ. ౧౯. తామితి.
సూత్రవైవిధ్యవ్యక్తిశబ్దేనోచ్యమానస్య తామితి స్త్రీలింగేన పరామర్శః త్రిగుణవ్యక్తిం గుణత్రయస్య
కార్యం. అతఏవ విశ్వతో ముఖం నానావిధం త్రిగుణాత్తక్తం విశ్వమహంకారద్వారేణ సృజంతీం.
త్రిగుణకార్యస్య సూత్రసంజ్ఞాయాం కారణమాహ—యస్మిన్నితి. కారణభూతే సమష్టిరూపే యస్మి
న్నిదం విశ్వం ప్రోతం గ్రథితం. శ్రు. “వాయురైవ గౌతమతస్సూత్రం వాయునా వై గౌతమ
సూత్రేణాయం చ లోకః పరశ్చలోక స్సర్వాణి చ భూతాని సందృబ్ధానీ”తి శ్రుతే. యేన వాయూత్త
ప్రాణరూపేణ తు జీవః సంసరతి. ౨౦. తదేవం శిక్షితమర్థముక్త్యా దృష్టాంతమాహ—యథేతి.
హృదయాదుద్గతాం వక్త్రతః వక్త్రేణ సంతత్య ప్రసార్య. విహృత్య క్రిడిత్వా. ౨౧. భగవద్భూత పరా
యణానాం తత్సారూప్యం న విచిత్ర మితి పేశస్కృతో భ్రమరవిశేషాత్ జ్ఞాత మిత్యాహ—యత్రేతి.
శకలమేకాంగం. ౨౨. కీటఇతి. కుట్యాం ప్రవేశితః నిరుద్ధః భయేన ధ్యాయన్. తత్సాత్తతాం

థ్యా యః కుట్యాం తేన ప్రవేశితః, యాతి తత్సత్తతాం రాజన్ పూర్వరూప
మసంత్యజన్. ౨౩. ఏవంగురుభ్య ఏతేభ్య ఏషామే శిక్షితా మతిః, స్వాత్తోపశిక్షితాం
బుద్ధిం శృణు మే వదతః ప్రభో. ౨౪. దేహో గురుర్తమ విరక్తివివేక హేతుర్బి
భ్రత్సత్త్వనిధనం సతతార్ద్యదర్శం, తత్త్వాన్యనేన విమృశామి యథా తథాపి
పారక్యమిత్యవసితో విచరామ్యసంగః. ౨౫. జాయాత్తజార్థపశుభృత్యగృహోష్ట
వర్గాన్ పుష్టాతి యత్ప్రియచిక్కిరతయా వితన్వన్, స్వాంతే సకృచ్ఛ్చమవరుద్ధధనస్స
దేహస్సృష్ట్యాస్య బీజమవసీదతి వృక్షధర్తా. ౨౬. జిహ్వాకతోఽముమపకర్షతి కర్షి
తర్వాశిశ్నోఽన్యత స్త్వగుదరం శ్రవణంకుతశ్చిత్, ఘ్రాణోఽన్యతశ్చపలదృక్స్వచకర్త
శక్తి ర్బహ్వస్యస్సపత్న్యశ్చివ గేహపతిం లునంతి. ౨౭. సృష్ట్యా పురాణే వివిధాన్య
జయాత్తశక్త్యా వృక్షాన్ సరీసృపపశూన్ ఖగదంశమత్స్యాన్, తైస్తైరతుష్టహృద

తత్సారూప్యం. సామ్యతామితి పాతే పార్షదతాం. పూర్వరూపమసంత్యజన్నిత్యస్యామభిప్రాయః.
యదా తేనైవ దేహేన అన్యసారూప్యం దృశ్యతే. తదా కిం వక్తవ్యం దేహంతరేణ సారూప్యంఘటత
ఇతి. ౨౩. ఏవమితి. స్వదేహదేవ శిక్షితమాహ—స్వాత్తేతి. స్వాత్తనో దేహచ్ఛిక్షితం. ౨౪.
దేహఇతి. గురుత్వే హేతుః. విరక్తివివేకయోర్హేతుః. విరక్తిహేతుత్వమాహ—సత్త్వనిధనం
ఉత్పత్తివినాశౌ బిభ్రత్. స్త. కించ. సతతం సంతతం ఆర్ద్యదర్శం దుఃఖమేవోత్తరఫలం బిభ్రత్.
యద్వా సతతార్థిరేవోదర్శం యస్య తత్సత్త్వనిధనం బిభ్రత్. వివేకహేతుత్వమాహ—తత్త్వా
నీతి. యథా యథావత్. ఏవమత్యుపకారిత్యేఽపి దేహేనైవాస్థాకర్తవ్యేల్యాహ—తథాపీతి. పా
రక్యం శ్వసృగాలాదిభక్ష్యమితి నిశ్చితవాన్. ౨౫. సతతార్ద్యదర్శతాం ప్రపంచయతి-ద్వాభ్యాం.
జాయేతి. యస్య దేహస్య ప్రియచిక్కిరతయా భోగసంపాదనేచ్ఛయా. జాయాదివర్గాన్ వితన్వ
స్సృష్టాతి పురుషః. కథంభూతః. సకృచ్ఛ్చం యథా భవతి తథా అవరుద్ధాని సంచితాని ధనాని
యేన సః. దేహవిశోషణం వా. స దేహః. స్వాంతే స్వస్యాయుషోఽంతే అవసీదతి నశ్యతి కించ.
దేహనాశేఽపి న దుఃఖసమాప్తిరిత్యాహ—అన్య పురుషస్య దేహంతరబీజం కర్త సృష్టేతి.
వృక్షస్యేవ ధర్తో యస్య సః వృక్షధర్తా. ౨౬. కించ జిహ్వాతి. అముం దేహం తదభిమానినం
పురుషం వా. ఏకతః రసం ప్రతి జిహ్వ అపకర్షతి ఆచ్ఛిన్నతి. కర్షి కదాచిత్. తర్వా పిపాసా.
జలం ప్రతి. శిశ్నో వ్యవాయం ప్రతి. త్వక్ స్పర్శం ప్రతి. ఉదరం అన్నమాత్రం ప్రతి.
శ్రవణం శబ్దమాత్రం ప్రతి. ఘ్రాణో గంధమాత్రం ప్రతి. చపలదృక్. రూపమాత్రం ప్రతి.
క్వచ క్వచిత్. స్వస్వవిషయం ప్రతి. కర్తశక్తిః అన్యదపి కర్తేంద్రియం లునంతి త్రోటయంతి.
౨౭. తదేవం దేహోగురురిత్యాదిత్రిభిర్వ్యక్తివివేకహేతుత్వముపపాద్య ఇదానీమస్య దేహస్యాతి
దుర్లభత్వం దర్శయన్నీశ్వరనిష్ఠాం విధత్తే—ద్వాభ్యాం. సృష్టేతి. పురాణే శరీరాణి. పురుషం
పురుషదేహం బ్రహ్మణోఽవలోకాయ అపరోక్షాయ ధిషణా బుద్ధిః యస్మిన్. తదుక్తం. శ్లో.
“తాసాం మే పారుషీ ప్రియ”తి. శ్రు. “పురుషత్వే వా విస్తరామాత్తే”త్యాది శ్రు. “ఈశ్వ
రోహి కరణాధిష్ఠాత్రీరగ్న్యదిదేవతాః వాగాదిభిస్సహ సృష్టవాన్ తాశ్చ తం ప్రతి భోగార్థం

యః పురుషం విధాయ బ్రహ్మవలోకధిషణం ముదమాప దేవః. ౨౮. లభ్యా సుదు
ర్లభమిదం బహుసంభవాంతే మానుష్యమర్థదమనిత్యమపీహ ధీరః, తూర్ణం యతే
త న పతేదనుమృత్యుయావన్ని శ్చేయసాయ విషయః ఖలు సర్వతస్సృత్. ౨౯.
ఏవం సంజాతవైరాగ్యో విజ్ఞానాలోకఆత్మని, విచరామి మహీమేతాం ముక్త
సంగోఽనహంకృతిః. ౩౦. నహ్యైకస్తాద్గురోర్జ్ఞానముత్థితం స్యాత్సుపుష్కలం,
బ్రహ్మైతదద్వితీయం హి గీయతే బహుధర్షిభిః. ౩౧. శ్రీభగవానువాచః—
ఇత్యుక్త్వా స యదుం విప్రస్తమామంత్ర్యాంగధీరధీః, వందితోఽభ్యర్చితో రాజ్ఞా
యయా ప్రీతో యథాగతమ్. ౩౨. అవధూతవచశ్శ్రుత్వా పూర్వేషాం నస్సపూ
ర్వజః, సర్వసంగవినిర్ముక్తస్సమచిత్తో బభూవ హ. ౩౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, నవమోఽధ్యాయః.

శరీరమయాచంత సచ తాభ్యో గోశరీరం అశ్వశరీరం పురుషశరీరం యథాక్రమమాసీతవాక్ తతస్తా
దేవతా సోఽబ్రవీద్యథా యతనం చక్షురాదిస్థానం అస్తి దేహే ప్రవిశతే"తి తథా "తాభ్యోగా
మానయత్ తా అబ్రువన్నవైనోఽయ మల మితి తాభ్యోఽశ్వమానయత్తా అబ్రువన్నవైనోయమల
మితి తాభ్యః పురుషమానయత్తా అబ్రువన్ సుకృతం బలే"తి. ౨౮. లభ్యేతి. తస్తా ద్భహూనాం
సంభవానాం జన్తానామంతే మానుష్యం అనిత్యమవ్యర్థదం పురుషార్థప్రదం లభ్యా ఇదం అను
మృత్యు అన్వనునిరంతరం మృత్యవో యస్య తత్. యావన్న పతేత్. తావదేవ తూర్ణం శీఘ్రం
నిశ్రేయసాయ యతేత. విషయస్తు పునః సర్వతః పశ్వాదియోనిష్వపి స్యాదేవ. ౨౯. తదేవం
హేయోపాదేయవివేకం బహుధా నిరూప్య ఇదాసీం యదుక్తం త్వం తు కల్యుః కవిర్దక్ష ఇత్యాది
తత్రోత్తరమాహ—ఏవమితి. ఏవం బహుభ్యో గురుభ్యః శిక్షితేన విశిష్టం జ్ఞానమేవ ఆలోకః ప్రదీపః
యస్య సః. సప్రమ్యంతం వా. ఆత్మవిశేషణం ఆత్మని స్థితనివ మహీం విచరామి. ౩౦. నమః
బహుభిర్గురుభిః. న హి శ్వేతకేతుభృగుప్రముఖైర్బహవో గురవ అశ్రితాః తత్రాహ—నేతి
బహుధా సప్రపంచనిష్ప్రపంచభేదాదిభిః. అయం భావః—నైతే పరమార్థోపదేశగురవః. కింత్వన్వయ
వృతిరేకాభ్యామాత్మన్యసంభావనాదిమాత్రనివర్తకాః. తేషాం చ బహుత్వం యుక్తమేవేతి. జ్ఞాన
ప్రదం గురుమేకమేవ వత్స్యతి. శ్లో. "మదభిజ్ఞం గురుం శాంత ముపాసీతే"తి. ఉక్తంచ. శ్లో. తస్తా
ద్గురుం ప్రపద్యేత జిజ్ఞాసు శ్చేయ ఉత్తమ"మితి. ౩౧. ఇతీతి. విప్రో దత్తాత్రేయః. శ్లో. "యోగి
మాపురుభయీం యదుహోహయాద్యా"ఇత్యుక్తత్వాత్. యథాగతం తథైవ యదృచ్ఛయా యయా
విత్యర్థః. ౩౨. అవధూతేతి. భగవాన్ స్వీయం బ్రహ్మవిత్కులమితి శ్లాఘతే—నః పూర్వేషాం
పూర్వజ ఇతి. అత్ర సంగ్రహశ్లోకాః శ్రీధరీయాః. కపోతమీనహరిణకుమారీగజపన్నగాః, పతంగః
కురరశ్చాప్తా హేయార్థే గురవో మతాః. మధుకృన్మధుహర్తా చ పింగళా చ ద్వయో స్త్రయః,
ఉపాదేయార్థవిజ్ఞానే శేషాః పృథ్వ్యాదయో మతాః. తదవాంతరభేదశ్చ తత్ర తత్ర స్ఫుటికృతః,
అధ్యాయ త్రితయే చాప్తనవాప్తావీరితాః క్రమాత్. ౩౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీభగవానువాచః— మయోదితేష్వవహితస్సవధర్మేషు మదాశ్రయః, వర్ణాశ్రమకులాచారమకామాత్మాసమాచరేత్. ౧. అస్మిక్షేత విశుద్ధాత్మా దేహినాం విషయాత్మనాం, గుణేషు సత్యధ్యానేన సర్వారంభవిపర్యయమ్. ౨. సుప్తస్యవిషయాలోకో థ్యాయతో వా మనోరథః, నానాత్మకత్వాద్విఫలో బహిర్నానార్థభీర్లుణైః. ౩. నివృత్తం కర్మ సేవేత ప్రవృత్తం మత్పరస్యజేత్, జిజ్ఞాసాయాం సంప్రవృత్తోనాద్రియేత్కర్మచోదనామ్. ౪. యమానభీక్ష్యంసేవేతనియమా మత్పరః క్వచిత్, మదభిజ్ఞం గురుం శాంతముపాసీత మదాత్మకమ్. ౫. అమాన్యమత్సరో దక్షో నిర్మమో దృఢసౌహృదః, అసత్వరోఽర్థజిజ్ఞాసురనసూయు రమోఘవాక్. ౬. జాయాపత్యగృహక్షేత్రస్వజనద్రవిణాదిషు, ఉదాసీన స్సమం పశ్యేత్ సర్వేష్వర్థమివాత్మనః. ౭. విలక్షణస్థూలసూక్ష్మాద్దేహోదాత్తేక్షితాస్వదృక్, యథాగ్నిర్దారుణో

శ్లో. చతుర్వింశతిగుర్వాఖ్యాలబ్ధసంభావనా భువః, ఉద్ధవస్యాత్మతత్వావైశ్యే సాధనోక్తిః పరే రితా. దశమే దేహసంబంధాత్సంస్కృతిర్నాత్మన స్త్వనితా, ఇత్యేతద్వర్ణయామాస మతాంతర నిరాసతః. తదేవమన్వయవ్యతిరేకాభ్యాముత్పన్న వివేకజ్ఞానస్య తత్త్వజ్ఞానాయాదిత ఆరభ్య సాధ నాన్యుపదిశతి—మయేతి. మయా పంచరాత్రాద్యుక్తవైష్ణవధర్మేష్వవహితః అప్రమత్తస్య తద విరోధేన వర్ణాద్యాచారమనుత్థిషేత్. ౧. కథమాత్మతా సంభవతి? తత్రాహ—అస్మిక్షేతేతి. స్వధర్మైర్విశుద్ధచిత్త స్సే దేహినాం విషయేషు సత్యత్వాభినివేశేన యే సర్వే ఆరంభా ర్థేషాం ఫలవైపరీత్యం పశ్యేత్. ఏవం ఫలవైపరీత్యాద కామస్సన్యేత్. ౨. కించ. కామ్యవిషయాణాం మిథ్యాత్వాదపీత్యాహ—సుప్తస్మేతి. విఫలః అర్థశూన్యః. అత్రైవం ప్రయోగః. ఇంద్రియైర్వా బహిర్నానార్థబుద్ధిః సా విఫలా. నానాత్మకత్వాదైంద్రియకత్వాచ్చ. మనోజన్యస్వప్నమనోరథ పదితి. ౩. శ్లో. “మోక్షార్థీనప్రవరేత తత్ర కామ్యనిషిద్ధయోః, నిత్యనైమిత్తికే కుర్యాత్ప్రత్యవాయ జహాసయే”తిస్మృతిః. అతః నివృత్తమితి. ప్రవృత్తం కామ్యకర్మ త్యజేత్. నివృత్తం నిత్యనైమిత్తిక మేవ కర్మకుర్యాత్. ఆత్మవిచారే తు సమ్యక్ ప్రవృత్తః నివృత్తకర్మచోదనామపి నాద్రియేత్. ౪. కింతు. యమానితి. యమాన్ అహింసాదీన్. అభీక్ష్యమత్యాదరేణ సేవేత. శౌచాదీంస్తు నియమాన్ క్వచిద్యథాశక్తి తథా ఆత్మజ్ఞానావిరోధేన. యమాన్ ద్వాదశ నియమాంశ్చ ఏకోసమికాధ్యాయే పశ్యతి. కించ. యమేష్వప్యాదరం పరిత్యజ్య గురుముపాసీతేత్యాహ—మదభిజ్ఞమితి—మదాత్మకం మక్రూపం. ౫. గురుసేవకస్య ధర్మానాహ—అమాసీతి. దక్షః అనలసః. నిర్మమః జాయాదిషు మమ తాశూన్యః గురౌ తు దృఢసౌహృదః. అసత్వరః అవ్యగ్రః. అమోఘవాక్ వ్యథాలాపరహితః. తాన్యేవ శిష్యస్య లక్షణాని జ్ఞేయాని. ౬. నను స్వజ్ఞాయాదిషు కథం నిర్మమస్సన్యేత్తత్రాహ— జాయేతి. ఔదాసీన్యహేతుం వివేకం దర్శయతి—ఆత్మనోఽర్థం ప్రయోజనం సర్వత్ర నమమివ పశ్యన్మితి. అయం భావః—సర్వదేహేష్వాత్మన ఏకత్వాత్ జాయాదిదేహే అన్యస్త్రింశ్చ దేహే ఆత్మ నోఽర్థః సుఖాదిస్సమవీవ. కేన విశేషేణైతేష్వేవ మమత్వాభినివేశ ఇత్యేవ ముదాసీనస్య గురుం శ్రవద్యేతేతి. ౭. అహో కోఽసౌ దేహవ్యతిరేక ఆత్మా? యస్మై క్యాదర్థస్సర్వేషు సమస్సన్యేత్.

దాహ్యో ద్దాహకోఽన్యః ప్రకాశకః.౮.నిరోధోత్పత్త్యణుబృహన్నానాత్వం తత్కృతాన్ గుణాన్, అనుప్రవిష్ట ఆధత్త ఏవం దేహగుణాన్ పరః. ౯.యోఽసౌ గుణైర్విరచితో దేహోఽయం పురుషస్య హి, సంసారస్తన్నిబంధోఽయం పుంసో విద్యాభిదాత్తనః. ౧౦. తస్మాజ్జిజ్ఞాసయాత్తానమాత్మస్థం కేవలం పరం, సంగమ్య నిరసేదేతద్వస్తుబుద్ధిం యథాక్రమమ్. ౧౧. ఆచార్యోఽరణిరాద్యస్సాన్యదంతేవాస్యత్తరారణిః, తత్సంధానం ప్రవచనం విద్యాసంధిస్సుఖావహః. ౧౨. వైశారదీ సాతివిశుద్ధబుద్ధిర్ధునోతి మాయాం గుణసంప్రసూతాం, గుణాంశ్చ సందహ్య యదాత్తమేతత్స్వయం చ శామ్యత్యసమిద్యథాగ్నిః.౧౩.అక్షైషాం కర్తృకర్తృగాణాం భోక్తృగా

తమాహ—విలక్షణఇతి. స్థూలసూక్ష్మదేహద్వయాదాత్తాన్యః. యతో విలక్షణః. ద్విధా వైలక్షణ్యం దర్శయతి—ఈక్షితా స్వదృగితి ద్రష్టా హి దృశ్యాద్విలక్షణః స్వప్రకాశశ్చ జడాద్విలక్షణః. తయోరన్యత్వే దృష్టాంతః. యథాగ్నిః దాహకః ప్రకాశకశ్చ దాహ్యత్ప్రకాశ్యాచ్చదారుణః కాష్ఠాదన్యః. తద్వదితి. ౮. అసేనైవ దృష్టాంతేన నిత్యత్వానాదిత్వవిభుత్వైకత్వాదయోఽపి సిద్ధ్యంతీత్యాహ—నిరోధేతి. యథాదారుష్వంతఃప్రవిష్టోఽగ్నిః. తత్కృతాన్నాశాదీన్ ప్రాప్నోతి. న తు స్వతో నాశాదిమాన్. ఏవదేహగుణాననిత్యాదీన్ దేహత్పరో నిత్యాదిస్వరూపోఽపి. ఆత్మానుభవతి. తతశ్చ నిత్యత్వాదిభిరపి వైలక్షణ్యాదన్యత్వమితి భావః. ౯. నన్వగ్నేర్దారుసంయోగాత్తద్ధర్మభాక్త్వం ఘటతే. ఆత్మన స్త్వసంగత్వాత్కథం దేహేన తద్ధర్మైర్వా సంబంధః? సంబంధే వా కుత స్త్వవృత్తిస్తత్రాహ-యఇతి. పురుషస్య ఈశ్వరస్యాధీనైర్దాయాగుణైః యోఽసౌ సూక్ష్మః అయం చ స్థూలో దేహో విరచితః. పుంసో జీవస్యాయం సంసారః తన్నిబంధః తదధ్యాసకృతః. హి యస్తాదేవం తస్మాదాత్మవిద్యా తన్నివర్తకేత్యాహ—ఆత్మనో విద్యావిజ్ఞానం ఛిత్ తస్య ఛేత్రి ఆభిదితి వా పద ఛేదః. ౧౦. యస్తాదేవం. తస్మాదితి. తస్మాత్ జిజ్ఞాసయా విచారేణ ఆత్మస్థం ఆత్మని కార్యకారణ సంఘాతవివస్థితం. సంగమ్య సమ్యక్ జ్ఞాత్వా. ఏతస్మిన్ దేహేదౌ వస్తుబుద్ధిం స్థూలసూక్ష్మక్రమేణ నిరసేత్ త్యజేత్. ౧౧. గురోర్లభ్యా విద్యా సా. అవిద్యా తత్కార్యనిరసనక్షమేతి స్ఫుటికర్తుం విద్యోత్పత్తిమగ్న్యత్పత్తిరూపేణ నిరూపయతి—ఆచార్య ఇతి. ఆద్యః ఆధరః తత్సంధానం తయోర్మధ్యమం మథనకాష్ఠం. ప్రవచనముపదేశః. విద్యాతు సంధిః. సంధౌ భవన్నగ్నిరివ. తథాచ. శ్రు. “ఆచార్యః పూర్వరూపం. అంతేవాస్యత్తరరూపం. విద్యా సంధిః. ప్రవచనగ్ం సంధాన” మితి.౧౨. అగ్నిసాదృశ్యమేవాహ—వైశారదీతి. విశారదోఽతినిపుణః తేన శిష్యేణ ప్రాప్తా. తేన గురుణోపదిష్టావా. అతివిశుద్ధా బుద్ధిః. గుణకార్యభూతాం మాయాం ధునోతి నివర్తయతి. యదాత్మకమేతద్విశ్వం. తాన్ జీవం సంసృతినిమిత్తాన్ గుణాంశ్చ దధ్వా. అసమిత్ నిరింధనః. తస్మాత్కార్యేణ కారణేవావిద్యయా చ వ్యవధానాభావాత్సాక్షాత్పరమ్మానందరూపో భవతీతి. ౧౩. ఏవం తావత్స్వప్రకాశజ్ఞానస్వరూపో నిత్య ఏక ఏవాత్మా తస్య కర్తృత్వాదయశ్చ ధర్మా దేహోపాధికాః. తద్వ్యతిరిక్తం చ సర్వమనిత్యం మాయామయం చ. అతస్సర్వతో విరక్తస్సన్ ఆత్మజ్ఞానేన ముచ్యత ఇత్యుక్తం. విలక్షణస్థూలసూక్ష్మాదిత్యాదినా. తదేవం శ్రుతిసమన్వయేన నిర్ణీతేఽప్యర్థే మతాంతరవిరోధేన, సందేహో మాభూదితి తన్మతం నిరాకర్తు ముద్భావయతి—అథేతి. అథ మన్యసే. ఏషాం జీవాత్తనాం కర్తృగా

ణాం సుఖదుఃఖయోః, నానాత్వమథ నిత్యత్వం లోకకాలాగమాత్తనామ్. ౧౪. మన్య
సే సర్వభావానాం సంస్థాపశ్యాత్ప్రతికీ యథా, తత్తదాకృతిభేదేన జాయతేభిద్యతే
చధీః. ౧౫. ఏవమప్యంగ సర్వేషాం దేహీనాం దేహయోగతః, కాలావయవతస్సంతి
భావాజన్తాదయోఽసకృత్. ౧౬. తత్రాపి కర్తృణాం కర్తు రస్వాతంత్ర్యం చ లక్ష్యతే,
భోక్తుశ్చ దుఃఖసుఖయోః కోన్వర్థో వివశంభజేత్. ౧౭. నదేహీనాం సుఖం కించిద్వి
ద్యతే విదుషామపి, తథాచ దుఃఖం మూఢానాం వృథాహంకరణం పరమ్. ౧౮. యది
ప్రాప్తిం విఘాతం చ జానంతి సుఖదుఃఖయోః, తేఽప్యర్థానవిదుర్యోగం మృత్యుర్న
ప్రభవేద్యథా. ౧౯. కోన్వర్థస్సుఖయత్యేనం కామో వా మృత్యురంతికే, ఆఘా
తం నీయమానస్య వధ్యన్యేవ న తుష్టిదః. ౨౦ శ్రుతం చ దృష్టవద్దృష్టం స్పర్థా

ణాం సుఖదుఃఖయోః. భోక్తృణాం చ నానాత్వమితి. ఏవం హి జైమినీయా మన్యంతే. అహం
ప్రత్యయజ్ఞేయ ఏవాత్మా సచ ప్రతిశరీరం భిన్నః కర్తృభోక్తృరూపశ్చ న తు తత్స్వరూపభూతో
నిర్వికార ఏకః పరమాత్మాస్తీతి. తదాహుః—శ్లో. “అహం ప్రత్యయవిజ్ఞేయోజ్ఞాతవ్యస్సర్వదైవహీ”తి.
తథా వైరాగ్యం చ న సంభవతి. తథాహి భోగస్థానానామనిత్యత్వాద్వైరాగ్యం భవేత్. భోగ
కాలస్య వా తదుపాయకర్తృబోధకాగమస్య వా భోక్తృరాత్మనో వా నత్వేతదస్తీత్యాహ. అథ
నిత్యత్వం లోకకాలాగమాత్తనాం మన్యస ఇతి. ౧౪. న చ భోగ్యానాం విచ్ఛేదాన్తాయామయత్వా
ద్వైరాగ్యం స్యాదిత్యాహ—మన్యస ఇతి. సర్వభావానాం స్రక్చందనాదీనాం సంస్థా స్థితిః ఔత్పత్తికీ
ప్రవాహరూపేణ నిత్యా. తథా చ వదంతి. శ్లో. “నకదాచిదనీదృశం జగది”తి. అతస్తత్కర్తా
కశ్చిదీశ్వరోఽపి నాస్తీతి భావః. కించ. యథా యథావత్. న తు మాయామయీత్యర్థః. న చ
ఆత్మస్వరూపభూతం నిత్యమేకం జ్ఞానమస్తీత్యాహ.—తత్తదితి. ఘటపటాద్యాకారభేదేన ధీర్జ్ఞాయతే
అతో నిత్యా భిద్యతే చ. అయం గూఢోఽభిప్రాయః. నహి నిత్యజ్ఞానరూప ఆత్మా. అపితు జ్ఞానపరి
ణామవాక్. న చ వికారిత్వేనానిత్యత్వప్రసంగః. యథాహుః—శ్లో. “విక్రియాజ్ఞానరూపస్య న నిత్యత్వే
విరోధ్యత” ఇతి. అతో ముక్తావింద్రియాదిరహితస్య పరిణామాసంభవాజ్జడత్వేన తత్ప్రాప్తి రపురుషా
ర్థత్వాత్ ప్రవృత్తిరేవ శ్రేయసీ న నివృత్తిరితి. ౧౫. తత్ర తావదుక్తమంగీకృత్య వైరాగ్యోత్పాదనా
య ప్రవృత్తిమార్గస్యానర్థహేతుత్వం ప్రపంచయతి.—ఏవమిత్యాదినా. లోకానాం లోకపాలానా
మిత్యతః ప్రాక్తనేన గ్రంథేన ఏవమితి. అంగ హే ఉద్ధవ. కాలావయవతః సంవత్సరాదిరూపాత్.
౧౬. తత్రేతి. తత్రాపి స్వాతంత్ర్యపక్షేఽపి దుష్కర్తృణో దుఃఖభోగస్య వా ఆసంభవాదిత్యర్థః. ౧౭.
నను యే సమ్యక్కర్తృ కర్తుం జానంతి. తే సుఖిన ఏవ యేతు నజానంతి తఏవ దుఃఖినఇతి చేత్తత్రాహ—
నేతి. విదుషామపి కించిత్సుఖం న విద్యతే. తథాచ మూఢానామపి దుఃఖం న విద్యతే. అతో వయం
కర్తృకుశలత్వాత్సుఖిన ఇతి తేషాం కేవలం వృత్తైవాహంకార ఇత్యర్థః. ౧౮. అంగీకృత్యాప్యాహ—
యదీతి. తం యోగముపాయం. న విదుః యథా సాక్షాన్మృత్యుర్న ప్రభవేత్. ౧౯. తథాపి యా
షణ్ణీవం సుఖం భవిష్యతీత్యాశంక్య విదుషామప్యర్థకామా న సుఖహేతూ ఇత్యాహ—కఇతి. యతః
అంతికే వర్తమానో మృత్యుర్నతుష్టిం దదాతి. ఆఘాతం వధస్థానం ప్రతి. ౨౦. ఏవమస్మిన్ లోకే

సూయాత్యయవ్యయైః, బహ్వంతరాయ కామత్వాత్కృషివచ్చసి నిష్ఫలమ్. ౨౧. అంతరామైరవిహతో యది ధర్మస్వనుష్ఠితః, తేనాపి నిర్జితం స్థానం యథాగచ్ఛతి తచ్ఛృణు. ౨౨. ఇష్టేహ దేవతాయజ్ఞైస్సర్వలోకం యాంతి యాజ్ఞికాః, భుంజతే దేవవత్తత్ర భోగాన్ దివ్యాన్నిజార్జితాన్. ౨౩. స్వపుణ్యోపచితే శుభ్రే విమాన ఉపగీయతే, గంధర్వైర్విహరన్ మధ్యే దేవీనాం హృద్యవేషధృత్. ౨౪. స్త్రీభిః కామగయానేన కింకిణీజాలమాలినా, క్రీడన్ వేదాత్తపాతం సురాక్రీడేషు నిర్వృతః. ౨౫. తావత్ప్రమాదతే స్వర్గే యావత్పుణ్యం సమాప్యతే, ఊణపుణ్యః పతత్యర్వాగనిచ్ఛన్కాలచాలితః. ౨౬. యద్యధర్మరత స్సంగాదసతాం వా జితేంద్రియః, కామాత్తా కృపణో లుబ్ధస్తైస్త్రిణో భూతవిహింసకః. ౨౭. పశూనవిధినా లభ్య ప్రేతభూతగణాన్ యజన్, నరకానవశో జంతుర్గత్వా యాత్యుల్బణం తమః. ౨౮. కర్తాణి దుఃఖోదర్కాణి కుర్వన్ దేహేన తైః పునః, దేహమాభజతే తత్ర కిం సుఖం మర్త్యధర్మిణః. ౨౯. లోకానాం లోకపాలానాం మద్భయం

సుఖం నాస్తీత్యుక్తం. లోకాంతరేఽపి తథైవేత్యాహ—శ్రుతమితి. శ్రుతం స్వర్గాది తదపి దుష్టం. స్ఫుర్ధా పరసుఖాసహనం. అసూయా పరగుణేషు దోషావిష్కరణం అత్యయో నాశః. వ్యయోఽపక్షయః. తైర్దుష్టం. యద్వా. వ్యయో నాశః. అత్యయోఽన్యస్యాతిశయః. తం దృష్ట్వా తదప్రాప్త్యా దుఃఖ మిత్యర్థః. కించ. బహవోఽంతరాయా వైగుణ్యాదిరూపా విఘ్నా యస్మిన్ కామే సుఖే తస్యే భావ స్తత్త్వం తస్మాత్. కృషిర్యథా బహువిఘ్నా తద్వత్ బహువిఘ్నం సుఖత్వేన. శ్రుతమపి నిష్ఫలం. ౨౧. విఘ్నవైగుణ్యాద్యభావమంగీకృత్యాపి నాశదుఃఖం దుష్పరిహర మిత్యాహ—పంచభిః. అంతరామైరితి. నిర్జితం సాధితం. ౨౨. ఇష్టేతి. యజ్ఞే దేవతా ఇంద్రాదిరూపా ఇష్ట్యా. ౨౩. స్వేతి. స్వపుణ్యైరుపచితే సర్వభోగసంపన్నే దేవీనాం మధ్యే విహరన్. గంధర్వైరుపగీయతే. ౨౪. స్త్రీభిరితి. కామేన ఇచ్ఛయా గచ్ఛతా యానేన కింకిణీజాలమాలినా క్షుద్రఘంటికాసమూహాశోభినా సహ స్త్రీభిః సురాక్రీడేషు నందనాదిషు క్రీడన్ ఆత్మపాతం న వేద. ౨౫. తావదితి. కాలేన చాలితః పాతితః. ౨౬. ప్రవృత్తి ర్ద్వివిధా. విధ్యనుసారేణ కామ్యే కర్తృణి వా తల్లంఘనేనా ధర్మే వా. తత్ర కామ్యకర్తృప్రవృత్తేర్గతి రుక్తా అధర్మప్రవృత్తేర్గతిమాహ—యదితి. యదివేత్యన్వయః. అజితేంద్రియత్వాత్కామాత్తా. అతః కృపణః. అతః లుబ్ధః భోగతృష్ణాశులః. అతః స్త్రీణః. స్త్రీలం పటః. తదర్థే భూతవిహింసకః. ౨౭. కించ పశూనితి. దుష్టజనప్రలాభితో ధనాద్యర్థం పశూన్ అవిధినా హత్వా. తమః స్థావరతాం యాతి. ౨౮. ఏవం కర్తృసుప్రవృత్తస్య న సుఖం న చ నివృత్తి రిత్యుపసంహరతి—కర్తాణీతి. ౨౯. తథాపి లోకానాం నిత్యత్వాదమర్త్యధర్మత్వాచ్చ లోకపాలానాం సుఖమస్తీతి చేత్తత్రాహ—లోకానామితి. ద్వా పరాధౌ పరమాయుర్యస్య తస్య బ్రహ్మణోఽపి తథాచ. శ్రు. “భీషస్తాద్వాతః పవతే. భీషదేతి సూర్యః. భీషస్తాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ. మృత్యుర్థావతి పంచమ” ఇతి. అతః ప్రవృత్తిమార్గస్యైవమనర్థ హేతుత్వాత్ విరక్త్యా తతో నివృత్తిరేవ యా.

కల్పజీవినాం, బ్రహ్మణోఽపి భయం మత్తో ద్విపరార్థపరాయుషః. ౩౦. గుణాస్సృజంతి కర్తాణి గుణోనుసృజతే గుణాన్, జీవన్తు గుణసంయుక్తో భుక్త్యై కర్తృఫలాన్యసౌ. ౩౧. యావత్స్యాద్గుణవైషమ్యం తావన్నానాత్వమాత్మనః, నానాత్వమాత్మనో యావత్పారతంత్ర్యం తథైవహి. ౩౨. యావదస్యాస్వస్వతంత్రత్వం తావదీశ్వరతో భయం, యఏతత్సముపాసీరంతే ముహ్యంతి శుచార్పితాః. ౩౩. కాల ఆత్మాగమోలోకస్వభావో ధర్మవచ, ఇతి మాం బహుధా ప్రాహుర్గుణవ్యతికరే సతి. ౩౪. ఉద్ధవ ఉవాచః—గుణేషు వర్తమానోఽపి దేహజేష్వనపావృతః, గుణైర్నబధ్యతే దేహీ బధ్యతే వా కథం విభో. ౩౫. కథం వర్తేత విహరేత్తైర్వజ్ఞాయేత లక్షణైః, కిం భుంజీతోత విస్మయేచ్ఛయాతాసీత యాతి వా. ౩౬. ఏత

క్తేతి తాత్పర్యార్థః. ౩౦. ఏతేనైవ స్వయమీశ్వరత్వావిష్కారేణ ఈశ్వరాభావాంగీకారః పరిత్యక్తః, అన్యదపి ప్రాధ్యా పూర్వమంగీకృతం నిరాకరోతి—చతుర్థిః. తత్ర యదుక్తం కర్తృభోక్తృరూప ఏవాత్మేతితన్నిరాకరోతి—గుణాఇతి. గుణాః ఇంద్రియాణి. కర్తాణి సృజంతి. నత్వాత్మా. నను ఆత్మైవేంద్రియాణి ప్రవర్తయన్ కర్తాణి కరోతీతి చేత్తత్రాహ—గుణ ఇతి. గుణస్సత్త్వాదిః. గుణాన్ ఇంద్రియాణి. అనుసృజతే ప్రవర్తయతి నత్వాత్మా, అతః కర్తృత్వం తావన్నాస్తి. భోక్తృత్వ మప్యపాధికమిత్యాహ—జీవ స్త్వీతి. గుణసంయుక్తః ఇంద్రియాదిసంయుక్తః. కుత ఇత్యత ఆహ—అసౌ తేషు అహంకారవానిత్యర్థః. ౩౧. యచ్ఛోక్తమాత్మనో నానాత్వం తదప్యపాధికమిత్యాహ—యావదితి. గుణానాం వైషమ్యమహంకారాదికార్యరూపం. నన్నాత్మన ఏకత్వే కథం పారతంత్ర్యముక్తం. కథం వా లోకపాలాదీనామపి మద్భయమిత్యుక్తం. తత్రాహ—నానాత్వమితి. ౩౨. యావదితి. యచ్ఛ గూఢమభిప్రేతం ప్రవృత్తిరేవ శ్రేయసీతి. తత్రాహ—యఏతదితి. ఏతత్ గుణవైషమ్యం తత్కృతం భోగం కర్తృచేత్యర్థః. ఉపాసీరన్ సేవేరన్. తే లోకానామ నిత్యత్వాచ్ఛుచార్పితాః ప్రాతాస్సంతో ముహ్యంతి. ౩౩. నకేవలమనిత్యతామాత్రం. కింతు మాయామయత్వమపి త్యాహ—కాల ఇతి. స్వభావో దేవత్వాదిపరిణామహేతుః. ధర్మస్తద్భోగకారణం. గుణవ్యతికరే మాయాక్షోభే సతి మామేవ ప్రాహుః—న తు మద్వ్యతిరిక్తా స్సంతి అతో నివృత్తిరేవ ముక్తి హేతుత్వాత్ శ్రేయసీతి సిద్ధం. ౩౪. ఏవం తావదేకఏవాత్మా. తస్య చ గుణకార్యదేహసంబంధ కృతః సంసారః. ఆత్మజ్ఞానాచ్ఛ ముక్తిరిత్యుక్తం. విలక్షణః స్థూలసూక్ష్మాదిత్యాదినా. తదేవచ మతాంతరనిరాసేన దృఢీకృతం అథైవమిత్యాదినా, తత్ర పృచ్ఛతి—గుణేష్వీతి. అయమర్థః. గుణేష్వసత్సు ముక్తిః సత్స్వేవ వా. ఆద్యే జ్ఞానసాధనాభావాన్న ముక్తిః. ద్వితీయే చ గుణేషు వర్తమానోఽపి తత్కార్యదేహజేషు కర్మసుఖాదిషు చ కథం న బధ్యతే. తథాపి తైరాకాశవదనా వృతత్వాన్నబధ్యత ఇతి చేత్తర్హి బంధోఽపి న సంభవతీత్యాహ—అనపావృతః కథం బధ్యత ఇతి. ౩౫. యదితు సర్వేషు తేషు అహంకారేణ బధ్యతే తన్నివృత్త్యా చ ముచ్యత ఇతి మతం తర్హి తత్కథం జ్ఞాతవ్యమితి పృచ్ఛతి—కథమితి. బద్ధో ముక్తో వా కథం వర్తేతేత్యాదికం. కిం భుంజీత కథం భుంజీతేత్యర్థః. ౩౬. ఏతదితి. ఏతత్ తద్విషయం ప్రశ్నం. కించ. ఏకఏవాత్మా అనాదిగుణ

దచ్యుత మే బ్రూహి ప్రశ్నం ప్రశ్నవిదాం వర, నిత్యబద్ధో నిత్యముక్త ఏకఏవేతి
మే భ్రమః. 32.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏ కాదశస్కంధే, దశమోఽధ్యాయః.

శ్రీభగవానువాచః—బద్ధో ముక్త ఇతి వ్యాఖ్యా గుణతో మే న వస్తుతః,
గుణస్య మాయామూలత్వా న్న మే మోక్షో న బంధనమ్. ౧. శోకమోహా
సుఖం దుఃఖం దేహాపత్తిశ్చ మాయయా, స్వప్నో యథాత్మనః ఖ్యాతి స్సంస్మృతి
ర్నతు వాస్తవీ. ౨. విద్యావిద్యేమమతనూవిధ్యుద్ధవశరీరిణాం, బంధమోక్షకరీ
ఆద్యే మాయయామే వినిర్మితే. 3. ఏకస్యైవ మమాంశస్య జీవస్యైవ మహా

సంబంధాన్నిత్యబద్ధః. ముక్తేర్జన్యత్వే అనిత్యత్వప్రసంగాన్నిత్యముక్త ఇత్యప్యంగీకార్యం స్యాత్. తత్ర
మే భ్రమో భవతీత్యాహ—నిత్యబద్ధ ఇతి. 32.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఏకాదశే తు బద్ధానాం ముక్తానామపి లక్షణమ్, సాధూనాం చ తథా భక్తేర్లక్షణం
హరిణేఽతం. నిత్యబద్ధో నిత్యముక్తఏకఏవేతి మే భ్రమః. ఇతి. యదుక్తం తత్కిం వస్తుతో విరోధః
ప్రతీతో వా. నాద్యః బంధమోక్షయోర్వాస్తవత్వాభావాదిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. బద్ధఇతి. ఆత్మా
బద్ధో ముక్తశ్చ. మే గుణతః మదధీనసత్త్వాదిగుణోపాధితః. న తు వస్తుతః. నన్వాపాధికత్వేఽపి తండు
లపాకాదివత్ వాస్తవత్వం కిం న స్యాత్తత్రాహ—గుణస్య మాయామూలత్వాద్బంధనం నాస్తి. అత
ఏవ మోక్షశ్చ నాస్తితి. నను కథం సర్వశాస్త్రవిరుద్ధ ముచ్యతే? తత్రాహ—ఇతి మే వ్యాఖ్యా ఏవం
మత్కృతో నిర్ణయః. అలమితి కుతర్కైరిత్యర్థః. అక్షైవమన్వయః. ఆత్మా బద్ధో ముక్త ఇతి యా
వ్యాఖ్యా ఉక్తిః. సా మే గుణతః మద్గుణపారతంత్ర్యాత్. అత్ర హేతుత్వేన గుణనియంతరి స్వస్తిక్
తద్వ్యతిరేకమాహ—అతఏవ న మే బంధనం మోక్షో వేతి. అన్యత్సమానం. ౧. ఏవం కారణ
భూతగుణానాం మాయామయత్వాత్తత్కార్యసంస్మృతిర్తాయేతి ప్రపంచయతి—శోకమోహాదితి.
యథా స్వప్నః ఆత్మనః బుద్ధేరేవ ఖ్యాతిః వివర్తః తద్వత్. ౨. ఆతో వస్తుతో విరోధ స్తావన్నాస్తి
ప్రతీతిస్తాపాధికీ ఘటత ఇత్యాహ—విద్యావిద్యేఇతి. తస్యేతే. మోక్షబంధావాభ్యామితి తనూ
శక్తి. కుతః. మే మాయయా వినిర్మితే మాయావృత్తిరూపత్వాత్. బంధమోక్షకరీత్యేకవచనం
ద్వివచనార్థే. నను తత్కార్యత్వే బంధమోక్షయో రనాదిత్వనిత్యత్వే న స్యాతాం. న ఆద్యే అనాదీ
అతో యావదవిద్యాం ప్రవర్తయామి తావద్బంధః. యదా విద్యాం దదామి తదా మోక్షస్సృజతీ
త్యర్థః. తథా చ స్కందే. శ్లో. “బంధో భవపాశేన భవపాశాచ్చ మోచకః, కైవల్యదః పరు
బ్రహ్మ విష్ణురేవ సనాతనః” ఇతి. 3. తత్ర శరీరాణామితి బహువచననిర్దేశాద్విషయభేదేనావిరోధ
ఉక్త ఇతి భ్రాంతిం వ్యావర్తయన్ బంధమోక్షవ్యవస్థాముపపాదయతి—ఏకస్యేతి. తర్హి కిమాత్మాభేదా
త్తవాపి బంధః సహిత్యాహ—అస్య జీవస్యైవేతి. నన్వాత్మాభేదే జీవో నామ కోఽన్యోఽస్తిపృథక్
కాచబంధమోక్షసుఖదుఃఖాదివ్యవస్థా? తత్రాహ—మమాంశస్య. అయంభావః యథైకస్యాపి చంద్రాభే
ర్జలాద్యుపాధినా బింబప్రతిబింబరూపా భేదః యథా చ తత్ర జలకృతాః కంపాదయః ప్రతిబింబస్యైవ

మతే, బంధోఽస్యావిద్యయానాదిర్విద్యయాచ తథేతరః. ౪. అథ బద్ధస్య ముక్తస్య
వైలక్షణ్యం వదామి తే, విరుద్ధధర్మిణో స్తాత స్థితయోరేకధర్మిణి. ౫. సుపర్ణా
వేతౌ సయుజౌ సఖాయా యదృచ్ఛయా కృతనీడౌ చ వృక్షే, ఏక స్తయోః ఖాదతి
పిప్పలాన్న మన్యో నిరన్యోఽపి బలేన భూయాన్. ౬. ఆత్మానమన్యం చ సవేద విద్వా
నపిప్పలాదో న తు పిప్పలాదః, యో విద్యాయాయుక్సతు నిత్యబద్ధో విద్వామయో
యస్సతు నిత్యముక్తః ౭. దేహస్థోఽపి న దేహస్థోవిద్వాన్ స్వప్నాద్యభోత్థితః, అదేహ
స్థోఽపి దేహస్థః కుమతిస్స్వప్నదృగ్యథా. ౮. ఇంద్రియైరింద్రియాధేషు గుణైరపి గుణే
షుచ, గృహ్యమాణేష్వహంకుర్యాన్న విద్వాన్యస్తస్వవిక్రియః. ౯. కర్తాధీనేశరీరే

యథా చ తత్ర ప్రతిబింబానామప్యపాధిభేదేన భేదాదేకస్త్విన్నుదకకుంభే భగ్నే తద్గతప్రతిబింబ
వైవ బింబైక్యం నాన్యగతస్య. తథా అవిద్యాయాం ప్రతిబింబితస్య మదంశస్య జీవవైవ తత్కృతో
బంధః. తస్య చోపాధితోభేదా న్నావ్యవస్థేతి. తథాచాహుః. శ్లో. “యతైకస్త్విన్ ఘటాకాశే రజోధూ
మాదిభిర్యతే, న సర్వే సంప్రయుజ్యంతే తథా జీవాస్సుఖాదిభి”రితి. ఏకచ్ఛాతీరహస్యం స్వబుద్ధ్యా నిశ్చి
తవ్యమితిసంబోధయతి—హే మహామత ఇతి. ఇతరో మోక్షః. ౪. తదేవం వ్యవస్థాముపపాద్య కథం
వర్తేతేత్యాదివైలక్షణ్యప్రశ్నస్యోత్తరమాహ—అథేతి. తచ్చ వైలక్షణ్యం ద్వివిధం-జీవేశ్వరయోరేకం
జీవానాం చైకం. తత్ర జీవేశ్వరయోర్వైలక్షణ్యమాహ—విరుద్ధధర్మిణోరితి సార్థద్వయేన. శోకానం
దధర్తృవతోః ఏకస్త్విన్ ధర్మిణి శరీరే నియమ్యనియంతృత్వేన స్థితయోః. ౫. సుపర్ణావితి. సుపర్ణా
వృక్షాత్పక్షిణావివ దేహత్పృథగుద్భూతౌ—సదృశౌ చిద్రూపత్వాత్. సఖాయా అవియోగాదైక
మత్యాచ్చ. యదృచ్ఛయా అనిరుక్తయా మాయయా వృశ్చ్యత ఇతి వృక్షో దేహః. శ్రు. “ఊర్ధ్వ
మూలమవాక్పాఖం వృక్షం యో వేద సంప్రతీ”తి శ్రు తేః. శ్లో. ఊర్ధ్వమూల మధశ్శాఖ మశ్వత్థం
ప్రాహు రవ్యయ” మితి స్మృతేశ్చ. తస్త్విన్ కృతం నీడం నికేతనం హృదయరూపం యాభ్యాం తౌ.
తయోర్తథ్యే ఏకో జీవః పిప్పలాన్నం పిప్పలోఽశ్వత్థః దేహ స్తస్త్విన్నుదనీయం కర్తృఫలమిత్యర్థః. ఖాదతి
భక్షయతి అన్యః. ఈశ్వరః నిరన్నః అభోక్తాపి నీజానందతృప్తా బలేన జ్ఞానాదిశక్త్యా భూయాన్
అధికః. తథాచ. శ్రు. “ద్వాసుపర్ణా సయుజాసఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే తయోరన్యః
పిప్పలం స్వాద్వత్త్వనశ్చన్నన్యోఅభిచాకశీ”తి. ౬. బలాధిక్యమేవాహ—ఆత్మానమితి. యతః యః
అవిద్యయా యుక్ యుక్తః న తు నిత్యబద్ధః అనాదిబద్ధః. యస్తు విద్యాప్రధానః న తు నిత్యముక్తః.
మాయాయా అనావారకత్వాత్ ఆశ్రయవ్యామోహకత్వాచ్చ. ౭. ఇదానీం బద్ధముక్తజీవా
నామేవ మిథోవైలక్షణ్యమాహ—దశభిః. దేహస్థఇతి. విద్వాన్ ముక్తః సంస్కారవశేనదేహస్థోఽపిదేహ
స్థోన భవతి, యథా స్వప్నాదుత్థితః స్మర్యమాణస్స్వప్నస్థితోఽపి తత్రస్థో న భవతి. తద్గతసుఖదుఃఖా
ద్యభావాత్తద్వత్. తథా వస్తుతః అదేహస్థోఽపి కుమతిః అవిద్వాన్. దేహస్థః తన్నిమిత్రసుఖదుఃఖ
భాక్ యథా స్వప్నదేహగత ఇతి. ౮. అత్ర హేతుత్వేన వైలక్షణ్యాంతరమాహ—ద్వాభ్యాం. ఇంద్రి
యైరితి. ఇంద్రియైరింద్రియాధేషు గృహ్యమాణేష్వపి. యస్తు విద్వాన్. న నాహం కుర్యాత్. అహం
గృహ్యమీతి మతం న కుర్యాదిత్యర్థః. కుతః. గుణైర్గుణేషు గృహ్యమాణేషు అతఏవావిక్రియః రాగాది
శూన్యః. తదుక్తం గీతాసు. శ్లో. “తత్త్వవిత్తు మహాబాహో గుణకర్తృవిభాగయోః, గుణా గుణేషు

స్థిగ్గుణభావ్యేన కర్తృణా, వర్తమానో బుధస్తత్ర కర్తాస్తీతి నిబధ్యతే. ౧౦. ఏవం
విరక్తశ్శయన ఆసనాటనమజ్జనే, దర్శనస్పర్శనఘ్రాణభోజనశ్రవణాదిషు, న తథా
బధ్యతే విద్వాంస్తత్ర తత్రాదయన్ గుణాన్. ౧౧. ప్రకృతిస్థోఽప్యసంసక్తో యథా
ఖం సవితానిలః, వైశారద్యేక్షయాసంగశితయా చిన్నసంశయః, ప్రతిబుద్ధభవ స్వ
ప్నాన్నానాత్వాద్వినివర్తతే. ౧౨. యస్య స్యుర్వీతసంకల్పాః ప్రాణేంద్రియమనోధి
యాం, వృత్తయస్సతు నిర్ముక్తో దేహస్థోఽపి హి తద్గుణైః. ౧౩. యస్యాత్మాహిం
స్యతే హింసైర్యేన కించిద్యదృచ్ఛయా, అర్చ్యతే వా క్వచిత్తత్ర న వ్యతిక్రి
యతే బుధః. ౧౪. న స్తువీత న నిందేత కుర్వతస్సాధ్వసాధు వా, వదతో గుణదో
షాభ్యాం వర్జితస్సమదృష్టునిః. ౧౫. న కుర్యాన్నవదేత్కించిన్న ధ్యాయేత్సాధ్వసా
ధువా, ఆత్మారామోఽనయా వృత్త్యా విచరేజ్జడవస్తునిః. ౧౬. శబ్దబ్రహ్మణి నిష్ఠాతో

వర్తంత ఇతి మత్వా న సజ్జత" ఇతి. ౯. కర్తాదీన ఇతి. అథ బుధస్తూ పూర్వకర్తాదీనే అస్తిన్ శరీరే
వర్తమానః. గుణైరింద్రియైర్భావ్యేన కర్తృణా. తత్ర దేహాదా నిబధ్యతే. కుతః. కర్తాస్తీత్యహంకార
రేణ. తదుక్తం తత్రైవ. శ్లో. "ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్తాణి సర్వశః. ఆహంకార
విమూఢాత్తా కర్తాహ మితి మన్యత" ఇతి. ఏతైస్త్రిభిశ్శ్లోకైః కథం వర్తేతేత్యస్య ప్రశ్నస్య సుఖ
దుఃఖశూన్యో నిరభిమానశ్చ దేహే వర్తత ఇత్యుత్తరముక్తం భవతి. ౧౦. వైలక్షణ్యాంతరం పదన్
కింభుజీలేత్యాదిప్రశ్నోత్తరమాహ—త్రిభిః. ఏవమితి. అన్యగతమేవ కర్తృ మాం న బధ్నాతీత్యేవం
విరక్తో విద్వాన్. అవిద్వానివ శయనాసనాదిషు న బధ్యతే. కుతః. తత్ర తత్ర విషయేషు గుణానింద్రి
యాణి ఆదయన్ భోజయన్ తత్సాక్షిత్వేన వర్తమానః న స్వయమదన్. ౧౧. ఏతదేవ కుత
స్తత్రాహ—సార్థేన. ప్రకృతిస్థ ఇతి. యథాఖం సర్వగతమపి నసజ్జతే. యథా సవితాజలే ప్రతిబింబి
తోఽపి. యథానిలః. సర్వత్ర సంచరన్నపి. తద్వత్. ఆసంగేనైవ వైరాగ్యేణ శితయా తీక్ష్ణయా
చిన్నాః సంశయాః ఆసంభావనాదయో యస్య సః. నానాత్వాత్ దేహాదిప్రపంచాత్. ౧౨. కథం
విహరేదిత్యస్యోత్తరత్వేన వైలక్షణ్యాంతరమాహ—యస్యేతి. తద్గుణైర్దేహగుణైః. సంకల్పశూన్యాభిః
ప్రాణాదివృత్తిభిర్విహరన్ ముక్త ఇత్యర్థః. ౧౩. ఏవం తావద్బుద్ధముక్తయోః స్వసంవేద్యమేవ వైల
క్షణ్యముక్తం. ఇదానీం కైర్వా జ్ఞాయేత లక్షణైరిత్యస్యోత్తరతయా తయోః పరైరపి సుజ్ఞేయం వైల
క్షణ్యమాహ—త్రిభిః. యస్యేతి. హింసైర్దుర్జనైరవైర్యా ప్రాణిభిః. యస్యాత్మా దేహః పీడ్యతేయదృ
చ్ఛయా యేన కేనాపి క్వచిత్కించదర్శ్యతే వా. న బుధశ్చేత్తత్ర న వ్యతిక్రియతే నాతివిక్రి
యత ఇత్యర్థః. తదుక్తం యాజ్ఞ్యవల్క్యేన. శ్లో. "యం కంటకైర్వితుదతి చందనైర్యశ్చ లింపతి,
అక్రుద్ధో పరితుష్టశ్చ నమస్తస్య చ తస్యచే"తి. ౧౪. కించ. నేతి, సాధ్వసాధు వా కుర్వతో పదతో
వా జనాన్ న స్తువీత న చ నిందేత. యో లాకికవ్యవహారే విముఖః స ముక్త ఇత్యర్థః. ౧౫. అపిచ.
నేతి. యో దైహికేఽపి కర్మణ్యుదాసీనః స ముక్తః. ఇతరో బద్ధ ఇత్యర్థః. ౧౬. ఏతాస్యేవ సర్వాణి
ముముక్షోస్సాధనాని జ్ఞాతవ్యాని. యస్తు కేవలం శబ్దబ్రహ్మణ్యభిజ్ఞః పాండిత్యమాత్రశ్లాఘీనతూక్ష్ణ
స్సాధనైస్తదర్థనిష్ఠో భవేత్ తం నిందతి—శబ్దబ్రహ్మణీతి. శబ్దబ్రహ్మణి నిష్ఠాతః పారంగతోఽపి పతే

న నిష్టాయాత్పరే యది, శ్రమస్తస్య శ్రమఫలో హ్యధేనుమివ రక్షతః ౧౭. గాం దు
గ్ధదోహామసతీం చ భార్యాం దేహం పరాధీనమసత్ప్రజాంచ, విత్తం త్వతీర్థీకృతమంగ
వాచం హీనాం మయా రక్షతి దుఃఖదుఃఖః. ౧౮. యస్యాం న మే పావనమంగకర్త
స్థితుద్భవ ప్రాణనిరోధమస్య, లీలావతారేప్సితజన్తవా స్యాద్వంధ్యాం గిరం తాం
బిభృయాన్నధీరః. ౧౯. ఏవం జిజ్ఞాసయాపోహ్యా నానాత్వభ్రమమాత్తని, ఉపార
మేత విరజం మనో మయ్యర్ప్య సర్వగే. ౨౦. యద్యనీశో ధారయితుం మనో
బ్రహ్మణి నిశ్చలం, మయి సర్వాణి కర్తాణి నిరవేక్షస్సమాచరేత్. ౨౧. శ్రద్ధాభుక్తే
కథాశ్శృణ్వన్సుభద్రాలోకపావనీః, గాయన్న నుస్తరకర్తృజన్తచాభినయన్తువః.
౨౨. మదర్థే ధర్మకామార్థానాచరన్ మదుపాశ్రయః, లభతే నిశ్చలాం భక్తిం
మయ్యుద్ధవ సనాతనే. ౨౩. సత్సంగలబ్ధయా భక్త్యా మయి మాం య ఉపాసితా,
సవై మే దర్శితం సద్భిరంజసా విందతే పదమ్. ౨౪. ఉద్ధవఉవాచః—సాధుస్త ఉత్తమ
శ్లోకమతః కీదృగ్విధః ప్రభో, భక్తిస్త్యయ్యుపయుజ్యేత కీదృశీ సద్భిరాదృతా. ౨౫.

బ్రహ్మణి న నిష్టాయాత్. థ్యానాద్యభియోగం న కుర్యాచ్చేత్ తస్య శాస్త్రశ్రమః శ్రమైకఫలః
న తు పురుషార్థపర్యవసాయా అధేయం చిరప్రసూతాం. ౧౭. ఏతదేవాన్బార్థనిదర్శనైః ప్రపంచ
యతి—గామితి. దుహ్యత ఇతి దోహః పయః దుగ్ధో దోహః. నోత్తరత్ర దోహోఽస్తి యస్యాస్తాం
అర్థకూన్యాం. అసతీం కామకూన్యాం భార్యాం దేహం పరాధీనం ప్రతిక్షణం దుఃఖహేతుం. అస
త్ప్రజాం దృష్టాదృష్టసాధనకూన్యం పుత్రం అతీర్థీకృతం ఆగతే పాత్రే అదత్తం విత్తం దుష్క్రి
దురితాపాదకం అంగ హే ఉద్ధవ. దుఃఖానంతరం దుఃఖమేవ యస్య సః. ౧౮. రక్షతి మయా
హీనాం వాచమిత్యుక్తం. తదేవ వివృణోతి—యస్యామితి. యస్యాం మే జగతః శోధకం పావనం
చరిత్రం న స్యాత్. కిం తత్. అస్య విశ్వస్య స్థిత్యాదిరూపం తద్దేతురిత్యర్థః. లీలావతారేషు ఈప్సితం
జగతః ప్రేమాస్పదం శ్రీరామకృష్ణాదిజన్తవా న స్యాత్. తాం వంధ్యాం నిష్ఫలాం గిరం ధీరో
ధీమాన్. న ధారయేత్. ౧౯. ఉక్తం జ్ఞానమార్గముపసంహరతి—ఏవమితి. ఏవం నిశ్చిత్త్య విచారేణా
త్తని నానాత్వభ్రమం దేహాద్యధ్యాసం నిరస్య నిర్మలం మనో మయి సర్వగే పరిపూర్ణే సమర్ప్య
సంధార్య ఉపారమేత ఉపరమేత్. న కించిత్కుర్యాత్ శాస్త్రపాండిత్యమాత్రేణేత్యర్థః. ౨౦. యదీతి.
యద్యనీశః అశక్తః తర్హి ఆస్తామిదం మద్భక్త్యైవ కృతార్థో భవిష్యతీత్యాహ—మయితి.
౨౧. మదర్పణేన కర్తృభిర్విశుద్ధసత్వస్యాంతరంగాం. భక్తిమాహ—ద్వాభ్యాం. శ్రద్ధాభురితి.
అభినయన్ స్వయమనుకుర్వన్. ౨౨. మదర్థ ఇతి. ఆచరన్ సేవమానః. ౨౩. సత్సంగేతి. తత
శ్చానేన ప్రకారేణ మయి సత్సంగేన లబ్ధయా భక్త్యా. యః మద్భక్తః మాముపాసితా థ్యాతా
భవతి స చ థ్యానశీలః సద్భిర్దర్శితం వైనిశ్చితం. సుఖేనైవ మే పదం స్వరూపం ప్రాప్నోతి. ౨౪.
సత్సంగలబ్ధయా భక్త్యైత్యుక్తం తత్ర సతాం భక్తేశ్చ విశేషం పృచ్ఛతి—సాధురితి. సాధవః స్వస్వ
మతిపరికల్పితాస్సంతి బహవః. తవ తు కీదృశస్సమ్మతః. భక్తిరపి బహువిధా లోకే కీదృశీ పున
స్త్యయ్యుపయుజ్యేత సద్భిశ్చ నారదాదిభిరాదృతా. ౨౫. ఏతదితి. ఏతచ్చ కథ్యతాం ఇదం చాతి

ఏతన్వేపురుషాధ్యక్ష ప్రపన్నాయ చ కథ్యతామ్ ౨౬. త్వంబ్రహ్మపరమం వ్యోమపురు
షః ప్రకృతేః పరః, అవతీర్ణోఽసి భగవన్ స్వేచ్ఛోపాత్తపుథగ్వపుః. ౨౭. శ్రీభగవా
నువాచః—కృపాభురకృతద్రోహ స్తితిక్షుస్సర్వదేహినాం, సత్యసారోఽనవద్యాత్తా
సమస్సర్వోపకారకః. ౨౮. కామైరహతధీర్దాంతో మృదుశ్శుచిరకించనః, అనీహోఽ
మితభుక్చాంతిస్థిరో మచ్ఛరణో మునిః. ౨౯. అప్రమత్తో గభీరాత్తా ధృతిమాన్
జితషడ్గుణః, అమానీ మానదః కల్యో మైత్రః కారుణికః కవిః. ౩౦. ఆజ్ఞాయైవం
గుణాన్ దోషాన్ మయాదిష్టానపి స్వకాన్, ధర్తాన్ సంత్యజ్య యస్సర్వాన్ మాం
భజేత్సోఽపి సత్తమః. ౩౧ జ్ఞాత్వా జ్ఞాత్వాపి యే వైమాం యావాన్ యశ్చా
స్తియాదృశః, భజంత్యనన్యభావేన తే వై భక్తతమా మతాః. ౩౨. మల్లింగమ
ద్భక్తజనదర్శనస్పర్శనార్చనం, పరిచర్యాస్తుతిప్రహ్వగుణకర్తానుకీర్తనమ్. ౩౩.

గుహ్యం త్వయైవ వక్తవ్యమిత్యైశ్వర్యమా విష్కరోతి—హే పురుషాధ్యక్షేత్యాదినా—హే బ్రహ్మది
నియంతః. ౨౬. అత్ర హేతుః—త్వమితి. వ్యోమవదసంగః యతః ప్రకృతేః పరః. స్వేషామిచ్ఛయా
ఉపాత్తం పుథకృమితం వపుర్యేన సః. ౨౭. తత్ర త్రింశల్లక్షణైః సాధుం నిరూపయతి—పంచభిః.
కృపాభురితి—కృపాభుః పరదుఃఖానహిష్ఠుః. సర్వదేహినాం కేహించిదపి అకృతద్రోహః. తితిక్షుః.
క్షమావాన్. సత్వం సారః స్థైర్యం బలం వా యస్య సః అనవద్యాత్తా అసూయాదిరహితః. సుఖ
దుఃఖయోః సమః. యథాశక్తి సర్వేషాముపకారకః. ౨౮. కామైరితి. కామైరక్షుభితచిత్తః. బాంతుః
సంయతబాహ్యేంద్రియః. మృదుః అకఠినచిత్తః. శుచిః సదాచారః. అకించనః అపరిగ్రహః.
అనీహః దృష్టాదృష్టక్రియాశూన్యః. మితభుక్ లఘూహరః. శాంతః నియతాంతఃకరణః. స్థిరః స్వధర్మే
మచ్ఛరణః మదేకాశ్రయః మునిః మననశీలః. ౨౯. అప్రమత్త ఇతి. అప్రమత్తః సావధానః
గభీరాత్తా నిర్వికారః. ధృతిమాన్ విపద్యవ్యకృపణః. జితషడ్గుణః. 'శ్లో.' త్సుత్పిపాసే శోకమోహా
జరామృత్యూషడూర్తయః, ఏతే జితా యేన సః. అమానీ న మానాకాండీ. అన్యేభ్యో మానదః
కల్యః పరబోధనే దక్షః మైత్రః అవంచకః. కారుణికః కరుణయైవ ప్రవర్తమానః. న దృష్టలోభేన
కవిః సమ్యక్ జ్ఞానీ. ౩౦. కించ ఆజ్ఞాయేతి. మయా వేదరూపేణ ఆదిష్టానపి స్వధర్మాంత్యంత్య
జ్య యో మాం భజేత్ సోఽపి ఏవం పూర్వోక్తవత్సత్తమః. కిమజ్ఞానాన్నాస్తిక్యాద్వా. సధర్మాచరణే
సత్త్వశుద్ధ్యాదీన్ గుణాన్ విపక్షే దోషాంశ్చ ఆజ్ఞాయ జ్ఞాత్వాఽపి మద్ధ్యానవిక్షేపకతయా మద్భ
క్త్యైవ సర్వే భవిష్యంతీతి దృఢనిశ్చయేనైవ. సర్వాన్ ధర్తాన్ సంత్యజ్య. యద్వా. భక్తిదార్ఢ్యేన
నిపుత్రాధికారతయా సంత్యజ్య. అథవా. విద్ధేకాదశీకృష్ణైకాదశ్యుపవాసానుపవాసౌ నివేద్య క్రాడ్ధ
దయో యే భక్తివిరుద్ధా ధర్తాస్తాన్ సంత్యజ్యేత్యర్థః. ౩౧. కించ. జ్ఞాత్వేతి. యావాన్ దేశకాలా
పరిచ్ఛిన్నః. యశ్చ సర్వాత్తా. యాదృశః సచ్ఛిదానందాదిరూపః. తం మాం జ్ఞాత్వా ఆజ్ఞాత్వాపి.
యద్వా. విశేషతః. పునఃపునర్జ్ఞాత్వా ఏకాంతభావేన యే భజంతి. ౩౨. ఏవం సాధులక్షణముక్తం
భక్తైర్లక్షణమాహవృత్తిభిః—మల్లింగేతి. లింగాని ప్రతిమాదీని. ౩౩. మత్కథేతి. సర్వలాభోపహరణం సత్త్వ

మత్కథాశ్రవణే శ్రద్ధా మదనుధ్యానముద్ధవ, సర్వలాభోపహరణం దాన్యేనాత్మ
నివేదనమ్. ౩౪. మజ్జన్తకర్తకథనం మమ పర్వానుమోదనం, గీతతాండవవాదిత్ర
గోష్ఠీభిర్తద్గృహోత్సవః. ౩౫. యాత్రాబలివిధానం చ సర్వవార్షికపర్వసు, వైదికీ
తాంత్రికీదీక్షా మదీయవ్రతధారణమ్. ౩౬. మదర్చాస్థాపనే శ్రద్ధా స్వతస్సంభూ
యచోద్యమః, ఉద్యానోపవనక్రీడాపురమందిరకర్తణి. ౩౭. సమ్మార్జనోపలేపాభ్యాం
నేకమండలవర్తనైః, గృహశుశ్రూషణం మహ్యం దాసవద్యదమాయయా. ౩౮.
అమానిత్వమదంభిత్వం కృతస్యాపరికీర్తనం, అపి దీపావలోకమ్మే నోపయుంజ్యా
న్ని వేదితమ్. ౩౯. యద్యదిష్టతమం లోకే యచ్ఛాపి ప్రియమాత్మనః, తత్తన్ని వేద
యేన్తహ్యం తదానంత్యాయ కల్పతే. ౪౦. సూర్యోఽగ్నిర్బాహ్మణో గావో వైష్ణ
వః ఖం మరుజ్జలం, భూరాత్మా సర్వభూతాని భద్రపూజాపదాని మే. ౪౧. సూర్యే
తువిద్యయా త్రయ్యా హవిషాగ్నో యజేత మాం, అతిభ్యేన తు విస్త్రాగ్ర్యేగోష్ఠ్యం
గయవసాదినా. ౪౨. వైష్ణవే బంధుసత్కృత్యా హృది ఖే థ్యాననిష్ఠయా, వాయూ
ముఖ్యధియా తోయే ద్రవ్యైస్తోయపురస్కృతైః. ౪౩. స్థండిలే మంత్రహృదయై

స్య లబ్ధస్య సమర్పణం. ౩౪. మజ్జన్తేతి. పర్వాణి జన్తాప్తమ్యాదీని తదనుమోదనం. ౩౫. యాత్రేతి.
బలివిధానం పుష్పపహారాదినమర్పణం సర్వవార్షికపర్వసు చాతుర్తాన్యైకాదశ్యాదిషు విశేషతః.
౩౬. మదర్చేతి. ఉద్యానాదికరణే సామర్థ్యే సతి స్వతః అసతి వా అన్యైస్సంభూయోద్యమః.
ఉద్యానం పుష్పప్రధానం ఉపవనం ఫలప్రధానం. ఆక్రీడం క్రీడాస్థానం. ౩౭. సమ్మార్జనేతి.
సమ్మార్జనం రజోఽపాకరణం. ఉపలేపః గోమయోదకాదిభిరాలేపనం. నేకస్తైరేవ ప్రోక్షణం.
మండలవర్తనం. సర్వతోభద్రాదికరణం. మహ్యం మమ. ౩౮. అమానిత్వమితి. స్వయమన్యేన
వా నివేదితం దీపావలోకమపి న స్వీకుర్యాత్. ఏతచ్చ సాధారణస్థావరవిషయం. రాగప్రాప్త
విషయం వా. భక్త్యా తు గ్రాహ్యమేవ. శ్లో. “షడ్భిర్నాసోపవానైస్తు యత్ఫలం పరికీర్తితం,
విష్ణోర్నైవేద్యసిద్ధేన పుణ్యం తద్భుంజతాం కలా. హృది రూపం ముఖే నామ నైవేద్య
ముదరే హరేః, పాదోదకం చ నిర్తాల్యం మస్తకే యస్య సోఽచ్యుత” ఇత్యాదివచనేభ్యః.
యద్వా. అన్యన్తై నివేదితం మమ నోపయుంజ్యాత్ మహ్యం న నివేదయేదిత్యర్థః. శ్లో. విష్ణోర్ని
వేదితాన్నేన యష్టవ్యం దేవతాంతరం, పితృభ్యశ్చాపి తద్దేయం తదానంత్యాయ కల్పతే. పితృ
శేషం తు యో దద్యాద్ధరమే పరమాత్మనే, రేతోధాః పితరస్తస్య భవంతి క్లేశభాగినః. ఆశాసతే
సదా దేవాః పితర స్సర్వవివ హి, య ఇష్టాదౌ మహావిష్ణుం పశ్చాత్తేన పితౄణాం సురాణాం.
యజతే చ నవైపుత్రో వంశ్యో జాయేత జీవతు, ఆస్ఫోటయంతి పితరః ప్రనృత్యంతి పితామహః,
వైష్ణవోఽస్త్రిన్ కులే జాత స్సనస్సంతారయిష్యతి.” ఇత్యాదివచనేభ్యః. ౩౯. ౪౦. ఇదానీ మేకా
దశపూజాధిష్ఠానాన్యాహ—సూర్య ఇతి. హే భద్ర. ౪౧. అధిష్ఠానభేదేన పూజాసాధనాన్యాహ—
త్రిభిః. సూర్యఇతి. త్రయ్యా విద్యయా సూర్యసూక్తైరుపస్థానాదినా. అంగ. హే ఉద్ధవ.
యవసాదినా తృణాదినా. ౪౨. వైష్ణవఇతి. బంధుసత్కృత్యా బంధువత్సత్వానేన. హృది ఖే

రోభిగై రాత్తానమాత్తని, క్షేత్రజ్ఞం సర్వభూతేషు సమత్వేన యజేత మామ్. ౪౪. ధిష్ణ్యేష్వేతేషుమద్రూపం శంఖచక్రగదాంబుజైః, యుక్తం చతుర్భుజం శాంతం ధ్యాయన్న ర్చేత్సమాహితః. ౪౫. ఇష్టాపూర్తేన మామేవ యో యజేత సమాహితః, లభతే మయిసద్భక్తిం మత్తస్మృతిస్సాధుసేవయా. ౪౬. ప్రాయేణ భక్తియోగేన సత్సంగేనవిరోధవ, నోపాయో విద్యతే సమ్యక్ప్రియణం హి సతామహమ్. ౪౭. అతైతత్పరమం గుహ్యం శృణ్వతో యదునందన, సుగోప్యమపి వత్స్యామి త్వం మే భృత్యస్సుహృత్సఖా. ౪౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ఏకాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీభగవానువాచః—న రోధయతి మాం యోగో న సాంఖ్యం ధర్మఉద్ధవ, న స్వాధ్యాయస్తపస్త్వీగో నేష్టాపూర్తం న దక్షిణా. ౧. వ్రతాని యజ్ఞశ్చందాంసీ తీర్థాని నియమా యమాః, యథావరుంధేత్సత్సంగ స్సర్వసంగాపహో హి మామ్. ౨. సత్సంగేన హి వైతేయా యాతుథానాః ఖగా మృగాః, గంధర్వాప్సరసో నాగా స్సిద్ధచారణగుహ్యకాః. ౩. విద్యాధరా మనుష్యేషు వైశ్యా శూద్రా హృదయాకాశే. ముఖ్యధియా ప్రాణదృష్ట్యా. తోయే తోయాదిభిః ద్రవ్యై స్తర్పణాదినా. ౪౩. క్షండిల ఇతి. క్షండిలే భువి. మంత్రహృదయైః రహస్యమంత్రన్యావైః. ౪౪. సర్వాధిష్టానేషు ధ్యేయ మాహ—ధిష్ణ్యేష్వీతి. అనేన ప్రకారేణ ఏషు ధిష్ణ్యేషు. ౪౫. యుక్తాయాః భక్తేః ఫలమాహ— ఇష్టాపూర్తేనేతి. సద్భక్తిం దృఢాం భక్తిం అస్యాః భక్తే రంతరంగసాధనమాహ—ఇత్థం మత్తస్మృతి సాధుసేవయా భవతి. యద్వా. స్మృతిర్జ్ఞానం తతశ్చ దృఢభక్తిమతః పుంసః సాధుసేవయా మజ్జానం సంభవతీత్యర్థః. ౪౬. జ్ఞానభక్తిమార్గావృత్తౌ తత్ర జ్ఞానమార్గాదపి భక్తిమార్గశ్రేష్ఠ ఇత్యాహ— ప్రాయేణేతి. సత్సంగేన యో భక్తియోగః తేన వినా ఉపాయః సంసారతరణే న విద్యతే. సత్సంగే నేత్యత్ర హేతుమాహ—హి యస్తాత్సతామహం ప్రాయణం ప్రకృష్టమయనం ఆశ్రయః. అతః సత్సంగో భక్త్యంతరంగఇత్యర్థః. ౪౭. ఇదానీం సాంఖ్యయోగాదీని సాధనాంతరసవ్యపేక్షాణి సవ్యభిచారీణి చ. సత్సంగస్తు స్వతంత్రపవ సమర్థః ఫలావ్యభిచారి చేతి వర్ణయితుమాహ—అథేతి. ఏతద్వత్సమాణం పరమం గుహ్యం అతః శృణ్వీత్యర్థః. ౪౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ఏకాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. ద్వాదశే సాధుసంగస్య మహిమా వర్ణితః పురా, కర్తానుష్ఠానత స్త్యైగవ్యవస్థా చ తతో చరం. నేతి. న రోధయతి న వశీకరోతి. యోగః ఆసనప్రాణాయామాదిః. సాంఖ్యం తత్త్వానాం వివేకః. ధర్మః సామాన్యతః అహింసాదిః స్వాధ్యాయో వేదజపః. తపః కృచ్ఛాది. త్యాగః సన్న్యాసః. ఇష్టం చ పూర్తం చ. తత్ర ఇష్టమగ్నిహోత్రాది. పూర్తం కూపారామాదినిర్మాణం. దక్షిణాశబ్దేన సామాన్యతో దానం లక్ష్యతే. ౧. వ్రతానీతి. వ్రతాని ఏకాదశ్యుపవాసాదీని. యజ్ఞాః. దేవపూజాః. శ్చందాంసీ రహస్యమంత్రాః. అవరుంధేత్ వశీకరోతి. ౨. సత్సంగేనేతి.

స్త్రియోఽంత్యజాః, రజస్తమః ప్రకృతయస్తస్తింస్తస్త్రిన్ యుగేయుగే. ౪. బహవో
మత్పదం ప్రాప్తాస్త్యాష్ట్రకాయాధవాదయః, వృషపర్వా బలిర్బాణో మయశ్చాథ
విభీషణః. ౫. సుగ్రీవో హనుమాన్పుష్యో గజో గృధ్రో వణిక్పథః, వ్యాధః కుబ్జా
వ్రజేగోప్యో యజ్ఞపత్న్యస్తథాపరే. ౬. తేనాధీతశ్రుతిగణా నోపాసితమహత్తమాః,
అవ్రతాతప్తపసస్సత్సంగాంతాముపాగతాః. ౭. కేవలేన హి భావేన గోప్యో
గావో నగా మృగాః, యేఽన్యే మూఢధియో నాగా స్సిద్ధా మామీయురంజసా.
౮. యం న యోగేన సాంఖ్యేన దానవ్రతతపోఽధ్వరైః, వ్యాఖ్యాన్వాధ్యాయ
సన్నాతైః ప్రాశ్నయాద్యత్నవానపి. ౯. రామేణ సార్థం మధురాం ప్రణీతేశ్వా
ఫల్కినా మయ్యనురక్తచిత్తాః, విగాఢభావేన నమేవియోగతీవ్రాధయోఽన్యం
దదృశుస్సుఖాయ. ౧౦. తాస్తాః క్షపాః ప్రేష్టతమేన నీతామయైవ బృందావన
గోచరేణ, క్షణార్థవద్యాః పునరంగతాసాం హీనామయాకల్పసమా బభూవుః.
౧౧. తానావిదక్ మయ్యనుషంగబద్ధధియ స్వమాత్తానమదస్తథేదం, యథాస

యాతుధానాః రాక్షసాః. ౩. ౪. బహవఇతి. త్యాష్ట్ర వృత్రః. కాయాధవః ప్రక్షోదః. ౫.
సుగ్రీవ ఇతి. ఋక్షో జాంబవాన్. గృధ్రో జటాయుః. వణిక్పథః తులాధారః. వ్యాధః ధర్మ
వ్యాధః. యజ్ఞపత్న్యో దీక్షితభార్యాః. ౬. తేషాం సత్సంగవ్యతిరిక్తసాధనాంతరాభావమాహ—
తఇతి. న అధీతాః శ్రుతిగణాః యైస్తే. తదర్థం చ న ఉపాసితాః మహత్తమా యైస్తే తథా. కించ
అవ్రతాతప్తపసః నవ్రతాని యేషాం. న తప్తాని తపాంసి యైస్తే చ తే చ తథా. సత్సంగాదితి.
సద్భిః సంగో నామమయైవ సంగ ఇత్యభిప్రేత్యోక్తం. యద్వా. స్వసంగస్యాపి సత్సంగత్వం వివ
క్ష్యతే స్వస్యాపి సత్త్వాత్. యద్వా. మదీయానాం సంగాదిత్యర్థః. ౭. తత్ర వృత్రాదీనాం తు
భవతు నామ కథంచిత్సాధనాంతరం. గోపీప్రభృతీనాం తు నాన్యదస్తీత్యాహ—కేవలేనేతి. స
త్సంగలబ్ధేన కేవలేనైవ హి భావేన స్తీత్యా. నగాః యమశార్డునాదయః. నాగాః కాళీయాదయః
యద్వా. తదాసీంతనసర్వతరుగుల్తాదీనామపి భగవతి భావోఽస్తీతి గమ్యతే. తదుక్తం భగవతైవ.
శ్లో. “అహో అమీ దేవవరామరాచ్ఛితం పాదాంబుజం తే సుమనఃఫలార్హణం, నమంతు
పాదాయ శిఖాభిరాత్తనస్తమోపహత్యై తరుజన్తయత్కృత” మిత్యాదినా. సిద్ధాః కృతార్థా
స్సంతః ఈయుః ప్రాపుః. ౮. స్వప్రాప్తేః దుర్లభతామాహ—యమితి. యోగాదిభిః కృతప్రయత్నోఽపి
యం న ప్రాశ్నయాత్. తం మామీయురితి పూర్వేణాన్వయః. తత్ర ప్రథమం యా గోప్యః పశ్వాదయో
వా శ్రీకృష్ణేన సహ సంగతాస్తే సంతః తత్సంగోఽన్యేషాం సత్సంగః. తేన చ తేషాం భక్తిరితి జ్ఞాత
వ్యం. ౯. గోపీనాం భావం ప్రపంచయతి—చతుర్భిః. రామేణేతి. శ్వాఫల్కినా అక్రూరేణ. మయి
ప్రణీతే సత్తి. మే మత్తోఽన్యం సుఖాయ న దదృశుః. కుతః. వియోగేన తీవ్రో దుస్సహః ఆధిర్యాసాం
తాః అత్ర హేతుః. మయి విగాఢేన భావేన ప్రేష్టా అనురక్తాని చిత్తాని యాసాంతాః. ౧౦.
తీవ్రాధిత్వం ప్రపంచయతి—తాఇతి. మయా యాయా నివ క్షపాః రాత్రయః క్షణార్థవన్ని
తాస్తాస్తానివ పునర్నయా విహీనాస్తాసాం కల్పసమా బభూవుః. కథంభూతాస్తాస్తా వాచామగోచరా
ఇత్యర్థః. ౧౧. కించ ఏవం తీవ్రాధయస్తామోపహమిషేణ సమాధిం ప్రాప్తా ఇత్యాహ—తాఇతి.

మాధౌ మునయోఽబ్ధితోయే నద్యః ప్రవిష్టా ఇవ నామరూపే. ౧౨. మత్కా
మారమణం జారం మత్స్వరూపావిదో బలాః, బ్రహ్మమామపరం ప్రాపుస్సంగాచ్ఛత
సహస్రశః ౧౩. తస్మాత్త్వముద్ధవోత్సృజ్య చోదనాం ప్రతిచోదనాం, ప్రవృత్తిం
చ నివృత్తిం చ శ్రోతవ్యం శ్రుతమేవ చ. ౧౪. మామేకమేవ శరణమాత్మానం సర్వ
దేహీనాం, యా హి సర్వాత్కభావేన మయాస్యాహ్యాకుతోభయః. ౧౫. ఉద్ధవ
ఉవాచః—సంశయశ్శృణ్వతో వాచం తవ యోగేశ్వరేశ్వరః, న నివర్తత ఆత్మస్థో
యేన బ్రామ్యతి మే మనః. ౧౬. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—స ఏష జీవోవివరప్రసూతిః
ప్రాణేన ఘోషేణ గుహం ప్రవిష్టః, మనోమయం సూక్ష్మముపేత్య రూపం మాత్రా

మయి అనుషంగేణ ఆసక్త్యాబద్ధా ధియో యాభిస్తాః. స్వమాత్మానం స్వదేహం. అదః దూరస్థం.
ఇదం సన్నిహితం. చ. నావిదక్. యద్వా స్వం పతిపుత్రాది. మమతాస్పదం. ఆత్మానం అహం
కారాస్పదం. అదః పరలోకం ఇదం ఇమం లోకం చ. నావిదన్నితి. యథా మునయః సమాధౌ
నామరూపే న విదుస్తద్వత్ కింతు అబ్ధితోయే నద్యివ మయి ప్రవిష్టా ఇత్యన్వయః. ౧౨. మత్కా
మాఇతి. ఏవం తాః అబలాః కేవలం మత్కామాః. మత్స్వరూపావిదః మమ స్వరూపం తు న జానంతి.
తథాపి. సత్సంగాత్ జారం బ్రహ్మ. జారబుద్ధివేద్యమపి బ్రహ్మస్వరూపమేవ మాం పరమం ప్రాపు
రిత్యర్థః. ౧౩. తస్మాదితి. యస్మాదేవంభూతో మద్భజనప్రభావః తస్మాత్. త్వం చోదనాం శ్రుతిం
ప్రతిచోదనాంస్తృతిం చ యద్వా. విధిం నిషేధం చ ఉత్సృజ్య. ౧౪. మామితి. మాం శరణం
యాహి మయైవాకుతోభయస్సాస్యః భవేః. ౧౫. పూర్వం తావన్తయోదితేష్వపహితః స్వధర్మేష్య
త్యాదినా కర్త కర్తవ్యమిత్యుక్తం. ఇదానీం తు సర్వం త్యక్త్వా మాం శరణం యాహీత్యుచ్యతే
తత్ర కి మాత్మనః కర్తృత్వాద్యస్తి నాస్తివేతి ఆత్మస్థ ఆత్మవిషయః సంశయో న నివర్తతే. యద్వా.
కర్తకార్యం త్యాజ్యం వేత్యాత్మస్థః హృదిస్థః సంశయో న నివర్తత ఇతి పృచ్ఛతి—సంశయఇతి. యేన
సంశయేన ఉత్తరం స ఏష ఇత్యప్తభిః. అయం భావః—ఈశ్వరస్తావత్స్వమాయావశాత్ప్రపంచా
త్తనా భాతి తత్ప్రపంచాధ్యాసాచ్చ జీవానా మనాద్యవిద్యయా కర్తృత్వాది. తతో విధిప్రతిషేధా
ధికారః. తదానీం సత్వగుణ్యర్థం కర్తాణి కుర్విత్యుక్తం. సత్త్వేచ శుద్ధే పునః కర్తృజాడ్యపరిహారాయ
భక్తివిక్షేపకం కర్తాదరం పరిత్యజ్య దృఢవిశ్వాసేన భజేత్యుక్తం జాతాయాం తు విద్యాయాం న
కించిత్కర్తవ్యమస్తి. ౧౬. తత్రతావత్ ఈశ్వరాద్వాగ్దీంద్రియద్వారా జీవసంస్పృతికారణ
భూతం ప్రపంచోద్గమమాహ—సార్థేశ్వతుర్భిః—సఇతి. స ఏషః అపరోక్షః. జీవయతీతి. పరమేశ్వరః.
అపరోక్షత్వే హేతుః. వివరాణి ఆధారాదిచక్రాణి. శ్రో. “ఆధారో మణిబంధశ్చ మణిపూరక ఏవచ,
అనాహతో విశుద్ధ్యాజ్ఞాచక్రాణ్యేతాని షట్క్రమాత్.” తేషు ప్రసూతిరివ ప్రసూతిరభివృద్ధిక్రియస్యసః.
తామేవాభివృద్ధిమాహ—ఘోషేణేతి. ఘోషేణ పరాభ్యేన నాదవతా ప్రాణేన సహ గుహం
ఆధారచక్రం ప్రవిష్టస్సన్ మనోమయం సూక్ష్మరూపం పశ్యంత్యాఖ్యం మధ్యమాఖ్యంచ మణిపూరక
చక్రే విశుద్ధచక్రే చ ఉపేత్య ప్రాప్య. వక్త్రే మాత్రా ప్రాప్నోతి. స్వరఉదాత్తాదిః. వర్ణః అకారాది
రిత్యేవం వైఖర్యాఖ్యః స్థవిష్టః. అతిస్థూలః నానావేదకాఖ్యాత్తో భవతీతి. తథాచ. శ్రు. “చత్వారి

స్వరోవర్ణ ఇతి స్థవిష్టః. ౧౭. యథానలః ఖేనీలబంధురూప్తాబలేన దారుణ్యాధిమధ్య
మానః, అణుః ప్రజాతో హవిషా సమిధ్యతే తదైవ మే వ్యక్తిరియం హి వాణీ.
౧౮. ఏవం గదిః కర్తృగతి ర్విసర్గో ఘ్రాణో రసో*దృక్స్పర్శశ్రుతిశ్చ, సంకల్ప
విజ్ఞానమథాభిమానసూత్రం రజస్సత్త్వతమోవికారః. ౧౯. అయం హి జీవస్త్రి
వృద్ధబ్బయోని రవ్యక్త ఏకో వయసాస ఆద్యః, విశ్లిష్టశక్తి ర్బహుధేవ భాతి బీజాని
యోనిం ప్రతిపద్య యద్వత్. ౨౦. యస్త్రిన్నిదం ప్రోతమశేషమోతం పటో యథా
తంతువితానసంస్థః, యఏష సంసారతరుః పురాణః కర్తాత్మకః పుష్పఫలే ప్రసూతే.
౨౧. ద్వే అస్య బీజే శతమూలస్త్రినాళః పంచస్కుంధః పంచరసప్రసూతిః, దశైక

వాక్పరిమితా పదాని తాని విదుర్బ్రాహ్మణా యే మనీషిణః. గుహా త్రీణి నిహితా నేరగ
యంతి. తురీయం వానోమనుష్యావదంతీ"తి అభియుక్తశ్లోకశ్చ. శ్లో. "యాసా మిత్రావరుణ
సదనాదుచ్చరంతీ త్రిషష్టిం వర్ణానంతః ప్రకటకరణైః ప్రాణసంగాత్ప్రసూతే, తాం పశ్యంతీం
ప్రథమముదితాం మధ్యమాం బుద్ధిసంస్థాం వాచం వక్త్రే కరణవిశదాం వైఖరీం తాం ప్రపద్యే"
ఇతి. ౧౭. అవ్యక్తస్య సతః సూక్ష్మమధ్యమక్రమేణాభివ్యక్తా దృష్టాంతః—యథేతి. యథాగ్నిః
భే కావ్యచ్ఛిద్రే ఊష్మా అవ్యక్తోష్ణరూపః. దారుణి అధికం మధ్యమానః అనిలసహాయస్సౌ
అణుః సూక్ష్మవిస్ఫులింగాదిరూపా భవతి. పునః ప్రకృష్టో జాతో హవిషా సంవర్ధతే తదైవేయం
వేదలక్షణా వాణీ మమాభివ్యక్తిరితి. ౧౮. ఉక్తాం వాగ్ద్వైతిముపసంహరన్నితరేంద్రియవృత్తి
వ్యతిదిశతి.—ఏవమితి. ఏవం గదిః గదనం భాషణం మే వ్యక్తిరిత్యుపసంహరః. కర్తృహస్తయో
ర్వృత్తిః. గతిః పాదయోః. విసర్గః పాయూపస్థయోరితి కర్తేంద్రియాణాం. ఘ్రాణో౭వఘ్రాణం.
రసో రసనం. దృగ్దర్శనం. స్పర్శః స్పర్శనం. శ్రుతిః శ్రవణమితి జ్ఞానేంద్రియాణాం. సంకల్పో మనసః
విజ్ఞానం బుద్ధిచిత్తయోః. అభిమానో౭హంకారస్య. సూత్రం ప్రధానస్య. సత్త్వరజస్తమసాం వికారో
౭ధిదేవతాదిస్త్రివిధః ప్రపంచః మే వ్యక్తిరితి పూర్వేణాన్వయః. ౧౯. తస్మాదీశ్వరాభివ్యక్తిరూపః
ప్రపంచో నేశ్వరాద్భిన్నో౭స్తీత్యాహ—అయమితి. అయం హి జీవః ఈశ్వరః ఆదావవ్యక్తః ఏక
ఏవ. వయసా కాలేన విశ్లిష్టావిభక్తా వాగాదేంద్రియరూపా శ్శక్తయో యస్య. యద్వా. విశేషేణ
శ్లిష్టా ఆలింగితా మాయా శక్తిర్యేన సః. బహుప్రకార ఇవాభాతి యః. స్రవీవాద్యః. త్రివృత్
త్రిగుణాశ్రయః. అబ్జయోనిః లోకపద్మస్య కారణభూతః ఏకస్య బహుథా భానే దృష్టాంతః.
యోనిం క్షేత్రం ప్రతిపద్య ప్రాప్య బీజాని యద్వదితి. ౨౦. తస్మాత్తస్మాద్యావిలసితత్వాత్తదా
శ్రయమిదం జగన్న తతః పృథగితి. సదృష్టాంతమాహ—యస్త్రిన్నితి. తంతువితానే సంస్థా స్థితి ర్యస్య
సః. పటో యథా. తథా. యస్త్రిన్నిదం విశ్వం పీతం దీర్ఘ తంతుషు పటఇవ ప్రోతం తిర్యక్తంతుష్వివ.
ఏవంభూతం సమప్తివ్యష్ట్యాత్మకం విశ్వం. అవిద్యయాత్మస్యధ్యస్తం వృక్షరూపం జీవస్య కర్తృత్వాది
సంసారహేతుః. అత స్తద్వివేకజ్ఞానేన కర్తాదినర్వం పరిత్యాజ్య మిత్యుక్తమిత్యాశయేనాహ—యఏష
ఇతి సార్థైస్త్రిభిః. పురాణః అనాదిః. కర్తాత్మకః ప్రవృత్తిః స్వభావః పుష్పఫలే భోగాపవర్ణా. కర్త
తత్ఫలే వా. ప్రసూతే జనయతి. ౨౧. వృక్షరూపం ప్రపంచయతి.—ద్వేఇతి. ద్వేఅస్య పుణ్యహాపే

శాఖో ద్విసువర్ణనీడ స్త్రివల్కలో ద్విఫలోఽర్కప్రవిష్టః. ౨౨. అదంతి చైకం ఫలమస్య
గృధ్రాగ్రామేచరా ఏకమరణ్యవాసాః, హంసాయ ఏవంబహురూపమిజ్యైర్తాయా
మయం వేద స వేద వేదమ్. ౨౩. ఏవం గురూపాసనయైకభక్త్యా విద్యాకుఠారేణ
శితేన ధీరః, వివృశ్చ్యజీవాశయమప్రమత్త సంపద్యచాత్తానమథత్యజాస్త్రమ్. ౨౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ద్వాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీకృష్ణఉవాచ:—సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాబుద్ధేర్న చాత్మనః, సత్త్వే
నాన్యతమా హన్యాత్సత్త్వం సత్త్వేన చైవహి. ౧. సత్త్వాద్ధర్మో భవేచ్ఛుద్ధా
త్పుంసో మద్భక్తిలక్షణః, సాత్త్వికోసాసయా సత్త్వం తతో ధర్మః ప్రవర్తతే. ౨.

బీజే. స చ శతమూలః శతమపరిమితాః వాసనాః మూలాని యస్య సః. త్రయో గుణాః నాశాని
ప్రకాండాః యస్య. పంచభూతాని స్కంధాః యస్య. పంచరసాః శబ్దాదివిషయాః తేషాం ప్రసూతి
ర్యస్తాత్. దశ చ ఏకా చ శాఖా ఇంద్రియాణి యస్య ద్వయోస్సువర్ణయో ర్జీవపరమాత్మనోర్నీడం
యస్మిన్ త్రీణి వల్కలాని త్వచో వాతపి త్తశ్లేష్మణోయస్య. ద్వే సుఖదుఃఖే ఫలే యస్య సః. అర్కం
ప్రవిష్టః సూర్యమండలపర్యంతం వ్యాప్తః తన్నిర్భిద్య గతస్య సంసారాభావాత్. ౨౨. తత్ఫలభో
క్త్యానాహ—అదంతీతి. గృధ్నంతీతి గృధ్రాః కామినః. గ్రామేచరాః గృహస్థాః అస్య వృక్షస్త్రికం
ఫలం దుఃఖమదంతి విపరిణామతః స్వర్గాదేరపి దుఃఖస్వరూపత్వాత్, హంసా వివేకినోఽరణ్య
వాసాః సన్న్యాసినః ఏకం ఫలం సుఖమదంతి ఏకం పరమాత్మానం మాయామయం ఏవం బహు
రూపం ఇజ్యైః పూజ్యైః గురుభిః కృత్వా యో వేద సః వేదం తత్త్వార్థం వేద. ౨౩. త్వం చైవం
జ్ఞాత్వా కృతకృత్యస్సన్ సర్వసాధనం త్యజేత్యాహ—ఏవమితి. ఏకాంతభక్త్యా శితేన తీక్ష్ణేన
జ్ఞానకుఠారేణ స్వతంత్రతా వా. ద్వయోః జ్ఞానభక్త్యోః జీవోపాధిం త్రిగుణాత్మకం లింగశరీరం
వివృశ్చ్య చిత్వా పరమాత్మానం సంపద్య ప్రాప్య. అథ అస్త్రం సాధనం త్యజేత్. ౨౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

బ్జో. త్రయోదశేఽథ సత్త్వస్య వృద్ధ్యా విద్యోదయక్రమః, హంసేతిహాసతశ్చిత్తగుణవిశ్లేష
వర్ణనమ్. విద్యాకుఠారేణజీవాశయంసంవివృశ్చ్యసాధనంత్యజేత్పుక్తం. నను తత్ర తమ ఆదిగుణత్రయ
వృత్తిప్రతిబంధే సతి కథం విద్యోత్పత్తిరిత్యాశంక్య తన్నివృత్త్యా విద్యోత్పత్తిప్రకారమాహ—సప్తభిః.
సత్త్వమితి. తత్ర యద్యానందాదివదాత్తధర్మా గుణాః స్యుః తర్హి తత్స్వరూపత్వాత్తేషాం నివృత్తి
ర్నస్యాత్ నల్వేతదస్తీత్యాహ—బుద్ధేః ప్రకృతేరేవై తే గుణా నత్వాత్మన ఇతి. అతః సత్త్వేన సత్త్వ
వృత్త్యా అన్యతమా హన్యాత్ రజస్తమోవృత్తి జయేదిత్యర్థః. సత్త్వం చ సత్యదమాదిసృతిరూపము
వశమాత్మకేన సత్త్వేనైవ హన్యాత్. ౧. నను గుణత్రయవృత్తీనాం పరస్పరోపమర్దనరూపత్వాత్కథం
సత్త్వవృత్త్యేవ ఇతరవృత్తయో నియమేన హంతవ్యాస్తత్రాహ—సత్త్వాదితి. మద్భక్తిం లక్షయతి—
యో ధర్మః సః మద్భక్తిరూప ఏవ వా. సత్త్వమేవ కథం వర్ధతే? తత్రాహ.—సాత్త్వికానాం
పదార్థానాం ఉపాసయా సేవయా సత్త్వం వృద్ధం భవతీత్యర్థః. ౨. ధర్మఇతి. స చ ధర్మో
“రజస్తమశ్చ హన్యాత్ కుతః స విద్యతే ఉత్తమో యస్తాత్మః. సర్వోత్తమ ఇత్యర్థః. ఇతః

ధర్మోరజ స్తమోహన్యాత్సత్త్వవృద్ధిరనుత్తమః, అనునశ్యతి తన్మూలోహ్యాధర్మ ఉభ
యేహతే. ౩. ఆగమోఽపః ప్రజాదేశః కాలః కర్తృ చ, జన్మ చ, థ్యానం మంత్రోఽథ
సంస్కారో దశైతే గుణహేతవః. ౪. తత్తత్సాత్త్వికమేవైషాం యద్యద్యవృద్ధాః
ప్రచక్షతే, నిందంతి తామసం తత్తద్రాజసం తదుపేక్షితమ్. ౫. సాత్త్వికాన్యేవ
సేవేత పుమాన్ సత్త్వవివృద్ధయే, తతో ధర్మస్తతో జ్ఞానం యావత్సన్పతిరపోహనమ్.
౬. వేణుసంఘర్షజో వహ్నిర్దగ్ధ్యా శామ్యతి తద్వనం, ఏవం గుణవ్యత్యయజో దేహ
శామ్యతి తత్క్రియః. ౭. ఉద్ధవ ఉవాచః—విదంతి మర్త్యాః ప్రాయేణ విషయాన్
పదమాపదాం, తథాపి భుంజతే కృష్ణ తత్కథం శ్వఖరాజవత్. ౮. శ్రీభగవా
నువాచః—అహమిత్యన్యథా బుద్ధిః ప్రమత్తస్య యథా హృది, ఉత్సర్పతి రజో

సత్త్వవృద్ధిః యస్తాత్కారణాత్సః అతఏవ తత్కార్యో ధర్మప్రతిబంధో నాస్తీత్యాహ—తస్మిన్ను
భయస్త్విహతే తన్మూలః తే రజస్తమసీ రాగద్వేషాదినా ప్రమాదాలస్యాదినా చ మూలం యస్య
సః. ౩. సాత్త్వికోపాసనయా సత్త్వం వర్ధత ఇత్యుక్తం. తానేవ సత్త్వవృద్ధిహేతుాన్ దర్శ
యితుం సామాన్యతో గుణత్రయవృద్ధిహేతుానాహ—ఆగమఇతి. ఆగమః శాస్త్రం అపః ఆపః
క్వచిదాగమోఽర్థ ఇతి వా పాతః. ౪. ఏషు సాత్త్వికాదినిర్ణయమాహ—తదితి. ఏషామేవ.
మధ్యేవృద్ధాః ప్రచక్షతే ప్రశంసంతి యద్యన్నిందంతి తత్తత్. యత్తు వృద్ధైరుపేక్షితం న స్తుతం న చ
నిందితం తద్రాజసం. ౫. సాత్త్వికానీతి. సాత్త్వికాన్యేవేతి నివృత్తిశాస్త్రాన్యేవ సేవేత నప్రవృత్తి
పాపండశాస్త్రాణి తీర్థాపఏవ న గంధోదకసురాద్యాః ప్రజాః నివృత్తాన్ జనాన్. నప్రవృత్త
దురాచారాన్ వివిక్తదేశం నరథ్యాద్యూతదేశాన్. కాలం బ్రాహ్మీముహూర్తాదికం థ్యానావ్. న
ప్రదోషనిశీధాదీన్. కర్తృ చ నిత్యం న కామ్యాభిచారాదీని. జన్మ చ వైష్ణవశైవదీక్షాదిలక్షణం.
నకాక్రతుద్రదీక్షారూపం థ్యానం శ్రీవిష్ణోః. న తు కామినీవిద్విషాం. మంత్రం ప్రణవాదికం.
నకామ్యత్తుద్రదీక్ష సంస్కారం ఆత్మనస్సంశోధనం న తు కేవలం దేహగృహాదీనాం. నను జ్ఞానం
మహావాక్యశ్రవణాదేవోత్పద్యతే. కిం తత్ర సత్త్వవృద్ధ్యా ధర్మేణ వా? అత ఆహ—యావత్సన్పతిః
అత్తా పరోక్షం యావచ్చ దేహద్వయతత్కారణభూతగుణాపోహః, తావత్సర్వంతం జ్ఞానం
భవతీత్యర్థః. ౬. నను గుణవ్యతికరాజ్ఞాతో దేహః కథం స్వాశ్రయభూతాన్ గుణాన్ స్వతఏవో
త్పన్నయా విద్యయాఽపోహ్యా స్వయమప్యవరమేత్? తత్రాహ—వేణీతి. వేణూనాం సంఘర్షా
జ్ఞాతోఽగ్నిర్మథా స్వత ఏవ ఉత్పన్నాభిర్ద్వాలాభిస్తద్వనం సర్వం దగ్ధ్యా స్వయం శామ్యతి
ఏవం దేహోఽపి. తత్క్రియః. తస్యాగ్నేరివ క్రియావ్యాపారో యస్య సః. ౭. నను నియతేం
ద్రియతయా సాత్త్వికసేవాయామియానస్తి పురుషార్థః. తథాపి రాజసాదీన్ విషయాన్ దుఃఖ
మితి జానంతోఽపి కథం సేవంత ఇతి పృచ్ఛతి—విదంతీతి. పదం స్థానం. శ్వానో యథా భర్తస్య
క్షూనా అపి శునీమమథావంతి భరా యథా పద్భ్యం తాడ్యమానా అపి భరీమనుధావంతి అజా
యథా నిర్లజ్జా హంతుమాసీతా అపి తద్వత్. ౮. మిథ్యాభినిపేకేన భుంజత ఇతి సహేతుకమాహ—
త్రిభిః అహమితి. ప్రమత్తస్య వివేకశూన్యస్య. దేహాదా అహమితి మిథ్యాబుద్ధిః హృది యథా

ఘోరం తతో వైకారికం మనః. ౯. రజోయుక్తస్య మనసస్సంకల్పస్సవికల్పకః,
తతః కామోగుణధ్యానాద్దుర్ధరస్సాన్యధి దుర్తతేః. ౧౦. కరోతి కామవశగః కర్తా
ణ్యవిజితేంద్రియః, దుఃఖోదర్కాణి సంవశ్యన్ రజోవేగవిమోహితః. ౧౧. రజస్త
మోభ్యాం యదపి విద్వాన్విక్షిప్తధీః పునః, ఆతంద్రితో మనో రుంధన్ దోష
దృష్ట్యా నసజ్జతే. ౧౨. అప్రమత్తోఽనుయుంజీత మనోమయ్యర్పయన్ శనైః, అని
ర్విణ్ణో యథాకాలం జితశ్వాసో జితాసనః. ౧౩. ఏతావాన్ యోగ ఆదిష్టో మచ్ఛి
ష్యైస్సనకాదిభిః, సర్వతో మన ఆకృప్య మయ్యధావేశ్యతే యథా. ౧౪. ఉద్ధవ
ఉవాచః—యదా త్వం సనకాదిభ్యో యేన రూపేణ కేశవ, యోగమాదిష్ట
వానేతద్రూపమిచ్ఛామి వేదితుమ్ ౧౫. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—పుత్రాహిరణ్యగర్భస్య
మానసాస్సనకాదయః, పప్రచ్ఛుః పితరం సూక్ష్మం యోగస్యైకాంతికీం గతిమ్.
౧౬. సనకాదయ ఉచుః—గుణేష్వావిశతే చేతో గుణాశ్చేతసి చ ప్రభో, కథ
మనోన్యసంత్యాగో ముముక్షో*రతితిత్తిర్హిః. ౧౭. ఏవం పృష్టో మహాదేవస్స్వయం
భూర్భూతభావనః, ధ్యాయమానః ప్రశ్నబీజం నాభ్యపద్యత కర్తృధీః. ౧౮. సమా
మచింతయద్దేవం ప్రశ్నపారతిత్తిర్హయా, తస్యాహం హంసరూపేణ సకాశమగమం

యథావదుపసర్పతి. తతోఽహంబుద్ధేశ్చ వైకారికం సత్త్వప్రధానమపి మనఃప్రతిఘోరం దుఃఖా
త్తకం రజః ఉత్సర్పతి. మనోవ్యాప్నోతీత్యర్థః. ౯. తతః. రజ ఇతి. ఇదమేవం భోగ్యమితి సవికల్పకః
సంకల్పస్సాన్యత్. తతశ్చ అహో రూపమహో భావ ఇతి గుణధ్యానాద్దుర్ధరః కామస్సాన్యత్. ౧౦.
కరోతీతి. తతో విషయాన్ భోక్తుం కర్తాణి కరోతి. ౧౧. ఏవం చేన్న కస్యాపి దుఃఖనివృత్తిస్సానో
దిత్యాశంక్యాహ—రజస్తమోభ్యామితి. యద్యపి రజస్తమోభ్యాం విక్షిప్తధీః మూఢధీశ్చ తథాపి
విద్వాన్. విచేకి పునర్తనో నిరుంధన్న సజ్జతే. ౧౨. విషయదోషదృష్ట్యాపి మనోనిరోధాశక్తౌ
సుఖేన తన్నిరోధోపాయమాహ—అప్రమత్త ఇతి. అనిర్విణ్ణః అనలసః. యథా కాలం త్రిషవణం.
మయి పరమానందరూపే. అర్పయన్ సమాదధ్యాత్. ౧౩. విషయైస్సంగ్రంథితస్య మనసస్తద్వి
యోగే నేశ్వరనిష్ఠత్వమసంభావితం మన్యమానం ప్రతి తన్నిరూపణాయేతిహాసముపక్షిపతి—ఏతావా
నితి. యథా యథావత్ప్రయ్యావేశ్యత ఇత్యేతావానిత్యర్థః. ౧౪. మచ్ఛిష్యైరిత్యుక్తే తేషామతిజ్ఞాయసా
మనేన రూపేణ నిరూపణాసంభవాత్పృచ్ఛతి—యదేతి. తం కాలం తదేతద్రూపం చ వేదితుమిచ్ఛామి
తత్కథయేతి. ౧౫. పుత్రా ఇతి. మానసాః పుత్రాః సూక్ష్మం సుదుర్జ్ఞేయాం ఏకాంతికీం గతిం పరాం
కాష్ఠాం. ౧౬. తదేవాహ—గుణేష్వితి. గుణేషు యేషు విషయేషు స్వభావతో రాగాదివశాచ్ఛేతః
ప్రవిశతి. తే చానుభూతా విషయాః వాసనారూపేణ చేతసి ప్రవిశంతి. అతితిత్తిర్హిః విషయానతి
క్రమితుమిచ్ఛోః. ౧౭. ఏవమితి. మహాన్ దేహోఽపి. స్వయంభూరపి భూతానాం స్రష్టాపి
ధ్యాయమానః విచారయన్నపి ప్రశ్నబీజం. యదజ్ఞానాదయం ప్రశ్నస్తన్నావిందత్. యతః కర్త
విక్షిప్తధీః. ౧౮. సఇతి. ప్రశ్నస్య పారముత్తరమభిప్రాయో వా తస్య తిత్తిర్హయా జిజ్ఞాసయా హంస
రూపేణేతి యథాహం సో నీరంక్షీరం చ పృథక్కర్తుం శక్తః ఏవమహం గుణాంశ్చేతశ్చేతి ద్యోత

తదా. ౧౯. దృష్ట్వా మాం త ఉపవ్రజ్య కృత్వా పాదాభివందనం, బ్రహ్మాణమ
గ్రతః కృత్వా పప్రచ్ఛుః కోభవానితి. ౨౦. ఇత్యహం మునిభిః పృష్టస్తత్వజిజ్ఞాసుభి
స్తదా, యదవోచమహం తేభ్యస్తదుద్ధవ నిబోధ మే. ౨౧. వస్తునో యద్యనానాత్వ
మాత్తనః ప్రశ్న ఈదృశః, కథం ఘటేత వో విప్రా వక్తుర్వామేక ఆశ్రయః. ౨౨.
పంచాత్త కేషు భూతేషు సమానేషు చ వస్తుతః, కో భవానితి వః ప్రశ్నోవాచా
రంభోహ్యనర్థకః. ౨౩. మనసా వచసా దృష్ట్వా గృహ్యతేనైరపీంద్రియైః, అహ
మేవ న మత్తోనన్యదితి బుధ్యధ్వమంజసా. ౨౪. గుణేష్వావిశతే చేతోగుణాశ్చేతసి
చ ప్రజాః, జీవస్య దేహ ఉభయం గుణాశ్చేతో మదాత్తనః. ౨౫. గుణేషు చావి
శచ్ఛిత్తమభీష్టుం గుణనేవయా, గుణాశ్చ చిత్తప్రభవామద్రూప ఉభయం త్యజేత్.

యితం హంసరూపేణ ఆగతోఽస్తితి. ౧౯. ౨౦. ఇతీతి. ఇత్యహం మునిభిః పృష్ట ఇతి పృథగ్వాక్యం
యదవోచమితి పృథక్ అతోఽస్తచ్ఛబ్దావృత్తిరదోషః తేభ్యో యదవోచం తస్మై వచనం నిబోధ.
౨౧. దేహాదివివిక్తాత్తజ్ఞానే సతి తన్నిష్ఠస్య రాగాద్యసంభవాత్స్వయమేవ విషయచేతసోర్విశేషో
భవతీతి వక్తుం ప్రశ్నఖండనమిషేణైవ తావదాత్తానాత్తవివేకమాహ—త్రిభిః. వస్తున ఇతి. కిమా
త్తనోఽయం ప్రశ్నః తదుపాధేర్భూతసంఘస్య వా. యద్యాత్తనస్తస్మా తస్య వస్తునః పరమార్థరూపస్య
అనానాత్వే సతి. హే విప్రాః వః యుష్మాభిః కృతః ప్రశ్నః ఈదృశః బహుషు నిర్ధారణరూపః కథం
ఘటేత. వక్తురుత్తరం దాతుర్వా మే మమ క ఆశ్రయః అవిశేషే ఆత్మని కం జాతిగుణాదివిశేష
మాశ్రితోఽత్తరం వత్సామిత్యర్థః. ౨౨. పంచాత్త కేష్వితి. భూతసంఘవిషయత్వేఽపి ఆయం వః
ప్రశ్నః వాచారంభః వాఙ్మలేణారంభః యతోఽనర్థకః కుతః భూతేషు దేవమనుష్యాదిదేహేషు
పంచభూతాత్తనేషు అతః సమానేషు అభిన్నేషు పునశ్చ వస్తుతః పరమకారణాత్తనా అభిన్నేషు
శ్రు. “వాచారంభణం వికారో నామధేయం మృతికేత్యేవ సత్యమి”తి శ్రుతేః. ౨౩. తత్రపంచాత్త
కత్వం ప్రత్యక్షాదిసిద్ధమేవేతి పరమకారణాభేదమేవోపపాదయతి.—మనసేతి. న ఆదిభిర్యద్యద్గ
హ్యతేతత్తదహమేవేత్యర్థః. అంజసా తత్త్వవిచారేణ. ఏతేనైవ సర్వాత్తకోఽహమిత్యంజసాప్యత్తర
ముక్తం భవతి. ౨౪. ఏవం ప్రశ్నఖండనమిషేణైవ వాత్తస్వరూపం సామాన్యతో నిరూప్య బ్రహ్మ
ణోఽతిదుష్పరిహరం యత్పృష్టం తతోత్తరమాహ—యావదధ్యాయసమాప్తి. గుణేష్వితి. ఆయ
మభిప్రాయః—యది కర్తృత్వభోక్తృత్వాదిరూపతయా విషయైస్సంగ్రథితం చిత్తం బుద్ధ్యాదిశబ్ద
వాచ్యమేవ జీవస్య స్వరూపం భవేత్ తతస్తద్వియోగో న ఘటేత. తస్య తు స్వరూపం బ్రహ్మైవ
చిత్తాధ్యానేన తు తత్స్వభావతయా విషయైస్సంగ్రథనం అతః స్వస్య బ్రహ్మత్వభావనయా
విషయాణాం చ మిథ్యాత్వానుసంధానేన సర్వతో నిర్విద్య భగవంతం భజతో భవత్యేష
పరిపూర్ణస్వరూపావస్థానమితి. హే ప్రజాః పుత్రకాః. సత్త్వాదిగుణేషు చేతః. ఆవిశతి. గుణా
శ్చేతసి. ఏవం. గుణాశ్చేతశ్చోభయం సంగ్రథితం మదాత్తనో బ్రహ్మస్వరూపస్య జీవస్య దేహః
అధ్యస్త ఉపాధిః. న తు స్వరూపం. ౨౫. తస్మాత్. గుణేష్వితి. అభీష్టుం పునః పునః గుణనేవయా
తత్సంస్కారేణ గుణేష్వావిశచ్ఛిత్తం లేచ. పునర్వాసనారూపేణ చిత్తే ప్రకర్షేణ భవంతీతి తథా.
తే గుణాశ్చేతశ్చ. ఏవం యదుభయం తత్ మద్రూపస్య త్యజేత్. ౨౬. నను జాగ్రదాద్యవస్థా

౨౬. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిశ్చ గుణతో బుద్ధివృత్తయః, తాసాం విలక్షణో జీః
సాక్షిత్వేన వినిశ్చితః. ౨౭. యర్హి సంస్మృతిబంధోఽయమాత్మనో గుణవృత్తిదః
మయి తుర్యే స్థితో జహ్యత్యాగస్తద్గుణచేతసామ్. ౨౮. అహంకారకృతం బంధ
మాత్మనోఽర్థవివర్యయం, విద్వాన్నిర్విద్య సంసారచింతాం తుర్యే స్థితస్త్యజేత్. ౨౯
యావన్నానార్థధీః పుంసో న నివర్తేత యుక్తిభిః, జాగర్త్యపి స్వపన్నజ్ఞ స్వప్నే జాగ
రణం యథా. ౩౦. అసత్వాదాత్మనోఽన్యేషాం భావాన్నాం తత్కృతాభిదా, గతయో
హేతవశ్చాస్య మృషా స్వప్నదృశో యథా. ౩౧. యో జాగరే బహిరనుక్షణధర్మి
ణోఽర్థా భుక్త్యేసమస్తకరణైర్హృది తత్సవృత్తాః, స్వప్నేఽథ సుప్త ఉపసంహరతే
స ఏకస్తస్మిన్మత్యన్వయాత్రి గుణవృత్తిదృగింద్రియేశః. ౩౨. ఏవం విమృశ్య గుణతో

వతః కుతః కూటస్థరూపతా తత్రాహ—జాగ్రదితి. జాగ్రత్. జాగరః స్వప్నః సుషుప్తిశ్చేతి బుద్ధే
రేతావృత్తయః తాశ్చ న స్వాభావికాః కింతు. శ్లో. “సత్త్వాజ్ఞాగరణం విద్యాద్రజసా స్వప్నమాది
శేత్, ప్రస్వాపం తమసా జంతోస్తురీయం త్రిషు సంతతమి”తి వక్ష్యమాణక్రమేణ గుణత ఏవ జీవస్తు
విలక్షణః తదవస్థారహిత ఏవ వినిశ్చితః కుతః తాసాం సాక్షిత్వేన. ౨౭. నను తర్హి కథమహం జాగ
ర్మిత్యాది. ప్రతీతిస్తత్రాహ—యర్హితి. యర్హి యస్తాత్ సమ్యక్ సృతిః సరణమనయేతి సంస్మృతిః.
బుద్ధిః తయా బంధోఽయం ఆత్మనో గుణవృత్తిర్దదాతి. తస్మాన్నయి తుర్యే. స్థితస్సన్నిమం సంస్మృతి
బంధం జహ్యత్. తత్తదా గుణచేతసాం గుణానాం చేతవశ్చాన్యోన్యం త్యాగో భవతి. ౨౮.
కథం చ తజ్జహ్యత్తదాహ—అహంకారేతి. అహంకారేణ కృతం బంధం ఆత్మనః అర్థవివర్యయం
ఆనందాద్యావరణేన అనర్థహేతుం విద్వాన్ జానన్ సన్ నిర్విద్య దుఃఖమేతదితి జ్ఞాత్వా తుర్యే
స్థితో భూత్వా. సంసారచింతాం సంసారో బుద్ధిః తస్మిన్ చింతాం అభిమానం తత్కృతాం
భోగచింతాం చ త్యజేత్. ౨౯. యావదేవం న త్యజేత్తావత్తస్య కర్తృజ్ఞానాది సర్వం వ్యర్థ
మిత్యాహ—యావదితి. యద్యపి జాగర్తి కర్తాదిషు తథాపి స్వప్నాన్ పశ్యన్నివ భవతి. యతః
అజ్ఞః అసమ్యగ్దర్శి. అజ్ఞజాగరస్య స్వప్నత్వే దృష్టాంతః—స్వప్న ఇతి. ౩౦. నను కథం వేదప్రమిత
వర్ణాశ్రమకర్తాదినానాధీర్నివర్తేత? తత్రాహ—అసత్త్వాదితి. భావానాం దేహాదీనాం. తత్కృతా
భిదా వర్ణాశ్రమాదిరూపా. గతయః స్వర్గాదిఫలాని. హేతవః కర్తాణి చ అస్మాత్మనో మృషా. అవి
ద్యావద్విషయో వేద ఇతి భావః. ౩౧. యుక్తిభిరిత్యుక్తం తా ఏవ యుక్తిరాహ—య ఇతి.
అర్థాన్ స్థూలదేహాదీన్ సమస్తకరణైః చక్షురాదిభిః భుక్త్యే కథం భూతాన్ అనుక్షణధర్మిణః
క్షణికబాల్యతారుణ్యాదిధర్మవతః. యశ్చ స్వప్నే హృది జాగరదృష్టసదృశాన్ వాసనామయాన్
భుక్త్యే యశ్చ సుషుప్తే తాన్ సర్వాన్ ఉపసంహరతి—స ఏకః కుతః త్రిగుణవృత్తిదృక్ అవస్థాత్ర
యద్రష్టానను జాగ్రదవస్థాం సర్వేంద్రియాణి పశ్యంతి. స్వప్నం మనః సుషుప్తం తత్సంస్కారవిశేషా
బుద్ధిః కథమాత్మా తద్ద్రష్టా? తత్రాహ—ఇంద్రియేశః నను ఇంద్రియేశా అపి విశ్వతైజసప్రాజ్ఞా భిన్నాః
న కుతః స్మృత్యా ప్రతిసంధానేన సర్వావస్థాస్వన్వయాత్ యః స్వప్నాసద్రాక్షం యశ్చ తదనం
తరం న కించిదవేదిషం. స. ఏవ ఏవ తర్హి జాగర్మితి ఉపాధిభేదేన విశ్వాదివ్యవహార ఇతి భావః.
ఏతేన్ బాల్యయువాద్యవస్థాస్వపి ప్రతిసంధానేన ఆత్మైక్యం ద్రష్టవ్యం. ౩౨. తతః క్రిమతః అహం—

మనసస్త్రివస్థామన్తాయయా మయి కృతా ఇతి నిశ్చితార్థాః, సంభిద్య హార్దమను
మానసదు క్తితీక్షణజ్ఞానాసినా భజత మాఖిలసంశయాధిమ్. ౩౩. ఈక్షేత విభ్ర
మమిదం మనసో విలాసం దృష్టం వినష్టమతిలోలమలాతచక్రం, విజ్ఞానమేకమురుదై
వవిభాతి మాయా స్వప్నస్త్రిధా గుణవిసర్గకృతో వికల్పః. ౩౪. దృష్టిం తతః ప్రతి
నివర్త్య నివృత్తతృష్ణస్తూష్ణీం భవేన్నిజసుఖానుభవో నిరీహః, సందృశ్యతే క్వచిది
దం యదవస్తుబుద్ధ్యా త్యక్తం భ్రమాయ న భవేత్స్పృతిరానిపాతాత్. ౩౫. దేహం
చ నశ్వరమవస్థితముత్థితం వా సిద్ధో న పశ్యతి యతోఽధ్యగమత్స్వరూపం, దైవాద
వేతమథ దైవవశాదువేతం వాసో యథా పరికృతం మదిరామదాంధః. ౩౬.
దేహోఽపి దైవవశగః ఖలు కర్తృ యావత్స్వారంభకం ప్రతి సమీక్ష్యత ఏవ
సాసుః, తం సప్రపంచమధిరూఢసమాధియోగస్సాస్త్విష్ణుం పునర్నభజతే ప్రతిబుద్ధ
వస్తుః. ౩౭. మయైతదుక్తం వో విప్రా గుహ్యం యత్సాంఖ్యయోగయోః, జాసీత

ఏవమితి. గుణతోయా ఏతామనసః త్ర్యవస్థాస్తాః. మదవిద్యయా మయి కృతాః న తత్త్వతస్సంతేతి
నిశ్చిత ఆత్మరూపః అర్థో యైస్తే యూయం. అఖిలసంశయానామాధిం అధీయంతే. అస్తిన్నితి అధిర
హంకారస్తం సంభిద్య హార్దం హృదిస్థితం మాం భజత. కేన చిత్వా? తదాహ—అనుమానేస్సదుక్తిభిః
సతాముపదేక్షైశ్చృతిభిశ్చ తీక్షణ జ్ఞానభిదేన. ౩౩. అనుమానాని దర్శయతి - ఈక్షేతేతి.
ఇదం జగత్ విభ్రమమీక్షేత. అత్ర హేతవః. మనోవిజృంభితత్వాత్ దృష్టత్వాత్ వినాశిత్యాచ్ఛ
స్వప్నవత్ అతిచంచలత్వాచ్ఛ అలాతచక్రవత్. నను భ్రమోఽపి నిర్విషయః కథం స్యాత్తత్రాహ—
విజ్ఞానమితి. నిగమనం తస్మాత్త్రిధాయోఽయం గుణపరిణామ కృతో వికల్పా భేదః సస్వప్నస్వప్నస్త్వ
హాసామాయేతి. ౩౪. తస్మాత్ దృష్టిమితి. తతః దృశ్యాత్ దృష్టిం ప్రతినివర్త్య నిజసుఖానుభవో భవేత్.
తనైశ్చల్యార్థం చ నివృత్తతృష్ణః తూష్ణీం నిరీహశ్చ భవేత్. మనోవాక్కాయవ్యాపారరహిత
ఇత్యర్థః. నను దేహవతః సర్వదాదైవతదృష్టి ప్రతినివర్తనాయోగాత్పునః సంసారస్సాదేవ తత్రాహ—
సందృశ్యత ఇతి. క్వచిదావశ్యకాహారాదిషు యద్యపీదం సందృశ్యతే తథాపి పూర్ణమవస్తుబుద్ధ్యా
యత్యక్తం తత్పునర్తోహాయ న భవేదేవ కిం తు దేహపాతపర్యంతం స్మృతిః సంసారమాత్రేణావభాసో
భవేదిత్యర్థః. ౩౫. ఏతదేవోపపాదయతి—దేహమితి. ఆసనాదుత్థితం ఉత్థాయ తత్రైవ స్థితం తతః
క్వచిదపేతం నిర్గతం పునస్తత్రైవోపేతం వా దేహమపి నానుసంధత్తే కుతోఽన్యత్. యతః యేన
దేహేన. స్వరూపమధ్యగమత్ జ్ఞాతవాన్ తం దేహం యతః కారణాదితి వా. అత్యంతాననుసంధానే
దృష్టాంతః. వాస ఇతి. పరికృతం పరిహితం వాసః గతం వా స్థితం వా యథా న వేత్తి తద్వత్.
౩౬. నను చ యః పరిపాల్యమానోఽపి ముమూర్షతి తం చేన్నపశ్యతి తర్హి పతేదేవ నేత్యాహ—
దేహ ఇతి. దైవవశేన గచ్ఛన్ స్వారంభకం కర్తృయావదస్తి తావత్పర్యంతం ప్రతిసమీక్ష్యత
ఏవ సాసుః ప్రాణేంద్రియసహితః. నను తర్హి తస్మిన్ కదాచిదాసజ్జేతాపి నేత్యాహ—
తమితి స్వాప్నం స్వప్నతుల్యం. అధిరూఢః ప్రాప్తః సమాధిపర్యంతో యోగో యేన అత ఏవ
ప్రతిబుద్ధం జ్ఞాతం పరమార్థం వస్తు యేన సః తథా చ. శ్రు. “తస్య తావదేవ చిరం యావన్న విమో
క్ష్యేఽథ సంపత్స్యత” ఇతి. ౩౭. ఉక్తార్థే లేమాం విశ్వాసార్థం స్వస్వరూపమాహ—మయేతి. సాంఖ్య

మాగతం యజ్ఞం యుష్మద్ధర్మవివక్షయా. ౩౮. అహం సాంఖ్యస్య యోగస్య సత్య
స్య ర్తస్య తేజసః, పరాయణం ద్విజశ్రేష్ఠాశ్చియః కీర్తేర్దమస్య చ. ౩౯. మాం
భజంతి గుణాస్సర్వే నిర్గుణం నిరవేక్షకం, సుహృదం ప్రియమాత్మానం సామ్యా
సంగాదయో గుణాః. ౪౦. శ్రీభగవానువాచః—ఇతి మే చిన్నసందేహమునయ
స్సనకాదయః, సభాజయిత్యా పరయా భక్త్యా గృణత సంస్తవైః. ౪౧. తైరహం
పూజితస్సమ్యక్సంస్తుతః పరమర్షిభిః, ప్రత్యేయాయ స్వకం ధామ పశ్యతః పరమే
ష్ఠినః. ౪౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, త్రయోదశోఽధ్యాయః.

ఉద్ధవఉవాచః— వదంతి కృష్ణ శ్రేయాంసి బహూని బ్రహ్మవాదినః,
తేహం వికల్పప్రాధాన్యముతాహా ఏకముఖ్యతా. ౧. భవతోదాహృతస్సాన్నిమిక్
భక్తియోగోఽనపేక్షితః, నిరస్య సర్వతస్సంగం యేన త్వయ్యావిశేషనః. ౨. శ్రీ
భగవానువాచః— కాలేన నష్టా ప్రళయే వాణీయం వేదసంజ్ఞితా, మయాదౌ
బ్రహ్మణే ప్రోక్తా ధర్మో యస్యాం మదాత్మకః. ౩. తేన ప్రోక్తాస్వచిత్రాయ మనవే
పూర్వజాయ సా, తతో భృగ్వాదయోఽగృహ్లాంతస్స బ్రహ్మమహర్షయః. ౪.

మాత్తానాత్మవివేకః. యోగోఽష్టాంగః. తయోద్ధవ్యాం రహస్యం యజ్ఞం విష్ణుం యుష్మద్ధర్మవివక్షయే
త్యనేన ధర్మా అప్యపదిష్టా ఇతి జ్ఞేయం. అత ఏవ. శ్లో. “యతేన హంసరూపేణ బ్రహ్మణేఽప్యాత్మ
మాధవే” త్యనువాదో భవిష్యతి. ౩౮. అహమితి. ఋతం ప్రమియమానో ధర్మః సత్యమనుష్ఠీయమానో
ధర్మః. తేజః ప్రభావః. ఏతేహం పరమయనం. ౩౯. కించ. మామితి. కథం భూతాః అగుణాః గుణ
పరిణామరూపా న భవంతి. కింతు. నిత్యా ఇత్యర్థః. ౪౦. ఇతీతి. మే మయా. అగృణత హం
తుష్టువుః. ౪౧. తైరితి. ప్రత్యేయాయ ప్రత్యాగతోఽస్మి. ౪౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చతుర్థశే పరం శ్రేయో భక్తిరేవ నచేతరత్, ఇత్యేతద్వర్ణ్యతే ధ్యానయోగశ్చ సహసా
ధనైః. ఏవం తావద్భగవతా భక్త్యా మోక్ష ఇత్యుక్తం అన్యేత్వన్యాని సాధనాని వదంతి తత్ర
విశేషనిర్ధారణాయ పృచ్ఛతి-వదంతీతి. శ్రేయాంసి శ్రేయస్సాధనాని కిం వికల్పేన ప్రాధాన్యం ఉతాఽ
హా కిం వా ఏకస్యైవ ముఖ్యతా? ౧. ఏకముఖ్యతాపక్షోత్థానే కారణం. భవతేతి. అనపేక్షితః నఅపే
క్షితం అపేక్షా యస్మిక్ సః హైతుకః అయమర్థః భవతా యో భక్తియోగ ఉక్తః. అన్యేచ యాని
శ్రేయస్సాధనాని వదంతి. తేహం కిం సాక్షాత్ఫలసాధనత్వేన ప్రాధాన్యమేవ సర్వేహం ఉతాంగాంగిత్వం
ప్రాధాన్యేఽపి కిం వికల్పేన సర్వేహం తుల్యఫలత్వం. యద్వా కల్పిదస్తి విశేష ఇతి. ౨. తత్ర భక్తి
రేవ మహాఫలత్వేన ముఖ్యా. అన్యాని తు స్వస్వప్రకృత్యనుసారేణ పుష్పస్థానీయస్వర్గాదిఫలబుద్ధిభిః
ప్రాణిభిః ప్రాధాన్యేన పరికల్పితాని క్షుల్లకఫలానీతి వివేక్షుం ప్రకృత్యనుసారేణ బహుధా వేదార్థ
ప్రతిపత్తిమాహాధ సప్తభిః. కాలేనేతి. మదాత్మకః మయ్యేవాత్మా చిత్తం యేన సః. ౩. తేనేతి.
భృగ్వాదయః భృగుశ్చ మరీచిరత్ర్యంగిరసా. పులస్త్యః పులహః క్రతురిత్యేతే చ సప్తబ్రహ్మణః

తేభ్యోమునిభ్యస్తత్పుత్రా దేవదానవగుహ్యకాః, మనుష్యాస్సిద్ధ గంధర్వాస్సవిద్యా
 ధరచారణాః. ౫. కిం దేవాః కిన్నరా నాగా యక్షకింపురుషాదయః, బహ్వ్యస్తేషాం
 ప్రకృతయో రజస్సత్త్వతయా భువః. ౬. యాభిర్భూతాని భిద్యంతే భూతావాం మత
 యస్తథా, యథాప్రకృతి సర్వేషాం చిత్రా వాచస్పవంతి హి. ౭. ఏవం ప్రకృతి
 వైచిత్ర్యాద్భిద్యంతే మతయో నృణాం, పారంపర్యేణ కేషాంచితృషండమత
 యోఽపరే. ౮. మన్తాయామోహితధియః పురుషాః పురుషర్షభ, శ్రేయోవదంత్యనేకాం
 తంయథాకర్తృయథారుచి. ౯. ధర్మమేకే యశశ్చాన్యేకామం సత్యం దమం శమం,
 అన్యే వదంతి స్వార్థం వై ఐశ్వర్యం త్యాగభోజనమ్. కేచిద్యజ్ఞం తపోదానం
 వ్రతాని నియమాన్ యమాన్. ౧౦. ఆద్యంతవంత ఏవైషాం లోకాః కర్తృవినిర్మితాః,
 దుఃఖోదర్గాస్తమోనిష్ఠా తుద్రానందాశ్శుచార్పితాః ౧౧. మయ్యర్పితాత్తనస్సభ్య
 నిరపేక్షస్య సర్వతః, మయాత్తనా సుఖం యత్తత్కుతస్యాద్విషయాత్తనామ్. ౧౨.
 ఆకించనస్య దాంతస్య శాంతస్య సమచేతసః, మయాఽసన్తుష్టమనసః సర్వాః సుఖ
 మయాదిశః. ౧౩. న పారమేష్ఠ్యం న మహేంద్రధిష్ఠ్యం న సార్వభౌమం న రసాధి

ప్రజాపతయః తే చ తే మహర్షయశ్చ. ౪. ౫. కిం దేవా ఇతి. కిం దేవాః క్షమస్వేదదార్ద్రం
 ధ్యాదిరాహిత్యేన భూస్పర్శాదినా చ కిం దేవా మనుష్యా వేతి సందేహస్పదద్విషాంతరమనుష్యాః.
 ఏవం కిన్నరాః కించిన్నరా ఇవ ముఖతః శరీరతో వా. కిం పురుషాః కించిత్పురుషా ఇవ వాసరా
 దయః ప్రకృతయః వాసనాః బహ్వ్యః. కుతః. రజస్సత్త్వతమాంసి భువః జన్మస్థానాని యా
 సాంతాః. ౬. యాభిరితి. భూతాని దేవాసురమనుష్యాదీని. యథా ప్రకృతిమనతిక్రమ్య. చిత్రా వాచః
 వేదార్థవ్యాఖ్యానవిషయాః. ౭. ఏవమితి. ఏవమిత్యుక్తోపసంహారః కేషాంచిదధ్యయనాదిశూన్యానా
 మప్యపదేశపారంపర్యేణ అపరే పాషండమతయః. ౮. మదితి. తత్ప్రకృతీనాం మాయాగుణమూల
 త్వాత్ మన్తాయామోహితధియః. అనేకాంతం నానావిధం. ౯. తదేవాహ—సార్ధేన. ధర్మమితి.
 ధర్మం నిత్యవైమిత్తికాఖ్యం కర్తృకర్తృమీమాంసకాః తదుక్తం. శ్లో. “మోక్షార్థే న ప్రవర్తేత తత్త
 కామ్యనిషిద్ధయోః, నిత్యవైమిత్తికే కుర్యాత్ప్రత్యవాయజిహాసయే”త్యాది. యశః కావ్యాలంకార
 కృతః. యదాహుః—శ్లో. “యావత్క్రిర్తృష్య పుణ్యలోకేషు గీయతే, తావద్వర్షసహస్రాణి
 స్వర్గలోకే మహీయత” ఇతి కామందవాత్స్యాయనాదయః. సత్యం దమం శమం చ యోగశాస్త్ర
 కృతః అన్యే దృష్టార్థవాదినో దండనీతికృతః. వైప్రసిద్ధం ఐశ్వర్యమేవ స్వార్థం. పురుషార్థం వదంతి.
 అతః సామాద్యపాయా ఏవ శ్రేయస్సాధనమితి తేషాం మతం. తథైవ త్యాగం భోజనం చ లోకాయ
 తికాః. యజ్ఞం తపో దానం యజ్ఞో దేవానాం పూజనం తపశ్చ దానం చ. ౧౦. తేషాం తుచ్ఛ
 ఫలత్వమాహ—ఆద్యంతవంత ఇతి. ఏషాం లోకాః ఏతైస్సాధ్యాని ఫలాని తమోనిష్ఠాః మోహావ
 సానాః. భోగకాలేఽప్యసూయాదిభిః శుచా అర్పితాః వ్యాప్తాః. ౧౧. భక్తేర్ముఖ్యత్వమాహ—
 యావత్సమాప్తి. మయీతి. హే సభ్య. మయా పరమానందరూపేణ. ఆత్మనా స్వరూపత్వేన
 స్ఫురతా. ౧౨. కిం చ అన్యేషాం తత్తత్తోకాదిపరిచ్ఛిన్నం సుఖం తుచ్ఛం. భక్తస్య తు పరిపూర్ణ
 మిత్యాహ—ఆకించనస్యేతి. ౧౩. పరిపూర్ణతామేవాహ—నేతి. రసాధిపత్యం పాతాళాదిస్వామ్యం

పత్యం, నయోగసిద్ధీరపునర్భవం వా మయ్యర్పితాత్తేచ్ఛతి మద్వినాన్యత్. ౧౪. నతథా మే ప్రియతమ ఆత్మయోనిర్నశంకరః, న చ సంకర్షణో నశ్రీయైవాత్మా చయథా భవాన్. ౧౫. నిరపేక్షం మునిం శాంతం నిర్వైరం సమదర్శనం, అను ప్రజామ్యహం నిత్యం పూయేయేత్యంఘ్రిరేణుభిః. ౧౬. నిష్కించనా మయ్యనురక్త చేతసశ్శాంతామహంతోఽఖిలజీవవత్సలాః, కామైరనాలబ్ధధియో జుషంతి యత్తే నైరపేక్ష్యం న విదుస్సుఖం మమ. ౧౭. బాధ్యమానోఽపి మద్భక్తో విషయైరజితేంద్రియః, ప్రాయః ప్రగల్భయా భక్త్యా విషయైర్నాభిభూయతే. ౧౮. యథాగ్ని స్సుసమిద్ధార్చిః కరోత్యేథాంసి భస్మసాత్, తథా మద్విషయా భక్తిరుద్ధవైనాంసి కృత్స్నశః. ౧౯. న సాధయతి మాం ధర్మో న సాంఖ్యం యోగఉద్ధవ, నస్వాధ్యా యస్తపస్త్వాగో యథా భక్తిర్మమోర్జితా. ౨౦. భక్త్యాహ మేకయా గ్రాహ్యశ్శ్రద్ధ యాత్వా ప్రియస్సతాం, భక్తిః పునాతి మన్నిష్ఠా శ్వపాకానపి సంభవాత్. ౨౧. ధర్మ స్సత్యదయోపేతోవిద్యావా తపసాన్వితా, మద్భక్త్యపేతమాత్మానం నసమ్యక్ప్రపూనాతిహి. ౨౨. కథం వినా రోమహర్షం ద్రవతా చేతసా వినా, వినానందా

అపునర్భవం మోక్షమపి మద్వినా మాం వినా అన్యత్ నేచ్ఛతి. అహమేవ తస్య ప్రేష్ఠ ఇత్యర్థః. ౧౪. మమాపి న ఏవ ప్రేష్ఠ ఇత్యాహ—ద్వాభ్యాం. నేతి. ఆత్మయోనిః బ్రహ్మపుత్రోఽపి. శంకరః మత్స్వరూపభూతోఽపి. సంకర్షణః భ్రాతాపి. శ్రీః భార్యాపి. ఆత్మా శ్రీమూర్తిరపి. యథా భక్త ఇతి వక్తవ్యే అతిహర్షేణాహ—భవానితి. ౧౫. హీనమధ్యమభక్తాభ్యాం ఉత్తమభక్తిజ్ఞానిని నిజప్రీతిమాహ—నిరపేక్షమితి. సమదర్శనం వాసుదేవస్సర్వమితి పశ్యంతం పూయేయ మదం తర్వర్తి బ్రహ్మాండాని పవిత్రీకుర్యామితి భావేనేత్యర్థః. ౧౬. కించ మద్భక్తానాం సుఖం ఏతావ దేవం భూతమితి వా వక్తుం కస్యమర్థః. యతః తత్స్వసంవేద్యం నిరుపమమిత్యాహ—నిష్కించనా ఇతి. మహంతో నిరహంమానాః అనాలబ్ధధియః. అస్పృష్టచిత్తాః నిష్కించనత్వాదీనాం యథేష్టం హేతుహేతుమద్భావః. ఏవం భూతాః మమ మదీయాః యత్సుఖం జుషంతి సేవంతే. తత్సుఖం తపివ విదుః నాన్యే కుతః. నైరపేక్ష్యం నాన్తి అపేక్షా యేషాం తే నిరపేక్షాః తైరేవ లభ్యం న తు మోక్షాపేక్షైరపీత్యర్థః. యద్వా ఏవం భూతాస్సంతో యే మమ మామిత్యర్థః. జుషంతి ప్రీణ యంతి త ఏవ యన్నైరపేక్ష్యం సుఖం తద్విదుర్నాన్య ఇత్యర్థః. ౧౭. అపిచ ఆస్తాం తావదుత్తమ భక్తకథా యతః ప్రాకృతోఽపి భక్తః. కృతార్థ ఏవేత్యాహ—ద్వాభ్యాం. బాధ్యమాన ఇతి. బాధ్యమానః విషయైరాకృష్యమాణోఽపి ప్రగల్భయా సమర్థయా. ౧౮. అత్ర దృష్టాంతః-యథేతి. పాకాద్యర్థం ప్రజ్వాలితోఽగ్నిర్యథా కాష్ఠాని భస్మీకరోతి తథా రాగాదినాపి కథంచిన్తద్విషయా సతీ భక్తిః సమస్తపాపానీతి భగవానపి స్వభక్తిమహిమాశ్చర్యేణ సంబోధయతి—అహో ఉద్ధవ విస్తయం శృణ్వీతి. ౧౯. అతః ఏవం భూతం శ్రేయో నాన్యదస్తీత్యాహ—ద్వాభ్యాం. నేతి. ౨౦. భక్త్యేతి. శ్రద్ధయా యా భక్తిస్తయా మన్నిష్ఠా మద్విషయా ఆస్తిక్యబుద్ధిమాత్రేణ. సంభ వాత్ జాతిదోషాదపీత్యర్థః. ౨౧. భక్త్యభావే అన్యత్సాధనం వ్యర్థమిత్యాహ—ద్వాభ్యాం ధర్మ ఇతి.

శ్రుకలయా శుద్ధ్యేద్భక్త్యావినాశయః. ౨౩. వాగ్దద్ధదాద్రవతే యస్య చిత్తం హస
త్యభీష్టం రుదతి క్వచిచ్ఛ, విలజ్జ ఉద్గాయతి నృత్యతే చ మద్భక్తియుక్తోభువనం
పునాతి. యథాగ్నినా హేమ మలం జహాతి ధ్వాతం పునస్స్వం భజతే చ రూపం,
ఆత్మా చ కర్తానుశయం విధూయ మద్భక్తియోగేన భజత్యథో మామ్ ౨౪. యథా
యథాత్మాపరిమృజ్యతేఽసౌ మత్పుణ్యగాథాశ్రవణాభిధానైః, తథాతథాపశ్య
తి తత్త్వసూక్ష్మం చక్షుర్యదైవాంజనసంప్రయుక్తమ్. ౨౬. విషయాధ్యాయతశ్చి
త్తం విషయేషు విషజ్జతే, మామనుష్టరతశ్చిత్తం మయ్యేవ ప్రవిలీయతే. ౨౭.
తస్మాదసదభిధ్యానం యథా స్వప్న మనోరథం, పీత్వా మయి సమాధత్స్వ మనోమ
ద్భావభావితమ్. ౨౮. స్త్రీణాం తత్సంగినాం సంగం త్యక్త్వా దూరత ఆత్మవాక్,
క్షేమే వివిక్త ఆసీనశ్చింతయేన్తామతంద్రితః ౨౯. న తథాస్య భవేత్ క్లేశో బంధశ్చా
వ్యప్రసంగతః, యోషిత్సంగాద్యథా పునో యథాతత్సంగిసంగతః. ౩౦. ఉద్ధవఉవా
చః—యథా త్వామరవిందాక్ష యాదృశం వా యదాత్మకం, ధ్యాయేన్ముముక్షు

౨౨. తస్మి తస్య భక్తిర్నాస్తితి కథ మజ్ఞాయాత్యాశంకాయాం భక్తేశ్చిహ్నిన్యాహ-కథమితి. రోమ
హర్షాదికం వినా కథం భక్తిర్గమ్యతే. భక్త్యా చ వినా కథమాశయః. శుద్ధేదితి. ౨౩. కించ, భక్తి
స్వాశయం శోభయతీతి కిము వక్తవ్యం. యతో గద్గదవాగాదిలక్షణో మద్భక్తియుక్తస్సర్వం లోకం
పునాతీత్యాహ—వాగితి. ౨౪. ఆపిచ. భక్త్యైవాత్మశుద్ధిర్నాస్య ఇతి సదృష్టాంతమాహ—
యథేతి. యథా అగ్నినాధ్వాతం తాపితమేవ. హేమ సువర్ణం అంతర్లం జహాతి న తాళనాదిభిః.
స్వం నిజం చ రూపం భజతే. ఏషం కర్తానుశయం కర్తవాసనాం మాం భజతే మద్రూపతామాపద్యతే.
౨౫. నను. శ్రు. “బ్రహ్మవిదాహ్నితి పరం.” “శ్రుతమేవ విదిత్వాతిమృత్యుమేతీ”త్యాదిశ్రుతిభిః
జ్ఞానాదేవావిద్యానివృత్త్యా త్వత్ప్రీతిరవగమ్యతే కుతో భక్తియోగేనేత్యుచ్యతే? తత్రాహ—
యథేతి. ఆత్మా చిత్తం. పరిమృజ్యతే శోధ్యతే. మత్పుణ్యగాథానాం శ్రవణైరభిధానైశ్చ. భక్తే
రేవావాంతరవ్యాపారోజ్ఞానం న పృథగిత్యర్థః. ౨౬. కించ జ్ఞానం నామ చిత్తస్య మదాకార
పరిణామః. న చ మాం భజతః స్వభావత ఏవ భవతి న తు యత్నాంతరమపేక్షత ఇతి స దృష్టాంత
మాహ—విషయానితి. ౨౭. యస్మాదస్యత్సాధనం తత్ఫలం చ స్వప్న మనోరథవదసదభిధ్యాన
మాత్రం. తస్మాత్తద్విహాయ మయ్యేవ మనః సమాహితం కుర్వీతి ప్రకరణార్థముపసంహరతి—తస్మా
దితి. మద్భావభావితం మమ భావేన భజనేనైవ శోధితం. ౨౮. విశేషతో వాత్స్యాయనాద్యుక్తాః
కామమార్గాః పరిత్యాజ్యా ఇత్యాహ—స్త్రీణామితి. ఆత్మవాక్ ధీరస్సక్ క్షేమే నిర్భయే దేశే.
వివిక్తే విజనే. ౨౯. ఏతదేవోపపాదయతి—నేతి. అస్య పుంసః యథా తత్సంగిసంగతః క్లేశోభ
వేత్. యథా చ బంధో యోషిత్సంగతః. తథా అన్యప్రసంగతో న భవేదితి. ౩౦. మాం చింతయే
దిత్యుక్తం తత్ప్రకారం పృచ్ఛతి—యథేతి. యథేతి ధ్యానాంగప్రశ్నః యాదృశమితి ధ్యేయవిశే
షణప్రశ్నః యదాత్మకమితి యన్వైతాని విశేషణాని తత్ స్వరూపప్రశ్నః ఏతన్నేధ్యానం మే
వత్తుమర్హసితి వా పాఠః. తత్రాయ మర్థః. ముముక్షుస్త్వాం యథా ధ్యాయేత్తన్నే వత్తుమర్హసితి

రేతన్తే ధ్యానం త్వం వక్తుమర్హసి. 30. శ్రీభగవానువాచః— సమతసన ఆసీన
స్సమకాయో యథాసుఖం, హస్తాపుత్సంగ ఆధాయ స్వనాసాగ్రకృతేక్షణః. 31.
ప్రాణస్య శోధయేన్తార్గం పూరకుంభక రేచకైః, విపర్యయేణాపి శనై రభ్యసేన్నిర్జితే.
ద్రియః. 32. హృద్యవచ్ఛిన్న మోంకారం ఘంటానాదం బిసోర్ణవత్, ప్రాణేనోదీర్య
తత్రాథ పునస్సంవేశయేత్స్వరమ్. 33. ఏవం ప్రణవసంయుక్తం ప్రాణసంయమమభ్య
సక్, దశకృత్స్వస్తిషవణం మాసాదర్వాజ్జితానిలః. 34. హృత్పుండరీకమంతస్థస్యూ
ర్ధ్వనాళ మధోముఖం, ధ్యాతోర్ద్ధ్వముఖమున్నిద్రమష్టపత్రం సకర్ణికం, కర్ణికా
యాం న్యసేత్సూర్యసోమాగ్ని సుతరోత్తరమ్. 35. వహ్ని మధ్యేస్త రేద్రూపం మమైత
ధ్యానమంగళం, సమం ప్రశాంతం సుముఖం దీర్ఘచారుచతుర్భుజమ్. 36. సుచారుసుం
దరగ్రీవం సుకపోలం శుచిస్థితం, సమానకర్ణవిన్యస్తస్ఫురన్త కరకుండలమ్. 37. హే

జిజ్ఞాసోః కథనాయ. మే మమ పునరేతత్ త్వద్ధ్యాన్యమేవ పురుషార్థః. న తు ధ్యానేవ కృత్యమస్తితి.
తదుక్తం శ్లో. “త్వయోపభుక్తస్రగ్ధవాసోఽలంకారచర్చితాః, ఉచ్ఛిష్టభోజినో దాసాస్తవ
మాయాం జయేమహి”త్యాది త్వం వక్తుమర్హసితి. పాఠస్సగమః. 30. తత్ర ధ్యానాంగత్వేనాసన
ప్రాణాయామప్రకారమాహ—చతుర్భిః సమగతి. సమేనాత్యుచ్ఛ్రితేనాతినీచేన ఆసనే కంబళాదౌ
సమకాయస్సక్ యథాసుఖమాసీన ఇతి నాత్ర స్వస్తికాదనియమఇత్యుక్తం. నాసాగ్రనిరీక్షణం
చ చిత్తస్థైర్యాయ. శ్లో. “అంతర్లక్ష్యో బహిర్ద్వప్తిస్థిరచిత్త స్ససంయత” ఇతి యోగశాస్త్రోక్తేః. 31.
ప్రాణస్థేతి. విపర్యయేణ రేచకపూరకకుంభకక్రమేణాపి. యద్వా వామనాడ్యా పూరితం దక్షి
ణయా త్యజేత్. తయా వా పూరితం వామయా త్యజేత్. ఇత్యేవం విపర్యయేణ. యథోక్తం
యోగే. శ్లో. “ఇడయా పూరయేద్వాయుం త్యజేత్పింగళయా పునః, పింగళాపూరితం వాయుమిడయా
చ పరిత్యజేద్”తి నిర్జితేంద్రియ ఇతి ప్రత్యాహార ఉక్తః. 32. ప్రాణాయామో ద్వివిధః. సగర్భః.
అగర్భశ్చేతి తత్ర శ్రేష్ఠత్వాత్ప్రణవగర్భమాహ—ద్వాభ్యాం. హృదీతి. మూలాధారాదారభ్య
అవిచ్ఛిన్నం సంతతం. ఘంటానాదతుల్యం ఓంకారం హృది స్థితం. ప్రాణేన ఉదీర్య ఉర్ధ్వం
ద్వాదశాంతపర్యంతం సీత్వా. కథం బిసోర్ణవత్ కమలనాళతంతవత్. తత్ర మాత్రాతీతే. స్వరం
పంచదశబిందుం సంవేశయేత్. అథ పునరిత్యస్య తం చ బిందుశిరస్కం కుర్యాదిత్యర్థః. యద్వా.
మూలాధారాదారభ్య మూర్ధాంతపర్యంతం బిసతంతువత్ సూక్ష్మం. అవిచ్ఛిన్నం సంతతం హృది
మనసి. ప్రాణేనోదీర్యాభివ్యాప్య. అథ పునస్తత్రైవోంకారే ఘంటానాదతుల్యం స్వరం ఉదాత్తనాదం
స్థిరం కుర్యాదితి. 33. ఏవమితి. మాసాదర్వాక్ జీతానిలో భవతి. 34. ఏవం ధ్యానాంగముక్త్వా
యాదృశ మిత్యసోత్తరం వక్తుం ధ్యేయవీరమాహ—సార్ధేన. హృత్పుండరీకమితి అంతస్థస్య దేహాంత
ర్వర్తి ఉర్ధ్వనాళ మధోముఖం. ముకుళితం చ కదళీపుష్పసంకాశం యదస్తి తద్విపరీతం ధ్యాత్యే
త్యర్థః. నృసేత్ చింతయేత్. 35. సవిశేషణం ధ్యానమాహ—షడ్భిః వహ్నిమధ్య ఇతి. ధ్యానమంగళం
ధ్యానస్యశుభవిషయం సమం అనురూపావయవం దీర్ఘాశ్చారవశ్చత్వారో భుజా యస్మిక్ తత్తథా. 36.
సుచార్వీతి. సుచారు అతిరమ్యం. సమానయోః కర్ణయో ర్విన్యస్తే స్ఫురతీ మకరాకారే కుండలే యస్మిక్
తత్. 37. హేమేతి. శ్రీవత్సశ్రియో ర్నికేతనం వక్షసి దక్షిణవామతస్తాభ్యాం యుక్తమిత్యర్థః.

మాంబరం ఘనశ్యామం శ్రీవత్సశ్రీనికేతనం, శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలావిభూషితమ్. ౩౯. నూపురై ర్విలసత్పాదం కౌస్తుభప్రభయాన్వితమ్, ద్యుమక్కిరీటకటకకటిసూత్రాంగదాయుతమ్. ౪౦. సర్వాంగసుందరం హృదయం ప్రసాదసుముఖేక్షణం, సుకుమారమభిధ్యాయేత్సర్వాంగేషు మనో దధత్. ౪౧. ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేభ్యోమనసాకృష్య తన్ననః, బుద్ధ్యా సారథినా ధీరః ప్రణయేన్తయి సర్వతః. ౪౨. తత్సర్వవ్యాపకం చిత్తమాకృష్యైకత్ర ధారయేత్, నాన్యాని చింతయేద్భూయస్సు స్థితం భావయేన్తుఖమ్. ౪౩. తత్ర లబ్ధపదం చిత్త మాకృష్య వ్యోమ్ని ధారయేత్, తచ్చ త్యక్త్వా మదారోహా నకించిదపి చింతయేత్. ౪౪. ఏవం సమాహితమతిర్తామేవాత్తానమాత్మని, విచక్షే మయి సర్వాత్మక జ్యోతిర్జ్యోతిషి సంయుతమ్. ౪౫. ధ్యానేనేత్థం సుతీవ్రేణ యుంజతో యోగినో మనః, సంయాస్యత్యాశు నిర్వాణం ద్రవ్యజ్ఞానక్రియాభ్రమః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, చతుర్దశోఽధ్యాయః.

శ్రీభగవానువాచః—జితేంద్రియస్య యుక్తస్య జితశ్వాసస్య యోగినః, మయి ధారయతశ్చేత ఉపతిష్ఠంతి సిద్ధయః. ౧ ఉద్ధవ ఉవాచః—కయా ధారణయా కాస్మిత్కథం వా సిద్ధిరచ్యుత, కతి వా సిద్ధయో బ్రూహి యోగినాం సిద్ధిదో

౩౯. నూపురై రితి. ద్యుమద్భిః కిరీటాదిభిః ఆసమంతాత్ యుతం అలంకృతం. ౪౦. సర్వేతి. ప్రసాదేన శోభనం ముఖ మిక్షణం. చ యస్మిన్ తత్. సుకుమారం అతిశోమలం. ౪౧. సవిశేషణం ధ్యానముపసంహరతి—ఇంద్రియాణీతి. ప్రకర్షణ నయేత్. సర్వతః సర్వాంగయుక్తే మయి. ౪౨. యాదృశమిత్యస్యోత్తరత్వేన సవిశేషణముక్త్వా యదాత్మకమిత్యస్యోత్తరతయా శనైర్విశేషణ త్యాగేన ధ్యానమేవ సమాధిపర్యంతమాహ—త్రిభిః. తదితి. ఏకత్రాంగే. అన్యాన్యంగాని న చింతయేత్ ఏకత్రేతి యదుక్తం తదేవాంగం దర్శయతి—సుస్థితమితి. ౪౩. తత్రేతి. వ్యోమ్ని సర్వకారణ రూపే తచ్చ కారణత్వమపి త్యక్త్వా. మదారోహః మయి శుద్ధే బ్రహ్మణ్యారూఢస్య. న కించిత్ ధ్యాయేత్ ధ్యాతృభ్యేయవిభాగమపి న చింతయేత్. ౪౪. ఏవమితి. మామేవాత్మని విచక్షే ఆత్మానం చ సర్వాత్మని మయి సంయుతం విచక్షే. జ్యోతిర్జ్యోతిషి సంయుతమివేతి. ౪౫. ఏవంభూతసమాధి పర్యంతధ్యానస్య ఫలమాహ—ధ్యానేనేతి. మనో యుంజతః సమాదధతః ద్రవ్యజ్ఞానక్రియాభ్రమః ఆధిభూతాధిదైవాధ్యాత్మరూపః దృశ్యద్రవ్యదర్శనరూపా వా భ్రమః. నిర్వాణం శాంతిం సమ్యగ్జ్ఞాస్మతీతి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, చతుర్దశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతః పంచదశే ప్రోక్తా సిద్ధయో ధారణానుగాః, శ్రీవిష్ణుపదసంప్రాప్తావంతరాయతయా మతాః. ఏవం మనో యుంజతో యోగినోఽంతరావిర్భవంత్యః. సిద్ధయోఽప్యంతరాయప్రాయా ఏవ. అతస్తాః పరిహృత్య పరమేశ్వరపరపవ భవేదితి వక్తుం సిద్ధిరూహ—జితేంద్రియస్యేతి. యుక్తస్య స్థిరచిత్తస్య. ౧. కయేతి. స్విదితి వితర్కే. కాస్మిత్ కిన్నామ? కథం వా కీదృశీ వా? ధారణాశ్చ కతీతి

భవాన్. ౨. శ్రీభగవానువాచః—సిద్ధయోఽష్టాదశ ప్రోక్తా ధారణాయోగపా
రగైః, తాసామష్టా మత్ప్రధానా దశైవ గుణహేతవః. ౩. అణిమా మహిమా
మూర్తేర్లఘిమా ప్రాప్తిరిందియైః, ప్రాకామ్యం శ్రుతదృష్టేషు శక్తిప్రేరణ
మిశితా. ౪. గుణేష్వసంగో వశితా యత్కామస్తదవస్యతి, ఏతా మే సిద్ధయ
స్సౌమ్య అష్టావౌత్పత్తికా మతాః. ౫. అనూర్తిమత్త్వం దేహేఽస్త్రి దూరశ్రవణ
దర్శనం, మనోజవః కామరూపం పరకాయప్రవేశనమ్. ౬. స్వచ్ఛందమృత్యు
ర్దేవానాం సహక్రీడానుదర్శనం, యథాసంకల్పసంసిద్ధి రాజ్ఞాప్రతిహతా గతిః. ౭.
త్రికాలజ్ఞత్వమద్వంద్వం పరచిత్తాద్యభిజ్ఞతా, అగ్న్యర్కాంబువిషాదీనాం ప్రతి
ష్టంభో పరాజయః. ౮. ఏతాశ్చోద్దేశతః ప్రోక్తా యోగధారణసిద్ధయః, యయా
ధారణయా యత్స్వాద్యథా స్యాత్తన్నిబోధ మే. ౯. భూతసూక్ష్మాత్తనిమయితన్తాత్రం
ధారయన్ మనః, అణిమానమవాప్నోతి తన్తాత్ప్రపాసకో మమ. ౧౦. మహా
త్యాత్తన్తయి పరే యథాసంస్థం మనో దధత్, మహిమాన మవాప్నోతి భూతానాం
చ పృథక్పృథక్. ౧౧. పరమాణుమయే చిత్తం భూతానాం మయి రంజయన్,

ప్రశ్నంతరేవాశబ్దః త్వమేవైతజ్ఞానాసి నాన్య ఇత్యాశయేనాహ-యోగినామితి. ౨. సిద్ధయితి. ధార
ణాశ్చ అష్టాదశేత్యనుషంగః. యోగపారగైరితి త్రికాలజ్ఞత్వాదిక్షుద్రసిద్ధిరన్యేఽపి జానంతీతి భావః.
అహమేవప్రధానం ముఖ్యః స్వభావతః ఆశ్రయోయాసాం తాః మత్సారూప్యం ప్రాప్తేషు కించిన్నూన్య
నా భవంతీతి భావః. గుణహేతవః సత్త్వోత్కర్ష హేతుకాః. ౩. తాః స్వరూపేణోద్దిశతి—సార్థే
పంచభిః. అణిమేతి. అణిమా మహిమా లఘిమా చ మూర్తే దేహస్య తిస్ర సిద్ధయః ప్రాప్తిర్నామ
సిద్ధిః సర్వప్రాణినామిందియైస్సహ తత్తదధిష్ఠాత్మదేవతారూపేణ సంబంధ ఇత్యర్థః. శ్రుతేషు పార
తాకికేషు దృష్టేషు దర్శనయోగ్యేష్వపి సర్వేషు భూవివరాదివిహితేష్వపి ప్రాకామ్యం భోగదర్శన
సామర్థ్యసిద్ధిః. శక్తిర్నామ మాయా. తదంశభూతానాం ప్రేరణం. తత్రేశ్వరే మాయాయాః
అన్యేషు తదంశభూతానాం ప్రేరణం ఈశితానామ సిద్ధిః. ౪. గుణేష్వితి. విషయభోగేష్వసంగో
వశితానామ సిద్ధిః. యత్కామః యద్యత్సుఖం కామయతే తత్తదవస్యతి తస్య సీమానం ప్రాప్నో
తీతి సిద్ధిః. ఔత్పత్తికాః స్వాభావిక్యో నిరతిశయాశ్చేత్యర్థః. ౫. గుణహేతుకా సిద్ధి రాహ—
అనూర్తిమత్త్వమితి. అనూర్తిమత్త్వం క్షుత్ప్రపాసాదిరాహిత్యం. దూరే శ్రవణందర్శనంచేతిద్వేసిద్ధి.
మనోవేగేన దేహస్య గతిః. కామితరూపప్రాప్తిః పరకాయే ప్రవేశః. ౬. స్వచ్ఛందమృత్యురితి
స్వేచ్ఛామృత్యుః. అప్సరోభిస్సహ దేవానాం యాః క్రీడా స్తాసామనుదర్శనం. సంకల్పానురూప
ప్రాప్తిః. అప్రతిహతా ఆసమంతాద్గతి ర్యస్యాస్యా ఆజ్ఞా చేత్యేతాదశ. ౭. క్షుద్రసిద్ధిశ్చ పంచాహ—
త్రికాలజ్ఞత్వమితి. అద్వంద్వం శీతోష్ణాద్యనభిభవః అగ్న్యదీనాం స్తంభనం. ౮. ఏతాఇతి. తత్త
ద్ధారణాదిభిస్సహ విశేషతో నిరూపయతి—యయేతి యావత్సమాప్తి. ౯. భూతేతి. భూతసూక్ష్మో
పాథౌ మయి. తన్తాత్రం భూతసూక్ష్మాకారం సః. తన్తాత్ప్రపాసకః. మమ. మదీయమణిమానం.
౧౦. మహతీతి. మహత్తత్త్వోపాథౌ మయి. యథాసంస్థం మహత్తత్త్వాకారం భూతానాం చేతి ఆకా
శాదిభూతోపాథౌ చ ఘ్ని మనో ధారయన్ తత్తద్భూతమహిమానం ప్రాప్నోతీత్యర్థః. ౧౧.

కాలసూక్ష్మార్థతాం యోగీ లఘుమానమవాప్నుయాత్. ౧౨. ధారయన్ మయ్యహం
తత్వేమనోవైకారికేఽఖిలం, సర్వేంద్రియాణామాత్మత్వం ప్రాప్తింప్రాప్నోతి మన్తనాః.
౧౩. మహత్యాత్మని యస్మాత్తే ధారయన్తయిమానసం, ప్రాకామ్యం పార
మేష్యం మే విందతేఽన్య క్తజన్తనః. ౧౪. విష్ణోత్యధీశ్వరే చిత్తం ధారయన్ కాల
విగ్రహే, స ఈశిత్వమవాప్నోతి తేత్రజ్ఞతేత్రచోదనామ్. ౧౫. నారాయణే
తురీయాభ్యే భగవచ్ఛబ్దశబ్దితే, మనోమయ్యాదధద్యోగీ మద్ధర్మా వశితా మియాత్.
౧౬. నిర్గుణే బ్రహ్మణి మయి ధారయన్విశదం మనః, పరమానందమాప్నోతి యత్ర
కామోఽవసీయతే. ౧౭. శ్వేతద్వీపపతా చిత్తం శుద్ధే ధర్మమయే మయి, ధారయన్.
శ్వేతతాం యాతి షడూర్తిరహితో నరః. ౧౮. మయ్యాకాశాత్మని ప్రాణే మనసా
ఘోషముద్వహన్, తత్రోపలబ్ధా భూతానాం హంసో వాచ శృణోత్యసా. ౧౯.
చక్షుస్తవ్విష్టరి సంయోజ్య త్వష్టారమపి చక్షుషి, మాం తత్ర మనసా ధ్యాయ

పరమాణుమయఇతి. వాయ్వాదిభూతానాం యే పరమాణవ స్తన్తయే తదుపాధౌ మయి చిత్తం
రంజయన్ ధారయన్ యోగీ కాలసూక్ష్మార్థతాం కాలపరమాణూపాధిరూపతామితి లఘుత్వవివరణం
తదుక్తం. శ్లో. “స కాలః పరమాణు రైవయో భుక్త్యై పరమాణుతా మి”తి. ౧౨. ధారయన్నితి.
వైకారికాహంకారోపాధౌ మయి. అఖిలం ఏకాగ్రం. ఆత్మత్వం అధిష్టాత్మత్వం. ఆత్రహేతుః.
మన్తనాః మయి మనోధారణాప్రభావాదేవ భవతి నాత్రాతీతహేతురనుసంధేయ ఇతి భావః. ఏవం
శ్లో. “మద్ధారణానుభావేన మద్యోగబలమాశ్రిత” ఇత్యాదిషా ద్రష్టవ్యం. ౧౩. మహతీతి. క్రియా
శక్తిప్రధానం మహత్తత్త్వమేవ సూత్రం తదుపాధౌ మయి. సః మే పారమేష్యం సర్వో
త్కృష్టం ప్రాకామ్యం విందతే. కథంభూతస్య. అవ్యక్తం జన్తయస్య తస్య సూత్రస్య తదు
పాధేః మమేత్యర్థః. ౧౪. విష్ణోవితి. త్యధీశ్వరే త్రిగుణమాయానియంతరి అతనివ కాలవిగ్రహే
ఆకలయితృరూపే అంతర్యామిణి. ఈశిత్వం విశిష్య—తేత్రజ్ఞానాం జీవానాం తేత్రాణాం తదు
పాధీనాం చ చోదనాం ప్రేరణం. న తు విశ్వసృష్ట్యాదికర్తృత్వలక్షణమిత్యర్థః. ౧౫. నారా
యణ ఇతి. తురీయాభ్యే. శ్లో. “విరాడ్ధిరణ్యగర్భశ్చ కారణం చేత్యుపాధయః, ఈశస్య యత్త్రిభి
ర్హీనం తురీయం తత్పదం విదు”రితి. ఏవం లక్షణే. శ్లో. “విశ్వరూప్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశస
శ్చియః, జ్ఞానవైరాగ్యయోశ్చైచివ షణ్ణాం భగ ఇతీరణా.” తద్వతి భగచ్ఛబ్దశబ్దితే. ౧౬. నిర్గుణ
ఇతి. యత్ర పరమానందరూపే. సర్వోఽపి కామస్తదంశభూతః, అవసీయతే సమాప్యతే. ౧౭. అతః
పరం గుణహేతుకాస్సిద్ధీరాహ—శ్వేతద్వీపేతి. శుద్ధే సత్త్వాత్తకే శ్వేతతాం శుద్ధస్వరూపతాం. ౧౮.
మయీతి. ఆకాశాత్తా యః ప్రాణః సమష్టిరూపః తద్రూపే మయి. మనసా ఘోషం నాదం
చింతయన్ అసౌ హంసః జీవః తత్ర ఆకాశే ఉపలబ్ధా జ్ఞాతా సన్. తత్రస్థాః విచిత్రాః వాచః
శృణోతి. యద్వా. తత్రాకాశే. ఉపలబ్ధాః అభివ్యక్తాః. యా భూతానాం వాచః తాః దూరతః
శృణోతి. ౧౯. దూరశ్రవణముక్త్వా దూరదర్శనమాహ—చక్షురితి. త్వష్టా ఆదిత్యః తస్మిన్నపరి
చ్ఛిన్నే చక్షుః సంయోజ్య తం చక్షుషి సంయోజ్య. తత్రోభయసంయోగే మాం ధ్యాయన్

న్విశ్వం పశ్యతి సూక్ష్మదృక్. మనో మయి సుసంయోజ్య దేహం తదనువాయునా,
మద్ధారణానుభావేన తత్రాత్తా యత్ర వై మనః. ౨౧. యదా మన ఉపాదాయ
యద్యద్రూపం బుభూషతి, తత్తద్భవేన్ననో రూపం మద్యోగబలమాశ్రయః. ౨౨.
పరకాయం విశణ్ సిద్ధ ఆత్మానం తత్ర భావయేత్, పిండం హిత్వా విశేత్ప్రాణో.
వాయుభూతష్టడంఘ్రివత్. ౨౩. పార్శ్వ్యాపీడ్య గుదం ప్రాణం హృదురకంఠ
మూర్ధను, ఆరోప్య బ్రహ్మరంధ్రేణ బ్రహ్మ నీతోత్సృజేత్తనుమ్. ౨౪. విహరిష్యన్
సురాక్రీడే మత్థ్నం సత్త్వం విభావయేత్, విమానేనోపతిష్ఠంతి సత్యవృత్తి
సురస్త్రియః. ౨౫. యదా సంకల్పయేద్బుద్ధ్యా యథా వా మత్పరః పుమాన్,
మయి సత్యే మనో యుంజన్ తథా తత్సముపాశ్నుతే. ౨౬. యోమద్భావమను
ప్రాప్త ఈశితుర్వశితుః పుమాన్, న కుతశ్చిద్విపద్యేత తస్య చాజ్ఞా యథా మమ
౨౭. మద్భక్త్యా శుద్ధచిత్తస్య యోగినో ధారణావిదః, తస్య త్రైకాలికి సిద్ధిర్జన్మమృ

విశ్వం దూరతః పశ్యతి. ౨౦. మన ఇతి. మనో దేహం చ తదనువర్తినా వాయునా సహ మయి
సుసంయోజ్య యా మద్ధారణా క్రియతే తస్యాః ప్రభావేన. యత్ర మనో యాతి. తత్రాత్తా దేహో
యాతీత్యర్థః. యద్వా. మనః కర్తృ. ఆత్మానం వాయునా సహ దేహం చ మయి సుసంయోజ్య
యత్ర యాతి. తదను తత్ర దేహో యాతీతి. ౨౧. యదేతి. మనః ఉపాదాయ ఉపాదాన
కారణం కృత్వా. యద్యదేవాదిరూపం భవితుమిచ్ఛతి. తత్తన్ననోరూపం మనసోఽభీష్టం రూపం
యోగీ భవేత్ కుతః. యతో మద్యోగబలమాశ్రయః. యోఽహమచింత్యశక్తిర్నానాకారస్తస్మిన్
మయి మనసో యోగో ధారణా తస్య బలం ప్రభావః సవివాశ్రయః కారణం. ౨౨. పరకాయ
మితి. యత్ర ప్రవివిక్షతి తత్రాత్తానం చింతయేత్. తతః పిండం స్వదేహం హిత్వా ప్రాణః ప్రాణ
ప్రధానలింగశరీరోపాధిః. వాయుభూతః బాహ్యవాయో భూతః ప్రవిష్టస్తేన మార్గేణేత్యర్థః. షడం
ఘ్రివత్ భృంగో యథా. పుష్పాత్పుష్పాంతరమనాయాసేన ప్రవిశతి తద్వత్. ౨౩. పిండం
హిత్వేత్సుక్తం తత్ప్రకారం కథయన్ స్వచ్ఛందమృత్యుమాహ—పార్శ్వేతి. పార్శ్వ్యా పార్శ్వినా. గుదం

నిరుధ్య ప్రాణం ప్రాణోపాధిమాత్తానం. బ్రహ్మరంధ్రేణ మూర్ధద్వారేణ. బ్రహ్మేత్యుపలక్షణం
బ్రహ్మ అన్యద్వా అపేక్షితం స్థానం. మనసా నీత్వాప్రాప్యత్వా. ౨౪. విహరిష్యన్నితి. మత్థ్నం
మన్తూర్తిరూపం శుద్ధం సత్త్వం చింతయేత్. తదా సత్త్వవృత్తయః సత్త్వాంశభూతాః. ౨౫. యదేతి.
యదావా అకాలేఽపి యథావేతి పాతే యథా వా యేన కేనాపి ప్రకారేణ. బుద్ధ్యా సంకల్పయేత్.
తత్తథా యథావత్ప్రాప్నోతీత్యర్థః. యద్వా. సంకల్పయేత్. యథా వా మత్పరో మయి విశ్వా
సవాన్ భవతి. తథా తదనురూపం సర్వం ప్రాప్నోతీత్యర్థః. కిం కుర్వన్ సత్యే సత్యసంకల్పే మయి
మనో, యుంజన్. ౨౬. యఇతి. మదితి పృథక్పదం మమేత్యర్థః. ఈశితుః సర్వనియంతుః. వశితుః
స్వతంత్రస్య. మమ భావం స్వభావం ప్రాప్తః. నీతాః గుణహేతవః. ౨౭. మద్భక్త్యేతి. అతః
పరం యద్రధారణావిద ఇతి త్రికాలజ్ఞేశ్వరధారణా సూచితా. త్రైకాలికి త్రికాలవస్తువిషయా స్వజ
న్మృత్యుభ్యాముపబృంహితా తత్సహితా అనయైవ పరచిత్తాద్యభిజ్ఞతాపి వ్యాఖ్యాతా. ౨౮.

త్యూపబృంహితా. ౨౮. అగ్న్యదిభిర్నహన్యేత మునే ర్యోగమయం వపుః, మద్యో
గశ్రాంతచిత్తస్య యాదసాముదకం యథా. ౨౯. మద్విభూతీరభిధ్యాయ శ్రీవ
త్సాదివిభూషితాః, ధ్వజాతపత్రవ్యజనైస్సభవేదపరాజితః. ౩౦. ఉపాసకస్య
మామేవం యోగధారణయామునేః, సిద్ధయః పూర్వకథితా ఉపతిష్ఠంత్యశేషతః.
౩౧. జితేంద్రియస్య దాంతస్య జితశ్వాసాత్తనో మునేః, మద్ధారణాం ధారయతః
కాను సిద్ధిస్సుదుర్లభా. ౩౨. అంతరాయాన్వదంత్యేతాన్యుంజతో యోగముత్త
మం, మయా సంపద్యమానస్య కాలక్షపణహేతవః. ౩౩. జన్తాషధితపోమంత్రై
ర్యావతీరిహ సిద్ధయః, యోగేనాప్నోతి తాస్సర్వా నాన్వైర్యోగగతిం త్యజేత్.
౩౪. సర్వాసామపి సిద్ధీనాం హేతుః పతిరహం ప్రభుః, అహం యోగస్య సాంఖ్య
స్య ధర్మస్య బ్రహ్మవాదినామ్. ౩౫. అహమాత్మాంతరో బాహ్యోఽనావృత స్సర్వ
దేహీనాం, యథాభూతాని భూతేషు బహిరంతస్త్వయం తథా. ౩౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, పంచదశోఽధ్యాయః.

అగ్న్యదిభిరితి. అగ్న్యదిసర్వోపమాతశాన్యో భవానిత్యేవంభూతం యోగమయం తైర్నాభి
భూయేత. అత్ర హేతుః. మద్యోగేతి. యాదసా ముదకం యథాభిఘాతకం నభవతి తథా తస్య
వపుషోఽగ్న్యదయ ఇత్యర్థః. అనయైవాద్వంద్వతాపి వ్యాఖ్యాతా. ౨౯. మద్విభూతీరితి. మద్వి
భూతీః మమావతారాః ధ్వజాదిభిస్సహ—౩౦. ఉపసంహరతి—ఉపాసకస్యేతి. ఏవం పృథగ్ధా
రణాదిభిః. ౩౧. యద్వా కిం నానాధారణాప్రయాసేన. ఏకయైవ సర్వాస్సిద్ధయో భవం
తీత్యాహ—జితేంద్రియస్యేతి. మద్ధారణాం నారాయణే తురీయాభ్యే ఇత్యుక్తోక్తాం. యా సుదు
ర్లభా స్యాత్. సా కాను? న కాచిదిత్యర్థః. ౩౨. యద్యప్యేవం తథాపి న ప్రార్థ్యా ఇత్యాహ—
అంతరాయానితి. ౩౩. తస్మాద్మైత్యుకీయమేవ ధారణా కార్యా నాన్యాః కామ్యా ఇత్యాహ—
జన్తేతి. జన్తనైవ కాశ్చిత్సిద్ధయో భవంతి. యథా దేహీనాం. యథా చ యాదసాముద
కస్తంభః. పత్యూదీనాం ఖేచరత్వాది. తదుక్తం పాతంజలే. శ్లో. “జన్తాషధితపోమంత్రయోగజా
స్సిద్ధయస్తస్మైతా” ఇతి. యోగేన మద్ధారణామిత్యుక్తేన యోగగతిం మత్సలోక్యాదిరూపాం. ౩౪.
తత్కుత ఇత్యతఃపహర్షేన—సర్వాసామితి. ప్రభుత్వోపపాదనం హేతుః కారణం. పతిః పాల
యితా చేతి. కించ. నకేవలం సిద్ధీనామేవ ప్రభుః. అపితు మోక్షాదీనామపీత్యాహ—అహమితి.
యోగో మోక్షః. సాంఖ్యం తత్సాధనం జ్ఞానం ధర్మస్య తదుపదేష్ట్యాణాం బ్రహ్మవాదినాం చ.
౩౫. కుతస్తత్రాహ—అహమితి. సర్వదేహీనాం జీవానామాత్మా యతః అంతరః అంతర్యామి.
శ్రు. “ఏషత ఆత్మాంతర్యామ్యమృత” ఇతి శ్రుతేః. తర్హి కిమంతర్వర్తిత్వాత్పరిచ్ఛిన్నః. న బాహ్య
శ్చ వ్యాపక ఇత్యర్థః. అత్ర హేతుః అనావృతః ఏతత్సదృష్టాంతమాహ—తేషు చతుర్విధేషు
మహాభూతాని యథా అంతర్బహిశ్చ భవంతి. స్వయమహమపి తథేత్యర్థః. ౩౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచదశాధ్యాయవ్యాఖ్య.

ఉద్ధవ ఉవాచ:— త్వం బ్రహ్మ పరమం సాక్షాదనాద్యంతమపావృతం,
సర్వేషామపి భావానాం త్రాణస్థిత్యప్యయోద్భవః. ౧. ఉచ్ఛావచేషు భూతేషు
దుర్జ్జయమకృతాత్తభిః, ఉపాసతే త్వాం భగవన్యాథాతథ్యేన బ్రాహ్మణాః. ౨.
యేషు యేషు చ భావేషు యేన త్వాం పరమర్షయః, ఉపాసీనాః ప్రపద్యంతే సంసి
ద్ధిం తద్వదస్వమే. ౩. గూఢశ్చరసి భూతానాంభూతాత్తాభూతభావన, నత్వాంభూతాని
పశ్యంతి పశ్యంతం మోహితాని తే. ౪. యాః కాశ్చ భూమా దివి వారసాయాం
విభూతయో దిక్షు మహావిభూతే, తామహ్యామాఖ్యాహ్యానుభావితాస్తే నమామితే
తీర్థపదాంఘ్రిపద్మమ్. ౫. శ్రీకృష్ణ ఉవాచ:— ఏవమేతమహం పృష్టః ప్రశ్నం

క్లో. “షోడశేతు హరేరావిర్భావయుక్తావిభూతయః, జ్ఞానవీర్యప్రభావాదివిశేషేణోపవర్ణితాః.
అంతశ్చిత్తేన యద్ధ్యాన మశక్య మకృతాత్తనాం, అంత స్తద్యోగతాపత్యై విభూత్యాదినిరూపణం.
ఏవం తావన్నవాధ్యామ్యామప్తప్రశ్నా నిరూపితాః, బ్రహ్మత్వసంభవే తావత్సప్తమాదిచతుష్టయే.
బంధముక్త్యోశ్చ నిర్ధారే నదృక్త్యోశ్చ తతః పరే, ద్వాదశేనంతరం కర్తృకృతత్యాగవ్యవస్థితౌ.
హంసేతిహాసతో యోగనిష్ఠాయాం చ త్రయోదశే, శ్రేయస్సాధననిర్ధారే ధ్యానే చైవ చతుర్దశే.
ధారణాసిద్ధిభేదే చ ప్రసంగేన నిరంతరే, ఉద్ధవప్రశ్నతో దత్తముత్తరం హరిణోచితమ్. షోడశే
భూతివిస్తారో ద్వయోర్వర్ణాశ్రమప్రతే, జ్ఞానాదినిర్ణయే చాతో యమాదీనాం చ నిర్ణయే,
యోగత్రయాధికారేతు వింశే చ తదనంతరం, తత్త్వసంఖ్యావివాదే చ పుంప్రకృత్యోర్వివేచనే.
జన్మమృత్యుప్రకారే చ ద్వావింశే దత్తముత్తరం, పరాపరాధసహనే చతుర్భిస్తదనంతరైః. సప్త
వింశే క్రియాయోగప్రశ్నే తదుపవర్ణనం, అష్టావింశే తతః ప్రోక్తా జ్ఞానయోగోపసంహృతిః.
సంసారసంభవప్రశ్నే తన్మధ్యే దత్తముత్తరమ్, తదశక్త్యా పునః ప్రశ్నే భక్తియోగోపసంహృతిః.
ఏవం ప్రశ్నోత్తరాణ్యత్ర క్రమేజ్ఞైతాని వింశతిః, అహమాత్మాంతరో బాహ్యోఽనావృతస్సర్వ
దేహినామ్. యథాభూతాని భూతేషు బహిరంత స్వయం తథోక్త్యుక్తం. తత్రభూతాని యథా
క్వచిత్ కేనచిత్ గుణవిశేషేణోద్రిక్తాని వర్తంతే క్వచిత్సామాన్యరూపేజ్ఞైవ తథా త్వమపి క్వ
కథం వర్తసే? ఇతి విభూతీః ప్రప్ణుం ప్రథమం తావదుక్తమేవ సర్వాత్కత్వమనువదతి—త్వం
బ్రహ్మైతి. అపావృతం నిరావరణం స్వతంత్రం వా అతఏవ సర్వేషామపి త్రాణం రక్షణం
స్థితిర్జీవనం. త్రాణస్థితిసహితౌ అప్యయోద్భవౌ యస్తాత్. సః త్వం ఉపాదానకారణమిత్యర్థః. ౧.
అత్ర సదాచారం ప్రమాణమాహ—ఉచ్ఛావచేష్వితి. యాథాతథ్యేన యథార్థత్వేన. సర్వభూత
కారణం త్వాం బ్రాహ్మణాః వేదతాత్పర్యవిదః. ౨. ఏవం కారణత్వేన సర్వాత్కత్వమనూద్య
విభూతీః పృచ్ఛతి. యేష్వితి—ఉపాసీనాః సేవమానాస్సంతః. ౩. దుర్జ్జయత్వమేవాహ—గూఢ
ఇతి. గూఢః అస్ఫుటః. భూతానాం ప్రాణినాం మధ్యే తత్ర హేతుః. భూతానామాత్మా
అంతర్యామి అత్రాపి హేతుః. హే భూతభావనేతి. తే త్వయా. ౪. తాఏవ సాకల్యేన పృచ్ఛతి.—
యా ఇతి. హే మహావిభూతే. యాః కాశ్చిద్భూమ్యాదిషు తే విభూతయః. రసాయాం రసాతలే
అనుభావితాః త్వయైవ కేనచిచ్ఛక్తివిశేషేణ సంయోజితాః తీర్థానాం పదం చ తదంఘ్రిపద్మం చ.
౫. నరావతారభూతార్జునప్రశ్నసంవాదిత్వాత్తవాయం ప్రశ్నస్సాధీయానితి తావదనుమోదతే

ప్రశ్నవిదాం వర, యుయుత్సునా వినశనేసపత్నైరర్జునేన వై. ౬. జ్ఞాత్వా జ్ఞాతివధం
గర్హ్య మధర్త్యం రాజ్యహేతుకమ్, తతో నివృత్తోఽహంతాహం హతోఽహమితి
తాకికః. ౭. స తదా పురుషవ్యాఘ్రో యుక్త్యా మే ప్రతిబోధితః, అభ్యభాషతే
మామేవం యథాత్వం రణమూర్ధని. ౮. అహమాత్తోద్ధవామిహంభూతానాం సుహృ
దీశ్వరః, అహం సర్వాణి భూతాని తేహం స్థిత్యుద్భవాప్యయః. ౯. అహం గతిర్గతి
మతాం కాలః కలయతామహం, గుణానాం చాప్యహం సామ్యం గుణిన్యోత్పత్తికో
గుణః. ౧౦. గుణానామప్యహం సూత్రం మహతాం చ మహానహం, సూక్ష్మాణామ
ప్యహం జీవో దుర్జయానామహం మనః. ౧౧. హిరణ్యగర్భో వేదానాం
మంత్రాణాం ప్రణవస్త్రీవృత్, అక్షరాణామకారోఽస్తి పదాని ఛందసామహమ్. ౧౨.
ఇంద్రోఽహం సర్వదేవానాం వసూనాం హవ్యవాడహం, ఆదిత్యానామహం విష్ణూ
రుద్రాణాం నీలలోహితః. ౧౩. బ్రహ్మరీణాం భృగురహం రాజర్షీణామహం మనుః,
దేవర్షీణాం నారదోఽహం హవిర్ధాన్యస్తి ధేనుషు. ౧౪. సిద్ధేశ్వరాణాం కపిల స్సుప
ర్ణోఽహం పతత్రిణాం, ప్రజాపతీనాం దక్షోఽహం పితౄణామహ మర్యమా. ౧౫.
మాం విద్ధ్యుద్ధవదైత్యానాం ప్రహ్లాద మసురేశ్వరం, సోమం నక్షత్రప్రధీనాం ధనేశం
యక్షరక్షసామ్. ౧౬. విరావతం గజేంద్రాణాం యాదసాం వరుణం ప్రభుం, తప
తాం ద్యుమతాం సూర్యం మనుష్యాణాం చ భూపతిమ్ ౧౭ ఉచైశ్చక్రవాస్తు

త్రిభిః—ఏవమితి. ప్రశ్నం ప్రప్రవ్యం సపత్నైర్యోధ్యుమిచ్ఛతా. వినశనే కురుక్షేత్రే. ౬. యుయు
తోర్విభూతిప్రశ్నే కః ప్రసంగస్తత్రాహ—జ్ఞాత్యేతి. తాకికః ప్రాకృతమతిస్సక్. ౭. స ఇతి.
స చ యథా తతో జ్ఞాతిపథాన్నివృత్తః. తదా మయా ప్రతిబోధితస్సక్. యథా త్వమభిభాషనే
ఏవం సంగ్రామముఖే మా మభ్యభాషత తద్వదేవ తవాపి కథయిష్యామితి భావః. ౮. తాః విభూతీః
కథయతి—అహమితి. అస్తచ్చబ్రహ్మసమానాధికరణాః ప్రథమాంతా ద్వితీయాంతాశ్చ సర్వా విభూతయః.
తాస్తాశ్చోపాసనార్థం కథ్యంతే షష్ఠీ చ క్వచిన్నిర్ధారణే సంబంధేచ క్వచిద్యథాయోగ్యం
ద్రష్టవ్యం. తతశ్చామిహం భూతానాం ఆత్మేతి సుహృదీశ్వర ఇతి చ సామాన్యేనాహముపాస్య
ఇత్యర్థః. ఏవం సర్వత్ర తేహం స్థిత్యుద్భవాప్యయః తద్ధేతురిత్యర్థః. ౯. విశేషతో భూతీరాహ—
అహమితి. కలయతాం వశీకుర్వతాం. మధ్యే గుణానాం మధ్యేసామ్యం సర్వత్ర సమత్వం సత్త్వా
దీనాం సామ్యమవ్యాకృతం నా. గుణిని ధర్మిణి ఔత్పత్తికస్సాన్వభావికో యో గుణః సోఽహం.
౧౦. గుణానామితి. సూత్రం ప్రథమకార్యం మహాత్ మహత్తత్త్వం. సూక్ష్మోపాధిత్వాత్
దుష్టేయత్వాచ్చ జీవస్య సూక్ష్మత్వం. శ్రు. “బుద్ధేర్దుణేనాత్మగుణేన చైవ దూర్వాగ్రమాత్రోహ్య
కరోఽపి దృష్ట” ఇతి శ్రుతేః. ౧౧. హిరణ్యగర్భ ఇతి. వేదానాం సంబంధీ తేహ మధ్యాపకః. పదాని
త్రీణి త్రిపదా గాయత్రీత్యర్థః. ౧౨. ౧౩. బ్రహ్మరీణామితి. హవిర్ధానీ కామధేనుః. ౧౪. ౧౫.
మామితి. నక్షత్రప్రధీనాం ప్రభుం సోమం యక్షరక్షసాం ప్రభుం కుభేరం. ౧౬. విరావతమితి.
యాదసాం ప్రభుం వరుణం తపతాం ప్రతాపవతాం ద్యుమతాం దీప్తిమతాం చ మధ్యే. ౧౭. ఉచైశ్చ

రంగాణాం ధాతునామస్తి కాంచనం, యమస్సంయమతాం చాహం సర్పాణా
మస్తివాసుకిః. ౧౮. నాగేంద్రాణామనంతోఽస్తి మృగేంద్రశృంగిదంష్ట్రీణాం,
ఆశ్రమాణామహం తుర్యో వర్ణానాం ప్రథమోఽనఘ. ౧౯. తీర్థానాం ప్రోతసాం
గంగాసముద్రస్సరసామహం, ఆయుధానాం ధనురహం త్రిపురఘ్నో ధనుష్ట
తామ్. ౨౦. ధిష్ణ్యానామస్త్యహం మేరుర్గహనానాం హిమాలయః, వనస్పతీనామ
శ్వత్థ ఓషధీనామహం యవః. ౨౧. పురోధసాం వసిష్ఠోఽహం బ్రహ్మిష్ఠానాం
బృహస్పతిః, స్కందోఽహం సర్వసేనాన్యా మగ్రణ్యాం భగవానజః. ౨౨. యజ్ఞానాం
బ్రహ్మయజ్ఞోఽహం వ్రతానామవిహింసనం, వాయ్వగ్న్యర్కాంబువాగాత్తాశుచీ
నామప్యహం శుచిః. ౨౩. యోగానా మాత్మసంరోధో మంత్రోఽస్తి విజిగీషతాం,
ఆన్వీక్షకీకాశలానాం వికల్పః ఖ్యాతివాదినామ్. ౨౪. స్త్రీణాం తు శతరూపాహం
పుంసాం స్వాయంభువో మనుః, నారాయణో మునీనాం చ కుమారో బ్రహ్మచారి
ణామ్. ౨౫. ధర్మాణామస్తి సన్న్యాసః క్షేమాణామబహిర్త్తిః, గుహ్యేనాం
సూన్యతం మానం మిథునానామజోఽస్త్వహమ్. ౨౬. సంవత్సరోఽస్త్వనిమిషామృ
తూనాం మధుమాధవౌ, మాసానాం మార్గశీర్షోఽహం నక్షత్రాణాం తథాభిజిత్.
౨౭. అహం యుగానాం చ కృతం ధీరాణాం దేవలోఽసితః, ద్వైపాయనోఽస్తి

శృవాణి. సంయమతాం దండయతా మిత్యర్థః. ౧౮. నాగేంద్రాణామితి. శృంగిణాం దంష్ట్రీణాం
చ మధ్యే తేహం ప్రభుర్వాతుర్యః సన్న్యాసః ప్రథమః బ్రాహ్మణః. ౧౯. తీర్థానామితి. ప్రోతసాం
ప్రవాహానాం చ సరసాం స్థిరోదకాశయానాం. ౨౦. ధిష్ణ్యానామితి. ధిష్ణ్యానాం నివాసస్థానానాం
గహనానాం దుర్గమాణాం. ౨౧. పురోధసామితి. బ్రహ్మిష్ఠానాం వేదాంతార్థనిష్ఠానాం సేనాన్యాం
చమూపతీనాం. అగ్రణ్యాం సన్తార్థప్రవర్తకానాం. అజః బ్రహ్మ. ౨౨. యజ్ఞానామితి. శుచీనాం
శోధకానామపి మార్జనతక్షణఘర్షణాదీనాం మధ్యే వాయ్వాదిరుపః శోధకోఽహం. ౨౩. యోగానా
మితి. యోగానామష్టాంగానాం మధ్యే ఆత్మసంరోధః సమాధిరహం మంత్రో నీతిః. కాశలానాం వివే
కాదినైపుణానాం మధ్యేఆన్వీక్షకీ ఆత్మానాత్మవివేకవిద్యా అఖ్యాత్యన్యథాఖ్యాతిశూన్యఖ్యాత్యసత్త్వా
త్యనిర్వచనీయఖ్యాతివాదినాం ఏవమిదమేవ మిదంవేతి యో దురంతో వికల్పః సోఽహం. ౨౪.
స్త్రీణామితి. కుమారః సనత్కుమారః. ౨౫. ధర్మాణామితి. సన్న్యాసః భూతాభయదానం. క్షేమాణాం
అభయస్థానానాం మధ్యే అబహిర్త్తిః అంతర్నిష్ఠా సూన్యతం ప్రియవచనం మానం చ న హిప్రియ
భాషణే మానే చ పురుషస్యాభిప్రాయో జ్ఞాయతే. అజః ప్రజాపతిః. యస్య దేహార్థాభ్యాం మిథున
మభూత్ సవీవ ముఖ్యం మిథునం. శ్రు. “అర్థో వాపిష ఆత్మనో యత్పత్నీ”తి శ్రుతే. ౨౬.
సంవత్సర ఇతి. అనిమిషం అప్రమత్తానాం మధుమాధవౌ వసంత ఇత్యర్థః. అభిజిత్ ఉత్తరాషాఢా
చతుర్థపాదః. తథాచ శ్రు. “అభిజిన్నామ నక్షత్రం ఉపరిష్టాదాషాఢానాం అధస్తాచ్ఛ్రీణాయా”
ఇత్యాది. ౨౭. అహమితి. కృతం కృతయుగం దేవలః అసితశ్చ. వ్యాసానాం వేదవిభాగకర్తృణాం
కవీనాం విదుషాం కావ్యశ్శుక్రః. ౨౮. వాసుదేవఇతి. భగవతాం. శ్లో. “ఉత్పత్తిం ప్రళయం

వ్యాసానాం కవీనాం కావ్య ఆత్మవాన్. ౨౮. వాసుదేవో భగవతాం త్వం తు
భాగవతేష్వహమ్,*కింపురుషాణాం తు హనుమాన్ విద్యాధ్రాణాం సుదర్శనః. ౨౯.
రత్నానాం పద్మరాగోఽస్తి పద్మకోశస్తు పేశసామ్, కుశోఽస్తి దర్భజాతీనాం గవ్య
మాజ్యం హవిష్స్వహమ్. ౩౦. వ్యవసాయినామహం లక్ష్మీః కితవానాం ఛలగ్రహః,
తితిక్షాస్తి తితిక్షూణాం సత్త్వం సత్త్వవతామహమ్. ౩౧. ఓజస్సహో బలవతాం
కర్తాహం విద్ధి సాత్వతామ్, సాత్వతాం నవమూర్తినామాదిమూర్తిరహం పరా.
౩౨. విశ్వావసుః పూర్వచిత్తిర్లంఘ్యపూర్వసామహమ్, భూధరాణామహం శ్చైర్యం
గంధమాత్రమహం భువః. ౩౩. అపాం రసశ్చ పరమస్తేజిష్ఠానాం విభావసుః, ప్రభా
సూర్యేందుతారాణాం శబ్దోఽహం నభసః పరః. ౩౪. బ్రహ్మణ్యానాం బలిరహం
వీరాణామహమర్జునః, భూతానాం స్థితిరుత్పత్తిరహం వైప్రతిసంక్రమః. ౩౫. గత్యు
త్సర్గోక్త్యుపాదానమానందస్సర్వలక్షణమ్, ఆస్వాదశ్రుత్యవశ్రూణమహం సర్వేం
ద్రియేంద్రియమ్. ౩౬. పృథివీ వాయురాకాశ ఆప్తో జ్యోతిరహం మహాన్, వికారః
పురుషోఽవ్యక్తం రజస్సత్త్వం తమః పరమ్. ౩౭. అహమేతత్ప్రసంఖ్యానం జ్ఞానంతత్త్వ
వినిశ్చయః. ౩౮. మయేశ్వరేణ జీవేన గుణేన గుణినా వినా, సర్వాత్మనాపి సర్వేణ

చైవ భూతానామాగతిం గతిమ్, వేత్తి విద్యామవిద్యాం చ సవాచ్యో భగవాన్ నిత్యేవం లక్షణానాం.
౨౯. రత్నానామితి. పేశసాం సుందరాణాం. దర్భజాతీనాం కాశదూర్వాదీనాం. హవిర్దు చరుపురో
డాశాదిషు ఘృతేషు వా. ౩౦. వ్యవసాయినా మితి. లక్ష్మీః ధనాదిసంపత్. ౩౧. ఓజఃఇతి. బలవతాం
ఓజశ్చ. సహశ్చ సాత్వతాం భాగవతానాం భక్త్యా కృతం కర్తాహమిత్యర్థః. తేషామేవ నవవ్యూహార్చనే
వాసుదేవసంకర్షణప్రద్యుమ్ననిరుద్ధనారాయణహయగ్రీవవరాహనృసింహవామనాఇతి. యా నవ
మూర్తయస్తాసాం మధ్యే వాసుదేవాఖ్యా. ౩౨. విశ్వావసురితి. గంధర్వాణాం విశ్వావసుః అపూర్వసాం
పూర్వచిత్తిః. గంధమాత్రం అవికృతం. ౩౩. అపామితి. పరమః మధురః పరః పరాఖ్యశబ్దః. ౩౪.
బ్రహ్మణ్యానామితి. అర్జునః పార్థః. భూతానాం ప్రాణినాం. ప్రతిసంక్రమః ప్రళయః. ౩౫. గతీతి.
గత్యాదయః పంచకర్తేంద్రియవ్యాపారాః. స్పర్శాదయో జ్ఞానేంద్రియవ్యాపారాః. అత్ర లక్షణం
దర్శనం. సర్వేంద్రియాణామింద్రియం తత్తదర్థగ్రహణశక్తిరవ్యహం. ౩౬. తదేవం తత్ర నిర్ధార
ణేన తత్తత్సంబంధేన చ విశేషతో విభూతీర్నిరూప్య ఇదాసీం సామాన్యతః సర్వా అపి నిరూపయతి
సార్థద్వయేన—పృథివీతి. పృథివ్యాదిశబ్దైస్తత్తాత్రాణి వివక్షితాని అహం అహంకారః మహాన్ మహా
త్వత్వం. ఏతాః సప్తప్రకృతివికృతయః. వికారః పంచమహాభూతాని ఏకాదశేంద్రియాణీత్యేవం
షోడశకళః. పురుషో జీవః. అవ్యక్తం ప్రకృతిః. ఏవం పంచవింశతితత్త్వాని. తదుక్తం. శ్లో. “మూల
ప్రకృతిరవికృతి ర్మహదాద్యాః ప్రకృతివికృతయ స్సప్త. షోడశకళశ్చ వికారో నప్రకృతిర్నచవికృతిః
పురుష” ఇతి. కించ. రజస్సత్త్వం తమ ఇతి ప్రకృతేర్గుణాశ్చ పరంబ్రహ్మ చ. తదేతత్సర్వం అహ
మేవ. ౩౭. కించ. అహమితి. ఏతత్ప్రసంఖ్యానం ఏతేషాం పరిగణనం ఏతేషాం లక్షణతో జ్ఞానం చ.
ఏతత్ఫలం తత్త్వవినిశ్చయశ్చాహమేవ. ౩౮. ఏతదేవ సంక్షిప్తాహ—మయేతి. జీవేశ్వరరూపో ద్వివిధో

నభావో విద్యతే క్వచిత్. 3౯. సంఖ్యానం పరమాణూనాం కాలేన క్రియతే మయా,
 న తథా మే విభూతీనాం సృజతోఽండాని కోటిశః. ౪౦. తేజశ్శ్రీః కీర్తిరైశ్వర్యం
 ప్రీత్యాగస్సౌభగం భగః, బలం తితితౌ విజ్ఞానం యత్రయత్ర సమేఽంశకః. ౪౧. ఏతా
 స్తేకీర్తితాస్సర్వా స్సంక్షేపేణ విభూతయః, మనోవికారా ఏవైతే యథావాచాభిధీ
 యతే. ౪౨. వాచం యచ్ఛ మనో యచ్ఛ ప్రాణం యచ్ఛేంద్రియాణిచ, ఆత్మాన
 మాత్మనా యచ్ఛ న భూయః కల్పసేఽధ్వనే. ౪౩. యోవై వాఙ్మనసీ సమ్యగ్సం
 యచ్ఛ ధియా యతిః, తస్య వ్రతం తపోజ్ఞానం స్రవత్యామఘటాంబువత్. ౪౪.
 తస్మాద్వచో మనః ప్రాణాన్నియచ్ఛేత్త్పరాయణః, మద్భక్తియుక్తయా బుద్ధ్యా
 తతః పరిసమాప్యతే. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, షోడశోఽధ్యాయః.

ఉద్ధవ ఉవాచ:—య స్త్వయాభిహితః పూర్వం ధర్మ స్త్వద్భక్తిలక్షణః,

యో భావః యశ్చ గుణగుణిరూపః. యశ్చ తే త్రక్షేత్రజ్ఞరూపః ససర్వోఽపి మయావినా మద్వ్యతి
 రేకేణ నాస్తి, అహమేవ సర్వమిత్యర్థః. 3౯. నను సామాన్యతః కేమేవం సంక్షిప్త్య కథయసి పూర్వ
 వన్నిర్ధారణసంబంధాభ్యాం విశేషతస్సర్వాః కథయేతిచేత్తత్రాహ—సంఖ్యానమితి. సంఖ్యానం పృథి
 వ్యాదిపరమాణూనాం కాలేన మహతా తదపి మయైవ క్రియతే కృత్వా చ వత్తుం శక్యతే తథా
 మే విభూతీనాం సంఖ్యానం కర్తుం న శక్యతే - కుత ఇత్యతః—సృజతోఽండానీతి. యదా
 మయా సృజ్యమానానాం బ్రహ్మాండానామేవ తావత్సంఖ్యా నాస్తి తదా కుతస్తద్గతానాం విభూ
 తీనాం సంఖ్యేత్యర్థః. ౪౦. తథాపి విశేషత ఏవ సర్వా అపి సంక్షేపతః కథయామిత్యాహ—తేజ
 ఇతి. తేజః ప్రభావః శ్రీస్సంపత్ సౌభగం మనో నయనాష్టాదశత్వం భగః భాగ్యం. బలం వీర్యం
 అంశకః విభూతిః. ౪౧. ఉపసంహరతి—ఏతా ఇతి. ఏతే విభూతిభేదాస్తు మయిచిత్తావతారాయ
 కథితాః. అతో నాత్ర అతీవ అభినివేశః కర్తవ్య ఇత్యాహ—మనోవికారాఏవైతే న తు పరమార్థాః.
 యథా కించిత్త పుష్పాదివాఙ్మత్రేణాభిధీయతే తత్త్వైః. ౪౨. తస్మాత్ వాచమితి. వాగాదీని నియచ్ఛ
 ఆత్మానం బుద్ధిం ఆత్మనా సత్త్వసంపన్నయా తయైవ నియచ్ఛ. అధ్వనే సంసారమార్గాయ. ౪౩.
 అసంయమనే దోషమాహ—యఇతి. అసంయచ్ఛక్ న సంయచ్ఛతి. ౪౪. తస్మాదితి. పరిసమాప్యతే
 కృతకృత్యో భవిష్యతీత్యర్థః. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - షోడశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తతస్సప్తదశే పృష్టే స్వధర్మే భక్తిలక్షణే, హంసోక్తం ధర్మమన్వాహ బ్రహ్మచారిగృహ
 భ్యయోః. కర్తాహంవిద్ధి సాత్వతామిత్యత్ర భక్త్యా కృతం కర్మ మోక్షసాధనం మద్విభూతిరిత్యుక్తం.
 భక్తిసాధనత్వం చ కర్మణాం మయోదితేష్వపహితస్స్వధర్మేష్విత్యాదినా తత్రతతోక్తం. న చ.
 కర్తానుష్ఠాతృణాం నియమేన భక్తిర్దృశ్యతే. అతః పృచ్ఛతి—సప్తభిః, యఇతి. పూర్వం కల్పాదౌ
 త్వద్భక్తిలక్షణః త్వద్భక్తిజ్ఞాపకః తత్సాధనమిత్యర్థః. స చ వర్ణాశ్రమాచారవతామపి సర్వేషాం చ

వర్ణాశ్రమాచారవతాం సర్వేషాం ద్విపదామపి. ౧. యథానుష్ఠీయమానేన త్వయి
భక్తిర్నృణాం భవేత్, స్వధర్మేణారవిందాక్ష తన్తమాఖ్యాతుమర్హసి. ౨. పురా
కిల మహాబాహూ ధర్మం పరమకం ప్రభో, యత్తేన హంసరూపేణ బ్రహ్మణేఽభ్యాత్మ
మాధవ. 3. స ఇదానీం సుమహతా కాలేనామిత్రకర్షణ, న ప్రాయో భవితా
మర్త్యలోకే ప్రాగనుశాసితః. ౪. వక్తా కర్తానావితానోఽధర్మస్యాచ్యుత తే విభో,
సభాయామపి వైరించ్యాం యత్ర మూర్తిధరాః కలాః. ౫. కర్తా విత్రాప్రవక్తాచభవ
తామధుసూదన, త్యక్తే మహీతలే దేవ వినష్టం కః ప్రవక్ష్యతి. ౬. తత్త్వం నస్సర్వ
ధర్మజ్ఞధర్మస్త్విద్భక్తిలక్షణః, యథా యస్య విధీయేత తథా వర్ణయ మే ప్రభో.
2. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—ధర్మ్య ఏష తవ ప్రశ్నో వైశ్రేష్ఠ్యసకరో నృణాం, వర్ణా
శ్రమాచారవతాం తముద్ధవ నిబోధ మే. ౮. ఆదౌ కృతయుగే వర్ణో నృణాం
హంస ఇతి స్మృతః, కృతకృత్యాః ప్రజాజాత్యా తస్మాత్కృతయుగం విదుః. ౯. వేదః
ప్రణవఏవాగ్రే ధర్మోఽహం వృషరూపధృత్, ఉపాసతే తపోనిష్ఠా హంసం మాం
ముక్తకిల్బిషాః. ౧౦. త్రేతాముఖే మహాభాగ ప్రాణాన్తే హృదయాత్మయా, విద్యా
ప్రాదురభూత్తస్యా అహమాసంత్రివృన్తఖః. ౧౧. విప్రక్షత్రియవిటూఛద్రాముఖ

ద్విపదాం వర్ణాశ్రమహీనానామపి నరాణాం. ౧. యథేతి. యథా యేన ప్రకారేణానుష్ఠీయమానేన
స్వధర్మేణ. నను సంప్రదాయాదేవ జ్ఞాస్య తే కింపునర్వర్ణనేన? తత్రాహ—౨. పురేతి. పరమకంపరమ
శ్చాసౌ కం సుఖరూపశ్చ తం యత్ యం. హంసరూపే ధర్మోఽప్యుక్తఏవ. న తు యోగమాత్రం. శ్లో.
“జానీత మాగతం యజ్ఞం యుష్మద్ధర్మవివక్షయే” త్యుక్తత్వాత్. 3. స ఇతి. ప్రాగనుశాసితోఽపి. న భవితా
న భవిష్యతి. ౪. అత్ర హేతుమాహ ద్వాభ్యాం—వక్తేతి. యే వదంతి బ్రాహ్మణాః. యే చ కర్తారో
మహంతః. యే చ పాలయంతః క్షత్రియా స్తేషాం మధ్యే ధర్మస్య తే త్వత్తః అన్యః. కలాః వేదా
ద్యాః. ౫. ౬. తదితి. తత్తస్మాత్. నః అస్మాకం మనుష్యాణాం మధ్యే. యో ధర్మోయస్య యథా
విధీయతే. 2. ధర్మ్య ఇతి. ధర్మ్యః ధర్మాదనపేతః. కుతః వైశ్రేష్ఠ్యసకరః భక్తిజనకః అతః మే మత్తః
తం ధర్మం నిబోధ. ౮. తత్రాదౌ మదుపాసనా లక్షణఏవ ముఖ్యోధర్మ ఆసీత్. ఆచారలక్షణస్తు
ధర్మః పశ్చాత్ ప్రవృత్తః. సచైవమనుష్ఠితో భక్తియోగం జనయతీతి వర్ణయితుమాహ—ఆదావీతి.
కల్పాదౌ యత్కృతయుగం తస్మిన్. తే చ తదానీం మాముపాసతఏవ కేవలం. నాన్యత్కర్వంతీతి
వక్తుం కృతయుగనామ నిరుక్తిమాహ—కృతకృత్యా ఇతి. జాత్యా జన్మవైవ. ౯. కించ. విధాయకా
భావాదపి తదానీం నాన్యత్ కర్తాస్తీత్యాహ—వేద ఇతి. ధర్మశ్చ మనోవిషయోఽహమేవ వృషరూప
ధృత్ చతుష్పాత్. సక్రియావిశేషో యజ్ఞాదిః. అత స్తపోనిష్ఠాః. శ్లో. “మనసశ్చేంద్రియాణాం
చవ్యైకాగ్ర్యం పరమం తప” ఇతి వచనాత్. ఏకాగ్రతయా హంసం శుద్ధం మాం ధ్యాయంతీత్యర్థః.
౧౦. త్రేతాముఖ ఇతి. పశ్చాత్త్రేతాయుగప్రవేశే మే వైరాజరూపస్య ప్రాణాన్నిమిత్తాత్. హృద
యాత్సకాశాత్. తస్యాః త్రయ్యా స్సకాశాత్. హృత్రాధ్వరౌద్ధాత్రైః త్రిః త్రిపుత్ త్రిరూపః
ముఖః యజ్ఞః. శ్రు. “యజ్ఞో వై విష్ణుః” తి శ్రుతే. ౧౧. వర్ణానామాశ్రమాణాం చ ధర్మాన్ వక్తుం

బాహురుపాదజాః, వైరాజాత్పురుషాజ్జాతా య ఆత్మాచారలక్షణాః ౧౨. గృహశ్రమో జఘనతో బ్రహ్మచర్యం హృదో మమ, వక్షస్థలాద్వనేవాసో న్యాసశ్శీర్షణి సంస్థితః. ౧౩. వర్ణానామాశ్రమాణాం చ జన్తభూమ్యనుసారిణీః, ఆసన్ప్రకృతయో నృణాం నీచైర్నీచోత్తమోత్తమాః. ౧౪. శమో దమస్తప శ్శౌచం సంతోషః క్షాంతిరార్జవమ్, మద్భక్తిశ్చ దయా సత్యం బ్రహ్మప్రకృతయ స్త్విమాః. ౧౫. తేజో బలం ధృతిశ్శౌర్యం తితిక్షౌదార్యముద్యమః, స్థైర్యం బ్రహ్మణ్యతైశ్వర్యం క్షత్రప్రకృతయ స్త్విమాః. ౧౬. ఆస్తిక్యం దాననిష్ఠా చహ్యడంభో విప్రనేవనమ్, అతుష్టిరర్థోపచయైర్వైశ్యప్రకృతయ స్త్విమాః. ౧౭. శుశ్రూషణం ద్విజగవాం దేవానాం చాస్య మాయయా, తత్ర లభ్యేన సంతోష శ్శూద్రప్రకృతయ స్త్విమాః. ౧౮. అశౌచమనృతం స్తేయం నాస్తిక్యం శుష్కవిగ్రహః, కామః క్రోధశ్చ తర్షశ్చ స్వభావోఽంతేవసాయినామ్. ౧౯. అహింసా సత్యమ స్తేయమకామక్రోధ లోభతా, భూతప్రియహితేహా చ ధర్తోఽయం సార్వవర్ణికః. ౨౦. ద్వితీయం ప్రాప్య నుపూర్వాజ్జన్తోపనయనం ద్విజః, వసన్ గురుకులే దాంతో బ్రహ్మధీయిత వాగ్యతః. ౨౧. మేఖలాజినదండాక్ష బ్రహ్మసూత్రకమండలూన్, జటిలోఽధౌతదద్వాసో రక్తపీఠః కుశాన్ దధత్. ౨౨. స్నానభోజనహోమేషు జపోచ్చారే చ వాగ్యతః, నచింద్యాన్న ఖరోమాణి కక్షోపస్థగతాన్యపి. ౨౩. రేతోనావకిరేజ్ఞాతు బ్రహ్మవ్రత

తేషాముత్పత్తిమాహ—ద్వాభ్యాం. విప్రేతి. ఆత్మాచారః స్వధర్మ ఏవ లక్షణం జ్ఞాహో యేషాం తే. ౧౨. గృహశ్రమ ఇతి. మమ వైరాజూపస్య హృదః వక్షసోఽధస్తాత్. బ్రహ్మచర్యమితి నైషికాభిప్రాయం. ౧౩. తేషా మధికారివిశేషేణ స్వభావానాహ—పంచభిః. వర్ణానామితి. జన్తస్థానానుసారిణ్యః. నీచైరిత్యవ్యయం. అతోఽయమర్థః మందాభిర్జన్తభూమిభిః మందాః మధ్యమాభిర్మధ్యమాః ఉత్తమాభి రుత్తమాశ్చేతి. ౧౪. శమ ఇతి. తపః ఆలోచనం. ౧౫. తేజ ఇతి. తేజః ప్రతాపః. ౧౬—౧౮. ఏతైరేవ ఆశ్రమస్వభావా అపి జ్ఞేయాః. తద్బాహ్యనాం స్వభావానాహ—అశౌచ మితి. శుష్కవిగ్రహః నిర్మలకలహః తర్షః తృష్ణ. ౧౯. తత్ర తావత్సర్వసాధారణం ధర్మమాహ—అహింసేతి. వర్ణగ్రహణ ముపలక్షణార్థం. ౨౦. వర్ణధర్తాన్ గృహస్థప్రకరణే వక్ష్యతి ప్రథమం తావదాశ్రమేషు బ్రహ్మచారిణో ధర్మాః వర్ణ్యంతే స చ ద్వివిధః ఉపకుర్వాణో నైషికశ్చేతి. తత్రాద్యస్య ధర్మానాహ—నవభిః. ద్వితీయమితి. ద్విజః త్రైవర్ణికః, ఆనుపూర్వ్యాత్ గర్భాధానాదిసంస్కార క్రమేణ. ద్వితీయముపనయనాఖ్యం జన్తప్రాప్య ఆచార్యేణాహూతః. బ్రహ్మ వేదమధీయిత చకారా. తదర్థం చ విచారయేత్. ౨౧. మేఖలేతి. మేఖలాదీన్ కుశాంశ్చ దధత్. తత్రాక్షశబ్దేనాక్షమాలా కథంభూతః జటిలః అనభ్యంగాదినా జాతజటః. తథా అధౌతదద్వాసోరక్తపీఠః దంతాశ్చ వాసాంసి చ దద్వాసాంసి న ధౌతాని యస్య సః అధౌతదద్వాసాః సచాసావరక్తపీఠశ్చన కాతుకాదినా రక్తం పీఠం ఆసనం యస్య సః. ౨౨. స్నానేతి. జపశ్చ ఉచ్చారో మూత్రపురీషోత్సర్గశ్చ జపోచ్చారం తస్మిన్ వాగ్యతః మానీ భవేత్. ౨౩. రేతఇతి. రేతో బుద్ధిపూర్వకం నావకిరేత్

ధరస్వయమ్, అవశీర్ణేనగాహ్యాపు యతాసు స్త్రీపదీం జపేత్. ౨౪. అగ్న్యైర్గా-
 చార్యగోవిప్రగురువృద్ధసురాణా శుచిః, సమాహిత ఉపాసీత సంధ్యే చ యతవా
 గ్జపత్. ౨౫. ఆచార్యం మాం విజానీయాన్నావమన్యేత కర్హిచిత్, నమర్త్యబుద్ధ్యా
 సూయేత సర్వదేవమయో గురుః. ౨౬ సాయంప్రాతరుపానీయ భైక్షం తస్మై
 నివేదయేత్, యచ్ఛాన్యదప్యనుజ్ఞాత ఉపయుంజీత సంయతః. ౨౭. శుశ్రూషమాణ
 ఆచార్యం సదోపాసీత నీచవత్, యానశయాసనస్థానైర్నాతిదూరే కృతాంజలిః.
 ౨౮. ఏవం వ్రతో గురుకులే వసేద్భోగవివర్జితః, విద్యా సమాప్యతే యావద్భి
 భ్రద్వ్రతమఖండితమ్. ౨౯. యద్యసౌ ఛందసాం లోకమారోక్ష్యత్ బ్రహ్మ
 విష్టపమ్, గురవే విన్యసేద్దేహం స్వాధ్యాయార్థం బృహద్వ్రతః. ౩౦. అగ్నోగురా
 వాత్తని చ సర్వభూతేషు మాం పరమ్, అపృథగ్గీరుపాసీత బ్రహ్మవర్చస్వ్యకల్తపః.
 ౩౧. స్త్రీణాం నిరీక్షణస్పర్శసల్లాపక్షేపశనాదికం, ప్రాణినో మిథునీభూతా న
 గృహస్థోఽగ్రతస్యజేత్. ౩౨. శౌచమాచమనం స్నానం సంధ్యోపాస్తి ర్తమా
 ర్చనమ్, తీర్థసేవా జపోఽస్పృశ్యాభక్ష్యాసంభాష్యవర్జనమ్. ౩౩. సర్వాశ్రమ
 ప్రయుక్తోఽయం నియమః కులనందన, మద్భావస్సర్వభూతేషు మనోవాక్కా-
 యసంయమః. ౩౪ ఏవం బ్రహ్మవ్రతధరో బ్రాహ్మణోఽగ్నిరివ జ్వలత్, మద్భక్తస్తీవ్ర

నోత్సృజేత్. బ్రహ్మవ్రతధరః ఆగృహస్థః. స్వయమేవ కథం చిదవశీర్ణే అవగాహ్య స్నాత్వా యతా
 సుః కృతప్రాణాయామః త్రిపదీం గాయత్రీం జపేత్. ౨౪. అగ్నితి. సంధ్యే చ ద్యే. యతవాక్
 జపన్నుపాసీత. చశబ్దాత్ మధ్యాహ్నసంధ్యాయామపి యద్వా. మధ్యాహ్న సంధ్యానిమిత్తం
 మానం నాస్తీతి ద్వివచనం. ౨౫. ౨౬. సాయమితి. అన్యదపి యత్సంప్రాప్తం తచ్చ నివేదయేత్
 తేనానుజ్ఞాతః సంయతస్సన్నుపయుంజీత ఉపయుంజీతేత్యర్థః. ౨౭. శుశ్రూషమాణ ఇతి. యాన
 శయాసనస్థానైః యాంతం పృష్ఠతో యాసేన. నిద్రితమప్రమత్తతయా సమీపశయసేన విశ్రాం
 తం పాదసంవాహనాదిభిః. సమీపాససేన ఆసీనం కృతాంజలిర్వియోగప్రతీక్షయానాతిదూరావ
 స్థాసేనేత్యర్థః. ౨౮. ఏవంవ్రత ఇతి. ఏవంభూతం వ్రతం వృత్తం యస్య. ౨౯. ఏవముపకుర్వా
 ణస్య ధర్తానుక్త్వా నైషికస్య విశేషధర్తానాహ—షడ్భిః. యదీతి. అసౌ బ్రహ్మచారీ యది ఛందసాం
 లోకం మహర్ణోకం. తతో బ్రహ్మలోకం చారోక్ష్యత్. ఆరోధుమిచ్ఛన్నిత్యర్థః, యద్వా ఛందసాం
 లోకమితి. బ్రహ్మలోకవిశేషణం. యత్ర మూర్తిధరాః కలా ఇత్యుక్తత్వాత్. తర్హి బృహద్వ్రత
 స్సత్ బృహత్ నైషికం వ్రతం యస్య సః విన్యసేత్సమర్పయేత్. అధికస్వాధ్యాయార్థం వా
 అధీతసిష్క్రియార్థం వా. ౩౦. అగ్నావితి. బ్రహ్మవర్చః వేదాభ్యాసజం తేజః తద్వాత్. ౩౧.
 తస్మైవ వనస్థయతిసాధారణాత్ ధర్తానాహ—స్త్రీణామితి. నిరీక్షణం భావగర్భం. క్షేపనం పరి
 హాసః ఏవమాదికం త్యజేత్ మిథునీభూతానగ్రతస్యజేత్. న పశ్యేదిత్యర్థః. ౩౨. తస్మైవ సర్వా
 శ్రమసాధారణధర్తానాహ—ద్వాభ్యాం. శౌచమితి. ౩౩. ౩౪. నిష్కామనైషికస్య మోక్షం ఫల
 మాహ—ఏవమితి. అమలః నిష్కామశ్చ దగ్ధః కర్తాశయః అంతఃకరణం యస్య తథాభూతస్సత్

తపసా దగ్ధకర్తాశయోఽమలః. 3౧. అథానంతరమావేక్ష్యన్యథా జిజ్ఞాసితాగమః,
గురవే దక్షిణాందత్వాన్నయాద్ధుర్వనుమోదితః. 3౨ గృహం వనం వా ప్రవిశేత్ప్ర
ప్రజేద్వా ద్విజోత్తమః, ఆశ్రమాదాశ్రమం గచ్ఛేన్నాన్యథామత్పరశ్చరేత్. 3౩.
గృహార్థీ సదృశీం భార్యాముద్వహేదజుగుప్సితామ్, యవీయసీం తు వయసా
సమవర్ణామనుక్రమాత్. 3౪. ఇజ్యాధ్యయనదానాని సర్వేషాం చ ద్విజన్తనామ్,
ప్రతిగ్రహోఽధ్యాపనం చ బ్రాహ్మణస్యైవ యాజనమ్. 3౫. ప్రతిగ్రహం మన్యమా
నస్తపస్తేజోయశోనుదమ్, అన్యాభ్యామేవ జీవేత శిలైర్వాదోషదృక్తయోః. ౪౦.
బ్రాహ్మణస్య హి దేహోఽయం తు ద్రకామాయ నేష్యతే, కృచ్ఛాగ్రియ తపసేచేహ
ప్రేత్యానంతసుఖాయ చ. ౪౧. శిలోఽఛవృత్త్యా పరితుష్టచిత్తో ధర్మం మహాంతం
విరజం జుషాణః, మయ్యర్పితాత్తా గృహవీవ తిష్ఠన్నాతిప్రసక్తస్సముపైతిశాంతిమ్.
౪౨. సముద్ధరంతి యే విప్రం సీదంతం మత్పరాయణమ్, తానుద్ధరిష్యే న చిరాదా
పదోఽభ్య నౌరివార్ణవాత్. ౪౩. సర్వాస్సముద్ధరేద్రాజా పితేవ వ్యసనాత్ప్రజాః,
ఆత్మానమాత్తనా ధీరో యథా గజపతిర్గజాః. ౪౪. ఏవంవిధో నరపతిర్విమానే

మద్భక్తో భవతి. 3౧. ఉపకుర్వాణస్య సమావర్తనప్రకారమాహ—అథేతి. అనంతరం ద్వితీయా
శ్రమః. ఆవేక్ష్యక్ ప్రవేష్టుమిచ్ఛక్ యథా యథావద్విచారితవేదార్థః స్నాయాత్ అభ్యంగాదికం
కుర్వక్ సమావర్తే తేత్యర్థః. 3౨. తస్యాధికారానురూపాశ్రమవికల్పసముచ్చయానాహ—గృహమితి.
సకామశ్చేద్గృహం. అంతఃకరణశుద్ధ్యాదికామశ్చేద్వనం ప్రవిశేత్. శుద్ధాంతఃకరణః సచ ద్విజో
త్తమః. ద్విజోత్తమ ఇత్యుక్తే త్మత్రియవైశ్యయోర్నప్రప్రజ్యాధికారం సూచయతి—బ్రాహ్మణశ్చే
త్ప్రప్రజేదిత్యర్థః. యద్వా. ఆశ్రమాదాశ్రమంతరం గచ్ఛేత్ అన్యథా. అనాశ్రమి ప్రతిలోమం చ
నాచరేదిత్యర్థః అమత్పర ఇతి వా పదచ్ఛేదః. స్వభక్తస్యాశ్రమనియమాభావస్య వక్ష్యమాణత్వాత్.
3౩. వివాహనియమపూర్వకం వర్ణధర్మైస్సహ గృహస్థస్య ధర్తానాహ—గృహార్థీతి. సదృశీం సమ
వర్ణాం అనుక్రమాత్ అజుగుప్సితాం కులతో లక్షణతశ్చానిందితాం. కామతస్తు యామన్యాముద్వ
హేత్. తాం సమవర్ణా మను తస్యాః అనంతరం తత్రాపి వర్ణక్రమేణోద్వహేదిత్యర్థః. శ్లో. “తిస్తో
ఫర్ణానుపూర్వేణ ద్వే తథైకాం యథాక్రమం, బ్రాహ్మణత్మత్రియవిశాం భార్యాస్తాశ్శూద్రజన్తన”
ఇతిష్టుతే. 3౪. ఇజ్యేతి. ఇజ్యాదయస్త్రైవర్ణికానామావశ్యకా ధర్మాః ప్రతిగ్రహాదిత్రయం తు
వృత్తిః సా చ బ్రాహ్మణస్యైవ. 3౫. తత్రాపి ముఖ్యం ముఖ్యతమాం చాన్యాం వృత్తిమాహ—
ప్రతిగ్రహమితి. తయోర్యాజనాధ్యాపనయోరపి కార్పణ్యాదిదోషం పశ్యక్ శిలైః స్వామిపరిత్యక్తైః
క్షేత్రపతితైః కణిశైః. ౪౦. ఏవం చ వృత్తికార్యం బ్రాహ్మణేన సోధవ్యమిత్యాహ—బ్రాహ్మణ
స్యేతి. ౪౧. ఉఞ్చవృత్తిర్నామ అపణాదిపతితకణోపాదానం తాం శిలవృత్త్యా ఏకీకృత్య తయా
తుష్టచిత్తస్య మోక్షం ఫలమాహ—శిలోఽఛవృత్త్యేతి. మహాంతం ఆతిథ్యాదిలక్షణం. విరజం నిష్కామం
పేషమాహ. ౪౨. ఏవమధనస్య మహత్ఫలముక్త్వా సధనానామప్యాహ—త్రిభిః. సముద్ధరంతి. సముద్ధ
రంతి దారిద్ర్యాదుత్తారయంతి. విప్రమిత్యుపలక్షణం మత్పరాయణం యం కమపి. ౪౩. రాజ్ఞస్త్యా.

నార్కవర్చసా, విధూయేహాశుభం కృత్స్నమింద్రేణ సహ మోదతే. ౪౫. సీద
న్విప్రో వణిగ్వృత్త్యా పణ్యైరేవాపదం తరేత్, ఖడ్గేన వా పదాక్రాంతో న శ్వ
వృత్త్యా కథంచన. ౪౬. వైశ్వవృత్త్యాతురాజన్యోజీవేన్ద్వగయయాపది, చరేద్వావిప్ర
రూపేణ న శ్వవృత్త్యా కథంచన. ౪౭. శూద్రవృత్తిం భజేద్వైశ్వశూద్రః కారుకట
క్రియామ్, కృచ్ఛాన్తుక్తో న గర్హ్యేణ వృత్తిం లప్స్యేత కర్తృణా. ౪౮. వేదాధ్యాయస్వ
ధా స్వాహా బల్యన్నాద్యైర్యథోదయమ్, దేవర్షిపితృభూతాని మద్రూపా
ణ్యన్వహం యజేత్. ౪౯. యదృచ్ఛయోపపన్నేన శుక్లేనోపార్జితేన వా, ధనేనాపీడ
యా భృత్యాన్తాం యజేతాహరన్కృతూత్. ౫౦. కుటుంబేషు న సజ్జేత నప్రమా
ద్యేత్కుటుంబ్యపి, వివశ్చిన్న శ్వరం పశ్యేదదృష్టమపి దృష్టవత్. ౫౧. పుత్రదారా
ప్తబంధూనాం సంగమః పాంథసంగమః, అనుదేహం వియంత్యేతే స్వప్నా నిద్రాగమే
యథా. ౫౨. ఇత్థం పరిమృశత్ యుక్త్యా గృహేష్వతిథివద్వసత్, న గృహైరనుబ
ధ్యేత నిర్తమో నిరహంకృతిః. ౫౩. కర్తృభిర్గృహమేధీయైరిష్ట్యా మామేవ భక్తి
మాత్, తిష్ఠేద్వసం వా ప్రవిశేత్ప్రజావాన్వా పరివ్రజేత్. ౫౪. యస్త్వాసక్తమతి

వశ్యకమేతదిత్యాహ—సర్వాఇతి. ౪౪. ౪౫. సర్వేషామాపద్వృత్తిరాహ—త్రిభిః. సీదన్నితి. పణ్యైః
విక్రయాన్త్యైః. న తు సురాలవణాన్త్యైః. తత్రాప్యపదాక్రాంతశ్చేత్. ఖడ్గేన క్షత్రియవృత్త్యావా.

యద్యపి గౌతమోఽనంతరాం పాపీయసీం వృత్తిమాతిష్ఠేత్ ఇతి స్మరత్. ఖడ్గధారణంపణ్యవిక్రయాత్
శ్రేష్ఠం మన్యతే. తథాపి హింసాతో వణిగ్వృత్తిరేవ శ్రేష్ఠేతి భగవతోమతం న తు శ్వవృత్త్యా
నీచసేవయా. ౪౬. వైశ్వవృత్త్యేతి. తత్రాప్యపది. మృగయయాపి. విప్రరూపేణ అధ్యాపనాదినావా.
౪౭. శూద్రవృత్తిమితి. కారుకః ప్రతిహామజవిశేషాః బురుడాదయః. తేషాం వృత్తిం కటాది
క్రియాం. ఆపను తీర్ణస్తు నాసుకల్పేన వర్తేతేత్యాహ—కృచ్ఛాన్తుక్తి. ౪౮. తదేవం వృత్తివ్య
వస్థాముక్త్యా పునర్గృహస్థస్యావశ్యకాన్వంచయజ్ఞానాహ—వేదేతి. వేదాధ్యాయః బ్రహ్మయజ్ఞః.
తేన ఋషీత్. స్వధాకారేణ పితౄత్. స్వాహాకారేణ దేవాత్. బలిహరణేన భూతాని. అన్నా
ద్యైరన్యోదకాదిభిర్నుష్యానితిజ్ఞాతవ్యం. యథోదయం విభవానుసారతః. తేస్వీశ్వరదృష్టిం
విధత్తే—మద్రూపాణీతి. ౪౯. ఆవశ్యకం ధర్మముక్త్యా శక్త్యనుసారం ధర్మమాహ—యదృచ్ఛయేతి.
యదృచ్ఛయా ఉద్యమం వినా ఉపార్జితేన వా శుక్లేన శుద్ధేన స్వవృత్త్యా లభ్యేన ధనేన వా. భృత్యాత్.
పోష్యాత్. ౫౦. గృహస్థస్యాపి నివృత్తినిష్ఠామేవాహ త్రిభిః—కుటుంబేష్వితి. న ప్రమా
ద్యేత ఈశ్వరనిష్ఠాయాం ప్రమత్తో న భవేత్. నను దృష్టాదృష్టార్థకర్తాసక్తస్య కథమప్రమాదో
విచారేణేత్యాహ—వివశ్చిదితి. ౫౧. తత్రాపి దృష్టేష్వాసక్తేరధికత్వాత్తేహం నశ్వరతాం ప్రపంచ
యతి-పుత్రేతి. పుత్రాదీనామేకత్ర సంగమః పాంథానాం ప్రపాయాం సంగమ ఇవ. తత్ర హేతుః
అనుదేహం. ప్రతిదేహం ఏతే వియంతి నశ్యంతి. నిద్రానువర్తీ స్వప్నా నిద్రాపాయే యథేతి. ౫౨.
ఇత్థమితి. అతిథివదుదాసీనః. ౫౩. అస్యాప్యాశ్రమవికల్పమాహ—కర్తృభితి. గృహాశ్రమవిష
తిష్ఠేత్. యది ప్రజావాత్ తస్మి ప్రవ్రజేత్. ౫౪. గృహాధ్యాసంగే దోషమాహ—త్రిభిః. ౫౫. బంధ

ర్దేహే పుత్రవిత్తేషణాతురః, స్త్రీణః కృపణధీర్హృథో మమాహమితి బధ్యతే. ౫౫. అహో మే పితరా వృద్ధౌ భార్యాబాలాత్తజాఃప్రజాః, అనాథా మామృతే దీనాః కథం జీవంతి దుఃఖతాః. ౫౬. ఏవం గృహశయా క్షిప్తహృదయోమూఢధీరయం, అతృప్తస్తాననుధ్యాయన్ మృతోఽంధం విశతే తమః. ౫౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, సప్తదశోఽధ్యాయః.

శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—వనం వివితుః పుత్రేషు భార్యం న్యన్య సహౌవవా, వన ఏవ వసేచ్ఛాంత స్తృతీయం భాగమాయుషః. ౧. కందమూలఫలైర్వనైర్వ ర్శ్చైర్వైర్వృత్తిం ప్రకల్పయేత్, వసీత వల్కలం వాస స్తృణపర్ణాజినాని వా. ౨. కేశరోమ నఖశ్శశ్రుమలాని బిభృయాద్ధతః, నథావేదపు మజ్జేత త్రికాలస్థండిలేశయః. ౩. గ్రీష్మే తప్యేత పంచాగ్నీన్వర్షాస్వాసారషాడ్జలే, ఆకంతమగ్న శ్శిశిర ఏవం వృత్తస్తపశ్చరేత్. ౪. అగ్నిపక్వం సమశ్నీయాత్కాలపక్వమథాపివా, ఉలూఖలాశ్చ కుట్టోవాదంతోలూఖలపవవా. ౫. స్వయం సంచినుయాత్సర్వమాత్మనో వృత్తికారణం, దేశకాలబలాభిజ్ఞో నాదదీతాన్యదాహృతమ్. ౬. వన్యైశ్చరుపురోడాశాన్నిర్వపేత్కాలచోదితాన్, నతు శ్రౌతేన పశునా మాం యజేత వనాశ్రమి. ౭. అగ్నిహోత్రం చ దర్శశ్చ పూర్ణమాసశ్చ పూర్వవత్, చాతుర్తాస్యాని చ మునేరామ్నా

మేవాభినయేన దర్శయతి—అహోఇతి బాలాః ఆత్మజా యస్యాస్యా ఆత్మజాశ్చ మాం వినా అనాథాస్సంతః కథం జీవిష్యంతీతి. ౫౬. ఏవమితి. గృహేయ ఆశయో వాసనా తేన ఆసర్వతః క్షిప్తం హృదయం యన్య సః అంధం తమః అతితామసీం యోనిమ్. ౫౭.

ఇతి భావార్థదీపికానాం, సప్తదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అష్టాదశేఽవదద్ధర్మం వనస్థయతిగోచరమ్, అధికారవిశేషేణ విశేషం చాపి తద్గతం. క్రమస్రాప్తత్వేన వనస్థధర్మానాహ—వనమితి. ఆయుషః తృతీయం భాగం పంచసప్తతివర్షవర్యంతం. తతః పరం. క్షీణేంద్రియస్యేషద్విరాగేఽపి సన్న్యాసస్యాధికారస్సాన్విదితి భావః. ౧. కందేతి. వసీత పరిదధీత. ౨. కేశేతి. దతః దంతాన్. నథావేత్ నశోధయేత్. త్రికాల మపు మజ్జేత ముసలవత్ స్నాయాత్. స్థండిలేశయః భూమిశాయీ. ౩. గ్రీష్మ ఇతి. తప్యేత పంచాగ్నిన్ సూర్యేణ సహ చతుర్దక్షు అగ్నిన్నిధాయాత్తానం తాపయేదిత్యర్థః. ఆసారం సహత ఇతి ఆసారమాత్ ఆసారం ధారా సంపాతం సహత ఇతి తథా. అభ్రవాసం నామవ్రతం చరేదిత్యర్థః. జలే ఆకంతమగ్నః ఉదక వాసం నామవ్రతం చరేత్. ౪. అగ్నిపక్వ మితి. ఉలూఖలేన వా అశ్చ నా వా కుట్టతి నీవారాన్ ఖండయతీతి తథా. దంతా ఏవోలూఖలం యన్య స తథా. ౫. స్వయమితి. సంచినుయాత్ ఆహరేత్. అన్యదా కాలాంతరే. ఆహృతం నాదదీత. శ్లో. “కాలాంతరే హ్యహృతం తు నాదదీత పనాశ్రమి, లభ్యే నవేనవేఽన్నాద్యే పురాణం తు పరిత్యజే”దితి నారదోక్తేః. ౬. వన్యైరితి. కాలచోదితాన్ ఆగ్రయణాదీన్. ౭. కించ. అగ్నిహోత్రమితి. మునేశ్చ. వైగమైర్వేదవాదిభిః అహ్నా

తాని చ నైగమైః. ౮. ఏవం చీర్ణేన తపసా మునిర్ధమనిసంతతః, మాం తపోమయ
 మారాధ్య ఋషిలోకాదువైతి మామ్. ౯. యస్తేత్తత్కృచ్ఛతశ్చీర్ణం తపో
 నిశ్శ్రేయసం మహత్, కామాయాల్పీయసే యుంజ్యాద్బాలిశః కోపనస్తతః. ౧౦.
 యదాసౌ నియమేకలోయ జరయా జాతవేషధుః, ఆత్మన్యగ్నీన్ సమారోప్య మచ్చి
 తోఽగ్నిం సమావిశేత్. ౧౧. యదా కర్తవిపాకేషు లోకేషు నిరయాత్తసు,
 విరాగో జాయతే సమ్యజ్న్యస్తాగ్నిః ప్రవ్రజేత్తతః. ౧౨. ఇష్ట్యా యథోపదేశం
 మాం దత్వా సర్వస్వమృత్విజే, అగ్నిన్ స్వే ప్రాణ ఆవేశ్య నిరపేక్షః పరివ్రజేత్.
 ౧౩. విప్రస్య వైసన్న్యసతో దేవా దారాదిరూపిణః, విఘ్నం కుర్వంత్యయం హ్యస్తా
 నాక్రమ్య సమియాత్పరమ్. ౧౪. బిభృయాచ్ఛేన్తునిర్వాసః కౌపీనాచ్ఛాదనం పరం,
 త్యక్తం న దండపాత్రాభ్యామన్యత్కించినాపది. ౧౫. దృష్టిపూతం న్యసేత్పా
 దం వస్త్రపూతం పిబేజ్జలం, సత్యపూతాం వదేద్వాణీం మనఃపూతం సమాచరేత్.
 ౧౬. మానానీహానిలాయామా దండావాగ్దేహచేతసాం, నహ్యేతే యస్యసం
 త్యంగ వేణుభి ర్నభవేద్యతిః. ౧౭. భిక్షాం వర్ణేషు చతుర్షు విగర్హ్యాన్వర్థయంశ్చ

తాని. ౮. అస్య నిష్కామస్య ఫలమాహ—ఏవమితి. ధమనీభిః. సిరాభిః. సంతతః వ్యాఘ్రః యావ
 జ్జీవం కృతేన తపసా శుష్కమాంస ఇత్యర్థః. ఋషిలోకాత్ మహర్హ్లోకాదిక్రమేణ. అయం భావః
 అంతఃకరణశుద్ధిభక్తిద్వారాత్త్రైవ తావన్నుచ్యతే. ప్రతిబంధకబాహుళ్యేన క్రమేణ ముచ్యత ఇతి. ౯.
 తం సకామం నిందంతి—యస్త్వీతి. నిశ్శ్రేయసం మోక్షఫలం. అల్పీయసే ఆవిరించ్యల్పతమమేవ
 తస్యై. ౧౦. ఏవం యావజ్జీవం వర్తమానస్య మోక్షః తృతీయభాగావసానే తు మందవిరాగేఽపి సన్నాన్య
 సాధికారః యది తు తతోఽర్వాగేవ స్వధర్మాశక్తో భవేత్ తదాపి సమ్యగవిరక్తో వా. తత్రావిర
 క్తస్య కృత్యమాహ—యదేతి. జాతో వేషధుః కంఠో దేహో యస్య సః. ౧౧. విరక్తం ప్రత్యాహ—
 యదేతి. లోకేషు బ్రహ్మలోకపర్యంతేషు. నిరయాత్తసుదుఃఖోదర్శేషు న్యస్తాగ్నిస్సృక్. తత ఇతి.
 అగ్నిహోత్రాదికర్తృణః వర్ణాశ్రమాద్వా. ౧౨. తత్రాదౌ కృత్యమాహ—ఇష్ట్యేతి. యథోపదేశం
 శ్రాద్ధాష్టకపూర్వకం ప్రాజాపత్యేష్ట్యా మాం ఇష్ట్యా. స్వే ప్రాణోపాధావాత్తని. ౧౩. సన్నాన్యసే
 విఘ్నా భవంతి తానవిగణయ్య సన్న్యసేదేవేత్యాశయేనాహ—విప్రస్యేతి. కేనాభిప్రాయేణ కుర్వంతి
 తమాహ—అయమితి. పరం బ్రహ్మ. ౧౪. ఏవం ప్రవ్రజితస్య ధర్మానాహ—బిభృయాదితి. పరం
 కౌపీనాదన్యద్వాసో యది ధారయితుమిచ్ఛతి తస్మి కౌపీనమాచ్ఛాద్యతే యావతాతావన్నాత్రం
 ధారయేదిత్యర్థః. త్యక్తం ప్రేషోచ్ఛారణాత్పూర్వమేవ ఆతోఽన్యత్కించినాపి న బిభృయాత్.
 దండపాత్రాభ్యామిత్యావశ్యకజలపాత్రాదేరుపలక్షణమ్. ౧౫. పరమహంసస్య విధినిషేధాగోచర
 త్వాత్ బహూదకాదిధర్మా భగవానాహ—దృష్టిపూతమితి. మనఃపూతం మనసా సమ్యక్
 విచార్య యచ్ఛుద్ధం తదాచరేత్. ౧౬. మానేతి. మానం వాచో దండః అనీహాకామ్యకర్తవ్యాగో
 దేహస్య ప్రాణాయామశ్చేతసః. ఏతే అంతస్త్రయో దండా యస్య న సంతి. అంగ హే ఉద్ధవ
 అంగే ధృతై ర్వేణుభిరితి వా. ౧౭. భిక్షామితి. బ్రహ్మణేష్టేవ పృత్తిభేదేన చతుర్విధేషు

రేత్, సప్తాగారానసంక్లిప్తాంస్తుష్టేల్లభేన యావతా. ౧౮. బహిర్జలాశయం గత్వా
తత్రోపస్పృశ్య వాగ్యతః, విభజ్య పావితం శేషం భుంజీతాశేషమాహృతమ్. ౧౯.
ఏకశ్చరేన్తహీమేతాం నిస్సంగస్సంయతేంద్రియః, ఆత్మక్రీడశ్చాత్మరత ఆత్మవాక్
సమదర్శనః. ౨౦. వివిక్తక్షేమకరణో మద్భావవిమలాశయః, ఆత్మానం చింతయేదేక
మభేదేన మయా మునిః. ౨౧. అన్వీక్షేతాత్మనో బంధం మోక్షం చ జ్ఞాన
నిష్ఠయా, బంధభింద్రియవిక్షేపో మోక్ష ఏషాం చ సంయమః. ౨౨ తస్మాన్ని
యమ్య పద్వర్గం మద్భావేన చరేన్తునిః, విరక్తస్సర్వకామేభ్యో లబ్ధ్వాత్మని సుఖం
మహత్. ౨౩. పురగ్రామవ్రజాన్ సార్థాన్ భిక్షార్థం ప్రవిశంశ్చరేత్, పుణ్యదేశసరి
చ్చైలవనాశ్రమవతీం మహీమ్. ౨౪. వానప్రస్థాశ్రమపదేష్వభీక్ష్యం ఖైక్షమాచరేత్,
సంసిద్ధ్యత్యస్తసంమోహశుద్ధసత్వశ్శిలాంధసా. ౨౫. నైతద్వస్తుతయా పశ్యేద్దృశ్య
మానం వినశ్యతి, అసక్తచిత్తో విరమేదిహాముత్ర చికిర్షతామ్. ౨౬. యదేతదాత్మని
జగన్తనోవాక్పాణిసంహతం, సర్వం మాయేతి తర్కేణ స్వస్థస్త్వక్త్వా న తత్త్వ
రేత్. ౨౭. జ్ఞాననిష్ఠో విరక్తో వా మద్భక్తో వానపేక్షకః, సలింగానాశ్రమాం

పూర్వపూర్వాసంభవే చ విగర్హ్యాన్ అభిశస్తపతితాన్ అసంక్లిప్తాన్. అత్రాయం లాభో భవిష్య
తీతి పూర్వమనుద్దిష్టాన్. ౧౮. బహిరితి. బహిర్గ్రామాత్. పావితం ప్రాక్షణాదిభిః శోధితం విభజ్య
విష్ణు బ్రహ్మర్కభూతేభ్యః. అశేష మిత్యధికాహరణం నిరస్తం. యాచితమితి పాతే మాధుకరేణ
యాచితమన్నం చేత్త్వ విభజ్య భుంజీత న త్వయాచితాదిఖైక్షచతుష్టయమిత్యర్థః. శ్లో. “మాధూ
కరే తు నై వేద్యం ఖైక్షేనాన్యేషు విద్యతే, నై వేద్యకం క్షిపేదపు త్రితయం భౌతికం విదు” రితి.
స్మృతేః. యద్వా తదానీం కేనాపి యాచితం చేత్తన్తస్యే తస్మై కించిద్విభజ్య దత్వేత్యర్థః. ౧౯.
కించ. ఏకఇతి. ఏకశ్చరేత్ ఆత్మ న్యేవ క్రీడాకాతుకం యస్య సః. ఆత్మ న్యేవ రతః సంతుష్టః ఆత్మ
వాక్ ధీరః. ౨౦. వివిక్తేతి. వివిక్తం విజనం క్షేమం నిర్భయం శరణం స్థానం యస్య సః. మయి
భావేన భక్త్యా విమలః ఆశయో యస్య సః. ౨౧. అన్వీక్షేతేతి. బంధం మోక్షం చ. కేన వా బంధః?
కేన వా మోక్షః? ఇతి తత్రాహ—బంధ ఇతి. ౨౨ ౨౩. పురేతి. పురాణి ఆట్టాలాదిమంతి గ్రామాః
తద్విషర్జితాః. ప్రజాః గోష్ఠాని తాన్ సార్థాన్ యాత్రికజనసమూహాన్. ౨౪. వానప్రస్థేతి. యతః
శిలవృత్త్యా ప్రాప్తేన తదీయేనాంధసా అన్నేన శుద్ధసత్త్వస్సక్ నివృత్తమోహస్సంసిద్ధ్యతి ముచ్యతే
౨౫. నను మృష్టాన్నం విహాయ కథం శిలాన్నే ప్రవృత్తిస్స్యాదత ఆహ—నేతి. ఏతద్దృశ్యమానం
మృష్టాన్నాది వస్తుతయా న పశ్యేత్ యతో వినశ్యతి. అతః ఇహాముత్ర చ లోకే అసక్తచిత్తస్సక్
చికిర్షితాత్తదర్థకృత్యాద్విరమేత్. ౨౬. నను తథాపి యావద్వివాశం సుఖహేతుత్వాత్ అన్నచింతా
వతః కుతో విరాగస్స్యాత్తత్రాహ—యదితి. ఏతజ్జగత్ మమతాస్పదం. మనోవాక్పాణ్యైః
సంహతం సంహితం. అహంకారాస్పదం శరీరం చ. సర్వం తజ్జన్యం సుఖం చ ఆత్మని మాయామాత్ర
మితి తర్కేణ స్వపాదిదృష్టాంతేన త్యక్త్వా స్వస్థః ఆత్మ నిష్ఠస్సక్ పునస్తన్న స్తరేత్. ౨౭. ఏషం
మూలకాదిధర్మాన్త్యా వరమహాసాదిధర్మానా—సార్థదర్శకః— జ్ఞాననిష్ఠ ఇతి. ౨౮. విరక్తో మమ

స్త్యక్వాచరేదవిధిగోచరః. ౨౮. బుధో బాలకవత్క్రిడేత్కుశలో జడవచ్చరేత్, వదేదున్తత్తవద్విద్వాన్ గోచర్యాం నైగమశ్చరేత్. ౨౯. వేదవాదరతో న స్యాన్న పాపంఢీ న హైతుకః, శుష్కువాదవివాదే చ న కంచిత్పక్షమాశ్రయేత్. ౩౦. నోద్వి జేత జనాద్ధీరో జనం చోద్వేజయేన్నతు, అతివాదాంస్తితిక్షేత నావమన్యేత కంచన. ౩౧. దేహముద్దిశ్య పశువద్వైరం కుర్యాన్న కేన చిత్, ఏకఏవ పరోహ్యత్తాభూతే ష్వాత్తన్యవస్థితః, యథేందురుదపాత్రస్థో భూతాన్యేకాత్త కాని చ. ౩౨. అలభ్యా నవిషీదేత కాలే కాలేఽశనం క్వచిత్, లభ్యా న హృష్యేద్ధృతిమానుభయం దైవ యంత్రితమ్. ౩౩. ఆహారార్థం సమీహేత యుక్తం తత్ప్రాణధారణమ్, తత్త్వం విమృశ్యతే తేన తద్విజ్ఞాయ విముచ్యతే. ౩౪. యదృచ్ఛయోపపన్నాన్నమద్యా చ్ఛ్రేష్ఠముతాపరమ్, తథావాస స్తథా శయ్యాం ప్రాప్తంప్రాప్తం భజే న్తునిః. ౩౫. శౌచమాచమనం స్నానం నతు చోదనయా చరేత్, అన్యాంశ్చ నియమాన్ జ్ఞానీ యథాహం లీలయేత్వరః. ౩౬. న హి తస్య వికల్పాఖ్యా యాచ మద్వీక్ష

తుస్సన్ యో జ్ఞాననిష్ఠో మోక్షేఽప్యనపేక్షో మద్భక్తో వా సలింగాన్ త్రిదండాదిసహితాన్ ఆశ్ర మాన్ సద్ధర్మాన్ త్యక్త్వా తదాసక్తిం చ పరిత్యజ్య యథోచితం ధర్మం చరేదిత్యర్థః. న పునరత్యంత త్యాగఏవ వివక్షితః. పునర్ధర్మవిధానాత్ అక్రియత్వస్యోత్తరాధ్యాయే వక్ష్యమాణత్వాచ. తర్హి పూర్వస్తాతోఽవిశేషస్తత్రాహ—అవిధిగోచరః విధికింకరో న స్యాదితి ఏతదేవ స్ఫుటీకరిష్యతీతి. శ్లో. “శౌచమాచమనం స్నానం న తు చోదనయా చరే”దిత్యాదినా. ౨౮. తర్హి కథం చరేత్తత్రాహ— బుధఇతి. బుధః వివేకవానపి బాలకవత్ మానావమానవివేకరాహిత్యేన కుశలః నిపుణోఽపి జడవత్ ఫలానుసంధానాభావేన విద్వాన్ పండితోఽపి ఉన్మత్తవల్లొకరంజనాభావేన నైగమః వేదార్థనిష్ఠోఽపి గోచర్యాం అనియతాచారమేవేత్యర్థః. ౨౯. వేదేతి. వేదవాదరతః కర్మకాండవ్యాఖ్యానాదినిష్ఠః పాపంఢీ శ్రుతిస్మృతివిరుద్ధానుష్ఠాతా. హైతుకః కేవలం తర్కనిష్ఠః. శుష్కువాదే నిష్ప్రియాజన గోష్ఠ్యాం యో వివాదస్తస్మిన్. ౩౦. నేతి. అతివాదాన్ దురుక్తాని. ౩౧. దేహమితి. ఆత్మదృష్ట్యాతా వద్వైరకారణం నాస్తీత్యుక్తం. ఏకఏవేతి. దేహదృష్ట్యాపి నాస్తీత్యాహ—భూతాని చ దేహా అపి. కారణరూపేణైకాత్త కాని. ౩౨. అలభ్యేతి. దైవయంత్రితం దైవాధీనం. యతః. ౩౩. అలం తర్హి భిక్షాప్రయత్నేనాపి తత్రాహ—ఆహారార్థమితి. ఆహారమాత్రార్థం. సమీహేతైవ యత స్తస్య ప్రాణధారణం యుక్తం. సమ్యక్ కథం తేనైవ ప్రాణధారణేన తత్త్వం విచార్యతే. కిం తేనాపి? తదాహ— తద్విజ్ఞాయేతి. ౩౪. తర్హి కిం మృష్టాన్నాదిక మగ్రాహ్యమేవ. కేనైవముక్త మిత్యాహ—యదృచ్ఛయేతి. ౩౫. శౌచమితి. యథాహమీశ్వరో లీలయా చరామి. తథా జ్ఞానీ జ్ఞాననిష్ఠః అనాసక్తః కుర్యాత్. న తు విధికింకరత్వేన తస్య జ్ఞాననిష్ఠావిరోధాదిత్యర్థః. ౩౬. కుతో విధికింకరత్వాభావ స్తస్య? తత్రాహ—నేతి. న హి తస్య వికల్పాఖ్యాభేదప్రతీతిః. నన్వస్తి సా సత్యం. యా చాసీత్సాపి మద్వీక్షయా జ్ఞానేన హతా. నను న హతా సా పునర్మృశ్యమానత్వాస్తత్రాహ—ఆదేహంతాత్ క్వచిత్ కదాచిత్ బాధితైవ ఖ్యాతిర్భవతి. ౩౭. తదేవం విరక్తస్య అపరోక్షజ్ఞానవతః సన్నానం

యాహతా, ఆదేహంతాత్క్వచిత్త్వాతి స్తతస్సంపద్యతే మయా. 32. దుఃఖోదరేషు
కామేషు జాతనిర్వేద ఆత్మవాన్, అజిజ్ఞాసితమద్ధర్మో మునిర్దురుముపవ్రజేత్.
తావత్పరిచరేత్ప్రజ్ఞ శ్రద్ధావా ననసూయకః, యావద్భ్రష్టా విజాసీయాన్తామేవ
గురు మాదృతః. 33. యస్త్వసంయతపఃస్వర్గః ప్రచండేంద్రియసారథిః, జ్ఞానవైరా
గ్యరహితస్త్రిదండముపజీవతి. 34. సురానాత్మానమాత్మస్థం నిహతే మాం చ ధర్మ
హః, అవిపక్వకషాయోఽస్తాదముష్టాచ్చ విహీయతే. 35. భిక్షోర్ధర్మశ్శమో హిం
సా తప ఈక్షా వనౌకసః, గృహిణో భూతరక్షేజ్యాద్విజస్యాచార్యనేవనమ్. 36.
బ్రహ్మచర్యం తతశ్శౌచం సంతోషో భూతసౌహృదమ్, గృహస్థస్యాప్యతౌ
గంతు స్సరేషాం మదుపాసనమ్. 37. ఇతి మాం యస్స్వధర్మేణ భజన్నిత్యమన
న్యభాక్, సర్వభూతేషు మద్భావో మద్భక్తిం విందతేఽచిరాత్. 38. భక్త్యోద్ధవా
నపాయిన్యా సర్వలోకమహేశ్వరమ్, సర్వోత్పత్త్యప్యయం బ్రహ్మకారణం మోష
యాతి సః. 39. ఇతి స్వధర్మనిర్ణిక్తసత్త్వో విజ్ఞాతమద్గతిః, జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నో విర
క్తస్సముపైతి మామ్. 40. వర్ణాశ్రమవతాం ధర్మ ఏష ఆచార లక్షణః, స ఏవ
మద్భక్తియుతో నిశ్చేయసకరః పరః. 41. ఏతత్తేఽభిహితం సాధో భవాన్పృచ్ఛతి
యచ్చ మామ్, యథా స్వధర్మసంయుక్తో భక్తో మాం సమియాత్పరమ్. 42.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, అష్టాదశోఽధ్యాయః.

తద్ధర్మాంశోఽక్వా. కేవలం వైరాగ్యవంతం వివిదిషుం ప్రత్యాహ-దుఃఖోదరేష్వితి. న జిజ్ఞాసితో
మద్ధర్మో మత్ప్రీతిసాధనం యేన సః. 32. తావదితి. మామేవ మద్బ్రష్టేషు గురుం పరిచరేత్. తతః
పరమేశ్వరేదిత్యాదిధర్మే వర్తేతేతి భావః. 33. అనధికారిణః సన్న్యాసం నిందతి—ద్వాభ్యాం.
య ఇతి. ప్రచండోఽత్యాసక్తః సంద్రియసారథిర్బుద్ధిర్మయస్య సః. 34. సురానితి. సురాన్ యష్టవ్యాన్
దేవాన్. ఆత్మానం ఆత్మస్థం మాం చ. నిహ్నుతే ప్రతారయతి—నిహ్నుపఫలమాహ—అస్తాదితి.
35. చతుర్థాం ఆశ్రమిణాం ప్రధానధర్మానాహ—భిక్షోరితి. 36. అన్యధర్మాన్ కాంఞ్చిత్
గృహస్థేఽప్యతిదిశతి - బ్రహ్మచర్యమితి. శౌచం రాగాదిరాహిత్యం. తస్య బ్రహ్మచర్యప్రకారమాహ—
ముతే గంతురితి. 37. ఏషం భూతపర్ణాశ్రమధర్మఫలమాహ—ఇతీతి. దృఢాం మద్భక్తిం విందతి.
38. తతః కిమత ఆహ—భక్త్యేతి. మహేశ్వరత్వే హేతుః సర్వోత్పత్త్యప్యయం సర్వస్య ఉత్పత్త్యప్య
యా యస్తాత్. అతఏవ తత్కారణం మా మాం బ్రహ్మస్వరూపం వైకుంఠవాసినం. యద్వా బ్రహ్మణో
వేదస్య కారణం. మాముపయాతి. సామిష్యేన ప్రాప్నోతి. 39. తతశ్చాసౌ ముక్తఏవేత్యాహ—
ఇతీతి. ఇత్యేవంభూతేన స్వధర్మేణ నిర్ణిక్తం శుద్ధం సత్త్వం యస్య సః. అతఏవ విజ్ఞాతా మమ గతి
రైశ్వర్యం యేన. 40. ఉక్తం ధర్మం సంక్షిప్తాహ—వర్ణేతి. య ఏష ఆచారలక్షణః పితౄలోక
ప్రాప్తి ఫలం మద్భక్తియుతః. మదర్పణేన కృతః. 41. ప్రకరణార్థముపసంహరితి—ఏతదితి. ఏతచ్చ
తేఽభిహితం యథా భక్తో భూత్వా మాం పరం సంప్రాప్నుయాదితి. 42.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - అష్టాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీభగవానువాచః— యో విద్యాశ్రుతసంపన్న ఆత్మవాన్నానుమా
నికః, మాయామాత్ర మిమం జ్ఞాత్వా జ్ఞానంచ మయి సన్న్యసేత్. ౧. జ్ఞానిన స్త్వ
హమేవేష్టస్సాన్విర్థో హేతుశ్చ సమృతః, స్వర్గశ్చైవాపవర్గశ్చ నాన్యోఽర్థో మద్భ
తేప్రియః. ౨. జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నాః పదం శ్రేష్ఠం విదుర్త్వమ, జ్ఞానీహ మే ప్రియ
తమో జ్ఞానేనాసౌ బిభర్తి మామ్ ౩. తపస్తీర్థం జపో దానం పవిత్రాణీతరాణి చ,
నాలంకుర్వంతి తాం శుద్ధిం యా జ్ఞానకలయా కృతా. ౪. తస్మాత్ జ్ఞానేన సహితం
జ్ఞాత్వా స్వాత్మానముద్ధవ, జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నో భజ మాం భక్తిభావితః. ౫. జ్ఞాన
విజ్ఞానయజ్ఞేన మామిష్ట్యాత్మానమాత్మని, సర్వయజ్ఞపతిం మాం వై సంసిద్ధిం మువ
యోఽన్వగత్. ౬. త్వయ్యుద్ధవాశ్రయతి యస్త్రివిధో వికారో మాయాంతరావతతి
నాద్యపవర్గయోర్యత్, జన్తాదయోఽస్య యదమీ తవ తస్య కిం స్యురాద్యంతయో
ర్యదసతోఽస్తి తదేవ మధ్యే. ౭. ఉద్ధవ ఉవాచః—జ్ఞానం విశుద్ధం విపులం యదేత

జ్ఞో. జ్ఞానాదేర్నిర్ణయః పూర్వం కృతో హ్యశ్రమధర్మతః, ఏకోనవింశతితమే జ్ఞానాదే స్త్యైగ
ఉచ్యతే. పా. జ్ఞానినో వర్ణ్యతే కర్తాభావ ఏకోనవింశకే, యుక్తితర్కస్వరూపాభ్యాం నష్టజ్ఞానస్య
సర్వదా. తదేవం తర్కతో బాధితోఽపి దేహాదిప్రపంచో యావదపరోక్షానుభవేన దిక్షోహాదిరివ
న లీయతే. తావత్ జ్ఞానాభ్యాసస్తతో ముక్తిరిత్యుక్తం. జ్ఞో. “అదేహంతాత్కృచిత్ ఖ్యాతిస్తత
స్సంపద్యతే మయే”త్యాదినా. యస్య త్వపరోక్షానుభవేన. ప్రపంచో లీనప్రాయః. తస్య న కించిత్కృ
త్యమస్తీత్యాహ-యథి. విద్యా అనుభవః తత్పర్యంతేన శ్రుతేన సంపన్నః. అతఏవాత్మవాక్ ప్రాప్తా
త్తతత్త్వః. నానుమానికః కేవలపరోక్షజ్ఞానవాన్న భవతి అనకారపాతే ప్రాక్ శ్రుత్యమకూలతర్కతో
నిర్ణీతార్థః స ఇదం దైవతం తన్నివృత్తిసాధనం చ మయి మాయామాత్రమితి జ్ఞాత్వా. జ్ఞానం తత్సా
ధనం చ స్యసేత్. అయమేవ విద్వత్సన్న్యాసోనామ. ౧. అత్ర హేతు మాహ—జ్ఞానిన ఇతి. యస్తాదహ
మేవ తస్యేష్టః అపేక్షితః. స్వార్థః ఫలం హేతుః తత్సాధనం చ. సమృతః స్వర్గోఽభ్యుదయశ్చ అపవర్గః
సంసారనివృత్తిశ్చ. అతస్తస్య న ప్రాప్యం కృత్యం చ వా కించిదస్తీత్యర్థః. ౨. అత్ర విద్వదనుభవం
ప్రమాణయతి—జ్ఞానేతి. యథోక్తం జ్ఞానినమభినందతి-జ్ఞానీతి. యతోఽసౌ జ్ఞానేన మాం ధార
యతి. ౩. తస్య జ్ఞానం స్తాతి—తప ఇతి. అలమత్యర్థం. జ్ఞానస్య కళయా లేశేన. ౪. తస్మాదితి.
జ్ఞానేన సహితం తావత్పర్యంతం యథా భవతి తథా జ్ఞాత్వా. తత్సంపన్నస్సౌ మామేవ భజ.
అన్యత్సర్వం త్యజేత్యర్థః. ౫. తస్య ప్రత్యయార్థం పూర్వేషాం వృత్తమాహ—జ్ఞానేతి. మామేవ
సంసిద్ధిం ప్రాప్తాః. ౬. తదేవం జ్ఞానం సంక్షేపత ఉపదిశతి—త్వయీతి. త్రివిధః ఆధ్యాత్మికాదిరో
వికారో దేహాదిః. స మాయా న తు పరమార్థః. యత్ యస్తాత్ అంతరా మధ్యఏవావతతి. రజ్జా
సర్పమాలాదివత్. నాద్యపవర్గయోః నత్వాదావంతే చాస్తి. అతః యత్ యదా అస్య వికారస్య
అమీ జన్తాదయ స్సృజి. తదా తస్య తవాధిష్ఠానభూతస్య కిం న కించిదిత్యర్థః. తస్యాపి వస్తుతో
న సంతి తస్యాసత్త్వాదిత్యాహ-అద్యంతయో రితి. అసతః సర్పాదేః ఆద్యంతయోర్యదస్తి రజ్జాది త
దేవ మధ్యేపి నతుసర్పాది. తద్వదయం వికారో నాస్తీత్యర్థః. యద్వా ఆద్యంతయోర్యదస్తి తన్న
ధ్యేఽప్యస్త్యేవ న తస్య జన్తాదయ స్సంతి అతస్త్వం నిర్వికారం బ్రహ్మేతి. ౭. జ్ఞానాదేర్నిశేషం

ద్వైరాగ్యవిజ్ఞానయుతం పురాణం, ఆఖ్యాహి విశ్వేశ్వర విశ్వమూర్తే త్వద్భక్తి
యోగం చ మహద్విమృగ్యమ్. ౮. తాపత్రయేణాభిహతస్య ఘోరే సంతప్యమా
నస్య భవాధ్వనీశ, పశ్యామి నాన్యచ్ఛరణం తవాంఘ్రిద్వంద్వతపత్రాదమృతాభి
వరాత్. ౯. దృష్టం జనం సంపతతం బిల్వేఽస్త్రిక కాలాహినా తుద్రసుఖోరుతర్షం,
సముద్ధరైనం కృపయాపవర్ణైర్వచోభిరాసించ మహానుభావ. ౧౦. శ్రీభగవా

నువాచ:—ఇత్థమేతత్ పురా రాజా భీష్మం ధర్మవిదాం వరం, అజాతశత్రుః
పప్రచ్ఛ సర్వేషాం నో ను శృణ్వతామ్. ౧౧. నివృత్తే భారతే యుద్ధే సుహృన్నిధన
విహ్వలః, శ్రుత్వా ధర్మా బహూన్పశ్యాన్తోక్షధర్మానపృచ్ఛత. ౧౨. తానహం
తేఽభిధాన్యామి దేవప్రతముఖాచ్ఛ్రితాన్, జ్ఞానవిజ్ఞానవైరాగ్యశ్రద్ధాభక్త్యుప
బృంహితాన్. ౧౩. నవై కాదశపంచత్రీన్భావాన్బుధేషు యేన వై, ఈక్షేతాక్షైక
మప్యేషు తత్ జ్ఞానం మమ నిశ్చితమ్. ౧౪. ఏతదేవ హి విజ్ఞానం న తక్షా కేన యేన
యత్. ౧౫. స్థిత్యుత్పత్త్యప్యయాన్ పశ్యేద్భావానాం త్రిగుణాత్మనాం, ఆదావంతే

జిజ్ఞాసుః పృచ్ఛతి-జ్ఞానమితి. విశుద్ధమేతత్ జ్ఞానం విపులం నిశ్చితం యథా భవతి తథా కథయేతి.
మహద్భిః బ్రహ్మాదిభిర్విమృగ్యం. ౮. మహద్విమృగ్యత్వమభినయేనాహ—తాపత్రయేణేతి.
తాపత్రయేణాభిహతస్య అతః సంతప్యమానస్య. అంఘ్రిద్వంద్వమేవాతపత్రం తస్మాత్ న కేవల
మాతపత్రతా కింత్వమృతమప్యభిలో వర్షతి యద్యస్తాత్. ౯. అతికృపాముత్పాదయన్నాహ—
దృష్టమితి. ఆస్త్రిక బిలే సంసారకూపే పతతం తత్ర చ కాలాహినా దృష్టం. ఏవమపి తుద్రసుఖే
ష్యేవ ఉరుస్తృప్తృజ్ఞా యస్య తం దహ్యామానః కథం సముద్ధరణీయ ఇతి చేతత్రాహ—అపవర్ణైః
అపవర్గబోధకైః వాగమృతైరాసించేతి. ౧౦. తద్విశ్వాసార్థం విద్వత్సభాయాం నిర్ణీతమహం
వక్ష్యామిత్యాహ—ఇత్థమితి. ౧౧. ౧౨. తానితి. జ్ఞానాదిభిరుపబృంహితాన్ తత్సహితానిత్యర్థః.
౧౩. తత్ర జ్ఞానం కథయతి—నవేతి. ప్రకృతిపురుషమహదహంకారపంచతన్మాత్రాణి. ఏకాదశేంద్రి
యాణి. పంచమహాభూతాని. త్రయో గుణాః. ఏతాన్ భావానష్టావింశతితత్త్వాని భూతేషు
బ్రహ్మాదిస్థావరాంతేషు. అనుగతాని యేన జ్ఞానేనేక్షేత అథ ఏష్వపి భావేషు. ఏకం పరమాత్మతత్త్వం
అనుగతం యేనేక్షేత. కార్యకారణాత్మకం జగత్పశ్యన్ పరమకారణాత్మకమేవైతత్ న తు శతః
పృథగితి యేన పశ్యేత్ తత్ జ్ఞానమిత్యర్థః. ౧౪. విజ్ఞానమాహ-శ్లోకార్థేన. ఏతదితి. యత్.
యదా యేనై కేన. అనుగతాన్ అనేకాత్మకాన్ పూర్వ మైక్షత. తాన్ తథా పూర్వవన్నేక్షేత
కింతు తదేకం పరమకారణం బ్రహ్మైవ. తదా ఏతదేవ విజ్ఞానముచ్యతే - ఏతదుక్తం భవతి. పరోక్ష
జ్ఞానేనాపరోక్షభ్రమస్య దిప్తోహాదిష్యివ నివృత్త్యభావాత్తదా జగత్పశ్యన్నప్యాత్మనః పృథక్ సదితి
మన్యేత అపరోక్షజ్ఞానే బాధితమేవ. జీవన్ముక్తః సంస్కారశేషం పశ్యతి తతః పరం న
పశ్యతి చ. అతః పరోక్షాపరోక్షజ్ఞానే జ్ఞానవిజ్ఞానశబ్దాభ్యాముచ్యేతే ఇతి. ౧౫. ఏకేన
పర్వకార్యాణామనుగతిం కార్యాణాం కారణాత్పృథగసత్త్వం చోపపాదయతి—సార్ధేన. తత్ర
యది న కదాచిదసీదృశం జగదిత్యాదిమతేనైతేషాం భావానాముత్పత్త్యాదయస్సృష్టిః కర్తా కారణ

చ మధ్యే చ సృజ్యాత్సృజ్యం యదన్వియాత్, పునస్తత్ప్రతిసంక్రామేయచ్ఛిష్యేత
తదేవ సత్. ౧౬. శ్రుతిః ప్రత్యక్షమైతిహ్య మనుమానఞ్చతుష్టయం, ప్రమాణేష్వ
నవస్థానాద్వికల్పాత్సవిరజ్యతే. ౧౭. కర్తృణాం పరిణామత్వాదావిరించాదమంగళం,
విపశ్చిన్నశ్వరం పశ్యేదదృష్టమపి దృష్టవత్. ౧౮. భక్తియోగః పురైవోక్తః ప్రియ
మాణాయ తేనఘ, పునశ్చ కథయిష్యామి మద్భక్తేః కారణం పరమ్. ౧౯. శ్రద్ధా
మృతకథాయాం మే శశ్వన్నదనుకీర్తనమ్, పరినిష్ఠాచ పూజాయాం స్తుతిభిః స్తవనం
మమ. ౨౦. ఆదరః పరిచర్యాయాం సర్వాంగైరభివందనమ్, మద్భక్తపూజా భృధికా
సర్వభూతేషు మన్తతిః. ౨౧. మదర్థేష్వంగచేష్టా చ వచసా మద్గుణేరణం, మయ్య
ర్పణం చ మనస స్సర్వకామవిసర్జనం. ౨౨. మదర్థేర్థపరిత్యాగో భోగస్య చ సుఖస్య
చ, ఇష్టం దత్తం హుతం భుక్తం మదర్థం యద్వ్రితం తపః. ౨౩. ఏవం ధర్మైర్తను
ష్యాణా ముద్ధవాత్తనివేదనాత్, మయి సంజాయతే భక్తిః కోఽన్యోర్థోఽస్యావశి
ష్యతే. ౨౪. యదాత్మన్యర్పితం చిత్తం శాంతం సత్త్వోపబృంహితం, ధర్మం జ్ఞానం స వై

స్వైకస్యాభావాదేకాత్తతా మిథ్యాత్వం చ న స్యాత్ అతస్తేషాముత్పత్త్యాదీన్ సాధయతి-స్థితిః.
త్రిగుణాత్తనాం సావయవానామిత్యర్థః. విమతాః భావాః. ఉత్పత్త్యాదిమంతః, సావయవత్వాత్.
ఘటాదివదితి పశ్యేత్ తతః ఆదా ఉత్పత్తే. అంతే పరిణామాంతరాపత్తే చ. కారణత్వేన. మధ్యేచా
శ్రయత్వేన. సృజ్యాత్సృజ్యం కార్యాత్కార్యాంతరం ప్రతి. యదన్వియాత్ అనుగచ్ఛత్ తత్ప్రతి
సంక్రామే తేషాం ప్రళయే చ యదవశిష్యేత తదేవ నదితి పశ్యేదిత్యర్థః. ౧౬. ధైర్యాగ్రహా—
ద్వాభ్యాం. శ్రుతిరితి. శ్రుతిః “నేహ నానాస్తి కించనే”త్యాది. ప్రత్యక్షం పటాదికార్యం తంత్యాది
వృతిరేకేణ న దృశ్యతే, ఏవం చైతన్యవృతిరేకేణ న కించిద్దృశ్యత ఇతి. వితిహ్యం మహాజ్ఞా
ప్రసిద్ధిః అనుమానం—విమతం మిథ్యా, దృశ్యత్వాత్. శుక్తిరజతవదిత్యాది. ఏవం ప్రమాణచతుష్టయం.
ఏతేష్వనవస్థానాత్ ఏతైర్బాధితత్వాత్ సఏవం సర్వానుగతం సత్యమాత్మతత్త్వం పశ్యన్ వికల్పస్య
చ మిథ్యాత్వాత్తతో విరజ్యతే విరక్తో భవతీత్యర్థః. ౧౭. నను వేదోక్తస్వర్గాదిసుఖాశ
యాన్నవిరజ్యేతేత్యతాహ—కర్తృణామితి. ఆవిరించాత్ బ్రహ్మలోకపర్యంతం. అదృష్టమపి సుఖం
అమంగళం మత్వా దుఃఖరూపం నశ్వరం చ పశ్యేత్. ౧౮. భక్తియోగస్య కారణమాహ—భక్తి
యోగ ఇతి. భక్తియోగః పూర్వముక్తఏవ. తథాపి తస్మిన్ ప్రీతిం ప్రాప్నువతే తుభ్యం పునశ్చ
కథయిష్యామి. ౧౯. శ్రద్ధేతి. శ్రద్ధా శ్రవణాదరః. శశ్వదితి సర్వత్రానుషజ్యతే మదనుకీర్తనం శ్రవణా
నంతరం మత్కథావ్యాఖ్యానమిత్యర్థః. ౨౦. ౨౧. మదర్థేష్వితి. అంగచేష్టాతాకిక్రియావచసా
తాకికేనాపి మద్గుణానామీరణం కథనం. ౨౨. మదర్థఇతి. మదర్థే మద్భజనార్థం తద్విరోధినోఽర్థస్య
పరిత్యాగః. భోగస్య తత్సాధనస్య చ చందనాదేః సుఖస్య పుత్రోపలాలనాదేః ఇష్టాది వైదికం
యత్కర్త తదపి మదర్థం కృతం భక్తేః కారణమిత్యర్థః. ౨౩. ఏవమితి. భక్తిః ప్రేమలక్షణా
సంజాయతే. అస్య భక్తస్య అన్యః కోఽర్థః సాధనరూపః సాధ్యరూపో వావశిష్యతే. సర్వోఽప్యర్థస్స ఏత
ఏవ భవతీత్యర్థః. ౨౪. తదేవాహ—కింబహునా. చిత్తమేవాంతర్బహిర్నిష్ఠార్థానర్థయోః కారణ

రాగ్యమైశ్వర్యం చాభిషద్యతే. ౨౫. యదర్పితం తద్వికల్ప ఇంద్రియైః పరిధావతి,
 రజస్వలం చాసన్నిష్ఠం చిత్తం విద్ధి విపర్యయమ్. ౨౬. ధర్మో మద్భక్తికృత్ప్రోక్తో
 జ్ఞానం చై కాత్తదర్శనమ్, గుణేష్వసంగో వై రాగ్యమైశ్వర్యం చాణిమాదయః. ౨౭.
 ఉద్ధవ ఉవాచ:—యమః కతివిధః ప్రోక్తో నియమో వారికర్షణ, కశ్శమః కో దమః
 కృష్ణ కా తితితూ ధృతిః ప్రభో. ౨౮. కిం దానం కిం తపశ్శౌర్యం కిం సత్యమృతశౌ
 చకే, కస్త్యాగః కిం ధనం చేష్టం కో యజ్ఞః కాచ దక్షిణా. ౨౯. పుంసః కింస్విద్బలం
 శ్రీమద్భగో లాభశ్చ కేశవ, కావిద్యా ప్రీః పరా కా శ్రీః కిం సుఖం దుఃఖమేవవా.
 ౩౦. కః పండితః కశ్చమూర్ఖః కః పంథా ఉత్పథశ్చ కః, కస్స్వర్గో నరకః కశ్చిత్కో
 బంధురుత కిం గృహమ్. ౩౧. క ఆధ్యః కో దరిద్రో వా కృపణః కః క ఈశ్వరః, ఏతాన్
 ప్రశ్నాన్తమ బ్రూహి విపరీతాంశ్చసత్పతే. ౩౨. శ్రీభగవానువాచ:—అహింసా సత్య
 మ్ స్థేయ మసుగో ప్రీరసంచయః, ఆస్తిక్యం బ్రహ్మచర్యం చ మానం నైర్యం క్షమా
 భయం. ౩౩. శౌచం జపస్తపో హోమ శ్చద్ధాతిథ్యం మదర్చనమ్, తీర్థాటనం పరాధే
 హాతుష్టిరాచార్యసేవనమ్. ౩౪. ఏతే యమా స్సనియమా ఉభయోర్ద్వాదశ స్త్ర
 తాః, పుంసాముపాసితాస్తాత యథాకామం దుహంతి హి. ౩౫. శమో మన్నిష్ఠతా

మిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. యదేతి. యదాత్త ని మయి ఈశ్వరచిత్తమర్పితం తదా పుమాన్ ధర్మాదీన్
 ప్రాప్నోత్యేవ. ౨౫. ఏతదేవ వ్యతిరేకేణ ద్రఢయతి. యదితి—యత్ యదా చిత్తం వికల్పే దేహే
 గృహదావర్పితం సత్ పరిధావతి. తదాధికం రజస్వలమసన్నిష్ఠం భవతి. తతశ్చ విపర్యయం అధ
 ర్మాదికం విద్ధి. ౨౬. స్వాభిప్రేతాన్ ధర్మాదీన్ వ్యాచక్షే—ధర్మ ఇతి. ధర్మో మద్భక్తికృత్ యతః
 సవీవ ప్రోక్తః. ప్రకృష్టః ఉక్తః శాస్త్రేషు. ౨౭. ధర్మాదీనాం మహాజనప్రసిద్ధానా మన్యథావ్యాఖ్యా
 తత్వాద్యమాదిష్వపి సంఖ్యాతః స్వరూపతో వా కించి దై వ్విలక్షణ్యం స్యాదితి సంభావనయా తద్విశేష
 జిజ్ఞాసుః పృచ్ఛతి పంచభిః—యమఇతి. ౨౮. కిమితి. ఇష్టం అభ్యర్హితం ధనం చ కిం. ౨౯.
 పుంసఇతి. పరేతి విద్యాదీనాం విశేషణం శ్రీర్మండనం. ౩౦. ౩౧. కఇతి. ప్రశ్నాన్ పుష్టార్థాన్
 విపరీతాన్ అశమాదీన్. ౩౨. యమనియమానాహ—త్రిభిః. అహింసేతి. అస్తేయం మనసాపి
 పరస్వాగ్రహణం. ఆస్తిక్యం ధర్మే విశ్వాసః. ౩౩. శౌచమితి. శౌచం బాహ్యమాభ్యంతరం చేతి
 ద్వివిధం. అతః ఏతే ద్వాదశ నియమాః. శ్రద్ధా ధర్మాదరః. ౩౪. ఏతఇతి. ఉభయోర్ద్వాదశా యే
 స్త్రతాః తే యమాః నియమాశ్చ. యద్వా ఉభయోః ప్రవృత్తనివృత్తయోః. ముముక్షోర్యమా
 ముఖ్యాః సకామస్య నియమా ముఖ్యాః స్త్రతా ఇత్యర్థః. అత్ర హేతుమాహ—హి యస్మాత్
 ఉపాసితాః సేవితాస్సంతః. పుంసాం ప్రవృత్తానాం నివృత్తానాం చ. యథాకామం కామాను
 సారేణ, మోక్షమభ్యుదయం చ దుహంతీతి. ౩౫. ముముక్షోరుపాదేయాన్ శమాదీన్ హేయాం
 శ్చాశమాదీన్ మహాజనప్రసిద్ధేభ్యో విలక్షణానాహ—యావత్సమాప్తి శమఇతి. ఏతేనైవ తద్విప
 రీతా అశమాదయోఽప్యన్నేయాః. శమో మన్నిష్ఠతాబుద్ధిః. నతు శాంతిమాత్రం దమ ఇంద్రియ
 సంయమః న చోరాదిదమనం. తితితూ విహితదుఃఖస్య సంమర్షః. సహనం న భారాదేః. జిహ్వా

బుద్ధిర్దమ ఇంద్రియసంయమః, తితితౌ దుఃఖసంమర్షో జిహ్వోపస్థజయో ధృతిః. ౩౬.
 డండన్యాసః పరం దానం కామత్యాగస్తపస్తప్నతః, స్వభావవిజయశ్చౌర్యం
 సత్యం చ సమదర్శనమ్. ౩౭. ఋతం చ సూన్యతా వాణీ కవిభిః పరికీర్తితా, కర్తృస్వ
 సంగమ శ్చౌచం త్యాగస్సన్నాస ఉచ్యతే. ౩౮. ధర్మ ఇష్టం ధనం నృణాం యజ్ఞో౭
 హంభగవత్తమః, దక్షిణా జ్ఞానసందేశః ప్రాణాయామః పరం బలమ్. ౩౯. భగోమ
 ష్వరో భావో లాభో మద్భక్తిరుత్తమః, విద్యాత్తని భిదా బాధో జుగుప్సాప్రీ
 రకర్తసు. ౪౦. శ్రీధృణానై రపేక్షాద్యా సుఖందుఃఖసుఖాత్యయః, దుఃఖం గ్రామ్యసుఖా
 పేక్షా పండితోబంధమోక్షవిత్. ౪౧. మూర్ఖో దేహాద్యహంబుద్ధిః పంథా మన్ని
 గమ స్తప్నతః, ఉత్పథశ్చిత్తవిక్షేప స్వర్గ స్సత్త్వగుణోదయః. ౪౨. నరక స్తమఉ
 న్నాహో బంధుర్దురరహం సఖే, గృహం శరీరం మానుష్యం గుణాఢ్యోహ్యధ్య

పస్థయో ర్జయో వేగధారణం. ధృతిః. నత్వనుద్వేగమాత్రం. ౩౬. దండేతి. దండో భూతద్రోహః తస్య
 త్యాగః దానం. నధనార్పణం. కామత్యాగః భోగోపేక్షా తపః. నకృచ్ఛాది స్వభావో వాసనా.
 తస్యాః విజయః ప్రతిబంధః శౌర్యం న విక్రాంతిః. సమం బ్రహ్మ. తస్య దర్శనమాలోచనం. సత్య
 విషయాశ్చత్యం న యథార్థభాషణమాత్రం. ౩౭. ఋతమితి. అన్యచ్చ ఋతం సూన్యతా సత్య
 ప్రియా చ వాక్ ఏవం ఋతసత్యయోః స్ఫుటఏవ వివేకః. క్రమప్రాప్తం త్యాగం వ్యాఖ్యాతు
 మాదౌ తతో౭ర్థభేదేన శౌచం వ్యాచక్షే—తస్యాపి మలశ్యాగరూపత్వేన త్యాగభేదప్రతీతేః
 కర్తసు అసంగమః అనాసక్తిః శౌచం త్యాగస్తు సన్నాస ఇతి తయోర్భేద ఇత్యర్థః. ౩౮.
 ధర్మ ఇతి. నృణాం ఇష్టం ధనం ధర్మః. నపశ్వాదిసాధారణం భగవత్తమః పరమేశ్వరః అహమేవ
 యజ్ఞః మద్భుద్ధ్యా యజ్ఞో౭నుష్ఠేయః న క్రియాబుద్ధ్యేత్యర్థః. యజ్ఞార్థం దానం దక్షిణా సా చ
 జ్ఞానోపదేశః. న హిరణ్యాదిదానం తేన హి యజ్ఞరూపో విష్ణుః ప్రాప్యతే దుర్దమదమనం బలం
 తచ్చ మనోదమహేతుత్వాత్ ప్రాణాయామ ఇతి. ౩౯. స్వాభిమతం లాభం వ్యాచిఖ్యానుః
 ప్రథమం భగం తతో౭భేదేన వ్యాచక్షే—లోకే తయోరభేదప్రసిద్ధేః భగఇతి. భగో భాగ్యం
 తచ్చ మే ష్వరో భావః మదీయమైశ్వర్యాదిషాద్గుణ్యమిత్యర్థః. ఉత్తమో లాభస్తు మద్భక్తిః. న
 పుత్రాదిః. విద్యా చాత్తని ప్రతీతస్య భేదస్య బాధః. న జ్ఞానమాత్రం. అకర్తసు జుగుప్సా హేయత్వ
 దర్శనం. హ్రీః లజ్జా. న త్రపామాత్రం. ౪౦. శ్రీరితి. గుణా ఏవ శ్రీర్నండనం. న కిరీటాది.
 సుఖదుఃఖయోః అత్యయః అతిక్రమః అననుసంధానం సుఖం. న భోగః. విషయభోగాపేక్షైవ
 దుఃఖం. నాగ్నిదాహాది. బంధాన్తోక్షద్వయం వా యో వేత్తి స పండితః. న విద్వన్మాత్రం. ౪౧.
 మూర్ఖఇతి. అహంబుద్ధిరిత్యుపలక్షణం. దేహగేహాదిష్వహం మమేత్యభిమానవాక్ మూర్ఖః న
 ఘాతుకః మన్నిగమః మాం నితరాం గమయతి యో నివృత్తిమార్గః స తు పంథాస్సన్తార్గః న
 కంటకాదిశూన్యః. చిత్తవిక్షేపః ప్రవృత్తిమార్గః ఉత్పథః న తు చోరాద్యాకులః. సత్త్వగుణస్య
 ఉదయః ఉద్రేకః స్వర్గః సేంద్రాదిలోకః. ౪౨. నరక ఇతి. తమసః ఉన్నాహః ఉద్రేకః సః
 నరకః. న తామిస్తాదిః. గురురేవ బంధుః. నభ్రాత్రాదిః సచాహమేవ—యదాహ—జగద్గురుః. శ్లో.

ఉచ్యతే ౪౩. దరిద్రోయ స్త్వసంతుష్టః కృపణో యో జితేంద్రియః, గుణేష్వస క్తధీరీశో
గుణసంగో విపర్యయః. ౪౪. ఏత ఉద్ధవ తే ప్రశ్నాస్సర్వే సాధునిరూపితాః. ౪౫.
కిం వర్జితేన బహునా లక్షణం గుణదోషయోః, గుణదోషదృశిర్దోషో గుణస్తూభయ
వర్జితః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ఏకోనవింశోఽధ్యాయః.

ఉద్ధవఉవాచ:—విధిశ్చ ప్రతిషేధశ్చ నిగమోపీశ్వరస్య తే, అపేక్ష తేఽరవి
దాక్ష గుణం దోషం చ కర్తృణామ్. ౧. వర్ణాశ్రమవికల్పం చ ప్రతిలోమానులోమ
జమ్, ద్రవ్యదేశవయఃకాలాన్ స్వర్గం నరకమేవ చ. ౨. గుణదోషభిదా దృష్టిమంత

“ఏకఏవ పరో బంధు ర్విషమే సముపస్థితే, గురుస్సకలధర్మాత్తా యత్రాకించనగో హరి” రితి. ససాధనం
భోగాయతనం గృహం తచ్చ మానుష్యం మానుషరూపం శరీరమేవ న హర్త్యాదిగుణైస్సంపన్నః ఆధ్య
ఉచ్యతే. న ధనాధ్యః. ౪౩. దరిద్ర ఇతి. అసంతుష్టో యస్సదరిద్రః న నిస్సర్వః. యః అజితేంద్రియ
స్సకృపణః శోచ్యః నదీనః విషయేష్వనాసక్తధీర్యస్స ఈశస్త్వతంత్రః న రాజాదిః. గుణసంగః
గుణేషు సంగో యస్య సః. విపర్యయః అసీశః. ఏతచ్చ శమాదివిపర్యయోపలక్షణార్థం. ౪౪. ఉప
సంహరతి—ఏత ఇతి. సాధుమోక్షోపయోగిత్వాత్. ౪౫. ఏతచ్చ స్వర్గం గుణదోషయోర్వివేకా
యోద్ధవేన పృష్టమితి. తయోః సంక్షేపతో లక్షణమాహ—కిమితి. కింబహునా వర్జితేన. గుణదూ
షణయోర్దక్షణమేతావదేవ తదాహ—గుణదోషయో ర్దృశి ర్దర్శనం దోషః. గుణస్త తదుభయ
దర్శనవర్జితస్త్వభావ ఇతి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ఏకోనవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. వింశే యోగత్రయం ప్రోక్తం భక్తిజ్ఞానక్రియాత్మకమ్, గుణదోషవ్యవస్థార్థమధికారి
వీభాగతః, గుణదోషదృశిర్దోషో గుణస్తూభయవర్జిత ఇతి యదుక్తం తదా క్షిప్రతి-పంచభిః. విధిరితి.
విధిశ్చ ప్రతిషేధశ్చ ఈశ్వరస్య తే నిగమః త్వదాజ్ఞారూపో వేదః. స చ విధేయానాం ప్రతిషేధ్యా
నాం చ కర్తృణాం గుణం దోషం చ పుణ్యపాపఫలరూపమపేక్షతే. ౧. వర్ణేతి. ఉత్తమాధమభావేన
తదధికారిణాం వర్ణాశ్రమాణాం వికల్పం భేదం చ గుణదోషరూపమేవాపేక్షతే. ప్రతిలోమానులో
మజం చ గుణం దోషం తద్వైవాపేక్షతే ప్రతిలోమజాః ఉత్తమవర్ణాను స్త్రీషు హీనవర్ణేభ్యః పురు
షేభ్యో జాతాః సూత్రవైదేహకాదయః. అనులోమజాస్తూత్తమవర్ణేభ్యః పురుషేభ్యో హీనవర్ణాను స్త్రీషు
జాతాః మూర్ధావసిక్తాంబష్టాదయః లేషాంచ. శ్లో. అసత్సంతస్తు విజ్ఞేయాః ప్రతిలోమానులోమజా
ఇతి. గుణదోషౌ ద్రవ్యాదీన్ కర్తార్హతానర్హతాభ్యాం స్వర్గం నరకం చ తత్ఫలతయా గుణదోష
రూపమేవాపేక్షతే. ఏతచ్ఛ్రోత్తరాధ్యాయే ప్రపంచయిష్యతే. ౨. తథాపి ప్రస్తుతే కిమయాత
మతః—గుణదోషేతి. గుణదోషదృశి ర్దోష ఇతి నిరాకృతత్వాత్ గుణదోషభిదా దృష్టిమంతరేణ
తాం వినా నిషేధవిధిలక్షణం కర్తృకాండం తవ వచః కథం తచ్చ వచోఽంతరేణ నృణాం నిశ్రేయసం
కథం స్యాత్. తత్రాపి శ్రోతవ్యో మంతవ్య ఇత్యాదినా సాధనవిధేః. శ్లో. “నాను ధ్యాయేద్బహుం
చ్ఛృణ్వన్వచోవిక్లాపనంహితది” త్యాదినిషేధస్య చావశ్యకత్వాదితి భావః. యద్వా గుణదోషభిదా
దృష్టిమంతరేణ నిషేధవిధిలక్షణం తవ వచో వినేతి సామానాధికరణ్యమేవాస్తు. యద్వా గుణదోష

రేణవచ స్తవ, నిశ్చేయసం కథం నృణాం నిషేధవిధిలక్షణమ్. 3. పితృదేవమను
ష్యాణాం వేదశ్చక్షు స్తవేశ్వర, శ్రేయస్త్వనుపలభ్యేఽర్థే సాధ్యసాధనయోరపి. ౪. గుణ
దోషభిదాదృష్టి ర్నిగమా త్తేన హి స్వతః, నిగమేనాపవాదశ్చ భిదా యా ఇతి హ
భ్రమః. ౫. శ్రీభగవానువాచః—యోగాస్త్రయో మయా ప్రోక్తా నృణాం
శ్రేయోవిధిత్యయా, జ్ఞానం కర్త చ భక్తిశ్చ నోపాయోఽన్యోఽస్తి కుత్రచిత్. ౬.
నిర్విణ్ణానాం జ్ఞానయోగో న్యాసినా మిహ కర్తసు, తేష్వనిర్విణ్ణచిత్తానాం కర్తయో
గస్తు కామినామ్. ౭. యదృచ్ఛయా మత్కథాదౌ జాతశ్రద్ధస్తు యః పుమాన్,
ననిర్విణ్ణో నాతిసక్తో భక్తియోగోఽస్య సిద్ధిదః. ౮. తావత్కర్తాణి కుర్వీత ననిర్వి
ద్యేత యావతా, మత్కథాశ్రవణాదౌ వా శ్రద్ధా యావన్న జాయతే. ౯. స్వధ
ర్మస్థో యజ్ఞ యజ్ఞైరనాశీః కామ ఉద్ధవ, న యాతి స్వర్గనరకౌ యద్యన్యన్న

భిదా దృష్టిమంతరేణ నిషేధవిధిలక్షణమపి తవ వచః కథం ను తత్త్వమస్యాదివాక్యవత్ నిశ్చేయస
పరం స్యాత్. సర్వస్య వేదస్య తత్పరత్వాంగీకారాదిత్యర్థః. 3. నను పితరో దేవాశ్చ సర్వజ్ఞాః ఆరా
ధితాః ప్రత్యక్షతో దృష్ట్వా మనుష్యేభ్యః కథయిష్యంతి నేత్యాహ—పితృదేవేతి. పిత్రాదీనాం
సర్వేషాం తవ త్వద్వాక్యరూపా వేదవీచ శ్రేయః శ్రేష్ఠం చక్షుః ప్రమావకం. క్వ అనుపలభ్యేఅర్థే
స్వర్గాదౌ మోక్షే చ. తథా సాధ్యసాధనయోః. ఇదమస్య సాధ్యం ఇదమస్య సాధనమిత్యత్రాపి.
తదేవం గుణదోషదృష్ట్యభావే నిశ్చేయసం ఘటతే. ౪. కించ శాస్త్రేణైవ హి తాం భేదదృష్టిం తస్మి
న్నేవ విషయే శాస్త్రం కథం నివర్తయేదిత్యాహ—గుణదోషేతి. తే నిగమాత్ త్వదాజ్ఞారూపా
ద్వేదాదేవ న హి స్వతః. యస్తాదర్థప్రాప్తలేవ నివర్తేత హ స్ఫుటం ప్రమో భవతి తం నివర్తయేతి
శేషః. ౫. విషయాభేదేఽప్యధికారిభేదేనావిరోధం వక్తుం ప్రథమం యోగత్రయమాహ—యోగా
ఇతి. యోగా ఉపాయాః బ్రహ్మకర్త దేవతాకాండైః ప్రోక్తాః కర్త చ నిష్కామం శ్రేయోవిధిత్యయా
మోక్షసాధనేచ్ఛయా అన్య ఉపాయో నాస్తీతి కామ్యకర్తాదికం వ్యావర్తయతి తథా చోత్త
రాధ్యాయే స్ఫుటీకరిష్యతి య ఏతానిత్యాదినా. ౬. తేష్వధికారిభేదమాహ—ద్వాభ్యాం. నిర్విణ్ణా
నామితి. ఇహ ఏషాం మధ్యే కర్తసు నిర్విణ్ణానాం దుఃఖబుద్ధ్యా తత్ఫలేషు విరక్తానాం అతఏవతత్సా
ధనభూతకర్తన్యాసినాం జ్ఞానయోగః సిద్ధిద ఇత్యుత్తరేణాన్వయః. అనిర్విణ్ణచిత్తానాం దుఃఖబుద్ధిశూ
న్యానాం అతః కామినాం తత్ఫలేష్వవిరక్తానామిత్యర్థః కర్తయోగస్సిద్ధిదః. ౭. యదృచ్ఛయేతి.
యదృచ్ఛయా కేనాపి భాగ్యోదయేన మత్కథాదౌ జాతశ్రద్ధో యః కర్తసు నిర్విణ్ణో న భవతి—
తత్ఫలేషు చ సక్తో న భవతి తస్య భక్తియోగస్సిద్ధిదః, తత్ర కామ్యకర్తసు ప్రవర్తమానస్య సర్వా
త్తనా విధిప్రతిషేధాధికార ఇత్యుత్తరాధ్యాయే వక్ష్యతి నిష్కామకర్తయోగాధికారిణస్తు యథాశక్తి
న చ జ్ఞానభక్తియోగాధికారాత్ప్రాగేవ తదధిక్రమయోస్తు స్వల్పః తాభ్యాం సిద్ధానాం తు న
కించిదిత్యర్థః. ౮. సావధిం కర్తయోగ మాహ—నషభిః. తావదితి. కర్తాణి నిత్యనైమిత్తికాని యావ
తా యావత్. ౯. కర్తయోగినో జ్ఞానభక్తిభూమికారోహప్రకారమాహ—స్వధర్మస్థ ఇతి. అనాశీః
కామః అఫలకామః అన్యత్ నిషిద్ధం కామ్యం నరకసాధనం హ ద్విజ్ఞైవ విహితాతిక్రమాద్వా నిషిద్ధా

సమాచరేత్. ౧౦. అస్తిలోకే వర్తమాన స్వధర్మస్థోఽచఘ్నుః, జ్ఞానం విశుద్ధ
మాప్నోతి మద్భక్తిం వా యదృచ్ఛయా. ౧౧. స్వర్గిణోఽప్యేతమిచ్ఛంతి లోకం
నిరయిణస్తథా, సాధకం జ్ఞానభక్తిభ్యాముభయం తదసాధకం. ౧౨. ననరస్వ
ర్గతిం కాంక్షేన్నారకీం చ విచక్షణః, నేమం లోకం చ కాంక్షేత దేహవేశా
త్ప్రమాద్యతి. ౧౩. ఏతద్విద్వాన్ పురా మృత్యోరభవాయ యతేత సః, అప్ర
మత్త ఇదం జ్ఞాత్వా మర్త్య మప్యర్థసిద్ధిదమ్ ౧౪. భిద్యమానం యమైరేతైః కృత
నీడం వనస్పతిమ్, ఖగస్వకేతముత్సృజ్య క్షేమం యాతి హ్యలంపటః. ౧౫.
అహోరాత్రైర్భిద్యమానం బుధ్వాయుర్భయవేషఘః, ముక్తసంగః పరం బుద్ధ్వా
నిరీహ ఉపశామ్యతి. ౧౬. నృదేహమాద్యం సులభం సుదుర్లభంష్లవం సుకల్యం గురుకర్ణ
ధారమ్, మయానుకూలేన నభస్వతేరితం పుమాన్ భవాభిం న తరేత్స్ ఆత్మహః.
౧౭. యదారంభేషు నిర్విణ్ణోవిరక్తస్సంయతేంద్రియః, అభ్యాసేనాత్మనోయోగీధార

చరణాద్వా. అతః స్వధర్మస్థత్వాన్నిషిద్ధవర్జనాచ్చ నరకం న యాతి అఫలకామత్వాన్నస్వర్గమపీత్యర్థః.
౧౦. కింతు. అస్తిన్నితి. అస్తిన్ లోకే అస్తిన్నేవ దేహే అనఘః నిషిద్ధత్వాగే అతః శుచిః
నివృత్తరాగాదిమలః యదృచ్ఛయేతి కేవలజ్ఞానాదపి భక్తే ద్దుర్లభతాం ద్యోతయతి. ౧౧. అనేన
ప్రకారేణ జ్ఞానభక్తిసాధనత్వాన్నరదేహం స్తాతి-స్వర్గిణ ఇతి. నిరయిణ ఇతి దృష్టాంతత్వేనోక్తం
జ్ఞానభక్తిభ్యాం జ్ఞానభక్త్యోః తదుభయం స్వర్గి నారకేశరీరం. ౧౨. అతః నేతి. నరః స్వర్గ తిం న కాం
క్షేత్ యథా నారకీమితి దృష్టాంతః. యద్వా స్వర్గనరకసాధనకర్తాణి న కుర్యాదిత్యర్థః. అస్మాతి
శ్రేష్ఠత్వాత్పునరపి మనుష్యో భవేయమిత్యపి న కాంక్షేత్. యతో దేహవేశాత్ దేహః సక్త్యాస్వాధే
ప్రమాద్యతి—అవధానశూన్యో భవతి. ౧౩. ఆపితు ఏతదితి. ఏతద్దేహం సాధకమితి విద్వాన్ తచ్చార్థ
సిద్ధిదమపి మర్త్యమితి జ్ఞాత్వా అస్తిన్ దేహే అప్రమత్తః అనాసక్తస్య మృత్యోః పూర్వమేవ
మోక్షాయ యతేత యత్నం కుర్యాత్. ౧౪. అప్రమత్తో ముక్తసంగః సుఖం ప్రాప్నోతీత్యత్ర
దృష్టాంతః. భిద్యమానమితి. యమైః యమవన్నిర్దయైః పురుషైః. కృతం నీడం యస్మిన్ త్వం స్వకేతం
స్వస్యాశ్రయం అలంపటః అనాసక్తః. ౧౫. దార్ఢ్యాంతికమాహ—అహోరాత్రైరితి. అహోరాత్రైః
భిద్యమానం ఆయుర్బుధ్వా భయేన వేషఘః కంపో యస్య సః. ౧౬. ఏవమప్రయతమానం ప్రమత్తం
నిందతి-నృదేహమితి. నృదేహం శ్లవం నావం ప్రాప్యేత్యధ్యాహరః. యో భవాభిం న తరేత్.
స ఆత్మహః తత్ర హేతవః ఆద్యం సర్వఫలానాం మూలం ఏతదుపార్జితకర్తృభిః సర్వప్రాప్తేః కించ.
సుదుర్లభం ఉద్యమకోటిభిరపి ప్రాప్తు మశక్యం తథాపి సులభం యదృచ్ఛయా లబ్ధత్వాత్ తం చ
సుకల్యం పటుతరం. కించ. గురుః సంశ్రితమాత్రఏవ కర్ణధారో నేతా యస్య తం మయా చ స్మృత
మాత్రేణానుకూలమారుతేనేరితం ప్రేరితం. ౧౭. ఏవం తావదవిరక్తస్య వైరాగ్యద్వారా జ్ఞానభక్తి
సాధకం కర్తయోగ ముక్త్యా. ఇదానీం సమ్యక్ విరక్తస్య జ్ఞానయోగం తస్యచ జ్ఞానప్రాప్తేః పూర్వం
కించిత్కృత్యం వర్జనీయం చాహ సార్థైర్నవభిః—యదేతి యదాతు ఆరభేషు కర్తసు నిర్విణ్ణః దుఃఖ
దర్శనేనోద్విగ్నః తత్ఫలేషు విరక్తశ్చ. తదా సంయతేంద్రియస్యన్. ఆత్మనోఽభ్యాసేన ఆత్మ

యేదచలం మనః. ౧౮. ధార్యమాణం మనో యర్హిభ్రామ్యదాశ్వనవస్థితమ్,
అతంద్రితోఽనురోధేన మార్గేణాత్మవశం నయేత్. ౧౯. మనోగతిం న విస్మజే
జ్జితప్రాణో జితేంద్రియః, సత్త్వసంపన్నయా బుద్ధ్యా మన ఆత్మవశం నయేత్. ౨౦.
ఏష వై పరమో యోగో మనసస్సంగ్రహస్త్వస్థితః, హృదయజ్ఞత్వ మన్విచ్ఛ
న్నదాంతస్యార్వతో యథా. ౨౧. సాంఖ్యేన సర్వభావానాం ప్రతిలోమానులో
మతః, భవాప్యయావనుధ్యాయేత్తనో యావత్ప్రసీదతి. ౨౨. నిర్విణ్ణస్య విరక్తస్య
పురుషస్యోక్తవేదినః, మనస్త్యజతి దౌరాత్మ్యం చింతితస్యానుచిన్తయా. ౨౩. యమా
దిభిర్యోగపతైరాస్వీక్షక్యా చ విద్యయా, మమారోఽపాసనాభిర్వా నాన్యై
ర్యోగ్యం స్తరేన్తునిః. ౨౪. యది కుర్యాత్ప్రమాదేనయోగీ కర్త విగర్హితమ్,
యోగేనైవ దహేదంహో నాన్యత్కుర్యాత్కుదాచన. ౨౫. స్వేస్వేఽధికారే యా

విషయవృత్తिसంతత్యా-అచలం యథాభవతి తథా మనో ధారయేత్. ౧౮. తత్ర ప్రథమమేవాత్యంత
ధారణాసంభవాత్. తత్స్వభావానుసారేణ వశీకరణమాహ—ధార్యమాణమితి. యర్హి అశు
భ్రామ్యత్ పరిభ్రమత్ అనవస్థితం భవతి తదా అనురోధేన కించిదపేక్షాపూరణద్వారేణ. ౧౯. నను
తర్హి యథాపూర్వమేవ స్యాత్ తత్రాహ—మనోగతమితి. మనోగతిం తు న విస్మజేత్ నోపేక్షేత
కింతు అప్రమత్తస్య ఆత్మానం లక్షయేదిత్యర్థః. ౨౦. అనురోధమార్గం సద్బుష్టాంతం స్థాతి-ఏష ఇతి.
ఏష అనువృత్తిమార్గేణ మనసః సంగ్రహః పరమః యోగః తత్సాధనత్వాత్ ఉపచారేణ స్తుతిః.
యథా అదాంతస్య అదమనీయస్య అర్వతః అశ్వస్య హృదయజ్ఞత్వం స్వాభిప్రాయేణ గతిమన్విచ్ఛత్
అపేక్షమాణః అశ్వధారకః. ప్రథమం కించిత్తద్గతి మనువర్తతే తదా చ రక్షితా తం ధృత్వైవ గచ్ఛతి.
న తూపేక్షతే. తద్వదిత్యర్థః. ౨౧. ఏవ మిషద్వశీకృతస్య మనసోఽత్యంతవైశ్చల్యోపాయానాహ-
త్రిభిః—సాంఖ్యేనేతి. సాంఖ్యేన తత్త్వవివేకేన సర్వభావానాం మహదాదిదేహాంతానాం అనులో
మతః ప్రకృత్యాదిక్రమేణ భవం ప్రతిలోమతః పృథివ్యాదిక్రమేణాప్యయం చ అనుధ్యాయేత్.
ప్రసీదతి నిశ్చలం భవతి. ౨౨. ననూపాయసహస్రేణాపి మనోవిషయాకారతాం న త్యజతి భూయో
భూయః కిముపదేశేనేతి చేత్తత్రాహ—నిర్విణ్ణేతి. తతశ్చాగమాపాయిషు తేషు అవధిభూతాత్మదర్శనా
త్తదవివేకాపన్నసంసారే నిర్విణ్ణస్య ఆతో విరక్తస్య తతశ్చ ఉక్తవేదినః గురూపదిష్టార్థాలోచ
కస్య తతో గురూపదిష్టస్యైవ చింతితస్య పునః పునరనుచింతయా దౌరాత్మ్యం దేహాద్యభిమానం
త్యజతి. ౨౩. కించ. యమాదిభి రితి. యమాదిభి ర్యోగమార్గైః ఆస్వీక్షక్యాపదార్థద్వయశోభసేన మమా
ర్చనధ్యానాదిభిర్వా. వా శబ్దేనాన్యపక్షస్య స్వాతంత్ర్యం దర్శయతి-ఏతైరుపాయైర్యోగ్యం పరమా
త్మానం మామనుస్తరేత్. నాన్యైః ఆతోఽన్య స్స కుర్యాదిత్యర్థః. ౨౪. నను పాపాత్పత్యై ప్రాయ
శ్చిత్తం కార్యమేవ తత్రాహ—యదీతి. యోగేన జ్ఞానాభ్యాసేనైవ ఏతచ్చ భక్తస్యాపి నామసంకీర్త
నాద్యుపలక్షణార్థం. నాన్యత్ కృచ్ఛాది. ౨౫. నను నిత్యవైమిత్తికం కర్త సత్త్వశోధకత్వాద్గుణః.
హింసాదికం త్వశుద్ధిహేతుత్వాత్ దోషః తత్రచ తన్నివర్తకత్వాత్కృచ్ఛాదిప్రాయశ్చిత్తం
గుణఇతి విధిప్రతిషేధాభ్యా ముక్తత్వాత్ప్రాయశ్చిత్తం వినా యోగేనైవ కథం పాపం దహేత్

నిష్ఠా స గుణః పరికీర్తితః, విపర్యయస్తు దోషస్సాన్యదుభయోరేష నిశ్చయః. ౨౬. కర్తృణాం జాత్యశుద్ధానామనేన నియమః కృతః, గుణదోషవిధానేన సంగానాం త్యాజనేచ్ఛయా. ౨౭. జాతశ్రద్ధో మత్కథాసు నిర్విణ్ణోఽన్యేషు కర్తృసు, వేద దుఃఖాత్త కా కామా పరిత్యాగేఽప్యసీశ్వరః. ౨౮. తతో భజేత మాం భక్త్యా శ్రద్ధాశుద్ధౌఽనిశ్చయః, జుషమాణశ్చ తా కామా దుఃఖోదగ్కాంశ్చ గర్హయన్. ౨౯. ప్రోక్తేన భక్తియోగేన భజతో మాం సకృన్తునేః, కామా హృదీయా నశ్యంతి సర్వే మయి హృది స్థితే. ౩౦. భిద్యతే హృదయగ్రంథి శ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః, క్షీయంతే చాస్య కర్తాణి మయి దృష్టేఽఖిలాత్కని. ౩౧. తస్మాన్మద్భక్తి యుక్తస్య యోగినోవై మదాత్మనః, న జ్ఞానం న చవైరాగ్యం ప్రాయశ్చ్యోయో భవేదిహ. ౩౨. యత్కర్తృభిర్యత్తపసా జ్ఞానవైరాగ్యతశ్చ యత్, యోగేన దాన ధర్మేణ శ్రేయోభిరితరైరపి. ౩౩. సర్వం మద్భక్తియోగేన మద్భక్తో లభతేఽంజసా,

త్రాహ—ద్వాభ్యాం. స్వే స్వ ఇతి. స ఏవ గుణో నేతరః. ౨౬. తదుపపాదయతి—కర్తృణామితి. యస్మాద్విధినిషేధాభ్యామనేన గుణదోషవిధానేన కర్తృణాం నియమః సంకోచః కృతః కుత ఇత్యత ఆహ—జాత్యా ఉత్పత్త్యైవ అశుద్ధానాం న చ ప్రాప్తానాం సంగానాం త్యాజనేచ్ఛయా ఆయం భావః. పురుషస్యాశుద్ధిర్నామ న ప్రవృత్తేరన్యాస్తి స్వాభావికప్రవృత్త్యైవ తస్య మలినత్వాత్. న చ సహసా సర్వతో నివృత్తిః కర్తుం శక్యతే. అత ఇదం న కర్తవ్యమిద మేవ కర్తవ్యమితి స్వాభావికప్రవృత్తిసంకోచద్వారేణ నివృత్తిరేవ క్రియతే తథాచ న ప్రవృత్తి పరో వేదః తథోత్తరాధ్యాయే వక్ష్యామః ఉత్పత్త్యైవ హి కామేష్విత్యాదినా. అతో యోగినః స్వాభావికప్రవృత్త్యభావా న్న ప్రాయశ్చిత్తాదివిధిగోచరతేతి. ౨౭. భక్త్యధికారిణో భక్తియోగమాహ—నవభిః. జాతశ్రద్ధ ఇతి. మత్కథాసు జాతశ్రద్ధః అతఏవాన్యేషు కర్తృసు ఉద్విగ్నః న తు తత్ఫలేషు విరక్తః. తదాహ—వేదేతి. యద్యపి వేద. తథాపి తత్పరిత్యాగే అసీశ్వరః అశక్తః. ౨౮. తత ఇతి. ఏవంభూతో యః శ్రద్ధాశుః భక్త్యైవ సర్వం భవిష్యతీతి దృఢనిశ్చయస్సౌ తత స్తదనంతరం మాం ప్రీత్యా భజేత విషయాంస్తు సేవమానోఽపి తేషు ప్రీతిన కుర్యాది త్యాహ—గర్హయన్నితి. ౨౯. కథం భజేత కిం వా తతో భవతి తదాహ—ద్వాభ్యాం. ప్రోక్తేనేతి. శ్లో. “శ్రద్ధామృతకథాయాం మేశశ్వన్నదనుకీర్తనమి”త్యాదినా తత్ర తత్ప్రోక్తేన. మా మాం అసకృన్నిత్యం భజతః. హృదీయాః హృద్గతాః కామాః నశ్యంతి. ౩౦. భిద్యత ఇతి. హృదయమేవ గ్రంథిరహం కారః. తత్సూర్యకాశ్చ సర్వే సంశయా అసంభావనాదయః. కర్తాణ్యనారబ్ధఫలాని ఆరబ్ధఫలాని చ సంసారహేతుభూతాని. ౩౧. తదేవం వ్యవస్థయాధికారత్రయముక్తం. తత్ర చ భక్తేరన్యనిరపేక్షత్వాదన్యస్య చ తత్సాపేక్షత్వాద్భక్తియోగ ఏవ శ్రేష్ఠ ఇత్యుపసంహరతి. త్రిభిః. తస్మాదితి. మదాత్మనః మయి ఆత్మా చిత్తం యస్య తస్య. ప్రాయః శ్రేయస్సాధనం. ౩౨. తత్ర హేతుః యత్కర్తృభిరిత్యాది. యదితి. ఇతరైరపి తీర్థయాత్రాప్రతాదిభిః. శ్రేయస్సాధనైః యద్యద్భావం సత్త్వశుద్ధ్యాది. ౩౩. సర్వమితి. తత్సర్వమంజసా అనాయాసేనైవ. స్వర్గ మపవర్గం. మద్ధామ వైకుంఠం లభత ఏవ

స్వర్గాపవర్గం మద్ధామ కథంచిద్యది వాంఛతి. ౩౪. న కించిత్సాధవో ధీరాభక్తాహ్యే
కాంతినో మమ, గృహ్లాంత్యపి మయా దత్తం కైవల్యమపునర్భవమ్. ౩౫. నైర
పేక్ష్యం పరం ప్రాహుర్నిశ్చేయసమనల్పకం, తస్మాన్నిరాశిషో భక్తిర్నిరపేక్షస్య
మే భవేత్. ౩౬. న మయ్యేకాంతభక్తానాం గుణదోషోద్భవా గుణాః, సాధూనాం
సమచిత్తానాం బుద్ధేః పరముపేయుషామ్ ౩౭. ఏవమేతాన్తయాదిష్టాననుతిష్ఠంతిమే
పథః, క్షేమం విందంతి మత్థస్థినం యద్భగ్నిష్ఠా పరమం విదుః. ౩౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీభగవానువాచః—య ఏతాన్తత్పథో హిత్వా భక్తిజ్ఞానక్రియాత్మకాః,
క్షుద్రా భోగాంశ్చలైః ప్రాణైర్జ్వలంతస్సంసరంతి తే ౧. స్వే స్వేఽధికారే యా

వాంఛాతు నాస్తీత్యుక్తం యది వాంఛతీతి. ౩౪. తత్ర హేతుమాహ—నేతి. ధీరాః ధీమంతః.
యతో మమ ఏకాంతినః మయ్యేవ ప్రీతియుక్తాః అతో మయా దత్తమపి న గృహ్లాంతి కింపున
ర్వక్తవ్యం న వాంఛంతీతి అపునర్భవం ఆత్మంతికమపి కైవల్యం. ౩౫. ఏతదుపపాదయతి—నైర
పేక్ష్యమితి. నైరపేక్ష్యమేవ పరం ఉత్కృష్టం అనల్పకం మహత్ నిశ్చేయసఫలం తత్సాధనం చ
ప్రాహుః. మే భక్తిర్నిరాశిషః ప్రార్థనాశూన్యస్య నిష్కామస్య నిరపేక్షస్య ప్రార్థనా కారణభూతా
పేక్షారహితస్య పుంసో భవేత్. యద్వా. మే నిరపేక్షస్య యాభక్తిః సా నిరాశిషో భవేదిత్యర్థః.
౩౬. అనేన చ ప్రకారేణ జ్ఞానభక్తిసిద్ధానాం న గుణదోషా ఇతి విరోధపరిహారముక్తముపసంహ
రతి—నేతి. గుణదోషైర్విహితప్రతిష్ఠైర్దుష్భవో యేషాం తే. గుణాః పుణ్యపాపాదయః. సాధూ
నాం నిరస్తరాగాదీనాం. అత స్సమచిత్తానాం. అతఏవ బుద్ధేః పర మీశ్వరం ప్రాప్తానాం. ౩౭.
కామ్యకర్తృనిష్ఠాం నిందిష్యన్ దివ్యానేతాన్తక్రిమార్గానుపసంహరతి—ఏవమితి. మే పథః మత్ప్రీత్యు
పాయాన్ యేఽనుతిష్ఠంతి. తే క్షేమం కాలమాయాదివిరహితం మమ లోకం విందంతి. యత్పరమం
బ్రహ్మ తచ్చ విదుః. ౩౮.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. జయతి స్వపరానందపరానందనృకేశరీ, యత్కృపాలవలేశేన శ్రీధరస్సంస్కృతః కృతీ.
ఏకవింశే క్రియాజ్ఞానభక్తిష్వనధికారిణామ్. కామినాం ద్రవ్యదేశాదిగుణదోషాః ప్రపంచితాః. తదేవం
గుణదోషవ్యవస్థార్థం యోగత్రయ ముక్తం. తత్ర చ జ్ఞానభక్తిసిద్ధానాం నకించిద్గుణదోషా సాధ
కానాం తుస్వల్పప్రథమతోనివృత్తికర్తృనిష్ఠానాయథాశక్తి నిత్యవైమిత్తికంకర్తృ సత్త్వశోధకత్వాత్.
గుణః తదకరణం నిషిద్ధకరణం చ తన్మలీమనకరణత్వాద్దోషః. తన్నివర్తకత్వాచ్చ కృత్యాదిప్రాయశ్చిత్తం
గుణః విశుద్ధసత్త్వానాం తు జ్ఞాననిష్ఠానాం జ్ఞానాభ్యాస ఏవ సిద్ధిహేతుత్వాద్గుణః. భక్తినిష్ఠానాం పునః
శ్రవణకీర్తనాదిభక్తిరేవ గుణః. తద్విరుద్ధం సర్వముభయేషాం దోషిత్యుక్తం. ఇదాసీంతనానాం మధ్యే
యే తు న సిద్ధాః నాపి సాధకాః. కింతు కేవలం కామ్యకర్తృప్రధానాస్తేషాం సకలగుణదోషాన్
ప్రపంచయిష్యన్ సన్ ఆదౌ తానతిబహిర్ముఖాన్నిందతి—యఇతి. మత్పథః మదుక్తముక్తిమార్గాన్.
క్షుద్రా తుచ్ఛాన్. చల్లైః అస్థిరైః. ప్రాణై ర్దేహవాయుభిరింద్రియై ర్వా. భాషంతః సేవమానాః.

నిష్ఠా సగుణః పరికీర్తితః, విపర్యయస్తు దోషస్యాదుభయోరేష నిశ్చయః. ౨. శుద్ధ్యశుద్ధీ విధియేతే సమానేష్వపి వస్తుషు, ద్రవ్యస్య విచికిత్సార్థం గుణదోషా శుభాశుభౌ. ౩. ధర్మార్థం వ్యవహారార్థం యాత్రార్థమితి చానఘ, దర్శితోఽయం మయాచారో ధర్మ్యాముద్వహతా ధురమ్. ౪. భూమ్యంబ్వగ్న్యనిలాకాశ భూతానాం పంచ ధాతవః, ఆబ్రహ్మస్థావరాదీనాం శారీరా ఆత్మసంయుతాః. ౫. వేదేన నామరూపాణి విషమాణి సమేష్వపి, ధాతుషూద్ధవ కల్ప్యంత ఏతేషాం స్వార్థ సిద్ధయే. ౬. దేశకాలాదిభావానాం వస్తునాం మమ సత్తమ, గుణదోషా విధియేతే నియమార్థం హి కర్తృణామ్. ౭. అకృష్ణసారో దేశానామబ్రహ్మణ్యోఽశుచి ర్భవేత్, కృష్ణసారోఽప్యసౌ వీరః కీకటోఽసంస్కృతేరిణమ్. ౮. కర్తృణ్యో గుణవాన్

భవంతి. తే సంసరంతి నిఖిలగుణదోషభాక్త్యేన నానాయోనీః ప్రాప్నువంతీత్యర్థః. ౧. నను తై రేవ కర్తృభిః కేచిద్గుణదోషభాజః కేచిన్నేతి కుతో వైషమ్యం. నహ్యగ్నినా కేచిత్తప్యంతే కేచిన్నేతి సంభవతి. తత్రాహ—స్వే స్వ ఇతి. అధికారిభేదేన కల్పితౌ గుణదోషౌ న వస్తునిష్ఠావితి భావః. ౨. తదాహ—శుద్ధ్యశుద్ధీ ఇతి. విచికిత్సార్థం యోగ్యమయోగ్యం వేతి సందేహద్వారా స్వాభావికప్రవృత్తిప్రతిబంధార్థమిత్యర్థః. తత్ర శుద్ధ్యశుద్ధీ యోగ్యత్వాయోగ్యత్వే. గుణదోషౌ తన్నిమిత్రోపాదేయత్వానుపాదేయత్వే శుభాశుభౌ తన్నిమిత్రావర్థానర్థౌ. ౩. ధర్మార్థమితి. తత్ర శుద్ధ్యశుద్ధీ ధర్మార్థం. శుద్ధేన ధర్మః. అశుద్ధేనాధర్మ ఇతి గుణదోషౌ వ్యవహారార్థం. అశుద్ధాపి రాజాదీనాం వ్యవహారదర్శనాద్యుపాదేయం నాన్యదితి. శుభాశుభౌ యాత్రార్థం. దోషత్వేఽప్యపత్స్య శరీరనిర్వాహమాత్రోపాదానే న పాపం. అధికోపాదానే తు పాపమితి. మయా మన్వాదిరూపేణ ధర్మరూపాం ధురం భారం. కర్తృజడానామిత్యర్థః. ౪. శుద్ధ్యశుద్ధీ ప్రపంచయిష్యన్ వేదోక్తత్వేన తదభినివేశో మాభూదితి సమానేష్వపి వస్తుష్వితి యదుక్తం తత్ప్రపంచయతి త్రిభిః—భూమిలి. భూతానాం ప్రాణినాం ధారయంతీతి ధాతవః. కారణాని శారీరాః శరీరారంభకాః. దేహతస్సామ్యముక్తం. జీవతోఽప్యహ—ఆత్మసంయుతా ఇతి. ౫. వేదేనేతి. ధాతుషు దేహేషు నామరూపాణి వర్ణాశ్రమాదీని కల్పనాయాః ప్రయోజనమాహ—ఏతేషాంప్రాణినాం స్వార్థసిద్ధయే ప్రవృత్తినియమద్వారా ధర్మాదిపురుషార్థసిద్ధయే. ౬. న కేవలం దేహేష్వేవ అపితు దేశేతి. దేశకాలాదిభావానామపి ఆదిశబ్దేనానుపాదేయానాం ఫలనిమిత్తాధికారిణాం గ్రహణం. వస్తునాం ఉపాదేయానాం ప్రీత్యదీనామపి మమ మయా నియమార్థం కర్తృసంకోచార్థమిత్యర్థః. ౭. ఏవం గుణదోషవిషయం పరిశోధ్య తయోః శుద్ధ్యశుద్ధి మూలత్వాత్ శుద్ధ్యశుద్ధీ ప్రపంచయత్యప్తభిః—అకృష్ణసార ఇతి. దేశానాం మధ్యే కృష్ణహరిణసంచార రహితో దేశః. ఆశుచిః. తత్రాపి అబ్రహ్మణ్యః బ్రహ్మణభక్తిశూన్యో దేశః అత్యంతమశుచిః. కృష్ణసారోఽపి కృష్ణేన మృగేణ సారః శ్రేష్ఠో యః సోఽపి అసౌ వీరః కీకటః. సువీరాః సత్పురుషాః తద్వాన్ సౌవీరః కీకటోఽపి శుచిః. తదుక్తం. శ్లో. “సవై పుణ్యతమౌ దేశస్సత్సాత్రం యత్ర లభ్యత” ఇతి. తద్వర్జితః అసౌ వీరః యః కీకటః అంగవంగకళింగాదిః సః ఆశుచిః తత్రాపి అసంస్కృతః సంమార్జనాదిశూన్యః క్లేచ్ఛబహుళో వా దేశః తత్రాపి ఇరిణం ఊషరం ఏకవద్భావః—తత్ ఆశుచి. తదన్యః శుచిరిత్యర్థాదుక్తం భవతి. ౮. కాలస్య శుద్ధ్యశుద్ధీ దర్శయతి—కర్తృణ్య ఇతి. ద్రవ్యతః ద్రవ్య

కాలో ద్రవ్యతస్త్వతఏవ వా, యతో నివర్తతే కర్త సదోషోఽకర్తకస్తస్త్వతః. ౯. ద్రవ్యస్య శుద్ధ్యశుద్ధీ చ ద్రవ్యేణ వచనేన చ, సంస్కారేణాథ కాలేన మహత్త్వా ల్పతయాథవా. ౧౦. శక్త్యాఽశక్త్యాచ వా బుద్ధ్యా సమృద్ధ్యా చ యదాత్మనః, అఘం కుర్వంతి హి యథాదేశావస్థానుసారతః. ౧౧. ధాన్యదార్వస్థితంతునాం రసతైజసచర్మణామ్, కాలవాయ్వగ్నిమృత్తోయైః పార్థివానాం యుతాయుతైః ౧౨. అమేధ్యలిప్తం యద్యేన గంధలేపౌ వ్యపోహతి, భజతే ప్రకృతిం తస్య తచ్ఛౌచం తావదిష్యతే. ౧౩. స్నానదానతపోఽవస్థావీర్యసంస్కారకర్తభిః, మత్స్యన్యత్యాచా

సంపత్త్యా స్వతో వా పూర్వాష్టాదిర్యః కర్తృణ్యః కర్తార్హః సకాల స్తస్మిన్ కర్తృణి గుణవాన్. యతః యస్మిన్. ద్రవ్యాలాభేన వా రాష్ట్రవిష్టవాదినా వా కర్త నివర్తతే. యశ్చ సూతకాదౌ దశాహాది లక్షణః అకర్తకః. కర్తార్హః స్త్వతః. స కాలో దోషః అశుద్ధ ఇత్యర్థః. ౯. వస్తుశబ్దోపాత్తానాం ద్రవ్యాణాం శుద్ధ్యశుద్ధీ దర్శయతి—చతుర్భిః. ద్రవ్యస్యేతి. ద్రవ్యేణ తోయాదినా శుద్ధిః మూత్రా దినా త్వశుద్ధిః. వచనేన శుద్ధమశుద్ధం వేతి సందేహే శుద్ధమిత్యేవం రూపేణ బ్రాహ్మణవచనేన శుద్ధిః. విపరీతేనాశుద్ధిః. సంస్కారేణ ప్రోక్షణాదినా పుష్పాదేశుద్ధిః. నపర్యుపితాన్నాదేః. అవఘ్రాణా దినా త్వశుద్ధిః కాలేన దశాహాదినా నవోదకాదేశుద్ధిః నోచ్ఛిష్టాదేః. విపరీతేనాశుద్ధిః. అంత్యజా ద్యుపహతానాం తటాకాద్యుదకానాం మహత్త్వాల్పత్వాభ్యాం శుద్ధ్యశుద్ధీ. ౧౦. శక్త్యేతి. శక్త్యా అశక్త్యా సూర్యోపరాగసూతకాన్నాదేః శక్తాన్ప్రత్యశుద్ధిః, అశక్తాన్ప్రతి శుద్ధిః. బుద్ధ్యా పుత్ర జన్మాదౌ దశాహాద్బహిష్టానేన శుద్ధిః. అంతర్జ్ఞానేనాశుద్ధిః. సమృద్ధ్యా జీర్ణమలవద్వస్త్రాదేః సమృద్ధం ప్రత్యశుద్ధిః. దరిద్రం ప్రతి శుద్ధిః. తత్రాపి విశేషమాహ—యదితి. ఏతే ద్రవ్యవచనాదయో ద్రవ్యాశుద్ధిద్వారా ఆత్మనో యదఘం కుర్వంతి తద్దేశావస్థానుసారత ఏవ యథా యథావత్ కుర్వంతి న సర్వతః తథాహి. నిర్భయఏవ దేశే కుర్వంతి. న తు చోరాద్యాకులే. తథా రోగాదివృత్తిరిక్త యువాద్యవస్థాయామేవ కుర్వంతి. న బాల్యరోగాద్యవస్థాయామితి. తథాచ స్త్వతిః—శ్లో. “దేశం కాలం తథాత్మానం ద్రవ్యం ద్రవ్యప్రయోజనమ్, ఉపపత్తిమవస్థాం చ జ్ఞాత్వాశౌచం ప్రకల్పయే ది”తి. ౧౧. ద్రవ్యాదిభిః ద్రవ్యస్య శుద్ధిరిత్యుక్తం. తత్ర వచనాదిశుద్ధిరేకరూపైవ ద్రవ్యతస్త్వ శుద్ధిర్బహురూపేతి తాం ప్రపంచయతి—ధాన్యేతి. ధాన్యానాం వాయునా. దారు లాకికగ్రహ చమసాది. అస్థి గజదంతాది. రసాన్తైలఘృతాదయః తైజసాస్సువర్ణాదయః. తేషాం అగ్నినా. చర్మణాం మృత్తోయాభ్యాం. పార్థివానాం రథ్యాకర్దమఘటేష్టకాదీనాం యథాయథం కాలాదిభి శ్శుద్ధిః. తత్రాపి కాకాంత్యజాద్యుపఘాతతారతమ్యేన దేశకాలావస్థాద్యనుసారేణచ. ఏతైరవ్యైశ్చ యుతాయుతైర్నిశితైః కేవలైశ్చ. కాలస్య పునర్గ్రహం యుతత్వప్రదర్శనార్థం. ౧౨. అస్పృశ్య స్పృశ్యే శుద్ధిముక్త్వా లేపవిషయేఽప్యాహ—అమేధ్యేతి. యత్ పీరపాత్రవస్త్రాది యేన తక్షణఘర్షణ త్కారాఽగ్నేదకాదినా గంధం చ లేపం చ వ్యపోహతి త్యజతి స్వగతం చ మలం త్యక్త్వా ప్రకృతిం స్వమేవ రూపం భజతే. తస్య తత్ శౌచం శోధకం. యావతా చ తక్షణాదినా వ్యపోహతి. తావత్ప్ర మాణం స్వరూపతః ఆవృత్తితో వా తత్కర్తవ్యమిష్యతే. ౧౩. ఏవం తావద్ద్రవ్యశుద్ధిముక్త్వా ఇదాసీం కర్తృశుద్ధిమాహ—స్నానేతి. అవస్థా కామారాదిః, వీర్యం శక్తిః. సంస్కార ఉపనయనాదిః కర్త

త్వనశ్చౌచం శుద్ధః కర్తాచరేద్ద్విజః ౧౪. మంత్రశుద్ధిః పరిజ్ఞానం కర్త శుద్ధిర్న దర్పణమ్, ధర్మ
స్సంపద్యతేషడ్భిరధర్మస్తువిపర్యయః ౧౫ క్వచిద్గుణోఽపి దోషస్యాస్యాద్దోషోఽపి విధినా
గుణః, గుణదోషార్థనియమ స్తద్భిదామేవ బాధతే. ౧౬. సమానకర్తాచరణం పతితా
నాం న పాతకమ్, ఔత్పత్తికో గుణస్సంగో న శయానః పతత్యధః. ౧౭. యతో
యతో నివర్తేత విముచ్యేత తతస్తతః, ఏష ధర్మో వృణాం క్షేమశ్శోకమోహ
భయాపహః. ౧౮. విషయేషు గుణధ్యానాత్పుంసస్సంగస్తతో భవేత్, సంగా
త్తత్ర భవేత్కామః కామాదేవ కలిర్భవేత్. ౧౯. కలేద్దుర్విషహః క్రోధస్తమ
స్తమనువర్తతే, తమసా గ్రస్యతే పుంసశ్చేతనా వ్యాపినీ ద్రుతమ్. ౨౦. తయా
చరహిత స్సాధో జంతుశ్శూన్యాయ కల్పతే, తతోఽస్య స్వార్థవిభ్రంశో మూర్ఛితస్య

శౌచసంధ్యోపాసనాదీక్షాదిలక్షణం. ఆత్మనః సాహంకారస్య కర్తుః. ఏతైః స్నానాదిభిర్యథా
యథం తత్తత్కార్యానుసారిణీ శుద్ధిః. ఇయం చ శుద్ధిః న వ్యవహారార్థా. కింతు. విహితకర్తార్థత్యాహ-
శుద్ధ ఇతి. ద్విజ ఇత్యుపలక్షణం. శూద్రాదేరపి. ౧౪. మంత్రశుద్ధిమాహ—మంత్రేతి. సద్గురు
ముఖాద్యథావత్పరిజ్ఞానం మంత్రస్య శుద్ధిః. కర్తశుద్ధిమాహ—ఈశ్వరార్పణం కర్తణః శుద్ధిః.
ధర్మాద్యర్థం శుద్ధ్యశుద్ధీ ప్రపంచతః ప్రదర్శ్యోపసంహరతి. ధర్మ ఇతి—దేశకాలద్రవ్యకర్తృమంత్ర
కర్తృభిః షడ్భిశ్శుద్ధైర్ధర్మ స్సంపద్యతే. ఏతేషాం యో విపర్యయః సః అధర్మః. తద్దేతురిత్యర్థః.

౧౫. అయం చ గుణదోషవిభాగో న వాస్తవ ఇత్యాహ—క్వచిదితి. ఆపది ప్రతిగ్రహణా గుణోఽ
వ్యనాపది నిషిద్ధత్వాద్దోషః పరధర్మశ్చ పరస్య గుణోఽపి స్వస్య దోషః. దోషోఽపి కుటుంబత్యాగాదిః
విరక్తాదేర్నదోషః. అపితు విధిబలేన గుణః. శ్రు. “యదహరేవ విరజే తదహరేవ ప్రవజే ది”తి
శ్రుతేః. విరక్తస్య కుటుంబత్యాగో గుణోఽపి అవిరక్తస్య దోషః. “ఋతౌ భార్యాముపేయాది”తి.
వచనాత్. ఏవం యోఽయం గుణదోషయోరేకస్మిన్నేవాథే నియమః. గుణదోషార్థం వా నియమః
నియామకం శాస్త్రం. స తయోర్భేదమేవ బాధతే. ౧౬. దోషస్య క్వచిద్దోషత్వాభావే గుణత్వేచోదా
హరణం దర్పయతి—సమానేతి. సమానస్య తస్యైవ కర్తణః సురాపానాదేరాచరణం. అపతితానాం
పతనహేతురపి జాత్యాకర్తృణా వా పతితానాం పునః పాతకం అధికారభ్రంశకం నభవతి. పూర్వమేవ
పతితత్వాత్. అతోఽత్ర దోషస్యాపి దోషతా నాస్తీత్యర్థః. తథాసంగోఽపి యోయతేర్దోషః.
సగృహస్థస్యాత్పత్తికః పూర్వస్వీకృతః న దోషః. అపితు గుణః “ఋతౌ భార్యాముపేయాది”త్యాది
విధానాత్ ఉభయత్ర దృష్టాంతః. పూర్వమేవాధశ్శయానో యథా నపతతీతి. ౧౭. అతో గుణ
దోషనియమవిధీనాం ప్రవృత్తిసంకోచద్వారా నివృత్తావేవ తాత్పర్యమిత్యభిప్రేత్యాహ—యత
ఇతి. ౧౮. యథాశ్రుతప్రవృత్తిపరతాం వేదస్య నిరాకర్తుం ప్రవృత్తిమార్గస్యానర్థహేతుతాం దర్ప
యతి—చతుర్భిః. విషయేష్వితి. ప్రథమం విషయేషు గుణధ్యానాత్ రమణీయతాబుద్ధిః. తతస్తేషు
సంగ ఆసక్తిః తత్ర తేషు విషయేషు యేన ప్రతిహస్యతే సకామస్తేన సహ కామాదేవ కలిః కలహో
వివాదః. ౧౯. కలేరితి. దుర్విషహస్తీవః క్రోధః. తం క్రోధమను తమః సంమోహః. తేన తమసా.
చేతనా, కార్యాకార్యస్ఫుటిః. ద్రుతం శీఘ్రం. ౨౦. తయేతి. శూన్యాయ కల్పతే అసత్తుల్యో

మృతస్య చ. ౨౧. విషయాభినివేశేన నాత్మానం వేదనాపరమ్, వృక్షజీవికయా జీవన్ వ్యర్థం భస్త్రేవ యశ్శ్వసన్. ౨౨. ఫలశ్రుతిరియం నృణాం న శ్రేయో రోచనం పరమ్, శ్రేయో వివక్షయా ప్రోక్తా యథా భైషజ్యరోచనమ్. ౨౩. ఉత్పత్త్యైవ హి కామేషు ప్రాణేషు స్వజనేషు చ, ఆసక్తమనసో మర్త్యా ఆత్మ నోఽనర్థహేతుషు. ౨౪. న తానవిదుష స్సార్వర్థం బ్రామ్యతో వృజినాధ్వని, కథం యుంజ్యాత్పునస్తేషు తాంస్తమో విశతో బుధః. ౨౫. ఏవం వ్యవసితం కేచిదవి జ్ఞాయ కుబుద్ధయః, ఫలశ్రుతిం కుసుమితాం న వేదజ్ఞా వదంతి హి. ౨౬. కామినః కృపణా లుబ్ధాః పుష్కేషు ఫలబుద్ధయః, అగ్నిముగ్ధాధూమతాంతాస్స్వలోకం నవిదంతి తే. ౨౭. న తే మామంగ జానంతి హృదిస్థం య ఇదం యతః, ఉక్థశస్త్రా

భవతీత్యర్థః. సార్వర్థవిభ్రంశః పురుషార్థహానిః మూర్ఛితస్య మృతతుల్యస్య. ౨౧. తత్తుల్యత్వం ప్రపంచ యతి—విషయేతి. వ్యర్థం వృక్షజీవికయైవ యో జీవన్వర్తతే. స మూర్ఛితతుల్యః అతఏవ యో భ స్త్రేవ శ్వసన్ వర్తతేన మృతతుల్యః అతః సార్వర్థనాశ ఇత్యర్థః. ౨౨. నను ప్రవృత్తస్య స్వర్గాది ఫలశ్రవణాత్కుతః సార్వర్థవిభ్రంశస్తత్రాహ—ఫలశ్రుతిరితి. ఇయం ఫలశ్రుతిః, నశ్రేయః పరమ పురుషార్థపరా న భవతీత్యర్థః. కింతు బహిర్ముఖానాం నృణాం మోక్షవివక్షయా అవాంతరఫలైః. కర్తసు రుచ్యుత్పాదనమాత్రం యథా భైషజ్యే ఔషధేరోచనం రుచ్యుత్పాదనం ఖండలడ్డుకాది. తథా హి. శ్లో. పిబ నింబం ప్రదాస్యామి ఖలు తే ఖండలడ్డుకాన్, పిత్రైవ ముక్తః పిబతి సఫలం తావదేవతు. ౨౩. నను కర్తకాండే మోక్షస్య నామాపి న శ్రూయతే కుత ఏవం వ్యాఖ్యాయతే. యథా శ్రుతస్య ఘటనాదిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. ఉత్పత్త్యైతి. ఉత్పత్త్యా స్వభావత ఏవ కామేషు పశ్వా దిషు. ప్రాణేషు ఆయురింద్రియబలవీర్యాదిషు పుత్రాదిషు. అనర్థహేతుషు పరిపాకతో దుఃఖహే తుషు. ౨౪. అతః న తానితి. సార్వర్థం పరమసుఖం అవిదుషః. అతో న తాన్ ప్రహ్విభూతాన్. వేదో యదోబ్ధయిష్యతి తదేవ శ్రేయ ఇతి విశ్వసితానిత్యర్థః. తానేవంభూతాన్. వృజినాధ్వని కామవర్తని దేవాదియోనిషు భ్రామ్యతః. అతః పునః తమః వృక్షాదియోనిం విశతః. పశుకామ ఇతి ఆయురింద్రియాదికామ ఇతి చ పుత్రాదికామ ఇతి చ కథం పునస్తేష్వేవ కామేషు స్వయం బుధో వేదో యుంజ్యాత్. ప్రవర్తయేత్. తథా సతి అనాప్త స్సౌదితి భావః. ౨౫. కథం తర్హి కర్తమిమాంసకాః ఫలపరతాం వదంతి. వేదస్య? తత్రాహ—ఏవమితి. ఏవం వ్యవసితం వేదస్యా భిప్రాయం. కుసుమితాం అవాంతరఫలప్రయోజనతయ రమణీయాం. పరమఫలశ్రుతిం వదంతి. కుతస్తే కుబుద్ధయ తత్రాహ—హి యస్తాత్. వేదజ్ఞా వ్యాసాదయ స్తథా నవదంతీతి. ౨౬. కుబుద్ధితాం ప్రపంచయత్యవ్తభిః—కామిన ఇతి. కామిత్వాత్ కృపణాః. తతో లుబ్ధాస్తృష్ణాకులాః. అతః పుష్కేషు అవాంతరఫలేషు పరమఫలబుద్ధయః. అతఏవ అగ్నిముగ్ధాః అగ్నిసాధ్యకర్తాభినివేశేన లుప్త వివేకాః తతశ్చ ధూమతాంతాః ధూమతా ధూమమార్గ ఏవ అంతో యేషాం తే ధూమమార్గతాంతా ఇతి వా. స్వలోకమాత్మతత్త్వం తథాచ. శ్రు. “కశ్చిద్ధవా అస్తాట్లాకా త్వేత్య. ఆత్మానం వేద. అయమహ మస్మి”తి. కశ్చిత్స్వం లోకం న ప్రతిప్రజానాతి. అగ్నిముగ్ధో హవై ధూమతాంత ఇతి. ౨౭. రోఽసౌ స్వలోకస్తమాహ—నేతి. హృదిస్థ మాత్మానం స్వలోకం. నను హృదిస్థ మహంకారాస్పదం

హ్యసుతృషో యథా నీహారచక్షుషః. ౨౮. తే మే మత మవిజ్ఞాయ పరోక్షం విష
యాత్మకాః, వృథా పశూన్ విహింసంతి హింస్యంతే ప్రేత్యతైస్తు తే. ౨౯. హిం
సాయాం యదిరాగ స్సౌదజ్జీవన చోదనా, ఇతి వేదధ్వనిం శ్రుత్వా న ప్రబు
ధ్యంతి కర్తసు. ౩౦. హింసావిహారాహ్యలభైః పశుభిస్స్వసుఖేచ్ఛయా, యజంతే
దేవతాయజ్ఞైః పితృభూతపతీన్ ఖిలాః. ౩౧ స్వప్నోపమమముం లోకమనంతం శ్రవ
ణప్రియమ్, ఆశిషో హృది సంకల్ప్య త్యజంత్యర్థాన్యథా వణిక్. ౩౨. రజస్సత్త్వ
క్షమోనిష్ఠా రజస్సత్త్వతమోజుషః, ఉపాసతేహింద్రముఖ్యాన్ దేవాదీన్నయ
తైవ మామ్ ౩౩. ఇష్టేహ దేవతాయజ్ఞైర్గత్వా రంస్యామహే దివి, తస్యాంత
ఇహ భూయాస్త మహాశాలామహాకులాః. ౩౪. ఏవం పుష్పితయా వాచా వ్యాక్షి
ప్తమనసాం నృణాం, మానినాం చాతిస్తభానాం మద్వార్తాపి న రోచతే. ౩౫. వేదా

జానంత్యేవ సత్యం. పరమాత్మానం తు న జానంతీత్యాహ—యదదం యద్వ్యతిరిక్తం జగన్నాస్తి కుతః.
యత ఇదం జగజ్జాతం. తం కుతో నజానంతి. హి యస్తాత్ ఉక్తశస్త్రాః. ఉక్తం కర్తైవ. శస్త్రం
శంస్యం కథనీయం పశుహింసాసాధనం వా యేషాం తే. అతః కేవలమసుతృషః ప్రాణతర్పణపరాః.
నీహారం తమః తేన వ్యాప్తాని చక్షూషి యేషాం తే. యథాసన్నిహితమపి న జానంతి
తద్వత్. తథాచ. శ్రు. “నతం విదాధయ ఇదం జజానాన్యద్యుష్మాకమంతరం భవతి. నీహారేణ
ప్రావృతా జల్యచాసుతృష ఉక్తశాసశ్చరంతి.” ౨౮. వేదతాత్పర్యజ్ఞానాచ్చన్యాన్ యజంతీత్యా
హ—తే పరోక్షమస్ఫుటం మే మమ మతమవిజ్ఞాయ. దేవాదీన్ యజంత ఇత్యుత్తరేణాన్వయః.
౨౯. స్వమతమేవాహ—హింసాయామితి. హింసాయాం మాంసభక్షణార్థం తత్ఫలార్థం చ యది
రాగః స్యాత్. తద్వి. యజ్ఞవివేత్యభ్యనుజ్ఞా. తద్వారా పరిసంఖ్యేయం న త్వావశ్యకత్వేన చోద
నేత్యేవం రూపం. యద్యపి నిత్యనైమిత్తికయోః కామవిశేషానుబంధో నాస్తి. తథాపి. శ్రు. “కర్తౄణా
పితౄలోక” ఇతి శ్రుతేః. సామాన్యతః పితౄలోకకామనాస్త్యేవ నాంతఃకరణశుద్ధికామనేతి భావః.
తదుక్తం. శ్లో. “అకామస్య క్రియాకాచిద్వశ్యతే నేహ కర్త్తాచిత్, యద్యద్ధి కురుతేజంతుస్తత్తత్కా
మస్య చేష్టితమి”తి. ౩౦. హింసేతి. అజ్ఞత్వాదేవ హింసావిహారః క్రిడా యేషాం తే. ౩౧. కించ. తేఅతి
మందబుద్ధయ ఇత్యాహ—స్వప్నోపమమితి. అముం పరలోకం ఆశిషశ్చాస్త్రిలోకే సంకల్ప్య న తు
నిశ్చిత్య. విఘ్నబాహుళ్యాత్ త్యజంతి కర్తసు వినియోజయంతి యథా కశ్చిద్వణిక్ దుస్తర సముద్రాది
లంఘనేన బహుధనార్జనేచ్ఛయా పూర్వసిద్ధం ధనం త్యజన్ నాభంగాదినాద్రవ్యేనష్టే ఉభయభ్రష్టో
భవతి తద్వదిత్యర్థః. ౩౨. అతః. రజ ఇతి. రజస్సత్త్వతమోనిష్ఠాస్తే రజస్సత్త్వతమోజుషః స్వానురూపానిం
ద్రాదీన్ దేవానేవోపాసతే. న తు మాం యద్యపీంద్రాదీనామపి మదంశత్వా న్నదుపాసన మేవ. తథాపి
యథాపన్నోపాసతే. భేదదర్శిత్యాదిత్యర్థః. ౩౩. హృది సంకల్పేత్యుక్తం తమేవ సంకల్పం దర్శ
యతి.—ఇష్టేతి. తస్య భోగస్యాంతే మహాశాలాః మహాగృహస్థాః. ౩౪. తతః కిమిత్యత ఆహ—
నివమితి. అతో మత్ప్రపణత్వాభావాన్నిత్యం సంసారిణో భవంతితి భావః. ౩౫. తదేవం వేదా

బ్రహ్మత్వ విషయా స్త్రికాండవిషయా ఇమే, పరోక్షవాదా ఋషయః పరోక్షం మమ
చ ప్రియమ్. ౩౬. శబ్దబ్రహ్మసుదుర్బోధం ప్రాణేంద్రియమనోమయమ్, అనంత
పారం గంభీరం దుర్విగాహ్యం సముద్రవత్. ౩౭. మయోపబృంహితం భూమ్నా
బ్రహ్మణానంతశక్తినా, భూతేషు ఘోషరూపేణ బిసేషూర్జ్జేన లక్ష్యతే. ౩౮. యథో
ర్ణనాభి ర్హృదయాదూర్ణముద్వమతే ముఖాత్, ఆకాశా ధ్వోషవాన్పాణో

నాం ప్రవృత్తిపరత్వం నిరాకృత్య. ప్రకృతం నివృత్తిపరత్వమేవ ఉపసంహరతి.—వేదా ఇతి.
కర్తృబ్రహ్మదేవతాకాండవిషయా ఇమే వేదాః. బ్రహ్మత్వవిషయాః బ్రహ్మైవాత్మానసంసారీత్యే
తత్పరాః. తత్పరత్వ ప్రతీతౌ చ. శ్లో. “ఫలశ్రుతిరియం నృణాం న శ్రేయోరోచనం పరమ్, శ్రేయో
వివక్షయా ప్రాక్తా యథా భైషజ్యరోచన” మిత్యుక్తమేవ కారణమనుస్తారయతి—పరోక్షేతి. పరోక్ష
వాదాః అతీంద్రియార్థప్రతిపాదనపరాః. ఋషయో మంత్రాః. తద్బ్రహ్మరోవా. తత్కిమితి. యస్తాత్
పరోక్షమేవ మమ చ ప్రియం. అయం భావః. శుద్ధాంతకరణై రేవైదదోబద్ధవ్యం నాన్యైరనధికారిభిః.
వృథాకర్తృత్వాగేన భ్రంశప్రసంగాదితి. ౩౬. నను వేదజ్ఞా అపి జైమిన్యాదయః కిమితి తథా న
వర్ణయంతి. మాం వినా తత్త్వతో వేదం తదర్థం వా నకోఽపి వేదేత్యాశయేనాహ—యావత్సమాప్తి.
శబ్దబ్రహ్మైతి. స్వరూపతోఽర్థతశ్చ దుర్విజ్ఞేయం తచ్చ సూక్ష్మం స్థూలం చేతి ద్వివిధం. తత్ర సూక్ష్మం
తావత్స్వరూపతో దుర్విజ్ఞేయమిత్యాహ—ప్రాణేంద్రియమనోమయం. ప్రథమం ప్రాణమయం
పరాఖ్యం. తతో మనోమయం పశ్యంత్యాఖ్యం. తత ఇంద్రియమయం మధ్యమాఖ్యం. తస్య వాగ్వియం
జకత్వేన వాగింద్రియప్రధానత్వాత్. కించ. అనంతపారం సమష్టిప్రాణాదిమయస్య నిర్విశేషస్య చ
తస్యదేశతః కాలతశ్చాపరిచ్ఛేదాత్. అర్థతోఽపి తుర్జ్జేయత్వమాహ—గంభీరం నిగూఢార్థం. అతో
దుర్విగాహ్యం మతిప్రవేశానర్హం తథాచ. శ్రు. “చత్వారి వాక్పరిమితాపదాని. తాని విదుర్బ్రాహ్మణా
యే మనీషిణః. గుహా త్రీణి నిహితానేంగయంతి. తురీయం వాచో మనుష్యావదంతి అయమర్థః.
వాచః శబ్దబ్రహ్మణః. పరిమితాని గణితాని. పద్యతే జ్ఞాయతే పరం తత్త్వమేభి రితి పదాని రూపాణి
చత్వారి. తాని చత్వార్యపి యే మనీషిణోఽంతర్దృష్టయః. తే విదుర్నాన్యే. యతో గుహాయాం
దేహమధ్యే. త్రీణి నిహితాని నేంగయంతి స్వరూపం న ప్రకాశయంతి. తతః కేవలం వాచస్తురీయం
చతుర్థభాగం వైభరీరూపం. మనుష్యాః ప్రాణినో వదంతి తమపి వదంత్యేవ. న తు తత్త్వతో జానం
తీతి. ౩౭. తత్ర మనీషిభిరేవ జ్ఞేయం సూక్ష్మరూపం దర్శయతి—మయేతి. మయా అంతర్యామిణా.
ఉపబృంహితం అధిష్ఠితం. అంతస్థత్వేఽప్యపరిచ్ఛేదమాహ—భూమ్నైతి. అధిష్ఠాత్వత్వేఽప్యవికారిత్వ
మాహ—బ్రహ్మణేతి. అవికృతస్యాపి నియంతృత్వం ఘటయతి—అనంతశక్తినేతి. భూతేషు సర్వ
ప్రాణిషు. ఘోషరూపేణ నాదరూపేణ లక్ష్యతే. మనీషిభిః అంతస్సూక్ష్మత్వేన దర్శనే దృష్టాంతః
బిసేషూర్ణాతంతరివేతి. ౩౮. తతో వైభర్యాఖ్యానాః బృహత్త్యాః వాచః ఉత్పత్తిప్రకారం సదృ
ష్టాంతమాహ—త్రిభిః. యథేతి. హృదయాత్సకాశాత్ ముఖాత్ ముఖద్వారాత్ ఉద్వమతే
బహిః. ప్రకటయతి. దాన్వాంతికే అతిదిశతి—ఆకాశాది. ప్రాణః తదుపాధిహిరణ్యగర్భరూపః. ప్రభుః
భగవాన్. తేన రూపేణ ఛందోమయో వేదమూర్తిః. స్వతస్త్వమృతమయః. ఘోషవాన్ నాదో
పాదానవాన్. మనసా నిమిత్తభూతేన నిమిత్తతామేవ దర్శయతి—స్పర్శాదీన్ పఞ్చాన్ రూపయతి.

మనసా స్పర్శరూపిణా, ఛందోమయోఽమృతమయ స్సహస్రపదవీం ప్రభుః. 3౯. ఓంకారాద్వ్యంజితస్పర్శస్వరోష్టాంతస్థభూషితామ్, విచిత్రభాషావితతాం ఛందో భిశ్చతురుత్తరైః, అనంతపారాం బృహతీం సృజత్యాక్షిపతే స్వయమ్. ౪౦. గాయ త్ర్యుష్ణిగనుష్టుప్చ బృహతీపజ్జీరేవ చ, త్రిష్టుప్చ జగతీ ఛందో హ్యత్యప్యతిజగ ద్విరాట్. ౪౧. కింవిధ త్తే కిమాచప్తే కిమనూద్య వికల్పయేత్, ఇత్యస్య హృదయం లోకే నాన్యో మద్వేద కశ్చన. ౪౨. మాం విధత్తేఽభిధత్తే మాం వికల్ప్యాపోహ్యతే

సంకల్పయతీతి స్పర్శరూపీ తేన. స్పర్శగ్రహణముపలక్షణం. హృదయాకాశాద్బృహతీం సృజతీతి తృతీయేనాన్వయః బృహతీశబ్దార్థవ్యాఖ్యానాయ విశేషణాని. సహస్రపదవీం బహుమార్గాం. 3౯. తదేవాహ—ఓంకారాదితి. ఓంకారాత్ ఉరఃకంఠాదినంగేన వ్యంజితైః స్పర్శాదిభిః భూషితాం. ఓంకారశ్చత్ర హృద్గతః సూక్ష్మోఽభిప్రేతః. నత్వకారాదివర్ణరూపః తస్య వ్యంగ్యకోటిగతత్వాత్. తత్ర స్పర్శాః కదిపంచవర్గాః స్వరాః అకారాదయః షోడశ ఊష్మాణః శషసహః—అంతస్థాః యర లవాః విచిత్రాభిః వైదికతాకికభాషాభిః వితతాం. యథోత్తరం చత్వారి చత్వార్యక్షరాణి ఉత్తరాణి అధికాని యేషాంతైః ఛందోభిరుపలక్షితాం. ఏవమనంతపారాం సృజతి స స్వయమేవాక్షిపతే ఉప సంహరతి చ. ౪౦. తేషా కతిచిచ్ఛందాంసి దర్శయతి—గాయత్రీతి. తత్ర గాయత్రీఛందసః ప్రాక్. శ్లో. “ఉక్తాత్యుక్తా తథా మధ్యా ప్రతిష్ఠాన్యానుపూర్వికే”తి వచనాత్. ఉక్తాఛందశ్చతురక్షరా శ్రుతాన్యక్షరాణి నూన మథ. అత్యుక్తాష్టాక్షరీ. శ్రు. “అగ్నిర్జ్యోతి ర్జ్యోతిరగ్నిః. మధ్యా ద్వాదశాక్షరీ” శ్రు. “అగ్నిర్జ్యోతి రింద్రో జ్యోతిః సూర్యో జ్యోతిః. ప్రతిష్ఠా షోడశాక్షరీ.” శ్రు. “అగ్నా పత్నీవాసుజూర్దేవేన త్వష్ట్రా సోమం పిబ. సుప్రతిష్ఠా వింశత్యక్షరా. శ్రు. “పురూతమం పురూణాం స్తోత్రాణాం వివాచివాజేభి ర్వాజయంతాం. చతుర్వింశత్యక్షరా గాయత్రీ. శ్రు. “అగ్నిమీశే పురో హితం యజ్ఞస్య దేవమృత్విజం. హోతారం రత్నధాతమమి”తి. తతశ్చతురక్షరవృద్ధ్యా ఉష్ణి గాదీన్యత్ర్యంత్యంతాని ఛందాంసి ద్రష్టవ్యాని. ఉత్క్రత్యాఖ్యా చతురక్షరోత్తరశతాక్షరా. అత్యప్తిః అతిజగత్ అతివిరాట్ చేత్యర్థః. ఏతైశ్ఛందోభిరుపలక్షితానితి పూర్వేణాన్వయః. ౪౧. అతో బృహత్యపి సాకలేన స్వరూపతో దుష్టయేత్యుక్తం. అర్థతోఽపి దుష్టయత్వమాహ—కిమితి. కర్త కాండే విధివాక్యైః కిం విధత్తే. దేవతాకాండే మంత్రవాక్యైః కిమాచప్తే ప్రకాశయతి. జ్ఞాన కాండే కిమనూద్య వికల్పయేత్ నిషేధార్థం. ఇత్యేవమస్యా హృదయం తాత్పర్యం. మత్ మత్తోఽన్యః కశ్చిదపి న వేద. ౪౨. నను తర్హిత్వం మే కృపయా కథయ. ఓమితి. కథయతి—మామితి. మామేవ యజ్ఞరూపం విధత్తే మామేవ తతద్దేవతారూప మభిధత్తే. న మత్తః పృథక్. యచ్చ ఆకాశాది ప్రపంచజాతం. శ్రు. “తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్తన ఆకాశ స్సంభూత” ఇత్యాదినా వికల్ప్యాపోహ్యతే. తదప్యహమేవ న మత్తః పృథగస్తి. ౪౩. కుత ఇత్యపేక్షాయాం సర్వవేదార్థం. సంక్షేపతః కథ యతి—ఏతావానితి. ఏతావానేవ సర్వేషాం వేదానా మర్థః తమేవాహ—శబ్దో వేదః. మాం పర మార్థరూపా మాస్థాయ ఆశ్రిత్య. భిదాం మాయామాత్రమిత్యనూద్య. శ్రు. “నేహ నానాస్తి కింఛ నే”తి. ప్రతిషిధ్యః ప్రసీదతి నివృత్తవ్యాపారో భవతి. ఆయం భావః. యథాహ్యంకురే యోరణి కుపివ తద్విస్తారభూతనానాకారడశాఖాన్వపి. తదైవ ప్రణవస్య యోఽర్థః పరమేశ్వరః సవిత

హ్యహమ్. ౪౩. ఏతావాన్ సర్వవేదార్థశ్శబ్ద ఆస్థాయ మాం భిదాం, మాయా మాత్రమనూద్యాంతే ప్రతిషిధ్య ప్రసీదతి. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ఏకవింశోఽధ్యాయః.

ఉద్ధవ ఉవాచ:—కతి తత్త్వాని విశ్వేశ సంఖ్యాతాన్యృషిభిః ప్రభో. ౧. నవైకాదశపంచత్రీణ్యాత్థ త్వమిహ శుశ్రుమః, కేచిత్త్వద్వింశతిం ప్రాహురపరే పంచ వింశతిమ్. ౨. సప్తైకే నవ షక్కుచిచ్ఛత్వార్యేకాదశాపరే, కేచిత్స్పదశ ప్రాహు ష్షోడశైకే త్రయోదశ. ౩. ఏతావత్త్వం హి సంఖ్యానామృషయో యద్వివక్షయా, గాయంతి పృథగాయుష్మన్నిదం నో వక్తు మర్హసి. ౪. శ్రీభగవానువాచ:— యుక్తం యత్సంతి సర్వత్ర భాషంతే బ్రాహ్మణా యథా, మాయాం మదీయా ముద్భృహ్య వదతాం కిం ను దుర్లుటమ్ ౫. నైతదేవం యదాత్థ త్వం యదహం వచ్చి తత్తథా, ఏవం వివదతాం హేతుశ్శక్తయో మే దురత్యయాః. ౬. యాసాం వ్యతి

తద్విస్తారభూతానాం సర్వవేదశాఖాకాండానామపి సంగచ్ఛతే నాన్య ఇతి. శ్లో. నిత్యముక్తస్త్వత సర్వవేదకృత్సర్వవేదవిత్, స్వపరజ్ఞానదాతా యస్తం పందే గురుమిశ్వరం. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ఏకవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వావింశే తత్త్వసంఖ్యానా మవిరోధవిధోచ్యతే, పుంప్రకృత్యో ర్వివేకశ్చ జన్త మృత్యువిధాది చ. తదేవం వేదానాం ప్రవృత్తిపరత్వం నిరాకృత్య మోక్షపరత్వం నిర్ణీతం. సంతి చ మోక్షపరత్వేఽపి తదవాంతరవివాదాః తథాహి. కేచిత్తత్త్వసంఖ్యాను వివదంతే తత్రాపి చాస్యే బాహ్యార్థసదసత్వే. ఆత్మతత్త్వేఽప్యపర ఏకత్వనానాత్వాదిషు. తత్ర కిం సత్యమితి జిజ్ఞాసయా పృచ్ఛతి—కతీతి. ఋషిభిరాగమేషు బహుధా సంఖ్యాతాని. తేషు కతియుక్తానీత్యర్థః. ౧. భగవన్తానువాదపూర్వకం బహుధా సంఖ్యానం ప్రపంచయతి—త్రిభిః. నవేతి. త్వం తావదష్టావింశతి తత్త్వాన్యాత్థ. తాని చ వయం శుశ్రుమః శ్రుతవంతః. ౨. ౩. ఏతావత్త్వమితి. ఏతావతీనాం భావః ఏతావత్త్వం నానాత్వమిత్యర్థః. యద్వివక్షయా యత్ప్రయోజనమభిప్రేత్య గాయంతి. ఆయుష్షక్ నిత్యమూర్తే. ౪. వివక్షాభేదేన సర్వం యుక్తమేవ మాయయాచ కిం నామ న యుక్త మిత్యాహ—యుక్తమితి. యథా బ్రాహ్మణాః భాషంతే తద్యుక్తం చ. న వస్తుతః యస్తాత్సంతి సర్వత్రాంతర్భూతాని సర్వాణి తత్త్వాని. కించ. మాయామితి. ఆసత్త్వేఽపి మాయాశ్రయత్వాత్ ఘటతపివేత్యర్థః. ఉద్భృహ్య స్వీకృత్య. నహి మరుమరీచికాజలపరిణామాదివివాదే కిమఘటితమివ భవతి. ౫. నను యది సర్వమపి యుక్తం. తర్హి కుతో వివాదః? యది చ మాయైవావలంబనం. కుతో హేతుం ప్రతివివాదః? తత్రాహ—నేతి. హేతుం ప్రతిచ వివదతాం వివదమానానాం. మదీయాదురతి క్రమాః శక్తయః సత్త్వాద్యాః అంతఃకరణవృత్తివిశేషరూపేణ పరిణతావీవ హేతు రిత్యర్థః. ౬. తాసాం వివాదే హేతుత్వముపపాదయతి. యాసామితి—యాసాం వ్యతికరాత్ ఊభాత్. వదతాం పదం విషయః. వికల్పా భేద ఆసీత్—అంతఃకరణవృత్తివికల్పా వాతన్తూలభూతః. ఏతదేవ వ్యతిరేకేణ ద్రుథయతి—శమదమయోర్ద్వందై వ్యక్యం తస్మిన్ ప్రాప్తే వికల్పాఽప్యేతి లీయతే.

కరాదాసీద్వికల్పో వదతాం పదం, ప్రాప్తే శమదమేఽవ్యేతి వాదస్తమనుశా
మ్యతి. 2. పరస్పరానుప్రవేశాత్తత్త్వానాం సాత్వతర్షభ, పౌర్వాపర్యప్రసంఖ్యానం
యథా వక్తుర్వివక్షితమ్. ౩. ఏకస్మిన్నపి దృశ్యంతే ప్రవిష్టానీతరాణి చ, పూర్వ
స్మిన్నపరస్మిన్వా తత్త్వే తత్త్వాని సర్వశః. ౪. పౌర్వాపర్యమతోఽమీషాం ప్రసం
ఖ్యాన మభీప్సతాం, యథా వివిక్తం యద్వక్త్రం గృహ్ణీమో యుక్తిసంభవాత్.
౧౦. అనాద్యవిద్యాయుక్తస్య పురుషస్యాత్మవేదనం, స్వతో న సంభవేదన్య స్సర్వ
జ్ఞో జ్ఞానదో భవేత్. ౧౧. పురుషేశ్వరయోరత్ర న వైలక్షణ్య మస్తి వై, తదన్య
కల్పనా సార్థా జ్ఞానం చ ప్రకృతేర్దుణః. ౧౨. ప్రకృతిర్దుణసామ్యం వై ప్రకృతే
ర్నాత్మనో గుణాః, సత్త్వం రజస్తమ ఇతి స్థిత్యుత్పత్త్యంత హేతవః. ౧౩. సత్త్వం
జ్ఞానం రజః కర్మతమోఽజ్ఞానమిహోచ్యతే, గుణవ్యతికరః కాలస్సర్వభావాస్సూత్ర

తం చ వికల్పమనువాదః శామ్యతీతి. 2. సంతి సర్వత్రేతి యదుక్తం తత్ప్రపంచయతి—ద్వాభ్యాం.
పరస్పరేతి. అనోన్యస్మిన్ననుప్రవేశాద్వక్తుర్యథా వివక్షితం - తథా పూర్వం కారణం
అపరం కార్యం. కార్యకారణభావేన ప్రసంఖ్యానం భవతి. యద్వా—పూర్వా అల్పసంఖ్యా
అపరా అధికసంఖ్యా తయోర్భావః పౌర్వాపర్యం తేన ప్రసంఖ్యానం గణనమితి. ౩. అను
ప్రవేశం దర్శయతి—ఏకస్మిన్నితి. పూర్వస్మిన్ కారణభూతతత్త్వే కార్యతత్త్వాని సూక్ష్మ
రూపేణ ప్రవిష్టాని మృది ఘటవత్. అపరస్మిన్ కార్యతత్త్వే కారణతత్త్వాని అనుగత
త్వేన ప్రవిష్టాని ఘటే మృద్వత్. ౪. అవిరోధముపసంహరితి—పౌర్వాపర్యమితి. అతః అమీషాం
తత్త్వానాం పౌర్వాపర్యం కారణకార్యత్వం ప్రసంఖ్యానం చ న్యూనాధికం. అభీప్సతాం వాదినాం
మధ్యే. యథావివక్షయా యద్వక్త్రం యస్య ముఖం ప్రవర్తతే. తత్సర్వం వివిక్తం నిశ్చితం వయం
గృహ్ణీమః ఉక్తన్యాయేన సర్వత్ర యుక్తేస్సంభవాత్. ౧౦. నను కార్యకారణతత్త్వానాం పృథ
క్త్వాపృథక్త్వవివక్షయా భవతు నామసంఖ్యాభేదః. జీవేశ్వరయోస్తు కథం భేదాభేద వివక్షా? యయా
షడ్వింశతిపంచవింశతిపక్షౌ ప్రవృత్తౌ. అత ఆహ—అనాదీతి. స్వతో న సంభవతి అన్యతస్తు సంభ
వాత్. స్వతః సర్వజ్ఞః పరమేశ్వరోఽనోన్యో భవితవ్య ఇతి షడ్వింశతిపక్షాభిప్రాయ ఇత్యర్థః. ౧౧. కథం
తద్వి పంచవింశతిపక్ష స్తత్రాహ—పురుషేశ్వరయో రితి. వైలక్షణ్యం విసదృశత్వం నాస్తి. ద్వయో
రపి చిద్రూపత్వాత్. అత స్తయోరత్యంతమన్యత్వకల్పనా అపార్థా వ్యర్థా. ఏవం పంచవింశతిపక్ష
ప్రవృత్తిరిత్యర్థః. నన్వేవ మపీశ్వరప్రసాదలబ్ధజ్ఞానస్య పృథక్త్వాత్ తత్త్వవృద్ధిరితి పక్షద్వయమపి న
ఘటతే అత ఆహ—జ్ఞానం చేతి. సత్త్వగుణవృత్తిత్వాత్తదంతర్భూతమిత్యర్థః. ౧౨. నను జ్ఞానం జీవ
ధర్మః కథం ప్రకృతేర్దుణస్యాదత ఆహ—ప్రకృతిరితి. గుణసామ్యం హి ప్రకృతిః. అతస్తద్విశేష
రూపా గుణాస్తస్యా ఏవ. సత్త్వాత్మనో జీవస్య అకర్మత్వాత్తస్య స్థిత్యాదిహేతుభూతగుణాశ్రయ
త్వానుపపత్తేః. ౧౩. సత్త్వమితి. అతః సత్త్వం సత్త్వమయం జ్ఞానం ప్రకృతేర్దుణ ఇతి పూర్వే
జైవ సంబంధః. నను తన్నివర్త్యం కర్మచాజ్ఞానం చ తత్త్వాంతరం స్యాత్ న రజః. కర్మరజసో వృత్తిః
అజ్ఞానం చ తమసః, అతః కర్మాజ్ఞానయో రజస్తమోద్వారా ప్రకృతావేవాంతర్భావ ఇతి భావః.

మేవ వా. ౧౪. పురుషః ప్రకృతిర్వ్యక్త మహంకారో నభోఽనిలః, జ్యోతిరాపః
క్షీరిరితి తత్త్వాన్యక్తాని మే నవ. ౧౫. శ్రోత్రం త్వద్దర్శనం ఘ్రాణో జిహ్వేతి
జ్ఞానశక్తయః, వాక్పాణ్యపస్థపాయ్వంఘ్రిః కర్తాణ్యంగోభయం మనః. ౧౬. శబ్ద
స్పర్శో రసో గంధో రూపం చేత్యర్థజాతయః, గత్యుక్త్యుత్సర్గశిల్పాని కర్తాయతన
సిద్ధయః. ౧౭. సర్గాదౌ ప్రకృతిర్హ్యస్య కార్యకారణరూపిణీ, సత్త్వాదిభిర్గుణైర్ధత్తే
పురుషోఽవ్యక్త ఈక్షతే. ౧౮. వ్యక్తాదయో వికుర్వాణా ధాతవః పురుషేక్షయా,
లబ్ధవీర్యాస్సృజంత్యండం సంగతాః ప్రకృతే ర్బలాత్. ౧౯. సప్తైవ ధాతవ ఇతి
తత్రార్థాః పంచ ఖాదయః, జ్ఞానమాత్తోభయాధారస్తతోదేహేంద్రియాసవః,
నైకమన్యతరద్వాపి విహాయేహోపలభ్యతే. ౨౦. షడిత్యత్రాపి భూతాని పంచ

తథాపి కాలస్వభావయోస్తత్త్వాంతరతా స్యాత్. న గుణానాం వ్యతికరో యస్తాత్ స ఈశ్వర ఏవ
కాలో నామ స్వభావో నామ సూత్రం మహత్త్వమేవ తస్య సర్వశక్తిమత్త్వాత్. తదేవం జ్ఞానా
దీనాం యథాయథమంతర్భావాన్న పక్షద్వయేఽపి తత్త్వవృద్ధిః. ఏతచ్చ పక్షాంతరేష్వపి జ్ఞేయం. స్వమ
తే తు గుణానా మాగమాపాయిత్యాత్ ప్రకృతేర్భేదో వివక్షితః. అతో గుణాస్త్రీణి తత్త్వాని. ౧౪.
అపరాణి పంచవింశతి తత్త్వాని పూర్వోక్తపక్షద్వయసాధారణానిదర్శయతి సార్థద్వాభ్యాం-పురుషఇతి.
వ్యక్తం మహత్త్వత్వం నభ ఆదీని పంచతన్త్రాత్రాణి మే మయా. ౧౫. ఏకాదశ దర్శయతి—శ్రోత్ర
మితి. దర్శనం. చక్షుః. జ్ఞానశక్తయః జ్ఞానేంద్రియాణి పంచ వాగాదిపాయ్వంతాని ద్వంద్వైక్యేనో
క్తాని చత్వారి. అంఘ్రిశ్చేతి కర్తాణి కర్తేంద్రియాణి పంచ. ఉభయం ఉభయాత్కం మనః. అంగ
హే ఉద్ధవ ఏవమేతాస్యేకాదశ. ౧౬. పంచ దర్శయతి. శబ్ద ఇతి. శబ్దాదివిషయతయా పరిణతాని
పంచమహాభూతాని. నను గత్యాదిభి స్తత్త్వాధిక్యం పక్షత్రయేఽపి స్యాత్. నేత్యాహ—గతీతి.
గతిశ్చ ఉక్తిశ్చ ఉత్పర్గా చ శిల్పం చ తాని. కర్తాయతనానాం కర్తేంద్రియాణాం సిద్ధయః ఫలాని
న తత్త్వాంతరాణీత్యర్థః. ౧౭. తదేవం మతత్రయే తత్త్వసంఖ్యాభేదం నిరూప్య యద్వివ
క్షయా గాయంతీతి యత్పృష్ఠం తత్తన్తతాత్పర్యం. దర్శయతి—సర్గాదావితి. కార్యాణి
షోడశవికారాః. కారణాని మహదాదీని సప్త. తద్రూపిణీ సతీ ప్రకృతిః. ఆస్య విశ్వస్య
సర్గాదౌ గుణైః సృజ్యత్వాద్యవస్థాః ధత్తే. ఉపాదానకారణరూపత్వాత్. పురుషస్తు అవ్యక్తః
అపరిణామీ నిమిత్తభూతః కేవలమీక్షతే. అతః పరిణామిన్యాః ప్రకృతేః పురుషః భిన్నఇతి.
౧౮. తత్త్వై రారబ్ధస్య కార్యస్య తదంతర్భావమభిప్రేత్యాహ—వ్యక్తాదయో మహదాదయః.
ప్రకృతే రుత్పన్నా యే ధాతవః. తే వికుర్వాణాః. పురుషేక్షయా లబ్ధవీర్యాః సంగతాస్సంతః.
అండం కార్యం సృజంతీత్యన్వయః. ప్రకృతేర్బలాత్ తామాశ్రిత్యేత్యర్థః. ౧౯. ఏవం స్వమత
ముపసంహృత్య మతాంతరేష్వపి సామాన్యతో నిరూపితాం తత్త్వగుటనాం విశేషతః సతాత్పర్యాం
దర్శయతి—సప్తైవేతి. జ్ఞానం జానాతీతి. ద్రష్టా జీవః. ఉభయోః ద్రష్టృదృశ్యయోరాధార ఆత్మా
చేతి సప్త తత్ర ప్రకృత్యాదీనాం కారణత్వేన ఖాదిష్వంతర్భావః. ఇతరేషా మంతర్భావార్థమాహ.
తత స్తేభ్య స్సప్తభ్యః. దేహేంద్రియాసవః కార్యాణి జాయంతే ఏకమపి తత్త్వం విహాయ నభ
వతి. ౨౦. షడితి. షడితి మలేఽపి భౌతికస్య భూతాంతర్భావం. జీవస్య చ పరమాత్మాంతర్భావ

షష్ఠః పరః పుమాన్, తై ర్యుక్త ఆత్మసంభూతైస్సృష్టేష్వదం సముపావిశత్. ౨౧. చత్వార్యేవేతి తత్రాపి తేజ ఆపోఽన్న మాత్మనః, జాతాని తైరిదం జాతం జన్తావయ వినః ఖలు. ౨౨. ఏ కాదశత్వఆత్మాసౌ మహాభూతేంద్రియాణి చ. ౨౩. సంఖ్యానే సప్తదశకే భూతమాత్రేంద్రియాణి చ, పంచచై కేన మనసా ఆత్మా సప్తదశస్త్వస్మ తః. ౨౪. తద్వత్ షోడశసంఖ్యానే ఆత్మైష మన ఉచ్యతే, భూతేంద్రియాణి పంచైవ మన ఆత్మా త్ర యోదశ. ౨౫. ఇతి నానాప్రసంఖ్యానం తత్త్వానా మృషిభిః కృతం, సర్వం న్యాయ్యం యుక్తిమత్త్వాద్విదుషాం కిమశోభనమ్. ౨౬. ఉద్ధవ ఉవాచః—ప్రకృతిః పురుషశ్చోభౌ యద్యప్యాత్మవిలక్షణౌ, అన్యోన్యోపాశ్రయా త్కృష్ట దృశ్యతే న భిదా తయోః. ౨౭. ప్రకృతౌలక్ష్యతే హ్యత్మాప్రకృతిశ్చ తథా త్తని, ఏతన్తే పుండరీకాక్ష మహాంతం సంశయం హృది, ఛేత్తు మర్హసి సర్వజ్ఞ వచోభి ర్నయనైపుణైః. ౨౮. త్వత్తో జ్ఞానం హి జీవానాం ప్రమోషస్తేఽత్ర శక్తితః, త్వమేవ హ్యత్మమాయాయా గతిం వేత్థ నచాపరః. ౨౯. శ్రీభగవానువాచః— ప్రకృతిః పురుషశ్చేతి వికల్పః పురుషర్షభ, ఏష వై కారికస్సర్గో గుణవ్యతికరాత్త

మాహ—తై ర్యుక్త ఇతి. ౨౧. చత్వారీతి. అన్నం పృథ్వీ. ఆత్మనో జాతాని ఆత్మనా సహ చత్వారి తత్త్వాని. అంతర్భావార్థమాహ—తైరితి. అవయవినః కార్యస్య. ౨౨. ౨౩. సంఖ్యాన ఇతి. భూతాని ఐ మాత్రాణి చ ఇంద్రియాణి చ పంచ పంచపంచ. ఏకేన మనసా సహ ఆత్మా సప్తదశః. ౨౪. తద్వదితి. షోడశసంఖ్యానే ఆత్మైవ సంకల్పయన్ మన ఉచ్యతే. త్రయోదశే పక్షే భూతాని తన్తాత్రై రేకీకృతాని పంచైవ. ఇంద్రియాణి తత్ప్రకాశకాని పంచైవ. మనశ్చైకమింద్రియాధిష్ఠాతృ ఆత్మా చ ద్వివిధః. ఏవం త్రయోదశ. ఏకాదశపక్షే పంచ మహాభూతాని. పంచేంద్రియాణి. జీవమనసో రాత్మాంతర్భావేన్నేతాన్యేకాదశ. నవపక్షే ఆష్టప్రకృతయః. పురుషశ్చ. వికారాణామంతర్భావః. ౨౫. ఉపసంహరతి—ఇతీతి. ఇత్యేభిః ప్రకారైః ప్రకృతిపురుషభేదజ్ఞాపనాయేత్యర్థః. ౨౬. తత్ర పృచ్ఛ తి—ప్రకృతిరితి. ఆత్మనా జడాజడస్వభావేన విలక్షణా అన్యోన్యోపాశ్రయాత్ పరస్పరపరిహారేణా ప్రతీతేరిత్యర్థః. ౨౭. తదేవ వ్యనక్తి-ప్రకృతౌ తత్కార్యే దేహే ప్రకృతిశ్చ ఆత్మని. తేన వినా తస్యా అప్రతీతేః. అహమిత్యభేదప్రతీతేర్న దేహాత్మనోర్భేదో లక్ష్యత ఇత్యర్థః. హృది వర్త మానం సంశయం. నయే యుక్తౌ నైపుణం ప్రావీణ్యం యేషాంతైః. ౨౮. అర్హ సీత్యుక్తం తత్ర హేతు మాహ—త్వత్త ఇతి. హియస్తాత్. త్వత్తః త్వత్ప్రసాదాదేవ. అత్ర జీవానాం జ్ఞానం ప్రమోషః భ్రంశశ్చ తే శక్తితః మాయాతః. నను స్వప్రకాశస్యాత్మనః కథం జ్ఞానం ప్రమోషశ్చ. జ్ఞానదానే తత్ప్రమోషే వామమకింప్రయోజనం? తత్రాహ-త్వమేవేతి. ౨౯. వికారావికారాభ్యాంనానాత్వైక త్వాభ్యాంసాపేక్షనిరపేక్షాభ్యాం అప్రకాశప్రకాశాభ్యాం చాత్యంతభేదంవక్తుమాహ—ప్రకృతిరితి. ప్రకృతిః పురుషశ్చేతి వికల్పాఽత్యంతభేద ఏవ. కుత ఇత్యపేక్షాయాం ప్రకృతిశబ్దోక్తదేహాదినంఘా తస్య వికారిత్వం తావద్దర్శయతి—ఏష ఇతి ద్వాభ్యాం. ఏష సర్గః సృజ్యత ఇతి సర్గో దేహాది సంఘాతః స్థూతేన మార్గేణ వైకారికః నానావికారవాక్. అత్ర హేతుః. గుణవ్యతికరాత్తకః

కః. 30. మమాంగమాయాగుణమయ్యనేకథా వికల్పబుద్ధీశ్చ గుణైర్విధతై, వైకారిక స్త్రివిధోధ్యాత్త మేకమథాధిదైవ మధిభూత మన్యత్. 31. దృగ్రూపమార్కం వపు రత్ర రంధ్రే పరస్పరం సిద్ధ్యతి యస్త్వతః ఖే, ఆత్మా యదేషామపరోయ ఆద్య స్వయానుభూత్యాఖిలసిద్ధసిద్ధః. 32. ఏవం త్వగాదిశ్రవణాదిచక్షుర్జిహ్వాది నాసాది చ చిత్తయుక్తమ్. 33. యోఽసౌ గుణక్షోభకృతో వికారః ప్రధానమూలాన్తహతః ప్రసూతః, అహం త్రివృన్తోహవికల్ప హేతుర్వైకారికస్తామస ఐంద్రియశ్చ. 34. ఆత్మాపరిజ్ఞానమయో వివాదోహ్యస్తీతి నాస్తీతి భిదార్థనిష్ఠః, వ్యర్థోఽపి

గుణక్షోభకృతః. 30. నానాత్వమాహ—మమేతి. వికల్పం భేదం తద్బుద్ధీశ్చ. అనేకథాత్వం ప్రపంచయతి—వైకారికః అనేకవికారనానపి స్థూలేన మార్గేణ తావత్త్రివిధః. త్రైవిధ్యమేవాహ—అధ్యాత్మ మిత్యేకంరూపం. 31. తాని రూపాణి దర్శయతి—దృగితి. దృక్ అధ్యాత్మం. రూపం అధిభూతం అత్ర రంధ్రే చక్షుర్గోశకే. ప్రవిష్టం ఆర్కం వపుః ఆంశోఽధిదైవ మితి. సాపేక్ష ప్రకాశతామాహ—పరస్పరమితి. చక్షుషా రూపం జ్ఞాయతే. తదన్యథానుపపత్త్యాచక్షుర్జ్ఞాయతే. తత్ప్రవృత్త్యన్యథానుపపత్త్యా తదధిష్ఠాత్మదైవం జ్ఞాయతే. తతశ్చక్షుషః ప్రవృత్తిః. తతో రూపజ్ఞానమితి. ఏవమేతత్త్రయం పరస్పరం సిద్ధ్యతి. అత్ర రంధ్ర ఇతి విశేషవ్యావర్త్యమాహ దృష్టాంతోపయోగితయా. యస్తు ఖే ఆకాశే మండలాత్తా సూర్యోవర్తతే. స తు స్వతః సిద్ధ్యతి. చక్షుర్విషయత్వేఽపి ప్రతియోగ్య పేక్షాభావమాత్రేణ స్వత ఇత్యుక్తం ఇదానీ మాత్తనో వికారిత్యాద్యభావేన భేదమాహ—యత్ యస్తాత్. ఆత్మా ఏషామధ్యాత్మాదీనామాద్యః కారణం. అతః ఏకరూపః. తస్మాదేతేభ్యోపరో భిన్నః. స్వప్రకాశత్వాదపీత్యాహ—స్వయానుభూత్యా స్వతస్సిద్ధప్రకాశేన, అఖిలానాం సిద్ధానాం పరస్పరప్రకాశకానామపి సిద్ధః ప్రకాశకః. సర్వేషామపి సామాన్యతశ్చిత్ప్రకాశవిషయత్వాత్. అతఏవ తస్య స్వప్రకాశకత్వం సిద్ధం. 32. చక్షుషి దర్శితం త్రైవిధ్యమింద్రియాంతరేష్వప్యతిదిశతి—ఏవమితి. యథా చక్షుః ఏవం త్వగాద్యపీత్యర్థః. త్వక్ స్పర్శో వాయురితి. శ్రవణం శబ్దో దిశ ఇతి. జిహ్వరసో వరుణ ఇతి. నాసాగంధోఽశ్వినావితి. చిత్తేన యుక్తమంతఃకరణాంతరమపి తత్ర చిత్తంచేతయితవ్యంవాసుదేవఇతి. మనోమంతవ్యంచంద్ర ఇతి. బుద్ధిరోబ్ధవ్యంబ్రహ్మేతి. అహంకారోఽహం కర్తవ్యం రుద్ర ఇతి. ఏవం త్రివిధమిత్యర్థః. 33. నను పునరపి వైలక్షణ్యమాత్ర మేహోక్తం. త్రివిధప్రపంచవ్యతిరిక్తాత్మసాక్షిస్తు కుతస్సాన్యత్. అహంకారానివృత్తే. తత్కృతవివిధవికల్పనివృత్త్యైవేత్యాశయేనాహ—యఇతి. యోఽసౌ అహం అహంకారః. తమేవాహ—గుణక్షోభం కరోతీతి తథా తతః పరమేశ్వరాత్కాలాద్వా నిమిత్తభూతాత్. ప్రధానం మూలముపాదానం యస్య తస్య తస్మాన్తహతః. ప్రసూతో వికారః. స త్రివృత్ త్రివిధః. మోహమయస్యవికల్పస్య హేతుః. త్రివిధత్వమేవాహ—వైకారికఇతి. సకుతోనివర్తతే. ఆత్మాజ్ఞానవిలసితత్వాత్. ఆత్మజ్ఞానేనేత్యాశయేనాహ—ఆత్మేతి. నను కథం మోహమయత్వం వికల్పస్యాహంకారస్య వా? కైశ్చిత్సత్యత్వాంగీకారాత్. తత్రాహ—వివాద ఇతి. అస్తీతి విధిప్రత్యయవిషయః నాస్తీతి నిషేధప్రత్యయవిషయః. అయం భిదార్థనిష్ఠోవివాదోఽప్యాత్మాపరిజ్ఞాన

నైవోపరమేత పుంసాం మత్తః పరావృత్తధియాం స్వలోకాత్. 3౫. ఉద్ధవ
ఉవాచః—త్వత్తః పరావృత్తధియ స్వకృతైః కర్తృభిః ప్రభో, ఉచ్చావచాన్ యథా
దేహాన్ గృహ్లాంతి విసృజంతి చ. 3౬. తన్తమాఖ్యాహి గోవింద దుర్విగాహ్యా
మనాత్తృభిః, నహ్యేతత్ప్రియశో లోకే విద్వాంస స్సంతి నో హితాః. 3౭.
శ్రీభగవానువాచః—మనఃకర్తృమయం నృణామింద్రియైః పంచభిర్భుతమ్, లోకా
ల్లోకం ప్రయాత్యన్య ఆత్మా తదనువర్తతే. 3౮. ధ్యాయన్తనోనువిషయాన్ దృష్టా
న్వానుశ్రుతానథ, ఉద్యత్సీదత్కర్తృతంత్రం స్మృతిస్తదనుశామ్యతి. ౩౯. విషయాభి
నివేశేన నాత్మానం యత్సరే న్తనః, జంతోర్వైకస్యచిద్ధేతోర్మృత్యురత్యంతవిస్తృ
తిః. ౪౦. జన్తత్వాత్తతయా పుంస స్సర్వభావేన భూరిద, విషయస్వీకృతింప్రాహు
ర్యథా స్వప్నమనోరథా. ౪౧. స్వప్నే మనోరథే చైవం ప్రాక్తనం న స్తరత్యసా,
తత్ర పూర్వమివాత్మానమపూర్వం చానుపశ్యతి. ౪౨. ఇంద్రియాయ నసృష్ట్యే
మయ ఇత్యన్వయః. యద్వా. వివాదః సర్వోఽపి భిదార్థనిష్ఠ ఏవ. న తు వస్తుమాత్రనిష్ఠః. అతః పర
స్పరయుక్తిభిరేవ భేదస్య నిరాకృతత్వాత్. మోహమయత్వం సిద్ధమితి. నను యద్యహంకారో విక
ల్పశ్చ నాస్తి. అలంతస్మి తన్నివృత్తిప్రయాసేన. తత్రాహ—వ్యర్థోఽపి అర్థరహితోఽపీతి. స్వరూప
భూతాన్తత్తో బహిర్ముఖానాం నైవోపరమేత. ప్రత్యుశ తత్కృతైః కర్తృభిరుచ్చనీచదేహేషు
తే సంసరంతీతి. 3౫. తత్ర పృచ్ఛతి—త్వత్త ఇతి. వ్యాపకస్యాత్తనో దేహాద్దేహంతరగమనం
అకర్తుః కర్తాణి. నిత్యస్య చ జన్తమరణాదీని కథమితి భావః. 3౬. తదితి. ఏతద్విద్వాంసో న సంతి.
హియస్తాన్తాయయా మోహితా వంచితాః. 3౭. లింగశరీరాధ్యాసేన సర్వం ఘటత ఇత్యుత్తర
మాహ—మన ఇతి. ప్రధానత్వేన పంచభిరితి నిర్దేశోఽన్యేషామప్యుపలక్షణార్థః. దేహాద్దేహంతరం
ప్రయాలి. తతోఽన్యఏవాత్మా తన్తనోనువర్తతే అహంకారేణానుగచ్ఛతి. 3౮. నను మనసోఽపి
పూర్వదేహవియోగో దేహంతరయోగశ్చ కథం భవతీతిచేత్. స్మృతివియోగయోగాభ్యామితి వక్తుం
తయోః కారణమాహ—ధ్యాయదితి. కర్తృతంత్రత్వాత్ కర్తోపస్థాపితాన్ దృష్టాన్వా అనుశ్రుతా
న్వేదోక్తాన్వా విషయాన్ అనుధ్యాయత్ అనంతరం ధ్యాయమానేషు ఉద్యత్ ఆవిర్భవత్. పూర్వ
విషయేషు చ సీదత్ లీయమానం భవతి తదనంతరం తస్య స్మృతిః పూర్వాపరానుసంధానం నశ్యతి.
3౯. తతః కిమత ఆహ—విషయేతి. విషయేషు కర్తోపస్థాపితదేవాదిదేహేష్వత్వంతాభినివేశేన
ఆత్మానం పూర్వదేహం పునర్తనో న స్తరేదితి యత్ నైవ యాతనా దేహాభినివేశేన భయశోకాదే
ర్దేవాది దేహాభినివేశేన వా హర్షతర్హదేర్హేతోః పూర్వదేహే అత్యంతవిస్తృతిః అహంకారనివృత్తిః.
తదభిమానినో జంతోర్జీవస్య మృత్యురుచ్యతే న తు దేహవన్నాశః. ౪౦. జన్తేతి. జన్త తు
విషయస్య దేహస్య ఆత్మతయా స్వీకృతిం అభిమానం ప్రాహుః. న తు దేహవదుత్పత్తిం. న చ
పృత్రాదిదేహవత్ప్రీత్యతిశయమాత్రేణ. కింతు సర్వభావేనాభేదేన అభిమానమాత్రేణ. ఉత్పత్తి మరణే
దృష్టాంతద్వయం. యథా స్వప్నశ్చ మనోరథశ్చేత్యర్థః. ౪౧. దృష్టాంతౌ వివృణోతి-స్వప్నఇతి.
తత్ర వర్తమానస్వప్నాదౌ పూర్వం చైవమివేతి అపూర్వమివేతిచాన్వయః. పూర్వసిద్ధమప్యాత్మాన
మపూర్వవత్సద్యో జాతమివ పశ్యతీత్యర్థః. ౪౨. ఉపసంహరతి—ఇంద్రియేతి. ఇంద్రియాణా

దంత్రైవిధ్యం భాతి వస్తుని, బహిరంతర్భిదా హేతుర్జనోఽసజ్జనకృద్యథా. ౪౩. నిత్య
దాహ్యాంగభూతాని భవంతి న భవంతిచ, కాలేనాలక్ష్యవేగేన సూక్ష్మత్వా తన్న
దృశ్యతే. ౪౪. యథార్చిషాం ప్రోతసాం చ ఫలానాం వా వనస్పతేః, తక్షైవ సర్వ
భూతానాం వయోవస్థాదయః కృతాః. ౪౫. సోఽయం దీపోఽర్చిషాం యద్వత్ప్రోత
సాం తదిదం జలమ్, సోఽయం పుమానితి నృణాం మృషాగీర్ధీర్శృషాయుషామ్ ౪౬.
నాజ్ఞస్వకర్తృబీజేన జాయతే సోఽప్యజః పుమాన్, మ్రియతేవామరో భ్రాంత్యా
యథాగ్నిర్దారుసంయుతః. ౪౭. నిషేకగర్భజన్తాని బాల్యకౌమారయావనమ్,
వయోమధ్యం జరామృత్యు రిత్యవస్థాస్తనోర్నవ. ౪౮. ఏతా మనోరథమయీ

మయనం మనః తస్య దేహంతరాభినివేశేన యా సృష్టిః ఉత్పత్తిః. తయా వస్తుని ఆత్మని. తదభి
మానేనేదం త్రైవిధ్యం ఉత్తమమధ్యమనీచత్వం అసదేవ భాతీత్యన్వయః. ఏవంభూత ఆత్మా బాహ్యభ్యం
తరభేదహేతుశ్చ భవతి. బాహ్యవిషయాన్ ఆభ్యంతరవిషయాన్ సుఖాదీంశ్చ పశ్యతీత్యర్థః. యథా
జనో జీవః. స్వప్నో బహూన్ అసతో జనాన్ దేహాన్ కుర్వన్ పశ్యన్ బహురూపా భాతి
తద్వత్. యద్వా ఇదం త్రైవిధ్యం అధ్యాత్మాదిరూపం భాతి. అసజ్జనకృత్ దుష్పుత్రోత్పాదకః జనః
పితా. స్వయం సమోఽపి పుత్రాభిమానతస్తదరిమిత్రాదిషు యథా భేదహేతుర్భవతి తద్వదితి. అన్య
త్సమానం. ౪౩. తదేవం లోకప్రసిద్ధో జన్తమృత్యూ నిరూప్య సూక్ష్మవపుష్టావపి తౌ వైరాగ్యాయ
నిరూపయతి—నిత్యదేతి. నిత్యదా ప్రతిక్షణం. భూతాని శరీరాణి. ఉత్పద్యంతే నశ్యంతి చ.
కాలస్యాతిసూక్ష్మత్వాత్తక్రృతం భవనమభవనం వా అవివేకిభి ర్న లక్ష్యతే. ౪౪. సతోర్జన్త
మరణయోరజ్ఞానే కారణమేతద్భవేత్. సత్త్వమేవ తయోః కుత ఇత్యాశంక్యానుమానేన తత్సా
ధయతి—యథేతి. అర్చిషాం పరిణామాదిభిః. ప్రోతసాం గత్యాదిభిః. ఫలానాం రూపాదిభిః. యథా
అవస్థావిశేషాః కృతాః కాలేనేతి పూర్వస్యానుషంగః. ఆదిశబ్దేన తేజోబలకాశలాదీనా ముపాదానం.
విమతం—ప్రతిక్షణోత్పత్తివినాశవత్, అవస్థాభేదాస్పదత్వాత్. దీపజ్వాలాదివదిత్యనుమానం.
౪౫. కథం తర్హి ప్రత్యభిజ్ఞా తద్వదేవ సాదృశ్యావలంబినీత్యాహ—స ఇతి. సాదృశ్యాదర్చిషామేవ
యథాసోఽయం దీప ఇతి ప్రత్యభిజ్ఞా. యథా చ ప్రోతసాం ప్రవాహజలానామేవ తదిదం జలమితి.
తథా సోఽయం పుమానితి గీర్ధీశ్చ మృషా. నృణాం బహూనాం శరీరిణాం. మృషా వ్యర్థమేవాయు
ర్యేషాం తేషా మవివేకినాం భవతి. ౪౬. నను కథం దేహాధ్యాసవతః. పుంసః కర్తృజన్తమరణాని సంతి
నాన్యస్యేతి వ్యవస్థా. న హి ఘటతే. ఘటస్య పురుషభేదేన సత్త్వమసత్త్వం చేతి న అజ్ఞస్యాపి
వస్తుత స్తదభావాదిత్యాహ—నేతి. నైవ స్వస్యాత్తనః కర్తృణా బీజభూతేన. సోఽపి. అజ్ఞోఽపి పుమాన్
జాయతే మ్రియతే వా. కింతు అయం భ్రాంత్యాః. అజన్తాపి జాయత ఇవ అమరోఽపి మ్రియత
ఇవ. యథా మహాభూత తేజోరూపాగ్నిరాకల్పంతమవస్థితోఽపి దారుయోగవియోగాభ్యాం జన్త
నాశౌ ప్రాప్నోతి తద్వత్. ౪౭. సిద్ధవత్క్రతోక్తాః వయోవస్థాః ప్రపంచయతి—నిషేకేతి. నిషే
కో జఠరే ప్రవేశః. గర్భస్తన్త్ర్యే వృద్ధిః. బాల్య ఆపంచమాబ్దాత్. కౌమారం ఆషాఢశవర్షాత్.
తతో యౌవనమాచత్వారింశతః. తతో వయోమధ్యం ఆషష్టివర్షాత్. ౪౮. దేహసంబంధా జన్త
మరణా దీనీత్యుపపాదితమర్థ ముపసంహరతి—ఏతా ఇతి. హి స్ఫుటం. అన్యస్య సంబంధనీ ఏతాః

ర్యనన్యసోఽన్యచ్ఛావచా స్తనూః, గుణసంగాదుపాదతై క్వచిత్కశ్చిజ్జహతి హ. ౪౯. ఆత్మనః పితృపుత్రాభ్యా మనుమేయా భవాప్యయా, నభవాప్యయవస్తూనా మభిజ్ఞో ద్వయలక్షణః. ౫౦. తరో ర్భీజవిపాకాభ్యాం యో విద్వాన్ జన్మసంయమా, తరో ర్విలక్షణో దృష్ట ఏవం ద్రష్టా తనోః పృథక్. ౫౧. ప్రకృతేరేవమాత్మాన మవి విచ్యాబుధః పుమాన్, తత్త్వేన స్పర్శసంమూఢస్సంసారం ప్రతిపద్యతే. ౫౨. సత్త్వసంగాదృషీన్ దేవాన్ రజసా సురమానుషాన్, తమసా భూతతిర్యక్త్వం భ్రామితో యాతి కర్తృభిః. ౫౩. నృత్యతో గాయతః పశ్యన్ యతై వానుకరోతి తాన్, ఏవం బుద్ధిగుణాన్ పశ్యన్న నీహోఽప్యనుకార్యతే. ౫౪. యథాంభసా ప్రచ లతా తరవోఽపి చలాఇవ, చక్షుషా భ్రామ్యమాణేన దృశ్యతే భ్రామ్యతీవ భూః. ౫౫. యథామనోరథధియో విషయానుభవో మృషా, స్వప్నదృష్టాశ్చ దాశార్వా తథాసంసార ఆత్మనః. ౫౬. అర్థేహ్యవిద్యమానేఽపి సంసృతి ర్న నివర్తతే, ధ్యాయతో

మనోరథమయాః తనూః అవస్థాః గుణసంగాత్ ప్రకృత్య వివేకాత్. కశ్చిదుపాదతైవరమేశ్వరాను గృహీతః కశ్చిజ్జహతి. కథం జహతి. నహ్యవస్థావతో దేహస్య ద్రష్టా తదవస్థావానితి వివేకజ్ఞానేన. ౪౯. నను తదానీం మూర్తిమత్వేన జన్మమరణవాన్ దేహో న దృశ్యతే తత్రాహ—ఆత్మన ఇతి. పితృదేహస్సార్థద్వైహికం కుర్వతాప్యయదర్శనాత్. పుత్రదేహస్య చ జాతకర్తృణి జన్మదర్శనాత్ ఆత్మనః స్వదేహస్సాపి భవాప్యయావనుమేయా. ఏవం చ దృశ్యత్వే సతి భవాప్యయవతాం వస్తూనాం దేహానామజ్ఞో ద్రష్టా ద్వయలక్షణో భవాప్యయధర్మో న భవతి. ౫౦. ఏతదేవ దృష్టాం తేన స్పష్టయతి—తరోరితి. తరుశబ్దేనోద్భిజ్జమాత్రోపలక్షణం. ఫలపాకాంతస్య వ్రీహ్యదేరిత్యర్థః. యద్వా. తరోరేవాంత్యః. పరిణామో విపాకః. భీజాజన్మ. విపాకాత్సంయమం నాశం చ విద్వాన్ తరో ర్జన్మవినాశయోః ద్రష్టా. యథా న తద్వాన్ ఏవం దేహే వర్తమానోఽపి ఆత్మా తద్భవాప్య యాభ్యాం న సంబంధ్యతే. ౫౧. అవివేకినః సంసారం ప్రపంచయతి—పంచభిః ప్రకృతేరితి. తత్త్వే నతత్త్వతః. అవివిచ్య. తత్త్వదృష్ట్యేషు ర్మేషు విషయేషు సంమూఢ ఇతి వా. ౫౨. గుణభేదేన త్రివిధం. తత్రాపి తత్తత్తారతమ్యేనైకైకత్ర ద్వివిధం సంసారమాహ—సత్త్వేతి. ౫౩. నన్వకర్తు రాత్మనః కుతః కర్తృభిః భ్రమణం? తత్రాహ—నృత్యత ఇతి. నృత్యతో గాయతో జనాన్ జనః పశ్యన్ అనుకరోతి. తద్గతస్వరతాశాదిగతిం శృంగారకరుణాదిరసం చ మనస్యనువర్తయ తీత్యర్థః. అనుకార్యతే గుణైః బలాదిత్యర్థః. అనేన దృష్టాంతేన దృశ్యధర్మో ద్రష్టరి స్ఫురతీతి దర్శితం. ౫౪. ఉపాధిధర్మాశ్చోపహితే అవభాసంత ఇత్యత్ర దృష్టాంతమాహ—యథేతి. తీరస్థాః తరవో ధావంత ఇవ యథా దృశ్యంతే. జలే ప్రతిబింబితా వా చంచలా ఇవేతి. విషయగ్రాహ కేణ మనసా పరికల్పితావీవ తేషు లావణ్యాదయో గుణాః. న వస్తుతస్సంతి. అతో మనోనిబంధన వివాయం సంసార ఇత్యభిప్రేత్య గ్రాహకగుణా గ్రాహ్యోఽవభాసంత ఇత్యత్ర దృష్టాంతమాహ—చక్షుషేతి. ౫౫. భోగస్యాపి మిథ్యాత్వే దృష్టాంతద్వయమాహ—యథేతి. యథా ఏతాః ప్రసిద్ధాః మనోరథధియః స్వప్నదృష్టాశ్చ యథా మృషా. ఏవమాత్మనో విషయానుభవః సంసారో మృషా. ౫౬. నను యది మృషా తర్హి కిం తన్నివృత్తిశ్రమేణ—తత్రాహ—అర్థ ఇతి. అస్యాత్మనః.

విషయానస్య స్వప్నేఽనర్థాగమో యథా. ౫౭. తస్మాద్ధృవ మాభుంక్ష్వ విషయాన
సదింద్రియైః, ఆత్మా గ్రహణనిర్భాతం పశ్యత్ వైకల్పికం భ్రమమ్. ౫౮. క్షిప్తోఽవ
మానితో సద్భిః ప్రలబ్ధోఽసూయితోఽథవా, తాడిత స్సన్నిరుద్ధో వా వృత్త్యా వా
పరిహారితః. ౫౯. నిష్ఠితో మూత్రితో వాజ్ఞైర్బహుధైవం ప్రకంపితః, శ్రేయస్కామః
కృచ్ఛగత ఆత్మనాత్మాన ముద్ధరేత్. ౬౦. ఉద్ధవ ఉవాచః—యథైవ మను బుద్ధ్యే
యం వద నో వదతాం వర. ౬౧. సుదుస్సహమిమం మన్యత్యన్యసదతిక్రమం, విదు
షామపి విశ్వాత్తృ ప్రకృతిర్హి బలీయసీ, ఋతే త్వద్ధర్మనిరతాశాంతాం స్వచ్ఛ
రణాశ్రయాత్. ౬౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే ఏకాదశస్కంధే, ద్వావింశోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—సవేద మాశంసిత ఉద్ధవేన భాగవతమాఖ్యేన దాశార్వా *
ఋషభః, సభాజయన్ భృత్యవచో ముకుందస్తమాబభాషే శ్రవణీయవీర్యః. ౧.
శ్రీభగవానువాచః— బార్హస్పత్యసనహ్యత్ర సాధుర్వై దుర్జనేరితైః, దురుక్తై
ర్భిన్నమాత్మానం యస్సమాధాతుమిశ్వరః. ౨. న తథా తప్యతే విద్ధః పునూన్
౫౭. తతో భోగోద్యమో న కర్తవ్య ఇత్యాహ—తస్మాదితి. ౫౮. దుఃఖప్రతీకారోద్యమమపి పరి
త్యజ్య పరమేశ్వరనిష్ఠేనైవ భావ్యమిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. క్షిప్తఇతి. క్షిప్తః ఆక్షిప్తః సున్న ఇతి వా.
ప్రలబ్ధః అపహసితః. ౫౯. నిష్ఠితఇతి. నిష్ఠితః నిష్ఠీవనవిషయాకృతః. మూత్రితః మూత్రేణాద్వీకృతః
ప్రకంపితః పరమేశ్వరనిష్ఠాయః ప్రచ్యావితోఽపి. కృచ్ఛగతః కష్టం ప్రాప్తోఽపి. ౬౦. యథేతి.
ఏవం త్వదుక్తం యథా అనుబుద్ధ్యేయం తథా నః సర్వాన్ ప్రతి వద. ౬౧. సుదుస్సహమితి.
త్వద్ధర్మనిష్ఠితాన్ ఋతే. విదుషామపి అసద్భిః కృత మతిక్రమం అపరాధం సుదుస్సహం మన్య ఇత్య
న్వయః. ప్రకృతిః స్వభావః. ౬౨. శ్లో. నిరస్య సర్వసందేహానేకీకృత్య సుదర్శనమ్, ప్రకాశితరహస్యం
తం భజామి గురుమిశ్వరమ్.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. త్రయోవింశేతిరస్కారసహనోపాయ ఈర్యతే, భిక్షుగీతాప్రకారేణ మనసస్సంయ
మో ధియా. దుర్జనోపద్రవో నూనం దుస్సహోఽపి మహీయసామ్, అతశ్చతుర్భ రధ్యాయై స్సహనో
పాయవర్ణనమ్. తత్ర తావదస్తిన్నధ్యాయే భిక్షుగీతయా మనోవిజయః. ఉత్తరస్తి ప్రకృతిపురుష
వివేకః. తదుత్తరస్తి గుణవృత్తివిజయః. తతః పరస్త్వైన్నలగీతయా విషయసంగత్యాగేన సత్సంగ
ఇతి క్రమేణోపాయా భగవతా వర్ణ్యంతే. సఇతి. ఆశంసితః ప్రార్థితః భృత్యస్య వచః సత్కుర్వత్
తం భృత్యం ప్రత్యాబభాషే. ౧. తత్ర తావదంగీకారతస్తద్వచః సంపూజయతి-ద్వాభ్యాం. బార్హ
స్పత్యేతి. హే బార్హస్పత్య బృహస్పతే శ్విష్య. అత్ర లోకే. స సాధుర్వాస్తి. యో దుర్జనోక్తిభిః
భిన్నం క్షుభితం. ఆత్మానం మనః. శమయితుం ఈశ్వరస్సమర్థ స్సామ్యత్. ౨. కుత ఇత్యత ఆహ—
నేతి, యథా మర్తస్థా మర్తస్వేవ నిత్యం స్థితాః పరుషాక్తిరూపా ఇషవః. తుదంతి వ్యథయంతి

బాణై రజిష్టాగైః, యథా తుదంతి మర్తస్థాహ్యాసతాం పరుషేషవః. 3. కథయంతి మహాత్పుణ్యమితిహాసమిహోద్ధవ, తమహం వర్ణయిష్యామి నిబోధ సుసమాహితః. ౪. కేనచిద్భిక్షుణా గీతం పరిభూతేన దుర్జనైః, స్మరతా ధృతియుక్తేన విపాకం నిజ కర్తృణామ్. ౫. అవంతీషు ద్విజః కశ్చిదాసీదాధ్యతమ శ్చియా, వార్తావృత్తిః కద ర్యశ్చ కామీ లుబ్ధోఽతికోపనః. ౬. జ్ఞాతయోఽతిథయస్తస్య వాఙ్మాత్రేణాప్యనర్చితాః, శూన్యావసథ ఆత్మాహం కాలే కామైరనర్చితః. ౭. దుశ్శీలస్య కదర్యస్య ద్రుహ్యంతే పుత్రబాంధవాః, దారా దుహితరో భృత్యా విషణ్ణా నాచరణ్ ప్రియమ్. ౮. తస్యైవం యక్షవిత్తస్య చ్యుతస్యోభయలోకతః, ధర్మకామవిహీనస్య చుక్రుధుః పంచభాగినః. ౯. తదవధ్యానవిస్రస్తపుణ్యస్కంధస్య భూరిద, అర్థోఽప్యగచ్ఛన్నిధనం బహ్వయాసపరిశ్రమః. ౧౦. జ్ఞాతయో జగృహుః కించిత్కించద్దస్యవ ఉద్ధవ, దైవతః కాలతః కించిద్బ్రహ్మబంధోర్నృపార్థివాత్. ౧౧. సవం ద్రవిణే నష్టే ధర్మకామవివర్జితః, ఉపేక్షితస్సర్వజనైశ్చింతా మాప దురత్యయామ్. ౧౨. తస్యైవం ధ్యాయతో దీర్ఘం నష్టరాయస్తపస్వినః, ఖద్యతో బాష్పకంతస్య నిర్వేద స్సుమహానభూత్. ౧౩. సచాహేదమహో కష్టం వృథాత్తా మేఽనుతాపితః, న ధర్తాయ న కామాయ యస్యార్థాయాస ఈదృశః. ౧౪. ప్రాయేణార్థః కదర్యాణాం

తథా ఇతరే బాణాః న తుదంతి. అతస్తై స్తథా న తప్యత ఇత్యర్థః. 3. తథాపి మయావక్ష్యమాణై రుపాయైః సర్వం సోధుం శక్యత ఇత్యభిప్రాయేణేతిహాసంప్రస్తాతి—కథయంతీతి. మహద్యథా భవతి తథా. పుణ్యమితిహాసం గాథాం కథయంతి. ౪. ౫. సతు భిక్షుః పూర్వం ధనాధ్యః కృచ్ఛార్జితస్య ధనస్య నాశేన సంతప్యమానో నిర్విణ్ణస్సన్ప్రజ్య భిక్షామట౯ దుర్జనై రుపద్రుతః ప్రస్తుతోపయోగినీం గాథామగాయతేతి వక్తుం తస్య చరితమాహ—అవంతీష్వితి. అవంతీషు మాళవేషు వార్తాకృషివాణిజ్యాదిరూపా వృత్తిర్యస్య సః. కదర్యస్తు స్మృతావుక్తః. శ్లో. “ఆత్మానం ధర్మకృత్యం చ పుత్రదారాంశ్చ పీడయ౯, దేవతాతిథిభృత్యాంశ్చ న కదర్య ఇతి స్మృతః” ఇతి. ౬. జ్ఞాతయ ఇతి. తస్య యే జ్ఞాతయో బాంధవాః. అతిథయో అధ్వనీనాశ్చ. తేన నార్చితా ఇత్యర్థః శూన్యావసథే ధర్మకామహీనే గృహే దేహే వా. ౭. ౮. తస్మైతి. యక్షాణాం విత్తమివ కేవలం రక్షణీయం విత్తం యస్య. పంచభాగినః పంచయజ్ఞదేవతాః. ౯. తదితి. తేషామవధ్యానమనాదరః తేన విస్రస్తో విశీర్ణః పుణ్యస్య స్కంధః అర్థలాభమాత్రహేతురంశో యస్య తస్య బహ్వయాసైః కృష్యాదిభిః కేవలం శ్రమో యస్మి౯ సః. ౧౦. కుతో నిధనమగచ్ఛత్తత్రాహ—జ్ఞాతయ ఇతి. దైవతః గృహదాహాదినా కాలతః నిఖాతథాన్యాదినా పార్థివానాం చ ద్వంద్వైక్యం తస్మాత్. ౧౧. ౧౨. తస్మైతి. నష్టరాయః నష్టాః రాయః అర్థాః యస్య తస్య. తపస్వినః సంతప్తస్య. ౧౩. సఇతి. మే మయా. ఆత్మా దేహః. వృథైవానుతాపితః. అనుతాపం ప్రపంచయతి-న ధర్తాయేత్యాదినా. యస్య ఈదృశః అర్థాయాస స్తేన మయా. ౧౪. ప్రాయేణేతి. నరకాయచ సత్యవృత్తే ధర్తా

న సుఖాయ కదాచన, ఇహచాత్తోపతాపాయ మృతస్య నరకాయ చ. ౧౫. యశో
 యశస్వినాం శుద్ధం శ్లాఘ్యం యే గుణినాం గుణాః, లోభస్వల్పోఽపితాన్ హంతి
 శ్విత్రం రూపమివోర్జితమ్. ౧౬. అర్థస్య సాధనే సిద్ధ ఉత్కర్షే రక్షణేవ్యయే, నాశో
 పభోగ ఆయాసస్త్రాసశ్చింతాభ్రమో నృణామ్. ౧౭. స్తేయం హింసా నృతం దంభః
 కామః క్రోధస్తన్మయో మదః, భేదో వైరమవిశ్వాస స్సంస్పర్థా వ్యసనాని చ. ౧౮.
 ఏతే పంచదశానర్థాహ్యర్థమూలా మతానృణామ్, తస్మాదనర్థమర్థాఖ్యం శ్రేయోఽర్థీ
 దూరత స్త్యజేత్. ౧౯. భిద్యంతే భ్రాతరో దారాః పితర స్సుహృద స్తథా, ఏకా
 స్నిధాః కాకణినా సద్యస్సర్వేఽరయః కృతాః. ౨౦. అర్థేనాల్పీయసాప్యేతే సం
 రథాదీప్తమన్యవః, త్యజంత్యసూన్ స్పృహో ఘ్నంతి సహసోత్సృజ్య సౌహృదమ్.
 ౨౧. లభ్యా జన్తామరప్రార్థ్యం మానుష్యం తద్విజాగ్ర్యతామ్, తదనాదృత్య
 యే స్వార్థం ఘ్నంతి యాంత్యశుభాం గతిమ్. ౨౨. స్వర్గాపవర్గయోర్ద్వారం ప్రాప్య
 లోకమిమం పుమాన్, ద్రవిణే కోఽనుషజ్జేత మర్త్యోఽనర్థస్య థామని. ౨౩. దేవర్షి
 పితృభూతాని జ్ఞాతిబంధూంశ్చ భాగినః, అసంవిభజ్య చాత్తానం యక్షవిత్రః పత.
 త్యధః. ౨౪. వ్యర్థయాధేహయా విత్తం ప్రమత్తస్య వయోబలమ్, కుశలా యేన
 సిద్ధ్యంతి జరతః కిన్ను సాధయే. ౨౫. కస్తాత్సంక్లిశ్యతే విద్వాన్ వ్యర్థయాధేహయా
 సకృత్, కస్యచిన్తాయయా నూనం లోకోఽయం సువిమోహితః. ౨౬. కింధనైర్ధన

ననుష్ఠానాత్. ౧౫. యశ ఇతి. శ్విత్రం శ్వేతకుష్మం. ౧౬. అర్థస్యేతి. సిద్ధేఽప్యర్థే తస్యోత్కర్షే సంపర్థ
 నే నాశోపభోగయో ర్ద్వంద్వైక్యం. నాశే ఉపభోగే చేత్యర్థః. సాధనోత్కర్షయో రాయాసః. తత
 స్త్రాసః చింతా చ. నాశే భ్రమ ఇతి. ౧౭. కించ స్తేయమితి. ౧౮. ఏత ఇతి. అర్థ ప్రాప్త్యర్థా స్తేయా
 దయః షడనర్థాః. ప్రాప్తేఽర్థే స్వయాదయో వ్యసనైస్సహనవ. తత్ర వ్యసనాని స్త్రీద్యూతమద్యవిషయాణి
 త్రీణి. ౧౯. భేదవైరస్పర్థాః ప్రపంచయతి ద్వాభ్యాం. భిద్యంత ఇతి. భిద్యంతే స్నేహం త్యజంతి. కథం
 భూతాః ఏకా స్నిధాః ఏకే ఏకప్రాణాః తే చ తే అస్నిధాః అతిప్రియాశ్చేత్యర్థః. కుతః కాకణినా
 పుంస్త్వహార్షం. వింశతివరాటికాః కాకణిః తయా. ౨౦. అర్థేనేతి. సంరథాః తుభితాః. స్పృహః స్పర్థ
 మానాః. ౨౧. ఇహ తావదర్థ నిష్ఠానామేతేఽనర్థాః పరలోకేఽప్యనర్థా ఏవ తేహమిత్యాహ-త్రిభిః.
 లభ్యేతి. మానుష్యం జన్మ తత్. తత్రాపి ద్విజాగ్ర్యతాం బ్రాహ్మణ్యం. స్వార్థం ఘ్నంతి ఆత్మహితం
 న కుర్వంతి యే. తే అశుభాం గతిం యాంతి. ౨౨. అమరప్రార్థ్యతాం దర్శయన్నాహ—స్వర్గేతి.
 లోకం దేహం. అనుషజ్జేత ఆసక్తిం కుర్యాత్. ౨౩. దేవేతి. ఋషయో మనుష్యయజ్ఞబ్రహ్మయ
 జ్ఞయోః దేవతాః. దేవపితృభూతానీతరేషు. జ్ఞాతయః సగోత్రాః. బంధవో వివాహాదిసంబంధాస్తాన్
 అన్యాంశ్చ భాగినః భాగర్థాన్. ఆత్తానం చ అసంవిభజ్య అన్నాదిభిరసంతర్ప్య. ౨౪. ఏవం
 విమృశ్యానుతప్యమాన ఆహ—వ్యర్థయేతి. వ్యర్థయాధేహయా ప్రమత్తస్య మమ విత్తాదిగతమితి
 శేషః. యేన విత్తాదినా కుశలాః వివేకినః సిద్ధ్యంతి ముచ్యంతే. జరతో వృద్ధః. ౨౫. అన్యమపి స్వస
 దృశం శోచతి-కస్తాదితి. కస్తాదేవ మనర్థం విద్వానపి సంక్లిశ్యతే. కారణం సంభావయతి. కస్యచిదితి.

దైర్వా కింకామైర్వాకామదైరుత, మృత్యునాగ్రస్యమానస్య కర్తృభిర్వోతజన్మదైః.
 ౨౭. నూనం మే భగవాన్ ప్రీతస్సర్వదేవమయో హరిః, యేన నీతో దశా
 మేతాం నిర్వేదశ్చాత్మనః ప్లవః. ౨౮. సోఽహం కాలావశేషేణ శోషయష్యేఽంగ
 మాత్మనః, అప్రమత్తోఽఖిలస్వార్థే యది స్యాత్సిద్ధ ఆత్మని. ౨౯. తత్ర మామనుమో
 దేరన్ దేవాస్త్రిభువనేశ్వరాః, ముహూర్తేన బ్రహ్మలోకం ఖట్వాంగస్సమసాధ
 యత్. ౩౦. శ్రీభగవానువాచః—ఇత్యభిప్రేత్య మనసా హ్యవంతోఽన్యో ద్విజస
 త్తమః, ఉన్ముచ్య హృదయగ్రంథీన్ శాంతో భిక్షురభూన్తునిః. ౩౧. సచచార మహీ
 మేతాం సంయతాత్తేంద్రియానిలః, భిక్షార్థం నగరగ్రామానసంగోఽలక్షితోఽవిశత్.
 ౩౨. తం వై ప్రవయసం భిక్షుమవధూత మసజ్జనాః, దృప్తాః పర్యభవన్ భద్రబహ్విభిః
 పరిభూతిభిః. ౩౩. కేచిత్త్రివేణుం జగృహురేకే పాత్రకమండలూ, పీఠం చైకేఽక్ష
 సూత్రం చ కంఠాం చీరాణి కేచన. ౩౪. ప్రదాయ చ పునస్తాని దర్శితాన్యాదదు
 ర్భనేః. ౩౫. అన్నం చ భైక్షసంపన్నం భుంజానస్య సరిత్రఘ్నే, మాత్రయంతి చ పాపి
 స్థా నిష్ఠీవంత్యస్య మూర్ధని. ౩౬. యతవాచం వాచయంతి తాడయంతి న వక్తిచేత్,
 తర్జయంత్యపరే వాగ్భిః స్తేనోఽయమితి వాదినః. ౩౭. బద్నంతి రజ్జ్వ తం కేచిద్బధ్య
 తాం బధ్యతామితి, క్షిపంత్యేకేఽవజానంతి హ్యేషధర్మ ధ్వజశ్శతః, క్షీణవిత్తఇమాం
 వృత్తి మగ్రహీత్స్వజనోర్ఘ్నితః. ౩౮. అహో ఏష మహాసారో ధృతిమాన్ గిరిరా
 డివ, మానేన సాధయత్యర్థం బకవద్దృఢనిశ్చయః. ౩౯. ఇత్యేకే విహసంత్యేన మన్యే

౨౬. నను నాయం మోహితః క్లిశ్యతి. కింతు ధనాదిలిప్సయా భోగాదివిషయసంపాదనేచ్ఛయా
 చేత్యతాహ—కిమితి. ఉత పునరపి. ౨౭. ఇదానీం సంపన్నవివేకః. సంహృష్యన్నాహ—త్రిభిః.
 నూనమితి. యేన ప్రీతేనాత్మనః ప్లవరూపో నిర్వేదశ్చ భవతి. స హరి ర్నే నూనం ప్రీత ఇతి. ౨౮.
 సఇతి. అంగం శోషయిష్యేతపసా. యద్వా. విద్యయా లయం నేష్యామి, యదిస్యా త్కాలావశే
 ష స్తర్వాత్త న్యేవ సిద్ధస్తుప్తస్సన్. అఖిలే స్వార్థే ధర్మాదిసాధనే అప్రమత్తస్సన్. ౨౯. తత్రేతి. అను
 మోదేరన్ అనుగృహ్ణాంతు. నను దేవైరనుమోదితోఽపి జరతః స్వత్సేన కిం సాధయిష్యతి? తత్రాహ.
 ముహూర్తేనేతి. ౩౦. ఇతీతి. అభిప్రేత్య నిశ్చిత్య. ఆవంత్యః అవంతీదేశసంభవః. హృదయ
 గ్రంథీన్ అహంకారాదీన్. ౩౧. సఇతి. అసంగః ఆసక్తికూన్యః. అలక్షితః శ్రైష్ఠ్యమద్యోతయన్.
 ౩౨. తమితి. ప్రవయసం వృద్ధం. అవధూతం మలినం. పర్యభవన్ అవమేనిరే. హే భద్ర. పరి
 భూతిభిస్తిరస్కారైః. ౩౩. పరిభవానేన దర్శయతి—సప్తభిః. కేచిదితి. ౩౪. ప్రదాయేతి. భో
 భగవన్ గృహణేతి దర్శితాని ప్రదాయ పునశ్చాదదుః. ౩౫. అన్నమితి. అన్నే మాత్రయంతి.
 మూర్ధని చ నిష్ఠీవంతి పూత్కారేణ క్షేప్తాః ప్రక్షిపంతి. ౩౬. ౩౭. బద్నంతి, క్షిపంతి నిందంతి
 నిందామేవాహ—ఏష ధర్మధ్వజః త్రిదండలింగోపజీవీ. శతో లోకవంచకః తదేవాహుః—క్షీణవిత్త
 ఇతి. ౩౮. అహో ఇతి. మహాసారః అతిబలీ. ౩౯. ఇతీతి. దుర్వాతయంతి తదుపర్యధోవాయం

దుర్వాతయంతి చ, తం బబంధుర్నిరుదుధుర్యథా క్రీడనకం ద్విజమ్. ౪౦. ఏవం సభౌ
తికం దుఃఖం దైహికం దైవికం చ యత్, భోక్తవ్యమాత్తనో దిప్తం ప్రాప్తం
ప్రాప్త మబుధ్యత. ౪౧. పరిభూత ఇమాం గాథా మగాయత నరాధమైః, పాతయద్భి
స్వధర్మస్తో ధృతిమాన్థాయ సాత్వికీమ్. ౪౨. భిక్షురువాచ—నాయం జనో మే సుఖ
దుఃఖహేతుర్న దేవతాత్మగ్రహకర్తకాలాః, మనఃపరం కారణమామనంతి సంసార
చక్రం పరివర్తయేద్యత్. ౪౩. మనోగుణాన్వై సృజతే బలీయస్తతశ్చ కర్తాణి విల
క్షణాని, శుక్లాని కృష్ణాన్యతిలోహితాని తేభ్యస్సవర్ణా స్సృతయో భవంతి. ౪౪.
అనీహ ఆత్మా మనసా సమీహతా హిరణ్మయో మత్సఖ ఉద్విచప్తే, మనస్స్వలింగం
పరిగృహ్య కామాజ్ఞాపన్ని బద్ధో గుణసంగతోఽసౌ. ౪౫. దానం స్వధర్మోనియమో
యమశ్చ శ్రుతం చ కర్తాణి చ సద్వ్రతాని, సర్వే మనోనిగ్రహలక్షణాంతాః పరో
హి యోగో మనస స్సమాధిః. ౪౬. సమాహితం యస్య మనః ప్రశాంతం దానా

ముంచంతి. బబంధుః శృంఖలైర్నిరుదుధుః. కారాగృహాదిషు ద్విజం శుకశారికాదిం యథా. ౪౦.
ఏవమితి. భౌతికం దుర్జనాదికృతం దైహికం జ్వరాదినిమిత్తం. దైవికం శీతోష్ణాదిభవం. దిప్తం దైవ
ప్రాప్తం. ౪౧. పరిభూత ఇతి. ధర్మాత్పాతయద్భిః పరిభూతోఽపి. సాత్వికీం ధృతిమాన్థాయ. స్వధర్మ
ఏవ స్థితిః. ఇమాం వక్ష్యమాణాం గాథా మగాయత. సాత్వికీ ధృతిశ్చ గీ. శ్లో. “ధృత్యా యయాథా
రయతే మనఃప్రాణేంద్రియక్రియాః, యోగేనాప్యభిచారిణ్యా ధృతిస్సా పార్థ సాత్వికీ”తి స్మృతే. ౪౨.
తామేవ షోడశ శ్లోకీం గాథామాహ—నేతి. నచాత్మా నాపి గ్రహాదయః. మనః పరం కేవలం
సుఖదుఃఖయోః కారణం వదంతి. శ్రు. “మనసాహ్యేవ పశ్యతి మనసా శృణోతీ”త్యాది శ్రుతయః. ౪౩.
పరివర్తనప్రకారమేవాహ—మన ఇతి. గుణాన్ గుణవృత్తిః సృజతి. తతస్తేభ్యః గుణేభ్యః. శుక్లాని
సాత్వికాని-కృష్ణాని తామసాని. అతిలోహితాని రాజసాని. తేభ్యః సవర్ణాస్తత్కర్తృత్వానురూపాః.
సృతయః దేవతిర్యగ్నురాదిజాతయః భవంతి. ౪౪. తర్హిమనస ఏవ సంసారస్సాన్నితత్వన ఇత్యా
శంక్యాహ—అనీహఇతి. అయమర్థః. అవిద్యయా మనసోఽధ్యాసేన-ఇయమాత్మన స్సంసృతిః.
న తు స్వతః. యత స్తద్రహితస్యేశ్వరస్య సా నాస్తి-కింతు తద్వతో జీవన్మయేతి. తదేవాహ—
మనసా సమీహమానేన సహ నియంతృత్వేన వర్తమానోఽపి పరమాత్మా అనీహః తత్త్రియాసంగరహితః.
యతో హిరణ్మయః విద్యాశక్తిప్రధానః. కుతః. యతో మత్సఖః మమ జీవస్య సఖా నియంతా
అతః ఉత్ ఉచ్చైః విచప్తే అతిరోహితజ్ఞానేన కేవలం పశ్యతీత్యర్థః. అతోఽసౌ పునరహం జీవః
స్వలింగం స్వస్తిన్నాత్మని లింగయతి. ద్యోతయతి సంసారమితి తథా ఆత్మనః పరిగృహ్య ఆత్మత్వేన
స్వీకృత్య. తస్య మనసో గుణైః కర్తృభిస్సంగతస్సంబద్ధః గుణసంగాద్వా. కామాన్ జాపన్నిబద్ధ ఇతి.
౪౫. అతో మనోనిగ్రహే కృతే సర్వం కృతం స్యాత్. తం వినా తు సర్వం వ్యర్థమిత్యాహ—
ద్వాభ్యాం. దానమితి. స్వధర్మః నిత్యనైమిత్తికరూపః సద్వ్రతాని ఏకాదశ్యుపవాసాదీని. అన్యాని
చ యావంతి కర్తాణి. ఏతే సర్వే ఉపాయాః మనోనిగ్రహలక్షణాః అతో నిష్ఠా ఫలం యేషాం
తే తథా-నను జ్ఞానాంగత్వం తేషాం ప్రసిద్ధం తత్రాహ-మనసః సమాధిర్నిగ్రహ ఏవ పరో యోగః
జ్ఞానం. ౪౬. సమాహిత మితి. అతో యస్య మనస్సమాహితం భవతి. తస్య కిం కృత్యమస్తి. వదేతి

దిభిః కిం వద తస్య కృత్యం, అసంయతం యస్య మనో వినశ్యేద్దానాదిభిశ్చేదపరం
కిమేభిః. ౪౭. మనోవశేనైవహ్యభవంశ్చ దేవా మనశ్చ నాన్యస్య వశం సమేతి,
భీష్టాహి దేవ స్సహసస్సహాయాన్ యుంజ్యాద్వశం తం సహి దేవదేవః. ౪౮. తం
దుర్జయం శత్రుమసహ్యవేగమరుంతుదంత న్న విజిత్య కేచిత్, కుర్వంత్యసద్విగ్ర
హమత్ర మర్వైర్నిత్రాణ్యుదాసీనరిపూంశ్చ మూఢాః. ౪౯. దేహం మనోమాత్ర
మిమం గృహీత్వా మమాహమిత్యంధధియో మనుష్యాః, ఏషోహమనోయమితి
భ్రమేణ దురంతపారే తమసి భ్రమంతి. ౫౦. జనోఽస్య హేతు సుఖదుఃఖయోశ్చే
త్కిమాత్తనశ్చాత్ర హి భౌమయోస్తత్, జిహ్వం క్వచిత్స్వాం దశతి స్వదద్భి
స్తద్వేదనాయాం కతమాయ కుప్యేత్. ౫౧. దుఃఖస్య హేతు ర్యది దేవతాస్తు కి
మాత్తనస్తత్ర వికారయోస్తత్, యదంగమంగేన నిహన్యతే క్వచిత్కుఽధ్యేత

పరం ప్రత్యుపదిశన్నివ స్వయమేవాహ—అసంయతం విక్షిప్తం చేత్. యద్వా. వినశ్యేత్. ఆలస్యాది
నా లీయమానం చేత్-భవేత్ తర్హి ఏభి ర్దానాదిభిః కి మపరం ప్రయోజనం స్యాత్? న కించిదిత్యర్థః.
౪౭. నన్విశరేంద్రియజయః ప్రయోజనం స్యాన్నేత్యాహ—మనోవశ ఇతి. దేవా ఇంద్రియాణి
తదధిష్ఠాతారో వా. భీష్టాః యోగినామపి భయంకరః. మనోలక్షణో దేవః కుతః. సహసః బలాదపి
బలినోఽపివా సహాయాన్ అతస్తం యో వశవర్తినం కుర్యాత్ సఏవ దేవదేవః సర్వేంద్రియజేతా
భవతి. నాన్యః. తథాచ. శ్రు. “మనసో వశే సర్వమిదం బభూవ-నాన్యస్య మనోవశమన్వియాయ.
భీష్టాహి దేవ స్సహస స్సహాయాని”తి. ౪౮. అతః తన్నిగ్రహవ్యతిరేకేణ ఇతర నిగ్రహాయప్రవృత్తా
మూఢా ఇత్యాహ—తమితి. అసహ్య రాగాదయో వేగా యస్య తం-అతఏవ ఆరుంతుదం ఆరుర్హ
ర్న తత్తుదతి వ్యథయతీతి ఆరుంతుదః తం-తత్. నేలిచ్ఛేదః. తన్న విజిత్య అవిజిత్వా తత్ తతః.
యే కేచిన్తర్హ్యః కైశ్చిన్తర్హ్యస్సహ అసద్విగ్రహం కుర్వంతి. తత్ర తత్రానుకూలప్రతికూ
లాదీన్ అన్యాన్ మిత్రాదీన్ కుర్వంతి. తే మూఢా ఇత్యర్థః. ౪౯. తతశ్చానేన ప్రకారేణ సంసారే
భ్రమంతీత్యాహ—దేహ మితి. మనోమాత్రపరికల్పితమిమం స్వదేహ మహమితి పుత్రాదిదేహం చ మ
మేతి స్వీకృత్య-తమసి సంసారే. ౫౦. తదేవం మనస ఏవ సుఖదుఃఖకారణత్వముపపాద్యేదాసీం
జనాదీనాం షణ్ణామకారణత్వం షడ్భిః ప్రపంచయతి.—జనఇతి. అత్ర చ అస్తిన్నపి పక్షే ఆత్మనః
కిం. న కించిత్. సుఖదుఃఖకర్తృత్వం తత్కర్తృత్వం చ నాస్తీత్యర్థః. కుత ఇత్యత ఆహ—హి నిశ్చి
తం భౌమయో ర్భౌమవికారయో దేహయోస్తత్. నత్వాత్మనః. అమూర్తస్యాక్రియస్య హననా
దీషు కర్తృత్వకర్తృత్వానుపపత్తేః. తథాపి దుఃఖమాత్మపర్యవసాయ్యేవేతి చేత్ ఏవమప్యాత్మనః ఉభ
యత్రాప్యేకత్వాన్న కోపవిషయోఽస్తీతి స్వదృష్టాంతేన దర్శయతి—జిహ్వమితి. ౫౧. దుఃఖస్యేతి.
యది దేవతాః. అస్తు నామ. తత్రాపి పక్షే ఆత్మనః కిం యతో వికారయో ర్విక్రియమాణయో దేవ
తయోస్తత్. హస్తేన ముఖేఽభిహతే లేన వా హస్తే దష్టే తదభిమానినో ర్వహ్నింద్రయారేవ తత్.
నత్వవిక్రియస్యానహంకారస్యాత్మనః. దేవతానాం చ సర్వదేహేష్వభేదాన్న కోపవిషయోఽస్తీతి
స్వదేహదృష్టాంతమాహ—యదితి. యత్ యదా అంగం దేవతాధిష్ఠానం హస్తముఖాది. అతఏవ

కస్తై పురుషస్తతోఽన్యః. ౧౧. ఆత్మా యది స్యాత్సుఖదుఃఖహేతుః కిమన్యతస్తత్ర నిజస్వభావః, నహ్యత్తనోఽన్యద్యది తన్నమా స్యాత్క్రుధ్యేత కస్తాన్నసుఖం నదుఃఖమ్. ౧౩. గ్రహానిమిత్తం సుఖదుఃఖయోశ్చేత్కిమాత్తనోఽజస్య జనస్య తేవై, గ్రహైర్గ్రహస్యైవ వదంతి పీడాం క్రుధ్యేత కస్తై పురుషస్తతోఽన్యః. ౧౪. కర్తాస్తుహేతు సుఖదుఃఖయోశ్చేత్కిమాత్తనస్తద్ధి జడాజడత్వే, దేహస్త్వచిత్పురుషోఽయం సుపర్ణః క్రుధ్యేత కస్తై న హి కర్తమూలమ్. ౧౫. కాలస్తు హేతు సుఖదుఃఖయోశ్చేత్కిమాత్తనస్తత్ర తదాత్మకోఽసౌ, నాగ్నే ర్హితాపో న హిమస్య తత్స్యాత్క్రుధ్యేత కస్తై న పరస్య ద్వంద్వమ్. ౧౬. కేనచిత్కాప్యపి కథంచనాస్య ద్వంద్వోపరాగః పరతః పరస్య, యథాహమస్సంస్మరిరూపిణ స్స్యాదేవం ప్రబుద్ధో

పూర్వత్ర దేవతానధిష్ఠానభూవికారదంతోదాహరణం. ౧౧. ఆత్మేతి. ఆత్మనః సుఖదుఃఖాద్యాకార పరిణామః అతఏవ హేతు ర్యది స్యాదాత్మా తర్హి తత్ర తస్మిన్పక్షే అన్యతః కిం న కించిదన్యతో భవతి. తస్మై కుప్యేదిత్యర్థః. యతో నిజఏవ స్వభావః సః నన్వాత్తనస్తథా పరిణామః అన్యనిమిత్తో భవతి. అతోఽస్తి కోపవిషయ ఇతి చేత్ తత్రాహ—నహితి. ఆత్మవ్యతిరిక్తం నాస్త్యేవ యది స్యాదస్తీతి ప్రతీయేత తర్హి తన్నప్యైవ అతః కస్తాద్దేతోః క్రుధ్యేత యతో నాస్తినిమిత్తం న చ సుఖం దుఃఖం చేత్యర్థః. ౧౩. గ్రహా ఇతి. గ్రహపక్షేఽప్యజస్యాత్తనః కిం. యతో జన్యత ఇతి జనో దేహస్త్వైవ జన్మలగ్నాపేక్షయా ద్వాదశాష్టమాదిరాశిస్థా స్తే సుఖదుఃఖయో ర్నిమిత్తం భవంతి. కించ. అంతరిక్షస్థైర్గ్రహై స్తత్రస్థస్య గ్రహస్యైవ పాదార్థాదిదృష్ట్యాదిభేదైః పీడాం వదంతి దైవజ్ఞాః. న తు గ్రహకోణాదిషు స్థితస్య తద్దృష్ట్యగోచరస్య పురుషస్య గ్రహగత్యైవ తు పీడా తల్లగోన్న త్పన్నే దేహే తస్యాభిమానాద్భవతి. అతః పురుషస్తతో గ్రహాత్ దేహాచ్ఛన్యః కస్తై క్రుధ్యేత. ౧౪. కర్తేతి. కర్త హేతుశ్చేత్. అస్త్విత్యసూయోపగమః కర్తైవ నాస్తి. కుత స్తస్య హేతుత్వ మితి. తదాహ—హి యస్తాత్కర్త ఏకస్య జడాజడత్వే సతి స్యాత్. జడత్వాద్వికారిత్వోపపత్తేః అజడత్వాచ్చ హితానుసంధానతః ప్రవృత్తिसంభవాత్. అచిత్ జడో దేహః అతస్తస్య ప్రవృత్తిర్న సంభవతి. పురుషస్తు సుపర్ణః శుద్ధజ్ఞానస్వరూపః అతః కస్తై క్రుధ్యేత్. యతః సుఖదుఃఖయో ర్మూలభూతం కర్తైవ నాస్తితి. ౧౫. కాల ఇతి. తత్ర కాలపక్షేఽపి ఆత్మనః కిం యతోఽసౌ కాలాత్తక ఏవ. బ్రహ్మంశత్వాత్సాంశస్య స్వతః పీడా నాస్తితి. అత్ర దృష్టాంతః—నాగ్నేర్దేతో స్తదంశస్య జ్వాలాదేస్తాపః దాహతో నాశో నాస్తి తతోపాధిభూతకాష్టాంశదాహాన్నాశస్స్యాదితి దృష్టాంతాంతర మాహ—హిమస్య తచ్చైత్యం తదంశభూతస్య తుషారకణస్య నాశకం న స్యాదిత్యర్థః. కించ ఆస్తాం అంశత్వం వస్తుతః పరవివాయం. న పరస్య ద్వంద్వం సుఖదుఃఖాదికమస్తితి. ౧౬. తదేవం షడేతే హేతవః ప్రసిద్ధాః నిరస్తాః. యచి కశ్చిద్దేత్వంతరముద్భావయేత్. తదపి షస్తుమహి మాపేక్షాయాం న సంభవతీత్యాహ—నేతి. నన్వపరోక్షః కథ మపహ్నాయతే? తత్రాహ—యథేతి. సంస్మరి మవిద్యమానామేవ రూపయతి ప్రకాశయతీతి తథా అస్య అహమః అహంకారస్య యథా స్యాత్. న తథా పరతః ప్రకృతేః పరస్యాత్తనో ద్వంద్వసంబంధః అహంకారనిమిత్తోఽస్తి న వాస్తవ

న బిభేతి భూతైః. ౫౭. ఏతాం స ఆస్థాయ పరాత్మనిష్ఠామధ్యాసితాం పూర్వతమైర్
ర్హహర్షిభిః, అహం తరిష్యామి దురంతపారం తమోముకుందాంఘ్రినిషేవయైవ. ౫౮.
శ్రీభగవానువాచః—నిర్విద్య నష్టద్రవిణో గతక్లమః ప్రవ్రజ్య గాం పర్యటమాన
ఇత్థమ్, నిరాకృతో సద్భిరపి స్వధర్తాదకంపితోఽమూం మునిరాహ గాథామ్. ౫౯.
సుఖదుఃఖప్రదో నాన్యః పురుషస్యాత్మవిభ్రమః, మిత్రోదాసీనరిపవ సంసారస్త
మసః కృతః. ౬౦. తస్మా త్వర్వాత్తనా తాత నిగ్రహాణ మనో ధియా, మయ్యావేశిత
యాయుక్త ఏతావాన్ యోగసంగ్రహః. ౬౧. య ఏతాంభిక్షుణా గీతాం బ్రహ్మని
ష్ఠాం సమాహితః, ధారయన్ శ్రావయన్ శృణ్వన్ ద్వంద్వైర్వైరైర్న వాభిభూయతే.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, త్రయోవింశోఽధ్యాయః.

అథ తే సంప్రవక్ష్యామి సాంఖ్యం పూర్వవినిశ్చితమ్, యద్విజ్ఞాయ పుమాన్
సద్యో జహ్యద్వైకల్పికం భ్రమమ్. ౧. ఆసీత్ జ్ఞానమథో అర్థ ఏకమేవావికల్పితమ్,
యదా వివేకనిపుణా ఆదౌ కృతయుగే యుగే. ౨. తన్తాయాఫలరూపేణ కేవలం

ఇత్యర్థః. ఏవం ప్రబుద్ధో యః సభూతైః కృత్వా న బిభేతి. ౫౭. అతోఽహమప్యేతయైవ పరమాత్మ
నిష్ఠయా తరిష్యామిత్యాహ-ఏతామితి. సోఽహమిత్యన్వయః. నన్వియం నిష్ఠైవ కథం భవేత్తదాహ-
ముకుందేతి. ౫౮. ప్రస్తావేన సహ గాథార్థం సంక్షేపతో దర్శయతి—ద్వాభ్యాం. నిర్విద్యేతి. ఇత్థం
నష్టద్రవిణో నిర్విద్య గతక్లమః. ప్రవ్రజ్య గాం పర్యటన్. అసద్భిర్నిరాకృతోఽపి స్వధర్తాదకంపితః.
స మునిః. అమూం గాథామహేత్యన్వయః. ౫౯. సుఖేతి. మిత్రోదాసీనరిపవః సంసారస్సరోఽపి
చ తమసః అజ్ఞానతః. ఆత్మనో మనసో విభ్రమమాత్రః కృతః. న తాత్త్విక ఇత్యర్థః. ౬౦. ఉక్తం
ద్వంద్వసహనోపాయముపసంహరతి—తస్మాదితి. ౬౧. మనోనిగ్రహశక్తోఽపి ఏతచ్ఛ్రవణాదినిష్ఠస్త
త్ఫలం ప్రాప్నోతీత్యాహ—యదితి. ద్వంద్వైర్న సుఖదుఃఖాదిభిః. ౬౨. క్లో. “భిక్షుగీతాం ఫలం కృత్వా
భక్తచిత్తగతో హరిః, మోహం నిఘ్నన్నిహాభాతి పరమానందరూపతః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, త్రయోవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

క్లో. చతుర్వింశే తు సాంఖ్యేన మనోమోహో నివార్యతే, ఆత్మనః స్వర్వభావానామాగ
మాపాయచింతయా. స్వపదద్వంద్వభక్తానా మద్వంద్వత్వాయ సంయమమ్, చిత్తసోఽక్త్వా పునః
కృష్ణస్సాంఖ్యమత్రాహ తత్కృతే. అద్వితీయాత్పరమాత్మనో మాయయా ప్రకృతిపురుషద్వారా
సర్వం ద్వైత ముదేతి. పున స్తత్రైవ లీయతే. ఇత్యేవ మనుసందధానస్య ద్వంద్వభ్రమో నివర్తత
ఇతి వక్తుం సాంఖ్యం ప్రస్తాతి—అథేతి. పూర్వైః కపిలాదిభిర్వినిశ్చితం వైకల్పితం భేదనిమిత్తం.
భ్రమం సుఖదుఃఖాదిరూపం. ౧. ఆసీదితి. అథోశబ్దః కార్యేన్వయః. జ్ఞానం ద్రష్ట. తేన దృశ్యః
కృతోన్వైఽప్యర్థః. అవికల్పితం వికల్పశూన్యమేకమేవ బ్రహ్మణ్యేవ లీనమాసీదిత్యర్థః కదేత్యపేక్షాయా
మాహ—ఆదాయుగే యుగేభ్యః పూర్వం ప్రశయ ఇత్యర్థః. తథా ఆదౌ యత్కృతయుగం తస్మింశ్చ
అన్యదాపి. యదా వివేకనిపుణా జనా భవంతి. తదాపి తేషాం భేదాస్ఫురేః. ౨. తదితి. తద్భృ
హత్ బ్రహ్మ వాక్తనోఽగోచరం యథా భవతితథా. మాయాదృశ్యం ఫలం తత్ప్రకాశః తద్రూపేణ

న్వికల్పకమ్, వాఙ్మనోగోచరం నిత్యం ద్విధా సమభవద్బృహత్. 3. తయోరేక తరో హ్యర్థః ప్రకృతిశోభయాత్తికా, జ్ఞానమన్యతమాభావః పురుషసోఽభిధీయతే. ౪. తమోరజస్సత్త్వమితి ప్రకృతే రభవత్ గుణాః, మయా సంఘోభ్యమాణాయాః పురుషానుమతేన వా. ౫. తేభ్యస్సమభవత్సూత్రం మహాసూత్రేణ సంయుతః, తతో వికుర్వతో జాతో యోఽహంకారో విమోహనః ౬. వైకారికస్తై జసశ్చ తామసశ్చేత్యహం త్రివృత్, తన్తాత్రేంద్రియమనసాం కారణం చిదచిన్తయః. ౭. అర్థస్తన్తాత్రతో జజ్ఞే తామసాదింద్రియాణి చ, తైజసాద్దేవతా ఆసన్నే కాదశ చ వైకృతాత్. ౮. మయా సంఘోదితా భావాస్సర్వే సహత్యకారిణః, అండ ముత్పాదయామాసుర్మమాయతన ముత్తమమ్. ౯. తస్మిన్నహం సమభవమంతే

మాయావిలాసరూపేణ వా. ద్విధా సమభవత్. 3. తయోరితి. తయోర్ద్విధాభూతయోరంశయో ర్మధ్యే. ఉభయాత్తికా కార్యకారణరూపిణీ. ౪. తమఇతి. అభవత్ అభివ్యక్తా బభూవుః. మయా పరమేశ్వరేణ జీవాదృష్టప్రయుక్తత్వాత్ సృష్టేః పురుషానుమతత్వం. యద్వా. స్వస్యైవ ప్రకృతీక్షణరూపా నూ పురుషావస్థా. తదనుమతేన తద్వారేణేత్యర్థః. ౫. తేభ్య ఇతి. సూత్రం క్రియాశక్తిమాన్ ప్రథమో వికారిః. తతో మహాన్ జ్ఞానశక్తిః. నన్వయం మహానేవ ప్రథమో వికారిః ప్రసిద్ధః తత్రాహ—జ్ఞానస్య క్రియాగర్భత్వాత్ సూత్రేణ సంయుతః న పృథక్. ఏక మేవ తత్త్వం క్రియాజ్ఞానశక్తిభ్యాం ద్విధోచ్యత ఇత్యర్థః. విమోహనః జీవస్య భ్రమహేతుః. స జాతః. ౬. వైకారిక ఇతి. యతస్తన్తాత్రాదీనాం కారణం. మనశ్శబ్దేన. దేవతానామప్యూహ లక్షణం. చిదచిన్తయః చిదాభాసవ్యాప్తత్వాదుభయగ్రంథిరూప ఇతి జీవోపాధిత్యం దర్శితం. యద్యపి. శ్రు. “తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంభూత” ఇత్యాది శ్రుతేః. శ్రు. “అన్నమయం హి సోమ్య మన” ఇత్యాది శ్రుతేశ్చ. ప్రథమం భూతాని జాయంతే. తేభ్యశ్చపంచీకృతేభ్యః ప్రాణాదిక్రమేణ సమప్త్యైత్తకం లింగశరీరం. పంచీకృతేభ్యశ్చ బ్రహ్మాండం. తస్మిన్. వైరాజస్త దంతర్యామీ లీలావిగ్రహః తీరాభిశాయా నారాయణః. తన్నాభివద్నే చ వైరాజస్య భోగవిగ్రహ శ్చతురాననః. తతో యథావసరమన్యేషాం జీవానామావిర్భావ ఇతి ప్రక్రియా. తథాపి. చిత్తాభివ్యక్తిపూర్వకోఽహంకారిః. తతో భూతేంద్రియాదివ్యవహార ఇత్యేతావతా మహాదాది క్రమేణ సృష్టిరుచ్యతే. తథాచోక్తం. శ్లో. “మృల్లోహవిస్ఫులింగాదైవ్య సృష్టి ర్యా చోదితాస్యథా, ఉపాయ సోఽవతారాయ నాస్తి భేదః కథంచనే”తి. ౭. తస్మాత్త్రివిధాత్రివిధప్రపంచోత్పత్తిం దర్శయతి—అర్థఇతి. తన్తాత్రాత్ శబ్దాదితన్తాత్రకారణాత్ తామసాత్ తద్వారా. అర్థో మహాభూత రూపః జజ్ఞే బభూవ. భూతానా మావరణస్వభావత్వాత్. ఇంద్రియాణి దశ. తైజసాత్ రాజసాత్. తేషాం ప్రవృత్తిస్వభావత్వాత్. వైకృతాత్. సాత్త్వికాత్. దేవతాః. శ్లో. దిగ్వాతార్కప్రచేతోఽశ్వీ వహ్నింద్రోపేంద్రమిత్రకాః. చంద్రశ్చేత్యేకాదశ. చ శబ్దాత్ మనశ్చ. తేషాం ప్రకాశస్వభావత్వా త్. ౮. మయేతి. మమ వైరాజస్యాంతర్యామిణః. ౯. తస్మిన్నితి. సలిలే సంస్థితిర్యస్య తత్ సలిలశం స్థితి. తస్మిన్ సలిలసంస్థితావండే. శ్రీనారాయణదూపా లీలావిగ్రహేణ సమభవం స్థిత ఇత్యర్థః.

సలిలసంస్థితౌ, మమ నాభ్యామభూత్పద్మం విశ్వాఖ్యం తత్ర చాత్తభూః. ౧౦. సోఽస్మజ్
త్తపసా యుక్తో రజసా మదనుగ్రహత్, లోకాన్ సపాలాన్విశ్వాత్తా భూర్భువ
స్వరితి త్రిధా. ౧౧. దేవానా మోక ఆసీత్స్వర్భూతానాం చ భువః పదమ్, మర్త్యా
దీనాం చ భూలోక స్సిద్ధానాం త్రితయాత్పరమ్, అథో సురాణాం నాగానాం
భూమేరేకోఽస్మజత్ప్రభుః. ౧౨. త్రిలోక్యాం గతయస్సర్వాః భక్తియోగస్య
మద్గతిః. ౧౩. మయా కాలాత్తనా ధాత్రా కర్తయుక్తమిదం జగత్, గుణప్రవాహ
ఏతస్మిన్నున్మజ్జతి నిమజ్జతి. ౧౪. అణుర్బృహత్కృశస్థూలో యో యోభావః ప్రసి
ధ్యతి, సర్వోఽచ్యుభయసంయుక్తః ప్రకృత్యా పురుషేణ చ. ౧౫. యస్తు యస్యాది
రంతో వై స వై మధ్యం చ తస్య తత్, వికారో వ్యవహారార్థో యథా తైజసపా
ర్థివాః. ౧౬. యదుపాదాయ పూర్వస్తు భావో వికురుతే పరమ్, ఆదిరంతో యదా
యస్య తత్సత్యమభిధీయతే. ౧౭. ప్రకృతిర్వ్యసోఽపాదానమాధారః పురుషః

విశ్వాఖ్యం లోకకారణభూతం. తత్ర చాత్తభూః చతురాననరూపేణ భోగవిగ్రహేణ పునర్వైరాజ
ఏతస్మిన్నావిర్భూత ఇత్యర్థః. ౧౦. రజసా యుక్తో మదనుగ్రహత్తపసాస్మజత్. భూః అతలాది
సహితా. భువః. అంతరిక్షలోకః. స్వః స్వర్గః. మహర్లోకాదేరప్యపలక్షణం. ౧౧. లోకసృష్టిప్రయో
జనమాహ—సార్థేన. దేవానామితి. ఓకో నివాసః. పదం స్థానం. త్రితయాత్పరం మహర్లోకాది భూమే
రథః అతలాది. ౧౨. ఏవం వ్యవస్థాయాం కారణమాహ—సార్థేన. త్రిలోక్యామితి. త్రిలోక్యాం
పాతాళాదిసహితాయాం. యోగాదితారతమ్యేన యథోత్తరం మహర్లోకాదయః. మద్గతిః శ్రీవైకుంఠ
లోకః. ౧౩. తత్తత్తు మద్గతివ్యతిరేకేణేతరాః గతయశ్చంచలా ఇత్యాహ—మయేతి. వైరాగ్యార్థం
మయా కాలాత్తనా కాలశక్తినా. ధాత్రా పరమేశ్వరేణ కర్తృఫలప్రదేన హేతుభూతేన. గుణ
ప్రవాహే సంసారే. ఉన్మజ్జతి ఆసత్యలోక ముత్తమా గతీః ప్రాప్నోతి. పునర్నిమజ్జతి ఆస్థావరం
నీచాః గతీః ప్రాప్నోతి. ౧౪. సృష్టినిరూపణస్యాద్వితీయాత్ ప్రతిపత్త్యర్థత్వాత్ తత్ప్రతిపాదనాయ
కారణేన కార్యస్య వ్యాప్తిమాహ—అణురితి. ఉభయేన సంయుక్తః వ్యాప్తః. తదేవాహ—ప్రకృ
త్యేతి. ౧౫. ఇదానీం కార్యస్య యః ఆదికారణం. అంతః. లయస్థానం చ, తస్య మధ్యం మధ్యా
వస్థాపి సపివ. వై ప్రసిద్ధం మృత్సువర్ణాదిషు. అతపివావ్యభిచారిత్వాత్ సపివ సన్నేతరః. అలం తర్హి
మిథ్యాభూతకార్యసృష్ట్యై. తత్రాహ—వికారఇతి. తైజసాః కటకకుండలాదయః. పార్థివా ఘటశరా
వాదయశ్చ యథేతి. ౧౬. నన్నేవం తర్హి స్వకార్యం ప్రతి మహదాదీనామప్యాయంతరూపత్వా
త్సత్యత్వం స్యాత్తత్రాహ—యదితి. యద్రూప ముపాదాయ ఉపాదానకారణతయా స్వీకృత్య-
పూర్వః కారణరూపో మహదాదిర్భావః. పరం అహంకారాదికం భావం. వికురుతే సృజతి. యథా.
మృత్పిండో మృదముపాదాయ స్వయం నిమిత్తభూతో ఘటం సృజతి. తద్వత్సపివ సన్నితి
పూర్వస్యానుషంగః కథం తర్హి మృత్తికేత్యేవ సత్యమిత్యాది శ్రుతిస్తత్రాహ—ఆదిరితి—యద్య
దా యస్యాదిరంతశ్చ విద్యతే తదా తత్సత్యమిత్యభిధీయతే. శ్రుత్యా పరమకారణస్యాత్తనః
త్యత్వవివక్షయేత్యర్థః. ౧౭. నను తథాపి సర్వవికారమిథ్యాత్వే ప్రకృతిమహాపురుషకాలానాం పృథ

పరః, గుణాభివ్యంజకః కాలో బ్రహ్మతత్త్వితయం త్వహమ్. ౧౮. సర్గః ప్రవర్తతే
తావత్పర్వాపర్యేణ నిత్యశః, మహా గుణవిసర్గార్థస్థిత్యంతో యావదీక్షణమ్.
౧౯. విరాణ్డయాసాద్యమానో లోకకల్పవికల్పకః, పంచత్వాయ విశేషాయ కల్పతే
భువనైస్సహ. ౨౦. అన్నే ప్రలీయతే మర్త్య మన్నం ధానాసు లీయతే, ధానా
భూమా ప్రలీయంతే భూమిర్గంధే ప్రలీయతే. ౨౧. అప్పుప్రలీయతే గంధఆపశ్చస్వగుణే
ర్ననే, లీయతే జ్యోతిషి రసో జ్యోతిరూపే ప్రలీయతే. ౨౨. రూపం వాయూ సతు

కృత్యత్వమేవ వక్తవ్యం. అకార్యభూతానాం భిన్నత్వా త్కథమద్వితీయతా. తత్రాహ—ప్రకృతి
రితి. ఆస్య సతః కార్యస్య. ఉపాదానం ఉపాదానతయా ప్రసిద్ధా ప్రకృతిః. యశ్చ తస్యా ఆధారః
అధిష్ఠాతా పరః పురుషః. యశ్చ గుణాభివ్యంజకః కాలః. తత్త్వితయం బ్రహ్మరూపోఽహ
మేవ. న తు పృథక్. ప్రకృతేః శక్తిత్వాత్. పురుషకాలయోరవస్థాదూపత్వాత్. ౧౮. ఏవం
తావత్కాలత్రయేఽప్యవ్యభిచారాత్. బ్రహ్మైవ సత్యమితి వక్తుం తస్య సృష్టికారణత్వేనాదౌ సత్త్వ
ముక్త్వా మధ్యేఽపి తస్యైవ సత్త్వ ముపపాద్యాంతే. అవధిత్యేన సత్త్వం దర్శయిష్యత్ సర్గ ప్రవాహ
రూపాయాః స్థితే రవధిమాహ— సర్గఇతి— మహా బహుళః. పర్వాపర్యేణ పితృపుత్రాదిరూ
పేణ. నిత్యశః అవిచ్ఛేదేన. కిమర్థం ప్రవర్తతే? తత్రాహ—గుణేషు వివిధతయా సృజ్యత ఇతి గుణ
విసర్గో జీవః తదర్థః. తద్భోగప్రయోజనః. కింపర్యంతం ప్రవర్తతే. యావత్ స్థితేరంతః. సోఽపి
కిమవధిస్తదాహ—యావదీక్షణం పరమేశ్వరస్య. తావత్. ౧౯. ప్రళయం నిరూపయతి—విరాడితి.
విరాట్ బ్రహ్మాండం. మయా కాలాత్తనా. ఆపాద్యమానః వ్యాప్యమానః. లోకానామహరహః
కల్పాః. సృష్టిప్రళయాః వివిధాః కల్ప్యంతే యస్మిన్ తాన్ వా విశ్వస్మిన్ కల్పయతీతి వా
తథా. సః తథాభూతోఽపి. పంచత్వాయ పంచత్వరూపాయ విశేషాయ విభాగాయ కల్పతే
యోగ్యో భవతి. పంచానాం భూతానామైక్యరూపం తేషాం పృథగ్భావపత్త్యా నశ్యతీత్యర్థః.
౨౦. ఆత్ర. శ్రు. “తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్తన ఆకాశ స్సంభూతః. ఆకాశా ద్వాయుః. వాయో
రగ్నిః. అగ్నే రావః, అద్యుః పృథివీ. పృథివ్యా ఓషధయః. ఓషధీభ్యోఽన్నం-అన్నాత్పురుష”
ఇతి. శ్రుత్యుక్తసృష్టిక్రమ ప్రాతిలోమ్యేన ప్రళయమాహ— అన్న ఇతి. మర్త్యం శరీరం. యేనో
పచితం తస్మిన్నన్నే శతవర్షయా అనావృష్ట్యా తీణే సతి. తత్రైవ లీయత ఇత్యర్థః. అన్నం ధానాసు-
బీజమాత్రా వశేషం భవతీత్యర్థః. ధానాభూమా. ఉప్తా న ప్రరోహంతీత్యర్థః. భూమిర్గంధే. సంప
ర్తకాదిత్యశోషితా సంకర్షణముఖాగ్నినా దగ్ధా చ సతీ భూతసూక్ష్మరూపగంధతన్మాత్రావశేషా
భవతి. ౨౧. అప్స్వీతి. అప్పు గంధః. శతవర్షయా వృష్ట్యా ప్లావ్యమానోఽప్పు లీయతే. ఏవమేవా
పశ్చ జ్యోతిషా శోష్యమాణా రసమాత్రావశేషా భవంతి. తతో రసోఽపి తస్మిన్ లీయతే. జ్యోతి
శ్చవాయునాభిభూయమానం రూపమాత్రం సత్త్వస్మిన్ లీయతే. ౨౨. రూపమితి—వాయుస్తు
కాలప్రేరితేనాంబరేణ గ్రస్తః పుర్యమాత్రస్యైవ లీయతే. అంబరం చ భూతాదినా అహంకారేణ
గ్రస్యమానం శబ్దతన్మాత్రే లీయతే తదేవం తామసాహంకారకార్యస్య. శబ్దపర్యంతం లయముక్త్వా
రాజసాహంకారకార్యస్యాప్యాహ—ఇంద్రియాణి స్వయోనిష్ఠితి. స్వప్రవర్తకదేవతాసు తేషాం.
ప్రవృత్తిస్సభావత్వాత్ ప్రవృత్తేశ్చ దేవతాధీనత్వాత్తాసు లయ ఇతి వాచోయుక్తిః. వస్తుతస్తు స్వకా

స్పర్శేలీయతేసోఽపి చాంబరే, అంబరం శబ్దతన్మాత్ర ఇంద్రియాణి స్వయోనిషు. ౨౩. యోని రైవకారికే సౌమ్య లీయతే మనసీశ్వరే, శబ్దో భూతాదిమవ్యేతి భూతాది ర్మహతి ప్రభుః. ౨౪. సలీయతే మహాన్ స్వేషు గుణేషు గుణవత్తమః, తేఽవ్యక్తే సంప్రలీయంతే తత్కాలే లీయతేఽవ్యయే. ౨౫. కాలో మాయామయే జీవే జీవ ఆత్మని మయ్యజే, ఆత్మాకేవల ఆత్మస్థో వికల్పాపాయలక్షణః. ౨౬. ఏవమన్వీక్షమాణస్య కథం వైకల్పికో భ్రమః, మానసోహృది తిష్ఠేత వ్యోమ్ని వార్కోదయేతమః. ౨౭. ఏష సాంఖ్యవిధిః ప్రోక్త స్సంశయగ్రంథిభేదనః, ప్రతిలోమానులోమాభ్యాం పరాపరదృశా మయా. ౨౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, చతుర్వింశోఽధ్యాయః.

రణే రాజసాహంకార ఏవ లయోఽభిప్రేతః. ౨౩. యోనిరితి—యోనిరిత్యుద్దేశ్యగతత్వాదేకత్వ మవివక్షితం. యోనయో దేవతాస్తు మనసి. కుతః. ఈశ్వరే నియంతరి శ్లో. “మనోవశేఽన్యేహ్యభవంశ్చ దేవా” ఇత్యుక్తత్వాత్. ఇంద్రియలయోక్తఏవా త్రాప్యభిప్రాయః. మనశ్చదేవతాభి స్సహ వైకారికే అహంకారఇత్యర్థః. తామసాహంకారకార్యావశేషితస్య శబ్దస్య లయమాహ—శబ్దో భూతాదిం తామసాహంకారం అప్యేతి తస్మిన్ లీయత ఇత్యర్థః. భూతాదిరిత్యుపలక్షణం. త్రివిధోఽప్యహంకారో మహతి జడాంశం విహాయ జ్ఞానక్రియాశక్తిమాత్రరూపో భవతి. కథంభూతః ప్రభుః సమర్థః. సర్వజగన్తోహకత్వాత్. ౨౪. స ఇతి. స చ మహాన్ స్వకారణేషు. జ్ఞానక్రియాశక్తి మత్వాద్గుణవత్తమః. తాదృగ్భావం విహాయ గుణమాత్రరూపో భవతి. తే చావ్యక్తే ప్రకృతౌ సామ్యావస్థాం గచ్ఛంతీత్యర్థః. తదవ్యక్తం కాలే. కాలాధీనత్వాత్తేనైకీభూయావతిష్ఠతే. అవ్యయే ఉపరతవృత్తే. ౨౫. కాల ఇతి. మాయామయే మాయాప్రవర్తకే జ్ఞానమయే వా. అతఏవ జీవయతీతి జీవః తస్మిన్ మహాపురుషే. అయం భావః విశ్వస్రష్ట్య మహాపురుషస్యోపకరణరూపః కాలో వృత్త్యంశేన సృజ్యశ్చ. అత స్తదాత్మనావతిష్ఠత ఇతి. తదుక్తం సప్తమే—శ్లో. “కాలఞ్చరంతం సృజతీశ ఆశ్రయం ప్రధానపుంభ్యాం నరదేవ సత్యకృది”తి. దశమేచ శ్లో. “యోయం కాలస్తస్య తేవ్యక్త బంధోఽశ్చేష్టారూపశ్చేష్టతే యేన విశ్వం, నిమేషాదిర్వత్సరాంతో మహీయాన్ తంత్వేశానం క్షేమధామ ప్రపద్య” ఇతి. జీవ ఆత్మని ప్రకృతే ర్గీనత్వేన ప్రతియోగ్యభావాత్పరిపూర్ణేన సద్రూపేణావతిష్ఠతే. ఆత్మాతు ఆత్మస్థఏవ నాన్యత్ర లీయతే. యతః కేవలో నిరుపాధిః. తత్ర హేతుః. వికల్పాపాయాభ్యాం విశ్వోత్పత్తిలయాభ్యాం లక్ష్యతే అధిష్ఠానత్వేన అవధిత్వేన చేతి తథాసః. ౨౬. అస్య కథనస్య ప్రస్తుతోపయోగమహ—ఏవమితి. మానసః కథం భేదనిమిత్తో భ్రమస్సౌత్. జాతో వా కథం హృది తిష్ఠేదితి. ౨౭. ఉపసంహరతి—ఏషఇతి. ౨౮. శ్లో. ప్రత్యక్షమివ యేనేదం దర్శితం తత్వమాత్మనః, సాంఖ్యప్రఖ్యానతస్తస్మై హరయే గురవే నమః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - చతుర్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీభగవానువాచః—గుణానామసమిశ్రాణాం పుమాన్ యేనయథాభవేత్, తస్మై పురుషవర్యేదముపధారయ శంసతః. ౧. శమో దమస్తితిక్షేతా తపస్సత్యం దయా స్తుతిః, తుష్టిస్త్యాగో స్పృహ శ్రద్ధాప్రీదయాది స్వనిర్వృతిః. ౨. కామ ఈహామదస్తృష్టా స్తంభ ఆశీర్భదా సుఖం, మదోత్సాహా యశః ప్రీతిర్హాస్యం వీర్యబలోద్యమః. ౩. క్రోధో లోభోఽనృతం హింసా యాచ్ఛా దంభః కలిః క్లమః, శోకమోహవిషాదా ర్తి నిద్రా శాభీరనుద్యమః. ౪. సత్త్వస్య రజసశ్చైతాస్తమ సశ్చానుపూర్వశః, వృత్తయో వర్జితప్రాయాస్సన్నిపాత మథో శృణు. ౫. సన్నిపాత స్వహమితి మమేత్యుద్ధవయా మతిః, వ్యవహార స్సన్నిపాతో మనోమాత్రేంద్రియాసుభిః. ౬. ధర్తే చార్ధే చ కామేచ యదాసౌ పరినిష్ఠితః, గుణానాం సన్నికర్షో

శ్లో. పంచవింశే స్వనైర్గుణ్యప్రతిపత్త్యై నిరూప్యతే, చిత్తప్రభవసత్త్వాదిగుణవృత్తి రనేకథా. ప్రకృతిపురుషవివేకజ్ఞానవతోఽపి యావత్ప్రియత్నవిశేషేణ గుణత్రయవృత్తిజయో న స్యాత్. న తా వద్ద్వంద్వోపరమః. అతస్తజ్జయోపాయకథనాయ గుణత్రయవృత్తినిరూపణార్థమాహ.— గుణానామితి. సహమిశ్రీభూయ వర్తమానాః సమిశ్రాః న సమిశ్రాః అసమిశ్రాః తేషాం విభక్తానాం మధ్యే యేన గుణేన. యథా యాదృశో భవేత్. తదిదం కథయతో మత్తో నిబోధేత్సర్థః. ౧. తత్ర సత్త్వ వృత్తీరాహ—శమ ఇతి. ఈతా వివేకః. తపః స్వధర్మవర్తిత్వం స్తుతిః పూర్వాపరానుసంధానం తుష్టిర్యథాలాభసంతోషః త్యాగః వ్యయశీలత్వం. అస్పృహః వైరాగ్యం. శ్రద్ధా ఆస్తిక్యం. ప్రీతిః అనుచితే కర్మణి ప్రవృత్తౌ లజ్జా. దయా దానం. దయాదానగతిరీక్షణేష్వితి స్మరణాత్. అది శబ్దేన ఆర్జవవినయాదిః స్వనిర్వృతిః ఆత్మరతిః. ౨. రజసో వృత్తీరాహ—కామ ఇతి. కామోఽభిలాషః. ఈహా వ్యాపారః. మదో దర్పః, తృష్టా లాభే సత్యవ్యసంతోషః. స్తంభః గర్వః. ఆశీః ధనాభిలాషేణ దేవతాదిప్రార్థనం. భీదా భేదబుద్ధిః. సుఖం విషయభోగః. మదోత్సాహః మదేన యుద్ధాద్యభినివేశః. యశః ప్రీతిః స్తుతిప్రియతా. హాస్య మపహాసః. వీర్యం ప్రభావావిష్కారః, బలోద్యమః బలేన ఉద్యమః రాజసః న్యాయేనోద్యమః సాత్త్విక ఏవ. ౩. తమసో వృత్తీరాహ—క్రోధఇతి. క్రోధః అసహిష్టుతా. లోభః వ్యయపరాజ్ఞుభతా. అనృతం అశాస్త్రీయం ప్రమాణమితి భాషణం. హింసానామ ద్రోహః. యాచ్ఛా ప్రార్థనా. దంభః ధర్మధ్వజిత్త్వం. క్లమః శ్రమః. కలిః కలహః. శోకమోహా అనుశోచనం భ్రమశ్చ. విషాదార్తి దుఃఖం దైన్యం చ. నిద్రా తంద్రా. ఆశా ఇదం మమ భవిష్యతీత్యన్వీక్షా. భీర్భయం, అనుద్యమః జాడ్యం. ౪. సత్త్వస్యేతి. అనుపూర్వశః క్రమేణ. ఏతా శ్లోకత్రయోక్తాః వర్జితప్రాయాః. అన్యా ఆపూర్వ్యా ఇతి భావః. ౫. విభక్తానాం గుణానాం వృత్తయో వర్జితాః. మిశ్రాణామాహ—త్రిభిః. సన్నిపాత ఇతి. అహం మమేతి చ మతాపుక్త సర్వవృత్తిసామానాధికరణ్యదర్శనాత్సన్నిపాతత్వం. అహం శాంతః కామీ శ్రోధీత్యాది. తథా మమ శాంతి రస్తి కామః శ్రోధోఽస్తీత్యాది ద్రష్టవ్యం. తత్పూర్వకః సర్వో వ్యవహారశ్చ సన్నిపాత కార్య మిత్యాహ—వ్యవహార ఇతి. అత్ర హేతుః మనశ్చ మాత్రాణి చ ఇంద్రియాణి చ అసవశ్చతైః. మన ఆదీనాం సాత్త్వికరాజసతామసత్వాత్ తైర్వ్యవహారః సన్నిపాత ఇతి భావః. ౬. ధర్మ ఇతి. అసౌ పురుషో యదా ధర్మాదిషు పరిస్థితో భవతి. తదా యంత్రిషు విష్టారూపః సన్నికర్షః సన్ని

౭. యంశ్రద్ధారతిధనావహాః. ౮. ప్రవృత్తిలక్షణే నిష్ఠా పుంసో యర్హి గృహశ్రమే, స్వధర్మే చానుతిష్ఠేత గుణానాం సమితి ర్హిసా. ౯. పురుషం స త్వసంయుక్తమను మియాచ్ఛమాదిభిః, కామాదిభీ రజోయుక్తం క్రోధాద్యై స్తమసా యుతమ్. ౧౦. యదా భజతి మాం భక్త్యా నిరపేక్షస్వకర్తృభిః, తం స త్వప్రకృతిం విద్యా త్పురుషం శ్రీయమేవ వా. ౧౧. యదాహ్యశిష ఆశాస్య మాం యజేత స్వకర్తృభిః, తం రజఃప్రకృతిం విద్యాద్ధింసా మాశాస్య తామసమ్. ౧౨. స త్వం రజస్తమ ఇతి గుణా జీవస్య నైవ మే, చిత్తజాయైస్తు భూతానాం సజ్జమానో నిబధ్యతే. ౧౩. యదేతరా జయేత్సత్త్వం భాస్వరం విశదం శివం, తదా సుఖేన యజ్యేత ధర్మ జ్ఞానాదిభిః పుమాన్. ౧౪. యదా జయేత్తమస్సత్త్వం రజస్సంగం భిదాచలం, తదా

పాతకార్యం. ధర్మాదీనాం సత్వతమోరజఃకార్యత్వాత్. విషయతః. సన్నిపాతజత్వ ముక్తం. ఫల తశ్చ తథాత్వమాహ శ్రద్ధారతిధనాని సత్త్వరజస్తమోమయాన్యావహతీతి తథా. ౮. ధర్మనిష్ఠాయా మేవ సన్నిపాతః దర్శయతి-ప్రవృత్తీతి. ప్రవృత్తిలక్షణే కామ్యే ధర్మే. తదా పుంసో నిష్ఠా భవతి. యదాపుమాన్. గృహశ్రమ ఏవాసక్త స్తిష్ఠేత్. అను పశ్చాత్స్వధర్మే చ నిత్యనైమిత్తికే తిష్ఠేత. సాపి సమితిః సన్నిపాతః. హి యస్తాత్కామ్యధర్మః గృహసక్తిః స్వధర్మః రజస్తమస్సత్త్వమయ ఇత్యర్థః. ౯. తదేవం మిశ్రామిశ్రగుణవృత్తీః ప్రదర్శ్య ఇదాసీం. శ్లో. “పుమాన్ యేన యథా భవేది”తి. యదుక్తం తద్దర్శయతి—త్రిభిః. పురుషమితి. ౧౦. యదేతి. హింసాం శత్రుమరణాదిక మాశాస్య యో భజేత్. తం తామసం విద్యాత్. ఏతై ర్దుజై రేవంభూతో భవతీతి తాత్పర్యార్థః. ౧౧. నను తవాపి గుణవిశేషేణ కర్తృత్వాద్యవిశేషాత్. కేన విశేషేణ త్వం సేవ్యః జీవస్సేవక ఇతి నియమః. యతో మాం భజేతి వారంవారముద్యతే తత్రాహ—సత్త్వమితి. జీవన్యైవ న మే. కుతః. యతశ్చిత్తజాః జీవోపాధౌ చిత్తేఽభివ్యంజ్యంతే. అతః యై స్సఏవ బధ్యతే. కీదృశః. భూతానాం దేహరూపాణా మన్యేషాం చ మధ్యే సజ్జమానః. అహం త్వసజ్జమానో గుణనియంతృత్వేన సృష్ట్యాధికర్తాపి నిత్యముక్తః అతో మహాన్ విశేష ఇతి భావః. యద్వా. భూతానాం అపంచీకృతానాం యత్కార్య భూతం చిత్తం. శ్రు. “అన్నమయం హి సోమ్యమన” ఇతి శ్రుతేః. తత్ర చిత్తే ప్రభవాః. అతో భూతోపహితస్య జీవన్యైవేతి. అన్యత్సమానం. ౧౨. తదేవం మిశ్రామిశ్రగుణకార్యాణి ప్రదర్శ్య ఇదాసీమేకైకగుణోద్రేకకార్యాణి దర్శయతి—సప్తదశభిః. యదేతి. యదేతరా గుణౌ. జయేత్. అభి భవేత్. భాస్వరం ప్రకాశకం. విశదం స్వచ్ఛం. శివం శాంతం. శివత్వవిశదత్వభాస్వరత్వానాం యథాక్రమం సుఖధర్మజ్ఞానహేతుత్వా త్తదా తై ర్యుజ్యతే. ఆదిశబ్దాచ్ఛమదమాదిభిశ్చ. ౧౩. యదేతి. తమః సత్త్వం చ కర్మభూతం. రజః కర్మ. సంగం సంగహేతుః. భిదా భేదహేతుః. చలం ప్రవృత్తిస్వభావం. అతః సంగహేతుత్వాత్ యశసా శ్రియా చ యుజ్యేత. తత్కామః పుమాన్ భవతీత్యర్థః. భిదాహేతుత్వాత్ దుఃఖేన యుజ్యేత. శ్రు. “ద్వితీయాద్వైభవం భవతీ”తి శ్రుతేః చలత్వాత్ కర్మణా యుజ్యేత. ౧౪. యదేతి. యదా రజస్సత్త్వం చ కర్మభూతం. తమః కర్మ. మూఢం వివేకశ్రంశకం. లయం ఆవరణాత్మకం. జడం అనుద్యమాత్మకం. అతో మూఢత్వాచ్ఛోక మ్మోహహింసాభిః. లయత్వాన్నిద్రయా. జడత్వాదుద్యమాభావేన కేవలమాశయా యుజ్యేతేతి.

దుగభేన యుజ్యేత కర్తృణా యశసా శ్రియా. ౧౪. యదా జయేద్రజస్సత్త్వం తమో
 మూఢం లయం జడం, యుజ్యేత శోకమోహాభ్యాం నిద్రయా హింసయాశయా.
 ౧౫. యదా చిత్తం ప్రసీదేత చేంద్రియాణాం చ నిర్వృతిః, దేహే భయం మనో
 సంగం తత్సత్త్వం విద్ధి మత్పదమ్ ౧౬. వికుర్వ నిక్రియయా చాధీరనివృత్తిశ్చ
 చేతసాం, గాత్రస్వాస్థ్యం మనోభ్రాంతం రజపతైర్ని శామయ. ౧౭. సీదచ్ఛిత్తం
 విలీయేత చేతసో గ్రహణే త్షమం, మనో నష్టం తమోగ్లాని స్తమస్తదుపధారయ.
 ౧౮. ఏధమానే గుణే సత్త్వే దేవానాం బలమేధతే, అసురాణాం చ రజసి తమస్య
 ధవ రక్షసామ్. ౧౯. సత్త్వా జ్ఞాగరణం విద్యాద్రజస్సస్త్వస్థ మాదిశేత్, ప్రస్వాపం
 తమసో జంతో స్తురీయం త్రిషు సంగతమ్. ౨౦. ఉపర్యుపరి గచ్ఛంతి సత్త్వేన
 బ్రాహ్మణా జనాః, తమసాఽధోఽధ ఆముఖ్యా ద్రజసాంతరచారిణః. ౨౧. సత్త్వే
 ప్రలీనా స్వర్ణ్యాంతి నరలోకం రజోలయాః, తమోలయాస్తు నిరయం యాంతి
 మామేవ నిర్గుణాః. ౨౨. మదర్పణం నిష్ఫలం వా సాత్త్వికం నిజకర్త తత్, రాజసం

ద్రష్టవ్యం. జనఇతి పాఠే లయాత్కత్యమేవ నిద్రాశయో ర్హేతుః. ౧౫. కించ. యదేతి. యదాచిత్తం
 ప్రసీదేత స్వచ్ఛం భవేత్. నిర్వృతి రుపరతిః. తత్తదా. మత్పదం మదుపలబ్ధిస్థానం. సత్త్వము
 ద్రిక్తం విద్ధి. ౧౬. వికుర్వన్నితి. యదా పునః పుమాన్ క్రియయా వికుర్వన్ వికారం ప్రాప్నువన్.
 ఆధీర్భవతి. ఆసమంతా ద్విక్షిప్తా ధీర్యస్య సః. చేతసాం బుద్ధీంద్రియాణాం. అనివృత్తిః అనుపరతిః
 గాత్రాణి కర్తేంద్రియాణి. తేషా మస్వాస్థ్యం వికారాధిక్యం మనో భ్రాంతం చంచలం. రజ ఉత్కటం
 చ నిశామయ జానీహి. ౧౭. సీదదితి. యదా సీదత్. తిరోభవత్. చేతసో గ్రహణే చిదాకారపరి
 ణామే. అక్షమం సచ్ఛిత్తం లీయేత. మనోసి సంకల్పాత్కం. నష్టం లీనం. తమః అజ్ఞానం. గ్లాని
 ర్విషాదశ్చ భవతి. తత్తదా. తమ ఉత్కటం ఉపధారయ విద్ధి. ౧౮. కించ. ఏధమాన ఇతి. ఇంద్రి
 యాణ్యేవ నివృత్తిప్రవృత్తిమోహాస్వభావాని దేవాసురరక్షాంసీతి జ్ఞేయం. యద్వా. ప్రసం
 గాదాధిదైవికాధ్యాత్మికాధిభౌతికానాం గుణానా ముత్కర్ష కార్యాణ్యుక్తాసీతిజ్ఞేయం. ౧౯. గుణోత్క
 ర్షతోఽవస్థాభేదం దర్శయతి.—సత్త్వాదితి. ప్రసంగాన్నిర్గుణావస్థామాహ.—తురీయం చతుర్థ మవ
 స్థాంతరం నామత్రిషు జాగరణాదిషు సంతతమేకరూపం ఆత్మతత్త్వమేవేత్యర్థః. ౨౦. గుణోత్కర్ష
 ద్వారేణ తత్తత్కర్మఫలనిష్ఠాం దర్శయతి—ఉపర్యుపరితి. బ్రాహ్మణాః వేదతాత్పర్యవిదాః వేదార్థానుష్ఠాన
 యుక్తా ఇత్యర్థః. ఆబ్రహ్మణ ఇతి పాఠే బ్రహ్మలోకమభివ్యాప్యేత్యర్థః. ఆముఖ్యాత్ స్థావరా
 నభివ్యాప్య. అంతరచారిణః మనుష్యావప భవంతి. ౨౧. దేహాదుత్కాంతికాలీనగుణోత్కర్షఫల
 మాహ—సత్త్వేతి. సత్త్వే ప్రవృద్ధే సతి ప్రలీనాః మృతాః. రజోలయాః రజసి ప్రవృద్ధే సతి లయో
 యేషాం తే. ఏవం తమోలయా ఇత్యపి. నిర్గుణా ఇత్యత్రతు లయశబ్దానుపాదానాజ్ఞేవంతోఽపి
 నిర్గుణాశ్చేత్ మామేవ యాంతీత్యర్థః. ౨౨. ఇదాసీం గుణోత్కర్షకృతమేవ తత్తత్ఫలసాధనకర్త
 త్రైవిధ్యమాహ—మదర్పణమితి. మదర్పణం మత్ప్రప్రవృద్ధేనేన కృతం. నిష్ఫలం కేవలం దానభావే
 షైవ కృతం. యత్ నిజం కర్త ఇత్యాది. తత్సాత్త్వికం. ఫలం సంకల్ప్యతే యస్మిన్ తత్. హింసా

ఫలసంకల్పం హింసాప్రాయాదితామసమ్. ౨౩. కైవల్యం సాత్త్వికం జ్ఞానం
 రజో వైకల్పికం తు యత్ ప్రాకృతం తామసం జ్ఞానం మన్నిష్ఠం నిర్గుణం స్తృతమ్.
 ౨౪. వనం తు సాత్త్వికో వాసో గ్రామో రాజస ఉచ్యతే, తామసం ద్యూతసదనం
 మన్నికేతం తు నిర్గుణమ్. ౨౫. సాత్త్వికః కారకో సంగీ రాగాంధో రాజసస్త్వృతః,
 తామసస్త్వృతివిభ్రష్టో నిర్గుణో మదుపాశ్రయః ౨౬. సాత్త్విక్యాధ్యాత్మికీ శ్రద్ధా కర్త
 శ్రద్ధా తు రాజసీ, తామస్యధర్తేయా శ్రద్ధా మత్సేవాయాం తు నిర్గుణా. ౨౭. పథ్యం
 పూతమనాయ స్తమాహార్యం సాత్త్వికం స్తృతం, రాజసం చేంద్రియప్రేష్ఠం తామ
 సం చార్తిదాశుచి. ౨౮. సాత్త్వికం సుఖమాత్మోత్థం విషయోత్థం తు రాజసం,
 తామసం మోహదైన్యోత్థం నిర్గుణం మదుపాశ్రయమ్. ౨౯. ద్రవ్యం దేశః ఫలం
 కాలో జ్ఞానం కర్త చ కారకః, శ్రద్ధావస్థాకృతిర్నిష్ఠా త్రైగుణ్యస్సర్వవహ హి.
 ౩౦. సర్వే గుణమయా భావాః పురుషా వ్యక్తధిష్ఠితాః, దృష్టం శ్రుతమనుధ్యాతం
 బుద్ధ్యావా పురుషర్షభ. ౩౧. ఏతాస్సంస్కృతయః పుంసో గుణకర్తృనిబంధనాః,

ప్రాయం హింసోద్దేశేన కృతం. హింసాబహుళం వా ఆదిశబ్దాద్దంభమాత్సర్యాదికృతం చ. ౨౩. ఇదా
 నీం సగుణనిర్గుణభేదేన జ్ఞానాదీనాం చాతుర్విధ్యమాహ. — కైవల్యమితి. కైవల్యం దేహాదివ్యతిరిక్తాత్మ
 విషయం-వైకల్పికం దేహాదివిషయం యత్. తద్రజః రాజసం. ప్రాకృతం బాలమూకాదిజ్ఞానతుల్యం.
 మన్నిష్ఠం పరమేశ్వరవిషయం. ౨౪. వనమితి. వనం వివిక్తత్వా త్సాత్త్వికో వాసః భగవన్నికేతనం తు
 సాక్షాత్తదావిర్భావాన్నిర్గుణం స్థానం. ౨౫. సాత్త్విక ఇతి. కాలికః. కర్తా అసంగీ అనాసక్తః.
 రాగాంధః. అత్యభినివేశవాన్ స్తృతివిభ్రష్టః అనుసంధానశూన్యః. మదుపాశ్రయః మదేకశరణః.
 స హి నిరహంకారత్వాన్నిర్గుణః. ౨౬. సాత్త్వికీతి. అధర్తే ధర్మ ఇతి యా శ్రద్ధా. ౨౮. పథ్య
 మితి. పథ్యం హితం. పూతం శుద్ధం. అనాయస్తం అనాయాసతః ప్రాప్తం. ఆహార్యం భక్ష్యభో
 జ్యాది. ఇంద్రియాణాం ప్రేష్ఠం కట్వాష్టులవణాది. ఆర్తిదాశుచి దైన్యకరమశుద్ధం చ. చశబ్దాదస్సన్ని
 వేదితం నిర్గుణ మిత్యభిప్రేతం. ౨౯. సాత్త్వికమితి. ఆత్మోత్థం సుఖం మదుపాశ్రయమిత్యపి
 త్వం తత్పదార్థవిషయత్వేన జ్ఞానవదేవ ద్రష్టవ్యం. ౨౯. ఉక్తం సంసారహేతుభూతం త్రైగుణ్య
 ముపసంహరతి. — ద్వాభ్యాం. ద్రవ్యమితి. ద్రవ్యం పథ్యభూతాది. దేశో వనగ్రామాదిః. ఫలం.
 సాత్త్వికం సుఖమాత్మోత్థమిత్యాది కాలః. యదా భజతి మాం భక్త్యా. యదేతరా జయేదిత్యా
 దినా యోఽర్థాదుక్తః. జ్ఞానం. కైవల్యసాత్త్వికం జ్ఞాన మిత్యాది. కర్తృమదర్పణమిత్యాది. కారకః.
 సాత్త్వికః కారకో సంగీత్యాదిః. శ్రద్ధా సాత్త్విక్యాధ్యాత్మికీ శ్రద్ధేత్యాదిః. అవస్థా. సత్త్వాజ్ఞాగ
 రణమిత్యాదిః. ఆకృతిః. ఉపర్యుపరి గచ్ఛంతీత్యాదినా ఉక్తా దేవత్వాదిరూపా. నిష్ఠా. సత్త్వే ప్రలీనా
 స్వ్వర్యాంతీత్యాదినా ఉక్తస్వర్గాదిః ఏవం సర్వోఽప్యయం భావః. త్రైగుణ్యః. త్రిగుణాత్మకః. ౩౦.
 న కేవలమేషవివ. కింతు. సర్వ ఇతి. యావంతః. పురుషావ్యక్త యో ర్ధిష్ఠితా సర్వే భావాః గుణ
 మయా ఏవ. తత్ప్రపంచః దృష్టమితి. ౩౦. ఇదానీముక్తత్రైగుణ్యస్య సంసారహేతుత్వమను
 వదంస్తన్నిర్ణయాన్తోక్ష ఇత్యాహ — సార్ధేన. ఏతాఇతి. యేన నిర్ణితాః. పశ్చాదభిక్షిప్తేన భక్తి

యేనేమే నిర్జితా స్సౌమ్య గుణా జీవేన చిత్తజాః, భక్తియోగేన మన్నిష్ఠో మద్భా
వా యోపపద్యతే 3౨. కస్తాద్దేహమిమం లభ్యా జ్ఞానవిజ్ఞానసంభవం, గుణసంగం
వినిర్ధూయ మాం భజేత విచక్షణః. 3౩. నిస్సంగో మాం భజేద్విద్వానప్రమత్తో
జితేంద్రియః, రజస్తమశ్చాభిజయేత్సత్త్వసంసేవయా మునిః, సత్త్వం చాభిజయే
ద్యుక్తో నైరపేక్ష్యేణ శాంతధీః. 3౪. సంపద్యతే గుణైర్ద్యుక్తో జీవో జీవం విహాయ
మామ్. 3౫. జీవోజీవేన నిర్దుక్తో గుణైశ్చాయసంభవైః, మయైవ బ్రహ్మణా పూర్ణో
న బహిర్నాంతరశ్చరేత్. 3౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, పంచవింశో ౭ థ్యా యః.

శ్రీభగవానువాచః—మల్లక్షణమిమం కాయం లభ్యా మద్ధర్మ ఆస్థితః,
ఆనందం పరమాత్మానమాత్మస్థం సముపైతి మామ్. ౧. గుణమయ్యా జీవయోన్యా
విముక్తో జ్ఞాననిష్ఠయా, గుణేషు మాయామాత్రేషు దృశ్యమానేష్వవస్తుషు, వర్త
మానోఽపి నపుమాన్యజ్యతే వస్తుభిర్గుణైః. ౨. సంగం న కుర్యాదసతాం శిశ్నోదర

యోగేన మన్నిష్ఠస్సౌ. మద్భావాయ మోక్షాయ ఉపపద్యతే. యోగ్యో భవతి. 3౨. తస్మాద్వి
వేకినామిదమేవ యుక్తమిత్యాహ— తస్మాద్దితి. జ్ఞానవిజ్ఞానయో స్సంభవో యస్మిన్ తమిమం నర
దేహం. 3౩. భజనప్రకారమేవాహ—సాధేన. నిస్సంగ ఇతి. సత్త్వసంసేవయా. శ్లో. “సాత్త్వికా
న్యేవ సేవేత పుమాన్ సత్త్వవివృద్ధయ” ఇతి. ప్రాగుక్తయా. నైరపేక్ష్యేణ ఉపశమాత్త మకేన
సత్త్వేనైవ. 3౪. ఏవం చ సతి మాం ప్రాప్నోతీత్యాహ—సంపద్యత ఇతి. జీవం జీవత్వకారణం. లింగ
శరీరం. 3౫. మాం ప్రాప్తస్య న పునస్సంసార ఇత్యాహ—జీవఇతి. నబహిర్విషయభోగేన నాంతరః.
తత్త్వరణేన. శ్లో. గుణకృతామరుసంసరణ ప్రధామజితపుణ్యకథాకథనాదిభిః. ధునుత భక్తిరసేన వివేకినో
న హి పునస్సులభం జనురీదృశం. 3౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - పంచవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. షడ్వింశే యోగనిష్ఠాయా విఘాతో దుష్టసజ్జతః, సాధుసంగేన తన్నిష్ఠా పరాకాష్ఠేతి
వర్ణ్యతే. యోగినో యోగవిభ్రంశస్సజ్జత స్సంభవేదితి. సర్వథా తన్నివృత్త్యర్థమైశగీతం వితన్యతే.
శ్లో. నిస్సంగో మాం భజేద్విద్వానప్రమత్తో జితేంద్రియ ఇత్యుక్తం. తత్ర విపక్షేనర్థం కథయిష్యే
జీవస్తుక్తస్యాపి తర్హి సంగో దుర్వార ఇత్యనర్థః స్యాదిత్యాశంక్యోక్తానువాదపూర్వకం పరిహరతి—
సార్థద్వాభ్యాం. మల్లక్షణమితి. మల్లక్షణం మత్స్వరూపం లక్ష్యతే యేన తం. ఇమం కాయం
నరదేహం లభ్యా. మద్ధర్మే భక్తిలక్షణే ఆస్థితస్సౌ-ఆత్మస్థం ఆత్మన్యేవ నియంతృత్వేన స్థితం. పర
మానందరూప మాత్మానం మాం సముపైతి సమ్యక్ప్రాప్నోతి. ౧. నచైవంభూతస్య విషయసంగో నామా
స్తీత్యాహ—గుణమయ్యేతి. గుణమయీ యా జీవయోనిః జీవోపాధిస్తయా విముక్తః. గుణేషు వర్త
మానోఽపి తైర్నయజ్యతే సంగం న ప్రాప్నోతి. అత్ర హేతుః-అవస్తుభిః. నన్వవస్తుభిరప్యన్యే యుజ్య
మానా దృశ్యం తే తత్రాహ—అవస్తుత్వేన దృశ్యమానేషు. ౨. తథాపి సంగం వర్జయేదిత్యాహ—
సంగమితి. అసతాం లక్షణమాహ—శిశ్నోదరం తర్పయంతీతి శిశ్నోదరతృప్త తేషాం క్వచిత్కదాచి

తృపాం క్వచిత్, తస్యానుగస్తమస్యంధే పతత్యంధానుగాంధవత్. 3. ఐశ స్సమ్రా
డిమాం గాథామగాయత బృహచ్చివాః, ఊర్వశీవిరహః స్తుహ్యన్నిర్విణ్ణ శ్శోక
సంయమే. ౪. త్యక్త్వాత్తానం వ్రజంతీం తాం నగ్న ఉన్మత్తవన్నప్రపః, విలపన్నస్వగా
జ్జాయే ఘోరే తిష్ఠతి విక్లబః. ౫. కామానత్పప్తోనుజుషన్ క్షుల్లకాన్వర్షయామినీః,
నవేద యాంతీర్నా యాంతీరూర్వశ్యాకృష్టచేతనః. ౬. ఐశ ఉవాచః—అహో
మే మోహవిస్తారః కామకశ్శలచేతనః, దేవ్యా గృహీతకంఠస్య నాయుః ఖండా
ఇమే స్తృతాః. ౭. నాహం వేదాభినిముక్తస్సూర్యోవా భృదితోఽముయా,
ముషితో వర్షపూగానాం బతాహాని గతాన్యుత. ౮. అహో మ ఆత్మసంమోహో
యేనాత్మా యోషితా కృతః, క్రీడామృగశ్చక్రవర్తి నరదేవశిఖామణిః. ౯. సపరి
చ్ఛదమాత్తానం హీత్వా తృణమివేశ్వరం, యాంతీం స్త్రియం చాన్వగమం నగ్న
ఉన్మత్తవద్రుదన్. ౧౦. కుత స్తస్యానుభావస్సాన్వితేజః ఈశిత్వమేవ వా, యోఽన్వ
గచ్ఛం స్త్రియం యాంతీం ఖరవత్పాదతాడితః. ౧౧. కింవిద్యయా కిం తపసా కిం

దపి. ఆస్తాం తావద్బహునాం సంగః. కింతు. తస్మైకస్యాప్యనుగః అనువర్తి అంధమనుగచ్ఛతి
యోఽంధ స్తద్వత్. 3. అత్రేతిహాసమాహ. — ఐశ ఇతి. ఐశః పురూరవాః సమ్రాట్ చక్రవర్తి-బృహ
చ్చివః కీర్తిర్యస్య సః. ఊర్వశీవిరహాత్. ప్రథమం ముహూర్త. పశ్చాత్ కురుక్షేత్రే తాం దృష్ట్వా
సమాగమ్య గంధర్వదత్తేనాగ్నినా దేవానిష్ట్వా పునరూర్వశీలోకం ప్రాప్య శోకసంయమే శోకః
పగమే సతి. తతో నిర్విణ్ణస్సన్నిమాం గాథామగాయతేతి నవమస్కంధానుసారేణ ద్రష్టవ్యం.
౪. తస్య ప్రాక్తనీం మోహావస్థామాహ— త్యక్త్వేతి. ఆత్తానం రాజానం త్యక్త్వా. అథవా
శయ్యాయా మాత్తానం త్యక్త్వా వ్రజంతీ మన్వగాత్, నమస్కరిష్యే ఘోరే తిష్ఠేతి శ్రు. “అహో
జాయే మనసా తిష్ఠఘోరే వచాంసి మిశ్రా కృణవావహౌమ-న నామంత్రా అనుదితా సవితే మయ
స్కరన్ పరతరే చనాహన్ని” త్యేవం మంత్రైర్విలపన్. ౫. వైక్లద్యే కారణమాహ—కామా
నితి. వర్షాణాం యామినీః రాత్రీః. యాంతీః అపయాంతీః ఆయాంతీః ఆగామినీః అకృష్టాచేతనా
యస్యసః. ౬. తస్య గంధర్వలోకం ప్రాప్తస్య బహుకాలమూర్వశీసంభోగానంతరం నిర్విణ్ణస్య గాథా
మాహాష్టాదశభిః-తత్రాష్టభిరనుతాపః ప్రపంచ్యతే.—అహో ఇతి. యతో మే మయాఇమే అహో
రాత్రరూపాయఃఖండాః న స్తృతాః. ౭. తదేవాహ.-నేతి. అభినిముక్తః మయి రమమాణే అస్తం
గతః అభ్యుదితో వా సూర్య ఇతి. అముయా ఊర్వశ్యా వంచితః. బలేతి ఖేదే. అపి. వర్షపూగా
నామపి గతాన్యహాని న పేదేతి. ౮. అహో ఇతి. యేన సంమోహేన ఆత్మా దేహః క్రీడామృగ
వత్ అధీనః. ౯. నను ప్రణయకుషితాయాః అనునయార్థమధీనతా యుక్తైవ. సత్యం. సత్వత్రతదస్తీ
త్యాహ. సపరిచ్ఛదమితి. సపరిచ్ఛదం రాజ్యాదిసహితం. ఈశ్వరం చక్రవర్తినం. తృణమివ త్యక్త్వాయాం
తీమపి ఆన్వగమం అనుగతోఽస్తి. ౧౦. కించ. మమ ప్రభావాద్యభిమానో వృధైవేత్యాహ.-కుత ఇతి.
కుత స్తస్యమే తేజోబలం. ఖరో యథా పాదతాడితోఽపి ఖరీమనుగచ్ఛతి తద్వత్. ౧౧. ఏవంభూతస్య
సర్వం సాధనం వ్యర్థ మిత్యాహ—కిమితి. త్యాగేన సన్నాహితేన వివిక్తేన ఏకాంతసేవయా ఘానేన

త్యాగేన శ్రుతేన వా, కిం వివిక్తేన మానేన స్త్రీభి ర్యస్య మనో హృతమ్. ౧౨
స్వార్థస్యాకోవిదం ధిజ్ఞాం మూర్ఖం పండితమానినమ్, యోఽహమిశ్వరతాం ప్రాప్య
స్త్రీభిర్గోఖరవజ్జితః. ౧౩. నేవతో వర్షపూగాన్తే ఊర్వశ్యా అధరాసవం, నతృప్య
త్యాత్తభూః కామో వహ్నిరాహుతిభి ర్యథా. ౧౪. పుంశ్చల్యాపహృతం
చిత్తం కోన్వన్యో మోచితుం ప్రభుః, ఆత్తారామేశ్వరమృతే భగవంత మధోక్ష
జమ్. ౧౫. బోధితస్యాపి దేవ్యా మే సూక్తవాక్యేన దుర్మతేః, మనోగతో మహా
మోహో నాపయాత్యజితాత్మనః. ౧౬. కిమేతయా నోపకృతం రజ్జ్వా వా సర్పచే
తనః, ద్రష్టు స్వరూపావిదుషో యోఽహం యదజితేంద్రియః. ౧౭. క్వాయం మలీ
మసః కామో దౌర్గంధ్యాదాత్మకోఽశుచిః, క్వ గుణాస్సమనస్యాద్యాహ్యాధ్యాసో
విద్యయా కృతః ౧౮. పిత్రోః కిం స్వన్న భార్యాయా స్వామినోఽగ్నే శ్శ్వగృ
ధ్రయోః, కిమాత్మనః కిం సుహృదామితి యో నావసీయతే. ౧౯. తస్మిన్ కళేబరేఽ
మేధ్యే తుచ్ఛనిష్టేవిషజ్జతే, అహోసుభద్రంసునసం సుస్థితంచముఖంస్త్రియః. ౨౦.

వాఙ్మయమేన. ౧౨. అనుతప్తస్య ఆత్మానం నిందతి ద్వాభ్యాం.—స్వార్థస్యేతి. ఆకోవిదమజ్ఞా
తారం గోఖరవత్ గౌరివ ఖర ఇవేతి. ౧౩. నేవత ఇతి. అధరాసవం నేవమానస్య ఆత్మభూః మనసి
పునః పున రుద్భవత్. ౧౪. ఏవ మప్తభిర్నిర్వేదో నిరూపితః. ఇదాసీం తస్య వివేక మాహ-దశభిః.
పుంశ్చల్యేతి. అయం భావః. యజ్ఞే దైవానిష్ట్యా దుఃఖమేవ ప్రాప్తోఽస్తి. అతః పరమేశ్వరమేవ భజేయ
మితి. ౧౫. పరమేశ్వరప్రసాదం వినా దేవైరుపదిష్టాదపి వేదవాక్యా న్తోహో న నివర్తత ఇత్యాహ.
బోధితస్యేతి. దేవ్యా ఊర్వశ్యా సూక్తవాక్యేన యథార్థవచనేన. శ్రు. “పురూరవో మా మృథా
మాప్రతప్తో మాత్వా వృకాసో అశివాస ఉక్షత్. నవైస్త్రైణాని సఖ్యాని సంతి సాలావృకాణాం
హృదయాని చైతా” ఇత్యనేన. ౧౬. పూర్వం. శ్లో. “పుంశ్చల్యాపహృతం చిత్త మి” త్యాదినా తస్యా
అపకారోఽనుస్మృతః ఇదాసీం మమైవాయమపరాధ ఇత్యాహ—కిమితి. నః అస్తాకం కామినాం
ఏతయా కిమపకృతం న కించిదపి. యథా రజ్జుస్వరూపావిదుషో రజ్జుద్రష్టుః పునః తస్యాం సర్ప
కల్పనయా ఖద్యతః రజ్జ్వాదిక మపకృతం. న కిమపి. తద్వత్. యద్యస్తాద్యోఽహమేవంభూతః సవి
వాజితేంద్రియత్వా దపరాధీత్యర్థః. ౧౭. నను తథాపి నైవ సౌగంధ్యప్రేమాదిగుణైః సమ్మోహముల
మిత్యాశంక్యతేఽపి స్వపరికల్పితావేత్యాహ—చతుర్థిః. క్వేతి. మలీమసః అతిమలినః. సుమనసాం కుసు
మానామివ గంధసౌకుమార్యాది. సౌమనస్యం శోభనమనోభావో వా. ౧౮. మమ త్వమపి తస్మిన్ పరి
కల్పితమేవేత్యాహ.—పిత్రోరితి. పిత్రోః కిం స్వం కాయః. జనకత్వాత్. న వితర్కే భార్యాయా
వా భోగప్రదత్వాత్. ఆత్మానుపయుక్తమప్యేతన్నాన్యయతుల్యత్వాదుక్తం. స్వామినో వా. అధీన
త్వాత్. అగ్నేర్వా. అంత్యేష్ట్యాం తదాహుతిత్వాత్. శ్వగృధ్రయోర్వా భక్ష్యత్వాత్కిం వాత్మనః.
తత్కృతశుభాశుభభాగిత్వాత్. కింవా సుహృదాం. ఉపకారిత్వాత్. ఏవం యో న నిశ్చయతే. ౧౯.
తస్మిన్నితి. తుచ్ఛా క్రిమివిత్ భస్మలక్షణా నిష్ఠా అంతో యస్య తస్మిన్ కళేబరే కాయే. విషజ్జతే
స్త్రియత్వేన గృహ్ణతే. మూఢా ఇతి శేషః. విషంగమేవాహ, —అహో ఇతి. సునసం శోభననాసికం.

త్వజ్ఞాంసరుధిరస్నాయుమేదోమజ్జాస్థిసంహతౌ, విజ్ఞాత్రపూయే రమతాం క్రిమి
ణాం కియదంతరమ్. ౨౧. తథాపి నో విషజ్జేత స్త్రీషు స్త్రైణేషు చార్థవిత్, విష
యేంద్రియసంయోగాంతనః క్షుభ్యతి నాన్యథా. ౨౨. అదృష్టాదశ్రుతా ద్భావాన్న
భావ ఉపజాయతే, అసంప్రయుంజతః ప్రాణాన్ శామ్యతి స్తిమితం మనః. ౨౩.
తస్మాత్సంగో న కర్తవ్యః స్త్రీషు స్త్రైణేషు చేంద్రియైః, విదుషా మప్యవిస్రభ్యషడ్వరః
కిముమాదృశామ్. ౨౪. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—ఏవం ప్రగాయన్నప్రదేవదేవస్స
ఉర్వశీలోక మథో విహాయ, ఆత్మాన మాత్మన్యవగమ్య మాం వై ఉపారమత్
జ్ఞానవిధూతమోహః. ౨౫. తతో దుస్సంగముత్సృజ్య సత్సు సజ్జేత బుద్ధిమాన్,
సంత ఏతస్య భిందంతి మనోవ్యాసంగముక్తిభిః. ౨౬. సంతోనవేక్షామచ్ఛితాః
ప్రశాంతా స్సమదర్శినః, నిర్తమా నిరహంకారా నిర్ద్వంద్వా నిష్పరిగ్రహః. ౨౭.
తేషు నిత్యం మహాభాగ మహాభాగేషు మత్కథాః, సంభవంతి హి తా నృణాం
జుషతాం ప్రపునంత్యఘమ్. ౨౮. తా యే శృణ్వంతి గాయంతి హ్యనుమోదంతి
చాదృతాః, మత్పరాశ్రద్ధధానాశ్చ భక్తిం విందంతి తే మయి. ౨౯. భక్తిం లబ్ధ
వతస్సాధోః కిమన్యదవశిష్యతే, మయ్యనంతగుణే బ్రహ్మణ్యానందానుభవాత్తన్. ౩౦.
యథోపశ్రయమాణస్య భగవంతం విభావసుం, శీతం భయం తమోఽప్యేతి సాధూన్
సంసేవత స్తథా. ౩౧. నిమజ్జ్యోన్మజ్జతాం ఘోరే భవాద్ధౌ పరమాయణం, సంతో
బ్రహ్మవిద శ్శాంతా నౌర్ద్వధేవాప్సు మజ్జతామ్. ౩౨ అన్నం హి ప్రాణినాం ప్రాణ

౨౦. అతో గుణబుద్ధ్యా రమమాణా మాదృశాః క్రిమిసమా ఇత్యాహ.—త్వగితి. త్వగాదిసంహతౌ
తత్సంఘాతే దేహే విజ్ఞాత్రాదిసంహతౌ రమతాం క్రిమిణాం చ. ౨౧. తథేతి. యద్యప్యేవం
బీభత్సితా స్త్రియః. తథాపి. నో విషజ్జేత అవలోకనాదినాసి సంగం న కుర్యాత్. అర్థవిద్వివేకి
అత్ర హేతుః విషయేతి. ౨౨. నను క్వచిన్నిమిలితనయనాదేరపి మనఃక్షోభో దృశ్యతే. సత్యం.
సోఽపి పూర్వదర్శనాదికం వినా నభవతీత్యాహ.—అదృష్టాదితి. భావాత్ పదార్థాత్. భావో మనఃక్షోభః
అతః. ప్రాణాన్ ఇంద్రియాణి. అసంప్రయుంజతః నియచ్ఛతః. స్తిమితం నిశ్చలం సత్. ౨౩. తస్మా
దితి. ఇంద్రియైః కృత్వా అవిస్రభ్యః అవిశ్వసనీయః. మాదృశాం అవివేకినాం. ౨౪. ఫలితమాహ
ద్వాభ్యాం.—ఏషమితి. నృపేషు దేవేషు స దీవ్యతీతి తథా. ౨౫. తత ఇతి. ఉక్తిభిః హితోపదేశైరితి
తీర్థ దేవతాదిసంగాదపి సత్సంగః శ్రేయానితి దర్శయతి. ౨౬. సతాం లక్షణమాహ.—సంత ఇతి. విశేష
ణాప్తకస్య యథేష్టం హేతుహేతుమద్భాషః. ౨౭. న చ తేమాపదేశాపేక్షా అపితు కేవలం తత్స
న్నిధేరేవ తారయతీత్యాహ—సప్తభిః తేష్యితి. ౨౮. తా ఇతి. శ్రవణాదిభిరేవ మత్పరాః శ్రద్ధధా
నాశ్చ సంతః. భక్తిం విందంతి. ౨౯. ౩౦. యథేతి. విభావసు మగ్నిం సూర్యం వా సేవమానస్య
అప్యేతి నశ్యతి. తథా కర్తాదిజాడ్యం. ఆగామిసంసారభయం. తన్మూల మజ్జానం చ. నశ్యతీత్యర్థః.
౩౧. నిమజ్జ్యేతి. నిమజ్జ్యోన్మజ్జతాం ఉచ్చావచయోనీ ర్గచ్ఛతాం. పరమాయణం పరమాశ్రయః.
౩౨. కించ. అన్నమితి. యథా అన్నపేష ప్రాణినాం ప్రాణో జీవనం. అహమేవ యథా శరణం.

ఆర్తానాం శరణం త్వహం, ధర్మో విత్తం నృణాం ప్రేత్య సంతోఽస్తాచ్ఛిభ్యతోరణమ్.
 33. సంతో దిశంతి చక్షూంషి బహిరర్కస్యముత్థితః, దేవతా బాంధవాస్సంత
 స్సంత ఆత్మాహమేవ చ. 34. వైరసేనస్తతోఽవ్యేవమూర్వాశ్యాలోకనిస్సృహః,
 ముక్తసంగో మహీ మేతానూత్తారామ శ్చరాచరః. 35.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, షడ్వింశోఽధ్యాయః.

శ్రీఉద్ధవ ఉవాచ.—క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం ప్రభో,
 యస్తాద్యేత్వాం యథార్చంతి సాత్త్వతాసాత్త్వత్వద్వభ. ౧. ఏతద్వదంతి మున
 యో ముహుర్నిశ్చేయసం నృణాం, నారదో భగవాన్ వ్యాస ఆచార్యోఽంగిరస
 స్సుతః. ౨. నిస్సృతం త్వన్ముఖాంభోజాద్యథాహ భగవానజః, పుత్రేభ్యో భృగు
 ముఖ్యేభ్యో దేవైశ్చ భగవాన్భవః. 3. ఏతద్వై సర్వవర్ణానామాశ్రమాణాం
 చ సంమతం, శ్రేయసా ముత్తమం మన్యే స్త్రీశూద్రాణాం చ మానదః. 4. ఏతత్క
 మలపత్రాక్ష కర్తృబంధవిమోచనం, భక్తాయ చానురక్తాయ బ్రూహి విశ్వేశ్వరేశ్వర.
 5. శ్రీభగవానువాచః—నహ్యంతోఽనంతపారస్య కర్తృకాండస్య చోద్ధవ, సంక్షిప్త
 వర్ణయిష్యామి యథావదనుపూర్వశః. ౬. వైదికస్తాంత్రికో మిశ్ర ఇతి మే త్రివిధో
 మఖః, త్రయాణామిహిత్వేనైవ విధినా మాం సమర్చయేత్. ౭. యథా స్వనిగ

ధర్మేవ యథా ప్రేత్య పరలోకే విత్తం. తథాసంత ఏవ అస్తాత్ సంసారపాతాచ్ఛిభ్యతః పుంసః అర
 ణం శరణం. 33. కించ. సంత ఇతి. సంతః చక్షూంషి సగుణనిర్గుణజ్ఞానాని దిశంతి. అర్కః పునస్స
 మ్యగుత్థితోఽపి బహిస్తదప్యేకమేవ చక్షురిత్యర్థః. 34. అధ్యాయార్థముపసంహరతి.—వైరసేన ఇతి.
 సుద్యుమ్నభావేనోమావనం ప్రవిష్టస్య వీరాసేనా స్త్రీభావం ప్రాప్తా యస్య తస్య స్త్రీభావం ప్రాప్తస్య
 పుత్రో వైరసేనః. పురూరవాః. ఏవముక్తప్రకారేణోర్వాశ్యా లోకాత్థానాదవలోకద్వా నిస్సృహః.
 తతోఽపి తత్సంగాదపి హేతోర్ముక్తసంగస్సృక్ ఆత్మారామో భూత్వా యథేచ్ఛం చచారేతి. 35.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - షడ్వింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. సప్తవింశే క్రియాయోగస్సద్యశ్చిత్తప్రసాదకః, సర్వకామప్తిహేతుశ్చ సాంగః
 ప్రోక్త స్సమాసతః. రాగాద్వాకులచిత్తానాం కుతో సంగాదిసంభవః, ఇతి కృష్ణార్చనం భద్రమను
 స్తృత్యానుపృచ్ఛతి. క్రియాయోగ మితి. భవదారాధనరూపం. యస్తాదితి కారణాధిష్ఠానాదిప్రశ్నః
 సర్వకారకాణాం నిమిత్తస్య విశిష్టత్వాత్. యథేతి. కస్మిన్నధిష్ఠానాదౌ కేన ప్రకారేణేతి ప్రశ్నః.
 యే అధికారిణః సాత్త్వతాః భక్తాః. ౧. అస్య పునర్విశేషతః ప్రశ్నే కారణమాహ—చతుర్భిః.
 ఏతదితి. ఏతత్త్వదర్శనం పరం నిశ్చేయసకరం వదంతి. అంగిరస స్సుతో బృహస్పతిః. ౨. నిస్సృత
 మితి. నిస్సృతం త్వయోపదిష్టమిత్యర్థః. దేవైశ్చ పార్వత్యై. 3. ఏతదితి. సర్వవర్ణానాం త్రైవర్ణి
 కానాం. 4. ఏతదితి. విశ్వేశ్వరా యే తేషామిశ్వర. 5. నేతి. కర్తృకాండస్య పూజావిధానస్య.
 నాస్త్వంతో గ్రంథతః పారం చానుష్ఠానతో యస్య తస్య. ౬. వైదిక ఇతి. వైదికఏవ మంత్రో

మేనోక్తం ద్విజత్వం ప్రాప్య పూరుషః, యథా యజేత మాం భక్త్యా శ్రద్ధయా
తన్నిబోధ మే ౮. అర్చాయాం స్థండిలేగ్నో వా సూర్యేఽపు హృది వా ద్విజే,
ద్రవ్యేణ భక్తియుక్తోఽర్చేత్స్వగురుం మామమాయయా. ౯. పూర్వం స్నానం
ప్రకుర్వీత ధాతదంతోఽంగశుద్ధయే, ఉభయైరపి చ స్నానం మంత్రై ర్మృద్ధిహణా
దిభిః. ౧౦. సంధ్యోపాస్త్యాదికర్తాణి వేదేనాచోదితాని మే, పూజాంతైః కల్పయే
త్సమ్యక్సంకల్పః కర్తవ్యపావనీమ్. ౧౧. శైలీ దారుమయీ లాహీ లేప్యా లేఖ్యా చ
సైకతీ, మనోమయీ మణిమయీ ప్రతిమాప్తవిధా స్మృతా, చలాచలేతి ద్వివిధా
ప్రతిష్ఠాజీవమందిరమ్. ౧౨. ఉద్వాసావాహనేన స్తస్మిరాయాముద్ధవార్చనే, అస్థి
రాయాం వికల్పస్యాత్ స్థండిలేతు భవేద్ద్యయం, స్నపనం త్వవిలేప్యాయామన్యత్ర
పరిమార్జనమ్. ౧౩. ద్రవ్యైః ప్రసిద్ధైర్నద్యాగః ప్రతిమాదిష్వమాయినః, భక్తస్యతు
యథాలబ్ధై ర్హృది భావేన చైవహి. ౧౪. స్నానాలంకరణం శ్రేష్ఠమర్చాయామేవ
తూర్ధవః, స్థండిలే తత్త్వవిన్యాసో వహ్ని వాజ్యప్లుతం హవిః, సూర్యేచాభ్యర్హణం
ప్రేష్ఠంసలిలే సలిలాదిభిః. ౧౫. శ్రద్ధయోపహృతం శ్రేష్ఠం మమ భక్తేన వార్యపి, గంధో

వైదికాన్యేవాంగాని చ యస్మిన్ పురుషసూక్తాదౌ స వైదికః. ఏవం తాంత్రికోఽపి. మిశ్రోఽష్టాక్ష
రాదిః మఖః పూజా. ౭. యదా త్రైవర్ణికో యజేత తదా విశేషమాహ. —యథేతి. యథాగర్భా
ప్తమైకాదశద్వాదశాబ్దాదికాలే. స్వనిగమేన స్వాధికారప్రవృత్తేన వేదేన ఉక్తం. ద్విజత్వం ఉప
నయనం. ౮. అర్చాయామితి. అర్చాయాం ప్రతిమాదౌ. ౯. పూర్వమితి. స్నానవిశేషమాహ—
ఉభయై రై వదికై స్తాంత్రికైశ్చ మంత్రైః. ౧౦. కించ. సంధ్యేతి. సంధ్యోపాసనాదీని కర్తాణి. ఆ
చోదితాని సాకల్యేన విహితాని యస్య తాని. తైస్సహ మే పూజాం కుర్యాత్. న తు తాని
పరిత్యజేదిత్యర్థః. సమ్యక్పరమేశ్వరవిషయ ఏవ సంకల్పో యస్య తథా భూతస్సక్. కర్తవ్యపావనీం
కర్తనిర్హారిణీం. ౧౧. అర్చాభేదానాహ—సార్ధేన. శైలీతి. శైలీ శిలామయీ లాహీ సువర్ణాది
మయీ. లేప్యా మృచ్ఛందనాదిమయీ. హృది పూజాయాం మనోమయీ. ప్రకర్షేణ తిష్ఠత్య
స్యామితి ప్రతిష్ఠా ప్రతిమైవ. జీవస్య భగవతో మందిరం. యద్వా. ప్రతిష్ఠయా కళాన్యాసేన
భగవన్మందిరం భవతీతి. ౧౨. ప్రతిమాభేదే విశేషమాహసార్ధేన.—ఉద్వాసేతి. ఉద్వాసో విసర్జనం.
అస్థిరాయామర్చనే వికల్పః. సాలగ్రామేన కుర్యాత్ సైకతాయాం కుర్యాత్ అన్యత్ర కుర్యాద్వా
నవేతి. అవిలేప్యాయాం మృత్తయలేఖ్యవ్యతిరిక్తాయాం. అన్యత్ర విలేప్యాయాం చ లేఖ్యాయాం చ
పరిమార్జనమేవ. ౧౩. ఇదానీం సకామనిష్కామభేదేన విశేషమాహ.—ద్రవ్యైరితి. ప్రకర్షేణసిద్ధేః
సుశోభనైః ఆమాయినః. నిష్కామస్య భక్తస్య తు యథా లబ్ధైర్యత్ర చందనాది నలభ్యతే తత్ర
హృది భావేన భావనయా. యద్వా. హృది చేన్ద్రద్యాగః. తదా భావేన మనోమయైర్ద్రవ్యైరిత్యర్థః.
౧౪. అధిష్ఠానభేదేన ప్రధానోపచారానాహసార్ధేన.—స్నానేతి. తత్త్వవిన్యాసః యథాస్థానమంగ
ప్రధానదేవతానాం తత్తన్మంత్రైః స్థాపనం. అభ్యర్హణం ఉపస్థానార్హ్యాది. సలిలాదిభిస్తత్పణాది

ధూపస్సుమనసో దీపోఽన్నాద్యం చ కింపునః. ౧౬. శుచిస్సంభృతసంభారః ప్రా
గ్దైభిః కల్పితాసనః, ఆసీనః ప్రాగుదగ్వా ర్చేదర్చాయాం త్వథ సమ్ముఖః. ౧౭. కృత
న్యాసః కృతన్యాసాం మదర్చాం పాణినా మృజేత్, కలశం ప్రోక్షణీయం చ యథావ
దుపపాదయేత్. ౧౮. తదద్భిర్దేవయజనం ద్రవ్యాణ్యాత్తానమేవ చ, ప్రోక్ష్య
పాత్రాణి త్రీణ్యద్భి సైసైర్ద్రవ్యైశ్చ సాధయేత్ ౧౯. పాద్యార్హ్యచమనీయార్థం
త్రీణి పాత్రాణి దేశికః, హృదా శీర్షా చ శిఖయా గాయత్ర్యా చాభిమంత్రయేత్.

౨౦. పిండే వాయ్వగ్నిసంశుద్ధే హృత్పద్మస్థాం పరాం మమ, అణ్వీం జీవకళాం థ్యా
యేన్నాదాంతే సిద్ధభావితామ్. ౨౧. తయాత్త భూతయా పిండే వ్యాప్తే సంపూజ్య
తన్తయః, ఆవాహ్యర్చాదిషు స్థాప్య న్యస్తాంగం మాం ప్రపూజయేత్. ౨౨.
పాద్యోపస్పర్శార్హాణాదీనుపచారాన్ప్రకల్పయేత్, ధర్తాదిభిశ్చ నవభిః కల్పయిత్వా

నాయజనం. ౧౫. సర్వత్ర సాధారణమాహ. — శ్రద్ధయేతి. ౧౬. ఏవమధికారాదివ్యవస్థాముక్త్వా
ఇదానీం పూజాప్రకారమాహ. — శుచిరితి. సంభృతాః సంభారాః పూజాసాధనాని యేన సః.
ప్రాగ్దైభిః దైభిః. యద్వా ప్రాగేవ సంభృతసంభారస్సన్నాసీనః. నత్వాసీనస్సన్ పశ్చాత్తత్త
త్సంభారార్థం వారం వార ముత్తిష్ఠేదిత్యర్థః. ప్రాజ్ఞుః ఉదజ్ఞుభోవా ఆసీనః. అర్చాయాం తు స్థిరా
యాం సంముఖః అర్చాభిముఖ ఉపవిష్టస్సన్. ౧౭. కృతన్యాస ఇతి. అనంతరం గుర్వాదినమస్కార
పూర్వకం యథోపదేశం స్వస్తిక్ కృతన్యాసః. కృతో మూలమంత్రన్యాసో యస్యాం తాం
మమార్చాం. ఆమృజేత్ నిర్తాల్యాపకర్షణాదినా శోధయేత్. కలశం పూర్ణకుంభం. ప్రోక్షణీయం
ప్రోక్షణార్థోదకపాత్రం చ. ఉపసాదయేచ్ఛందనపుష్పాదిభిస్సంస్కర్యాత్. ౧౮. తదితి. తదద్భిః
ప్రోక్షణీయాద్భిః. దేవయజనం దేవపూజాస్థానం. పాద్యార్హ్యార్థం త్రీణి పాత్రాణి కలశోదకైః పూరి
తాని తైస్సైర్ద్రవ్యైస్సాధయేత్. తత్ర పాద్యాదిద్రవ్యాణి. శ్లో. పాద్యే శ్యామాకదూర్వాబ్జవిష్ణు
క్రాంతాదిరిష్యతే అర్ఘ్యేతు. శ్లో. గంధపుష్పాక్షతయవకుశాగ్రతిలసర్వ పాః. దూర్వాచేతి క్రమా
దర్శ్యద్రవ్యాష్టకముదీరితమ్. ఆచమనీయకేతు. శ్లో. జాతీలవంగతక్కోతైర్నతమాచమనీయక
మితి. ౧౯. పాద్యేణి. తాని చ త్రీణి పాత్రాణి యథాక్రమం హృదయాదిమంత్రై గ్గాయత్ర్యా చ
సర్వాణ్యభిమంత్రయేత్. ౨౦. పిండ ఇతి. తదనంతరం. పిండే దేహే. వాయ్వగ్నిసంశుద్ధ ఇతి
కోష్ఠగతేన వాయునా శోషితే, ఆధారగతేనాగ్నినా దధగే పునర్దలాటస్థచంద్రమండలామృతస్థా
వేనామృతమయే జాతే తస్మిన్. హృత్పద్మస్థాం పరాం శ్రేష్ఠాం జీవకళాం శ్రీనారాయణమూర్తిం
ధ్యాయేత్. కథంభూతాం. నాదాంతేసిద్ధభావితాం ప్రణవస్య ఆకారోకారమకారబిందునాదాః
పంచాంశాః తత్ర నాదాంతేసిద్ధైర్ధ్యతాం. తథాచ. శ్రు. “యో వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాంతే

చ ప్రతిష్ఠితః, తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్సమహేశ్వర” ఇతి. ౨౧. తయేతి. తయాత్త భూతయా
స్వేనైవ చింతితయా. అమృతమయపిండే దీపేన ప్రభయా గృహమివ వ్యాప్తే సతి. తస్మిన్నేవాదౌ
మానసైరుపచారై స్సంపూజ్య తన్తయస్సన్. అర్చాదిష్వావాహనస్థాపనముద్రయా స్థాపయిత్వా.
మాం ప్రపూజయేత్. ౨౨. కథం ప్రపూజయేత్తదాహ — ద్వాభ్యాం. పాద్యేతి. ధర్తాదిభిర్నమాసనం

సనం మమ. ౨౩. పద్మమష్టదశం తత్ర కర్ణికాకేసరోజ్జ్వలం, ఉభాభ్యాం వేదతంత్రాభ్యాం మహ్యం తూభయసిద్ధయే. ౨౪. సుదర్శనం పాంచజన్యం గదాసీషు ధనుర్హలాన్, ముసలం కౌస్తుభం మాలాం శ్రీవత్సం చానుపూజయేత్. ౨౫. నందం సునందం గరుడం ప్రచండం చండమేవచ, మహాబలం బలం చైవ కుముదం కుముదేక్షణమ్ ౨౬. దుర్గాం వినాయకం వ్యాసం విష్వక్సేనం గురూన్ సురాన్, స్వే స్వేస్థానే హ్యభిముఖాన్ పూజయేత్ప్రీక్షణాదిభిః. ౨౭. చందనోశీరకర్పూరకుంకుమాగరువాసిత్వైః, సలిలై స్సన్నపయేన్ద్రంతైర్నిత్యదా విభవే సతి. ౨౮. స్వర్ణఘర్తానువాకేన మహాపురుషవిద్యయా, పౌరుషేణ చ సూక్తేన సామభీరాజనాదిభిః. ౨౯. వస్త్రోపవీతాభరణపత్రస్రగ్గంధలేపనైః, అలంకుర్వీత సప్రేమ మద్భక్తో మాం యథోచితమ్. ౩౦. పాద్యమాచమనీయం చ గంధం సుమనసోఽక్షతాన్, ధూపదీపోపహార్యాణి దద్యాన్దేశ్రద్ధయార్చకః. ౩౧. గుడపాయససర్పింషి శమ్కుల్యాపూప

కల్పయిత్వా. ౨౩. పద్మమితి. తత్ర పద్మంచ కల్పయిత్వా. ఉభాభ్యాం. వేదతంత్రాభ్యాం. ఉభయసిద్ధయే మహ్యం పాద్యాదీనుపచారాన్ ప్రకల్పయేదిత్యన్వయః. ఉపస్పర్శః ఆచమనం అర్హణ మర్ఘ్యం. ఉభయసిద్ధయే వేదతంత్రోక్తభుక్తిముక్తిప్రాప్తయే. అయమర్థః ధర్మజ్ఞానవైరాగ్యైశ్వర్యాణ్యాసనపర్యంకస్యాగ్నేయాది చతుష్కణేషు పాదాః. అధర్మజ్ఞానావైరాగ్యావైశ్వర్యాణి పర్యంకస్య పూర్వాదిదిక్షు గాత్రాణి పర్యంకమధ్యే త్రయో గుణాః షట్టికాః. తత్రపూర్వాదిక్రమేణ మధ్యే చ. శ్లో. విమలోత్కర్షణీజ్ఞానాక్రియా యోగా తథైవచ, ప్రజ్ఞాసత్యాతథేకానానుగ్రహోచేతి శక్తయః. ఏవం యథోపదేశం ధర్మాదిభిరప్యభిర్నుపభిశ్చక్తిభిర్గుణైశ్చాసనం కల్పయిత్వేతి. కర్ణికాయాః కేసరైర్గుణత్రయోపరి స్థాపితైస్సోమసూర్యాగ్నిమండలైశ్చోచ్చజ్వల మిత్యర్థః. ౨౪. ఆయుధాదిపూజామాహ—త్రిభిః. సుదర్శనమితి. తత్ర న్యస్తాంగమిత్యంగావరణపూజా సూచితా. ఆసనేనైవ న శక్త్యానువరణ ముక్తం. తత సుదర్శనాదిముసలాంతాన్యాయుధాన్యప్తసు దిక్షు-కౌస్తుభ మాలా శ్రీవత్సానురసి. ౨౫. నందమితి. నందాదీన్ పార్షదానప్తదిక్షు. గరుడం పురతః. ౨౬. దుర్గామితి. దుర్గాదీన్ కోణేషు. గురూ న్వామతః. సురానింద్రాదిలోకపాలాన్ పూర్వాదిదిక్షు. ఏవ మేతాన్ దేవస్యాభిముఖాన్ ప్రాక్షణాదిభి రర్ఘ్యాదిభిః. పూజయేదిత్యర్థః. ౨౭. పాద్యాదీనుపచారాన్. ప్రకల్పయేదిత్యుక్తం. తానేవ గుణవిధిభిః ప్రపంచయతి-షడ్భిః. చందనేతి. ౨౮. మంత్రానాహ—స్వర్ణేతి. స్వర్ణఘర్తానువాకః. శ్రు. “సువర్ణ ఘర్తం పరివేదన మి”త్యాది. మహాపురుష విద్యయా. శ్లో. “జితంలే పుండరీకాక్ష నమస్తేవిశ్వభావన, నమస్తేఽస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజే”తి పౌరుషంసూక్తం సహస్రశీర్షేత్యాది-రాజనాదీని సామాని. శ్రు. “ఇంద్రన్నరో నేమథితాహ వంత”ఇత్యస్యామృచి గీతాని. ఆదిశబ్దేన రౌహిణాదీని. ౨౯. వస్త్రాద్యుపచారేష్వలంకారలక్షణం గుణం విధత్తే వస్త్రేతి. పత్రాణి కపోలవక్షస్థలాదిషు లిఖితాః. పత్రభంగ్యః మద్భక్తశ్చేత్సప్రేమ యథాభవతి తథా యథోచిత మలం కుర్వీతేత్యర్థః. ౩౦. సర్వసాధారణం శ్రద్ధాలక్షణం గుణం విధత్తే—పాద్యమితి. ౩౧. నైవేద్యవైభవలక్షణం గుణం విధత్తే.—గుడేతి. శమ్కుల్యః. తైలవక్యవిశేషా అపూ

మోదకాఁ, సంయావదధిసూపాంశ్చ నైవేద్యం సతి కల్పయేత్. 32. అభ్యంగో
 న్నర్దనాదర్శదంతధావాభిషేచనమ్, అన్నాద్యగీతనృత్తాని పర్వణి స్యురుతాన్వహమ్.
 33. విధినా విహితే కుండే మేఖలావర్తవేదిభిః, అగ్నిమాధాయ పరితస్సమూ
 హేత్వాణినోదితమ్. 34. పరిస్తీర్యాథ పర్యుక్షేదన్వాధాయ యథావిధి, ప్రోక్ష
 ణ్యాసాద్య ద్రవ్యాణి ప్రోక్ష్యాగ్నావావహేత మామ్. 35. తప్తజాంబూనద
 ప్రఖ్యం శంఖచక్రగదాంబుజైః, లసచ్ఛతుర్భుజం శాంతం పద్మకింజల్కవాససమ్.
 36. స్ఫురత్కిరీటకటకకటిసూత్రవరాంగదమ్, శ్రీవత్సవక్షసం భ్రాజత్కాస్తుభం
 వనమాలినమ్. 37. ధ్యాయంతామర్చ్య దారూణి హవిషాభిఘృతాని చ, ప్రాస్యా
 జ్యభాగావాఘూరౌ దత్వా చాజ్యప్లుతం హవిః. 38. జుహుయాన్మూలమంత్రేణ
 షోడశర్చావదానతః, ధర్తాదిభ్యో యథా న్యాయ్యం మంత్రైస్త్విష్టకృతం బుధః.
 39. అభ్యర్చ్యాథ నమస్కృత్య పార్షదేభ్యో బలిం హరేత్, మూలమంత్రం జపే
 ద్భ్రష్టా స్థరన్నారాయణాత్మకమ్. 40. దత్వాచమనముచ్ఛేషం విష్వక్సేనాయ కల్ప

పాః అపూపానాం మంటపాదీనాం సమూహః. సూపాః వ్యంజనాని సతి విభవ ఇతి శేషః. 32. కాలభేదేన గుణాఁ విధతే-అభ్యంగేతి. అభిషేచనం పంచామృతాదిన్నపనం. అన్నాద్యేతి. అన్నం భోజ్యం ఆద్యం భక్ష్యం. పర్వణ్యేకాదశ్యాదౌ అన్వహం ప్రత్యహం వా విభవే సతీతి. 33. ఫలభూయస్త్వా ర్థినోఽగ్నావపి పూజాప్రకారమాహ—విధినేతి. విధినా స్వగృహ్యోక్తవిధానేన. మేఖలాదిభిరుప లక్షితే. విహితే నిర్మితే. తదుక్తం. శ్లో. “విస్తారోచ్ఛాయతస్తిస్తో మేఖలాశ్చతురంగుళాః, హస్తమాత్రో భవేద్గర్తస్సయోనిర్వేదికా తథే” త్యాది. ఉదితం ప్రజల్పితం. అగ్నిం పరితః సమూహేత్ ఏకత్ర మేళయేత్. 34. పరిస్తీర్యేతి. దర్శయః పరిస్తీర్య పర్యుక్షేత్. పరితః ప్రోక్షయేత్. అన్వాధాయ అన్వాధానసంజ్ఞికం వ్యాహృతిభిః. సమిత్ప్రక్షేపాదిరూపం కర్త కృత్వా. అగ్నేరుత్తరతోద్రవ్యాణి హోమోపయోగీన్యాసాద్య విధాయ ప్రోక్షణ్యా ప్రోక్షణీపాత్రోదకేన ప్రోక్ష్య. అగ్ని మాం ధ్యాయేత్. 35. తప్తేతి. శంఖాదిభిర్ల సంతః శోభమానాశ్చత్వారో భుజా యస్య తం. 36. స్ఫురదితి. స్ఫురంతి కిరీటాదీని యస్య తం. 37. ధ్యాయన్నితి. హవిషా ఘృతేన అభిఘృతాని సంసిక్తాని. దారూణి శుష్కసమిధః. ప్రాస్య ప్రక్షిప్య ఆఘూరౌ తత్సంజ్ఞికౌ యాగౌ. ఏవమాజ్యభాగౌ చ. దత్వా తదర్థా ఆహుతీర్హు త్వేత్యర్థః. తత్రాఘూరౌ ప్రజాపతయే స్వాహేంద్రాయ స్వాహేతి చోత్తర షక్షీణపరిధిమారభ్యాగ్నిమధ్యాదాపరిధ్యంతం ఘృతక్షారణరూపా ఆజ్యభాగౌ అగ్నయే స్వాహా సోమాయ స్వాహేత్యేవం హోమరూపా. 38. జుహుయాదితి. మూలమంత్రేణ అష్టాక్షరేణతథా షోడశఋచో యస్మిన్ తేన పురుషసూక్తేన వా. అవదానతః ప్రత్యుచమాహుతిగ్రహణేనేత్యర్థః. పురుష సూక్తేనారాధనపక్షే సవీవ మూలమంత్రః. తేనైవ ప్రత్యుచమవదానతో హోమ ఇతి మంత్రైః. యథాన్యాయ్యం పూజాక్రమేణైవ. అగ్నయే స్విష్టకృతే స్వాహేత్యేవం స్విష్టకృతం చ హుత్వా. 39. అభ్యర్చ్యేతి. తతో వహ్నిర్థం భగవంతమభ్యర్చ్య. అథ నమస్కృత్య. పార్షదేభ్యో నందా దిభ్యః. అప్తసు దిక్షు బలిం హరేత్. తతః పూజాస్థానమాగమ్య దేవస్యాగ్రే సముపవిశ్య యథాశక్తి

యేత్, ముఖవాసం సురభిమత్తాంబూలాద్యమథార్హయేత్. ౪౧. ఉపగాయన్ గృణన్ ప్రత్యక్ కర్తాణ్యభినయన్తమ, మత్కథాశ్శాగ్రివయన్ శృణ్వన్ ముహూర్తం క్షణికో భవేత్. ౪౨. స్తవైరుచ్ఛావచైస్తోత్రైః పారాజైః ప్రాకృతైరపి, స్తుత్వా ప్రసీద భగవన్నితి వందేత దండవత్. ౪౩. శిరోమత్పాదయోః కృత్వా బాహుభ్యాం చ పరస్పరమ్, ప్రపన్నం పాహి మామిశ భీతం మృత్యుగృహార్ణవాత్. ౪౪. ఇతి శేషాం మయా దత్తాం శిరస్యాథాయ సాదరమ్, ఉద్వాసయే ద్యదుద్వాస్యం జ్యోతి ర్జ్యోతిషి తత్పునః. ౪౫. అర్చాదిషు యదా యత్ర శ్రద్ధా మాం తత్ర చార్చయేత్, సర్వభూతేష్వాత్మని చ సర్వాత్మాహ మవస్థితః. ౪౬. ఏవం క్రియా యోగపదైః పుమాన్ వైదికతాంత్రికైః, అర్చన్సుభయత స్సిద్ధిం మత్తో విందత్యభీప్సితామ్. ౪౭. మదర్చాం సంప్రతిష్ఠాప్య మందిరం కారయేద్బ్రథం, పుష్పద్వానాని రమ్యాణి పూజాయాత్రోత్సవాశ్చితాన్. ౪౮. పూజాదీనాం ప్రవాహార్థం మహాపర్వసు చాన్వహం, క్షేత్రాపణపురగ్రామాన్ దత్వా మత్స్పర్షితామియాత్. ౪౯. ప్రతిష్ఠయా సార్వభౌమం సద్దనా భువనత్రయం, పూజాదినా బ్రహ్మలోకం త్రిభి ర్మత్సమ్యతామియాత్. ౫౦. మామేవ నైరపేక్ష్యేణ భక్తి

మూలమంత్రం జపేత్. ౪౦. దత్వేతి. తతః ఉభయత్ర భగవతో భోజనసమాప్తిం ధ్యాత్వా ఆసమనందత్వా ఉచ్ఛేషం విష్వక్సేనాయ కల్పయిత్వా తదనుజ్ఞయా పశ్చాత్ స్వయం భుంజీత. తతః. సురభిమన్ సుగంధవత్ తాంబూలాద్యం ముఖవాసం దత్వా. అథపునరపి. అర్హయేత్ పుష్పాంజలినా పూజయేత్. ౪౧. ఉపగాయన్నితి. అభినయన్ స్వస్తిన్నావిష్కర్వన్ క్షణికః వైయగ్ర్యం పరిత్యజ్య లబ్ధావసరో భవేత్. ౪౨. స్తవైరితి. స్తవస్తోత్రాణాం భేదం దర్శయతి—పారాజైః ప్రాకృతైరపి. ౪౩. కథం ప్రణమేదిత్యపేక్షయామాహ—శిరః. బాహుభ్యాం దక్షిణోత్తరాభ్యాం. పరస్పరం మమ దక్షిణోత్తరా పాదౌ గృహీత్వా. యద్వా. పృష్ఠతః పరస్పరనిబద్ధాభ్యాం. కృతాపరాధ ఇవ ప్రపన్నమిత్యాది విజ్ఞాప్య చ ప్రణమేత్. ౪౪. తతః శేషాగ్రహణపూర్వకం వైకల్పికో ద్వాసన ప్రకారమాహ—ఇతీతి. ఇత్యనయైవ ప్రార్థనయా. శేషాం నిర్తాల్యం మయా దత్తాం. శిరస్యాథాయ ధృత్వా. యద్యుద్వాసయేత్. తర్హి. ప్రతిమాయాం యన్మృస్తం జ్యోతి స్తత్పునరపి హృత్పద్మజ్యోతిష్యేవోద్వాసనీయం. ౪౫. ఏతేష్వధిష్ఠానేషు కిం ముఖ్యమిత్యపేక్షాయామాహ—అర్చాదిష్యితి. యదా యత్ర శ్రద్ధా తదా తత్ర నత్వధిష్ఠానే ముఖ్యాముఖ్యత్వం. కుతః. పునః. యతః సర్వభూతేష్యితి. ౪౬. ఏవమితి. ఉభయతః ఇహాముత్రచ. ౪౭. సమర్థం ప్రత్యాహ—త్రిభిః. మదర్చామితి. పుష్పద్వానాని చ కారయేత్. పూజా యాత్రోత్సవాశ్చితాన్. పూజా ప్రత్యహం. యాత్రావిశిష్టే పర్వణి. బహుజనసమాగమః. ఉత్సవః. వసంతాదికాలే మహోత్సవః. తదాశ్చితాన్ క్షేత్రాదీన్ దత్వా. ౪౮. పూజా యాత్రోత్సవాశ్చితానిత్యస్య వివరణం. పూజాదీనామితి. ప్రవాహార్థం సంతతానువృత్త్యర్థం మత్స్పర్షిం తాం మత్సమానైశ్చర్యం. ౪౯. ప్రతిష్ఠాదీనాం వ్యస్తసమస్తానాం ఫలమాహ—ప్రతిష్ఠయేతి. మత్సమ్యతాం మయా సమతాం. ౫౦. సకా

యోగేన విందతి, భక్తియోగం స లభతే ఏవం యః పూజయేత్ మామ్. ౧౧. య స్వదత్తాం పరై ర్దత్తాం హరేత సురవి ప్రయోః, వృత్తిం ప్రజాయతే విద్భుగ్వర్షాణా మయుతాయుతమ్. ౧౨. కర్తుశ్చ సారథే శ్చైతో రనుమోదితురేవ చ, కర్తృణాం భాగినః ప్రేత్య భూయో భూయసి తత్ఫలమ్. ౧౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, సప్తవింశోఽధ్యాయః.

శ్రీభగవానువాచః—పరస్వభావకర్తాణి న ప్రశంసేన్న గర్హయేత్, విశ్వమేకాత్మకం పశ్యన్ప్రకృత్యా పురుషేణచ. ౧. పరస్వభావకర్తాణి యః ప్రశంసతి నిందతి, స ఆశు భ్రంశతే స్వార్థాదసత్యభినివేశతః. ౨. తైజసే నిద్రయాపన్నే పిండస్థో నప్తచేతనః, మాయాం ప్రాప్నోతి మృత్యుం వా తద్వన్నానార్థదృక్పుమాన్. ౩. కింభద్రం కిమభద్రం వా ద్వైతస్యావస్తునః కియత్, వాచోదితం తదనృతం మనసా ధ్యాతమేవ చ. ౪. ఛాయా ప్రత్యాహ్వాయాభాసా హ్యసంతోఽప్యర్థమం ప్రత్యుక్తం. అహైతుకభక్తం ప్రత్యాహ—మామితి. అహైతుకభక్తియోగ ఏవ కథం భవతి? తత్రాహ—భక్తియోగ మితి. ౧౧. దాతుః ఫలముక్తం అపహర్తారం నిందతి—యఇతి. విద్భుక్ విష్ణుభోజీ క్రిమిః. ౧౨. కర్తుర్యత్ఫలం తదేవాన్యేషామప్యాహ—కర్తురితి. సారథే స్సహకారిణః. హేతోః. ప్రయోజకస్య. అనుమోదితుశ్చ. ప్రేత్య తత్ఫలమిత్యన్వయః. కుతః. యతః కర్తృణా మేతే భాగినః భాగార్హాః. తత్రాపి విశేషమాహ—భూయసి కర్తృణి సారథ్యాదౌ చాధికం ఫలమితి. శ్లో. పయఃపత్రాదిమాత్రేణ పూజితోయః పరం పదమ్, ప్రాగేవ దిశతి శ్రీత స్సకృష్ణ శ్శరణం మమ. ౧౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - సప్తవింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అష్టావింశే తు యః పూర్వం విస్తరేణోపవర్ణితః, జ్ఞానయోగః పునశ్చాసౌ సమాహృత్య నిరూప్యతే. ఇదాసీమతివిస్తరేణోక్తం జ్ఞానయోగం సంక్షేపేణ వత్తుమాహ—పరేతి. పరేషాం స్వభావాన్ శాంతఘోరాదీన్ కర్తాణి చ. తత్ర హేతుర్విశ్వమితి. ౧. విపక్షే దోషమాహ. పరేతి. స్వార్థాత్. జ్ఞాననిష్ఠాలక్షణాత్. అసతి మిథ్యాభూతే ద్వైతే అభినివేశాత్. ౨. భ్రంశమేవ దృష్టాంతతో దర్శయతి—తైజసఇతి. తైజసే రాజసాహంకారకార్యే ఇంద్రియగణే నిద్రయా ఆపన్నే అభిభూతే సతి. పిండస్థో జీవః కేవలం మనోమాత్రేణ మాయాం స్వప్నరూపాం ప్రాప్నోతి. తతో మనసి లీనే సతి నప్తచేతన స్సన్మృత్యుతల్యాం సుషుప్తిం వా ప్రాప్నోతి యథా. తద్వదేవ నానార్థదృక్ ద్వైతాభినివేశవిక్షేపం లయం చ ప్రాప్నోతి. యథా ప్రాజ్ఞ సంపర్కాద్విశ్వస్యభోగక్షయలక్షణో భ్రంశః. ఏవ మనాత్మ సంపర్కా దాత్మనోఽపి స్వరూపభ్రంశ ఇతిభావః. ౩. ద్వైతాసత్యతయాస్తునిందయో ర్నిర్విషయత్వం ప్రపంచయతి—సాక్షాత్క్షణి. కిమితి. అవస్తునో ద్వైతస్య మధ్యే కిం భద్రం. కింవా అభద్రం. కియద్భద్రం. కియద్వాఅభద్రమిత్యర్థః. అవస్తుత్వమేవాహ—వాచేతి. బాహ్యేంద్రియోపలక్షణం. వాచా ఉదితం ఉక్తం. చక్షురాదిభిశ్చ యద్దృష్టం తదనృతమితి. ౪. నన్వేపం సతి జేహాది భావానామసత్త్వా త్కథం భయహేతుత్వ మిత్యాశంక్య హేతుత్వం దృష్టాంతేనాహ—ఛాయేతి.

కారిణః, ఏవం దేహాదయో భావా యచ్ఛంత్యా మృత్యుతో భయమ్. ౫. ఆత్మైవ తదిదం విశ్వం సృజ్యతే సృజతి ప్రభుః, త్రాయతేత్రాతి విశ్వాత్తా హ్రీయతే హరతీశ్వరః. ౬. తస్మాన్న హ్యత్తనోఽన్యస్థా దన్యోభావో నిరూపితః, నిరూపితేయం త్రివిధా నిర్మూలా భాతి రాత్తని. ౭. ఇదం గుణమయం విద్ధి త్రివిధం మాయయా కృతమ్. ౮. ఏతద్విద్వాన్తదుదితం జ్ఞానవిజ్ఞాననైపుణం, న నిందతి న చ స్తూతి లోకేచరతి సూర్యవత్. ౯. ప్రత్యక్షేణానుమానేన నిగమేనాత్మసంవిదా, ఆద్యంత వదసజ్జాత్వా నిస్సంగో విచరేదిహ. ౧౦. ఉద్ధవ ఉవాచః—నైవాత్తనో న దేహస్య సంసృతి ద్ద్రష్టృదృశ్యయోః, అనాత్మస్వదృశోరీశ కన్యేయ ముపలభ్యతే. ౧౧. ఆత్మావ్యయో గుణశ్శుద్ధ స్వయంజ్యోతిరనావృతః, అగ్నివద్దారువదచిద్దేహః కస్యోతసంసృతిః. ౧౨. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—యావద్దేహేంద్రియప్రాణై రాత్తనస్సన్ని కర్షణం, సంసారః ఫలవాం స్తావదపార్థోఽస్య వివేకినః. ౧౩. అర్థేహ్యవిద్యమా

చాయా ప్రతిబింబం. ప్రత్యాహ్వయః ప్రతిధ్వనిః. ఆభాసః శుక్తిరజతాదిః. ఏతే యథా అసం తోఽప్యర్థకారిణో భవంతి. ఆమృత్యుతః మృత్యుమభివ్యాప్య. యద్వా. మృత్యు ర్ణయః జ్ఞానేన యావన్నైవ లీయతే తావత్సర్వంత మిత్యర్థః. ౫. నను సృష్ట్యాదిశ్రుతిభిరేవ ద్వైతం నిరూపితం. కథ మసత్యం స్యాత్తత్రాహ—ద్వాభ్యాం. ఆత్మేతి. త్రాయతే పాల్యతే త్రాతి పాలయతి. ౬. తస్మాదితి. అన్యస్థా త్సృజ్యాదివ్యతిరిక్తాత్. త్రివిధా అధ్యాత్మాదిరూపా. భాతిః. ప్రతీతిః. ౭. నను కథం నిర్మూలం ప్రతీయతే? తత్రాహ.—ఇదమితి. ౮. ఏతదితి. జ్ఞానవిజ్ఞానయో రైపుణం నిష్ఠాం. సూర్య వత్సమో భూత్వా. ౯. ఏతన్నిష్ఠాప్రాప్త్యుపాయమాహ.—ప్రత్యక్షేణేతి. యదాద్యంతవత్ ద్వైతం. తదనదితి జ్ఞాత్వా. నిస్సంగో విచరేత్. ఆద్యంతవత్త్వే ప్రమాణాని. ప్రత్యక్షేణ ఘటాది. అను మానేన సావయవత్వేన దృశ్యం పృథివ్యాది. నిగమేనాప్రత్యక్షమాకాశాది. ఆత్మసంవిదాస్వాను భవేన సర్వం దృశ్యం ఆద్యంతవత్ అసచ్ఛేతిజ్ఞాత్వేతి. ౧౦. నను యద్యాత్మసంవిదా సర్వం దృశ్య మాద్యంతవదసదిత్యుచ్యతే. తద్వ్యాత్తా స్వప్రకాశః దేహాద్విద్వైతం జడ మిత్సుకం స్యాత్. తథాచ సంసారప్రతిభాసో న ఘటేతేతి చోదయతి.—నేతి. అనాత్మస్వదృశోః జడాజడయోః. అత్ర హేతుః. ద్రష్టృదృశ్యయోః. తతో మాభూద్వయోరపి తత్రాహ—ఉపలభ్యత ఇతి. ౧౧. ఏశత్ప్రపంచ యతి—ఆత్మేతి. అప్యయత్వాదిపంచవిశేషణైర్నాశాదిరాగాదిపుణ్యాపుణ్యాజ్ఞానపరిచ్ఛేదానామసం భవం దర్శయతి.—హేతుహేతుమత్త్వం తు యథేష్టం. అచిత్ జడః. అయం భావః. యదైవాగ్ని దారుణో ర్భేదానుపలంభేఽపి. దారుప్రకాశ్యమేవ. అగ్నిశ్చ ప్రకాశకః తథా దేహాత్తనోరపీతి. న సంసృతిః తయోరన్యతరస్యాపి ఘటత ఇత్యర్థః. ౧౨. సత్యం తథాప్యభయోరేవమవివేకవివ సంసారావలంబనమిత్యాహ—పంచభిః. యావదితి. సన్నికర్షణం సంబంధః. నన్వసంగస్య కుతః సంబంధ స్తత్రాహ—అవివేకతః అజ్ఞానకృత ఇత్యర్థః. నను స్వప్రకాశస్య కథమజ్ఞానతః సంసార స్తత్రాహ—అపార్థోఽపి మిథ్యాభూతోఽపి. కేవలం ఫలవాన్ ఫలం స్ఫుర్తిః. న తు తత్త్వతోఽ స్తీత్యర్థః. ౧౩. నన్వసతో దేహాదేః కుతస్సంసారస్ఫుర్తిహేతుత్వమపి? తత్రాహ.—అర్థ ఇతి.

నేఽపి సంస్మృతిర్న నివర్తతే, ధ్యాయతో విషయానస్య స్వప్నేఽనర్థాగమో యథా. ౧౪. యథాహ్యప్రతిబుద్ధస్య ప్రస్వాపో బహ్వానర్థభృత్, స ఏవ ప్రతిబుద్ధస్య న వై మోహాయ కల్పతే. ౧౫. శోకహర్షభయక్రోధలోభమోహమదాదయః, అహంకారస్య దృశ్యంతే జన్తమృత్యుశ్చ నాత్మనః. ౧౬. దేహేంద్రియప్రాణమనోఽభిమానో జీవోఽంతరాత్మాగుణకర్తృమూర్తిః, సూత్రంమహానిత్యురుధైవ గీత సంసార ఆధావతి కాలతంత్రః. ౧౭. అమూల మేతద్భహురూప రూపితం మనోవచః ప్రాణశరీరకర్తృ, జ్ఞానాసినోపాసనయా శితేన ఛిత్వా మునిర్దాంవిచరత్యతృప్తః. ౧౮. జ్ఞానం వివేకో నిగమ స్తపశ్చ ప్రత్యక్షమైతిహ్య మథానుమానమ్, ఆద్యంతయోరస్య యదేవ కేవలం కాలశ్చ హేతుశ్చ తదేవ మధ్యే. ౧౯. యథా హిరణ్యం సుకృతం పురస్తా తృశ్చాచ్చ సర్వస్య హిరణ్మయస్య, తదేవ

అస్యాత్మనః. ౧౪. నను కథంచిద్ధ్యాయతో విషయస్ఫురిర్జీవస్తుక్తస్యాపి దుర్వారేత్యనిర్దోక్ష ప్రసంగ స్స్వీకృతాహ—యథేతి. ప్రస్వాపః. స్వప్నః బహూననర్థాః విభర్తి పుష్టాతీతి తథా. ౧౫. అహంకారలక్షణో దేహాదిసన్నికర్తృ ఏవ సంసారాలంబన మిత్యన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం దర్శయతి.—శోకేతి. సుషుప్త్యాదౌ లేషామదర్శనాత్. అహం సుఖి దుఃఖితివత్ చైతన్యం సుఖి దుఃఖితిప్రతీత్య భావాత్ దృశ్యత్వాచ్చ సుఖాదీనాంకృత్యాదివద్దృష్టధర్మత్వానుపపత్తేరితి భావః. ఉక్తంచ. శ్లో. సుప్తే హమివ దృశ్యంతే దుఃఖిదోషప్రవృత్తయః. ఆత్మస్థస్యైవ సంసారో నమే సంస్మృతిసాక్షిణః. ౧౬. నను యద్యహంకారస్య సంసారః తస్మి ముక్తిరపి. తస్యైవేతి ముక్తావహంకారవిశేషః ప్రసజ్యేత? తత్రాహ.—దేహేతి. దేహాదిష్వభిమానో యస్య సః. ఆత్మైవ లేషామంతస్థిన్తో జీవః. అతఏవ గుణకర్తృ మయీ మూర్తి ర్యస్య సః. ఏవం చ సఏవ సూక్ష్మోపాధిభి ర్బహుధైవ సూత్రాదిశబ్దైర్ద్రితః సంసారే కాలతంత్రః పరమేశ్వరాధీనస్సర్వతః ఆధావతి. అతో నాయం దోష ఇతి భావః. ౧౭. తదేవ మహంకారకృతం బంధ ముపపాద్యేదానీం జ్ఞానేన తన్నివృత్తౌ ముక్తి రిత్యాహ.—అమూలమితి. వస్తుతో మూలశూన్యం. అజ్ఞానతస్తు బహుభీరూపైః రూపితం ప్రకాశితం. వింద్రజాలికతుల్యమితి వా. కిం తత్తదాహ—మనఇతి. మన ఆదీనాం ద్వంద్వః. యద్వా. మన ఆదిషు క్రియత ఇతి కర్తృ అహంకరణం గురూపాసనయా నిశితేన జ్ఞానఖడ్గేన ఛిత్వా. ౧౮. తదేవం జ్ఞానం స్వరూప సాధనఫలైర్నిరూపయతి.—జ్ఞానమితి. వివేకః జ్ఞానం సాధనాన్యాహ—నిగమో వేదః. తపః స్వధర్మః. ప్రత్యక్షం స్వానుభవః. వితిహ్యముపదేశః. అనుమానం తర్కః. ఫలమాహ—ఆద్యం తయో ర్యదస్య జగతః. మధ్యేఽపి తదేవ కేవలం. న తు జగదితి. కింతత్. కాలః కాలయతి ప్రకాశయతి. యస్య తథా. హేతుః కారణం చ యత్తదేవ. ఏతదుక్తం భవతి. యదస్య విశ్వస్య కారణం ప్రకాశకం చ బ్రహ్మ. తదాత్మక మేవైతత్. న తతః పృథగిత్యేవం నిశ్చయఫలో నిగమాదిసాధనైర్జాయతే యో వివేకః. తత్ జ్ఞానమితి. ౧౯. తత్ర నానాభేదవ్యవహారాలంబన స్యాపి విశ్వస్య కారణమాత్రాత్మకత్వం సదృష్టాంతమాహ.—యథేతి.—సుకృతం సుష్టు కుండలాది భూషణ రచితం, యద్ధిరణ్యం కీర్త్యం. హిరణ్మయస్య కుండలాదేరుత్పత్తేః పురస్తా న్నాశాచ్చ

మధ్యే వ్యవహార్యమాణం నానాపదేశైరహమస్య తద్వత్. ౨౦. విజ్ఞాన మేతత్త్రి
యవస్థమంగ గుణత్రయం కారణకార్యకర్తృ, సమన్వయేన వ్యతిరేకతశ్చ యేనైవ
తుర్యేణ తదేవ సత్యమ్. ౨౧. నయత్పురస్తా దుత యన్న పశ్యాన్త ధ్యేఽపి తన్న వ్యప
దేశమాత్రం, భూతం ప్రసిద్ధం చ పరేణ యద్యత్తదేవ తత్స్యాదితి మే మనీషా.
౨౨. అవిద్యమానోఽప్యవభాసతే యో వైకారికో రాజససర్గ ఏషః, బ్రహ్మస్వయం
జ్యోతిరతో విభాతి బ్రహ్మాంద్రియార్థాత్తవికారచిత్రమ్. ౨౩. ఏవం స్ఫుటం
బ్రహ్మవివేకహేతుభిః పరాపవాదేన విశారదేన. చిత్వాత్తసందేహముపారమేత
స్వానందతుష్టోఽఖిలకాముకేభ్యః. ౨౪. నాత్మా వపుః పార్థివమింద్రియాణి దేవాహ్య

పశ్యాత్ యదస్తి హిరణ్యమాత్రం. తన్తధ్యేఽపి కటకం కుండలమిత్యాదినానావ్యపదేశైః వ్యవహారం
ప్రాప్యమాణమపి తదేవ యథా. తద్వదస్య విశ్వస్య కారణభూతోఽహమేవ నానావ్యవహారాలం
బనం. న తు మత్తః పృథగ్విశ్వమితి. ౨౦. తదేవం కార్యస్య కారణమాత్రాత్తకతాముక్త్యా
ప్రకాశస్య ప్రకాశాత్తకతామాహ. — విజ్ఞాన మితి. త్రియవస్థం. యకారస్య పృథక్ పాఠః. ఛందో
సురోధేన. జాగ్రదాదిత్య్రవస్థం యద్విజ్ఞానం మనః. తదవస్థాకారణభూతం చ యద్గుణత్రయం.
యచ్చ కారణకార్యకర్తృకారణమధ్యాత్తం కార్యమధిభూతం. కర్తృ అధిదైవం ఏవం గుణత్రయ
కార్యభూతం త్రివిధం జగదేతత్. యేన తుర్యేణ సామాన్యజ్ఞానమాత్రేణ. సమన్వయేన భాతి
యేనానుగతం ప్రకాశత ఇత్యర్థః. శ్రు. “తమేవ భాంత మనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వమిదం
విభాతి”. తథా-శ్రు. “చక్షుష శ్చక్షురుత శ్రోత్రస్య శ్రోత్రం మనసో మనో యే విదు రి”త్యాది
శ్రుతేః. నను విశేషజ్ఞానవ్యతిరేకేణ న తురీయం నామోపలభామహే? తత్రాహ—వ్యతిరేకతశ్చ
సమాధ్యాదో యదస్తి తదేవ సత్యమితి. ౨౧. ఏవం కాలత్రయేఽప్యవ్యభిచారిణః సత్యత్వముక్తం. వ్యభి
చారిణస్త్యసత్యతా మాహ. — నేతి. మధ్యేఽపి తత్పృథజ్ఞాస్తి కింతు వ్యపదేశమాత్రం కుతః. యద్య
స్తాత్. పరేణ అన్యేన. భూతం జాతం. ప్రసిద్ధం ప్రకాశితం చ. తత్తదేవ కారణప్రకాశకం
తావన్నాత్రం స్యాత్. న పృథగితి. మే మనీషా బుద్ధిః. శ్రు. “నాచారంభణం వికారో నామ
ధేయం మృత్తికేత్యేవ సత్యం.” శ్రు. “సర్వంఖలిద్వం బ్రహ్మే”త్యాది. శ్రుతేశ్చ కారణప్రకాశక
వ్యతిరేకేణ కార్యస్య ప్రకాశ్యస్య చానుపలంభాదితి భావః. ౨౨. ఏవం సామాన్యతః కార్యప్రకా
శ్యయోః కారణప్రకాశకాభ్యామభేదం వ్యుత్పాద్య ప్రస్తుతే తదుభయవివేకపూర్వకం ప్రపంచస్య
బ్రహ్మభేదమాహ. — అవిద్యమాన ఇతి. యోఽయం వైకారికో వికారసమూహః స ఏష ప్రాగవిద్య
మానోఽపి రాజససర్గః రజోద్వారేణ బ్రహ్మకార్యభూత ఇత్యర్థః. అవభాసతే బ్రహ్మణా ప్రకాశ్యత
ఇత్యర్థః. బ్రహ్మ తు. స్వయం స్వతస్సిద్ధం. న తు కార్యమిత్యర్థః. జ్యోతిశ్చ ప్రకాశకమిత్యర్థః. అతః
కారణాత్. ఇంద్రియాణి చ అర్థా స్తన్నాత్రాణి చ అత్తామనశ్చ దేవానామప్యూపలక్షణం వికారాః
పంచ భూతాని ఏవంచిత్రం బ్రహ్మైవ భాతీతి. ౨౩. ఉపసంహరతి. — ఏవమితి. ఏవం నిగమతః ప్రత్య
క్షైలిహ్యనుమానైః. స్ఫుటం యథా భవతి తథా. బ్రహ్మవివేకహేతుభిః. తథా పరస్య దేహాదే
రపవాదేన అత్తత్వనిరాసేన చ కీదృశేన. విశారదేన నిపుణేన. గురుణా నిమిత్తభూతేనేతి వా.
అత్తవిషయం సందేహం చిత్వా. స్వానందతుష్టస్సౌ. అఖలేభ్యః కాముకేభ్యః ఇంద్రియాదిభ్యః.

సుర్వాయుజలం హుతాశః, మనోఽన్నమాత్రం ధిషణా చ సత్త్వమహంకృతిః
ఖం క్షీతిరర్థసామ్యమ్. ౨౧. సమాహితైః కః కరుణైర్గుణాత్తభిర్గుణో భవేత్తత్సు
వివిక్తధామ్నః, విక్షిప్యమాణైరుత కిం ను దూషణం ఘనైరుపేతైర్విగతైరవేః కిమ్.
౨౨. యథా నభో వాయ్వనలాంబుభూగుణై ర్గతాగతై ర్వర్తుగుణైర్న సజ్జతే, తథా
క్షరం సత్త్వరజస్తమోమయై రహంకృతే సుసృతిహేతుభిః పరమ్. ౨౩. కథాపి
సంగః పరివర్జనీయో గుణేషు మాయారచితేషు తావత్, మద్భక్తియోగేన దృఢేన
యావద్రజో నిరన్యేత మనఃకషాయః. ౨౪. యథాఽఽమయో సాధుచికిత్సితో
నృణాం పునః పునస్సంతుదతి ప్రరోహాత్, ఏవం మనోపక్వకషాయకర్తృ కుయోగినం
విధ్యతి సర్వసంగమ్. ౨౫. కుయోగినో యే విహతాంతరాద్వైర్నుష్యభూతై
ప్రివశోపసృష్టైః, తేప్రాక్తనాభ్యాసబలేన భూయో యుంజంతి యోగం నతుకర్తృ

ఉపారమేత నిస్సంగో భవేత్. ౨౬. పరాపవాదం ప్రపంచయతి.—నేతి. వపురాత్తా న భవతి.
పార్థివత్వాత్. ఘటవత్. తథా ఇంద్రియాణి. తదధిష్ఠాతారో దేవాః ఆసుః ప్రాణః. మనః. ధిషణా
బుద్ధిః. సత్త్వం చిత్తం. అహంకృతిరిత్యేతే ఆత్మా న భవంతి. కుతః అన్నమాత్రం అన్నోపవృత్త్య
త్వాత్ శరీరవత్. వాయు ర్జలం చ. హుతాశ స్తేజః. ఖం క్షీతిరితి పంచభూతాని. అర్థాః శబ్దాదయః
సామ్యం ప్రకృతిశ్చత్తా న భవంతి. జడత్వాత్. ఘటవదితి. యద్వా. హిశబ్దేనానుమానాంతరాణి
సూచితాని. తద్యథా. ఇంద్రియాణ్యాత్తా న భవంతి. కరణత్వాత్. వాశ్యాదివత్. దేవాశ్చ వైకారి
కత్వాత్ మనోవత్. ప్రాణశ్చ వాయుత్వాత్ బాహ్యవాయువత్ మనః అన్నమయత్వాత్ శరీర
వత్. బుద్ధిస్తేజసత్వాత్ చక్షుర్వత్ అహంకారః పరిణామిత్వాత్ శరీరవదిత్యాది. ౨౭. ఏవం వివేక
జ్ఞానవతో ముక్తస్యనేంద్రియాదికృతో గుణదోషసంబంధ ఇత్యాహ—సమాహితైరితి. మత్సువివిక్త
ధామ్నః. మమ సుష్టువివిక్తం ధామ స్వరూపం యేన తస్య. ౨౮. ప్రకాశస్య ప్రకాశ్యగుణదోషా న
భవంతీతి రవిదృష్టాంతేనోక్తం. అసంగత్వేనావస్థితస్య న కోఽపి గుణదోష ఇత్యాకాశదృష్టాంతే
నాహ—యథేతి. వాయ్వాదీనాం శోషణదహనక్లేదనరజోధూసరత్వాదిభిః. గతాగతైరాగమా
పాయిభిః. ఋతుగుణైః శీతోష్ణాదిభి ర్వా. అహంకృతేః. అహంకారాత్పర మక్షరం. సుసృతిహేతు
భిర్న యుజ్యతే. యద్వా. అహంకారస్య సుసృతిహేతుభిరితి. ౨౯. ముక్తవదసమ్యక్జ్ఞానీ న
యథేష్టమాచరేదిత్యాహ—ద్వాభ్యాం. తథేతి. గుణేషు విషయేషు. రజోరాగః. మనసః కషాయ
ఇతి దుర్నిరాసతా మాహ. ౩౦. ఏతదేవ దృష్టాంతేనోపపాదయతి—యథేతి. నృణామామయో
రోగః. అసాధు ఆసమ్యగ్యథా భవతి తథా. అపక్వకషాయకర్తృ అదగ్ధాః కషాయా రాగాదయ
స్తన్మూలాని చ కర్తాణి యస్మిం స్తత్. అతఏవ సర్వసంగం సర్వేషు పుత్రాదిషు సజ్జమానం మనః
కుయోగినం అసమ్యక్ జ్ఞానినం. విధ్యతి భ్రంశయతి. ౩౧. నను కథంచిద్విషయసంగేన యోగభ్రంశ
స్స్యాత్. ఆలం తర్హి సాపాయేన యోగమార్గేణ తత్రాహ.—కుయోగిన ఇతి. మనుష్యభూతైః
బంధుశిష్యాదిరూపైః త్రిదశై రుపసృష్టైః ప్రేరితైః. తథాచ. శ్రు. “తస్మాత్తదేహం న ప్రియం యదే
తన్మనుష్యావిదురి”తి. అపశ్యకమాహ—భూయో జన్మాంతరే. న తు కర్తృతంత్రం కర్తృవిస్తారం. ౩౨.

తంత్రమ్. 30. కరోతి కర్త క్రియతే చ జంతుః కేనాప్యసౌ చోదితఆనిపాతాత్,
 న తత్ర విద్వాక్ ప్రకృతౌ స్థితోఽపి నివృత్తతృష్ణస్త్వసుఖానుభూత్యా. 31.
 తిష్ఠంతమాసీనముత వ్రజంతం శయానముక్షంతమదంత మన్నం, స్వభావమన్య
 త్కిమపీహమాన మాత్తాన మాత్తస్థమతిర్న వేద. 32. యది స్త పశ్యత్యసదింద్రి
 యార్థం నానానుమానేన విరుద్ధమన్యత్, నమన్యతే వస్తుతయా మనీషీ స్వాప్నం
 యథోత్థాయ తిరోదధానమ్. 33. పూర్వం గృహీతం గుణకర్తచిత్రమజ్ఞానమా
 త్తన్యవివిక్తమేతత్, నివర్తతే తత్పునరీక్షయైవ న గృహ్యతే నాపి విస్మయజ్యతా.
 34. యథా హి భానో రుదయో నృచక్షుషాం తమో నిహన్యాన్న తు సద్విధత్తే,
 ఏవం సమీక్షా నిపుణా సతీ మే హన్యాత్తమిద్రం పురుషస్య బుద్ధేః. 35. ఏష
 స్వయం జ్యోతిరజ్యోఽప్రమేయో మహావిభూతిస్సకలానుభూతిః, ఏకోఽద్వితీయో

నను విమషామపి సర్వథా కర్తదుష్పరిహరమితి పునస్సంసారస్సౌదేవాత ఆహ—కరోతీతి. విదు
 షోఽన్యోఽసౌ జంతు దేహ ఏవ భోజనాదికర్త కరోతి క్రియతే విక్రియతే చ తేన కర్తా పుష్ట్యా
 ద్యపి ప్రాప్నోతీత్యర్థః. కేనాపి సంస్కారాదినా చోదితస్సౌ. ఆనిపాతాన్తరణవర్తంతం. విద్వాంస్తు
 ప్రకృతౌ దేహే స్థితోఽపి. తత్ర కర్తా న విక్రియతే నిరహంకారిత్యాత్ మార్గవిషాదాదిభిః
 సంసారం న ప్రాప్నోతి. 30. కించ. అస్తాం తావద్దేహికకర్తభిర్వికారశంకా. యతో దేహమప్య
 సౌ నపశ్యతీత్యాహ—తిష్ఠంతమితి. ఉక్షంతం మాత్రయంతం. స్వభావప్రాప్తమన్యదపి దర్శనస్పర్శ
 నాది. ఈహమానం కుర్వంతం. ఆత్మానం దేహం. 31. నన్విందియవతః. సర్వథా కథమదర్శనం
 సంభవతి? తత్రాహ—యదీతి. యద్యపి అసతాం బహిర్ముఖానా మింద్రియాణామర్థం పశ్యతి. తథాపి
 నానాత్వాన్విధ్యాస్వప్నపదిత్యనుమానేన విరుద్ధం బాధితం సత్ అన్యదాత్మవ్యతిరిక్తం. మనీషీ
 విద్వాక్. వస్తుతయా న మన్యతే. స్వప్నాదుత్థాయ ప్రబుధ్య. సంస్కారమాత్రేణ స్ఫురంతం
 స్వాప్నం విషయం. అతఏవ స్వయమేవ తిరోదధానం తిరోభవంతం యథా. తద్వత్. 33. తదేవమా
 త్తా నవిక్రియతఇత్యుక్తం నన్వేతదనుపపన్నం బద్ధావస్థాయాః త్యజ్యమానత్వాత్ ముక్తావస్థా.
 యాశ్చ గృహ్యమాణత్వాత్. న హి వ్రీహయోఽవఘాతేన వ్రీహిభావత్యాగేన తండులీభావేన
 గృహ్యమాణా న విక్రియంతే తత్రాహ—పూర్వమితి. పూర్వం బద్ధావస్థాయాం గుణైః కర్తభిశ్చ
 చిత్రం అజ్ఞానకార్యం దేహేంద్రియాదిలక్షణం ఆత్మన్యధ్యాసేనావివిక్తం గృహీతమాసీత్. తదేవ పునః
 జ్ఞానేన నివర్తతే. ఆత్మాతు నకేనాపి రూపేణ గృహ్యతే. ఆయం భావః. ముక్తేః క్రియాఫలత్వే
 భవేత్తావదాత్మనో వికారః. తస్యాస్త్వారోపితాజ్ఞానతత్కార్యసంసారనివృత్తిమాత్రరూపత్వా
 న్నాత్మసంస్పర్శిత్వం బంధమోక్షయోః అతో న వికార ఇతి. 34. ఏతదేవ దృష్టాంతేన స్పష్ట
 యతి—యథేతి. న తు పూర్వమేవ సత్ ఘటాదిపునర్విధత్తే కరోతి. మే యా సమీక్షా ఆత్మ
 విద్యా. 35. ఆత్మనో నిర్వికారతాం ప్రపంచయతి—ఏషఇతి. ఏష ఇత్యనేనాపరోక్షతయా నిత్య
 ప్రాప్తస్యాత్మనః ప్రాప్తిం వారయతి—స్వయంజ్యోతిరిత్యనేన అజ్ఞానమలాపాకరణలక్షణాం వికృతిం
 వారయతి—అజ ఇత్యుత్పత్తిం అప్రమేయ ఇతి జ్ఞానలక్షణాతిశయాధానేన సంస్కారం, మహావిభూ

వచసాం విరామే యేనేషితా హగసవ శ్చరంతి. 3౬. ఏతావా నాత్త సంమోహా
యద్వికల్పస్తు కేవలే, ఆత్మన్న తేస్వమాత్తాన మవలంబో న యస్య హి. 3౭.
యన్నామాకృతిభి ర్గ్రాహ్యం పంచవర్ణ మబాధితం, వ్యర్థేనావ్యర్థవాదోఽయం
ద్వయం పండితమానినామ్. 3౮. యోగినోపక్వయోగస్య యుంజతః కాయ ఉత్థి
తైః, ఉపస్థై ర్విహన్యేత తత్రాయం విహితో విధిః. ౩౯. యోగధారణయా
కాంశ్చిదాసనై ర్ధారణాన్వితైః, తపోమంత్రాషుః కాంశ్చిదుపస్థాన్వినిర్దహేత్.
౪౦. కాంశ్చిన్తమానుధ్యానేన నామసంకీర్తనాదిభిః, యోగేశ్వరానువృత్త్యా చ

తిరితి దేశకాలపరిచ్ఛేదాభావేన అస్తిత్వవృద్ధిపరిణామాపక్షయవినాశాన్ వారయతి. స్వయం జ్యోతి
ష్టాదౌ హేతుః సకలానుభూతిరితి. ఏకో ద్వితీయ ఇతి వికారహేతోరన్యస్యాభావాన్న కోఽపి
వికార ఇతి దర్శయతి. నను శ్రుతివిషయస్య కథం స్వయం జ్యోతిష్టాది తత్రాహ. —వచసాం
విరామే అగోచరత్వేన నివృత్తౌ సత్యాం. తథాచ. శ్రు. “యతో వాచో నివర్తంతే. అప్రాప్య
మనసా సహే”తి. అత్ర హేతుః యేనేషితాః తథాచ. శ్రు. “కేనేషితం పతతిప్రేషితం మనః కేన
ప్రాణః ప్రథమఃప్రైతి యుక్తః కేనేషితాం వాచ మిమాం వదంతి చక్షు శ్శ్రోత్రం క ఉదేవో యునక్తి
శ్రోత్రస్య శ్రోతం మనసో మనో యద్వాచోహవాక్స ఉప్రాణస్య ప్రాణః చక్షుషశ్చక్షురి”తి.
3౬. అథ ద్వితీయత్వముపపాదయతుం భేదస్యావాస్తవత్వమాహ—ఏతావానితి. కేవలే అభిన్నే.
ఆత్మన్ ఆత్మని. వికల్ప. ఇతి యత్ ఏతావాన్ సర్వోఽప్యాత్మనో మనస్సంమోహాః భ్రమః
యతః స్వమాత్తానమృతే వినా యస్య వికల్పస్యావలంబః ఆశ్రయో నాస్తి రజతభ్రమస్యేవ
శుక్తిం వినా. శ్రు. “నేహ నానాస్తి కించన” శ్రు. “ఇంద్రో మాయాభిః పురురూప ఈయతే యుక్తా
హ్యస్య హరయశ్శతా దశే”త్యాదిశ్రుతేరిత్యర్థః. 3౭. కేచిత్పునః ప్రత్యక్షాదిప్రతీతస్య ప్రపం
చస్య బాధాయోగాత్ వేదాంతార్థానాం చ క్రత్వర్థక ర్తృప్రతిపాదనపరత్వేనార్థవాదత్వాత్
ద్వైతం సత్యమితి మవ్యతే. తన్మతమనూద్య దూషయతి—యదితి. నామాకృతిభిః నామరూపై రుప
లక్షితం పంచభూతాత్మకం ద్వయం ద్వైతం యత్. తదబాధితమితి. పండితమానినాం అత్ర వయ
మేవ పండితా ఇత్యభిమానవతాం వేదాంతేష్వయమర్థవాద ఇతి ప్రతీతిః. న తత్త్వవిదాం. యతః
వ్యర్థేనాపి వినావ్యర్థేన సా ప్రతీతిః. తథాహి న తావద్విధ్యేకవాక్యత్వం తేషామస్తి. యతోఽ
ర్థవాదత్వంస్యాత్. న చాకర్తృ అభోక్తృ పరమానందరూపాత్మప్రతిపాదనం కర్తృవిధిశేషతాం
భజతే. నచాబాధితత్వం ద్వైతస్య నామరూపాత్మ కత్వాత్. గ్రాహ్యత్వాత్. పంచవర్ణాత్కత్వాత్.
స్వప్నవత్. ఇత్యాద్యనుమానైర్వాచారంభణాదిశ్రుతిభిశ్చ బాధితత్వాదితి. 3౮. తదేవం జ్ఞాన
యోగం సపరికరం నిరూప్యేదానీం తన్నిష్ఠస్య విఘ్నప్రతీకారమాహ—త్రిభిః. యోగినఇతి.
యోగం యుంజతః కాయో యద్యంతరైవ ఉత్పన్నైః. ఉపస్థై రోగాద్యుపద్రవైః అభిభూయేత.
విధిః ప్రతీకారః. 3౯. యోగేతి. యోగధారణయా సోమసూర్యాగ్నిధారణయా సంతాపశై
త్యాదీన్. అసనైర్వాయుధారణాన్వితైః వాతాదిరోగాన్. తపోమంత్రాషుః పాపగ్రహసర్పాది
కృతాన్. ౪౦. కాంశ్చిదితి. మమానుధ్యానాదిభిః కామాదీన్ యోగేశ్వరానువృత్త్యా దంభమా

హన్యాదశుభదాన్ శుభైః. ౪౧. కేచి ద్దేహమిమం ధీరా సుకల్యం వయసి స్థితం, విధాయ వివిధోపాయై ర్యోగం యుంజంతి సిద్ధయే. ౪౨. న హి తత్కుశలా దృత్యం తదాయాసో హ్యపార్థకః, అధ్రువత్వా చ్ఛరీరస్య ఫలస్యేవ వనస్పతేః. ౪౩. యోగం నిషేవతో నిత్యం కాయశ్చేత్కల్యతామియాత్, తచ్ఛ్రద్ధధ్యాన్న మతిమా న్యోగముత్సృజ్య మత్పరమ్. ౪౪. యోగచర్యామిమాం యోగీ విచరన్తదు పాశ్రయః, నాంతరామై ర్విహన్యేత నిస్సృహ స్వసుఖానుభూః. ౪౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, అష్టావింశోఽధ్యాయః.

శ్రీఉద్ధవ ఉవాచః—సుదుశ్చరా మిమాం మన్యే యోగచర్యా మనాత్మనః, యథాంజసా పుమాన్ సిద్ధ్యే త్తన్తే బ్రూహ్యంజసాచ్యుత. ౧. ప్రాయశః పుండరీ కాక్ష యుంజంతో యోగినో మనః, విషీదంత్యసమాధానా న్తనోనిగ్రహకర్మితాః. ౨. అథాత ఆనందదుహం పదాంబుజం హంసాశ్శ్రయేరన్న రవిందలోచన, సుఖం

నాదీన్. హన్యాత్. ౪౧. అన్యే తు దేహసిద్ధ్యర్థమేవై తత్సర్వం యుంజంతి తద్దూషయతి— కేచిదితి. కేచిత్పునరేతైరన్యైశోపాయైరేహమేవ సుకల్యం జరారోగాదిరహితం వయసి తారుణ్యే స్థితం స్థిరం చ కృత్వా. అద్వంద్వపరకాయప్రవేశాదిసిద్ధయే తత్తద్ధారణానురూపం యోగం యుంజంతి న తు జ్ఞాననిష్ఠారూపం. ౪౨. నేతి. కుశలైః ప్రాజ్ఞై రాదరణీయం న భవతి. వనస్పతి వదాత్తైవ స్థాయీ. శరీరం తు ఫలవన్నశ్వరమిత్యర్థః. ౪౩. యద్యపి క్వచిత్సమాధ్యంగత్వేనాపి ప్రాణాయామాదియోగే క్రియమాణే జరారోగాద్యభావో దృశ్యతే. సత్యం. తథాపి సమాధి ముత్సృజ్య న తత్ర సజ్జేతేత్యాహ—యోగమితి. తత్తాం దేహసిద్ధిం. న శ్రద్ధధ్యాత్ న విశ్వసేత్. ౪౪. తదేవం విఘ్నప్రతీకారైః యోగం కుర్యాదిత్యుక్తం మచ్ఛరణస్య. తు న విఘ్నశంకాపీత్యాహ— యోగచర్యామితి. విచరన్ ఆచరన్. స్వసుఖే అనుభూః అనుభూతిర్యస్య సః. స్పృహామూలా హి విఘ్నః సా చ మదుపాశ్రయస్య నివర్తతే. అతః అంతరామై రవిహతః స్వానందపూర్ణో భవతీతి. శ్లో. సమాహృత్య స్వయోగం తు సమస్తోపనిషద్రసమ్, సఖ్యే ముఖ్యతమాం భక్తిం ముక్తా పునరుపాది శత్. ౪౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - అష్టావింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఊనత్రింశే తు యః పూర్వం విస్తారేణ నిరూపితః, భక్తియోగస్తమేవాహ స్వభక్తాయ సమాసతః. అతిక్లేశమివాలక్ష్యయోగే సంకైకసంపది సుఖోపాయం పునః కృష్ణ ముద్ధవః పరిపుచ్ఛతి. సుదుశ్చరామితి. ఆనాత్మనః అవశీకృతమనసః అంజసా ప్రయాసతో యథా సిద్ధ్యేత్. తత్తథా. అంజసా సుబోధం యథా భవతి తథా. మే బ్రూహి. ౧. సుదుష్కరతాం ప్రపంచయతి.—ప్రాయశ ఇతి. మనో యుంజంతో నిగృహ్యంతః నిషీదంతి క్లిశ్యంతి—కుతః అసమాధానాత్ అనిగ్రహాత్. కథంచిన్తనసో నిగ్రహే కర్మితాః శ్రాంతా స్సంతః. ౨. అథేతి. యస్తాదేవం కేచన విషీదంతి అథాతః అతఏవ యే హంసాః సారాసారవివేకచతురాః తే తు. ఆనందదుహం సమస్తానందపరిపూరకం తవ పదాంబుజమేవ సుఖం యథా భవతి తథా. సునిశ్చితం శ్రయేరన్ సేవంతే అమీతు త్వన్తాయయా

ను విశ్వేశ్వరయోగకర్తభిస్తస్త్వన్తాయయామి విహతా న మానినః 3. కించిత్ర
మచ్యుత తవైతదశేషబంధో దాసేష్వనన్యశరణేషు యదాత్తసాత్త్వం, యో రోచ
యత్సహమ్మౌగైస్త్వయమిశ్వరాణాం శ్రీమత్కిరీటతటపీడితపాదపీఠః. ౪. తం
త్వాఖిలాత్తదయితేశ్వరమాశ్రితానాం సర్వార్థదం స్వకృతవిద్విసృజేత కోను, కో వా
భజేత్కిమపి విస్తృతయేఽనుభూత్యై కిం వా భవేన్న తవ పాదరజోజుషాన్నః. ౫.
నైవోపయాన్త్యపచితిం కవయస్తవేశ బ్రహ్మాయుషాపి కృతమృద్ధముదస్త్సరంతః,
యోఽంతర్బహిస్తనుభృతామశుభం విధున్వన్నాచార్య చైత్యవపుషా స్వగతిం
వ్యనక్తి. ౬. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుద్ధవేన హ్యనురక్తచేతసా పృష్ఠో జగత్క్రిదన

విహతాః యే యోగకర్తభిర్తానిన స్సంతో న శ్రయంతే. యద్వా—అమి త్వద్భక్తాః త్వన్తాయయా
న విహతాః. అతఏవ యోగకర్తభిః కృత్వా మానినో న భవంతి అన్యే తు త్వన్తాయయా మోహితా
స్సంతః. వయం యోగజ్ఞాః వయం కర్త కుశలా ఇతి కేవలం గర్వితా భవంతి. న తుముచ్యంత
ఇత్యర్థః. 3. త్వద్భక్తాస్తు త్వత్ప్రసాదేన కృతార్థా భవంతీతి నాతిచిత్రమిత్యాహ.—కిమితి. అనన్య
శరణేషు దాసేషు తవాత్మసాత్త్వం త్వదధీనత్వం యత్. యథా నందగోపీబలిప్రభృతిషు. ఏతత్.
కిం చిత్రం నాశ్చర్యమిత్యర్థః. యతో యో భవాన్ శ్రీరామరూపేణ మృగైర్వానరైస్సహ
సాహిత్యం సఖ్యమితి యావత్. అరోచయత్ ప్రీత్యా కృతవాన్. కార్యార్థం కృతం చేత్.
నేత్యాహ—స్వయమిశ్వరాణామితి. కథంభూతః. ఈశ్వరాణాం బ్రహ్మాదీనాం యాని శ్రీమంతి కిరీ
టాని తేషాం తటాన్యగ్రాణి తైః పీడితం విలుంతితం పాదపీఠం యస్య స్వయం తథాభూతోఽపి
సత్. ౪. అతస్త్వాం పరిత్యజ్య కో నామాన్యత్సంశ్రయేదిత్యాహ—తమితి. తమేవం భూతం త్వాం
కోను విస్మజేత్ న భజేత్ కథంభూతః. స్వకృతవిత్ స్వేషు బలిప్రహ్లాదాదిషు త్వయా కృతమనుగ్ర
హం జానత్. యద్వా-స్వస్తి స్నేహాంతర్యామితయా కృత ముపకారం విద్వాన్. తదేవాహ—అఖి
లాత్తదయితేశ్వరం అఖిలస్య జగతః ఆత్మానం చేతయితారం ఆత్మత్వాదేవ దయితంప్రేష్టం సుసేవ్యం
ఈశ్వరత్వాదేవావశ్యం భజసీయం. కించ. ఆశ్రితానాం సర్వార్థదం తర్హి కింఫలోద్దేశేనాహం
సేవ్యః. న హి న హి. కిమప్యతితుచ్ఛత్వాత్ త్వద్వ్యతిరిక్తం స్వగ్గాది త్వయా దత్తమపి కోవా
భజేత్. కథం భూతం తత్. యత్కేవలం భూత్యై ఇంద్రియభోగాయ అను అనంతరమేవ త్వద్విస్తృ
తయే భవతి—యద్వా. త్వద్వ్యతిరిక్తం కిమపి దేవతాంతరం ధర్మజ్ఞానాదిసాధనం వా భూత్యై
విశ్వరూపయ సంసారస్స విస్తృతయే మోక్షాయ వా. కో వా భజేత్. నకోఽపి నను తత్తత్సాధనం
వినా భోగమోక్షాదిఫలం కథం స్యా త్తత్రాహ—కింవేతి. తదుక్తం. శ్లో. “యా వై సాధనసంపత్తిః
పురుషార్థచతుష్టయే, తయా వినా తదాప్నోతి నరో నారాయణాశ్రయ” ఇతి. ౫. ఆస్తామన్యభజన
వార్తా త్వత్కృతోపకారస్య త్వయ్యాత్మ నివేదనేనైవ నిష్క్రొతిర్వాన్యథేత్యాహ.—నేతి. అపచితిం
ప్రత్యుపకారం ఆన్యమితి యావత్. కవయో బ్రహ్మవిదోఽపి. నైవ ప్రాప్నువంతి. యతః త్వ
త్కృతముపకారం స్తరంతః ఋద్ధముదః ఉపచితపరమానందాః. ఉపకారమేవాహ—యో భవాన్
బహిరాచార్యవపుషా శ్రీగురురూపేణ అంతఃపైతన్యవపుషా అంతర్యామిరూపేణ అశుభం విషయ
వాఙ్మనాం విధున్వన్ నిరస్యన్. స్వగతిం నిజరూఢం. వ్యనక్తి ప్రకటయతి—తస్య తవ. ౬. ఇతీతి.

కస్వశక్తిభిః, గృహీతమూర్తిత్రయ ఈశ్వరేశ్వరో జగాద సప్రేమమనోహరస్థితః.
 2. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—హంత తే వర్ణయమ్యామి మమ ధర్మా సుమంగళాన్,
 యాన్ శ్రద్ధయాచరన్ మర్త్యో మృత్యుం జయతి దుర్జయమ్. ౮. కుర్యాత్సర్వాణి
 కర్మాణి మదర్థం శనకైస్సరన్, మయ్యర్పితమనశ్చిత్తో మద్ధర్మాత్తమనోరతిః. ౯.
 దేశాన్ పుణ్యాన్ శ్రయేన్నిత్యం మద్భక్తైస్సాధుభిశ్చిత్తాన్, దేవాసురమను
 ష్యేషు మద్భక్తా చరితాని చ. ౧౦. పృథక్సత్రేణ వా మహ్యం వర్షయాత్రామహో
 త్సవాన్, కారయేద్ధీతనృతాద్వైర్మహారాజవిభూతిభిః. ౧౧. మామేవ సర్వభూ
 తేషు బహిరంతరపావృతం, ఈక్షేతాత్తని చాత్తానం యథాఖి మమరాశయః. ౧౨.
 ఇతి సర్వాణి భూతాని మద్భావేన మహామతే, సభాజయన్తన్యమానో జ్ఞానం కేవల
 మాశ్రితః. ౧౩. బ్రాహ్మణే పుల్కనో నైవే బ్రహ్మణ్యేఽర్కే స్ఫులింగకే, అక్రూరే
 క్రూరకే చైవ సమదృక్పండితో మతః. ౧౪. నరేష్వభీష్టం మద్భావం పుంసో భావ

ఈశ్వరత్వే హేతుః జగత్కీడనకం క్రిడోపకరణం యస్య సః. నను జగత్సృష్ట్యాదినా బ్రహ్మేశా
 నాదయః క్రిడంతి తత్రాహ—స్వశక్తిభిః సత్త్వాదిభిః. గృహీతం మూర్తిత్రయం యేన సః. సప్రేమ
 ప్రేమసహితం మనోహరం. స్థితం యస్య సః. సప్రేమ యథా భవతి తథా జగాదేతి వా. 2. హంతేతి.
 హంతేతి సహర్షం సంబోధనం సుమంగళాన్ సుఖరూపాన్. మృత్యుం సంసారం దుర్జయమన్యై
 రూపాయైః. ౮. ధర్మానేవాహ—త్రయోదశభిః. కుర్యాదితి. మాం స్తరన్ శనకైః అసంరంభతః.
 కుర్యాత్. తదాహ—మయీతి. మయి అర్పితే మనశ్చిత్తే సంకల్పానుసంధానాత్కే యేన సః. అత
 ఏవ మద్ధర్మేష్వేవ ఆత్మమనసో రతి ర్యస్య సః. ౯. దేశానితి. పుణ్యదేశలక్షణం మద్భక్తైరితి దేవాదిషు
 యే మద్భక్తాః తేషామాచరితాని కర్మాణి చాశ్రయేత్. ౧౦. పృథగితి. సత్రేణ సంభూయ వా. ౧౧.
 అంతరంగాం భక్తిమాహ. త్రిభిః. మామితి. సర్వభూతేష్వాత్మని చ ఆత్మాన మిశ్వరం స్థితం మామే
 వేక్షేత. కథమేకస్య సర్వేషు వృత్తిః తత్రాహ—బహిరంతఃపూర్ణమిత్యర్థః. తత్కుతః. అపావృతం.
 అనావరణం తదపి కుతః. యథా ఖి అసంగత్వాదిత్యర్థః. ౧౨. ఇతీతి. హేమహామతే అతిప్రాజ్ఞ
 ఇతి అనేన ప్రకారేణ కేవలం జ్ఞానరూపం దృష్టిమాశ్రితస్య సర్వాణి భూతాని మద్భావేన
 మన్యమానః. సభాజయన్ పండితో మత ఇత్యుత్తరేణాన్వయః. ౧౩. నను ఉత్తమాధమేఽప్యేకరూ
 పేణ సభాజనమపాండిత్యమేవ స్యాత్ పూజ్యపూజాదివ్యతిక్రమాదిత్యాశంక్య తామేవ జ్ఞానదృష్టిం
 ప్రపంచయతి—బ్రాహ్మణ ఇతి. విషమేష్వపి సమదృక్ సమం మామేవ పశ్యన్. వైషమ్యమేవ చతుర్థా
 దర్శయతి.—బ్రాహ్మణే పుల్కన ఇతి. జాతితో వైషమ్యం పుల్కనోఽంత్యజాతివిశేషః. నైవే బ్రహ్మ
 స్వాపహారిణి బ్రహ్మణ్యే బ్రాహ్మణేభ్యో దాతరీతి కర్తవ్యః. వైషమ్యం అర్కే స్ఫులింగక ఇతి గుణతః.
 వైషమ్యం అక్రూరే శాంతేక్రూరే చేతి స్వభావతః వైషమ్యం. గౌతమేనాప్యుక్తం సమాసమాభ్యాం
 విషమసమే పూజాత ఇతి. స మయా పూజాతః పూజాయా విషమే ప్రకారే కృతే అస
 మయా పూజతో పూజయా సమే ప్రకారే కృతే. స పూజకః ఐహికాదాముష్మికాచ్ఛేయసో
 భ్రశ్యత ఇతి. ఆయం నియమః కర్తవ్యేషు సజ్జానిష్ఠితి తాత్పర్యం. ౧౪. నరేష్వీశ్వరదృష్టిం కుర్వతః

యతోఽచిరాత్, స్పర్ధాసూయాతిరస్కారాస్సహంకారా వియంతి హి. ౧౧. విస్మ
జ్య స్తయమానాన్ స్వాన్ దృశం ప్రీడాం చ దైహికీం, ప్రణమేద్దండవద్భామ
వాశ్వచండాలగోఖరమ్. ౧౨ (ఈశ్వరో జీవకళయా ప్రవిష్టో భగవానితి) యావ
త్సర్వేషు భూతేషు మద్భావో నోపజాయతే, తావదేవముపాసీతవాఙ్మనఃకాయ
వృత్తిభిః. ౧౩. సర్వం బ్రహ్మాత్మకం తస్య విద్యయాత్మమనీషయా, పరిపశ్యన్నుపర
మేత్సర్వతో ముక్తబంధనః. ౧౪. అయం హి సర్వకల్పానాం సద్రీచీనో మతో మమ,
మద్భావస్సర్వభూతేషు మనోవాక్కాయకర్తృభిః. ౧౫. నహ్యంగోపక్రమే ధ్వంసో
మద్ధర్మస్యోద్ధవాణ్వాపి, మయా వ్యవసితస్సమ్యజ్జ్ఞేర్గుణత్వాదనాశిషః. ౨౦. యో యో
మయి పరే ధర్మః కల్ప్యతే నిష్ఫలాయ చేత్, తదాయాసో నిరర్థస్సాన్యద్భయాదే
రివ సత్తమః. ౨౧. ఏషా బుద్ధిమతాం బుద్ధిస్సా మనీషా మనీషిణాం, యత్సత్యమ
నృతేనేహ మర్త్యేనాప్నోతి మామృతమ్. ౨౨. ఏష తేఽభిహితస్సాధో బ్రహ్మ
వాదస్య సంగ్రహః, సమాసవ్యాసవిధినా దేవానామపి దుర్గమః. ౨౩. అభీక్ష్యశస్తే
కథితం జ్ఞానం విస్పష్టయుక్తిమత్, ఏతద్విజ్ఞాయ ముచ్యేత పురుషో నష్టసంశయః.

సద్యః ఫలవిశేషమాహ.-నరేష్వితి. సమోత్తమహీనేషు స్పర్ధాదయః. స్వస్తిన్నహంకారశ్చ హి నిశ్చితం
వియంతి నశ్యంతి. ౧౧. అతోఽంతర్యామిశ్వరదృష్ట్యా సర్వాన్ప్రణమేదిత్యాహ.-విస్మజ్యేతి. స్తయ
మానాన్ హసతః స్వాన్ సఖీన్ తథా దైహికీం దృశం. అహముత్తమః స తు నీచ ఇతి దృష్టిం. తయా
దృశా యా ప్రీడా లజ్జా తాం చ విస్మజ్య. శ్వచండాలాదీనభివ్యాప్య ప్రణమేత్. ౧౨. ఏవం పంచ
భిశ్శోకైః ఉక్తాయా సమదృష్టేరపధిమాహ-ద్వాభ్యాం. యావదితి. ౧౩. సర్వమితి. తస్య ఏవం
కుర్వతః పుంసః సర్వం బ్రహ్మాత్మకమేవ భవతి. కుతః ఆత్మమనీషయా సర్వత్రేశ్వరదృష్ట్యా యా
విద్యా తయా తతః పరితో బ్రహ్మైవ పశ్యన్ సర్వతః క్రియామాత్రాదుపరమేత్. ౧౪. కిమయమే
వోపాయః. అస్తివాన్యోఽపీత్యపేక్షాయాం సంతి బహవః. సమీచీన స్త్వయమేవేత్యాహ-అయమితి.
౧౫. భగవద్ధర్మ లక్షణోపాయస్య సమీచీనత్వమేవోపపాదయతి-ద్వాభ్యాం. నేతి. అంగ హే
ఉద్ధవ అనాశిషో నిష్కామస్య మద్ధర్మస్య ఉపక్రమే సతి అణ్వాపి ఈషదపి వైగుణ్యాదిభిర్నాశో
నాస్త్యేవ యతో మయైవ నిర్గుణత్వాదయం ధర్మః సమ్యగ్వ్యవసితః నిర్ణీతః. న తు మన్వాదిముఖేన
కథంచిత్. ౨౦. కించ. య ఇతి. అయమర్థః. కిం వక్తవ్యం మద్ధర్మస్య న ధ్వంస ఇతి. యతో తాకి
కోఽపి యో యో నిరర్థః వ్యర్థః ఆయాస స్సోఽపి మయి పరే నిష్ఫలాయ చేత్ కల్ప్యతే నిష్కామ
నయా అర్పితశ్చేత్. తర్హి ధర్మ ఏవ స్యాత్ నిరర్థాయాసే దృష్టాంతః యథా భయశోకాదే ర్హేతోః
పలాయనాక్రందనాదిక్లేశః తద్వత్. ౨౧. అతో మద్భజనమేవ బుద్ధేర్వివేకస్య మనీషాయాశ్చాతు
ర్యస్య చ ఫలమిత్యాహ.-ఏషేతి. తామేవ దర్శయతి.-సత్యమమృతం చ మా మాం అన్మతేన అసత్యేన
మర్త్యేన వినాశినా మనుష్యాదిదేహేన ఇహ అస్తి న్నేవ జన్త ని ప్రాప్నోతి యత్. నైవ బుద్ధిః. సా మ
నీషా చేతి బుద్ధిర్వివేకః. మనీషా చాతుర్యం. ౨౨. మహాప్రకరణార్థ ముపసంహరతి-ద్వాభ్యాం. ఏష
ఇతి. ౨౩. ౨౪. కించ. ఆస్తాం తావత్. జ్ఞానం ఏతదనుసంధానకథనక్రమణపరాణామప్యేతదేవ

౨౪. సువివిక్తం తవ ప్రశ్నం మయైతద్యోఽవధారయేత్, సనాతనం బ్రహ్మ గుహ్యం
పరం బ్రహ్మధిగచ్ఛతి. ౨౫. య ఏతన్తమ భక్తేషు సంప్రదద్యాత్సుపుష్కలం, తస్యా
హం బ్రహ్మదా యస్య దదామ్యాత్తానమాత్మనః ౨౬. య ఏతత్సమధీయీత పవిత్రం
పరమం శుచి, స పూయేతాహరహర్తాం జ్ఞానదీపేన దర్శయన్. ౨౭. య ఏత
చ్ఛ్రద్ధయా నిత్యమవ్యగ్రశృణుయాన్నరః, మయి భక్తిం పరాం కుర్వన్కుర్త్
భిర్న స బధ్యతే. ౨౮. అప్యుద్ధవ త్వయా బ్రహ్మ సఖే సముపధారితం, అపి తేవిగతో
మోహశోకశ్చాసౌ మనోభవః. ౨౯. నైతత్త్వయా దాంభికాయ నాస్తికాయ
శతాయ చ, అశుశ్రూషోరభక్తాయ దుర్విసీతాయ దీయతామ్. ౩౦. ఏతైర్ద్వోఽమైర్విహీ
నాయ బ్రహ్మణ్యాయ ప్రియాయ చ, సాధవే శుచయే బ్రూయాద్భక్తిసాన్న్య
చ్ఛూద్రయోషితామ్. ౩౧. నైతద్విజ్ఞాయ జిజ్ఞాసోర్జ్ఞాతవ్య మవశిష్యతే, పీత్వా
పీయ్యాషమమృతం పాతవ్యం నావశిష్యతే. ౩౨. జ్ఞానే కర్తృణి యోగే చ వార్తా
యాం దండధారణే, యావానర్థో నృణాం తాత తావాం స్తేఽహం చతుర్విధః. ౩౩.
మర్త్యో యదా త్యక్తసమస్తకర్తా నివేదితాత్తా విచిక్కిరితో మే, తదా మృతత్వం
ప్రతిపద్యమానో మయా త్తభూయాయ చ కల్పతే వై. ౩౪. శ్రీశుక ఉవాచ:—

ఫలం భవతీత్యాహ—చతుర్భిః. సువివిక్తమితి. మయా సువివిక్తం దత్తోత్తరం ఏతత్ ఆఖ్యానమపి యోఽవ
ధారయేత్ అనుసందధ్యాత్ సః బ్రహ్మగుహ్యం వేదేతి రహస్యం. ౨౫. య ఇతి. సుపుష్కలం యథా
భవతి తథా. బ్రహ్మదా యస్య బ్రహ్మ దదాతీతి తథా తస్య జ్ఞానోపదేష్టుః. యద్వా. బ్రహ్మైవ
దాయం వైకృతం సర్వస్వం విభాగలభ్యమితి తథా. తస్య పితుర్దురోరుపదేశలభ్యం, ఆత్మస్వరూప
మేవ దాయశబ్దేనోక్తమితి భావః. ౨౬. య ఇతి. సమధీయీత ఉచ్చైః పతేత్, పరమం. శుచి అన్యేషామపి
శోధకం స పూయేత శుభ్యేత్. ౨౭. ౨౮. సమ్యక్ జ్ఞానానుత్పత్తౌ పునరప్యవదేత్యౌమిత్యాశయేన
పృచ్ఛతి.—అపీతి. అపికిం. ౨౯. ఉపధారితమాకలయ్యాహ.—నైతదితి. శతాయ పంచకాయ. ౩౦.
ఏతైరితి. శూద్రాణాం చ యోషితాం చ యది భక్తిః స్యాత్ తర్హి బ్రూయాత్. ౩౧. ఏతజ్ఞా
నేన పుమాన్ కృతార్థో భవతీత్యాహ.—నేతి. అత్ర దృష్టాంతమాహ—పీర్వేతి. పీయ్యాషం స్వాదు.
౩౨. నను సంతి బహూని జ్ఞేయాని తత్తత్ఫలసాధనాని సత్యం సంత్యభక్తానాం భక్తస్య తు సర్వ
మహమేవ అతో మదేశకరణో భవేత్యాహ.—జ్ఞాన ఇతి. జ్ఞానాదౌ యావాన్ ధర్మాదిలక్షణ
శ్చతుర్విధోఽర్థః తావాన్ సర్వోఽపి తేఽహమేవ తత్ర జ్ఞానే మోక్షః. కర్తృణి విహితే ధర్మః. స్వాభా
వికే తు కామః. యోగే త్వణిమాదిసిద్ధయః. వార్తాయాం కృష్యాదాఽర్థః దండనీతావైశ్వర్యమితి.
సిద్ధ్యైశ్వర్యయోరపి కామాంతర్గతత్వాచ్చతుర్విధ్యం. ౩౩. కుత ఇత్యత ఆహ—మర్త్య ఇతి. యదా త్య
క్తసమస్తకర్తా సన్ మే నివేదితాత్తా భవతి. తదా అసౌ మే విచిక్కిరితః విశిష్టః కర్తృమిష్టో
భవతి తతశ్చామృతత్వం మోక్షం ప్రతిపద్యమానో మయా త్తభూయాయ మమైక్యాయ మత్స
మావైశ్వర్యాయేతి యావత్. కల్పతే యోగ్యో భవతి. వై ధ్రువం. ౩౪. స ఇతి. ఆదర్శితో

సపవమాదర్శిత యోగమార్గస్తదోత్తమశ్లోకవచో నిశమ్య, బద్ధాంజలిః ప్రీత్యుప
 రుద్ధకంతో న కించిదూచేఽశ్రుపరిప్లుతాక్షః. ౩౧. విష్టభ్య చిత్తం ప్రణయావఘూర్ణం
 ధైర్యేణ రాజన్ బహుమన్యమానః, కృతాంజలిః ప్రాహ యదుప్రవీరం శీర్షా స్పృ
 శంస్తచ్చరణారవిందమ్. ౩౨. ఉద్ధవ ఉవాచః—విద్రావితో మోహమయోఽంధ
 కారో య ఆశ్రితో మే తవ సన్నిధానాత్, విభావనోః కిం ను సమీపగస్య శీతం
 తమోభీః ప్రభవంత్యజాద్య. ౩౩. ప్రత్యర్పితో మే భవతానుకంపినా తథాపి విజ్ఞాన
 మయః ప్రదీపః, హిత్యా కృతజ్ఞస్తవ పాదమూలం కోఽన్యత్సమీయా చ్ఛరణం త్వ
 దీయమ్. ౩౪. వృక్షశ్చ మే సందృఢస్నేహపాశో దాశార్హవృష్ణ్యంధకసాత్త్వతేషు,
 ప్రసారితస్సృష్టివివృద్ధయే త్వయా స్వమాయయా హ్యత్త సుబోధ హేతినా. ౩౫.
 నమోఽస్తు తే మహాయోగిన్ ప్రపన్నమనుశాధి మాం, యథా త్వచ్చరణాంభోజే
 రతిస్సాన్యదనపాయినీ. ౪౦. శ్రీభగవానువాచః—గచ్ఛోద్ధవ మయా దిష్టో బద
 ర్యాఖ్యం మమాశ్రమమ్, తత్ర మత్పాదతీర్థోదే స్నానోపస్పర్శనైశ్శుచిః. ౪౧ ఈక్ష
 యాలకనందాయా విధూతాశేషకల్తషః, వసానో వల్కలాన్యంగ వన్యభుక్సుఖిని
 స్పృహః. ౪౨ తితిక్షుర్ద్వంద్వమాత్రాణాం సుశీలస్సంయతేంద్రియః, శాంతస్సమా
 హితధియా జ్ఞానవిజ్ఞానసంయుతః. ౪౩. మయాను శిక్షితం యత్తే వివిక్త మనుభావ
 యన్, మయ్యా వేశితవాఞ్ఞిత్యో మద్ధర్మనిరతో భవాన్, అతిక్రమ్య గతి స్తీస్రో మా
 మేష్యతి తతః పరమ్. ౪౪. శ్రీశుక ఉవాచః—సపవముక్తో హరిమేధసోద్ధవః ప్రద

యోగమార్గో యస్తై సః. ౩౧. విష్టభ్యేతి. ప్రణయేనావఘూర్ణం త్సుభితం. చిత్తం. ధైర్యేణ.
 విష్టభ్య. బహుమన్యమానః ఆత్మానం కృతార్థం మన్యమానః. ౩౨. విద్రావిత ఇతి. మే మయా, యః
 ఆశ్రిత ఆసీత్. స తవ సన్నిధానేనైవ విద్రావితః. ప్రభవంతి కిన్ను బాధాయ సమర్థా భవంతి
 అజాద్య బ్రహ్మణోఽపి జనక. ౩౩. కించ ప్రత్యర్పిత ఇతి. యద్యపి తవ సన్నిధానాదేవ గతః.
 తథాప్యనుకంపినా భవతా. విజ్ఞానమయః ప్రదీపశ్చ ప్రత్యర్పితః. స్వమాయయావహృతః పునస్స
 మర్పితః. అతస్తవ కృతజ్ఞః యత్స్వయా కృతమనుగ్రహం జానాతి స కో నామ. త్వదీయం పాద
 మూలం హిత్యా. అన్యచ్ఛరణం సమీయాత్ ఆశ్రయేత్. ౩౪. కించ. వృక్షఇతి. దాశార్హా
 దిషు త్వయా. యః స్వమాయయా స్నేహపాశః ప్రసారితః స త్వయైవాత్మజ్ఞానశస్త్రేణ వృక్షః ఛిన్నః.
 ౩౫. ఏవం యద్యపి త్వయా బహుపకృతం. తథాప్యేతావత్పార్థయ ఇత్యాహ—నమ ఇతి.
 అనుశాధి అనుశిష్యయ. అనుశాసనీయమిదమిత్యాహ—యథేతి. ముక్తావప్యనపాయినీ. ౪౦.
 తదుక్తమోమిత్యంగీకృత్య తథాపి మయాదిష్టో లోకసంగ్రహార్థమేతావత్కుర్విత్యాహ—గచ్ఛేతి.
 ఆదిష్టో నియుక్తః మదాశ్రయగితి చ పాఠాంతరం. ౪౧. ఈక్షయేతి. స్నానాదేః పూర్వమేవ
 మత్పాదతీర్థోదకభూతాయా ఆలకనందాయా గంగాయా ఈక్షయా. వసానః పరిదధానః. ౪౨.
 తితిక్షురితి. ద్వంద్వమాత్రాణాం శీతోష్ణాదివిషయాణాం. సుశీలః ఆర్జునాదిస్వభావః. ౪౩. మయేతి.
 తే త్వయా. వివిక్తం సువిచారితం. తిస్రః త్రిగుణాత్తికాః గతీరతిక్రమ్య. ౪౪. సఇతి. హరిమే

క్షీణం త్రిః పరిసృత్య పాదయోః, శిరో నిధాయాశ్రుకళాభిరార్ద్రాధీర్న్యపించ
దద్వంద్వపరోఽప్యప్రమే రగి. సుదుస్త్వజస్నేహవియోగకాతరోన శక్నువంస్తం
పరిహాతుమాతురః, కృచ్ఛ్రిం యయా మూర్ధని భర్తృపాదుకే బిభ్రన్నమస్కృత్య
యయా పునః పునః. ౪౬. తతస్త మంతర్హృది సన్నివేశ్య గతో మహాభాగవతో
విశాలాం, యథోపదిష్టాం జగదేకబంధునా తపస్సమాన్ధాయ హరేరగాద్గతిమ్.
౪౭. య ఏతదానందసముద్రసంభృతం జ్ఞానామృతం భాగవతాయ భాషితం,
కృష్ణేన యోగేశ్వరసేవితాంఘ్రిణా సచ్చిద్ధయాసేవ్య జగద్విముచ్యతే. ౪౮.
భవభయమపహర్తుం జ్ఞానవిజ్ఞానసారం నిగమకృదుపజహౌ భృంగవద్వేదసారం,
అమృతముదధితశ్చాపాయయద్భృత్యవర్గాః పురుషఋషభమాద్యం విష్ణుసంజ్ఞం
నతోఽస్తి. ౪౯,

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, ఏకోనత్రింశోఽధ్యాయః.

ధనా సంసారం హరతి మేధా యస్య తేన శ్రీకృష్ణేన. అద్వంద్వపరోఽపి సుఖదుఃఖనిర్ముక్తోఽపి.
అప్రమే నిర్గమనసమయే. ౪౬. కించ. సుమస్త్యజేతి. సుదుస్త్వజః స్నేహో యస్మిన్ తేన
వియోగాత్కాతరోఽతిభీతః అతపివ తం పరిహాతుమశక్నువత్. ఆతురో విహ్వలస్సత్ సకృచ్ఛ్రిం
కప్తం యయా ప్రాప. తతశ్చ. భర్తుః పాదుకే తేనైవ కృపయా దత్తే మూర్ధని బిభ్రత్.
అతినిర్బంధరూపయా తదాజ్ఞయా తం పునః నమస్కృత్య యయా. అత్ర చ శ్లో. పృష్ఠతోఽన్వ
గమం భర్తుః పాదవిశ్లేషణాక్షమః, ఇత్యాదితృతీయస్కంధోపక్రమోక్తానుసారేణ బదరికాశ్రమం
గచ్ఛత్ భగవతః ప్రభాసయాత్రాముపశ్రుత్య శనైః పృష్ఠతో గతస్సత్. ఉపసంహృతనిజకులం
భగవంత మేకాంతే దృష్ట్వా తత్కాలప్రాప్తేన మైత్రేయేణ సహ పునః కృపయా భగవతోపదిష్టం
తత్త్వమాకలయ్య తదా తదనుజ్ఞతో యయావితి ద్రష్టవ్యం. ౪౬. తత ఇతి. విశాలాం బదరికాశ్రమం.
గతస్సత్. శ్రీహరే ర్గతిమగాత్ కథంభూతాం. తేనైవ జగదేకబంధునా యథోపదిష్టాం. శ్లో. తదా
మృతత్వం ప్రతిపద్యమానో మయాత్మభూనూయ చ కల్పతే వై. శ్లో. “అతిప్రజ్య గతీన్ద్రామామే
ష్యసి తతః పర”మిత్యేవముక్తప్రకారాం. ౪౭. యఇతి. ఆనందసముద్రో భగవద్భక్తిమార్గ స్తస్మిన్
సంభృతమేకీకృతం ఏతత్. యః సచ్చిద్ధయా ఆసేవ్య ఈషదపి సేవిత్యా వర్తతే. సముచ్యత ఇతి కిము
వక్తవ్యం తత్సంబంధేన జగదపి ముచ్యత ఇత్యర్థః. ౪౮. ఏవం కృతోపదేశం జగద్గురుం ప్రణమతి.—
భవభయమితి. భవః సంసారః భయం చ జరారోగాదినిమిత్తం తదుభయం. నివృత్తానాం చ భృత్య
వర్గాణాం యథాయోగ్యమపహర్తుం యోఽమృతద్వయముపజహౌ ఉద్భృతవాన్ తదేవాహ—వేద
సారమేకం. కింతత్. జ్ఞానవిజ్ఞానరూపం తత్సారం శ్రేష్ఠంచ. కథముపజహౌ. భృంగవత్. భృంగో
యథా పుష్పమకోపయన్నైవ అమృతముపహరతి. తథా స్వయం కృతవేదానుసారేణైవ ఉదధితశ్చైచకం
తచ్ఛోభయం యథాయథం భృత్యవర్గానపాయయత్. తం నతోఽస్తి. ౪౯. శ్లో. యేనానుకంపితం
విశ్వ ముద్ధవ ప్రశ్ననిర్ణయైః, తం వందే పరమానందం నందనందనరూపిణమ్.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ఏకోనత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీపరీక్షి దువాచః— తతోమహాభాగవతఉద్ధవే నిర్గతే వనం, ద్వార
వత్యాం కిమకరోద్భగవాన్ భూతభావనః. ౧. బ్రహ్మశాపోషసంసృష్టే స్వకులే
యాదవర్షభః, ప్రేయసీం సర్వనేత్రాణాం కథం స్వతనుమత్యజత్. ౨. ప్రత్యా
కృష్టం నయనమబలా యత్ర లగ్నం నశేకుః కర్ణావిష్టం న సరతి తతో యత్సతా
మాత్మలగ్నం, యచ్ఛ్రీర్వాచాం జనయతి రతిం కీర్త్యమానా కవీనాం దృష్ట్వా
జిహ్వాద్యధి రథగతం యచ్చ తత్సామ్యమీయుః. ౩. శ్రీశుక ఉవాచః—దివి
భువ్యంతరిక్షే చ మహోత్పాతాన్ సముత్థితాన్, దృష్ట్వాసీనాన్ సుధర్మాయాం
కృష్ణః ప్రాహ యదూనిదమ్. ౪. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః— ఏతే ఘోరా మహో
త్పాతా ద్వారవత్యాం యమకేతవః, శాపశ్చ నః కులస్యాసీత్ బ్రాహ్మణేభ్యో దుర
త్యయః, మహూర్తమపి న స్థేయమత్ర నో యదుపుంగవాః. ౫. స్త్రియో బాలాశ్చ
వృద్ధాశ్చ శంఖద్వారం వ్రజంత్యితః, వయం ప్రభాసం యాస్యామో యత్ర
ప్రత్యక్షరస్వతీ. ౬. తత్రాభిషిచ్య శుచయ ఉపోష్య సుసమాహితాః, దేవతాః
పూజయిష్యామస్మి పనాలేపనార్హతైః. ౭. బ్రాహ్మణాంశ్చ మహాభాగాన్ కృతస్వ
స్త్రియనా వయం, గోభూహిరణ్యవాసోభిర్గజాశ్వరథవేశ్మభిః. ౮. విధిరేష హ్యరి
ష్టఘ్నో మంగళాయనముత్తమం, దేవద్విజగవాం పూజా భూతేషు పరమో
భవః. ౯. ఇతి సర్వే సమాకర్ణ్య యదువృద్ధా మధుద్విషః, తథేతి నాభిరుత్తీర్య

శ్లో. త్రింశే తు ప్రాగుపక్షిప్తమాసలచ్చలతో హరిః, స్వధామ గంతు మన్విచ్ఛత్ న జహార
నిజం కులమ్. వినాశాయ పురా ఘోర ముపక్షిప్తం హి మాసలమ్, కథావసానే తత్రైవ విశేషం పరి
పృచ్ఛతి. త్రిభిః. తత ఇతి. ౧. బ్రహ్మేతి. బ్రహ్మశాపోషసంసృష్టే స్వకులే సతి. అయం భావః.
న హి భగవతి బ్రహ్మశాపః ప్రభవతి యాదవత్వానుకరణాత్ సోఽపి కథంచింతానసీయః అతః కిమ
కరోదితి. ఏతదుక్తం కథమత్యజదితి. సర్వనేత్రాణామితి సర్వేంద్రియోపలక్షణం. ౨. ఏతత్ప్రపంచయతి.—
ప్రత్యాకృష్టమితి. యస్మిన్ రూపే లగ్నం నయనం పరావర్తయితుమబలా నశేకుః. యచ్చ కర్ణ
రంధ్రేణ ప్రవిష్టం సత్సతామాత్మని లగ్నం లిఖితమివ తిష్ఠతి తతో న సరతి న నిర్గచ్ఛతి యస్య శ్రీః
శోభా సంకీర్త్య మానా కవీనాం వాచాం రతిముల్లాసవిశేషం జనయతి. తేషాం మానం జగత్పూజ్యతాం
జనయతీతి కిము వక్తవ్యం యచ్చ విష్ణోరూపం జిహ్వారంజనస్య రథే స్థితం దృష్ట్వా యుధిమృతా స్తత్సా
మ్యం తత్సారూప్యం ఈయుః ప్రాపుః. తద్రూపం కేన ప్రకారేణాత్యజదిత్యన్వయః. ౩. దివీతి. దివి
సూర్యపరివేషాదీన్. భువి భూకంపాదీన్. అంతరిక్షే దిగ్దాహాదీన్. మహోత్పాతాన్ స్వయమేవ
ఉత్పాదితత్వాదన్యైః దుష్ప్రతీకారాన్. ౪. ఏత ఇతి. యమస్య కేతవో ధ్వజా ఇవ మృత్యుసూ
చకా ఇత్యర్థః. నః ఆస్తాభిః. ౫. స్త్రియ ఇతి. ప్రత్యక్షపశ్చిమవాహినీ. ౬. తత్రేతి. అభిషిచ్య, స్నాత్వా.
౭. బ్రాహ్మణానితి. బ్రాహ్మణాంశ్చ తైః కృతశాంతికా స్సంతో గవాదిభిః పూజయిష్యామః. ౮.
విధిరితి. విధిః ప్రకారః-మంగళాయనం చ కించ. దేవద్విజగవాం పూజాభవః ఉద్భవహేతుః.
దేవలోకే పరమ ఉద్భవో భవిష్యతీతి భావః. ౯. ఇతీతి. మధుద్విషో వాక్య మాకర్ణ్య తథేత్యభినం

ప్రభాసంప్రయయా రథైః. ౧౦. తస్మిన్ భగవతా దిష్టా యదుదేవేన యాదవాః, చక్రః పరమయా భక్త్యా సర్వశ్రేయోపబృంహితమ్. ౧౧. తతస్తస్మిన్మహాపానం పపురైరేయకం మధు, దిష్టవిభ్రంశితధియో యద్ద్రవైర్భ్రమతే మనః. ౧౨. మహా పానాభిమత్తానాం వీరాణాం దృష్టచేతసాం, కృష్ణమాయావిమూఢానాం సంఘర్ష స్సుమహానభూత్. ౧౩. యుయుధుః క్రోధసంరభౌ వేలాయా మాతతాయినః, ధను ర్భిరసిభిర్భైర్లదాభి స్తోమరేష్టిభిః. ౧౪. పతత్పతాకై రథకుంజదార్వభిః ఖరోష్ట్రగోభి ర్మహిమై ర్నరైరపి, మిథస్సమేత్యాశ్వతరైశ్చ దుర్తదాన్యహా శరై ర్దద్భిరివ ద్విపా వనే. ౧౫. ప్రద్యుమ్న సాంబౌ యుధి రూఢమత్సరావక్రూరభోజా వనిరుద్ధసాత్యకీ, సుభద్రసంగ్రామజితౌ సుచారుగదౌ సుమిత్రాసురథౌ సమీ యతుః. ౧౬. అన్యే చ యే వైభిషదోల్తుకాదయ స్సహస్రజిచ్ఛతజిద్భానుముఖ్యాః; అన్యోన్య మాసాద్య మదాంధకారితా జఘ్ను ర్తుకుందేన విమోహితా భృశమ్. ౧౭. దాశార్వాభోజాంధకవృష్టిసాత్వతాదుర్వార కామాధురశూర సేనకాః, వితర్జనా వై కుకురాః కుంతయశ్చ మద్రాశ్చ జఘ్నుః పరిహృత్య సౌహృదమ్. ౧౮. పుత్రాస్త్యయుధ్యక్ పితృభిర్భాగితృభిశ్చ స్వస్త్రియదౌహిత్రపితృవ్యమాతులైః, మిత్రాణి మిత్రై స్సుహృదసుహృద్భి ర్జ్ఞాతీంస్త్యహా జ్ఞాతయఏవ మూఢాః. ౧౯. శరేషు హీయమానేషు భజ్యమానేషు ధన్వసు, శస్త్రేషు క్షీయమా నేషు ముష్టిభిర్జ్వలరేరకాః. ౨౦. తావజ్రకల్పాహ్యాభవన్ పరిఘా ముష్టిభి ర్ధృతాః, జఘ్ను ర్ద్విషంతః కృష్ణేన వార్యమాణాస్తు తం చ తే. ౨౧. ప్రత్యనీకం

ద్యనౌభి రుత్తిర్యః సముద్రం. ౧౦. తస్మిన్నితి. సర్వశ్రేయోపబృంహితమిత్యత్ర. సంధిరార్షః. భగ వతానుక్షైరపి సర్వైః శ్రేయాభిః సహితం చక్రః. ౧౧. తత ఇతి. హీయత ఇతి పానం మైరేయకం మదిరావిశేషం మధుసురసందిష్టేన దైవేన విభ్రంశితధియః. నహ్యన్యథా తస్మిన్ స్థానే తదుచితమితి భావః. యస్య ద్రవై రనైః. ౧౨ మహాపానేతి. శ్రీకృష్ణమాయావిమూఢానామితి ముఖ్యో హేతుః. సంఘర్షః కలహః. ౧౩. యుయుధురితి. తతో యుయుధుశ్చ. ౧౪. పతదితి. పతంత్యః ఇత స్తతశ్చలంత్యః పతాకా యేషు తైః రథాదిభిః. మిథస్సమేత్య న్యహా న్యఘ్నున్నిత్యర్థః. దద్భిర్దంతై రివ. ౧౫. మిథ స్సమేత్యేత్యేతత్ప్రపంచయతి—చతుర్భిః. ప్రద్యుమ్నైతి. సుచారుగదౌ శ్రీకృష్ణస్య భ్రాతృకః పుత్రశ్చపరః తౌ సుమిత్రాసురథావితి దైర్ఘ్యమార్షం. సుమిత్రసురథౌ. అనురథనామా వా కశ్చిత్. ౧౬. అన్య ఇతి. మదాంధేన మదతమసా బలాత్కారితాః. ౧౭. దాశార్వైతి. దాశార్వా దయో నవ తద్వంశ్యాః అర్బుదాః మాధురాః శూరసేనాశ్చ తత్తద్దేశీయాః. ౧౮. పుత్రా ఇతి. భ్రాతృ భిశ్చేతి భ్రాత్రాది శబ్దానాం సప్రతియోగివాచిత్యాత్ భ్రాతరో మాతులా ఇత్యాది జ్ఞేయం. మిత్రైశ్చ మిత్రాణి చ అహా హతవంతః. ౧౯. శరేష్వితి. ధన్వసు ధనుష్సు జహుః జగృహుః. ౨౦. తా ఇతి. పరిఘాః లోహదండాః భృతాః. తం చ శ్రీకృష్ణమపి. ౨౧. ప్రత్యనీకమితి. ప్రత్యనీకం ప్రతిపక్షం.

మన్యమానా బలభద్రం చ మోహితాః, హంతుం కృతధియో రాజన్నాపతన్నాత
తాయినః. ౧౧. అథ తావపి సంక్రుద్ధావుద్యమ్య కురునందన, ఏరకాముష్టిపరిఘా
చరంతౌ జఘ్నుతుర్యుధి. ౧౩. బ్రహ్మశాపోపసృష్టానాం కృష్ణమాయావృతాత్తనాం,
స్పర్ధాక్రోధః క్షయం నిన్యే వైణవోఽగ్నిర్యథా వనమ్ ౧౪. ఏవం నప్తేషు సర్వేషు
కులేషు న్యేషు కేశవః, అవతారితో భువో భార ఇతి మేనేఽవశేషితః. ౧౫. రామ
స్సముద్రవేలాయాం యోగనూస్థాయ పౌరుషం, తత్యాజ మానుషం లోకం
సంయోజ్యాత్తాన మాత్మని. ౧౬. రామనిర్వాణమాలోక్య భగవాన్ దేవకీసుతః,
నిషసాద ధరోపస్థే తూష్ణీ మాసాద్య పిప్పలమ్. ౧౭. బిభ్రచ్ఛతుర్భుజం రూపం భ్రా
జిష్ణుప్రభయాస్వయా, దిశో వితిమిరాః కుర్వన్నిర్ధూమ ఇవ పావకః. ౧౮. శ్రీవ
త్సాంకం ఘనశ్యామం తప్తహాటకవర్చసం, కౌశేయాంబరయుగ్దేన పరివీతం సుమంగ
ళమ్ ౧౯. సుందరస్త్రితవక్త్రాబ్జం నీలకుంతలమండితం, పుండరీకాభిరామాక్షం స్ఫుర
న్తకరకుండలమ్. ౩౦. కటిసూత్రబ్రహ్మసూత్రకిరీటకటకాంగదైః, హారనూపురము
ద్రాభిః కౌస్తుభేన విరాజితమ్. ౩౧. వనమాలాపరీతాంగం మూర్తిమద్భిర్నిజా
యుధైః, కృత్వోరొదక్షిణే పాదమాసీనం పంకజారుణమ్. ౩౨. ముస*లావశేషాయః
ఖండకృతేషు ద్లుబ్ధకోజరాః, మృగాస్యాకారచరణం వివ్యాధ మృగశంకయా. ౩౩.
చతుర్భుజం తం పురుషం దృష్ట్వా సకృతకిల్బిషః, భీతః పపాత శిరసా పాదయో రసు
రద్విషః. ౩౪. అజానతా కృతమిదం పాపేన మధుసూదన, క్షంతు మర్హసి పాపస్య
ఉత్తమశ్లోక మే ప్రభో. ౩౫. యస్యానుస్మరణం నృణామజ్ఞానధ్వాంతనాశనం,
వదంతి తస్య తే విష్ణో మయా సాధు కృతం ప్రభో. ౩౬. తన్తాముజ్జహివైకుంఠ
పాప్తానం మృగలుబ్ధకం, యథా పునరహం త్వేవం నకుర్యాం సదతిక్రమమ్. ౩౭.
యస్యాత్మయోగరచితం న విదు ర్విరించో దుద్రాదయోఽస్య తనయాః పతయో

౧౧. అథేతి. ఏరకాముష్టిరూపాపరిఘావుద్యమ్య. ౧౩. బ్రహ్మశాపేతి. స్పర్ధానిమిత్తః క్రోధః క్షయం
కులం క్షయం నిన్యే. ౧౪. ౧౫. రామ ఇతి. పౌరుషం యోగం పరమపురుషధ్యానలక్షణం తమే
వాహ—సంయోజ్యేతి. మానుషం లోకం భూలోకం మనుష్యరూపతాం వా. ౧౬. రామేతి. ధరో
పస్థే భూశలే. ౧౭. బిభ్రదితి. భ్రాజిష్ణురూపం. ౧౮. తదేవానువర్ణయతి.—చతుర్భుః. శ్రీవత్సాంక
మితి. ౧౯. సుందరేతి. సుందరస్త్రితం వక్త్రాబ్జం యస్త్రిం స్తత్.. పుండరీకవదభిరామే సుందరే అక్షిణీ
యస్త్రిం స్తత్. ౩౦. ౩౧. వనమాలేతి. వనమాలయా పరీతాన్యంగాని యస్త్రిం స్తత్ నిజాయుధై
శ్చక్రాదిభి ర్విరాజితం పంకజారుణం వామం పాదం దక్షిణే ఊరా కృత్వా ఆసీనం రూపం బిభ్రత్.
౩౨. ముసలేతి. జరానామ కశ్చిల్లుబ్ధకో మృగయుః. మృగాస్యాస్య మివాకారో యస్య తం చరణం.
౩౩—౩౭. బ్రహ్మశాపకృతమేతత్. తస్మాన్న తవాపరాధ ఇతి చేదతః. —యస్యేతి. యస్య తవా
త్మయోగరచితం స్వాధీనమాయారచనాం విరించః అస్య తనయాః దుద్రాదయశ్చయే చాస్యే గిరాం

గిరాం యే, యన్తాయయా పిహితదృష్టయ ఏతదంజః కిం తస్య తే వయమసద్ధ
తయో గృణీమః. ౩౮. శ్రీకృష్ణ ఉవాచః—మూభైషీ ర్జర ఉత్తిష్ఠ కామపషకృతో
హిమే, యాహి త్వం మదనుజ్ఞాతస్స్వర్గం సుకృతినాం పదమ్. ౩౯. శ్రీశుక
ఉవాచ —ఇత్యాదిష్టో భగవతా కృష్ణేనేచ్ఛాశరీరిణా, త్రిః పరిక్రమ్య తం నత్వా
విమానేన దివం యయా రం.దారుకః కృష్ణపదవీ మన్విచ్ఛన్న ధిగమ్యతమ్, వాయుం
తులసికామోదమాఘ్రాయాభిముఖం యయా. ౪౦. తం తత్ర తిగ్మద్యుభిరాయుధై
ర్వృతంహ్యశ్వత్థమూలేకృతకేతనం పతిం, స్నేహస్నుతాత్తా నిపపాత పాదయో
రథాదవప్లుత్య సబాష్పలోచనః. ౪౧. దారుక ఉవాచః—అపశ్యత స్తే చరణాంబుజం
ప్రభోదృష్టిఃప్రణష్టా తమసిప్రవిష్టా,దిశోనజానే న లభే చ శాంతిం యథా నిశాయా
ముడువే ప్రణష్టే. ౪౩. ఇతి బ్రువతి సూతే వైరథోగరుడలాంచనః, ఖ ముత్పపాత
రాజేంద్ర సాశ్వద్వజ ఉదీక్షతః. ౪౪. తమన్వగచ్ఛన్ దివ్యాని విష్ణుప్రహరణాని చ,
తేనాతివిస్త్రితాత్తానం సూతమాహ జనార్దనః. ౪౫. శ్రీభగవానువాచః—గచ్ఛ
ద్వారవతీం సూత జ్ఞాతీనాం నిధనం మిథః, సంకర్షణస్య నిర్మాణం బంధుభ్యో
బ్రూహి మద్దశామ్. ౪౬. ద్వారకాయాం చ న స్థేయం భవద్భిశ్చ స్వబంధుభిః,
మయా త్యక్తాం యదుపురీం సముద్రః స్లావయిష్యతి. ౪౭ స్వం స్వం పరిగ్రహం
సర్వ మాదాయ పితరౌ చ నః, అర్జునేనావితా స్సర్వ ఇంద్రప్రస్థం గమిష్యథ. ౪౮.
త్వం తు మద్ధర్మ మాస్థాయ జ్ఞాననిష్ఠ ఉపేక్షకః, మన్తాయారచితామేతాం విజ్ఞా
యోపశమం వ్రజ. ౪౯. శ్రీశుక ఉవాచః—ఇత్యుక్త స్తం పరిక్రమ్య నత్వా కృష్ణం
పునః పునః, తత్పాదౌ శీర్ష్యపాథాయ దుర్తనాః ప్రయయా పురీమ్. ౫౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే, త్రింశోఽధ్యాయః.

పతయో వేదద్రష్టారః తేఽపి న విదుః తస్య తే అచింత్యమాయస్య ఏతత్. బ్రహ్మశాపాది. అంజసా
అసద్గతయః పాపయోనయో వయం కిం గృణీమః కథం వర్ణయామః. అత స్తదాస్తాం ఆశు మాం
జహీతి భావః. ౩౮. ౩౯. ఇతీతి. ఇచ్ఛాశరీరిణేత్యస్యాయం భావః- శుద్ధసత్త్వమయీం నిజాం
శ్రీమూర్తి మంతర్థాయ తత్ప్రతికృత్యైవం విడంబనమాత్రమితి. ఏతదేవ స్ఫుటికరిష్యతి—దేవాదయో
బ్రహ్మముఖ్యా ఇత్యాదినా. ౪౦. ౪౧. తమితి. తం పతిం తత్ర దృష్ట్వాతస్య పాదయోర్నిపపాత.
౪౨. ౪౩. ఇతీతి. ఉదీక్షమాణస్య సూతస్య సతః. ౪౪. ౪౫. గచ్ఛేతి. నిర్మాణం యోగమార్గేణ
మద్దశామితి ఇచ్ఛాశరీరాభిప్రాయేణ. ౪౬. ౪౭. స్వమితి. అవితాః రక్ష్యమాణాః ఇంద్రప్రస్థం గమి
ష్యథేతి బ్రూహీతి పూర్వేణాన్వయః. ౪౮. త్వమితి. మన్తాయారచితామేతాం విజ్ఞాయేతి నిజశ్రీ
మూర్తేరంతర్హితత్వాత్ పృథా శోకం మాకుర్విత్యర్థః. ౪౯. ఇతీతి. కులస్య వినష్టత్వాత్
దుర్తనాః. ౫౦.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - త్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుకఉవాచః—అథ తత్రాగమద్భ్రష్టా భవాన్యా చ సమం భవః, మహేం
ద్రప్రముఖా దేవా మునయ స్సప్రజేశ్వరాః. ౧. పితర సిద్ధగంధర్వా విద్యాధర మ
హోరగాః, చారణా యక్షరక్షాంసి కిన్న రాప్పరసో ద్విజాః ౨. ద్రష్టుకామా భగవతో
నిర్యాణం పరమోత్సుకాః. ౩. గాయంతశ్చ గృణంతశ్చ శౌరేః కర్తాణి జన్తచ, వవ
ర్షుః పుష్పవర్షాణి విమానావళిభిర్నభః, కుర్వంత స్సంకులం రాజన్ భక్త్యా పరమయా
యుతాః. ౪. భగవానపి తాన్ద్విక్ష్య విభూతీరాత్మనో విభుః, సంయోజ్యాత్తని చాత్తా
నం పద్మనేత్రే న్యమీలయత్. ౫. లోకాభిరామాం స్వతనుం ధారణాధ్యానమంగ
ళమ్, యోగధారణయాగ్నేయా దద్ధ్యాధామావిశత్స్వకమ్. ౬. దివిదుందుభయో
నేదుః పేతుస్సుమనసశ్చ ఖాత్, సత్యం ధర్మో ధృతి ర్భూమేః కీర్తి శ్రీశ్చాపితం
యయుః. ౭. దేవాదయో బ్రహ్మముఖ్యానవిశంతం స్వధామని, అవిజ్ఞాతగతిం కృష్ణం

జ్ఞో. ఏకత్రింశే స్వకం ధామ జగామ భగవానితః, తమేవానుయయుః ప్రీత్యా వసుదేవా
దయ స్తతః. దేవాన్యదూన్విధాయాదౌ భూయో దేవాన్ విధాయ తాన్, శ్రీకృష్ణస్వేచ్ఛయా
ధామ స్వతవైవ సమావిశత్. అథేతి. మునయః సనకాదయః. ప్రజేశ్వరా మరీచ్యాదయః. ౧.
పితర ఇతి. ద్విజాః గరుడలోకవాసినః పక్షిణః. మైత్రేయాదయో వా. ౨. ద్రష్టుకామా ఇతి.
భగవతో నిర్యాణం ద్రష్టుకామాస్సంతః పరమోత్సుకాస్తత్రాగమన్. ౩. తేషా మాత్సుక్య
కృతం మహోత్సవమాహ—సార్ధేన. గాయంత ఇతి. ౪. భగవానితి. విభూతీః ఇంద్రాదీంశ్చ.
పద్మనేత్రే న్యమీలయదిత్యత్రాయం భావః పూర్వం బ్రహ్మదిభిః. జ్ఞో. “స లోకాన్ లోకపాలాన్సుః
పాహి వై కుంతకింకరాని”తి ప్రార్థితత్వాత్. తదిదానీం చ స్వం స్వం లోకం ప్రతినేతుమాగ
తత్వాత్, తత్తల్లోకానాం వై కుంతపురమార్గత్వాచ్చ. బహుషు చ తేషు దాక్షిణ్యాత్తాన్వంచ
యితుం సమాధిమివ కుర్వన్నేత్రే న్యమీలయదితి. ౫. యోగినామివ స్వచ్ఛందమృత్యుభ్రమం
వారయతి.—లోకాభిరామామితి. ఆయమర్థః—యోగినో హి స్వచ్ఛందమృత్యవః స్వతనుమాగ్నేయా
యోగధారణయా దద్ధ్యా లోకాంతరం ప్రవిశంతి. భగవాంస్తు న తథా. కింతు. అదగ్ధైవ స్వతను
సహిత ఏవ స్వకం ధామ శ్రీవైకుంఠాఖ్యమవిశత్ తత్ర హేతుః లోకానామభిరామః అభితో
రమణం స్థితిర్యస్యాం తం. జగదాశ్రయత్వేన జగతోఽపి దాహప్రసంగాదిత్యర్థః. కించ. ధార
ణాయా ధ్యానస్య చ మంగళం శోభనం విషయం ఇతరథా. తయోర్నిర్విషయత్వం స్యాత్.
దృశ్యతే చాద్యాప్యపాసకానాం తథైవ తద్రూపసాక్షాత్కారః ఫలప్రాప్తిశ్చేతి భావః. ఇచ్ఛాశరీ
రాభిప్రాయేణ యథాశ్రుతమేవాస్తు. తత్రాపి లోకాభిరామామిత్యాదివిశేషణానర్థక్యప్రసంగాత్.
తదప్యదద్ధ్యా నిరోధాయ నిర్గత ఇత్యేవ సాంప్రతం. ౬. తదాతు స్వమేవ లోకమాగమిష్యతీతి
సంభ్రమేణ దేవాదికృతః సర్వతో దుందుభినాదపుష్పవృష్ట్యాదిమహోత్సవోఽభవదిత్యాహ—
దివీతి. భూమే స్సకాశాత్ తం శ్రీకృష్ణ మనుయయుః. ౭. దేవాదయ ఇతి. తదా శ్రీకృష్ణేఽం

దదృశు శ్చాతివిస్తితాః. ౮. సౌదామిన్యా యథాకాశే యాంత్యా హిత్యాభ్రమండ
లమ్, గతిర్న లక్ష్మ్యతే మర్త్యై స్తథా కృష్ణస్య దైవతైః. ౯. బ్రహ్మద్రాదయ స్తేతు
దృష్ట్యా యోగగతిం హరేః, విస్తితా స్తం ప్రశంసంత స్వం స్వం ధామాగమన్మృషః.
౧౦. రాజన్పరస్య తనుభృజ్జననాప్యయేహః మాయావిడంబనమవేహి యథా
నటస్య, సృష్ట్యాత్త నేదమనువిశ్య విహృత్యచాంతే సంహృత్య చాత్తమహిమోపరత
స్స ఆస్తే. ౧౧. మర్త్యేన యో గురుసుతం యమలోకనీతం త్వాం చానయచ్ఛరణదః
పరమాస్త్రదగ్ధం, జిగ్యేఽంతకాంతకమవీశమసావనీశః కిం స్వావనే స్వరనయన్తృగ
యుం సదేహమ్. ౧౨. తథాప్య శేషస్థితిసంభవాప్యయేష్వనస్య హేతుర్యదశేష
శక్తిధృత్, నైచ్ఛత్ప్రణేతుం వపురత్ర శేషితం మర్త్యేన కిం స్వాత్తగతిం ప్రద

విస్థితే సతి. కుతోగత ఇతి వితర్కయంతోఽపి బ్రహ్మముఖ్యా దేవాదయః. స్వధామని విశంతం
శ్రీకృష్ణం న దదృశుః. తత్ర హేతుః—అవిజ్ఞాతగతిమితి. చిరాత్క్వచిద్దదృశుశ్చ. తతోఽతి
తస్మిన్ తా బభూవు రిత్యర్థః. ౮. అవిజ్ఞాతగతిత్వం దృష్టాంతేన స్పష్టయతి.—సౌదామిన్యా ఇతి. సౌదా
మిన్యా గతి ర్యథా మర్త్యై ర్న లక్ష్మ్యతే. దేవైస్తు లక్ష్మ్యతే. తథా అభ్రమండలం హిత్యా గచ్ఛతః
శ్రీకృష్ణస్య దేవైరపి న లక్ష్మ్యతే. కింతు. తత్పార్శ్వదైరేవ దృశ్యత ఇత్యర్థః. ౯. ౧౦. అభిప్రాయా
పరిజ్ఞానతః ప్రశమం క్లిప్తం. దృష్టాంతేన స్పష్టముక్తే హృష్టం దృష్ట్యా. పునస్తమేవార్థం ప్రపంచ
యతి—త్రిభిః. రాజన్నితి. పరస్య సర్వకారణస్య. తనుభృత్సు యాదవాదిషు జననాప్యయేహః అవి
రభవతిరోభావచేష్టాః మాయయా విడంబనం అనుకరణమాత్రమవేహి నటో యథా అవికృత
ఏవ నానారూపైః జన్తాదీన్ విడంబయతి తద్వత్. ఆస్తాం తావద్వాదవాదిషు జన్తాదిశంకా.
యతో విశ్వసర్గనిరోధాదిష్వప్యసావకృతవీవాస్త ఇత్యాహ—సృష్ట్యేతి. ఆత్మనా స్వయమేవేదం
జగత్సృష్ట్యా. అంతర్యామిత్యేనానువిశ్య. తత్ర విహృత్య క్రీడిత్వా అంతే ప్రశయే సంహృత్య
చ. ఆత్మమహిమ్నా స్వమహిమ్నా. ఉపరతస్సృత్ ఆస్తే. ౧౧. న పునరన్యథా మంతవ్యం. యతోఽ
స్మిన్నేవావతారే తత్ప్రభావో నిరతిశయో దృష్ట ఇత్యాహ—మర్త్యేనేతి. యమేన స్వం లోకం
ప్రతినీతం గురుసుతం మర్త్యేన తేనైవ శరీరేణ యః అనయత్ ఆనీతవాన్. శరణదః శరణాగత
రక్షకః త్వాం చ బ్రహ్మస్త్రదగ్ధం యో రక్షితవాన్. యశ్చ అంతకానా మప్యంతకం ఈశం
శ్రీరుద్రమపి బాణసంగ్రామే జితవాన్ మృగయుం లుబ్ధకం. సదేహం తేనైవ దేహేన. స్వః
స్వర్గం. అనయత్ నిన్యే. అసౌ స్వావనే స్వరక్షణే. అనీశః అసమర్థః కిం. ౧౨. నను యది
సమర్థస్తస్మి అత్రైవ కించిత్కాలం తేనైవ వపుషా కిం నాతిష్ఠత్? తత్రాహ—తథేతి. యద్యపి
ఉక్తప్రకారేణ అశేషస్య జగతః స్థిత్యాదిషు. అనన్యహేతుర్నిరపేక్షఏవ కారణం స్వయం. యద్య
స్తాదశేషశక్తిధృత్ తథాపి యాదవాన్ సంహృత్య నిజం వపుః ఆత్మశేషితం అపశేషితం ప్రణేతుం

ర్భయన్. ౧౩. య ఏతాం ప్రాతరుత్థాయ కృష్ణస్య పదవీం పరామ్, ప్రయతః
 కీర్తయన్ భక్త్యా తామేవాపన్నీత్యనుత్తమామ్. ౧౪. దారుకో ద్వారకామేత్య
 వసుదేవో గ్ర సేనయోః, పతిత్వా చరణావస్తైర్నృసింహతక్రష్ణవిచ్యుతః. ౧౫.
 కథయామాస నిధనం వృష్ణీనాం కృత్స్నశో నృప, తచ్ఛ్చుత్వోద్విగ్నహృదయా
 జనా శ్శోకవిమూర్ఛితాః. ౧౬. తత్ర స్తత్పరితా జగ్తుః కృష్ణవిశ్లేషవిహ్వలాః, వ్యసవ
 శ్శేరతే యత్ర జ్ఞాతయో ఘ్నంతి ఆననమ్. ౧౭. దేవకీ రోహిణీ చైవ వసుదేవ
 స్తథా సుతౌ, కృష్ణరామావపశ్యంత శ్శోకార్తా విజహు స్త్వస్రతిమ్, ప్రాణాంశ్చ
 విజహు స్తత్ర భగవద్విరహాతురాః. ౧౮. ఉపగూహ్య పతీంస్తాం స్తాంశ్చితా
 మారుదుహు స్త్రిన్యః, రామపత్న్యశ్చ తద్దేహ ముపగుహ్యగ్నిమావిశన్. ౧౯.
 వసుదేవపత్న్యస్తద్ధా*త్రం ప్రద్యుమ్నాదీన్ హరిస్సుపాః, కృష్ణపత్న్యోఽవిశన్నగ్నిం
 రుక్మిణ్యాద్యాస్తదాత్తికాః. ౨౦. అర్జునః ప్రేయసస్సఖ్యః కృష్ణస్య విరహాతురః,
 ఆత్మానం సాంత్వయామాస కృష్ణగీతైస్సదుక్తిభిః. ౨౧. బంధూనాం నష్టగోత్రాణా
 మర్జున స్సాంపరాయకమ్, హతానాం కారయామాస యథావదనుపూర్వశః. ౨౨.
 ద్వారకాం హరిణా త్యక్తాం సముద్రో స్థావయత్తుణాత్, వర్జయిత్వా మహారాజ
 శ్రీమద్భగవతాలయమ్. ౨౩. నిత్యం సన్నిహిత స్తత్ర భగవాన్తథుసూదనః, స్త్రృ
 త్యాశేషాశుభహరం సర్వమంగళమంగళమ్. ౨౪. స్త్రీబాల వృద్ధానాదాయ హత
 శేషాన్ ధనంజయః, ఇంద్రప్రస్థం సమావేశ్య వజ్రం తత్రాభ్యషేచయత్. ౨౫.
 శ్రుత్వా సుహృద్వధం రాజన్నర్జునాత్తే పితామహః, త్వాం తు వంశధరం కృత్వా
 జగ్తు స్సర్వే మహాపథమ్. ౨౬. య ఏతద్దేవదేవస్య విష్ణోః కర్తాణి జన్త చ, కీర్తయే
 చ్ఛృద్ధయా యుక్త స్సద్యః పాపైః ప్రముచ్యతే. ౨౭. ఇత్థం హరేర్భగవతో రుచి

కర్తుం వైచ్ఛత్. కింతు స్వమేవ లోకమనయత్ అత్ర హేతుః. మర్త్యేన దేహేన కిం నకించిత్కార్య
 మితి. స్వానామాత్మనిష్ఠాం దివ్యాం గతిమేవ ప్రకృష్టాం దర్శయన్. స్వస్థగతి మితి పాతే. స్వస్థానా
 మాత్మనిష్ఠానాం దివ్యాం గతిమేవ ప్రకృష్టాం దర్శయన్. అన్యథా తేఽపి దివ్యాం గతి మనాదృత్య
 యోగబలేన దేహసిద్ధిం విధాయాత్మైవ రంతుం యతేరన్. తన్మాభూదిత్యేతదర్థమితి భావః. ౧౩.
 య ఇతి. ఏతాం ఉక్తప్రకారాం. పదవీం గతిం ప్రయతః భక్త్యా కీర్తయన్ తామేవాపన్నీతీత్యర్థః.
 ౧౪. తదేవం భగవతా స్వలోకం గచ్ఛతా వసుదేవాదీనామపి తత్ప్రప్తయే య ఉపాయశ్చింతితః
 ఆసీత్తమాహ—దారుక ఇతి. ౧౫.—౧౭. దేవకీతి. కృష్ణరామా సుతావపశ్యంతః. ౧౮—
 ౨౦. అర్జున ఇతి. సదుక్తిభిః సత్యః అవితథా ఉక్తయో యేషు తైః. శ్లో. “నాహం ప్రకాశ
 స్సర్వస్య యోగమాయాసమావృతః. మూఢోఽయం నాభిజానాతి లోకో మా మజ మవ్యయ మి”త్యా
 దిభిః. ౨౧. బంధూనామితి. నష్టగోత్రాణాం నష్టసంతతీనాం. సాంపరాయకం పిండోదకాది. ౨౨.—

రావతారవీర్యాణి బాలచరితాని చ శంతమాని, అన్యత్ర చేహ చ శుభాని గృణ
న్మనుష్యో భక్తిం పరాం పరమహంసగతౌలభేత. ౨౮.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, పారమహంస్యాం, అష్టాదశసహస్రికాయాం,
సంహితాయాం, శ్రీవైయాసిక్యాం, శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం,
ఏకాదశస్కంధే, ఏకత్రింశోఽధ్యాయః.

౨౯. ఆదిత ఆరభ్య శ్రీకృష్ణచరితకీర్తనస్య ఫలమాహ—ద్వాభ్యాం. యఇతి. ౩౦. ఇత్యమితి. శంత
మాని పరమమంగళాని. పరమహంసగతౌ శ్రీకృష్ణే. ౩౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే-ఏకాదశస్కంధవ్యాఖ్యానాం-శ్రీధరాచార్యవర్యవిరచితాయాం
భావార్థదీపికాయాం-ఏకత్రింశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.
ఏవమేకాదశస్కంధే భక్తిభావార్థదీపికా, స్వాజ్ఞానధ్వాంతభీతేన శ్రీధరేణ ప్రకాశితా.
ఏ కా ద శ స్కంధ స్సమాప్తః.

శ్రీః.

శ్రీమద్భాగవతే, సవ్యాఖ్యానే

ద్వాదశః స్కంధః.

రాజోవాచః—స్వధామానుగతే కృష్ణే యదువంశవిభూషణే, కస్య వం

శ్లో. జయంతి శ్రీపరానందకృపాపాంగలసద్భృశః,
యా నిత్యమనువర్తంతే సంవదో విగతాదృశః.

అస్మార్థః—కథంభూతాస్సంపదః, విగతా అదృక్ అజ్ఞానం యాభి స్తాః
అయం భావః. ప్రకారాంతరేణ సంపత్తౌ సత్యాం అజ్ఞానప్రభవా రాగాదయో
భవంతి, ఆసు తు న తథేతి భావః.

శ్లో. ఓం గురుం పరమానందం సచ్చిదానందవిగ్రహం,
యస్య సంస్కృతిమాత్రేణ చిదానందాయతే వపుః.
ఉక్తస్త్రయోదశాధ్యాయైర్ద్వాదశే త్వాశ్రయ స్సతః,
అధిష్ఠానావధిత్యాభ్యామాశ్రయ శ్చేశ్వరస్సతః.
ఉక్తో లయావధిత్యేన ప్రాకృతాత్యంతికే లయే,
అధిష్ఠానతయా చోక్తో మహాపురుషవర్ణనే.
తత్రాద్యైష్ట్యధ్యయై శ్శుకః ప్రాహ పరీక్షితే,
శేషే స్తత్ర ఖిలాన్యాయా సూతః పృష్టోఽథ సత్త్రిభిః.
స్వాశ్రయశ్రవణే కార్యో న విలంబో మనీషిణా,
ఇత్యేతత్కాలవైషమ్యం చతుర్భిస్తావదుచ్యతే.
తత్ర తు ప్రథమేభావిమాగధాన్వయభూమిపాఞ్,
కలిప్రభావతః ప్రాహ సంకరాదిమలీమసాన్.

ఏవంభూతే సోమవంశే ముకుందస్వైరక్రీడా వర్ణితా అతః సవీవ వంశో భావీ వర్ణ్యతే.
కృష్ణభక్తిం ముక్త్యా ముక్త్యై వర్త్య నాస్తీతి ప్రవక్తుం తదేవం వైవస్వతమనువంశో సోమవంశ
ప్రస్తావేన శ్రీకృష్ణావతారచరితాని సప్రపంచమనువర్ణితాని. అథేదానీం భావీ సోమవంశః కతా విజా
తీయసంకరాదిమలీమసో వైరాగ్యద్వారా శ్రీకృష్ణైకభక్తినిగమనాయానువర్ణ్యతేతత్ర తు సోమవంశ

శ్రీభవత్ప్రభావ్యమేతదాచక్ష్య మే మునే. ౧. శ్రీశుక ఉవాచ:—యోఽంత్యః
పురంజయో నామ భవిష్యో *బార్హద్రథః, తస్యామాత్యస్తు శునకఃహత్వాస్వామిన
మాత్తజం, ప్రద్యోతసంజ్ఞం రాజానం కర్తా యత్పాలకస్సుతః. ౨. విశాఖయూపస్త
త్పుత్రో భవితా జనక స్తతః, నందివర్ధస్తు తత్పుత్రో పంచప్రద్యోతనా ఇమే, అష్ట
త్రింశోత్తరశతం భోక్ష్యంతి పృథివీం నృపాః. ౩. శిశునాభ స్తతో భావ్యః కాక
పక్షస్తు తత్సుతః, క్షేమధన్వా సుత స్తస్య క్షేత్రజః క్షేత్రధర్తజః. ౪. విధిసారస్త
త స్తస్య జాతశత్రు ర్భవిష్యతి, దర్భకస్తత్పుత్రో భావ్యో దర్భకస్యాజయస్సుతః.
౫. నందివర్ధన ఆజేయో మహానందిస్తు తత్సుతః, శైశునాభాద్దశైవై తే షష్ఠ్యుత్తర
శతత్రయం, సమా భోక్ష్యంతి పృథివీం కురుశ్రేష్ఠ కలౌ నృపాః. ౬. మహానంది
సుతో రాజా శూద్రాగర్భోద్భవో బలీ, మహాపద్మపతిః కశ్చిన్నందః క్షేత్రవినాశ
కృత్. ౭. తతో నృపా భవిష్యంతి శూద్రప్రాయా అధార్మికాః. ౮. ఏకచ్ఛత్రం
సపృథివీ మనుల్లంఘితశాసనః, శాసిష్యతి మహాపద్మో ద్వితీయ ఇవ భార్గవః. ౯. తస్య
చాష్టో భవిష్యంతి సుమాలిప్రముఖా స్సుతాః, య ఇమాం భోక్ష్యంతి మహీం
రాజానశ్చ శతం సమాః. ౧౦. నవనందా ద్విజః కశ్చిత్ప్రపన్నానుద్ధరిష్యతి, తేషామ
భావే జగతీం మార్వ్యా భోక్ష్యంతి వై కలౌ. ౧౧. సపవ చంద్రగుప్తం వై ద్విజో
రాజ్యేభిషేక్ష్యతి, తత్పుత్రో వారిసారస్తు తతశ్చాశోకవర్ధనః. ౧౨. సుయశాభవితా
తస్య సంయతస్సుయశస్సుతః, శాలిశూక స్తత స్తస్య సోమశర్తా భవిష్యతి. ౧౩.

శాఖాసు చిరకాలానువర్తితనూ మాగధవంశోఽనుక్రమ్యతే తత్ర చ పూరోర్వంశే ఉపరిచరో వసుః
తస్య బృహద్రథః. తస్య జరాసంధః. తస్య సహదేవః పుత్రోఽభూదిత్యుక్తం నవమస్కంధే తత్రైవ
సహదేవా న్తార్జునిః తతః శ్రుతశ్రవా ఇత్యాదయో రిపుంజయాంతావింశతిర్భావినో రాజానో నిరూ
పితాః. తదుపరితనం వంశం సంకరాదిదోషైః ప్రశ్నపూర్వకం యోఽంత్యిత్వాదితా ప్రపంచయతి.—
స్వధామేతి. ౧. యోఽంత్య ఇతి. రిపుంజయవీవ పురంజయ ఇతి స్వామినం పురంజయం హత్వా
స్వపుత్రం ప్రద్యోతం రాజానం కరిష్యతి. యస్య పాలకో నామ సుతోభవిష్యతి. ౨. విశాఖయూప
ఇతి. ప్రద్యోతనాః ప్రద్యోతనసంజ్ఞాః భవితా చాబ్జక ఇతి చ పాఠాంతరం. ౩.—౬. మహా
నందీతి. నందో నామ కశ్చిన్నహాపద్మసంఖ్యాయాః సేనాయాః పతిః. ధనస్య వా పతిర్భవిష్యతి అత
వీవ మహాపద్మపతిరిత్యపి తస్య నామ. ౭. ౮. ఏకేతి. ఏకమేవ ఆత్మనః ఛత్రం యస్యాం తాం
పృథివీం శాసిష్యతి పాలయిష్యతి. క్షేత్రోత్పాదనే దృష్టాంతః. భార్గవః పరశురామ ఇతి. ౯. తస్యేతి.
సమాః సంవత్సరా. ౧౦. నవేతి. నవనందా నందం చ తత్పుత్రాంశ్చేత్యేవం ప్రపన్నా విశ్వ
స్తా విఖ్యాతా వా. ద్విజః కౌటిల్యవాత్సల్యయనాదిపర్యాయశ్చాణక్యః ఉద్ధరిష్యతి. ఉన్మూలయ
ష్యతి. తేషామభావే మార్వ్యాః మార్వ్యసంజ్ఞాః ౧౧. కథం భోక్ష్యంతి తదాహ—సప్త
వేతి. చంద్రగుప్తం మార్వ్యం ప్రథమం తేషాం పరమో దశరథః పరాశరాదిభి రుక్తోఽత్రాప్యనుతం

శతధన్వా తత స్తస్య భవితాఢో బృహద్రథః. ౧౪. -మార్వాహ్యే దశ నృపా
 సప్తత్రింశచ్ఛతోత్తరం, సమా భోక్త్యంతి పృథివీం కలౌ కురుకులోద్భవ. ౧౫.
 హత్వా బృహద్రథం మార్వ్యం తస్య నేనాపతిః కలౌ, పుష్యమిత్రస్తు శుంగాహ్వా
 స్వయం రాజ్యం కరిష్యతి. ౧౬. అగ్నిమిత్ర స్తత స్తస్మాత్సుజ్యేష్ఠో భవితా తతః,
 వసుమిత్రో భద్రకశ్చ కళిందో భవితా తతః. ౧౭. తతో యోగస్సుత స్తస్మాద్ధ్వజ
 మిత్రో భవిష్యతి, తతో భాగవత స్తస్మాద్దేవహూతిః కురూద్వహ. ౧౮. శుంగాద
 శైతే భోక్త్యంతి మహీం వర్షశతాధికం, తతః కణ్వానియం భూమిర్యాస్యత్యల్ప
 గుణాన్నుప. ౧౯. శుంగం హత్వా దేవహూతిం కణ్వోఽమాత్యస్తు కామినం,
 స్వయం కరిష్యతే రాజ్యం వసుదేవో మహామతిః. ౨౦. తస్య పుత్రస్తు భూమిత్రస్త
 తో నారాయణస్సుతః, కణ్వానా ఇమే భూషిం చత్వారింశచ్ఛ పంచచ, శతాని
 త్రీణి భోక్త్యంతి వర్షాణాం చ కలౌ యుగే. ౨౧. హత్వా కాణ్వం సుశర్తాణాం
 తద్భృత్యో వృషలో బలీ, గాం భోక్త్యత్యాంధ్రజాతీయః కంచిత్కాలమసత్తమః.
 ౨౨. కృష్ణనామాథ తద్భృతా భవితా పృథివీపతిః, శ్రీశాతకర్ణస్తత్పుత్రః పౌర్ణ
 మాసస్తు తత్పుత్రః. ౨౩. లంబోదరస్తు తత్పుత్ర స్తస్మాచ్ఛిబిలకో నృపః, మేఘస్వాది
 శ్శిబిలకా ద్దండమానస్తు తత్పుత్రః. ౨౪. అరిష్టకర్తాహాలేయ స్తిలక స్తస్య చాత్తజః,
 పురీషనేతు స్తత్పుత్ర స్తతో రాజా సుదర్శనః. ౨౫. చకోరశ్చరమో యత్ర శివస్వాతి
 రరిందమః, తస్యాపి గోమతిః పుత్రః పురీమా నృపితా తతః. ౨౬. వీరో వేదశ్శివ
 స్కుందో యజ్ఞశీలస్తు తత్పుత్రః, సితోఽసిత శ్శ్రుతస్కుంధో యజ్ఞశత్రు స్తదాత్తజః,
 విజయ స్తత్పుత్రో భావ్య శ్చంద్రబీజస్సులోమధీః. ౨౭. ఏతే త్రింశన్నృపతయ
 శ్చత్వారిన్ద్రబ్రహ్మశతాని చ, షట్పంచాశచ్ఛ పృథివీం భోక్త్యంతి కురునందన. ౨౮. సప్తా
 భీరా ఆవభృత్యా దశగర్దభినో నృపాః, కంకాక్షోడశభూపాలా భవిష్యంత్యతి

ధేయః. ౧౨—౧౪. మార్వా ఇతి. తేన చరమేణ దశరథేన సహ ఏతే మార్వాదశ. సప్తత్రింశ
 చ్ఛతోత్తరం సప్తత్రింశదుత్తరం శతంసమాః. ౧౫. హత్వేతి. బృహద్రథస్య నేనాపతిః. పుష్యమిత్రో
 నామ స్వామినం హత్వా రాజ్యం కరిష్యతి. స చ శుంగానాం ప్రథమః. ౧౬—౧౮. శుంగా
 ఇతి. తతోఽగ్నిమిత్రాదయో నవేత్యేవం శుంగాః దశ. వర్షశతాధికం వర్షశతం. శృంగా ఇతి చ
 పాఠాంతరం. ౧౯. కథం కణ్వాన్యాస్యతి? తదాహ.—శుంగమితి. పరస్త్రీకామినం దేవహూతి
 నామానం శుంగం హత్వా. తదమాత్యో వసుదేవనామా కణ్వో రాజ్యం కరిష్యతి. ౨౦. తస్యేతి. కణ్వానాం
 చతుర్థః సుశర్తా ఇమే వసుదేవాదయః కణ్వానాః. వర్షాణాం త్రీణి శతాని పంచచత్వారింశ
 ద్వర్షాణి చ భూమిం భోక్త్యంతి. ౨౧. హత్వేతి. కణ్వానామంతిమం సుశర్తాణాం హత్వా బలీ బలినామా
 తద్భృత్యో గాం భోక్త్యంతి. ౨౨—౨౫. చకోర ఇతి. యత్ర యేషు బహుసంక్షేపా అష్టసు చరమః శివ
 స్వాతినామా భవితా. ౨౬—౨౮. సప్తేతి. ఆవభృత్యాః ఆవభృతిర్నామ నగరీ తద్రాజానః. ౨౯. ౩౦.

నృతపరాః ఫల్గుదాస్తీప్రమన్యవః. ౩౯. స్త్రీబాలగోద్విజఘ్నశ్చ పరదారధనా
దృతాః, ఉదితాస్తమితప్రాయా అల్పసత్వాల్పకాయుషః. ౪౦. అసంస్కృతాః క్రియా
హీనా రజసా తమసా వృతాః, ప్రజాస్తే భక్షయిష్యంతి మ్లేచ్ఛా రాజన్యరూపిణః.
౪౧. తన్నాథాస్తే జానపదాః తచ్ఛీలాచారవాదినః, అన్యోన్యతో రాజభిశ్చ
క్షయం యాస్యంతి పీడితాః. ౪౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—తతశ్చానుదినం ధర్మస్సత్యం శౌచం క్షమా దయా,
కాలేన కలినా రాజన్ నజ్జ్యత్వాయుర్బలం స్మృతిః. ౧. విత్తమేవ కలౌ న్మాణాం
జన్తాచారగుణోదయః, ధర్మన్యాయవ్యవస్థాయాం కారణం బలమేవ హి. ౨. దాంప
త్యేఽభిరుచిర్హేతుర్వాక్పార్శ్వం వ్యావహారికే, స్త్రీత్వే పుంస్త్యేచాభిరతి ర్విప్ర
త్వే సూత్రమేవ హి. ౩. లింగమేవాశ్రమఖ్యాతావన్యోన్యన్యపత్తికారణం, ఆవృత్త్యా
న్యాయదౌర్బల్యం పాండిత్యే చాపలం వచః. ౪. అనాధ్యతైవాసాధుత్వే సాధుత్వే
చాధ్యతైవ హి, స్వీకార ఏవ చోద్వాహే స్నానమేవ ప్రసాధనమ్. ౫. దూర
వార్యయనం తీర్థం లావణ్యే కేశధారణం, ఉదరంభరతా స్వార్థస్సభ్యత్వే ధార్మ్య

ప్రాయాః భూభృతః తుల్యకాలాః భవిష్యంతి. కించ. ఏతే సర్వే అధర్మానృతపరాః అధర్మే అన్యతే
చ పరినిష్ఠితాః ఫల్గుదాః అల్పదాతారః. ౩౯. స్త్రీతి. ఉదితాస్తమితప్రాయాః హర్షశోకాదిబహుళాః.
౪౦. అసంస్కృతా ఇతి. అసంస్కృతాః గర్భాధానాదినంస్కారరహితాః. ప్రజాః భక్షయిష్యంతి
ధనాద్యపహారాదినా పీడయిష్యంతి. ౪౧. కించ. తదితి. తన్నాథాః తే నాథాః యేషాం తే. జాన
పదాః దేశవర్తినో మనుష్యాః. తచ్ఛీలాచారవాదినః తేషామేవ శీలమాచారో వాదశ్చ తద్వ
దంతః. ౪౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వితీయే తు కలే ర్దోషవృద్ధౌ కల్క్యవతారతః, అధర్మిష్టే జనే నష్టే పునః కృతయుగా
గమః. కలిధర్మా ప్రపంచయతి.—తత ఇతి. ౧. విత్తమితి. జన్తాచారగుణానాం ఉదయః ఉత్కర్ష
హేతుః ధర్మన్యాయయోర్వ్యవస్థాయాం బలమేవ. ౨. దాంపత్య ఇతి. దాంపత్యే భార్యపతిభావే
అభిరుచిరేవ హేతుః. న కులగోత్రాదిః. వ్యావహారికే క్రయవిక్రయాదౌ స్త్రీత్వే పుంస్త్యేచ తయో
త్పత్త్యే రతికాశలమేవ హేతుః, న తు కుల మాచారో వా. ౩. లింగమితి. ఆశ్రమాణాం ఖ్యాతౌ
జ్ఞానే లింగమేవ దండాజినాదికం హేతుః సత్త్వాచారవిశేషః. అన్యోన్యన్యపత్తికారణం ఆశ్ర
మాదాశ్రమాంతర ప్రాప్తౌచ కారణం. యద్వా-బహూదకహంసాదీనామన్యోన్యన్యత్వై నమస్కారాది
వ్యవహారే కారణం. ఆవృత్త్యాముద్రార్పణాదిదానసామర్థ్యేన న్యాయదౌర్బల్యం షరాజయః. చాపలం
వచః బహుభాషణం. ౪. అనాధ్యతేతి. అసాధుత్వే చౌర్యాద్యభియోగే. ప్రసాధనమలం
కారః. ౫. దూరేతి. దూరే వర్తమానం వార్యయనం జలాశయస్తీర్థం న తు శుద్ధ్యాదిః గుర్వాచిర్వా.
ఉదరంభరతా కుక్షిపూరణం స్వార్థః పురుషార్థః. ౬. దాత్యమితి. కుటుంబభరణఏవ దాత్యం

మేవ హి. ౬. దాక్ష్యం కుటుంబభరణే యశోఽర్థే ధర్మ నేవనమ్. ౭. ఇత్థం ప్రజాభి
ద్దుష్టాభి రాకీర్ణం క్షీతిమండలం, బ్రహ్మవిత్ క్షత్ర శూద్రాణాం యో బలీ భవితా
సృషః. ౮. ప్రజాస్తులుబ్ధైరాజనైర్విర్భులైర్ధన్యుధర్మిభిః, అచ్ఛిన్నదారద్రవిణాః
యాస్యంతి గిరికాననమ్. ౯. శాకమూలామిషక్షౌద్రఫలపుష్పాష్టి భోజనాః, అనా
వృష్ట్యా వినశ్యంతి దుర్భిక్షజ్వరపీడితాః. ౧౦ శీతవాతాతపప్రావృడ్భీమైరన్యోన్యతః
ప్రజాః, క్షుత్తృడాభ్యం వ్యాధిభిశ్చైవ సంతప్స్యంతే చ చింతయా, త్రింశ
ద్వింశతివర్షాణి పరమాయుః కలౌ నృణామ్. ౧౧. క్షీయమాణేషు దేహేషు దేహీ
నాం కలిదోషతః, వర్ణాశ్రమవతాం ధర్మే నష్టే వేదపథే నృణామ్. ౧౨. పాషండ
ప్రచురే ధర్మే దన్యుప్రాయేషు రాజసు, చౌర్యానృతవృథాహింసానానావృత్తిషు
వై నృషు. ౧౩ శూద్రప్రాయేషు వర్ణేషు ఛాగప్రాయాసు ధేనుషు, గృహ
ప్రాయేష్వాశ్రమేషు యానప్రాయేషు బంధుషు. ౧౪. అణుప్రాయాస్వోషధీషు
శమీప్రాయేషు స్థాస్నుషు, విద్యుత్ప్రాయేషు మేఘేషు శూన్యప్రాయేషు సద్దసు.
౧౫. ఇత్థం కలౌగతప్రాయే జనేషు ఖరధర్మిషు, ధర్మత్రాణాయ సత్త్వేన భగవాన్ నవ
తరిష్యతి. ౧౬. చరాచరగురో ర్విష్ణో రీశ్వరస్యాఖిలాత్మనః, ధర్మత్రాణాయ సాధూ
నాం జన్మకర్తాపనుత్తయే. ౧౭. శంబలగ్రామముఖ్యస్య బ్రాహ్మణస్య మహాత్మనః,
భవనే విష్ణుయశసః కల్కిః ప్రాదుర్భవిష్యతి. ౧౮. అశ్వమాశుగమారుహ్య దేవ
దత్తం జగత్పతిః, అసినా సాధుదమనమస్తైశ్వర్యగుణాన్వితః. ౧౯. విచరన్నా శునా

పటుత్వం. ౭. ౮. ప్రజాఇతి. అచ్ఛిన్నాని అపహృతాని దారాః ద్రవిణాని చ యాసాం తాః. ౯.
శాకేతి. అష్టిరీబ్జం. ౧౦. ౧౧. క్షీయమాణేష్యితి. క్షీయమాణేష్యిత్యాదీనాం ఇత్థం కలౌ గతప్రాయ
ఇతి పంచమేనాన్వయః. క్షీయమాణేషు అల్పప్రాయేషు. ౧౨. పాషండేతి. దన్యుప్రాయేషు చౌర
తుల్యేషు చౌర్యానృతవృథాహింసాద్యాః నానావృత్తయో యేషాం తేషు. ౧౩. శూద్రప్రాయే
ష్యితి. ఛాగప్రాయాసు ప్రమాణతః క్షీరతశ్చ అజాతుల్యాసు గృహప్రాయేషు పరిగ్రహాదిబాహుళ్యేన
గృహతుల్యేషు యానప్రాయేషు స్థాలాదిప్రాయేషు. ౧౪. అణుప్రాయాస్యితి. అణుప్రాయాసు
శ్యామాకతుల్యాసు స్థాస్నుషు వృక్షేషు విద్యుత్ప్రాయేషు తటిద్బహుళేషు శూన్యప్రాయేషు ధర్మాదిరహి
తేషు సద్దసు గృహేషు. ౧౫. ఇక్థమితి. జనేషు ఖరధర్మిషు దుస్సహచేష్టితేషు కలౌ ఇత్థం గతప్రాయే
సమాప్తప్రాయే. ౧౬. ఏతత్ప్రపంచయతి—చతుర్భిః. చరాచరేతి-చరాచరగురోః ఈశ్వరస్యేతిచ.
ధర్మత్రాణే హేతుః గురుత్వేశ్వరత్వయోరుపపాదనం. అఖిలస్య విశ్వస్యాత్మనః. కారణస్యేతి. ఏవం
భూతస్య విష్ణోర్జన్మ సాధూనాం ధర్మత్రాణాయ ధర్మత్రాణప్రయోజనమాహ.— కర్తాపనుత్తయే
మోక్షాయ. ౧౭. శంబలేతి. శంబలగ్రామే ముఖ్యస్య ప్రధానస్య నామ్నా విష్ణుయశసో బ్రాహ్మణస్య భవ
నే గృహే. ౧౮. ధర్మత్రాణప్రకారమాహ—అశ్వమితి. అసాధవో దమ్యంతే యేన తమశ్వమారుహ్య
అసినా దన్యుక్ కోటిశో నిహనిష్యతీత్యుత్తరేణాన్వయః. అసాధుదమన ఇతి పాతే కల్కివిశేషణం.
అణిమద్యస్తైశ్వర్యాణి గుణాశ్చ సత్యసంకల్పాదయః తైరన్వితః. ౧౯. దుష్టదమనం ప్రపంచయతి.

క్షోణ్యాం హయేనాప్రతిమద్యుతిః, నృపలింగచ్ఛదో దస్యూన్ యో దేశో నిహని
ష్యతి. ౨౦. అథ తేషాం భవిష్యంతి మనాంసి విశదానివై, వాసుదేవాంగరాగాతి
పుణ్యగంధానిలస్పృశామ్, పౌరజానపదానాం వై హతేష్వఖిలదస్యుషు. ౨౧. తేషాం
ప్రజావిసర్గస్తు స్థవిష్ట స్సంభవిష్యతి, వాసుదేవే భగవతి సత్త్వమూర్తౌ హృది
స్థితే. ౨౨. యదావతీర్ణో భగవాన్ కల్మర్ధర్తపతిర్హరిః, కృతం భవిష్యతి తదా
ప్రజాసూతిశ్చ సాత్త్వికీ. ౨౩. యదా చంద్రశ్చ సూర్యశ్చ తథాతిష్యే బృహ
స్పతిః, ఏకరాశౌ సమేష్యంతి తథా భవతి తత్కృతమ్ ౨౪. యేఽతీతా వర్తమానా
యే యే భవిష్యతి పార్థివాః, తే త ఉద్దేశతః ప్రోక్తా వంశజా సోమసూర్యయోః.
౨౫. ఆరభ్య భవతో జన్త యావన్నందాభిషేచనమ్, ఏతద్వర్షసహస్రం తు శతం
పంచదశోత్తరమ్ ౨౬. సప్తర్షీణాం తు యా పూర్వా దృశ్యేతే ఉదితా దివి,

విచరన్నితి. ఆశునా శీఘ్రగామినా తేన హయేన క్షోణ్యాం విచరన్ నృపలింగచ్ఛదః రాజవేష
చ్ఛన్నాన్. ౨౦. తతశ్చ పునః కృతయుగప్రవృత్తిం వక్తుమాహ. — అథేతి. తేషాం పౌరజానపదానాం
మనాంసి విశదాని భవిష్యంతి తత్ర హేతుః. వాసుదేవస్యాంగరాగేణ చందనాదినా అతిపుణ్యగంధో
యః అనిలస్తం స్పృశంతీతి తథా తేషాం. ౨౧. తేషామితి. స్థవిష్టః స్థూలః. ౨౨. కృతయుగప్రవృత్తి
మాహ — యదావతీర్ణ ఇతి. ప్రజానాం సూతిః. ౨౩. తదవతారకాలోపలక్షణమాహ — యదేతి.
తిష్యః పుష్యః-అయమర్థః చంద్రసూర్యబృహస్పతీనాం యదా పుష్యనక్షత్రయోగః. తదా తత్కృ
తయుగం భవిష్యతీతి. యద్యపి ప్రతిద్వాదశాబ్దం కటకరాశౌ బృహస్పతౌ వర్తమానే ద్విత్రాస్వ
మావాస్యాసు తేషాం త్రయాణామపి పుష్యయోగ స్సంభవతి. తథాపి తేషాం సహ ప్రవేశోఽత్ర
వివక్షితః. సమేష్యంతీతి వచనాత్. అతో నాతి ప్రసంగః. ౨౪. ఏవం నవమస్కంధమారభ్యోప
క్రాంతం వైవస్వతమనోర్వంశద్వయం నిగమయతి. — యఇతి. ఉద్దేశతః సంక్షేపతః ౨౫. కలియు
గావాంతరవిశేషం వక్తుమాహ. — ఆరభ్యేతి. వర్షసహస్రం పంచదశోత్తరం శతం చేతి కయాపి వివ
క్షయా అవాంతరసంఖ్యేయం. వస్తుతస్తు పరీక్షిన్నందయోరంతరం ద్వాభ్యా మూనం వర్షాణాం సార్ధం
సహస్రం భవతి. యతః. పరీక్షితృమకాలం మాగధం మాఙ్ఘారిమారభ్యరిపుం జయాంతాః వింశతిరా
జానః సహస్రసంవత్సరాన్ భోక్తృతీత్యుక్తం నవమస్కంధే యే బార్హద్రథభూపాలా భావ్యాస్తే
సహస్రవత్సరమితి. తతః పరంచ ప్రద్యోతనా. అష్టత్రింశోత్తరశతం వై శునాభాశ్చ షష్ట్యుత్తరశత
త్రయం భోక్తృంతి పృథివీమిత్యత్రైవోక్తత్వాత్. ౨౬. కలియుగస్య ప్రవృత్తిం వృద్ధిం చ నిరూప
యితుం కాలజ్ఞానోపలక్షణమాహ. — సప్తర్షీణామితి. అయమర్థః. ప్రాగ్రశకటాకారం తారాసప్తకం
సప్తర్షిమండలం తత్ర కించిదున్నతే తేషామగ్రస్థానీయో మరీచిః. తతః. పశ్చాదానమయుగకంధ
రాకారో వసిష్ఠస్సభార్యః తతః పశ్చాదీషదుత్తరస్థానీయోఽంగిరాః తతః పశ్చాచ్ఛతురశ్రతారాచ
తుష్కే విశాన్యే అత్రిః. తతో దక్షిణతః పులస్త్యః పులస్త్యా తృశ్చిమతః పులహః. తత ఉత్తరతః
కృతుః. ఏవం స్థితే తేషాం మధ్యే యా పూర్వా. ఉదయసమయే ప్రథమముదితౌ దృశ్యేతే తాపు
లహక్రతుసంజ్ఞా తయోస్తు మధ్యే తయోస్తు పూర్వయోస్తు మధ్యే తత్సమం దక్షిణతః సమదేశా

తయోస్తు మధ్యే నక్షత్రం దృశ్యతే యత్సమం నిశి. ౨౭. తేనైవ ఋషయో
యుక్తాస్త్యంత్యబ్దశతం నృణామ్, తే త్వదీయే ద్విజాః కాలే హ్యధునా చాశ్రితా
మఘాః. ౨౮. విష్ణోర్భగవతో భానుః కృష్ణాభ్యోఽసౌ దివం గతః, తదావిశత్కలి
ర్లోకం యత్పాపే రమతే మనః. ౨౯. యావత్స్వపాదపద్మాభ్యాం స్పృశన్నాస్తే
రమాపతిః, తావత్కలిర్వై పృథివీం పరాక్రాంతం నచాశకత్. ౩౦. యదా దేవ
ర్షయస్సప్త మఘాసు విచరంతి హి, తదాప్రవృత్తస్తు కలిర్ద్వాదశాబ్దశతాత్తకః.
౩౧. యదా మఘాభ్యో యాస్యంతి పూర్వాషాఢాం మహర్షయః, తదానందాత్ప్ర
భృత్యేష కలి ర్వృద్ధిం గమిష్యతి. ౩౨. యస్త్విన్ కృష్ణో దివం యాత స్తస్మిన్నేవ
తదాహని, ప్రతిపన్నం కలియుగ మితి ప్రాహుః పురావిదః. ౩౩. దివ్యాబ్దానాం
సహస్రాంతే చతుర్థేతు పునః కృతమ్, భవిష్యతి తదా నృణాం మన ఆత్మప్రకాశ
కమ్. ౩౪. ఇత్యేష మానవో వంశో యథా సంఖ్యాయతే భువి, తథా విటూఞ్చద్ర
విప్రాణాం వంశా జ్ఞేయా యుగే యుగే. ౩౫. ఏతేషాం నామలింగానాం పురుషాణాం
మహాత్మనామ్, కథామాత్రావశిష్టానాం కీర్తిరేవ స్థితా భువి. ౩౬. దేవాపి శృంతనో

వస్థిత మశ్విన్యాదిషు యదన్యతమం నక్షత్రం దృశ్యతే. ౨౭. తేనేతి. తేన తదైవ ఋక్షాః నృణా
మబ్దశతం త్యంతి. తే చ ద్విజా స్త్వదీయే కాలే అధునా మఘా ఆశ్రితా వర్తంతే. ౨౮. విష్ణోరితి.
తేషు మఘాసు వర్తమానేషు సత్సు యదాతు విష్ణో ర్భానుః భాతీతి భానుః శుద్ధసత్త్వాత్తతో దేహః.
దివం వైకుంఠం గతః. తదా కలియుగమావిశత్. యత్ యస్త్విన్ యుగే మనః పాపే రమత ఇతి
కలియుగస్య లక్షణం. ౨౯. నను శ్రీకృష్ణే పృథివ్యాం వర్తమానేఽపి సంధ్యారూపేణ కలిః ప్రవిప్త
ఏవాసీత్. సత్యం తథాపి తావత్తస్య పరాక్రమో నాభవదిత్యాహ. —యావదితి. పరాక్రాంతం
అభిభవితుం. ౩౦. అతో యథోక్తపివ కలిప్రవేశకాల ఇత్యాహ. యదేతి. ద్వాదశాబ్దశతాత్తక
ఇతి దివ్యేన మానేన సంధ్యాసంధ్యాంశాభ్యాం సహ యో ద్వాదశాబ్దశతాత్తకః. సకలిస్తదా సంధ్యా
మతిక్రమ్య ప్రవిప్త ఇత్యర్థః. ౩౧. కలేః ప్రవేశకాల ముక్త్వా తస్య పృథికాలమాహ. —యదేతి.
తదా ప్రద్యోతనాత్ప్రభృతి పృథిం గచ్ఛన్నందాత్ప్రభృత్యతిపృథిం గమిష్యతీత్యర్థః. ౩౨. నను
యదా కలే ర్లింగ ముపలబ్ధం తదైవ ప్రవిప్త ఇతి యుక్తం తతః పూర్వమేవ ప్రవేశః. తతః పరం పృథి
రిత్యత్ర కిం ప్రమాణం? తత్రాహ—యస్మిన్నితి. ప్రతిపన్నం ప్రవిప్తమితి జ్ఞానం పురావిదః పూర్వ
జ్ఞాతారః. ౩౩. కలేరంతం కృతయుగ ప్రవేశం చాహ—దివ్యాబ్దానామితి. చతుర్థే కలా ప్రవేశనా
బ్రహ్మరిమితేనాంశేనాపి సహ గతే సతీత్యర్థః. కృతయుగ ప్రవేశచిహ్నమాహ—యదా నృణాం మన
ఆత్మప్రకాశకం భవిష్యతి తదేతి. ౩౪. రాజవంశోక్తాం స్థితిం బ్రాహ్మణాదివంశేష్యవ్యతిదిశతి —ఇతీతి.
యథా యాభిదుచ్చినీచాఽస్థాభి స్తాస్తా అవస్థాః వంశా ఇతి చ పాఠః. ౩౫. ఏతత్కీర్తనస్య వైరా
గ్యోఽయోగితమాహ. —ఏతేషా మితి. నామైవ లింగం జ్ఞాపనం యేషాం తేషాం. కథామాత్రేణైవా
వశిష్టానాం కీర్తిరేవ స్థితా. న తు రాజ్యం పుత్రాదయో వా. ౩౬. కలాపుత్పన్నానాం రాజవంశా

ర్భాతామరుశ్చేక్ష్యాకువంశజః, కలాపగ్రామ ఆసాతే మహాయోగబలాన్వితౌ. ౩౨. తావువేత్య కలేరంతే వాసుదేవానుశిక్షితౌ, వర్ణాశ్రమయుతం ధర్మం పూర్వవత్ప్రభ యిష్యతః. ౩౩. కృతం త్రేతా ద్వాపరశ్చ కలిశ్చేతి చతుర్యుగం, అనేన క్రమయో గేన విభుః ప్రాణిషు వర్తతే. ౩౪. రాజన్నే తే మయా ప్రోక్తా నరదేవా స్తథా పరే, భూమా మమత్వం కృత్వాంతే హిత్యేమాం నిధనం గతాః. ౪౦. క్రిమివిడ్భస్త్వసం జ్ఞాం తే రాజనామ్నో౭పి యస్య చ, భూతద్రుక్తత్కృతే స్వార్థంకిం వేద నిరయో యతః. ౪౧. కథం సేయమఖండా భూః పూర్వైర్వై పురుషైర్ధృతా, మత్పుత్రస్య చ పౌత్రస్య మత్పూర్వా వంశజస్య వా. ౪౨. తేజో౭బన్నమయం కాయం గృహీ త్వాత్తతయా బుధాః, మహిం మమతయా కృత్వా హిత్యోభౌ నిధనం గతాః. ౪౩. యే యే భూపతయో రాజన్ భుంజతే భువ మోజసా, కాలేన తే కృతాస్సర్వే కథామాత్రాః కథాసు చ. ౪౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, ద్వితీయో౭ధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—దృష్ట్వాత్తని జయే వ్యగ్రా నృపా హసతి భూరి యం, అహో మాం విజిగీషంతి మృత్యోః క్రీడనకా నృపాః. ౧. కామ ఏష నరేం ద్రాణాం మోఘస్సాన్వద్విదుషామపి, యేన ఘనోపమే పిండే యే౭తివిస్రంభితా

దీనాం పునః ప్రవృత్తిప్రకారమాహ.—దేవాపిరితి. దేవాః సోమవంశజః కలాపగ్రామో నామ యోగినామావాసః ప్రసిద్ధః ౩౨. ౩౩. ఇమమేవ ప్రకారం ప్రతిచతుర్యుగం దర్శయతి.—కృతమితి. ౩౪. ఏతేషాం నామలింగానామిత్యాది యదుక్తం తత్ప్రపంచయతి.—పంచభిః. రాజన్నితి. ౪౦. మమత్వం కృత్యేత్యనేన సూచితాం భూతద్రోహప్రవృత్తిం నిందతి—క్రిమితి. రాజనామ్నః రాజేతి నామ యస్య తస్యాపి దేహస్యాంతే క్రిమయో విత్ నిష్ఠా భస్మేతి వా సంజ్ఞా భవిష్యతి. తత్కృతే. తదర్థం. యో భూతద్రుక్ భూతేభ్యోద్రుహ్యతీతి సః కిం స్వార్థం వేద. కింతు న వేద కుత ఇత్యపేక్షాయాం హేతుత్వేన భూతద్రోహం విశిష్యతి.—యతో భూతద్రోహాన్నిరయో భవతీతి. ౪౧. మమత్వప్రకారం ప్రపంచయతి.—కథమితి. సేయమఖండా భూర్భూమిః. మే పూర్వజైః పురుషైః ధృతా సతీ. ఇదానీం మత్పూర్వా చ సతీ మత్పుత్రాదేః కథం స్యాదిత్యేవం. ౪౨. తేజ ఇతి. ఉభౌమహిం కాయం చ నిధనం మృత్యుం. ౪౩. ఉపసంహరతి—యఇతి. తే సర్వే చ. కథాసు క్రియమాణాసు కథామాత్రాః కాలేన కృతాః. ౪౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం-ద్వితీయూధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తృతీయే భూమిగీతైస్తు రాజ్యదోషాది వర్ణ్యతే, కలా చ దోషభూయష్టే దోషహంత్రి హరే ర్నతిః. దేహే౭హంతాం భూమాచ మమతాం కుర్వంతో బుధా ఇత్యుక్తం. తదేవ భూమిగీతైః ప్రపంచయతి.—దృష్ట్వేతి. ఆత్మని పృథివ్యాం జయే వ్యగ్రా ఉద్యుక్తా హసప్రకారమేవాహ-అహో ఇతి. ౧. కామ ఇతి. యేన కామేన ఘనోపమే పిండే దేహే అతివిస్రంభితాః విశ్వాసం

నృపాః. ౨. పూర్వం నిర్జిత్య షడ్వర్గం జేష్యామో రాజమంత్రిణః, తతస్సచివపౌ
రాష్ట్రా కరీంద్రానస్య కంటకా. ౩. ఏవం క్రమేణ జేష్యామః పృథ్వీం సాగరమే
ఖలాం, ఇత్యాశాబద్ధహృదయానవశ్యంత్యంతి కేఽంతకమ్. ౪ సముద్రావరణాం జిత్వా
మాం విశంత్యభిమోజసా, కియదాత్త జయస్యైతన్తు క్షీరాత్తజయే ఫలమ్. ౫. యాం
విస్మజ్యైవ మనవ స్తత్సుతాశ్చ కురూద్వహ, గతా యథాగతం యుద్ధే తాం మాం
జేష్యంత్యబుద్ధయః. ౬. మత్కృతే పితృపుత్రాణాం భ్రాతృణాం చాపి
విగ్రహాః, జాయతే హ్యసతాం రాజ్యే మమతాబద్ధచేతసామ్. ౭. మమైవేయం
మహీ కృత్వాన్న న తే మాధేతి వాదినః, స్పర్ధమానా మిథో ఘ్నంతి మ్రియంతే
మత్కృతే నృపాః. ౮. పృథుః పురూరవా గాధిర్భరతో నహుషోఽర్జునః, మాంధాతా
సగరో రామః ఖట్యాంగో దుందుహ రఘుః. ౯. తృణబిందుర్యయాతిశ్చ శర్యాతి
శ్శంతను ర్గయః, భగీరథః కుశవలయాశ్వః కకుత్స్థో నైషధో నృగః. ౧౦. హిరణ్య
కశిపుర్వృత్రో రావణో లోకరావణః, నముచిశ్శంబరో భామో హిరణ్యాక్షోఽథ
తారకః. ౧౧. అన్యే చ బహవో దైత్యా రాజానో యే జనేశ్వరాః, సర్వే సర్వ
విదశ్శూరా సృర్వే సర్వజితో జితాః. ౧౨. మమతాం మయ్యమర్త్యాయాం
కృత్వోచ్చైర్త్యర్థర్థిణః, కథావశేషాః కాలేన హ్యకృతార్థాః కృతావిభో. ౧౩.
కథా ఇమాస్తే కథితా మష్ణీయసాం విధాయ లోకేషు యశః పరేయుషాం,
విజ్ఞానవై రాగ్యవివక్షయా విభో వచోవిభూతి ర్న తు పారమార్థ్యమ్. ౧౪. యస్తూ

నీతాః యే తేషాం నరేంద్రాణాం స ఏష కామః. ఏవం మోక్షుస్స్యాత్. ౨. కామమేవ దర్శ
యతి—ద్వాభ్యాం. పూర్వమితి. ఇంద్రియార్థలంపటస్య న రాజ్యప్రాప్తి స్సాన్యదితి ప్రథమమింద్రియ
షడ్వర్గం నిర్జిత్య. రాజమంత్రిణో జేష్యామః వశీకరిష్యామః. సచివాః అమాత్యాః కరీంద్రాః హస్తీ
పాః తాంశ్చ జేష్యామః. కంటకా ప్రతిపత్నా అస్య అపాస్య అథ కంటకానితి. వా పాతః ౩.
ఏవమితి. ఇతి ఏవం కేచిదాశాబద్ధహృదయాః. ౪. సముద్రావరణామితి. ఏవం కేచిత్సునర్తాం
జిత్వాప్యతితృప్తయా అద్ధిం విశంతి. తదేవమింద్రియజయేన యే రాజ్యం సాధయితుమిచ్ఛంతి తేఽతి
మందా ఇత్యాహ—కియదితి. ౫. అతః అంతకం న వశ్యంతీత్యుక్తం. తదేవాహ.—యామితి. కురూ
ద్వహేతి భూమిగీతం కథయన్ శుక స్సంబోధయతి—కులోద్వహః ఇతి పాఠస్సగమః. ౬. అబుద్ధ
య ఇత్యుక్తం తత్ప్రపంచయతి.—మత్కృత ఇతి. ౭. ౮. పృథురితి. రామో నామ కశ్చిద్రాజా.
యద్వా—లోకదృష్ట్యా దాశరథిరేవ నిర్దిష్టః. ౯. ౧౦. హిరణ్యకశిపురితి. లోకాన్ రావయతి రోధ
యతీతి లోకరావణః. ౧౧. ౧౨. మమతా మితి. మయి ఉచ్చైః మమతాం కృత్వా యే వర్తంతే.
తే కాలేన కథావశేషాః కృతాః. విభో ఇతి సంబోధనం కురూద్వహేతివత్. ౧౩. రాజవంశానుకథ
నస్య తాత్పర్యమాహ.—కథా ఇతి. విజ్ఞానం విషయాసారతాజ్ఞానం తతో వై రాగ్యం తయో ర్వివక్షయా
పరేయుషాం మృతానాం వచోవిభూతిః వాగ్విలాసమాత్రరూపా. న తు పారమార్థ్యం పరమార్థ
త్వం కథానాం న భవతీత్యర్థః. ౧౪. కస్తస్మి పురుషాణాముపాదేయః పరమార్థ స్తమాహ—య ఇతి.

త్తమశ్లోకగుణానువాదస్సంస్తూయతే౭భీక్ష్యమమంగళఘ్నః, తమేవ నిత్యం శృణు
యావభీక్ష్యం కృష్ణే౭చలాం భక్తిమభీప్సనూనః. ౧౧. రాజోవాచః—కేనోపా
యేన భగవన్మలే ర్దోషాన్మలా జనాః, విధమిష్యంత్యుపచితాం స్తన్నే బ్రూహి
యథా మునే. ౧౨. యుగాని యుగధర్మాంశ్చ మానం ప్రశయకల్పయోః, కాల
స్యేశ్వరరూపస్య గతిం విష్ణోర్తహత్యనః. ౧౩. శ్రీశుక ఉవాచః—కృతేప్రవ
ర్తతే ధర్మశ్చతుష్పాతజ్జనైర్ధృతః, సత్యం దయా తపో దాన మితి పాదా విభో
ర్నృప. ౧౪. సంతుష్టాః కరుణామైత్రాశ్శాంతా దాంతా స్తితిక్షవః, ఆత్మారామా
స్సమదృశః ప్రాయశశ్శ్రమణా జనాః. ౧౫. త్రేతాయాం ధర్మపాదానాం తుర్యాం
శోహీయతే జనైః, అధర్మపాదై రనృతహింసాసంహోషవిగ్రహైః. ౧౬. తదా క్రియా
తపోనిష్ఠా నాతిహింసానలంపటాః, త్రైవర్గికా స్త్రయోవృద్ధావర్ణా బ్రహ్మాత్తరా నృప.
౧౭. తప స్సత్యదయాదానేష్వర్ధం హ్రాసతి ద్వాపరే, హింసాతుష్ట్యనృతద్వేషై ర్ధర్మ
స్యాధర్మలక్షణైః. ౧౮. యశస్వినో మహాశీలాస్సాన్స్వధ్యాధ్యాధ్యయనేరతాః, ఆధ్యాః
కుటుంబినో దృష్టా వర్ణాః క్షత్రద్విజోత్తరాః. ౧౯. కలౌ తు ధర్మపాదానాం తు
ర్యాంశో ధర్మహేతుభిః, ఏధమానైః క్షీయమాణో హ్యంతే సో౭పి వినశ్యుతి. ౨౦
తస్మిన్ లుబ్ధౌ దురాచారా నిర్దయాశ్శుష్కవైరిణః, దుర్భగా భూరితర్నాశ్చశూద్ర
దాశోత్తరాః ప్రజాః. ౨౧. సత్త్వంరజస్తమ ఇతి దృశ్యంతే పురుషే గుణాః, కాల
సంచోదితా స్తేవై పరివర్తంత ఆత్మని. ౨౨. ప్రభవంతి యదా సత్త్వే మనోబుద్ధిం

నిత్యం ప్రత్యహం తత్రాప్యభీక్ష్యం. ౧౧. కలిదోషోపచయే సతి భక్తేరసంభవం మన్యమానః
పృచ్ఛతి—కేనేతి. విధమిష్యంతి నాశయిష్యంతి. యథా యథావత్. ౧౨. కలియుగే కః పరమో
ధర్మ ఇతి బుభుత్సయా పృచ్ఛతి—యుగానీతి. బ్రూహీత్యనుషంగః ఆత్యంతికప్రశయే జిజ్ఞాసయా
పునః పృచ్ఛతిప్రశయకల్పయోః సంహారస్థితికల్పయోః నచాయం బహిర్ముఖప్రశ్న ఇత్యాహ—కాల
స్యేతి. ౧౩. తత్ర యుగధర్మాం స్తావదాహ—కృత ఇతి. తజ్జనై స్తద్యుగవర్తిభిర్జనైః. దానం అరాగ
ద్వేషతయా అభయదానం. తదేవ ప్రథమస్కంధే శౌచశబ్దేనోక్తం. విభోస్సంపూర్ణస్య ధర్మస్య.
౧౪. తదాసీంతనజనానాహ—సంతుష్టా ఇతి. మైత్రాః భూతమైత్రీయుక్తాః. శ్రమణాః
ఆత్మజ్ఞానాభ్యాసవంతః ౧౫. త్రేతాయామితి. అన్యతేన సత్యం హింసయా దయా అసంతోషేణ
తపోవిగ్రహేణ దాన మితి యథాయోగ్యం యోజ్యం. ౧౬. తదేతి. బ్రహ్మాత్తరాః. బ్రాహ్మ
ణాధికాః. ౧౭. తప ఇతి. అన్యతేన సత్యం హింసయా దయా అసంతోషేణ తపో. విగ్రహేణ
దానం ఇతి యథాసంఖ్యం యోజ్యం. హింసాతుష్ట్యనృతద్వేషై రిత్యయం క్రమో న వివక్షితః.
ధర్మస్యార్థం హ్రాసతి క్షీయతే. అధర్మస్య లక్షణైః చిహ్నైః పాదైరిత్యర్థః. ౧౮. యశస్వినఇతి.
యశస్వినః కీర్తిప్రియాః క్షత్రద్విజోత్తరాః క్షత్రియబ్రాహ్మణప్రధానాః. ౧౯. కలౌవితి. కలౌ
ధర్మ పాదానాం తుర్యాంశః చతుర్థో౭ంశః అవశిష్యతే. ౨౦. తస్మిన్నితి. శూద్రదాశోత్తరాః శూద్ర
క్షైవర్తాదిప్రధానాః. ౨౧. యుగానామేవంభూతవైషమ్యే కారణమాహ—పంచభిః. సత్త్వమితి. ౨౨.

ద్రియాణిచ, తదా కృతఋగం విద్యాత్ జ్ఞానే తపసి యద్రుచిః. ౨౭. యదా కర్తసు కాలేషు భక్తిర్యశసి దేహినాం, తదా త్రేతారజోవృత్తిరితి జానీహి బుద్ధిమన్. ౨౮. యదాలోభ స్త్వసంతోషో మానో దంభోఽథ మత్సరః, కర్తణాం చాపికామ్యానాం ద్వాపరం తద్రజ స్థమః ౨౯. యదా మాయానృతం తంద్రీ నిద్రా హింసా విషాదనం, శోకమోహశ్చ భయం దైన్యం స కలిస్తామసన్నతః. ౩౦. యస్తాత్కుద్రదృశో మర్త్యాః క్షుద్రభాగ్యా మహాశనాః, కామినో విత్తహీనాశ్చ నైవ్విరిణ్యశ్చ స్త్రియోఽసతీః*. ౩౧. దశూత్కృష్టా జనపదా వేదాః పాపండదూ షితాః, రాజానశ్చ ప్రజాభక్షా శ్శిశ్నోదరపరా ద్విజాః. ౩౨ అవ్రతావటవోఽశౌచాభిక్షవశ్చ కుటుంబినః, తపస్వినో గ్రామవాసాన్యాసినోఽత్యర్థలోలుపాః. ౩౩. హ్రస్వకాయా మహాహారాభూర్యపత్యా గతప్రియః, స్త్రియః కటుకభాషిణ్య శ్చౌర్యమామోరుసాహసాః. ౩౪. పణయిష్యంతీవై క్షుద్రాః కిరాటాః కూటమాయినః, అనాపద్యపి మన్యంతే వార్తాం సాధు జుగుప్సితామ్. ౩౫. పతిం త్యక్త్యంతి నిర్ద్రివ్యం భృత్యా అప్యఖిలోత్తమం, భృత్యం విపన్నం పతయః కౌలంగాశ్చాపయన్వినీః. ౩౬. పితౄన్ భ్రాతౄన్ స్వస్మార్జ్జాతీన్ హిత్యా సౌరతసౌహృదాః,

ప్రభవంతీతి. మనశ్చ బుద్ధిశ్చేంద్రియాణి చ సర్వే యదా ప్రభవంతి అతిశయేన వర్తంతే. ౨౭. యదేతి. యదా తు ధర్మాదిషు భక్తిః ప్రీతిః తదా రజోవృత్తిప్రధానం త్రేతాయుగమితి జానీహి. ౨౮. యదేతి. కామ్యానాం కర్తణాం విషయే యదా ప్రీతిః తత్తదా. రజస్తమప్రధానపరం జానీహి. ౨౯. యదేతి. విషాదనం దుఃఖం. ౩౦. కలిదోషాన్ ప్రపంచయతి—యస్తాదితి. యస్తాత్కులేర్హేతోః. క్షుద్రదృశః మందమతయః. క్షుద్రభాగ్యాః. అల్పభాగ్యాః. మహాశనా బహ్వహారాః. విత్తహీనా అపికామినః. నైవ్విరిణ్యః పుశ్చల్యః. అసతీః అసత్యః. ౩౦. దస్వ్యితి. దస్యవః ఉత్కృష్టాః ప్రచురాః తే. ౩౧. అవ్రతా ఇతి. అవ్రతాః విహితాచారశూన్యాః. అశౌచాః శౌచశూన్యాశ్చ. వటవో బ్రహ్మచారిణో భవిష్యంతి. కుటుంబినశ్చ గృహస్థాః స్వయం భిక్షాటనపరా భవిష్యంతి. న తు భిక్షౌం దాస్యంతి. తపస్వినో వనస్థాః వనం హిత్యా గ్రామవాసాః భవిష్యంతి. న్యాసినో యతయః అతీవ అర్థలోలుపా భవిష్యంతి. ౩౩. పునరపి స్త్రీణాం స్వభావ మాహ—హ్రస్వకాయా ఇతి. కటుకభాషిణ్యః అప్రియవాదిన్యః చౌర్యం చ మాయాచ కపటం ఉరుచ సాహసం యాసాం తాః. ౩౪. కించ. పణయిష్యంతీతి కిరాటాః వణిజః. పణయిష్యంతి క్రయవిక్రయాదివ్యవహారం ప్రవర్తయిష్యంతి. కించ. సర్వే జనాః, అనాపద్యపి. జుగుప్సితాం నిందితాం. వార్తాం వృత్తిం సాధుమన్యంతే. ౩౫. పతిమితి. సర్వోత్తమమపి పతిం ద్రవ్యహీనం భృత్యా స్త్యక్త్యంతి. పతయశ్చ విపన్నం రోగాదిభి ర్వాపరాక్షమం కౌలం కులపరంపరానూతం. త్యక్త్యంతి. అపయన్వినీః దుగ్ధదోహాః. ౩౬. పితౄనితి. పితృభ్రాతృదీన్ హిత్యా సౌరతం సురత నిమిత్తం సౌహృదం యేషాం తే. అతఏవ ననాందారోఽత్ర భార్యభగిన్యః స్యాలాః భార్యభా

ననాందృస్యాలసంవాదాదీనాన్తైస్త్రిణాః కలౌ నరాః. ౩౨. శూద్రాః ప్రతిగ్రహి
ష్యంతి తపోవేషోఽజీవినః, ధర్మం వక్ష్యంత్యధర్మజ్ఞా అధిరుహ్యోత్తమాసనమ్. ౩౩.
నిత్యముద్విగ్నమనసో దుర్భిక్షభయకర్షితాః, నిరన్నే భూతలే రాజన్ననావృష్టి
భయాతురాః. ౩౪. వాసోఽన్న పానశయనవ్యవాయస్నానభూషణైః, హీనా పిశాచ
సందర్శాభవిష్యంతి కలౌ ప్రజాః. ౪౦. కలౌ కాకణీకేఽప్యర్థే నిగృహ్య త్యక్తసౌహృ
దాః, త్యక్త్యంతి హి ప్రియాన్ ప్రాణాన్ హనిష్యంతి స్వకానపి. ౪౧. న చ రక్షంతి
మనుజా స్థవిరో పితరావపి, పుత్రాన్ భార్యాశ్చ కులజాః క్రుద్ధాశ్శిశ్నోదరం
భరాః. ౪౨. కలౌ న రాజా జగతాం పరం గురుం త్రిలోకనాథానతపాదపంకజమ్,
ప్రాయేణ మర్త్యా భగవంతమచ్యుతం యక్ష్యంతి పాపండవిభిన్నచేతసః. ౪౩.
యన్నామధేయం మ్రియమాణ ఆతురః పతన్ స్థలన్వా వివశో గృణన్నరః, విము
క్తకర్తార్గళ ఉత్తమాం గతిం ప్రాప్నోతి యక్ష్యన్తి నతం కలౌ జనాః. ౪౪. పుంసాం
కలికృతాన్ దోషాన్ ద్రవ్యదేశాత్సంభవాన్, సర్వాన్ హరతి చిత్తస్థో భగ
వాన్ పురుషోత్తమః. ౪౫. శ్రుత స్సంకీర్తితో థ్యాతః పూజిత శ్చాదృతోఽ
పివా, నృణాం ధునోతి భగవాన్ హృత్థోఽజన్తాయుతాశుభమ్. ౪౬. యథా
హేమ్ని స్థితో వహ్ని ద్దుర్వర్ణం హంతి ధాతుజమ్, ఏవ మాత్సర్యతో విష్ణు
ర్యోగినా మశుభాశయమ్. ౪౭. విద్యాతపః ప్రాణనిరోధమైత్రీతీర్థాభిషేకవ్రతదా
నజప్యైః, నాత్యంతశుద్ధిం లభతేఽంతరాత్తా యథా హృదిస్థే భగవత్యనంతే.
౪౮. తస్మాత్సర్వాత్తనా రాజాన్ హృదిస్థం కురు కేశవమ్, మ్రియమాణోఽప్య
వహిత స్తతో యాతి పరాంగతిం. ౪౯. మ్రియమాణై రభిధ్యాతో భగవాన్
హరిరీశ్వరః, ఆత్మభావం నయత్యంగ సర్వాత్తా సర్వసంభవః. ౫౦. కలేర్దోష

తరః. తైస్సంవాదో మంత్రాలోచనం యేషాం తే. ౩౨.—౩౪. వాసఇతి. పిశాచసందర్శాః
పిశాచవద్భృశ్యాః. ౪౦. కలౌవితి. కాకణీకే వింశతివరాటికామాత్రేఽప్యర్థే విషయభూతే నిగృహ్య
వైరం కృత్వా. ౪౧. ౪౨. మహంత మనర్థమన్యాయం చాహ—ద్వాభ్యాం. కలౌవితి. త్రిలోక
నాథైరానతం నమస్కృతం పాదపంకజం పాదపద్మం యస్య తం. న యక్ష్యంతి న పూజయిష్యంతి,
పాపండై ర్విభిన్న మన్యథా కృతం చేతో యేషాం తే. ౪౩. యదితి. వివశోఽపి గృణన్ సన్ విముక్తాః
కర్తరూపాః అర్గళాః ప్రతిబంధా యస్య సః. ౪౪. తదేవం కలిదోషాన్ ప్రపంచ్య ప్రస్తుతం
నిస్తారోపాయ మాహ—షడ్భిః. పుంసామితి. ద్రవ్యదేశాత్సంభవాన్ ద్రవ్యమన్నాది. దేశః కీక
టాదిః. ఆత్మశబ్దేన ఇంద్రియాణి తైస్సంభవో యేషాం తాన్ చిత్తస్థః చిత్తస్ఫురితః. ౪౫.
౪౬. అయమేషోపాయో నాన్య ఇతి దృష్టాంతమాహ—యథేతి. ధాతుజం తామ్రాదిసంక్షేపా
జ్ఞాతం. హేమ్ని దుర్వర్ణం మాలిన్యం. తత్ర స్థితో వహ్నిరేవ హంతి. నతుతోయాది. ఏవం యోగినా
మపి విష్ణురేవ. న తు యోగాదిక మిత్యర్థః. ౪౭. ఏతదేవ వివృణోతి—విద్యేతి. విద్యానానాదేవతో

నిధేరాజన్న స్తి హ్యేకో మహా గుణః, కీర్తనాదేవ కృష్ణస్య ముక్తబంధః పరం
వ్రజేత్. ౧౧. కృతే యద్ధ్యాయతో విష్ణుం త్రేతాయాం యజతో మఘైః, ద్వాపరే
పరిచర్యాయాం కథా తద్ధరికీర్తనాత్. ౧౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, తృతీయాధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచః—కాలస్తే పరమాణ్వాదిర్ద్విపరార్థావధిర్నృప, కథితో
యుగమానం చ శృణు కల్పలయావపి. ౧. చతుర్యుగసహస్రం తు బ్రహ్మణో
దిన ముచ్యతే, సకలోపే యత్ర మనవ శ్చతుర్దశ విశాం పతే. ౨. తదంతే ప్రళయ
స్తావా బ్రాహ్మీ రాత్రిరుదాహృతా, త్రయో లోకా ఇమే యత్ర కల్పంతే
ప్రళయాయహి. ౩. ఏష నైమిత్తికః ప్రోక్తః ప్రళయో యత్ర విశ్వస్పృహ, శేతే
నంతాసనో విశ్వమాత్మసాత్కృత్యచాత్మభూః. ౪. ద్విపరార్థే త్వలిక్రాంతే బ్రహ్మణః
పరమేష్ఠినః, తదా ప్రకృతయ స్సప్త కల్పతే ప్రళయాయ హి. ౫ విషప్రాకృతికో
రాజ స్ప్రళయో యత్ర లీయతే, అండకోశస్తు సంఘాతో విఘాత ఉపసాదితే.
౬ పర్జన్య శ్శతవర్షాణి భూమాతావన్న వర్ష తి, తదా నిరన్నాహ్యన్యోన్యం భక్ష్య
పాసనా. ౮౮. ౮౯. మ్రియమాణైరితి. ఆత్మభావం స్వస్వరూపం. ౧౦. ఇదానీం కలిం స్తాతి—
ద్వాభ్యాం కలేతి. ౧౧. కృత ఇతి. తత్సర్వం హరికీర్తనాదేవ కథా భవతి. ౧౨.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - తృతీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. చతుర్థే చ చతుర్థోక్తా లయానైమిత్తికాదయః, తత్ర సంసారవిస్తారో హరికీర్త్యైవ
వర్ణ్యతే. కలిదోషనివర్తకం హరినామసంకీర్తనాదికం స ఏవ చ కథా పరమోధర్మ ఇతి ప్రశ్నద్వయ
స్యోత్తరముక్తం. యచ్ఛాన్యత్పృష్టం ప్రళయకల్పయోర్తానం బ్రూహీతి కదిదానీం తృతీయస్కంధోక్త
కాలమానానువాదపూర్వకం నిరూపయతి—కాల ఇతి. శ్లో. “సకాలః పరమాణుర్వై యో భుక్త్యేవ
మాణుతా మి”త్యాదినా కాలః కథితః. శ్లో. “చత్వారి త్రీణి ద్వే చైకం కృతాదిషు యథాక్రమం,
సంఖ్యాతాని సహస్రాణి ద్విగుణాని శతాని చే”తి. యుగమానం చ కథితం. ౧. తత్ర కల్పమానమాహ—
చతుర్యుగేతి. యత్ర చతుర్దశమనవః క్రమేణ భవంతి. ౨. ప్రళయస్తు చతుర్విధః నైమిత్తికః ప్రాకృ
తికః ఆత్యంతికో నిత్యశ్చేతి. తత్రనైమిత్తికం ప్రళయం మానసహితమాహ-ద్వాభ్యాం తదంత ఇతి.
చతుర్దశమనవః. యత్ర వర్తంతే తావా చతుర్యుగసహస్రప్రమాణః. నైవ బ్రాహ్మీ రాత్రిః. ౪. ఏష
ఇతి. నైమిత్తికత్వం దర్శయతి—యత్ర యదా విశ్వస్పృహ శ్రీనారాయణః విశ్వమాత్మసాత్కృత్య
స్వస్తిన్నుపసంహృత్య శేతే. ఆత్మభూః బ్రహ్మ చ తస్మిన్ శేతే తయోరభేదవివక్షయా బ్రహ్మణ
ఏవానంతాసనత్వముక్తం బ్రహ్మణో నిద్రాం నిమిత్తికృత్య ప్రవర్తమానో లోకత్రయప్రళయో
నైమిత్తిక ఇత్యర్థః. ౪. ప్రాకృతికం ప్రళయమాహ—ద్వాభ్యాం. ద్విపరార్థ ఇతి. ద్విపరార్థే తు
బ్రహ్మణ ఆయుషి అతిక్రాంతే సతి. సప్తప్రకృతయః. మహదహంకారపంచశన్తాత్రాణి. ౫. ఏష ఇతి
సంఘాతః మహదాదికార్యభూతః ప్రకృతీనాం తత్కార్యబ్రహ్మాండస్య చ లయాత్ప్రాకృతికఇత్యర్థః.
విఘాతేవిఘాతకారణే ఉపసాదితే కాలేన ప్రాపితే సతి. ౬. తదేవాహ. పర్జన్య ఇత్యాదినా. ఋద్ధిం ద్రి

మాణాః తుధార్దితాః, తుయం యాస్యంతి శనకై స్తత్కూలోపద్రుతాః ప్రజాః.
 ౭. సాముద్రం దైహికం భౌమం రసం సంవర్తకో రవిః, రశ్మిభిః పిబతే
 ఘోరై సుర్వం నైవ విముంచతి. ౮. తతస్సంవర్తకో వహ్నిస్సంకర్షణముఖోద్ధతః,
 దహత్యనిలవేగోత్థ శూన్యాన్ భూవివరానథ. ౯. ఉపర్యధస్సమంతాచ్చ శిఖాభి
 ర్వహ్నిసూర్యయోః, దహ్యామానం విభాత్యండం దగ్ధగోమయపిండవత్. ౧౦. తతః
 ప్రచండపవనోవర్షాణా మధికం శతం, పరస్సంవర్తకో వాతి ధూమ్రం ఖం రజసా
 వృతమ్ ౧౧. తతో మేఘకులాన్యంగ చిత్రవర్ణాన్యనేకశః, శతవర్షాణి వర్షంతి
 నదంతి రభసస్వనైః. ౧౨. తత ఏకోదకం విశ్వం బ్రహ్మాండవివరాంతరమ్. ౧౩.
 తదా భూమేర్లంధగుణం గ్రసంత్యాప ఉదాష్ణవే, గ్రస్తగంధా తుపృథివీప్రళయ
 త్వాయ కల్పతే. ౧౪. అపాం రసం హరే త్తేజస్తా లీయంతే ౭థ నీరసాః, గ్రసతే
 తేజసో రూపం వాయు స్తద్రహితం తదా. ౧౫. లీయతే ౭థానిలే తేజో వాయోః
 ఖంగ్రసతే గుణం, సవైవిశతి ఖం రాజంస్తతశ్చ నభసో గుణమ్. ౧౬. శబ్దం
 గ్రసతి భూతాదిర్నభ స్త మనులీయతే, తైజసానీంద్రియాణ్యంగ దేవాన్ వై కా
 రికాన్ గుణైః. ౧౭. మహాన్ గ్రసత్యహంకారం గుణాస్సత్త్వాదయశ్చ తమ్.
 గ్రసతే వ్యాకృతం-బీజం గుణాన్ కాలేన చోదితమ్. ౧౮. న తస్య కాలావ
 యవైః పరిణామాదయో గుణాః, అనాద్యనంత మవ్యక్తం నిత్యం కారణ మవ్య
 యమ్. ౧౯. న యత్ర వాచో న మనో న సత్త్వం తమో రజో వా మహదాద
 యోఽమీ, న ప్రాణబుద్ధీంద్రియదేవతా వా న సన్ని వేశః క్వ ను లోకకల్పః. ౨౦.

యార్థరూపేణేత్యతః ప్రాక్షనేన గ్రంథేన. పర్జన్య ఇతి. ౭. సాముద్ర మితి. సాముద్రాదికం సర్వం
 రసం రవిః పిబతే ఆకర్షతి న పునః ప్రయచ్ఛత్యేవ. ౮. తత ఇతి. అనిలవేగోత్థః వాయువేగోద్భూతః
 అనిలవేగో వా ఇతి పాతే అనిలేన వేగో యస్య సః వాః రవిణా రశ్మిభిః పీతముదకం చ దహతీత్యర్థః.
 అనిలవేగో వా ఇతి తు పాఠస్సగమః. భూవివరాన్ పాతాళాదీన్ శూన్యాన్ రవిణా దైహికరసా
 కర్షణాత్ ప్రాణిరహితాన్. ౯. ఉపరీతి. శిఖాభిర్వాలాభిః. ౧౦. తతఇతి. కించిదధికం వర్షాణాం
 శతం సంవర్తకః పరో వాయు ర్వాతి. తదా రజసా వృతం ఖం ధూమ్రం భవతి. ౧౧. తతఇతి.
 రభసస్వనైః తీవ్రగర్జితైః. ౧౨. తత ఇతి. బ్రహ్మాండవివరాంతరం బ్రహ్మాండవివరమధ్యగతం విశ్వం
 ఏకోదకం ఏకార్ణవోదకవ్యాప్తం భవతి. ౧౩. తదేతి. ఉదాష్ణవే ఉదకేనాప్లావితే సతి. ప్రళ
 యత్వాయ అభావాయ. ౧౪—౧౬. శబ్దమితి. భూతాదిః తామసోఽహంకారః గుణై ర్వృత్తిభి
 స్సహ. ౧౭. మహానితి. అవ్యాకృతం ప్రధానం. ౧౮. తస్య తు లయో నాస్తీత్యాహ—నేతి. కాలా
 వయవైః అహోరాత్రాదిభిః. గుణాః షడ్భావవికారాః పరిణామో విపరిణామః. అవ్యక్తం అస్తిత్వ
 వ్యక్తివికారశూన్యం నిత్యం సర్వదా ఏకరూపం వృద్ధిరహితమిత్యర్థః. అవ్యయమపక్షయశూన్యం
 సర్వత్ర హేతుః కారణమితి. ౧౯. కించ వాగాదిగోచరస్య సవిశేషస్య వికారా భవంతి. ఇదం తు
 నతథేత్యాహ-ద్వాభ్యాం. నేతి. లోకకల్పః లోకరూపః సన్ని వేశో రచనావిశేషః. ౨౦. నేతి. స్వప్న

న స్వప్నజాగ్రన్నచతత్సుఖం నఖంజలం భూరనిలోఽగ్నిరర్కః, సుషుప్తవచ్ఛాన్యవదప్రతర్క్యం తన్మూలభూతం పద మామనంతి. ౨౧. లయః ప్రాకృతికో హ్యేష పురుషావ్యక్తయోర్యదా, శక్తయ స్సంప్రలీయంతే వివశాః కాలవిద్రుతాః. ౨౨. బుద్ధీం ద్రియార్థరూపేణ జ్ఞానం భాతి తదాశ్రయం, దృశ్యత్వావ్యతిరేకాభ్యామాద్యం తవదవస్తు యత్. ౨౩. దీపశ్చతుశ్చ యాపం చ జ్యోతిషో న పృథగ్భవేత్, ఏవంధీః ఖాని మాత్రాశ్చ న స్యురన్యతమాదృతాత్. ౨౪. బుద్ధేర్జాగరణం స్వప్నస్సుషుప్తి రితి చోచ్యతే, మాయామాత్రమిదం రాజన్నానాత్వం ప్రత్యగాత్మని. ౨౫. యథా జలధరా వ్యోమ్ని భవంతి న భవంతి చ, బ్రహ్మణీదం తథావిశ్వ మవయ వ్యదయాప్యయాత్. ౨౬. సత్యం హ్యవయవః ప్రోక్త స్సర్వావయవినా మిహ,

జాగ్రత్స్వప్నజాగరావస్థాయుక్తం సుషుప్తవత్ ఇంద్రియాద్యభావాత్ శూన్యసాదృశ్యే హేతుః. అప్రతర్క్యం న పునశ్శూన్యమేవేత్యాహ—తదితి. ౨౧. ఉపసంహరతి—లయఇతి. శక్తయః సత్త్వాదయః. ౨౨. ఆత్యంతికం లయమాహ—ద్వాదశభిః. బుద్ధీతి. ఆత్యంతికో లయోనామ మోక్షః. స చ బ్రహ్మజ్ఞానేన సకలప్రపంచలయాత్మకః న చ ప్రపంచస్యాత్మవత్సత్యత్వే లయస్సంభవతీతి జ్ఞానరూపాత్ బ్రహ్మణః పృథగ్భూతస్య తస్మాత్సత్యత్వముపపాదయతి—బుద్ధిశ్చ ఇంద్రియాణి చ అర్థాశ్చేత్యేవం గ్రాహకకరణగ్రాహ్యరూపేణ తేషామాశ్రయభూతం. జ్ఞానమేవ భాతి. న పృథక్ తత్ర హేతుమాహ—దృశ్యత్వావ్యతిరేకాభ్యా మితి. అతో యదాద్యంతవ త్తదవస్తు. అత్రైవంప్రయోగః. విమతం, సన్న భవతి, దృశ్యత్వాత్, కారణావ్యతిరేకాత్, ఆద్యంతవత్వాచ్చ. రజ్జుసర్పాదివదితి. ౨౩. అత్రావ్యతిరేకం దృష్టాంతేన ప్రపంచయతి—దీపచక్షూరూపాణాం తేజోవిశేషాణాం యథా తేజసో న వ్యతిరేకః. తథా ధీః కర్త్రీ. ఖాని కరణాని మాత్రాః విషయాశ్చ ఋతాత్ బ్రహ్మణః. పృథక్ న స్యుః. బ్రహ్మకార్యత్వాత్. నన్వేపం కార్యకారణయోరభేదే కార్యాసత్త్వే కారణస్యాప్య సత్త్వం ప్రసజ్యేత? తత్రాహ—అన్యతమాదితి. కార్యాదన్యతమాదత్యంతం వ్యతిరిక్తాద్బ్రహ్మణః. ప్రపంచాద్బ్రహ్మణోఽస్తి వ్యతిరేకః. ప్రపంచస్య తు తతో నాస్తి వ్యతిరేక ఇత్యర్థః. ౨౪. యదా తు బుద్ధే రసత్త్వం. తదా తదవస్థానాం సుతరా మసత్త్వమిత్యాశయేనాహ—బుద్ధేరితి. నను విశ్వతై జసప్రాజ్ఞానామేవ ఏతో అపస్థాః న బుద్ధే రిత్యాశంక్యాహ—మాయామాత్ర మితి. ఇదం విశ్వతై జసప్రాజ్ఞరూపం. ౨౫. ఆద్యంతవత్వాదిత్యస్య హేతోరసిద్ధి మాశంక్య సావయవత్వేన సాధయతి—యథేతి. అవయవీతి. యత్సావయవం తదాద్యంతవత్ ఘటాదివదిత్యర్థః. అతః ఉదయాప్యయాత్ ఆద్యంతవత్వాద్విశ్వం సన్నభవతీత్యర్థః. యద్వా—పృథగేవాగమాపాయిత్యాద్విశ్వం మిథ్యా బ్రహ్మతు తదవధిత్యాత్సత్యమిత్యనేన సాధ్యతే. దృష్టాంతస్తు పూర్వోక్తఏవ రజ్జుసర్పవదితి. యథా జలధరా వ్యోమ్నితి దృష్టాంత స్త్వాగమాపాయావధిత్వమాత్రే. న తు మిథ్యాత్వ ఇతి. ౨౬. అన్యతమాదృతా దితి ప్రతిజ్ఞాతం కారణస్య సత్యత్వముపపాదయతి—సత్యమితి. అవయవః కారణం ప్రోక్తః. శ్రు. “వాచారంభణం నికారోనామధేయం మృత్తికేత్యేవ సత్య మి”త్యాదిశ్రుతిభిః. అత్ర యుక్తి మపి దర్శయతి—వినేతి. అంగ హే రాజ్ఞః, హి యస్తాత్. అర్థేన అవయవినా వినా పృథగేవా

వినార్థేన ప్రతీయేరక్ పటస్యేవాంగతంతవః. ౨౭. యత్సామాన్యవిశేషాభ్యా
ముపలభ్యేత సంభ్రమః, అన్యోన్యాపాశ్రయాత్సర్వ మాద్యంతవదవస్తు చ. ౨౮.
వికారఃఖ్యాయమానోఽపి ప్రత్యగాత్తానమంతరా, ననిరూపోఽస్యైవరపి స్యాచ్చే
చ్ఛిత్సమ ఆత్మవత్ ౨౯. న హి సత్త్వస్య నానాత్వ మవిద్వాన్యదిమన్యతే, నానాత్వం
భిద్రయోర్యద్యజ్ఞోఽతిషోర్వా తయోరపి. ౩౦. యథా హిరణ్యం బహుధా
సమీయతే నృభిః క్రియాభిర్వ్యవహారవర్తసు, ఏవం వచోభిర్భగవానథోక్షజో
వ్యాఖ్యానతేతాకికవైదికైర్జనైః. ౩౧. యథా ఘనోఽర్కప్రభవోఽర్కదర్శితో
హ్యర్కాంశభూతస్య చ చక్షుషస్తమః, ఏవంత్వహంబ్రహ్మగుణస్తదీక్షితో బ్రహ్మం

యవాః ప్రతీయేరక్. యథా పటస్యావయవాః తంతవః పటాత్పుణక్ ప్రతీయంతే తద్వదితి. ౨౭.
నను కార్యాభావే కారణత్వం బ్రహ్మణః కుతో ఘటేత? సత్యం. తదపి నాతీవ సత్యమిత్యాహ—
యదితి. సామాన్యం. కారణం. విశేషః కార్యం. తద్రూపేణ. అన్యోన్యాపాశ్రయాత్ పరస్పరా
పేక్ష త్వేన నిరూపణానర్హ త్వాదిత్యర్థః. అతః కారణత్వ మవధిత్వం వ్యాపకత్వ మిత్యాదికమపి యత్ప
రాపేక్ష త్వాదాద్యంతవత్ తత్సర్వ మవస్థిత్వార్థః. యద్వా. ఆత్మైవ హేత్వంతర మేవైతత్.
యదుపలభ్యేత సంభ్రమః. సామాన్యవిశేషరూపత్వాత్. అన్యోన్యాపాశ్రయాదితీదమపి హేత్వం
తరం. గుణగుణివిశేషణవిశేష్యవ్యాప్యవ్యాపకత్వవిశేషావధిత్వకార్యకారణత్వాదిరూపేణ పరస్పరా
ధీనసిద్ధిత్వాత్ తథాభూతస్వప్నవదితి నిగమనం. ఆతో యదాద్యంతవత్తత్సర్వమవస్థితి. ౨౮.
తదేవమనేక్షైర్జేతుభిః ప్రపంచస్యాసత్త్వం ప్రసాధితం. అత్ర శంకా. నను ప్రపంచస్యాపి ప్రకా
శమానత్వాదాత్తవత్సత్త్వం కిం న స్యాత్? ఇతి తత్రాహ—వికారఇతి. ఖ్యాయమానః ప్రకాశమా
నోఽపి వికారః ప్రపంచః. ప్రత్యగాత్ప్రకాశం వినాణుమాత్రోఽపి న నిరూపోఽస్తి. తం వినా
నిరూప్యస్యాచ్చేత్. తర్హి. సోఽపి చిత్సమస్యాత్ చిద్రూపేణాత్తనా సమ స్వప్రకాశో
భవేత్. తథాచ సతి సోఽపి ఆత్మవత్స్యాత్ ఏకరూపస్యాదిత్యర్థః. ౨౯. కుతఇత్యత ఆహ—
నేతి. నను సత్యస్యాప్యాత్తనో జీవబ్రహ్మరూపనానాత్వమస్త్యేవ తత్రాహ—యద్యేవం నానాత్వం
మన్యతే. తర్హ్యవిద్వాక్. కథం తర్హితయోర్భేదవ్యవహారః. ఉపాధికృత ఇత్యాహ—నానా
త్వమితి. తత్తచ్ఛిద్రయోర్ఘటాకాశమహాకాశయోరివేతి పరిచ్ఛేదే దృష్టాంతః. జ్యోతిషః. ఆకాశ
జలస్థసూర్యయోరివేత్యుపాధికృతవికారసదసద్భావే. వాతయోర్బాహ్యశరీరస్థవాయోరివేతి క్రియా
భేదే. ౩౦. బ్రహ్మణ ఏవ ప్రపంచవ్యవహారాలంబనత్వం దృష్టాంతేన స్పష్టయతి - యథేతి.
క్రియాభి స్తత్తద్రచనాభేదైః. బహుధా కటకకుండలాదిరూపేణ తాకికవైదికై ర్వచోభి ర్జనైరహం
కారోపహతైః. ౩౧. నన్వహంకారస్య కథం బ్రహ్మస్వరూపావరణేన భేదవ్యవహారహేతుత్వం
తస్య స్వకారణభూతబ్రహ్మవారకత్వాసంభవాత్. ఆవరణే వా స్వస్యాపి ప్రకాశాసంభవాదిత్యా
శంక్య సదృష్టాంతమాహ-యథేతి. అర్కరశ్మయ ఏవ మేఘరూపేణ పరిణతా వర్షంతి. శ్లో. “అగ్ని
ప్రాస్తాహుతిస్సమ్యగాదిత్యముపతిష్ఠతే, ఆదిత్యాజ్ఞాయతే వృష్టి ర్వృష్టేరన్నం తతః ప్రజా” ఇత్యాది
వచనాత్. తస్మాదర్కప్రభవః - అర్కేణైవ దర్శితః ప్రకాశితశ్చ తమః స్వరూపభూతార్కదర్శన
ప్రతిబంధకో భవతి. అహం అహంకారః. బ్రహ్మగుణః బ్రహ్మకార్యభూతః. తదీక్షితస్తేనైవ ప్రకాశ

శకస్యాత్తనఆత్మబంధనః ౩౨. ఘనో యదార్కప్రభవోవిదీర్యతే చక్షుస్స్వరూపంరవి
మీక్షతే తదా, యదాహ్యహంకార ఉపాధిరాత్మనోజిజ్ఞాసయా నశ్యతి తర్హ్యను
స్సరేత్. ౩౩. యదైవ మేతేన వివేకహేతినా మాయామయాహంకరణాత్తబంధ
నం, చిత్వాచ్యుతాత్తానుభవోఽవతిష్ఠతే తమాహురాత్యంతికమంగసంస్థవమ్. ౩౪.
నిత్యదా సర్వభూతానాం బ్రహ్మాదీనాం పరం తప, ఉత్పత్తిప్రళయవేవ సూక్ష్మజ్ఞా
స్సంప్రచక్షతే. ౩౫. కాలస్రోతో జవేనాశు ప్రాయమాణస్య నిత్యదా, పరిణా
మినా మవస్థాస్తా జన్మప్రళయహేతవః. ౩౬. అనాద్యంతవతా తేన కాలేనేశ్వర
మూర్తినా, అవస్థానైవ దృశ్యంతే వియతి జ్యోతిషామివ. ౩౭. నిత్యోనైమిత్తిక
త్వైవ తథా ప్రాకృతికో లయః, ఆత్యంతికశ్చ కథితః కాలస్య గతిరీదృశీ. ౩౮.
ఏతాః కురుశ్రేష్ఠ జగద్విధాతుర్నారాయణస్యాఖిలసత్త్వధామ్నః, లీలాకథా
స్తేకథితా స్సమాసతఃకార్యేన్నియన నాజ్యోఽప్యభిధాతుమీశః. ౩౯. సంసారసింధుమ
తిదుస్తరముత్తితీర్షో ర్నాన్యః ప్లవో భగవతః పురుషోత్తమస్య, లీలాకథారసనిషే
వణమంతరేణ పుంసో భవే ద్వివిధదుఃఖదవార్ధితస్య. ౪౦. పురాణసంహితా మేతా

తశ్చ ఆత్మనో జీవస్య ఆత్మబంధనః బ్రహ్మస్వరూపదర్శనప్రతిబంధకో భవతి. ౩౨. అతఏవాహం
కారనాశే స్వరూపదర్శనం భవతీతి తేనైవ దృష్టాంతేనాహ-ఘనఇతి. ఆత్మనః ఉపాధిః. జిజ్ఞాసయా
విచారేణ తర్హి తదా. అనుస్సరేత్. బ్రహ్మహమితి వశ్యతీత్యర్థః. ౩౩. సోఽయమాత్యంతికప్రళయ
ఇత్యుపసంహరతి-యదేతి. వివేకహేతినా జ్ఞానశస్త్రేణ అహంకరణ మేవాత్మబంధనం అచ్యుతం
పరిపూర్ణమాత్తాన మనుభవతీతి తథా. ౩౪. నిత్యప్రళయమాహ-నిత్యదేతి. ౩౫. కుత ఇత్యత ఆహ-
కాలేతి. పరిణామినాం నదీప్రవాహప్రదీపజ్వాలాదీనాం యా ఉచ్చసీచావస్థాః. తాఃకాలరూపస్రో
తసో వేగేనాశు ప్రాయమాణస్య దేహాదే ర్దృశ్యమానాః. తద్వదేవ నిత్యదా జన్మప్రళయహేతవో
భవంతి. దేహాః ప్రతిక్షణం ప్రధ్వంసీ. ప్రతిక్షణం అవస్థాభేదాస్పదత్వాత్. ప్రదీపాదివదిత్యను
మానం. ౩౬. యది ప్రతిక్షణమవస్థా భవంతి. తర్హి కిం న దృశ్యంతే? అతో హేతు రసిద్ధ ఇత్యాశం
క్యాహ-అనాద్యంతవతేతి. అనాద్యంతవతా కాలేన జాయమానా అవస్థాః నైవ లక్ష్యంతే. ఆకాశే
గచ్ఛతాం జ్యోతిషాం చంద్రాదీనాం గమనాద్యవస్థావిశేషాః యథా నైవ లక్ష్యంతే తద్వత్. అతో
యథా తేషాం ప్రదేశాంతరస్రాస్త్యై ప్రతిక్షణం గత్యవస్థాః కల్ప్యంతే. తద్వదత్రాపి బాల్యతారు
ణ్యాదిదర్శనేన మధ్యవర్తినోఽవస్థాః కల్ప్యంత ఇతి న హేతురసిద్ధ ఇత్యర్థః. ౩౭. ఉపసంహరతి-నిత్య
ఇతి. ౩౮. పురాణార్థముపసంహరతి-ఏతా ఇతి. లీలావిషయాః కథాః. ఆజ్యో బ్రహ్మపి కార్యేన్నియ
నాభిధాతుం నేశః. ౩౯. నను యది సాకల్యేన కేనాప్యభిధాతుం న శక్యతే. తర్హి. కిం తదభిధా
నేన? తత్రాహ-సంసారేతి. వివిధం దుఃఖమేవ దవో దావానల స్తేన అర్ధితస్య పీడితస్య అతః ఉత్తి
తీర్షోః పుంసః భగవతో యా లీలా స్తాసాం కథాః తాసాం రస స్తన్నిషేవణమంతరేణ అన్యః ప్లవ
స్తరణసాధనం భవేత్. ఉపాయాంతరాసంభవాత్ తత్కథాశ్రవణమేవ యథాశక్తి నిషేవ్యమి
త్యర్థః. ౪౦. శ్రోతురాదరదార్ధ్యాయ సంప్రదాయప్రవృత్తిమాహ-త్రిభిః. పురాణసంహితామితి.

మృషిర్నా గాయతోఽవ్యయః, నారదాయ పురా ప్రాహ కృష్ణద్వైపాయనాయనః.
౪౧. స వై మహ్యం మహాభాగ భగవాన్బాదరాయణః, ఇమాం భాగవతీం ప్రీత
స్సంహితాం వేదసమ్మితామ్. ౪౨. ఏతాం వక్ష్యత్యసౌ సూతఋషిభ్యో నైమిశా
లయే, దీర్ఘసత్రే కురుశ్రేష్ఠ సంపృష్టశ్శౌనకాదిభిః. ౪౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—అత్రానువర్ణ్యతేఽభీష్టం విశ్వాత్తా భగవాన్హరిః, యస్య
ప్రసాదజ్ఞో బ్రహ్మరుద్రఃక్రోధసముద్భవః. ౧. త్వం తు రాజన్తరిష్యేతిపశుబుద్ధిమిమాం
జహి, నజాతఃప్రాగభూతోఽద్య దేహవత్త్వం న నజ్ఞ్యసి. ౨. న భవిష్యసి భూత్వాత్వం
పుత్రపౌత్రాదిరూపవాన్, బీజాదంకురవద్దేహాద్వ్యతిరిక్తో యథానలః. ౩. స్వప్నే
యథాశిరశ్చేదం పంచత్వాద్యాత్మన స్స్వయం, యస్తాత్పశ్యతి దేహస్య తస్మాదాత్మా

౪౧. స ఇతి. స వై బాదరాయణః ప్రీతస్సౌ మహ్య మిమాం సంహితాం ప్రాహేతి. పూర్వేణా
న్వయః. ౪౨. ఏతామితి. అసౌ సూత ఇతి పురతః స్థిత మంగుశ్యా నిద్దిశ్యాహ—నైమిశాలయే నైమి
శారణ్యస్థానే. ౪౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచమే తు సమాసేన పరబ్రహ్మోపదేశతః, రాజ్ఞ స్తత్సకసందంశాన్మృత్యుభీతినివారణమ్.
ఏతత్పురాణం శృణ్వన్నభయం ప్రాప్నోతి తీత్యభిప్రేత్య పురాణార్థమనుస్తారయతి—అత్రేతి.
అయం భావః. జగత్కర్తా బ్రహ్మసి యస్య ప్రసాదజ్ఞః. ప్రసాదోఽత్ర రజోవృత్తి ర్హర్షః తతో
జాతత్వా తత్పరతంత్రః. సర్వసంహర్తా రుద్రశ్చ యస్య క్రోధసముద్భవో న తు స్వతంత్రః. సః
విశ్వస్యాత్మా నియంతా భగవాన్త్రానువర్ణ్యతే. అత ఏవం భూతం భాగవతం శృణ్వతః కుతోఽన్యస్తా
ద్భయశంకేతి. ౧. త్వం తు పునః కృతార్థవివేత్యనుస్తారయతి—త్వమితి. పశుబుద్ధిం అవివేకం
యస్తాన్ననజ్ఞ్యసి. కుత ఇత్యత ఆహ—న జాత ఇతి. యథాదేహః ప్రాగభూత ఏవాద్యజాతో నజ్ఞ్యతి
చ. నచైవం త్వం పూర్వం నాభూః నచాద్య జాతోఽసి. అతో ననజ్ఞ్యసి. ౨. నను బీజాదంకురవత్
స్వస్తాత్ పుత్రరూపేణ స్వయమేవ భవతి. యథాహ. శ్రు. “అంగాదంగా త్సంభవతి హృదయా
దధి జాయసే, ఆత్మా వై పుత్రనామాసి స జీవశరదశ్శతమి”తి. తతః పునరంకురాద్బీజమివ పౌత్ర
రూపేణాపి స్వయమేవ భవతి. శ్రు. “ఏతా పుత్రేణ పితృమాన్యోనియోనా”వితి శ్రుతేః. అత
స్తేషు నశ్యత్సు కథం న నజ్ఞ్యమితి చేత్తత్రాహ—న భవిష్యసీతి. భూత్వా పుత్రపౌత్రాదిరూపవాన్.
బీజాదంకురవత్. న భవిష్యసి యస్తాద్దేహాదే ర్వ్యతిరిక్తస్త్వం. యథానలః కాష్ఠాత్. దేహాద్దేహో
జాయతే నాత్మేతి భావః. ౩. జన్తాదీనాం దేహధర్మత్వం దృష్టాంతేన ప్రపంచయతి - స్వప్న ఇతి.
స్వప్నే యథా ఆత్మనః శిరశ్చేదం స్వయం పశ్యతి. ఏవం జాగరణేఽపి యస్తాద్దేహస్య పంచత్వాదికం
పశ్యతి. తద్వదేవాత్మనః ఇదం భ్రమమాత్రం. వస్తుతస్తు ఆత్మా అజోఽమరశ్చేత్యర్థః. తదుక్తం.
శ్లో. “ఆత్మనః పితృపుత్రాభ్యా మనుమేయా భవాప్యయా, నభవాప్యయవస్తూనామభిజ్ఞోఽద్వయ

హ్యజోఽమరః ర. ఘటే భిన్నే యథాకాశ ఆకాశ స్సాన్య ద్యథాపురా, ఏవం దేహే మృతే జీవో బ్రహ్మ సంపద్యతే పునః ౫. మనస్సృజతి వై దేహాన్లుణాన్కర్తాణి చాత్మనః, తన్మనస్సృజతే మాయా తతో జీవస్య సంసృతిః. ౬. స్నేహాధిష్ఠానవర్త్య గ్నిసంయోగో యావదిష్యతే, తతో దీపస్య దీపత్వమేవం దేహకృతో భవః, రజస్సత్త్వతమోవృత్త్యా జాయేతై ధేత నశ్యతి. ౭. న తత్రాత్మా స్వయంజ్యోతిరోవ్య వ్యక్తావ్యక్తయోః పరః, ఆకాశ ఇవ చాధారో ధ్రువోఽనంతోఽపమో విభుః. ౮. ఏవమాత్మానమాత్మస్థ మాత్మనైవామృశ ప్రభో, బుద్ధ్యానుమానగర్భిణ్యా వాసు దేవానుచింతయా. ౯. చోదితో విప్రవాక్యేన న త్వాం ధక్ష్యతి తక్షకః, మృత్యవో నోపసర్పంతి మృత్యూనాం మృత్యుమిశ్వరమ్. ౧౦. అహంబ్రహ్మ పరం ధామ బ్రహ్మహం పరమం పదం, ఏవం సమీక్షన్నాత్మాన మాత్మన్యాధాయ నిష్క్ర శే. ౧౧. దశంతం తక్షకం పాదే లేలిహానం విషాననైః, న ద్రక్ష్యసి శరీరం చ విశ్వం చ పృథ

లక్షణ" ఇత్యాది. ౪. యస్తాద్దేహోపాధిరోఽయమాత్మనో జన్తాదిసంసారభ్రమః. తస్తాదుపాధినివృత్తౌ ముచ్యత ఇతి సదృష్టాంతమాహ-ఘట ఇతి. యథా పురా ఘటోపాధేః పూర్వమిథ పునః ఘటే భిన్నే తదంతర్వర్త్యవకాశః ఆకాశఏవ స్యా ద్యథా ఏవం దేహే మృతే తత్త్వజ్ఞానేన లీనే సతి తద్వత్. ౫. జ్ఞానేన లయం సంభావయితుం మాయాకృతమాత్మనో దేహాద్యుపాధిసంబంధప్రకారమాహ - మన ఇతి. మన ఆత్మనో దేహాదీన్ సృజతి. తచ్చ మనోమాయా సృజతి. తతో మాయాద్యుపాధి సముదాయాత్. జీవస్య సంసృతిః. న వస్తుతః. ౬. ఏతదేవ సదృష్టాంతమాహ-సార్ధేన. స్నేహేతి. తతో దీపస్య జ్యోతిషః. దీపత్వం జ్వాలారూపః పరిణామః తత్ర తైలస్థానీయం కర్త. తదధిష్ఠానస్థా నీయం మనః. వర్తిస్థానీయో దేహః. అగ్నిసంయోగస్థానీయశ్చైతన్యాధ్యాసః. దీపస్థానీయ స్సంసార ఇతి యోజ్యం. దేహకృతః దేహనిబంధనః. యద్వా-దేహకృతో మనసః. న త్వాత్మనః. ౭. అతోదీపవ త్సంసార ఏవ నశ్యతి. న త్వాత్మా జ్యోతిర్వదిత్యాహ-నేతి. న తు తత్ర ప్రతీయమానః. ఆత్మా కుత ఇత్యత ఆహ-య ఇతి. వ్యక్తావ్యక్తయోః ఘోలసూక్ష్మదేహయోః. పరః అన్యః. యతః స్వయం జ్యోతిః. పరత్వం ప్రపంచయతి-ఆకాశ ఇవేతి. ఆధారో దేహాదిప్రపంచస్య ధ్రువో నిర్వికారః. నా స్త్యంతః ఉపమా చ యస్య సః అనంతోఽపమః. తతోవిభుః. ౮. అతస్తమేవ చింతయేత్యాహ- ఏవమితి. ఆత్మస్థం. దేహాద్యుపాధిస్థం. అమృశ విచారయ. అనుమానగర్భిణ్యా ద్రష్టృదృశ్యాద్యన్వయ వ్యతిరేకయుక్తయా. ౯. ఏవం చ సతి త్వాం తక్షకో న దహేదిత్యాహ-చోదిత ఇతి. తత్ర హేతవః. మృత్యవ ఇతి. మృత్యుహేతవః. ౧౦. విమర్శప్రకారం దర్శయన్ తక్షకాదర్శనం దర్శయతి-ద్వాభ్యాం. అహమితి. యోఽసావహం స బ్రహ్మైవ. యద్బ్రహ్మ తదహమేవేతి. సమీక్షన్ తత్ర అహంబ్రహ్మైతి భావనయా జీవస్య శోకాదినివృత్తిః. బ్రహ్మహమితి భావనయా చ బ్రహ్మణః పారోక్ష్యనివృత్తిర్భవతీతి వ్యతీహారార్థో దర్శితః. నిష్క్ర శే నిరుపాధౌ ఆత్మని బ్రహ్మణి. ౧౧. దశంతమితి. విషయుక్తై రాననైః దశంతం గ్రసంతం. తక్షకం. లేలిహానం సర్పం. యద్వా. లేలి హానం జిహ్వభిరోష్ఠప్రాంతం సనిష్పేషమాస్వాదయంతం. ఆత్మనః పృథక్. ౧౨. ఏతదితి. ఘటే

గాత్తనః. ౧౨. ఏత త్తే కథితం తాత యదాత్తా పుష్టవాన్నుప, హరే ర్విశ్వాత్తన శ్చేష్టాం కిం భూయ శ్శోత్రు మిచ్ఛసి. ౧౩.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

శ్రీసూత ఉవాచః—ఏతన్నిశమ్య మునినాభిహితం పరీక్షిద్వాన్యసాత్త జేన నిఖిలాత్తదృశా సమేన, తత్పాదమూల ముపసృత్య నతేన మూర్ధ్నా బద్ధాంజలి స్తమిద మాహ సవిష్ణురాతః. ౧. సిద్ధోఽస్త్వనుగృహీతోఽస్తి భవతా కరుణాత్తనా, శ్రావితో యచ్చ మే సాక్షాదనాదినిధనో హరిః. ౨. నాత్యద్భుత మిదం మన్యే భ వతామచ్యుతాత్తనామ్, అజ్ఞేషు తాపత ప్తేషు భూతేషు యదనుగ్రహః. ౩. పురాణ సంహితా మేతా మశ్రౌష్ట భవతో వయమ్, యస్యాం ఖిలూత్తమశ్లోకో భగవా ననువర్ణ్యతే. ౪. భగవం స్తక్ష కాదిభ్యో మృత్యుభ్యో న విభేష్యహమ్, ప్రవిష్టో బ్రహ్మ నిర్వాణమభయం దర్శితం త్వయా. ౫. అనుజానీహి మాం బ్రహ్మన్వాచం యచ్ఛామ్య ధోక్షజే, ముక్తకామాశయం చేతః ప్రవేశ్య విసృజామ్యసూ. ౬. అజ్ఞానం చ నిర స్తం మే జ్ఞానవిజ్ఞాననిష్ఠయా, భవతా దర్శితం క్షేమం పరం భగవతః పదమ్. ౧౭. సూత ఉవాచః—ఇత్యుక్త స్తమనుజ్ఞాయ భగవాన్బాదరాయణిః, జగామ భిక్షుభి స్సాకం నరదేవేన పూజితః. ౮. పరీక్షిదపి రాజర్షి రాత్తన్యాత్తన మాత్తనా, సమా ధాయ పరం దధ్యావస్పందాసుర్యథా తరుః. ౯. ప్రాక్కులే బర్హిష్యాసీనో గం

శ్చేష్టాం లీలాం ప్రతి ఆత్మాత్వం యత్ పుష్టవా. తదేవ తత్తే కథితం. శిష్యస్య కృతార్థతా పరీక్ష ణాయ పృచ్ఛతి-కిమితి. ౧౩.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పక్షే పరీక్షితో మోక్ష స్సర్పహోమాది తత్పుతాత్, వేదశాఖావిభాగోక్తా త్రివేదవ్యాస వర్ణనమ్. ఏతదితి. ఏతత్పురాణం నిశమ్య. నిఖిలాత్తా హరిస్తం స్యాత్తని పశ్యతీతి తథా. తేన. అత స్సమేన. న తేన అవనతేన మూర్ధ్నా. తత్పాదమూలముపసృత్య తస్య పాదా శిరసి నిధాయేత్యర్థః. ౧. సిద్ధఇతి. సిద్ధః కృతార్థోఽస్తి. యతః అనుగృహీతోఽస్తి. అనుగ్రహమేవాహ-యద్యస్తాచ్ఛాచ్ఛి వితః. చ శబ్దాత్ప్రప్తిసాధనం చ. ౨. కరుణాత్త తామభినందతి—ద్వాభ్యాం. నేతి. ౩. పురాణ సంహితామితి. అశ్రౌష్ట శ్రుతవంతః. వయం భవత స్సకాశాత్. ౪. సిద్ధోఽస్తిత్యుక్తం తదేవా విష్కరోతి—భగవన్నితి. యతః త్వయా దర్శితం బ్రహ్మ ప్రవిష్టః. కథంభూతం. అభయం. యతో నిర్వాణం కైవల్యరూపం. ౫. కింభూయః. శోత్రుమిచ్ఛసీతి యదుక్తం తత్ర సిద్ధోఽహం. న కించి చోచ్ఛ్రీతు మిచ్ఛామి. కేవలమనుజ్ఞాం దేహిత్యాహ—అనుజానీహీతి. వాచ మిత్యుపలక్షణం సర్వేంద్రి యాణాం. వాచం నియమ్య కిం కరిష్యసి? తదాహ—ముక్తాః కామాశయాస్తద్వాసనాయేన తత్ చేతః అధోక్షజే ప్రవేశ్య. తనూన్ విసృజామి. ౬. నను కిం ప్రాణత్యాగేన కంచితక్కులం జ్ఞాన నిష్ఠో భవేతి చేత్రత్రాహ—అజ్ఞానమితి. అజ్ఞానం చకారాత్తత్సంస్కారాశ్చ. తచ్చ. త్వత్కృపయే వేత్యాహ—భవతేతి. ౭. ౮. పరీక్షిదితి. ఆత్తనా బుద్ధ్యా. ఆత్మానం మనః ఆత్తని ప్రత్యక్షి కాశే.

గాకూలఉదజ్జుఖః, బ్రహ్మభూతో మహాయోగీ నిస్సంగ శ్చిన్న సంశయః. ౧౦. తక్షకః
 ప్రహితో విప్రాః క్రుద్ధేన బ్రహ్మసూనునా, హంతుకామో నృపం గచ్ఛన్ దదర్శ
 పథి కాశ్యపమ్. ౧౧. తం తర్పయిత్వా ద్రవిణై ర్నివర్త్యవిపహారిణమ్, ద్విజరూప
 ప్రతిచ్ఛన్నః కామరూప్యదశన్నుపమ్. ౧౨. బ్రహ్మభూతస్య రాజన్వరే ధేహోహిగరళా
 గ్నినా, బభూవ భస్మసాత్సద్యః పశ్యతాం సర్వదేహినామ్. ౧౩. హాహాకారో మహా
 నాసీద్భువి ఖేదితు సర్వతః, విస్మితాభవన్ సర్వే దేవాసురనరాదయః. ౧౪. దేవ
 దుందుభయో నేదు ర్గంధర్వాప్సరసో జగుః, వవృషుః పుష్పవర్షాణి విబుధా స్సాధు
 వాదినః. ౧౫. జనమేజయ స్వపితరం శ్రుత్వా తక్షకభక్షితమ్, యథాజుహావ
 సంక్రుద్ధస్సర్పాన్ సత్రే సహ ద్విజైః. ౧౬. సర్పసత్రే సమిద్ధేఽగ్నౌ దహ్యామానా
 న్నహోరగాన్, దృష్ట్వేంద్రం సర్ప ఉద్విగ్నస్తక్షక శ్శరణం యయా. ౧౭. నాగతం
 తక్షకం తత్ర దృష్ట్వా పారీక్షితో ద్విజాః; ఉవాచ తక్షకః కన్తా న్నదహ్యేతోరగా
 ధమః. ౧౮. తం గోపాయతి రాజేంద్ర శక్ర శ్శరణ మాగతమ్, తేన సంస్తంభిత స్సర్ప
 స్తస్మాన్నాగ్నౌ పతత్యసౌ. ౧౯. ఇతి పారీక్షిత శ్రుత్వా ప్రాహర్ద్విజ ఉదారధీః,
 సహేంద్రస్తక్షకోవిప్రాన్నాగ్నౌ కిమితి పాత్యతే. ౨౦. తచ్ఛ్రుత్వా జుహువుర్విప్రా
 స్సహేంద్రం తక్షకం మఖే, తక్షకాశు పతస్వేహ సహేంద్రేణ మరుత్వతా. ౨౧. ఇతి
 బ్రహ్మోదితాక్షేపై స్థానాదింద్రః ప్రచాలితః, బభూవ సంబ్రాంతమతి స్సవిమాన
 స్సతక్షకః. ౨౨. తం పతంతం విమానేన సహ తక్షక. మంబరాత్, విలోక్యాంగిరసః
 ప్రాహ రాజానం తం బృహస్పతిః. ౨౩. నైష త్వయా మనుష్యేంద్ర వధ మర్హతి

సమాధాయ. పరమాత్మానం దధ్యౌ. అస్పందాసుః లీనప్రాణః. యథాతు తరుః స్థాణుః. ౯. తమేవ
 విశిన్ష్టి—ప్రాగతి. ప్రాకూలే ప్రాగగ్రే. బర్హిషి దర్శే. ౧౦. తదేవం బ్రహ్మభూతే తస్మిన్ తక్షకా
 గమనాదికం షష్టపేషణమివ భవతీతి దర్శయతి-త్రిభిః. తక్షక ఇతి హే విప్రాః. ౧౧. తమిలి.
 తం విషచికిత్సయా పరీక్షిద్రక్షణేన ద్రవ్యార్జనాయ గచ్ఛంతం తత్ర మార్గే స్వాల్లిధవృక్షస్య భస్మీ
 భూతస్య పునరంకురాదిక్రమేణోత్థాపనాద్విషహారిణం తదపేక్షితద్రవిణైః సంతర్ప్య. తతో నివర్త్య
 ద్విజరూపేణ తిరోహితస్సన్నదశత్. ౧౨. తేచ్చ పుత్రకృత్యమివ జాతమిత్యాహ—బ్రహ్మభూతస్యేతి.
 ౧౩. తత్ర త్షణం సర్వేషాం దుఃఖం చ తతః పరముత్సవం చాహ-ద్వాభ్యాం. హాహాకార ఇతి.
 ౧౪. ౧౫. ప్రాసంగికమాహ—జనమేజయ ఇతి. సత్రే సర్పాభిచారసత్రే. ద్విజై స్సహ వర్తమానః
 యథా యథావత్. ఆజుహావ జుహావేతి వా. సర్వసర్పహవనే కారణమాహ—సంక్రుద్ధ ఇతి.
 ౧౬—౧౮. కన్తా తక్షకో న దహ్యేతేత్యుక్తాస్సంతో ద్విజా ఊచుః—తమిలి. తేనేంద్రేణ అసౌ
 సర్పః. ౧౯. ఇతీతి. ఋత్విజః ప్రతి ప్రాహ సహేంద్రః ఇంద్రసహితః. కిమితి న పాత్యతే. ౨౦.
 తదితి. తద్రాజ్ఞో వచః శ్రుత్వా అజుహువుః. సాపేక్షమాహ్వానం దర్శయతి—తక్షకేతి. ఇహాగ్నా
 చాశు పతస్వ. మరుత్వతా మరుద్గణవతా. ఇంద్రేణ సహ. ౨౧. ఇతీతి. బ్రహ్మజై రుక్తైరాక్షేపైః
 పరుషవాక్యైః స తక్షకః. ౨౨. తమిలి. స తక్షకం. అంగిరసః పుత్రో బృహస్పతిః. ప్రాహ—

సర్పరాట్, అనేన పీతమమృతమతోఽయ మజరామరః. ౨౪. జీవితం మరణం
జంతో ర్గతి స్సేవ్యనైవ కర్తృణా, రాజంస్తతోఽన్యో నాస్త్యస్య ప్రదాతా సుఖదుః
ఖయోః. ౨౫. సర్పచోరాదివహ్న యంబుక్షు తృడావ్యధ్యాదిభి ర్నృష, పంచత్వమృ
చ్ఛతే జంతుర్భుజ్జేహ్యరబ్ధకర్తచ. ౨౬. తస్మాత్సత్రమిదం రాజన్ సంస్థీయేతాభిచా
రికం, సర్పా అనాగసో దగ్ధా జనైర్దిష్టం హి భుజ్యతే. ౨౭. ఇత్యుక్తస్సతథేత్యాహ
మహర్షేర్థానయన్వచః, సర్పసత్రాదుపరతఃపూజయామాసవాక్పతీమ్. ౨౮. సై షా
విష్ణో ర్మహామాయా బాధ్యయాచాప్యలక్షణా, యయా ముహ్యంత్యాత్మభూతా
భూతేషు గుణవృత్తిభిః. ౨౯. న యత్ర దంభీత్యభయా విరాజితా మాయాత్మవా
దేన కృతాత్మవాదిభిః, న యద్వివాదో వివిధ స్తదాశ్రయో మనశ్చ సంకల్పవికల్పవృ
త్తియత్. ౩౦. న యత్ర సృజ్యం సృజతోభయోఃపరంశ్రేయశ్చ జీవస్త్రిభి రన్విత స్స్వ

౨౩. ౨౪. భవతు నామాజరామరః. తథాపి పితృమారకం ధత్యోమితి చేత్తత్రాహ—జీవితమితి.
గతిః పరలోకః. అతో దుర్తరణనిమిత్తా పితుర్దుర్గతి తనేనఃకృతేత్యపి న శంకసీయమిత్యర్థః. ౨౫.
కథమన్యస్సుఖదుఃఖప్రదాతా నాస్తి. సర్పాదీనాముపలభ్యమానత్వాదితి చేత్తత్రాహ—సర్పేతి. సర్పా
దినా జంతుః పంచత్వం మృత్యుం ఋచ్ఛతే ఋచ్ఛతి ప్రాప్నోతీతి యత్. తత్ ఆరబ్ధం కర్తృవ
భుజ్జే. స్వకృతకర్తృప్రయుక్తా ఏవ సర్పాదయః. న స్వతంత్రా ఇతి భావః. ౨౬. తస్మాదితి.
సంస్థీయేత సమాప్యతాం ఆభిచారికం హింసాదిఫలకం. దిష్టం ప్రాచీనం కర్త. అతః సర్పాదృష్ట
ప్రయుక్తస్య తవాప్యయం నాపరాధ ఇతి భావః. ౨౭. ఇతీతి. నాకృతిం బృహస్పతిం. ౨౮. నను
కథం విదుషామప్యేవం సంమోహాః యతోబ్రహ్మకోపాత్పరీక్షితో మృత్యుః జనమేజయకోపా
త్సర్పాణా మిత్యాది. తత్రాహ—నైషేతి. తస్యా మహత్త్వం దర్శయతి—అలక్షణా న లక్ష్యత
ఇత్యలక్షణా. అప్రతర్క్యేత్యర్థః. కా సా ఇత్యత ఆహ—యయా అస్య విష్ణోరేవ ఆత్మ
భూతాః ఆత్మాంశభూతాః ప్రాణినః. గుణవృత్తిభిః క్రోధాదిభిః భూతేషు దేహేషు ముహ్యంతి
బాధ్యబాధకతాం వ్రజంతీత్యర్థః. నను శ్రవణాదినా బాధితయా తయా కుతో మోహ
స్సాన్యత్రాహ—అబాధ్యయా బాధితుమశక్యయా. ౨౯. కథం తర్హిమాయా తత్కార్యనివృత్తి
రిత్యాశంక్య శ్రీవిష్ణుస్వరూపనిరూపణపూర్వకం తద్భజనాత్సర్వానర్థనివృత్తిరితి శాస్త్రార్థముప
సంహరతి—పంచభిః. నేతి. దంభీతి యా మాయాకపటవానయం పుమానిత్యేవంభూతా బుద్ధావ
సకృదుల్లిఖ్యమానా యా మాయేత్యర్థః. సా ఆత్మవాదే క్రియమాణే ఆత్మవాదిభిః యత్ర అభ
యా న విరాజితా న ప్రకాశితా కింతు భీతేష స్వకార్యం మోహాదికమకుర్వంతీ కథంచద్వర్తత
ఇతి ప్రతిపాదితేత్యర్థః. తదుక్తం. శ్లో. “తస్మై నమో భగవతే వాసుదేవాయ ధీమహి, యస్తాయ
యా దుర్జయయా మాం బ్రువంతి జగద్గురుం. విలజ్జమానయా యస్య స్థాతుమిక్షాపథేఽముయా,
విమోహితా వికత్థంతే మమాహమితి దుర్ధియ” ఇతి. కించ యత్ యస్మిన్ తదాశ్రయో మాయాశ్ర
యః. వివిధో వివాదో నాస్తి. విశేషవిషయత్వాద్వివాదానాం తస్య విశేషాతీతత్వాదితి భావః. సంకల్ప
వికల్పాః పృథ్వో యస్య తస్మాదేవ యత్ యత్ర నాస్తి. సంకల్పవికల్పనామపి విశేషవిషయ
త్వాత్. ౩౦. కించ. నేతి. సృజ్యం కర్త సృజతా కారకవర్గేణ సహ. ఉభయోః సృజ్యసృష్టౌః

యం, తదేతదుత్సాదితబాధ్యబాధకం నిషిధ్యచోర్త్తిన్విరమేత తన్తునిః. 30. పరంపదం
వైష్ణవ మామనంతి తద్యన్నేతి నేతీత్యతిదుత్సృక్షవః, విసృజ్య దౌరాత్మ్య మనన్య
సౌహృదాహృదోపగుహ్యవసితం సమాహితైః. 31. త ఏతదధిగచ్ఛంతి విష్ణోర్యత్పర
మంపదం, అహం మమేతిదౌర్జన్యం నయేషాం దేహగేహజమ్. 32. అతివాదాం స్తితి
క్షేత నావమన్యేత కంచన, నచేమం దేహమాశ్రిత్య వైరం కుర్వీత కేనచిత్. 33.
నమో భగవతే తస్మై కృష్ణాయాకుంత మేధసే, యత్పాదాంబురుహ ధ్యానాత్సంహితా
మధ్యగా మిమామ్. 34. శ్రీశౌనక ఉవాచః—వైలాదిభిర్వ్యాసశిష్యైర్వేదాచా
ర్యైర్మహాత్మభిః, వేదావైకతిథావ్యస్తా ఏతత్సామ్యాభిధేహినః. 35. సూత ఉవాచః—
సమాహితాత్మనో బ్రహ్మ బ్రహ్మణః పరమేష్ఠినః, హృదాకాశాదభూన్నాదోవృత్తి
రోధాద్విభావ్యతే. 36. యముపాసనయా బ్రహ్మనోగినోమలమాత్మనః, ద్రవ్య
క్రియాకారకాఖ్యం హిత్యాయాస్త్యపునర్భవమ్. 37. తతోఽభూత్త్రివృదోంకారో
యోఽవ్యక్తప్రభవ స్స్వరాట్, యత్తల్లింగం భగవతో బ్రహ్మణః పరమాత్మనః. 38. శృ

పరంసాధ్యం శ్రేయఃఫలమపి అతః త్రిభిః సృజ్యప్రప్యఫలైః. అన్వితో జీవశ్చ అహంకారాత్తకో
యత్ర నాస్తి. అతఏవ ఉత్సాదితౌ నిరస్తౌ బాధ్యబాధకౌ యస్మిన్ తదేతత్స్వయం ఆత్మస్వరూప
మిత్యర్థః. తత్తస్మాత్ ఉర్త్తినహంకారాదీన్నిషిధ్య. విరమేద్విశేషేణ క్రిడేదిత్యర్థః, 30. యత
స్తదైష్ఠ్యపదం పద మామనంతీత్యాహ—పరమితి. యదేతత్తదేవ పరం వైష్ణవం పదం స్వరూప మామ
నంతి కే అతత్. ఆత్మవ్యతిరిక్తం ఉత్సృక్షవః త్యక్తు మిచ్ఛవః యతః అనన్యసౌహృదాః నాస్త్య
న్యస్మిన్ సౌహృదం యేషాం తే కుతః దౌరాత్మ్యం దేహాద్యహంభావం విసృజ్య దేహే అహంకారా
భావాత్ అన్యత్ర సౌహృదం నాస్తి అత స్త్యక్తుమిచ్ఛవ ఇత్యర్థః. కథంనేతి నేతీత్యేవం. అత్రవిద్వద
నుభవమపి ప్రమాణయతి. హృదా ఉపగుహ్య ధ్యానాదినా. తతస్సమాహితైరవసితం నిశ్చితం. యద్వా.
అవస్థితం అవబద్ధం ఆత్మతయా గృహీత మిత్యర్థః. 31. ఏతత్ప్రాప్తావధికారిణో దర్శయతి—త ఇతి.
దేహజం అహమితి గేహజం మమేతి. 32. ఏవం ప్రాప్త్యుపాయమాహ—అతివాదానితి. 33.
శాస్త్రసమాప్తా గురుం ప్రణమతి—నమ ఇతి. కృష్ణాయ వ్యాసాయ అధ్యగామధీతవానస్తి. 34.
ఇమాం సంహితా మధ్యగా మిత్యుక్తం తత్రపురాణసంహితావిభాగం విశేషతో ఋభుత్సర్వేద విభా
గమపి ప్రసంగాత్ పృథక్ పృచ్ఛతి—వైలాదిభిరితి. హే సౌమ్య. 35. తత్రప్రథమం వేదావి
ర్భావప్రకారమాహాష్టభిః. సమాహితాత్మన ఇతి. బ్రహ్మణో హృది య ఆకాశే స్తస్మాన్నాదోఽభూత్
యః కర్ణపుటసిధానేన శ్రోత్రప్రవృత్తినిరోధా దస్తదాదిష్వపి విభావ్యతే తర్క్యతే. 36. ప్రసంగా
న్నాదోపాసనయా మోక్షఫలమాహ—యదితి. యస్య నాదస్యోపాసనయా. ఆత్మనో మలం అపా
హ్య. కథంభూతం మలం? తదాహ—ద్రవ్య మధిభూతం—క్రియా అధ్యాత్మం. కారకమధిదైవం
ఏవం త్రిధాభూతా ఆఖ్యా యస్యేతి తథా. 37. తత ఇతి. తతః నాదాత్ త్రివృత్ త్రిమాత్రః.
కంతోష్ఠాదిభిః ఉచ్ఛార్జ్యమాణస్య ఓంకారస్య అక్షరసమామ్నాయాంతర్భావాత్ సూక్ష్మతయా తం విశి
నప్తి—అవ్యక్తః ప్రభవో యస్య సః. తదేవాహ—స్వరాట్ స్వత ఏవ హృది ప్రకాశమానః తమేవ
కార్యేణ లక్షయతి—యత్తదితి. నపుంసకత్వలింగశబ్దవిశేషణత్వాత్. లింగం గమకం. 38. శోఽసో

ణోతి య ఇమం సోఘటం సుప్తశ్రోత్రేఽపి శూన్యదృక్, యేన వాగ్వ్యజ్యతే యస్య
వ్యక్తి రాకాశ ఆత్మనః. ౪౦. స్వధామ్నా బ్రహ్మణస్సామోద్వాచకః పరమాత్మనః, స
సర్వమంత్రోపనిషద్వేదబీజం సనాతనమ్. ౪౧. తస్య హ్యసంస్త్రయో వర్ణా అకా
రాద్యా భృగుద్వహ, ధార్యంతే యైస్త్రయో భావా గుణసామార్థవృత్తయః. ౪౨.
తతోఽక్షరసమామ్నా యమసృజద్భగవానజః, అంతస్థోష్టస్వరస్పర్శప్రాస్వదీర్ఘాది
లక్షణమ్. ౪౩. తతోఽసౌ చతురోవేదాంశ్చతుర్భిర్వదనైర్విభుః, సవ్యాహృతీంశ్చ
సోంకారాంశ్చాతుర్వోత్రవివక్షయా. ౪౪. పుత్రానధ్యాపయామాస తాన్మషి
ర్బ్రహ్మణోవిదాన్, తే తు ధర్మోపదేష్టారస్వపుత్రేభ్యస్సమాదిశన్. ౪౫. తే పరం
పరయా ప్రాప్తాస్తత్తచ్చిష్యైర్ధృతవ్రతైః, చతుర్భ్యుగేష్వథవ్యస్తాద్వాపరాదౌ మహా
ర్షిభిః. ౪౬. క్షీణాయుషః క్షీణసత్త్వాన్ దుర్తేధాన్వీత్య కాలతః, వేదాన్ బ్రహ్మ

పరమాత్మా? త మాహ—శృణోతీతి. ఇమం సోఘటమవ్యక్తమోంకారం. నను జీవపవ తం శృణోతి.
నేత్యాహ—సుప్తశ్రోత్రే కర్ణపిధానాదినాఅవృత్తికేఽపి శ్రోత్రే సతి జీవస్తుకరణాధీనజ్ఞానత్వాన్న తదా
శ్రోతా. తదుపలబ్ధిస్తు తస్య పరమాత్మద్వారికైవేతి భావః. ఈశ్వరస్తు జైవం. యతశ్శూన్యదృక్
శూన్యేంద్రియవర్గే దృగ్ జ్ఞానం యస్య. తథాహి. సుప్తో యథా శబ్దం శ్రుత్వా ప్రబుధ్యతే. స
తదా జీవ శ్రోతా. లీనేంద్రియత్వాత్. అతో యస్తదా శబ్దం శ్రుత్వా జీవం ప్రబోధయతి. స
యథా పరమాత్మైవ తద్వత్. తోఽసౌవోంకారః? తం విశిష్య-సార్ధేన. యేన వాక్ బృహతీ వ్యజ్యతే
యస్య చ హృదయాకాశే ఆత్మన స్సకాశాద్వ్యక్తిరభివ్యక్తిః. ౪౦. కించ. స్వధామ్న ఇతి. స్వ
ధామ్నః స్వస్య ధామ ఆశ్రయః కారణం యత్ బ్రహ్మ తస్య. కిం చ పరమాత్మాంశభూతసమస్త
దేవతావాచతోఽపీత్యాశయేనాహ—స్వ ఇతి. సర్వమంత్రాణాముపనిషద్రహస్యం సూక్ష్మరూపమిత్యర్థః.
తత్ర హేతుః. వేదానాం బీజం కారణం బీజత్వేఽవ్యవికారితామాహ—సనాతనం సదైకరూపం.
తస్య బ్రహ్మరూపత్వాత్. ౪౧. ఇదానీం తతస్సర్వప్రపంచోత్పత్తిప్రకారమాహ—తస్యేతి. త్రయః
త్రిసంఖ్యాయుక్తాః భావాః. యైరకారోకారమకారైః. ధార్యంతే. తత్కారణత్వాత్. తానేవాహ-
గుణాః సత్త్వాదయః సామాని ఋగ్యజుస్సామాని. ఆర్థాః భూర్భువస్స్వర్లోకాః. వృత్తయో జాగ్రదా
దయః. ౪౨. తత ఇతి. తతస్తేభ్యో వర్ణైభ్యః. అక్షరాణాం సమామ్నాయం సమాహారం. తమే
వాహ—అంతస్థాః యరలవాః. ఊష్ణాణః శవసహాః. స్వరాః అకారాద్యాః. స్పర్శాః కాదయోమాప
సానాః-ప్రాస్వదీర్ఘాదిశ్చ. ఆదిశబ్దాజ్ఞాహ్వమూలీయాదయః. తపివ లక్షణం స్వరూపం యస్య తం.
౪౩. తత ఇతి. విభుః చతుర్భుగ్స్వరూపో భగవాన్. అసృజదితి పూర్వవైవానుషంగః. చాతుర్వోత్ర
వివక్షయా చత్వారో హోత్రోపలక్షితా ఋత్విజశ్చతుర్వోతారః. తైరనుష్ఠేయం హోత్రాధ్వర్య
వాదికం కర్తృ చాతుర్వోత్రం. తద్వివక్షయా. ౪౪. పుత్రానితి. పుత్రాన్ మరీచ్యాదీన్ తాన్ వేదాన్.
బ్రహ్మణోవిదాన్ వేదోచ్ఛారణాదినిపుణాన్. ౪౫. త ఇతి. ఏవం చతుర్భ్యుగేషు ప్రాప్తాః
ద్వాపరాదౌ ద్వాపరమాదిర్యస్య తదంత్యాం లక్షణస్య కాలస్య తస్మిన్. ద్వాపరాంతే వేదవిభాగ
ప్రసిద్ధేః. శంతనుసమకాలవ్యాసావతారప్రసిద్ధేశ్చ. వ్యస్తావిభక్తాః. ౪౬. తత్ర వేదవిభాగే హేతుః.

ర్షయో వ్యస్యో హృదిస్థాచ్యుతచోదితాః. ౪౨. అస్తిన్న ప్యంతరే బ్రహ్మ భగవాన్
 లోకభావనః, బ్రహ్మేశాన్వైర్లోకపాలై ర్యాచితో ధర్మగుప్తయే. ౪౩. పరాశరా
 త్సత్యవత్యా మంశాంశకలయా విభుః, అవతీర్ణో మహాభాగో వేదం చక్రే చతుర్వి
 ధమ్. ౪౪. ఋగధర్వయజుస్సామ్నాం రాశీనుద్భృత్య వర్గశః, చత్రస్సంహితాశ్చ
 క్రే సూత్రే మణిగణానివ. ౪౫. తాసాం స చతురశ్శిష్యానుపహూయ మహామతిః,
 ఏకైకాం సంహితాం బ్రహ్మన్నైకైకస్తే దదౌ విభుః. ౪౬. పైలాయ సంహితా
 మాద్యాం బహ్వృచాఖ్యామువాచహ, వైశంపాయనసంజ్ఞాయ నిగదాఖ్యం యజు
 ర్గణమ్. ౪౭. సామ్నాంజైమినయే ప్రాహ తథా ఛందోగసంహితామ్, అథర్వాంగి
 రసం నామ స్వశిష్యాయ సుమంతవే. ౪౮. పైలస్త్వసంహితామూచ ఇంద్రప్రమి
 తయే మునిః, బాష్కలాయ చ సోఽప్యాహ శిష్యేభ్యస్సంహితాం స్వకామ్. ౪౯.
 చతుర్థా వ్యస్య బోధ్యాయ యాజ్ఞవల్క్యాయ భార్గవ, పరాశరాగ్నిమిత్రాభ్యా
 మింద్రప్రమితిరాత్మవాన్. ౫౦. అధ్యాపయత్సంహితాం స్వాం మాండుకేయ
 మృషిం కవిం, తస్య శిష్యో దేవమిత్రస్సౌభర్యాదిభ్య ఊచివాన్. ౫౧. శాకల్య
 స్తత్సుతస్సాం తు పంచథా వ్యస్య సంహితాం, వాచ్యమాద్వల్యశాలీయగోబిల్య
 శిశిరేష్వధాత్. ౫౨. జాతుకర్ణస్తు తచ్ఛిష్యస్సనిరుక్తాం స్వసంహితాం, బలాకపైం
 గవై తాశ్చవిరజేభ్యో దదౌ మునిః. ౫౩. బాష్కలిః ప్రతిశాఖాభ్యో వాలఖిల్యా

క్షీణాయుష ఇతి. క్షీణాయుషో జనాన్. తస్మి పురుషబుద్ధిప్రభవత్వాత్. అనాదరణీయం స్యాదిత్యా
 శంక్యాహ - హృదిస్థేతి. ౪౨. ఏవం సామాన్యతో వేదవిభాగక్రమముక్త్వా వై వస్వతమన్వంతరే
 విశేషతో నిరూపయితుమాహ - అస్తిన్నితి. ౪౩. పరాశరాదితి. అంశో మాయా. తస్మాంశః సత్త్వం
 తస్య కలయా అంశేన. అవతీర్ణస్సన్. ౪౪. చతుర్విధ్యమేవాహ - ఋగితి. ఋగాదిమంత్రాణాం
 రాశీ వర్గశః తత్తత్ప్రకరణభేదైరుద్భృత్య యథా అనేకవిధమణిరాశేర్మణిగణాః పద్మరాగాదయో
 వివిచోద్ధ్రియంతే తద్వదుద్భృత్య మంత్రైశ్చతస్రః ఋగాదిసంహితాశ్చక్రే. ౪౫. తాసామితి.
 తాసాం సంహితానాం మధ్యే ఏకాం ఏకాం. ౪౬. పైలాయేతి. ఋక్సముదాయరూపత్వాద్భహ్వృ
 చాఖ్యాం. నితరాం ప్రక్షేపేణ గద్యమానత్వాన్నిగదాఖ్యం. ౪౭. సామ్నామితి. సామ్నాం సంబద్ధినీం
 ఛన్దస్సు గీయమానత్వాత్ ఛన్దోగాఖ్యాం సంహితాం. ౪౮. తత్ర ఋగ్వేదశాఖావిభాగమాహ - పైల
 ఇతి. స్వసంహితాం ద్వేధా విభజ్య ఇంద్రప్రమితయే బాష్కలాయ చ ఊచే. ౪౯. చతుర్థేతి. సబా
 ష్కలోఽపి స్వసంహితాం చతుర్థా వ్యస్య బోధ్యాదిభ్యశ్చతుర్భ్య శిష్యేభ్య ఆహ - భో భార్గవ.
 ౫౦. అధ్యాపయదితి. ఇంద్రప్రమితిరపి స్వాం సంహితాం స్వసుతం మాండుకేయమధ్యాపయా
 మాస తస్య మాండుకేయస్య శిష్యో దేవమిత్రః. ౫౧. శాకల్య ఇతి. తత్సుతః మాండుకేయసుతః
 శాకల్యః వాత్స్యోదిషు పంచస్వధాత్. తానధ్యాపయామానేత్యర్థః. ౫౨. జాతుకర్ణ ఇతి. తచ్ఛిష్యః
 శాకల్యశిష్యః స్వసంహితాం త్రేధా విభజ్య చతుర్థం వైదికపదార్థవ్యాఖానరూపం నిరుక్తం చ బాష్కలి
 రితి. కృత్వా బలాకాదిభ్యశ్చతుర్భ్యః దదౌ. ౫౩. బాష్కలిరితి. పూర్వోక్తస్య బాష్కలస్య తత్త్వః

ఖ్యసంహితాం, చక్రే బాలాయనిర్గార్గిః కాసారశ్చైవ తాం దధుః. ౧౯. బహ్వృ
చాస్సంహితా హ్యేతా ఏభిర్బ్రహ్మర్షిభిర్ధృతాః, శ్రుత్వైతచ్ఛందసాం వ్యాసం
సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ౨౦. వైశంపాయనశిష్యా వైచరకాధ్వర్యవోఽభవన్,
యచ్ఛేరుర్బ్రహ్మహత్యాంహః క్షపణం స్వగురోర్వృతమ్. ౨౧. యాజ్ఞవల్క్యస్తు
తచ్ఛిష్యస్స ఆహ భగవన్నియత్, చరితేనాల్పసారాణాం చరిష్యేఽహం సుదుశ్చ
రమ్. ౨౨. ఇత్యుక్తో గురురప్యహ కుపితోఽహమలం త్వయా, విప్రవమంత్రాశిష్యేణ
మదధీతంత్యజాశ్చితి. ౨౩. దేవరాతసుతసోఽపి ఛర్దిత్వా యజుషాం గణం, తతోగతో
ఽథమునయో దదృశుస్తాన్ యజుర్గణాన్. ౨౪. భూత్వాతిత్తిరయో బ్రహ్మం స్తల్లో
లుపతయా దదుః, తైత్తిరీయా ఇతి యజుశ్శాఖా ఆసన్ సుపేశలాః. ౨౫. యాజ్ఞ
వల్క్యస్తతో బ్రహ్మం శ్చందాంస్యధిగవేషయన్, గురోరవిద్యమానాని సూపతస్థేఽ
ర్కమిశ్వరమ్. ౨౬. యాజ్ఞవల్క్యఉవాచ-ఓం నమో భగవతే ఆదిత్యాయాఖిలజగ
తామాత్మస్వరూపేణ కాలస్వరూపేణ చ చతుర్విధభూతనికాయానాం బ్రహ్మాది
స్తంబపర్యంతానామంతర్హృదయేషు బహిరప్యకాశ ఇవోపాధినా వ్యవధీయ
మానో భవానేక ఏవ క్షణలవనిమేషాద్యవయవోపచితసంవత్సరగణేనాపామా

ప్రతిశాఖాభ్యః ఉక్తసర్వశాఖాభ్యః బాలాయన్యాదయస్తాం దధురధీతవంతః. ౧౯. ఋక్ శాఖోప
సంహారపూర్వకం తచ్ఛ్రవణఫలమాహ-బహ్వృచా ఇతి. ఏతచ్ఛందసాం ఏతేషాం శ్చందసాం. ౨౦. యజు
ర్వేదే తైత్తిరీయశాఖోత్పత్తిప్రస్తావమాహ-వైశంపాయనేతి. చరకనామనిరుక్తిమాహ-యద్యస్తా
ద్ధేతోః చేరురితి. బ్రహ్మహత్యారూపమంహఃక్షపయతీతి తథా. తత్స్వగురోరనుష్ఠేయం వ్రతం. తద్వృత
చరణాచ్ఛరకా ఇత్యర్థః. ౨౧. యాజ్ఞవల్క్య ఇతి. తచ్ఛిష్యః వైశంపాయనశిష్యః ఆల్పసారాణా
మేతేషాం చరితేన కియత్. సుదుశ్చరమహం చరిష్యామితి. ౨౨. ఇతీతి. విప్రాణాం అవమంత్రా
అవజ్ఞాకర్తృ మత్తోఽధీతమాశు త్యజేతి. ౨౩. దేవరాతేతి. దేవరాతసుతో యాజ్ఞవల్క్యః. ౨౪.
భూత్వేతి. ఛర్దితస్యాదానం విప్రరూపేణానుచితమితి మత్వా తిత్తిరయః పక్షివిశేషాః భూత్వా
ఆదదుః. తతశ్చ తైత్తిరీయా ఇతి ప్రసిద్ధాః. సుపేశలా అతిరమ్యాః బహువచనమవాంతరభేదవివక్షయా.
౨౫. క'ణ్వమాధ్యందినాదిశాఖాప్రసజ్గమాహ - యాజ్ఞవల్క్య ఇతి. గురోర్వైశంపాయనస్య
వ్యాసేన విభజ్యానుక్తత్వాదవిద్యమానాని అధి అధికాని గవేషయన్ మృగయన్ సూపతస్థేనమ్యక్
తుష్టావ వేదానామిశ్వరం తథాచ. శ్రు. "ఋగ్విః పూర్వాష్టే దివి దేవ ఈయతే. యజుర్వేదే
తిష్ఠతి మధ్యే అహ్నః. సామవేదేనాస్తమయే మహీయతే వేదైరశూన్యస్త్రిభిరేతి సూర్య" ఇతి. ౨౬.
ఓం నమ ఇతి. ఓం నమో భగవతే తుభ్యమాదిత్యాయ యో భవానేక ఏవేమాం లోకయాత్రామను
వహతీత్యన్వయః. తదేవ దర్శయతి-అఖిలజగతామాత్మస్వరూపేణాంతర్హృదయేషు కాలస్వరూపేణ
చ బహిరపి వర్తమాన ఇతి. అఖిలజగతామిత్యస్య ప్రపంచః. చతుర్విధేతి. హృదయాంతర్వర్తిత్వేఽపి
జీవవత్తేనోపాధినా అవ్యవధీయమానః అనాచ్ఛాద్యమానః కాలస్వరూపేణ చేత్యస్య ప్రపంచః.
క్షణేతి క్షణలవాదయో యే అవయవా స్తైరుపచితాస్సంవత్సరాస్తేషాం గణేన ప్రత్యబ్ధమపామా

దానవిసర్గాభ్యామిమాం లోకయాత్రామనువహతి. ౬౭. యదుతహవావవిబుధర్షభ
 సవితరదస్తవత్యనుసవనమహారహరామ్నాయవిధినా ఉపతిష్ఠమానానామఖిలదురితవ
 నబీజావభర్జన భగవతస్సమభిధీమహి తపన తవ మండలమ్ ౬౮. య ఇహవావస్థిరచర
 నికరాణాం నిజనికేతనానాం మన ఇంద్రియాసుగణాననాత్మనశ్చ స్వయమాత్మాంత
 ర్యామీ ప్రచోదయతి. ౬౯. య ఏకఏవేమం లోక మతికరాళవదనాంధకారసంజ్ఞా
 జగరగ్రహగృహీతం మృతకమివ విచేతనమవలోక్యానుకంపయా పరమకారుణిక ఈ
 త్మయైవోత్థాప్యహారహరనుసవనంశ్రేయసి స్వధర్మభ్యావస్థానే ప్రవర్తయత్యవనిపతి
 రివాసాధూనాం భయ ముదీరయన్నటతి పరిత ఆశాపాలైస్తత్ర తత్ర కమలకో
 శాంజలిభి రుపహృతార్హణః. ౭౦. అథ హ భగవం స్తవ చరణనళినయుగళం త్రిభువన
 గురుభిరభివందితమహమయాతయామయజుష్కామ ఉపసరామితి. ౭౧ శ్రీసూత
 ఉవాచః—ఏవం స్తుతస్స భగవాన్వాజిరూపధరో రవిః, యజుంష్యయాతయా
 మాని మునయేదదాత్ప్రసాదితః. ౭౨. యజుర్భిరకరోచ్ఛాఖాదశపంచశతై ర్విభుః,
 జగృహుర్వాజసన్యస్తాః కాణ్వమాధ్యందినాదయః. ౭౩. జైమినే సామగస్యాసీ
 త్సుమంతు స్తనయో మునే, సుకర్తా తత్సుతస్తాభ్యామేకై కాం ప్రాహ సంహి

దానం శోషణం విసర్గో వృష్టిః తాభ్యాం అనేన గాయత్రీప్రథమపాదోక్తవరేణ్యతా దర్శితా.
 ౬౭. ద్వితీయపాదార్థానువర్ణనేన స్తాతి—యదుతహేతి. హే విబుధర్షభ. హే సవితః యదప్యదో
 భగవతస్తవ మండలం తపతి. తత్సమభిధీమహి సమ్యగాభిముఖ్యేన ధ్యాయేమ. పునస్తస్యైవ సంబో
 ధనం. ప్రత్యహం త్రిషవణం వైదికకర్తృమార్గేణ స్తువతాం భక్తానాం యాన్యఖిలాని దురితాని
 తత్ఫలాని చ వృజినాని దుఃఖాని చ తేషాం బీజ మజ్ఞానం చ తేషామవభర్జనవినాశక హే తపనేతి.
 ౬౮. తృతీయపాదేన స్తాతి.—య ఇతి. యో భవాన్ స్థావరజంగమసమూహానాం స్వాశ్రయాణాం
 జీవానాం మన ఇంద్రియప్రాణగణాన్ అనాత్మనో జడాన్. స్వయమాత్మైవాంతర్యామీ సన్. ప్రచో
 దయతి ప్రవర్తయతి. ౬౯. తృతీయపాదమేవ మండలస్థపరతయా వ్యాచక్షణః స్తాతి.—య ఏక
 ఏవ భగవాన్, అతికరాళవదనో యోఽంధకారసంజ్ఞోఽజగరగ్రహస్తేన గృహీతం ఆతఏవ మృతక
 మివ విచేతనం స్వధర్మభ్యాం యదాత్తావస్థానం ప్రత్యక్షప్రణత్యం తదేవ శ్రేయస్తస్మిన్.
 ప్రవర్తయతి—కించ యో భగవానవసీపతిరివ - అటతి గచ్ఛతి. ఆశాపాలైరింద్రాదిభిః. కమల
 కోశ యుక్తై స్తత్తుల్యైర్వాంజలిభిః. ఉపహృతార్హణః. దత్తార్హణః. ౭౦. అథేతి. యత ఏవం
 భూతస్త్వం. అథ అతః. హస్ఫుటం. అయాతయామాని అన్వైర్యథావదనభిజ్ఞాతాని యజుంషి
 తత్కామః. అహం ఉపసరామి భజామి. ౭౧. ఏవమితి. ఏవం స్తుతః ప్రసాదితశ్చ. ౭౨.
 యజుర్భిరితి. పంచదశశాఖాః యాః శతైః అపరిమితైర్యజుర్భిరకరోత్. సతైరితి పారే. సః యాజ్ఞ
 వల్క్యః. తై ర్యజుర్భిరకరోదితి. జగృహుః. అధీతవంతః రవిణా వాజిస్వరూపేణ వాజేభ్యః కేన
 రేభ్యః వాజేన వేగేన వా సన్యస్తాః త్యక్తాః శాఖాః. వాజసనేయసంజ్ఞా స్తా శ్శాఖా ఇతి వా.
 ౭౩. సామశాఖావిభాగమాహ—జైమినేరితి. తత్సుతః సుమంతుసుతః. తాభ్యాం పుత్ర

తామ్. 2౪. సుకర్తాచాపి తచ్ఛిష్యస్సామవేదధరో మహాన్, సహస్రం సంహితాభేదం చక్రే సామ్నాం తత స్తుతమ్. 2౫. హిరణ్యనాభః కౌసల్యః పాష్పింజిశ్చ సుకర్తణః, శిష్యాజగృహతుశ్చాన్య ఆవంత్యో బ్రహ్మవిత్రమః. 2౬. ఉదీచ్యాస్సామగా శ్శిష్యా ఆసన్పంచశతాని వై, పాష్పింజ్యావంత్యయోశ్చాపి తాంశ్చోదీచ్యాన్ ప్రచక్షతి. 2౭. లోకాక్షిర్లాజ్జలః కుల్యః కుసీదః కుక్షిరేవచ, పాష్పింజిశిష్యా జగృహు స్సంహితానాం శతంశతమ్. 2౮. కృతో హిరణ్యనాభస్య చతుర్వింశతి సంహితాః, శిష్య ఉచే స్వశిష్యేభ్యశ్శేషా ఆవంత్య ఆత్మవాన్. 2౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, షష్టోఽధ్యాయః.

సూతఉవాచః— అథర్వవిత్సుమంతుశ్చ శిష్యమధ్యాపయత్స్వకాం, సంహితాం సోఽపి పథ్యాం వేదదర్శాయ చోక్తవాన్. ౧. శౌల్కాయ నిర్భిష్టా బలి ర్నిర్దోషః పిష్పలాయనః, వేదదర్శనశిష్యా స్తే పథ్యశిష్యానథో శృణు, కుముద శ్శునకో బ్రహ్మజాబాలి శ్చాప్యథర్వవిత్. ౨. బభ్రు శ్శిష్యోఽథాంగిరసస్సైన్ధవ

పాత్రాభ్యాం. క్రమేణైకైకాం ప్రాహ. — 2౪. సుకర్తేతి. తచ్ఛిష్యః. జైమినేశ్శిష్యః. మహానతి మేధావీ సహస్రం సంహితారూపం భేదం చక్రే. సామ్నాం తం సంహితాభేదం. తతస్తదనంతరం. 2౫. హిరణ్యనాభ ఇతి. సుకర్తణః శిష్యాః. ఏకః కౌసల్యో హిరణ్యనాభః పాష్పింజి ర్నామాపరః తౌ జగృహతుః ఆవంత్యశ్చాన్యః తస్యైవ శిష్యః. సోఽపి జగ్రాహ. 2౬. ఉదీచ్యా ఇతి. పాష్పిం జ్యావంత్యయోరపి. చకారాద్ధిరణ్యనాభస్యాపి. పంచశతాని శిష్యాః ఆసన్. తే తావతీః శాఖాః యథాయథం జగృహుః. తానుదీచ్యాన్ సతః కాలతః కాంశ్చిత్ప్రాచ్యాంశ్చ ప్రచక్షత ఇత్యర్థః. యథోక్తం వైష్ణవే. — శ్లో. “ఉదీచ్యా స్సామగా శ్శిష్యా స్తస్య పంచశతం స్మృతాః, హిరణ్యనాభా త్తావత్య స్సంహితా ద్వైర్ద్విజోత్తమైః, గృహీతాస్తేఽపి చోచ్యంతే పండితైః ప్రాచ్యసామగా” ఇతి. 2౭. పునరప్యేతేషాం త్రయాణాం సుకర్తణశ్శిష్యాణాం శిష్యాంతరైశ్శాఖాబాహుశ్శ్యం దర్శయతి—ద్వాభ్యాం లోకాక్షిరితి. 2౮. కృత ఇతి. కృతో నామ హిరణ్యనాభస్య శిష్యః స్వశిష్యేభ్యః ఉచే. శేషా అన్యా అపి యాః ప్రసిద్ధా శ్శాఖాంతాః. ఆవంత్యః స్వశిష్యేభ్యః ఉచ ఇతి. 2౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - షష్టాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. సప్తమే ధర్మవిస్తారః పురాణవ్యసనం తతః, పురాణలక్షణాదీని ఫలం భాగవతశ్చ తేః. క్రమప్రాప్తమథర్వవేదవిభాగమాహ—అథర్వవిదితి. శిష్యం కబంధనామానం. స్వకాం స్వకీయాం సంహితాం సోఽపి శిష్యోఽపి. తాం ద్వేధా విభజ్య. తదుక్తం వైష్ణవే. శ్లో. “అథర్వవేదం సముని స్సుమంతు రమితద్యుతిః, శిష్యమధ్యాపయమాన కబంధం సోఽపి తద్ద్విధా, కృత్వాతు వేదద ర్శాయ తథాపథ్యాం దత్తవాని”తి. ౧. తత్ర వేదదర్శః స్వసంహితాం చతుర్థా విభజ్య చతుర శ్శిష్యానధ్యాపయమాన. పథ్యశ్చ త్రిధా విభజ్య త్రీనితి సార్ధేనాహ—శౌల్కాయనిరితి. ౨. బభ్రురితి. అంగిరసః శునకస్య. శిష్యో బభ్రుః సైన్ధవాయనశ్చ. తదుక్తం. శ్లో. “శునకస్తు ద్విధా

యనఏవ చ, అధీయేతాం సంహితే ద్వే సావర్ణ్యాద్యా స్తథా పరే. 3. నక్షత్రకల్ప శ్శాంతిశ్చ కాశ్యపాంగిరసాదయః, ఏతే చాథర్వణాచార్యాశ్శృణు పారాణికా న్తునే. ౪. త్రయ్యారుణిః కశ్యపశ్చ సావర్ణి రకృతవ్రణః, వైశంపాయనహారితౌ షడ్యై పారాణికా ఇమే. ౫. అధీయంత వ్యాసశిష్యా త్సంహితాం మత్పితృ ర్ముఖాత్, ఏకైకా మహా మేతేషాం శిష్య స్సర్వాస్సమధ్యగామ్. ౬. కాశ్యపోఽహం చ సావర్ణి రామశిష్యోఽకృతవ్రణః, అధీమహి వ్యాసపుత్రా చృతస్రో మూలసం శ్రితాః. ౭. పురాణలక్షణం బ్రహ్మ బ్రహ్మర్షిభి ర్నిరూపితం, శృణుష్వ బుద్ధిమా శ్రిత్య వేదశాస్త్రానుసారతః. ౮. సర్గోఽప్యస్య విసర్గశ్చ వృత్తిరక్షాంతరాణి చ, వంశో వంశానుచరితం సంస్థా హేతురపాశ్రయః. ౯. దశభిర్లక్షణైర్ద్యుక్తం పురాణం త ద్విదో విదుః, క్వచిత్పంచవిధం బ్రహ్మహదల్పవ్యవస్థయా. ౧౦. అవ్యాకృతగుణ ఊర్భాన్మహతస్త్రివృతోఽహమః, భూతసూక్షేంద్రియార్థానాం సంభవస్సర్గ ఉచ్యతే. ౧౧. పురుషానుగృహీతానా మేతేషాం వాసనామయః, విసర్గోఽయం

కృత్వాదదావేకాం తు బభ్రవే, ద్వితీయాం సంహితాం ప్రాదాత్సైంధవాయ న స్సంజ్ఞిన” ఇతి. సావర్ణ్యాద్యాః. సైంధవాయనాదీనాం. శిష్యాః. 3. నక్షత్రకల్ప ఇతి. నక్షత్రకల్పః శాంతికల్పశ్చేతి ద్వౌ తదుక్తం. శ్లో. “నక్షత్రకల్పా వేదానాం సంహితానాం తథైవ చ, చతుర్థ స్సాన్యదాంగిరస శ్శాంతి కల్పశ్చ పంచమ” ఇతి. నక్షత్రకల్పాదీనాం కర్తారస్తత్తనామభిరుచ్యంతే. ౪. ౫. అధీ యంతేతి. మత్పితృ ర్ముఖాదితి ప్రథమం వ్యాసః షట్సంహితాః కృత్వా మత్పిత్రే రోమహర్షణాయ ప్రాదాత్. తస్య చ ముఖాదేతే త్రయ్యారుణ్యాదయః. ఏకైకాం సంహితా మధీయంత ఏతేషాం షణ్ణాం శిష్యోఽహం. తాస్సర్వాః సమధీతవాక్. ౬. కాశ్యప ఇతి. రామశిష్యాయ అకృతవ్రణః ఏవం చత్వారో వయం మూలసంహితా ఇత్యనేన తతస్సంహితాబాహుశ్యం సూచితం. ౭. శుక పరీక్షిత్సంవాదే నిరూపితమపి పురాణలక్షణం తద్భేదకథనాయ దర్శయతి—పురాణేతి. ౮. సర్గఇతి అస్య విశ్వస్య. శ్లో. అత్ర సర్గో విసర్గశ్చ స్థానం పోషణమూతయః, మన్వంతరేశానుకథానిరోధో ముక్తిరాశ్రయః. ఇత్యత్రోక్తే స్థానపోషణే వృత్తిరక్షాశబ్దాభ్యా ముచ్యేతే. అంతరాణి మన్వంత రాణి వంశో వంశానుచరితమితి చ ఈశానుకథాః. సంస్థా నిరోధః. అనేనైవాత్యంతికి లయరూపాముక్తి రప్యుక్తా. హేతుశబ్దేన జీవాశ్రయవాసనాశబ్దవాచ్యాః ఊతయో గృహీతాః. ౯. దశభిరితి. దశభిరేతై ర్లక్షణై ర్లక్షణీయై ర్ధై ర్ద్యుక్తం. మహాపురాణం విదుః. క్వచిత్పంచవిధం. శ్లో. “సర్గశ్చప్రతిసర్గశ్చ వంశమన్వంతరాణి చ, వంశానుచరితం చేతి పురాణం పంచలక్షణ మి”తి పురాణం మహత్ అల్పంచేతి వ్యవస్థయా. యత్ర దశాపి లక్షణాని పృథక్ నిరూప్యంతే. తన్నహాపురాణం. యత్రత్వస్యేషాం పంచ స్వేవాంతర్భావస్య వివక్షా. తదల్పమితి వ్యవస్థయేత్యర్థః, ౧౦. సర్గాదిలక్షణాని వ్యాచక్షే—అవ్యాకృ తేతి. ప్రధానస్య గుణానాం ఊర్భాత్. యో మహా తస్మాత్ యస్త్రివృదహంకారస్తస్మాద్భూత ఘాత్రాణాం సూక్ష్మాణాం ఇంద్రియాణాం చ తదర్థానాం ఘోరానాం తద్దేవతానాం చ సంభవః సర్గః కారణసృష్టిః సర్గ ఇత్యర్థః. ఉచ్యత ఇత్యస్య యథాపేక్షముత్తరత్రాప్యనుషంగః. ౧౧. విసర్గం

సమాహారో బీజాద్భిజం చరాచరమ్. ౧౨. వృత్తిర్భూతాని భూతానాం చరాణా
మచరాణి చ, కృతా స్వేన నృణాం తత్ర కామాచ్ఛోదనయాపివా. ౧౩. రక్షాచ్యు
తావతారేహ విశ్వస్యానుయుగే యుగే, తిర్యజ్చర్మర్మి దేవేషు హన్యంతే యైస్త్ర
యీద్విషః. ౧౪ మన్వంతరం మనుర్దేవా మనుపుత్రా స్సురేశ్వరః, ఋషయోఽంశా
వతారశ్చ హరే షడ్విధముచ్యతే. ౧౫. రాజ్ఞాంబ్రహ్మప్రసూతీనాం వంశస్త్రికాలి
కోఽన్వయః, వంశానుచరితంతేషాం వృత్తం వంశధరాశ్చయే. ౧౬. నైమిత్తికః ప్రాకృ
తికో నిత్య ఆత్యంతికో లయః, సంస్థేతికవిభిః ప్రాక్తాచతుర్థాస్వస్వభావతః. ౧౭. హేతు
ర్జీవోఽస్య సర్గాదేరవిద్యాకర్తృకారకః, యంచానుశయినం ప్రాహు రవ్యాకృత
ముతాపరే. ౧౮. వ్యతిరేకాన్వయా యస్య జాగ్రత్స్విప్నసుషుప్తిషు, మాయా
మయేషు తద్భ్రష్టా జీవవృత్తిష్వపాశ్రయః. ౧౯. పదార్థేషు యథా ద్రవ్యం

వ్యాచక్షే. — పురుషేతి. పురుషేశ్వరేశానుగృహీతానాం ఏతేషాం మహదాదీనాం. పూర్వకర్తృవాస
నాప్రధానోఽయం సమాహరః కార్యభూతశ్చరాచరప్రాణిరూపా బీజాద్భిజమివ ప్రవాహః, నో విసర్గ
ఉచ్యత ఇత్యర్థః. ౧౨. వృత్తిరితి. చరాణాం భూతానాం సామాన్యతోఽచరాణి చకారాచ్ఛరాణి
చ. కామాద్వృత్తిః తత్ర తు నృణాం స్వేన భావేన కామాచ్ఛోదనయాపివా యా నియతా
వృత్తి ర్జీవికా కృతా. సా వృత్తి రుచ్యత ఇత్యర్థః. ౧౩. రక్షేతి. తిర్యజ్చర్మర్మి దేవేషు యే అచ్యు
తావతారా స్తేషా మిహాలీలా. సా విశ్వస్య రక్షోచ్యుత ఇత్యర్థః. యైరవతారైరితి సమాసాన్నిష్క్రమ్య
కథంచిత్సంబంధః. త్రయాద్విషో దైత్యాః. ౧౪. మన్వంతరమితి. షడ్విధం మన్వంతరముచ్యతే
షడ్విధత్వమేవాహ — మనురితి. మన్వాదయః షడేతే షర్గాః స్వస్వాధికారేణ యత్ర ప్రవర్తంతే
తన్మన్వంతరమిత్యర్థః. ౧౫. వంశమాహ — రాజ్ఞామితి. బ్రహ్మణ స్సకాశాత్ ప్రసూతి ర్యేషాం శుద్ధా
నా మిత్యర్థః. లేషా మన్వయో వంశః. లేషాం వృత్తం. యే చ వంశధరా స్తేషాం చ వృత్తం వంశాను
చరిత ముచ్యతే. వంశానుచరితమితి పాతే వంశే భవా వంశ్యా స్తేషాం వృత్త మిత్యర్థః. ౧౬.
నైమిత్తిక ఇతి. అస్య విశ్వస్య స్వభావతో మాయాతో నిష్పన్నస్య. యద్వా మాయాతో యశ్చతు
ర్విధో లయ ఇతి. ౧౭. హేతురితి. అస్య జగతః సర్గాదే ర్జీవు ర్నిమిత్తం జీవః సోఽత్ర హేతు
రుచ్యత ఇత్యర్థః. తస్య నిమిత్తతామాహ. — అవిద్యయా కర్తృకారకః కర్తృకర్తా జీవాదృష్టప్రయుక్తత్వా
ద్విశ్వవిసర్గాదేః స తు తత్ర హేతురిత్యర్థః. నన్వనుశయా నిమిత్తమితి కేచిత్. అవ్యాకృతమిత్యపరే.
తత్రాహ — యమితి. చైతన్యప్రాధాన్యేనానుశయినం ఉపాధిప్రాధాన్యవివక్షయా అవ్యాకృతం. ౧౮.
అపాశ్రయమాహ - వ్యతిరేకేతి. జాగ్రదాదిష్వప్నస్థాసు జీవతయా వర్తంత ఇతి జీవవృత్తయో విశ్వ
తైజసప్రాజ్ఞాస్తేషు మాయామయేషు సాక్షితయా అన్వయః. సమాధ్యాదౌ చ వ్యతిరేకో యస్య, తద్భ్ర
ష్టానంసారప్రతీతిబాధయోరధిష్ఠానావధిభూతమపాశ్రయ ఉచ్యత ఇత్యర్థః. ౧౯. ఏతదేవ సదృ
ష్టాంతం ప్రపంచయతి — పదార్థేష్వితి. పదార్థేషు ఘటాదిషు ద్రవ్యం మృదాది యథా యుతం అ
న్వితం అయుతం చ బహి రప్యవస్థానాత్ రూపనామసు చ సత్తాత్రం సత్తామాత్రం యథా. ఏవం బీజం
గర్భాధాన మాది ర్యాసాం పంచతా అస్తే చ యాసాం తాసు దేహావస్థాసు. శ్లో. నిషేకగర్భజన్మాని

సంతాత్రం రూపనామసు, బీజాదిపంచతాం తాసు హ్యవస్థాసు యుతాయుతమ్. ౨౦. విరమేత యదా చిత్తం హిత్యా వృత్తిత్రయం స్వయం, యోగేన వా తదాత్మానం వేదేహాయా నివర్తతే. ౨౧. ఏవం లక్షణలక్ష్యాణి పురాణాని పురావిదః, మున యోఽష్టాదశ ప్రాహుః క్షుల్లకాని మహంతి చ. ౨౨. బ్రహ్మం పాద్మం వైష్ణవం చ శైవం లైంగం చ గారుడం, నారదీయం భాగవత మ్మాగ్నేయం స్కాందసంజ్ఞితమ్. ౨౩. భవిష్యద్బ్రహ్మకైవర్తం మార్కండేయం సవామనం, వారాహ మా త్స్యకౌర్మాణి బ్రహ్మాండాఖ్యమితి త్రిషట్. ౨౪. బ్రహ్మన్నేతత్సమాఖ్యాతం శాఖాప్రణయనం మునేః, శిష్యాణాం చ ప్రశిష్యాణాం బ్రహ్మతేజోవివర్ధనమ్ ౨౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

శౌనక ఉవాచః— సూత జీవ చిరం సాధో వద నో వదతాంవర, తమస్య పారే భ్రమతాం నృణాం త్వం పారదర్శనః ౧. ఆహుశ్చిరాయుషమృషిం మృకండు తనయం జనాః, యః కల్పాంతేఽప్యర్వరితో యేన గ్రస్తమిదం జగత్. ౨. స వా అస్తత్కులోత్పన్నః కల్పేఽస్తి భార్గవర్షభః, నైవాధునాపి భూతానాం సంప్లవః కోఽపి జాయతే. ౩. ఏక ఏవార్ణవే భ్రామ్యన్ దదర్శ పురుషం కిల, వటపత్రపుటే తోకం శయానం త్వేకమద్భుతమ్. ౪. ఏష నస్సంశయో భూయాన్

బాల్యకౌమారయావనమ్, వయోమధ్యం జరా మృత్యురిత్యవస్థాస్తనో ర్నవ. ఏతాసు నవస్వపి అధిష్ఠానత్వేన సాక్షిత్వేన చ యుతమయుతం చ యత్. తదపాశ్రయ ఇతి. ౨౦. ఏవం దశాపి లక్షణాని వ్యాఖ్యాయ ఇదానీం. శ్లో. దశమస్య విశుద్ధ్యర్థం నవానామిహ లక్షణం, వర్ణయంతి మహాత్మాన ఇతి యదుక్తం తదాహ—విరమేతేతి. యదా సర్గాదీనాం మాయామయత్వానుసంధానేన వామదేహదేరివ స్వయమేవ చిత్తం విరమేత్. ఇహైవానుష్ఠితేన యోగేన వా దేవహూత్యాదివత్. తదా విక్షేపాభావాదాత్మానం వేద తదా చావిద్యానివృత్తేః ఈహయాః సంసారరూపాయా నివర్తత ఇత్యర్థః. ౨౧. పురాణవిభాగప్రస్తావేన తల్లక్షణాదికం ప్రాసంగిక ముక్త్వా ప్రస్తుతమాహ.—ఏవమితి. ఏవంవిధై ర్లక్షణై ర్లక్ష్యాణి. ౨౨. ౨౩. భవిష్యదితి. త్రిషట్ అష్టాదశ. ౨౪. ఉపసంహరతి—బ్రహ్మన్నితి. మునే ర్వాగ్దశస్య శిష్యాదీనాం చ బ్రహ్మతేజో బ్రహ్మవర్చసం తద్వివర్ధనం శ్రోతృణామితి శేషః. ౨౫.

ఇతి భావార్థదీపికామూం-సప్తమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. అప్తమే తు తపశ్చర్యా మార్కండేయస్య మోహకైః, కామాదిభిరసంమోఘో నరనారాయణస్తుతిః. పురాణవిభాగప్రసంగేన పురాణకర్తృర్మార్కండేయస్య చరితం పృచ్ఛతి.—సూతేతి. త్వమేవ వక్తుం యోగ్య ఇత్యాహ—తమసి సంసారే భ్రమతాం పారదర్శన స్తన్నివర్తకః. ౧. కర్తవ్యమాహ—ఆహురితి. ఉర్వరితః అవశిష్టః యేన కల్పాంతేన ఏతత్కథం ఘటత ఇత్యేకః ప్రశ్నః. ౨. ప్రశయాభావాదప్యేతన్నఘటత ఇత్యాహ.—స ఇతి. యతో భార్గవర్షభః. కోఽపి ప్రాకృతికో వైమిత్తికో వా. ౩. అన్యదప్యఘటితమేవేత్యాహ.—ఏక ఇతి. తోకం భాలకం, ౪. ఏష ఇతి. కాతూ

సూత కౌతూహలం యతః, తం నశ్చింధి మహాయోగిన్ పురాణేష్వపి సమ్మతః. ౫. సూత ఉవాచ:-ప్రశ్న స్త్వయా మహర్షేఽయం కృతో లోకభయాపహః, నారాయణ కథా యత్ర గీతాః కలిమలాపహః. ౬. ప్రాప్తద్విజాతీసంస్కారో మార్కండేయః పితుః క్రమాత్, ఛందాంస్యధీత్య ధర్తేణ తపస్సాస్విధ్యాయసంయుతః ౭. బృహద్వృతధరశ్శాంతో జటిలో వల్కలాంబరః, బిభ్రత్కమండలుం దండముపవీతం సమేఖిలమ్. ౮. కృష్ణాజినం సాక్షసూత్రం కుశాన్ సన్నియమర్థయే, అగ్న్యైర్మగురువిప్రాత్తస్వర్చయన్ సంధ్యయోర్హరిమ్. ౯. సాయంప్రాతస్స్వగురవే భైక్షమాహృత్య వాగ్యతః, బుభుజే గుర్వనుజ్ఞాతస్సకృన్నోచేదుపోషితః. ౧౦. ఏవం తపస్సాస్విధ్యాయర*తో వర్షాణామయుతాయుతం, ఆరాధయన్ హృషీకేశం జిగ్యేమృత్యుం సుదుర్జయమ్. ౧౧. బ్రహ్మ భవో భృగుర్దక్షో బ్రహ్మపుత్రాశ్చ యేఽపరే, నృదేవపితృభూతాని తే నాసన్నతివిస్తితాః. ౧౨. ఇత్థం బ్రహ్మప్రతధరస్తపస్సాస్విధ్యాయసంయమైః, దధ్యావధోక్షజం యోగధ్వస్తక్లేశాంతరాత్తనా. ౧౩. తస్యైవం యుంజతశ్చిత్తం మహాయోగేన యోగినః, వ్యతీయాయ మహాన్కాలో మన్వంతరపడాత్తకః. ౧౪. ఏతత్పురందరో జ్ఞాత్వా సప్తమేఽస్తిన్ కిలాంతరే, తపో విశంకితో బ్రహ్మన్నారేభే తద్విఘాతనమ్. ౧౫. గంధర్వాపురసః కామం వసంతం మలయానిలం, మునయే ప్రేషయామాస రజస్తోకమదౌ తదా. ౧౬. తేవైతదాశ్రమం జగ్తుర్హిమాద్రేః పార్శ్వ ఉత్తరే, పుష్పభద్రా నదీ యత్ర చిత్రాఖ్యా చ శిలా విభో. ౧౭. తదాశ్రమపదం పుణ్యం పుణ్యద్రుమలతార్చితం,

హలం కౌతుక్యం తం సంశయం న కేవలం త్వం మహాయోగీ కిం తు పురాణేష్వపి జ్ఞాతృత్వేన సమ్మతః. ౫. ప్రశ్నమభినందతి—ప్రశ్న ఇతి. హే మహర్షే అయం ప్రశ్నః. తత్ర హేతుః. నారాయణేతి. యత్ర ప్రశ్నవిషయే. ౬. తత్ర మార్కండేయస్తపసా భగవంతమారాధ్య మాయాప్రదర్శనం వస్తే తతశ్చ తేనైవ భగవంతాయయా సప్తకల్పాః దృష్టాః నావ్యైరిత్యుక్తం వత్తుమాదిత ఆరభ్య తస్య చరితమాహ.—ప్రాప్తేతి. మార్కండేయో మృత్యుం జిగ్య ఇతి పంచమశ్లోకేనాన్వయః. మధ్యమగ్రంథేన తస్య ధర్మః కథ్యతే ప్రాప్తః ద్విజాతీసంస్కారః ఉపనయనాభ్యో యేన సః. పితృస్సకాశాత్ గర్భాధానాదిక్రమాత్ ఛందాంసి వేదాన్. ౭. బృహద్వృతధరః వైషికబ్రహ్మచారి సన్. ౮. కృష్ణాజినమితి, సన్నియమర్థయే ధర్మాభివృద్ధయే అగ్న్యైర్మగురు హరిమర్చయన్. ౯. సాయమితి. భైక్షం గుర్వర్థమాహృత్య తేనానుజ్ఞాతశ్చేత్తర్హి బుభుజే నోచేత్సకృత్కదాచిదుపోషితో భవతి. ౧౦. ౧౧. బ్రహ్మేతి—తేన మృత్యుంజయేన. ౧౨. ఇత్థమితి. యోగేన ధ్వస్తాః క్లేశాః రాగాదయో యస్య తేన అంతరాత్తనా ప్రత్యాహృతేన మనసా. ౧౩. ౧౪. తస్య తపోనిష్ఠామితి హాసేన వర్ణయతి—ఏతదితి. అస్తిన్ సప్తమే మన్వంతరే. తమసా మత్పదం గ్రహీష్యతీతి విశంకితః. ౧౫. గంధర్వేతి. మునయే మునిం భ్రంశయితుం రజస్తోకం అతిప్రియమపత్యంలాభః మదశ్చతే. ౧౬. ౧౭. తదితి. తదాశ్రమపదం ప్రవిష్టో వాయుర్వవావితి తృతీయేనాన్వయః. పుణ్యైర్ద్రుమై

పుణ్యాద్విజకులాకీర్ణం పుణ్యామలజలాశయమ్. ౧౮. మత్తభ్రమరసంగీతం
మత్తకోకిలకూజితం, మత్తబర్హినటాటోపం మత్తద్విజకులాకులమ్. ౧౯. వాయుః
ప్రవిష్ట ఆదాయ హిమనిర్ఘరశీకరాన్, సుమనోభిః పరిష్వక్తో వవాపుత్తంభయన్
స్తరమ్. ౨౦. ఉద్యచ్ఛంద్రనిశావక్త్రః ప్రవాళస్తబకాళిభిః, గోపద్రుమలతాజాలై
స్తత్రాసీత్కుసుమాకరః. ౨౧. అన్వీయమానో గంధర్వైర్వీరీతవాదిత్రయూధికైః,
అదృశ్యతా త్తచాపేషు స్వస్త్రిన్యాధపతిస్తనరః. ౨౨. హుత్వాగ్నిం తముపాసీనం
దదృశుశ్శక్రకింకరాః, మిలితాక్షం దురాధర్షం మూర్తిమంతమివానలమ్. ౨౩.
నన్యతుస్తస్య పురతస్త్రిన్యో వై గాయకా జగుః, మృదంగవీణాపణవైర్వాద్యం
చక్రుర్ననోహరమ్. ౨౪. సందధేస్త్రం స్వధనుషి కామః పంచముఖం తదా,*మధు
ర్ననోరజస్తోక ఇంద్రభృత్యావ్యకంపయన్. ౨౫. క్రీడంత్యాః పుంజికస్థల్యాః కందు
కైస్తనగౌరవాత్, భృశముద్విగ్నమధ్యాయాః కేశవిస్రంశితస్తజః. ౨౬. ఇత
స్తతో భ్రమద్భ్రష్టేర్వల్గంత్యా అనుకందుకం, వాయుర్జహార తద్వాసస్సూక్ష్మం త్రుటి
తమేఖలమ్. ౨౭. విసస్జ తదా బాణం మత్వా తం స్వజితం స్తరః, సర్వం తత్రా
భవన్తోఘమనీశస్య యథోద్యమః. ౨౮. త ఇత్థమపకుర్వంతో మునేస్తత్తేజసా మునే,
దహ్యామానా నివవృతుః ప్రబోధ్యాహిమివార్భకాః. ౨౯. స ఇంద్రానుచరైర్బ్రహ్మన్

ర్లతాభిశ్చర్చితం పూజితం పుణ్యానాం ద్విజానామృషీణాం కులైరాకీర్ణం వ్యాప్తం పుణ్యా అత్య
మలా జలాశయా యస్మిన్ తత్. ౧౮. మత్తేతి. మత్తభ్రమరాణాం సంగీతం యస్మిన్. మత్తకోకి
లానాం కూజితం యస్మిన్ మత్తా బర్హిణ ఏవ నటాస్తేషామాటోపః సంభ్రమో యస్మిన్. మత్తద్వి
జానాం పక్షిణాం కులై రాకులం వ్యాప్తం. ౧౯. వాయురితి. ఏవం భూతం తదాశ్రమపదం ప్రవిష్ట
స్సన్ వాయుర్మలయానిలో వవౌ ప్రససార. ఉత్తంభయన్నదీపయన్. తత్ర వృక్షేషు ప్రవేశా
న్తాద్యం హిమనిర్ఘరకణానామాదానాచైచ్ఛత్యం పుష్పపరిష్వంగాతౌరభ్యం చోక్తం. ౨౦. కించ.
ఉద్యదితి. ఉద్యక్ చంద్రో యస్మిన్ తత్. నిశా వక్త్రం రజనీముఖం యస్మిన్ సః ప్రవాళస్తబకా
నానూళయః శ్రేణయో యేషు తైః. గుప్యంతి విటపైః సంజ్ఞిష్యంతీతి గోపాః ద్రుమాః లతాశ్చ
తేషాం జాలైః సమూహైరుపలక్షితః. కుసుమాకరః వసంతః ఆసీత్ ఆవిర్భభూవ. ౨౧. కించ. అన్వీ
యమాన ఇతి. తదా గీతవాదిత్రయూధికైః గాయకాదినముదాయభిః గంధర్వైర్నీయమానః.
తథా స్వస్త్రిన్యాఽపురసస్తాసాం యూధస్య పతిః. ఆత్తః చాప ఇషుశ్చ యేన సః స్తరశ్చ తత్రా
దృశ్యత. ౨౨. హుత్వేతి. దురాధర్షం అభిభవితమశక్యం. ౨౩. ౨౪. సందధ ఇతి. శోషణమోహన
సందీపనతాపనోన్మాదనాఖ్యాని పంచముఖాని యస్య తదస్త్రం. సందధే తదైవ మధుర్వసంతః.
రజస్తోకశ్చ పుంస్త్యమార్షం. అన్యేచేంద్రభృత్యాః. తస్య మనో వ్యకంపయన్. ౨౫. కించ.
క్రీడంత్యా ఇతి. ౨౬. ఇత ఇతి. వాయుర్మలయానిలః పుంజికస్థల్యాః తత్సూక్ష్మం వాసో జహార.
౨౭. విసస్జేతి. సర్వం తేషాం కర్త తత్ర తస్మిన్ మోఘం వ్యర్థం అనీశస్య నిదైవస్య. ౨౮. త
ఇతి. మునేరపకుర్వంతః ప్రతికూలమాచరంతః. హే మునే. ౨౯. స ఇతి. అహమః అహంకారస్య

ధర్మితోఽపి మహామునిః, యన్నాగాదహమోభావం న తచ్చిత్తం మహత్సు
హి. ౩౦. దృష్ట్వా నిస్తేజసం కామం సగణం భగవాన్ స్వరాట్, శ్రుత్వాసు
భావం బ్రహ్మరేర్విస్తయం సమగాత్పరమ్. ౩౧. తస్యైవం యుంజతశ్చిత్తం తపస్సాస్వి
ధ్యాయసంయమైః, అనుగ్రహాయావిరాసీన్నరనారాయణో హరిః. ౩౨. తా శుక్ల
కృష్ణౌ నవకంజలోచనౌ చతుర్భుజౌ రౌరవవల్కలాంబరౌ, పవిత్రపాణీ ఉపవీతకం
త్రివృత్కమండలుం దండమృజుం చ వైణవమ్. ౩౩. పద్మాక్షమాలాముతజంతుమా
ర్జనం వేదం చ సాక్షాత్తప ఏవ రూపిణౌ, తపత్తటిద్వర్ణపిశంగరోచిషా ప్రాంశూ
దధానౌ విబుధర్షభార్చితౌ. ౩౪. తా వై భగవతో రూపే నరనారాయణావృషీ,
వీక్ష్యోత్థాయాదరేణోచ్చైర్ననామాంగేన దండవత్. ౩౫. స తత్సందర్శనానంద
నిర్వృతాత్తేంద్రియాశయః, హృష్టరోమాశ్రుపూర్ణాక్షోనసేహే తావుదీక్షితుమ్.
౩౬. ఉత్థాయ ప్రాంజలిః ప్రహ్వబౌత్సుక్యాదాశ్లిషన్నివ, నమో నమ ఇతీశానౌ
బభాషే గద్గదాక్షరః. ౩౭. తయోరాసనమాసీయ పాదయోరవనిజ్య చ, అర్హ
ణేనానులేపేన ధూపమాలై ర్పూజయత్. ౩౮. సుఖమాసనమాసీనౌ ప్రసాదాభి
ముఖౌ మునిః, పునరానమ్య పాదాభ్యాం గరిష్ఠావిదమబ్రవీత్. ౩౯. మార్కం
డేయ ఉవాచః-కిం వర్ణయే తవ విభో యదుదీరితోఽసుస్సంస్పందతేతమనువాజ్చనఞ్చం

భావం వికారం. ౩౦. దృష్ట్వేతి. నిస్తేజసం జ్ఞానవదనం స్వరాడింద్రః. ౩౧. తస్యేతి. నరనారా
యణరూపో హరిః. ౩౨. తావనువర్ణయతి—ద్యాభ్యాం. తావితి. రౌరవం కృష్ణాజినం వల్కలం
చాంబరం యయోస్తా పవిత్రే పాణ్యోర్యయోస్తా త్రివృత్ త్రిగుణం నవతంతుకమితి
వా. త్రివృద్భుహిష్పవమానమిత్యాదౌ నవకే ప్రయోగాత్. ఉపవీతకం దధానౌ. ౩౩.
పద్మేతి. జంతుమార్జనం సూక్ష్మతంత్యాదిమయం. వేదం చ దర్శముష్టిం. కించ. సాక్షాత్తప
ఏవ తౌ. తత్ర హేతుః—తపత్తటిద్వర్ణం దీప్యమానవిద్యుత్సంకాశం యత్పిశంగం రోచిస్తేన
రూపిణౌ మూర్తిమంతౌ. తాదృక్తేజోయుక్తమూర్తిభ్యాం తపోమయత్వేన ప్రకాశమానావిత్యర్థః.
ప్రాంశూ ఉన్నతౌ. ౩౪. తావితి. ఉచ్చైర్ననాతా ఆదరేణ. ౩౫. స ఇతి. తయోస్సందర్శనేన య
ఆనందస్తేన నిర్వృతా ఉపశాంతా ఆత్తేంద్రియాశయాః దేహేంద్రియమనాంసి యస్య సః నసేహే
నాశశ్నోత్. ౩౬. ఉత్థాయేతి. అశ్లిషన్ ఆలింగయన్నివ. ౩౭. తయోరితి. పాదయోరవనిజ్య
పాదౌ ప్రత్యక్ష్య అర్హణేన అర్హ్యేణ. ౩౮. సుఖమితి. పాదాభ్యాం పాదావానమ్య. గరిష్ఠౌ
పూజ్యతమా. ప్రతి. ౩౯. అంతర్యామిణస్తస్యైవ ప్రాణాదిప్రవర్తకత్వాదాత్తనః స్తుతావస్వాతంత్ర్యం
పశ్యన్నాహ—కిమితి. హే విభో. తవ త్వాం. కిమహం వర్ణయే కథం స్తౌమి. యద్యేన త్వయైవ
ఉదీరితః ప్రేరితః. అసుః ప్రాణః. సంస్పందతే ప్రవర్తతే. తమనుచ వాగాదయః స్పందంతి. అత్ర
హేతుః—వై. అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం “శ్రోత్రస్య శ్రోత్రమి”త్యాదిశ్రుతిభిశ్చ ఏతత్ప్రసిద్ధమిత్యర్థః.
న కేవలం ప్రాకృతానాం తనుభృతాం. కింతు. అజశర్వయోశ్చ. అతః స్వస్య మమాపి తథైవ ఏవం
యద్యపి న క్వచిదపి కస్యాపి స్వాతంత్ర్యం అథాపి దారుయంత్రవత్స్వప్రవర్తితైరపి వాగాదిభి

ద్రీయాణి, స్పందంతి వై తనుభృతామజశర్వయోశ్చ స్వస్యాప్యథాపి భజతామసి
భావబంధుః. ౪౦. మూర్తీ ఇమే భగవతో భగవం స్త్రిలోక్యాః క్షేమాయ తాప
విరమాయ చ మృత్యుజితైః, నానాభిభర్ష్యవితుమన్యతనూర్యథేదం సృష్టౌ పునర్గ్ర
ససి సర్వమివోర్జనాభిః. ౪౧. తస్యావితుస్థిరచరేశితురంఘ్రిమూలం యత్థస్థంనకర్త
గుణకాలరజస్సృశంతి, యద్వై స్తువంతి వినమంతి యజంత్యభీక్ష్యం ధ్యా
యంతి వేదహృదయా మునయస్తదాపైః. ౪౨. నాన్యం తవాంఘ్రిపనయాదప
వర్గమూర్తేః క్షేమం జనస్య పరితోభి య ఈశ విద్మః, బ్రహ్మ బిభేత్యలమతో ద్విప
రార్థధిష్ణ్యః కాలస్య తే కిముత తత్కృతభౌతికానామ్. ౪౩. తద్వై భజామ్యుత
ధియస్తవ పాదమూలం హితేదమాత్మచదిమాత్మగురోః పరస్య, దేహాద్యపార్థ
మసదంత్యమభిజ్ఞమాత్రం విందేత తర్హి సతు సర్వమనీషితార్థమ్. ౪౪. సత్త్వంరజ

ర్భజతాం పుంసాం. త్వం భావబంధురాత్మబంధురసి న తు పిత్రాదివద్దేహమాత్రబంధుః. అహో
కృపాశుతా తపేత్యర్థః. ౪౦. నను కథమావాం ప్రాణాదిప్రవర్తకా. ధర్మపుత్రత్వాదావయోరితి చేన్న
కస్యాపి పుత్ర ఇత్యాహ—మూర్తీ ఇతి. హే భగవన్. భగవత్స్తవ ఇమే మూర్తీ. త్రిలోక్యాః
క్షేమాయ పాలనాయ. తాపవిరమాయ చ దుఃఖనివృత్త్యై మృత్యుజిత్యై మోక్షాయ చ. న తు
త్వం కస్యాపి పుత్ర ఇత్యర్థః. అత్ర దృష్టాంతః—యథేదం విశ్వమవితుం అన్యాస్తనూర్హర్షీర్మత్స్య
కూర్తాదిలక్షణాః. నానా అనేకప్రకారాః విభర్షి. తద్వత్. న కేవలం పాలనాదిమాత్రం తవ కర్త
కింతు సృష్టిప్రళయాఃపీత్యాహ—సృష్టేతి. తత్రాప్యన్యనిరపేక్షత్వే దృష్టాంతః—ఊర్జనాభిరివేతి.
౪౧. యస్తాదేవంభూతస్త్వం తస్తాత్తవాంఘ్రిమూలం భజామిత్యాహ—తస్యేతి. తస్యావితుః
పాలకస్య. స్థావరజంగమానామిశ్వరస్య ఆంఘ్రిమూలం భజామితి తృతీయశ్లోకేనానుషంగః.
కథంభూతమంఘ్రిమూలం. యత్థస్థం యత్ర స్థితం కర్తగుణకాలానాం రజః మలం. అన్యే చ
పూర్వోక్తాస్తాపాదయః. న స్పృశంతి. రుజ ఇతి వా పాతః. యతః వేదాః హృదయే యేషాం తే
వేదతాత్పర్యవిదో మునయః. యదేవ స్తువంతి. నితరాం నమంతి. తత్ప్రాప్తయే వః స్తవనాదీని
కుర్వంతి. ౪౨. తతోఽన్యః పురుషార్థో నాస్తీత్యాహ—నాన్యమితి. తవ ఆంఘ్రిపనయాత్
శ్రీమచ్ఛరణప్రాప్తేః. అన్యం క్షేమం న విద్మః. పరితః సర్వేష్వపి లోకేషు భీర్యస్య తస్య జనస్య.
తదేవాహ—ద్విపరార్థం ధిష్ణ్యం స్థానం యస్య సః. బ్రహ్మపి. తే కాలస్యత్వద్భూతివిజృంభరూపాత్
కాలాదలం విభేతి. అతః కిము వక్తవ్యం తేనైవ బ్రహ్మణా కృతానాం భౌతికానాం ప్రాణినాం
భయమితి. ౪౩. యస్తాదేవం. తదితి. తత్తస్తాత్తవ పాదమూలమేవ భజామి. కథంభూతస్య ఋత
ధియః సత్యజ్ఞానస్వరూపస్య. యద్వా. ఋతా సత్యా ధీర్యస్య యస్త్రిన్యా తస్య. అత్తగురోర్జీవని
యంతుః. అతః కారణాత్పరస్య కిం కృత్వా. ఆత్మచదిం స్వాత్మావారకం. అపార్థం చ నిష్ఫలం
అసచ్ఛ తుచ్ఛం. అంత్యం చ నశ్వరం ఇదం దేహగేహాదికం హిత్యా దేహాదిభజనం త్యక్త్వా. అస
చ్ఛేత్కథం ప్రతీయతే తత్రాహ—అభిజ్ఞమాత్రం న మృత్యంతమసత్ కిం త్వాత్మమాత్రం నతతః
పృథగస్తీత్యర్థః. నన్వపవర్గాయ భవతు మద్భజనం ఫలాంతరార్థం త్వన్యభజనం కార్యమేవ తత్రాహ—
తర్హితి. యది త్వాం భజతి పురుషః. తర్హి త్వత్త ఏవ సర్వం మనీషితమర్థం విందేతేతి. ౪౪.

స్తమ ఇతీశ తవాత్తబంధోర్థాయా కృతా స్థితిలయోద్భవహేతవోఽస్య, లీలా
 ధృతాయదపి సత్త్వమయీం ప్రశాంత్యై నాన్యే నృణాం వ్యసనమోహాభియశ్చ
 యాభ్యామ్. ౪౫. తస్మాత్తవేహ భగవన్నథ తావకానాం శుక్లాం తనుం చ దయి
 తాం కుశలా భజంతి, యత్సత్త్వతాః పురుషరూపముశంతి సత్త్వం లోకో
 యతోభయముతాత్మసుఖం న చాన్యత్. ౪౬. తస్మై నమో భగవతే పురుషాయ
 భూమ్న విశ్వాయ విశ్వగురవే పరదేవతాయై, నారాయణాయ ఋషయే చ నరో
 త్తమాయ హంసాయ సంయతగిరే నిగమేశ్వరాయ. ౪౭. యం వై నవేద విత
 థాక్షపదైర్భ్రమద్ధిస్సంతం స్వకేష్వసుషు హృద్యపి దృశ్యధేషు, తన్తాయయా వృత
 మతిస్స ఉవేదసాక్షాదాద్యస్తవాఖిలగురోరుపసాద్య వేదమ్. ౪౮. యద్దర్శనం నిగమ
 ఆత్మరహః ప్రకాశం ముహ్యంతి యత్ర కవయోజపరాయతంతః, తం సర్వవాద
 విషయప్రతిరూపశీలం వందే మహాపురుషమాత్మనిగూఢబోధమ్. ౪౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

నను బ్రహ్మరుద్రా వపి మమైవ మూర్తి. అతో మామైవ కిమిత్యత్యంతమాద్రియసే? తత్రాహ—
 సత్త్వమితి. యదపి యద్యపి తవైవ మాయయా కృతాః. ఏతాః లీలాః త్వయైవ ధృతాః. తథాపి
 యా సత్త్వమయీ నైవ ప్రశాంత్యై మోక్షాయ న కేవలం ప్రశాంత్యభావమాత్రమన్యభజనే
 కింత్వనిష్ఠం చ కించిదన్యథాత్వే భవేదిత్యాహ—వ్యసనేతి. ౪౫. తదేవ సదాచారేణ ద్రధయతి—
 తస్మాదితి. హే భగవన్. తవ శుక్లాం తనుం శ్రీనారాయణాఖ్యాం. అథ తావకానాం చ శుక్లాం
 తనుం నరాఖ్యాం యద్యస్తాత్ సాత్త్వతాః. సత్త్వమేవ పురుషస్యాధీశ్వరస్య రూపముశంతి మన్యం
 తే. సత్త్వన్యత్ రజస్తమశ్చేతి. అత్ర హేతుః. యతః సత్త్వాత్. లోకో వైకుంఠాఖ్యః
 లోకత్వే సత్యవ్యభయం చ భోగే సత్యప్యాత్మసుఖం చ. ౪౬. అతస్తం ప్రణమతి.—తస్మా ఇతి.
 హంసాయ శుద్ధాయ సంయతగిరే నియమితవాచే. అథ చ. నిగమేశ్వరాయ వేదమార్గప్రవర్త
 కాయ. ౪౭. వేదార్థసంప్రదాయప్రవర్తనే హేతుత్వం వదన్ స్తాతి—యమితి. కపటేంద్రియ
 మ్మార్గైః. భ్రమద్ధీః విక్షిప్తజుద్ధీః పుమాన్ స్వేంద్రియాదిషు నియంతృత్వేన సంతమపి. యం త్వాం న
 వేద దృశ్యధేషు విషయేషు బుద్ధివిక్షేపే హేతుః. తన్తాయయా తస్య తవైవ మాయయా. ఆవృతా
 అనాత్మనిష్ఠా మతిర్యస్య. స ఉ సోఽపి ఆద్య ఏవ పూర్వమజ్ఞాతైవ. అఖిలగురోస్తవ త్వత్ప్రవర్తితం
 వేదముపసాద్య ప్రాప్య. తం త్వాం సాక్షాద్వేద. ౪౮. వేదనైవ తద్జ్ఞానమిత్యుపపాదయన్ప్రణమతి.—
 యదితి. యస్య తవ దర్శనం నిగమే భవతి. కథంభూతం. ఆత్మనస్తవ రహః ప్రకాశకం సత్త్వ
 ప్రకాశకం. అస్య దుష్టేయతామాహ—అజపరాః బ్రహ్మముఖ్యాః కవయోఽపిసాంఖ్యయోగాదిభిర్యత
 మానాః యత్ర త్వయి. స్వయం ముహ్యంతి. కుత ఇత్యత ఆహ—సర్వేషాం సాంఖ్యాదివాదానాం
 యే విషయాః భేదాదయస్తేషాం ప్రతిరూపం తత్తదనుసారి శీలం స్వభావో యస్య తం. కుతః ఆత్మనా
 దేహాదిసంఘాతేన నిగూఢో బోధో యస్య తం. ఏవం భూతం మహాపురుషం త్వాం వంద ఇతి. ౪౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - అష్టమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీసూత ఉవాచ:—సంస్తుతో భగవానిత్థం మార్కండేయేన ధీమతా,
 నారాయణో నరసఖః ప్రీతః ప్రాహ భృగుద్వహ. ౧. శ్రీభగవానువాచ:—భోభో
 బ్రహ్మర్షివర్య త్వం సిద్ధ ఆత్మసమాధినా, మయి భక్త్యానపాయిన్యా తపస్సాస్విధ్యా
 యసంయమైః. ౨. వయం తే పరితుష్టాస్తస్మి త్వద్భగ్రిష్టావ్రతచర్యయా, వరం ప్రతీచ్ఛ
 భద్రం తే వరదేశాదభీప్సితమ్. ౩. మార్కండేయ ఉవాచ:-జితం తే దేవదేవేశ ప్రప
 న్నార్తిహరాచ్యుత, వరేణైతావతాలం నో యద్భవాన్ సమదృశ్యత. ౪. వాంఛం
 త్యజాదయో యస్య శ్రీమత్పాదాబ్జదర్శనమ్, మనసా యోగపక్షేన స భవాన్తేఽక్షిగో
 చరః. ౫. అథాప్యంబుజపత్రాక్ష పుణ్యశ్లోకశిఖామణే, ద్రక్ష్యే మాయాం యయాలో
 కస్సపాలో వేద సద్భిదామ్. ౬. శ్రీసూత ఉవాచ:-ఇతిడితోఽర్చితః కామమృషిణాభగ
 వాన్తునే, తథేతి స స్తస్యైకా ప్రాగాద్భదర్యాశ్రమమీశ్వరః. ౭. తమేవచింతయన్నర్థ
 మృషి సాస్విశ్రమ ఏవ సః. వసన్నగ్న్యర్కసోమాంబుభూవాయువియదాత్మసు. ౮.
 ధ్యాయన్ సర్వత్ర చ హరిం భావద్రవ్యైరపూజయత్, క్వచిత్పూజాం విసస్తార
 భక్తిప్రసరసంప్లుతః. ౯. తస్యైకదా భృగుశ్రేష్ఠ పుష్పభద్రానదీతతే, ఉపాసీనస్య
 సంధ్యాయాం బ్రహ్మన్నాయు రభూ న్నహాన్. ౧౦. తం చండశబ్దం సముదీరయంతం
 బలాహకా అన్వభవన్ కరాళాః, అక్షస్థవిష్ఠా ముముచు స్తటిద్భిస్సన్వనంత ఉచ్చైః
 రభివర్షధారాః. ౧౧. తతోఽభ్యదృశ్యంత చతుస్సముద్రా సమంతతః క్షౌతల

శ్లో. నవమే భగవంతాయాదిదృతోర్దర్శనం ముహుః. మాయాశిరోర్థయాజ్ఞా చ మునేర్ని ర్వేశ
 నిర్గమైః. భగవతః పరితోషపూర్వకం తదపేక్షితవరదానం కథయితుమాహ—సంస్తుత ఇతి. ౧.
 భోభో ఇతి. ఆత్మసమాధినా చిత్తైకాగ్రేణ. ౨. వయమితి. వయం తే పరితుష్టాస్తేతి బహువచనం
 సర్వదేహాభిప్రాయేణ. వరదేశాదిత్యేకవచనం ద్వయోరైక్యాభిప్రాయేణ. ప్రతీచ్ఛ గృహేణ. ౩.
 జితమితి. వరేణ ఛందయతా త్వయా జితం. ఉత్కర్షో దర్శితః. మమ తు వరాకాంతౌ నాస్తీ
 త్యాహ—వరేణేతి. ౪. వాంఛంతీతి. యస్య తప. శ్రీమత్పాదాబ్జదర్శనం. అజాదయో బ్రహ్మదయో
 వాంఛంతి. సభవాన్. మే అక్షిగోచరో జాతోఽసి కిమతఃపరం వరేణేత్యర్థః. ౫. అథేతి. ద్రక్ష్యేద్రష్టు
 మిచ్ఛామి. లోకపాలైః బ్రహ్మాదిభి స్సహితః అయం లోకో జనః. సద్భిదాం. సతి వస్తుని భిదాం
 భేదం యయా వేదేతి. ౬. ఇతితి తథేతి. ద్రక్ష్యసీతి. స ఈశ్వరః స్తస్యైక స్తయమానః ప్రాగాత్.
 సస్తయమితి పాఠాంతరే క్రియావిశేషణం. ౭. తమితి. తమేవార్థం మాయాదర్శనరూపం
 అగ్న్యద్యప్తమూర్తిషు. ౮. ధ్యాయన్నితి. భావద్రవ్యైః మనోమయై ర్ద్రవ్యైః క్వచిత్ కదా
 చిత్. భక్తిప్రసరసంప్లుతః భక్త్యు ద్రేకవ్యాప్తః. ౯. మాయాదర్శనమాహ.—తస్యేతి. ౧౦. తమితి.
 తం వాయుమను బలాహకా మేఘాః అభవన్ ఆవిర్భూభూవుః. తేచ తటిద్భిః విద్యుద్భిస్సహితాః.
 ఉచ్చైః స్వనతో గర్జంతః. అక్షో రథాంగం తద్వత్ స్థవిష్ఠాః అభితో వర్షధారాః ముముచుః.
 ౧౧. తత ఇతి. చతుర్దిక్షు వర్తమానాః. సముద్రాః. సమీరవేగేన ఊర్షయన్వైరూభతలం ఉద్గ్ర

ముద్గ్రసంతః, సమీరవేగోర్తిభిరుగ్రనక్రభయానకావర్తగభీరఘోషాః. ౧౨. అంతర్బహిశ్చాద్భిరతిద్యుభిః ఖరైశ్శతప్రాదాభీరుపతాపితం జగత్, చతుర్విధం వీక్ష్యసహత్తనా మునిర్జలాప్లుతాం త్వాం విమనాస్సమత్రసత్. ౧౩. తస్యైవ ముద్వీక్షతః ఊర్తిభీషణః ప్రభంజనాఘూర్ణితవార్తహర్ణవః, ఆపూర్యమాణో*వర్షద్భిరంబుదైః త్వాం ద్వీపవర్షాదిభిరప్యథాత్సమమ్. ౧౪. సత్త్వాంతరిక్షం సదివం సభాగణం త్రైలోక్యమాసీ త్సహసాద్భిరాప్లుతం, సపక ఏవోర్తిజలే మహాముని ర్భభ్రామ నిక్షిప్య జటా జడాంధవత్. ౧౫. తుత్తృత్పరీతో మకరైస్త్రిమింగిలై రుపద్రుతో వీచినభస్వదాహతః, తమస్యపారే పరితో భ్రమన్ దిశో న వేద ఖం గాం చ పరిశ్రమేషితః. ౧౬. క్వచిన్నగో మహావర్తే తరంగైస్తాడితః క్వచిత్, యాదోభి ర్భక్షితః క్వాపి స్వయమన్యోన్యఘాతిభిః. ౧౭. క్వచిచ్ఛకం క్వచిన్తోహం క్వచిద్దుఃఖం సుఖం భయం, క్వచిన్స్తృత్యం సమాప్నోతి వ్యాధ్యాదిభిరుపద్రుతః. ౧౮. అయుతాయుతవర్షాణాం సహస్రాణి శతానిచ, వ్యతీయు ర్భ్రమతస్తస్మిన్ విష్ణుమాయావృతాత్తనః. ౧౯. స కదాచిద్భ్రమం స్తస్మిన్ పృథివ్యాః కకుది ద్వీజః, న్యగ్రోధపోతం దదృశే ఫలపల్లవశోభితమ్. ౨౦. ప్రాగుత్తరస్యాం శాఖాయాం తస్యాపి దదృశే శిశుం, శయానం పర్ణపుటకే గ్రసంతం ప్రభయా తమః. ౨౧. మహామరకతశ్యామం శ్రీమద్వదనపంకజం, కంబుగ్రీవం మహారస్కం సునాసం సుందరభ్రువమ్. ౨౨. శ్వానై జదలకాభాతం కంబుశ్రీకర్ణదాడిమం, విద్రుమాధరభానేషచ్ఛాణా

సంతః. ఉగ్రా నక్రా యేషు. భయానకా ఆవర్తా యేషు. గభీరః ఘోషా యేషు. తే చ తే చ తేచ. ౧౨. అంతరితి. ఆత్తనా సహ జరాయుజాదిచతుర్విధం జగత్. అంతర్బహిశ్చాద్భిరతిద్యుభిః పతాపితం వీక్ష్య. త్వాం చ జలాప్లుతాం వీక్ష్య. మునిః. సమత్రసత్ భయం ప్రాప. కేనోపతాపితం. అద్భిః. కథం భూతాభిః. అతిద్యుభిః అతిక్రాంతా ద్యౌర్యాభిః. ఖరైశ్చ సూర్యరశ్మిభిః వాయుభిర్వేతి శేషః, శతప్రాదాభిశ్చ విద్యుద్భిః. దీర్ఘమార్షం ఛందోఽనుసారేణ. ౧౩. తస్యేతి. ప్రభంజనేన ఆఘూర్ణితం ప్రకంపితం వాః ఉదకం యస్మిన్ సః. అప్యథాత్ ఛాదయామాస సమం సహ. ౧౪. సత్త్వేతి. సహసా సత్త్వాంతరిక్షం భూమ్యంతరిక్షస్థప్రాణిసహితం. సదివం స్వర్గస్థదేవసహితం. భాగణాన్వౌతి ర్గణాః తై స్సహితం జటాః విక్షిప్య వికీర్న్య. ౧౫. త్సుదితి. పరిశ్రమేణ ఇషితః గతః వ్యాప్త ఇత్యర్థః. ఇషుసర్పణ ఇత్యస్తాత్. ౧౬. క్వచిదితి. అన్యోన్యఘాతిభిః తద్భక్షణాయ పరస్పరం యుధ్యద్భిః. ౧౭. ౧౮. అయుతేతి. విష్ణుమాయావృతాత్తన ఇతి స తథా దృష్టవానిత్యర్థః. ౧౯. సఇతి. కకుది ఉన్నతప్రదేశే. న్యగ్రోధపోతం తోమలవటం. ౨౦. ప్రాగితి. తస్యేకానదిచ్ఛాఖాయాం. శిశుమపి. ౨౧. మహామరకతేతి. శ్రీమత్ రమ్యం వదనపంకజం యస్య తం కంబువత్త్రిరేఖా వృత్తా గ్రీవా యస్య తం. మహారస్కం విశాలవక్షసం. సునాసం శోభనా నాసా యస్య తం. సుందరే భ్రువౌ యస్య తం. ౨౨. శ్వాసేతి. శ్వానై రేజంతః కంపమానా యే అలకా నైరాభాతం శోభితం.

యితసుధాస్తి తమ్. ౨౩. పద్మగర్భారుణాపాంగం హృద్యహాసావలోకనం, శ్వానై
జద్వళిసంవిగ్న నిమ్న నాభిదళోదరమ్. ౨౪. చార్వంగుళిభ్యాం పాణిభ్యా మున్నీయ
చరణాంబుజం, ముఖే నిధాయ విప్రేంద్ర ధయంతం వీక్ష్య విస్తితః. ౨౫. తద్దర్శనా
ద్వీతపరిశ్రమో ముదా ప్రోత్ఫుల్లహృత్పద్మవిలోచనాంబుజః, ప్రహృష్టరోమా
ద్యుతభావశంకితః ప్రప్టుం పురస్తం ప్రససార బాలకమ్. ౨౬. తావచ్ఛిశో ర్నిశ్శ్వ
సితేన భార్గవ సోఽంతశ్శరీరం మశకో యథా విశత్, తత్రాప్యదో న్యస్తముదీక్ష్య
కృత్స్నశోయథా పురా ముహ్యదతీవ విస్తితః. ౨౭. ఖం రోదసీ భగణానద్రిసాగ
రాన్ ద్వీపాన్ సవర్షాన్ కకుభస్సురాసురాన్, వనాని దేశాన్ సరితః పురాకరాన్
ఖేటాన్ వ్రజానాశ్రమవర్ణవృత్త*యః. ౨౮. మహాంతి భూతాన్యథ భౌతి
కాన్యసౌ కాలం చ నానాయుగకల్పకల్పనం, యత్కించినన్యద్వ్యవహారకారణం
దదర్శ విశ్వం సదివావభాసితమ్. ౨౯. హిమాలయం పుష్పవహం చ తాం నదీం
నిజాశ్రమం యత్ర ఋషిస్త్యచశ్యత, విశ్వం విపశ్యం చ్ఛ్వసితాచ్ఛిశో రైవబహి
ర్నిరస్తోఽప్యపతల్లయాద్ధౌ. ౩౦. తస్మిన్ పృథివ్యాః కకుది ప్రయాథం పటం చ తత్ప
త్రపుటే శయానం, బాలం చ తత్ప్రేమసుధాస్తి తేన నిరీక్షితోఽపాంగనిరీక్షణేన.
౩౧. అథ తం బాలకం వీక్ష్య నేత్రాభ్యాం ధిష్ఠితం హృది, అభ్యయాదతిసంహృష్టః
పరిష్వక్తు మధోక్షజమ్. ౩౨. తావత్సభగవాన్ సాక్షాద్ద్యోగాధీశో గుహాశయః,

కంబువత్ అంతర్వలయేన శ్రీర్యయో స్తౌ కంబుశ్రియా. తయోః కర్ణయో ర్దాడిమపుష్పే యస్య
తం. విద్రుమతుల్యధరభాసా ఈషచ్ఛాణాయితం సుధాతుల్యం స్థితం యస్య తం. ౨౩. పద్మేతి.
పద్మగర్భవత్ ఆ ఈషత్ అరుణావపాంగౌ నేత్రాంతౌ యస్య తం. హృద్యో హాసో యస్మిన్
తదవలోకనం యస్య తం. శ్వానై రేజంత్యశ్చలంత్యో వశయ స్తిర్యజ్ఞిమ్న రేఖా స్తాభిః సంవిగ్నా
చంచలా నిమ్నా చ గంభీరా నాభి ర్యస్మిన్ తత్. దశవదశ్చత్రదశసంకాశముదరం యస్య తం. ౨౪.
చార్వితీ. చారవః అంగుళయో యయో స్తాభ్యాం ఉన్నీయ ఆకృష్య. ధయంతం పిబంతం. ౨౫.
తదితి. హృత్పద్మం చ విలోచనాంబుజే చ ప్రోత్ఫుల్లాని తాని యస్య సః. అద్యుతభావః అత్యాశ్చర్య
రూపం తేన శంకిత స్సన్నపి. తం ప్రప్టుం పురః ప్రససార సమీపం గతః. ౨౬. తత్రేతి. అడః
ఇదం జగత్. యథా పురా ప్రళయాత్పూర్వం న్యస్తం వన్యస్తం. దృష్ట్వా చ అతీవ విస్తి
తస్మిన్. అముహ్యత్. ౨౭. కృత్స్నశో దర్శనం ప్రపంచయతి—ఖమితి. కకుభో దిశః. పురాణి
ఆకరాంశ్చ. ఖేటాన్ కర్షకగ్రామాన్. వ్రజాన్ గోకులాని. ఆశ్రమాంశ్చ వర్ణాంశ్చ తేహం వృత్తి
శ్చేత్యర్థః. ౨౮. మహాంతీతి. నానాయుగాని కల్పాంశ్చ కల్పయతి తైర్వా కల్పిత ఇతి తథా తం.
కాలం చ. సదివ పరమార్థమివ అవభాసితం తేనైవ. ౨౯. ౩౦. తస్మిన్నితి. పటం చ తోకం చ
వీక్ష్య తస్య ప్రేష్టా సుధాతుల్యస్థితయుక్తేనాపాంగనిరీక్షణేన నిరీక్షితస్మిన్. ౩౧. అథేతి. అథ తం
బాలక మధోక్షజం పరిష్వక్తుం. అభ్యయాదిత్యన్వయః. కథంభూతం హృద్యధిష్ఠితం. ౩౨. తావ
దితి. తావత్ పరిష్వంగలాభాత్పూర్వమేవ ఋషేస్తస్య. అంతర్హితో బభూవ. తదుద్యమవైఫల్యే

అంతర్దధే ఋషే స్తస్య యథేహానీశనిర్నితా. ౩౩. తమన్వథ వటో బ్రహ్మ సలిలం లోకసంప్లవః, తిరోధాయ ఊణాదస్య స్వాశ్రమే పూర్వవత్ స్థితః. ౩౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, నవమోఽధ్యాయః.

శ్రీసూత ఉవాచః—సపవమనుభూయేదం నారాయణవినిర్నితం, వైభవం యోగమాయాయా స్తమేవ శరణం యయా. ౧. ఋషిరువాచః—ప్రపన్నోఽస్త్యం ప్రీమూలం తే ప్రపన్నా భయదం హరే, యంతాయయాపి విబుధా ముహ్యంతి జ్ఞాన కాశయా. ౨. సూత ఉవాచః—తమేవం నిభృతాత్తానం వృషేణ దివి పర్యటన్, రుద్రాణ్యా భగవాన్ రుద్రో దదర్శ స్వగణావృతః. ౩. అఘోమా తమృషిం వీక్ష్య గిరిశం సమభాషత, పశ్యేమం భగవన్విప్రో నిభృతాత్తేంద్రియాశయః. ౪. నిభృ తోర్నిర్గుషవ్రాతో వాతాపాయే యథార్ణవః, కుర్వస్యతపసస్సాక్షాత్సంసిద్ధిం సిద్ధి దో భవాన్. ౫. శ్రీభగవానువాచః—నైవేచ్ఛత్యాశిషః క్వాపి బ్రహ్మర్షి ర్లోక్షమ ప్యత, భక్తిం పరాం భగవతి లబ్ధవాన్ పురుషేఽవ్యయే. ౬. అథాపి సంవదిష్యా మో భవాన్యేతేన సాధునా, అయం హి పరమో లాభో నృణాం సాధుసమాగమః. ౭. ఇత్యుక్త్వా తమువేయాయ భగవాన్ స సతాం గతిః, ఈశానస్సర్వవిద్యానా మీశ్వర స్సర్వదేహినామ్. ౮. తయోరాగమనం సాక్షాదీశయోర్జగదాత్మనోః, నవేదరుద్ధధీవృత్తిరాత్తానం విశ్వమేవ చ. ౯. భగవాం స్తదభిజ్ఞాయ గిరిశో యోగ మాయయా, అవిశత్తద్గుహాకాశం వాయు శ్చిద్రమివేశ్వరః. ౧౦. ఆత్మన్యపి శివం దృష్టాంతః. అనీశో నిదైవః తేన నిర్నితా. ఈహ క్రియా యథేతి. ౩౩. తమితి. తమంతర్నితం భగవంతమను పటః. సలిలం లోకసంప్లవశ్చ తిరోధాయ అంతర్నితః స చ స్వాశ్రమ ఏవ యథా పూర్వం స్థిత ఇతి. ౩౪.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం-నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జ్ఞో. దశమే శివ ఆగత్య మునేస్తుప్తో వరానదాల్, తేన సాకమితి ప్రీత్యా సమాభాష్య సభా జయన్. ౧. ప్రపన్నోఽస్తీతి. జ్ఞానకాశయా జ్ఞానవత్ప్రకాశమానయా త్వద్భజనం వినా విద్వాం సోఽపి. యస్య తప మాయయా జ్ఞానినో వయమిత్యహంకారేణ ముహ్యంతీత్యర్థః. ౨. శ్రీనారాయణ ఏవ స్వమాయాదర్శనశ్రాంతం శ్రీశివరూపేణ సాంత్యయామాస. తదాహ.—తమితి. నిభృతాత్తానం సమాహితచిత్తం రుద్రాణ్యా భవాన్యా. ౩. అథేతి. నిభృతాః నిశ్చలాః ఆత్తేంద్రియాశయాః దేహేంద్రియమనాంసి యస్య సః. ౪. నిభృతేతి. నిభృతః నిశ్చలః ఊర్నిర్గుషవ్రాతః యస్మిన్ సః. సంసిద్ధిం ఫలం. సాక్షాత్కురు ప్రకటికురు యతో భవాన్ సిద్ధిదః. ౫. నేతి. ఆశిషః అభ్యుదయలక్షణాః. ఉత్సర్విత అత్ర హేతుః. భక్తిమితి. ౬. అథేతి. సంవదిష్యామః సంవాదం కరిష్యామః. ౭. ఇతీతి. సతాం గతిత్వే హేతుః—ఈశాన ఇతి. ౮. తయారితి. రుద్ధాః ధియోఽంతఃకరణస్య వృత్తయో యేన సః. ౯. ౧౦. ఆత్మనీతి. న కేవలం బహిరేవ కింతు ఆత్మన్యపి ప్రాప్తం శివం విచక్ష్య విస్మితః. కథం

ప్రాప్తం తటిత్పింగజటాధరం, త్ర్యక్ష మష్టభుజం ప్రాంశు ముద్యంతమివ భాస్కరమ్. ౧౧. వ్యాఘ్రచర్తాంబరం శూలధనురిష్వసిచర్తభిః, అక్షమాలాడమరుగ కపాలపరశుం సహ, బిభ్రాణం సహసా భాంతం విచక్ష్య హృది విస్తీతః. ౧౨. కిమిదం కుత ఏవేతి సమాధివిరతో మునిః, నేత్రే ఉన్తీల్య దదృశే సగణం సోమ మాగతమ్. ౧౩. రుద్రం త్రిలోకైకగురుం ననామ శిరసా మునిః ౧౪. తస్మై సపర్యాం వ్యదధా త్సగణాయ సహోమయా, స్వాగతాసనపాద్యార్ఘ్యగంధస్తగ్ధూపదీపకైః. ౧౫. ఆహ చాత్మానుభావేన పూర్ణకామస్య తే విభో, కరవాణి కిమీశాన యే నేదం నిర్వృతం జగత్. ౧౬. నమశ్శివాయ శాంతాయ సత్త్వాయ ప్రమృడాయ చ, రజోజుషేఽథ ఘోరాయ నమస్తుభ్యం తమోజుషే. ౧౭. శ్రీసూత ఉవాచః—ఏవం స్తుత స్స భగవాన్ మహాదేవ స్సతాం గతిః, పరితుష్టః ప్రసన్నాత్ ప్రహసం స్తమభాషత. ౧౮. శ్రీభగవానువాచః—వరం వృణీష్వ తే కామం పరదేశా వయం త్రయః, అమోఘం దర్శనం యేషాం మర్త్యో యద్విందతే ఽమృతమ్. ౧౯. బ్రాహ్మణా స్సాధవశ్శాంతా నిస్సంగా భూతవత్సలాః, ఏకాంతభక్త్యా హ్యస్తాసు నిర్వైరా స్సమదర్శినః. ౨౦. సలోకా లోకపాలాస్తాన్ స్తువంత్యర్చంత్యుపాసతే, అహం చ భగవాన్ బ్రహ్మ స్వయం చ హరిరీశ్వరః. ౨౧. న తే మయ్యచ్యుతేఽజే చ భిదామణ్వాపి చక్షతే, నాత్మనశ్చపరస్యాపి తద్యుష్టాన్వయ మీమహి. ౨౨. నహ్యమ్మయాని తీర్థాని న దేవాశ్చేతనోఽస్థితాః, తే పునంత్యురుకాలేన దర్శనాదేవ సాధవః. ౨౩. (పా. నహ్యమ్మయాని తీర్థాని నదేవాశ్చేతనోఽస్థితాః, తే పునంత్యురుకాలేన యూయం దర్శనమాత్రతః.) బ్రాహ్మణేభ్యో నమస్యామో యేఽస్త్వద్రూపం త్రయీమయం,

ప్రాప్తం. సహసా అకన్తాదేవ హృది భాంతం కథంభూతం తటిత్పింగా జటా ధారయతీతి తథా తం. త్రీణ్యక్షీణి యస్య తం. ౧౧. వ్యాఘ్రేతి. శూలాదిభిస్సహాక్షమాలాదీన్ బిభ్రాణమిత్యన్వయః. అక్షమాలాదీనాం ద్వంద్వైక్యం. ౧౨. విస్తయపూర్వకం బహిర్దర్శన మాహ—కిమిదమితి. సోమం ఉమయా సహగతం రుద్రం దదృశే. ౧౩. రుద్రమితి. తతో ననామ. ౧౪. ౧౫. ఆహేతి. పూర్ణ కామత్వం వ్యనక్తి—యేన త్వయా జగన్నిర్వృతం భవతీతి. ౧౬. నిర్గుణత్వేన సగుణత్వేన చ నమ స్కరోతి—నమ ఇతి. నమ శ్శివాయ నిర్గుణాయ సత్త్వాయ సత్త్వాధిష్ఠాతే. అతఏవ ప్రమృడయతి ప్రకర్షణ సుఖయతీతి తథా తస్మై నమః. ౧౭. ౧౮. వరమితి. త్రయః బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరాః. యత్ యేభ్యః తే వయం. ౧౯. పరదానాదినా భవత్సేవైవాస్తాభిః. క్రియతే. న త్వనుగ్రహః. జగద్వంద్యత్వాద్భవతా మితి బ్రాహ్మణాం స్తోత్ర—బ్రాహ్మణా ఇతి. యే సాధవః సదాచారాః. శాంతాః మత్సరాదిరహితాః. నిస్సంగా నిష్కామాః. ౨౦. సలోకా. ఇతి. నకేవలం త ఏవ కింతు అహం చేత్యాది. ౨౧. పూజ్యతమత్వే హేత్వంతరమాహ.—నేతి. అణ్వాపి అణుమాత్రమపి న చక్షతే న పశ్యంతి. తత్తస్మాత్. ఏవంభూతాన్ యుష్మాన్ ఈమహి భజేమహి. ౨౨. ౨౩. బ్రాహ్మణేభ్య ఇతి.

బిభ్రత్వాత్త సమాధానతపస్సాస్విధ్యాయసంయమైః. ౨౪. శ్రవణాద్దర్శనాద్వాపి
మహాపాతకినోఽపి యే, శుద్ధ్యేరన్నంత్యజాశ్చాపి కిము సంభాషణాదిభిః. ౨౫. శ్రీ
సూత ఉవాచః—ఇతి చంద్రలలామస్య ధర్మగుహ్యోపబృంహితం, వచోఽమృతా
యనమృషి ర్నాతృప్యత్కర్ణయోః పిబన్. ౨౬. సచిరం మాయయా విష్ణో ర్భాగ్రిమితః
కర్మితో భృశం, శివవాగమృతధ్వస్తశ్శపుంజస్తమబ్రవీత్. ౨౭. మార్కండేయ
ఉవాచః—అహో ఈశ్వరచర్యేయం దుర్విభావ్యా శరీరిణాం, యన్నమంతీశిత
వ్యాని స్తువంతి జగదీశ్వరాః. ౨౮. ధర్మం గ్రాహయితుం ప్రాయః ప్రవక్తారశ్చదేహి
నాం, ఆచరంత్యనుమోదంతే క్రియమాణం స్తువంతి చ. ౨౯. నైతావతా భగ
వత స్స్వమాయామయవృత్తిభిః, న దుష్కేతానుభావస్తైర్ధాయినః కుహకం
యథా. ౩౦. సృష్టేద్దం మనసా విశ్వమాత్మనానుప్రవిశ్య యః, గుణైః
కుర్వద్భిరాభాతి కర్తేవ స్వప్నదృగ్యథా. ౩౧. తస్మై నమో భగవతే త్రిగు
ణాయ మహాత్మనే, కేవలాయాద్వితీయాయ గురవే బ్రహ్మమూర్తయే. ౩౨. కం
వృణే నువరం బ్రహ్మ పరం త్వద్దర్శదర్శనాత్, యద్దర్శనాత్పూర్ణకామ సృత్య
కామః పుమాన్ భవేత్. ౩౩. వరమేకం వృణేథాపి పూర్ణకామాభివర్షణాత్,
భగవత్యచ్యుతే భక్తిం తత్పరేషు యథా త్వయి. ౩౪. శ్రీసూత ఉవాచః—
ఇత్యర్థితోఽభిష్టుతశ్చ మునినా సూక్తయా గిరా, తమాహ భగవాన్ శర్వశ్శర్వా
ణ్యాచాభినందితః. ౩౫. శ్రీభగవానువాచః—కామస్సర్వో మహర్షేర్వో భక్తి

బ్రాహ్మణేభ్యః బ్రాహ్మణాన్. ఆత్మసమాధానం చిత్తై కాగ్ర్యం తపః ఆలోచనం స్వాధ్యాయః అధ్య
యనం సంయమః వాగాదినియమః. తైః. ౨౪. కించ. శ్రవణాదితి. ౨౫. ఇతీతి. చంద్రో లలామం
భూషణం యస్య తస్య. ధర్మరహస్యయుక్తం అమృతాస్పదం వచః కర్ణాభ్యాం పిబన్ నాతృప్యత్
అలమితి నామన్యత కర్ణయో రమృతాయన మితి వా అన్వయః. ౨౬. సఇతి. శివస్య వాగేవ అమృతం
తేన ధ్వస్తః క్లేశపుంజో యస్య సః. ౨౭. అహో ఇతి. ఇయమిశ్వరలీలా దుర్విభావ్యా అపి
తర్కాన్య యద్యయా ఈశితవ్యాని నియమ్యాని యాని భూతాని తాని జగదీశ్వరాః స్వయం నమంతి
స్తువంతి చేతి. ౨౮. అథవా లోకసంగ్రహార్థ మేతదిత్యాహ—ధర్మమితి. ప్రవక్తారోఽపి స్వయం దేహి
నాం ధర్మ మాచరంతి. ౨౯. నన్వేతత్స్వప్రభావతిరస్కారకం కథం మయా క్రియతే? తత్రాహ—
నేతి. ఏతావతా లోకసంగ్రహమాత్రేణ తై ర్నుమనాదిభిః. కథం భూతైః స్వమాయామయీ వృత్తి
ర్యేషు తైః. భగవతో మాయిన స్తవానుభావో న దుష్కేత యతః. ప్రసిద్ధస్య మాయినః కుహకం
కపటం యథా తథై తాని నమనాదీని అత స్తస్య కుహకేన యథానుభావో న దుష్కేత. తద్వదితి.
ప్రదుష్కేతేతి పాతే నకారస్య దృష్టాంతేనానుషంగః. ౩౦. మాయాచేష్టితం ప్రపంచయతి—సృ
ష్టేతి. స్వప్నదృక్ యథేత్యవిద్యాచేష్టితే దృష్టాంతః. ౩౧. తస్మా ఇతి. త్రిగుణత్వేఽపి న జీవవత్త
దభిభూతాయ కిన్తు మహాత్మనే గుణాత్మన ఇతి పాతే గుణానా మాత్మనే నియంత్రే. ౩౨. వరంవృణీ
ష్యేతి యదుక్తం తత్రాహ—కమితి. వరం దర్శనం యస్య తస్మాత్. తత్ త్వత్తః పరం కం ను వరం
వృణే యస్య తవ దర్శనాత్. పూర్ణకామః సర్వానందసన్దోహరూపః. సత్యకామః యథేచ్ఛం
ప్రాప్తసర్వానందః. ౩౩. ౩౪. ఇతీతి. వరదానాయ స్వయమేవ ప్రవృత్తః, శర్వాణ్యా ఉమయా చ

మాం స్త్వమధోక్షజే, ఆకల్పం తే యశః పుణ్యమజరామరతా తథా. 31. జ్ఞానం త్రైకాలికం బ్రహ్మన్విజ్ఞానం చ విరక్తిమత్, బ్రహ్మవర్చస్వినో భూయా త్పురాణా చార్యతా స్తుతే. 32. సూత ఉవాచః—ఏవంవరాన్ సమునయే దత్వాఽగాత్త్యక్ష ఈశ్వరః, దేవైః తత్కర్త కథయన్న నుభూతం పురా మునా. 33. సోఽప్యవాప్త మహాయోగమహిమా భార్గవోత్తమః, విచరత్యధునా పృథ్వా హరావేకాంతతాం గతః. 34. అనువర్ణితమేతత్తే మార్కండేయస్య ధీమతః, అనుభూతం భగవతో మాయావైభవమద్భుతమ్. 35. ఏతత్కేచిదవిద్వాంసో మాయాసంసృతిరాత్మనః, అనాద్యావర్ణితం నృణాం కాదాచిత్కం ప్రచక్షతే. 36. యఏవ మేతద్భృగు వర్యవర్ణితం. రథాజ్ఞపాణే రనుభావభావితం, సంశ్రావయేత్సంశృణుయాదుతో భయోస్తయోర్న కర్తాశ్రయసంసృతిర్భవేత్. 37.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, మార్కండేయోపాఖ్యానం నామ దశమోఽధ్యాయః.

శ్రీశౌనక ఉవాచః—అథేమమర్థం పృచ్ఛామో భవంతం బ్రహ్మవిత్తమం, సమస్తతంత్రరాధ్ధాంతే భవాన్భాగవత*తత్త్వవిత్. ౧. తాంత్రికాః పరిచర్యా

అభినందితః అనుమోదిత స్సన్నాహ. 38. కామ ఇతి. కామోఽయం సర్వోఽపి అన్యచ్ఛ పుణ్యం యశ ఇత్యాది. బ్రహ్మవర్చస్వినస్తే భూయాదిత్యుత్తరేణాన్వయః యస్త్వమధోక్షజే భక్తిమాన్. 39. 32. ఏవమితి. తస్య కర్తృతవ ఆది అమునా పురానుభూతం యద్భగవంతాయావైభవం తచ్చ కథయన్. 33. సఇతి. అవాప్తో మహాయోగమహిమా యేన సః. 34. అనువర్ణితమితి, ఏతన్మార్కండేయస్య చరితం. తేనానుభూతంచ భగవంతాయావైభవం అనువర్ణితం. 35. నన్వేషమప్యస్తత్కులోత్పన్నస్య సప్తకల్పాయుష్ష్యం వృద్ధై రుచ్యమానం విరుద్ధమేవ తత్రాహ—ఏతదితి. ఏతన్మార్కండేయేనానుభూతం భగవంతాయావైభవం నానాకల్పరూపం కాదాచిత్కం ఈశ్వరేచ్ఛయా తస్మైవాకస్త్రికం న తు సర్వసాధారణం ఏతత్కేచిత్. అనాది బహుకాలం, ఆవర్ణితం దైవయుగసహస్రద్వయమానేన పునః పునః పరివర్ణితం ప్రచక్షతే కేతే? నృణాం సంసృతిః సర్గప్రళయాలక్షణా ఆత్మనో భగవతో మాయేత్యేవ మవిద్వాంసః. విద్వాంసస్తు మాయాశిశోః శ్వాసోచ్ఛ్వాసాభ్యాం సప్తకృత్స్వస్తదుదరప్రవేశ నిర్గమనతః సప్తకల్పత్వలక్షణమాత్రమేవేతి వదంతి. అతో న విరోధ ఇత్యర్థః. 36. య ఇతి. భృగు వర్యస్య వర్ణితం వృత్త మిత్యర్థః. యః సంశృణుయాదుత సంశ్రావయేద్వా. యః తయోరుభయోః కర్తృవాసనాకృతా సంసృతిర్నభవతి. 37.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఏకాదశే తు పూజార్థం మహాపురుషవర్ణనం, రవేర్వ్యూహస్య చాఖ్యానం ప్రతిమాసం పృథక్పృథక్. యేనామర్త్యత్వమాపన్నో మర్త్యోఽసౌ భార్గవోత్తమః, తం పృచ్ఛతి క్రియా యోగం సాంగోపాంగాదికల్పితమ్. అథేతి. అథేతి హేతా. హే భాగవత యతో భవాన్సమస్తరా ధ్ధాంతతత్త్వవిత్. ౧. ప్రప్లవ్యమాహ—తాంత్రికా ఇతి. పరిచర్యాయాం ఉపాసనాయాం విషయే

యాం కేవలస్య శ్రియఃపతేః, అంగోపాంగా యథాకల్పం కల్పయంతి యదైవమైః.
 ౨. తన్నో వర్ణయ భద్రం తే క్రియామోగం బుభుత్సతామ్, యేన క్రియా
 నైపుణేన మర్త్యో యాయాదమర్త్యతామ్. ౩. శ్రీసూత ఉవాచ: —నమస్కృత్య
 గురూన్వక్ష్యే విభూతీరై వృష్ణవీరపి, యాః ప్రోక్తా వేదతంత్రాభ్యామాచార్యైః
 పద్మజాదిభిః. ౪. మాయాద్యైర్నవభిస్తత్త్వైస్సవికారమయో విరాట్, నిర్మితో
 దృశ్యతే తస్మిన్ సచిత్కే భువనత్రయమ్. ౫. ఏతద్వై పౌరుషం రూపం భూః
 పాదా ద్యౌశ్శిరో నభః, నాభిస్సూర్యోఽక్షిణీ నాసే వాయుః కర్ణౌ దిశః ప్రభోః ౬.
 ప్రజాపతిః ప్రజననమపానం మృత్యురీశితుః, తద్బాహవో లోకపాలా మనశ్చంద్రో
 భ్రువా యమః. ౭. లజ్జోత్తరోధరోలోభో దంతా జ్యోత్స్నాస్తయో భ్రమః,
 రోమాణి భూరుహా భూమ్నో మేఘాః పురుషమూర్ధజాః. ౮. యావానయం వై
 పురుషో యావత్యా సంస్థయా మితః, తావానసావపి మహాన్ పురుషో లోకసం
 స్థయా. ౯. కౌస్తుభవ్యపదేశేన స్వాత్మజ్యోతిర్బిభర్త్యజః, తత్ప్రభాం వ్యాపినిం
 సాక్షాచ్ఛ్రివత్సమురసా విభుః. ౧౦. స్వాం మాయాం వనమాలాఖ్యాం నానాగుణ
 మయీం దధత్, వాసశ్చందోమయం పీతం బ్రహ్మసూత్రం త్రివృత్స్వరమ్. ౧౧.
 బిభర్తి సాంఖ్యం మోగం చ దేవో మకరకుండలే, మాళిం పదం పారమేష్ఠ్యం

కేవలస్య చైతన్యఘనస్య అంగాని పాదాదీని ఉపాంగాని గరుడాదీని ఆయుధాని సుదర్శనా
 దీని ఆకల్పాః కౌస్తుభాదయః తేషాం ద్వంద్వైక్యం తద్యథా కల్పయంతి యైశ్చ తత్త్వైః
 కల్పయంతి. ౨. తమితి. తన్నో వర్ణయేతి. ౩. గురూపదేశగమ్యత్వాదస్యార్థస్య తన్నమస్కార
 పూర్వకమాహ—నమస్కృత్యేతి. విభూతీః విరాడ్విగ్రహాద్యాః. ౪. అంగాదికల్పనాం భూరా
 దిభిర్దర్శయితుం ప్రథమం తావత్ యథా కల్పయంతీతి ప్రశ్నస్య వైరాజరూపేణేత్యుత్తరం
 వత్తుం విరాడ్విగ్రహమాహ—మాయేతి. మాయాద్యైః ప్రకృతిసూత్రమహదహంకారపంచ
 తన్మాత్రైః నవభిస్తత్త్వైః. వికారాః ఏకాదశేంద్రియాణి పంచమహాభూతానీతి షోడశ. తన్నయో
 విరాట్. సప్రసిద్ధః నిర్మితః యత్ర విరాజి సచిత్కే చేతనాధిష్ఠితే. భువనత్రయం దృశ్యతే. అసే
 నాంగాదికల్పనా సౌలభ్యం దర్శితమ్. ౫. ఏతదితి. ఏతద్వై పౌరుషం రూపం పురుషస్య వైరా
 జస్య రూపమేవ ఈశ్వరేణాధిష్ఠితత్వాత్తదభేదవివక్షయా తస్యాపి రూపముచ్యతే. అంగకల్పనా
 మాహ—భూః పాదాదిత్యాదిభిస్త్రీభిః. భూరాద్యనువాదేన భగవత్పాదాదిభావనా విధీయతే. ౬.
 ప్రజేతి. ప్రజననం మేథ్రం అపానం పాయుః. ౭. ౮. అనుక్తమన్యదప్యేవమూహ్యమిత్యాహ—
 యావానితి. యావానయం వృష్టిపురుషః. తావాన్ సమష్టిపురుషః. స్వమానతః సప్తవితస్తిసంజ్ఞయా
 సంస్థయా అవయవసన్నివేశేన మితః పరిమితః. ౯. భూషణాదీన్యాహ—కౌస్తుభేతి. స్వాత్మజ్యోతిః
 శుద్ధజీవచైతన్యం యా తస్య కౌస్తుభస్య ప్రభా తామేవ శ్రీవత్సం బిభర్తి. ౧౦. స్వామితి. త్రివృ
 త్స్వరం త్రిమాత్రం ప్రణవం. ౧౧. బిభర్తి. పారమేష్ఠ్యం పదం బ్రహ్మలోకం. ౧౨. అవ్యా

సర్వలోకనమస్కృతమ్. ౧౨. అవ్యాకృతమనంతాఖ్యమాసనం యదధిష్ఠితః, ధర్మ
జ్ఞానాదిభిర్వ్యక్తం సత్త్వం పద్మమిహోచ్యతే. ౧౩. ఓజస్సహోబలయుతం ముఖ్య
తత్త్వం గదాం దధత్, అపాం తత్త్వం దరవరం తేజస్తత్త్వం సుదర్శనమ్. ౧౪.
నభోనిభం నభస్తత్త్వమసిం చర్మ తమోమయం, కాలరూపం ధనుశ్శార్ఙ్గం తథా
కర్తృమయేషుధిమ్. ౧౫. ఇంద్రియాణి శరానాహురాకూతిర్యస్య స్యందనం, తన్తా
త్రాణ్యస్యాభివ్యక్తిర్నద్రయార్థక్రియాత్తతామ్. ౧౬. మండలం దేవయజనం దీక్షాసం
స్కార ఆత్మనః, పరిచర్యా భగవత ఆత్మనో దురితక్షయః. ౧౭. భగవాన్భగశబ్దార్థ
లీలాకమలముద్వహా. ౧౮. ధర్మం యశశ్చ భగవాన్ చామరవ్యజనేభజత్,
ఆతపత్రం తు వైకుంఠం ద్విజా ధామాకుతోభయమ్. ౧౯. త్రివృద్వేదస్సుపణ్ణాఖ్యో
యజ్ఞం వహతి పురుషం, అనపాయినీ సా శక్తిశ్రీస్సాక్షాదాత్మనో హరేః. ౨౦.
విష్వక్సేన తంత్రమూర్తిర్విదితః పార్వ దాధిపః, నందాదయోఽష్టే ద్వాద్ధాశ్చ తేఽణి
మాద్యా హరేర్దుణాః. ౨౧. వాసుదేవస్సంకర్షణః ప్రద్యుమ్నః పురుషస్త్వయం,
అనిరుద్ధ ఇతి బ్రహ్మ మూర్తిర్మూహేభిధీయతే. ౨౨. సవిశ్వస్త్వైజనః ప్రాజ్ఞ

కృతమితి. అవ్యాకృతం ప్రధానం యత్ అధిష్ఠితః అధిష్ఠాయ స్థితః. తత్ ఆసనభూతం. పద్మం.
సత్త్వం సత్త్వగుణః. ౧౩. ఓజ ఇతి. ముఖ్యతత్త్వం. ప్రాజాతత్త్వం. శ్రు. “ప్రాణో వై ముఖ్య” ఇతి.
శ్రుతేః. దరవరం శంఖం. ౧౪. ౧౫. ఇంద్రియాణీతి. ఆకూతిః క్రియాశక్తియుక్తం మనః. అస్య రథస్య.
అభివ్యక్తిః బహిరభివ్యక్తం రూపం. మద్రయా. భృతయా అర్థక్రియాత్తతాం పరదాభయాదిరూపత్వం.
తత్త్వన్మద్రయా తథా తథా భావయేదిత్యర్థః. ౧౬. మండలమితి. మండలం దేవయజనం దేవపూజా
భూమిం సూర్యమండలత్వేన భావయేదిత్యర్థః. అంతర్వహ్నిమండలం వా. దీక్షాసంస్కారః ఆత్మనః
గురుకృతాం మంత్రదీక్షామేవ ఆత్మనస్తు తత్పూజాయోగ్యతాం భావయేదిత్యర్థః. పరిచర్యేతి. భగవ
తస్తాం పరిచర్యాం స్వస్య సకలపాపక్షయాయ ఏవం రూపాం భావయేదిత్యర్థః. ౧౭. పూర్వమాసనం
పద్మముక్తం ఇదానీమంతస్థం పద్మమాహ—భగవానితి. భగశబ్దార్థమైశ్వర్యాదిషాడ్గుణ్యం. ౧౮.
ధర్మమితి. హే ద్విజాః. ద్విజేత్యేకవచనాంతో వా పాఠః. అకుతోభయం కైవల్యం ధామ గృహం
అభజత్. యద్వా వైకుంఠస్యైవ విశేషణం అకుతోభయం ధామేతి. ౧౯. త్రివృదితి. త్రివృత్
ఋగ్యజుస్సామరూపా వేదః. శ్రు. “సుపణ్ణోఽసి గరుత్మాన్ త్రివృత్తే శిర” ఇత్యాది మంత్రలిం
గాత్. యజ్ఞం యజ్ఞరూపం పురుషం. శ్రు. “యజ్ఞో వై విష్ణు” రితి శ్రుతేః. అనపాయినీ హరేః
శక్తిః. తత్ర హేతుః. సాక్షాదాత్మనః. స్వస్వరూపస్య చిద్రూపత్వాత్తస్యాస్తదభేదాదిత్యర్థః. ౨౦.
విష్వక్సేన ఇతి. తంత్రమూర్తిః పాంచరాత్రాద్యాగమరూపః. యేఽణిమాదయో అష్టా గుణాః తే
హరేర్ద్వారపాలాః నందాదయః. ౨౧. తస్యైవ చతుర్వ్యూహో పాసనమాహ—వాసుదేవ ఇతి. వాసు
దేవాదిశబ్దైః పురుషః శ్రీనారాయణ ఏవ స్వయం మూర్తిర్మూహే ఉపాస్య ఇత్యభిధీయతే. ౨౨.
తస్యైవాధ్యాత్మం చతుర్థోపాసనమాహ—స ఇతి. స ఏవ భగవాన్ విశ్వాదిశబ్దైః వృత్తిభిర్జాగ్ర

స్తురీయ ఇతి వృత్తిభిః, అద్ధేంద్రియాశయజ్ఞానై ర్భగవాన్ పరిభాష్యతే. ౨౩. అంగో
పాంగాయుధాకలై ర్భగవాన్ స్తచ్చతుష్టయం, బిభర్తి స్త్వ చతుర్హర్తి ర్భగవాన్
హరి రీశ్వరః. ౨౪. ద్విజఋషభ స ఏష బ్రహ్మయోని స్స్వయం దృక్స్వమహిమ
పరిపూర్ణో మాయయా యస్స్వయైతత్, సృజతి హరతి పాతీత్యాఖ్యయా నావృ
తాక్షో వివృత ఇవ నిరుక్త స్తత్పరై రాత్తలభ్యః. ౨౫. శ్రీకృష్ణ కృష్ణసఖ వృష్ణ్యై
షభావనిద్రుగ్ర్యాజన్యవంశదహనానపవర్గవీర్య, గోవింద గోపవనితావ్రజభృత్యగీత
తీర్థశ్రవ శ్రవణమజ్ఞశ పాహి భృత్యాన్. ౨౬. య ఇదం కల్య ఉత్థాయ మహా
పురుషలక్షణం, తచ్చిత్తః ప్రయతో జప్త్వా బ్రహ్మ వేదగుహశయమ్. ౨౭. శ్రీ
శౌనక ఉవాచః—శుకో యదాహ భగవాన్ విష్ణురాతాయ పృచ్ఛతే, సారో
గణో మాసి మాసి నానావసతిస్త్వకః. ౨౮. తేషాం నామాని కర్తాణి నియుక్తానా
మధీశ్వరైః, బ్రూహీ న శ్రద్ధధానానాం పూహం సూర్యాత్మనో హరేః. ౨౯.
శ్రీసూత ఉవాచః—అనాద్యవిద్యయా విష్ణోరాత్మన స్సర్వదేహీనాం, నిర్మితో

దాద్యవస్థాభిః పరిభాష్యతే తద్వృత్త్యుపాధీనాహ—అర్థాః బాహ్యః. ఇంద్రియం మనః. ఆశయస్త
దుభయం సంస్కారయుక్తమజ్ఞానం జ్ఞానం త్రితయసాక్షీ. తైః. ౨౩. ఉక్తచతుర్వ్యూహాభ్యాత్తో
పాసనాద్వయేఽపి పూర్వోక్తమంగాద్యుపాసనమాహ—అంగేతి. అంగాదిభిరుపలక్షితో భగవాన్
హరిః. వాసుదేవాదిచతుర్హర్తి స్సన్. విశ్వాదిచతుష్టయం బిభర్తి స్త్వ. విశ్వాదిభావేఽపి తన్నియంతు
స్తస్య న జీవత్వ మిత్యాహ—విశ్వాదిచతుష్టయం బిభ్రదపి భగవానీశ్వర ఏవేతి. ౨౪. తస్యైవ
బ్రహ్మదిత్రిమూర్తితా మాహ—ద్విజఋషభేతి. స ఏష భగవాన్. బ్రహ్మయోని ర్వేదస్య కారణ మిత్యా
దిహేతుత్త్రయం వస్తుతో భేదాభావేఽపి చ ఏతజ్జగత్ స్వమాయయా సృజతి హరతి పాతీతి కృత్వా
ఆఖ్యయా బ్రహ్మదిరూ పయాతనావృతాక్షః అనాచ్ఛన్నజ్ఞానోఽపి వివృత ఇవ భిన్నఇవ. నిరుక్తశ్చాస్త్రేషు
నతు భిన్నః. అత్ర విద్వదనుభవం ప్రమాణయతి—యతస్తత్పరై రాత్త త్వేవైవ లభ్యత ఇతి. ౨౫.
యస్యేద ముపాసనముక్తం. తం శ్రీకృష్ణం ప్రార్థయతే—శ్రీకృష్ణేతి. కృష్ణసఖ అర్జునసఖ. వృష్ణి
శ్రేష్ఠ అవనిద్రుహో యే రాజన్యా స్తేషాం పంశస్య దహన, అనపవర్గ మక్షీణం వీర్యం యస్య గోప
వనితానాం వ్రజాః సమూహః భృత్యాశ్చ నారదాదయః. తై ర్గీతం తీర్థభూతం శ్రవః కీర్తి
ర్యస్య. శ్రవణమేవ మంగళం యస్య. ౨౬. ఏతజ్జపత్రమాస్యాపి బ్రహ్మజ్ఞానం ఫల మిత్యాహ—
యఇతి. కల్యే ఉషః కాలే యస్తచ్చిత్తః. ప్రయతః శుచిస్సన్ గుహశయం హృదిస్థం
బ్రహ్మ పశ్యతి. ౨౭. మండలం దేవయజన మిత్యుక్త్యాబుద్ధిమాగతా సారీ తనుః వాసుదేవాది
పూహప్రసంగోక్త్యా సూర్యపూహోఽనుస్మృతః. అతస్తం పృచ్ఛతి—శుక ఇతి. పంచమేయ
దాహ—తథాస్యే చ ఋషయో గంధర్వాప్సరసో నాగా గ్రామణ్యో యాతుధానా దేవా ఇత్యేకై
కశో గణాస్సప్తేత్యాదినా. సౌరః సూర్యసంబంధీ సప్తకో గణః. ౨౮. తేషామితి. తేషాం సప్తానాం
అధీశ్వరైః తత్తత్పతిభిః. తత్తత్తాయోపాధికృతసూర్యైర్వా పూహం విభాగం. ౨౯. తత్ర తావత్
పూహం నిరూపయితుం ప్రథమం సూర్యస్వరూపమాహ—అనాదీతి. అనాద్యవిద్యయా

లోకతంత్రోఽయం లోకేషు పరివర్తతే. ౩౦. ఏక ఏవ హి లోకానాం సూర్య ఆత్మాదికృద్ధరిః, సర్వవేదక్రియామూల మృషిభి ర్భవతుధోదితః. ౩౧. కాలో దేశః క్రియా కర్తా కరణం కార్య మాగమః, ద్రవ్యం ఫల మితి బ్రహ్మన్నవసంజ్ఞోజయా హరిః. ౩౨. మధ్వాదిషు ద్వాదశసు భగవాన్ కాలరూపధృత్, లోకతంత్రాయ చరతి పృథగ్ద్వాదశభి ర్ద్వైతైః. ౩౩. ధాతా కృతస్థలీ హేతి ర్వాసుకీ రథకృన్తునే, పులస్త్య స్తుంబురురితి మధుమాసం నయంత్యమి. ౩౪. అర్యమాపులహోఽథౌజా ప్రహేతిః పుంజికస్థలీ, నారదః కంజనీరశ్చ నయంత్యేతే స్తమాధవమ్. ౩౫. మిత్రోఽత్రిః పౌరుషే యోఽథ తక్షణో మేనకాహహః, రథస్వస ఇతి హ్యేతే శుక్రమాసం నయంత్యమి. ౩౬. వసిష్ఠో వరుణో రంభా సహజన్యస్తథా హుహూః, శుక్ర శ్చిత్ర స్వనశ్చైవ శుచిమాసం నయంత్యమి. ౩౭. ఇంద్రో విశ్వావసుశ్శ్రోతా ఏలాపుత్ర స్తథాంగిరాః, ప్రయ్యోచా రాక్షసశ్చర్యో నభోమాసం నయంత్యమి. ౩౮. వివస్వానుగ్ర సేనశ్చ వ్యాఘ్ర ఆసారణో భృగుః, అనుష్ఠోచా శంఖపాలో నభస్యాఖ్యం నయంత్యమి. ౩౯. పూషా ధనంజయో వాత స్సుషేణస్సురుచి

మాయయా. అయం సూర్యః లోకతంత్రః. లోకయాత్రాప్రవర్తకః. ౩౦. అత స్తస్య క్రియా భేదోపాధికమేవ నానాత్వం దృశ్యతే న స్వత ఇత్యాహ—ఏక ఏవేతి. శ్రు. “సూర్య ఆత్మా జగత స్తస్థుషశ్చే”తి శ్రుతేః. లోకానాం జగతాం ఆత్మా ఆదికృత్. సృష్టికర్తా. హరిరేవ సూర్యః. స చ సర్వాసాం వేదోక్తక్రియాణాం మూలం సత్. తేన తేనోపాధినా బహుధా ఉదితః. ఉక్తః. ౩౧. కాలరూపధారిణో హరే ర్ద్వాదశాదిత్యరూపభేదం క్రియోపాధికం దర్శయితుం ప్రథమం సర్వకర్తృప్రవృత్తయే మాయాకృతం నవధా భేద మాహ—కాలఇతి. కాలః ప్రాతరాదిః. దేశః సమాదిః. క్రియా అనుష్ఠానం. కర్తా బ్రాహ్మణాదిః. కరణం స్రుగాది. ఆగమః మంత్రాదిః. ద్రవ్యం ప్రీత్యోది. ఫలం స్వర్గాది. ౩౨. మధ్వాదిష్వితి. తత్ర కాలస్వరూపధారీ భగవాన్. పృథక్చరతి మధ్వాదిషు చైత్రాదిషు. లోకతంత్రాయ లోకయాత్రానిర్వాహాయ. ౩౩. తానేవ గణానాహ—ద్వాదశభిః. ధాతేతి. ధాతా సూర్యః. కృతస్థలీ అప్పరాః హేతిః రాక్షసః వాసుకీ ర్నాగః. రథకృత్ యక్షః. పులస్త్యః ఋషిః. తుంబురుః గంధర్వః. నయంతి అనువర్తయంతి. ౩౪. అర్య మేతి. అథౌజాయక్షః పాఠాంతరే జాత ఇతి ప్రహేతిః రాక్షసః నారదో గంధర్వః. కంజనీరో నాగః. పాఠాంతరే కచ్చనీర ఇతి. మాధవం వైశాఖం. ౩౫. మిత్ర ఇతి. మిత్రస్సూర్యః పౌరుషే యో రాక్షసః. రథస్వనో యక్షః. శుక్రమాసం జ్యేష్ఠం నయంతి అనువర్తయంతి. ౩౬. వసిష్ఠ ఇతి. వరుణః సూర్యః. సహజన్యో యక్షః. శుక్రో నాగః. చిత్రస్వనో రాక్షసః. శుచిమాసం. ఆషాఢమాసం. ౩౭. ఇంద్ర ఇతి. ఇంద్రః సూర్యః. విశ్వావసుః. గంధర్వః. శ్రోతా యక్షః. ఏలాపుత్రో నాగః. చర్యో రాక్షస ఇతి. స్వయమేవ వ్యాఖ్యాతం. నభోమాసం శ్రావణం. ౩౮. వివస్వానితి. వివస్వాన్ సూర్యః. ఉగ్ర సేనః గంధర్వః. వ్యాఘ్రో రాక్షసః. ఆసారణో యక్షః. భృగుః ఋషిః. అనుష్ఠోచా అప్పరాః. శంఖపాలో నాగః. నభస్యాఖ్యం భాద్రపదం. ౩౯. పూషేతి. ధనంజయో నాగః.

స్తథా, ఘృతాచీ గౌతమశ్చేతి తపోమానం నయంత్యమి. ౪౦. క్రతుర్వరాచ
భరద్వాజః పర్జన్య సేనజి త్తథా, విశ్వ ఐరావతశ్చైతేతపస్యాఖ్యం నయంత్యమి.
౪౧. అథాంశుః కశ్యప స్తార్క్ష్యఋతసేన స్తథోర్వశీ, విద్యుచ్ఛత్రు ర్మహాశంఖ
స్సహో మాసం నయంత్యమి. ౪౨. భగ స్సూన్సర్జోఽరిష్ట నేమి రూర్ణ ఆయుశ్చ పం
చమః, కర్కోటకః పూర్వచిత్తిః పౌషమాసం నయంత్యమి. ౪౩. త్వష్టా ఋచీక
తనయః కంబళాశ్వ స్తిలోత్తమా, బ్రహ్మపేతోఽథ శతజిద్ధృతరాష్ట్ర ఇషంభరాః.
౪౪. విష్ణురశ్వతరో రంభా సూర్యవరాచశ్చ సత్యజిత్, విశ్వామిత్రో మఘాపేత
ఊర్జమాసం నయంత్యమి. ౪౫. ఏతా భగవతో విష్ణో రాదిత్యస్య విభూతయః,

వాతో రాక్షసః. సుషేణో గంధర్వః. సురుచి ర్యక్షః. తపోమాసం మాఘం. మాసక్రమాతిలంఘనం
తు కార్త్యోక్తాదిత్యక్రమానుసారేణ వైష్ణవే తు మాసక్రమేణైవోక్తిః. క్వచిన్నామవ్యత్యయస్తు కల్ప
భేదేనేతి జ్ఞేయం. ౪౦. క్రతురితి. క్రతుర్యక్షః వరాచరాక్షసః పర్వ ఇతి పాఠాంతరే—పర్జన్యః
సూర్యః. సేనజి దప్సరాః. విశ్వో గంధర్వః. ఐరావతో నాగః. తపస్యాఖ్యం ఫాల్గునం. ౪౧.
అథేతి. అంశుః సూర్యః. అంశ ఇతి వా పాఠః తార్క్ష్యో యక్షః ఋతసేనో గంధర్వః. విద్యుచ్ఛత్రుః
రాక్షసః మహాశంఖో నాగః. సహోమాసం మార్గశీర్షం. ౪౨. భగఇతి. భగస్సూర్యః.
స్సూన్సర్జో రాక్షసః. అరిష్టనేమిర్గంధర్వః. ఊర్ణో యక్షః. ఆయుః ఋషిః. కర్కోటకో నాగః.
పూర్వచిత్తి రప్సరాః. ౪౩. త్వష్టేతి. ఋచీకతనయో జమదగ్నిః. కంబళాశ్వో నాగః. బ్రహ్మపేతో
రాక్షసః. శతజిద్ధృతః. ధృతరాష్ట్రో గంధర్వః. ఇషంభరా అశ్వయుజపాలకాః. ౪౪. విష్ణురితి.
విష్ణురాదిత్యః. అశ్వతరో నాగః. సూర్యవరాచ గంధర్వః సత్యజిద్ధృతః మఘాపేతో రాక్షసః,
ఊర్జమాసం కార్తికం. ఏతే చాదిత్యాదయః కార్తే విభజ్యోక్తాః. శ్లో. “ధాతార్యమా చ మిత్రశ్చ
వరుణశ్చేంద్రసివ చ, వివస్వానథ పూషా చ పర్జన్యశ్చాంశురేవ చ. భగస్త్వష్టా చ విష్ణుశ్చ ఆదిత్యా
ద్వాదశస్త్వతాః, పులస్త్యః పులహశ్చాత్రి ర్వసిష్టోఽథాంగిరా భృగుః. గౌతమోఽథ భరద్వాజః
కశ్యపః క్రతురేవ చ, జమదగ్నిః కాశికశ్చ మునయో బ్రహ్మవాదినః. రథకృచ్చ రథౌజాశ్చ గ్రామణీశ్చ
రథస్వనః, సహజన్యస్తత శ్లోతా సారణస్సరజిత్తథా. పాఠాంతరే స్తోతేతి సురుచిరితి చ. క్రతుస్తా
ర్క్ష్యోఽథ ఊర్జశ్చ శతజిత్సత్యజిత్తథా. ఏతే యక్షాః. అథహేతిః ప్రహేతిశ్చపారుషేయో రథస్వనః,
చర్యో వ్యాఘ్రో మరుద్వరోఽపి విద్యుత్సూన్సర్జస్తథైవ చ. బ్రహ్మపేతశ్చ విప్రేంద్రయజ్ఞాపేతశ్చ
రాక్షసాః పాఠాంతరేవర్య ఇతి. వాసుకిః కచ్చనీరశ్చ తక్షక శ్శుక్ర ఏవ చ, ఏలాపుత్రశ్శంఖపాల
స్తథైరావతసంజ్ఞికః. ధనంజయో మహాశంఖ స్తథా కర్కోటకో ద్విజాః, కంబళాశ్వశ్చాశ్వతరో
వహంత్యేతే యథాక్రమం. పాఠాంతరే కంజనీర ఇతి. తుంబురు త్సరదో హాహాహూహూర్విశ్వా
వసు స్తథా, ఉగ్ర సేనస్సుషేణశ్చ విశ్వోఽథ ఋతసేనకః. చిత్ర సేనస్తథో ర్ణాయు ర్ధృతరాష్ట్రో ద్విజో
త్తమాః, సూర్యవరాచ ద్వాదశేతి గంధర్వా గాయతాం వరాః. కృతస్థల్యప్సరోవర్యా తథాన్యా పుంజీ
కస్థలీ, మేనకా సహజన్యా చ ప్రహ్లాదా చ ద్విజోత్తమాః. అనుష్టోచా ఘృతాచీ చ విశ్వాచీచో
ర్వశీ తథా, అన్యా చ పూర్వచిత్తిస్సాన్యదన్యాచైవ తిలోత్తమా. రంభా చేతి ద్విజశ్రేష్ఠా స్తథై
వాప్సరస స్త్వతా” ఇతి. ౪౫. ౪౬. ఏతేషాం పృథక్కర్తాణి నిరూపయతి—త్రిభిః. ద్వాదశస్వీతి.

మాత్స్యం నారసింహం వామనం చ జగత్పతేః, క్షీరోదమథనం తద్వదమృతార్థే
 దివౌకసామ్. ౨౦. దేవాసురమహాయుద్ధం రాజవంశానుకీర్తనం, ఇత్వాకుజన్తతద్వంశే
 సుద్యుమ్నస్య మహాత్మనః. ౨౧ ఇళోపాఖ్యానమత్రోక్తం తారోపాఖ్యానమేవ
 చ, సూర్యవంశానుచరితం శశాదాద్యా నృపా యతః. ౨౨. సౌకన్యం చాథ
 శర్యాతేః కకుత్స్థస్య చ ధీమతః, ఖట్యాంగస్య చ మాంథాతుస్సౌభరేస్సగర
 స్య చ. ౨౩. రామస్య కోసలేంద్రస్య చరితం కిల్బిషాపహం, నిమేరంగపరిత్యాగో
 జనకానాం చ సంభవః. ౨౪. రామస్య భార్గవేంద్రస్య నిఃక్షత్రీకరణం భువః, విశస్య
 సోమవంశస్య యయాతే ర్నహుషస్య చ. ౨౫. దౌష్యంతే ర్భరతస్యాపి శంతనో
 స్తత్సుతస్య చ, యయాతే ర్జ్యేష్ఠపుత్రస్య యదో ర్వంశానుకీర్తనమ్. ౨౬. యత్రా
 వతీర్ణో భగవాన్ కృష్ణాఖ్యో జగదీశ్వరః, వసుదేవగృహే జన్త తస్య వృద్ధిశ్చ
 గోకులే. ౨౭. తస్య కర్తాఞ్జుదారాణి కీర్తితాన్యసురద్విషః, పూతనాసు పయః
 పానం శకటోచ్చాటనం శిశోః. ౨౮. తృణావర్తస్య నిష్పేషస్తదైవ బకవత్సయోః,
 అఘాసురస్య సంహారః కస్య మాయాప్రదర్శనమ్. ౨౯. ధేనుకస్య సహ భ్రాతుః
 ప్రలంబస్య చ సంక్షయః, గోపానాం చ పరిత్రాణం దవాగ్నేః పరిసర్పతః. ౩౦.
 దమనం కాళియస్యాహే ర్నహాహే ర్నందమోక్షణం, వ్రతచర్యా చ కన్యానాం
 యత్రతుష్టోఽచ్యుతో వ్రతైః. ౩౧. ప్రసాదో విప్రపత్నీ భ్యో విప్రాణాం చానుతాపనం,
 గోవర్ధనోద్ధారణం చ శక్రస్య సురభేరథ. ౩౨. యజ్ఞాభిషేకం కృష్ణస్య స్త్రీభిః
 క్రీడాచరాత్రిషు, శంఖచూడస్య దుర్బుధ్ధే ర్వధోఽరిష్టస్య కేశినః. ౩౩. అక్రూరా
 గమనం పశ్చాత్ప్రస్థానం రామకృష్ణయోః, వ్రజస్త్రీణాం విలాపశ్చ మధురాలోకనం
 తతః. ౩౪. గజముష్టికచాణూరకంసాదీనాం చ యో వధః, మృతస్యానయనం సూనోః
 పునస్సాందీపనే ర్గురోః. ౩౫. మధురాయా నివసతో యదుచక్రస్య యత్ప్రియం,
 కృతముద్ధవరామాభ్యాం యుతేన హరిణా ద్విజాః. ౩౬. జరాసంధసమా
 నీతసైన్యస్య బహుశో వధః, ఘాతనం యవనేంద్రస్య కుశస్థల్యా వివేశనమ్. ౩౭.
 ఆదానం పారిజాతస్య సుధర్మాయాస్సురాలయాత్, రుక్మిణ్యాహరణం యుద్ధే
 ప్రమథ్య ద్విషతో హరేః. ౩౮. హరస్య జృంభణం యుద్ధే బాణస్య భుజకృంతనం,

రసానుకూలత్వేనేతి ద్రష్టవ్యం. ౧౯. ౨౦. దేవాసురేతి. నవమార్థమాహ—రాజవంశేతి. ౨౧—౨౪.
 రామస్యేతి. సోమవంశా దుద్యుతస్యైశ్వర్యస్య చ యయాతే ర్నహుషస్య చరితం. ౨౫. దౌష్యంతేతి.
 తత్సుతస్య భీష్మస్య. ౨౬. ౨౭. దశమస్కంధార్థమాహ—తస్య కర్తాణీతి. పూతనాయాః అసున
 హిత స్తన్యపానం. ౨౮. ౨౯. ధేనుకస్యేతి. సహభ్రాతుః ససభస్య. ౩౦—౩౨. యజ్ఞేతి.
 యజ్ఞాభిషేకం యజ్ఞః పూజా అభిషేకశ్చ తయో ర్ద్వంద్వై వ్యక్యం. ౩౩—౩౭. ఆదాన మితి. ద్విషతః

ప్రాక్ జ్యోతిషపతిం హత్వా కన్యానాం హరణం తథా. ౩౯. చైద్యపాండ్రకసా
 ల్వానాం దంతవక్త్రస్య దుర్మతేః, శంబరో ద్వివిదః పీఠో మురః పంచజనాదయః.
 ౪౦. మాహాత్మ్యం చ వధ స్తేషాం వారాణస్యాశ్చ దాహనం, భారావతరణం
 భూమే ర్నిమిత్తీకృత్యపాండవాన్. ౪౧. విప్రశాపాపదేశేన సంహారం స్వకులస్యచ,
 వసుదేవస్య సంవాదో నారదేన సురర్షిణా. ౪౨. ఉద్ధవస్య చ సంవాదో వాసు
 దేవస్యచాద్భుతః, యత్రాత్మవిద్యాహ్యాఖిలా ప్రోక్తా ధర్మవినిర్ణయః. ౪౩. తతో
 మర్త్యపరిత్యాగ ఆత్మయోగానుభావతః, యుగలక్షణవృత్తిశ్చ కలౌ నృణా
 ముపప్లవః. ౪౪. చతుర్విధశ్చ ప్రళయ ఉత్పత్తి స్త్రివిధా స్తృతా, దేహత్యాగశ్చ
 రాజర్షేర్విష్ణురాతస్య ధీమతః. ౪౫. శాఖాప్రణయనమృషే ర్ధార్కండేయస్య
 సత్కథా, మహాపురుషవిన్యాస సూర్యస్య జగదాత్మనః. ౪౬. ఇతిచోక్తం ద్విజ
 శ్రేష్ఠా యత్పృష్టోఽహమిహాస్తి వః, లీలావతారకర్తాణి కీర్తితానీహ సర్వశః. ౪౭.
 పతిత స్థలితో వార్తః క్షుత్వాపి వివశో బ్రువన్, హరయే నమ ఇత్యుచ్చై
 ర్మృచ్యతే సర్వపాతకైః. ౪౮. సంకీర్త్యమానో భగవాననంతశ్శ్రుతానుభావో
 వ్యసనం హి పుంసాం, ప్రవిశ్య చిత్తం విధునోత్యశేషం యథాతమోఽర్కోఽభ్రమి
 వాతివాతః. ౪౯. మృషాగిర స్తాహ్యసతీ రసత్కథా న కథ్యతే యద్భగవా నధోక్ష
 జః, తదేవసత్యం తదుహౌవ మంగళం తదేవ పుణ్యం భగవద్గుణోదయమ్. ౫౦. తదేవ

శత్రూన్ ప్రమథ్య. ౩౮. ౩౯. చైద్యేతి. యే చ శంబరాదయః. ౪౦. మాహాత్మ్యమితి. తేషాం
 మాహాత్మ్యం ప్రభావః వధశ్చ. ౪౧. ఏకాదశస్కంధార్థమాహ—విప్రశాపేతి. ౪౨. ఉద్ధవస్యేతి.
 ధర్మవినిర్ణయః వర్ణాశ్రమధర్మవినిర్ణయః. ౪౩. తత ఇతి. మర్త్యపరిత్యాగః మనుష్యత్వస్యాంతర్ధానం.
 ద్వాదశస్కంధార్థమాహ—యుగేతి. యుగలక్షణం. తదనురూపా వృత్తిశ్చేత్యర్థః. ౪౪. చతుర్విధ
 ఇతి. త్రివిధా ప్రాకృతికీ నైమిత్తికీ నిత్యా చేతి. ౪౫. శాఖేతి. ఋషేర్వాసస్య సూర్యస్య
 చ విన్యాస ఇత్యర్థః. ౪౬. ఇతీతి. ఇతి చోక్తమితి. చకారాదన్యదపిచ వః యుష్మాభిః. ఇహ యత్పృ
 ష్టోఽస్తి. తదుక్తమితి. నను కిమేవం నానార్థకథనేన? తత్రాహ—లీలేతి. సర్వశః తత్తదర్థకీర్తనద్వారే
 ణేత్యర్థః. ౪౭. ఏతత్కీర్తనేనాపి కిమిత్యపేక్షాయాం తత్ఫలమాహ—ద్వాభ్యాం. పతిత ఇతి. పతితః.
 కూపాదిషు స్థలితః సోపానాదిషు ఆర్తః దుఃఖతః క్షుత్వా క్షుతం కృత్వా వివశోఽపి. ౪౮. సంకీర్త్య
 మాన ఇతి. సంకీర్త్యమానః. యద్వా శ్రుతోఽనుభావో యస్య సః. పుంసాం చిత్తం ప్రవిశ్య నిశ్శేషం
 దుఃఖం విధునోతి. హీతి సతామనుభవం ప్రమాణయతి—అర్కో గిరిగుహాదిధ్వాంతం న నివర్త
 యతీత్యపరితోహ ద్దృష్టాంతాంతర మాహ—ఆతివాతోఽభ్రమివేతి. ౪౯. హరిసంకీర్తనమేవ మహా
 ఫలం తద్వ్యతిరిక్తం సర్వం మిథ్యావచనమాత్ర మితి ప్రపంచయతి—చతుర్భిః. మృషాగిర ఇతి. మృషా
 గిరః మిథ్యావాచః అసతీః అసత్యః అసతాం కథా యాసు తాః. యత్ యాసు. ఉత్తమశ్లోకస్యయ
 శోనుగీయత ఇతి యత్. తదేవ సత్యం తదేవ మంగళం. ఉహేతిహర్షేభగవద్గుణానా ముదయో యస్మాత్.
 ౫౦. తదితి. నవం నవం యథా భవతి తథా రుచిరం రుచిప్రదం. మహానుత్సవో యస్మాత్.

రమ్యం రుచిరం నవం నవం తదేవ శశ్వత్తనసో మహాత్మవం, తదేవ శోకార్ణవశో
షణం నృణాం యదుత్తమశ్లోకయశోనుగీయతే. ౧౧. న యద్వచ శ్చిత్రపదం హరే
ర్యశో జగత్పవిత్రం ప్రగృణీత కర్పిచిత్, తద్ధ్వాంక్షతీర్థం నతు హంససేవితం యత్రా
చ్యుత స్తత్ర హి సాధవో జనాః. ౧౨. స వాగ్విసర్గో జనతాఘవిష్ణవో యస్మిన్
ప్రతిశ్లోకమబద్ధవత్యపి, నామాన్యనంతస్య యశోఽంకితాని యచ్ఛృణ్వంతి గాయంతి
గృణంతి సాధవః. ౧౩. నైష్కర్మ్యమప్యచ్యుతభావవర్జితం న శోభతే జ్ఞానమలం
నిరంజనం, కుతః పునశ్శశ్వదభద్రమిశ్వరే నచార్పితం కర్తృ యదప్యనుత్తమమ్.
౧౪. యశశ్చియామేవ పరిశ్రమః పరోవర్ణాశ్రమాచారతపశ్శ్రుతాదిషు, అవి
స్తృతి శ్రీధరపాదపద్మయో గుణానువాదశ్రవణాదరాదిభిః. ౧౫. అవిస్తృతిః కృష్ణ
పదారవిందయోః క్షిణోత్యభద్రాణి శమం తనోతి చ, సత్త్వస్య శుద్ధిం పరమాం
చ భక్తిం జ్ఞానం చ విజ్ఞానవిరక్తియుక్తమ్. ౧౬. యూయం ద్విజాగ్ర్యా బత భూరి
భాగా యచ్ఛశ్వదాత్మన్యఖిలాత్మభూతం, నారాయణం దేవ మదేవమిశ మనన్య
భావా భజతాధివేశ్య. ౧౭. అహం చ సంస్తారిత ఆత్మతత్త్వం శ్రుతం పురా మే
పరమర్షివక్త్రాత్, ప్రాయోపవేశే నృపతేః పరీక్షితస్సదస్యపీఠాం మహతాం

౧౧. ఉపక్రమోపసంహారయోరేకరూపతాప్రదర్శనాయ పూర్వోక్తా ఏవ శ్లోకాః పఠ్యంతే.
నేతి. చిత్రాణి పదాని యస్మిన్ తదపి జగత్పవిత్రయతీతి తథా తద్ధరే ర్యశః. న ప్రగృణీత
న వర్ణయేత్. తద్వచః ధ్వాంక్షతీర్థం కాకతుల్యనరాణాం రతిస్థానం నతు హంసైః జ్ఞానిభిః సేవితం.
తత్ర హేతుః—యత్రేతి. ౧౨. స ఇతి. స వాగ్విసర్గః సవీవ వాచః ప్రయోగః జనతాఘవిష్ణవః
జనసమూహానాశకః యద్యస్తాత్. తాన్యేవం అన్యైః కీర్త్యమానాని శృణ్వంతి శ్రోతరి సతి గాయంతి
నోచేత్స్వయమేవ గృణంతి. ౧౩. ఇదానీం జ్ఞానకర్తాదరాదపి భగవత్కీర్తనాదిష్వేవాదరః
కర్తవ్య ఇత్యాహ—త్రిభిః నైష్కర్మ్యమితి. నైష్కర్మ్యం బ్రహ్మ తత్ప్రకాశకం యజ్ఞానం యతో
నిరంజనం ఉపాధినివర్తకం. తదప్యచ్యుతభక్తివర్జితం చేత్. న శోభతే నాపరోక్షపర్యంతం భవతీత్యర్థః.
ఈశ్వరే నచేదర్పితం తర్హి. యదనుత్తమం సర్వోత్తమమపి కర్తృ. తదపి పునః కుతః శోభతే.
యతః శశ్వత్సాధనకాలే చ. అభద్రం దుఃఖాత్మకం. ౧౪. కించ యశశ్చియామితి. వర్ణాశ్ర
మాచారాదిషు యః పరో మహాన్ పరిశ్రమః. స యశోయుక్తాయాం శ్రియామేవ కీర్తా సంపది
చ కేవలం న పరమపురుషార్థమిత్యర్థః. గుణానువాదాదిభిస్తు. శ్రీధరపాదపద్మయో రవిస్తృతి ర్భవతి.
౧౫. తతః కిమత ఆహ—అపస్తృతి రితి. క్షిణోతి నాశయతి. ౧౬. అథేదానీం శ్రోతృనాత్మానం
చాభినందయన్నాహ—ద్వాభ్యాం. యూయమితి. హే ద్విజాగ్ర్యాః. యద్యస్తాత్ ఆత్మన్యం
తఃకరణే. శ్రీనారాయణం అధివేశ్య శశ్వద్భజత. సంభావనాయాం లోట్. అతో భూరిభాగాః
బహుపుణ్యాః కథంభూతం అఖిలాత్మభూతం సర్వాంతర్యామిణం. అతఏవ దేవం సర్వోపాస్యం
అదేవం స దేవోఽన్యో యస్య తం. కుతః. ఈశం. యద్వా. యస్తాద్యాయం భూరిభూగాః తప
ఆదినంపన్నాః. తతో నారాయణం భజతేతి విధిః. ౧౭. అహ మితి. మే మయా శ్రుతం. ౧౮.

చ శృణ్వతామ్. ౧౮. ఏతద్వః కథితం విప్రాః కథనీయోరుకర్తృణః, మాహాత్మ్యం
వాసుదేవస్య సర్వాశుభవినాశనమ్. ౧౯. య ఇదం శ్రావయేన్నిత్యం యామక్షణ
మనన్యధీః, శ్లోకమేకం తదర్థం వా పాదం పాదార్థమేవ వా, శ్రద్ధావాన్ యోను
శృణుయా త్పునాత్యాత్మానమేవ సః. ౨౦. ద్వాదశ్యామేకాదశ్యాం వా శృణ్వ
న్నాయుష్యవాన్ భవేత్, పరేదనశ్చన్ ప్రయతః పూతోభవతి కిల్బిషి. ౨౧.
పుష్కరే మధురాయాం చ ద్వారవత్పాత్యం యతాత్మవాన్, ఉపాష్య సంహితా
మేతాం పఠిత్వా ముచ్యతే భయాత్. ౨౨. దేవతా మునయస్సిద్ధాః పితరో
మనవో నృపాః, యచ్ఛంతి కామాన్ గృణత శృణ్వతో యత్ర కీర్తితాః. ౨౩.
ఋచో యజ్ఞాంషి సామాని ద్విజోఽధీత్యానువిందతే, తత్ఫలం యదవాప్నోతి
శృణ్వన్నేతాం తు సంహితాం, మధుకుల్యాః పయఃకుల్యాః ఘృతకుల్యాశ్చ తత్ఫలం,
పురాణసంహితామేతామధీత్య ప్రయతో ద్విజః. ౨౪. ప్రోక్తం భగవతా
తేన యత్పరం తత్పదం వ్రజేత్, విప్రోఽధీత్యాన్నయా ద్రాక్ష్యాం రాజన్యోదధి
మేఖలాం, వైశ్యో ధనసమృద్ధిం చ శూద్ర శ్శుద్ధ్యేత పాతకాత్. ౨౫. కలిమల
సంహతికాలనోఽఖిలేశో హరిరితరత్ర న గీయతే హ్యభీక్ష్యం, † ఇహ తు పునర్భగ
వానశేషమూర్తిః పరిపఠితోఽనుపదం కథాప్రసంగైః. ౨౬. తమహమజమనంతమాత్మ
తత్త్వం జగదుదయస్థితిసంయమాత్తశక్తిం, ద్యుపతిభిరజశక్రశంకరాద్యై ధ్వజ
వసిత స్తవమచ్యుతం నతోఽస్తి. ౨౭. ఉపచితనవశక్తిభి స్స్వ ఆత్మన్యపరచితస్థిరజంగ
మాలయాయ, భగవత ఉపలబ్ధిమాత్ర ధామ్నే సురఋషభాయ నమ స్సనాతనాయ.
౨౮. స్వసుఖనిభృతచేతా స్తద్ద్వ్యదస్తాన్యభావోఽప్యజితరుచిరలీలాకృష్ణసార స్తదీ

ఏతత్పురాణకీర్తనాదిఫలం ప్రపంచయితు మాహాష్టభిః—ఏతదితి. ౧౯. యఇతి. యామక్షణం వేత్సర్థః.
ఆత్మానమేవ సాక్షాత్పునాతి. న తు స్నానాదివ ద్వేహాదిమాత్రం. ౨౦—౨౩. ఋగాద్యధీత్య
ద్విజో మధుకుల్యాది యదనువిందతే, తత్ఫలమేతామధీత్యానువిందత ఇతి. ౨౪. కించ ప్రోక్త
మితి. రాజన్య ఉదధిమేఖలాం పృథ్వీమితి సంధిరార్హః. ౨౫. అస్య పురాణనైవం ప్రభావతిరేకే
కారణమాహ—కలిమలేతి. కలిమలానాం సంహతిం సమూహం కాలయతి వినాశయతీతి తథా ఇతరత్ర
శాస్త్రాంతరే. ౨౬. శాస్త్రప్రతిపాదితం భగవంతం నమస్కరోతి—ద్వాభ్యాం. తమితి. జగదుదయ
స్థితిసంయమాత్తానో రజ ఆదయశ్శక్తయో యస్య తం. ద్యుపతిభిర్దేవైరపి. దురవస్థితః అవిజ్ఞాతః
స్తవః స్తోత్రం యస్య తం. ౨౭. ఉపచితేతి. ఉపచితాభిః. ఉద్రిక్తాభిః. తవ శక్తిభిః ప్రకృతి
పురుషమహాదళాంకారపంచతన్త్రాత్రూపాభిః. స్వ ఆత్మ్యనేవ. ఉపరచితం స్థిరం జంగమం చాలయో
యస్య తస్మై భగవతే. ౨౮. శ్రీగురుం నమస్కరోతి—స్వసుఖేతి. స్వసుఖేనైవ నిభృతం పూర్ణం
చేతో యస్య సః తేనైవ వ్యుదస్తం అన్యస్మిన్ భావో యస్య తథాభూతోఽపి అజితస్య శ్రీకృష్ణస్య

యమ్, వ్యతనుత కృపయా యస్తత్త్వదీపం పురాణం తమఖిలవృజినఘ్నం వ్యాస
సూనుం నతోఽస్తి. ౬౯.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వాదశస్కంధే, ద్వాదశోఽధ్యాయః.

శ్రీసూత ఉవాచ:—యం బ్రహ్మ వరుణేంద్రరుద్రమరుతః స్తున్వంతి దివ్యైః
స్తవై ర్వేదై స్సాంగపదక్రమోపనిషదై ర్గ్రాయంతి యం సామగాః, ధ్యానావస్థిత
తద్గతేన మనసాపశ్యంతి యంయోగినో యస్యాం తం న విదుస్సురాసురగణా దేవా
యతస్తే నమః. ౧. పృథ్వే భ్రామ్యదమందమందరగిరి గ్రావాగ్రకంఠాయనాన్నిద్రాలోః
కమతాకృతే ర్భగవతశ్శ్వాసానిలాః పాంతు నః, యత్సంస్కారకలానువర్తనవశా
ద్వేలానిభేనాంభసాం యాతాయాతమతంద్రితం జలనిధే ర్నాద్యాపి విశ్రామ్యతి.
౨. పురాణసంఖ్యాసంభూతిమస్య వాచ్యం ప్రయోజనం, దానం దానస్య మాహాత్మ్యం
పాతాదేశ్చ నిబోధత. ౩. బ్రాహ్మం దశసహస్రాణి పాద్మం పంచోనషష్టి చ,
శ్రీవైష్ణవం త్రయోవింశ చ్చతుర్వింశతీశ్చైవకమ్. ౪. దశాష్టే శ్రీభాగవతం నారదం
పంచవింశతి, మార్కండేయం నవాగ్నేయం దశపంచ చతుశ్శతమ్. ౫. చతు
ర్దశభవిష్యత్స్వాత్మథాపంచశతాని చ, దశాష్టే బ్రహ్మకైవర్తం లైంగమేకాద
శ్చైవ తు. ౬. చతుర్వింశతివారాహ మేకాశీతసహస్రకం, స్కాందం తథా శతం

రుచిరాభి ర్ద్వీలాభిః ఆకృప్తః సారః స్వసునుగతం స్థైర్యం యస్య సః. తత్త్వదీపం పరమార్థప్రకాశకం.

శ్రీభాగవతం పురాణం. యో వ్యతనుత తం నతోఽస్తి తి. ౬౯.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం - ద్వాదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. త్రయోదశే పురాణానాం సంఖ్యామాహ యథాక్రమం, దానం దానస్య మాహాత్మ్యం
శ్రీమద్భాగవతస్య చ. సర్వపురాణసంఖ్యాదీనుపవర్ణయిష్యన్ తత్ప్రతిపాద్యం దేవం ప్రణమతి—
యమితి. స్తవై ర్వేదై శ్చ స్తున్వంతి స్తువంతి ఉపనిషచ్ఛబ్దస్యాకారాంతత్వం ఛందోసురోధేన ధ్యానేన
అపస్థితం నిశ్చలం తద్గతం యన్తన స్తేన యస్యాంతం న విదుః. సురాసురగణాః. ౧. క్షీరోదమథనాదా
దుష్టేయత్వమేవ ప్రదర్శయితుం కూర్తావతారమనుస్మరన్నాశిషం ప్రార్థయతే-పృథ్వ ఇతి. పృథ్వే
భ్రామ్యన్ అమందో గరిష్ఠో యో మందరగిరి స్తస్య యే గ్రావాణస్తేషా మగ్రాణితైః కంఠాయనాత్.
తేన సుఖేన నిద్రాలోః నిద్రాశీలస్య యేషాం శ్వాసానిలానాం సంస్కారస్తేషాం కలా లేశః కదనువర్తన
వశాత్. జలనిధేరంభసాం యాతాయాతం న విశ్రామ్యతి. నను సముద్రక్షోభాదేవ తత్ న సంస్కా
రపశాత్తత్రాహ—వేలాక్షోభ స్తస్యనిభేన మిషేణ. ౨. పురాణేతి. పురాణసంఖ్యా స్తాసాం
సంభూతిం సమాహరం చ. ఆస్య తు శ్రీభాగవతస్య వాచ్యం విషయం ప్రయోజనం చ. దానం చ.
దానస్య పాతాదేశ్చ మాహాత్మ్యం చ నిబోధత. ౩. బ్రాహ్మమితి. త్రయోవింశ త్రయోవింశతి. చతు
ర్వింశతీసహస్రాణి శ్చైవకం శివపురాణం. ౪. దశేతి. ఆగ్నేయం అగ్నిపురాణం పంచదశసహస్రాణి
చత్వారిశతాని చ. ౫. ౬. చతుర్వింశతీతి. స్కాందం శతాధికైకాశీతసహస్రకం. ౭. కార్షమితి.

చైకం వామనం దశకీ ర్తితమ్. ౭. కౌర్మసప్తదశాఖ్యాతం మాత్స్యం తత్తు చతు
ర్దశ, ఏకోనవింశతౌస్పర్ణం బ్రహ్మాండం ద్వాదశైవ తు. ౮. ఏవం పురాణసందోహ
శ్చతుర్లక్షముదాహృతమ్. ౯. తత్రాష్టౌ దశసాహస్రం శ్రీభాగవతముచ్యతే,
ఇదం భగవతా పూర్వం బ్రహ్మణే నాభిపంకజే. స్థితాయ భవభీతాయ కారుణ్యా
త్సంప్రదర్శితమ్. ౧౦. ఆదిమథ్యావసానేషు వైరాగ్యాఖ్యానసంయుతం, హరిలీలా
కథావ్రాతామృతానందితసత్సురమ్. ౧౧. సర్వవేదాంతసారం యద్బ్రహ్మతై
కత్వలక్షణమ్, వస్త్యద్వితీయం తన్నిష్ఠం కైవల్యైకప్రయోజనమ్. ౧౨. ప్రోష్ఠ
పద్యాం పౌర్ణమాస్యాం హేమసింహసమన్వితమ్, దదాతి యో భాగవతం సయాతి
పరమాం గతిమ్. ౧౩. రాజంతే తావదన్యాని పురాణాని సతాం గణే, యావన్న
దృశ్యతే సాక్షాచ్ఛ్రీమద్భాగవతం పరమ్. ౧౪. సర్వవేదాంతసారం యచ్ఛ్రీభా
గవత ముచ్యతే, తద్రసామృతతృప్తస్య నాన్యత్ర స్యాద్రతిః క్వచిత్. ౧౫. నిమ్న
గానాం యథా గంగా దేవానామచ్యుతో యథా, వైష్ణవానాం యథా శంభుః
పురాణానామిదం తథా. ౧౬. శ్రీమద్భాగవతం పురాణమమలం యదైష్ఠ్య
వానాం ప్రియం యస్మిన్ పారమహంస్య మేతదఖిలం జ్ఞానం పరం గీయతే, యత్ర
జ్ఞానవిరాగభక్తిసహితై రైష్కర్మర్మమావిష్కృతం తచ్ఛృణ్వన్విపతన్విచారణ
పరో భక్త్యా విముచ్యేన్నరః. ౧౭. కస్తై యేన విభాసితోఽయమతులో జ్ఞానప్ర
దీపః పురా తద్రూపేణ చ నారదాయ మునయే కృష్ణాయ తద్రూపిణా, యోగీం
ద్రాయ తదాత్మనా చ భగవద్రాతాయ కారుణ్యత స్తచ్చుద్ధం విమలం విశోకమమృ
తం సత్యం పరం ధీమహి. ౧౮. నమ స్తస్మై భగవతే వాసుదేవాయ సాక్షిణే, య

సౌవర్ణం గరుడపురాణం ఏకోనవింశత్ ఏకోనవింశతిః. ౮. ఏవమితి. మహాభారతం త్వితిహాసః.
రామాయణంచ ఋషిప్రోక్తం కావ్యం ఆతఃపురాణానాం సందోహః సమూహశ్చతుర్లక్షసంఖ్యాక
ఏవ. ౯. ఇదాసీ మస్య వాచ్యప్రయోజనాదీన్ దర్శయితు మాహ—తత్రేతి. ౧౦. ఆదీతి. హరి
లీలాకథానాం వ్రాతః సమూహః. సవీవామృతం తేనానందితా స్సంతః సురాశ్చ యేన తత్. ౧౧.
సర్వేతి. తన్నిష్ఠం తస్య విషయం. ౧౨. ప్రోష్ఠపద్యామితి. ప్రోష్ఠపద్యాం హేమసింహసమన్వితం
స్వర్ణసింహాసనారూఢం. ౧౩. ౧౪. సర్వేతి. తద్రసవీవామృతం తేన తృప్తస్య నిర్వృతస్య. ౧౫.
౧౬. శ్రీమదితిః పారమహంస్యం పరమహంసైః ప్రాప్యం వైష్కర్మ్యం సర్వకర్తౌపరమః భక్త్యా
తచ్ఛృణ్వణాదిపరో విముచ్యతే. ౧౭. శ్రీభాగవతసంప్రదాయప్రవర్తకరూపేణ భగవద్ధ్యానలక్షణం
మంగళ మాచరతి—కస్తాఇతి. కస్తై కాయ బ్రహ్మణే. అతులః అసమః. ఆయం శ్రీభాగవతరూపః
పురా కల్పదౌ తద్రూపేణ బ్రహ్మరూపేణ తద్రూపిణా నారదరూపిణా యోగీంద్రాయ శుకాయ
కృష్ణరూపేణేతి సిద్ధం. తదాత్మనా శుకరూపేణ తత్పరం సత్యం శ్రీనారాయణాఖ్యం తత్త్వం ధీమహీతి
గాయత్ర్యైవ యథోపక్రమముపసంహరన్ గాయత్ర్యాఖ్య బ్రహ్మవిద్యేయమితి దర్శయతి. ౧౮.

ఇదం కృపయా కస్తై వ్యాచచక్షే ముముక్షువే ౧౯. యోగీంద్రాయ సమ స్తస్మై శుకాయ బ్రహ్మరూపిణే, సంసారసర్పదష్టం యో విష్ణురత మఘూముచత్. ౨౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, పారమహంస్యాం అష్టాదశసహస్రి కాయాం సంహితాయాం శ్రీవైయాసిక్యాం శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం, ద్వాదశస్కంధే, త్రయోదశోఽధ్యాయః.

జగద్విఖ్యాత శ్రీధరీయవ్యాఖ్యాసహితోఽయం, అష్టమాదిస్కంధపంచకాత్మకః

శ్రీమద్భాగవతగ్రంథః పరిసమాప్తః.

హరిః ఓం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

తమేవ దేవతారూపేణ గురురూపేణ చ ప్రణమతి—ద్వాభ్యాం. నమ ఇతి. వ్యాచచక్షే వ్యాఖ్యా తవాత్. ౧౯. ౨౦.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే-ద్వాదశస్కంధవ్యాఖ్యాయాం శ్రీమచ్ఛ్రీధరాచార్యవర్యవిరచితాయాం భావార్థదీపికాయాం - త్రయోదశాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

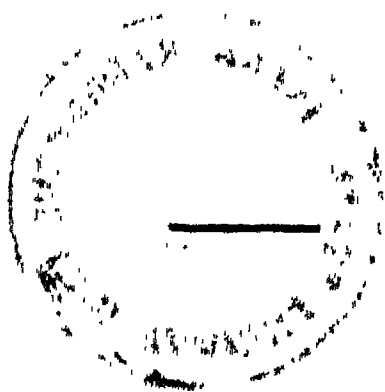
భావార్థదీపికామేతాం భగవద్భక్తభక్తిదాం, శ్రీపరానందపాదాబ్జభృంగశ్రీశ్రీధరోఽకరోత్. క్షేదం నానావిగూఢార్థం శ్రీమద్భాగవతం క్షుణ్ణం, మందబుద్ధిరహం కృష్ణప్రేమ కిం కిం న కారయేత్.

క్వాహం మందమతిః క్షేదం మథనం క్షీరవారిధేః, కిం తత్ర పరమాణుస్సాస్యం యత్ర మజ్జతి మందరః. స్వబాలచపలాలాపై స్వలీలాపరినర్జితైః, ప్రీయతాం

ఋరమానందో నృహరిస్సద్గురుస్సవ్యయం. శ్రీపరానందసంప్రీత్యై గుహ్యం భాగవతం ఘయా. వివృతం తన్మతేనేదం న తు మన్మతివైభవాత్.

ద్వాదశస్కంధ స్సమాప్తః.

ఓం తత్సత్ కృష్ణార్పణమస్తు.

సంస్కృత గ్రంథములు.

సంస్కృత గ్రంథములు.	రూ. అ.
పురాణ గ్రంథములు.	
బాలరామాయణము, పెద్దచ్చు	0 1
బాలరామాయణము, సటీక	0 2
శ్రీమద్రామాయణము, మూలముమాత్రము	3 8
,, మేలుప్రతి, 2 వాల్యములు	6 0
,, సుందరకాండము, మూలము	1 0
,, ఉత్తరకాండము, రఫ్ ప్రతి	0 12
అధ్యాత్మ రామాయణము, మూలము	1 0
,, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	8 0
శ్రీమద్రామాయణము, సటీక, 15 వాల్యములు	70 0
శ్రీమద్రామాయణము, వ్యాఖ్యానచతుష్టయ విశిష్టము, 2 వాల్యములు	15 0
శ్రీమద్రామాయణము, ఉత్తరకాండసహా, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము 7 వాల్యములు	17 0
బాలకాండము, ఆంధ్ర తాత్పర్యము	2 0
అయోధ్యాకాండము ,,	3 0
ఆరణ్యకాండము ,,	2 0
కెష్కింధాకాండము ,,	2 8
సుందరకాండము ,,	2 0
యుద్ధకాండము ,,	4 0
ఉత్తరకాండము ,,	2 8
కార్తీకమాహాత్యము ,,	0 12
కాశీమాహాత్యము, తెనుగువచనము	0 8
కేదారఖండము, పాతప్రతి	0 12
గనూమాహాత్యము, తెనుగువచనము	0 6
సింహాచలక్షేత్రమాహాత్యము ,,	0 8
గరుడపురాణము, సవ్యాఖ్యానాంధ్ర తాత్పర్యసహితము	1 0
జగన్నాథమాహాత్యము, తెనుగు	0 2
ధనుర్తాసమాహాత్యము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	0 2
పద్మపురాణాంతర్గత మాఘపురాణము, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	2 0
శ్రీమహాభారతము, గచ్చద్వ్యాఖ్యానసహితము 3 సంపుటములు	30 0

సంస్కృత గ్రంథములు.	రూ. అ.
శ్రీమద్భాగవతము, శ్రీధరీయవ్యాఖ్యాన సహితము, 2 సంపుటములు	10 0
శ్రీమద్దేవీభాగవతము, సవ్యాఖ్యానము	12 0
వైదిక గ్రంథములు.	
అమావాస్యారృణము	0 1
ఆపస్తంబగృహ్యసూత్రములు	0 3
ఆంధ్రద్రావిడసంధ్యావందనము	0 2
ఋగ్వేదదేవతార్చన, బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	0 2
ఋగ్వేదపూర్వప్రయోగాదర్శము	2 0
ఋగ్వేదశ్రాద్ధప్రయోగము, చిన్ననైజు	0 4
ఋగ్వేదసంధ్యావందనము, సటీక	0 2
తిథిమంత్రములు, (ఆరాధ్యులది)	0 2
దేవతార్చన, చిన్ననైజు	0 1
పంచసూక్తములు, సస్వరము	0 2
పంచోపనిషత్తులు, తైత్తిరీయము, సస్వరం	0 12
పంచోపనిషత్తులు, బ్రహ్మమేధసహితము	0 4
పితృతర్పణము, చిన్ననైజు	0 1
బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	0 2
మహాన్యాసము, చిన్ననైజు	0 6
మంత్రప్రశ్నములు, మూలము డిటా సస్వరము	0 6
మంత్రపుష్పము, సటీక	0 1
తైత్తిరీయ ఆరణ్యకోపనిషత్తులు, పితృమేధము, మంత్రపన్నములు సహా, సస్వరము	3 0
యజుస్సప్తలక్షణము, పాతప్రతి	0 2
యజ్ఞోపవీతధారణవిధి	0 2
యజుర్వేదసంధ్యావందనభాష్యము	0 8
యజుర్వేదసంధ్యావందనము, సస్వరము	0 2
,, పురుషసూక్తశ్రీసూక్తములు, ఆంధ్ర టీకాసహితము	0 4
,, ఆద్భికమంత్రములు	0 6
యాజుషపూర్వప్రయోగచంద్రిక, సస్వరము	2 0
శ్రీవైష్ణవాహ్నికము	0 4

సంస్కృత గ్రంథములు.	
శ్రీవైష్ణవశాస్త్రప్రయోగము	0
రుద్రము, సస్వరము	0
సత్యనారాయణవ్రతకల్పము, తాత్పర్య	
సహితము	0
సూర్యనమస్కారము, చిన్ననైజు	0
వ్రతరత్నాకరము, ప్రథమభాగము	0
" ద్వితీయభాగము	1
వ్రతచూడామణి, సంస్కృతము	2

వేదాంత గ్రంథములు.

అద్వైతసంగ్రహము, తెనుగువచనము	0
ఆత్మబోధము, సాంధ్రటీక	0
ఆనందలహరి, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	0
అపరోక్షానుభూతి	0
అద్వైతపంచరత్నములు	0
అద్వైతోపదేశపంచరత్నములు	0
ఆత్మపూజ, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	0
ఆత్మవిద్యావిలాసము	0
ఆత్మానాత్మవివేకము	0
అష్టోత్తరశతోపనిషత్తులు, మూలము	6
ఉత్తరగీతా, సటీక, చిన్ననైజు	0
అద్వైతవేదాంతపరిభాష, సవ్యాఖ్యానం	1
అద్వైతానుభూతి, ఆంధ్ర తాత్పర్య	
సహితము	0
ఉపదేశసాహస్రి, ఆంధ్ర తాత్పర్యము	2
కామకలావిలాసము	2
జ్ఞానవాసిష్ఠము	8
విద్యారణ్యకృతజీవన్ముక్తిప్రకాశిక	2
నారదపురూరవసంవాదము, పద్యము	0
వైష్ణవర్యసిద్ధి, సురేశ్వరాచార్యకృతము,	
ఆంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము	3
పంచీకరణము, ఆంధ్ర తాత్పర్యము	0
" తెనుగువచనము	0
పంచదశీప్రకరణము, సటీక	5
ప్రశ్నోత్తరరత్నమాల, ఆంధ్ర తాత్పర్యము	0
బ్రహ్మసూత్రములు, మూలము	0
" తెనుగువచనము	12

సంస్కృత గ్రంథములు.	
భక్తివలనముక్తి	0
భగవద్గీతాసారసంక్షిప్తనలు	0
భగవద్గీతలు, మూలము, చిన్ననైజు	0
" కాలికోబైండు	0
" ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము, కాలికో	1
" " చిన్ననైజు రాపరు	0
" ద్వైతమతానుసారమైనవివరణము	1
" శ్రీరామచంద్రసరస్వతీకృత ఆంధ్ర	
టీకా తాత్పర్యసహితము	2
" ఆనిబిసెంటుగారి ఇంగ్లీషుతర్జుమా	0
శంకరగీతాభాష్యము, సంస్కృతము	1
వాసుదేవమననము, తెనుగువచనము	0
వ్యవహారపంచకము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	0
విచారసాగరము, తెనుగువచనము	4
వేదాంతస్తోత్ర పంచకము	0
శివగీతా, సాంధ్ర తాత్పర్యము, చిన్ననైజు	0
రామగీతా	0
"	0
సదాముక్తిసుధార్థము	0
సనత్కుజాతీయము, సటీక	0
శంకరవిజయము, సవ్యాఖ్యానము	2
వివేకచూడామణి, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	0
సౌందర్యలహరి, సాంధ్ర టీకా తాత్పర్యము	0
హఠయోగప్రదీపిక, సాంధ్ర తాత్పర్యము	2
శాంతివిలాసము	0
శుకాష్టకము	0
"	0
తైత్తిరీయోపనిషద్భాష్యము (సంస్కృతము)	2
బృహదారణ్యకోపనిషత్తు, భాష్యము	6

కావ్యములు.

భర్తృహరిసుభాషితము, తాత్పర్యము	0
" క్యాలికోబైండు	1
డిటా వ్యాఖ్యాన ప్రతిపదాంధ్ర	
టీకా పద్య తాత్పర్యసహితము	2
భారవి, సవ్యాఖ్యానము, 9 సర్గలు	0
భారవి, ఆంధ్ర టీకా తాత్పర్యవ్యాఖ్యాన	
సహితము, 3 సర్గలు	1

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్ల.నెడ్, చెన్నపురి.

